

Službeni list

Europske unije

C 285

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

29. kolovoza 2017.

Sadržaj

EUROPSKI PARLAMENT

ZASJEDANJE 2013.–2014.

Dnevne sjednice od 24. do 27. veljače 2014.

Zapisnik sjednice objavljen je u SL C 61, 19.2.2015.

USVOJENI TEKSTOVI 1

I. Rezolucije, preporuke i mišljenja

REZOLUCIJE

Europski parlament

Utorak, 25. veljače 2014.

2017/C 285/01	Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. s preporukama Komisiji o borbi protiv nasilja nad ženama (2013/2004(INL))	2
2017/C 285/02	Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o pratećim mjerama za delegiranje zakonodavnih ovlasti i nadzoru država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (2012/2323(INI)) . . .	11
2017/C 285/03	Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o Europskom semestru za usklađivanje ekonomske politike: godišnji pregled rasta 2014. (2013/2157(INI))	18
2017/C 285/04	Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o Europskom semestru za usklađivanje gospodarskih politika: zapošljavanje i socijalna stajališta u godišnjem pregledu rasta za 2014. (2013/2158(INI))	24
2017/C 285/05	Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o upravljanju jedinstvenim tržištem u Europskom semestru 2014. (2013/2194(INI))	40
2017/C 285/06	Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o uzgoju biljaka: kako povećati kvalitetu i urode? (2013/2099(INI))	47

HR

Srijeda, 26. veljače 2014.

2017/C 285/07	Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o sedmom i osmom izvješću Europske komisije o napretku na području kohezijske politike EU-a i strateškom izvješću iz 2013. o provedbi programa za razdoblje 2007. – 2013. (2013/2008(INI))	52
2017/C 285/08	Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o optimizaciji razvoja potencijala najudaljenijih regija stvaranjem sinergije između strukturnih fondova i drugih programa Europske unije (2013/2178(INI))	58
2017/C 285/09	Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o ocjeni financija Unije na temelju postignutih rezultata: novi instrument za poboljšani postupak Europske komisije za davanje razrješnice (2013/2172(INI))	68
2017/C 285/10	Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o dugoročnom financiranju europskog gospodarstva (2013/2175(INI))	71
2017/C 285/11	Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o seksualnom iskorištavanju i prostituciji te njezinu utjecaju na jednakost spolova (2013/2103(INI))	78
2017/C 285/12	Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o promicanju razvoja odgovornim poslovnim praksama, uključujući ulogu ekstraktivne industrije u zemljama u razvoju (2013/2126(INI))	87

Četvrtak, 27. veljače 2014.

2017/C 285/13	Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o mreži SOLVIT (2013/2154(INI))	96
2017/C 285/14	Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o stanju u Ukrajini (2014/2595(RSP))	102
2017/C 285/15	Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o stanju u Iraku (2014/2565(RSP))	106
2017/C 285/16	Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o upotrebi naoružanih bespilotnih letjelica (2014/2567(RSP))	110
2017/C 285/17	Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o stanju temeljnih prava u Europskoj uniji (2012.) (2013/2078(INI))	112
2017/C 285/18	Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. s preporukama Komisiji o reviziji europskog uhidbenog naloga (2013/2109(INL))	135
2017/C 285/19	Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o sklapanju Dobrovoljnog partnerskog sporazuma između Europske unije i Republike Indonezije o provedbi zakonodavstva, upravljanju i trgovini u području šuma pri uvozu proizvoda od drvne sirovine u Europsku uniju (2013/2990(RSP))	141
2017/C 285/20	Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o stanju u Venezueli (2014/2600(RSP))	145
2017/C 285/21	Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o budućnosti vizne politike EU-a (2014/2586(RSP))	147

2017/C 285/22	Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o konkretnim mjerama za veću ulogu žena na području zajedničke ribarstvene politike (2013/2150(INI))	150
2017/C 285/23	Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o pristojbama na privatno umnožavanje (2013/2114(INI))	156

II. Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Europski parlament

Utorak, 25. veljače 2014.

2017/C 285/24	Odluka Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o zahtjevu za ukidanje imuniteta Tadeuszu Cymańskom (2013/2278(IMM))	161
2017/C 285/25	Odluka Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o izmjeni članka 136. Poslovnika Europskog parlamenta o nazočnosti zastupnika na sjednicama (2013/2033(REG))	163

Srijeda, 26. veljače 2014.

2017/C 285/26	Odluka Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o produženju valjanosti članka 147. Poslovnika Parlamenta do kraja osmog parlamentarnog saziva (2014/2585(RSO))	164
2017/C 285/27	Odluka Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o izmjeni članka 166. Poslovnika Europskog parlamenta o konačnom glasovanju i članka 195. stavka 3. o glasovanju u odboru (2014/2001(REG))	166

III Pripremni akti

EUROPSKI PARLAMENT

Utorak, 25. veljače 2014.

2017/C 285/28	P7_TA(2014)0111 Države članice koje proživljavaju ozbiljne poteškoće ili im prijete nastajanje takvih poteškoća u pogledu njihove financijske stabilnosti ***I Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006 u pogledu određenih odredbi u vezi s financijskim upravljanjem za određene države članice koje proživljavaju ozbiljne poteškoće ili im prijete nastajanje takvih poteškoća u pogledu njihove financijske stabilnosti (COM(2013)0428 – C7-0178/2013 – 2013/0200(COD)) P7_TC1-COD(2013)0200 Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br.../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006 o Europskom fondu za ribarstvo u pogledu određenih odredbi o financijskom upravljanju određenih država članica u poteškoćama ili kojima prijete poteškoće u odnosu na njihovu financijsku stabilnost	167
---------------	---	-----

2017/C 285/29

P7_TA(2014)0112

Prilagodba člancima 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije niza pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom ***I

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi člancima 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije niza pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom (COM(2013)0751 – C7-0386/2013 – 2013/0365(COD))

P7_TC1-COD(2013)0365

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi člancima 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije niza pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom . 169

2017/C 285/30

P7_TA(2014)0113

Pravni akti u području pravosuđa kojima se predviđa korištenje regulatornog postupka s kontrolom (članak 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije)***I

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi niza pravnih akata u području pravosuđa kojima se predviđa korištenje regulatornog postupka s kontrolom članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (COM(2013)0452 – C7-0197/2013 – 2013/0220(COD))

P7_TC1-COD(2013)0220

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi niza pravnih akata u području pravosuđa kojima se predviđa korištenje regulatornog postupka s kontrolom članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije 190

2017/C 285/31

P7_TA(2014)0114

Prilagodba pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom (članak 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije) ***I

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije niza pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom (COM(2013)0451 – C7-0198/2013 – 2013/0218(COD))

P7_TC1-COD(2013)0218

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno na prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije niza pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom . 194

2017/C 285/32

Odluka Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o predloženom imenovanju Oskara Hericsa za člana Revizorskog suda (C7-0009/2014 – 2014/0802(NLE)) 207

2017/C 285/33	<p>P7_TA(2014)0117</p> <p>Cilj smanjenja emisija CO₂ iz novih osobnih automobila za 2020. ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 443/2009 o određivanju načina postizanja cilja smanjenja emisija CO₂ iz novih osobnih automobila za 2020. (COM(2012)0393 – C7-0184/2012 – 2012/0190(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0190</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 443/2009 radi utvrđivanja načina za postizanje cilja smanjenja emisija CO₂ iz novih osobnih automobila do 2020. 208</p>
2017/C 285/34	<p>P7_TA(2014)0118</p> <p>Žig Zajednice ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 o žigu Zajednice (COM(2013)0161 – C7-0087/2013 – 2013/0088(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0088</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 o žigu Zajednice ⁽¹⁾ 209</p>
2017/C 285/35	<p>P7_TA(2014)0119</p> <p>Zakonodavstva država članica o žigovima ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na žigove (preinaka) (COM(2013)0162 – C7-0088/2013 – 2013/0089(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0089</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na žigove ⁽¹⁾ 262</p>
2017/C 285/36	<p>P7_TA(2014)0120</p> <p>Zamrzavanje i oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o zamrzavanju i oduzimanju imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom u Europskoj Uniji (COM(2012)0085 – C7-0075/2012 – 2012/0036(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0036</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji 287</p>

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

2017/C 285/37	<p>P7_TA(2014)0121</p> <p>Agencija Europske unije za suradnju i osposobljavanje tijela za provedbu zakona (Europol) ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Agenciji Europske unije za suradnju i osposobljavanje odgovornih za provedbu zakona (Europol) i o stavljanju izvan snage Odluka 2009/371/PUP i 2005/681/PUP (COM(2013)0173 – C7-0094/2013 – 2013/0091(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0091</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o Agenciji Europske unije za suradnju i osposobljavanje tijela za provedbu zakona (Europol) i o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća Odluka 2009/371/PUP i 2005/681/PUP [Am. 1] 288</p>
2017/C 285/38	<p>P7_TA(2014)0122</p> <p>Uvjeti za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studiranja, razmjene učenika, plaćenog i neplaćenog usavršavanja, volontiranja i obavljanja posla za stan i hranu ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studiranja, razmjene učenika, plaćenog i neplaćenog usavršavanja, volontiranja i obavljanja posla za stan i hranu (preinaka) (COM(2013)0151 – C7-0080/2013 – 2013/0081(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0081</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studiranja, razmjene učenika, plaćenog i neplaćenog osposobljavanja, dobrovoljnog rada i obavljanja posla za stan i hranu (preinaka) 348</p>
2017/C 285/39	<p>P7_TA(2014)0123</p> <p>Europsko volontersko tijelo za humanitarnu pomoć – volonteri za humanitarnu pomoć EU-a ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć – volonteri za humanitarnu pomoć EU-a (COM(2012)0514 – C7-0303/2012 – 2012/0245(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0245</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć (inicijativa „Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a”) 376</p>
2017/C 285/40	<p>P7_TA(2014)0124</p> <p>Fond za europsku pomoć najugroženijima ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Fondu za europsku pomoć najugroženijima (COM(2012)0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0295</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o o Fondu europske pomoći za najpotrebitije 377</p>

2017/C 285/41	P7_TA(2014)0125 Biocidni proizvodi ***I Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 528/2012 o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda u pogledu određenih uvjeta za pristup tržištu (COM(2013)0288 – C7-0141/2013 – 2013/0150(COD)) P7_TC1-COD(2013)0150 Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 528/2012 o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda u pogledu određenih uvjeta za pristup tržištu . 378	
 Srijeda, 26. veljače 2014.		
2017/C 285/42	Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o sklapanju u ime Europske unije Sporazuma o političkom dijalogu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica s jedne strane i republika Kostarike, El Salvadora, Gvatemale, Hondurasa, Nikaragve i Paname s druge strane, uz izuzetak njegovog članka 49. stavka 3. (12399/2013 – C7-0425/2013 – 2012/0219A(NLE))	379
2017/C 285/43	Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o sklapanju Sporazuma u ime Europske unije o političkom dijalogu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i republika Kostarike, El Salvadora, Gvatemale, Hondurasa, Nikaragve i Paname, s druge strane, u vezi s njegovim člankom 49. stavkom 3. (12400/2013 – C7-0426/2013 – 2012/0219B(NLE))	380
2017/C 285/44	Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Odluke Vijeća o smjernicama za politike zapošljavanja država članica (COM(2013)0803 – C7-0417/2013 – 2013/0392(NLE))	381
2017/C 285/45	Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost s obzirom na standardnu prijavu PDV-a (COM(2013)0721 – C7-0394/2013 – 2013/0343(CNS))	382
2017/C 285/46	Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Odluke Vijeća o izmjeni Odluke 2009/831/EZ u pogledu razdoblja njezine primjene (COM(2013)0930 – C7-0022/2014 – 2013/0446(CNS))	385
2017/C 285/47	Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Odluke Vijeća o izmjeni Odluke 2004/162/EZ u pogledu njezine primjene na Mayotte od 1. siječnja 2014. (COM(2014)0024 – C7-0031/2014 – 2014/0010(CNS))	386
2017/C 285/48	Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o sklapanju Okvirnog sporazuma o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Indonezije, s druge strane, s iznimkom pitanja koja se odnose na ponovni prihvata (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))	387
2017/C 285/49	Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o sklapanju Okvirnog sporazuma o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Indonezije, s druge strane, s iznimkom pitanja koja se odnose na ponovni prihvata (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))	394

2017/C 285/50	Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o sklapanju Okvirnog sporazuma o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Indonezije, s druge strane, u vezi s pitanjima koja se odnose na ponovni prihvrat (11313/2013 – C7-0356/2013 – 2013/0120B(NLE)) 395
2017/C 285/51	Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o potpisivanju Sporazuma između Europske unije i Republike Turske o ponovnom prihvatu osoba koje borave bez dozvole (10697/2012 – C7-0029/2014 – 2012/0122(NLE)) 396
2017/C 285/52	<p>P7_TA(2014)0147</p> <p>Jedinstveni europski željeznički prostor ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenog 2012. o uspostavi jedinstvenog europskog željezničkog prostora u pogledu otvaranja tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika i upravljanja željezničkom infrastrukturom (COM(2013)0029 – C7-0025/2013 – 2013/0029(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0029</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi jedinstvenog europskog željezničkog prostora u pogledu otvaranja tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika i upravljanja željezničkom infrastrukturom ⁽¹⁾ 397</p>
2017/C 285/53	<p>P7_TA(2014)0148</p> <p>Usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1370/2007 o otvaranju tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika (COM(2013)0028 – C7-0024/2013 – 2013/0028(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0028</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1370/2007 o otvaranju tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika ⁽¹⁾ 420</p>
2017/C 285/54	<p>P7_TA(2014)0149</p> <p>Interoperabilnost željezničkog sustava ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o interoperabilnosti željezničkog sustava unutar Europske unije (preinaka) (COM(2013)0030 – C7-0027/2013 – 2013/0015(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0015</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o interoperabilnosti željezničkog sustava unutar Europske unije (preinaka) ⁽¹⁾ 432</p>

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

2017/C 285/55	<p>P7_TA(2014)0150</p> <p>Sigurnost željeznica ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o sigurnosti željeznica (preinaka) (COM(2013)0031 – C7-0028/2013 – 2013/0016(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0016</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o sigurnosti željeznica (preinaka) ⁽¹⁾ 485</p>
2017/C 285/56	<p>P7_TA(2014)0151</p> <p>Agencija Europske unije za željeznice</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Agenciji Europske unije za željeznice i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 881/2004 (COM(2013)0027 – C7-0029/2013 – 2013/0014(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0014</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 o Agenciji Europske unije za željeznice i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 881/2004 ⁽¹⁾ 524</p>
2017/C 285/57	<p>P7_TA(2014)0152</p> <p>Normalizacija računa željezničkih prijevoznika ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 1192/69 Vijeća o zajedničkim pravilima za normalizaciju računa željezničkih prijevoznika (COM(2013)0026 – C7-0026/2013 – 2013/0013(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0013</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 1192/69 Vijeća o zajedničkim pravilima za normalizaciju računa željezničkih prijevoznika ⁽¹⁾ 565</p>
2017/C 285/58	<p>P7_TA(2014)0153</p> <p>Izvrješćivanje o događajima povezanim sa sigurnošću u civilnom zrakoplovstvu ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izvrješćivanju o događajima povezanim sa sigurnošću u civilnom zrakoplovstvu kojom se izmjenjuje Uredba (EU) br. 996/2010 i stavljanju izvan snage Direktiva br. 2003/42/EZ, Uredba Komisije (EZ) br. 1321/2007 i Uredba Komisije (EZ) br. 1330/2007 (COM(2012)0776 – C7-0418/2012 – 2012/0361(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0361</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izvrješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, i Uredbama Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 567</p>

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

2017/C 285/59

P7_TA(2014)0154

Uvođenje sustava eCall u vozila ***I

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o zahtjevima za homologaciju za uvođenje sustava ePoziv ugrađenog u vozila i izmjeni Direktive 2007/46/EZ (COM(2013)0316 – C7-0174/2013 – 2013/0165(COD))

P7_TC1-COD(2013)0165

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. s ciljem usvajanja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o zahtjevima za homologaciju za uvođenje sustava ePoziv ugrađenog u vozilo povezanog sa službom 112 i izmjeni Direktive 2007/46/EZ [Am.1] ⁽¹⁾ . . . 568

2017/C 285/60

Amandamani koje je usvojio Europski parlament 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o posredovanju u osiguranju (preinaka) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD)) 581

2017/C 285/61

P7_TA(2014)0156

Treći program za djelovanje EU-a na području zdravstva 2014. – 2020. ***I

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o donošenju programa Zdravlje za rast, trećeg višegodišnjeg programa djelovanja EU-a na području zdravstva za razdoblje 2014. – 2020. (COM(2011)0709 – C7-0399/2011 – 2011/0339(COD))

P7_TC1-COD(2011)0339

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi trećeg Programa djelovanja Unije u području zdravlja (2014. – 2020.) i o stavljanju izvan snage Odluke br. 1350/2007/EZ 620

2017/C 285/62

P7_TA(2014)0157

Transeuropske telekomunikacijske mreže ***I

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe uropskog parlamenta i Vijeća o smjernicama za transeuropske telekomunikacijske mreže i stavljanju izvan snage Odluke br. 1336/97/EZ (COM(2013)0329 – C7-0149/2013 – 2011/0299(COD))

P7_TC1-COD(2011)0299

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o smjernicama za transeuropske mreže u području telekomunikacijske infrastrukture i stavljanju izvan snage Odluke br. 1336/97/EZ 622

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

2017/C 285/63 P7_TA(2014)0158
Pristup internetskim stranicama tijela javnog sektora ***I
Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o lakšem pristupu internetskim stranicama tijela javnog sektora (COM(2012)0721 – C7-0394/2012 – 2012/0340(COD))
P7_TC1-COD(2012)0340
Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o lakšem pristupu internetskim stranicama tijela javnog sektora i internetskim stranicama kojima upravljaju tijela koja obavljaju javne zadatke [Am. 1] ⁽¹⁾ 623

2017/C 285/64 P7_TA(2014)0159
Zajednički europski zakon o prodaji robe ***I
Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))
P7_TC1-COD(2011)0284
Stajalište Europskog parlamenta usvojeno na prvom čitanju 26. veljače 2014. s ciljem usvajanja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe . . 638

2017/C 285/65 P7_TA(2014)0160
Proizvodnja, oglašavanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda ***I
Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, oglašavanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda (COM(2012)0788 – C7-0420/2012 – 2012/0366(COD))
P7_TC1-COD(2012)0366
Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Direktive (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ 725

Četvrtak, 27. veljače 2014.

2017/C 285/66 P7_TA(2014)0165
Europski istražni nalog u kaznenim stvarima ***I
Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o nacrtu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (09288/2010 – C7-0185/2010 – 2010/0817(COD))
P7_TC1-COD(2010)0817
Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 27. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima . . 727

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

2017/C 285/67	<p>P7_TA(2014)0166</p> <p>Zahtjevi za vizu za državljane trećih zemalja ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (COM(2013)0853 – C7-0430/2013 – 2013/0415(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0415</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 27. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani su izuzeti od tog zahtjeva 728</p>
2017/C 285/68	<p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o prijedlogu Odluke Vijeća o sklapanju Dobrovoljnog partnerskog sporazuma između Europske unije i Republike Indonezije o provedbi zakonodavstva, upravljanju i trgovini u području šuma pri uvozu proizvoda od drvne sirovine u Europsku uniju (11767/1/2013 – C7-0344/2013 – 2013/0205(NLE)) 729</p>
2017/C 285/69	<p>P7_TA(2014)0168</p> <p>Kontrola osoba na vanjskim granicama ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o prijedlogu Odluke Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju pojednostavljenog režima kontrole osoba na vanjskim granicama na temelju jednostranog priznanja Hrvatske i Cipra da su određeni dokumenti ekvivalentni njihovim nacionalnim vizama za potrebe tranzita ili planiranih boravaka na njihovim teritorijima koji ne prelaze 90 dana u bilo kojem 180-dnevnom razdoblju i stavljanju izvan snage Odluke br. 895/2006/EZ i Odluke br. 582/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (COM(2013)0441 – C7-0186/2013 – 2013/0210(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2013)0210</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 27. veljače 2014. radi donošenja Odluke br..../2014/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju pojednostavljenog režima kontrole osoba na vanjskim granicama na temelju jednostranog priznanja Bugarske, Hrvatske, Cipra i Rumunjske da su određeni dokumenti ekvivalentni njihovim nacionalnim vizama za potrebe tranzita ili planiranih boravaka na njihovim teritorijima koji ne prelaze 90 dana u bilo kojem 180-dnevnom razdoblju i stavljanju izvan snage Odluka br. 895/2006/EZ i br. 582/2008/EZ. 730</p>
2017/C 285/70	<p>P7_TA(2014)0169</p> <p>Treće zemlje čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica i zemlje čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva ***I</p> <p>Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (COM(2012)0650 – C7-0371/2012 – 2012/0309(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2012)0309</p> <p>Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 27. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemlje čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva 731</p>

OZNAKE POSTUPAKA

- * postupak savjetovanja
- *** postupak suglasnosti
- ***I redovni zakonodavni postupak, prvo čitanje
- ***II redovni zakonodavni postupak, drugo čitanje
- ***III redovni zakonodavni postupak, treće čitanje

(Vrsta postupka ovisi o pravnoj osnovi predloženoj u nacrtu akta.)

Amandmani Parlamenta:

Novi tekst piše se **podebljanim kurzivom**. Brisanja se označuju simbolom **■** ili precrtanim tekstom. Zamjene se označuju isticanjem novog teksta **podebljanim kurzivom** i brisanjem ili precrtavanjem zamijenjenog teksta.

EUROPSKI PARLAMENT

ZASJEDANJE 2013.–2014.

Dnevne sjednice od 24. do 27. veljače 2014.

Zapisnik sjednice objavljen je u *SL C 61*, 19.2.2015.

USVOJENI TEKSTOVI

Utorak, 25. veljače 2014.

I.

(Rezolucije, preporuke i mišljenja)

REZOLUCIJE

EUROPSKI PARLAMENT

P7_TA(2014)0126

Borba protiv nasilja nad ženama

Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. s preporukama Komisiji o borbi protiv nasilja nad ženama (2013/2004(INL))

(2017/C 285/01)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 225. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir članke 2. i 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU),
- uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima i njezine članke 23., 24. i 25.,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 24. ožujka 2009. o borbi protiv sakaćenja ženskih spolnih organa u EU-u ⁽¹⁾, i svoju rezoluciju od 14. lipnja 2012. o zaustavljanju sakaćenja ženskih spolnih organa ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir svoju izjavu od 22. travnja 2009. o kampanji „Reci ne nasilju nad ženama” ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 26. studenog 2009. o iskorjenjivanju nasilja nad ženama ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 5. travnja 2011. o prioritetima i nacrtu nove okvirne politike EU-a za borbu protiv nasilja nad ženama ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 6. veljače 2013. o 57. sjednici UN-ove Komisije za položaj žena (CSW): iskorjenjivanje i prevencija svih oblika nasilja nad ženama i djevojčicama ⁽⁶⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 11. listopada 2007. o ubijanju žena (femicid) u Meksiku i Srednjoj Americi te ulozi Europske unije u borbi protiv te pojave ⁽⁷⁾,
- uzimajući u obzir strategiju Komisije za jednakost između muškaraca i žena za razdoblje 2010. – 2015., koja je predstavljena 21. rujna 2010.,
- uzimajući u obzir Akcijski plan Komisije za provedbu Štokholmskog programa (COM(2010)0171),

⁽¹⁾ SL C 117 E, 6.5.2010., str. 52.

⁽²⁾ SL C 332 E, 15.11.2013., str. 87.

⁽³⁾ SL C 184 E, 8.7.2010., str. 131.

⁽⁴⁾ SL C 285 E, 21.10.2010., str. 53.

⁽⁵⁾ SL C 296 E, 2.10.2012., str. 26.

⁽⁶⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0045.

⁽⁷⁾ SL C 227 E, 4.9.2008., str. 140.

Utorak, 25. veljače 2014.

- uzimajući u obzir Program za prava, jednakost i građanstvo za razdoblje 2014. – 2020.,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća za zapošljavanje, socijalnu politiku, zdravlje i potrošačka pitanja (EPSCO) od 8. ožujka 2010. o iskorjenjivanju nasilja nad ženama,
- uzimajući u obzir Direktivu 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 18. rujna 2012. o iskorjenjivanju obiteljskog nasilja nad ženama ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir smjernice EU-a o nasilju nad ženama i djevojčicama te borbi protiv svih oblika diskriminacije žena i djevojčica,
- uzimajući u obzir Konvenciju Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (Konvencija iz Istanbula),
- uzimajući u obzir članak 11. stavak 1. točku (d) Konvencije o ukidanju svih oblika diskriminacije žena, koju je Glavna skupština UN-a usvojila Rezolucijom 34/180 od 18. prosinca 1979.,
- uzimajući u obzir odredbe pravnih instrumenata UN-a na području ljudskih prava, pogotovo onih koji se tiču prava žena, poput Povelje UN-a, Opće deklaracije o ljudskim pravima, Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima te o Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, Konvencije o suzbijanju trgovanja ljudima i iskorištavanja prostitucije drugih, Konvencije o ukidanju svih oblika diskriminacije žena (CEDAW) i njezinog Fakultativnog protokola, Konvencije Ujedinjenih naroda iz 1984. protiv mučenja i ostalog okrutnog, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja, Konvencije iz 1951. o statusu izbjeglica te načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja, Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom,
- uzimajući u obzir druge instrumente UN-a o nasilju nad ženama, poput Bečke deklaracije i Akcijskog programa od 25. lipnja 1993., koji su usvojeni na Svjetskoj konferenciji o ljudskim pravima (A/CONF. 157/23) i Deklaracije o iskorjenjivanju nasilja nad ženama od 20. prosinca 1993. (A/RES/48/104),
- uzimajući u obzir Rezolucije Glavne skupštine UN-a od 12. prosinca 1997. pod naslovom „Sprečavanja kriminala i kaznenopravne mjere za iskorjenjivanje nasilja nad ženama” (A/RES/52/86), od 18. prosinca 2002. pod naslovom „Načini iskorjenjivanja zločina nad ženama počinjenih u ime časti” (A/RES/57/179) te od 22. prosinca 2003. pod naslovom „Iskorjenjivanje obiteljskog nasilja nad ženama” (A/RES/58/147) i Rezoluciju Glavne skupštine UN-a od 5. ožujka 2013. pod naslovom „Povećanje globalnih napora za iskorjenjivanje sakaćenja ženskih spolnih organa” (A/RES/67/146),
- uzimajući u obzir izvješća posebnih izvjestitelja Visoke povjerenice UN-a za ljudska prava o nasilju nad ženama i Opće preporuke br. 19 koje je donijelo Vijeće za iskorjenjivanje diskriminacije nad ženama (11. sjednica, 1992.),
- uzimajući u obzir Pekinšku deklaraciju i akcijsku platformu koje su donesene na Četvrtoj svjetskoj konferenciji o ženama 15. rujna 1995. i rezolucije Parlamenta od 18. svibnja 2000. o daljnjim mjerama u vezi s Pekinškom akcijskom platformom ⁽³⁾, od 10. ožujka 2005. o daljnjim mjerama u vezi s akcijskom platformom Četvrte svjetske konferencije o ženama „Peking+10” ⁽⁴⁾ i od 25. veljače 2010. o akcijskoj platformi Ujedinjenih naroda za jednakost spolova „Peking+15” ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ SL L 335, 17.12.2011., str. 1.

⁽²⁾ SL C 351, 15.11.2012., str. 21.

⁽³⁾ SL C 59, 23.2.2001., str. 258.

⁽⁴⁾ SL C 320 E, 15.12.2005., str. 247.

⁽⁵⁾ SL C 348 E, 21.12.2010., str. 11.

Utorak, 25. veljače 2014.

- uzimajući u obzir rezoluciju Glavne skupštine UN-a od 19. prosinca 2006. pod naslovom „Jačanje napora za iskorjenjivanje svih oblika nasilja nad ženama” (A/RES/61/143) i rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a 1325 i 1820 o ženama, miru i sigurnosti,
 - uzimajući u obzir zaključke 57. sjednice Komisije o položaju žena o iskorjenjivanju i prevenciji svih oblika nasilja nad ženama i djevojčicama,
 - uzimajući u obzir izvješće posebnog izvjestitelja UN-a o nasilju nad ženama, njegovim uzrocima i posljedicama, Rashida Manjoo, od 16. svibnja 2012.,
 - uzimajući u obzir članak 5. Madridskog međunarodnog akcijskog plana o starenju,
 - uzimajući u obzir procjenu europske dodane vrijednosti ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir članke 42. i 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za prava žena i jednakost spolova i mišljenje Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A7-0075/2014),
- A. budući da je rodno uvjetovano nasilje u Direktivi 2012/29/EU ⁽²⁾ o uspostavi minimalnih standarda prava, potpore i zaštite žrtava kaznenih djela definirano kao usmjereno protiv osobe zbog njezinog spola, spolnog identiteta ili spolnog izražavanja ili koje nerazmjerno više pogađa osobe jednog spola; budući da ono žrtvama može prouzročiti tjelesnu, spolnu, emocionalnu ili psihičku štetu ili gospodarski gubitak i da se shvaća kao oblik diskriminacije i kršenja temeljnih sloboda žrtva te da uključuje nasilje u bliskim vezama, spolno nasilje (uključujući silovanje, seksualno zlostavljanje i uznemiravanje), trgovanje ljudima, ropstvo i različite oblike štetnih praksi kao što su prisilan brak, sakaćenje ženskih spolnih organa i takozvane „zločine iz časti”;
- B. budući da rodno uvjetovano nasilje uključuje žrtve i počinitelje svih dobi, obrazovanja, prihoda i položaja u društvu te je povezano s nejednakom raspodjelom moći između muškaraca i žena u našem društvu i s idejama i načinima ponašanja koji se temelje na stereotipima u našem društvu protiv kojih se treba boriti od najranije dobi kako bi se stavovi promijenili;
- C. budući da su žene sve više predmet nasilja supruga, partnera, bivših supruga ili bivših partnera; budući da je broj žrtava u nekim zemljama snažno porastao, a posljedice koje žrtve trpe često se pokazuju mnogo ozbiljnijima i uključuju čak i smrt te budući da statistike pokazuju da broj ubijenih žena čini sve veći udio ukupnog broja ubojstava;
- D. budući da statistička istraživanja u nekim zemljama pokazuju da, iako broj ubojstava nije općenito porastao, broj ubijenih žena predstavlja rastući udio u ukupnom broju, dokazujući da se nasilje nad ženama povećava;
- E. budući da izrazito siromaštvo povećava rizik od nasilja i drugih oblika iskorištavanja koji ometaju puno sudjelovanje žena u svim područjima života i postizanje jednakosti spolova;
- F. budući da veća neovisnost te socijalna i gospodarska uključenost čini žene manje ranjivima te smanjuju rodno uvjetovano nasilje;
- G. budući da su nedavno rastućom uporabom društvenih mreža na internetu nastali novi oblici nasilja, poput zlonamjernih praksi privlačenja usmjerenih prvenstveno na tinejdžere;
- H. budući da su seksistički stavovi o rodnim ulogama i dalje ukorijenjeni među mlađim generacijama; njihovi partneri i ostatak društva i dalje okrivljuju i obilježavaju žene koje su žrtve nasilja;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda prava, potpore i zaštite žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012., str. 57).

Utorak, 25. veljače 2014.

- I. budući da je nasilje traumatično iskustvo za svakog muškarca, ženu ili dijete, no rodno uvjetovano nasilje češće vrše muškarci nad ženama, čime se odražavaju i jačaju nejednakosti između muškaraca i žena te se ugrožava zdravlje, dostojanstvo, sigurnost i autonomija njegovih žrtava;
- J. budući da se mora voditi računa o djeci koja su svjedočila nasilju nad bliskim rođakom i da moraju biti zbrinuta u skladu s potrebnim psihološkim liječenjem i odredbama socijalne skrbi i budući da su djeca koja su svjedočila nasilju izložena velikom riziku od emocionalnih problema i problema u odnosima;
- K. budući da je ženama koje su žrtve rodno uvjetovanog nasilja i njihovoj djeci često potrebna posebna potpora i zaštita zbog velike opasnosti od sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde povezane s takvim nasiljem;
- L. budući da su ženama i djeci koji su iskusili nasilje potrebna posebna skloništa gdje bi im se ponudile odgovarajuće usluge zdravstvene skrbi, pravna pomoć i psihološko savjetovanje i terapija; budući da bi države članice skloništima za žene trebale dati odgovarajuća sredstva;
- M. budući da nasilje muškaraca nad ženama mijenja položaj žena u društvu i njihovo samoodređenje u smislu njihova zdravlja, pristupa zaposlenju i obrazovanju, uključivanja u društvene i kulturne aktivnosti, ekonomske neovisnosti, sudjelovanja u javnom i političkom životu te donošenju odluka i odnosa s muškarcima, kao i stjecanja samopoštovanja;
- N. budući da nasilje nad ženama može ostaviti duboke fizičke i psihičke ožiljke, narušiti opće zdravlje žena i djevojčica, uključujući njihovo reproduktivno i spolno zdravlje, a u nekim slučajevima može dovesti do smrti, što se također naziva femicid;
- O. budući da postoji potreba za obrazovanjem i osposobljavanjem od vrlo rane dobi za borbu protiv nasilja nad ženama i rodno uvjetovanog nasilja općenito jer se time razvijaju vještine mladih ljudi za postupanje prema partnerima s poštovanjem, bez obzira na njihov spol, te se razvija svijest o načelima jednakosti;
- P. budući da nasilje nad ženama poprima sve neprihvatljivije oblike, uključujući članstvo žena u skupinama koje organiziraju trgovanje ženama za seksualno iskorištavanje;
- Q. budući da se u istraživanjima o nasilju nad ženama procjenjuje da je jedna petina do jedne četvrtine svih žena u Europi pretrpjela fizičko nasilje barem jednom u svojoj odrasloj dobi, a više od jedne desetine pretrpjelo je spolno nasilje koje je uključivalo upotrebu sile ⁽¹⁾;
- R. budući da se u skladu s procjenom europske dodane vrijednosti procjenjuje da je rodno uvjetovano nasilje nad ženama u 2011. stajalo EU 228 milijardi EUR (tj. 1,8 % BDP-a EU-a), od kojih 45 milijarde EUR godišnje za javne i državne služne i 24 milijarde EUR izgubljene gospodarske proizvodnje;
- S. budući da je Agencija za temeljna prava u ožujku 2013. izdala preliminarne rezultate svojeg europskog istraživanja o nasilju nad ženama, pokazujući – između ostalog – da: se četiri od pet žena nakon najozbiljnijih slučajeva nasilja koje su počinile osobe koje nisu njihovi partneri nije obratilo nijednoj službi kao što je zdravstvena skrb, socijalne službe ili podrška žrtvama; su se žene koje su zatražile pomoć najčešće obraćale zdravstvenim službama, čime se naglašava potreba da se osigura da zdravstveni stručnjaci mogu odgovoriti na potrebe žrtava nasilja; dvije od pet žena nisu bile svjesne zakona ili političkih inicijativa kojima ih se štiti u slučajevima nasilja u obitelji, a polovica nije bila svjesna zakona ili inicijativa za prevenciju;
- T. budući da je Komisija u svojoj Strategiji za jednakost spolova za razdoblje 2010. – 2015. naglasila da je rodno uvjetovano nasilje jedan od ključnih problema koji se trebaju riješiti kako bi se postigla istinska jednakost spolova;

⁽¹⁾ Stručna skupina Vijeća Europe za borbu protiv nasilja nad ženama, uključujući nasilje u obitelji (EZ-TFV), „Završno izvješće o radu”, rujan 2008.

Utorak, 25. veljače 2014.

- U. budući da se pravnim okvirom utvrđenim Ugovorom iz Lisabona otvaraju nove mogućnosti za snažniju suradnju na području kaznenopravne politike na razini Unije i da se tako institucijama i državama članicama omogućuje da na čvrstim temeljima zajedno rade na stvaranju zajedničke pravne kulture EU-a za borbu protiv svih oblika nasilja nad ženama i njihove diskriminacije uz poštovanje nacionalnih pravnih sustava i tradicija i bez nastojanja da ih se zamijeni druga;
- V. budući da su podizanje svijesti i mobilizacija, uključujući putem medija i društvenih mreža, važne sastavnice učinkovite strategije za prevenciju;
- W. budući da se nasilje nad ženama ne može iskorijeniti samo jednom intervencijom, nego kombinacijom infrastrukturnih, pravnih, pravosudnih, policijskih, kulturnih, obrazovnih, socijalnih, zdravstvenih i drugih mjera kojima se može znatno podići svijest i smanjiti nasilje i njegove posljedice;
- X. budući da je šest neodvojivih ciljeva na kojima se mora temeljiti svaka mjera za borbu protiv nasilja nad ženama politika, prevencija, zaštita, kazneni progon, skrb i partnerstvo;
- Y. budući da je važno pojačati mjere protiv industrije koja mlade djevojke i žene doživljava kao seksualne objekte;
- Z. budući da žene u Uniji nisu jednako zaštićene od muškog nasilja zbog različitih politika i zakonodavstva diljem država članica, između ostalog u pogledu definicije kaznenih djela i područja primjene zakonodavstva, te su stoga izloženije takvom nasilju;
- AA. budući da zbog čimbenika kao što su rasa, etnička pripadnost, religija ili uvjerenje, zdravlje, građanski status, stanovanje, migracijski status, dob, invaliditet, klasa, spolna orijentacija i rodni identitet žene mogu imati posebne potrebe i biti izloženije diskriminacijama na višestrukoj osnovi;
- AB. budući da žene u mnogim slučajevima iz različitih složenih razloga koji uključuju psihološke, gospodarske, socijalne i kulturne čimbenike ne prijavljuju rodno uvjetovano nasilje koje su pretrpjele i zbog toga što također imaju manjak povjerenja u sposobnost policije, pravosudnog sustava te socijalnih i zdravstvenih službi da im na konkretan način pomognu; budući da u nekim slučajevima tijela smatraju da je rodno uvjetovano nasilje obiteljski problem i da se stoga se može riješiti na toj razini;
- AC. budući da politika na području reproduktivnog zdravlja mora biti u središtu te rasprave;
- AD. budući da je ključno prikupiti usporedive razvrstane kvalitativne i kvantitativne podatke kojima se obuhvaćaju svi aspekti problema kako bi se razumio stvaran razmjer nasilja nad ženama u Uniji i stoga proizvele učinkovite politike;
- AE. budući da je Europski parlament 12. prosinca 2012. odbio prijedlog Komisije o Uredbi Europskog parlamenta i Vijeća o europskoj statistici o zaštiti od kaznenih djela⁽¹⁾, ponovno ukazujući na potrebu za novim prijedlogom zakonodavstva EU-a kojim bi se uspostavio dosljedan sustav za prikupljanje statističkih podataka o nasilju nad ženama u državama članicama, i budući da je Vijeće u svojim zaključcima iz prosinca 2012. pozvalo da se poboljša prikupljanje i širenje usporedivih, pouzdanih i redovito ažuriranih podataka o svim oblicima nasilja nad ženama na nacionalnoj razini i na razini EU-a;
- AF. budući da je sakaćenje ženskih spolnih organa (FGM) međunarodno priznato kao kršenje ljudskih prava, oblik mučenja djevojčica i žena i da odražava duboko ukorijenjenu nejednakost između spolova, budući da FGM predstavlja ekstremno oblik diskriminacije žena i da se gotovo uvijek izvršava na maloljetnicama te budući da je to kršenje prava djece;
- AG. budući da se prostitucija može smatrati vrstom nasilja nad ženama zbog učinka koji ima na njihovo fizičko i mentalno zdravlje, posebno u slučajevima prisilne prostitucije i trgovanja ženama u svrhu prostitucije;
- AH. budući da unutar granica Europske unije jača opasan trend ubojstava iz časti, koji najviše pogađa mlade djevojke;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2012)0494.

Utorak, 25. veljače 2014.

- AI. budući da se zlostavljanje starijih prepoznaje na međunarodnoj razini kao kršenje ljudskih prava starijih žena, kao i potreba sprječavanja i borbe protiv zlostavljanja starijih u svim zemljama EU-a;
- AJ. budući da se donošenjem smjernica EU-a o nasilju nad ženama i djevojčicama te borbi protiv svih oblika diskriminacije žena i djevojčica kao i posebnog poglavlja o zaštiti žena od rodno uvjetovanog nasilja u strateškom okviru i akcijskom planu o ljudskim pravima EU-a pokazuje jasna politička volja EU-a da pitanje prava žena postavi kao prioritet i da poduzme dugoročne mjere u tom području; budući da se usklađivanjem unutarnjih i vanjskih dimenzija politika koje se tiču ljudskih prava katkad može otkriti raskorak između riječi i djelovanja;
- AK. budući da se prema izvješćima organizacije „Amnesty International” sakaćenjem ženskih spolnih organa pogađa stotine tisuća žena i djevojčica u Europi te budući da se često navodi brojka od 500 000 žrtava; budući da se razlikama između zakonskih odredbi u državama članicama dovodi do fenomena takozvanog „prekograničnog turizma radi sakaćenja ženskih spolnih organa” u EU-u;
- AL. budući da EU treba i dalje surađivati s trećim zemljama kako bi se iskorijenila nasilna praksa sakaćenja ženskih spolnih organa; budući da one države članice i treće zemlje čijim se nacionalnim zakonodavstvom kriminalizira sakaćenje ženskih spolnih organa moraju djelovati na temelju tog zakonodavstva;
1. traži od Komisije da do kraja 2014. na osnovi članka 84. Ugovora o funkcioniranju Europske unije podnese prijedlog akta o uspostavi mjera za promicanje i potporu djelovanja država članica na području sprečavanja nasilja nad ženama i djevojčicama, u skladu s detaljnim preporukama u Prilogu;
 2. poziva Komisiju da podnese revidirani prijedlog Uredbe o europskoj statistici koji bi obuhvaćao nasilna kaznena djela i uključivao **usklađen** sustav za prikupljanje statističkih podataka o rodno uvjetovanom nasilju u državama članicama;;
 3. traži od Vijeća da aktivira prijelaznu klauzulu donošenjem jednoglasne odluke o utvrđivanju nasilja nad ženama i djevojčicama (i drugih oblika rodno uvjetovanog nasilja) kao vrsta kaznenog djela navedenih u članku 83. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
 4. poziva Komisiju da promiče nacionalne ratifikacije i da pokrene postupak za pristupanje EU-a Konvenciji iz Istanbula o nasilju nad ženama, nakon ispitivanja mogućeg učinka i dodane vrijednosti potpunog;
 5. poziva Komisiju da predstavi strategiju i akcijski plan za borbu protiv svih oblika nasilja nad ženama i djevojčicama na razini cijelog EU-a, kako je predviđeno Akcijskim planom za provedbu Štokholmskog programa iz 2010. u cilju opipljive i djelotvorne zaštite integriteta, jednakosti (članak 2. UEU-a) i dobrobiti (članak 3. stavak 1. UEU-a) žena na području slobode, sigurnosti i pravde, usredotočujući se osobito na osvješćivanje žena o njihovim pravima te muškaraca i dječaka (od rane dobi) o potrebi poštovanja fizičkog i psihološkog integriteta žena, kako bi se pomoglo u sprječavanju takvog nasilja, naglašavajući potrebu da se policijske i sudske službe prikladno osposobi za hvatanje ukoštac s posebnim izazovima rodno uvjetovanog nasilja, i potičući države članice da se dogovaraju kako bi pomogle žrtvama da ponovo izgrade svoj život i povrate samopouzdanje kako bi se zaštitile od buduće ranjivosti ili ovisnosti; smatra da bi se tom strategijom trebala pridati posebna pozornost ugroženim skupinama poput starijih osoba, osoba s invaliditetom, imigranata i LGBT (lezbijskih, homoseksualnih, biseksualnih i transrodnih) osoba te da bi trebala sadržavati i mjere za pružanje potpore djeci koja su svjedočila nasilju i priznati ih kao žrtve zločina;
 6. poziva Komisiju na promicanje suradnje između država članica i ženskih nevladinih organizacija i organizacija kako bi se pripremila i provela učinkovita strategija za iskorjenjivanje nasilja nad ženama;
 7. potiče Komisiju da poduzme prve korake prema uspostavi Europskog opservatorija za nasilje nad ženama i djevojčicama na temelju postojećih institucionalnih struktura (Europski institut za jednakost spolova (EIJIS) i pod vodstvom koordinatora EU-a za nasilje nad ženama i djevojčicama);
 8. traži od Komisije da u sljedeće tri godine uspostavi Europsku godinu za iskorjenjivanje nasilja nad ženama i djevojčicama kako bi se podigla svijest građana i svih političara o tom raširenom problemu koji pogađa sve države članice u svrhu predstavljanja jasnog plana aktivnosti za iskorjenjivanje nasilja nad ženama;

Utorak, 25. veljače 2014.

9. poziva države članice na borbu protiv ubojstava iz časti pružanjem obrazovanja i skloništa za moguće žrtve i mobiliziranjem kampanja za podizanje svijesti o izrazitom obliku kršenja ljudskih prava i brojnim tragičnim smrtima zbog ubojstava iz časti;
 10. poziva države članice i dionike koji surađuju s Komisijom da pomognu u širenju informacija o programima EU-a i mogućim sredstvima u sklopu istih za borbu protiv nasilja nad ženama;
 11. potvrđuje da preporuke poštuju temeljna prava, načelo supsidijarnosti i načelo proporcionalnosti;
 12. smatra da bi da se financijski učinak traženog prijedloga trebao pokriti proračunom Unije, Dijelom III. (osiguravajući potpunu komplementarnost s postojećom proračunskom linijom koja se odnosi na predmet prijedloga);
 13. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju i priložene detaljne preporuke proslijedi Komisiji i Vijeću te parlamentima i vladama država članica, Vijeću Europe i Europskom institutu za jednakost spolova.
-

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG REZOLUCIJI

DETALJNE PREPORUKE O SADRŽAJU TRAŽENOG PRIJEDLOGA

Preporuka 1. o cilju i području primjene Uredbe koja se treba donijeti

Cilj Uredbe trebao bi biti uspostava mjera za promicanje i potporu djelovanja država članica na području sprečavanja rodno uvjetovanog nasilja.

Rodno uvjetovano nasilje trebalo bi se smatrati (kao što je već navedeno u Direktivi 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda prava, potpore i zaštite žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP) nasiljem koje je usmjereno protiv osobe zbog njezina spola, spolnog identiteta ili spolnog izraza ili koje nerazmjerno pogada osobe određenog spola. Ono žrtvama može prouzročiti tjelesnu, spolnu, emocionalnu ili psihičku štetu ili ekonomski gubitak te može uključivati nasilje u bliskim vezama, spolno nasilje (uključujući silovanje, seksualno zlostavljanje i uznemiravanje), trgovanje ljudima, ropstvo i različite oblike štetnih praksi kao što su prisilan brak, sakaćenje ženskih spolnih organa i takozvane „zločine iz časti”.

Preporuka 2. o preventivnim mjerama i mjerama za borbu

Države članice trebale bi razviti niz mjera za prevenciju rodno uvjetovanog nasilja nad ženama i djevojčicama. One bi trebale:

- izraditi, provoditi i ocjenjivati godišnje sveobuhvatne strategije i programe, uključujući javne programe obrazovanja i usavršavanja za nastavnike i stručnjake u rekreativnom sektoru s ciljem uklanjanja prepreka kojim se ženama i djevojčicama onemogućuje potpuno ostvarivanje njihovih prava i sloboda bez nasilja te s ciljem postizanja duboke promjene u društvenim i kulturnim stavovima;
- provoditi relevantna istraživanja o rodno uvjetovanom nasilju, uključujući o uzrocima i motivima nasilja, te prikupljati podatke i provoditi njihovu analizu, istodobno poduzimajući napore za usklađivanje kriterija za evidenciju rodno uvjetovanog nasilja, tako da su prikupljeni podaci usporedivi;
- organizirati sustavno osposobljavanje za službenike i stručnjake koji bi se mogli susresti sa slučajevima rodno uvjetovanog nasilja, uključujući policijsko osoblje, osoblje službi socijalne skrbi, službi za dječju skrb (za žrtve ili svjedoke nasilja), zdravstvenih službi te centara za pomoć u nuždi, kako bi se takvi slučajevi otkrili, utvrdili i pravilno riješili uz poseban naglasak na potrebama i pravima žrtava;
- razmjenjivati stručno znanje, iskustva, informacije i najbolje prakse uz pomoć Europske mreže za sprečavanje kriminala (EUCPN);
- pokrenuti kampanje za podizanje svijesti (uključujući kampanje posebno usmjerene na muškarce) uz savjetovanje i po potrebi u suradnji s nevladinim organizacijama, udruženjima, medijima i drugim dionicima;
- stvoriti, ako već ne postoje, i podupirati besplatne nacionalne telefonske linije za pomoć sa specijaliziranim osobljem;
- osigurati dostupnost specijaliziranih skloništa (osmišljenih kao točke za pomoć pri prvom kontaktu, ali i kao siguran prostor za žene u kojemu se mogu osnažiti) te ih opremiti infrastrukturom i odgovarajuće osposobljenim osobljem, nudeći mjesta za najmanje jednu ženu po 10 000 stanovnika;
- osigurati potporu ženskim nevladinim organizacijama i civilnom društvu koje radi na sprječavanju rodno uvjetovanog nasilja nad ženama i djevojčicama.

Utorak, 25. veljače 2014.

Preporuka 3. o nacionalnim izvjestiteljima ili ekvivalentnim mehanizmima

U roku od jedne godine od stupanja na snagu ove Uredbe države članice trebale bi poduzeti potrebne mjere za uspostavljanje nacionalnih izvjestitelja ili jednakovrijednih mehanizama. Zadaci takvih mehanizama trebali bi uključivati provedbu procjena trendova rodno uvjetovanog nasilja, mjerenje rezultata poduzetih mjera za borbu protiv rodno uvjetovanog nasilja na nacionalnoj i lokalnoj razini, prikupljanje statističkih podataka i podnošenje godišnjeg izvješća Europskoj komisiji i nadležnim odborima Europskog parlamenta.

Preporuka 4. o usklađivanju strategije Unije za borbu protiv nasilja nad ženama

Kako bi se doprinijelo usklađenoj i konsolidiranoj strategiji Unije za borbu protiv rodno uvjetovanog nasilja, države članice bi trebale prenositi Komisiji informacije iz Preporuke 3.

Preporuka 5. o izvještavanju

Komisija do 31. prosinca svake godine i počevši s godinom nakon stupanja na snagu ove Uredbe podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele mjere u skladu s ovom Uredbom.

U izvješću se navode poduzete mjere i ističu dobre prakse.

Preporuka 6. o stvaranju foruma civilnog društva

Komisija održava intenzivan dijalog s relevantnim organizacijama civilnog društva i relevantnim nadležnim tijelima koja djeluju na području borbe protiv rodno uvjetovanog nasilja na lokalnoj, regionalnoj, nacionalnoj, europskoj ili međunarodnoj razini i u tu svrhu uspostavlja forum civilnog društva.

Forum će predstavljati mehanizam za razmjenu informacija i dijeljenje znanja. Njime se osigurava prisnan dijalog između institucija Unije i relevantnih dionika.

Forum je otvoren relevantnim dionicima u skladu s prvim stavkom i sastaje se najmanje jednom godišnje.

Preporuka 7. o financijskoj potpori

Uredbom bi se trebao uspostaviti izvor financijske potpore u okviru proračuna Unije (Dio III.) za mjere navedene u Preporuci 3.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0127

Delegiranje zakonodavnih ovlasti i izvršavanje provedbenih ovlasti Komisije**Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o pratećim mjerama za delegiranje zakonodavnih ovlasti i nadzoru država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (2012/2323(INI))**

(2017/C 285/02)

Europski parlament,

- imajući u vidu članke 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
 - imajući u vidu Uredbu (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽¹⁾,
 - imajući u vidu zajednički dogovor o delegiranim aktima koji je Konferencija predsjednika odobrila 3. ožujka 2011.,
 - imajući u vidu Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije ⁽²⁾, a posebno njegovu točku 15. i Prilog 1.,
 - imajući u vidu presudu Suda od 5. rujna 2012. u predmetu C-355/10, Parlament protiv Vijeća (još nije objavljena), kao i predmet C-427/12 koji je još uvijek u tijeku, Komisija protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije,
 - imajući u vidu svoju rezoluciju od 5. svibnja 2010. o delegiranju zakonodavnih ovlasti ⁽³⁾,
 - imajući u vidu informativno izvješće Europskog gospodarskog i socijalnog odbora, usvojenog 19. rujna 2013. o boljoj regulaciji provedbenih akata i delegiranih akata,
 - imajući u vidu pismo predsjednika Parlamenta predsjedniku konferencije predsjednika odbora od 26. studenog 2012. u vezi s horizontalnim načelima upotrebe delegiranih akata u vezi s zakonodavnim programima koje pokriva Višegodišnji financijski okvir, koji je podržala Konferencija predsjednika na sastanku 15. studenog 2012.,
 - imajući u vidu dopis predsjednika Parlamenta predsjedniku Vijeća i predsjedniku Komisije od 8. veljače 2013. o nepostojanju napretka u Vijeću u pogledu prijedloga za prilagođavanje u poljoprivredi i ribarstvu,
 - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - imajući u vidu izvješće Odbora za pravna pitanja i mišljenja Odbora za razvoj, Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku, Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja, Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane, Odbora za industriju, istraživanje i energetiku, Odbora za promet i turizam, Odbora za poljoprivredu i ruralni razvoj, Odbora za ribarstvo i Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A7-0435/2013),
- A. budući da je Ugovorom iz Lisabona uvedena mogućnost da Parlament i Vijeće (dalje u tekstu: „zakonodavac“) dio svojih ovlasti delegira Komisiji zakonodavnim aktom (dalje u tekstu: „temeljni akt“); budući da je delegiranje osjetljiva operacija kojom se Komisiji daju upute za izvršenje ovlasti svojstvene ulozi zakonodavca; budući da je stoga potrebno osigurati ispravnu primjenu Ugovora kako bi se zajamčila dovoljna razina demokratskog legitimiteta i za te akte; budući da polazišna točka u razmatranju pitanja delegiranja uvijek mora biti sloboda zakonodavca; budući da je u skladu s utvrđenom sudskom praksom usvajanje propisa ključnih za ovo pitanje u isključivoj nadležnosti zakonodavca; , što

⁽¹⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.⁽²⁾ SL L 304, 20.11.2010., str. 47.⁽³⁾ SL C 81 E, 15.3.2011., str. 6.

Utorak, 25. veljače 2014.

znači da se donošenje odredbi koje zahtijevaju političke odluke koje spadaju u odgovornosti zakonodavca ne može delegirati; budući da se stoga delegiranje ovlasti može sastojati samo od dopune ili izmjene dijelova zakonodavnog akta koji nisu ključni; budući da će delegirani akti koje usvoji Komisija biti nezakonodavni akti opće primjene; budući da se u temeljnom aktu moraju izričito definirati cilj, sadržaj, područje primjene i trajanje delegiranja te utvrditi uvjeti koji vrijede za delegiranje ovlasti;

- B. budući da su se Parlament, Vijeće i Komisija, kako bi utvrdili praktične mjere i dogovorena pojašnjenja i preferencije mjerodavne za delegiranje zakonodavnih ovlasti u skladu s člankom 290. UFEU-a, sporazumjeli o zajedničkom dogovoru o delegiranim aktima u cilju neometanog izvršavanja delegiranih ovlasti i učinkovitog nadzora Europskog parlamenta i Vijeća nad tim ovlastima;
- C. budući da je Ugovorima propisano da države članice usvajaju sve mjere nacionalnog zakonodavstva potrebne za provedbu pravno obvezujućih akata Unije; međutim, budući da se, u slučaju kad su potrebni jedinstveni uvjeti za provedbu pravno obvezujućih akata Unije, tim aktima provedbene ovlasti dodjeljuju Komisiji (a u nekim iznimnim slučajevima i Vijeću), kako je navedeno u članku 291. UFEU-a; budući da bi, u slučaju kad temeljni akt iziskuje da usvajanje provedbenih akata u Komisiji podliježe nadzoru država članica, tim aktima navedene provedbene ovlasti Komisiji trebale biti dodijeljene u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011; budući da je ključna obveza Komisije dana u izvaji priloženoj toj Uredbi bila hitno prilagođavanje *pravne stečevine* novom sustavu delegiranih i provedbenih akata tijekom ovog zakonodavnog saziva, što uključuje i temeljne akte koji se odnose na regulatorni postupak s kontrolom;
- D. budući da je na zakonodavcu da od slučaja do slučaja odredi razinu detalja svakog zakonodavnog akta pa samim tim i da odluči hoće li Komisiji delegirati ovlast za prihvaćanje delegiranih akata kao i hoće li postojati potreba za tim ovlastima radi osiguravanja jednakih uvjeta provedbe zakonodavnog akta; budući da davanje takvih delegiranih ili provedbenih ovlasti nikad ne predstavlja obavezu; budući da bi, međutim, o prosljeđivanju ovlasti trebalo razmišljati u slučajevima kad je potrebna fleksibilnost i učinkovitost i kad se one ne mogu osigurati redovnim zakonodavnim postupkom; budući da se odluka o eventualnom prosljeđivanju delegiranih ili provedbenih ovlasti mora temeljiti na objektivnim faktorima koji moraju osigurati preispitivanje zakonitosti usvojenih rješenja; budući da je zbog nedostatka sudske prakse o članku 290. UFEU-a i o kriterijima utvrđenima u tom članku Europskom parlamentu i Vijeću otežano postizanje dogovora o razgraničenju provedbenih i delegiranih akata;
- E. budući da delegiranje ovlasti na Komisiju nije samo tehničko pitanje već može uključivati pitanja od znatne političke važnosti za građane Unije i potrošače, poduzeća i cjelokupne sektore zbog njihovih mogućih društveno-gospodarskih, ekoloških i zdravstvenih učinaka;
- F. budući da su u zakonodavnim pregovorima o mnogim temama na vidjelo izašla različita tumačenja institucija o nekim pitanjima; budući da, u skladu s člankom 37.a Poslovnika, odbori Parlamenta mogu zatražiti mišljenje Odbora za pravna pitanja prilikom razmatranja prijedloga koji sadrži delegirane akte; budući da je Konferencija predsjednika 13. siječnja 2012. podržala zajednički stav, a da je 19. travnja 2012. podržala horizontalni pristup koji odbori moraju slijediti kako bi se nadišle razlike u mišljenjima; budući da zajednički pristup treba otići korak dalje tako što će Parlament odrediti vlastite kriterije za primjenu članaka 290. i 291. UFEU-a i što će se o tim kriterijima truditi postići sporazum s Vijećem i Komisijom;

Kriteriji za primjenu članaka 290. i 291. UFEU-a

1. smatra da bi se Parlament trebao pridržavati sljedećih neobvezujućih kriterija prilikom primjene članaka 290. i 291. UFEU-a; popis kriterija ne smije se smatrati potpunim:

— Obvezujući ili neobvezujući karakter mjere treba odrediti na temelju njezina tipa i sadržaja; samo se ovlast za donošenje pravno obvezujućih mjera može delegirati na osnovi članka 290. UFEU-a.

Utorak, 25. veljače 2014.

- Komisija može delegiranim aktima samo mijenjati zakonodavne akte. To podrazumijeva i izmjenu priloga budući da su oni sastavni dio zakonodavnog akta. Priloge se ne smije dodavati ili brisati s ciljem primjene ili izbjegavanja primjene delegiranih akata; ako zakonodavac smatra da bi tekst trebao biti sastavni dio temeljnog akta, može odlučiti taj tekst uvrstiti u prilog. To je posebno točno u odnosu na Unijine popise ili registre odobrenih proizvoda ili tvari koji bi trebali ostati, u interesu zakonske izvjesnosti, sastavni dio osnovnog akta, prema potrebi u obliku Priloga. Cilj mjera za daljnje definiranje točnog sadržaja obveza iz zakonodavnog akta jest dopuna temeljnog akta dodavanjem elemenata koji nisu od suštinske važnosti.
- Mjere za odabir prioriteta, ciljeva i očekivanih rezultata trebalo bi usvajati delegiranim aktima ako ih zakonodavac ne odluči uključiti u sam zakonodavni akt.
- Mjere za utvrđivanje (daljnjih) uvjeta, kriterija ili zahtjeva koje treba ispuniti, a čije ispunjavanje moraju osigurati države članice ili druge osobe ili tijela na koje se zakonodavstvo direktno odnosi, po definiciji mijenjaju sadržaj zakonodavstva i dodaju nova pravila opće primjene. Shodno tome, stvaranje tih daljnjih pravila ili kriterija može se ostvariti samo delegiranim aktima. Nasuprot tome, provedba pravila ili kriterija već utvrđenih u temeljnom aktu (ili u budućem delegiranom aktu), bez izmjene suštine prava ili obveza koji iz njih proizlaze i bez donošenja daljnjih strateških odluka, može se ostvariti provedbenim aktima.
- Komisija u nekim okolnostima ima ovlasti donositi dodatna obvezujuća pravila opće primjene koja utječu na suštinu prava ili obveza utvrđenih temeljnim aktom. Te mjere po definiciji dopunjuju mjere utvrđene u temeljnom aktu i dodatno definiraju politiku Unije. To se može ostvariti samo delegiranim aktima.
- Ovisno o strukturi financijskog programa u pitanju, sporedni elementi koji izmjenjuju ili dopunjuju temeljni akt poput onih u vezi sa specifičnim tehničkim pitanjima, koji su povezani sa strateškim interesima, ciljevima, očekivanim rezultatima, itd., mogu se donijeti delegiranim aktima u mjeri u kojoj nisu uključeni u temeljni akt. Samo za one elemente koji ne odražavaju bilo kakvu političku orijentaciju, zakonodavac može odlučiti dozvoliti njihovo donošenje kroz provedbene akte.
- Mjera koja određuje tip informacije koji treba dati na osnovi temeljnog akta (npr. točan sadržaj informacije) u pravilu dopunjuje obvezu davanja informacije i trebalo bi je provoditi delegiranim aktima.
- Mjera koja određuje modalitete pružanja informacije (npr. format) uglavnom nije dodatak obvezi pružanja informacije. Naprotiv, ta mjera omogućuje jednoobraznu primjenu. Stoga bi je u pravilu trebalo provoditi provedbenim aktima.
- Mjere kojima se utvrđuje procedura (npr. način obavljanja nečega ili davanja učinka nečemu) mogu biti delegirani ili provedbeni akti (ili čak suštinski dio temeljnog akta) ovisno o sadržaju, kontekstu ili tipu odredbi iz temeljnog akta. Mjere kojima se utvrđuju elementi postupaka koji uključuju daljnje političke odabire koji nisu od suštinske važnosti radi dopunjavanja zakonodavnog okvira utvrđenog temeljnim aktom u pravilu bi trebale biti delegirani akti. Mjere kojima se utvrđuju detalji postupaka kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu obveze iz temeljnog akta u pravilu bi trebale biti provedbene mjere.
- Kao i s postupcima, ovlast za određivanje metoda (tj. načina da se nešto napravi na uređen i sustavan način) ili metodologije (tj. pravila za određivanje metoda) može biti predmet delegiranih ili provedbenih akata, ovisno o sadržaju i kontekstu.
- Općenito bi se delegirani akti trebali koristiti kad temeljni akt ostavlja veliku slobodu djelovanja Komisiji da dopunjuje zakonodavni okvir utvrđen temeljnim aktom.

Utorak, 25. veljače 2014.

- Odobrenja mogu biti mjere opće primjene. To je primjerice slučaj kad se odluke odnose na odobrenje ili zabranu unošenja neke supstance u hranu, kozmetiku i sl. Te su odluke opće jer se odnose na svaki subjekt koji želi koristiti tu supstancu. U takvim slučajevima, ako se odluka Komisije u potpunosti temelji na kriterijima sadržanima u osnovnom aktu, ona bi mogla biti provedbeni akt; međutim, ako je kriterijima predviđeno da Komisija može dodati sekundarni politički izbor, odnosno politički izbor koji nije od suštinske važnosti, to odobrenje treba biti u vidu delegiranog akta jer nadopunjuje osnovni akt.
- Zakonodavnim se aktom samo može Komisiji delegirati ovlast da donosi nezakonodavne akte opće primjene. Mjere pojedinačne primjene stoga se ne mogu usvajati delegiranim aktima. Akt je opće primjenjiv ako se primjenjuje na objektivno utvrđene situacije i proizvodi zakonske učinke u pogledu kategorija osoba općenito i u teoriji.
- Provedbeni akti ne smiju davati daljnje političko usmjerenje, a ovlasti dane Komisiji ne bi smjele davati znatno diskrecijsko pravo.

Opće napomene

2. poziva Komisiju i Vijeće na pregovore s Parlamentom kako bi postigli sporazum o gore navedenim kriterijima; smatra da bi se to moglo postići u okviru revizije Međuinstitucionalnog sporazuma o boljoj pripremi zakonodavstva koja bi uključivala te kriterije;
3. ponavlja odluke donesene na sastancima Konferencije predsjednika 13. siječnja 2011. i 19. travnja 2012. u pogledu delegiranih i provedbenih akata te naglašava da bi Parlament uvijek trebao inzistirati na uporabi delegiranih akata za sve ovlasti delegirane Komisiji koje ispunjavaju kriterije utvrđene u članku 290. UFEU-a i da one teme u kojima institucionalna prava Parlamenta u pogledu uključivanja delegiranih akata nisu zaštićena ne bi trebale biti uvrštene u plenarni program glasovanja koji vodi do sporazuma; naglašava da Parlament treba već na početku pregovora označiti pitanje delegiranih i provedbenih akata kao ključno institucionalno pitanje za njega;
4. poziva Komisiju da ubuduće izričito i ustrajno obrazloži zašto u zakonodavnom prijedlogu predlaže delegirani ili provedbeni akt te time sadržaj propisa ne smatra važnim; napominje da, kako je jasno iz odredbi članaka 290. i 291. UFEU-a, svrha delegiranih i provedbenih akata je rješavati različite potrebe pa stoga ne mogu jedni druge zamijeniti;
5. Smatra da bi se, kako bi se osnažio položaj njegovih izvjestitelja u zakonodavnim pregovorima, više trebalo pribjegavati mogućnosti traženja mišljenja Odbora za pravna pitanja u skladu s člankom 37.a Poslovnika;
6. izražava ozbiljnu zabrinutost zbog toga što je prilagođavanje pravne stečevine Ugovoru iz Lisabona samo djelomično ostvareno četiri godine od njegova stupanja na snagu; pozdravlja Komisijino predstavljanje nedavnih prijedloga za prilagođavanje preostalih zakonodavnih akata osiguravajući primjenu regulatornog postupka s kontrolom (RPS); naglašava međutim da je potrebno što prije početi pregovore o tim prijedlozima kako bi se ovaj postupak okončao prije kraja sadašnjeg parlamentarnog razdoblja; smatra da bi barem svi slučajevi koji su se ranije rješavali u okviru regulatornog postupka s kontrolom sada trebali biti usklađeni s člankom 290. UFEU-a, s obzirom da su mjere regulatornog postupka s kontrolom ujedno i mjere općeg opsega namijenjene izmjeni elementa tog instrumenta koji nisu ključni, između ostalog brisanjem nekih od tih elementa ili dopunjavanjem instrumenta dodavanjem novih elemenata koji nisu ključni; istodobno poziva Vijeće da nastavi s pregovorima o tim posebnim prijedlozima za prilagođavanje koji su trenutno zastali u Vijeću, uključujući prijedloge u području poljoprivrede i ribarstva;
7. izražava zabrinutost da bi, bez obzira na činjenicu da to može biti dobro rješenje u nekim slučajevima, sustavno zadržavanje svih elemenata politike u temeljnom aktu moglo s vremenom članak 290. UFEU-a lišiti koristi kao dragocjenog sredstva za racionalizaciju zakonodavnog postupka, što je bio njegov izvorni razlog donošenja kako bi se izbjeglo predetaljno upravljanje i teški i dugotrajni postupak suodlučivanja; naglašava da bi takav pristup mogao biti iznimno teško primjenjiv u nekim slučajevima kao na primjer u sektorima u kojima se tehnologije još uvijek razvijaju;

Utorak, 25. veljače 2014.

8. naglašava da bi u onim slučajevima u kojima je donesena odluka o uporabi provedbenih akata, pregovaračka skupina Parlamenta trebala pažljivo ocijeniti kakvu vrstu kontrole treba država članica te treba li upotrijebiti savjetodavni ili ispitni postupak; naglašava da bi pregovaračke skupine Parlamenta, u slučaju uporabe ispitnog postupka, trebale prihvatiti takozvanu „klauzulu o nedavanju mišljenja” samo u iznimno dobro opravdanim slučajevima, s obzirom da to sprečava Komisiju da usvoji nacрте provedbenog akta u slučaju „nedavanja mišljenja” odbora koji čine predstavnici država članica i kojim predsjedava Komisija;
9. Preporučuje Komisiji da ne zloupotrebljava delegirane akte kako bi ponovno pokrenula razgovore o pitanjima o kojima je postignut dogovor kroz trijalog na političkoj razini; naglašava da je bolje ovlast donošenja delegiranih akata Komisiji dodijeliti samo na određeno vremensko razdoblje;
10. potiče svoje odbore da pažljivo motre upotrebu delegiranih i provedbenih akata u okviru svojih područja nadležnosti; u tom cilju zahtijeva da Komisija poboljša administrativne mehanizme za prijenos i pohranu dokumenata povezanih s delegiranim aktima kako bi se osigurala barem jednaka razina informiranja i transparentnosti kao i za postojeći registar za provedbene akte te jamči sinkronizirani protok informacija prema Parlamentu i Vijeću kao zakonodavcu;
11. smatra da je ostvaren značajan napredak u osiguravanju brzog prijenosa delegiranih akata vodećim odborima, što je zauzvrat pozitivno utjecalo na provođenje prava zastupnika na nadzor;
12. podsjeća na političku odgovornost zakonodavca i nužnost redovitog i pravodobnog uključivanja Parlamenta u pripremnu fazu delegiranih akata; poziva Komisiju da u potpunosti informira Parlament i Izvjestitelja zaduženog za dotični predmet o planiranom rasporedu, predviđenim sastancima stručnih skupina i sadržaju predviđenih delegiranih akata, uključujući davanje pristupa odgovarajućim bazama podataka Komisije, kao što je CIRCA;
13. poziva Komisiju na potpuno poštovanje stavka 15. Okvirnog sporazuma o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije, između ostalog pojednostavljajući postupak za pozivanje parlamentarnih stručnjaka na sastanke s nacionalnim stručnjacima, ako to zahtijeva nadležni parlamentarni odbor; prepoznaje da se na temelju prisustvovanja stručnjaka Parlamenta tim sastancima, Komisija može pozvati u Parlament na daljnju razmjenu mišljenja o pripremi delegiranih akata; poziva Komisiju na primjenu stavka 15. Okvirnog sporazuma i na one dijelove sastanaka država članica i Komisije na kojima se raspravlja o drugim pitanjima osim provedbenih akata u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011;
14. zauzima stajalište da je vrijeme između prijenosa konačnog nacрта provedbenih akata i njihovog usvajanja od strane Komisije često prekratko, pa Parlamentu nije omogućen adekvatan nadzor; potiče Komisiju da u potpunosti poštuje pravo Parlamenta na kontrolu konačnog nacрта provedbenih akata u roku od mjesec dana, sukladno sporazumu iz 2008. između Parlamenta i Komisije o postupcima komitologije;
15. poziva na dodjelu dostatnih tehničkih i ljudskih resursa za delegirane i provedbene akte kako bi se između ostalog osigurao učinkovit interni prijenos informacija; smatra da dostava delegiranih akata zastupnicima u obliku biltena omogućuje nadzor takvih akata te zastupnicima omogućuje da pravovremeno upute moguće primjedbe;
16. preporučuje imenovanje stalnih izvjestitelja u svakom odboru za delegirane i provedbene akte, što jamči usklađenost unutar dotičnog odbora i s drugim odborima; smatra da se slični problemi trebaju rješavati na usklađen način, a istovremeno očuvati potrebnu fleksibilnost;
17. pozdravlja raspoloživost stručnjaka iz Komisije za sudjelovanje na informativnim sastancima sa zastupnicima jer je organiziranje tih sastanaka, znatno prije usvajanja delegiranih akata, korisno za razjašnjavanje ključnih aspekata akata i lakše dobivanje suglasnosti Parlamenta;
18. potiče i dalje osobito članove pregovaračkih skupina da posvete posebnu pažnju delegiranim i provedbenim aktima prilikom izvješćivanja nadležnom odboru nakon svakog trijaloga prema članku 70. stavku 4. Poslovnika Parlamenta;

Utorak, 25. veljače 2014.

Napomene o specifičnim pitanja

Poljoprivreda i ribarstvo

19. *Žali zbog činjenice da je Vijeće nakon neuspjeha pregovora u neformalnom trijalogu i prvom čitanju u Parlamentu blokiralo spise za prilagođavanje o ključnim poljoprivrednim i ribarstvenim zakonima; naglašava da je ovo stanje često uzrokovano nevoljkošću Vijeća da upotrijebi delegirane akte; napominje da je samo u kontekstu potpunih zakonodavnih postupaka koji se odnose na reformu ZPP-a i ZRP-a bilo moguće naći rješenje za prilagođavanje prihvatljivo objema stranama, iako se o nekim odredbama moglo dogovoriti samo pod uvjetom da ne predstavljaju presedan; poziva Vijeće da ostvari napredak u preostalim spisima za prilagođavanje kako bi se postupci mogli okončati prije završetka tekućeg zakonodavnog razdoblja;*

Razvojna suradnja

20. *Napominje da, osobito u slučaju Instrumenta razvojne suradnje (DCI), Parlament od 2006. godine upražnjava postupak „demokratske kontrole” u vidu političkog dijaloga s Komisijom o nacrtima mjera; međutim primjećuje da je iskustvo Parlamenta s ovom primjenom bilo raznoliko i da je njegov utjecaj na odluke Komisije bio ograničen;*

21. *ukazuje na to da se na području razvojne suradnje provedbeni akti često temelje na prethodnom savjetovanju s trećim stranama, zbog čega su promjene u kasnoj fazi formalnog postupka komitologije teže. stoga naglašava da prethodna obavijest i dijalog s Parlamentom predstavljaju važan korak prema učinkovitijem korištenju mogućnosti kontrole koje Parlament ima;*

Gospodarski i monetarni poslovi

22. *ističe da se uredbama o europskim nadzornim tijelima na području financijskih usluga uvode regulatorni tehnički standardi i provedbeni tehnički standardi u okviru kojih europska nadzorna tijela podnose nacрте regulatornih tehničkih standarda i provedbenih tehničkih standarda Komisiji na usvajanje; smatra da, s obzirom na tehničko znanje i specijalizirane vještine europskih nadzornih tijela, delegirani akti trebaju biti, kad god je to moguće, u vidu regulatornih tehničkih standarda, a ne redovnih delegiranih akata; smatra da bi Komisija, prije nego što usvoji i redovne delegirane akte, uvijek trebala potražiti stručni savjet odgovarajućeg europskog nadzornog tijela u vezi sa sadržajem tih akata;*

23. *ističe da se prema nekim legislativnim aktima, rok za nadzor regulatornih tehničkih standarda može produžiti na dodatnih mjesec dana zbog njihova obujma i složenosti te smatra da bi ta vrsta fleksibilnosti trebala postati opće pravilo; ističe da je zakonodavac odredio razdoblje za nadzor od tri mjeseca, koje se može produžiti za tri mjeseca, za sve delegirane akte s područja financijskih usluga, te smatra da bi se ta praksa trebala proširiti na druga složena područja;*

24. *naglašava da bi se dogovori prema kojima se delegirani akti ne mogu podnositi tijekom razdoblja stanki Parlamenta trebali primjenjivati i na regulatorne tehničke standarde;*

25. *vjeruje da poziv zainteresiranima da sudjeluju u skupinama zainteresiranih strana europskog nadzornog tijela treba trajati dovoljno dugo (ne manje od dva mjeseca), treba biti objavljen preko raznih kanala i treba slijediti jasan i organiziran postupak kako bi se osigurala široka baza prijavljenih kandidata; podsjeća na potrebu za ujednačenim skupinama zainteresiranih strana europskog nadzornog tijela u skladu s odredbama odgovarajućih uredbi;*

Zapošljavanje i socijalna pitanja

26. *Podsjeća da je Parlament na području zapošljavanja i socijalnih pitanja doveo u pitanje odluku EURES-a pred Europskim sudom kako bi zaštitio svoje ovlasti;*

Građanske slobode, pravosuđe i unutarnji poslovi

27. *Poziva Komisiju da u svoj program rada uključi prijedloge za izmjenu svih pravnih akata nekadašnjeg trećeg stupa kako bi ih se uskladilo s novom hijerarhijom standarda te kako bi se poštovale ovlasti i nadležnosti Parlamenta i njegovo pravo na informacije u vezi s delegiranjem ovlasti Komisiji u skladu s Ugovorom iz Lisabona; naglašava da će za to biti*

Utorak, 25. veljače 2014.

potrebno posebno ocijeniti svaki pravni akt kako bi se odredile osnovne odluke koje mora donijeti zakonodavac, posebno one koje se tiču temeljnih prava predmetnih osoba, i odluke koje se ne smatraju ključnima (vidi presudu Suda u predmetu C-355/10);

28. skreće pozornost na činjenicu da Vijeće i dalje, dugo nakon stupanja Ugovora iz Lisabona na snagu, usvaja zakonodavne akte na temelju odredbi iz nekadašnjeg trećeg stupa, čime je Parlament bio primoran pokrenuti sudski postupak pred Sudom;

o

o o

29. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji te parlamentima država članica.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0128

Europski semestar za usklađivanje ekonomske politike: godišnji pregled rasta 2014.

Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o Europskom semestru za usklađivanje ekonomske politike: godišnji pregled rasta 2014. (2013/2157(INI))

(2017/C 285/03)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 136. i članak 121. stavak 2.,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1175/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenog 2011. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1466/97 o jačanju nadzora stanja proračuna i nadzora i koordinacije ekonomskih politika ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2011/85/EU od 8. studenog 2011. o zahtjevima za proračunske okvire država članica ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1174/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenog 2011. o provedbi mjera za ispravljanje prekomjerne makroekonomske neravnoteže u europodručju ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EU) br. 1177/2011 od 8. studenog 2011. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1467/97 o ubrzavanju i pojašnjavanju provedbe postupka u slučaju prekomjernog deficita ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1176/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenog 2011. o sprečavanju i ispravljanju makroekonomske neravnoteže ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1173/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenog 2011. o djelotvornom provođenju proračunskog nadzora u europodručju ⁽⁶⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 5. veljače 2013. o poboljšanju pristupa financiranju za mala i srednja poduzeća ⁽⁷⁾,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 6. prosinca 2012. pod nazivom „Akcijski plan za jačanje borbe protiv porezne prijevare i utaje poreza” (COM(2012)0722)),
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 473/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o zajedničkim odredbama za nadzor i ocjenu nacrtu proračuna i osiguravanje ispravljanja prekomjernog deficita država članica u europodručju ⁽⁸⁾,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 472/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o jačanju gospodarskog i proračunskog nadzora država članica europodručja koje su suočene s ozbiljnim poteškoćama u odnosu na svoju financijsku stabilnost ili im prijete takve poteškoće ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ SL L 306, 23.11.2011., str. 12.

⁽²⁾ SL L 306, 23.11.2011., str. 41.

⁽³⁾ SL L 306, 23.11.2011., str. 8.

⁽⁴⁾ SL L 306, 23.11.2011., str. 33.

⁽⁵⁾ SL L 306, 23.11.2011., str. 25.

⁽⁶⁾ SL L 306, 23.11.2011., str. 1.

⁽⁷⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0036.

⁽⁸⁾ SL L 140, 27.5.2013., str. 11.

⁽⁹⁾ SL L 140, 27.5.2013., str. 1.

Utorak, 25. veljače 2014.

- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 23. listopada 2013. o Europskom semestru za usklađivanje ekonomske politike: provedba prioriteta za 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 13. studenog 2013. o godišnjem pregledu rasta 2014. (COM(2013)0800),
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 21. svibnja 2013. o borbi protiv porezne prijevare, utaje poreza i poreznih oaza ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 12. prosinca 2013. o pozivu na mjerljivo i obvezujuće djelovanje protiv utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza u EU-u ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 12. prosinca 2013. o pripremama za sastanak Europskog vijeća (19. – 20. prosinca 2013.) ⁽⁴⁾,
 - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku i mišljenje Odbora za proračune (A7-0084/2014),
- A. budući da posljednja jesenska predviđanja Komisije pokazuju da se stvarni rast BDP-a polako vraća u europodručje i da se očekuje da će 2014. doći 1,1 % BDP-a, kao i da će nezaposlenost pasti, a inflacija ostati ispod razine od 2 %;
- B. budući da rast na tržištima u usponu stagnira, dok u SAD-u ostaje snažan, a u Japanu pozitivan;
- C. budući da je od 20. do 22. siječnja 2014. Europski parlament održao sastanak na visokoj razini s državnim parlamentarnim zastupnicima (u okviru Europskog parlamentarnog tjedna) kako bi raspravljali o godišnjem pregledu rasta 2014. kao i općim ciljevima ekonomske politike za rast i stvaranje radnih mjesta radi usmjeravanja veće pozornosti na učinkovitost politika i moguće učinke prelijevanja u EU-u;
- D. budući da Komisija potvrđuje da se većina ciljeva strategije EU 2020. neće postići čak ni u najpovoljnijim scenarijima;
- E. budući da je Parlament pozdravio uvođenje instrumenta za konvergenciju i konkurentnost kao dijela napora za jačanje okvira upravljanja;
1. napominje da je u tijeku gospodarski oporavak u EU-u, ali da je on još uvijek slab; naglašava potrebu za fiskalnom konsolidacijom koja pogoduje rastu te za jačanjem napora kako bi se, s jedne strane, osigurala usklađenost s tekućim okvirom gospodarskog upravljanja i, s druge strane, omogućili srednjoročni i dugoročni održiviji rast i stvaranje radnih mjesta;
 2. pozdravlja prepoznavanje potrebe za fiskalnom konsolidacijom koja pogoduje rastu; potiče Komisiju da proslijedi ovaj prioritet kao konkretne preporuke državama članicama i EU-u u cjelini, uključujući i one u programima ekonomske prilagodbe, tako da se ne odnose samo na fiskalnu konsolidaciju nego i na strukturne reforme koje vode do stvarnog, održivog i socijalno uravnoteženog rasta, zapošljavanja, veće konkurentnosti i rasta konvergencije;
 3. napominje da je povećanje razlika državnih kamatnih stopa značajno smanjilo fiskalni manevarski prostor u više država članica; također primjećuje da je pristup Europske središnje banke (ESB) monetarnoj politici pomogao u smanjenju razlika državnih kamatnih stopa; smatra da će ESB preko smjernica za budućnost održati tu politiku u srednjoročnom i dugoročnom razdoblju te da će time doprinijeti većem rastu;
 4. ističe da Komisija prati ostvarivanje ciljeva strategije Europa 2020. na nacionalnoj i europskoj razini u preporukama koje je dobila svaka država posebno i na taj način izbliza nadzire ciljeve na području zapošljavanja, istraživanja i razvoja, obrazovanja, siromaštva, obnovljive energije i smanjenja emisija;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0205.

⁽³⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0593.

⁽⁴⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0597.

Utorak, 25. veljače 2014.

5. vjeruje da gospodarstvo EU-a u cjelini treba dodatno poticati svoju troškovnu i netroškovnu konkurentnost u globalnom gospodarstvu, osobito povećanjem konkurentnosti na tržištima proizvoda i usluga radi poboljšanja produktivnosti, učinkovitog korištenja resursa i nižih cijena te održavanjem cijene rada u skladu s produktivnošću i osiguravanjem smanjenja unutarnje makroekonomske neravnoteže;

6. pozdravlja ambiciozne strukturne reforme koje su provele one države članice koje su iskusile ozbiljne poteškoće; potiče države članice da i dalje ulažu napore; ističe da treba odlučno nastaviti s nastojanjima na strukturnim reformama i da ih se treba nadzirati kako bi se osigurala učinkovitost reformi te se gradilo na postignutom napretku; potiče usvajanje i provedbu programa strukturnih reformi koji promiču konvergenciju i konkurentnost na nacionalnoj i europskoj razini te povećavaju održivi rast i zaposlenost; naglašava važnost brze i učinkovite provedbe programa i planova za borbu protiv nezaposlenosti, posebno mladih;

7. ističe važnost pokretanja ili nastavka provođenja postupka suvislih i održivih strukturnih reformi za stabilnost u srednjoročnom i dugoročnom razdoblju; naglašava da EU ne može sudjelovati u tržišnom natjecanju samo po pitanju općih troškova ili troškova rada, već je potrebno više ulaganja u istraživanje, inovacije i razvoj, obrazovanje i vještine te učinkovito iskorištavanje resursa, i to i na nacionalnoj i na europskoj razini;

8. ponavlja svoj zahtjev za donošenje pravnog akta o „smjernicama konvergencije” u okviru redovnog zakonodavnog postupka, kojim bi se za određeno vremensko razdoblje postavio vrlo ograničen broj ciljeva za najhitnije reformske mjere, kao i zahtjev da države članice osiguraju da su nacionalni programi reformi uspostavljeni na temelju gore navedenih smjernica konvergencije te da ih je provjerila Komisija; poziva države članice da se obvežu na potpunu provedbu svojih nacionalnih programa reformi; u tom smislu predlaže da države članice sklope „konvergencijsko partnerstvo” s institucijama EU-a, uz mogućnost uvjetnog financiranja reformskih aktivnosti; ponavlja da bi takva jača gospodarska suradnja trebala ići ruku pod ruku s poticajnim financijskim mehanizmom; smatra da sva dodatna sredstva ili instrumenti, poput mehanizma solidarnosti, moraju biti sastavni dio proračuna EU-a, ali izvan dogovorene omotnice višegodišnjeg financijskog okvira (VFO);

9. zabrinut je zbog ukupne javne i privatne zaduženosti država članica u europodručju; ističe da EU treba nadići model rasta koji se temelji na gomilanju prekomjernog duga i potrošnji resursa;

10. stoga poziva države članice da prilikom pripreme ekonomskih politika i reformi obrate posebnu pozornost na utjecaj na generacije mladih Europljana i buduće generacije, kako mladi od samog početka ne bi bili uskraćeni za mogućnosti; ističe da su potrebna daljnja nastojanja u borbi protiv dugoročnih učinaka nezaposlenosti, posebno nezaposlenosti mladih;

11. vraća pozornost na ona tijela država članica koja su uspješno provela programe makroekonomske prilagodbe ili programe financijskog sektora;

12. ističe da je kombinacija solidarnosti i uvjetovanosti, snažnog vlasništva i obvezivanja na reforme nužni preduvjet za uspjeh programa financijske pomoći; međutim, poziva Komisiju i države članice da financijsku pomoć i ad hoc sustav Trojke uključe u poboljšanu pravnu strukturu usklađenu s okvirom za gospodarsko upravljanje EU-a i pravom Zajednice, jamčeći tako demokratsku odgovornost;

13. naglašava činjenicu da je ekonomska i monetarna unija daleko od dovršetka te podsjeća Komisiju da se obvezala da će djelovati u smjeru poboljšanja rasta i gospodarske konvergencije te jačanja konkurentnosti u EU-u; smatra da bi se to najbolje moglo ostvariti ako Komisija konačno pripremi prijedloge za dovršetak ekonomske i monetarne unije u skladu sa svim smjernicama u njenom nacrtu za čvrstu i stvarnu ekonomsku i monetarnu uniju; napominje da bi se dovršetak ekonomske i monetarne unije trebao temeljiti isključivo na metodi Zajednice;

14. priznaje dostignuća nove i revidirane financijske regulacije EU-a u prevladavanju financijske krize; napominje da dovršetak triju stupova bankovne unije i provedba novih propisa o kapitalnim zahtjevima za banke doprinose ponovnom uspostavljanju povjerenja u otpornost europskog bankarskog sektora;

Utorak, 25. veljače 2014.

15. pozdravlja izjavu Komisije da je glavni prioritet godišnjeg pregleda rasta 2014. izgradnja održivog, pametnog i uključivog rasta i konkurentnosti koji će dovesti do stvaranja dodatnih radnih mjesta;
16. slaže se s Komisijom da države članice trebaju nastaviti slijediti fiskalnu konsolidaciju koja pogoduje rastu; poziva države članice da pojednostave svoje porezne sustave i doprinose na području socijalne sigurnosti, posebno za osobe s niskim i srednje visokim prihodima te da prebace poreze s rada na potrošnju i aktivnosti koje su štetne za okoliš kako bi se poticao rast, privatna ulaganja i stvaranje radnih mjesta, kako bi napori na području konsolidacije bili učinkovitiji te kako bi se pojačala ulaganja u obrazovanje, istraživanje i razvoj te aktivna politika tržišta rada
17. potiče države članice da u okviru programa prilagodbe nastave provoditi ili provedu održive strukturne reforme koje pogoduju rastu, istodobno jačajući napore usmjerene na postizanje ciljeva strategije Europa 2020.; izražava zabrinutost zbog manjka odgovornosti za određene reforme u državama članicama koje su suočene s prekomjernim proračunskim deficitom ili deficitom tekućeg računa; smatra da bi se na sva sredstva u razdoblju od 2014. do 2020. trebalo primijeniti načelo predopskrbe i izravne raspodjele, osmišljeno s ciljem poticanja gospodarskog rasta i strateškog ulaganja, osobito Inicijative za zapošljavanje mladih;
18. naglašava važnost nadzora i provedbe preporuka za pojedine države, multilateralnog nadzora, razmjene iskustava i najboljih praksi te ocjena stručnjaka kao načina poticanja rasprave i stvaranja pritiska, čime se pruža usmjerenje koje pomaže u stvaranju potrebnog zamaha i prihvaćanju reformi;
19. još jednom ističe da će manjak ambicioznih reformi za jačanje konkurentnosti europskih gospodarstava, kao i za očuvanje održivosti sustava socijalnog osiguranja i sustava zdravstvene skrbi prekomjerno opteretiti buduće generacije; ističe važnost ispravljanja situacija prekomjernog deficita i neravnoteže tekućih računa;
20. još jednom ističe da državne i financijske institucije pokazuju stalne slabosti u okruženju s niskim rastom;
21. naglašava da strukturne reforme trebaju biti dopunjene dugoročnijim ulaganjima u obrazovanje, istraživanje, inovacije i održivu energiju; vjeruje da se i javno-privatna partnerstva mogu smatrati instrumentima poticanja ulaganja i omogućavanja pametnog i održivog rasta te da se njima nadopunjuju programi javnog ulaganja;
22. poziva na jače i dosljednije djelovanje na temelju sveobuhvatnog akcijskog plana Komisije za jačanje borbe protiv poreznih prijevara i utaje poreza; potiče Komisiju da u strategiju Europa 2020. uključi konkretne i mjerljive ciljeve;
23. naglašava da je pristup financiranju, posebno za mala i srednja poduzeća, jedna od najvećih prepreka rastu u EU-u; vjeruje da je potrebno više alternativa financiranju banaka poboljšanjem učinkovite dodjele kapitala kroz tržišta kapitala, poticanjem dugoročnih ulaganja i punom primjenom inovativnih financijskih instrumenata EU-a koji su osmišljeni za pružanje podrške malim i srednjim poduzećima u pristupu tržištima kapitala; vjeruje da će dovršetak bankovne unije poboljšati pristup financiranju i stvoriti jednake mogućnosti za pristup malih i srednjih poduzeća financiranju; naglašava potrebu daljnjeg ograničavanja birokratskog opterećenja za mala i srednja poduzeća te stalnog uzimanja u obzir načela razmjernosti u razvoju regulatornih režima; smatra da Europska investicijska banka može (EIB) imati još aktivniju ulogu u omogućavanju pristupa financiranju za realno gospodarstvo; smatra da prijedlozi za financiranje EIB-a podneseni na posljednjim sjednicama Vijeća, osobito oni koji se odnose na financiranje malih i srednjih poduzeća, mogu i moraju biti ambiciozniji;
24. ponavlja važnost dovršetka jedinstvenog tržišta za rast u EU-u; vjeruje da države članice i Komisija ne ispunjavaju svoju obvezu u vezi s dovršenjem jedinstvenog tržišta;
25. naglašava činjenicu da nepostojanje unutarnjeg tržišta rada koje dobro funkcionira i održivog pristupa imigraciji otežavaju rast u EU-u; naglašava makroekonomske prednosti modernizacije tržišta rada za države članice te poziva Komisiju i države članice da razmotre donošenje posebnih mjera za poboljšanje uspješnog zajedničkog tržišta rada temeljenog na slobodnom kretanju radnika, jednakim uvjetima i načelu socijalne konvergencije prema gore te modernoj, prikladnoj i uključivoj imigracijskoj politici i na nacionalnoj i na europskoj razini;

Utorak, 25. veljače 2014.

26. poziva Komisiju da Parlamentu objasni posebne mjere koje namjerava poduzeti kako bi olakšala i ostvarila svoje ciljeve većeg održivog rasta i jačanja konkurentnosti;
27. vjeruje da ukupni godišnji pregled rasta nije dovoljno detaljan te da ne osigurava sredstva za ispunjavanje svojih ciljeva;
28. svraća pozornost na Izvješće o mehanizmu upozoravanja; primjećuje postepeno smanjenje unutarnjih neravnoteža u gospodarstvu EU-a; također skreće pozornost na vanjske neravnoteže, uključujući prekomjerne vanjske suficite i smanjenje udjela u izvoznim tržištima u većini država članica;
29. ističe da je cilj postupka u slučaju makroekonomske neravnoteže sprečavanje prelijevanja negativnih učinaka loše osmišljenih nacionalnih politika u druge države članice u europodručju; zabrinut je što Komisija, u svom tumačenju pregleda stanja, ne uzima dovoljno u obzir činjenicu da su europodručje i države članice koje obuhvaća međuovisna i otvorena gospodarstva;
30. prima na znanje ocjenu Komisije prema kojoj je više važnih makroekonomskih neravnoteža u postupku ispravljanja; ističe da, kako bi se dodatno ojačala ukupna konkurentnost EU-a, Komisija treba posebno razmotriti trenutačni suficit tekućeg računa određene države članice u odnosu na ostatak europodručja;
31. zabrinut je jer većina država članica još uvijek gubi globalne tržišne udjele te ima jako negativno neto stanje međunarodnih ulaganja; žali zbog toga što druge važne značajke koje imaju jak utjecaj na konkurentnost, kao što su troškovi kapitala po jedinici, još uvijek nisu integrirane u pokazatelje stanja za makroekonomsku neravnotežu, unatoč opovanim zahtjevima Parlamenta;
32. i dalje je zabrinut zbog manjka napretka u smanjenju prekomjernih razina privatnog duga; ističe da to nije samo zabrinutost za financijsku stabilnost, nego i da ograničava potencijal EU-a za rast;
33. ističe da trenutačno stanje izuzetno niskih kamatnih stopa duž cijele krivulje prinosa zabrinjava europske građane u pogledu privatne štednje i mirovinskih osiguranja;
34. skreće pozornost na prvu ocjenu Komisije u vezi s nacrtima proračuna država članica; ističe da provjeravanje nacrta proračuna poboljšava multilateralni nadzor i praćenje proračunske situacije država članica;
35. izražava zabrinutost jer su samo dvije države članice postigle svoje srednjoročne ciljeve; poziva države članice da nastave s ulaganjem napora te da ih po potrebi pojačaju, uzimajući u obzir da je konsolidacija koja pogoduje rastu nužna u državama članicama koje ne ispunjavaju svoje obveze;
36. naglašava da Europski semestar ni na koji način ne smije ugroziti nadležnosti Europskog parlamenta i nacionalnih parlamenata; naglašava činjenicu da bi trebala postojati jasna podjela između nadležnosti na razini EU-a i na nacionalnoj razini te da je Europski parlament sjedište odgovornosti na razini Unije; potiče Komisiju da osigura primjereno formalno uključenje Europskog parlamenta u sve korake postupka Europskog semestra kako bi povećala demokratsku legitimnost odluka;
37. naglašava da je potrebno ojačati demokratsku odgovornost Europskog parlamenta i nacionalnih parlamenata pri bitnim elementima operacija u europodručju, kao što su europski stabilizacijski mehanizam, odluke Euroskupine te nadzor i evaluacija programa financijske pomoći; traži od Komisije da provede i objavi unutarnje naknadne ocjene svojih preporuka i sudjelovanja u Trojci;
38. ukazuje na to da je glavni problem u više država članica činjenica da fragmentacija financijskih tržišta rezultira nedostatkom sredstava i većim troškovima financiranja, osobito za male i srednje poduzetnike; smatra da bi ESB trebao zadržati proaktivnu ulogu u prilog defragmentacije te da EIB može dodatno poticati financiranje za male i srednje poduzetnike, poduzetništvo, izvoz i inovacije, koji su ključni za gospodarski oporavak;

Utorak, 25. veljače 2014.

Proračun EU-a

39. primjećuje da se Godišnji pregled rasta 2014. jedva razlikuje od onog za 2013.; stoga ponovno žali zbog odsutnosti novih prijedloga Komisije o ulozi koju proračun EU-a može igrati u poticanju rasta i stvaranju radnih mjesta radi postizanja ciljeva strategije Europa 2020.;
40. žali zbog činjenice da Komisija Parlamentu nije dostavila opsežno izvješće o provedbi Pakta za rast i radna mjesta dogovorenog u lipnju 2012.;
41. poziva Komisiju na izradu redovito ažuriranog pokazatelja provedbe novih programa kako bi se mogle napraviti usporedbe između država članica koje bi omogućile donošenje utemeljenijih odluka proračunskog tijela u pogledu prioriteta potrošnje u svjetlu uočljivih trendova;
42. naglašava činjenicu da su niska razina odobrenih sredstava za plaćanja i mala razlika do gornje granice plaćanja i dalje ključni problemi za proračun EU-a, što ima djelomično negativan učinak na gospodarski oporavak jer kasna plaćanja prvenstveno štete izravnim korisnicima; povrh toga naglašava da je ova niska razina plaćanja u proračunu EU-a za 2014. potpuno oprečna mjerama koje su usuglasili suzakonodavci kako bi privremeno povećali stope sufinansiranja EU-a za programe EU-a kojima se zajednički upravlja u državama članicama koje imaju ozbiljne poteškoće sa svojom financijskom stabilnošću ili su u opasnosti da se u njima nađu; u svjetlu provedbe podsjeća na potrebu za osiguravanjem urednog razvoja plaćanja kako bi se izbjeglo neuobičajeno prebacivanje nepodmirenih obveza u proračun za 2015. i kako bi se u vezi s tim po potrebi iskoristili različiti mehanizmi fleksibilnosti obuhvaćeni Uredbom o višegodišnjem financijskom okviru; namjerava nastaviti s temeljitim ispitivanjem općeg stanja plaćanja, posebno u vezi s vrlo visokom razinom isplata koje su još potrebne za dovršetak programa prethodnog višegodišnjeg financijskog okvira;
43. ponovno izražava žaljenje zbog toga što države članice ustraju u tome da svoj doprinos proračunu EU-a smatraju varijablom prilagodbe svojim konsolidacijskim naporima, što pak vodi do umjetnog smanjenja obujma raspoloživog plaćanja u proračunu EU-a; poziva Komisiju da u potpunosti uzme u obzir ovaj ponavljajući i opasni trend pri ocjenjivanju proračunskih planova država članica i da predloži konkretne mjere za njegovo poništenje;
44. podsjeća na svoje stajalište da se fiskalno stanje država članica može olakšati novim sustavom vlastitih sredstava za financiranje proračuna Unije kojim će se smanjiti doprinosi iz bruto nacionalnog dohotka, omogućujući tako državama članicama da ostvare svoje konsolidacijske napore bez ugrožavanja financiranja EU-a za podupiranje ulaganja u gospodarski oporavak i reforme; stoga ističe važnost koju pridaje novoj skupini na visokoj razini za vlastita sredstva, što bi trebalo potaknuti pravu reformu financiranja EU-a;
45. ponavlja da bi jača ekonomska suradnja trebala ići ruku pod ruku s mehanizmom temeljenim na poticajima; smatra da sva dodatna sredstva ili instrumenti, poput mehanizma solidarnosti, moraju biti sastavni dio proračuna EU-a, ali izvan dogovorene omotnice višegodišnjeg financijskog okvira;

o

o o

46. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Vijeću i Komisiji te vladama i parlamentima država članica, kao i Europskoj središnjoj banci.
-

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0129

Europski semestar za usklađivanje gospodarskih politika: zapošljavanje i socijalna stajališta

Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o Europskom semestru za usklađivanje gospodarskih politika: zapošljavanje i socijalna stajališta u godišnjem pregledu rasta za 2014. (2013/2158(INI))

(2017/C 285/04)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 9. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir članke 145., 148., 152. i 153. stavak 5. UFEU-a,
- uzimajući u obzir članak 28. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 13. studenog 2013. naslovljenu „Godišnji pregled rasta za 2014.” (COM(2013)0800) i nacrt Zajedničkog izvješća o zapošljavanju priloženog uz nju,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 23. listopada 2013. o „Europskom semestru za usklađivanje gospodarskih politika: implementation of 2013 priorities” ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 2. listopada 2013. naslovljenu „Jačanje socijalne dimenzije ekonomske i monetarne unije (EMU)” (COM(2013)0690),
- uzimajući u obzir usmeno pitanje O-000122/2013 – B7-0524/2013 upućeno Komisiji i rezoluciju Parlamenta od 21. studenog 2013. koja se odnosi na komunikaciju Komisije naslovljenu „Jačanje socijalne dimenzije ekonomske i monetarne unije (EMU)” ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 3. ožujka 2010. pod nazivom „Europa 2020.: strategija za pametan, održiv i uključiv rast” (COM(2010)2020),
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 8. rujna 2010. o „prijedlogu odluke Vijeća o smjernicama politika zapošljavanja država članica: drugi dio integriranih smjernica strategije Europa 2020.” ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 18. travnja 2012. pod nazivom „Oporavak koji donosi veliki broj radnih mjesta” (COM(2012)0173),
- uzimajući u obzir usmeno pitanje O-000120/2012 upućeno Komisiji i rezoluciju Parlamenta od 14. lipnja 2012. koja se odnosi na „Oporavak koji donosi veliki broj radnih mjesta” ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 23. studenog 2010. pod naslovom „Program za nove vještine i radna mjesta: europski doprinos punom zaposlenju” (COM(2010)0682) i rezoluciju Parlamenta od 26. listopada 2011. na tu temu ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 16. prosinca 2010. naslovljenu „Europska platforma protiv siromaštva i socijalne isključenosti: europski okvir za socijalnu i teritorijalnu koheziju” (COM(2010)0758) i rezoluciju Parlamenta od 15. studenog 2011. na tu temu ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0447.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0515.

⁽³⁾ SL C 308 E, 20.10.2011., str. 116.

⁽⁴⁾ SL C 332 E, 15.11.2013., str. 81.

⁽⁵⁾ SL C 131 E, 8.5.2013., str. 87.

⁽⁶⁾ SL C 153 E, 31.5.2013., str. 57.

Utorak, 25. veljače 2014.

- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Inicijativa o mogućnostima za mlade” (COM(2011)0933),
 - uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 20. studenog 2012. na temu „Sporazum o socijalnom ulaganju kao odgovor na krizu” ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 20. veljače 2013. naslovljenu „Ususret socijalnom ulaganju za rast i koheziju – uključujući provedbu Europskog socijalnog fonda 2014. – 2020.” (COM(2013)0083),
 - uzimajući u obzir usmeno pitanje O-000057/2013 – B7-0207/2013 upućeno Komisiji i odgovarajuću rezoluciju Parlamenta od 12. lipnja 2013. o komunikaciji Komisije „U susret socijalnom ulaganju za rast i koheziju – uključujući provedbu Europskog socijalnog fonda 2014. – 2020.” ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 5. veljače 2013. o poboljšanju pristupa financiranju za mala i srednja poduzeća ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja (A7-0091/2014),
- A. budući da je recesija u europodručju završila, brojčano govoreći, u drugom tromjesečju 2013., ali budući da će godišnji rast u europodručju ostati nestabilan ove godine, a nezaposlenost je još uvijek na vrlo visokoj razini; budući da se rast treba znatno poticati kako bi se to moglo smatrati dugoročnim oporavkom i kako bi došlo do potrebnog zamaha za oslobađanje EU-a od njegovih društveno-gospodarskih izazova;
- B. budući da je nezaposlenost u EU-u dosegla zabrinjavajuću brojku od 26,6 milijuna, a dugoročna je nezaposlenost porasla u većini država članica te da je dosegla rekordnu razinu u EU-u kao cjelini; budući da je pad zaposlenosti više izražen u onim državama koje provode znatnu fiskalnu reformu;
- C. budući da je stopa nezaposlenosti mladih dosegla neviđenu razinu, u prosjeku 23 % za EU kao cjelinu, i budući da je u nekim državama članicama stopa nezaposlenosti mladih između 16 i 25 godina viša od 50 %; budući da je situacija na tržištu rada posebno kritična za mlade koji, bez obzira na stupanj obrazovanja, često budu nezaposleni, imaju nesigurne ugovore o radu, neplaćeni pripravnički rad ili emigriraju; budući da se ekonomski gubitak koji je ostvaren u 2011. godini zbog nesudjelovanja mladih na tržištu rada procjenjuje na 153 milijarde eura u državama članicama, što odgovara iznosu u vrijednosti od 1,2 % bruto društvenog proizvoda EU-a; budući da prekruto uređenje tržišta rada u nekoliko država članica vodi do nedostatka fleksibilnosti za učinkovitu apsorpciju šokova; budući da se postojećim uređenjem tržišta rada mogu u nekim slučajevima nerazmjerno štititi oni koji su već uključeni u tržište rada te ono može imati negativan utjecaj na uključivanje mladih ljudi u radnu snagu;
- D. budući da je ovo najdublja i najdugotrajnija kriza u gospodarskoj povijesti u posljednjih 100 godina, međutim izbjegnuta je katastrofa, a učinci krize raspodijelili su se na mnogo godina, čak i desetljeća; budući da ti učinci uključuju daljnji rast dugoročne nezaposlenosti, što bi moglo uzrokovati strukturnu nezaposlenost; budući da se segmentacija tržišta rada nastavlja povećavati, prosječni dohoci kućanstava smanjuju se u mnogim državama članicama, a pokazatelji upućuju na trend siromaštva nešto više razine i ozbiljnih oblika te socijalne isključenosti, uključujući siromaštvo unatoč zaposlenju nekoliko godina unaprijed;
- E. budući da je Međunarodni monetarni fond (MMF) nedavno ukazao na to kako ima mjesta za bolje i progresivnije oporezivanje, što bi pomoglo u smanjenju nejednakosti u EU-u; budući da postoji potreba da se porezno opterećenje prebaci s rada na druge oblike održivog oporezivanja kako bi se promicali rast i stvaranje radnih mjesta te donio dodatan prihod tijekom tog razdoblja te kako bi se povećala legitimnost napora u pogledu konsolidacije;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2012)0419.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0266.

⁽³⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0036.

Utorak, 25. veljače 2014.

- F. budući da su učinci krize uzrokovali neviđenu i sve veću razliku u proizvodnji i zapošljavanju između ključnih i perifernih država; budući da je razlika između ključnih i perifernih država u pogledu stope nezaposlenosti dosegla 10 postotnih bodova 2012., u usporedbi sa samo 3,5 postotnih bodova 2000.; budući da je predviđeno da će ta razlika dosegnuti vrhunac ove godine;
- G. budući da je nužno nastaviti s diferenciranom fiskalnom konsolidacijom koja pozitivno utječe na rast kako bi se jamčila dugoročna održivost socijalne države i javnih financija;
- H. budući da bi se poboljšanja u gospodarstvu trebala smatrati poticajem za odlučan nastavak ulaganja napora kako bi se naglasak mogao staviti na rast i zapošljavanje, u cilju nastavka programa reformi radi unaprjeđenja konkurentnosti i osiguranja dugotrajnog oporavka;
- I. budući da su pogreške u gospodarskim predviđanjima Komisije za rast i nezaposlenost posljednjih godina dokaz potrebe za poboljšanim modelom predviđanja i strategije u cilju završetka krize; budući da se ritam fiskalne konsolidacije usporio; budući da je stvaranje radnih mjesta u europodručju i dalje vrlo slabo; budući da je, prema Eurostatu, inflacija u eurozoni ispod ciljeva ESB-a;
- J. budući da postoji pritisak demografskih promjena na nacionalne proračune i mirovinske sustave; budući da se životni vijek neprestano produžuje;
- K. budući da treba uzeti u obzir koeficijent životnog vijeka u cilju postizanja održivosti mirovinskog sustava;
- L. budući da je tijekom krize usmjerenost na brzinu i intenzitet provođenja strukturnih reformi bila asimetrična među državama članicama, tako da je bila zahtjevnija za periferne države nego za ključne države; budući da bi sve države članice trebale imati jednaki zamah i poduzimati nužne strukturne reforme kako bi se promicali održiv i ujednačen rast te stvaranje radnih mjesta u tom području;
- M. budući da sve države članice moraju poboljšati svoje rezultate i konkurentnost te veliki izazov s kojim se europodručje trenutno suočava predstavljaju društveno-gospodarske razlike među državama članicama; budući da je u interesu svih država članica osigurati pravodobno i učinkovito rješavanje pitanja zapošljavanja i socijalnih izazova kako bi se izbjeglo gospodarsko pogoršanje;
- N. budući da je ulaganje u obrazovanje i osposobljavanje, istraživanje i inovacije – ključna područja gospodarskog rasta i otvaranja radnih mjesta – u EU-u i dalje manje nego među glavnim gospodarskim partnerima i konkurentima drugdje u svijetu; budući da je produktivno ulaganje u ta područja ključno za održiv izlazak iz krize;
- O. budući da bi potpora poduzetnicima trebala biti prioritet za države članice;
- P. budući da je kombinacija koherentne politike koja obuhvaća makroekonomske politike, strukturne politike, solidne ustanove tržišta rada, nesegmentirana tržišta rada, kolektivno pregovaranje i dovoljno financirane sustave socijalne skrbi ključna u apsorpciji cikličkih šokova; budući da je sustav koji se temelji na brzom reintegraciji na tržište rada s pratećim mjerama temeljenima na fleksibilnosti također važan za apsorpciju cikličkih šokova;
- Q. budući da je stopa siromaštva u porastu od 2007., tako da je 24,2 % stanovništva EU-a trenutačno izloženo riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti; budući da su se smanjili izdaci za socijalnu zaštitu u gotovo svim državama članicama i budući da Odbor za socijalnu zaštitu upozorava da je sve veći broj ljudi izložen riziku od dohodovnog siromaštva, siromaštva djece, nezadovoljenih zdravstvenih potreba, ozbiljnog siromaštva i socijalne isključenosti;
- R. budući da EU ne uspijeva ostvariti gotovo niti jedan cilj strategije Europa 2020. i budući da je napredak u državama članicama u postizanju ciljeva strategije Europa 2020. razočarao; budući da obveze preuzete programima nacionalnih reformi u 2013. nisu dovoljne da bi se postigla većina ciljeva na razini EU-a;

Utorak, 25. veljače 2014.

- S. budući da je ključno poticati demokratsku odgovornost, vlasništvo i legitimnost svih sudionika uključenih u Europski semestar; budući da je odgovarajuće uključivanje Parlamenta ključni dio ovog postupka; budući da su nacionalni parlamenti predstavnici i jamci prava koja su ostvarili i delegirali građani; budući da bi uvođenje Europskog semestra trebalo u cijelosti poštovati ovlasti nacionalnih parlamenata;
- T. budući da ne postoje mjere kojima bi se osiguralo da Europsko vijeće poštuje stajalište Parlamenta prije nego što svake godine donese prioritete koje je Komisija predložila u godišnjem pregledu rasta;
- U. budući da je od 20. do 22. siječnja 2014. održao sastanke na visokoj razini sa zastupnicima nacionalnih parlamenata (Europski parlamentarni tjedan) kako bi se raspravljalo o godišnjem pregledu rasta za 2014., uključujući aspekt zapošljavanja i socijalni aspekt;

Socijalni pokazatelji

1. pozdravlja činjenicu da ove godine nacrt Zajedničkog izvješća o zapošljavanju priloženog godišnjem pregledu rasta prvi put obuhvaća pokazatelje zapošljavanja i socijalnih politika koji pružaju pomoć u jačanju praćenja zapošljavanja i socijalnog razvoja kao dio makroekonomskog nadzora u okviru Europskog semestra; smatra da to treba utjecati na smjernice za politiku u Europskom semestru u cilju jačanja socijalne dimenzije ekonomske i monetarne unije, što nije samo poželjno, već je i nužno kako bi se pronašao izlaz iz krize i spriječile ozbiljne društveno-gospodarske razlike u europodručju, potičući tako njegovu održivost; izražava duboku zabrinutost zbog ograničene uloge Europskog parlamenta u Europskom semestru; osuđuje činjenicu da su Komisija i Vijeće ostvarili mali napredak u jačanju demokratske kontrole vođenja gospodarske politike; smatra da prema postojećim Ugovorima članak 136. UFEU-a omogućava Vijeću, prema preporuci Komisije i uz glasove samo onih država članica čija je valuta euro, donošenje obvezujućih smjernica gospodarske politike za zemlje europodručja u okviru Europskog semestra; naglašava da bi poticajni mehanizam pojačao obvezujuću narav koordinacije gospodarske politike; poziva na međuinstitucionalni sporazum kako bi se Parlament uključio u izradu nacrtu i odobravanje godišnjeg pregleda rasta te smjernica gospodarske politike i zapošljavanja;
2. ističe da su socijalni i gospodarski prioriteti dogovoreni u okviru strategije EU2020 duboko međusobno povezani; vjeruje da se gospodarska održivost i makroekonomska ravnoteža ne mogu ostvariti ni kratkoročno ni dugoročno bez jačanja i zaštite socijalne dimenzije EMU-a; smatra da su društveni i gospodarski aspekti Unije dvije strane iste medalje i imaju ključnu ulogu u razvoju EU-a;
3. primjećuje, međutim, da ti pokazatelji nisu obvezujući, za razliku od pregleda stanja postupka utvrđivanja makroekonomske neravnoteže; traži od Komisije i država članica da procijene stanje u svjetlu rastuće socijalne neravnoteže i neravnoteže u odnosu na zapošljavanje u EU-u;
4. žali što su pokazatelji zapošljavanja i socijalni pokazatelji koje je predložila Komisija nedovoljni za temeljito obuhvaćanje zapošljavanja i socijalnog stanja u državama članicama; poziva na uključivanje dodatnih pokazatelja u pregled stanja, posebno razine siromaštva djece, pristupa zdravstvenoj skrbi, beskućništva i indeksa dostojnog rada kako bi se omogućila prikladna procjena socijalnog stanja u državama članicama; vjeruje da bi se pokazatelje, nakon savjetovanja s Parlamentom, trebalo redovito preispitivati; ukazuje na to da se mjerama ne osigurava to da Europsko vijeće poštuje stajalište Parlamenta prije nego što svake godine donese prioritete koje je Komisija predložila u godišnjem pregledu rasta;

Sastanci ministara za zapošljavanje i socijalna pitanja Euroskupine

5. ističe važnost održavanja sastanaka ministara za zapošljavanje i socijalna pitanja Euroskupine, kad god je to moguće, prije sastanka na vrhu; vjeruje da su zajednički sastanci za osiguranje koherentnog stajališta između Vijeća EPSCO i ECOFIN jednako važni kako bi se osiguralo da se socijalna pitanja i pitanja u vezi sa zapošljavanjem više razmatraju u raspravama i odlukama tijela europodručja radi doprinosa sastancima čelnika država i vlada europodručja;

Utorak, 25. veljače 2014.

Potreba za ponovnim poticanjem unutarnje potražnje i otvaranjem kvalitetnih radnih mjesta produktivnim ulaganjem i povećanom produktivnošću

Pakt o povećanju ulaganja i produktivnosti u EU-u

6. ističe da, iako strukturne reforme mogu srednjoročno i dugoročno uroditi plodom, potreba za poticanjem unutarnje potražnje EU-a zahtijeva da Komisija i Vijeće povećaju ulaganja radi kratkoročnog održavanja rasta i kvalitetnih radnih mjesta te poticanja potencijala u srednjoročnom razdoblju; primjećuje da je glavni cilj već utvrđen u strategiji Europa 2020. i u Paktu za rast i zapošljavanje sklopljenom u lipnju 2012., ali da se financiranje mora ubrzati; stoga potiče države članice da uspostave paket ulaganja kako bi se kratkoročna gospodarska situacija i stanje na tržištima rada država članica znatno poboljšali, što se preporučuje u rezoluciji Parlamenta od 11. rujna 2013. naslovljenoj „Rješavanje problema nezaposlenosti mladih: moguća rješenja”⁽¹⁾;

7. ističe da će se konkurentnost EU-a potaknuti ponajprije ulaganjima u obrazovanje koja potiču produktivnost, u istraživanje i razvoj, neprestanim inovacijama, dodatnom digitalizacijom i uslugama računalstva u oblaku; smatra da su to pokretači koji bi EU učinili poželjnim odredištem globalnih poduzeća, izvoznikom proizvoda i usluga s visokom dodatnom vrijednošću i osiguravateljem radnih mjesta visoke kvalitete;

8. izražava zabrinutost da je više od 20 država članica, koje su također pogođene neskladom između potreba na tržištu rada i stvarnih kvalifikacija radne snage, smanjilo javne izdatke za obrazovanje u relativnom smislu (kao postotak BDP-a), ugrožavajući tako svoj rast i konkurentnost; ukazuje na to da će smanjivanje takvih ulaganja povećati strukturnu slabost EU-a, uzevši u obzir sve veće potrebe za visokokvalificiranim radnicima i činjenice da je trenutno u mnogim državama članicama velik udio radne snage niskokvalificiran; upozorava da je 2011. u 27 država članica, prema Eurostatu, gotovo polovina djece čiji su roditelji nisko obrazovani bila izložena riziku od siromaštva, u usporedbi s 22 % djece čiji su roditelji imali srednjoškolsko obrazovanje i 7 % onih čiji su roditelji visokoobrazovani, a najveće razlike koje je Eurostat uočio bile su u Rumunjskoj (78 % djece u kućanstvima s niskim stupnjem obrazovanja u usporedbi s 2 % kućanstava s visokim stupnjem obrazovanja), Češkoj (76 % i 5 %), Slovačkoj (77 % i 7 %), Bugarskoj (71 % i 2 %) i Mađarskoj (68 % i 3 %);

9. pozdravlja činjenicu da Komisija u godišnjem pregledu rasta 2014. poziva države članice da zaštite ili promiču dugoročno ulaganje u obrazovanje, istraživanje i inovacije, mjere u pogledu energije i klime; međutim, smatra to nedovoljnim kako bi se državama članicama s već ograničenim proračunima omogućilo postizanje tog cilja; poziva Komisiju da uspostavi plan koji će pomoći tim državama članicama da naprave nužna produktivna ulaganja, na primjer, u obrazovanje te istraživanje i razvoj s obzirom na potencijal tih sektora u stvaranju rasta i radnih mjesta;

Europska financijska sredstva

10. naglašava da, u vrijeme ozbiljnih fiskalnih ograničenja i smanjene mogućnosti pozajmljivanja u privatnom sektoru, europski fondovi predstavljaju nužnu polugu za poticanje gospodarstva i pomoć pri postizanju ciljeva rasta i zapošljavanja u okviru strategije Europa 2020.;

11. smatra da je kohezijska politika ključna u pomoći pri smanjivanju unutarnjih konkurentnih razlika i strukturne neravnoteže; poziva Komisiju da hitno ponovno programira neiskorištena strukturna sredstva u korist programa za zapošljavanje mladih i malih i srednjih poduzeća; poziva Komisiju da pronađe posebna rješenja za one države članice s vrlo visokom stopom nezaposlenosti koje će biti prisiljene vratiti sredstva EU-a zbog problema sufinanciranja;

12. poziva Komisiju da primjeni načelo predopskrbe na ona sredstva koja su nužna za oporavak od krize, kao što su Europski socijalni fond za razdoblje 2014.-2020., pritom pažljivo nadzirajući neželjene učinke načela predopskrbe kao što su rizik od automatskog povlačenja sredstva i učinka na profile plaćanje za one države članice koje imaju najvišu stopu

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0365.

Utorak, 25. veljače 2014.

nezaposlenosti i koje prolaze kroz postupke duboke fiskalne konsolidacije, posebno u pogledu programa za poticanje gospodarskog rasta, zapošljavanja i strateškog ulaganja;

13. smatra da se najmanje 25 % nacionalnih kohezijskih fondova treba upotrijebiti za određene programe u okviru Europskog socijalnog fonda u onim državama članicama s najvećom stopom nezaposlenosti i siromaštva;

Kvalitetna radna mjesta i pristojne plaće u cilju povećanja produktivnosti

14. poziva na razvoj tržišta rada koja su prilagodljivija i dinamična, koja se mogu prilagoditi problemima u gospodarskoj situaciji bez uzrokovanja otpuštanja i prekomjernih prilagodbi plaća; podsjeća da je kupovna moć puno radnika u EU-u osjetno narušena, dohoci kućanstava su smanjeni te je unutarnja potrošnja slaba, što dodatno potiče nezaposlenost i socijalnu isključenost, posebno u državama članicama koje su najviše pogođene krizom; ukazuje da smanjenje troškova rada koje se izravno prenosi na plaće ne može biti jedina strategija za obnovu konkurentnosti; primjećuje da se u komunikaciji o godišnjem pregledu rasta za 2014. naglašava da ključne zemlje koje imaju prostora za manevar mogu povećati plaće kao način povećanja potrošnje; poziva na izdavanje preporuka kako bi se pokazala snažna želja i promicao uravnotežen rast te stvaranje radnih mjesta u europodručju;

15. primjećuje da Komisija u svojem nacrtu Zajedničkog izvješća o zapošljavanju za 2014. naglašava da su smanjenja jediničnog troška rada i umjerenost plaća utjecala na kretanja cijena sporo, djelomično zbog istodobnih povećanja neizravnih poreza i administriranih cijena;

16. primjećuje da su pristojna radna mjesta i plaće bitne ne samo za socijalnu koheziju i pravednost u društvu, nego i za održavanje jakog gospodarstva; poziva Komisiju i države članice da, u skladu sa svojim kompetencijama, predlože mjere kojima se rješava problem nejednakosti i jamče pristojne plaće; poziva države članice na borbu protiv siromaštva unatoč zaposlenju provodeći politike tržišta rada kojima je cilj osiguravanje zanemarive naknade koja ne omogućuje preživljavanje za one koji su zaposleni;

17. primjećuje da žene potiču rast zapošljavanja u Europi pa je stoga potrebno više raditi na tome da se u potpunosti iskoristi proizvodni potencijal ženske radne snage boljom provedbom politika ravnopravnosti spolova i učinkovitijim korištenjem sredstava EU-a u tu svrhu;

18. naglašava važnost istraživanja mogućnosti smanjenja pritiska na plaće preko mehanizama minimalne plaće prema nacionalnim praksama;

19. naglašava da je kvaliteta radnih mjesta ključna u gospodarstvu s velikim intenzitetom znanja kako bi se promicala visoka radna produktivnost i brze inovacije kvalificiranom, prilagodljivom, predanom radnom snagom s pristojnim standardima zdravlja i sigurnosti, osjećajem sigurnosti i razumnim radnim vremenom;

Reforme za povećanje kvalitetnog sudjelovanja na tržištu rada

20. poziva države članice na predstavljanje nacionalnih općih planova i planova za zapošljavanje mladih u nacionalnim programima reformi za 2014.; žali što, unatoč opetovanim zahtjevima Parlamenta, znatan broj država članica nije predstavio takve planove u 2013.;

21. žali što Vijeće nije uspjelo uzeti u obzir poziv Parlamenta na usmjerenost na kvalitetu radnih mjesta i njegove smjernice za 2013.; poziva Komisiju na uključivanje kvalitete radnih mjesta, osposobljavanja, programa dvostrukog učenja, pristupa cjeloživotnom učenju, temeljnih radničkih prava i potpore mobilnosti tržišta rada te obavljanja samostalne djelatnosti kroz povećanu sigurnost radnika u preporuke za države na temelju godišnjeg pregleda rasta za 2014.;

22. naglašava da se reforme tržišta rada trebaju usredotočiti na povećanje produktivnosti rada i učinkovitost radi poticanja gospodarske konkurentnosti EU-a i omogućivanja održivog rasta i otvaranja radnih mjesta, istodobno strogo poštujući sadržaj i duh europske socijalne stečevine i njezinih načela; smatra da reforme tržišta rada treba provesti tako da

Utorak, 25. veljače 2014.

promiču unutarnju fleksibilnost i kvalitetu radnih mjesta;

23. vjeruje da strukturne reforme tržišta rada trebaju uvesti unutarnju fleksibilnost kako bi se održala zaposlenost u vrijeme gospodarskog poremećaja te da trebaju osigurati kvalitetu radnih mjesta, sigurnost promjene radnog mjesta, stavljanje na raspolaganje programa za naknadu za nezaposlenost koji se temelje na uvjetima aktivacije i povezani su s politikom reintegracije koje održavaju poticaje za zapošljavanje, istodobno osiguravajući pristojan dohodak, i uspostavu ugovornih dogovora koji sprečavaju segmentaciju tržišta rada, predviđaju gospodarsko restrukturiranje i osiguravaju pristup cjeloživotnom učenju; vjeruje da samo se samo ravnotežom koja se temelji na fleksibilnosti može osigurati konkurentno tržište rada;

24. naglašava važnost aktivnih, sveobuhvatnih i uključivih politika rada u trenutnom kontekstu; izražava duboku zabrinutost zbog toga što je nekoliko država članica, unatoč sve većoj stopi nezaposlenosti, smanjilo dodjelu proračunskih sredstava kojima se financiraju takve politike rada; poziva države članice na povećanje pokrivenosti i učinkovitosti aktivnih politika tržišta rada, uz blisku suradnju sa socijalnim partnerima;

25. poziva države članice da, u suradnji s privatnim sektorom i socijalnim partnerima prema nacionalnim praksama, osmisle i predstave planove zapošljavanja s posebnim mjerama za stvaranje radnih mjesta, posebno u sektorima za koje je Komisija utvrdila da imaju veliki potencijal, kao što su sektor zdravstva i socijalne skrbi, gospodarstvo s niskim emisijama ugljika i učinkovitim korištenjem resursa i sektor informacijske i komunikacijske tehnologije; poziva države članice da tim planovima zapošljavanja podupru stvaranje mogućnosti za zapošljavanje, posebno za dugotrajno nezaposlene osobe, nezaposlene starije građane, žene i druge prioritetne skupine koje su posebno pogođene krizom, na primjer useljenici i osobe s invaliditetom;

26. naglašava važnost programa Erasmus+ i znatan doprinos koji mogu ostvariti europski programi za obrazovanje, osposobljavanje, mlade, sport i jezike u području poboljšanja situacije na tržištu rada, posebno situacije mladih ljudi;

27. naglašava važnost pojačane suradnje između javnih službi za zapošljavanje (JSZ) na razvoju i provedbi europskih sustava učenja preko mjerila utemeljenih na dokazima i provedbu europskih inicijativa na tržištu rada;

Nezaposlenost mladih

28. izražava duboku zabrinutost što je stopa nezaposlenosti mladih još uvijek jako visoka; primjećuje da stanje nezaposlenosti mladih posebno zabrinjava; stoga poziva Komisiju i države članice da poduzmu hitne mjere za uključivanje mladih ljudi na tržište rada; poziva države članice da provedu odavno usuglašene ili nove mjere za rješavanje nezaposlenosti mladih i smanjenje broja mladih koji su nezaposleni, ne školuju se i ne osposobljavaju se (NEET-ovi), uzimajući u obzir aspekt kvalitete dostojnog rada kojim se potpuno poštuju temeljni radni standardi;

29. pozdravlja usvajanje Jamstva za mlade u Vijeću i odvajanje šest milijardi EUR za inicijativu za zapošljavanje mladih u okviru sljedećeg VFO-a; poziva države članice da hitno provedu programe za jamstva za mlade te da učinkovito upotrijebe dostupne resurse, usredotočujući se na one u najtežim situacijama; zabrinut je, međutim, da neke vlade nisu osigurale financijska sredstva koja su za to nužna; poziva države članice da uvedu odgovarajući sustav za praćenje učinkovitosti provedenih mjera i dodijeljenih financijskih sredstava;

30. sa zadovoljstvom primjećuje da se ta sredstva mogu upotrebljavati tijekom prve dvije godine sljedećeg financijskog okvira; no podsjeća da je taj iznos potpuno nedovoljan za održivu borbu protiv nezaposlenosti mladih te da treba predstavljati samo početni obrok u borbi protiv nezaposlenosti mladih; naglašava da je Međunarodna organizacija rada (ILO) izračunala da je potrebna 21 milijarda eura za provedbu učinkovitog programa za borbu protiv nezaposlenosti mladih samo u europodručju u usporedbi s gospodarskim gubicima uslijed isključivanja mladih ljudi s tržišta rada u procijenjenom iznosu od 153 milijarde eura u državama članicama u 2011., što iznosi 1,2 % BDP-a EU-a; poziva Komisiju da Jamstva za mlade učini prioritetom te da poveća dostupan proračun u obećanom srednjoročnom pregledu VFO-a;

31. poziva Komisiju i Vijeće da državama članicama u slučaju prekomjernog deficita osiguraju fiskalni prostor za provedbu mjera Jamstava za mlade;

Utorak, 25. veljače 2014.

32. pozdravlja prijedlog Komisije o kvalitetnom okviru za prakse kako bi se potakla zapošljivost i poboljšali radni uvjeti za mlade ljude; primjećuje, međutim, neuspjeh u traženju odgovarajuće razine plaća; poziva Komisiju, države članice i europske socijalne partnere da ambiciozno provedu Savez za strukovno naukovanje;

Mobilnost na tržištu rada

33. vjeruje da postoji hitna potreba, s obzirom na broj radnika, posebno mladih, koji napuštaju zemlju podrijetla i odlaze u druge zemlje EU-a u potrazi za zaposlenjem, za razvojem odgovarajućih mjera; primjećuje da se trenutno kako bi se jamčila prenosivost mirovinskih prava i nastavak povlastica za zaposlene, u trajanju od najmanje tri mjeseca, za vrijeme traženja zaposlenja u drugoj državi članici, izmjenjuje zakonodavstvo EU-a. primjećuje da je postignut dogovor između Vijeća i Parlamenta o prekograničnoj prenosivosti dodatnih mirovinskih prava;

34. naglašava važnost dvostrukog obrazovnog sustava koji postoji u nekim državama članicama; vjeruje da se dvostruko obrazovanje može provoditi u mnogim drugim državama članicama, uzimajući u obzir nacionalna obilježja;

35. pozdravlja namjeru Komisije da nadogradi Europski portal za radnu mobilnost (EURES) intenziviranjem i širenjem njezinih aktivnosti, a osobito promicanjem mobilnosti mladih; poziva da se u tu svrhu izradi nacrt posebne strategije u suradnji s državama članicama; također primjećuje da mobilnost mora ostati dobrovoljna i da ne smije ograničiti otvaranje radnih mjesta i mjesta osposobljavanja na mjestu kako se problem „odijeva mozgova”, koji se već pojavio u državama članicama koje su najviše pogođene krizom, ne bi pogoršao;

Pravedniji sustavi oporezivanja

36. primjećuje da se nejednakost dohodaka povećava diljem i unutar država članica, posebno na jugu EU-a i na njegovoj periferiji; nadalje, primjećuje da je kriza u mnogim državama produbila dugoročne trendove polarizacije plaća i segmentaciju tržišta rada;

37. primjećuje da je MMF nedavno ukazao na to kako ima mjesta za bolje i progresivnije oporezivanje, što bi pomoglo u smanjenju nejednakosti u EU-u; naglašava potrebu da se porezno opterećenje prebaci s rada na druge oblike održivog oporezivanja kako bi se promicali rast i stvaranje radnih mjesta te donio dodatan prihod tijekom tog razdoblja te kako bi se povećala legitimnost napora u pogledu konsolidacije;

38. poziva države članice na donošenje mjera koje pogoduju stvaranju radnih mjesta, kao što su reforme poreza na rad koje omogućuju poticaje za zapošljavanje, podupiru obavljanje samostalne djelatnosti i promiču poslovanje u strateškim sektorima;

39. primjećuje važnost smanjenja oporezivanja rada, posebno kroz dobro ciljana privremena smanjenja doprinosa za socijalno osiguranje ili programe potpora za zapošljavanje za nove zaposlenike, posebno mlade ljude, slabo plaćene i niskokvalificirane radnike, dugoročno nezaposlene i druge ranjive skupine, istodobno osiguravajući dalekosežnu održivost javnog mirovinskog sustava;

40. naglašava važnost poduzimanja učinkovitih koraka u borbi protiv neprijavljenog rada, lažnog samozapošljavanja, porezne prijevare i utaje poreza, posebno u trenutnom kontekstu fiskalne konsolidacije kako bi se zaštitili radnici i prihodi te zadržalo povjerenje javnosti u pravednost i učinkovitost poreznih sustava;

Socijalni trendovi i održivost sustava socijalne zaštite

Potreba za smanjenjem siromaštva i socijalne isključenosti

41. zabrinut je zbog povećanja siromaštva u svim dobnim skupinama; primjećuje da su se prethodnih godina siromaštvo i socijalna isključenost osoba između 18 i 64 godina znatno povećali u dvije trećine država članica, većinom zbog sve veće razine kućanstava bez zaposlenja ili s niskim intenzitetom zaposlenja i siromaštva unatoč zaposlenju; primjećuje da je rizik od siromaštva i socijalne isključenosti 2012. bio puno veći (48,8 %) za državljane trećih država (u

Utorak, 25. veljače 2014.

dobnoj skupini između 18 i 64 godina) nego za državljane EU-a; poziva Komisiju i države članice da poduzmu hitne mjere za ostvarenje cilja EU-a za 2020. u vezi sa siromaštvom i društvenom isključenosti; potiče Komisiju i države članice da poduzmu hitne mjere u borbi protiv siromaštva djece jer je u 2011. godini 27 % djece mlađe od 18 godina bilo u opasnosti od siromaštva ili socijalne isključenosti; poziva Komisiju da donese preporuke, posebno za države članice s najvećom stopom osoba mlađih od 18 godina u opasnosti od siromaštva ili socijalne isključenosti;

42. pozdravlja prepoznavanje potrebe za suočavanjem sa socijalnim posljedicama i osiguravanjem financijske stabilnosti socijalne zaštite u godišnjem pregledu rasta za 2014.; poziva države članice da ojačaju sigurnosne mreže, osiguraju učinkovitost socijalnih sustava i ulažu u preventivne mjere;

43. pozdravlja Fond za europsku pomoć najpotrebnijima, preko kojeg će se pružiti pomoć onima koji su najviše pogođeni siromaštvom u zadovoljavanju njihovih osnovnih potreba; poziva države članice da koriste te fondove na odgovarajući način i da ih usmjere prema onima koji su najnepovoljnijem položaju;

Održive mirovine

44. uzima na znanje prijedlog preporuke za pojedine države u pogledu mirovinskih reformi za mnoge države članice; žali zbog činjenice što su preporuke Komisije u zelenim i bijelim knjigama o mirovinama donesene bez upućivanja na preporuke Parlamenta; ističe da mirovinske reforme zahtijevaju nacionalnu političku i socijalnu koheziju te da su uspješne samo ako se o njima pregovaralo sa socijalnim partnerima;

45. naglašava da nužne temeljite reforme mirovinskih sustava u državama članicama moraju biti predviđene, osmišljene i donesene tako da osiguraju njihovu održivost, istovremeno ne ugrožavajući odgovarajuću razinu mirovina, te potpunu usklađenost s gospodarskim i socijalnim prioritetima strategije Europa 2020.;

46. ističe potrebu za provođenjem potrebnih reformi za jamčenje održivosti mirovinskih sustava; vjeruje da mirovinske reforme moraju pratiti politike koje ograničavaju pristup programima ranog odlaska u mirovinu i drugim putovima ranog izlaska s tržišta rada, razvijaju mogućnosti zapošljavanja za starije radnike, jamče pristup cjeloživotnom učenju, uvode odgovarajuće porezne politike stavljajući na raspolaganje poticaje za dulje zaposlenje i podupiru aktivno, zdravo starenje kako bi se uspješno povećala učinkovita dobna granica za odlazak u mirovinu; naglašava ubrzanje pritiska na nacionalne proračune i mirovinske sustave uzrokovan demografskim promjenama sada kada su počele odlaziti u mirovinu prve skupine „generacije naglog porasta nataliteta”; primjećuje nejednak napredak i razinu posvećenosti u državama članicama u oblikovanju i provedbi strukturnih reformi usmjerenih na povećanje zaposlenosti, postupno ukidanje programa prijevremenog odlaska u mirovinu i ocjenjivanje, na razini država članica i zajedno sa socijalnim partnerima, potrebe za usklađivanjem zakonske i stvarne dobne granice za odlazak u mirovinu s povećanjem očekivanog životnog vijeka; naglašava da se države članice koje sada ne uspijevaju provesti postupne reforme kasnije mogu naći u situaciji da moraju provesti udarne reforme sa znatnim socijalnim posljedicama;

47. izražava zabrinutost zbog rizika od neodgovarajućih mirovina za generaciju mladih Europljana koji su trenutno nezaposleni ili im je radno mjesto nesigurno te koji će se suočiti s sve većom dobnom granicom za odlazak u mirovinu i dužim razdobljima za izračun mirovina;

Europski socijalni stabilizatori

48. primjećuje da je politika socijalne zaštite, posebno naknade za nezaposlenost, minimalni dodatak prihodima i progresivno oporezivanje, prvotno pomogla u smanjenju dubine recesije i stabilizaciji tržišta rada te potrošnje; međutim, naglašava da se kapacitet tih ključnih gospodarskih i socijalnih stabilizatora smanjio u zabrinjavajućoj mjeri u onim državama članicama u kojima su stabilizatori najviše potrebni; primjećuje da su dohotci kućanstava i domaća potražnja posljedično slabije zaštićeni;

49. vjeruje da se uvođenjem sustava Bonus-Malus stvara situacija u kojoj koristi imaju sve uključene stranke;

50. naglašava da se socijalne politike i socijalni standardi u nekim slučajevima koriste kao čimbenici prilagodbe zbog zahtjeva za fiskalnom konsolidacijom; poziva Komisiju da procijeni posljedice koje su ti procesi imali na nacionalne sustave socijalne skrbi i na građane; poziva države članice da unaprijede prikladnost i učinkovitost sustava socijalne zaštite te da osiguraju da oni nastave djelovati kao ublaživači siromaštva i socijalne isključenosti;

Utorak, 25. veljače 2014.

51. naglašava da Komisija mora prepoznati važnost njegovatelja, za pružanje njege i za gospodarstvo i društvo u cjelini, te podsjeća da se interesi njegovatelja rijetko uzimaju u obzir u politikama koje ipak utječu na njih na trajan i sveobuhvatan način;
52. vjeruje da bi sredstva EU-a mogla doprinijeti izgradnji kapaciteta njegovatelja u pogledu pružanja potpore (npr. emocionalne potpore, razmjena, i informacija) i zastupanja, te da bi se njima također poduprle razmjena informacija, istraživanje i umrežavanje; također vjeruje da bi se mogle istražiti zakonodavne mjere, na temelju poštovanja nacionalne nadležnosti i načela solidarnosti, te da bi one mogle poprimiti oblik, na primjer, direktive o odmoru za njegovatelje;
53. naglašava potrebu za kvalificiranim njegovateljima zbog demografskim promjena i važnost osiguravanja osposobljavanja i obrazovanja za buduće njegovatelje kako bi se spriječilo propadanje sveukupnog sustava njege i socijalne sigurnosti; također smatra važnim dati maksimalnu potporu njegovateljima (posebno neformalnim njegovateljima) čiji je doprinos potrebno priznati;
54. ističe važnost usluga njege osoba s neizlječivim bolestima u okviru sustava dugoročne njege; naglašava da, zbog kombinacije različitih zanimanja, fleksibilnosti i suradnje s drugim profesionalnim sektorima, njegovatelji i korisnici usluga kućne njege imaju mogućnost premostiti jaz u sustavima dugoročne njege;

Potreba za jačanjem demokratske legitimnosti i socijalnog dijaloga

55. naglašava da se sve reforme tržišta rada trebaju temeljiti na pojačanoj koordinaciji socijalnog dijaloga;
56. naglašava da je Trojka potvrdila da su sudjelovanje visokokvalitetnih socijalnih partnera i snažan socijalni dijalog, uključujući na nacionalnoj razini, ključni za uspjeh tih reformi, te da se posebno u reformama EMU-a treba ojačati uloga socijalnih partnera u novom postupku gospodarskog upravljanja, posebno Europski semestar; pozdravlja prijedlog Komisije za snažnije uključivanje socijalnih partnera u postupak Europskog semestra, između ostaloga, u okviru Odbora za socijalni dijalog prije godišnjeg usvajanja godišnjeg pregleda rasta;
57. poziva Europsko vijeće i države članice da osiguraju veće sudjelovanje nacionalnih i regionalnih parlamenata, socijalnih partnera, javnih tijela i civilnih društava u provedbi i praćenju smjernica politike u okviru strategije Europa 2020. i njezin postupak gospodarskog upravljanja radi osiguravanja vlasništva; poziva Europsko vijeće i Komisiju da učinkovitije uključe praćenje i procjenu ciljeva strategije Europa 2020. za zapošljavanje, socijalnih ciljeva i ciljeva za obrazovanje u Europski semestar za 2014.;

o

o o

58. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Vijeću i Komisiji.

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG REZOLUCIJI:

POSEBNE PREPORUKE KOJE USVAJA EUROPSKO VIJEĆE U SMJERNICAMA POLITIKE

Preporuka 1.: o socijalnim pokazateljima

Europski parlament smatra da godišnje smjernice politike koje usvaja Europsko vijeće na temelju godišnjeg pregleda rasta trebaju težiti sljedećemu:

pozdravlja činjenicu da ove godine nacrt Zajedničkog izvješća o zapošljavanju priloženog godišnjem pregledu rasta prvi put obuhvaća pokazatelje zapošljavanja i socijalnih politika koji pružaju pomoć u jačanju praćenja zapošljavanja i socijalnog razvoja kao dio makroekonomskog nadzora u okviru Europskog semestra; smatra da to treba utjecati na smjernice za politiku u Europskom semestru u cilju jačanja socijalne dimenzije ekonomske i monetarne unije, što nije samo poželjno, već je i nužno kako bi se pronašao izlaz iz krize i spriječile ozbiljne društveno-gospodarske razlike u europodručju, potičući tako njegovu održivost;

izražava duboku zabrinutost zbog ograničene uloge Europskog parlamenta u Europskom semestru; žali zbog toga što su Komisija i Vijeće ostvarili mali napredak u jačanju demokratske kontrole vođenja gospodarske politike; smatra da prema postojećim Ugovorima članak 136. UFEU-a omogućava Vijeću, prema preporuci Komisije i uz glasove samo onih država članica čija je valuta euro, donošenje obvezujućih smjernica gospodarske politike za zemlje europodručja u okviru Europskog semestra; naglašava da bi poticajni mehanizam pojačao obvezujuću narav koordinacije gospodarske politike; poziva na međuinstitucionalni sporazum koji bi uključio Parlament u izradu nacrtu i odobravanje godišnjeg pregleda rasta te smjernica gospodarske politike i zapošljavanja;

primjećuje, međutim, da ti pokazatelji nisu obvezujući, za razliku od pregleda stanja postupka utvrđivanja makroekonomske neravnoteže; traži od Komisije i država članica da procijene stanje u svjetlu rastuće socijalne neravnoteže i neravnoteže u odnosu na zapošljavanje u EU-u;

žali što su pokazatelji zapošljavanja i socijalni pokazatelji koje je predložila Komisija nedovoljni za temeljito obuhvaćanje zapošljavanja i socijalnog stanja u državama članicama; poziva na uključivanje dodatnih pokazatelja u pregled stanja, posebno razine siromaštva djece, pristupa zdravstvenoj skrbi, beskućništva i indeksa dostojnog rada kako bi se omogućila prikladna procjena socijalnog stanja u državama članicama; pokazatelje bi se, nakon savjetovanja s Parlamentom, trebalo redovito preispitivati; budući da ne postoje mjere kojima bi se osiguralo da Europsko vijeće poštuje stajalište Parlamenta prije nego što svake godine donese prioritete koje je Komisija predložila u godišnjem pregledu rasta;

Preporuka 2.: Euroskupina na razini ministara za zapošljavanje i socijalna pitanja

Europski parlament smatra da godišnje smjernice politike koje usvaja Europsko vijeće na temelju godišnjeg pregleda rasta trebaju težiti sljedećemu:

ističe važnost održavanja sastanaka ministara za zapošljavanje i socijalna pitanja Euroskupine, kad god je to moguće, prije sastanka na vrhu. Zajednički sastanci za osiguranje koherentnog stajališta između Vijeća EPSCO i ECOFIN jednako su važni kako bi se osiguralo da se socijalna pitanja i pitanja u vezi sa zapošljavanjem više razmatraju u raspravama i odlukama tijela europodručja radi doprinosa sastancima čelnika država i vlada europodručja;

Preporuka 3.: Pakt o povećanju ulaganja i produktivnosti u EU-u

Europski parlament smatra da godišnje smjernice politike koje usvaja Europsko vijeće na temelju godišnjeg pregleda rasta trebaju težiti sljedećemu:

ističe da, iako strukturne reforme mogu srednjoročno i dugoročno uroditi plodom, potreba za poticanjem unutarnje potražnje EU-a zahtijeva da Komisija i Vijeće povećaju ulaganja radi kratkoročnog održavanja rasta i kvalitetnih radnih mjesta te poticanja potencijala u srednjoročnom razdoblju; primjećuje da je glavni cilj već utvrđen u strategiji Europa 2020. i u Paktu za rast i zapošljavanje sklopljenom u lipnju 2012., ali da se financiranje mora ubrzati; stoga potiče države članice

Utorak, 25. veljače 2014.

da uspostave paket ulaganja kako bi se kratkoročna gospodarska situacija i stanje na tržištima rada država članica znatno poboljšali, što se navodi u rezoluciji Parlamenta od 11. rujna 2013. naslovljenoj „Rješavanje problema nezaposlenosti mladih: moguća rješenja (2013/2045(INI));

pozdravlja činjenicu da Komisija u godišnjem pregledu rasta 2014. poziva države članice da zaštite ili promiču dugoročno ulaganje u obrazovanje, istraživanje i inovacije, mjere u pogledu energije i klime; međutim, smatra to nedovoljnim kako bi se državama članicama s već ograničenim proračunima omogućilo postizanje tog cilja;

poziva Komisiju da uspostavi plan koji će pomoći tim državama članicama da naprave nužna produktivna ulaganja, na primjer, u obrazovanje te istraživanje i razvoj s obzirom na potencijal tih sektora u stvaranju rasta i radnih mjesta;

Preporuka 4.: Kvalitetna radna mjesta i pristojne plaće radi povećanja produktivnosti

Europski parlament smatra da godišnje smjernice politike koje usvaja Europsko vijeće na temelju godišnjeg pregleda rasta trebaju težiti sljedećemu:

Jedinični troškovi rada, troškovi proizvodnje i profitne marže

poziva na razvoj tržišta rada koja su prilagodljivija i dinamična, koja se mogu prilagoditi problemima u gospodarskoj situaciji bez uzrokovanja otpuštanja i prekomjernih prilagodbi plaća; podsjeća da je kupovna moć puno radnika u EU-u osjetno narušena, dohoci kućanstava su smanjeni te je unutarnja potrošnja slaba, što dodatno potiče nezaposlenost i socijalnu isključenost, posebno u državama članicama koje su najviše pogođene krizom; ukazuje da smanjenje troškova rada koje se izravno prenosi na plaće ne može biti jedina strategija za obnovu konkurentnosti; primjećuje da se u komunikaciji o godišnjem pregledu rasta za 2014. naglašava da ključne zemlje koje imaju prostora za manevar mogu povećati plaće kao način povećanja potrošnje; poziva na ambiciozniji pristup u tim preporukama kako bi se promicao uravnotežen rast te stvaranje radnih mjesta u europodručju;

Pristojne plaće

Komisija treba predložiti mjere koje se bave nejednakošću i koje jamče pristojnu plaću. Poziva države članice na borbu protiv siromaštva unatoč zaposlenju provodeći politike tržišta rada koje nastoje osigurati zanemarivu naknadu koja ne omogućuje preživljavanje za one koji su zaposleni, što nije samo bitno za socijalnu koheziju i pravednost u društvu nego i za održavanje jakog gospodarstva.

Kvaliteta radnih mjesta

preporučuje jače naglašavanje kvalitete radnih mjesta u preporukama Komisije za pojedine države za 2014., što je ključno u gospodarstvu s velikim intenzitetom znanja radi promicanja visoke produktivnosti rada i brze inovacije na osnovi kvalificirane, prilagodljive, predane radne snage s pristojnim standardima zdravlja i sigurnosti, osjećajem sigurnosti i razumnim radnim vremenom. Smjernice politike trebaju se posebno usredotočiti s obzirom na pristup radnika temeljnom skupu radničkih prava koja su utvrđena u Ugovorima i ne dovodeći u pitanje zakonodavstvo država članica;

boriti protiv stvaranja i širenja uvjeta za nesigurna radna mjesta i lažno obavljanje samostalne djelatnosti kako bi se osiguralo da osobe s ugovorima na određeno vrijeme ili pola radnog vremena ili koje obavljaju samostalnu djelatnost imaju odgovarajuću socijalnu zaštitu i pristup osposobljavanju;

osigurati učinkovitu provedbu Direktive o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja;

Preporuka 5.: Reforme za povećanje kvalitetnog sudjelovanja na tržištu rada

Europski parlament smatra da godišnje smjernice politike koje usvaja Europsko vijeće na temelju godišnjeg pregleda rasta trebaju težiti sljedećemu:

Utorak, 25. veljače 2014.

Nacionalni opći planovi i planovi za zapošljavanje mladih

Komisija treba učiniti obveznim predstavljanje nacionalnih općih planova i planova za zapošljavanje mladih u preporukama za države za 2014.;

Komisija treba uključiti kvalitetu radnog mjesta, osposobljavanje i pristup cjeloživotnom učenju, temeljna prava radnika i potporu mobilnosti na tržištu rada te obavljanje samostalne djelatnosti povećanjem sigurnosti za radnike u preporukama za pojedine države godišnjeg pregleda rasta za 2014.;

Reforme tržišta rada i aktivne politike tržišta rada

reforme tržišta rada trebaju se usredotočiti na povećanje produktivnosti rada i učinkovitosti radi poticanja gospodarske konkurentnosti EU-a i omogućivanja održivog rasta i otvaranja radnih mjesta, istodobno strogo poštujući sadržaj i duh europske socijalne stečevine i njezinih načela; reforme tržišta rada trebaju se provesti na takav način da promiču kvalitetu radnih mjesta;

reforme tržišta rada trebaju uvesti unutarnju fleksibilnost kako bi se održala zaposlenost u vrijeme gospodarskog poremećaja i osigurati kvalitetu radnih mjesta, sigurnost promjena radnog mjesta, programe za naknadu za nezaposlenost koji se temelje na uvjetima aktivacije i povezani su s politikama reintegracije koje održavaju poticaje za zapošljavanje, istodobno osiguravajući pristojan dohodak, ugovorne dogovore koji sprečavaju segmentaciju tržišta rada, predviđaju gospodarsko restrukturiranje i osiguravaju pristup cjeloživotnom učenju;

Suočavanje s nesukladnostima vještina

Bolje praćenje potreba za vještinama u određenim sektorima i/ili regijama i brzo ispravljanje nesukladnosti tih vještina.

Komisija i države članice trebaju surađivati u izradi Europske panorame vještina kako bi se pružio temeljit pregled vještina koje su potrebne EU-u.

Poticati suradnju i sinergije između sektora obrazovanja i osposobljavanja i poduzeća radi predviđanja potreba za vještinama i prilagodbe sustava obrazovanja i osposobljavanja potrebama tržišta rada s ciljem pružanja potrebnih vještina radnoj snazi i olakšavanja prijelaza iz obrazovnog sustava i osposobljavanja na tržište rada trebalo bi imati ključnu ulogu;

Promicati pristup cjeloživotnom učenju svim dobnim skupinama, ne samo formalnim učenjem nego i razvojem neformalnog i informalnog učenja.

Uspostaviti sustav provjere neformalnog i informalnog učenja do 2015. povezanoga s Europskim kvalifikacijskim okvirom;

Nezaposlenost mladih

poziva da Europski pakt za zapošljavanje mladih primijeni odavno usuglašene mjere te da nova sredstva i mjere osiguraju rješavanje nezaposlenosti mladih, smanjujući broj mladih koji su nezaposleni, ne školuju se i ne usavršavaju se (NEET), uzimajući u obzir kvalitativan aspekt dostojnog rada, potpuno poštujući temeljne standarde rada;

države članice trebaju hitno provesti programe Jamstva za mlade; i učinkovito uporabiti dostupna sredstva usmjeravajući aktivnosti na one u najtežem položaju.

Poziva Komisiju da Jamstva za mlade učini prioritetom te da poveća dostupan proračun u obećanom srednjoročnom pregledu VFO-a;

Komisija treba predložiti kvalitativni okvir za prakse koje, između ostalog, obuhvaćaju mjerila za rezultate učenja i **odgovarajući** rad; poziva Komisiju, države članice i europske socijalne partnere da ambiciozno primijene Savez za strukovno naukovanje;

Utorak, 25. veljače 2014.

Starije i dugoročno nezaposlene osobe

države članice trebaju razviti mogućnosti za zapošljavanje za starije radnike, jamčiti pristup cjeloživotnom učenju, uvesti politike za naknadu poreza dajući poticaje za dulje zaposlenje i podupirati aktivno, zdravo starenje;

osobe koje su dugo nezaposlene trebaju dobiti potporu kroz otvaranje radnih mjesta i integriranih, aktivnih pristupa uključivanja, uključujući pozitivne aktivacijske poticaje, kao što su individualizirano usmjeravanje i program prelaska sa socijalne pomoći na posao, odgovarajući sustavi socijalnih povlastica i pristup kvalitetnim uslugama kako bi im se pružila potpora u ponovnom povezivanju s tržištem rada i u pristupu kvalitetnim radnim mjestima;

Žene

Komisija treba snažnije naglasiti na znatno povećanje sudjelovanja žena na tržištu rada, što je ključ u postizanju glavnog cilja strategije Europa 2020. za stopu zaposlenosti; pozvati na donošenje mjera, kao što su pristupačna skrb i dječja skrb, odgovarajući programi za roditeljski dopust te fleksibilnost u pogledu radnog vremena i mjesta rada;

države članice trebaju poštovati i poticati spolnu jednakost kao dio njihovih nacionalnih politika i Državnih reformskih programa;

Druge prioritetne skupine

države članice trebaju u svoje Državne reformske programe uključiti ključne mjere za zapošljavanje i socijalno uključivanje koje je usvojila Europska strategija za osobe s invaliditetom. Poziva Europsku komisiju da te mjere učini dijelom svojih preporuka za države za 2014.

Poziva na uključivanje usmjeravanja manjina u prioritete godišnjeg pregleda rasta za 2014., čije je sudjelovanje na tržištu rada ključno za postizanje glavnog cilja strategije Europa 2020. za stopu zaposlenosti; poziva Komisiju i države članice da riješe nisku razinu sudjelovanja na tržištu rada osoba koje pripadaju manjinama (npr. Romi)

Preporuka 6.: Poticanje dobrovoljne mobilnosti na tržištu rada

Europski parlament smatra da godišnje smjernice politike koje usvaja Europsko vijeće na temelju godišnjeg pregleda rasta trebaju težiti sljedećemu:

vjeruje da postoji hitna potreba, s obzirom na broj radnika, posebno mladih, koji napuštaju zemlju podrijetla i odlaze u druge zemlje EU-a u potrazi za zaposlenjem, za razvojem odgovarajućih mjera; Kako bi se jamčila prenosivost mirovinskih prava i nastavak povlastica za zaposlene, u trajanju od najmanje tri mjeseca, za vrijeme traženja zaposlenja u drugoj državi članici, trenutno se izmjenjuje zakonodavstvo EU-a. postignut je dogovor između Vijeća i Parlamenta o prekograničnoj prenosivosti dodatnih mirovinskih prava;

Preporuka 7.: Ususret pravednijem sustavu oporezivanja

Europski parlament smatra da godišnje smjernice politike koje usvaja Europsko vijeće na temelju godišnjeg pregleda rasta trebaju težiti sljedećemu:

primjećuje da je Međunarodni monetarni fond (MMF) nedavno ukazao na to kako ima mjesta za bolje i progresivnije oporezivanje, što bi pomoglo u smanjenju nejednakosti u EU-u; naglašava potrebu da se porezno opterećenje prebaci s rada na druge oblike održivog oporezivanja kako bi se promicali rast i stvaranje radnih mjesta te donio dodatan prihod tijekom tog razdoblja te kako bi se povećala legitimnost napora u pogledu konsolidacije;

Preporuka 8.: Siromaštvo i socijalna isključenost moraju se smanjiti

Europski parlament smatra da godišnje smjernice politike koje usvaja Europsko vijeće na temelju godišnjeg pregleda rasta trebaju težiti sljedećemu:

države članice trebaju pojačati sigurnosne mreže i osigurati učinkovitost socijalnih sustava te ulagati u preventivne mjere;

Utorak, 25. veljače 2014.

poticati Komisiju da uzme u obzir učinak programa ekonomske prilagodbe za napredak u ostvarivanju glavnih ciljeva strategije Europa 2020. u onim državama članicama koje su suočene s financijskim teškoćama te da dogovori izmjene usmjerene na usklađivanje programa prilagodbe s ciljevima strategije Europa 2020.;

Preporuka 9.: Održive mirovine

Europski parlament smatra da godišnje smjernice politike koje usvaja Europsko vijeće na temelju godišnjeg pregleda rasta trebaju težiti sljedećemu:

naglašava potrebu da se provedu potrebne reforme kako bi se jamčila održivost mirovinskih sustava, vjeruje da mirovinske reforme moraju pratiti politike koje ograničavaju pristup programima ranog odlaska u mirovinu i drugim putovima ranog izlaska s tržišta rada, razvijaju mogućnosti zapošljavanja za starije radnike, jamče pristup cjeloživotnom učenju, uvode odgovarajuće porezne politike stavljajući na raspolaganje poticaje za dulje zaposlenje i podupiru aktivno, zdravo starenje kako bi se uspješno povećala učinkovita dobná granica za odlazak u mirovinu;

naglašava ubrzanje pritiska na nacionalne proračune i mirovinske sustave uzrokovan demografskim promjenama sada kada su počele odlaziti u mirovinu prve skupine „generacije naglog porasta nataliteta”; primjećuje nejednak napredak i razinu posvećenosti u državama članicama u oblikovanju i provedbi strukturnih reformi usmjerenih na povećanje zaposlenosti, postupno ukidanje programa prijevremenog odlaska u mirovinu i ocjenjivanje, na razini država članica i zajedno sa socijalnim partnerima, potrebe za usklađivanjem zakonske i stvarne dobne granice za odlazak u mirovinu s povećanjem očekivanog životnog vijeka; naglašava da se države članice koje sada ne uspijevaju provesti postupne reforme kasnije mogu naći u situaciji da moraju provesti udarne reforme sa znatnim socijalnim posljedicama;

Preporuka 10.: Europski socijalni stabilizatori

Europski parlament smatra da godišnje smjernice politike koje usvaja Europsko vijeće na temelju godišnjeg pregleda rasta trebaju težiti sljedećemu:

primjećuje da je politika socijalne zaštite, posebno naknade za nezaposlenost, minimalni dodatak prihodima i progresivno oporezivanje, prvotno pomogla u smanjenju dubine recesije i stabilizaciji tržišta rada te potrošnje; međutim, naglašava da se kapacitet tih ključnih gospodarskih i socijalnih stabilizatora smanjio u zabrinjavajućoj mjeri u onim državama članicama u kojima su stabilizatori najviše potrebni; primjećuje da su dohotci kućanstava i domaća potražnja posljedično slabije zaštićeni;

naglašava da se socijalne politike i socijalni standardi u nekim slučajevima koriste kao čimbenici prilagodbe zbog zahtjeva za fiskalnom konsolidacijom; poziva Komisiju da procijeni posljedice koje su ti procesi imali na nacionalne sustave socijalne skrbi i na građane; poziva države članice da unaprijede prikladnost i učinkovitost sustava socijalne zaštite te da osiguraju da oni i nastave djelovati kao ublaživači siromaštva i socijalne isključenosti;

Preporuka 11.: Demokratska legitimnost i socijalni dijalog moraju se jačati

Europski parlament smatra da godišnje smjernice politike koje usvaja Europsko vijeće na temelju godišnjeg pregleda rasta trebaju težiti sljedećemu:

sve se reforme tržišta rada trebaju temeljiti na pojačanoj koordinaciji socijalnog dijaloga;

jačanje sudjelovanja socijalnih partnera i snažnog socijalnog dijaloga, također na nacionalnoj razini, ključno je za uspjeh reformi, a posebno u reformama EMU-a, uloga socijalnih partnera u novom gospodarskom upravljanju, posebno u Europskom semestru

provesti prijedlog Komisije za snažnije uključivanje socijalnih partnera u postupak Europskog semestra, između ostaloga, u okviru Odbora za socijalni dijalog prije godišnjeg usvajanja godišnjeg pregleda rasta;

Europsko vijeće i države članice trebaju osigurati bolje sudjelovanje nacionalnih i regionalnih parlamenata, socijalnih partnera, javnih tijela i civilnih društava u provedbi i praćenju smjernica politike u okviru strategije Europa 2020. i njezina postupka gospodarskog upravljanja radi osiguravanja vlasništva;

Utorak, 25. veljače 2014.

Europsko vijeće i Komisija trebaju učinkovitije uključiti praćenje i procjenu ciljeva za zapošljavanje, socijalnih ciljeva i ciljeva za obrazovanje strategije Europa 2020. u Europski semestar za 2014.;

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0130

Upravljanje jedinstvenim tržištem

Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o upravljanju jedinstvenim tržištem u Europskom semestru 2014. (2013/2194(INI))

(2017/C 285/05)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 13. studenog 2013. naslovljenu „Godišnji pregled rasta 2014.” (COM(2013)0800) i izvješće Komisije naslovljeno „Jedinstveno tržište za rast i zapošljavanje: analiza ostvarenoga napretka i preostalih zapreka u državama članicama – doprinos godišnjem pregledu rasta 2014.” (COM(2013)0785) te popratnu analizu za to izvješće naslovljenu „Međunarodni vrijednosni lanci unutar i izvan EU-a”,
- uzimajući u obzir prvo izvješće Komisije od 28. studenog 2012. „Stanje integracije jedinstvenog tržišta 2013. – doprinos godišnjem pregledu rasta 2013.” (COM(2012)0752),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 3. listopada 2012. naslovljenu „Akt o jedinstvenom tržištu II. – Zajedno za novi rast” (COM(2012)0573),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 8. lipnja 2012. naslovljenu „Bolje upravljanje za jedinstveno tržište” (COM(2012)0259),
- uzimajući u obzir radni dokument osoblja Komisije od 24. veljače 2012. naslovljen „Jačanje uspješnosti jedinstvenoga tržišta – godišnja provjera upravljanja za 2011. godinu” (SWD(2012)0025),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 13. travnja 2011. naslovljenu „Akt o jedinstvenom tržištu – dvanaest poluga za stimuliranje rasta i jačanje povjerenja: zajedničkim radom do stvaranja novog rasta” (COM(2011)0206),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 3. ožujka 2010. naslovljenu „Europa 2020. – Strategija za pametan, održiv i uključiv rast” (COM(2010)2020),
- uzimajući u obzir Internetski pregled stanja jedinstvenog tržišta objavljen 4. srpnja 2013.,
- uzimajući u obzir Pregled stanja unutarnjeg tržišta br. 26 (veljača 2013.),
- uzimajući u obzir zaključke Europskog vijeća od 27. i 28. lipnja 2013.,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća za konkurentnost od 29. i 30. svibnja 2013. o pametnom donošenju propisa,
- uzimajući u obzir zaključke Europskog vijeća od 14. i 15. ožujka 2013.,
- uzimajući u obzir razmatranja Vijeća za konkurentnost od 18. i 19. veljače 2013. o Godišnjem pregledu rasta 2013. i Aktu o jedinstvenom tržištu,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 7. veljače 2013. s preporukama Komisiji o upravljanju jedinstvenim tržištem ⁽¹⁾ i naknadni odgovor Komisije usvojen 8. svibnja 2013.,
- uzimajući u obzir zaključke Europskog vijeća od 24. i 25. listopada 2013.,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 14. lipnja 2012. naslovljenu „Akt o jedinstvenom tržištu – sljedeći koraci prema rastu” ⁽²⁾ i naknadni odgovor Komisije usvojen 26. rujna 2012.,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 6. travnja 2011. o upravljanju i partnerstvu na jedinstvenom tržištu ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0054.

⁽²⁾ SL C 332 E, 15.11.2013., str. 72.

⁽³⁾ SL C 296 E, 2.10.2012., str. 51.

Utorak, 25. veljače 2014.

- uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za unutarnje tržište i zaštitu potrošača (A7-0066/2014),
- A. budući da je Godišnji pregled rasta 2013. pokrenuo treći ciklus Europskog semestra, uključujući – prvi put – godišnje izvješće o stanju integracije jedinstvenog tržišta;
- B. budući da je učinkovito jedinstveno tržište koje dobro funkcionira, utemeljeno na iznimno konkurentnom socijalnom tržišnom gospodarstvu, ključno za održiv i uključiv rast;
- C. budući da je Parlament zatražio potpuno uključivanje stupa jedinstvenog tržišta u ciklus Europskog semestra;
- D. budući da bi bolje upravljanje jedinstvenim tržištem trebalo imati za cilj osigurati bolje i brže prenošenje i provedbu direktiva i uredbi koje se na njega odnose, posebno ako su povezane s utvrđenim ključnim sektorima;
- E. budući da se kvaliteta nacionalnih programa reforme u Europskom semestru uvelike razlikuje u smislu sadržaja, transparentnosti i izvedivosti;
- F. budući da jedinstveno tržište treba smatrati blisko povezanim s drugim područjima horizontalne politike, kao što su zaštita potrošača i radnika, socijalna prava, okoliš i održivi razvoj;
- G. budući da Akti o jedinstvenom tržištu I. i II. predstavljaju dobru horizontalnu strategiju koja je odredila konkretne zakonodavne i nezakonodavne mjere koje imaju kapacitet za pokretanje neiskorištenog potencijala rasta i uklanjanje prepreka za jedinstveno tržište;
- H. budući da je Komisija utvrdila usluge, financijske usluge, promet, energetske sektor i digitalno tržište kao ključna područja za poboljšanje funkcioniranja i produbljivanje jedinstvenog tržišta; budući da bi metodologiju za definiranje ovih područja trebalo redovito ocjenjivati i revidirati, uzimajući u obzir ciljeve i izgled rasta, kao i kriterije za pružanje potrebne zaštite građana, posebno potrošača, stručnjaka i radnika;
- I. budući da još nismo postigli potpuno funkcionalno jedinstveno digitalno tržište mrežnih i komunikacijskih usluga u Europi; budući da je sloboda kretanja digitalnih usluga i prekogranične e-trgovine danas spriječena rascjepkanim pravilima na nacionalnoj razini; budući da će europska poduzeća i javne službe imati gospodarsku i socijalnu korist zbog uporabe naprednih ICT usluga i aplikacija;
- J. budući da su dostupna i učinkovita europska prometna infrastruktura, ambiciozna europska industrijska politika i stvaranje jedinstvenog energetskog tržišta – s ciljem davanja potpore poslovnoj konkurentnosti EU-a te osiguravanja univerzalnog i cijenom prihvatljivog pristupa energiji za kućanstva i potrošače – temeljni za jedinstveno tržište EU-a; budući da je stoga potrebno definirati prioritetne aktivnosti u tim područjima;

Europski semestar

1. ponavlja svoj poziv Komisiji da osnaži upravljanje jedinstvenim tržištem uspostavom godišnjeg ciklusa upravljanja jedinstvenim tržištem, kao zasebnog stupa Europskog semestra, koji obuhvaća pregled stanja na unutarnjem tržištu, godišnje izvješće o integraciji jedinstvenog tržišta kao dijela godišnjeg pregleda rasta, upute Europskog vijeća državama članicama, nacionalne akcijske planove usmjerene na provedbu smjernica o jedinstvenom tržištu i namjenske preporuke za pojedine države; nadalje, poziva Komisiju da u cijelosti vodi računa o ključnim područjima rasta – za koje je utvrđeno da obuhvaćaju uslužni sektor, energetske sektor, sektor prijevoza i jedinstveno digitalno tržište – i mjerama obuhvaćenima Aktom o jedinstvenom tržištu I. i II.;
2. naglašava potrebu za definiranjem jedinstvenog tržišta kao trećeg stupa Europskog semestra kako bi se obuhvatio jasan niz prioriteta koji se odnose na realno gospodarstvo; vjeruje da je definiranje i postizanje tih prioriteta ključno za poticanje rasta i premošćivanje postojećeg jaza do postizanja ciljeva strategije Europa 2020., istodobno osiguravajući gospodarsku konvergenciju između država članica unutar i izvan područja eura te u središnjim i perifernim područjima EU-a;

Utorak, 25. veljače 2014.

3. podsjeća na svoje mišljenje da je prvo izvješće o stanju integracije jedinstvenog tržišta bilo nedovoljno i nepotpuno; vjeruje stoga da bi buduća izvješća trebala biti jasnija o postojećim nedostacima u određenim državama članicama, ponuditi konkretnije smjernice o mogućim rješenjima i očekivanim koristima te navesti učinkovite poluge za poticanje rasta i konkurentnosti, a time i za otvaranje radnih mjesta, što bi zajedno pružilo konkretan odgovor na postojeću društvenu i gospodarsku krizu;
4. pozdravlja Komisijino izvješće o integraciji jedinstvenog tržišta 2014. (COM(2013)0785)) i snažno podupire napore Komisije u daljnjoj integraciji jedinstvenog tržišta u razmatranja Europskog semestra; cijeni činjenicu da izvješće o stanju jedinstvenog tržišta 2014. sadrži niz elemenata koji se osobito odnose na radnje koje su poduzele pojedinačne države članice; smatra, međutim, da izvješću nedostaje kvalitativna ocjena učinkovitosti poduzetih mjera, stvarno postignutog napretka i rezultata politike; poziva na razvijanje analitičkog alata za mjerenje integracije jedinstvenog tržišta unutar okvira stupa jedinstvenog tržišta Europskog semestra u odnosu na preporuke za pojedine države; vjeruje kako bi takav analitički alat mogao dodatno nadopuniti Pregled stanja jedinstvenog tržišta;
5. vjeruje da je potrebna bolja horizontalna koordinacija i usklađenost u izradi zakonodavnih prijedloga koji se odnose na jedinstveno tržište; vjeruje da bi upravljanje jedinstvenim tržištem trebalo uzeti u obzir potrebe svih dionika te da je nužno snažnije i ranije uključivanje socijalnih partnera, civilnog društva i drugih dionika u osmišljavanje, usvajanje, provedbu i praćenje mjera s ciljem poticanja rasta i provedbe prava građana na jedinstvenom tržištu;
6. naglašava potrebu za sveobuhvatnim savjetovanjem i temeljitim procjenama učinka prije nego što Komisija donese prijedlog; naglašava da prijedlozi Komisije moraju biti u skladu s načelima pametne uredbe i prikladnosti propisa, uključivati procjenu učinka na mala i srednja poduzeća te da ih njezin vlastiti odbor za procjenu učinka mora odobravati; naglašava, nadalje, da procjene učinka moraju ocijeniti učinke novog zakonodavstva na izgled za rast te na konkurentnost Europe;
7. smatra da bi provedba Europskog semestra trebala biti utemeljena na dubljem demokratskom procesu s većim sudjelovanjem nacionalnih parlamenata uz jačanje ovlasti Europskog parlamenta;
8. vjeruje da bi preporuke za pojedine države koje se daju u tom procesu trebale uzeti u obzir napredak svake države članice te da nacionalni aranžmani za provedbu zakonodavstva jedinstvenog tržišta ne moraju nužno slijediti univerzalni pristup, nego bi trebali nastojati povećati djelotvornost poduzetih mjera i stvarno postignutih rezultata politike;
9. traži da predstojeće preporuke za pojedinu državu u ciklusu Europskog semestra za 2014. odražavaju zaključke izvješća o integraciji jedinstvenog tržišta na mnogo snažniji i stroži način nego preporuke za pojedinu državu za 2013.;
10. zauzima stajalište da bi treći stup Europskog semestra, posvećen integraciji jedinstvenog tržišta, trebao biti usmjeren na utvrđivanje prioritetnih politika i mjera za poticanje i oživljavanje realnog gospodarstva; smatra da će se taj cilj učinkovito postići samo ako ga sve institucije EU-a dosljedno dijele i podupiru; potiče stoga usmjerenu organizaciju rada Vijeća za konkurentnost kako bi ono izričito bilo posvećeno pružanju mjerodavnih prioriteta realnom gospodarstvu u Europski semestar;

Ključni sektori

11. smatra da ključni sektori koje je utvrdila Komisija – usluge, financijske usluge, promet, energetska i digitalna tržišta – ostaju presudni za potpunu integraciju jedinstvenog tržišta; smatra, nadalje, da bi radi ostvarivanja obnovljenog rasta, ponovno pokretanje dosljedne i integrirane industrijske politike koja je usmjerena na te sektore također trebalo uključivati napore za jačanje zaštite prava građana – uključujući ona potrošača i radnika – te model konkurentnosti utemeljen na znanju i inovacijama kroz poticaje EU-a kako bi se povećala ulaganja i pristup financiranju, istraživanje i razvoj te potpora višem obrazovanju;
12. potiče Komisiju da izradi istinsku europsku industrijsku politiku; vjeruje da reindustrijalizacija treba biti međusektorski prioritet za Uniju; smatra da bi ova nova industrijska politika trebala uključivati provedbu pravila jedinstvenog tržišta, holističku strategiju za vanjsku dimenziju jedinstvenog tržišta s posebnim naglaskom na koherentne politike za zaštitu potrošača te poboljšani pristup kapitalu i infrastrukturi s ciljem povećanja konkurentnosti tvrtki i omogućivanja njihova pristupa tržištima diljem svijeta;

Utorak, 25. veljače 2014.

13. naglašava da uklanjanjem prepreka slobodnom kretanju osoba, robe, usluga i kapitala jedinstveno tržište omogućuje poduzećima rad na širem području, čime se poboljšava njihova mogućnost inovacija, ulaganja, povećanja produktivnosti i stvaranja radnih mjesta;

14. poziva Komisiju da predstavi detaljan akcijski plan mjera kojima bi se ostvarilo potpuno integrirano i međusobno povezano jedinstveno tržište energije; naglašava potrebu da se potrošačima osiguraju transparentne i usporedive cijene energije, uz istodobno osiguranu zaštitu potrošača, uključujući ranjive potrošače; ističe potrebu za znatnim ulaganjem u energetska infrastrukturu te smatra kako svi sektori komunalnih usluga moraju pratiti napredak u energetskom sektoru;

15. naglašava da je unapređenje infrastrukture – posebno prekograničnih veza i interoperabilnosti – ključno za osiguravanje učinkovitog funkcioniranja jedinstvenog tržišta; vjeruje da je jedinstven, međusobno povezan i učinkovit europski prometni sustav ključan za slobodno kretanje roba, osoba i usluga unutar jedinstvenog tržišta; vjeruje da su daljnja ulaganja važna za postizanje ovih ciljeva te ponavlja da bi za ove projekte trebalo uspostaviti širok raspon financijskih instrumenata;

16. naglašava da dosljedna provedba postojećeg zakonodavstva i daljnjih prijedloga Komisije o digitalnim uslugama mogu Europi pomoći u potpunoj uporabi jedinstvenog tržišta; poziva na politiku digitalnog jedinstvenog tržišta koja internetske usluge u Europi čini konkurentnijima, dostupnijima preko granica te transparentnijima, pri čemu pruža visok stupanj dostupnosti i zaštite potrošača; naglašava važnost usmjerenih ulaganja te primjećuje da će rad na prijedlogu Povezani kontinent pridonijeti smanjivanju razlika u cijenama među državama članicama poticanjem konkurencije u telekomunikacijskom sektoru;

17. poziva na ambicioznu provedbu Strategije zaštite potrošača, uključujući zakonodavne i programske mjere, s ciljem jačanja zaštite potrošača i povjerenja u jedinstveno tržište, davanja ovlasti potrošačima, poticanja odgovornog ponašanja prosječnog potrošača i povećanja zaštite ranjivih potrošača;

18. zauzima stajalište da bi lakši pristup financiranju MSP-ova pomogao u slabljenju ograničenja likvidnosti i povećao radni kapital MSP-ova; pozdravlja činjenicu da, među prioritetima koje je Komisija odredila u Godišnjoj anketi rasta 2014. i izvješću o integraciji jedinstvenog tržišta, razvoj oblika alternativnog financiranja za male i srednje poduzetnike zauzima važno mjesto; snažno podupire cilj razvijanja posebnih obveznica i burze namijenjene MSP-ovima te poziva Komisiju i države članice da poduzmu praktične radnje u ostvarivanju ovog cilja; nadalje, podupire inicijative poduzete na razini EU-a za nadopunjavanje nacionalnih napora za povećanje mikrokredita i poticanje socijalnog poduzetništva, uključujući potporu razvojnih banaka koje pružaju zajmove po nižim cijenama nego komercijalne banke; napominje posebnu važnost potpore malim i srednjim poduzećima kroz programe COSME i Obzor 2020.;

19. ističe važnost prepreka funkcioniranju jedinstvenog tržišta koje uzrokuje rascjepkanost usluga maloprodajnog financijskog tržišta, kako je istaknula Komisija u izvješću o integraciji jedinstvenog tržišta, osobito u odnosu na iznimno neujednačene kamatne stope za zajmove koje imaju snažan učinak na potrošače, kućanstva i male i srednje poduzetnike; uvjeren je da te razlike otežavaju učinkovit pristup financiranju i imaju negativan učinak na stvarno gospodarstvo; zabrinut je zbog negativne procjene potrošača u odnosu na rascjepkanost i loše rezultate maloprodajnih financijskih usluga, posebno s obzirom na bankovne račune, hipoteke, privatne mirovine i vrijednosne papire;

20. vjeruje da bi uredba o financijskim uslugama trebala pružiti bolje informacije, poboljšanu zaštitu i učinkovitu pravnu zaštitu za potrošače; naglašava potrebu za brzim i pozitivnim završetkom rada na zakonodavnim prijedlozima o potrošačkom i maloprodajnom tržištu financijskih usluga, posebno o usporedivosti naknada za račun za obavljanje platnog prometa, promjenu računa za obavljanje platnog prometa te pristup računima za obavljanje platnog prometa s osnovnim značajkama; zauzima stajalište da bi trebalo iznijeti daljnje prijedloge, poput posebnog režima nesolventnosti potrošača za poboljšanje trenutanih fragmentiranih i neprikladnih aranžmana, kako bi se potaklo sigurno ulaganje privatnih ušteđevina u realno gospodarstvo;

21. žali što unatoč snažnim dokazima da je unutarnje tržište važno za prevladavanje krize, slobodno kretanje građana, posebno radnika i stručnjaka, u Europi nije dovršeno te da su potrebne snažnije mjere kako bi se uklonile preostale prepreke i potaknuo rast te jamčila prava građana i radnika; naglašava potrebu za uravnoteženim razvojem unutarnjeg

Utorak, 25. veljače 2014.

tržišta, utemeljenom na punoj primjeni ekonomskih sloboda u skladu s društvenom tržišnom ekonomijom;

22. podsjeća da je ciklička metoda podnošenja Akata o jedinstvenom tržištu omogućila utvrđivanje i redovite rasprave o prioritetima za razvoj jedinstvenog tržišta; smatra da bi tu metodu trebalo unaprijediti i dalje razviti;

23. pozdravlja paket zakonodavnih prijedloga za uredbu o sigurnost proizvoda i nadzoru tržišta te za otkrivanje nefinancijskih i drugih podataka velikih poduzeća i grupa; vjeruje da te inicijative mogu unaprijediti prava potrošača, bolje jamčiti zdravlje i sigurnost potrošača, olakšati trgovinu robama i uslugama te potaknuti novi model konkurentnosti; stoga poziva Komisiju na usku suradnju s Parlamentom i Vijećem kako bi se zaključak donio u razumnom roku;

24. podvlači važnosti postignutih političkih dogovora o reformama Direktive o priznavanju stručnih kvalifikacija, paketa o javnoj nabavi i koncesijama, Direktive o alternativnom rješavanju sporova te Direktive o internetskom rješavanju sporova; potiče, stoga, Komisiju i države članice da započnu brzu i sveobuhvatnu provedbu svih novih odredbi;

25. naglašava potrebu za ispravnim prijenosom zakona o javnoj nabavi i koncesijama; naglašava važnost javne nabave kao glavnog pokretača rasta, posebno za mala i srednja poduzeća; zauzima stajalište da provedba ove reforme pruža veliku priliku za modernizaciju javne uprave strateškom uporabom javne nabave u smislu inovacija i održivosti te poboljšanja kvalitete i djelotvornosti javne potrošnje kao odgovor na posebne zahtjeve lokalnih i nacionalnih vlada; smatra da su to ključni činitelji u uspješnoj provedbi pravila u vezi s javnom nabavom i koncesijama;

26. vjeruje da su, posebno u borbi protiv nezaposlenosti mladih, nova pravila koja se odnose na profesionalne kvalifikacije (donesena u studenome 2013. te kojima se izmjenjuju i dopunjuju Direktiva 2005/36/EZ te Uredba IMI) važan korak prema poboljšanju slobodnog kretanja radnika i profesionalaca, predviđajući visok zajednički standard obuke i poticanje uporabe Europske profesionalne iskaznice; naglašava kako je cjelovita i ispravna provedba Direktive o priznavanju profesionalnih kvalifikacija (te Direktive o uslugama) ključan pokretač gospodarskog rasta EU-a; vjeruje da je istodobno potrebna reforma reguliranih profesija radi pružanja boljeg pristupa mladim ljudima ovim profesijama i stvaranja dinamičnijeg tržišta koje potrošačima nudi odgovarajuća jamstva;

Instrumenti upravljanja

27. prima na znanje odgovor Komisije na Rezoluciju Parlamenta od 7. veljače 2013. u odnosu na pravnu osnovu traženog zakonodavnog prijedloga koji bi sadržavao elemente navedene u toj Rezoluciji; smatra da sadržaj posebnih preporuka koje su u njemu navedene i dalje sadrži vrijedne ideje za poboljšano upravljanje jedinstvenim tržištem;

28. primjećuje prilagođenu strukturu drugog izdanja izvješća o integraciji jedinstvenog tržišta (COM(2013)0785); pozdravlja činjenicu da je Komisija time također odgovorila na zahtjeve koje je Parlament iznio u svojoj rezoluciji od 7. veljače 2013.; primjećuje da su određene mjere utvrđene u toj rezoluciji već dovele do poboljšane provedbe i primjene prava EU-a, uključujući strožu uporabu projekta EU Pilot;

29. pozdravlja uspostavu Internetskog pregleda stanja na jedinstvenom tržištu, posebice njegov vizualan i informativan način predstavljanja uspješnosti država članica u odnosu na zakonodavstvo EU-a mjerodavno za funkcioniranje unutarnjeg tržišta; smatra da bi Internetski pregled, ako mu je svrha olakšati razumijevanje ciklusa jedinstvenog tržišta za sve europske građane i njihove potencijalne uloge u njemu, trebao biti dostupan na svim jezicima Unije;

30. smatra da bi trebalo uložiti napor u transparentniju provedbu i jedinstvenu primjenu zakonodavstva Unije u državama članicama; napominje da su rokovi za prijenos u prosjeku premašeni za devet mjeseci, s time da raste broj direktiva čiji prijenos kasni dvije ili više godina; smatra da bi svaku direktivu trebalo prenijeti na dosljedan način te da bi trebalo donijeti sve mjere za prijenos radi prikaza postignutih kompromisa na razini Unije;

Utorak, 25. veljače 2014.

31. međutim, smatra da isključivo kvantitativna statistika o provedbi zakonodavstva o jedinstvenom tržištu nije dovoljna te da je potrebno usredotočiti se na kvalitetu načina provedbe zakonodavstva u državama članicama na osnovi posebnih ključnih pokazatelja za sektore jedinstvenog tržišta razvijenih na europskoj razini;

32. pozdravlja izvješće naslovljeno „Međunarodni vrijednosni lanci unutar i izvan EU-a” kao pozitivan primjer uporabe posebnih pokazatelja kako bi se procijenila integracija jedinstvenog tržišta s posebnom pozornošću posvećenom širenju proizvodnih sustava u EU-u; smatra da će podupiranje daljnjih inicijativa za razvijanje prekograničnih lanaca opskrbe potaknuti uklanjanje dugotrajnih prepreka dovršavanju jedinstvenog tržišta te da može pomoći u poboljšavanju produktivnosti i konkurentnosti europskih tvrtki u okvirima svjetskog gospodarstva;

33. pozdravlja poboljšanu razinu prosječnog nedostatka prijenosa, koji je sada pao na 0,6 %; naglašava da čak i vrlo mali nedostatak na važnom području politike može imati iznimno štetan učinak na prilike potrošača i poduzeća, a time i na cjelokupno europsko gospodarstvo;

34. žali zbog prosječnog trajanja postupaka zbog povrede pravila, pogotovo zbog činjenice da slučajevi koji se bave uslugama traju najdulje (prosječno 49,8 mjeseci); smatra da su postupci zbog povrede pravila brzo otkrili brojna ograničenja u pogledu brzog rješavanja i ispravljanja nedostataka provedbe i primjene odredbi jedinstvenog tržišta; poziva države članice da učinkovitije surađuju s Komisijom u bržem rješavanju slučajeva te poziva Komisiju da provede daljnje „čišćenje” nacionalnih mjera štetnih za jedinstveno tržište;

35. zauzima stajalište da bi postupke zbog povrede pravila trebalo smatrati posljednjim izborom i koristiti se njima tek nakon pokušaja koordinacije i ispravljanja stanja te da bi Komisija stoga trebala promicati uporabu projekta EU Pilot i drugih postupaka prije pokretanja postupka protiv države članice pred Sudom Europske unije; nadalje, ustraje u tome da bi se trebao poduzeti svaki napor prema djelotvornijoj uporabi postupaka zbog povrede odredbi zakona Unije na području jedinstvenog tržišta te da bi države članice i Europsko vijeće trebali nastaviti daljnji razvoj postupaka zbog povrede pravila u okviru budućih revizija UFEU-a;

36. podupire aktivnosti Komisije za poboljšanje suradnje nacionalnih tijela u vezi s funkcioniranjem jedinstvenog tržišta; slaže se da bi trajan mehanizam informacijske tehnologije koji bi olakšavao razmjenu relevantnih informacija mogao znatno poboljšati stanje s obzirom na to da sastanak skupine nacionalnih stručnjaka nekoliko puta godišnje nije baš prikladan način za bavljenje pitanjem od tolike važnosti;

37. ponavlja važnost pravilnog funkcioniranja Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (IMI), kojem je nedavno pružena prikladna regulatorna osnova i trenutačno se širi radi uključivanja novih područja politika i sektora; poziva Komisiju da obavijesti Parlament o radu alata za strojno prevođenje koji je predstavljen radi olakšavanja komunikacije između nacionalnih, regionalnih i lokalnih tijela;

38. poziva države članice da u cijelosti provedu mjere predviđene Digitalnom agendom te pojačaju napore u modernizaciji javne uprave – u najmanju ruku brzom provedbom mjera povezanih s e-vladom, e-zdravljem, e-izdavanjem računa i e-javnom nabavom – s ciljem pružanja brojnijih i boljih digitalnih usluga građanima i poduzećima diljem Europe te radi smanjenja troškova i poboljšanja učinkovitosti javnog sektora;

39. primjećuje da se i dalje premalo upotrebljava mreža za rješavanje problema SOLVIT; poziva države članice da osiguraju da se za mrežu SOLVIT i jedinstvene kontaktne točke osiguraju odgovarajuća sredstva, kako se zahtijeva Direktivom o uslugama; jednako poziva Komisiju i države članice da poduzmu daljnje korake za širenje informacija o dostupnosti tih instrumenata među tvrtkama i poduzetnicima; osim toga, smatra da bi države članice trebale pokrenuti intenzivniju i širu razmjenu najboljih praksi;

40. bilježi stalan porast korištenja portalima Your Europe i Your Europe Advice, koji bi trebali pružiti potrebne informacije svima koji se kreću po Europskoj uniji;

Utorak, 25. veljače 2014.

41. pozdravlja Mjesec jedinstvenog tržišta, koji je između 23. rujna i 23. listopada 2013. okupio građane iz cijele Europe, donositelje politika, stručnjake i vođe EU-a da u internetskoj raspravi te u sklopu povezanih nacionalnih događanja raspravljaju o dosadašnjem napretku, izazovima koji ostaju i idejama za budućnost jedinstvenog tržišta te poziva Komisiju da napravi dobru inventuru zabrinutosti i prijedloga koje su sudionici iznijeli; poziva Komisiju da ocijeni format i učinkovitost izvedbe manifestacije 2013. godine, uključujući njezinu sposobnost da dopre do građana, poduzeća i potrošača te im pruži pravu priliku da pomognu oblikovati jedinstveno tržište;

o

o o

42. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Komisiji, Vijeću, Europskom Vijeću te parlamentima i vladama država članica.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0131

Uzgoj biljaka

Rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o uzgoju biljaka: kako povećati kvalitetu i urode? (2013/2099(INI))

(2017/C 285/06)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir izvješće „Kako prehraniti svijet u 2050.?” iz 2009. Organizacije UN-a za hranu i poljoprivredu (FAO),
- uzimajući u obzir Međunarodnu konvenciju za zaštitu novih biljnih sorti (Konvencija UPOV),
- uzimajući u obzir Međunarodni ugovor FAO-a o biljnim genetskim resursima za hranu i poljoprivredu,
- uzimajući u obzir izvješće iz travnja 2013. autora Ivara Virgina naslovljeno „Dostizemo 9 milijardi – Može li Europa propustiti priliku za genetski modificirane usjeve” koje je objavio Štokholmski institut za okoliš, Timbro,
- uzimajući u obzir izvješće FAO-a iz 1993. naslovljeno „Iskorištavanje prirodne raznolikosti”,
- uzimajući u obzir mrežnu stranicu banke sjemena Svalbard Global Seed Vault ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 27. ožujka 2001. naslovljenu „Akcijski plan za biološku raznolikost za očuvanje prirodnih resursa” (COM(2001)0162),
- uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir Direktive Vijeća 2002/53/EZ od 13. lipnja 2002. o zajedničkom katalogu sorata poljoprivrednih biljnih vrsta ⁽³⁾ i 2002/55/EZ od 13. lipnja 2002. o stavljanju na tržište sjemena povrća ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1830/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o sljedivosti i označivanju genetski modificiranih organizama te sljedivosti hrane i hrane za životinje proizvedene od genetski modificiranih organizama i izmjeni Direktive 2001/18/EZ ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 2100/94 od 27. srpnja 1994. o oplemenjivačkim pravima na biljnu sortu Zajednice ⁽⁶⁾,
- uzimajući u obzir dokument Glavnog tajnika UN-a naslovljen „Pravo na hranu – politike u vezi sa sjemenjem i pravo na hranu: poboljšanje poljoprivredne raznolikosti i poticanje inovacija” (A/64/170, 2009., Glavna skupština UN-a),
- uzimajući u obzir zaključke Međunarodne procjene poljoprivrednog znanja, znanosti i tehnologije za razvoj (IAASTD), međuvladinog postupka koji podupiru FAO, Globalni fond za okoliš (GEF), Program Ujedinjenih naroda za razvoj (UNDP), Program Ujedinjenih naroda za okoliš (UNEP), UNESCO, Svjetska banka i Svjetska zdravstvena organizacija (WHO),
- uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za poljoprivredu i ruralni razvoj (A7-0044/2014),

⁽¹⁾ <http://www.regjeringen.no/en/dep/lmd/campaign/svalbard-global-seed-vault.html?id=462220>.

⁽²⁾ SL L 268, 18.10.2003., str. 1.

⁽³⁾ SL L 193, 20.7.2002., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 193, 20.7.2002., str. 33.

⁽⁵⁾ SL L 268, 18.10.2003., str. 24.

⁽⁶⁾ SL L 227, 1.9.1994., str. 1.

Utorak, 25. veljače 2014.

- A. budući da se u Odboru za poljoprivredu i ruralni razvoj ovim izvješćem želi pokrenuti temeljita rasprava o cjelokupnoj situaciji te istraživanje te situacije u vezi s uzgojem biljaka u europskoj i svjetskoj poljoprivredi;
- B. budući da je industrija uzgoja biljaka od temeljne važnosti u pogledu produktivnosti, raznolikosti, zdravlja i kvalitete poljoprivrede, vrtlarstva, proizvodnje hrane i hrane za životinje te okoliša;
- C. budući da se prema izvješćima, koja u prvom redu dolaze od tijela UN-a, Svjetske organizacije za hranu (FAO) i Svjetske zdravstvene organizacije (WHO) te Međuvladinog odbora UN-a za klimatske promjene, očekuje rast svjetske populacije sa sadašnjih 7 milijardi na otprilike 9 milijardi u razdoblju između 2040. i 2050., a površ toga, ta bi se brojka mogla popeti na 10 do 11 milijardi;
- D. budući da će taj rast stanovništva izložiti poljoprivredu ekstremnoj potražnji, posebno u pogledu veće produktivnosti koja će biti potrebna da bi se zadovoljila sve veća potražnja za hranom, te budući da FAO procjenjuje da će se u sljedećih 30 do 40 godina trebati povećati opskrba hranom za 70 %;
- E. budući da se između 30 % i 50 % proizvedene hrane u EU-u baca, a svjetski prosjek iznosi oko 30 %, znatan dio povećane potrebe za opskrbom hranom mogao bi se bolje zadovoljiti učinkovitijom i održivijom praksom proizvodnje hrane u razvijenim zemljama u kombinaciji sa znatno povećanim kapacitetima sustava za skladištenje i distribuciju hrane u zemljama u razvoju.
- F. budući da je i dalje glavni problem kako će se stanovništvo u različitim dijelovima svijeta moći prehraniti, s obzirom na to da se površine obradivog tla smanjuju zbog neprikladne uporabe tla, uključujući loše poljoprivredne prakse, što je problem na koji negativno utječu klimatske promjene, i budući da su mogućnosti za povećanje obradivih površina veoma ograničene jer je nerealistično pomisliti da će se u mnogim dijelovima svijeta nove površine namijeniti za poljoprivrednu proizvodnju;
- G. budući da FAO procjenjuje da se obrađivanjem novih obradivih površina može postići povećanje poljoprivredne proizvodnje od oko 10 %, što znači da se otprilike 90 % mora ostvariti povećanjem uroda iz postojećih obradivih površina, i budući da proizvodi moraju i dalje biti visoke kakvoće;
- H. budući da bi pretjerano iskorištavanje obradivih površina moglo osiromašiti tlo i u najgorem slučaju dovesti do erozije i dezertifikacije; budući da se to odnosi i na šumska područja jer bi pretvaranje šumskih područja u obradiva imalo takav ozbiljan učinak na klimu, upravljanje vodama i biološku raznolikost tako da je to nepojmljiva opcija za povećanje proizvodnje hrane;
- I. budući da se, osim smanjenja područja obradivih površina, poljoprivredna proizvodnja smanjila, a primijećeni su zabrinjavajući trendovi, uključujući pad produktivnosti, koji će imati ozbiljan negativni učinak na poljoprivredu u budućnosti i na potrebe stanovništva za hranom;
- J. budući da proizvodnja hrane ne ovisi samo o dovoljno velikoj površini zemljišta nego i o faktorima kao što su klima, voda, energija i pristup hranjivim tvarima; budući da će u budućnosti ti osnovni resursi biti još više ograničeni, a taj nedostatak resursa može imati negativan učinak na povećanu potražnju za korištenjem tla u poljoprivredne svrhe, proizvodnju i sposobnost preživljavanja;
- K. budući da će se u budućnosti vrlo vjerojatno dogoditi velike klimatske promjene; budući da to za Europu znači puno suša klima u južnim regijama gdje se nalaze veoma važne površine za proizvodnju voća i povrća; budući da se istodobno za središnju i sjevernu zemljopisnu širinu u Europi očekuje da će zime biti blaže, a ljeta znatno kišovitija nego što su danas; budući da će posljedice toga vrlo vjerojatno uključivati povećanje broja bolesti biljaka i životinja te potrebu za novim tehnikama u poljoprivredi;
- L. budući da je nedvojbeno da se europska poljoprivreda suočava s golemim izazovima, te s ekstremnijim vremenskim prilikama kao što su suše, poplave i druge prirodne nepogode, poljoprivreda će se morati prilagoditi kako bi se očuvala proizvodnja; budući da kulture, koje danas vidimo na poljima, u budućnosti ne mogu ostati iste ako želimo zadovoljiti povećanu potrebu za hranom;

Utorak, 25. veljače 2014.

M. budući da je trajanje zaštite oplemenjivačkih prava u pogledu onih biljaka, kojima je potrebno dulje vrijeme razvoja prije dostizanja faze stavljanja na tržište, nedovoljno da bi potaklo komercijalna ulaganja u njihovo istraživanje i razvoj;

1. ističe da je iznimno važno imati učinkovit i konkurentan sektor za uzgoj biljaka kako bismo bili spremni za nadolazeće izazove, kao što su buduća opskrba hranom i klimatske promjene;

2. neovisno o primarnoj važnosti zdravog tla i raznolikosti u pogledu otpornosti poljoprivrednog ekosustava, ističe važnost razvijanja sorti koje se mogu nositi s uvjetima za koje očekujemo da ćemo se s njima suočiti u budućnosti, npr. s povećanjem padalina i predviđenim povećanjem pojave bolesti biljaka; primjećuje da je također važno očuvati i razvijati postojeću raznolikost u Europi, i unutar poljoprivrednog ekosustava kao cjeline i u pogledu genetske raznolikosti unutar sojeva i apsolutnog broja različitih vrsta za uzgoj i poljoprivrednih sorti, budući da su svi oni potrebni kako bi se osiguralo da se možemo prilagoditi izazovima klimatskih promjena;

3. primjećuje da su potrebne kulture koje, npr. učinkovito apsorbiraju dušik i fosfor, te su otpornije na suše, obilne padaline, štetočine te bolje podnose promjene temperature; naglašava činjenicu da je isto tako potrebno razviti trajne kulture, odnosno višegodišnje kulture; primjećuje da se pri višegodišnjim kulturama tlo ne mora preorati svake godine zbog čega je poljoprivreda okolišno prihvatljiva;

4. ističe da, budući da je za razvoj novih sorti u prosjeku potrebno 10 godina, od faze istraživanja pa do gotovog sjemena, uz dodatno vrijeme za pokuse i širenje na tržištu te sorte, već sada treba poticati bitno veća ulaganja u istraživanje kako bi se zadovoljile buduće potrebe za hranom i savladali problemi u vezi s klimatskim promjenama;

5. ističe, budući da se zbog ograničenih mogućnosti da se nova zemljišta iskoriste za poljoprivredu, da je ključno pospješiti postupak razvijanja novih kultura koje odlikuje njihova prilagodljivost ekološkim uvjetima, primjerenost u pogledu njihove potrebe za oskudnim resursima, potpora ciljevima održivosti, dostatna produktivnost i visoka kakvoća, te naglašava činjenicu da je također važno razvijati kulture koje su već u širokoj uporabi kako bi budući tehnički i znanstveni razvoj u sektoru kultura postao fleksibilniji;

6. primjećuje da kontinuirani gubitak određenih fitofarmaceutskih proizvoda za upotrebu u manjoj mjeri ima veoma značajan utjecaj na kvalitetu i urod voća i povrća te ugrožava proizvodnju nekih posebnih kultura; naglašava potrebu pronalazanja kratkoročnih i dugoročnih rješenja za uzgoj tih kultura;

7. primjećuje da razvoj nove sorte pšenice, repice ili drugih kultura može trajati u prosjeku deset godina, te da je stoga važno razviti i upotrebljavati nove tehnike uzgoja biljaka koje odgovaraju društvenoj i poljoprivrednoj potražnji te biti otvoren za dostupne tehnologije kako bi se zadovoljile te potrebe i pospješila konkurentnost poljoprivrednog i hortikulturnog sektora; izražava zabrinutost zbog toga što Komisija kasni u ocjenjivanju novih tehnika uzgoja, te poziva Komisiju da hitno razjasni njihov regulatorni status;

8. poziva Komisiju da upotrijebi Obzor 2020. – okvirni program za istraživanje i inovacije za financiranje primijenjenih istraživanja kojima se podupire razvoj novih i inovativnih tehnika uzgoja biljaka, kao što je ubrzani uzgoj;

9. primjećuje procjene koje je iznio FAO da je tijekom 20. stoljeća raznolikost uzgajanih kultura opala za 75 % te da bi trećina današnje raznolikosti mogla nestati do 2050.; naglašava da je od ključne važnosti da zaštitimo i očuvamo europsku biološku i genetsku raznolikost kako bi se osigurala dugoročna sigurnost hrane za rastuće svjetsko stanovništvo i otpornost sustava proizvodnje hrane; stoga vjeruje da je ključno očuvati veliku većinu lokalnih i regionalnih sorti in situ ili u poljoprivredi kako bi se održala i povećala genetska i kulturna raznolikost unutar sojeva i vrsta te u smislu apsolutnog broja;

10. naglašava da je za razvoj novih sorti ključno imati što je moguće više genetskih varijacija; stoga to ubrzano opadanje smatra razlogom za ozbiljnu zabrinutost;

Utorak, 25. veljače 2014.

11. pozdravlja razvoj partnerstva između vlada, industrije i istraživačkih organizacija, na primjer u području participativnog uzgoja, za poticanje istraživanja u preduzgoju i uzgoju te karakterizaciji i održavanju genetskih resursa; skreće pozornost na koristi jačanja i širenja takvih partnerstva te transnacionalnih inicijativa u tom području, te naglašava potrebu osiguravanja da su programi potpore strukturirani na takav način da se njima maksimalno povećava utjecaj i dosljednost investicija općenito;
12. smatra da je za budućnost Europe od ključne važnosti ozbiljno raditi na očuvanju našeg genetskog nasljeđa, te da je osobito važno uzgajati i očuvati lokalne i regionalne sorte kako bi se očuvala i genetska i kulturna raznolikost;
13. primjećuje da se, u pokušaju da se očuva i održi genetska raznolikost u poljoprivredi i uzgoju biljaka, zbirke sjemena i biljnog materijala prikupljaju u raznim bankama gena širom svijeta; posebno napominje da na Svalbardu postoji banka gena u kojoj je genetski materijal iz cijelog svijeta te naglašava činjenicu da se radi o vrlo važnom i ambicioznom projektu s ciljem očuvanja genetske raznolikosti za budućnost;
14. smatra da je važno očuvati veliku većinu sorti i biljnih genetskih resursa in-situ ili u poljoprivredi; skreće pozornost na činjenicu da javne institucije trenutačno ne ulažu dovoljno napora ili ne osiguravaju dostatnu potporu za postizanje tog cilja;
15. naglašava da su taj i drugi slični projekti ključni za budući uzgoj biljaka, poljoprivrednu proizvodnju i opskrbu hranom;
16. naglašava činjenicu da su istraživanje i praksa uzgoja biljaka ključni za budućnost poljoprivredne proizvodnje, posebno rad na razvoju postojećih i novih sorti, s ciljem osiguravanja buduće opskrbe hranom;
17. priznaje važnost jamčenja pristupa genetskim resursima kao temelja za uzgoj biljaka; posebno poštuje temeljno načelo međunarodnog sustava prava uzgajivača biljaka sadržanog u Konvenciji UPOV, te naglašava da vlasnik takvog prava ne može spriječiti upotrebu zaštićene sorte za daljnji uzgoj i iskorištavanje novo uzgojene sorte; primjećuje da je to temeljno načelo prepoznato i u članku 13. stavku 2. točki (d) podtočki ii. Međunarodnog ugovora FAO-a o biljnim genetskim resursima za hranu i poljoprivredu;
18. razumije da je razvijanje novih poboljšanih sorti skupo i dugotrajno, no naglašava da je to neophodno kako bi se održala konkurentnost Europe u tom području; predlaže da bi takvi troškovi mogli biti nadoknađeni tako da se produži trajanje prava na zaštitu biljaka nakon odgovarajuće procjene učinka;
19. izražava svoju zabrinutost zbog činjenice da globalnim tržištem uzgoja biljaka dominira nekoliko velikih multinacionalnih kompanija koje ulažu samo u ograničen broj sorti, a istodobno je u Europi tržište uzgoja biljaka u usporedbi s globalnom situacijom i dalje veoma raznoliko te mala i srednja poduzeća predstavljaju bitan udio u sektoru; naglašava da se europsko tržište uzgoja biljaka mora dodatno poboljšati u interesu zdrave konkurencije;
20. smatra da su velika globalna poduzeća za uzgoj biljaka stekla zabrinjavajuće velik utjecaj na globalnu poljoprivredu i poljoprivrednu politiku; naglašava ulogu neovisnih znanstvenih istraživanja, financiranih javnim sredstvima, provedenih u dugoročnom javnom interesu, u pogledu dugoročne sigurnosti hrane;
21. nadalje smatra da bi velika poduzeća trebala bolje iskorištavati i dijeliti svoje tehnike uzgoja biljaka jer bi one, ako se ispravno koriste, mogle pomoći u rješavanju problema povezanih s okolišem, klimom i opskrbom hranom;
22. primjećuje činjenicu da mala i srednja poduzeća imaju važnu ulogu na tržištu sjemena i u sektoru uzgoja biljaka u EU-u, s obzirom na njihov značajan doprinos komercijalnom uzgoju biljaka, te skreće pozornost na njihovo umijeće da istraživanje i znanje pretvore u nove komercijalne proizvode; no budući da uzgoj biljaka sve više postaje sektor intenzivnog istraživanja i visoke tehnologije, skreće pozornost na činjenicu da bi troškovi i sredstva potrebni za razvoj i potom prodaju nove sorte mogli predstavljati prepreku manjim poduzećima; smatra da bi primjereno trajanje zaštite oplemenjivačkih

Utorak, 25. veljače 2014.

prava na njihove biljne sorte i potpuni pristup rezultatima istraživanja mogli značajno doprinijeti izjednačavanju mogućnosti, te naglašava da je od ključne važnosti da se održi nastavak ulaganja u ta poduzeća u EU-u;

23. naglašava da je za Europu važno da ponovno uspostavi i dodatno razvije europsko istraživanje i praksu uzgoja biljaka;

24. naglašava važnost raznolikosti vrsta u Europi te istraživanja europskog uzgoja biljaka s naglaskom na europske potrebe, uključujući biljke, žitarice i voće koji su primjereni za lokalne i regionalne uvjete; primjećuje da će sav razvoj na tom području pomoći europskim poljoprivrednicima da poboljšaju količinu i kvalitetu proizvodnje hrane i hrane za životinje;

25. naglašava da Europi treba niz različitih sudionika u sektoru uzgoja biljaka i da bi trebalo većem broju poduzeća i istraživačkih centara omogućiti provođenje istraživačkih projekata i poslovanje u sektoru uzgoja biljaka;

26. smatra da istraživanje uzgoja biljaka, ako će se nastaviti, iziskuje dugoročnu financijsku potporu te da je neodrživa dodjela financijske potpore nekom projektu istraživanja uzgoja biljaka samo za relativno kratko razdoblje budući da je za razvoj nove sorte u prosjeku potrebno deset godina;

27. smatra da je EU, u okviru zajedničke poljoprivredne politike dužna preuzeti odgovornost za suočavanje s budućim izazovima u području poljoprivrede i uzgoja biljaka u Europi; smatra da bi EU trebala imati vodeću ulogu u razvoju održivih tehnika uzgoja biljaka i poticanju istraživanja i prakse u području poljoprivrede i uzgoja biljaka

28. naglašava da bi temeljno istraživanje uzgoja biljaka u Europskoj uniji trebale financirati Europska unija i države članice; smatra kako nije moguće da mala i srednja poduzeća za uzgoj biljaka u EU-u sama financiraju velik dio istraživanja te istodobno budu konkurentna;

29. poziva Komisiju da dodijeli financijska sredstva i stvori koherentnu strukturu za istraživanje i praksu uzgoja biljaka u okviru istraživačkih programa i drugih prikladnih instrumenata politike kako bi se mogla očuvati i razvijati europska raznolikost; smatra da je posebno važno da se istraživačkim projektima da dovoljno vremena i sredstava za postizanje rezultata; naglašava da je također veoma važno da poduzeća za uzgoj biljaka imaju neograničen pristup rezultatima istraživanja, te da mora postojati širok spektar različitih istraživačkih projekata tako da bi neuspjesi imali manji učinak;

30. naglašava činjenicu da će postojati stalna potreba za visoko kvalificiranim djelatnicima kako bi se zadovoljila buduća potražnja u istraživanju uzgoja biljaka, te da bi znanost o biljkama i uzgoj biljaka trebalo dodatno promicati u školama, na sveučilištima te među širom javnošću; osobito ukazuje na uspjeh „Dana očaranosti biljkama” 18. svibnja 2013.;

31. naglašava da bi krajnji cilj zakonodavstva u području uzgoja biljaka trebao biti olakšavanje primjene tehnika uzgoja biljaka i istraživanja u poljoprivredi i uzgoju biljaka; smatra da bi to trebalo dovesti do proizvoda koji su bolje prilagođeni lokalnim klimatskim i zemljopisnim uvjetima, što bi u konačnici vodilo do većih prinosa koji su sigurni za zdravlje ljudi i okoliš;

32. primjećuje da se današnjim zakonodavstvom u području uzgoja biljaka, koje se temelji na tehnici, pokazalo teškim naknadno utvrditi koja je tehnika korištena u vrijeme uzgoja biljaka, što potvrđuje teškoće koje postavljaju zakoni koji se zasnivaju na tehnici;

33. s obzirom na opisane izazove i trenutačno stanje europskog i globalnog sektora uzgoja biljaka, poziva Komisiju da pažljivo ispita i analizira stanje te predloži učinkovite i praktične mjere za suočavanje s ovim golemim izazovima s kojima se suočavaju europski uzgajivači i poljoprivrednici;

34. potiče Komisiju da razvije sveobuhvatnu strategiju o poljoprivrednim ulaganjima, osobito u pogledu uzgoja biljaka; potiče Komisiju da osigura politički okvir kojim se podupire sektor poljoprivrednih ulaganja kao jedno od ključnih područja za razvoj poljoprivredne proizvodnje i održivosti;

35. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0132

Kohezijska politika

Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o sedmom i osmom izvješću Europske komisije o napretku na području kohezijske politike EU-a i strateškom izvješću iz 2013. o provedbi programa za razdoblje 2007. – 2013. (2013/2008(INI))

(2017/C 285/07)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir „Sedmo izvješće Komisije o napretku na području ekonomske, socijalne i teritorijalne kohezije” od 24. studenog 2011. (COM(2011)0776) i prateći radni dokument službi Komisije, (SEC(2011)1372,
- uzimajući u obzir „Osmo izvješće Komisije o napretku na području ekonomske, socijalne i teritorijalne kohezije – regionalna i urbana dimenzija krize” od 26. lipnja 2013. (COM(2013)0463) i prateći radni dokument službi Komisije, (SWD(2013)0232),
- uzimajući u obzir izvješće Komisije naslovljeno „Kohezijska politika: Strateško izvješće iz 2013. o provedbi programa u razdoblju 2007. – 2013.” od 18. travnja 2013. (COM(2013)0210) i prateći radni dokument službi Komisije, (SWD(2013)0129),
- uzimajući u obzir prijedlog Komisije od 6. listopada 2011. o Uredbi Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo, obuhvaćenima Zajedničkim strateškim okvirom, o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1083/2006, COM(2011)0615,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 11. ožujka 2009. o kohezijskoj politici: ulaganje u stvarnu ekonomiju ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 7. listopada 2010. o kohezijskoj i regionalnoj politici EU-a nakon 2013. ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 20. svibnja 2010. o doprinosu kohezijske politike u ostvarivanju ciljeva Lisabonske strategije i strategije EU-a do 2020. ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir prijedlog Komisije od 6. listopada 2011. o Uredbi Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju posebnih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj i cilju „Ulaganje u razvoj i radna mjesta” te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1080/2006 (COM(2011)0614),
- uzimajući u obzir četvrto izvješće Odbora regija o praćenju strategije Europa 2020., Odbor regija, listopad 2013.,
- uzimajući u obzir zajednički dokument Glavne uprave Komisije za regionalnu i urbanu politiku i njezine Glavne uprave za zapošljavanje, socijalna pitanja i uključenost naslovljen „Doprinos kohezijske politike EU-a zapošljavanju i rastu u Europi”, srpanj 2013.,
- uzimajući u obzir studiju koju je objavio Parlament naslovljenu „Kohezijska politika nakon 2013.: kritičko ocjenjivanje zakonodavnih prijedloga”, lipanj 2012.,
- uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za regionalni razvoj i mišljenja Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja i Odbora za prava žena i jednakost spolova (A7-0081/2014),

⁽¹⁾ SL C 87 E, 1.4.2010., str. 113.

⁽²⁾ SL C 371 E, 20.12.2011., str. 39.

⁽³⁾ SL C 161 E, 31.5.2011., str. 120.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- A. budući da empirijski dokazi pokazuju da je ekonomska, financijska i socijalna kriza zaustavila proces konvergencije ili ga čak unazadila, povećavajući tako nejednakosti među regijama i prekidajući dugo razdoblje tijekom kojega su se regionalne nejednakosti u BDP-u po glavi stanovnika i nezaposlenost unutar EU-a dosljedno smanjivali, te istodobno ozbiljnije pogađajući slabije regije u Uniji;
- B. budući da su javna sredstva na razini država članica i EU-a sve oskudnija i podložna sve većem pritisku, dok su kriza i iz nje proistekla recesija te kriza javnog duga u nekoliko država članica primorale države članice da konačno provedu potrebne važne strukturne reforme kako bi doprinijele ponovnom gospodarskom rastu i stvaranju radnih mjesta, što je ponekad prouzročilo smanjenja u financiranju iz strukturnih fondova i Kohezijskog fonda;
- C. budući da su politike fiskalne konsolidacije osnažile ulogu i povećale važnost kohezijske politike kao izvora javnog ulaganja, posebno ispod nacionalne razine, budući da financijska sredstva te politike čine više od polovine svih javnih ulaganja u znatnom broju država članica i regija;
- D. budući da kriza negativno utječe na sve europske regije i gradove, čime se povećava važnost financijskih sredstava u okviru kohezijske politike u tranzicijskim i razvijenijim regijama;
- E. budući da doprinos ciljevima strategije Europa 2020. ima vrlo snažnu regionalnu dimenziju koju bi trebalo uzeti u obzir pri izradi i provedbi sljedeće generacije programa u okviru kohezijske politike i drugih investicijskih politika EU-a;
- F. budući da je naglasak kohezijske politike dosad bio na integriranju, a ne na definiranju, praćenju i ocjenjivanju ostvarivanja ciljeva, dok sustavi praćenja i ocjenjivanja ne ispunjavaju u cijelosti svoju svrhu poboljšanja definiranja različitih ciljeva u skladu s lokalnim, regionalnim i međuregionalnim obilježjima, posebnostima i potrebama;
- G. budući da je kohezijska politika i dalje glavni izvor javnog financiranja EU-a u kontekstu Višegodišnjeg financijskog okvira 2014. – 2020. te budući da se novim okvirom kohezijske politike naglasak stavlja na potrebu koncentriranja ulaganja na regionalnoj i lokalnoj razini na važnim područjima kao što su stvaranje radnih mjesta, MSP-i, zapošljavanje (posebno zapošljavanje mladih), mobilnost radne snage, osposobljavanje i obrazovanje, istraživanje i inovacije, IKT, održivi promet i otklanjanje uskih grla, održiva energija, okoliš, promicanje institucijskog kapaciteta javnih tijela i učinkovite javne uprave te urbani razvoj i gradovi;
- H. budući da je potreba za većim postignućima s manje resursa potaknula uvrštavanje pametne specijalizacije u novi okvir kohezijske politike (Uredba o zajedničkim odredbama⁽¹⁾) kako bi regije imale strateški i manje rascjepkan pristup gospodarskom razvoju ciljanom potporom istraživanju i inovacijama;
- I. budući da partnerstvo i upravljanje na više razina predstavljaju opća horizontalna načela u pogledu ostvarivanja strategije Unije za pametan, održiv i uključiv rast, u kontekstu sljedećeg zakonodavnog okvira kohezijske politike;
- J. budući da ocjenjivanja provedena tijekom programa za razdoblje 2007. – 2013. nisu obuhvatila cijeli ciklus ocjenjivanja koji uključuje učinkovitost, djelotvornost i učinak;
- K. budući da je stopa apsorpcije sredstava u državama članicama oko 50 %, a u zadnjoj godini razdoblja oko 30 %;
- L. budući da MSP-i imaju poteškoća s financiranjem iz bankarskog sektora;

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL L 347, 20.12.2013., str. 320.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

Opći provedbeni problemi u tekućem programskom razdoblju

1. pozdravlja sedmo i osmo izvješće o napretku, kao i strateško izvješće te poziva Komisiju, koja trenutno pokreće ex-post ocjenjivanje za razdoblje 2007. – 2013., i države članice da osiguraju da se praćenje i ocjenjivanje temelji na pouzdanim podacima, da prate učinkovitost, djelotvornost i učinak aktivnosti te da osiguraju dovršetak ex-post ocjenjivanja do kraja 2015., kako je utvrđeno u prijašnjoj Općoj uredbi, kako bi izvukli jasne pouke za provedbu novog programskog razdoblja;
2. smatra da su politike konsolidacije proračuna same po sebi nedovoljne da bi se povećao rast i promicala ulaganja kojima se stvaraju kvalitetna održiva radna mjesta, za što su potrebne i mjere kojima se podržava gospodarstvo i potiče napredak ostvaren na putu ka oporavku, koji je i dalje krhak i slab;
3. poziva Komisiju i države članice da povećaju ulaganja u poduzetništvo, pokretanje poduzeća i samozapošljavanje kao sredstvo stvaranja većeg broja radnih mjesta, posebno s obzirom na to da mala i srednja poduzeća te mikropoduzeća osiguravaju više od dvije trećine radnih mjesta u privatnom sektoru EU-a; smatra da se posebno treba naglasiti regionalna i lokalna razina; također drži da ulaganje u socijalna poduzeća i socijalno poduzetništvo pruža dobre dodatne mogućnosti za ostvarenje socijalnih potreba koje nisu zadovoljene javnim dobrima i uslugama.
4. izražava zabrinutost zbog nedostatka dovoljnih javnih financijskih sredstava, posebno ispod nacionalne razine, za adekvatnu provedbu strategije Europa 2020., što je prouzročeno ekonomskom krizom, te zbog činjenice da znatan broj slabije razvijenih država članica i regija u velikoj mjeri ovisi o financiranju iz kohezijske politike; smatra da bi prije donošenja bilo kakvih odluka povezanih s mogućim makroekonomskim sankcijama trebalo pažljivo razmotriti veliku ovisnost razvoja nekih država članica o kohezijskim sredstvima.
5. vjeruje da osiguravanje veće učinkovitosti i sinergija između proračuna EU-a i nacionalnih proračuna može predstavljati važno uporište za politike usmjerene na jačanje rasta iako su sredstva dodijeljena kohezijskoj politici iz sadašnjeg višegodišnjeg financijskog okvira relativno mala u usporedbi s potrebama na terenu;
6. smatra da je za doprinos ostvarenju strategije Europa 2020. za pametan, održiv i uključiv rast u skladu s ciljevima ekonomske, socijalne i teritorijalne kohezije, bez obzira na potrebu usredotočavanja na sektore s dugoročnim potencijalom za stvaranje radnih mjesta i inovacije, važno uzeti u obzir znatne potrebe mnogih manje razvijenih regija u pogledu ulaganja u infrastrukturne projekte u temeljnim sektorima kao što su promet, telekomunikacije i energija;
7. vjeruje da se, unatoč dokazima da lokalne i regionalne vlasti sudjeluju u pripremi partnerskih sporazuma, moraju poduzeti daljnje aktivnosti za jačanje teritorijalne dimenzije upravljačkog sustava kohezijske politike, strategije Europa 2020. i Europskog semestra osiguravanjem stvarnog dijaloga i komplementarnosti između različitih razina upravljanja, s jedne strane, i dosljednosti prioriteta utvrđenih na tim razinama s potrebama i posebnostima prepoznatima na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini, s druge strane; u tom pogledu naglašava da je važno osigurati da su općine i regije primjereno uključene u donošenje nacionalnih strategija te definirati njihove specifične probleme i izazove, istodobno izbjegavajući svako povećanje administrativnog opterećenja;
8. smatra da se kohezijskom politikom strategiji Europa 2020. daje nužna teritorijalna dimenzija potrebna za bavljenje pitanjem vrlo relevantnih razlika u rastu unutar Unije i država članica, osigurava da se potencijal rasta također iskorištava u najudaljenijim i najrjeđe naseljenim područjima Unije, te se bavi činjenicom da razlike u institucionalnom kapacitetu znače da različite regije ne mogu jednako primjenjivati dane ciljeve kao referentne vrijednosti;

Usredotočenost na zapošljavanje i socijalnu uključenost

9. posebno je zabrinut zbog toga što se zbog krize znatno povećao postotak stanovnika koji su izloženi riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti, koji su materijalno nezbrinuti, koji su pogođeni uništavanjem okoliša ili čiji je intenzitet rada vrlo nizak te kojima prijete rizik od isključenosti i energetskog siromaštva, što prevladava u konvergencijskim regijama i gradovima, a posebno u područjima oko glavnih gradova koja se u skladu s pokazateljima smatraju razvijenima,

Srijeda, 26. veljače 2014.

dok su istodobno posebno pogođene žene, obitelji sa samohranim roditeljima, velike obitelji s četvero ili više djece, skrbnici (posebno osobe koje skrbe o članu obitelji s invaliditetom), članovi marginaliziranih zajednica ili starije osobe koje su pred umirovljenjem, a kojima je pristup jednakim mogućnostima otežan;

10. smatra da je hitno potrebno pozabaviti se tim pitanjima, koja snažno potkopavaju koheziju među regijama i mogu ugroziti srednjoročnu i dugoročnu konkurentnost Unije, koncentriranjem na politike kojima se osiguravaju održivo i kvalitetno zapošljavanje i socijalna uključenost, posebno mladih, promicanjem ključne uloge MSP-a u tom pogledu, smanjenjem rascjepkanosti i olakšavanjem prelaženja s jednog radnog mjesta na drugo, usredotočenošću na programe ponovnog profesionalnog osposobljavanja osoba koje su dugo nezaposlene, iskorištavanjem iskustava onih koji su na kraju svoje karijere te promicanjem jednake ekonomske neovisnosti žena i muškaraca; također smatra važnim promicanje fizičke dostupnosti informacija te pristupa informacijskim i komunikacijskim medijima, čije se ostvarivanje mora mjeriti pouzdanim, objektivnim i usporedivim pokazateljima te uzimajući u obzir demografske probleme;

11. ustraje u ulozi koju Europski socijalni fond (ESF) ima u smanjenju nejednakosti među regijama u pogledu ljudskog kapitala te u tome da pri pružanju pomoći u povećanju stope zaposlenosti, usporedno i u kombinaciji s Europskim fondom za regionalni razvoj (EFRR), doprinosi ostvarivanju nekih od sadašnjih prioriteta Unije, a to su poticanje zapošljavanja mladih i tržišta rada, promicanje održivog gospodarstva i rasta, smanjenje broja osoba koje prerano napuštaju školovanje te suzbijanje siromaštva, diskriminacije i socijalne isključenosti; ustraje u tome da postoji potreba za jačanjem načela dobrog financijskog upravljanja, a posebno u pogledu učinkovitosti i djelotvornosti aktivnosti ESF-a te poziva Komisiju da u potpunosti analizira sveukupni utjecaj i stvarni učinak ESF-a na stopu nezaposlenosti i na stvaranje radnih mjesta;

12. priznaje da velik dio izdataka ESF-a odlazi na promicanje većeg broja boljih radnih mjesta, potporu integraciji i sudjelovanju zapostavljenih skupina, uključujući osobe s invaliditetom, te na razvoj uključivog društva dostupnog svima; naglašava, međutim, da bi se u doba krize više pozornosti trebalo pridavati tome da se ESF učinkovito usmjeri na suzbijanje nejednakosti na lokalnoj i regionalnoj razini te socijalnog isključenja, omogućavanje pristupa zaposlenju najranjivijim skupinama, a posebno mladima, te na pomoć u reintegraciji žena na tržište rada smanjenjem podijeljenosti utemeljene na spolu;

13. napominje da je velik udio učenika koji napuštaju školovanje u nekim regijama znatno iznad cilja od 10 % i da se tim učenicima mora ponuditi obrazovanje, obuka ili posao koji će odgovarati njihovim potrebama; u tom kontekstu upućuje na važnost programa Jamstvo za mlade za učenike koji napuštaju školovanje; naglašava da je za smanjenje broja učenika koji napuštaju školovanje važno da obrazovni sustav bude uključiv i da nudi jednake mogućnosti svim mladim ljudima; napominje da se stoga mora pronaći rješenje za integraciju nisko kvalificiranih mladih osoba na tržište rada omogućavanjem pristupačnog, dostupnog i kvalitetnog strukovnog osposobljavanja i osposobljavanja na radnom mjestu kako bi im se pomoglo da steknu vještine, uzimajući u obzir da nedostatak kvalifikacija može povećati rizik od nezaposlenosti, što pak povećava rizik od siromaštva i obuhvaća mnoštvo socijalnih izazova koji su povezani s isključenostu, otuđenjem i neuspješnim naporima da se izgradi neovisan život; ističe da je u tom smislu ključan doprinos ESF-a koji se sastoji u pomaganju mladim ljudima da nastave školovanje i steknu odgovarajuće kvalifikacije potrebne za posao i karijeru te u osiguravanju šireg pristupa visokokvalitetnom obrazovanju s posebnim projektima za djecu iz zapostavljenih skupina i manjina, uključujući osobe s invaliditetom; poziva države članice da potaknu odgovarajuće strukovno osposobljavanje i osposobljavanje na radnom mjestu za one koji će od toga imati koristi;

14. naglašava da nezaposlenost mladih uvelike ovisi o sveukupnoj gospodarskoj situaciji pa je uslijed toga bitna važnost potpore, usmjeravanja i praćenja mladih pri prijelazu iz obrazovanja u profesionalni život; smatra da bi Komisija stoga mogla uskladiti sve buduće prijedloge za politike na tom području s inicijativama „Mladi u pokretu” i „Mogućnosti mladih”;

15. naglašava da je stopa zaposlenosti u nekim regijama i dalje ispod 60 %, a neke su regije u svojim nacionalnim ciljevima podbacile za 20 – 25 %, što se posebno negativno odražava na mlade, žene, starije osobe, skrbnike i osobe s invaliditetom; naglašava da su određene mjere za suočavanje s krizom imale negativan učinak na koheziju i bitno povećale nejednakosti u EU-u; naglašava da su potrebne ciljane mjere koje obuhvaćaju stvaranje radnih mjesta, mogućnosti osposobljavanja i zadržavanja radnih mjesta da bi visokorizične skupine i dalje bile zaposlene ili da bi se stvorile

Srijeda, 26. veljače 2014.

mogućnosti za njihovo zapošljavanje; naglašava da u određenim izoliranim zajednicama već generacijama vlada nezaposlenost, čime su posebno ugrožene marginalizirane skupine;

16. ističe da su stope zaposlenosti ostale znatno ispod cilja strategije Europa 2020. prema kojemu bi do 2020. godine barem 75 % stanovništva u dobi od 20 do 64 godine trebalo biti zaposleno; primjećuje da iako ne postoje posebni ciljevi u pogledu stope zaposlenosti na regionalnoj razini, države članice EU-a pojedinačno su postavile nacionalne ciljeve koji u većini slučajeva nisu postignuti s obzirom na to da je financijska i gospodarska kriza imala snažan nerazmjern utjecaj na regionalna tržišta rada pretežno južne Europe s iznimnim povećanjem nezaposlenosti mladih;

17. vjeruje da su sve regije suočene s izazovom stvaranja održivog rasta i jačanja učinkovitog gospodarenja resursima; u tom pogledu naglašava potrebu za politikama koje obuhvaćaju određivanje prioriteta u potrošnji na području obrazovanja, cjeloživotnog učenja, istraživanja, inovacija i razvoja, energetske učinkovitosti i lokalnog poduzetništva, kao i za stvaranjem novih financijskih instrumenata za sve vrste poduzeća, a posebno za MSP-e;

18. podsjeća na potencijal MSP-a u stvaranju radnih mjesta te poziva države članice da razviju politike kojima se poboljšava pristup financiranju te uvjeti financiranja MSP-a; poziva Komisiju da zajedno s državama članicama radi na povećanju transparentnosti i predvidivosti sustava poziva na dostavu ponuda te na smanjenju trajanja razdoblja od objavljivanja poziva na dostavu ponuda do dodjele ugovora, posebno za MSP-e koji se natječu u okruženju koje se brzo mijenja;

19. poziva na posvećivanje posebne pozornosti kreativnom i kulturnom sektoru, doprinoseći tako postizanju ciljeva strategije Europa 2020., posebice stvaranju radnih mjesta; naglašava temeljni doprinos tih sektora razvoju regija i gradova; poziva na trajne mjere promicanja obrazovanja žena u tim sektorima kako bi se osiguralo učinkovito iskorištavanje njihovih kvalifikacija i stvaranje novih mogućnosti zapošljavanja;

Dokazi ocjenjivanja

20. podsjeća da, unatoč snažnim dokazima o tome da se provedba kohezijske politike ubrzala i da su programima koji su njezin rezultat dani važni doprinosi na mnogim područjima na kojima je ulaganje nužno za ekonomsku modernizaciju i konkurentnost (kao što su istraživanje i razvoj, potpora MSP-ima, ponovna industrijalizacija, socijalna uključenost te obrazovanje i osposobljavanje), neke su države članice izložene riziku da neće uspjeti provesti svoje programe prije kraja tekućeg programskog razdoblja; u tom pogledu poziva Komisiju da detaljno analizira uzroke niskih stopa apsorpcije te poziva države članice da osiguraju sufinanciranje kako bi ubrzale primjenu fondova;

21. potiče države članice na razmatranje sinergija između financiranja iz kohezijske politike i drugih izvora financiranja EU-a (kao što su TEN-T, TEN-E, IPE, Obzor 2020., COSME i drugi programi) te sinergija s financiranjem koje osiguravaju Europska investicijska banka i Europska banka za obnovu i razvoj; poziva države članice da ubrzaju provedbu te da pojednostave i poboljšaju pristup raspoloživim sredstvima kako bi potaknule MSP-e, organizacije civilnog društva, lokalne općine i druge zainteresirane korisnike na njihovo korištenje;

Problemi praćenja i evaluacije

22. smatra da ocjenjivanje ima temeljnu ulogu u političkoj debati i procesu učenja, ali je zabrinut zbog toga što, iako se osiguravanjem praćenja podataka i informacija o provedbi poboljšava kvaliteta postavljenih ciljeva, u mnogim slučajevima neujednačena kvaliteta izvještavanja o napretku dovodi do toga da je teško stvoriti potpunu i točnu sliku o napretku u ostvarivanju ciljeva na regionalnoj i lokalnoj razini naglašava da bi tijekom ocjenjivanja također trebalo procijeniti i predložiti mjere uklanjanja nepotrebnog opterećenja korisnika, uključujući MSP-e, lokalna i regionalna tijela vlasti i NVO-e; smatra da se ne smiju nametati nikakva dodatna opterećenja povezana s praćenjem;

23. vjeruje da izvješća o napretku ne daju u potpunosti jasnu sliku o napretku u provedbi kohezijske politike i napretku prema ostvarenju utvrđenih ciljeva zbog nedostupnosti podataka na relevantnoj razini ili zbog nedovoljno jasne povezanosti danih statističkih podataka i mjere u kojoj su ostvareni ciljevi kohezijske politike koje je potrebno pratiti;

Srijeda, 26. veljače 2014.

24. poziva Komisiju i države članice da se u potpunosti koriste sredstvima za praćenje i ocjenjivanje dostupnima u kontekstu sadašnjeg zakonodavnog okvira kako bi poboljšale transparentnost izvještavanja i kvalitetu izrade i provedbe programa (jača usmjerenost na rezultate, korištenje zajedničkih pokazatelja ostvarenja, izbor određenih pokazatelja rezultata programa i jasan okvir izvršenja);

25. smatra da ocjenjivanje programa kohezijske politike za razdoblje 2007. – 2013. koji se sufinanciraju iz ERDF-a i Kohezijskog fonda pri uspostavljanju takvih programa u državama članicama pokazuju dobro prosječno poznavanje zahtjeva za jednakost spolova (70 % ⁽¹⁾), ali i da jednakost spolova nije učinkovito uključena u te programe kroz jasnu identifikaciju problema ili mjerljive ciljeve (manje od 8 %); poziva Komisiju da uvođenjem i korištenjem pokazatelja još više poboljša sustave izvješćivanja država članica kako bi bilo moguće ocijeniti potporu koju kohezijska politika osigurava za stvaran napredak na području jednakosti spolova te u kojoj je mjeri taj napredak postignut;

26. poziva Komisiju da provjeri primjenjuju li upravljačka tijela Direktivu o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u odnosu na korisnike projekata te poduzimaju li odgovarajuće mjere za smanjenje tog kašnjenja;

27. poziva službu Komisije za unutarnju reviziju i Europski revizorski sud da pojačaju revizije uspješnosti kohezijskih i strukturnih fondova, a posebno ESF-a;

o

o o

28. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji te državama članicama.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/2009-03-16-inception-report.pdf

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0133

Optimizacija razvoja potencijala najudaljenijih regija

Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o optimizaciji razvoja potencijala najudaljenijih regija stvaranjem sinergije između strukturnih fondova i drugih programa Europske unije (2013/2178(INI))

(2017/C 285/08)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članke 349. i 355. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) koji priznaje poseban status najudaljenijim regijama te predviđa usvajanje „posebnih mjera” omogućujući potpunu provedbu ugovora i zajedničkih politika,
- uzimajući u obzir članak 107. stavak 3. podstavak (a) UFEU-a o državnoj potpori tim regijama,
- uzimajući u obzir članke od 174. nadalje UFEU-a koji utvrđuju cilj gospodarske, socijalne i teritorijalne kohezije te koji određuju strukturne financijske instrumente za ispunjenje tog cilja,
- uzimajući u obzir komunikacije Komisije o najudaljenijim regijama, a osobito Komunikaciju od 17. listopada 2008. naslovljenu „Najudaljenije regije: prednost Europe” (COM(2008)0642),
- uzimajući u obzir svoje rezolucije o najudaljenijim regijama, a osobito Rezoluciju od 20. svibnja 2008. o strategiji za najudaljenije regije: postignuća i mogućnosti za budući razvoj ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir radni dokument službi Komisije pod nazivom „Regije 2020. – procjena budućih izazova za regije Unije” (SEC(2008)2868),
- uzimajući u obzir poruku konferencije od 7. srpnja 2008. s otoka Réuniona „Europska unija i prekomorsko područje: strategije za suočavanje s klimatskim promjenama i gubitkom bioraznolikosti” i zaključke Vijeća Europske unije od 25. lipnja 2009. o „Srednjoročnom pregledu provedbe akcijskog plana EU-a o bioraznolikosti i prema strategiji Europske unije o invazivnim stranim vrstama”,
- uzimajući u obzir zajednički memorandum najudaljenijih regija od 14. listopada 2009. pod naslovom „Najudaljenije regije u 2020. godini”,
- uzimajući u obzir zajedničku platformu od 6. srpnja 2010. Konferencije zastupnika u Europskom parlamentu iz najudaljenijih regija naslovljenu na predsjednika Europske komisije, Joséa Manuela Durãoa Barrosa,
- uzimajući u obzir zajednički memorandum Španjolske, Francuske, Portugala i najudaljenijih regija od 7. svibnja 2010. naslovljen „Obnovljena vizija europske strategije za najudaljenije regije”,
- uzimajući u obzir zajednički doprinos najudaljenijih regija od 28. siječnja 2011. petom izvješću o gospodarskoj, socijalnoj i teritorijalnoj koheziji,
- uzimajući u obzir izvješće „Najudaljenije europske regije na jedinstvenom tržištu: utjecaj EU-a u svijetu” od 12. listopada 2011. koje je članu Europske komisije g. Michelu Barnieru predstavio g. Pedro Solbes Mira,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 18. travnja 2012. o ulozi kohezijske politike u najudaljenijim regijama Europske unije u okviru strategije „Europa 2020.” ⁽²⁾,

⁽¹⁾ SL C 279 E, 19.11.2009., str. 12.

⁽²⁾ SL C 258 E, 7.9.2013., str. 1.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 20. lipnja 2012.: „Najudaljenije regije Europske unije: prema partnerstvu za pametan, održiv i uključiv rast” (COM(2012)0287),
 - uzimajući u obzir izvješće koje vodi zastupnik Serge Letchimy u ime predsjednika Vlade Republike Francuske pod naslovom „Članak 349. Ugovora o funkcioniranju Europske unije: doprinos primjeni okvira posebnih pravila za globalni projekt razvoja najudaljenijih regija”,
 - uzimajući u obzir sve zajedničke doprinose te tehničke i političke dokumente Konferencije predsjednika najudaljenijih regija Europske unije, osobito uzimajući u obzir završnu izjavu Devetnaeste konferencije predsjednika najudaljenijih regija Europske unije od 17. i 18. listopada 2013.,
 - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za regionalni razvoj (A7-0121/2014),
- A. budući da prednosti, sredstva i potencijali najudaljenijih regija, koje je Europska komisija prepoznala u svojoj strategiji iz 2008. i Komunikaciji iz 2012., pokrivaju ključna područja za Europsku uniju kao što su istraživanje, inovacija i rast i budući da ih europski fondovi i programi nedovoljno podržavaju i financiraju;
- B. budući da se najudaljenije regije kao cjelina sastoje od arhipelaga, otoka i izolirane regije u amazonskoj šumi koje karakteriziraju posebna zajednička ograničenja koja ih izdvajaju od ostalih posebnih geografskih slučajeva u Uniji (otočne, planinske i rijetko naseljene regije);
- C. budući da, govoreći o ciljevima koje je Unija postavila za izvršavanje strategije rasta Europa 2020., strategije Obzor 2020., strategije Energija 2020., programa LIFE+ i Natura 2000., transeuropskih telekomunikacijskih mreža, prijevoza i energije, najudaljenije regije čine regije izvrsnosti koje mogu značajno pridonijeti ostvarenju ovih izazova;
- D. budući da je zbog toga važno potaknuti dugotrajna ulaganja i promicati snagu inovacija najudaljenijih regija radi trajnog jačanja gospodarskog i društvenog razvoja te povećati mogućnosti uspjeha različitih strategija Unije,
- E. budući da za ostvarenje ovih strategija strukturne fondove i europske fondove za ulaganja za najudaljenije regije treba uskladiti ili dopuniti kako bi najudaljenijim regijama omogućili sudjelovanje, u razini njihovih mogućnosti i u skladu s njihovim ciljevima, u velikim izazovima s kojim se Europska unija suočava;
- F. budući da trenutni kontekst gospodarske i socijalne krize ima posebno ozbiljne posljedice na najudaljenije regije Europske unije, osobito po pitanju konkurentnosti i zapošljavanja, i budući da je, da bismo zadovoljili potrebe gospodarskog rasta i suočili se s problemom nezaposlenosti, potrebno donijeti hitne i odgovarajuće odgovore u sljedećem financijskom razdoblju i razdoblju programiranja;
- G. budući da se članak 349. treba upotrijebiti kao pravna osnova koja, posebnim mjerama, najudaljenijim regijama omogućuje da pronađu mjesto koje im pripada u programima Unije koji na konkretan način mogu razviti njihove priznate potencijale;
- H. budući da najudaljenije regije mogu postati pilot područja i područja izvrsnosti u korist cijele Unije u područjima kao što su: biološka raznolikost, okoliš, prilagodba na klimatske promjene i njihovo ublažavanje, upravljanje i promatranje ekstremnih klimatskih pojava, istraživanje, inovacija, svemir, zračni prostor, oceani, plavi rast, pomorsko prostorno planiranje i pomorsko upravljanje, seizmologija, vulkanologija, nove bolesti, obnovljivi izvori energije, promet, telekomunikacije, kapacitet za hitnu humanitarnu intervenciju u trećim zemljama i kultura;
- I. budući da su najudaljenije regije smještene u zatvorenim morima Kariba, Indijskog oceana i Atlantskog oceana, da one Europskoj uniji daju status svjetske pomorske sile, da njihov geostrateški položaj pridonosi svjetskoj dimenziji Unije i da se odlikuju iznimnim prirodnim, morskim i ribolovnim resursima koji predstavljaju više od 50 % svjetske biološke raznolikosti;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- J. budući da su najudaljenije regije jedinstvene i tvore cjelinu koja se istovremeno nalazi unutar Europske unije i izvan nje i koju Europska komisija treba promicati i podupirati osobito provedbom zajedničkih politika;
- K. budući da optimizacija potencijala najudaljenijih regija traži stvaranje maksimalnih sinergija među svim instrumentima, fondovima i programima Unije;

Nove mogućnosti za najudaljenije regije

1. vjeruje da prednosti, potencijali, sredstva i iskustva najudaljenijih regija tvore dodatnu priliku za Uniju i države članice u rješavanju izazova s kojima su suočene u pogledu globalizacije, sposobnosti inovacije, rasta, socijalne kohezije, demografskih pritisaka, klimatskih promjena, sprečavanje većih rizika prirodnih katastrofa, energije, održivog upravljanja prirodnim resursima i očuvanja biološke raznolikosti;
2. vjeruje da poboljšanje pristupa najudaljenijih regija različitim programima i fondovima Unije kratkoročno i dugoročno doprinosi čitavoj Uniji; izražava žaljenje zbog političkih rješenja na europskoj razini koja upotrebljavaju samo kohezijske politike u financiranju gotovo svih projekata razvoja najudaljenijih regija;
3. podupire Europsku komisiju u njezinoj želji da provede politike koje će ojačati autonomiju, gospodarsku konsolidaciju i stvaranje trajnih radnih mjesta u najudaljenijim regijama iskorištavanjem njihovih prednosti i praktičnim i domišljatim mjerama na temelju članka 349. UFEU-a te ad hoc instrumenata osobito u područjima energije, prometa i informacijskih i komunikacijskih tehnologija (IKT) za svaki od fondova i programa kojima je cilj utvrditi prednosti najudaljenijih regija u cilju održivog rasta;
4. također naglašava koliko je za najudaljenije regije potreban i važan doprinos europskih politika, između ostalog poreznim i carinskim instrumentima, u promicanju i diversifikaciji ekonomske osnove gospodarstava najudaljenijih regija i u otvaranju novih radnih mjesta;
5. smatra da članak 349. UFEU-a pruža odgovarajuću pravnu osnovu za usvajanje određenih mjera za najudaljenije regije, ali istovremeno žali zbog ograničene i smanjene upotrebe te odredbe Ugovora koja uspostavlja mogućnost dodjele posebnog statusa najudaljenijim regijama;
6. poziva Komisiju da uspostavi kontaktnu skupinu među dotičnim europskim povjerenicima, radnom skupinom među službama koja koordinira politike koje se tiču najudaljenijih regija i zastupnicima izabranim iz najudaljenijih regija u Europski parlament kako bi ocijenili predviđene i/ili već pokrenute programe za najudaljenije regije;
7. naglašava da su najudaljenije regije, budući da su udaljene od europskog kontinenta, vektori širenja utjecaja Europske unije koja je svjesna svoje svjetske dimenzije i uloge u svijetu koji se duboko mijenja;
8. naglašava da se određena pozornost treba posvetiti najudaljenijim regijama u slučaju prirodnih katastrofa, uzimajući u obzir njihova posebna svojstva te u skladu s člankom 349. koji uspostavlja mogućnost usvajanja određenih mjera, podsjećajući na važnost koordinacije strukturnih fondova i fondova solidarnosti Europske unije;
9. poziva da ulaganja ostvarena uslugama od općeg gospodarskog interesa u ITK, prijevoz, vodu i energiju postanu prioritet u tim regijama i potiču veću dosljednost okvira za državne potpore u najudaljenijim regijama kako bi uspješno odgovorili na ciljeve strategije „Europa 2020.”;
10. vjeruje u usku povezanost između svijesti o svjetskoj dimenziji koju Unija može imati i pozornosti koja se daje njezinim najudaljenijim regijama; vjeruje da Unija i države članice ne pridaju dovoljno pažnje važnosti i budućem dosegu koje predstavljaju njihovi strateški izbori ulaganja u najudaljenije regije te da je ta situacija pokazatelj nedovoljnog ulaganja u svjetsku i međunarodnu dimenziju Unije; za najudaljenije regije smatra bitnim poboljšati sinergije između instrumenata i programa kako bi se promicala međunarodna suradnja tih regija u svijetu;

Srijeda, 26. veljače 2014.

11. podsjeća da je za promicanje sinergija između strukturnih fondova i drugih programa Unije važno usvojiti makroregionalnu perspektivu i razviti strategije za makroregije koje uključuju najudaljenije regije, iskorištavanjem mogućnosti osobina i sredstava tih regija;
12. poziva nacionalna i regionalna tijela da iskoriste pristup više fondova te da uspostave, koliko je moguće i na najučinkovitiji način, točke artikulacije između strukturnih fondova i financijskih instrumenata drugih programa Europske unije;
13. poziva Komisiju da produbi europsku strategiju u pogledu najudaljenijih regija na način da omogući razvoj prednosti tih regija te uzme u obzir njihova strukturna i stalna ograničenja; u tom okviru poziva Komisiju da udovolji prijedlozima najudaljenijih regija koji su naročito izloženi u njihovim akcijskim planovima;

Sinergija s programom Obzor 2020.

14. smatra da najudaljenije regije imaju mogućnost biti na čelu istraživanja i tehnologije u područjima navedenima u ciljevima programa Obzor 2020. kao što su svemir, zračni prostor, biotehnologije, praćenje prirodnih rizika, pomorsko istraživanje, bioraznolikost, obnovljive vrste energije, zdravlje, prilagodba klimatskim promjenama i pametan promet;
15. podsjeća da je cilj kohezijske politike 2014. – 2020., između ostalog, poduprijeti istraživanje, razvoj tehnologije i inovacije;
16. izražava žaljenje što najudaljenije regije, s obzirom da njihovi projekti zbog njihovih posebnih osobina vrlo teško ispunjavaju zahtjeve za dobivanje financiranja Zajednice, nisu bile dovoljno podržane okvirnim programom za istraživanje i razvoj u razdoblju 2007. – 2013. te stoga imaju niske stope sudjelovanja i uspjeha te su manje prisutne u europskim istraživačkim mrežama; u tom cilju poziva Komisiju da podrži istraživanje u najudaljenijim regijama i potiče postizanje kritične mase;
17. smatra da samo EFRR najudaljenijim regijama ne može omogućiti potpunu provedbu ciljeva kohezijske politike te strategija EU 2020. i Obzor 2020.; smatra da bi u tom cilju Komisija trebala prilagoditi i jamčiti pristup najudaljenijih regija programu Obzor 2020. stvaranjem namjenskih programa koji potiču integraciju najudaljenijih regija u europske i međunarodne mreže istraživanja i inovacija; s tim u vezi podsjeća da strategija Obzor 2020. u odjeljku o programu namijenjenom širenju sudjelovanja i izvrsnosti, pokazateljima stanja inovacija u Uniji, naglašava postojanje značajnih razlika u izvedbi na području istraživanja i inovacija i određenih mjera za širenje izvrsnosti i sudjelovanja među državama članicama i regijama zaostalima po pitanju istraživanja i inovacija;
18. poziva na vrednovanje strukturnog razvoja sveučilišta najudaljenijih regija kako bi se u sinergiji s programom Obzor 2020. pridonijelo i europskom i međunarodnom širenju utjecaja sveučilišta najudaljenijih regija, njihovih istraživačkih centara, istraživača i studenata; podsjeća da su programi koji potiču međusveučilišnu mobilnost studenata, profesora i službenika ozbiljno ugroženi u najudaljenijim regijama uzimajući u obzir dodatne troškove izolacije i udaljenosti;
19. podsjeća da programi istraživanja i inovacija trebaju biti dovoljno fleksibilni da bi se prilagodili novim granicama i novim izazovima znanja kao što su otvorena mora koja predstavljaju veliki potencijal;
20. skreće pozornost na rastući gospodarski interes proizašao iz bogatstva morskoga dna i ogromni biogenetski, mineralni i biotehnološki potencijal najudaljenijih regija u tim područjima te važnost njihovog uzimanja u obzir u „novoj europskoj strategiji za najudaljenije regije” kako bi se osigurao razvoj gospodarstva znanja temeljen na moru i stvaranje gospodarskih aktivnosti s visokom dodanom vrijednošću u područjima kao što su medicina, farmacija i energija;

Srijeda, 26. veljače 2014.

Sinergija s unutarnjim tržištem

21. poziva Komisiju da se nadahne različitim zaključcima izvješća Solbes u cilju podizanja razine uključivanja i razvoja najudaljenijih regija na unutarnjem tržištu;
22. naglašava da se tržišno natjecanje u najudaljenijim regijama ne ostvaruje na jednak način kao u ostatku europskog prostora jer u tim regijama nije moguće slobodno funkcioniranje tržišta u većini područja usluga od općeg gospodarskog interesa čija aktivnost nije privlačna za privatna ulaganja; naglašava da je ponuda kvalitetnih proizvoda po konkurentnim cijenama moguća jedino uz prikladnu državnu kompenzaciju te da Komisija treba hitno ocijeniti pružanje tih usluga u najudaljenijim regijama kako bi se osigurala veća fleksibilnost i bolja prilagodba postojećeg zakonodavnog okvira Unije stvarnim okolnostima;
23. poziva Komisiju da poboljša poštovanje odredbi tržišnoga natjecanja da bi izbjegla situacije monopola i kartela u najudaljenijim regijama;
24. poziva Komisiju da objavi vodič za mala i srednja poduzeća u najudaljenijim regijama i o njihovom doprinosu unutarnjem tržištu, uzimajući u obzir različite europske programe i fondove koji su na snazi u najudaljenijim regijama;
25. poziva Komisiju da se posveti rješavanju problema dodatnih troškova i skupoće življenja u najudaljenijim regijama te da ih uzme u obzir prilikom izrade europskih politika;

Sinergije s programom LIFE+ i strategijom Energija 2020.

26. smatra da je potencijal najudaljenijih regija u upravljanju, očuvanju i obnovi biološke raznolikosti, prilagodbi na klimatske promjene i razvoju obnovljivih izvora energije mogu optimizirati omogućavajući Uniji postizanje njezinih ciljeva stvaranjem sinergije i dodatnog financiranja između kohezijske politike, programa LIFE+ i strategije Energija 2020.;
27. napominje da program LIFE+ za razdoblje od 2014. do 2020. nastoji sufinancirati inovativne projekte za očuvanje okoliša i borbe protiv klimatskih promjena; ističe da je važno razviti sinergije u skladu s ciljevima 5. i 6. kohezijske politike za razdoblje 2014. – 2020. s obzirom na to da je u vezi s tim neophodno pojačati sudjelovanje najudaljenijih regija u programu LIFE+;
28. izražava žaljenje zbog odbijanja preoblikovanja pripremnog djelovanja BEST u program posvećen najudaljenijim regijama i prekomorskim zemljama i područjima, suprotno mišljenju Europskog parlamenta i zaključcima Vijeća od 25. lipnja 2009.;
29. žali što staništa, životinjske i biljne vrste koje treba zaštititi u francuskim najudaljenijim regijama nisu uvrštene u Prilog I. Direktive 92/43/EEZ o staništima, biljnom i životinjskom svijetu, čime je onemogućena primjena Direktive u francuskim najudaljenijim regijama i isključeno sudjelovanje najudaljenijih regija u mrežama i programima NATURA 2000.;
30. poziva Komisiju da razradi program Natura 2000. koji je specifičan za najudaljenije regije, a zasniva se na članku 349. UFEU-a;
31. poziva Komisiju da na temelju uspješnih primjera i rezultata postignutih na području obnovljivih izvora energije u određenim najudaljenijim regijama promiče mjere usmjerene k postizanju energetske neovisnosti i ostvarivanju ciljeva strategije Energija 2020. te podsjeća Komisiju na njezin prijedlog o stvaranju posebnog programa na području energije namijenjenog smanjenju troškova opskrbe, infrastrukture i usluga ponuđenih u najudaljenijim regijama kako bi se potaknule politike na području obnovljivih izvora energije, a na temelju programa POSEI i u vidu postizanja najviše moguće razine sinergije s novim vrstama aktivnosti EU-a;
32. skreće pozornost na potrebu poticanja vrednovanja postojećeg potencijala na području obnovljivih izvora energije na otocima, gdje je ovisnost o fosilnim izvorima energije još i veća zbog njihove udaljenosti i zemljopisne izolacije; smatra da bi zbog toga trebalo voditi računa o potrebi uključivanja instrumenta, u okviru europske energetske politike, kojima se omogućuje primjereno suočavanje s problemima izoliranih energetskih sustava;

Sinergije s europskim programima za mlade

33. naglašava da su ciljevi 8., 9. i 10. nove kohezijske politike zapošljavanje, socijalna uključenost, borba protiv siromaštva, obrazovanje, osposobljavanje i stručno osposobljavanje;

Srijeda, 26. veljače 2014.

34. naglašava da najudaljenije regije imaju najviši postotak nezaposlenosti, pogotovo kod mladih; ipak, skreće pozornost na poteškoće koje nastaju prilikom upotrebe sredstava namijenjenih Jamstvu za mlade na temelju sufinanciranja; izražava žaljenje zbog nepostojanja posebnih odredbi za najudaljenije regije u programima za zapošljavanje i društvene inovacije te podsjeća da je u najudaljenijim regijama već došlo do problema u korištenju mogućnosti koje im nudi program Progress; traži razvoj socijalnog pravca u vidu provedbe hitnog pilotnog plana za borbu protiv nezaposlenosti u najudaljenijim regijama; zahtjeva uspostavu posebnih radnih skupina za zapošljavanje mladih u okviru Komisije u cilju provedbe Jamstva za mlade i mobilizacije ESF-a i Inicijative za zapošljavanje mladih;

35. poziva EIB da integrira najudaljenije regije u svoju inicijativu pod nazivom „Zapošljavanje mladih” i u svoj program pod nazivom „Ulaganje u vještine”;

36. izražava zabrinutost zbog znatnog odljeva mozgova s kojim su suočene najudaljenije regije zbog visokih stopa nezaposlenosti i nedovoljnog broja predloženih mogućnosti osposobljavanja, posebice jer su obučeni i kvalificirani radnici neophodni za održivi razvoj, pogotovo na područjima koja su u tim regijama tradicionalna ili su im svojstvena, ali podjednako i radi poticanja razvoja novih aktivnosti i suočavanja sa svjetskom konkurentnošću;

37. ističe da je cilj novog programa Erasmus razvoj društva znanja; naglašava da je postizanje tog cilja neophodno za provedbu strategije Europa 2020. u kojoj je znanje postavljeno kao osnovni pokretač europskog gospodarstva; ističe neophodnost stvaranja veće sinergije između programa Erasmus i ESF-a u najudaljenijim regijama na način da se potaknu ljudski resursi i lokalno stručno znanje, koji su moćni pokretači rasta;

38. podržava razvoj sveučilišnih kapaciteta najudaljenijih regija i novih grana izvrsnosti kako bi se povećala privlačnost i širenje utjecaja sveučilišta najudaljenijih regija u Europi; podupire razvoj međusveučilišnih partnerstva između ostalog i širenjem tih partnerstava na sveučilišta trećih zemalja s kojima najudaljenije regije održavaju povlaštene odnose; također zahtjeva da programi ERASMUS+ i EURES snose prevelike troškove prijevoza povezane s ograničenjem koje predstavlja udaljen zemljopisni položaj kako bi se studentima iz najudaljenijih regija omogućilo da sudjeluju u europskim programima za studentsku razmjenu, a sveučilištima najudaljenijih regija da bolje iskoriste program Erasmus Mundus među državama članicama i ostatkom svijeta;

Sinergije s transeuropskim mrežama (promet, telekomunikacije, energija)

39. upućuje na izvještaj Teixeira o ulozi kohezijske politike u najudaljenijim regijama Europske unije u kontekstu strategije Europa 2020. (2011/2195(INI), kojim se poziva Komisiju na uspostavu posebnog programa za područje energije, prometa te informacijskih i komunikacijskih tehnologija na temelju programa POSEI, a naročito posebnog okvira za pomoć prometu u najudaljenijim regijama, namijenjenog u prvom redu javnom prometu i razvoju pomorskog prometa između otoka;

40. ističe potrebu razvoja sinergija među transeuropskim mrežama u najudaljenijim regijama mehanizmom međusobnog povezivanja u Europi, programom Civitas, Obzorom 2020. i ulaganjima sredstava iz EFRR-a i kohezijskih fondova, povezanima s prometom, telekomunikacijama i energijom;

41. podsjeća da pristupačnost ima ključnu ulogu u kontekstu razvoja najudaljenijih regija, a je ona često uvjetovana postojanjem kompleksne unutarnje i vanjske mreže usluga pomorskog i zračnog prometa, čime se stvarju teški uvjeti u pogledu mobilnosti i pristupačnosti u najudaljenijim regijama, u kojima ne postoji alternativna ni zračnom ni pomorskom prometu i koje se osim toga suočavaju s porastom cijena u prometu, iz čega pak proizlaze negativne posljedice na gospodarskom i socijalnom području;

42. pozdravlja odluku Komisije o uključivanju najudaljenijih regija u transeuropske mreže, ali izražava žaljenje zbog toga što je većina tih regija isključena iz prioritetnih koridora, a na taj način i iz financiranja iz Instrumenta za povezivanje Europe; poziva Komisiju da preispita to isključivanje u okviru svoje strategije za najudaljenija područja i da zajamči ulaganja u promet u najudaljenijim regijama kako bi se riješio problem izolacije i otočnog smještaja; poziva Komisiju da uspostavi poseban sektorski okvir za najudaljenije regije u cilju poticanja dostupnosti i povezivanja najudaljenijih regija s europskim kontinentom;

Srijeda, 26. veljače 2014.

43. izražava žaljenje zbog toga što projekti morskih autocesta nisu dalje napredovali zbog prioriteta koji je dodijeljen vezama kratke udaljenosti, čime su na diskriminirajući način najudaljenije regije isključene; poziva Komisiju da preispita spomenuto isključivanje u okviru njezine strategije za najudaljenija područja;
44. ističe potrebu za preispitivanjem okvira za državne potpore za pomorski promet u svrhu omogućavanja dodjele državne potpore namijenjene vezama između najudaljenijih regija i trećih zemalja;
45. naglašava važnost prilagodbe klasifikacije regionalnih zračnih luka na način da se one, u slučaju najudaljenijih regija, ne mogu ograničiti po pitanju putničkih tokova i isplativosti;
46. smatra da, s obzirom na važnost digitalne ekonomije, problem digitalnog jaza između najudaljenijih regija i Europe predstavlja kočnicu razvoju i konkurentnosti najudaljenijih regija; primjećuje da je kašnjenje u uspostavi i modernizaciji ITK-a u najudaljenijim regijama dodatan problem, povrh geografske udaljenosti i kašnjenju u digitalnom razvoju; predlaže ubrzanje razvoja ITK-a širenjem i modernizacijom mreža, uspostavljanjem sinergija s EFRR-om te olakšanim pristupom financijskim sredstvima EIB-a za navedene projekte i naglašava potrebu dodjeljivanja prednosti pri pristupu programu GMES i GALILEO za spomenute regije;

Sinergije s pomorskom politikom Unije (ZRP, EFPR)

47. podsjeća da najudaljenije regije doprinose statusu Europske unije kao svjetske pomorske sile;
48. poziva Komisiju da dodatno osvijesti njezinu svjetsku pomorsku dimenziju, izazov koji more, oceani i plavi rast predstavljaju za cjelokupan prostor Unije te strateški položaj najudaljenijih regija, ulogu koju one mogu odigrati u održivom iskorištavanju mora, oceana i obalnih područja u svjetskom pomorskom upravljanju i razvoju gospodarstva znanja utemeljenoga na moru;
49. primjećuje manjak sinergije između kohezijske politike i ZRP-a koji još uvijek ne uzima dovoljno u obzir stvarnost ovih regija; ističe važnost zadržavanja programa POSEI za ribarstvo i predlaže razvoj istraživanja i inovacija na području pomorskog gospodarstva, kao potencijalnih čimbenika rasta;
50. naglašava da su najudaljenije regije ovisne o ribolovnim resursima svojih isključivih gospodarskih pojaseva, koji predstavljaju biološki i ekološki vrlo osjetljivu točku, te kako je potrebno primjereno i učinkovito zaštititi njihova biogeografski osjetljiva područja, osobito u vidu dodjele isključivog pristupa tim područjima lokalnim flotama koje koriste ekološku ribolovnu opremu; naglašava da je potrebno zajamčiti uravnoteženo i održivo iskorištavanje resursa održavajući pritom ribolovne aktivnosti; zahtijeva da dionici iz najudaljenijih regija budu uključeni u buduće ribarske sporazume Unije, koji će biti oblikovani s obzirom na dugotrajni interes lokalnog stanovništva, kao i da se poglavlje o najudaljenijim regijama sustavno uključi u procjene utjecaja;
51. izražava žaljenje zbog toga što je program POSEI-Ribarstvo, kojim se uvodi sustav naknade dodatnih troškova prodaje određenih ribarstvenih proizvoda iz najudaljenijih regija proizišlih iz udaljenosti tih regija, nedavno integriran u Europski fond za pomorstvo i ribarstvo (EFPR) i zbog toga što otad više ne predstavlja samostalno pravno uređenje oblikovano posebno i isključivo za te regije, čime se smanjuje važnost pozitivne diskriminacije, koja je prepoznata kao pravo najudaljenijih regija u skladu s člankom 349. UFEU-a;
52. izražava žaljenje zbog toga što u okviru novog ZRP-a tim regijama zbog njihova položaja nije odobrena pomoć za obnovu flota;

Sinergije sa zajedničkom poljoprivrednom politikom

53. primjećuje da je poljoprivreda dinamično područje koje otvara radna mjesta i sudjeluje u razvoju aktivnosti s visokom dodanom vrijednošću; podsjeća, međutim, na posebnosti poljoprivrede najudaljenijih regija koje snažno utječu na tu aktivnost, a osobito na mala gospodarstva ili na granice tržišta; podsjeća da je treći cilj nove kohezijske politike jačanje malih i srednjih poduzeća u poljoprivrednom sektoru;
54. ukazuje na to da se poljoprivreda u najudaljenijim regijama suočava s izazovima diversifikacije i konkurentnosti kao i s novim izazovima povezanim s globalizacijom, liberalizacijom tržišta, prehrambenom autonomijom i održivim razvojem;

Srijeda, 26. veljače 2014.

55. ističe potrebu zadržavanja POSEI-a, prokušanog programa koji je prilagođen stvarnim potrebama najudaljenijih regija, koji je, međutim, obilježen stalnim manjkom financijskih sredstava, a taj se problem mora pod hitno riješiti; u tom smislu ističe potrebu da se programu POSEI dodijele potrebna sredstva kako bi se proizvođačima u najudaljenijim regijama pomoglo da prevladaju učinke liberalizacije, koja je predviđena u više sektora i povezana s europskim politikama i sklapanjem međunarodnih sporazuma, između ostalog, u sektorima mlijeka, šećera, ruma, mesa i banana; ističe gospodarsku, društvenu i okolišnu važnost sve poljoprivredne proizvodnje u najudaljenijim regijama; brani ideju zadržavanja programa POSEI u zasebnom, autonomnom okviru;

56. potiče stvaranje sinergija između kohezijske politike i programa EFRR u jamčenju održivog upravljanja vodnim resursima u vidu modernizacije, širenja mreža za navodnjavanje, prostornog planiranja, osposobljavanja, turističkog vrednovanja održive poljoprivrede i ruralnih zajednica;

57. poziva Komisiju da potakne unutarnju poljoprivrednu proizvodnju i stavljanje na tržište u kratkom prodajnom lancu, tj. kvalitetnu lokalnu proizvodnju koja će zamijeniti uvoz;

58. potiče stvaranje zaštićenih oznaka izvornosti, oznaka kontroliranog podrijetla te lokalnih oznaka u najudaljenijim regijama te zahtijeva politiku usmjerenu na promicanje koja odgovara potrebama najudaljenijih regija te potrebama zaštite zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla;

Sinergije s vanjskom politikom Unije

59. izražava žaljenje zbog postojanog manjka povezanosti između europskih fondova, ERF-a, EFRR-a i ETC-a, osobito u projektima prekogranične suradnje, koja je neophodna za ispunjenje traženih ciljeva ovih fondova; u tom smislu podsjeća na potrebu osiguranja usklađenosti programskih mehanizama ERF-a i EFRR-a;

60. poziva Komisiju da potakne savjetovanje među državama članicama Unije, najudaljenijim regijama, prekomorskim zemljama i područjima i zemljama AKP-a radi jačanja dijaloga i poticanja integracije najudaljenijih regija u njihova geografska područja; u tu svrhu naglašava središnju ulogu koju bi ubuduće trebala imati izaslanstva Unije kako bi se olakšao dijalog između različitih dionika programiranja u najudaljenijim regijama, prekomorskim zemljama i područjima i zemljama AKP-a;

61. poziva Komisiju da obrati veću pozornost na geostrateški položaj najudaljenijih regija zbog njihove blizine mnogim kontinentima;

62. poziva Komisiju da dovrši akcijski plan za šire susjedstvo, na kojem radi od 1999., i da identificira prepreke i rješenja kojima bi se olakšala regionalna integracija najudaljenijih regija u njihova geografska područja; u ovom kontekstu podsjeća na povlaštene povijesno-kulturne odnose svih najudaljenijih regija s određenim trećim zemljama kao i na potencijal razvoja gospodarskih i trgovinskih odnosa te suradnje sa nekoliko regija svijeta;

63. traži od Komisija da u većoj mjeri uzme u obzir utjecaje trgovinskih sporazuma sklopljenih s trećim zemljama na gospodarstvo najudaljenijih regija, zahtijevajući, po potrebi, prethodnu sistematičnu provedbu studije o utjecaju o zaštiti osjetljivih proizvoda te o pravednoj naknadi štete koja je prouzročena u određenim granama; također zahtijeva uspostavu mehanizma za savjetovanje s regionalnim tijelima u tim regijama; preporučuje Komisiji da za važeće međunarodne sporazume predvidi periodične studije, kojima bi omogućila procjenu i uzimanje u obzir osjetljivosti tržišta u najudaljenijim regijama;

64. izražava žaljenje zbog toga što u sporazumima sklopljenima sa zemljama Latinske Amerike i zemljama AKP-a nisu uzeti u obzir interesi najudaljenijih regija te što nijedna studija o utjecaju nije provedena prije pregovora o navedenim sporazumima;

65. poziva Komisiju da u pregovore o trgovinskim sporazumima sa zemljama AKP-a susjednim najudaljenijim regijama sustavno uključe specifičnu komponentu za uspostavu tržišta najudaljenije regije – zemlje AKP-a u cilju boljeg uključivanja najudaljenijih regija u njihovo geografsko okruženje;

66. podsjeća da je u interesu najudaljenijih regija da se Uniji omogući razvijanje i ostvarivanje kapaciteta humanitarne intervencije u slučaju prirodnih katastrofa; poziva stoga na stvaranje europskih civilnih snaga sigurnosti;

Srijeda, 26. veljače 2014.

Sinergija s programima borbe protiv siromaštva i socijalne isključenosti

67. upozorava na važne probleme, a osobito na socijalnu isključenost, s kojima se suočavaju najudaljenije regije; podsjeća da je deveti cilj nove kohezijske politike promocija socijalne uključenosti, borba protiv siromaštva i svakog oblika diskriminacije te da program EFRR, kao prioritet ulaganja predviđa potporu najpotrebitijem stanovništvu;

68. pozdravlja usvajanje programa FEAD i zahtijeva da njegova primjena bude osobito učinkovita u najudaljenijim regijama;

69. ukazuje na to da su neke najudaljenije regije suočene s povećanim potrebama na području stanovanja, u prvom redu zbog snažnog demografskog rasta u nekima od tih područja; potiče uspostavljanje okvira za ulaganje u socijalno stanovanje i donošenje posebnih odredbi kako bi se omogućilo da se pomoć koja podupire ulaganja u socijalno stanovanje ne smatra državnom pomoći; primjećuje da su neke najudaljenije regije suočene s pojačanim procesom dezertifikacije, koja dovodi do degradacije staništa karakterističnih za te lokalitete, pojave kojoj se potrebno suprotstaviti u vidu pomoći za obnovu gradova i promicanja gospodarskih aktivnosti prilagođenih različitim lokalitetima na način da doprinose održavanju broja stanovništva;

Sinergije s programima COSME i mikrofinancijski instrument Progress

70. napominje da se neke najudaljenije regije nalaze u području u kojem je industrijska konkurencija jaka, osobito zbog niskih cijena radne snage i obilja sirovina u susjednim zemljama; podsjeća kako su ciljevi 3. i 8. kohezijske politike za razdoblje 2014. – 2020. usmjereni na jačanje konkurentnosti malih i srednjih poduzeća i promicanje održivog zapošljavanja visoke kvalitete;

71. ističe da se mikropoduzeća i mala i srednja poduzeća u najudaljenijim regijama, koja se i dalje osnivaju u velikom broju unatoč krizi, ipak suočavaju s većim poteškoćama u vezi s pristupom financiranju, što ugrožava njihov razvoj i održivost;

72. u tom smislu pozdravlja ciljeve budućeg programa COSME, osmišljenog u cilju podupiranja europskih malih i srednjih poduzeća, osobito u pogledu financiranja i osvajanja novih tržišta; pozdravlja uspostavu mikrofinancijskog instrumenta Progress; poziva Komisiju da zajamči učinkovitu provedbu tih programa u najudaljenijim regijama te pozdravlja mogućnost dijaloga s EIB-om i Europskim investicijskim fondom o mogućnosti poboljšanja pristupa financiranju malih i srednjih poduzeća u najudaljenijim regijama u cilju stvaranja lokalnih investicijskih fondova u svakoj najudaljenijoj regiji te razvoja regionalnog tržišta rizičnog kapitala;

73. ističe nužnost prilagodbe gospodarskog razvoja svih najudaljenijih regija u skladu s potencijalom; primjećuje, na primjer, da nedostatak kapaciteta za obradu otpada otvara dovoljno prostora za napredak na području zapošljavanja i okoliša;

74. pozdravlja nedavno otvaranje javne rasprave pod naslovom „Zeleni akcijski plan za mala i srednja poduzeća”; stoga poziva Komisiju da u svoje buduće zaključke uključi problematiku i ovlasti malih i srednjih poduzeća u najudaljenijim regijama o tom pitanju;

75. naglašava da je turizam jedan od ključnih pokretača gospodarstva najudaljenijih regija; u tom smislu smatra da su razvoj i modernizacija hotelskih kompleksa u najudaljenijim regijama u vidu zajedničke potpore iz EFRR-a i programa COSME neophodne u poticanju diversifikacije i razvoja ponude održivog turizma najudaljenijih regija;

76. predlaže pojednostavljanje viznih politika ne samo za države članice Unije, nego i za određene treće zemlje, kako bi se pogodovalo turizmu i da bi se potaknuo razvoj multidestinacijskog turizma između najudaljenijih regija i susjednih zemalja;

Sinergije s programom Kreativna Europa

77. primjećuje da najudaljenije regije odlikuje snažan multikulturalizam te da kulturna košnica najudaljenijih regija treba hraniti europsku kulturnu košnicu kao i živjeti od nje; poziva Komisiju da projektima iz najudaljenijih regija otvori pristup programu Kreativna Europa;

Srijeda, 26. veljače 2014.

78. poziva Komisiju da definira strategiju za razvoj i širenje kulturnog naslijeđa najudaljenijih regija po uzoru na program Euromed Heritage IV.;

o

o o

79. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0134

Ocjena financija Unije

Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o ocjeni financija Unije na temelju postignutih rezultata: novi instrument za poboljšani postupak Europske komisije za davanje razrješnice (2013/2172(INI))

(2017/C 285/09)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članke 318. i 319. Ugovora u funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir izvješća o ocjeni koja je Komisija prihvatila u 2012. i 2013. (COM(2012)0040, COM(2012)0675 i COM(2013)0461),
- uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za proračunski nadzor (A7-0068/2014),
- A. budući da je ocjena instrument namijenjen utvrđivanju i objašnjavanju rezultata i učinaka postupka te pronalaženju drugih rješenja kojima bi se doprinijelo donošenju odluka i time dodatno poboljšao postupak;
- B. budući da reviziju treba razlikovati od ocjene s obzirom na to da ocjenu provode upravna tijela, a za reviziju su nadležna revizijska tijela;
- C. budući da se ocjena rezultata i revizija uspješnosti temelje na ciljevima utvrđenima u prvoj fazi izrade programa;
- D. budući da je tijekom predstavljanja nacrta Komisije za novi višegodišnji financijski okvir u lipnju 2011. predsjednik Barroso zatražio da se proračunske odluke donose „ne na temelju tradicionalnih stavki koje određuje birokracija već uzimajući u obzir činjenice i ciljeve [...] kako bi se što bolje iskoristio svaki potrošeni euro“;
- E. budući da je, unatoč predanosti Komisije u postizanju uspješnosti, izrada proračuna na temelju aktivnosti još uvijek temeljno načelo u pripremi proračuna Unije;
- F. budući da je 3. srpnja 2013. Parlament zatražio od Komisije da osnuje radnu skupinu sastavljenu od predstavnika Komisije, Parlamenta, Vijeća i Revizorskog suda koja bi ispitala mjere za izvršavanje proračuna na temelju uspješnosti i, u tu svrhu, izradu akcijskog plana sa zadanim rokovima;
- 1. ukazuje na to da se, zahvaljujući usmjerenosti na financije Unije na temelju postignutih rezultata, izvješćem o ocjeni predviđenim člankom 318. UFEU-a upotpunjuje pristup temeljen na poštovanju propisa koji je Revizorski sud razradio u poglavljima od 1. do 9. svojeg godišnjeg izvješća te se Parlamentu daje prilika da bolje izvrši svoju ovlast političkog nadzora rada europskih tijela javne vlasti;
- 2. podsjeća da je postupak davanja razrješnice politički postupak koji ima za cilj izvršenje proračuna Europske unije koje vrši Komisija u svojoj nadležnosti i u suradnji s državama članicama;
- 3. podsjeća da je 17. travnja 2013. Parlament potaknuo Komisiju da izmijeni strukturu izvješća o ocjeni iz članka 318. „tako da se razlikuju unutarnje i vanjske politike i da se usredotoči, u odjeljku o unutarnjim politikama, na strategiju Europa 2020. [...]“, stavljajući pritom „naglasak na napredak postignut u provedbi vodećih inicijativa“⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Vidi odluku Parlamenta o „davanju razrješnice u vezi s izvršenjem općeg proračuna Europske unije za financijsku godinu 2011., dio III. – Komisija i izvršne agencije“ (SL L 308, 16.11.2013, str. 27.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. također podsjeća da se u Međuinstitucionalnom sporazumu ⁽¹⁾ priloženom Višegodišnjem financijskom okviru (VFO) za 2014. – 2020. navodi da će „Komisija razlikovati unutarnje politike, koje su usmjerene na strategiju Europa 2020., od vanjskih i da će se više koristiti podacima o uspješnosti, uključujući rezultate revizija uspješnosti, kako bi procijenila financije EU-a na temelju postignutih rezultata”;
5. ukazuje na to da je izrada proračuna na temelju aktivnosti još uvijek temeljno načelo pri pripremi proračuna Unije; izražava zabrinutost zbog činjenice da je Revizorski sud u svojem godišnjem izvješću za 2012. zaključio da je zakonodavni okvir za mnogo područja povezanih s proračunom EU-a složen i da se ne usmjerava dovoljno na uspješnost te izražava žaljenje što se prijedlozi za poljoprivredu i koheziju za programsko razdoblje 2014. – 2020. i dalje u osnovi temelje na doprinosima (usmjerenost na troškove) te se stoga još uvijek usredotočuju na poštovanje pravila, umjesto na uspješnost.
6. pozdravlja činjenicu da je u svojem posljednjem izvješću o ocjeni financija Unije na temelju postignutih rezultata (COM(2013)0461) Komisija uzela u obzir nekoliko preporuka koje je Parlament iznio u svojim odlukama o davanju razrješnice;
7. žali, međutim, zbog toga što je Komisija, umjesto da se usredotoči na postizanje glavnih ciljeva Unije i učinkovitost njezinih politika, osigurala niz sažetaka ocjena za programe EU-a u svim područjima politike s kojima su povezani rashodi u okviru aktualnog VFO-a, u skladu sa stavkama tekućeg proračuna;
8. ukazuje na to da je Revizorski sud procijenio drugo i treće izvješće o ocjeni te da je zaključio da unatoč poboljšanjima, izvješća ne pružaju dokaze o postignućima politika EU-a koji su dovoljno raspoloživi, relevantni i pouzdani da bi ih se moglo upotrijebiti u postupku davanja razrješnice;
9. potiče Komisiju da u svojoj ocjeni financijskih postignuća Unije iskoristi posebne informacije o postignućima država članica;
10. ustraje na tome da izvješće o ocjeni financijske uspješnosti ne bi trebalo rezultirati novim skupom djelomičnih ocjena, bez obzira na to jesu li provedene sredinom ili na kraju programskog razdoblja;
11. ukazuje na to da proračunsko tijelo treba svake godine imati jasno viđenje o tomu u kojoj su se mjeri ostvarili glavni ciljevi Unije, a koje u prvom koraku dobiva ocjenom glavnih financijskih programa, a u drugom koraku poprečnom ocjenom na temelju programskih izvjava o operativnim rashodima ⁽²⁾ kojima se ocjenjuje u kojoj su mjeri programi pridonijeli ostvarenju ciljeva strategije Europa 2020.;
12. smatra da ocjena Komisije treba služiti kao izvor informacija i poticaj Revizorskom sudu; traži od Revizorskog suda da obavlja godišnju reviziju postupka ocjenjivanja Komisije, da o tome izvijesti Parlament u svojem godišnjem izvješću i to uzme u obzir pri određivanju svojeg programa za reviziju uspješnosti;
13. poziva Revizorski sud da Parlamentu podnese izvješće o postignutom napretku Komisije u osmišljanju i provedbi svojih postupaka upravljanja rizikom, vođenja i unutarnje kontrole s ciljem ostvarivanja ciljeva Unije na transparentan i odgovoran način te da izradi preporuke ako naiđe na bilo kakve nedostatke;
14. pozdravlja akcijski plan za sastavljanje izvješća o ocjeni iz članka 318., kako je utvrđeno u radnom dokumentu službi Komisije priloženom njezinom posljednjem izvješću o ocjeni (SWD(2013)0229), a naročito cijeni to što izvješće o ocjeni predviđeno člankom 318. uključuje podatke o uspješnosti iz planova upravljanja, godišnjih izvješća o radu i sažetog izvješća, kako je Parlament zatražio 2013.;
15. također pozdravlja činjenicu da Komisija namjerava strukturirati svoje izvješće o ocjeni na temelju novog okvira uspješnosti za sljedeći VFO;
16. ukazuje na to da takav okvir uspješnosti treba obuhvatiti sljedeća tri osnovna elementa: ostvarenje ciljeva (rezultata) programa, dobro upravljanje Komisije i država članica programom te način na koji rezultati programa i dobro upravljanje doprinose ostvarenju glavnih ciljeva Unije;

⁽¹⁾ SL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽²⁾ Vidi „Nacrt općeg proračuna Europske komisije za financijsku godinu 2014.: radni dokument Dio I – Programske izvjave o operativnim izdacima”, COM(2013)0450, lipanj 2013.

Srijeda, 26. veljače 2014.

17. naglašava da se to mjerenje uspješnosti može provesti samo u područjima u kojima Unija snosi određenu političku odgovornost i na koje Europa može znatno utjecati;
 18. ustraje na potrebi da se objedine podaci koji su dobiveni postupkom ocjenjivanja na svjetskoj razini i, kada je riječ o unutarnjim politikama, u pogledu ciljeva strategije Europa 2020.;
 19. traži od Komisije da njemu i Vijeću podnese izvješće o ocjeni financija Unije na temelju dobivenih rezultata iz drugog stavka članka 318. UFEU-a do 30. lipnja godine koja slijedi nakon ocijenjene financijske godine;
 20. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Komisiji i Vijeću te Revizorskom sudu Europske unije.
-

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0161

Dugoročno financiranje europskog gospodarstva**Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o dugoročnom financiranju europskog gospodarstva (2013/2175(INI))**

(2017/C 285/10)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Zelenu knjigu Komisije pod nazivom „Dugoročno financiranje europskog gospodarstva” (COM(2013)0150),
 - uzimajući u obzir prijedlog Komisije za uredbu Europskog parlamenta i Vijeća o europskim dugoročnim investicijskim fondovima (COM(2013)0462),
 - uzimajući u obzir načela na visokoj razini OECD- a za financiranje dugoročnog ulaganja od strane institucionalnih ulagača;
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije pod nazivom „Europa 2020.: strategija za pametan, održiv i uključiv rast” (COM(2010)2020),
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije pod nazivom „Počnimo od malih („Think small first”): Akt o malom poduzetništvu za Europu” (COM(2008)0394), u kojoj se prepoznaje središnja uloga malih i srednjih poduzeća u gospodarstvu EU-a i čiji je cilj osnaženje te uloge te promicanje njihovog rasta i potencijala za stvaranje radnih mjesta smanjenjem broja problema koji ugrožavaju njihov razvoj,
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije pod nazivom „Aksijski plan za poboljšanje pristupa financiranju za mala i srednja poduzeća” (COM(2011)0870),
 - uzimajući u obzir prijedlog Komisije za uredbu Europskog parlamenta i Vijeća kojom se uspostavlja Program za konkurentnost trgovačkih društava i malih i srednjih poduzeća (2014. – 2020.) (COM(2011)0834),
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 23. veljače 2011. pod nazivom „Revizija Akta o malom poduzetništvu za Europu” (COM(2011)0078) i rezoluciju Parlamenta od 12. svibnja 2011. o istom predmetu ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima rizičnog kapitala ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir Direktivu 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir pregovore o partnerstvu za transatlantsku trgovinu i ulaganja,
 - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku i mišljenja Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja i Odbora za regionalni razvoj (A7-0065/2014),
- A. budući da su, u skladu s Komisijom, komercijalne banke glavni izvor financiranja u EU-u, ostvarujući više od 75 % financijskog posredovanja;
- B. budući da su svjetska financijska kriza i kriza državnog duga u EU-u značajno naškodile procesu financijskog posredovanja i sposobnosti Europskog financijskog sektora da usmjeri štednju prema potrebama dugoročnih ulaganja, uzimajući u obzir slabo makroekonomsko okruženje;

⁽¹⁾ SL C 377 E, 7.12.2012., str. 102.⁽²⁾ SL L 115, 25.4.2013., str. 1.⁽³⁾ SL L 174, 1.7.2011., str. 1.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- C. budući da javna ulaganja imaju ključnu ulogu u poticanju dugoročnih ulaganja; budući da su, kao što su pokazale nedavne studije Komisije ⁽¹⁾, politike fiskalne konsolidacije, posebno one koordinirane na razini EU-a, zbog učinka prelijevanja i postojanja pozitivnih fiskalnih multiplikatora, imale vrlo snažan utjecaj na dugoročno ulaganje;
- D. budući da su međunarodni konkurenti EU-a, poput SAD-a i Japana, održali visoku razinu javnih ulaganja, dok su politike EU-a dovele do vrlo niskih razina te vrste ulaganja;
- E. budući da postoji trajan nedostatak povjerenja i visoka razina izbjegavanja rizika od strane i privatnih i institucionalnih ulagača;
- F. budući da su niskokamatno okruženje i prognoze malog rasta, barem u doglednoj budućnosti, te ekonomska nesigurnost znatno smanjili dotok dugoročnog financiranja kao i sklonost preuzimanju rizika za dugoročne projekte;
- G. budući da je ograničeno javno financiranje u državama članicama naškodilo sposobnosti javnog sektora da ulaže u infrastrukturu;
- H. budući da je Parlament u više navrata zatražio donošenje zakonodavnog akta o restrukturiranju društava (što je već zatraženo siječnju 2013.) da bi se osiguralo dugoročno planiranje za poduzeća;
- I. budući da je sve veća opća stopa nezaposlenosti, a osobito nezaposlenosti mladih, i dalje glavna prijetnja gospodarskoj i socijalnoj konvergenciji na razini EU-a;

Obrazloženje

1. pozdravlja inicijativu Komisije o pokretanju opširne rasprave o načinima poticanja dotoka dugoročnog financiranja te poboljšanja i diversifikacije sustava financijskog posredovanja za dugoročna ulaganja u EU-u; Naglašava, međutim, da je hitno potreban konkretan napredak da bi se ponovo pokrenulo dugoročno ulaganje i stvaranje radnih mjesta u EU-u; naglašava da bi definicija dugoročnog financiranja trebala biti uravnotežena i obuhvaćati postojanje stabilnih obveza da bi se dugoročnom imovinom upravljalo bez rizika pretjerane likvidnosti;
2. naglašava da dugoročna ulaganja moraju biti u skladu s potrebama realnog gospodarstva kako bi se stvorio nužan temelj za stalan održiv gospodarski rast i socijalnu dobrobit koji su potrebni kako bi se postigla konkurentna, održiva, socijalno uključiva i inovativna Europska unija;
3. vraća pozornost na specifičnost okolnosti prisutnih na lokalnoj i regionalnoj razini te poziva na učinkovitu suradnju između institucija EU-a, država članica te lokalnih i regionalnih vlasti u cilju olakšavanja provođenja transnacionalnih projekata i ustanovljenja dugoročne kulture ulaganja diljem EU-a;
4. naglašava da dugoročna ulaganja moraju biti u skladu s ciljevima strategije rasta Europa 2020., izvješća o industrijskoj politici 2012., inicijative Unija inovacija i instrumenta za povezivanje Europe;
5. naglašava da bi se s troškom osposobljavanja i obrazovanja trebalo postupati kao s dugoročnim ulaganjem;
6. primjećuje da sposobnost gospodarstva da financira dugoročna ulaganja ovisi o javnoj i privatnoj potražnji, koje su obje vrlo niske u EU-u, njegovoj investicijskoj kulturi te njegovoj mogućnosti da stvori financijsku sposobnost te privuče i zadrži izravan domaći i strani investicijski kapital;
7. naglašava da dugoročna ulaganja imaju ključnu ulogu u stabilizaciji financijskih tržišta preko protucikličnog ulaganja i time promiču održiv gospodarski rast;
8. primjećuje da banke u EU-u ostvaruju više od 75 % dugoročnog financiranja, što stvara značajnu ovisnost o tom izvoru financiranja, dok u SAD-u manje od 20 % cjelokupnog dugoročnog financiranja osiguravaju banke, a veliku većinu dobro razvijena tržišta kapitala;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2013/pdf/ecp506_en.pdf

Srijeda, 26. veljače 2014.

9. smatra da će financijski sustav EU-a postati otporniji s većim rasponom nebankarskih financijskih izvora i instrumenata koji su na korist štedišama i dugoročnim financijskim potrebama trgovačkih društava;
10. napominje da je, kako bi se ostvarili ciljevi EU-a na području klime i energije, raspodjelu imovine potrebno usmjeriti prema dugoročnim zelenim ulaganjima;
11. naglašava da je fiskalna konsolidacija prioritet za javne proračune kako bi se osigurala i obnovila usklađenost s Paktom za stabilnost i rast i paketom od dvije mjere („two-pack”); stoga podržava inicijativu za poticanje privatnih ulaganja u dugoročno financiranje;

Prepreke pametnom, održivom i uključivom rastu

12. primjećuje da je javno financiranje ograničeno zbog sporog gospodarskog rasta, slabog upravljanja javnim proračunom i dodjeljivanja državnih potpora spašavanju financijskih institucija;
13. primjećuje da se neke države suočavaju s ozbiljnim preprekama pristupu tržištima kapitala, ili ga uopće nemaju, zbog pretjeranog zaduživanja posljednjih godina, dok su tržišta kapitala bila glavni razlog nedavne krize; primjećuje, nadalje, da je u mnogim državama članicama malim i srednjim poduzetnicima uvelike otežan pristup kapitalu jer komercijalne banke kredite dodjeljuju samo pod neopravdano nepovoljnim uvjetima;
14. primjećuje da neki ulagači iz sektora bankarstva i osiguranja moraju prilagoditi svoje poslovne modele strožim regulatornim zahtjevima koji se razvijaju; ističe da bi ti zahtjevi trebali ojačati financiranje realnog gospodarstva i doprinijeti najvažnijim ciljevima EU-a za održivo, uključivo i pametno gospodarstvo;
15. napominje da i ulagači mogu oklijevati pri ulaganju u određene sektore, uzimajući u obzir rizik od regulatornih promjena koje mogu suštinski izmijeniti ekonomski model projekta;
16. poziva Komisiju da u suradnji s Europskim odborom za sistemske rizike procijeni sistemske rizike za tržišta kapitala i društvo općenito zbog viška neiskoristivih sredstava povezanih s ugljičnim dioksidom; poziva Komisiju da o toj procjeni izvjesti u sklopu praćenja svoje Zelene knjige;
17. napominje da su trenutke šifre bankrota u EU-u nepovezane te da u nekim slučajevima mogu obeshrabrili prekogranično ulaganje i ograničiti mogućnost ulagača da povrate kapital u slučaju neuspjeha projekta; upozorava da se mora izbjeći smanjivanje uvjeta u vezi sa zaštitom ulagača; potvrđuje da su odredbe o bankrotu u nadležnosti država članica;

Alternativni mehanizmi financiranja

18. primjećuje da će komercijalne banke najvjerojatnije ostati glavni izvor financiranja i da je za države članice ključno uspostavljanje novih izvora koji će upotpuniti uspostavljene mehanizme i popuniti nedostatke u financiranju, pružajući odgovarajući regulatorni i nadzorni okvir usmjeren na potrebe realnog gospodarstva; žali što se tijekom proteklih dvadeset godina javna ponuda u EU-u smanjuje otežavajući rast, stvaranje radnih mjesta, inovacije i stabilnost; napominje da su uvrštena mala i srednja poduzeća zaslužna za značajan udio svih otvorenih radnih mjesta u EU-u te žali zbog negativnih posljedica ograničavanja kapitala takvim društvima dok rastu;
19. predlaže da se razmotri stvaranje dijela za ulaganje u okviru proračuna Europske unije;
20. pozdravlja zakonodavni prijedlog Komisije u vezi s dugoročnim investicijskim fondovima; primjećuje da će njihova predviđena obilježja značiti da služe uglavnom institucionalnim ulagačima; naglašava da režim EU-a za alternativne investicijske fondove, rizični kapital i socijalne investicijske fondove također pruža odgovarajuće modele ulagačkog instrumenta;
21. naglašava ojačanu ulogu novih inovativnih financijskih instrumenata na svim područjima djelatnosti i u financiranju koje je obuhvaćeno europskim strukturnim i investicijskim fondovima; naglašava da uloga financijskih instrumenata u okviru kohezijske politike raste zbog slabe dostupnosti zajmova za ulaganja u realnom gospodarstvu; poziva Komisiju da zajamči pravnu jasnoću i transparentnost novih gotovih financijskih instrumenata i da uspostavi jače veze s mogućnostima za dobivanje zajmova Europske investicijske banke;

Srijeda, 26. veljače 2014.

22. poziva Komisiju da predloži unaprijeđeni europski okvir za manje likvidne investicijske fondove kako bi se kratkoročna likvidnost privatnih kućanstava usmjerila prema dugoročnim ulaganjima, te da pruži dodatno rješenje za umirovljenje;
23. potiče zainteresirane strane u inicijativi projektnih obveznica Europske investicijske banke i EU-a da je i dalje razvijaju kako bi se povećalo financiranje velikih europskih infrastrukturnih projekata u sektoru prometa, energetike i informacijskih tehnologija; poziva države članice da razviju nacionalne inicijative projektnih obveznica uz potporu programa jamstva; podsjeća da bi se javna jamstva trebala odobravati samo pod strogim uvjetima u cilju osiguravanja odgovarajućeg pružanja javnih dobara;
24. vjeruje da javno-privatna partnerstva (JPP) mogu biti učinkovit i isplativ način olakšavanja suradnje između javnog i privatnog sektora za određene investicije, posebno za infrastrukturne projekte; napominje da postoji velika potreba za visokom stručnošću da bi se omogućila odgovarajuća selekcija, ocjena, izrada, dugoročno planiranje i uvođenje financijskog aranžmana takvih projekata;
25. vjeruje da su dugoročni javni ulagači (nacionalne, regionalne ili multilateralne razvojne banke i javne financijske institucije) snažni instrumenti u poticanju privatnih ulaganja kako bi se malim i srednjim poduzećima omogućio pristup financiranju i kako bi se ubrzalo dugoročno financiranje poduzeća od šire javnog interesa i od strateške važnosti, osobito onih koja bi dodala vrijednost ciljevima javne politike koji su povezani s gospodarskim rastom, socijalnom kohezijom i zaštitom okoliša; naglašava važnost odgovornosti, transparentnosti i demokratske odgovornosti za ciljeve poželjnih dugoročnih ulaganja i mehanizme kojima se olakšava njihovo ostvarivanje;
26. poziva Komisiju da u dokumentu u kojemu prati daljnje poduzete korake istraži i razvije usklađeni pristup dugoročnom vrednovanju projekata od općeg interesa koji dobivaju potporu iz javnih sredstava na razini EU-a i na nacionalnoj razini;
27. poziva države članice da stvore prikladne mreže za suradnju i razmjenu informacija te da ustanove nacionalne ili regionalne dugoročne javne ulagače kojima uzor mogu biti najbolje prakse već uspostavljenih institucija; s tim u vezi ističe da su takve nacionalne ili regionalne razvojne banke, koje su često strukturirane prema načelu suradnje, tijekom trenutne krize nastavile nuditi pouzdano financiranje regionalnim i lokalnim gospodarstvima; poziva Komisiju i države članice da pojačaju svoju potporu takvoj vrsti financijskih institucija;
28. poziva Komisiju da istraži načine za potporu država članica koje zahtijevaju financijsku i tehničku pomoć kako bi ustanovile svoje dugoročne nacionalne ili regionalne javne ulagače, te da istraži mogućnost mehanizma jamstva EU-a za dugoročne nacionalne javne ulagače;
29. poziva Komisiju i države članice da istraže potencijal tehnika grupiranja i udruživanja i tako poboljšaju mogućnosti za socijalne i druge infrastrukturne projekte na manjoj razini da bi se osiguralo potrebno ulaganje;
30. primjećuje brzi rast skupnog financiranja i vjeruje da ono može pružiti nove mogućnosti; Međutim, naglašava da se mora poštovati zaštita ulagača i transparentnost;
31. vjeruje da su institucionalni ulagači – osiguravajuća društva, mirovinski fondovi, obiteljski poslovi, uzajamni fondovi i zaklade – odgovarajući i pouzdani pružatelji dugoročnog financiranja, s obzirom na duga vremenska razdoblja njihovih poslovnih modela; naglašava da je odgovarajuće nadzorne i bonitetne zahtjeve u vezi s tim institucionalnim ulagačima potrebno razraditi i prilagoditi kako bi se promicalo dugoročno ulaganje za pametno, održivo i uključivo realno gospodarstvo;
32. naglašava potrebu da se poboljša pristup tržištima kapitala preko novih izvora financiranja poput primarnih javnih ponuda, grupnog financiranja, međusobnog pozajmljivanja („peer to peer”) i (pokrivenih) obveznica ili putem novih segmenata tržišta; poziva EU da razmotri i osloni se na uspješne nacionalne inicijative kako bi identificirao i uklonio prepreke primarnim javnim ponudama; podržava uvođenje klasifikacije rastućih tržišta malih i srednjih poduzeća u okviru Direktive o tržištima financijskih instrumenata; poziva Komisiju da podrži njihov razvoj revizijom Direktive o prospektu; također poziva Komisiju da razmotri pristup na razini glavnih uprava kako bi istražila načine poticanja javnih tržišta za mala i srednja poduzeća i načine na koje direktivama Akcijskog plana za financijske usluge mogu diversificirati udruženja ulagača;

Srijeda, 26. veljače 2014.

33. potiče regulatorne napore za osiguravanje visoke kvalitete sekuritizirane imovine, pritom sprječavajući razvoj jako složenih struktura, pretjeranu ponovnu sekuritizaciju i više od tri tranše; primjećuje da ima prostora za veću standardizaciju i transparentnost u odnosu na postojeće rizike; poziva Komisiju i Europsku središnju banku da izbliza slijede rad radne skupine za sekuritizaciju Odbora za financijsku stabilnost Međunarodne organizacije komisija za vrijednosne papire te da aktivno sudjeluju u njegovom radu; primjećuje nedostatak dosljednog pristupa i stoga poziva na razvijanje općeg regulatornog okvira i definicije „visokokvalitetne sekuritizacije”; vjeruje da visokokvalitetna sekuritizacija može imati važnu ulogu u financijskom posredovanju i za dugoročnu i za kratkoročnu imovinu i može biti od koristi malim i srednjim zajmoprimcima;

34. primjećuje da je sekuritizacija jedan od čimbenika koji su doprinijeli krizi jer je dugoročna odgovornost za rizik raširena duž sekuritizacijskog lanca; stoga poziva Komisiju da nastavi jačati i bankarski sustav, uključujući zadružne banke i javne štedionice i mogućnost banaka da pristupe dugoročnom refinanciranju kako bi pokrile svoja dugoročna ulaganja;

35. pozdravlja rad Europskog investicijskog fonda na kreditnom poboljšanju i Okvirni program konkurentnost i inovacije za stvaranje dodatnog financiranja za mala i srednja poduzeća;

36. poziva Komisiju da smanji nepotrebno administrativno i regulatorno opterećenje te da posebno uzme u obzir posebnosti malih i srednjih poduzeća i poduzetnika, pozdravlja usvajanje Akta o malom poduzetništvu za Europu i programa Konkurentnost poduzeća i malih i srednjih poduzeća (COSME) i Obzor 2020.; primjećuje da je fragmentacija financijskih tržišta financiranje sektora malih i srednjih poduzeća učinila složenijim i težim;

37. predlaže da EIB uspostavi poseban ogranak za financiranje malih i srednjih poduzeća s prilagođenim uvjetima za dobivanje zajmova;

38. pozdravlja poziv Komisije na uporabu privatnog dioničkog ili rizičnog kapitala, uređenog Direktivom o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i Uredbom o europskim fondovima rizičnog kapitala, kao alternativnog izvora financiranja, posebno u odnosu na društva u početnoj fazi ili u fazi rasta; primjećuje da porezni sustav trenutno izrazito potiče dužničko financiranje; vjeruje da poduzeća privatnog i rizičnog kapitala mogu pružiti vrijednu nefinancijsku potporu uključujući usluge savjetovanja, financijsko savjetovanje, savjetovanje o strategiji trgovanja i usavršavanje; poziva Komisiju da ocijeni ulogu tih poduzeća u financiranju gospodarstva EU-a; poziva Komisiju da radi na uklanjanju svake pristranosti na štetu vlasničkih udjela u različitim nacionalnim, europskim i globalnim gospodarstvima;

Regulatorno okruženje

39. naglašava da je poslovna klima koja je pogodna za ulagača i snažno usmjerena prema tehnološkom napretku preduvjet da se EU učini privlačnijim odredištem za izravna strana ulaganja; naglašava potrebu za poticanjem slobodnog kretanja kapitala unutar EU-a i između EU-a i trećih zemalja, kako bi EU mogao pristupiti globalnim udruženjima kapitala; u tom pogledu osobito primjećuje važnost osiguranja da je Direktiva o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova provedena tako da se potiču strana ulaganja u EU;

40. smatra da je važno da ulagači imaju pravo na izbor između brojnih atraktivnih investicijskih proizvoda kako bi mogli diversificirati svoja ulaganja;

41. naglašava potrebu za uklanjanjem pretjerane kratkoročnosti u ponašanju ulagača i pomakom prema kulturi odgovornog ulaganja koja vodi prema dugoročnom ulaganju u EU;

42. naglašava potrebu za poticanjem zajedničkog razumijevanja da financijska stabilnost i rast nisu međusobno isključivi već međuovisni i stvaraju važan temelj na kojem se gradi i unaprjeđuje povjerenje ulagača na dugoročnoj osnovi;

43. naglašava važnost financijskog obrazovanja i razumijevanje ulagača u uspostavljanju kulture dugoročnog ulaganja u EU, te naglašava ulogu koju u ovom pogledu mogu imati propisi na razini EU-a;

44. naglašava da su dosljedan regulatorni okvir i pravna sigurnost neizostavni za funkcionalno jedinstveno tržište financijskih usluga; vjeruje da bi trenutnu i buduću reformu regulatornog sustava trebalo pažljivo ocijeniti, a njezine posljedice pomno pratiti; poziva Komisiju i države članice da ubrzaju promicanje bankovne unije kako bi se smanjila fragmentacija financijskih tržišta; poziva Komisiju da dovrši jedinstveno tržište za usluge u cilju ostvarivanja njegovog punog potencijala;

Srijeda, 26. veljače 2014.

45. poziva na provedbu poticaja za unapređenje dugoročnih dioničkih udjela, kao što su dodatna prava na glasovanje u upravnim odborima, dodatne dionice ili više dividende;
46. poziva Komisiju da pažljivo ocijeni sveukupni utjecaj već dovršenog i tekućeg financijskog uređenja dugoročnog ulaganja;
47. pozdravlja napredak u tekućim pregovorima o partnerstvu za transatlantsku trgovinu i ulaganja; primjećuje važnost tih pregovora u jačanju politika i mjera za povećanje ulaganja EU-a i SAD-a u stvaranje radnih mjesta, održivi gospodarski rast i međunarodnu konkurentnost;
48. smatra da bi se posebna ocjena utjecaja na dugoročno ulaganje trebala uključiti u svaki zakonodavni prijedlog o uređenju relevantnih financijskih usluga;
49. pozdravlja poziv Komisije Europskom nadzornom tijelu za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje da ispita potencijalno umjeravanje pojedinih odredbi o kapitalnim zahtjevima unutar sustava Solventnost II, kako bi se izbjegle moguće prepreke dugoročnom ulaganju; poziva Komisiju da se u potpunosti savjetuje o predloženom umjeravanju i daljnjim koracima u izmjeni tekućeg zakonodavstva;
50. ponavlja svoj poziv da se u prijedlogu uredbe o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva dodijeli prikladan ponder rizika izlaganjima koja su cjelovito i potpuno osigurana hipotekama na kritične infrastrukturne projekte u sektoru prometa, energetike i komunikacije; smatra da bi daljnje zakonodavstvo trebalo uzeti u obzir zahtjeve dugoročnih ulagača, ocijeniti rizik financijske imovine uključujući prirodu i trajanje obveza te prepoznati pozitivan utjecaj stabilnih obveza;
51. potiče Komisiju da teži unaprijeđenoj međunarodnoj suradnji i usklađivanju u području dugoročnog ulaganja ostvarivanjem globalnog dijaloga na razini i G20 i Odbora za financijsku stabilnost (FSB);
52. vjeruje da ulaganja u dugoročnu imovinu zahtijevaju temeljito znanje i ocjenu dugoročnih rizika povezanih s tim ulaganjima; stoga naglašava da ulagači moraju uspostaviti visoku stručnost i dobro upravljanje rizikom kako bi zaštitili dugoročne obveze;
53. smatra da dobra računovodstvena načela usklađena s dugoročnim ciljevima za institucionalne ulagače, poput prijenosa na gospodarstvo koje ne šteti okolišu, mogu poboljšati transparentnost i dosljednost financijskih podataka te da bi sustavno trebala odražavati ekonomski pristup koji koriste dugoročni ulagači; naglašava da provedba ovih računovodstvenih načela ne smije rezultirati stvaranjem poticaja za procikličke strategije; potiče Odbor za međunarodne računovodstvene standarde da kod revizije praktičnog modela tržišne vrijednosti i vrednovanja po modelu u obzir uzme rizik od procikličnosti te da kod revizije konceptualnog okvira prizna središnju važnost razboritosti; vjeruje da objavljivanje jasnih i standardiziranih nefinancijskih informacija velikih društava može povećati transparentnost i potaknuti klimu pogodniju za ulagače;
54. potiče Komisiju da pobliže slijedi rad skupine G20 na prijedlozima za uspostavljanje multilateralnog investicijskog okvira koji postavlja minimalne standarde i izmjenjuje neke odredbe o dugoročnom ulaganju i računovodstvena pravila poštenih vrijednosti kako bi se riješile kratkoročne fluktuacije i nestabilnosti i tako potaknula prekogranična ulaganja;
55. vjeruje da postoji snažna potreba za pouzdanim poreznim okruženjem koje sprječava nastajanje prepreka dugoročnim ulaganjima; primjećuje da određeni porezni poticaji i ustupci mogu biti ključni u poticanju ulaganja; potiče dijeljenje najbolje prakse i naglašava da unutarnje tržište zahtijeva transparentnost i jaču koordinaciju nacionalnih poreznih politika u cilju olakšavanja prekograničnih ulaganja i izbjegavanja i dvostrukog oporezivanja i dvostrukog neoporezivanja; potiče države članice i Komisiju da ocijene mogućnost odobravanja porezno povoljnih prinosa za održive infrastrukturne projekte ili druge porezne poticaje i ustupke u cilju poticanja dugoročnog ulaganja;
56. poziva države članice da u suradnji s lokalnim i regionalnim vlastima preispitaju alate za planiranje svojeg proračuna te da razviju i objave vlastite nacionalne infrastrukturne planove kako bi ulagačima i drugim zainteresiranim stranama pružili detaljne informacije i kako bi omogućili veću sigurnost i planiranje unaprijed za buduće projekte; poziva Komisiju da državama članicama omogući razvoj načina standardizacije podataka o infrastrukturnim projektima te omogućavanja pristupa tim podacima preko središnjeg skladišta podataka;

Srijeda, 26. veljače 2014.

57. smatra da je stabilan regulatorni okvir za svaki sektor posebno nužan za nositelje koncesija koji upravljaju velikim prometnim infrastrukturnim bez javnog financiranja jer bi im on, zahvaljujući primjeni odgovarajućih pravila za obračunavanje naknada, omogućio pristup potrebnim financijskim sredstvima, povratu troškova u dugoročnom razdoblju i dostatnom povratu ulaganja;

58. poziva Komisiju da ocijeni utjecaj poreznih poticaja koje koriste države članice na dugoročna financiranja i energetske prijenos te da utvrdi najbolje prakse za razlikovanje nižih troškova za zelena ulaganja od viših troškova za ulaganja u projekte koji ne poštuju prijelaz na dobavljanje održive energije;

59. poziva da se malim i srednjim poduzećima da prednost pristupa europskim dugoročnim investicijskim fondovima s obzirom na to da ona čine temelj rasta i stvaranja radnih mjesta u EU-u; smatra da bi ovaj pristup trebalo pratiti pojednostavljivanje postupaka prijave; ističe važnost osiguravanja lakšeg pristupa financijskim sredstvima tijekom cijelog postojanja društva kako bi se stvorila i sačuvala održiva kvalitetna radna mjesta;

60. poziva Komisiju i države članice da potiču mirovinske fondove u donošenju društveno odgovornih odluka o ulaganju koje su u skladu sa standardima EU-a i međunarodnim standardima o ljudskim pravima te društvenim i ekološkim standardima, uključujući važeće smjernice i načela OECD-a i UN-a; podsjeća da planovi Komisije o reviziji Direktive o aktivnostima i nadzoru institucija za dobrovoljno mirovinsko osiguranje ne smiju omesti održivo dugoročno financiranje;

61. ističe potrebu za boljom financijskom regulacijom i nadzorom kako bi se zaštitili radnici, porezni obveznici i realno gospodarstvo od budućih tržišnih neuspjeha;

62. poziva Komisiju da ojača komunikaciju i odnos s EIB-om u odnosu na stvaranje prilagođenih programa zajmova i jamstava; potiče EIB na blisku suradnju s državama članicama i regijama u njihovoj provedbi novih inovativnih financijskih instrumenata iz europskih strukturnih i investicijskih fondova i na nastavak njihove investicijske strategije usmjerene na društveno-gospodarski sektor; nadalje, poziva EIB da razmotri i mogućnost veće fleksibilnosti u definiranju veličine i pravila za takve prilagođene programe zajmova i druge slične programe kako bi bili što je moguće više usklađeni s financijskim instrumentima koji se pružaju preko europskih strukturnih i investicijskih fondova, posebice kad je riječ o prikladnom financiranju za mlade poduzetnike i socijalna poduzeća;

o

o o

63. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Vijeću i Komisiji te vladama i parlamentima država članica.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0162

Seksualno iskorištavanje i prostitucija te njezin utjecaj na jednakost spolova

Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o seksualnom iskorištavanju i prostituciji te njezinu utjecaju na jednakost spolova (2013/2103(INI))

(2017/C 285/11)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članke 4. i 5. Opće deklaracije o ljudskim pravima iz 1948.,
- uzimajući u obzir UN-ovu Konvenciju o suzbijanju trgovanja osobama i iskorištavanja prostitucije drugih iz 1949.,
- uzimajući u obzir članak 6. Konvencije o ukidanju svih oblika diskriminacije žena (CEDAW) iz 1979. kojom se žele suzbiti svi oblici trgovanja ženama i iskorištavanje prostitucije žena,
- uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o pravima djeteta iz 1989.,
- uzimajući u obzir članak 2. Deklaracije UN-a o uklanjanju nasilja nad ženama iz 1993., u kojemu se navodi da nasilje nad ženama uključuje: „Fizičko, spolno i psihičko nasilje koje se odvija u društvenoj zajednici, uključujući silovanje, spolno zlostavljanje, spolno napastovanje i zastrašivanje na poslu, u obrazovnim ustanovama i drugdje, trgovanje ženama i prisilna prostitucija”,
- uzimajući u obzir Protokol iz Palerma iz 2000. o sprječavanju, suzbijanju i kažnjavanju trgovanja ljudima, posebice ženama i djecom, dodatnog dijela Konvencije UN-a protiv transnacionalnog organiziranog kriminala, i koji je priložen Konvenciji UN-a protiv transnacionalnog organiziranog kriminala,
- uzimajući u obzir strateške ciljeve iz odjeljka 3. Platforme za djelovanje iz 1995. i Pekinšku deklaraciju,
- uzimajući u obzir članak 2. Konvencije MOR-a br. 29. o prisilnom ili obveznom radu, u kojemu je definiran prisilan rad,
- uzimajući u obzir Briselsku deklaraciju (11) Međunarodne organizacije za migracije (IOM) o prevenciji i suzbijanju trgovanja ljudima, kojom se poziva na sveobuhvatnu, multidisciplinarnu i učinkovito usuglašenu politiku koja uključuje sudionike iz svih područja na koje se ona odnosi,
- uzimajući u obzir preporuke Vijeća Europe na ovom području, kao što je Preporuka br. R 11 iz 2000. o trgovanju ljudima u svrhu seksualnog iskorištavanja, Preporuka br. R 5 iz 2002. o zaštiti žena od nasilja, i Preporuka 1545 iz 2002. o kampanji protiv trgovanja ženama,
- uzimajući u obzir Konvenciju Vijeća Europe o akciji protiv trgovine ljudima,
- uzimajući u obzir prijedlog preporuke Parlamentarne skupštine Vijeća Europe „Kriminalizacija kupovine seksualnih usluga u svrhu borbe protiv trgovine ljudima za seksualno iskorištavanje”, Dok. 12920 od 26. travnja 2012.,
- uzimajući u obzir ministarsku odluku iz Beča br. 1 (12) OESS-a iz 2000. u svrhu potpore mjerama OESS-a i Akcijskom planu OESS-a za suzbijanje trgovanje ljudima (Odluka br. 557, donijeta 2003.),
- uzimajući u obzir članke 2. i 13. Ugovora o Europskoj uniji,
- uzimajući u obzir Okvirnu Odluku Vijeća 2002/629/PUP od 19. srpnja 2002. o suzbijanju trgovanja ljudima,

Srijeda, 26. veljače 2014.

- uzimajući u obzir Okvirnu Odluku Vijeća 2011/36/EU od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti žrtava, koja zamjenjuje Okvirnu Odluku Vijeća 2002/629/PUP od 19. srpnja 2002.,
- uzimajući u obzir Rezoluciju Vijeća o inicijativama za suzbijanje trgovanja ljudima, osobito ženama ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir Strategiju EU-a za iskorjenjivanje trgovine ljudima,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. lipnja 1995. donesenu na Četvrtoj svjetskoj konferenciji o ženama u Peking u pod nazivom „Akcija za jednakost, razvoj i mir” ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 24. travnja 1997. o Komunikaciji Komisije o protuzakonitom i štetnom sadržaju na internetu ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 16. rujna 1997. o potrebi za pokretanjem velike kampanje za nultu toleranciju prema nasilju nad ženama na području cijele Europske Unije ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 24. listopada 1997. o Zelenoj knjizi Komisije o zaštiti maloljetnika i ljudskom dostojanstvu na području audiovizualnih i informacijskih usluga ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 6. studenog 1997. o Komunikaciji Komisije o suzbijanju iskorištavanja djece u svrhu seksualnog turizma te o memorandumu o doprinosu Europske unije u jačanju prevencije seksualnog zlostavljanja i iskorištavanja djece ⁽⁶⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 16. prosinca 1997. o Komunikaciji Komisije o trgovanju ženama u svrhu seksualnog iskorištavanja ⁽⁷⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 13. svibnja 1998. o prijedlogu preporuke Vijeća o zaštiti maloljetnika i ljudskog dostojanstva na području audiovizualnih i informacijskih usluga ⁽⁸⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 17. prosinca 1998. o poštovanju ljudskih prava u Europskoj uniji ⁽⁹⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 10. veljače 1999. o usklađivanju oblika zaštite kojima se dopunjuje status izbjeglica u Europskoj uniji ⁽¹⁰⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 30. ožujka 2000. o Komunikaciji koje je Komisija uputila Vijeću, Europskom parlamentu, Gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija o provedbi mjera za suzbijanje iskorištavanja djece u svrhu seksualnog turizma ⁽¹¹⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 11. travnja 2000. o inicijativi Republike Austrije u cilju usvajanja Odluke Vijeća za suzbijanje dječje pornografije na internetu ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ SL C 260, 29.10.2003., str. 4.

⁽²⁾ SL C 166, 3.7.1995., str. 92.

⁽³⁾ SL C 150, 19.5.1997., str. 38.

⁽⁴⁾ SL C 304, 6.10.1997., str. 55.

⁽⁵⁾ SL C 339, 10.11.1997., str. 420.

⁽⁶⁾ SL C 358, 24.11.1997., str. 37.

⁽⁷⁾ SL C 14, 19.1.1998., str. 39.

⁽⁸⁾ SL C 167, 1.6.1998., str. 128.

⁽⁹⁾ SL C 98, 9.4.1999., str. 279.

⁽¹⁰⁾ SL C 150, 28.5.1999., str. 203.

⁽¹¹⁾ SL C 378, 29.12.2000., str. 80.

⁽¹²⁾ SL C 40, 7.2.2001., str. 41.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 18. svibnja 2000. o daljnjim mjerama u vezi s Pekinškom platformom za djelovanje ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 19. svibnja 2000. o Komunikaciji koju je Komisija uputila Vijeću i Europskom parlamentu pod nazivom „Za daljnje aktivnosti u borbi protiv trgovanja ženama” ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. lipnja 2000. o Komunikaciji Komisije o žrtvama kaznenih djela u Europskoj uniji: Razmatranja o normama i djelovanjima ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 12. lipnja 2001. o prijedlogu Okvirne Odluke Vijeća o suzbijanju trgovanja ljudima ⁽⁴⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 17. siječnja 2006. o strategijama sprečavanja trgovine ženama i djecom koji su u opasnosti od seksualnog iskorištavanja ⁽⁵⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 2. veljače 2006. o trenutačnom stanju u pogledu suzbijanja nasilja nad ženama i svim budućim djelovanjima ⁽⁶⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. ožujka 2006. o prisilnom prostituiranju u kontekstu svjetskih sportskih događanja ⁽⁷⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 26. studenog 2009. o uklanjanju nasilja nad ženama ⁽⁸⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 5. travnja 2011. o prioritetima i glavnim crtama nove okvirne politike EU-a za borbu protiv nasilja nad ženama ⁽⁹⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 6. veljače 2013. o 57. sjednici Komisije UN-a o položaju žena (CSW): Uklanjanje i prevencija svih oblika nasilja nad ženama i djevojkama ⁽¹⁰⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 23. listopada 2013. o organiziranom kriminalu, korupciji i pranju novca – preporuke za radnje i inicijative koje treba poduzeti ⁽¹¹⁾,
 - uzimajući u obzir kampanju za podizanje svijesti Europskog ženskog lobija „Nije na prodaju”,
 - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za prava žena i jednakost spolova i mišljenje Odbora za razvoj (A7-0071/2014),
- A. budući da su prostitucija i prisilna prostitucija pojave vezane uz spol, te imaju globalnu dimenziju i uključuju oko 40 – 42 milijuna ljudi širom svijeta, pri čemu su većina osoba koje se bave prostitucijom žene i djevojke, dok su muškarci gotovo jedini kupci, i budući da su one stoga ujedno i uzrok i posljedica neravnopravnosti spolova koju dodatno pogoršavaju;
- B. budući da su prostitucija i prisilna prostitucija oblici ropstva koji su nespojivi s ljudskim dostojanstvom i temeljnim ljudskim pravima;
- C. budući da je trgovina ljudima, osobito ženama i djecom, u svrhe seksualnog iskorištavanja i drugih oblika iskorištavanja jedan od najgorih oblika kršenja ljudskih prava; budući da trgovina ljudima bilježi porast na globalnoj razini potaknuta porastom organiziranog kriminala i njegove profitabilnosti;
- D. budući da je rad jedan od glavnih izvora ljudskog samoostvarenja kojim pojedinci pridonose općem blagostanju podupirući ga;

⁽¹⁾ SL C 59, 23.2.2001., str. 258.

⁽²⁾ SL C 59, 23.2.2001., str. 307.

⁽³⁾ SL C 67, 1.3.2001., str. 304.

⁽⁴⁾ SL C 53 E, 28.2.2002., str. 114.

⁽⁵⁾ SL C 287 E, 24.11.2006., str. 75.

⁽⁶⁾ SL C 288 E, 25.11.2006., str. 66.

⁽⁷⁾ SL C 291 E, 30.11.2006., str. 292.

⁽⁸⁾ SL C 285 E, 21.10.2010., str. 53.

⁽⁹⁾ SL C 296 E, 2.10.2012., str. 26.

⁽¹⁰⁾ Usvojen tekst, P7_TA(2013)0045.

⁽¹¹⁾ Usvojeni tekst, P7_TA(2013)0444.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- E. budući da su prostitucija i prisilna prostitucija u svojoj prirodi vezane uz neravnopravnost spolova u društvu i da imaju utjecaj na položaj žena i muškaraca u društvu i sagledavanje njihovih međusobnih odnosa i spolnosti;
- F. budući da se spolno i reproduktivno zdravlje promiče zdravim pristupom spolnosti uz međusobno poštovanje;
- G. budući da Direktiva 2011/36/EU od 5. travnja 2011. o prevenciji i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava trgovanja ljudima utvrđuje jasne odredbe o žrtvama;
- H. budući da svaka politika koja se bavi prostitucijom ima utjecaj na ostvarenje jednakosti spolova, razumijevanje rodnih pitanja te društvu, uključujući i mlade, prenosi poruke i norme;
- I. budući da prostitucija funkcionira kao poslovna djelatnost i stvara tržište na kojem su međusobno povezani različiti sudionici i na kojem svodnici i posrednici nastoje osigurati ili povećati svoja tržišta te maksimalno uvećati dobit, i budući da kupci seksualnih usluga imaju ključnu ulogu jer održavaju potražnju na tom tržištu;
- J. budući da prema SZO-u seksualno zdravlje „zahtijeva pozitivan pristup seksualnosti i seksualnim vezama temeljen na poštovanju, kao i mogućnost ugodnog i sigurnog seksualnog iskustva, bez prisile, diskriminacije i nasilja”;
- K. budući da prostitucija svaki intimni čin svodi na njegovu novčanu vrijednost i ljudsko biće spušta na razinu robe ili predmeta na korištenje klijentu;
- L. budući da velika većina prostituiranih osoba dolazi iz ranjivih skupina;
- M. budući da je pružanje seksualnih usluga blisko povezano s organiziranim kriminalom;
- N. budući da organizirani kriminal, trgovanje ljudima, osobito nasilni zločini i korupcija cvjetaju u sjeni prostitucije te da svaki okvir legalizacije ponajprije koristi svodnicima koji su u mogućnosti pretvoriti se u „poslovne ljude”;
- O. budući da tržišta prostitucije produbljuju problem trgovanja ženama i djecom ⁽¹⁾;
- P. budući da trgovanje ljudima služi kao sredstvo opskrbljivanja tržišta prostitucije ženama i djevojkama;
- Q. budući da podaci EU-a pokazuju neučinkovitost trenutačne politike u suzbijanju trgovine i da postoji problem u identificiranju i kaznenom progonu trgovaca te da je potrebno pojačati istrage slučajeva seksualnog trgovanja te kazneno gonjenje i osuđivanje trgovaca ljudima;
- R. budući da se sve više mladih, od kojih zabrinjavajuće velik broj djece, prisiljava na bavljenje prostitucijom;
- S. budući da prisila pod kojom se odvijaju aktivnosti prostitucije može biti izravna i fizička ili neizravna, na primjer u obliku pritisaka na obitelj u zemlji podrijetla, i budući da prisila može biti psihološka i podmukla;
- T. budući da glavnu odgovornost za rješavanje pitanja trgovanja ljudima snose države članice, budući da je u travnju 2013. samo šest država članica izvijestilo o potpunom prenošenju Direktive EU-a o borbi protiv trgovine ljudima, čiji je rok za provedbu istekao 6. travnja 2013.;
- U. budući da Komisija u svojoj Strategiji za jednakost žena i muškaraca (2010. – 2015.) ističe da „nejednakosti između muškaraca i žena krše temeljna prava”;

⁽¹⁾ U izvješću Sigme Hude iz 2006., posebne izvijestiteljice UN-a za trgovanje ljudima, osobito ženama i djecom, istaknut je izravan utjecaj politika povezanih s prostitucijom na razinu trgovine ljudima.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- V. budući da postoji veliko razilaženje u načinima na koje se države članice nose s problemom prostitucije, među kojima prevladavaju dva osnovna pristupa: u prvom pristupu prostitucija se smatra kršenjem ženskih prava, odnosno oblikom seksualnog ropstva, koje ima za posljedicu i podržava nejednakost spolova; drugi pristup temelji se na ideji da prostitucija promiče jednakost spolova podupirući žensko pravo da čini sa svojim tijelom što želi; u oba slučaja pojedine države članice imaju nadležnost za odlučivanje o tome kako pristupiti pitanju prostitucije;
- W. prostitucija očigledno oblik nasilja nad ženama;
- X. budući da je rješavanju pitanja prostitucije potrebno pristupiti s dugoročnom vizijom i perspektivom jednakosti spolova;
1. potvrđuje da su prostitucija, prisilna prostitucija i seksualno iskorištavanje izrazito rodna pitanja, da predstavljaju kršenje ljudskog dostojanstva te da su u suprotnosti s načelima ljudskih prava, među kojima je i jednakost spolova, a time i u suprotnosti s načelima Povelje o temeljnim pravima Europske unije, uključujući cilj i načelo jednakosti spolova;
 2. ističe da se moraju poštovati zdravstvena prava svih žena, uključujući njihovo pravo na vlastito tijelo i seksualnost bez prisile, diskriminacije i nasilja;
 3. naglašava da su prostitucija i trgovanje ljudima višestruko povezani i potvrđuje da se prostitucijom i na svjetskoj i na europskoj razini produbljuje problem trgovanja ranjivim ženama i djevojkama, od kojih je velika većina u dobi između 13 i 25 godina; naglašava da se, prema podacima Europske komisije, većina (62 %) trgovanja ljudima odvija u svrhe seksualnog iskorištavanja, a žene i djevojke čine 96 % potvrđenih i pretpostavljenih žrtava pri čemu je posljednjih godina u porastu postotak žrtava iz država koje nisu članice EU-a;
 4. potvrđuje međutim da zbog nedostatka pouzdanih, točnih i usporedivih podataka među zemljama, uglavnom zbog nezakonite i često nevidljive prirode prostitucije i trgovine, tržište prostitucije ostaje nedokučivo, a političko odlučivanje otežano, što znači da se sve brojke temelje jedino na procjenama;
 5. naglašava da je prostitucija i zdravstveni problem jer ima štetne učinke na zdravlje osoba koje se bave prostitucijom, koje češće pate od seksualnih, fizičkih, duševnih i zdravstvenih trauma, ovisnosti o drogama i alkoholu, gubitka samopoštovanja i imaju višu stopu smrtnosti u odnosu na prosječnu populaciju; dodaje i naglašava da mnoge osobe koje kupuju seksualne usluge traže nezaštićeni komercijalni spolni odnos, čime se povećava mogućnost štetnog učinka na zdravlje osoba koje se bave prostitucijom, kao i na zdravlje kupaca;
 6. naglašava da prisilna prostitucija, prostitucija i iskorištavanje u seksualnoj industriji mogu imati razorne i trajne psihičke i fizičke posljedice, čak i nakon prestanka bavljenja prostitucijom, za pojedince koji su uključeni u njih, osobito djecu i adolescente, te su također uzrok i posljedica spolne nejednakosti i podupiru ustaljene rodne stereotipove i stereotipno razmišljanje, kao što je ideja da su tijela žena i djevojaka na prodaju kako bi zadovoljila potrebe muškaraca za spolnim činom;
 7. poziva nadalje države članice da sukladno nacionalnom pravu za osobe koje se bave prostitucijom izvan mjesta pružanja usluga prostitucije uvedu redovito, povjerljivo savjetovanje i zdravstvene preglede;
 8. potvrđuje da su prostitutke visokorizična skupina za zaraze HIV-om i za druge spolno prenosive bolesti;
 9. poziva države članice da razmijene najbolja iskustva iz prakse o načinima smanjenja opasnosti povezanih s uličnom prostitucijom;
 10. potvrđuje da prostitucija i prisilna prostitucija općenito mogu utjecati na nasilje nad ženama s obzirom na to da istraživanje o korisnicima seksualnih usluga pokazuje da muškarci koji kupuju seksualne usluge imaju ponižavajuću sliku o ženama⁽¹⁾; stoga predlaže nacionalnim nadležnim tijelima da zabrana kupovanja seksualnih usluga bude popraćena kampanjom jačanja svijesti muškaraca;

⁽¹⁾ Nekoliko studija o korisnicima seksualnih usluga nalazi se ovdje: <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

Srijeda, 26. veljače 2014.

11. naglašava da su osobe koje se bave prostitucijom društveno, ekonomski, tjelesno, duševno, emotivno i u obiteljskom smislu ugrožene te im prijete opasnost od nasilja i štete više nego u bilo kojoj drugoj djelatnosti; nacionalne policijske snage trebalo bi stoga potaknuti na rješavanje, između ostalog, niske stope osuđivanosti za silovanja počinjena nad prostitutkama; naglašava da su osobe koje se bave prostitucijom također podvrgnute javnom sramoćenju i društvenom stigmatiziranju, čak i ako se prestanu baviti prostitucijom;
12. skreće pozornost na činjenicu da prostitutke imaju pravo na majčinstvo, odgajanje djece i brigu o njima;
13. naglašava da normalizacija prostitucije utječe na nasilje nad ženama; posebice ukazuje na podatke koji pokazuju da su muškarci koji kupuju seksualne usluge češće provodili seksualnu prisilu i druge oblike nasilja nad ženama te često iznosili mizogine stavove;
14. navodi da je 80 – 95 % žena koje se bave prostitucijom bilo žrtva nekog oblika nasilja prije ulaska u svijet prostitucije (silovanje, incest, pedofilija), 62 % prijavilo je da su bile silovane, a 68 % pati od posttraumatskog stresnog poremećaja – sličan postotak vrijedi i za žrtve mučenja⁽¹⁾;
15. ističe da dječja prostitucija nikad ne može biti dobrovoljna jer djeca nemaju sposobnost „pristanka” na prostituciju; potiče države članice EU-a da što energičnije zabrane dječju prostituciju (koja uključuje mlađe od 18 godina) jer ona je najozbiljniji oblik prisilne prostitucije; hitno zahtijeva pristup nulte tolerancije koji se temelji na prevenciji, zaštiti žrtava i kaznenom progonu klijenata;
16. ističe da su dječja prostitucija i seksualno iskorištavanje djece u porastu, također i preko društvenih mreža na kojima se često koristi obmanom i zastrašivanjem;
17. svraća pozornost na pojavu prostitucije maloljetnih osoba, koja nije istovjetna spolnom napastovanju i čiji korijeni leže u teškim ekonomskim situacijama i nedostatku roditeljske skrbi;
18. ističe potrebu za učinkovitim mjerama za posvećivanje posebne pozornosti uklanjanju maloljetnih osoba koje se bave prostitucijom s takozvanoga tržišta prostitucije i sprečavanju njihova ulaska u to tržište, kao i za usredotočenje na djelatnosti protivne ciljevima Konvencije UN-a o pravima djeteta i njezina mjerodavnog Dodatnog protokola;
19. smatra da bi kupovanje seksualnih usluga od prostitutki mlađih od 21 godine trebalo biti kazneni prekršaj, a pružanje takvih usluga od strane prostitutki kažnjivo;
20. svraća pozornost na pojavu „sponzorstva” koja uključuje prostituciju maloljetnih djevojaka ili djevojaka koje su tek postale punoljetne u zamjenu za luksuzne predmete ili male svote novca koje pružaju sredstva za pokrivanje dnevnih troškova ili troškova vezanih uz obrazovanje;
21. podsjeća države članice da obrazovanje ima važnu ulogu u sprečavanju prostitucije i s njom povezanoga organiziranog kriminala te stoga preporučuje da se u školama i fakultetima provedu posebne obrazovne kampanje za podizanje svijesti i prevenciju primjerene dobi te preporučuje da obrazovanje o rodnoj jednakosti bude temeljni cilj obrazovnog procesa mladih;
22. skreće pozornost na činjenicu da oglasi za seksualne usluge u novinama i društvenim medijima mogu biti sredstva potpore trgovini i prostituciji;
23. skreće pozornost na rastuću ulogu interneta i društvenih mreža u regrutiranju novih i mladih osoba za bavljenje prostitucijom koje provode mreže za trgovinu ljudima; poziva na vođenje kampanja za prevenciju i na internetu, uzimajući u obzir osjetljive skupine na koje su usmjerene te mreže za trgovinu ljudima;

⁽¹⁾ Farley, M.: „Nasilje nad ženama i posttraumatski stresni sindrom”, *Žene i zdravlje*, 1998.; Damant, D. i dr., „Trajectoires d'entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité”, *Le Journal International de Victimologie*, br. 3, travanj 2005.

Srijeda, 26. veljače 2014.

24. ukazuje na neke, uglavnom negativne, učinke koje produkcija masovnih medija i pornografija, osobito internetska, imaju na stvaranje nepovoljne slike o ženama, što može poticati na zanemarivanje njihove ljudske osobnosti i utjecati na predstavljanje žena kao robe; također upozorava da se seksualna sloboda ne smije tumačiti kao dozvola za zapostavljanje žena;
25. naglašava da normalizacija prostitucije utječe na predodžbu mladih o seksualnosti i na odnose između muškaraca i žena;
26. naglašava da osobe koje se bave prostitucijom ne bi trebale biti kazneno gonjene te poziva sve države članice da povuku represivne zakone koji se odnose na osobe koje se bave prostitucijom;
27. poziva države članice da se suzdrže od kriminaliziranja i kažnjavanja prostitutki te da razviju programe koji bi prostitutkama/seksualnim radnicima pomogli napustiti to zanimanje ako to žele;
28. smatra da bi smanjenje potražnje trebalo biti dijelom integrirane strategije za borbu protiv trgovanja ljudima u državama članicama;
29. smatra da je jedan od načina borbe protiv trgovanja ženama i maloljetnim djevojkama radi seksualnog iskorištavanja te jedan od načina jačanja jednakosti spolova model koji su usvojili Švedska, Island i Norveška (takozvani nordijski model) i koji se trenutno razmatra u nekoliko europskih zemalja, u skladu s kojim je kazneno djelo kupovina seksualnih usluga, a ne usluge osoba koje se bave prostitucijom;
30. naglašava da je prostitucija prekogranični problem i da bi države članice trebale preuzeti odgovornost za borbu protiv kupovine seksualnih usluga izvan svog teritorija;
31. naglašava da neki podaci potvrđuju preventivan učinak nordijskog modela na trgovanje ljudima koje je usmjereno na Švedsku, gdje se opseg prostitucije i trgovanja ljudima u seksualne svrhe nije povećao, i da stanovništvo, a posebno mladi, sve više podupiru taj model, što pokazuje da su se zakonodavstvom promijenili stavovi;
32. potvrđuje rezultate nedavnog vladinog izvješća u Finskoj kojim se poziva na potpunu kriminalizaciju kupovine seksualnih usluga budući da se finski pristup kojim se kriminalizira kupce seksualnih usluga od žrtava trgovanja ljudima pokazao neučinkovitim u rješavanju problema tog trgovanja;
33. smatra da zakonodavstvo pruža mogućnost da se razjasni koje su norme društveno prihvatljive i stvori društvo koje odražava te vrijednosti;
34. vjeruje da viđenje prostitucije kao zakonitog „seksualnog posla” i dekriminalizacija seksualne industrije općenito te legaliziranje pružanja seksualnih usluga nije rješenje za zaštitu ugroženih žena i djevojaka od nasilja i iskorištavanja, već ima suprotan učinak i dovodi ih u opasnost od većeg stupnja nasilja i istodobno potiče rast tržišta prostitucije a time i broj žena i djevojaka koje trpe zlostavljanje;
35. osuđuje sva politička nastojanja ili diskurse koji se temelje na stavu da prostitucija može biti rješenje za migrantice u Europi;
36. stoga poziva države članice da sukladno nacionalnom pravu, policiji i tijelima nadležnima za mjesta na kojima se pružaju usluge prostitucije daju pravo pristupa takvim mjestima te pravo na to da ih nasumično kontroliraju;
37. poziva Komisiju i države članice da pokrenu sve moguće načine i sredstva u borbi protiv trgovanja ljudima i seksualnog iskorištavanja te da smanje prostituciju jer se njima krše temeljna prava žena, osobito maloljetnica, i spolna jednakost;
38. poziva države članice da što prije prenesu u nacionalno pravo Direktivu 2011/36/EU od 5. travnja 2011. o prevenciji i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava trgovanja ljudima, kojom se zamjenjuje Okvirna odluka Vijeća 2002/629/PUP, posebno u pogledu zaštite žrtava;

Srijeda, 26. veljače 2014.

39. poziva Komisiju da ocijeni dosadašnji utjecaj europskog pravnog okvira za sprječavanje trgovanja radi seksualnog iskorištavanja, da poduzme daljnja ispitivanja shema prostitucije i na području trgovanja ljudima u svrhu seksualnog iskorištavanja i povećanog opsega seksualnog turizma u EU-u, s osobitom pozornošću na maloljetnike, te da promiče razmjenu najboljih iskustava iz prakse među državama članicama;
40. naglašava da bi Komisija trebala nastaviti s financiranjem projekata i programa za borbu protiv trgovanja ljudima i seksualnog iskorištavanja;
41. poziva države članice na izradu i provedbu politika borbe protiv trgovanja, seksualnog iskorištavanja i prostitucije te na to da osiguraju potporu svim važnim stranama, policiji i ostalim tijelima za provedbu zakona te socijalnim i medicinskim službama, kao i njihovu uključenost u postupke odlučivanja i suradnju;
42. primjećuje da bi se velika većina prostitutki željelo prestati baviti prostitucijom, ali misli da ne može; naglašava da je tim osobama potrebna odgovarajuća potpora, posebice psihološka i socijalna, kako bi izašle iz mreža seksualnog iskorištavanja i ovisnosti koja je s njima često povezana; stoga predlaže nadležnim tijelima da uspostave programe za izlazak iz prostitucije, u bliskoj suradnji sa sudionicima;
43. naglašava važnost odgovarajućeg osposobljavanja policijskih službi i osoblja pravnih sustava na općenitiji način u vezi s različitim aspektima seksualnog iskorištavanja, uključujući rodne aspekte i aspekte imigracije, te potiče države članice da ohrabruju policijske službe na suradnju sa žrtvama i potiču ih na svjedočenje, da podrže postojanje specijaliziranih službi u sklopu policije i da zapošljavaju policajke; ustraje na potrebi za suradnjom država članica u pravnim pitanjima kako bi borba protiv mreža za trgovinu ljudima u Europi bila učinkovitija;
44. usmjerava pozornost nacionalnih tijela na utjecaj posljedica krize na to da je sve veći broj žena i djevojaka, uključujući migrantice, prisiljavano na bavljenje prostitucijom;
45. ističe da su gospodarski problemi i siromaštvo glavni uzroci prostitucije među mladim ženama i djevojkama te da su rodno specifične strategije prevencije, nacionalne kampanje i kampanje na europskoj razini posebno usmjerene prema socijalno isključenim zajednicama i osobama u uvjetima povećane ugroženosti (kao što su osobe s invalidnošću i mladi u sustavu zaštite djece), mjere smanjenja siromaštva i podizanja razine svijesti među kupcima i pružateljima seksualnih usluga te razmjena najboljih praksi ključ borbe protiv seksualnog iskorištavanja žena i djevojaka, osobito migrantica; preporučuje da Komisija proglasi „Europski tjedan borbe protiv trgovine ljudima“;
46. naglašava da je socijalna isključenost ključni čimbenik koji pridonosi povećanju ranjivosti ugroženih žena i djevojaka te trgovanju ljudima; naglašava također da je gospodarska i socijalna kriza dovela do nezaposlenosti, što često dovodi do toga da se najugroženije među njima, uključujući one s višim položajem na društvenoj ljestvici, počinju baviti prostitucijom/seksualnim poslom kako bi prevladale siromaštvo i socijalnu isključenost; poziva države članice na rješavanje temeljnih socijalnih problema koji muškarce, žene i djecu tjeraju na prostituiranje;
47. potiče države članice da financiraju organizacije koje će na licu mjesta pružati podršku i izlazne strategije, da žrtvama trgovanja ili seksualnog iskorištavanja, također migrantima i osobama bez dokumenata, osiguraju inovativne socijalne usluge uz istodobnu procjenu pojedinačnih potreba i rizika kako bi im se pružila odgovarajuća pomoć i zaštita, te koje će u skladu s holističkim pristupom i putem različitih policijskih, imigracijskih, zdravstvenih i obrazovnih službi provoditi politike s ciljem pružanja pomoći ranjivim ženama i maloljetnicama kako bi se prestale baviti prostitucijom, istodobno osiguravajući da takvi programi imaju zakonsku osnovu i potrebna sredstva za ostvarenje tog cilja; ustraje na važnosti psihološkog savjetovanja i potrebe žrtava seksualnog iskorištavanja za društvenom reintegracijom; podsjeća da je za taj postupak potrebno vrijeme i stvaranje životnog plana koji predstavlja vjerodostojnu i održivu alternativu za osobe koje su se bavile prostitucijom;
48. naglašava da su potrebne dodatne analize i statistički dokazi kako bi se procijenilo koji je model najučinkovitiji u borbi protiv trgovanja ženama i djevojkama za seksualno iskorištavanje;
49. potiče zemlje članice da procjene i pozitivne i negativne učinke kriminalizacije kupovine seksualnih usluga na smanjenje prostitucije i trgovanje;
50. poziva EU i njegove države članice da razviju rodno specifične preventivne politike u državama porijekla osoba koje se bave prostitucijom jer su žrtve trgovanja, a koje su usmjerene kako na kupce spolnog čina, tako i na žene i maloljetnike uz pomoć sankcija, kampanja za podizanje svijesti i obrazovanja;

Srijeda, 26. veljače 2014.

51. zahtijeva od EU-a i država članica da poduzmu mjere za odvracanje od seksualnog turizma na području EU-a i izvan njega;
 52. zahtijeva od Europske službe za vanjsko djelovanje da poduzme mjere za zaustavljanje prakticiranja prostitucije u područjima sukoba u kojima su prisutne vojne snage EU-a;
 53. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.
-

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0163

Promicanje razvoja odgovornim poslovnim praksama**Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o promicanju razvoja odgovornim poslovnim praksama, uključujući ulogu ekstraktivne industrije u zemljama u razvoju (2013/2126(INI))**

(2017/C 285/12)

Europski Parlament,

- uzimajući u obzir Deklaraciju iz Addis Abebe o razvoju i upravljanju mineralnim resursima Afrike, koju je donijela Prva konferencija Afričke unije ministara odgovornih za razvoj mineralnih resursa u listopadu 2008.,
 - uzimajući u obzir Viziju afričkog rudarstva, koju su donijeli čelnici država i vlada na sastanku na vrhu Afričke unije u veljači 2009.,
 - uzimajući u obzir Deklaraciju iz Lusake o posebnom sastanku na vrhu za borbu protiv nezakonita iskorištavanja prirodnih resursa u regiji Velikih jezera Međunarodne konferencije o regiji Velikih jezera (ICGLR) od 15. prosinca 2010. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir Akcijski plan za provođenje Vizije afričkog rudarstva, koji je donijela druga Konferencija Afričke unije ministara odgovornih za razvoj mineralnih resursa, održana u Addis Abebi u prosincu 2011.,
 - uzimajući u obzir 10 načela uključivanja upravljanja rizicima za ljudska prava u pregovore o ugovorima između države i ulagača, koja je predložio posebni predstavnik glavnog tajnika na 17. zasjedanju UN-ova Vijeća za ljudska prava u svibnju 2011.,
 - uzimajući u obzir OECD-ove Smjernice s dužnom pažnjom za odgovorne lance opskrbe mineralnim sirovinama iz područja pogođenih sukobima i područja visokog rizika, u kojima su pružene detaljne preporuke za pomoć poduzećima u poštovanju ljudskih prava i izbjegavanju financiranja sukoba njihovim praksama opskrbe ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir međunarodnu normu za transparentnost inicijative EITI kojom se jamči objavljivanje vladinih prihoda koji proizlaze iz prirodnih resursa,
 - uzimajući u obzir Deklaraciju skupine G8 iz Lough Erne iz lipnja 2013., u kojoj su čelnici država i vlada naglasili važnost transparentnog i odgovornog upravljanja prirodnim resursima i njihovim lancem opskrbe ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir konačnu izjavu skupine G20, objavljenu 6. rujna 2013., kojom su čelnici podržali Inicijativu za transparentnost ekstraktivnih industrija (EITI),
 - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za razvoj (A7-0132/2014),
- A. budući da u mnogim zemljama u razvoju rudarstvo čini znatan udio BDP-a i često velik dio deviznih prihoda i stranih ulaganja;

⁽¹⁾ <http://www.oecd.org/corporate/mne/47143500.pdf>⁽²⁾ <http://www.oecd.org/daf/inv/mne/GuidanceEdition2.pdf>⁽³⁾ <https://www.gov.uk/government/publications/g8-lough-erne-declaration/g8-lough-erne-declaration-html-version>

Srijeda, 26. veljače 2014.

- B. budući da Afrika ima jedne od najvećih svjetskih rezervi mineralnih sirovina i budući da afričke mineralne rudne resurse treba iskoristiti za ostvarivanje Milenijskih razvojnih ciljeva, iskorjenjivanje siromaštva i postizanje brzog i obuhvatnog društveno-gospodarskog razvoja; budući da afričke države ipak još trebaju razviti i primijeniti koherentne strategije kako bi iskorištavanje prirodnih resursa postalo pokretač razvoja i diversifikacije njihovih gospodarstava;
- C. budući da prirodni resursi mogu biti važni pokretači gospodarskog rasta i društvenog razvoja ako se prihodima od tih resursa upravlja na ispravan i transparentan način;
- D. budući da su sukobi oko nafte, plina, minerala, drva i drugih prirodnih resursa drugi najveći izvor sukoba u svijetu; budući da su borbe za resurse poput zemlje i vode sve češće te da pojačavaju postojeće sukobe ili potiču nove; budući da je loše upravljanje zemljom i prirodnim resursima popraćeno uništavanjem okoliša, rastom stanovništva i klimatskim promjenama;
- E. budući da, paradoksalno, zemlje s bogatim prirodnim resursima često prolaze lošije od drugih zemalja (fenomen „prokletstva resursa”) te da kontrola, eksploatacija, trgovanje i oporezivanje mineralnih sirovina u nekim slučajevima doprinose oružanim sukobima (problem „mineralnih sirovina s područja pogođenih sukobima”);
- F. budući da se koristi od rudarstva za lokalno stanovništvo često ne ostvare ili ih u velikoj mjeri zasjene negativni društveni i ekološki učinci; budući da boljim upravljanjem i većom transparentnošću lokalne i nacionalne vlasti mogu ostvariti prednosti od rudarstva za lokalno stanovništvo, omogućujući tako poništavanje eventualnih negativnih učinaka na društvo i okoliš;
- G. budući da procjene učinka na okoliš i na društvo imaju važnu ulogu u zaštiti prava domorodačkih naroda u rudarskim područjima;
- H. budući da je 2008. Svjetska banka procijenila da 90 % proizvodnje minerala u Demokratskoj Republici Kongo dolazi od malih rudara koji nisu registrirani te rade u udaljenim i nesigurnim područjima koja kontroliraju oružane skupine;
- I. budući da rudarenje u manjem opsegu osigurava zaposlenje, posebno u ruralnim područjima; budući da je formalizacija obrtničkog rudarenja i rudarenja u manjem opsegu (ASM) potrebna radi poticanja lokalnog/nacionalnog poduzetništva, poboljšanja zarade i unapređenja integriranog društvenog i gospodarskog razvoja; budući da neformalna narav obrtničkog rudarenja i rudarenja u manjem opsegu u Africi čini rudarenje metom organiziranog kriminala i paravojnih organizacija te nailazi na mnogo izazova, poput rada djece, što mu onemogućuje postizanje potpunog razvojnog potencijala;
- J. budući da bi ekstraktivne industrije trebale poticati razvoj visokotehnoloških inovativnih sektora te nuditi rješenja u pogledu učinkovitosti korištenja resursa i energetske učinkovitosti, ekološkog dizajna, poboljšanja uspješnosti, recikliranja i kružnog gospodarstva, koja moraju biti od koristi i za zemlje u razvoju i za razvijene zemlje;
- K. budući da se Vizijom afričkog rudarstva nudi okvir za dosljedniju i stabilniju integraciju tog sektora u gospodarstvo i društvo kontinenta;
- L. budući da je kršenje ljudskih prava u ekstraktivnoj industriji često te uključuje dječji rad, spolno nasilje, nestanke ljudi, povredu prava na čist okoliš, gubitak zemlje i sredstava za preživljavanje bez pregovora i bez odgovarajuće odštete, prisilno preseljavanje te uništavanje mjesta od ritualne i kulturne važnosti;
- M. budući da su prisilni rad, uskraćivanje sindikalnih i kolektivnih pregovaračkih prava te izostanak i kršenje zdravstvenih i sigurnosnih standarda i dalje glavni problemi, osobito u rudarenju u manjem opsegu;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- N. budući da je odgovornost za poštovanje ljudskih prava globalni standard očekivanog ponašanja za sva poduzeća, gdje god ona poslovala, na što se podsjeća u *Vodećim načelima poslovanja i ljudskih prava* koja je priredio John Ruggie, posebni predstavnik glavnog tajnika UN-a za pitanja ljudskih prava, transnacionalnih korporacija i drugih poduzeća; budući da je ipak premalo slaganja oko konkretnih implikacija te odgovornosti, a napredak prema sveobuhvatnom poštovanju te odgovornosti ozbiljno je otežan nedostatkom učinkovitih mehanizama praćenja, izvještavanja, provjere i odgovornosti;
- O. budući da sve veći broj kodeksa ponašanja, standarda i programa certificiranja s različitim tematskim opsegom na području izvješća o sigurnosti kemikalija (CSR) čini procjene, usporedbe i provjeru teškima ili nemogućima; budući da taj velik broj ima mnogo uzroka, uključujući nedovoljnu posvećenost traženju učinkovitih izvješća o sigurnosti kemikalija i površnost poduzeća koja žele da ih se smatra društveno i ekološki odgovornima;
- P. budući da je odmak od trenutačnog sustava *à la carte*, u kojem poduzeća biraju kodekse i standarde po vlastitom izboru, prema zakonski obvezujućem općem okviru za CSR i posebnim provedbenim standardima s obzirom na industriju od presudne važnosti kako bi se povećala učinkovitost i postigla jednakost u području CSR-a;
- Q. budući da se manipulativnim „zelenim” marketingom stvara prividna slika pozitivnih učinaka za okoliš kako bi se zavarala javnost i odvratila njihova pažnja od radnji koje su štetne za okoliš te budući da se njime zavarava potrošače, javnost i regulatore u vezi s ekološkim postignućima i potkopava nastojanja odgovornog poslovnog ponašanja te se stoga protiv njega treba boriti; budući da općenito govoreći poduzeća koja se koriste CSR-om kao marketinškim alatom moraju osigurati točnost pritužbi;
- R. budući da se provedbom EITI-a želi povećati razina transparentnosti u upravljanju prihodima s ciljem smanjenja potencijalnih slučajeva korupcije i ostvarivanja pravedne podjele koristi;
- S. budući da, iako je mnogo afričkih zemalja u posljednja dva desetljeća provelo gospodarsku i trgovinsku liberalizaciju i liberalizaciju ulaganja, one nisu ostvarile znatnu gospodarsku diversifikaciju i danas imaju u prosjeku manje diversificirana gospodarstva koja su više usmjerena na, primjerice, mineralne i poljoprivredne izvozne proizvode niske dodane vrijednosti koji su iznimno osjetljivi na izvanjske cjenovne potrebe; budući da se danas svi naponi moraju usmjeriti na postizanje veće gospodarske diversifikacije, odnosno smanjenje ovisnosti o ekstraktivnim industrijama ili izvozu poljoprivrednih proizvoda;
- T. budući da se u Deklaraciji iz Adis Abebe o razvoju i upravljanju mineralnim resursima Afrike potiče afričke zemlje da osiguraju da se EPA-om i pregovorima WTO-a općenito ne dovode u pitanje nacionalne politike razvoja te da se liberalizacijom trgovine koja može dovesti do povećanja ovisnosti afričkih zemalja s niskim prihodima o osnovnim proizvodima ne izbjegava „učinak zaključavanja”;
- U. budući da se Latinska Amerika od reforma na području rudarstva koje je 1980-ih provela Svjetska banka usredotočuje na jačanje uloge državnih institucija s naglaskom na nacionalne prioritete i ciljeve politike gospodarskog razvoja;
- V. budući da su izvozne carine česte, iako su zabranjene mnogim europskim trgovinskim sporazumima i sporazumima o gospodarskom partnerstvu čiju provedbu EU zahtijeva;
- W. budući da se neke od zemalja afričko-karipsko-pacifičke skupine država brinu da će ograničenja izvoznih carina iz Sporazuma o gospodarskom partnerstvu otežati pomake u lancu vrijednosti;
- X. budući da su korupcija i netransparentni ugovori umnogome u velikoj mjeri prisutni u rudarskoj industriji;
- Y. budući da se zbog globalne prirode suvremenih lanaca opskrbe prirodni resursi koji su bili uzrokom nekih od najbrutalnijih sukoba kupuju i prodaju na međunarodnoj razini, što čine i poduzeća koja posluju u EU-u;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- Z. budući da dobrovoljni naponi poduzeća za izbjegavanje nabave mineralnih sirovina iz područja pogođenih sukobima nisu uvijek bili učinkoviti, iako su dobrodošli;
- AA. budući da se u odjeljku 1502. zakona Dodd-Franck zahtijeva od poduzeća koja su uvrštena pri Komisiji za vrijednosnice i burze Sjedinjenih Američkih Država (SEC), uključujući europska poduzeća, da primjene dužnu pažnju prilikom utvrđivanja sadrže li njihovi proizvodi minerale kojima su se financirale oružane skupine u Demokratskoj Republici Kongu; i budući da u dodanoj odluci SEC upućuje na smjernice OECD-a koje predstavljaju vjerodostojni standard u vezi s dužnom pažnjom kad je riječ o poduzećima koja se drže tog zakona;
- AB. budući da su naponi u okončavanju sukoba sprečavanjem otjecanja prihoda od obrtničkog rudarenja naoružanim skupinama bili uspješni u pogledu dijamanata, ali su potrebni veći naponi za izgradnju čvrstog zakonskog i institucionalnog okvira za obrtničko rudarenje, uz Međunarodnu konferenciju o regiji Velikih jezera (ICGLR);

Rudarstvo i održivi razvoj

1. sa zabrinutošću primjećuje da rudarstvo može imati iznimno negativne ekološke i društvene učinke, osobito u Africi;
2. naglašava da se velikim globalnim rastom cijena roba, potaknutim potražnjom iz gospodarstava u usponu, nudi velika prilika za povećanje prihoda i njihovo usmjeravanje u razvoj u interesu naroda u zemljama u razvoju koje su bogate resursima, osobito u Africi; podupire tako usmjerene nacionalne politike; ističe da su zakonodavne i regulatorne reforme često ključne te naglašava da nužni prostor u politikama ne bi trebao biti ograničen trgovinskim sporazumima i sporazumima o ulaganjima;
3. naglašava da uz stvaranje prihoda vlade koji se može upotrijebiti za razvoj, ekstraktivne industrije moraju doprinostiti razvoju povezivanjem s lokalnim gospodarstvom, na primjer zapošljavanjem i osposobljavanjem lokalnog stanovništva, kupovanjem lokalnih dobara i usluga, lokalnom obradom ekstrahiranih materijala i sudjelovanjem u naporima u razvoju lokalnih industrija koje upotrebljavaju obrađene ili neobrađene materijale kao ulazne materijale ili koje mogu i na druge načine imati koristi od prisutnosti poduzeća za ekstrakciju; poziva države članice Afričke unije na sustavnu provedbu Vizije afričkog rudarstva koju je Afrička unija donijela; uvjeren je da se na ovaj način napredak prema ispunjenju Milenijskih razvojnih ciljeva može veoma ubrzati; u tu svrhu naglašava potrebu za poticanjem načela održivog razvoja utemeljenih na ekološki i društveno odgovornom rudarstvu;
4. poziva zemlje u razvoju na unapređivanje regionalne suradnje, razvoj i donošenje zajedničkih ekoloških, društvenih, zdravstvenih i sigurnosnih standarda i normi za sektor rudarstva, uključujući i obrtničko rudarstvo i rudarenje u manjem opsegu;
5. naglašava potrebu za regionalnim pristupom u suzbijanju nezakonita iskorištavanja prirodnih resursa; potiče zemlje u razvoju da poduzmu korake za formaliziranje sektora obrtničkog rudarstva i rudarenja u manjem opsegu kako bi poboljšale život, osigurale plaće i integrirale sektor obrtničkog rudarstva i rudarenja u manjem opsegu u ruralno i nacionalno gospodarstvo, pružajući pritom dostupnu financijsku i tehničku potporu u tu svrhu te osiguravajući pravni poredak koji daje nositeljima prava u sektoru obrtničkog rudarstva i rudarenja u manjem opsegu dovoljno zemlje i sigurnost posjeda; poziva EU da pomogne zemljama u razvoju povećati kapacitet za lokalnu provedbu programa praćenja i certificiranja prije nego što uvede zabranu transporta minerala koji ne ispunjavaju zahtjeve;
6. ističe napore Unije u podupiranju institucionalnog razvoja i izgradnje kapaciteta unutar domaćih vlada kako bi se uspostavio potreban institucionalni i zakonski okvir za upravljanje prihodima od ekstraktivnih industrija i njihovu raspodjelu na transparentan i učinkovit način; također ističe partnerstva uspostavljena između Unije i Afričke banke za razvoj; poziva osobito EU da učini razvoj zakonodavstva i poreznih politika prioritetom kako bi se na lokalnoj i nacionalnoj razini postigla što veća korist od razvoja ekstraktivnih industrija, što bi omogućilo otvaranje lokalnih radnih mjesta, pristojne plaće za zaposlenike i njihove obitelji te povećalo povezanost malih i srednjih poduzeća i lanca opskrbe povezanog s razvojem ekstraktivnih industrija;
7. naglašava, u skladu s načelom vlasništva, da lokalne zajednice trebaju sudjelovati u planiranju i razvoju projekata povezanih s prirodnim resursima, što treba procijeniti u kontekstu lokalnih lanaca opskrbe i zapošljavanja lokalnog stanovništva;

Srijeda, 26. veljače 2014.

8. naglašava kako je potrebno osigurati da žrtve kršenja društvenog ili ekološkog zakonodavstva za koje su odgovorna multinacionalna poduzeća imaju djelotvoran pristup pravdi;
9. naglašava kako je potrebno osigurati da žrtve kršenja društvenog ili ekološkog zakonodavstva za koje su odgovorna multinacionalna poduzeća imaju djelotvoran pristup pravdi;
10. ističe da s obzirom na to da zemlje u razvoju često ne nude primjerenu zakonsku zaštitu ljudskih prava od kršenja koja provode multinacionalna poduzeća, okvir UN-a „Zaštita, poštovanje i pomoć” nudi sveobuhvatan i koristan paket načela za prakse poduzeća kojima se štite i poštuju ljudska prava;
11. poziva na djelotvornu provedbu Afričke povelje o ljudskim pravima koja sadrži odredbe u vezi s rasprodajom bogatstva i prirodnih resursa te načelo odgovarajuće naknade;
12. poziva zemlje u razvoju da ratificiraju konvencije o ljudskim pravima i instrumente koji su mjerodavni za sektor ekstrakcije minerala te da ih potom primijene, između ostalog, davanjem djelotvornih alata institucijama za zaštitu ljudskih prava da nadziru primjenu standarda ljudskih prava na području rudarstva te razvojem alata i metoda za uključivanje pitanja vezanih za ljudska prava i prava na zdravlje u postupke ocjenjivanja utjecaja;
13. sa zabrinutošću primjećuje da se prema Johnu Ruggieju, posebnom izvjestitelju UN-a za ljudska prava, otprilike dvije trećine korporativnog kršenja ljudskih prava događa u sektorima nafte, plina i rudarstva; naglašava da su države članice EU-a po međunarodnim i europskim zakonima o ljudskim pravima dužne osigurati da ona poduzeća koja posluju na njihovu teritoriju ne uzrokuju kršenje ljudskih prava niti mu izravno ili neizravno doprinose svojim poslovnim djelatnostima;
14. izražava zabrinutost zbog uvjeta rada u rudarstvu u manjem opsegu, gdje je mnogo radnih mjesta nesigurno i izrazito nedovoljno usklađeno s međunarodnim i nacionalnim normama rada, a postoci nesreća prema procjenama su šest ili sedam puta veći nego u većim poslovima; poziva vlade zemalja u razvoju i rudarska poduzeća na provedbu temeljnih normi rada, kako su izložene u Konvencijama Međunarodne organizacije rada (ILO), kako bi se osigurao pristojan i siguran rad za sve radnike u rudnicima, uključujući i Konvenciju o sigurnosti i zdravlju u rudnicima;
15. poziva države članice EU-a na jačanje potpore u sklopu borbe protiv dječjeg rada u rudarstvu i na davanje potpore obvezama ILO-a da osigura mogućnosti obrazovanja i alternativne izvore prihoda kako bi se djecu udaljilo od rudarskih aktivnosti;
16. pozdravlja činjenicu da su međunarodne financijske institucije razvile metode kojima se osigurava da ulagači u rudarskoj industriji provode procjene ekološkog učinka i procjene društvenog učinka; primjećuje da je izgradnja kapaciteta za provedbu tih zahtjeva u zemljama u razvoju ipak i dalje izazov; poziva EU da unaprijedi svoju tehničku potporu kako bi zemljama u razvoju omogućio da započnu s praksom sustavnih procjena zdravstvenih, društvenih i ekoloških rizika, s odredbama za djelotvorno sudjelovanje javnosti;
17. ističe ulogu Grupacije Svjetske banke u razvoju odgovornih praksi pri poslovanju. Podsjeća na potrebu za poboljšanjem načina na koje se znanja o uspostavi institucija koje stavljaju veći naglasak na integritet šire i primjenjuju, te za stavljanjem informacija i resursa na raspolaganje građanima, kako bi njihove vlade bile učinkovitije i više vodile računa o njihovim potrebama;
18. poziva vlasti da zabrane istraživanje i ekstrakciju minerala u nacionalnim parkovima i područjima sa statusom svjetske baštine i poziva trgovačka društva da se obvežu da neće sudjelovati u takvome istraživanju i ekstrakciji;
19. vjeruje da bi rudarska industrija mogla dati vrijedne doprinose ublažavanju klimatskih promjena prijenosom tehnologija i odgovornim ulaganjem; osobito naglašava da velika rudarska poduzeća potencijalno mogu podijeliti znanje i iskustvo u smanjivanju emisija u sektoru malog i srednjeg rudarstva; ponovno poziva EU na sklapanje sporazuma o financiranju borbe protiv klimatskih promjena, prijenosu tehnologija i izgradnji kapaciteta te na jačanje svoje potpore zemljama u razvoju za smanjenje emisije ugljikova dioksida;

Srijeda, 26. veljače 2014.

20. naglašava potrebu za snažnim europskim zakonodavstvom o otkrivanju nefinancijskih podataka određenih velikih trgovačkih društava, uključujući obvezu trgovačkih društava da riziku pristupaju s dužnom pažnjom, uzimajući u obzir cijeli svoj lanac opskrbe;

Uloga privatnog sektora

21. poziva na djelotvornu provedbu Deklaracije Međunarodne organizacije rada (ILO) o temeljnim načelima i pravima pri radu, Smjernica OECD-a za multinacionalna poduzeća, Svjetski sporazum UN-a (UNGC) i UN-ovih Vodećih načela poslovanja i ljudskih prava pravno obvezujućim mehanizmima i na razini industrijskog sektora;

22. poziva ESVD i Komisiju da osiguraju da se trgovinskim dužnosnicima EU-a koji se nalaze u delegacijama EU-a omogućiti redovito osposobljavanje u vezi s pitanjima koja se odnose na CSR;

23. poziva Komisiju da aktivno promiče odgovorne prakse poslovanja među poduzećima EU-a koja posluju u inozemstvu osiguravanjem strogo poštovanja svih pravnih obveza, posebno onih koje uključuju međunarodne standarde i pravila na području ljudskih prava, radnog prava i okoliša;

24. naglašava da je tematski opseg različitih programa provedbe izvješća o sigurnosti kemikalija često selektivan: društvena i ekološka pitanja rijetko su uključena u isti program; smatra da takav rascjepkani pristup šteti procjeni ukupne održive uspješnosti poduzeća; smatra da, iako se tim općim okvirima razvilo zajedničko razumijevanje i jezik za načela izvješća o sigurnosti kemikalija, oni bi također trebali biti temeljem za pravno obvezujuće međunarodne standarde o tome što čini odgovorno poslovanje;

25. naglašava podjednako da inicijative izvješća o sigurnosti kemikalija ne bi trebalo smatrati zamjenom za odgovornost vlade prema svojim građanima u pogledu pružanja osnovne infrastrukture i drugih javnih dobara, nego bi te inicijative trebale biti nadopuna;

Međunarodni sustavi trgovine i ulaganja

26. poziva EU na korištenje svojim trgovinskim i ulagačkim odnosima s ključnim zemljama partnerima (npr. Kina, Japan, Brazil i Indija) kako bi potaknuo dijalog o izvješćima o sigurnosti kemikalija; također poziva EU na provođenje procjena učinka predloženih trgovinskih sporazuma na održivost prije ulaska u fazu pregovora; poziva na uključivanje obveza davanja izvješća o sigurnosti kemikalija za trgovačka društva u sporazume o ulaganjima;

27. naglašava da trgovinski sporazumi trebaju poštovati potrebu zemalja u razvoju da diversificiraju svoja gospodarstva i unaprijede tehnologije;

28. Prepoznaje važnost izravnih inozemnih ulaganja za industrijski rast te primjećuje da su prevelikodušni uvjeti izravnih stranih ulaganja u rudarstvo koje su pod utjecajem Svjetske banke i MMF-a u 1980-ima i 1990-ima nudile zemlje u razvoju u kombinaciji s lošim domaćim upravljanjem, korupcijom, manjkom odgovornosti i slabom regulacijom spriječili te zemlje u dobivanju pravednog udjela u dobiti od eksploatacije svojih prirodnih resursa koji su prijeko potrebni za društveni i gospodarski razvoj;

29. dijeli zabrinutost posebnog predstavnika UN-a za poslovanje i ljudska prava zbog toga što trenutačne metode zaštite prava ulagača u ugovorima i međunarodnim sporazumima ograničavaju sposobnost država da štite ljudska prava; naglašava potrebu uravnoteživanja prava ulagača s obvezama u kontekstu održivog ljudskog razvoja;

30. poziva EU i njezine države članice na provedbu 10 načela posebnog predstavnika UN-a za poslovanje i ljudska prava, čiji je cilj integracija upravljanja rizicima za ljudska prava u pregovore o ugovorima države i ulagača kako bi osigurala da stabilizacijske klauzule ne ugrožavaju zaštitu i poštovanje ljudskih prava; poziva EU da podupre izgradnju kapaciteta u zemljama u razvoju za pregovore i provedbu ljudskih prava i klauzula o održivom razvoju u sporazumima o ulaganju;

Srijeda, 26. veljače 2014.

31. naglašava da su zahtjevi uspješnosti zaštitni znak industrijske politike, a njihov je cilj, primjerice, snažnije povezivanje stranih ulagača i lokalnih proizvođača.; ističe da se sporazumima o ulaganjima treba omogućiti uporaba normi lokalnog sadržaja i prijenosa tehnologija da bi se stranim tvrtkama omogućila uspostava poveznica u oba smjera i kako bi se doprinijelo gospodarskom razvoju zemlje domaćina;

32. potiče afričke zemlje da ostvaruju napredak u sklopu napora regionalne integracije radi uklanjanja prepreka industrijalizaciji na temelju minerala u Africi;

33. naglašava da su izvozne carine dopuštene prema propisima WTO-a te da mogu biti dio političkih strategija čiji je cilj razvoj domaćih proizvodnih ili prerađivačkih industrija;

Korist od prihoda

34. poziva EU da pomogne zemljama u razvoju u pregovorima oko sporazuma o ulaganju koji će donijeti održive društvene koristi i bolje društveno-gospodarske uvjete; ističe da, vršeći pritisak na vlade zemalja u razvoju da smanje poreze i takse, rudarska poduzeća zapravo slabe fiskalni kapacitet države, dok, nasuprot tome, „stupnjevanje carina” koje EU primjenjuje na gotove proizvode zemljama u razvoju koje proizvode sirovine otežava obradu i proizvodnju proizvoda s dodanom vrijednošću za izvoz;

35. naglašava kako je potrebno pregovarati i provoditi porezne sporazume sa zemljama u razvoju kako bi se osiguralo da multinacionalna poduzeća plate svoj dio poreza; poziva EU, u širem smislu, da ojača potporu za pomoć zemljama u razvoju pri poreznim reformama i jačanju poreznih vlasti kako bi se osiguralo odgovarajuće zadržavanje, upravljanje i podjela prihoda od mineralnih sirovina te kako bi se uklonilo stupnjevanje carina na odabrane gotove proizvode koje bi moglo omesti obradu i proizvodnju proizvoda s dodanom vrijednošću utemeljenih na mineralnim sirovinama, što oslabljuje strategiju gospodarske diversifikacije zemalja u razvoju;

36. naglašava da su nezakoniti tokovi kapitala iz Afrike povezani s tajnovitošću oko ugovora o rudarenju i poreznih sustava; stoga smatra da borba protiv izbjegavanja plaćanja poreza i protiv poreznih oaza mora i dalje biti prioritetom;

37. zabrinut je zbog načina na koji se daju koncesije rudarskim poduzećima i problema koje to može uzrokovati, poput eksproprijacije, lišavanja sredstava za život i problema u vezi s pravima na korištenje zemlje i pravima na zemlju; poziva vlasti da označe područja zabranjena za koncesije na područjima koja su ekološki zaštićena zakonom ili koja imaju velik broj rudara obrtnika te da to učine prije dodjele koncesija kako bi se izbjegli nepotrebni nemiri i problemi s lokalnim zajednicama i rudarskim poduzećima; također poziva vlasti da stvore uvjete za organiziranje savjetovanja s lokalnim zajednicama, propisno procjene zahtjev za izdavanje koncesije, nadziru područje i procjene učinak aktivnosti rudarstva prije davanja koncesije; poziva vlasti da osiguraju državnu formalizaciju i priznavanje obrtničkih koncesija za rudarenje, uključujući slučajeve u kojima se države usmjeravaju na industrijsko rudarstvo;

38. pozdravlja nedavnu reviziju direktiva o transparentnosti i odgovornosti kojima se uvode obveze objavljivanja plaćanja koja su izvršena vladama u vezi s ekstraktivnim industrijama i industrijama sječe; potiče države članice da brzo provedu te direktive; poziva da prikupljeni podaci o prihodima budu dostupni u što otvorenijem i pristupačnijem obliku;

39. poziva vlasti da osiguraju da se dozvole za rudarenje i druga potrebna sredstva prodaju ili ustupaju kroz otvorene i transparentne postupke ponuda; poziva vlasti da objavljuju ugovore, uključujući anekse, zemljovide i sve financijske detalje, kako bi se spriječila korupcija; poziva vlasti i zainteresirana poduzeća da daju potpun popis dioničara u svim rudarskim poduzećima, osobito kad je riječ o novim ugovorima, i potpun popis sviju koji sustavno imaju koristi od tih ugovora kako bi se spriječila korupcija; poziva vlasti i poduzeća da osiguraju da se sve isplate vladi objavljuju na široko dostupan način; poziva EU da zatraži od ekstraktivnih poduzeća čije dionice kotiraju na europskim burzama da sve sklopljene ugovore;

Srijeda, 26. veljače 2014.

40. poziva vlasti da istraže ozbiljne tvrdnje o korupciji u sektoru rudarstva i da po potrebi kazneno gone, zamrznu sredstva ili odbiju dovršenje prijenosa sredstava; poziva na to da se u procjene rizika korupcije uključi praćenje postupka zapljene sredstava i ponovne prodaje zaplijenjenih sredstava, uključenost pojedinaca ili poduzeća kao posrednika u „razmjeni koncesija” (posebno kada postoje veze između tih posrednika i vlasti) te preprodaja imovine ispod cijene i bez provedenog natječaja (posebno kad se radi o imovini od ključne gospodarske važnosti ili kad je provođenje natječaja predviđeno zakonom; poziva vlasti da osiguraju da konačni kupci tih sredstava odgovaraju za posrednike koji su im bili partneri;

Prekidanje veze između oružanih sukoba i eksploatacije minerala

41. primjećuje sa zabrinutošću da je eksploatacija visokovrijednih prirodnih resursa, uključujući naftu, plin, mineralne sirovine i drvo glavni izvor sukoba u svijetu; vjeruje da je za uspjeh strategija sprečavanja sukoba potrebno da se uz njihovu pomoć ponude rješenja za: slabo uključivanje zajednica u postupak razvoja EL-ja; neodgovarajuće dijeljenje koristi; negativne gospodarske, društvene i ekološke učinke; loše upravljanje sredstvima; korupciju; ulogu vojski i pobunjeničkih pokreta; neodgovarajuće institucionalne i pravne okvire za upravljanje razvojem EL-ja i nedostatak pozornosti usmjerene na pitanja prirodnih resursa u mirovnim sporazumima;

42. u potpunosti podržava Viziju afričkog rudarstva iz koje proizlazi da je društveno odgovoran i ekološki prihvatljiv, transparentan i uključiv rudarski sektor kojim se osiguravaju trajne pogodnosti za zajednice od ključne važnosti za rješavanje nepovoljnih učinaka rudarskog sektora i sprečavanje sukoba prouzročenih eksploatacijom minerala; poziva u tom pogledu na ostvarivanje transparentnosti i participativnog upravljanja na svim razinama radi procjene ekoloških i društvenih učinaka rudarstva;

43. naglašava da mineralne sirovine s područja pogođenih sukobima predstavljaju veliki izazov u smislu ljudskih prava; naglašava da je dobra uprava, uključujući dobre prakse ekološkog upravljanja te kontrolu i poštovanje društvenih standarda, od presudne važnosti za borbu protiv problema mineralnih sirovina s područja pogođenih sukobima;

44. ističe da većina međunarodnih inicijativa protiv mineralnih sirovina s područja pogođenih sukobima ima za cilj poticanje odgovornog ponašanja industrija koje kupuju mineralne sirovine sustavima certificiranja za peći za topljenje; poziva na uključivanje aspekata mjerodavnih ljudskih prava u sve programe certificiranja u skladu s međunarodnim standardima poput smjernica OECD-a za dužnu pažnju za odgovorne lance opskrbe mineralnim sirovinama iz područja pogođenih sukobima i područja visokog rizika;

45. naglašava da se, da bi trenutačne poslovne inicijative povezane s mineralnim sirovinama s područja pogođenih sukobima bile učinkovite u prekidanju poveznice između oružanih sukoba i eksploatacije mineralnih sirovina te da bi se osiguralo da su usklađene s međunarodnim standardima koje je postavio OECD, trebalo uvesti europske zakone kojima bi se regulirale te inicijative i poduzeća koja posluju u EU-u, a koji se koriste spomenutim prirodnim resursima i njima trguju; poziva Komisiju da donese obvezujuće zakone o mineralnim sirovinama s područja pogođenih sukobima;

46. naglašava da je potrebna uredba EU-a kojom se od poduzeća koja se koriste i trguju mineralnim sirovinama i drugim prirodnim resursima dobivenima s područja pogođenih sukobima i područja visokog rizika zahtijeva da pridaju dužnu pažnju u skladu s OECD-ovim Smjernicama za dužnu pažnju za odgovorne lance opskrbe mineralnim sirovinama iz područja pogođenih sukobima i područja visokog rizika, a takva bi uredba nadopunila izmjene direktiv EU-a o transparentnosti i računovodstvene direktive o objavljivanju financijskih i nefinancijskih podataka od strane velikih trgovačkih društava te odredbe o mineralnim sirovinama s područja sukoba iz zakona Dodd-Frank; osobito vjeruje da bi takvo zakonodavstvo trebalo:

a. stvoriti pravno obvezujuću obvezu za sva poduzeća koja u EU-u čija je djelatnost usmjerena na istraživanje sirovina i koja se koriste prirodnim resursima s područja pogođenih sukobima ili područja visokog rizika te njima trguju te sva poduzeća čija je djelatnost usmjerena na preradu sirovina i koja prva stavljaju proizvode na europsko tržište da pridaju dužnu pažnju lancu opskrbe kako bi utvrdila i smanjila rizik financiranja sukoba i kršenja ljudskih prava;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- b. biti utemeljeno na odgovarajućim međunarodnim instrumentima, uključujući Međunarodnu povelju o ljudskim pravima razrađenu međunarodnim sporazumima i standardima o ljudskim pravima (kao što su Vodeća načela UN-a za poslovanje i ljudska prava te Okvir za zaštitu, poštovanje i pomoć), temeljne sporazume Međunarodne organizacije rada (ILO), međunarodno kazneno i humanitarno pravo te OECD-ove Smjernice za dužnu pažnju za odgovorne lance opskrbe mineralnim sirovinama iz područja pogođenih sukobima i područjima visokog rizika;
 - c. primjenjivati se na sve karike lanca opskrbe i na sve prirodne resurse, bez iznimaka, proizvedene na bilo kojem području pogođenom sukobima ili području visokog rizika;
 - d. biti utemeljeno na pristupu usmjerenom na rizik, kojim se od kompanija traži da procijene stvarne i potencijalne štetne učinke koji proizlaze iz njihova djelovanja te da umanje utvrđene rizike;
 - e. uključivati obvezu redovitih neovisnih revizija i javnog otkrivanja napora u vezi s dužnom pažnjom koje poduzeće ulaže;
 - f. definirati kriterije za procjene rizika poduzeća i za upravljački okvir;
 - g. uključivati mehanizam sankcija za slučajeve neusklađenosti s obvezama dužne pažnje u lancu opskrbe usmjerenima na rizik;
 - h. biti usporedivo s obvezama iz zakona Dodd-Frank, tako da ispunjavanjem obveza EU-a o odgovornoj nabavi poduzeća automatski ispunjavanju i obveze iz američkog zakonodavstva;
47. naglašava da zakonodavstvo EU-a o dužnoj pažnji treba biti dio šireg i komplementarnog pristupa koji bi bio usmjeren na korijene sukoba i nestabilnosti i da ga trebaju nadopunjavati programi razvojne pomoći koji trebaju biti usmjereni na pitanja reforme uprave i sigurnosnog sektora te na izgradnju kapaciteta lokalnih vlasti i lokalnih zajednica za upravljanje njihovim prirodnim resursima na održiv način i u korist lokalnog stanovništva;
48. poziva EU da podupre izgradnju kapaciteta u zemljama u razvoju bogatima mineralnim sirovinama te da uspostavi programe nabave koji neće biti povezani sa sukobima;
49. poziva zemlje u razvoju da provode domaće zakone o dužnoj pažnji i uključe OECD-ove Smjernice za dužnu pažnju kao obvezne uvjete u nacionalne rudarske zakonike;
50. potiče ESVD da promiče dijalog između ključnih partnera (npr. Kine, Japana, Brazila, Indije i Južne Afrike) o važnosti trgovinskih politika kojima se općenito poštuje načelo „dužnosti zaštite” te Vodeća načela UN-a i posebno okvir OECD-a;
51. poziva države članice da izrade smjernice za europska poduzeća o strategijama ublažavanja rizika prilikom poslovanja u područjima sukoba i visokog rizika kako bi se pomoglo tim poduzećima da nastave poslovati u takvim područjima kad je to i ujedno u interesu lokalnog stanovništva;
- o
- o o
52. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Komisiji i Vijeću.
-

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0164

SOLVIT

Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o mreži SOLVIT (2013/2154(INI))

(2017/C 285/13)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Preporuku Komisije 2013/461/EU od 17. rujna 2013. o načelima za mrežu SOLVIT ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 17. rujna 2013. o „Jačanju uloge poduzeća i građana u europskom jedinstvenom tržištu: akcijski plan za poboljšanje portala Vaša Europa u suradnji s državama članicama” (COM(2013)0636),
 - uzimajući u obzir Radni dokument službi Komisije od 24. veljače 2012. o „Poboljšavanju učinkovitog rješavanja problema na jedinstvenom tržištu – Oslobođanje punog potencijala mreže SOLVIT povodom 10. godišnjice njezina postojanja” (SWD(2012)0033),
 - uzimajući u obzir prvo izvješće Komisije od 28. studenog 2012. „Stanje integracije jedinstvenog tržišta 2013. – godišnji pregled rasta 2013.” (COM(2012)0752),
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 8. lipnja 2012. naslovljenu „Bolje upravljanje za jedinstveno tržište” (COM(2012)0259),
 - uzimajući u obzir radni dokument osoblja Komisije od 24. veljače 2012. naslovljen „Jačanje uspješnosti jedinstvenoga tržišta – godišnja provjera upravljanja za 2011. godinu” (SWD(2012)0025),
 - uzimajući u obzir internetski Pregled stanja jedinstvenog tržišta objavljen 4. srpnja 2013.,
 - uzimajući u obzir istraživanje „Europska jedinstvena kontaktna točka” od srpnja 2013. koje je naručio njegov Odbor za unutarnje tržište i zaštitu potrošača,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 7. veljače 2013. o upravljanju jedinstvenim tržištem ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 14. lipnja 2012. pod nazivom „Akt o jedinstvenom tržištu – sljedeći koraci prema rastu” ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 6. travnja 2011. o upravljanju i partnerstvu na jedinstvenom tržištu ⁽⁴⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 9. ožujka 2010. o mreži SOLVIT ⁽⁵⁾,
 - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za unutarnje tržište i zaštitu potrošača i mišljenje Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja (A7-0059/2014),
- A. budući da se prava građana i poduzeća na jedinstvenom tržištu trebaju učinkovito koristiti te budući da zakonodavstvo EU-a koje jamči ta prava treba biti učinkovito ojačano da bi se osiguralo da svi, građani i poduzeća, imaju koristi od potencijala unutarnjeg tržišta;
- B. budući da informiranje građana o njihovim pravima i omogućavanje lakšeg uživanja tih prava pomaže u boljem funkcioniranju unutarnjeg tržišta;

⁽¹⁾ SL L 249, 19.9.2013., str. 10.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0054.

⁽³⁾ SL C 332 E, 15.11.2013., str. 72.

⁽⁴⁾ SL C 296 E, 2.10.2012., str. 51.

⁽⁵⁾ SL C 349 E, 22.12.2010., str. 10.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- C. budući da mreža SOLVIT trenutno obrađuje oko 1 300 predmeta godišnje te uspijeva pronaći rješenja za oko 90 % svojih klijenata unutar roka od 70 dana;
- D. budući da interesi za portal Vaša Europa i njegovo korištenje brzo rastu te je 2012., prema internetskom Pregledu stanja jedinstvenog tržišta, više od 11 000 posjetitelja svakodnevno pregledavalo portal, u usporedbi sa 6 500 posjetitelja od prethodne godine;
- E. budući da je više puta pozivao na dodatno jačanje mreže SOLVIT te na dostupnost brojnijih i boljih informacija o pravima u EU-u;
- F. budući da mreža SOLVIT ima važnu ulogu kao ključni instrument za rješavanje problema, pa tako i kao sredstvo za osiguravanje bolje usklađenosti sa zakonodavstvom Unije koje se odnosi na jedinstveno tržište; budući da, unatoč tome, mreža SOLVIT ostaje nedovoljno iskorištena i nije ispunila svoj potencijal;
- G. budući da sustav mreže SOLVIT može, ako se koristi u potpunosti, u velikom broju područja postati koristan način za sprečavanje pretjeranog korištenja sudskih sustava, koji mogu biti krajnje složeni i stoga otežavati rješavanje problema građanima i poduzećima;
- H. budući da, prema istraživanju „Europska jedinstvena kontaktna točka” koje je naručio, iako je opsežan niz informacija, savjeta i pomoći dostupan europskim građanima i poduzećima na internetu, svijest o tim uslugama je jako niska, s 91,6 % ispitanika koji nisu imali nikakvih saznanja o bilo kakvoj internetskoj usluzi kojoj se mogu obratiti kako bi riješili probleme povezane s jedinstvenim tržištem;
- I. budući da učinkovitost podrške koju pruža mreža SOLVIT ovisi u velikoj mjeri o tome koliko je dobro uvježbano njeno osoblje;
- J. budući da bi trebalo poduzeti veće napore kako bi se mreža SOLVIT na bolji način integrirala u raspon dostupnih usluga podrške i provedbenih alata na nacionalnoj razini te na razini Unije;
- K. budući da građani i poduzeća, kako bi ispravno utvrdili probleme kada se oni pojave te kako bi ih mogli riješiti, trebaju biti svjesni svojih prava na jedinstvenom tržištu i budući da još puno stvari treba napraviti kako bi se povećala ta svijest;

Uvod: učinkovita uporaba prava i mogućnosti na jedinstvenom tržištu

1. ponavlja da se potencijal jedinstvenog tržišta može osloboditi samo ako su građani i poduzeća svjesni svojih prava i mogućnosti te ih mogu učinkovito koristiti; podsjeća da se ti ciljevi mogu ostvariti samo ako države članice osiguraju uspješnu provedbu zakonodavstva o jedinstvenom tržištu te ako budu dostupne kvalitetne informacije i učinkoviti mehanizmi rješavanja problema;
2. ističe da su mnogi problemi jedinstvenog tržišta rezultat prerevne, kasne ili pogrešne provedbe od strane jedne ili više država članica, ili nacionalnih pravila koja su u suprotnosti sa zakonodavstvom Unije; u tom pogledu snažno poziva Komisiju da stavi pritisak na one države članice koje ne poštuju pravila jedinstvenog tržišta;
3. ukazuje da je mnogo problema povezanih s provedbom pravila jedinstvenog tržišta otkriveno pomoću mreže SOLVIT te pohvaljuje doprinos mreže SOLVIT upravnim i regulatornim promjenama s ciljem uklanjanja takvih problema; potiče Vijeće da poduzme mjere kojima poboljšati zadaće javne uprave kako bi se pojačala suradnja između nacionalnih tijela i Komisije;
4. ističe potrebu da mreža SOLVIT ima učinkovite načine za upozoravanje Komisije o problemima unutarnjeg tržišta koje uoči, a koji nastaju zbog neprovođenja zakonodavstva EU-a;
5. ističe da je primjerena provedba i primjena zakonodavstva o jedinstvenom tržištu te usklađenost s njome od iznimne važnosti za europske potrošače i poduzeća te time i za cjelokupno gospodarstvo i povjerenje građana u funkcioniranje jedinstvenog tržišta; u tom pogledu također ističe pravne obveze država članica;
6. ponavlja svoje pozive za daljnji razvoj primjenjivih postupaka zbog prekršaja, uključujući osiguravanjem strože uporabe takvih postupaka za kršenje odredbi zakonodavstva Unije u području jedinstvenog tržišta te primjenom brzih postupaka;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

7. ističe, nadalje, važnost poduzimanja svih napora kako bi se osiguralo sprečavanje, otkrivanje ili uklanjanje problema s provođenjem prije nego postane nužno pokrenuti službene postupke zbog prekršaja
8. ističe korištenje nulte tolerancije u slučaju nepoštovanja Direktive o uslugama te stručnog pregleda prilikom provedbe i prenošenja te Direktive, kao metoda za osiguravanje učinkovite primjene zakonodavstva o jedinstvenom tržištu;

SOLVIT: pomaže pojedincima i poduzećima u rješavanju problema

9. pozdravlja novu Preporuku Komisije o načelima koji uređuju mrežu SOLVIT, koja utire put za mrežu SOLVIT 2.0;
10. primjećuje da je mreža SOLVIT postigla opipljive rezultate i dokazala svoju korisnost; usprkos tome, primjećuje da ima puno prostora za poboljšanje, posebno u pogledu rješavanja sporova vezanih uz poduzeća i vremena potrebnog da se riješe pitanja;
11. pozdravlja nastojanja Komisije na daljnjem unaprjeđenju učinkovitosti rada mreže SOLVIT na neformalnom i brzom rješavanju prekograničnih sporova koji su povezani s unutarnjim tržištem, instrumenta za rješavanje nepravilnosti u primjeni nakon prijenosa propisa, korištenjem postupaka koji su što je moguće pristupačniji građanima te predlaže blisku suradnju država članica i Komisije na poboljšanju sustava mreže SOLVIT kao usluge koja je besplatna i jednostavna za korištenje;
12. smatra da se uspješnost centara mreže SOLVIT treba stalno poboljšavati, posebice u pogledu predmeta u vezi sa socijalnom sigurnošću i potiče bolje usklađivanje nacionalnih sustava socijalne sigurnosti;
13. poziva na usredotočenje na sva pitanja koja se odnose na prekogranična prava zaposlenika, socijalna prava i ravnopravnost, posebno uzimajući u obzir pitanja koja se odnose na mirovine, radnike u Europskoj uniji i radnike upućene na rad u drugu državu članicu;
14. posebno ističe važnost mreže SOLVIT za mobilne radnike u pogledu pitanja jednakog postupanja i rješavanja prekograničnih problema;
15. primjećuje da su velika većina klijenata mreže SOLVIT građani; naglašava potrebu za oslobađanjem velikog potencijala mreže SOLVIT kao instrumenta za rješavanje problema za poduzeća; naglašava da više toga mora biti učinjeno kako bi poduzeća, osobito mala i srednje velika poduzeća, postala svjesnija mreže SOLVIT, potrebno ih je obrazovati o njezinim mogućnostima i omogućiti im da ju bolje koriste; pozdravlja nedavno ažuriranje poslovnog portala Vaša Europa kao pozitivan korak u tom smjeru;
16. poziva na pojačanje odnosa s javnošću mreže SOLVIT kako bi se znatno povećala svijest o mreži; poziva države članice, Komisiju i zastupnike u Europskom parlamentu, u svojim izbornim jedinicama, da se angažiraju u kampanjama za podizanje svijesti kojima promicati ulogu Vaše Europe i mreže SOLVIT; ističe činjenicu da države članice imaju mogućnost da regionalno dodatno promiču mrežu SOLVIT primjećujući pritom da se postupanje s predmetima vrši na nacionalnoj razini;
17. skreće pozornost na činjenicu da mreža SOLVIT još uvijek privlači veliku količinu predmeta koji nisu za mrežu i da to usporava obradu prigovora na mrežu; ističe, zbog toga, potrebu da se svrha mreže SOLVIT bolje objasni građanima i poduzećima;
18. poziva države članice da osiguraju dostupnost primjerenih resursa kako bi se održala mreža SOLVIT, s obzirom na uvjete za organizaciju centara mreže SOLVIT određenih u preporuci Komisije od 17. rujna 2013.;
19. naglašava važnost održavanja kvalitete usluga koje nudi mreža SOLVIT unatoč proračunskim ograničenjima te ograničenim ljudskim resursima; naglašava važnost osiguravanja da centri mreže SOLVIT imaju dostatan broj dobro uvježbanog osoblja, s primjerenom pravnom stručnošću i znanjem relevantnih jezika Unije, i da se osoblju pruži primjerena obuka kako bi se stalno poboljšavale njihove vještine i znanje;
20. ističe važnost toga da centri mreže SOLVIT u raznim državama članicama pružaju sličan standard usluga jer je to ključno za učinkovito rješavanje problema;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

21. naglašava važnost brzog rješavanja problema koji zahtijevaju samo pojašnjenje zakona Unije i odgovarajuću komunikaciju s podnositeljima u složenim predmetima;
22. poziva na bolje usklađivanje s drugim postupcima obrade žalbi, posebice s projektom EU Pilot;
23. naglašava važnost opremanja mreže SOLVIT za obradu predmeta koji su više povezani s poduzećima; primjećuje da to zahtijeva šire znanje u zajednici poduzeća o mreži SOLVIT, veću suradnju mreže SOLVIT s europskim i nacionalnim udrugama poduzeća, na primjer u obliku radnih grupa koje spajaju centre mreže SOLVIT s udrugama poduzeća te voljnost određenih centara mreže SOLVIT za preuzimanjem složenijih predmeta;
24. žali što se mnoge predmete povezane s poduzećima, koje bi mreža SOLVIT mogla preuzeti, odbija na temelju toga što su presloženi; smatra da, ako određeni centri mreže SOLVIT gledaju na takve predmete koji su povezani s poduzećima kao presložene za obradu, je to problem koji treba riješiti lokalno u tim centrima mreže SOLVIT;
25. ističe važnost pružanja neslužbene Komisijine pomoći u obradi predmeta, uključujući neslužbene pravne savjete u složenim predmetima; poziva centre mreže SOLVIT da iskoriste takvu podršku;
26. naglašava važnost razmjene podataka između centara mreže SOLVIT i preporuča da države članice ulažu u poboljšanje suradnje tih centara; potiče centre mreže SOLVIT širom Unije da započnu detaljniju i dublju razmjenu najboljih praksi i naglašava važnost takve razmjene između centara mreže SOLVIT u pogledu provedbe i promicanja ponuđenih usluga;
27. pozdravlja razjašnjenje iz Preporuke Komisije 2013/461/EU u pogledu mandata mreže SOLVIT s obzirom na predmete u kojima su nacionalna pravila u suprotnosti sa zakonodavstvom Unije (također poznati kao strukturalni predmeti); pozdravlja preuzimanje takvih predmeta od strane određenih centara mreže SOLVIT; poziva sve centre mreže SOLVIT da pruže učinkovitu podršku kad god se takvi strukturalni predmeti pojave, uključujući pomaganjem pri utvrđivanju mogućih problema koje predstavlja predloženo nacionalno zakonodavstvo;
28. poziva centre mreže SOLVIT da budu odlučniji i učinkovitiji u odgovaranju na žalbe te, posebice, prilikom obrade složenijih predmeta;
29. ističe da je važno da podnositelji zahtjeva, uključeni centri mreže SOLVIT i Komisija održavaju komunikaciju i blisku suradnju tijekom cijelog postupka; primjećuje da se u mnogim predmetima sa podnositeljem zahtjeva ne savjetuje tijekom postupka već je on u kontaktu s centrom mreže SOLVIT samo prilikom podnošenja zahtjeva te kada je predmet zaključen;
30. vjeruje da treba postojati veća suradnja između svih razina vlade u državama članicama i mreže SOLVIT;
31. posebno pozdravlja zaštitu osobnih podataka koju su pokazali centri mreže SOLVIT i zahtijeva da ta zaštita bude pod stalnim nadzorom i da se, kad god to bilo potrebno, ona poveća kako bi se odgovorilo na zahtjeve korisnika za zaštitom podataka;
32. naglašava važnost povećavanja svijesti o mreži SOLVIT te njezine vidljivosti, kao i njezinog približavanja ljudima koji je nisu svjesni; poziva države članice i Komisiju da osiguraju jednak pristup centrima mreže SOLVIT i internetskim portalima, posebno za osobe s invaliditetom i starije osobe, te da razviju sve mogućnosti u pogledu uspostavljanja kontakta između korisnika i centara mreže SOLVIT u tom kontekstu; uzima u obzir prijedlog Komisije o Direktivi o lakšem pristupu internetskim stranicama tijela javnog sektora (COM(2012)0721);
33. naglašava potrebu za povezivanjem i integracijom portala mreže SOLVIT s drugim srodnim subjektima i platformama da bi se povećala pristupačnost i vidljivost za sve korisnike; sugerira da države članice blisko surađuju s Komisijom kako bi poboljšali sustav mreže SOLVIT osiguravajući suvisao pristup kroz čitavu EU i poboljšali njegovu vidljivost; smatra da bi internetske stranice relevantnih europskih institucija trebale sadržavati link na stranicu Vaše Europe;
34. naglašava važnost širenja informacija o bazi predmeta u okviru mreže SOLVIT i pozdravlja preporuku Komisije u pogledu potrebe za pružanjem informacija o mrežama alternativnog rješavanja problema ili alternativnih izvora informacija, uključujući druge moguće mjere pravne zaštite, kako na nacionalnoj tako i na razini Unije, za predmete koji se ne mogu riješiti u okviru mreže SOLVIT;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

35. potiče centre mreže SOLVIT da se proaktivno uključe poduzimajući vlastite inicijative kako bi ušli u kontakt s građanima, poduzećima i nacionalnim parlamentima;
36. pozdravlja internetski Pregled stanja jedinstvenog tržišta, koji pruža podatke o uspješnosti država članica u pogledu mreže SOLVIT i portala Vaša Europa, kao i o njihovoj uspješnosti u pogledu zakonodavstva EU-a značajnog za funkcioniranje jedinstvenog tržišta;
37. poziva Komisiju i države članice da poduzmu daljnje korake za širenje informacija o dostupnosti tih instrumenata među građanima, poduzećima i poduzetnicima, upotrebljavajući sve oblike medija, uključujući internet, kako bi se osiguralo da informacije dopru do najvećeg mogućeg broja građana i poduzeća; poziva države članice da organiziraju kampanje za informiranje namijenjene posebnim grupama, uključujući poduzeća, osobito mala i srednje velika poduzeća;
38. poziva Komisiju da nastavi nadzirati, u sklopu godišnjeg izvješća o integraciji jedinstvenog tržišta, uspješnost mehanizama Unije za rješavanje problema, posebice mreže SOLVIT, kao dio godišnjeg pregleda rasta; nadalje ponavlja svoj poziv Komisiji da ojača upravljanje jedinstvenim tržištem uspostavljanjem zasebnog stupa Europskog semestra, uključujući namjenske preporuke za pojedine države;
39. ostaje posvećen pažljivom nadziranju napretka mreže SOLVIT; potiče Komisiju da uspostavi mjerljive kontrolne točke za željeni napredak mreže SOLVIT; potiče države članice da postave vlastite mjerljive ciljeve i rokove za razvoj postupanja s predmetima u lokalnim centrima mreže SOLVIT smatra, u tom pogledu, da bi razdvajanje predmeta vezanih uz građane od onih vezanih uz poduzeća u svrhu nadziranja napretka mogao biti pravi put; vjeruje da, ako se ne dostignu ti ciljevi, bi se trebala preispitati mogućnost izmjene neformalnog postupka sa zakonodavnim aktom, uzimajući u obzir postojeće mehanizme, poput onih iz Direktive 2013/11/EU o alternativnom rješavanju sporova i Uredbe (EU) br. 524/2013 o internetskom rješavanju sporova; poziva Vijeće da prati ambicije Parlamenta u ovom pogledu; poziva Komisiju i države članice da pažljivo nadziru postignut napredak prema tim ciljevima EU-a i nacionalnim ciljevima mreže SOLVIT unutar Europskog semestra;

Vaša Europa: bolji odgovor na potrebe građana i poduzeća

40. primjećuje trajni porast u korištenju portala Vaša Europa;
41. potiče Komisiju i države članice da naprave jasnu razliku između portala Vaša Europa i mreže SOLVIT tijekom usklađivanja njihovih pojedinačnih kampanja vidljivosti;
42. pozdravlja ciljeve postavljene u akcijskom planu Vaša Europa, to jest dovršavanje pružanja praktičnih, kvalitetnih informacija o pravima u EU-u na jedinstvenom tržištu, povećanje svijesti o portalu Vaša Europa i provođenje u praksi bliskog partnerstva između Komisije i država članica;
43. potiče Komisiju da poduzme učinkovitije korake kako bi se portal Vaša Europa postavio kao instrument za poduzeća i kako bi se povećala njegova vidljivost, uključujući putem bolje upotrebe društvenih medija; smatra da bi kroz stvaranje prepoznatljive marke i s uključenjem mreže SOLVIT, portal Vaša Europa trebao postati jedinstveno mjesto pristupa za europske potrošače i poduzeća kada su suočeni s problemima ili kada traže informacije; vjeruje da bi takvo jedinstveno mjesto pristupa moglo služiti kao referentna točka građanima i poduzećima te više olakšati njihov pristup raznim informacijskim instrumentima i mehanizmima za rješavanje posebnih problema, uključujući mrežu SOLVIT;
44. poziva Komisiju da proširi djelokrug portala Vaša Europa da bi potpuno obuhvatio prava, obveze i prilike na jedinstvenom tržištu i da se što je više moguće prilagodi korisnicima;
45. potiče države članice da dostave informacije o nacionalnim pravilima i postupcima u pogledu prava u EU-u; poziva države članice da osiguraju da su te informacije praktične, bez žargona, jednako dostupne svima, ažurne i dostupne na relevantnim jezicima te da povežu svoje nacionalne portale (e-vlada) s portalom Vaša Europa;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

46. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji te parlamentima i vladama država članica;
-

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0170

Stanje u Ukrajini

Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o stanju u Ukrajini (2014/2595(RSP))

(2017/C 285/14)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir svoje prethodne rezolucije o Europskoj politici susjedstva i Istočnom partnerstvu te o Ukrajini, s posebnim osvrtom na Rezoluciju od 6. veljače 2014. o stanju u Ukrajini ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 12. prosinca 2013. o ishodu sastanka na vrhu u Vilniusu i budućnosti Istočnog partnerstva, osobito u pogledu Ukrajine ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir zaključke Europskog vijeća od 19. i 20. prosinca 2013.,
 - uzimajući u obzir zaključke s izvanrednog sastanka o Ukrajini Vijeća za vanjske poslove održanog 20. veljače 2014.,
 - uzimajući u obzir članak 110. stavke 2. i 4. Poslovnika,
- A. budući da su nakon odluke ukrajinskog predsjednika i Vlade o obustavi potpisivanja Sporazuma o pridruživanju stotine tisuća ljudi spontano izišle na ulice diljem zemlje kako bi na prosvjedima izrazile potporu europskim integracijama; budući da su prosvjednici u Kijevu mirno zauzeli Trg neovisnosti (Majdan nezaležnosti), pozivajući na snažne političke promjene kako bi prisilili vladu da preispita svoju odluku;
- B. budući da su vlasti pod vodstvom predsjednika Janukoviča očigledno prekršile zakon dopuštanjem snagama sigurnosti korištenje bojnog streljiva protiv prosvjednika i raspoređivanjem snajperista na krovove zgrada na Trgu neovisnosti i oko njega, koji je od prošlog studenog epicentar protuvladinih i proeuropskih prosvjeda; budući da su na ulicama Kijeva ubijeni prosvjednici i pasivni promatrači, što je izazvalo međunarodno zgražanje i osudu;
- C. budući da su u isto vrijeme u Kijev otputovala tri ministra vanjskih poslova iz Europske unije u nastojanju da posreduju u pronalaženju kompromisnog rješenja između predsjednika Janukoviča i oporbe; budući da su oni uspjeli postići sporazum o planu za miran i demokratski izlazak iz krize; budući da je ruski posebni izaslanik također pomogao u postizanju sporazuma, ali ga nije supotpisao;
- D. budući da je EU zbog toga odlučio nametnuti ciljne sankcije, uključujući zamrzavanje imovine i zabranu izdavanja viza, odgovornima za kršenja ljudskih prava, nasilje i uporabu prekomjerne sile; budući da su se, nadalje, države članice složile da privremeno ukinu dozvole za izvoz opreme koja bi se mogla upotrijebiti za unutarnju represiju i da ponovno ocijene dozvole za izvoz opreme obuhvaćene Zajedničkim stajalištem 2008/944/ZVSP;
- E. budući da su građani Lavova i Donjecka preuzeli inicijativu da se od 26. veljače 2014. u svakodnevnim poslovima koriste ruskim i ukrajinskim jezikom, što je gesta solidarnosti i jedinstva za cijelu zemlju;
- F. budući da je ukrajinski parlament (Vrhovna Rada) 21. veljače 2014. usvojio rezoluciju kojom se osuđuju „antiterorističke” operacije i zahtijeva da se sigurnosne snage povuku iz središta Kijeva; budući da je time Parlament pokazao svoju odlučnost u tome da igra središnju ulogu u preuzimanju kontrole nad stanjem u zemlji; budući da je sljedeći dan glasovao o razrješenju predsjednika Janukoviča, vraćanju ustava iz 2004., prijevremenim izborima 25. svibnja 2014. i oslobađanju bivše predsjednice Vlade Julije Timošenko;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2014)0098.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0595.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

1. odaje počast onima koji se bore i umiru za europske vrijednosti, izražava najdublju sućut obiteljima žrtava, oštro osuđuje sva djela nasilja i poziva sve ukrajinske građane te političke vođe i vođe civilnog društva da djeluju krajnje odgovorno u ovom za Ukrajinu povijesnom trenutku;
2. odlučno osuđuje surovo i pretjerano djelovanje interventnih snaga, kao što su specijalna policija Berkut, snajperisti i drugi, koje je dovelo do dramatične eskalacije nasilja; žali zbog smrtno stradalih i ozlijeđenih osoba na svim stranama i izražava najiskreniju sućut obiteljima žrtava; upozorava na to da bi svaka daljnja eskalacija nasilja bila strašna za ukrajinski narod i da bi mogla potkopati jedinstvo i teritorijalnu cjelovitost države; naglašava da je trenutačno od ključne važnosti da sve strane pokažu odgovornost, suzdržanost i predanost uspostavljanju uključivog političkog dijaloga te da odbace nezakonite protumjere; potiče sve političke snage da surađuju u ovom kritičnom trenutku za Ukrajinu i olakšaju postizanje kompromisnih rješenja, jasno se ograničavajući od ekstremista i izbjegavajući provokacije i nasilne mjere kojima bi se moglo potaknuti separatističke pokrete;
3. pozdravlja odgovornu ulogu ukrajinskog parlamenta koji je preuzeo sve svoje ustavne dužnosti i popunio politički i institucionalni vakuum stvoren ostavkom Vlade i razrješenjem predsjednika kojeg je parlament potom svrgnuo; prima na znanje mjere koje je parlament dosad donio, posebno one koje se odnose na vraćanje ustava iz 2004., odluku o održavanju predsjedničkih izbora 25. svibnja 2014., odluku o povlačenju policijskih i sigurnosnih snaga i oslobađanju bivše predsjednice Vlade Julije Timošenko; naglašava koliko je važno da ukrajinski parlament i njegovi članovi nastave poštovati vladavinu prava;
4. odaje priznanje narodu Ukrajine zbog pravilne promjene vlasti i građanskog otpora u proteklih nekoliko mjeseci te naglašava činjenicu da građanski i narodni protest služi kao primjer i predstavljat će prekretnicu u povijesti Ukrajine; naglašava da demokratska i građanska pobjeda ne bi smjela biti narušena bilo kakvim duhom osvete ili djelima odmazde prema protivnicima, ili pak političkim zakulisnim igrama; naglašava da bi protiv onih koji su počinili zločine protiv građana Ukrajine i zloupotrijebili svoje državne ovlasti trebalo provesti neovisan sudski postupak; poziva na osnivanje neovisnog povjerenstva koje bi u uskoj suradnji s Međunarodnim savjetodavnim odborom Vijeća Europe i OESS-om provelo istragu o kršenjima ljudskih prava počinjenima od početka prosvjeda;
5. podržava pristup EU-a koji kombinira pojačane diplomatske napore s ciljanim sankcijama za osobe odgovorne za izdavanje zapovijedi za kršenja ljudskih prava povezana s političkim ugnjetavanjem; poziva na donošenje ciljanih sankcija kako je dogovoreno s Vijećem za vanjske poslove i potiče države članice da provedu vlastito zakonodavstvo za borbu protiv pranja novca kako bi zaustavile dotok pronevjerene novca iz Ukrajine te osigurale povrat ukradene imovine koja se nalazi u EU-u; smatra da bi istinski neovisna istraga počinjenih kaznenih djela trebala početi odmah te da bi ciljane sankcije trebalo ukinuti čim se stanje u Ukrajini poboljša i istraga počinjenih kaznenih djela počne donositi rezultate; poziva da se istraži masovna pronevjera državnih sredstava i imovine koju su počinili prijatelji i „obitelj” svrgnutog predsjednika Janukoviča, da se zamrzne sva njihova imovina dok se ne razjasni kako su je stekli te, ako se dokaže da je ukradena, da je vlade država članica vrate;
6. potiče Komisiju, države članice i međunarodne humanitarne organizacije da upute hitnu, sveobuhvatnu i izravnu liječničku i humanitarnu pomoć svim žrtvama;
7. poziva sve strane i treće zemlje da poštuju i podrže jedinstvo i teritorijalnu cjelovitost Ukrajine; poziva sve političke snage u Ukrajini i sve uključene međunarodne sudionike da se obvežu na rad usmjeren na teritorijalnu cjelovitost i nacionalno jedinstvo Ukrajine uzimajući u obzir kulturni i jezični sastav te zemlje i njezinu povijest; poziva ukrajinski parlament i buduću Vladu da poštuju prava manjina u zemlji i upotrebu ruskoga i drugih manjinskih jezika; poziva na donošenje novog zakonodavstva u skladu s obvezama Ukrajine u okviru Europske povelje o regionalnim i manjinskim jezicima;
8. podsjeća da su Sjedinjene Američke Države, Ruska Federacija i Ujedinjena Kraljevina zajamčile postojeće granice Ukrajine u Memorandumu iz Budimpešte o sigurnosnim jamstvima, kada se Ukrajina odrekla nuklearnog naoružanja i pristupila Ugovoru o neširenju nuklearnog naoružanja; podsjeća Rusku Federaciju da se zajedno s dvije ostale gore

Četvrtak, 27. veljače 2014.

navedene zemlje u tom dokumentu obvezala da neće vršiti gospodarsko iznuđivanje s namjerom da vlastitim interesima podčini prava koja proizlaze iz ukrajinske suverenosti i time sebi osigura korist bilo kakve vrste;

9. ističe važnost održavanja zamaha u rješavanju ključnih uzroka krize i uspostavljanja povjerenja ljudi u politiku i institucije; nadalje vjeruje da su za to nužne ustavne i strukturne reforme usmjerene na stvaranje djelotvornog sustava uzajamne kontrole triju oblika vlasti, veća povezanost politike i društva, vladavina prava, odgovornost te istinski neovisan i nepristran pravosuđni sustav i vjerodostojni izbori;

10. pozdravlja zaključke izvanrednog sastanka Vijeća za vanjske poslove od 20. veljače 2014., a osobito odluku o uvođenju ciljanih sankcija, uključujući zamrzavanje imovine i odbijanje izdavanja viza za odgovorne za kršenja ljudskih prava, nasilje i pretjeranu uporabu sile, kao i odluku o privremenom ukidanju dozvola za izvoz opreme koja bi se mogla upotrijebiti za unutarnju represiju; napominje da su te sankcije imale golem utjecaj na ukrajinsko javno mnijenje i mišljenja je da su te mjere mogle biti donesene ranije; međutim zauzima stajalište da te sankcije treba zadržati kao dio politike EU-a prema Ukrajini tijekom ovog prijelaznog razdoblja;

11. pozdravlja oslobađanje bivše predsjednice Vlade Julije Timošenko iz zatvora te se nada da će njezino oslobađanje označiti kraj selektivne i politički motivirane primjene zakona u Ukrajini; traži trenutačno i bezuvjetno puštanje svih prosvjednika i političkih zatvorenika koji su protuzakonito zatočeni, odustajanje od svih optužbi protiv njih i njihovu političku rehabilitaciju;

12. potiče sve političke snage da u ovom presudnom trenutku u Ukrajini zajednički rade na mirnoj političkoj tranziciji, ambicioznom i sveobuhvatnom planu reformi i uspostavi vlade usmjerene na europske standarde, da održe jedinstvo i teritorijalni integritet zemlje i da omoguće kompromisna rješenja za budućnost Ukrajine; poziva privremene vlasti da zajamče demokratska prava i slobode svim demokratskim političkim snagama i da spriječe napade protiv svake od tih snaga;

13. naglašava da isključivo ukrajinski narod treba bez vanjskog uplitanja odlučiti o geopolitičkoj orijentaciji zemlje i o tome kojim bi se međunarodnim sporazumima i zajednicama Ukrajina trebala pridružiti;

14. osuđuje napad i uništenje na sjedište Komunističke stranke Ukrajine i drugih stranaka, kao i pokušaje zabrane Komunističke stranke Ukrajine;

15. ponavlja da je Sporazum o pridruživanju/Detaljni i sveobuhvatni sporazum o slobodnoj trgovini spreman za potpisivanje s novom vladom, što prije moguće i čim nova vlada bude spremna to učiniti;

16. pozdravlja činjenicu da je ispunjeno jedno od triju mjerila koje je 2012. postavilo Vijeće za vanjske poslove, to jest dokidanje selektivne primjene zakona (uključujući pritvaranje Julije Timošenko) te da se preostala dva mjerila koja su ujedno zahtjevi prosvjednog pokreta, to jest pravosuđe i izborni sustavi, već podvrgavaju dubokim promjenama i reformama koje će, nadajmo se, nova koalicijska vlada uskoro dovršiti, a nova parlamentarna većina poduprijeti;

17. poziva Komisiju da surađuje s ukrajinskim vlastima kako bi se iznašli načini za neutraliziranje učinaka mjera odmazde koje je poduzela Rusija kako bi spriječila potpisivanje Sporazuma o pridruživanju, kao i mogućih novih mjera; pozdravlja najavu povjerenika za ekonomska i monetarna pitanja i euro Ollija Rehna o spremnosti EU-a da osigura znatan te ambiciozan kratkoročni i dugoročni paket financijske pomoći nakon što se donese političko rješenje na temelju demokratskih načela, predanosti reformama i imenovanja legitimne vlade; poziva Rusiju da zauzme konstruktivan stav kako bi se stvorili uvjeti da Ukrajina ostvari korist od bilateralnih odnosa i s EU-om i s Rusijom; potiče EU i njegove države članice da zauzmu jednoglasan stav u dijalogu s Rusijom, podupirući na taj način europske težnje Ukrajine i drugih zemalja Istočnog partnerstva koje slobodno odlučuju produbiti svoje odnose s EU-om;

18. poziva Vijeće i Komisiju da zajedno s MMF-om i Svjetskom bankom što prije predlože kratkoročni paket mjera financijske pomoći i instrument za platnu bilancu dopunjene dugoročnim paketom financijske potpore u suradnji s EBRD-om i EIB-om, koji će Ukrajini pomoći u rješavanju sve lošijeg gospodarskog i socijalnog stanja i osigurati gospodarsku

Četvrtak, 27. veljače 2014.

pomoć za pokretanje nužnih dubokih i temeljitih reformi ukrajinskoga gospodarstva; poziva da se međunarodna konferencija donatora održi bez nepotrebnog odgađanja; poziva Komisiju i ESVD da na najbolji način iskoriste sredstva raspoloživa za Ukrajinu u postojećim financijskim instrumentima te da razmotre davanje dodatnih sredstava na raspolaganje Ukrajini što je prije moguće;

19. priznaje da je ukrajinski potencijal razvoja i dalje ugrožen općeprisutnom korupcijom na svim razinama vlasti i da ona potkopava povjerenje građana u vlastite institucije; stoga potiče novu vladu da borba protiv korupcije bude najveći prioritet u njezinu programu te poziva EU da potpomogne takve napore;

20. naglašava hitnu potrebu da se uspostavi istinski neovisan i nepristran pravosudni sustav;

21. poziva Vijeće da ovlasti Komisiju da ubrza dijalog o viznom režimu s Ukrajinom; ističe da brzo dovršenje sporazuma o liberalizaciji viznog režima između EU-a i Ukrajine prema primjeru sporazuma s Republikom Moldovom predstavlja najbolji odgovor na očekivanja ukrajinskog civilnog društva i mladih; u međuvremenu poziva na trenutačno uvođenje privremenih, vrlo jednostavnih i jeftinih postupaka izdavanja viza na razini EU-a i država članica uz jačanje istraživačke suradnje, proširenje razmjene mladih i povećanje dostupnosti stipendija;

22. zauzima stajalište da odredbe Detaljnog i sveobuhvatnog sporazuma o slobodnoj trgovini (DCFTA) ne predstavljaju trgovinski izazov Ruskoj Federaciji i da se Sporazumom o pridruživanju ne narušavaju dobri odnosi koje Ukrajina ima sa svojim istočnim susjedom; naglašava da nestabilnost u zajedničkom susjedstvu nije ni u interesu EU-a ni u interesu Rusije; ističe da se primjenom političkih, gospodarskih ili pritisaka druge vrste krši Helsinški završni akt;

23. prima na znanje odluku o održavanju predsjedničkih izbora 25. svibnja 2014.; ističe potrebu da se zajamči da će ti izbori biti slobodni i pošteni; snažno potiče Vrhovnu radu da usvoji potrebno izborno zakonodavstvo u skladu s preporukama Venecijanske komisije, uključujući izmijenjeni zakon o financiranju političkih stranaka kojim se rješavaju pitanja koja su identificirali GRECO i OESS/Ured za demokratske institucije i ljudska prava (ODIHR); potiče međunarodno promatranje predstojećih izbora i izjavljuje svoju spremnost uspostavljanja vlastite promatračke misije u tu svrhu preko mnogobrojne misije Europskog parlamenta za promatranje izbora; vjeruje da bi zakonodavni izbori trebali biti organizirani ubrzo nakon predsjedničkih izbora i prije kraja godine; poziva Komisiju, Vijeće Europe i OESS/ODIHR da osiguraju ojačanu predizbornu potporu i temeljitu i dugotrajnu misiju za promatranje izbora kao bi se predsjednički izbori čije je održavanje predviđeno 25. svibnja 2014. mogli održati u skladu s najvišim standardima i dali rezultat koji mogu prihvatiti sve strane; poziva na držanje distance zaposlenika Europskog parlamenta u Delegaciji EU-a u Kijevu tijekom prijelaznog razdoblja do izbora;

24. pozdravlja nedavno priznanje Vijeća da Sporazum o pridruživanju, uključujući Detaljni i sveobuhvatni sporazum o slobodnoj trgovini (DCFTA), ne predstavlja konačni cilj suradnje između EU-a i Ukrajine; ističe da je EU spreman potpisati Sporazum o pridruživanju/Detaljni i sveobuhvatni sporazum o slobodnoj trgovini čim se trenutačna politička kriza razriješi te kada nove ukrajinske vlasti budu spremne na ozbiljnu europsku perspektivu; nadalje naglašava da se članak 49. UEU-a primjenjuje na sve europske države, uključujući Ukrajinu, koja može podnijeti zahtjev za članstvo u Uniji, pod uvjetom da poštuje načela demokracije, temeljne slobode, ljudska prava i prava manjina te da osigura vladavinu prava;

25. naglašava važnost sigurne, raznolike i dostupne opskrbe energijom, kao stupa gospodarske, socijalne i političke tranzicije kao i osiguravanja konkurentnog i uspješnog gospodarstva za sve Ukrajince; u tom pogledu ističe stratešku ulogu Zajednice za energiju, kojom Ukrajina predsjedava u 2014., kao jedinog ugovora koji trenutno povezuje Ukrajinu i Europsku uniju;

26. izražava potporu civilnom društvu i nestranačkoj inicijativi za osnivanje „Majdanske platforme” kako bi se razvila strategija za nadilaženje korupcije karakteristične za Ukrajinu;

27. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Vijeću, Komisiji, vladama država članica, ukrajinskom predsjedniku, Vladi i parlamentu, Vijeću Europe te predsjedniku, Vladi i parlamentu Ruske Federacije.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0171

Stanje u Iraku

Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o stanju u Iraku (2014/2565(RSP))

(2017/C 285/15)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir svoje prethodne rezolucije o Iraku, a posebno rezoluciju od 10. listopada 2013. o nedavnom nasilju u Iraku ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir Sporazum o partnerstvu i suradnji između Europske unije i njezinih država članica s jedne i Republike Iraka s druge strane te svoju rezoluciju od 17. siječnja 2013. o Sporazumu o partnerstvu i suradnji između EU-a i Iraka ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir Zajednički strateški dokument Komisije za Irak 2011. – 2013.,
 - uzimajući u obzir zaključke Vijeća za vanjske poslove o Iraku, posebno one od 10. veljače 2014.,
 - uzimajući u obzir izjave o Iraku potpredsjednice Komisije/Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku Catherine Ashton, posebno one od 5. veljače 2014., 16. siječnja 2014., 18. prosinca 2013. i 5. rujna 2013.,
 - uzimajući u obzir izjavu glasnogovornika potpredsjednice Komisije/Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku od 28. prosinca 2013. o ubojstvu osoba koje borave u kampu Hurriji,
 - uzimajući u obzir izjavu Predsjedništva Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda o Iraku od 10. siječnja 2014.,
 - uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima iz 1948.,
 - uzimajući u obzir Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima iz 1966., čiji je Irak potpisnik,
 - uzimajući u obzir članak 110. stavke 2. i 4. Poslovnika,
- A. budući da se Irak i dalje suočava s političkim, sigurnosnim i socijalno-gospodarskim izazovima te budući da je njegova politička scena rascjepkana i zahvaćena nasiljem i sektaškom politikom, što nanosi ozbiljnu štetu legitimnim težnjama iračkog naroda za mirom, napretkom i istinskim prelaskom u demokraciju; Budući da je Irak suočen s najozbiljnijim valom nasilja od 2008.;
- B. budući da, iako je Irak u mogućnosti obnoviti svoju proizvodnju nafte do skoro punog kapaciteta, socijalna nejednakost raste dok Irak i dalje nije u mogućnosti pružiti osnovne usluge iračkom stanovništvu, poput redovite opskrbe strujom ljeti, čiste vode i javne zdravstvene zaštite;
- C. budući da je prema podacima o žrtvama koje je 1. veljače 2014. objavila Misija Ujedinjenih naroda za pomoć Iraku (UNAMI) u terorističkim napadima i nasilju u siječnju 2014. poginulo ukupno 733 Iračana, a ranjeno još 1 229; budući da u podatke za siječanj nisu uključene žrtve trenutnih borbi u provinciji Anbar zbog problema u provjeravanju i potvrđivanju statusa ubijenih ili ranjenih;
- D. budući da je građanski rat u Siriji pogoršao stanje u Iraku; budući da se on širi na Irak zbog militantata, posebno militantata Islamske države u Iraku i na Levantu (ISIL) koji šire svoje aktivnosti na područje Iraka;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0424.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0022.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- E. budući da je 10. siječnja 2014. Predsjedništvo Vijeća sigurnosti UN-a osudilo napade Islamske države u Iraku i na Levantu na irački narod u cilju destabilizacije zemlje i regije;
- F. budući da vlada premijera Nurija al-Malikija nije na odgovarajući način riješila probleme sunitske manjine; budući da su zbog politike uklanjanja stranke Baat u skladu sa zakonom o pravедnosti i odgovornosti smijenjeni uglavnom sunitski dužnosnici, što je samo pojačalo sliku da vladina vodi sektaški program; budući da je vladino uništenje jednogodišnjeg sunitskog prosvjednog kampa u Ramadiju od 30. prosinca 2013. potaknulo nasilne sukobe u provinciji Anbar; budući da se zbog toga u Falludži i drugim gradovima u provinciji Anbar od prosinca 2013. vode borbe između vladinih snaga i militantata ISIL-a;
- G. budući da se na dan 13. veljače 2014. vodilo da je 63 000 obitelji (prema računici UN-a riječ je o više od 370 000 ljudi) pogođenih borbama u provinciji Anbar interno raseljeno; budući da su mnogi pobjegli u druge dijelove zemlje, između ostalog u provincije Karbalu, Bagdad i Erbil, dok su drugi sigurnost potražili u vanjskim dijelovima provincije Anbar ili nisu u mogućnosti pobjeći od borbi; budući da su i dalje u neizvjesnosti jer su zalihe hrane i pitke vode nedostatne, sanitarni uvjeti su loši, a pristup zdravstvenoj njezi je ograničen;
- H. budući da smrtonosni bombaški napadi diljem Iraka, kao što je napad na ministarstvo vanjskih poslova Iraka od 5. veljače 2014., kojima se uglavnom pogađaju šijitska naselja, ne jenjavaju, a nekoliko je bjegova iz zatvora povećalo broj boraca i popunilo redove ekstremističkih militantnih skupina;
- I. budući da je 25. prosinca 2013. najmanje 35 osoba ubijeno, a još su deseci ranjeni u bombaškim napadima u kršćanskim dijelovima Bagdada; budući da se procjenjuje da je od 2003. najmanje polovica kršćana iz Iraka napustila zemlju;
- J. budući da je 5. veljače 2014. izvršen napad na iračko ministarstvo vanjskih poslova u Bagdadu te budući da je 10. veljače 2014. u gradu Mosulu u provinciji Ninava napadnut konvoj predsjednika zastupničkog doma Osame al-Nudžaijija;
- K. budući da još uvijek postoji neslaganje između federalne vlade Iraka i regionalne vlade Kurdistanu oko pitanja korištenja mineralnim resursima Iraka te s obzirom na to da se očekuje da će se novim cjevovodom prenositi 2 milijuna barela nafte mjesečno iz Kurdistanu u Tursku te da središnja vlada priprema pravne radnje protiv te provincije;
- L. budući da ozbiljni socijalni i gospodarski problemi, kao što su široko rasprostranjeno siromaštvo, visoka razina nezaposlenosti, gospodarska stagnacija, uništavanje okoliša i nepostojanje osnovnih javnih usluga, i dalje pogađaju velik dio stanovništva;
- M. budući da nasilje i sabotaze ometaju napore da se oživi gospodarstvo uništeno desetljećima sukoba i sankcija; budući da se u Iraku nalaze zalihe sirove nafte treće po veličini u svijetu, a budući da napadi, korupcija i krijumčarenje sputavaju izvoz; budući da je društveno tkivo države, uključujući njezinu nekadašnju razinu jednakosti žena, ozbiljno narušeno;
- N. budući da se sloboda tiska i medija nalaze pod uzastopnim i sve većim napadima vladinih i ekstremističkih skupina; budući da se napada i cenzurira novinare i medijske kuće, a Reporteri bez granica izvijestili su o blokadi izvještavanja o stanju u pokrajini Anbar; budući da je Freedom House u svojem izvješću o slobodi u svijetu za 2014. ocijenio Irak kao „neslobodan“;
- O. budući da se iračkim ustavom jamči jednakost svih građana pred zakonom, uz „administrativna, politička, kulturna i obrazovna prava različitih naroda“;
- P. budući da se u Sporazumu o partnerstvu i suradnji između EU-a i Iraka, a posebno u klauzuli o ljudskim pravima, naglašava da bi se politički dijalog između EU-a i Iraka trebao usredotočiti na ljudska prava i jačanje demokratskih institucija;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- Q. budući da su izmjene iračkog izbornog zakona donesene u studenom 2013., čime se otvara put općim izborima zakazanim za 30. travnja 2014.;
- R. budući da EU ponovno iskazuje svoju predanost da pomogne Iraku u njegovoj tranziciji prema demokraciji, podsjećajući pritom da su jedinstvo i teritorijalna cjelovitost Iraka ključni elementi za izgradnju sigurne i prosperitetne države svih njezinih građana i za stabilnost cijele regije;
- S. budući da je prva sjednica Vijeća za suradnju EU-a i Republike Irak održana 20. siječnja 2014. u Bruxellesu; budući da je Vijeće za suradnju, koje se sastaje u okviru Sporazuma o partnerstvu i suradnji između EU-a i Iraka, ponovo potvrdilo predanost obje strane jačanju međusobnih odnosa; budući da će EU nastaviti unaprjeđivati suradnju na svim područjima od zajedničkog interesa i pružati ciljanu pomoć na područjima oko kojih postoji zajednički dogovor;
- T. budući da iračke vlasti i dalje primjenjuju smrtnu kaznu; budući da su voditelji Misije EU-a u Bagdadu supotpisali izjavu na Svjetski dan borbe protiv smrtne kazne u listopadu 2013., kojom su izrazili duboku zabrinutost zbog korištenja smrtne kazne u Iraku i pozvali iračku vladu da uvede moratorij;
- U. budući da je u tijeku opsežna kampanja naoružanja Iraka, koja uključuje nabavu vojne opreme velikih razmjera;
1. oštro osuđuje nedavne terorističke napade i pojačano sektaško nasilje zbog kojih postoji opasnost od povratka zemlje u razdoblje sektaških sukoba i strah od šireg sektaškog sukoba diljem regije; ističe da su uzroci nasilja, iako je ono sektaško, politički, a ne vjerski; izražava sućut obiteljima i prijateljima preminulih i ranjenih;
 2. oštro osuđuje napade Islamske države u Iraku i na Levantu te podržava poziv Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda iračkom narodu, uključujući iračka plemena, lokalne čelnike i iračke snage sigurnosti u provinciji Anbar, da nastave, prošire i pojačaju suradnju u borbi protiv nasilja i terorizma; naglašava da je rezolucijama Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1267 (1999) i 2083 (2012) Islamskoj državi u Iraku i na Levantu nametnut embargo na oružje i zamrznuta sredstva te ističe važnost brze i učinkovite provedbe tih mjera;
 3. iznimno je zabrinut zbog događaja u provinciji Anbar i velikog broja interno raseljenih osoba koje bježe iz područja sukoba; poziva da se osigura pristup humanitarne pomoći Falludži; poziva vladu Iraka da poštuje svoju dužnost zaštite civilnog stanovništva u Falludži i drugdje; potiče vladu Iraka da nastavi surađivati s Misijom Ujedinjenih naroda za pomoć Iraku i humanitarnim agencijama radi osiguravanja dostave humanitarne pomoći; pozdravlja napore UN-a da se pruži pomoć osobama pogođenima borbama u provinciji Anbar unatoč izazovima koje predstavljaju sve lošiji sigurnosni uvjeti i prepreke operacije u provinciji;
 4. poziva Europsku službu za vanjsko djelovanje i Komisiju da podrže napore vlade Iraka i Misije UN-a za pomoć Iraku za pružanje zaštite civilnom stanovništvu u Falludži i u drugim mjestima radi osiguranja sigurnog prolaza civilima koji se nalaze u područjima pogođenim sukobima te siguran povratak raseljenih unutar zemlje ako to okolnosti dozvoljavaju;
 5. poziva iračku vladu da riješi dugoročne probleme koji doprinose nestabilnosti zemlje, uključujući legitimnu zabrinutost sunitske manjine, tako što će pokrenuti inkluzivan dijalog o reformi zakona o pravедnosti i odgovornosti, suzdržati se od podrivačkih sektaških izjava i provoditi mjere u cilju nacionalnog pomirenja; odbacuje pozive na uspostavu federalne sunitske regije u Iraku kao rješenja trenutnog sukoba jer bi to vjerojatno dovelo do još više sektaštva i nasilja;
 6. sa zabrinutošću primjećuje prelijevanje nasilja iz sukoba u Siriji; poziva iračku vladu da se stvarno potruđi i izolira Irak od sirijskog građanskog rata tako što će se suzdržati od podržavanja bilo koje strane uključene u sukob i sprječavati kako sunitske tako i šijitske borbe da prelaze u Siriju ili iz nje;
 7. iznimno je zabrinut zbog neprestanog nasilja nad civilnim stanovništvom, osjetljivim skupinama i vjerskim zajednicama; poziva iračku vladu i sve političke čelnike da poduzmu potrebne mjere kako bi pružili sigurnost i zaštitu svim ljudima u Iraku, a posebno članovima ranjivih skupina kao što su žene, novinari, mladi, aktivisti za temeljna prava, sindikalisti i vjerske zajednice, uključujući kršćane; poziva iračku vladu da osigura da sigurnosne snage poštuju vladavinu prava i međunarodne standarde;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

8. podržava napore EU-a da pomogne Iraku u promicanju demokracije, ljudskih prava, dobrog upravljanja i vladavine prava, između ostalog na temelju iskustava i dostignuća misije EUJUST LEX-Irak čiji je mandat, nažalost, završen 31. prosinca 2013., zajedno s naporima Misije Ujedinjenih naroda za pomoć Iraku i posebnog predstavnika glavnog tajnika UN-a za Irak u pružanju podrške iračkoj vladi radi jačanja njihovih demokratskih institucija i procesa, promicanja vladavine prava, olakšavanja regionalnog dijaloga, poboljšanja pružanja osnovnih usluga i osiguravanja zaštite ljudskih prava; pozdravlja program za jačanje kapaciteta pokrenut 22. siječnja 2014. koji financira EU, a provodi Ured UN-a za projektne usluge, i čiji je cilj potpora iračkoj visokoj komisiji za ljudska prava u provođenju njezine zadaće promicanja i zaštite ljudskih prava u Iraku;
9. pozdravlja usvajanje izmjena iračkog izbornog zakona 4. studenog 2013., kojima je omogućeno održavanje općih izbora 30. travnja 2014.; naglašava presudnu važnost tih izbora za nastavak demokratske tranzicije u Iraku te poziva sve sudionike da osiguraju uključenost, transparentnost, vjerodostojnost i pravovremenost izbora; poziva ESVD da vladi Iraka pruži najveću moguću potporu kad je riječ o praktičnim pripremama;
10. iznimno je zabrinut zbog visoke stope pogubljenja u Iraku; poziva iračke vlasti da uvedu moratorij na provedbu svih smrtnih kazni; smatra da je reforma pravosuđa od primarne važnosti kako bi se ponovno izgradila percepcija sigurnosti među građanima Iraka, te da bi se njome trebala obuhvatiti i izmjena zakona o borbi protiv terorizma kojim se pruža znatno manja razina zaštite za osumnjičene i pritvorene nego što se to predviđa u zakonu o kaznenom postupku, te poziva da se stane na kraj nekažnjavanju, posebno snaga državne sigurnosti;
11. poziva sve državne i nedržavne sudionike da poštuju slobodu tiska i medija te da zaštite novinare i medijske kuće od nasilja; priznaje da su slobodni tisak i mediji neophodni za funkcioniranje demokracije jer građanima osiguravaju pristup informacijama i mogućnost da izraze svoja mišljenja;
12. poziva EU da razvije zajedničko stajalište za uvođenje zabrane uporabe municije s osiromašenim uranom, da pruži potporu za liječenje žrtava, uključujući žrtve kemijskog oružja, i da ostvari napore za čišćenje pogođenih područja;
13. smatra da nedavni razgovori između skupine E3+3 i Irana također predstavljaju priliku za stabilizaciju Iraka, pod uvjetom da se sve susjedne sile prestanu uplitati u unutarnja pitanja Iraka;
14. snažno osuđuje raketni napad na kamp Hurriju 26. prosinca 2013. u kojem je prema raznim izvješćima život izgubilo nekoliko osoba, dok su druge ranjene; naglašava da je nužno razjasniti okolnosti u kojima je došlo do tog bezobzirnog incidenta; poziva iračke vlasti da pojačaju sigurnosne mjere oko kampa kako bi se osobe koje u njemu borave zaštitile od daljnjeg nasilja; potiče iračku vladu da pronađe i kazni počinitelje napada; napominje da EU poziva sve strane da olakšaju posao visokog povjerenika za izbjeglice prilikom premještanja svih osoba iz kampa Hurrije na stalnu i sigurnu lokaciju izvan Iraka što je prije moguće;
15. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi potpredsjednici Komisije/Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, Vijeću, Komisiji, posebnom predstavniku EU-a za ljudska prava, vladama i parlamentima država članica, vladi Iraka i Iračkom vijeću, regionalnoj vladi Kurdistanu, glavnom tajniku Ujedinjenih naroda i Vijeću UN-a za ljudska prava.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0172

Upotreba naoružanih bespilotnih letjelica

Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o upotrebi naoružanih bespilotnih letjelica (2014/2567(RSP))

(2017/C 285/16)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir izvješća o upotrebi naoružanih bespilotnih letjelica posebnog izvjestitelja UN-a za izvansudska, masovna ili proizvoljna pogubljenja od 28. svibnja 2010. i 13. rujna 2013. te posebnog izvjestitelja UN-a za promicanje i zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u borbi protiv terorizma od 18. rujna 2013.,
 - uzimajući u obzir izjavu glavnog tajnika UN-a Ban Ki-moona od 13. kolovoza 2013. o upotrebi naoružanih bespilotnih letjelica,
 - uzimajući u obzir saslušanje od 25. travnja 2013. o utjecaju uporabe bespilotnih letjelica na ljudska prava, koje je organizirao Pododbor za ljudska prava Parlamenta zajedno s njegovim Pododborom za sigurnost i obranu,
 - uzimajući u obzir svoju studiju od 3. svibnja 2013. naslovljenu „Utjecaj upotrebe bespilotnih letjelica i robota bez posade u ratovanju na ljudska prava”,
 - uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 19. i 20. prosinca 2013. o pripremama za program sljedeće generacije europskih sustava daljinskog upravljanja letjelicama duge izdržljivosti za srednju nadmorsku visinu (RPAS),
 - uzimajući u obzir članak 110. stavke 2. i 4. Poslovnika,
- A. budući da se u proteklom desetljeću znatno povećala uporaba sustava daljinskog upravljanja letjelicama (u daljnjem tekstu „bespilotne letjelice”) u izvanteritorijalnim ubojitim operacijama;
- B. budući da je nepoznat broj civila ubijen, teško ozlijeđen ili svakodnevno izložen traumi u napadima bespilotnim letjelicama izvan izričito određenih zona sukoba;
- C. budući da su u slučajevima kada se za smrti civila okrivljuju napadi bespilotnim letjelicama države obvezne provesti hitnu i neovisnu istragu te, ako se optužbe pokažu istinitima, javno navesti odgovorne, kazniti ih i osigurati pristup pravnoj zaštiti obiteljima žrtava, uključujući plaćanje odštete;
- D. budući da se u članku 51. stavku 2. Dopunskog protokola I. Ženevskim konvencijama navodi kako „se zabranjuju nasilni postupci ili prijetnje nasiljem čiji je glavni cilj širenje straha među civilnim stanovništvom”;
- E. budući da napadi bespilotnim letjelicama koje jedna država bez objave rata provodi na teritoriju druge države bez pristanka te države ili Vijeća sigurnosti UN-a predstavlja kršenje međunarodnoga prava te teritorijalne cjelovitosti i suverenosti te države;
- F. budući da se međunarodnim pravom o ljudskim pravima zabranjuju proizvoljna pogubljenja u svim situacijama; budući da se međunarodnim humanitarnim pravom ne dopušta ciljano ubijanje osoba koje se nalaze u državama koje nisu zaraćene;
- G. budući da su svi rashodi koji proizlaze iz djelovanja s vojnim ili obrambenim značenjem izuzeti iz financiranja iz proračuna EU-a (članak 42. stavak 2. Ugovora o EU-u);
- H. budući da je sedam država članica (Francuska, Njemačka, Grčka, Italija, Nizozemska, Poljska i Španjolska) potpisalo pismo namjere upućeno Europskoj obrambenoj agenciji o dodjeli zadaće provođenja studije o zajedničkoj proizvodnji letjelica duge izdržljivosti za srednju nadmorsku visinu, koje se mogu upotrijebiti u napadu na vojne ciljeve ili u nadzoru brodova s migrantima u Sredozemnom moru, čime je započeo rad na europskom sustavu daljinskog upravljanja letjelicama;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- I. budući da su financijskim sredstvima EU-a poduprte istraživačke i razvojne studije povezane s izradom bespilotnih letjelica, kako vojnih tako i civilnih, te budući da je planirano da se to nastavi i u budućnosti;
 1. izražava duboku zabrinutost zbog upotrebe naoružanih bespilotnih letjelica izvan međunarodnoga pravnog okvira; potiče EU da osmisli odgovarajući politički odgovor i na europskoj i na svjetskoj razini kojim bi se zaštitila ljudska prava i međunarodno humanitarno pravo;
 2. poziva Visoku predstavnicu za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, države članice i Vijeće da:
 - (a) se suprotstave praksi provođenja izvansudskih ciljanih pogubljenja i da je zabrane;
 - (b) se pobrinu kako države članice, u skladu sa svojim pravnim obvezama, ne bi počinile nezakonita ciljana pogubljenja ili omogućile da druge države provode takva pogubljenja;
 - (c) uključe naoružane bespilotne letjelice u odgovarajuće europske i međunarodne sustave razoružanja i kontrole oružja;
 - (d) zabrane razvoj, proizvodnju i uporabu potpuno autonomnog oružja kojima se omogućava provođenje napada bez ljudskog djelovanja;
 - (e) se obvežu da će osigurati da se poduzmu mjere u skladu s njihovim nacionalnim i međunarodnim pravnim obvezama u slučajevima u kojima postoji osnovana sumnja da bi pojedinac ili subjekt pod njihovom nadležnošću mogli biti povezani s nezakonitim ubijanjem u inozemstvu;
 - (f) podupru rad i poduzmu radnje u odnosu na preporuke posebnog izvjestitelja UN-a za izvansudska, masovna ili proizvoljna pogubljenja i posebnog izvjestitelja UN-a za promicanje i zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u borbi protiv terorizma;
 3. poziva Vijeće da usvoji zajedničko stajalište EU-a o uporabi naoružanih bespilotnih letjelica;
 4. poziva EU da promiče veću transparentnost i odgovornost trećih zemalja u upotrebi naoružanih bespilotnih letjelica u odnosu na pravnu osnovu za njihovu upotrebu i operativnu odgovornost, dopuste sudsku reviziju napada bespilotnim letjelicama te žrtvama nezakonitih napada bespilotnim letjelicama osiguraju djelotvoran pristup pravnim lijekovima;
 5. nadalje, poziva Komisiju da na pravilan način obavješćuje Parlament o uporabi financijskih sredstava EU-a za sve istraživačke i razvojne projekte povezane s izradom bespilotnih letjelica; poziva na procjenu utjecaja na ljudska prava kad je riječ o daljnjim razvojnim projektima za bespilotne letjelice;
 6. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, potpredsjednici Komisije/Visokoj predstavnici Unije za vanjsku i sigurnosnu politiku, Europskoj službi za vanjsko djelovanje, parlamentima država članica, posebnom izvjestitelju UN-a za izvansudska, masovna ili proizvoljna pogubljenja, posebnom izvjestitelju UN-a za promicanje i zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u borbi protiv terorizma i glavnom tajniku UN-a.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0173

Temeljna prava u Europskoj uniji (2012.)

Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o stanju temeljnih prava u Europskoj uniji (2012.) (2013/2078(INI))

(2017/C 285/17)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Preambulu Ugovora u Europskoj uniji („UEU”), a naročito njezinu drugu alineju te alineje od četvrte do sedme,
- uzimajući u obzir osobito članak 2., članak 3. stavak 3. drugu alineju, članke 6. i 7. Ugovora o Europskoj uniji te članke iz UEU-a i UFEU-a koji se odnose na poštovanje, promicanje i zaštitu temeljnih prava u EU-u,
- uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima od 7. prosinca 2000. („Povelja”), proglašenu 12. prosinca 2007. u Strasbourgu i koja je stupila na snagu zajedno s Ugovorom iz Lisabona u prosincu 2009.,
- uzimajući u obzir konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (EKLJP), nadležnost Europskog suda za ljudska prava, konvencije, preporuke, rezolucije i izvješća Parlamentarne skupštine, Odbora ministara, Povjerenika za ljudska prava i Venecijanske komisije Vijeća Europe,
- uzimajući u obzir Europsku socijalnu povelju revidiranu 1966. i sudsku praksu Europskog odbora za socijalna prava,
- uzimajući u obzir konvencije Ujedinjenih naroda o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda,
- uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o pravima osoba s invaliditetom, čiji je EU potpisnik zajedno s gotovo svim državama članicama,
- uzimajući u obzir Smjernice o teškom siromaštvu i ljudskim pravima koje je 27. listopada 2012. usvojilo Vijeće za ljudska prava Ujedinjenih naroda (A/HRC/21/39);
- uzimajući u obzir komunikacije Komisije „Članak 7. Ugovora o Europskoj uniji – poštovanje i promicanje vrijednosti na kojima je utemeljena Europska unija” (COM(2003)0606), „Strategija Europske unije za djelotvornu provedbu Povelje o temeljnim pravima” (COM(2010)0573), „Operativne smjernice o razmatranju temeljnih prava prilikom analiza utjecaja” (SEC(2011)0567),
- uzimajući u obzir zaključke koji se odnose na aktivnosti i inicijative Vijeća za provedbu Povelje Europske unije o temeljnim pravima, koje je Vijeće usvojilo 23. svibnja 2011., te direktive Vijeća koje se tiču metodoloških etapa koje treba slijediti kako bi se provjerila usklađenost temeljnih prava na razini pripremnih tijela Vijeća ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir izvješće Komisije za 2013. o primjeni Povelje Europske unije o temeljnim pravima iz 2012. (COM(2013)0271) te popratne radne dokumente,
- uzimajući u obzir izvješće o građanstvu EU-a za 2013. pod naslovom „Građani EU-a: vaša prava, vaša budućnost” (COM(2013)0269),
- uzimajući u obzir Stockholmski program – otvorena i sigurna Europa u službi i zaštiti građana ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije o Okviru EU-a za nacionalne strategije integracije Roma do 2020. (COM(2011)0173) i zaključke Europskog vijeća od 24. lipnja 2011.,

⁽¹⁾ Dokument Vijeća 10140/11 od 18. svibnja 2011.

⁽²⁾ SL C 115, 4.5.2010., str. 1.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije pod naslovom „Ostvareni napreci u provedbi nacionalnih strategija za uključivanje Roma” (COM(2013)0454) i prijedlog preporuke Vijeća o učinkovitim mjerama za uključivanje Roma u državama članicama (COM(2013)0460),
- uzimajući u obzir Okvirnu odluku Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenog 2008. o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kazneno-pravnim sredstvima ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2000/43/EZ od 29. lipnja 2000. o provođenju načela ravnopravnosti osoba bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo ⁽²⁾, Direktivu Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenog 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja ⁽³⁾ i prijedlog Direktive Vijeća o provođenju načela ravnopravnosti osoba bez obzira na vjeru ili uvjerenje, invaliditet, dob ili seksualnu orijentaciju COM(2008)0426),
- uzimajući u obzir Direktivu 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir odluke i nadležnost Suda Europske unije te nadležnost nacionalnih ustavnih sudova, kojima Povelja služi kao jedna od referenci u tumačenju nacionalnog zakona,
- uzimajući u obzir govor g. Barrosa o stanju Unije održan u Europskom parlamentu 11. rujna 2013. te govor gđe Reding o Europskoj uniji i vladavini prava održan 4. rujna 2013. u Centru za europske političke studije (CEPS) u Bruxellesu,
- uzimajući u obzir pismo od 6. ožujka 2013. koje su ministri vanjskih poslova Njemačke, Danske, Finske i Nizozemske poslali predsjedniku Komisije g. Barrosu pozivajući na uspostavu mehanizma kojim će se u državama članicama poticati poštovanje temeljnih vrijednosti,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 6. i 7. lipnja 2013. o temeljnim pravima i vladavini prava te o izvješću Komisije iz 2012. o primjeni Povelje Europske unije o temeljnim pravima,
- uzimajući u obzir zaključke konferencije pod naslovom „Europa jednakopravnih građana: jednakost, temeljna prava i vladavina prava” koju je 9. i 10. svibnja 2013. organiziralo irsko predsjedništvo Vijeća,
- uzimajući u obzir četvrti godišnji simpozij Agencije Europske unije za temeljna prava održan 7. lipnja 2013. i naslovljen „Promicanje vladavine prava u EU-u”,
- uzimajući u obzir nacrt zaključaka Vijeća o ocjeni Agencije Europske unije za temeljna prava od 13. rujna 2013.,
- uzimajući u obzir aktivnosti, godišnja izvješća, studije i mišljenja Agencije Europske unije za temeljna prava, a posebno godišnje izvješće o temeljnim pravima u EU-u za 2012.,
- uzimajući u obzir zajedničko izvješće FRA-e, UNDP-a, Svjetske banke i Europske komisije naslovljeno „Položaj Roma u 11 država članica EU-a – rezultati istraživanja ukratko”, objavljeno u svibnju 2012.,

⁽¹⁾ SL L 328, 6.12.2008., str. 55.

⁽²⁾ SL L 180, 19.7.2000., str. 22.

⁽³⁾ SL L 303, 2.12.2000., str. 16.

⁽⁴⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

⁽⁵⁾ SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- uzimajući u obzir izvješće posebnog izvjestitelja Ujedinjenih naroda o ljudskim pravima migranata, upravljanju vanjskim granicama EU-a i njegovu utjecaju na ljudska prava igranata, objavljeno u travnju 2013.,
- uzimajući u obzir izvješća i studije nevladinih organizacija o ljudskim pravima, kao i relevantne studije koje je zatražio Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove te studiju „Trostrani odnos između temeljnih prava, demokracije i vladavine prava u EU-u – ususret Kopenhaškom mehanizmu EU-a”,
- uzimajući u obzir svoje rezolucije o temeljnim pravima i ljudskim pravima, naročito svoju Rezoluciju od 15. prosinca 2010. o situaciji temeljnih prava u Europskoj uniji (2009.) – stvarna provedba nakon stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona ⁽¹⁾ i svoju Rezoluciju od 12. prosinca 2012. o situaciji temeljnih prava u Europskoj uniji (2010. – 2011.) ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 22. travnja 2004. o rizicima kršenja slobode izražavanja i informiranja u EU-u i posebno u Italiji (članak 11. stavak 2. Povelje o temeljnim pravima) ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 8. lipnja 2005. o zaštiti manjina i politikama suzbijanja diskriminacije u proširenoj Europi ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 10. srpnja 2008. o popisivanju Roma u Italiji na temelju njihove etničke pripadnosti ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 17. rujna 2009. o litavskom zakonu o zaštiti maloljetnika od štetnih utjecaja javnog informiranja ⁽⁶⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 9. rujna 2010. o situaciji Roma i slobodnom kretanju osoba u Europskoj uniji ⁽⁷⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 19. siječnja 2011. o narušavanju slobode izražavanja i diskriminaciji na temelju spolne opredijeljenosti u Litvi ⁽⁸⁾,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 9. ožujka 2011. o Strategiji EU-a za uključivanje Roma ⁽⁹⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 10. ožujka 2011. o zakonu o medijima u Mađarskoj ⁽¹⁰⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 21. svibnja 2013. o Povelji EU-a: utvrđene norme za slobodu medija diljem EU-a ⁽¹¹⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 24. svibnja 2012. o borbi protiv homofobije u Europi ⁽¹²⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 14. ožujka 2013. o jačanju borbe protiv rasizma, ksenofobije i zločina iz mržnje ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ SL C 169 E, 15.6.2012., str.49.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2012)0500.

⁽³⁾ SL C 104 E, 30.4.2004., str.1026.

⁽⁴⁾ SL C 124 E, 25.5.2006., str. 405.

⁽⁵⁾ SL C 294 E, 3.12.2009., str.54.

⁽⁶⁾ SL C 224 E, 19.8.2010., str.18.

⁽⁷⁾ SL C 308 E, 20.10.2011., str.73.

⁽⁸⁾ SL C 136 E, 11.5.2012., str.50.

⁽⁹⁾ SL C 199 E, 7.7.2012., str.112.

⁽¹⁰⁾ SL C 199 E, 7.7.2012., str.154.

⁽¹¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0203.

⁽¹²⁾ SL C 264 E, 13.9.2013., str.54.

⁽¹³⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0090.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. rujna 2011. o naporima EU-a u borbi protiv korupcije ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 23. listopada 2013. o organiziranom kriminalu, korupciji i pranju novca: preporuke za djelovanje i poduzimanje inicijative (konačno izvješće) ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 3. srpnja 2013. o stanju temeljnih prava: standardi i praksa u Mađarskoj (u skladu sa svojom Rezolucijom od 16. veljače 2012.) ⁽³⁾;
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 11. rujna 2012. o navodnom prijevozu i nezakonitom pritvaranju zatvorenika u europskim zemljama od strane CIA-e: praćenje izvješća odbora TDIP Europskog parlamenta ⁽⁴⁾ i svoju prateću Rezoluciju od 10. listopada 2013. ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 11. rujna 2013. o ugroženim europskim jezicima i jezičnoj raznolikosti u Europskoj uniji ⁽⁶⁾,
- uzimajući u obzir Konvenciju UN-a o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena (CEDAW) iz 1979.,
- uzimajući u obzir Europski pakt za jednakost spolova (2011. – 2020.), koji je usvojilo Europsko vijeće u ožujku 2011.,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 21. rujna 2010. pod nazivom „Strategija za jednakost žena i muškaraca 2010. – 2015.” (COM(2010)0491),
- uzimajući u obzir Konvenciju Vijeća Europe od 7. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju nasilja nad ženama i obiteljskog nasilja,
- uzimajući u obzir svoje rezolucije od 5. travnja 2011. o prioritetima i nacrtu novog okvira politike EU-a za borbu protiv nasilja nad ženama ⁽⁷⁾ i 6. veljače 2013. o 57. sjednici Komisije UN-a za status žena na temu uklanjanja i prevencije svih oblika nasilja nad ženama i djevojčicama ⁽⁸⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 24. svibnja 2012. s preporukama Komisiji o primjeni načela jednake plaće radnika i radnica za jednaki rad ili rad jednake vrijednosti ⁽⁹⁾,
- uzimajući u obzir radne dokumente I. i II. o stanju temeljnih prava u Europskoj uniji u 2012. (izvjestitelj: Louis Michel),
- uzimajući u obzir javno saslušanje koje je 5. studenog 2013. održao Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove pod nazivom „Stanje temeljnih prava u Europskoj uniji: kako ojačati temeljna prava, demokraciju i vladavinu prava u EU-u”,
- uzimajući u obzir članak 48. svojeg Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove i mišljenja Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja te Odbora za prava žena i jednakost spolova (A7-0051/2014),

⁽¹⁾ SL C 51 E, 22.2.2013., str.121.

⁽²⁾ Usvojeni tekst, P7_TA(2013)0444.

⁽³⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0315.

⁽⁴⁾ SL C 353 E, 3.12.2013., str.1.

⁽⁵⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0418.

⁽⁶⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0350.

⁽⁷⁾ SL C 296 E, 2.10.2012., str.26.

⁽⁸⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0045.

⁽⁹⁾ SL C 264 E, 13.9.2013., str.75.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- A. budući da je europska integracija politički projekt nastao iz pepela Drugog svjetskog rata, progona i represije pojedinaca od strane totalitarističkih režima i budući da joj je cilj bio ukorijeniti demokraciju i vladavinu prava u europskim državama u cilju poštovanja i promicanja ljudskih prava, temeljnih prava, jednakosti i zaštite manjina na temelju Opće deklaracije o ljudskim pravima (UDHR), Europske konvencije o ljudskim pravima (ECHR) te drugih instrumenata u pogledu ljudskih prava i temeljnih sloboda, te izbjeći povratak na bilo koji oblik autoritarne vladavine;
- B. budući da pojedinac, građanin ili osoba s boravištem, mora biti u središtu Europske unije i da se temeljnim pravima svakom pojedincu jamči zaštita od mogućeg upletanja, zloupotrebe i nasilja vlasti na svim razinama – u području privatnosti i njegovih sloboda i prava; te budući da poštovanje i promicanje ljudskih prava, temeljnih sloboda, demokracije i vrijednosti te načela navedenih u ugovorima EU-a i međunarodnim instrumentima koji se odnose na ljudska prava (Općoj deklaraciji o ljudskim pravima, Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava, Međunarodnom paktu o građanskim i političkim pravima, Međunarodnom paktu o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima itd.) mora biti u središtu europske integracije;
- C. budući da je Europska unija razvila temeljnu pravnu stečevinu s ciljem osiguravanja poštovanja, zaštite i promicanja temeljnih prava, naročito razvijanjem „Kriterija iz Kopenhagena”, uključivanjem članaka 2., 6. i 7. u UEU, Poveljom o temeljnim pravima, obvezom pristupanja Europskoj konvenciji o ljudskim pravima i temeljnim slobodama kao i odgovarajuće odredbe u nacionalnim pravnim sustavima država članica;
- D. budući da je stupanjem na snagu Ugovora iz Lisabona Povelja vrijednosti i načela pretvorila u konkretna i izvršiva prava i budući da je ona, jer ima istu vrijednost kao Ugovor iz Lisabona, postala pravno obvezujućom za institucije, tijela i agencije EU-a i za države članice u okviru primjene zakonodavstva EU-a,
- E. budući da u institucijama Unije, ali i u državama članicama, treba razvijati, poticati i provoditi istinsku kulturu temeljnih prava, posebno kad one pravo Unije primjenjuju i provode interno ili u odnosima s trećim zemljama; budući da provedba tih vrijednosti i načela mora počivati na učinkovitoj kontroli poštovanja temeljnih prava zajamčenih Poveljom, uključujući sastavljanje zakonodavnih prijedloga; budući da ostali razlozi ne mogu imati prednost nad poštovanjem i jamčenjem navedenih temeljnih prava jer bi inače postojala opasnost od smanjenja vjerodostojnosti uloge i slike Europske unije u vezi s ljudskim pravima, posebno u njezinim odnosima s trećim zemljama,
- F. budući da Europska unija djeluje na temelju pretpostavke i uzajamnog vjerovanja da države članice poštuju demokraciju, vladavinu prava i temeljna prava, sadržane u Europskoj konvenciji o ljudskim pravima i Povelji o temeljnim pravima, posebno u pogledu razvoja područja slobode, sigurnosti i pravde te funkcioniranja načela uzajamnog priznavanja;
- G. budući da načelo uzajamnog priznavanja dovodi do situacije u kojoj osobe mogu biti premještene iz jednog pravosudnog sustava u drugi, a da se prethodno ne provjeri poštuju li se tom odlukom ljudska prava;
- H. budući da je Sud Europske unije u zajedničkim predmetima C-/411/10 i C-493/10 istaknuo da se takva pretpostavka o poštovanju temeljnih prava mora moći pobiti te da suci stoga moraju provjeriti postoje li utemeljeni razlozi za sumnju u nedostatke pravosudnih sustava drugih država članica;
- I. budući da je nužno osigurati da nacionalne vlasti imaju na raspolaganju dovoljno dokaza kako bi donijele potkrijepljenu odluku o tome postoje li nedostaci u pravosudnim sustavima drugih država članica ili ne postoje;
- J. budući da korupcija izaziva društvenu štetu i kršenje temeljnih prava jer je skupine koje se bave organiziranim kriminalom koriste za činjenje drugih ozbiljnih kaznenih djela kao što je trgovina ljudima; budući da je za vladavinu prava i osiguravanje zaštite temeljnih prava i građanskih sloboda u Europi nužan učinkovit, neovisan i nepristran pravosudni sustav;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- K. budući da Europska unija prolazi kroz razdoblje gospodarske i financijske te također demokratske i konstitucijske krize kao što su pokazali nedavni događaji u pojedinim državama članicama i budući da su te napetosti naglasile nedostatak primjerenih instrumenata za suočavanje s krizom, kao i nedostatak političke volje te poteškoće u primjeni mehanizama praćenja, procjene i sankcioniranja iz postojećih ugovora, posebice zahtjeva iz članka 2. i članka 7. Ugovora o EU-u;
- L. budući da se Europski parlament više puta izjasnio za jačanje mehanizama kako bi se zajamčilo poštovanje, zaštita i promicanje vrijednosti Unije iz članka 2. UEU-a i za rješavanje kriznih situacija u Uniji i u državama članicama, te budući da je u tijeku rasprava o izradi „novog mehanizma”, Komisija, Vijeće i države članice slažu se napokon s Parlamentom i NVO-om u tom pogledu;
- M. budući da se Agencija Europske unije za temeljna prava (FRA) u glavnom dijelu svog godišnjeg izvješća za 2012. koje se bavi temom „Europska unija kao zajednica vrijednosti: očuvanje temeljnih prava u vrijeme krize” usredotočila na činjenicu da zajedničko shvaćanje vrijednosti iz njegova članka 2. i pravne obveze koje iz njega proizlaze predstavljaju težnju koja zahtijeva uspostavu redovnog dijaloga unutar EU-a;
- N. budući da je Komisija ustvrdila da želi ojačati vladavinu prava u Europskoj uniji te da će moći predložiti upotrebu pisama upozorenja u okviru članka 7. stavka 1. UEU-a bez izmjene ugovora; budući da je također progovorila o potrebi izmjene ugovora i najavila moguće prijedloge izmjena prije kraja 2013. ili početkom 2014. u cilju održavanja rasprave tijekom izbora (između ostaloga i o članku 7.) i postizanja konsenzusa o tim prijedlozima kako bi se osiguralo da politika EU-a o temeljnim pravima počiva na jasnim pravilima i mehanizmima, objektivnim pokazateljima, transparentnim, pravednim i predvidljivim podacima i dokazima te kako bi se omogućila jaka zaštita prava pojedinca, demokracije i vladavine prava;
- O. budući da svaka predmetna odluka mora, u najkraćem roku, omogućiti jamčenje pravilne primjene članaka 2., 6. i 7. UEU-a, zasnivanje svake donesene odluke na objektivnim kriterijima i ocjeni, te prevladavanje kritika o nedostatku pokazatelja i kriterija ocjenjivanja, o razlikama u postupanju i političkoj pristranosti;
- P. budući da u Europskoj uniji i državama članicama i dalje ima slučajeva kršenja temeljnih prava o čemu svjedoče detaljna (godišnja i posebna) izvješća Komisije, Agencije Europske unije za temeljna prava, Vijeća Europe (godišnja izvješća i presude Europskog suda za ljudska prava, dokumenti i izvješća povjerenika za ljudska prava, dokumenti Parlamentarne skupštine Vijeća Europe), dokumenti UN-a (uključujući dokumente i izvješća Vijeća UN-a za ljudska prava, Visokog povjerenika UN-a za ljudska prava, posebnih izvjestitelja itd.), dokumenti nevladinih organizacija (kao što su Human Rights Watch, Amnesty International, Society Institute, ILGA-Europe, ECRE, Reporters without Borders, Freedom House, FIDH itd.) itd.; budući da takvi slučajevi kršenja temeljnih prava s obzirom na svoju težinu i učestalost zahtijevaju primjeren odgovor Komisije, Vijeća i država članica;
- Q. budući da su ta tijela izvijestila o položaju Roma, migranata, tražitelja azila i izbjeglica, manjina i pripadnika zajednice LGBT, medija i novinara, djelovanju sigurnosnih snaga, policije, tajnih službi i istragama potrebnim za privođenje pravdi i kažnjavanje osoba odgovornih za kršenja ljudskih prava, sudjelovanju država u slučajevima mučenja i zlostavljanja u trećim zemljama i korištenju na taj način prikupljenih dokaza, o uvjetima pritvora i zlostavljanju te su zbog toga izrazila zabrinutost,
- R. budući da se u preambuli Ugovora o Europskoj uniji, člancima 8., 9., 10., 19. i 21. Povelje EU-a o temeljnim pravima i sudskoj praksi Suda EU-a prepoznaje važnost temeljnih socijalnih prava kroz njihovu ukorijenjenost u horizontalna načela prava Zajednice, iz čega je jasno da EU mora jamčiti temeljna prava i slobode poput sindikalnih prava, prava na štrajk, prava na udruživanje, okupljanje itd., kako je to definirano Europskom socijalnom poveljom, te budući da članak 151. Ugovora o funkcioniranju Europske unije sadrži izričito upućivanje na temeljna socijalna prava poput onih iznesenih u Europskoj socijalnoj povelji;
- S. budući da se člancima 2. i 3. Povelje o temeljnim pravima priznaje pravo na život i pravo na osobni integritet;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- T. budući da u Europskoj uniji ima oko 100 milijuna djece i oko 80 milijuna osoba s invaliditetom; budući da se osobe s invaliditetom, a pogotovo djeca, i dalje suočavaju s nedostatkom pomoći i potpore u pogledu uključenosti u škole, poteškoćama pri ostvarivanju pristupa zgradama ili uslugama i poteškoćama pri sudjelovanju u odlukama koje utječu na njihove živote te sustavom koji nema sluha za ono što imaju reći; budući da je Unija kao potpisnica Konvencije UN-a o pravima osoba s invaliditetom obvezna promicati, štiti i poštovati prava osoba s invaliditetom utvrđenih Konvencijom, donijeti strategiju provedbe Konvencije te osigurati usklađenost politika te postojećeg i budućeg primarnog i sekundarnog prava s odredbama Konvencije;
- U. budući da su žene i djevojčice glavne žrtve nasilja utemeljenog na spolu te da je prema procjenama u EU-u od 20 % do 25 % žena najmanje jednom tijekom života bilo izloženo fizičkom nasilju; budući da su stotine tisuća žena koje žive u Europi bile podvrgnute genitalnom sakaćenju i da su tisuće djevojčica izložene tom riziku;
- V. budući da žene u EU-u po satu zarađuju oko 16 % manje od muškaraca;
- W. budući da siromaštvo, nejednakost spolova i rodni stereotipi povećavaju rizik od nasilja i drugih oblika iskorištavanja, uključujući trgovinu ženama i prostituciju, te ometaju potpuno sudjelovanje žena u svim područjima života;
- X. budući da bi temeljna prava, ljudska prava i jednake mogućnosti trebale biti zajamčene svim građanima Europske unije; međutim, budući da je zaštita nacionalnih manjina te regionalnih i manjinskih jezika u proširenoj Uniji veliki problem koji se ne može riješiti samo borbom protiv ksenofobije i diskriminacije, već usvajanjem posebnih pravnih, jezičnih, kulturnih, socijalnih i inih režima i postupaka;
1. naglašava da se kao politički, povijesni i etički projekt, Europska unija trudi približiti zemlje koje dijele i zajedno promiču zajedničke europske vrijednosti poput onih utvrđenih u članku 2. UEU-a i Povelji o temeljnim pravima, kao i Europskoj konvenciji o ljudskim pravima, što uključuje poštovanje ljudskog dostojanstva, demokracije, vladavine prava, temeljnih prava, jednakosti, slobode, nediskriminacije i zaštite manjina koji su usko povezani i uzajamno uvjetovani te stoga vjeruje da temeljni stup europskog identiteta je i mora biti unutarnje i vanjsko promicanje ljudskih prava, temeljnih sloboda i demokracije koje su europske vrijednosti;
 2. preporučuje da Parlament, Komisija i Vijeće priznaju postojanje pozitivnih obveza zaštite i promicanja ljudskih prava; naglašava da poštovanje temeljnih prava i sloboda podrazumijeva poduzimanje mjera na različitim razinama; ističe ulogu koju na tom području imaju regionalne i lokalne vlasti, NVO-i i civilno društvo te poziva Komisiju i Vijeće da poboljšaju suradnju s tim sudionicima;
 3. podsjeća institucije Unije i države članice na potrebu poštovanja svojih obveza u pogledu temeljnih prava i sloboda; napominje da sudjelovanje u međunarodnim ugovorima za zaštitu i primicanje ljudskih prava samo može doprinijeti jačanju zaštite temeljnih prava u EU-u;
 4. osuđuje zabrinjavajuće tendencije u vezi s kršenjima temeljnih prava unutar Europske unije, posebno u pogledu imigracije i azila, diskriminacije i netolerancije usmjerene prije svega prema pojedinoj populaciji (manjinama i migrantima), sigurnosti i terorizma, slobode tiska, slobode kretanja u Uniji, socijalnih i sindikalnih prava; sve češće konstatira kočenje država članica kad se radi o poštovanju tih temeljnih prava i sloboda, posebno u vezi s Romima, ženama, pripadnicima zajednice LGBT, tražiteljima azila, migrantima i drugom ranjivom stanovništvu,

Institucionalna pitanja

5. podsjeća na to da je za Europsku uniju, njezine institucije i države članice važno zajamčiti poštovanje zajedničkih europskih vrijednosti iz članka 2. UEU-a, da treba hitno primijeniti i provesti sve instrumente koji su u tom smislu trenutno predviđeni ugovorima te da bi po potrebi trebalo pripremiti izmjene ugovora; naglašava da obveza ispunjavanja Kopenhaških kriterija ne prestaje nakon pristupanja Uniji te da je države članice moraju poštovati, da su temeljna prava dio primarnog zakonodavstva Unije i da ih se mora poštovati prilikom primjene prava Unije od strane bilo kojeg suda ili vlasti, bilo na nacionalnoj razini ili na razini Unije; u vezi s tim posebno žali zbog dugih pregovora o pristupu Europskoj konvenciji o ljudskim pravima i činjenice da pristupanje EU-a Konvenciji još nije dovršeno;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

6. podsjeća europske institucije i države članice da svaka politika koja se odnosi na temeljna prava mora prije svega izbjeći da dolazi do kršenja, posebno instrumentima prevencije i pravnim sredstvima na raspolaganju prije donošenja odluke ili mjere, a kako bi se pojedincima omogućila istraga i suđenje u najkraćem roku i učinkovito, pravedno, pravično i bez diskriminacije;
7. smatra da su građani sve privrženiji poštovanju, zaštiti i promicanju temeljnih prava, što pokazuje mobilizacija i sve veća pozornost koja se posvećuje slučajevima kršenja, zloupotrebe ili nejednakosti u svakodnevnom životu i u simboličkim ili dobro poznatim slučajevima, između ostalog i zahvaljujući boljem protoku informacija zbog novih tehnologija, društvenih mreža i medija; podsjeća da se svakim kršenjem, zloupotrebom ili nejednakošću nanosi šteta demokraciji i vladavini prava te povjerenju građana u institucije i njihove predstavnike, posebno političke dužnosnike; ističe da institucije i politički dužnosnici moraju postati svjesni te demokratske dinamike i podržati je uspostavljanjem novih mehanizama dijaloga s građanima i jačanjem građanske, parlamentarne i pravosudne kontrole te kontrole medija nad državnim vlastima, koje pak moraju postati otvorenije i transparentnije da bi bolje služile interesima građana;
8. kako bi se u potpunosti iskoristio potencijal ugovora smatra da je potrebno:
- (a) zaključiti postupak pristupanja Europskoj konvenciji o ljudskim pravima te odmah uvesti potrebne instrumente za potpunu provedbu ove obveze utvrđene ugovorima, budući da će ona poslužiti kao dodatni mehanizam za provedbu ljudskih prava građana Unije, te između ostalog kako bi se osiguralo da države članice primjene presude Europskog suda za ljudska prava, poglavito oglednih („pilot”) presuda; pristupiti, kao što je zatražilo Vijeće Europe, Europskoj socijalnoj povelji, potpisanoj u Torinu 18. listopada 1961. i revidiranoj u Strasbourgu 3. svibnja 1996.; da države članice pristupe i ratificiraju konvencije Vijeća Europe o ljudskim pravima, provedu postojeće instrumente pravne stečevine te razmotre svoje odluke o nesudjelovanju kojima se mogu ugroziti prava njihovih građana;
 - (b) osigurati usklađenost zakonodavnih prijedloga i politika s Poveljom i poštovanje temeljnih prava poduzimanjem konkretnih koraka kojima bi se osigurala njihova provjera u odnosu na Povelju u svim fazama sastavljanja zakona te sustavno provjeravanje utjecaja zakona EU-a i njihove provedbe u državama članicama na temeljna prava u izvješćima o ocjeni provedbe tih zakona, kao i u godišnjim izvješćima o praćenju primjene zakona EU-a;
 - (c) osigurati da Komisija, i Vijeće, u slučaju u kojem je ono pokretač zakonodavnih dokumenata, po potrebi iskoriste vanjsko neovisno stručno znanje FRA-e;
 - (d) pojačati suradnju Komisije i država članica, kao i suradnju s Europskim parlamentom i nacionalnim parlamentima kako bi se poboljšala provedba postojećih zakona EU-a o ljudskim pravima;
 - (e) osigurati da se izrada i prijenos prava EU-a, koje se odnosi na temeljna prava i njihovo razvijanje, ojačaju i pravilno provode primjenom stroge politike ocjenjivanja, praćenja i pokretanja postupaka zbog kršenja pred Sudom Europske unije, posebno u područjima koja su u nadležnosti EU-a poput suzbijanja diskriminacije, jednakosti, rodnih pitanja, invaliditeta, zaštite podataka, azila i imigracije;
 - (f) osigurati promicanje istinskog pristupa utemeljenog na vladavini prava kojim se uzima u obzir način zaštite temeljnih prava u praksi;
 - (g) priznati da je za rješavanje tih pitanja potrebna snažna politička volja, posebno u vremenu gospodarske i financijske krize;
 - (h) ojačati i osigurati transparentnost međuinstitucionalnog dijaloga o temeljnim pravima ili o pitanjima koja se tiču interesa europskih građana;
 - (i) osigurati da Komisija u potpunosti iskoristi postojeće mehanizme te pokrene objektivne procjene i istrage te postupke o povredi ako ima temelja za slučaj, izbjegavajući tako dvostruke standarde, svaki put kad država članica u provedbi zakona EU-a prekrši prava utvrđena Poveljom;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- (j) osmisлити ambiciozne, učinkovite i dalekosežne politike i radne programe u pogledu temeljnih prava i zajedničkih europskih vrijednosti, posebice kako bi se na proaktivan i sustavan način ostvarila usklađenost s obvezama EU-a u pogledu borbe protiv diskriminacije i promicanja jednakosti navedene u člancima 8. i 10. UFEU-a i članku 21. Povelje;
- (k) surađivati na sustavniji i usklađeniji način na svim razinama, poglavito s Vijećem Europe i drugim međunarodnim institucijama, s obzirom na njihovo određeno područje stručnosti, kako bi se izbjegla nepotrebna ponavljanja;
- (l) usustaviti raznovrsnost već dostupnih mehanizama kako bi se spriječilo kršenje temeljnih prava u EU-u, riješile povrede istih i izbjegli slučajevi *forum shoppinga*, pojave iznošenja slučajeva pred onaj sud za koji se smatra da će biti najblaži u donošenju presude, te poduprla uloga koju bi mogle imati regionalne i lokalne vlasti, kao i organizacije za ljudska prava;
- (m) pripremiti komparativne i sažete tablice prema načelu obrađivanja slučaja pojedinačne države na temelju kojih bi Komisija trebala iznijeti preporuke u pogledu politike temeljnih prava za svaku državu pojedinačno, kao što to čini u slučaju gospodarske politike EU27; Vijeće bi do svog sljedećeg sastanka na vrhu moglo podržati ili izmijeniti te preporuke i prijedloge Komisije o slučajevima očitog kršenja temeljnih prava;
- (n) razviti mehanizam stručne provjere uz sudjelovanje nacionalnih tijela za ljudska prava, kao što je Odbor za razvojnu pomoć (DAC) Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD): svaka država bi bila predmetom stručne procjene svake tri ili četiri godine, a glavni cilj bio bi pomoći dotičnoj državi u razumijevanju načina na koje bi mogla unaprijediti svoje strategije i strukture u pogledu temeljnih prava te utvrditi i uspostaviti razmjenu dobre prakse u području politike i strategije o ljudskim pravima unutar EU-a;
- (o) uspostaviti „novi Kopenhaški mehanizam” u cilju osiguravanja poštovanja, zaštite i promicanja temeljnih prava i vrijednosti Unije iz članka 2. Ugovora o EU-u te iz Povelje o temeljnim pravima;

9. naglašava da bi se taj novi „Kopenhaški mehanizam”, usmjeren na praćenje usklađenosti s kopenhaškim kriterijima na učinkovit i obvezujući način u svim državama članicama, mogao odmah aktivirati na temelju odluke Komisije i uz punu uključenosti Parlamenta te da bi on trebao:

- (a) odrediti pokazatelje – na temelju postojećih i već razvijenih i priznatih standarda temeljnih prava – poput onih razvijenih na razini UN-a i Vijeća Europe, uzimajući u obzir savjete nevladinih organizacija koje djeluju u području ljudskih prava i temeljnih sloboda (FRA i Komisija);
- (b) temeljiti se na objektivnim i pouzdanim podacima i informacijama strukturiranima oko takvih pokazatelja, koji bi se nadalje razvijali kroz transparentan i pouzdan proces (FRA, Komisija);
- (c) pratiti stanje u EU-u i pojedinim državama članicama preko redovitog i objektivnog postupka (FRA, Komisija, Vijeće, Europski parlament i nacionalni parlamenti);
- (d) pristupiti objektivnim, usporedivim i redovnim ocjenjivanjima prema svakom od temeljnih prava i/ili prema tematskom području i prema državi članici istovremeno težeći postizanju maksimalne razine usporedivosti, također na temelju pronalazaka i preporuka postojećih mehanizama za praćenje Vijeća Europe, Ujedinjenih naroda te institucija i tijela EU-a te informacija koje su dostavile organizacije civilnog društva (izvješća FRA-e, godišnja izvješća Komisije, godišnja izvješća Parlamenta, godišnja izvješća Vijeća) te da na osnovu toga izda preporuke;
- (e) utvrditi europski politički ciklus o primjeni članka 2. UFEU-a (demokracija, vladavina prava, temeljna prava, jednakost) koji uokviruje ove etape na godišnjoj i višegodišnjoj osnovi te godišnji međuinstitucionalni forum koji je otvoren prema ovim europskim vrijednostima, naročito zaštititi temeljnih prava;
- (f) sakupiti svi postojeći podaci i analize od nacionalnih, europskih i međunarodnih tijela kako bi se osigurala veća dostupnost i vidljivost postojećih informacija relevantnih za zaštitu temeljnih prava, vladavine prava, demokracije i jednakosti;
- (g) osigurati da Glavna uprava za pravosuđe i radna skupina Vijeća za temeljna prava, prava građana i slobodno kretanje osoba (FREMP) surađuju s Odborom za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove Europskog parlamenta na uspostavi redovnog strukturiranog dijaloga između tih institucija i organizacija civilnog društva o pitanjima temeljnih prava unutar EU-a;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- (h) razviti i usvojiti niz preporuka uz učinkovite i razmjerne kazne koje bi trebale djelovati kao učinkovito sredstvo odvraćanja (npr. privremenu obustavu sredstava iz Fonda, primjenu određenih akata itd.) pri rješavanju povreda članka 2. i članka 7. Ugovora o EU-u i osigurati poštovanje prava utvrđenih u Ugovoru;
- (i) integrirati sustav ranog uzbunjivanja, politički i tehnički dijalog, pisma upozorenja i postupak „zamrzavanja”, kako je to već zatražio Parlament, kako bi se osiguralo da države članice na zahtjev institucija EU-a odgode usvajanje zakona kojima se mogu zanemariti ili povrijediti temeljna prava ili pravni poredak EU-a; Komisija bi trebala održavati sastanke na tehničkoj razini sa službama dotičnih država članica no ne i zaključivati pregovore u područjima politika na koje se ne odnosi članak 2. UEU-a sve dok nije osigurana potpuna usklađenost s člankom 2. UEU-a;

10. poziva Komisiju da u suradnji s FRA-om donese odluku o uspostavi novog „Kopenhaškog mehanizma”, kao što je učinjeno u slučaju praćenja korupcije u EU-u i državama članicama, te da provede reviziju poslovnika FRA-e kako bi joj se dodijelile veće ovlasti i nadležnosti;

11. poziva na uspostavu, po mogućnosti u okviru međunarodnog sporazuma, „Kopenhaške komisije” koju bi činili nezavisni visokokvalificirani stručnjaci za temeljna prava, u čijem bi imenovanju sudjelovao i Parlament i čiji bi cilj bio osigurati poštovanje zajedničkih vrijednosti utvrđenih člankom 2. UEU-a od strane država članica te stalne usklađenosti s Kopenhaškim kriterijima, kao i savjetovati i izvještavati o pitanjima u pogledu temeljnih prava sve dok se izmjenom Uredbe o FRA-i Agenciji ne omoguće veće ovlasti i širi okvir nadležnosti, uključujući i praćenje pojedinih država članica u području temeljnih prava, kao što je to već nekoliko puta zatražio Parlament;

12. preporučuje pokretanje dijaloga između europskih institucija i države članice sve dok postoji rizik od ozbiljnog kršenja vrijednosti Unije, kao i mogućnost da europske institucije oblikuju preporuke, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. UEU-a; u potpunosti podupire prijedlog Komisije da u tom okviru upotrijebi pisma upozorenja;

13. poziva Komisiju i Vijeće da u suradnji s Europskim parlamentom uspostave kontaktnu skupinu za daljnje praćenje učinkovite provedbe vrijednosti Unije, a posebno da provedu zajedničku procjenu stanja po pitanju temeljnih prava u posebnim slučajevima koje je sa zabrinutošću uočila bilo koja od te tri institucije Unije; također poziva te institucije da u obzir uzmu rezolucije Vijeća Europe i odluke Europskog suda za ljudska prava;

14. pozdravlja izjave predsjednika Komisije i potpredsjednice Reding o najavi komunikacije o mogućim izmjenama ugovora, kao dodatka opcijama ponuđenima u skladu s trenutnim ugovorima, te poziva svoje nadležne odbore da detaljno razmotre sljedeće prijedloge u cilju jačanja zaštite temeljnih prava u ugovorima EU-a;

- reviziju članka 7. UEU-a dodavanjem faze „primjene članka 2. UEU-a” i razdvajanjem faze „rizika” od faze „kršenja”, s različitim pragovima za predviđene većine, jačanjem tehničke i objektivne analize (a ne samo političke) i pojačanim dijalogom s institucijama država članica i puno širim rasponom detaljnih i predvidljivih sankcija, koje se mogu primijeniti tijekom postupka;
- pozivajući se na članak 121. UFEU-a u cilju osmišljavanja snažnijeg i detaljnog mehanizma za usklađivanje i praćenje temeljnih prava;
- proširenje okvira za pronalazak pravnog lijeka i ovlasti Komisije te Suda;
- upućivanje na FRA-u u Ugovorima, uključujući i pravnu osnovu kojom će se omogućiti izmjena Uredbe o uspostavi Agencije ne jednoglasnom odlukom, kao što je trenutno slučaj, nego preko redovnog zakonodavnog postupka;
- brisanje članka 51. Povelje o temeljnim pravima;
- omogućavanje pokretanja sudskih postupaka zbog povrede članka 2. UEU-a Parlamentu na način ravnopravan Komisiji i Vijeću, te omogućavanje FRA-i da postupku doprinese pružanjem svoje specijalizirane pomoći;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- reviziju uvjeta za donošenje jednoglasne odluke u područjima u vezi s poštovanjem i zaštitom te promicanjem temeljnih prava poput jednakosti i nediskriminacije (članak 19. UFEU-a);

također poziva svoj nadležni odbor da razjasni primjenu, te s vremenom revidira, postupak kojim Parlament može aktivirati članak 7. UFEU-a;

15. poziva FRA-u na uspostavu javne internetske stranice koja će prikupljati i objedinjavati informacije i dokumente o pitanjima u pogledu temeljnih prava koje su sastavili UN, Vijeće Europe, OSCE, nevladine organizacije, FRA, Europski parlament, sudovi, nacionalni parlamentarni odbori, ombudsmeni itd.; smatra da te informacije trebaju biti dostupne prema datumu, državi, autoru i pravu u cilju pružanja informacija o stanju u području temeljnih prava u EU-u i državama članicama;

Posebna prava, na temelju Povelje o temeljnim pravima

Dostojanstvo

16. izražava zabrinutost zbog učestalosti slučajeva kršenja ljudskog dostojanstva u Uniji i njezinim državama članicama, u čije se žrtve ubrajaju manjine, posebice Romi, azilanti, iseljenici, osobe osumnjičene za povezanost s terorizmom te osobe lišene slobode, kao i ranjive skupine i siromašni; naglašava da državne vlasti moraju poštovati potpunu zabranu mučenja i okrutnog, neljudskog ili ponižavajućeg postupanja te iscrpno, brzo, učinkovito i neovisno provesti istragu o svakom kršenju dovodeći krivce pred sud;

17. izražava zabrinutost zbog brojnih slučajeva nepravednog postupanja policije te snaga zakona i reda, poglavito u pogledu nerazmjernog korištenja sile protiv mirnih prosvjednika i novinara tijekom prosvjeda, te prekomjernog korištenja nesmrtonosnog oružja poput palica, gumenih metaka i električnih paralizatora; traži od država članica da osiguraju nošenje identifikacijskih oznaka na odorama službi sigurnosti i ne dopuste nekažnjivost; traži prestanak policijskih kontrola na temelju etničkog ili rasnog profila; izražava zabrinutost zbog porasta broja slučajeva ograničavanja slobode okupljanja i mirnog prosvjedovanja te podsjeća da prava na okupljanje, udruživanje i izražavanje čine osnovu prava na prosvjedovanje; poziva države članice da ne uvode mjere koje bi osobama ograničile korištenje njihovih temeljnih sloboda i prava ili ga kriminalizirale, poziva ih da poduzmu mjere kako bi se osiguralo da se upotreba sile vrši samo u iznimnim slučajevima, propisno opravdanima stvarnom i ozbiljnom prijetnjom javnom redu te podsjeća da je primarna uloga policijskih snaga jamčenje zaštite i sigurnosti građana;

18. ponavlja svoj stav u korist europske inicijative da se osigura da temeljna prava osoba lišenih slobode budu zajamčena i da zatvor bude u stanju osigurati reintegraciju zatvorenika u društvo; zabrinut zbog sveprisutnog problema prenatrpanosti zatvora koji postoji u velikom broju država članica, zbog loših uvjeta u zatvorima i tretmana zatvorenika te traži pokretanje europske inicijative da se osigura primjena preporuka Europskog odbora za sprečavanje mučenja i presuda Europskog suda za ljudska prava, uključujući u policijskim i imigracijskim centrima i psihijatrijskim bolnicama; preporučuje poduzimanje mjera za smanjenje prenatrpanosti zatvora kao što su izbjegavanje primjene pritvora, razmatranje kazni alternativnih zatvoru, dekriminalizacije nekih djela i/ili smanjenje trajanja pritvora;

19. ponovno moli da se provede sveobuhvatna istraga o suradnji europskih država u programu Sjedinjenih Država i CIA-e o „izvanrednim izručenjima”, letovima i tajnim zatvorima na području Unije i inzistira da države članice provedu učinkovite, nepristrane, iscrpne, neovisne i transparentne istrage te da nijedan zločin ne prođe nekažnjeno; podsjeća države članice da je zabrana mučenja potpuna i da se, prema tome, ne može pozivati na državnu tajnu kako bi se ograničila obveza država da istraže ozbiljna kršenja ljudskih prava; naglašava da će se u slučaju neuspjeha pri poštovanju gore navedenoga ugled država članice te povjerenje u njihovu predanost zaštiti temeljnih prava dovesti u pitanje;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

20. ističe da je atmosfera nekažnjivosti u vezi s programom CIA-e omogućila nastavak kršenja temeljnih prava u okviru politika koje EU i SAD provode u borbi protiv terorizma, što pokazuju, između ostalog, masovne špijunske aktivnosti programa nadzora Nacionalne sigurnosne agencije SAD-a i tijela za nadzor u raznim državama članicama koje Parlament trenutačno razmatra; traži revidiranje zakonodavstva o agencijama EU-a i država članica koje djeluju u području sigurnosti te obavještajnom sektoru kako bi se veća važnost dala prethodnoj pravosudnoj i parlamentarnoj kontroli i pravu na prigovor te na ispravljanje podataka koje te agencije prikupljaju, čuvaju ili obrađuju;

21. poziva države članice koje to još nisu učinile da provedu i u potpunosti u domaće zakonodavstvo uvrste Direktivu 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća o sprečavanju i borbi protiv trgovine ljudima te o zaštiti žrtava trgovine ljudima, te da usvoje prikladne mjere kojima se osigurava adekvatna pomoć i zaštita žrtava trgovine ljudima, kazneni progon i izravno uhićenje počinitelja kaznenog djela trgovanja ljudima koji će snositi posljedice učinkovitih, razmjernih i odvraćajućih sankcija te također istovremena provedba preventivnih mjera;

22. poziva države članice da u potpunosti u svoja zakonodavstva uvrste Direktivu 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi minimalnih standarda o pravima, potpori i zaštiti žrtava zločina, usvajanjem prikladnih mjera u cilju osiguranja adekvatne pomoći i zaštite za žrtve zločina;

23. poziva na poštovanje dostojanstva pri kraju života, poglavito osiguravanjem priznavanja i poštovanja odluka izraženih u izjavama o postupcima u slučaju nesposobnosti donošenja odluke;

24. svjestan je da su spolno i reprodukcijско zdravlje i prava (SRHR) ključan element ljudskog dostojanstva kojemu se treba posvetiti veća pozornost u širem kontekstu strukturne diskriminacije i rodni nejednakosti; poziva države članice da štite spolno i reproduktivno zdravlje i prava uz pomoć Agencije za temeljna prava (FRA) i Europskog instituta za ravnopravnost spolova (EIGE), između ostalog osiguravanjem programa i usluga za reproduktivno zdravlje, uključujući oblike skrbi i lijekove potrebne za dobrovoljno planiranje obitelji te zdravlje majki i novorođenčadi, kao i nadziranjem politika i/ili zakona kojima bi se moglo kršiti spolno i reproduktivno zdravlje i prava;

Slobode

25. naglašava da su demokracija i vladavina prava utemeljene na poštovanju sloboda i temeljnih prava te da nijedna radnja ili mjera protiv terorizma ili organiziranog kriminala te međunarodna suradnja usmjerena prema tom cilju ne smije nanijeti štetu europskim standardima iz područja temeljnih prava već ih mora strogo poštovati, poglavito u pogledu pretpostavke nedužnosti, pravičnog postupka, pravo na obranu, zaštite privatnosti i osobnih podataka itd.; ističe potrebu za jačom demokratskom kontrolom te zaštitom i poštovanjem temeljnih prava u kontekstu prekogranične suradnje u tim područjima s obzirom na sve veći razmjer prikupljanja osobnih podataka od strane vlasti; stoga poziva na donošenje mjera kojima se jamči privatnost i zaštita osobnih podataka u tom području;

26. žali što je Strategija unutarnje sigurnosti (ISS) usmjerena na sigurnost na štetu civilnih sloboda, temeljnih prava i donošenja preventivnih mjera; žali zbog sve veće razlike između izraženih ciljeva i načina na koji se politike zaista provode; smatra da Europski parlament mora imati odlučujuću ulogu u ocjeni i definiranju politika unutarnje sigurnosti budući da one imaju velike posljedice na temeljna prava i slobode svih osoba koje žive u Europskoj uniji kako bi se osigurali demokratski nadzor i kontrola sigurnosnih politika uključujući obavještajne aktivnosti, a ako je potrebno i njihova revizija kako bi se poštovala ljudska prava i temeljne slobode;

27. brine se zbog otkrivanja otvorenih kršenja prava na privatni život i na zaštitu osobnih podataka putem tajnih programa za masivan nadzor europskih građana, bez sudskog odobrenja za svaki pojedini slučaj i bez prikladne kontrole Parlamenta, koje su pokrenule europske i neeuropske države; osuđuje takve prakse i poziva države članice da bez odgode okončaju takve slučajeve kršenja prava; traži da se sadržaj tih programa u potpunosti rasvijetli, kao i eventualna međunarodna suradnja u tom kontekstu i da se oni odmah preispitaju; naglašava da EU i države članice moraju pokrenuti snažne inicijative prema državama koje krše temeljno pravo na privatnost špijunirajući komunikacije građana, predstavnike

Četvrtak, 27. veljače 2014.

i europske institucionalne, političke i ekonomske aktere; zabrinut je što su obavještajne službe zaobišle demokratsku, parlamentarnu i pravosudnu kontrolu provođenjem tajnih programa i operacija bez političkog odobrenja; slijedom toga poziva na hitnu reviziju mehanizama parlamentarnog i sudskog nadzora tajnih službi kako bi rad obavještajnih službi bio ukorijenjen u demokraciji, vladavini prava, temeljnim pravima, kako je propisano člankom 2. UEU-a; osuđuje tajnu suradnju privatnih poduzeća u masovnom nadzoru; smatra da EU mora snažnije odgovoriti te pozivati na mjere na međunarodnoj razini kako bi se osigurali poštovanje europskih propisa o privatnosti i zaštiti podataka i promicanje tehnologija kojima se jamči tajnost europskih komunikacija;

28. izražava žaljenje zbog toga što je Vijeće blokiralo rasprave o usvajanju nacрта Uredbe i Direktive o zaštiti osobnih podataka u Europskom vijeću iako je Parlament dao snažnu potporu donošenju strožih pravila; izražava žaljenje zbog odluke Europskog vijeća donesene na sjednici od 24. – 25. listopada 2013. o dovršetku jedinstvenog digitalnog tržišta već do 2015., čime se odgađa usvajanje paketa za zaštitu podataka te poziva Vijeće da nastavi s pregovorima o Direktivi i Uredbi o zaštiti podataka kako bi se paket za zaštitu podataka usvojio prije isteka ovog parlamentarnog saziva;

29. vjeruje da bi EU i države članice trebale uspostaviti sustav za zaštitu zviždača, kojim bi se štitile osobe koje otkrivaju teška kršenja temeljnih prava koje su počinile obavještajne službe, a koja su izmakla svim demokratskim, parlamentarnim i sudskim kontrolama;

30. naglašava da brzi razvoj digitalne tehnologije (uključujući sve veće korištenje Internetom, aplikacijama i društvenim mrežama) iziskuje veću zaštitu osobnih podataka i privatnosti kako bi se zajamčila njihova tajnost;

31. pozdravlja činjenicu da raste broj država članica u kojima se poštuje pravo na zasnivanje obitelji brakom, civilnim partnerstvom ili registriranim zajedničkim životom, te posvajanje, bez diskriminacije na temelju spolne orijentacije i traži od ostalih država članica da poduzmu slične mjere; pozdravlja nedavnu presudu Europskog suda za ljudska prava u predmetu Vallianatos i drugi protiv Grčke, kojom se potvrđuje da pravne forme partnerstva ne smiju isključivati istospolne parove; poziva Komisiju i sve države članice da predlože i usvoje zakone i politike za suzbijanje homofobije, transfobije i zločina iz mržnje i pozdravlja objavu Mišljenja 2/2013 FRA-a o Okvirnoj odluci o rasizmu i ksenofobiji – s posebnim osvrtom na prava žrtava; poziva Komisiju i sve države članice da osiguraju primjenu Direktive o slobodnom kretanju bez diskriminacije na temelju spolne orijentacije; ponavlja svoj poziv Komisiji da predloži ambicioznu uredbu o uzajamnom priznavanju valjanosti dokumenata o građanskom statusu;

32. izrazito je zabrinut zbog broja samoubojstava mladih ljudi koji su bili žrtve homofobije; podsjeća na rezultate ankete koju je proveo FRA o LGBT populaciji u EU-u, koji su pokazali da je 26 % ispitanika bilo žrtvom napada ili prijetnje nasiljem kod kuće ili drugdje, broj koji u slučaju transrodnih ispitanika iznosi 35 %, dok je 19 % ispitanika bilo diskriminirano na radnom mjestu ili prilikom traženja posla, unatoč pravnoj zaštiti koja im je zajamčena u skladu sa zakonodavstvom EU-a; stoga poziva Komisiju da te rezultate iskoristi kao sredstvo na osnovu kojega će se dati sveobuhvatan europski odgovor na probleme temeljnih prava LGBT osoba u sklopu europskih smjernica o jednakosti na temelju spolne opredijeljenosti i rodnog identiteta, kako su to više puta zatražili Europski parlament i NVO-i;

33. žali zbog toga što se u sklopu postupka zakonskog priznavanja roda transrodnih osoba i dalje zahtijeva obavezna sterilizacija u 14 država članica; poziva države članice na reviziju tih postupaka kako bi se u potpunosti poštovalo pravo transrodnih osoba na dostojanstvo i tjelesni integritet; čestita Komisiji na njezinim naporima i suradnji sa Svjetskom zdravstvenom organizacijom u cilju povlačenja poremećaja rodnog identiteta s popisa mentalnih i behaviorističkih poremećaja te osiguravanju da se oni u pregovorima o 11. inačici Međunarodne klasifikacije bolesti (ICD-11) ponovno ne klasificiraju kao patološki poremećaji;

34. potvrđuje slobodu mišljenja, savjesti, vjeroispovijesti, slobodu na vjerovanje i na nevjerovanje, na prakticiranje vjere po vlastitom izboru, na promjenu vjere; osuđuje bilo koji oblik diskriminacije i netolerancije i vjeruje da su sekularizam, definiran kao stroga razdvojenost političkih i vjerskih vlasti, i nepristranost države najbolja sredstva za jamčenje nediskriminacije i jednakosti religija te vjernika i nevjernika bez obzira na to je li riječ o ateistima, agnosticima, deistima itd.; poziva države članice da zaštite slobodu vjeroispovijesti ili uvjerenja, uključujući i slobodu onih koji nisu vjerski opredijeljeni te da im se omogući da ne podliježu diskriminaciji zbog prekomjernog izuzimanja vjere iz zakona o jednakosti i nediskriminaciji;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

35. podsjeća da se nacionalnim zakonima kojima se kriminalizira bogohuljenje ograničava sloboda izražavanja u pogledu vjerskih ili drugih uvjerenja te da se te zakone često provodi kako bi se progonilo, zlostavljalo ili zastrašivalo pripadnike vjerskih ili drugih manjina, kao i da oni mogu imati snažan ograničavajući učinak na slobodu izražavanja i na slobodu vjere ili uvjerenja; preporuča da države članice dekriminaliziraju ta djela;

36. izražava žaljenje zbog toga što se mladi u nekim državama članicama i dalje kazneno progone i osuđuju na kaznu zatvora jer pravo na prigovor savjesti u odnosu na vojnu službu još uvijek nije dovoljno priznato te poziva države članice da prekinu s progonom i diskriminacijom osoba koje se pozivaju na prigovor savjesti;

37. podsjeća da su sloboda izražavanja, informiranja i medija temeljne za osiguravanje demokracije i vladavine prava te ponavlja svoj poziv Komisiji za preispitivanjem i izmjenom Direktive o audiovizualnim uslugama prema smjernicama koje je Parlament naveo u svojem izvješću o ovoj temi; izražava oštru osudu nasilja, pritisaka ili prijetnji novinarima i medijima, uključujući i one u vezi s otkrivanjem informacija o kršenju temeljnih prava koja provode vlade i države; poziva institucije Unije i države članice da poštuju, jamče, štite i promiču temeljno pravo na slobodu izražavanja i informiranja te da se suzdrže od primjene ili razvoja mehanizama kojima se te slobode ograničavaju;

38. zabrinut je zbog utjecaja ekonomske krize u Europi na vlasništvo nad medijima i na izglede za privatizaciju javnih medija u nekim državama članicama; poziva države članice da jamče neovisnost javnih medija i da poštuju njihove institucionalne dužnosti usmjerene k očuvanju medijskog pluralizma te da osiguraju visokokvalitetne, raznolike, točne i pouzdane informacije; vjeruje da bi vlasništvo nad medijima i upravljanje njima uvijek trebalo biti transparentno te ne bi smjelo biti koncentrirano; naglašava da je transparentnost vlasništva nad medijima iznimno važna za praćenje ulaganja u medije unutar EU-a, kao i sve većeg utjecaja koji neeuropski ulagači imaju na informacije koje se pružaju u državama članicama;

39. naglašava da je važno poštovati i štiti prava izbjeglica i migranata te ističe da se posebna pozornost treba posvetiti ženama i djeci migrantima; zabrinut je zbog mnogobrojnih slučajeva kršenja prava na azil i obveze osiguravanja zaštite u slučaju udaljavanja, protjerivanja i izručivanja svih migranata; naglašava obvezu poštovanja međunarodnih konvencija o ljudskim pravima, posebno Konvencije UN-a o statusu izbjeglica i načela zabrane prisilnog vraćanja, te obaveze pružanja pomoći osobama na moru koje riskiraju svoje živote kako bi došle u EU, kao i osiguravanja dostojnih uvjeta prihvata i postupaka kojima se poštuju temeljna prava tih osoba; poziva EU i države članice da izmijene ili revidiraju svako zakonodavstvo koje kažnjava osobe koje pomažu migrantima u nevolji na moru; poziva Komisiju da revidira Direktivu Vijeća 2002/90/EZ kojom se utvrđuju kazne u slučaju pomaganja pri neovlaštenom ulasku, tranzitu i boravku kako bi se razjasnilo da je pružanje humanitarne pomoći migrantima na moru koji su u pogibelji nešto što se pozdravlja, a ne radnja koja bi ikada trebala dovesti do bilo kakvog oblika kazne;

40. pozdravlja dovršetak zajedničkog europskog sustava azila (CEAS) i poziva države članice da provedu potrebne zakonodavne i administrativne reforme za njegovu učinkovitu provedbu kako bi se osiguralo da je CEAS, u skladu s planom, u potpunosti uspostavljen, da se njime osigurava bolji pristup postupku dodjele azila za one koji traže zaštitu, kao i da on vodi k pravednijem, bržem i kvalitetnijem donošenju odluka o dodjeli azila i da se njime osiguravaju dostojanstveni i dolični uvjeti za one koji zatraže azil te za one kojima je dodijeljena međunarodna zaštita unutar EU-a; ipak, žali što se djeca još uvijek mogu pritvarati te poziva na njihovo sustavno isključenje iz ubrzanih postupaka; ponavlja svoj poziv Komisiji da pripremi strateške smjernice temeljene na najboljim praksama kako bi se uspostavili zajednički minimalni standardi za prihvata i zaštitu maloljetnika bez pratnje; ističe da postupovne zaštitne mjere moraju biti primjerene i odgovarajuće; poziva na primjenu nedavne presude Suda Europske unije prema kojoj se lezbijke, homoseksualci, biseksualne i transseksualne osobe koje traže azil mogu svrstati u zasebnu socijalnu skupinu, čiji se pripadnici mogu progoniti na temelju spolne orijentacije, i u kojoj se navodi da postojanje kazne zatvora za homoseksualna djela u zemlji iz koje te osobe potječu samo po sebi predstavlja čin progona;

41. osuđuje činjenicu da velik broj migranata i dalje pogiba na moru u pokušajima da dospiju do EU-a unatoč brojnim i različitim tehničkim sredstvima za nadzor i kontrolu vanjskih granica EU-a koja su na raspolaganje stavile države članice i EU; traži od EU-a i država članica da provedu preporuke iz Rezolucije Parlamentarne skupštine Vijeća Europe od 24. travnja

Četvrtak, 27. veljače 2014.

2012. naslovljene „Izgubljeni životi na Sredozemlju: tko je odgovoran?“⁽¹⁾, usvojene u travnju 2012.; pozdravlja odluku Suda Europske unije kojim je poništena Odluka Vijeća 2010/252/EU;

42. naglašava da ranjivost osoba koje prelaze južnu morsku granicu Europe poziva na održivo rješenje cjelokupne problematike imigracije na području Mediterana, kojim će se u potpunosti obuhvatiti načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja, i poziva države članice i institucije EU-a da, kao apsolutni minimum, u obzir uzmu novija mišljenja Agencije Europske unije za temeljna prava (FRA) o najboljem vidu zaštite temeljnih prava migranata u kontekstu pomorskog nadzora;

43. pozdravlja priručnik o europskom pravu povezanom s azilom, granicama i imigracijom, koji je FRA zajedno s Europskim sudom za ljudska prava sastavio kao konkretan doprinos i pomoć pravnoj praksi u Europi u pridržavanju temeljnih i ljudskih prava;

44. poziva države članice EU-a i Vijeće da ubrzaju rad radne skupine za Mediteran kako bi osigurale znatno širi opseg mogućnosti spašavanja na moru te pripremu sveobuhvatnog plana za migracije i azil utemeljenog na solidarnosti i podjeli odgovornosti, s naglaskom na svim važnim aspektima, kao što je revizija zakona EU-a i država članica kojima se dopušta kriminalizacija humanitarne pomoći osobama u opasnosti na moru, razvoj sigurnih i zakonskih ruta za izbjeglice i migrante kojima je određite Europa te razvoj, razvojna suradnja s trećim zemljama u cilju jačanja demokracije, temeljnih prava i vladavine prava kako bi se osiguralo da se više ne ponove tragedije poput one koja se dogodila kod Lampeduse;

45. osuđuje sve veća kršenja temeljnih prava migranata, a posebno onih koji su protjerani u treće zemlje kao što je istaknuo posebni izvjestitelj Ujedinjenih naroda za ljudska prava migranata u svom posebnom izvješću objavljenom 24. travnja 2013.⁽²⁾, i kao što je istaknuto u izvješću FRA-a⁽³⁾; u vezi s tim naglašava potrebu da se realno ocijene Direktiva o povratku, sporazumi o ponovnom prihvatu i djelovanje FRONTEX-a u pogledu poštovanja temeljnih prava; traži od Komisije da konkretno odgovori na njegovo kritičko izvješće o sporazumima i mjerama o ponovnom prihvatu EU-a i trećih zemalja objavljenom 2011. godine; osuđuje restriktivne politike država članica u pogledu odobravanja viza državljanima određenih država koje nisu članice EU-a;

46. poziva države članice da usvoje politike koje potiču legalnu migraciju i da ratificiraju Međunarodnu konvenciju o pravima radnika migranata i članovima njihovih obitelji;

Jednakost

47. naglašava da načela, kao što su ljudsko dostojanstvo, jednakost pred zakonom te zabrana diskriminacije na bilo kojoj osnovi predstavljaju jedan od temelja demokratskog društva; smatra da Unija i države članice moraju pojačati napore ne području jednakosti i suzbijanja diskriminacije, zaštite kulturne, vjerske i jezične raznolikosti, jednakosti između muškaraca i žena, prava djeteta, prava starijih osoba, prava osoba s invaliditetom, prava pripadnika LGTB-a te pripadnika nacionalnih manjina;

48. poziva države članice da usvoje nacionalni zakonodavni okvir za suzbijanje svih oblika diskriminacije i jamčenje učinkovite provedbe postojećeg zakonodavnog okvira EU-a, između ostalog pokretanjem postupaka zbog povrede; izražava žaljenje zbog zastoja u pregovorima u Vijeću o prijedlogu Direktive o provođenju načela jednakog postupanja prema osobama bez obzira na vjeru ili uvjerenje, invaliditet, dob ili spolnu orijentaciju te još jedanput ponavlja poziv Vijeću da usvoji prijedlog; pozdravlja stajalište litavskog predsjedništva, koje je podržalo prijedlog, te poziva druge države članice da slijede taj primjer; u vezi s tim pozdravlja mišljenje 1/2013 FRA-a o situaciji u pogledu jednakosti u Europskoj uniji 10 godina nakon prvotne provedbe direktiva o jednakosti; smatra da bi se trebala riješiti i diskriminacija na temelju jezika;

49. podsjeća na svoju Rezoluciju od 25. listopada 2011. o mobilnosti i uključivanju osoba s invaliditetom i na Europsku strategiju za osobe s invaliditetom 2010. – 2020.⁽⁴⁾, koja poziva na potpuno poštovanje Povelje o temeljnim pravima Europske unije;

⁽¹⁾ Rezolucija 1872(2012) Parlamentarne skupštine Vijeća Europe usvojena 24. travnja 2012.

⁽²⁾ Regionalna studija: upravljanje vanjskim granicama Europske unije i njegov utjecaj na ljudska prava migranata, izvješće François Crépeaua, posebnog izvjestitelja za ljudska prava migranata, 24. travanj 2013., A/HRC/23/46

⁽³⁾ izvješće FRA-a o temeljnim pravima na južnim morskim granicama Europe, ožujak 2013.

⁽⁴⁾ SL C 131 E, 8.5.2013., str. 9.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

50. izražava zabrinutost zbog toga što se osobe s invaliditetom i dalje suočavaju s diskriminacijom i isključenošću, koje im onemogućuju da u potpunosti uživaju jednaka temeljna prava kao i drugi; poziva institucije i države članice EU-a da na područjima u svojoj nadležnosti nastave s provedbom Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima osobama s invaliditetom (CRPD); primjećuje da bi daljnji razvoj prava EU-a i politike na području nediskriminacije mogao utjecati na proces usklađivanja zakonodavstva s CRPD-om u cijeloj Uniji, na primjer u pogledu jednakosti pred zakonom; potiče države članice da razviju politike opskrbljene dostatnim sredstvima za bolje uključivanje osoba s invaliditetom i da im olakšaju pristup stanovanju, obrazovanju, tržištu rada, javnom prijevozu i objektima te sudjelovanje u političkom procesu, posebno ukidanjem zakonske diskriminacije i diskriminacije u praksi, kao i ograničavanja njihova prava na glasovanje i kandidiranje na izborima; žali zbog toga što su invalidi prisiljeni živjeti u specijaliziranim ustanovama zbog nepostojanja drugih mogućnosti na razini lokalne zajednice i poziva države članice da se zalažu za to da se još većem broju osoba s invaliditetom omogući samostalan život;

51. poziva Komisiju da provede sveobuhvatnu reviziju zakonodavstva i politika EU-a u cilju ocjene njihove sukladnosti s Konvencijom UN-a o pravima osoba s invaliditetom; vjeruje da bi zakonodavne postupke i tvorbu politike EU-a trebalo prilagoditi kako bi se osiguralo pridržavanje i provedba Konvencije UN-a o pravima osoba s invaliditetom; poziva Komisiju da u tu svrhu usvoji posebne smjernice za ocjenu utjecaja i da Parlamentu podnese nacrt izvješća EU-a o napretku provedbe CRPD-a u EU-u; vjeruje da bi Parlament trebao održavati redovne plenarne rasprave te pripremiti preporuke u obliku rezolucije o napretku postignutom u uživanju prava osoba s invaliditetom, koja su utvrđena Konvencijom UN-a o pravima osoba s invaliditetom, između ostalog i na temelju izvješća Komisije; podupire tekuće inicijative o uspostavi međuodborne radne skupine u Parlamentu zadužene za provedbu CRPD-a da bi se osiguralo da su aktivnosti Parlamenta koje se sastoje od praćenja i podupiranja provedbe Konvencije sveobuhvatne i dosljedne;

52. poziva države članice i Komisiju da štite, promiču i ostvaruju prava djeteta u svim unutarnjim i vanjskim djelovanjima i politikama kojima su djeca obuhvaćena; izražava zabrinutost zbog djece koja su žrtve nasilja i seksualnog iskorištavanja te poziva države članice da dovrše prenošenje Direktive 2011/93/EU o borbi protiv seksualne zloporabe i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije; poziva države članice, Komisiju i Agenciju Europske unije za temeljna prava za da nastave s naporima usmjerenima k ocjenjivanju postupanja s djecom u sudskim postupcima; smatra da bi u slučaju rastave ili razvoda roditelja trebalo uvijek razmotriti što je u najboljem interesu djeteta te da bi svakom djetetu trebalo omogućiti stalni i izravni kontakt s oba roditelja;

53. izražava zabrinutost zbog položaja Roma u EU-u i brojnih slučajeva progona, nasilja, stigmatizacije, diskriminacije, iseljenja, preseljenja i nezakonitih prisilnih iseljenja, nezakonitog evidentiranja i etničkog profiliranja koje provode tijela za izvršavanje zakona, koji su u suprotnosti s temeljnim pravima i s pravom Europske unije; ponavlja svoje stajalište iskazano u Rezoluciji od 12. prosinca 2013. o napretku u provedbi nacionalnih strategija za integraciju Roma⁽¹⁾ i još jedanput poziva na učinkovitu provedbu strategija u cilju poticanja njihove istinske integracije, osobito na području temeljnih prava, obrazovanja, zapošljavanja, stanovanja i zdravstvene skrbi te na borbu protiv nasilja, govora mržnje i diskriminacije Roma; poziva na okončanje nezakonitih prisilnih iseljenja, uništavanja njihovih naselja bez prethodnog osiguravanja drugog smještaja te segregacije romske djece u školskim ustanovama i njihova nezakonitog smještanja u posebne škole; poziva države članice da u suradnji s lokalnim vlastima u većoj mjeri koriste europska sredstva koja su im na raspolaganju za provedbu projekata integracije, prije svega u svakodnevnom upravljanju u vezi s novopridošlima na svom teritoriju;

54. poziva Komisiju i države članice da osiguraju učinkovit odgovor na isključenost Roma razvojem integrirane politike i provedbom mjera utvrđenih u strategijama u kojima je naglasak na antidiskriminacijskim mjerama i mjerama kojima se nastoji povećati zapošljivost Roma te njihov pristup tržištu rada, u suradnji s predstavnicima romske populacije, osiguravajući pritom njihovo puno sudjelovanje u upravljanju, praćenju i ocjenjivanju projekata koji imaju utjecaj na romsku zajednicu, kao i da u tu svrhu dodjele dovoljna proračunska sredstva i osiguraju njihovo učinkovito trošenje; također poziva Komisiju i FRA da predstave zajedničke, usporedive i pouzdane pokazatelje za praćenje napretka u državama članicama;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2013)0594.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

55. vjeruje da bi Komisija trebala snažno djelovati u slučajevima kršenja temeljnih prava Roma u državama članicama, posebno u vidu pokretanja postupaka zbog povrede prava u slučajevima kada im ne osigura pristup gospodarskim i socijalnim pravima i uživanje tih prava i prava na slobodu kretanja i boravka, prava na jednakost i nediskriminaciju i prava na zaštitu osobnih podataka; poziva Komisiju da uspostavi mehanizam za praćenje zločina iz mržnje usmjerenih protiv Roma i poziva Komisiju i države članice da riješe problem nedostatka prijava rođenja i rodni listova Roma koji borave na području EU-a; ponavlja svoj poziv za ciljanim pristupom uključivanju u društvo romskih žena kako bi se izbjegla višestruka diskriminacija; poziva na razvoj europskog okvira za nacionalne strategije integracije Roma u europsku strategiju u punom smislu te riječi;

56. ističe da je važno da se poštuju temeljna prava i slobode pripadnika nacionalnih ili etničkih, vjerskih ili jezičnih manjina; izražava zabrinutost zbog toga što se ti pripadnici manjinskih zajednica u svakodnevnom životu susreću s preprekama na području sudstva, zdravstvene i socijalne skrbi te obrazovanja i kulture te zbog toga što se time dovode u pitanje njihova prava i dostojanstvo, i kao ljudskih bića i kao građana Unije, te dolazi do situacija u kojima nacionalna tijela njihove države članice postupaju s njima kao s građanima drugog reda; smatra da takve manjine odlikuju specifične potrebe koje se razlikuju od potreba ostalih manjinskih skupina, da bi javne politike trebale biti više ciljane i da bi se Unija spomenutim potrebama trebala baviti na primjereniji način;

57. smatra da ne postoji jedinstveno rješenje za poboljšanje položaja tih manjina u svim državama članicama, nego da je nužno uspostaviti zajedničke i minimalne ciljeve za tijela javne vlasti u EU-u, uzimajući pritom u obzir odgovarajuće nacionalne pravne standarde i postojeće dobre prakse; poziva države članice da osiguraju da se njihovim pravnim sustavom jamči da se pripadnike priznatih nacionalnih manjina ne diskriminira te da usvoje primjerene mjere za promicanje stvarne jednakosti na temelju odgovarajućih međunarodnih normi i dobre prakse, između ostalog, i na temelju Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina Vijeća Europe; poziva Komisiju da uspostavi standard za politike zaštite nacionalnih manjina, uključujući autohtono stanovništvo, tradicionalne etničke i jezične zajednice, imajući na umu da oni predstavljaju više od 10 % ukupnog stanovništva EU-a, kako bi se izbjegla primjena dvostrukih standarda, a time i razlike među zemljama kandidatkinjama i državama članicama; ističe potrebu za sveobuhvatnim sustavom zaštite u EU-u namijenjenim tradicionalnim nacionalnim manjinama, regionalnim jezičnim skupinama i konstitutivnim regijama, koji bi trebao biti popraćen funkcionalnim mehanizmom za praćenje, slijedeći na taj način primjer Okvira EU-a za nacionalne strategije integracije Roma; poziva države članice da osiguraju sveobuhvatne podatke o kršenjima temeljnih prava manjina i time FRA-i i EU-u omogućite prikupljanje podataka i izvješćivanje;

58. ukazuje na to da se pozitivne mjere provedene u svrhu zaštite pripadnika manjina ili manjinskih skupina, kojima se potiče njihov primjeren razvoj i osiguravaju jednaka prava u postupanju kao i ostalom stanovništvu, gledano iz administrativnog, političkog, gospodarskog, socijalnog i kulturnog kao i iz ostalih aspekata, ne bi trebale smatrati diskriminacijom;

59. osuđuje rasističko, antisemitsko, homofobno/transfobno, ksenofobno nasilje te nasilje prema migrantima, vjerskim manjinama i etničkim skupinama, koji su dosegli alarmantne razine posebice na internetu zbog nedostatka čvrstih mjera vlasti za borbu protiv tih vrsta nasilja; poziva države članice da provedu Okvirnu odluku Vijeća 2008/913/PUP o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije mjerama kaznenog prava, da se pozabave diskriminacijom, da osiguraju istragu govora mržnje i zločina iz mržnje, da usvoje kazneno zakonodavstvo kojim se zabranjuje poticanje na mržnju na svakoj osnovi, uključujući spolnu orijentaciju, i da osiguraju djelotvornu zaštitu od rasizma, antisemitizma, rasne netrpeljivosti prema Romima, ksenofobije i homofobije te da se žrtvama pruži odgovarajuća pomoć; poziva Komisiju da pokrene postupak zbog povrede protiv država članica koje od 1. prosinca 2014. ne budu ispravno primjenjivale Okvirnu odluku; poziva na reviziju Okvirne odluke kako bi se osiguralo da se njome obuhvaća i govor mržnje i prakse antisemitizma, islamofobije, vjerske nesnošljivosti, rasne netrpeljivosti prema Romima, homofobije i transfobije, te kako bi se ojačala njezina primjena; u potpunosti podupire inicijativu pokrenutu tijekom irskog predsjedanja Vijećem za jačanje borbe protiv netolerancije i poziva Vijeće da nastavi s tim konstruktivnim radom;

60. poziva Komisiju i države članice da poduzmu usklađene i sveobuhvatne mjere za sustavnu borbu protiv zločina iz mržnje i njihovu prevenciju u EU-u te da zločine iz mržnje predstave u obliku podataka, osiguravajući njihovu usporedivost kako bi se mogao steći pregled stanja u EU-u, suradnjom s FRA-om u svrhu poboljšanja prikupljanja i usklađivanja podataka o zločinima iz mržnje; osuđuje govor mržnje kojim se stigmatiziraju skupine ljudi na temelju njihova socijalnog, kulturnog, vjerskog ili stranog podrijetla te poticanje na rasnu mržnju, posebno kada to čine javne osobe; upozorava na

Četvrtak, 27. veljače 2014.

mišljenje FRA-e 2/2013 o Okvirnoj odluci o rasizmu i ksenofobiji te naglašava potrebu da se osigura poštovanje prava žrtava zločina, pogotovo u slučajevima zločina iz mržnje;

61. poziva države članice, prepoznajući da je obrazovanje ključno u borbi protiv diskriminacije, da osiguraju da se njihove strategije integracije usredotočuju na reforme nacionalnih kurikuluma kako bi se ksenofobija, rasizam, rasna netrpeljivost prema Romima uvrstili u nastavne planove i programe te kako bi se u javnosti od rane dobi utvrdilo da su to oblici diskriminacije;

62. potiče EU i države članice da:

- osiguraju jednakost žena i muškaraca, sprečavanje i kazneni progon svih oblika nasilja nad ženama kao kršenja temeljnih prava, kao i borbu protiv njih, istodobno žrtvama osiguravajući potporu i zaštitu;
- potpišu i ratificiraju Konvenciju Vijeća Europe o sprečavanju i suzbijanju nasilja nad ženama i obiteljskog nasilja (Istambulska konvencija) te da uspostave sustav prikupljanja podataka kao potporu potpisnicama Konvencije, koji bi im pružao točne i usporedive podatke o razmjeru, oblicima i posljedicama nasilja nad ženama;
- pojačaju napore za postizanje ciljeva Europskog pakta za jednakost između žena i muškaraca (2011. – 2020.) te da poduzmu odgovarajuće mjere za hvatanje u koštac sa svim oblicima izravne ili neizravne diskriminacije žena, posebno rodno uvjetovanom razlikom u plaćama, profesionalnom segregacijom, stereotipima i svim oblicima nasilja nad ženama zato što su žene i dalje izložene višestrukoj diskriminaciji u svakodnevnom životu na različitim područjima unatoč zakonodavstvu o suzbijanju diskriminacije koje je na snazi;
- promiču jednakost spolova u obrazovanju, primjenu načela jednakosti spolova na svim područjima i dostatne mehanizme za praćenje provedbe politike EU-a za jednakost spolova;
- odlučnije djeluju protiv trgovine ljudima u cilju zaustavljanja seksualnog iskorištavanja, kojim su u prvom redu pogođene žene, i prisilnog rada;
- osiguraju pravilnu provedbu postojeći direktiva o jednakosti spolova, između ostalog pokretanjem postupaka zbog povrede;
- predlože europsku strategiju za borbu protiv nasilja nad ženama, koja će se nadovezati na prethodne obveze u tom području i kojom će se odgovoriti na višestruke zahtjeve Europskog parlamenta; u vezi s tim pozdravlja nultu toleranciju Komisije na nasilje nad ženama; poziva ipak na energičnije djelovanje, uključujući strategiju EU-a za okončanje nasilja nad ženama, kako je najavljena u preporukama Vijeća iz ožujka 2010., koja će sadržavati pravno obvezujuće instrumente i mjere za podizanje razine svijesti;
- pitanje nasilja nad ženama postave kao prioritet, uključujući nasilje u bliskim vezama, spolno nasilje (silovanje, seksualni napadi i spolno uznemiravanje), seksualno iskorištavanje i štetne tradicionalne prakse, kao što su prisilni brakovi i „zločini iz časti”, s obzirom na to da je rodno uvjetovano nasilje posljedica nejednakosti između muškaraca i žena i prepreka jednakosti te se stoga ne bi smjelo tolerirati;
- primijene politiku nulte tolerancije na sakaćenje ženskih spolnih organa;
- poduzmu mjere i pokrenu projekte namijenjene usklađivanju obiteljskog i poslovnog života za sve generacije žena i u tu svrhu podupru odluku da se 2014. proglasi godinom Europskom godinom ravnoteže poslovnog i obiteljskog života;

63. poziva Komisiju i države članice da pri izradi zakonodavstva i analiziranju stanja temeljnih prava u EU-u uzmu u obzir potrebe i probleme žena, među ostalim surađujući s civilnim društvom i ženskim nevladinim organizacijama; naglašava važnost praćenja i ocjenjivanja provedbe europskog zakonodavstva koje se odnosi na jednakost spolova u državama članicama;

64. poziva države članice da zajamče pristojne plaće i mirovine, smanje razlike u plaćama među spolovima i stvore više visokokvalitetnih radnih mjesta za žene te da omogućće ženama uporabu javnih usluga visokog standarda i da poboljšaju socijalnu zaštitu;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

65. poziva države članice da poduzmu mjere za borbu protiv ekonomskih i socijalnih uzroka koji potiču nasilje nad ženama, kao što su nezaposlenost, niske plaće i mirovine, nedostatak smještaja, siromaštvo te nepostojeće ili neadekvatne javne službe, posebno javno zdravstvo, obrazovanje i službe socijalnog osiguranja;
66. poziva Komisiju da pojača svoje napore protiv kršenja temeljnih prava mladih djevojaka, posebno protiv industrije koja mlade djevojke doživljava kao seksualni objekt i koja potiče porast trgovine mladim djevojkama u svrhu spolnog iskorištavanja u EU-u;
67. poziva države članice da osiguraju provedbu nacionalnih strategija u vezi s poštovanjem i očuvanjem spolnog i reproduktivnog zdravlja žena i njihovih prava (SRHR-a); inzistira na tome da Europska unija ima važnu ulogu pri podizanju svijesti i promicanju najboljih praksi u tom pitanju s obzirom na to da je zdravlje temeljno ljudsko pravo neophodno za ostvarivanje ostalih ljudskih prava;
68. poziva Komisiju da iznese prijedlog pravnog okvira o pitanju višestruke i interseksijske diskriminacije;
69. smatra da premala zastupljenost žena u donošenju političkih i poslovnih odluka predstavlja deficit; stoga poziva države članice da uvedu mjere pozitivne diskriminacije kao što je zakonodavstvo za sustave pariteta i rodne kvote;
70. naglašava činjenicu da smanjenje razlika u plaćama među spolovima napreduje iznimno sporo; ističe da je provedba načela jednake plaće za jednak rad i za rad jednake vrijednosti ključna za ostvarenje jednakosti spolova; potiče Komisiju da bez odgode revidira Direktivu 2006/54/EZ i da predloži njezine izmjene u skladu s člankom 32. Direktive i na temelju članka 157. UFEU-a te da pritom poštuje detaljne preporuke iz priloga Rezoluciji Europskog parlamenta od 24. svibnja 2012.;
71. naglašava činjenicu da smanjenje sredstava za javne usluge skrbi za djecu ima izravan učinak na ekonomsku neovisnost žena; ukazuje na to da je 2010. bilo 28,3 % žena koje su bile neaktivne i onih koje su imale skraćeno radno vrijeme zbog toga što na raspolaganju nisu imale usluge skrbi, u usporedbi s 2009., kada je takvih žena bilo 27,9 %; ukazuje na to da je 2010. stopa zaposlenosti žena s malom djecom u EU-u bila 12,7 % niža od stope zaposlenosti žena bez djece, a 2008. ta je stopa iznosila 11,5 %;
72. žali zbog činjenice što se prečesto krše temeljna prava starijih žena, uključujući velik broj slučajeva nasilja, fizičkog, emocionalnog i financijskog zlostavljanja u više država članica EU-a; poziva Komisiju i države članice za poduzmu daljnje mjere za zaštitu starijih žena od svih oblika zlostavljanja, uključujući loše postupanje u domovima za skrb starijih osoba;
73. smatra da su žene s invaliditetom podložne dvostrukoj diskriminaciji na temelju svoga spola i invaliditeta; stoga poziva Komisiju i države članice da poduzmu mjere za očuvanje i zaštitu temeljnih prava žena s invaliditetom u EU-u.
74. poziva Komisiju i države članice da se jače angažiraju na ukidanju seksističkih stereotipa koje prenose mediji, posebno reklame, ima li se u vidu ključna uloga koju ovi mogu imati u promjeni kolektivnih predodžbi o ulogama muškaraca i žena;
75. poziva Komisiju i države članice da podignu razinu svijesti građana te znanje o njihovim pravima sadržanima u Povelji te da potiču participativnu demokraciju, održavajući stalan dijalog sa civilnim društvom, relevantnim nevladinim organizacijama i organizacijama žena; posebno poziva organizacije žena da podijele svoje dragocjeno stručno znanje u vezi s tvrdokornim stereotipima i diskriminacijom, s obzirom na to da su žene uvijek bile najranjivije žrtve;
76. poziva na veće sudjelovanje institucija EU-a i poboljšan dijalog s nizom dionika o izazovima s kojima se suočavaju starije osobe pri potpunoj primjeni svojih ljudskih prava;

Solidarnost

77. naglašava da su financijska i gospodarska kriza i mjere poduzete za njezino rješavanje u većoj mjeri, a često i vrlo snažno, utjecale na najsirišašnje i najpotrebitije slojeve društva, kako se navodi u dokumentu povjerenika za ljudska prava Vijeća Europe pod nazivom „Zaštita ljudskih prava u vrijeme gospodarske krize”, u kojoj se spominju skupine kojima prijete društvena marginalizacija, kao što su migranti, tražitelji azila, Romi, žene i djeca; ukazuje na to da je u 2012. četvrtini stanovništva u EU-28 prijetilo siromaštvo ili socijalna isključenost; poziva na to da se obrati posebna pozornost i poduzmu

Četvrtak, 27. veljače 2014.

oštrije i učinkovitije mjere u svrhu rješavanja situacije i borbe protiv nejednakosti i siromaštva; osuđuje riječi političara kojima se to stanovništvo želi pretvoriti u žrtveno janje; izražava zabrinutosti zbog toga što su u vrijeme gospodarske i društvene krize temeljna prava, vladavina prava i demokratske vrijednosti izloženi pritisku i na nacionalnoj i na nadnacionalnoj razini;

78. ističe da su socijalna prava temeljna prava, kako je priznato u međunarodnim ugovorima, Europskoj konvenciji za ljudska prava, Povelji o temeljnim pravima Europske unije i Europskoj socijalnoj povelji; naglašava da se ta prava moraju štiti i u pravnim propisima i u praksi da bi se osigurala socijalna pravda, naročito u razdobljima gospodarske krize i mjera štednje; ističe važnost prava na dostojanstvo, slobodu izbora zanimanja i prava na rad, prava na nediskriminaciju, između ostalog i na temelju nacionalnosti, zaštitu u slučaju neopravdanoga otkaza, prava na očuvanje zdravlja i sigurnost na radu, prava na socijalnu sigurnost i socijalnu pomoć, prava na zdravstvenu skrb, slobodu kretanja i boravka, prava na zaštitu od siromaštva i socijalne isključenosti, što se postiže osiguravanjem učinkovitog pristupa zapošljavanju, primjerenom stanovanju, osposobljavanju, obrazovanju, kulturi i socijalnoj i zdravstvenoj pomoći, a kada je riječ o naknadama i socijalnim naknadama jamčenjem pristojnog životnog standarda za radnike i članove njihovih obitelji, kao i ostalih uvjeta zapošljavanja i radnih uvjeta, neovisnosti socijalnih partnera i slobode uclanjivanja u bilo koje nacionalno ili međunarodno udruženje za zaštitu ekonomskih i socijalnih interesa radnika i slobode kolektivnog pregovaranja;

79. ističe činjenicu da nezaposlenost, siromaštvo ili društvena marginaliziranost imaju velik, pa čak i poguban utjecaj na primjenu prava i sloboda upisanih u Povelju Europske unije o temeljnim pravima, a najugroženija prava i slobode su: ljudsko dostojanstvo (članak 1.), sloboda izbora zanimanja i pravo na rad (članak 15.), nediskriminacija (članak 21.), zaštita u slučaju neopravdanoga otkaza (članak 30.), socijalna sigurnost i socijalna pomoć (članak 34.), zdravstvena zaštita (članak 35.) i sloboda kretanja i sloboda prebivanja (članak 45.); ističe, osim toga, da nezaposlenost, siromaštvo ili društvena marginalizacija utječu i na pristup osnovnim, socijalnim, financijskim uslugama itd.

80. podsjeća da sustavi koji priznaju socijalnu pravdu kao važno načelo koje se provodi čvrstim zakonodavstvom predstavljaju najbolju zaštitu od društvenih posljedica ekonomske i financijske krize;

81. preporuča da sve države članice povuku preostale zadržke u pogledu Europske socijalne povelje što je prije moguće; smatra da bi Parlament trebao poticati trajni dijalog o napretku postignutom u tom smislu; vjeruje da bi se pozivanje na Europsku socijalnu povelju u članku 151. UFEU-a trebalo učinkovitije koristiti, na primjer uključivanjem provjere socijalnih prava u ocjene učinka koje provode Komisija i Europski parlament.

82. poziva na snažnije mjere za pomoć i pružanje skloništa i potpore beskućnicima, osuđuje, osobito u vrijeme trajne ekonomske i financijske krize, koja sve više osoba u ranjivom položaju tjera na ulicu, zakone i politike na nacionalnoj i lokalnoj razini kojima se te osobe kriminaliziraju, a kojima je tim više potrebna pomoć jer se time na neljudski način teško krše temeljna prava,

83. naglašava potrebu da se osigura kompatibilnost mjera za ublažavanje krize s vrijednostima i ciljevima Unije, te da se pogotovo osigura poštovanje vladavine prava u okviru djelovanja Unije u zemljama koje su najviše pogođene krizom u europodručju;

84. ustrajno ponavlja svoj poziv Vijeću da temu „Učinkovit pristup najsiromašnijih svim temeljnim pravima” uvrsti u tematska područja sljedećeg višegodišnjeg okvira FRA-a;

85. žali zbog činjenice da su u nekim državama članicama još uvijek na snazi prijelazna pravila o slobodnom kretanju radnika; naglašava da su strahovi od negativnih utjecaja kretanja radnika neutemeljeni; ističe da procjene pokazuju dugoročan porast od gotovo 1 % BDP-a zemalja EU-15, kao rezultat mobilnosti nakon proširenja (2004. – 2009.)⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Zapošljavanje i socijalni razvoj u Europi 2011., poglavlje 6: Mobilnost radnika unutar EU-a i utjecaj proširenja, str. 274.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

86. primjećuje da nedavno etiketiranje slobodnog kretanja kao migracije radi koristi od sustava socijalne sigurnosti nije utemeljeno na činjenicama ⁽¹⁾; naglašava da je diskriminacija najveća prepreka europskim građanima za uživanje temeljnih prava; ističe da građani Unije sa stalnim boravištem u drugoj državi članici imaju pravo na jednak tretman u pogledu socijalne sigurnosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 883/2004;

87. naglašava potrebu Komisije i država članica da ojačaju svoj rad u vezi s razvojem i jamčenjem prava radnika i temeljnih socijalnih prava kao ključnog koraka u cilju osiguravanja jednakog tretmana, pristojnih poslova i plaća potrebnih za život u Europskoj uniji;

88. poziva Komisiju i države članice da prepoznaju pravo radnika na sigurne i zdrave radne uvjete kako je utvrđeno u članku 3. Europske socijalne povelje kao ključno za mogućnost radnika da žive dostojanstveno te da osiguraju poštovanje njihovih temeljnih prava;

89. naglašava važnost uloge socijalnih partnera u kolektivnom pregovaranju za očuvanje temeljnih prava i jednakog tretman radnika, osobito u pogledu mladih, žena, osoba s invaliditetom i drugih zapostavljenih društvenih skupina na tržištu rada;

Građanstvo

90. naglašava da je nakon stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona, Povelje o temeljnim pravima, kao i sve većih očekivanja građana i civilnog društva, na što je ukazano neuspjehom ACTA-e i skandalima povezanim s nadzorom, potrebno ojačati i povećati demokratsku i institucionalnu transparentnost i otvorenost u EU-u, posebice u njezinim institucijama, tijelima, uredima i agencijama te državama članicama; smatra da su transparentnost i otvorenost ključna načela koja se moraju daljnje jačati i promicati kako bi se osiguralo dobro upravljanje i potpuno sudjelovanje civilnog društva u procesu odlučivanja EU-a;

91. žali zbog međuinstitucionalne blokade revizije Uredbe (EZ) br. 1049/2001 o pravu na pristup dokumentima i informacijama; poziva Vijeće i Komisiju da nastave s radom na reviziji te Uredbe i da na temelju prijedloga Parlamenta zajamče veću transparentnosti u postupku odlučivanja EU-a i bolji pristup građana EU-a dokumentima; poziva sve institucije EU-a, urede, tijela i agencije EU-a da u potpunosti provedu Uredbu (EZ) br. 1049/2001 u skladu sa zahtjevima Ugovora iz Lisabona te primjećuje, kako proizlazi iz sudske prakse Suda Europske unije i žalbi upućenih Europskom ombudsmanu, da to nisu učinili; poziva Vijeće i Komisiju da istodobno poduzmu potrebne mjere kako bi osigurali transparentnost načina uporabe sredstava koja se iz proračuna EU-a dodjeljuju državama članicama;

92. naglašava da pravo na dobru upravu podrazumijeva i obvezu vlasti da građane obavještavaju o njihovim temeljnim pravima, da najsiromašnijima pomogne u tome da im se njihova prava objasne i da im pruži potporu osiguravanju poštovanja tih prava;

93. podsjeća da građanstvo podrazumijeva, u skladu s člankom 21. Opće deklaracije o ljudskim pravima, pravo svih osoba da sudjeluju u javnim poslovima zemlje u kojoj borave; podsjeća da se europsko građanstvo ne ograničava na pravo građanina da bira i da bude biran na lokalnim i europskim izborima, kao ni samo na ostvarivanje njegovih prava, koliko god ona bila suštinska, u pogledu slobode kretanja i boravka; stoga naglašava da europsko građanstvo podrazumijeva mogućnost da svaki građanin s boravkom na teritoriji Unije može aktivno i bez ikakva oblika diskriminacije sudjelovati u demokratskom, političkom, društvenom i kulturnom životu države članice u kojoj živi i ostvarivati sva temeljna politička, građanska, ekonomska, kulturna i socijalna prava i slobode koje Europska unija priznaje;

94. poziva na to da se obrati pozornost na potrebu za provođenjem informativnih kampanja i kampanja za podizanje razine svijesti u svrhu promicanja vrijednosti i ciljeva Unije među građanima, a posebno poziva na što opsežnije širenje sadržaja relevantnih članaka UEU-a i Povelje o temeljnim pravima;

95. pozdravlja odluku o proglašenju 2013. Europskom godinom građana; poziva ipak Komisiju da zajedno s državama članicama nastavi informirati građane EU-a o njihovim pravima kako bi u potpunosti mogli uživati prava građanstva EU-a;

⁽¹⁾ Vidi Činjeničnu analizu utjecaja na sustave socijalne sigurnosti država članica prava neaktivnih migranata unutar Eu-a na posebne novčane naknade za koje ne plaćaju doprinose te na zdravstvenu zaštitu dobivenu na temelju boravišta, Glavna uprava za zapošljavanje, završno izvješće ICF GHK-a u suradnji s Milieu Ltd., 14. listopada 2013.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

96. poziva države članice na pokretanje informativne kampanje kako bi građani EU-a dobili informacije o svojim pravima glasanja i kandidiranja na izborima; poziva na provedbu potrebne reforme postupaka europskih izbora u svim državama članicama kako bi se aktivno promicalo građanstvo EU-a; poziva države članice da građanskim inicijativama podrže aktivno sudjelovanje građana te korištenje prava na podnošenje predstavki i žalbi Europskom ombudsmanu;

97. ponavlja važnost rada Europskog ombudsmana za prava pojedinaca; naglašava važnost njegove neovisnosti za osiguravanje vjerodostojnosti njegova rada i stoga poziva na izmjenu statuta Europskog ombudsmana kako bi se službeno utvrdilo da se članovi tijela koje imenuje Ombudsmana, bez obzira je li riječ o bivšim ili sadašnjim članovima, ne mogu kandidirati za tu funkciju;

98. naglašava da je pravo na slobodu kretanja i boravka europskih građana i njihovih obitelji, kao i sloboda izbora zanimanja i pravo na rad, navedeno u ugovorima i zajamčeno Direktivom o slobodnom kretanju, jedno od temeljnih prava europskih građana i da za države domaćine predstavlja važnu gospodarsku prednost, kojom se doprinosi rješavanju problema nesklada između vještina i radnih mjesta te pomaže uravnotežiti demografski deficit Europske unije; ističe da su tom Direktivom već obuhvaćene iznimke i ograničenja povezana s pravom na slobodu kretanja; osuđuje svaki pokušaj kojemu je cilj revidiranje ove pravne stečevine i traži da se svako kršenje ovih pravila iznese pred Sud;

Pravosuđe

99. naglašava da je upravljanje neovisnim, pravičnim, učinkovitim, nepristranim i pravednim pravosuđem koje radi u razumnim rokovima temeljno za demokraciju i vladavinu prava i za njihovu vjerodostojnost; izražava zabrinutost zbog mnogobrojnih slučajeva kršenja u tom smislu, o čemu svjedoči niz preuda protiv država koje je donio Europski sud za ljudska prava; poziva države članice da u cijelosti provedu odluke Europskog suda za ljudska prava; naglašava da se u EU-u ne može tolerirati nijedan oblik nekažnjavanja zbog položaja moći, sile ili utjecaja na osobe odnosno sudske ili političke vlasti;

100. potvrđuje važnost, uz sudove, izvansudskih i kvazi-sudskih institucija za pristup pravosuđu, poput nacionalnih institucija za ljudska prava, tijela za jednakost, institucija ombudsmana i tijela za zaštitu podataka kao i drugih institucija zaduženih za ljudska prava; u tom kontekstu ističe da bi nacionalne institucije za ljudska prava trebale biti imenovane ili uspostavljene u svim državama članicama u cilju dobivanja pune akreditacije u okviru tzv. Pariških načela (načela povezana sa statusom i funkcioniranjem nacionalnih institucija za zaštitu i promicanje ljudskih prava, Rezolucija Opće skupštine UN-a A/RES/48/134 od 20. prosinca 1993.); naglašava da bi zahtjev za potpunom neovisnosti koristio i drugim institucijama zaduženim za ljudska prava;

101. traži od FRA-a da u suradnji s nadležnim posebnim izvjestiteljem UN-a provede studiju o izvanrednim zakonima i postupcima motiviranim borbom protiv terorizma i o njihovoj usklađenosti s temeljnim pravima; odbacuje sve izvanredne postupke koji očito unose neravnotežu u položaj optužbe i obrane u sudskom postupku, poput tajnih saslušanja ili tajnih presuda, ili koji vladama daju posebne ovlasti za cenzuriranje medija ili kojima se omogućava tajni nadzor nad stanovništvom; konstatira da se politike borbe protiv terorizma progresivno šire na sve veći broj kaznenih djela i delikata i zbog toga izražava žaljenje; da su posljedica toga sve veći broj žurnih sudskih postupaka, nerazumljive najmanje kazne i veće evidentiranje stanovništva;

102. traži od Komisije da nastavi s radom na području kaznenog pravosuđa i primjene plana o proceduralnim jamstvima, a od država članica da usvoje ambiciozniji stav o tom pitanju;

103. pozdravlja izvješće FRA-a o pristupu pravosuđu u slučajevima diskriminacije u EU-u te naglašava da je pristup pravosuđu često kompliciran i otežan; vjeruje da bi poboljšanja mogla uključiti olakšane postupke i bolju podršku onima koji traže pravdu;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

104. primjećuje da se analizom stanja u pravosuđu EU-a Komisije obuhvaćaju samo pitanja s područja građanskog, trgovačkog i upravnog prava, bez obzira na činjenicu da je Parlament zatražio da se njome obuhvate i pitanja s područja kaznenog pravosuđa, temeljna prava te vladavina prava; zbog toga poziva da se analizom stanja u pravosuđu obuhvate sva tražena područja; naglašava da bi u tu analizu trebalo uključiti u Kopenhaški mehanizam i europski politički ciklus o primjeni članka 2. UEU-a; također ističe da se boljim funkcioniranjem pravosudnih sustava ne može težiti isključivo jednom cilju, odnosno tome da se poveća atraktivnost države za ulagače i poduzetnike te da on ne može biti usmjeren samo na učinkovitost pravosudnih postupaka, nego se njime mora jamčiti i pravo na pravedno suđenje i poštovanje temeljnih prava;

105. zagovara Komisiju da u EU-u ispita učinkovitost provedbe prava na pristup pravosuđu u smislu prava svake osobe, bez obzira pripada li ona sadašnjoj i budućoj generaciji, na život u uvjetima pogodnima za zdravlje i u dobrim životnim uvjetima;

106. izražava zabrinutost zbog politizacije ustavnih sudova u određenim državama članicama i podsjeća na iznimnu važnost neovisnosti pravosudnog sustava.

o

o o

107. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji, kao i vladama i parlamentima država članica i država kandidatkinja, Vijeću Europe i Organizaciji za europsku sigurnost i suradnju.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0174

Europski uhidbeni nalog**Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. s preporukama Komisiji o reviziji europskog uhidbenog naloga (2013/2109(INL))**

(2017/C 285/18)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 225. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir članke 2., 3., 6. i 7. Ugovora o Europskoj uniji i Povelju Europske unije o temeljnim pravima,
- uzimajući u obzir članak 5. Odluke 2005/684/EZ, Euratom od 28. rujna 2005. o donošenju Statuta zastupnika Europskog parlamenta ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir Okvirnu odluku Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir izvješća Komisije o provedbi europskog uhidbenog naloga i postupaka predaje između država članica (COM(2005)0063 i SEC(2005)0267, COM(2006)0008 i SEC(2006)0079, COM(2007)0407 i SEC(2007)0979 i COM(2011)0175 i SEC(2011)0430),
- uzimajući u obzir završno izvješće Vijeća od 28. svibnja 2009. o četvrtom krugu međusobnih procjena – praktična primjena europskog uhidbenog naloga i odgovarajućih postupaka predaje između država članica (8302/4/2009 – CRIMORG 55),
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 23. listopada 2013. o organiziranom kriminalu, korupciji i pranju novca: preporuke o radnjama i inicijativama koje treba poduzeti (završno izvješće) ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir izmijenjenu verziju Europskog priručnika o tome kako izdati europski uhidbeni nalog (17195/1/10 REV 1),
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1382/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavi programa Pravosuđe za razdoblje 2014.–2020. ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 13. rujna 2011. naslovljenu „Izgradnja povjerenja u pravosuđe diljem EU-a. Nova dimenzija europskog pravosudnog osposobljavanja” (COM(2011)0551),
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. prosinca 2011. o uvjetima pritvaranja u EU-u ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir svoju preporuku Vijeću od 9. ožujka 2004. o pravima zatvorenika u Europskoj uniji ⁽⁶⁾,
- uzimajući u obzir procjenu europske dodane vrijednosti mjera Unije vezanih uz europski uhidbeni nalog, koju je proveo Odjel Europskog parlamenta za europsku dodanu vrijednost,
- uzimajući u obzir Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije od 20. listopada 2010. ⁽⁷⁾,
- uzimajući u obzir članke 42. i 48. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A7-0039/2014),

⁽¹⁾ SL L 262, 7.10.2005., str. 1.⁽²⁾ SL L 190, 18.7.2002., str. 1.⁽³⁾ Usvojen tekst P7_TA(2013)0444.⁽⁴⁾ SL L 354, 28.12.2013., str. 73.⁽⁵⁾ SL C 168 E, 14.6.2013., str. 82.⁽⁶⁾ SL C 102 E, 28.4.2004., str. 154.⁽⁷⁾ SL L 304, 20.11.2010., str. 47.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- A. budući daje Europska unija pred sebe postavila cilj ponuditi svojim građanima područje slobode, sigurnosti i pravde i budući da u skladu s člankom 6. Ugovora o Europskoj Uniji (UEU) poštuje ljudska prava i temeljne slobode, a time i preuzima pozitivne obveze koje mora ispuniti kako bi ostvarila zadani cilj; budući da načelo uzajamnog priznavanja, da bi bilo djelotvorno, mora biti temeljeno na uzajamnom povjerenju, što se može postići samo ako je u cijeloj Uniji zajamčeno poštovanje temeljnih prava osumnjičenih i optuženih osoba, kao i postupovnih prava u kaznenim postupcima; budući da se osposobljavanjem, suradnjom i dijalogom između pravosudnih tijela i pravnih stručnjaka jača uzajamno povjerenje i time stvara istinska europska pravosudna kultura;
- B. budući da se Okvirna odluka 2002/584/PUP uglavnom pokazala kao učinkovita u ostvarivanju svoga cilja, odnosno ubrzanja postupaka predaje diljem Unije u odnosu na tradicionalne postupke izručivanja između država članica, te da predstavlja kamen temeljac uzajamnog priznavanja sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako je danas navedeno u članku 82. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU);
- C. budući da su ipak nastali problemi u njezinom izvršenju, od kojih su neki specifični za Okvirnu odluku 2002/584/PUP te su posljedica nedostataka u Okvirnoj odluci, kao što je činjenica da njome nisu obuhvaćene zaštitne mjere na području temeljnih prava ili provjera proporcionalnosti, kao i njezina nepotpuna i nedosljedna provedba; budući da su drugi problemi zajednički nizu instrumenata uzajamnog priznavanja zbog nepotpunog i neuravnoteženog razvoja na području kaznenog pravosuđa Unije;
- D. budući da su jasno definirani i učinkoviti instrumenti za uzajamno priznavanje sudskih mjera od iznimne važnosti za nacionalna tužiteljstva u vezi s istragama ozbiljnih prekograničnih kaznenih djela te će biti jednako važni u istragama koje će nakon uspostave provoditi Ured europskog javnog tužitelja;
- E. budući da je u svom završnom izvješću Posebni odbor za organizirani kriminal, korupciju i pranje novca (CRIM) naglasio potrebu da se osigura brzo uzajamno priznavanje, poštujući u potpunosti načelo proporcionalnosti svih sudskih mjera, s posebnim naglaskom na kaznene presude, naloge o zapljeni i europske uhidbene naloge;
- F. budući da između ostalog postoje nedoumice s obzirom na:
- i. to da u Okvirnoj odluci 2002/584/PUP i ostalim instrumentima uzajamnog priznavanja ne postoji izričit razlog za odbijanje u slučajevima kada su prisutni opravdani razlozi za sumnju da bi provedba istražne mjere bila nepodudarna s obvezama države članice izvršiteljice u skladu s člankom 6. UEU-a i Poveljom o temeljnim pravima Europske unije („Povelja”);
 - ii. to da u Okvirnoj odluci 2002/584/PUP i drugim instrumentima uzajamnog priznavanja ne postoji odredba o pravu na učinkoviti pravni lijek u smislu članka 47. Povelje te se to pravo uređuje u skladu s nacionalnim pravom, što vodi do nesigurnosti i nedosljednih praksi u državama članicama;
 - iii. to da ne postoji redovit pregled upozorenja Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) i Interpolu ni automatska poveznica između povlačenja europskog uhidbenog naloga (EAW) i opoziva takvih upozorenja te daje prisutna nesigurnost u pogledu učinka odbijanja izvršenja europskog uhidbenog naloga na trajnu valjanost europskog uhidbenog naloga i s njim povezana upozorenja, pri čemu je posljedica da se osobe na koje se odnosi europski uhidbeni nalog ne mogu slobodno kretati unutar područja slobode, sigurnosti i pravde bez opasnosti od budućeg uhićenja i predaje;
 - iv. to da nema preciznosti u utvrđivanju popisa ozbiljnih kaznenih djela povezanih s europskim uhidbenim nalogom, ali i s drugim instrumentima EU-a koji stalno upućuju na taj popis te da se na taj popis uvrstavaju kaznena djela čija ozbiljnost nije predviđena u kaznenim zakonima svih država članica i koja ne moraju proći provjeru proporcionalnosti;
 - v. nerazmjernu uporabu europskog uhidbenog naloga za lakša kaznena djela ili u okolnostima u kojima se mogu upotrebljavati manje nametljive alternative, što vodi ka neutemeljenim uhićenjima te neopravdanoj i često prekomjernoj duljini pritvora prije suđenja, a stoga i ka zadiranju u temeljna prava osumnjičenika i optuženika i k opterećenju sredstava država članica;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- vi. to da ne postoji definicija pojma „pravosudnog tijela” u Okvirnoj odluci 2002/584/PUP i drugim instrumentima uzajamnog priznavanja, što je dovelo do odstupanja u praksama država članica, odnosno stvaranja nesigurnosti, narušavanja uzajamnog povjerenja i sudskih sporova;
 - vii. to da nepostojanje minimalnih standarda kojima se osigurava učinkovit sudski nadzor mjera za uzajamno priznavanje, što je dovelo do neujednačenosti u praksama država članica u pogledu pravne zaštite i zaštite od kršenja temeljnih prava, kao i naknada štete zbog pogrešnih presuda, poput pogrešnog identiteta, što je u suprotnosti sa standardima utvrđenima u Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (ECHR) i potvrđenoj sudskoj praksi Suda Europske unije (ECJ);
 - viii. to da iako u određenim okolnostima priznaje potrebu za pritvorom prije suđenja, nepostojanje minimalnih standarda u vezi s tom vrstom pritvora, uključujući redovni pregled, njegovo korištenje kao krajnjeg sredstva te razmatranje alternativa, kao i nepostojanje pravilne procjene o tome je li predmet spreman za sudski postupak mogu dovesti do neopravdane i često prekomjerne duljine pritvora prije suđenja za osumnjičenike i optuženike;
 - ix. neprihvatljive uvjete u brojnim objektima za pritvor diljem Unije i njihov utjecaj na temeljna prava pritvorenih osoba, a osobito na pravo na zaštitu od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja ili kazni u skladu s člankom 3. ECHR-a i na učinkovitost i funkcioniranje instrumenta za uzajamno priznavanje Unije;
 - x. nepostojanje pravnog zastupanja osoba koje se traže na temelju europskog uhidbenog naloga u državi članici izdavateljici, kao i državi članici izvršenja naloga;
 - xi. nepostojanje rokova za prosljeđivanje prevedenih europskih uhidbenih naloga u Okvirnoj odluci 2002/584/PUP, što dovodi do neujednačenih praksi i nesigurnosti;
 - xii. nepostojanje odgovarajuće definicije kaznenih djela na koje se više ne primjenjuje provjera dvostruke kažnjivosti;
 - xiii. nekorištenje drugih postojećih sredstava Unije za pravosudnu suradnju i uzajamno priznavanje;
1. imajući na umu novi zakonski okvir iz 2014. u skladu s Ugovorom iz Lisabona, smatra da se ova rezolucija ne bi trebala baviti problemima koji isključivo proizlaze iz nepravilne provedbe Okvirne odluke 2002/584/PUP, s obzirom na to da se oni mogu, odnosno, da bi se trebali riješiti pravilnom provedbom u državama članicama i pokretanjem postupaka Komisije;
 2. poziva države članice da pravodobno i učinkovito provode sve kaznenopravne mjere Unije s obzirom na to da se one međusobno nadopunjuju, uključujući Europski istražni nalog, Europski nalog za nadzor i mjere postupovnog prava, čime pravosudnim tijelima stavljaju na raspolaganje alternativne i manje nametljive instrumente uzajamnog priznavanja, osiguravajući istodobno i poštovanje prava osumnjičenika i optuženika u kaznenim postupcima; poziva Komisiju da pažljivo nadzire njihovu pravilnu provedbu, kao i njihov učinak na funkcioniranje europskog uhidbenog naloga te područje kaznenog prava Unije;
 3. poziva države članice i njihova sudska tijela da ispituju postojeće mogućnosti u Okvirnoj odluci 2002/584/PUP (kao što je uvodna izjava 12.) u cilju osiguravanja zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda; da iscrpe sve moguće alternativne mehanizme prije izdavanja europskog uhidbenog naloga; da predmet obrade bez nepotrebnog odlaganja, čim na temelju europskog uhidbenog naloga dođe do uhićenja, kako bi se pritvor prije suđenja sveo na minimum;
 4. ukazuje na to da su puno priznavanje i brza provedba sudskih mjera korak k uspostavi europskog područja kaznenog prava te naglašava važnost europskog uhidbenog naloga, kao učinkovitog sredstva u borbi protiv teških prekograničnih kaznenih djela;
 5. smatra da se, s obzirom na to da problemi istaknuti u uvodnoj izjavi F proizlaze iz specifičnosti Okvirne odluke 2002/584/PUP te iz nepotpune i neuravnotežene prirode područja kaznenog prava Unije, zakonodavnim rješenjima moraju obuhvatiti oba navedena problema, i to daljnjim naporima na uspostavi minimalnih standarda za, između ostalog, postupovna prava osumnjičenika i optuženika te uspostavi horizontalne mjere kojom se utvrđuju načela primjenjiva na sve instrumente uzajamnog priznavanja ili, ako takva horizontalna mjera nije izvediva ili se njome ne mogu riješiti problemi

Četvrtak, 27. veljače 2014.

utvrđeni u ovoj Rezoluciji, izmjeni Okvirne odluke 2002/584/PUP;

6. smatra da utvrđeni nedostaci ne samo da potkopavaju uzajamno povjerenje, nego su i skupi u socijalnom i ekonomskom pogledu za dotične pojedince, njihove obitelji i društvo u cjelini;

7. stoga zahtijeva da Komisija u skladu s člankom 82. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i u roku od godinu dana od donošenja ove Rezolucije podnese zakonodavne prijedloge koji proizlaze iz detaljnih preporuka utvrđenih u Prilogu ovoj Rezoluciji i kojima se osigurava:

- (a) postupak u kojem mjeru uzajamnog priznavanja u državi izdateljici može, ako je potrebno, potvrditi sudac, sud, istražni sudac ili javni tužitelj radi nadilaženja različitih tumačenja pojma „pravosudnog tijela”;
- (b) provjera proporcionalnosti prilikom izdavanja odluka o uzajamnom priznavanju, utemeljena na bitnim čimbenicima i okolnostima poput težine kaznenog djela, činjenice je li moguće započeti sudski postupak u vezi s predmetom, utjecaja na prava tražene osobe, uključujući zaštitu privatnog i obiteljskog života, troškovnih implikacija i raspoloživosti odgovarajuće i najmanje nametljive alternativne mjere;
- (c) standardizirani postupak savjetovanja u kojem nadležna tijela u državi izdateljici i državi izvršenja uhidbenog naloga mogu razmjenjivati informacije u vezi s izvršenjem sudskih odluka, koje se odnose primjerice na procjenu proporcionalnosti, osobito u pogledu europskog uhidbenog naloga u cilju potvrđivanja spremnosti za sudski postupak;
- (d) obvezni razlog za odbijanje ako postoje utemeljeni razlozi za vjerovanje da bi izvršavanje europskog uhidbenog naloga bilo neusklađeno s obvezama države članice izvršenja uhidbenog naloga u skladu s člankom 6. UEU-a i s Poveljom, a posebno njezinim člankom 52. stavkom 1., koji se odnosi na načelo proporcionalnosti;
- (e) pravo na učinkovit pravni lijek u skladu s člankom 47. stavkom 1. Povelje i člankom 13. ECHR-a, kao što su pravo na žalbu u državi članici izvršenja uhidbenog naloga protiv zatražene provedbe instrumenta uzajamnog priznavanja i pravo tražene osobe da pred sudom ospori svako nepridržavanje u vezi jamstava koje je država članica izdateljica naloga dala državi članici izvršenja naloga;
- (f) bolju definiciju kaznenih djela za koje se treba primjenjivati europski uhidbeni nalog kako bi se olakšala provjera proporcionalnosti;

8. poziva na jasnu i dosljednu primjenu zakonodavstva Unije u svim državama članicama u pogledu postupovnih prava u kaznenim postupcima u vezi s uporabom europskog uhidbenog naloga; uključujući pravo na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima; pravo na pristup odvjetniku u kaznenim postupcima i pravo na komunikaciju nakon uhićenja; te pravo na informacije u kaznenim postupcima;

9. poziva Komisiju da od država članica zahtijeva sveobuhvatne podatke koji se odnose na funkcioniranje mehanizma europskog uhidbenog naloga i da uključi takve podatke u svoje sljedeće izvješće o provedbi u cilju predlaganja odgovarajućih mjera za rješavanje svih utvrđenih problema;

10. poziva na redovitu reviziju neizvršenih europskih uhidbenih naloga i razmatranje o tome treba li ih povući zajedno s odgovarajućim upozorenjima SIS-a II i Interpola; također poziva na povlačenje europskih uhidbenih naloga te odgovarajućih upozorenja SIS-a II i Interpola kada je europski uhidbeni nalog odbijen zbog obveznih razloga, npr. na osnovi načela *ne bis in idem* ili zbog nesukladnosti s obvezama koje se odnose na ljudska prava; poziva na uspostavu redovitog ažuriranja upozorenja SIS-a II i Interpola i to informacijama o razlozima za odbijanje izvršenja europskog uhidbenog naloga koji odgovara upozorenju te na odgovarajuće ažuriranje dokumenata Europolu;

11. stižući primarnu važnost pravilnih postupaka, uključujući pravo na žalbu, poziva države članice, bilo da je riječ o državi članici izdateljici naloga, bilo o državi izvršenja naloga, pravnim mehanizmima osiguraju nadoknadu štete nastale zbog pogrešnih presuda povezanih s funkcioniranjem instrumenata uzajamnog priznavanja, u skladu sa standardima utvrđenima u ECHR-u te u ustaljenoj sudskoj praksi Suda Europske unije (ECJ);

12. poziva Vijeće da u revidiranu verziju Europskog priručnika o izdavanju europskog uhidbenog naloga (17195/1/10 REV 1) uključi vremenski rok od šest dana za prosljeđivanje prevedenih europskih uhidbenih naloga u cilju pružanja veće jasnoće i sigurnosti;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

13. poziva države članice i Komisiju na suradnju u jačanju kontaktnih mreža sudaca, tužitelja i branitelja kako bi se osigurali učinkoviti i informirani postupci povezani s europskim uhiđenim nalogom te na osiguranje odgovarajućeg osposobljavanja za pravosudno osoblje i pravne stručnjake na nacionalnoj i europskoj razini, između ostalog i na potrebnim jezicima, pravilne uporabe europskog uhiđenog naloga i kombinirane uporabe različitih instrumenata uzajamnog priznavanja; poziva Komisiju da izradi nacrt praktičnog priručnika Unije za branitelje u postupcima europskog uhiđenog naloga, koji bi bio lako dostupan u cijeloj Uniji te dopunjen nacionalnim priručnicima, prilikom čega bi se u obzir uzeo dosadašnji relevantan rad Europske odvjetničke komore za kaznena pitanja;
14. poziva Komisiju da omogući osnivanje posebne pravosudne mreže za europski uhiđbeni nalog te mreže branitelja koji rade na pitanjima europskog kaznenog prava i izručenja i da za njih, kao i za Europsku mrežu za pravosudnu izobrazbu, osiguraju odgovarajuća sredstva; vjeruje da Komisija može osigurati odgovarajuća sredstva iz postojećih programa na području kaznenog prava Unije;
15. poziva Komisiju da uspostavi bazu podataka Unije za prikupljanje cjelokupne nacionalne sudske prakse koja se odnosi na europski uhiđbeni nalog i ostale postupke uzajamnog priznavanja te da im omogući lak pristup kako bi se olakšao rad pravnih stručnjaka te praćenje i ocjena provedbe i svih problema koji se pojave;
16. naglašava vezu između uvjeta pritvora i mjera europskog uhiđenog naloga te podsjeća države članice da se člankom 3. ECHR-a i sudskom praksom Europskog suda za ljudska prava državama članicama ne nameću samo negativne obveze, kojima im se zabranjuje podvrgavanje zatvorenika nečovječnom i ponižavajućem postupanju, nego i pozitivne obveze kojima sa od njih zahtijeva da osiguraju usklađenost zatvorskih uvjeta s ljudskim dostojanstvom te provedbu temeljite i učinkovite istrage ako se ta prava prekrše; poziva države članice da posebno uzmu u obzir prava ranjivih osoba i da općenito temeljito istraže alternative pritvoru;
17. kako bi se osigurala učinkovitost okvira za uzajamno priznavanje, poziva Komisiju da istraži pravna i financijska sredstva dostupna na razini Unije za poboljšanje standarda pritvora, uključujući zakonodavne prijedloge o uvjetima pritvora prije suđenja;
18. potvrđuje da se u preporukama poštuju temeljna prava, načelo supsidijarnosti i načelo proporcionalnosti;
19. smatra da bi svaka financijska implikacija traženih prijedloga na proračun Unije trebala biti pokrivena postojećim dodjelama sredstava iz proračuna; ističe da bi za države članice i za građane donošenje i provedba tih prijedloga značile znatnu uštedu sredstava i vremena, što bi bilo korisno i u gospodarskom i u socijalnom smislu, kao što je jasno istaknuto u procjeni dodane vrijednosti mjera Unije koje se odnose na reviziju europskog uhiđenog naloga;
20. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju i popratne detaljne preporuke prosljedi Vijeću i Komisiji.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

PRILOG REZOLUCIJI: PREPORUKE VEZANE UZ NEKE PLANIRANE ZAKONODAVNE PRIJEDLOGE

Postupak potvrđivanja pravnih instrumenata Unije za uzajamno priznavanje:

- u kaznenom zakonodavstvu Unije „tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog” određeno je kao:
 - i. sudac, sud, istražni sudac ili javni tužitelj u dotičnom predmetu; ili
 - ii. svako drugo nadležno tijelo kako ga je odredila država članica izdavateljica, pod uvjetom da je akt koji se izvršava, nakon ispitivanja njegove sukladnosti s uvjetima za izdavanje instrumenta, potvrdio sudac, sud, istražni sudac ili javni tužitelj u državi članici izdavateljici.

Provjera proporcionalnosti za izdavanje pravnih instrumenata Unije za uzajamno priznavanje:

- Prilikom izdavanja odluke koja se provodi u drugoj državi članici, nadležno tijelo pažljivo ocjenjuje potrebu za zahtijevanom mjerom na temelju relevantnih čimbenika i okolnosti, uzimajući u obzir prava osumnjičenika ili optuženika te raspoloživost odgovarajuće manje nametljive alternativne mjere za postizanje zadanog cilja, te primjenjuje najmanje nametljivu raspoloživu mjeru. U slučajevima kada izvršno tijelo ima razloga vjerovati da je mjera neproporcionalna, ono se može savjetovati s tijelom koje izdaje uhiđbeni nalog o važnosti izvršavanja odluke o uzajamnom priznavanju. Nakon tog savjetovanja tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog može odlučiti povući odluku o uzajamnom priznavanju.

Postupak savjetovanja između nadležnih tijela u državi članici izdavateljici i državi članici izvršenja uhiđbenog naloga koji se primjenjuje za pravne instrumente Unije za uzajamno priznavanje:

- Ne dovodeći u pitanje mogućnost da nadležno izvršno tijelo iskoristi razloge za odbijanje, na raspolaganje bi se trebao staviti standardizirani postupak pomoću kojeg nadležna tijela države članice izdavateljice i države članice izvršenja naloga mogu razmijeniti informacije i međusobno se savjetovati u svrhu omogućavanja nesmetane i učinkovite primjene mjerodavnih instrumenata uzajamnog priznavanja ili zaštite temeljnih prava dotične osobe, poput procjene proporcionalnosti, između ostalog i s obzirom na europski uhiđbeni nalog, u cilju utvrđivanja spremnosti na sudski postupak.

Razlozi za odbijanje na osnovi temeljnih prava koji se primjenjuju na instrumente Unije za uzajamno priznavanje:

- postoje valjani razlozi da bi se vjerovalo kako izvršenje mjere neće biti sukladno s obvezama države članice izvršenja uhiđbenog naloga u skladu s člankom 6. Ugovora o Europskoj uniji i s Poveljom.

Odredba o učinkovitim pravnim lijekovima primjenjivim na instrumente uzajamnog priznavanja Unije:

- države članice osiguravaju da u skladu s Poveljom, ustaljenom sudskom praksom Suda Europske unije i Europskog suda za ljudska prava svaka osoba, čija su prava ili slobode ugrožene odlukom, mjerom ili propustom pri primjeni instrumenta uzajamnog priznavanja u kaznenim stvarima, ima pravo na učinkovit pravni lijek pred sudom. Ako se takav lijek primjenjuje u državi izvršenja uhiđbenog naloga i ima suspenzivni učinak, konačna odluka o takvom lijeku donosi se unutar roka utvrđenog u važećem instrumentu uzajamnog priznavanja ili, u nedostatku izričitog roka, na način da se što prije osigura da svrha postupka uzajamnog priznavanja nije ugrožena.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0175

Dobrovoljni partnerski sporazum između EU-a i Indonezije o provedbi zakonodavstva, upravljanju i trgovini u području šuma pri uvozu proizvoda od drvene sirovine u EU**Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o sklapanju Dobrovoljnog partnerskog sporazuma između Europske unije i Republike Indonezije o provedbi zakonodavstva, upravljanju i trgovini u području šuma pri uvozu proizvoda od drvene sirovine u Europsku uniju (2013/2990(RSP))**

(2017/C 285/19)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Odluke Vijeća o sklapanju Dobrovoljnog partnerskog sporazuma između Europske unije i Republike Indonezije o provedbi zakonodavstva o šumama, upravljanju i trgovini u području šuma pri uvozu proizvoda od drvene sirovine u Europsku uniju ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir Dobrovoljni partnerski sporazum između Europske unije i Republike Indonezije o provedbi zakonodavstva, upravljanju i trgovini u području šuma pri uvozu proizvoda od drvene sirovine u Europsku uniju ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir zahtjev za davanje suglasnosti koji je podnijelo Vijeće u skladu s člankom 207. stavkom 3. prvim podstavkom, člankom 207. stavkom 4. prvim podstavkom, člankom 218. stavkom 6. drugim podstavkom točkom (a) (v) i člankom 218. stavkom 7. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (C7-0344/2013),
 - uzimajući u obzir Deklaraciju Ujedinjenih naroda o pravima autohtonih naroda (usvojenu Rezolucijom Opće skupštine 61/295 13. rujna 2007.) ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza operatera koji stavljaju na tržište drvo i proizvode od drva ⁽⁴⁾,
 - uzimajući u obzir izvješće Svjetske banke od 14. ožujka 2012. pod naslovom „Pravda za šume: povećanje truda kaznenog pravosuđa u borbi protiv nezakonite sječe” ⁽⁵⁾,
 - uzimajući u obzir izvješće organizacije Human Rights Watch „Tamna strana zelenog rasta: loše upravljanje sektorom šumarstva u Indoneziji i utjecaj na ljudska prava” od 16. srpnja 2013. ⁽⁶⁾,
 - uzimajući u obzir sklapanje Okvirnog sporazuma o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Indonezije, s druge strane, od 9. studenoga 2009.;
 - uzimajući u obzir članak 110. stavak 2. Poslovnika,
- A. budući da su 30. rujna 2013. vlada Indonezije i EU potpisali Dobrovoljni partnerski sporazum o provedbi zakonodavstva, upravljanju i trgovini u području šuma pri uvozu proizvoda od drvene sirovine u EU (FLEGT), čime se potvrdila obostrana odlučnost u osiguravanju zakonske proizvodnje, sječe te prijevoza drva i drvnih proizvoda;

⁽¹⁾ Dokument Vijeća 11767/1/2013.⁽²⁾ Dokument Vijeća 11769/1/2013;⁽³⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf⁽⁴⁾ SL L 295, 12.11.2010., str. 23.⁽⁵⁾ Svjetska banka, „Pravda za šume: povećanje truda kaznenog pravosuđa u borbi protiv nezakonite sječe”, 2012., str. 5. – 10., http://siteresources.worldbank.org/EXTFINANCIALSECTOR/Resources/Illegal_Logging.pdf⁽⁶⁾ Human Rights Watch, „Tamna strana zelenog rasta. loše upravljanje sektorom šumarstva u Indoneziji i utjecaj na ljudska prava”, 2013. http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/indonesia0713webwcover_1.pdf

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- B. budući da je cilj dobrovoljnih partnerskih sporazuma iskorijeniti nezakonitu sječu, poboljšati upravljanje šumama te na kraju dovesti do održivog gospodarenja šumama kao i poduprijeti napore diljem svijeta za zaustavljanjem krčenja i uništavanja šuma;
- C. budući da je namjena dobrovoljnih partnerskih sporazuma pospješiti sustavne promjene u sektoru šumarstva, nagrađivati trud marljivih gospodarskih subjekata koji nabavljaju drvo iz zakonitih i pouzdanih izvora te ih štiti od nepoštenog tržišnog natjecanja;
- D. budući da se u Indoneziji nalazi treće najveće područje prašuma na svijetu, poslije Amazone i porječja Konga, ali ona istovremeno ispušta znatne količine stakleničkih plinova, uglavnom zbog velike prenamjene svojih prašuma i tresetišta bogatih ugljikom radi uporabe zemljišta za druge namjene, poput proizvodnje palmina ulja i papira;
- E. budući da je Indonezija izgubila barem 1 240 000 hektara šume između 2009. i 2011.;
- F. budući da je samo 10 % vrijednosti izvoza indonezijskoga drva i drvnih proizvoda trenutačno namijenjeno EU-u, dok je većina usmjerena prema azijskim državama, što čini Dobrovoljni partnerski sporazum važnim za postavljanje mjerila za cijelu indonezijsku drvnu industriju;
- G. budući da postoji visok rizik pranja novca i izbjegavanja plaćanja poreza u indonezijskom sektoru šumarstva, prema Interpolu i studiji Svjetske banke iz 2012.;
- H. budući da su prema organizaciji Human Rights Watch izbjegavanje plaćanja poreza i pranje novca između 2007. i 2011. u sektoru šumarstva stajali državu otprilike 7 milijardi USD; budući da je zamjenik predsjednika indonezijske Komisije za uklanjanje korupcije opisao sektor šumarstva kao „izvor neograničene korupcije”⁽¹⁾; budući da je posljednjih godina Indonezija ipak znatno napredovala kad je riječ o pokretanju kaznenih postupaka zbog financijskih zločina, a dokaz tomu je osuđujuća presuda Vrhovnoga suda u slučaju izbjegavanja plaćanja poreza proizvođača palmina ulja Asian Agri Group u prosincu 2012.;
- I. budući da se obje strane moraju složiti oko indonezijskog sustava osiguravanja zakonitosti drvne sirovine/Sistem Verifikasi Legalitas Kayu (SVLK) kako bi indonezijsko drvo i drvni proizvodi obuhvaćeni Dobrovoljnim partnerskim sporazumom mogli ući na tržište EU-a s dozvolom FLEGT, zbog čega se automatski smatraju zakonskim pod uvjetima Uredbe EU-a o drvu⁽²⁾;
- J. budući da je indonezijski SVLK trenutačno podvrgnut postupku revizije kako bi ga se uskladilo sa zahtjevima Dobrovoljnog partnerskog sporazuma;
- K. budući da je Komisija, u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 2173/2005 o uspostavljanju sustava izdavanja dozvola FLEGT za uvoz drvne sirovine u Europsku zajednicu⁽³⁾, ovlaštena usvajati detaljne zahtjeve za davanje dozvola FLEGT i izmijeniti popis partnerskih zemalja i njihovih tijela određenih za izdavanje dozvola iz Priloga I. te Uredbe,
- L. budući da je 6. svibnja 2013. indonezijski ustavni sud odlučio da uobičajene šume autohtonog stanovništva ne bi trebale biti klasificirane kao „područja državnih šuma”, čime je otvoren put širem priznavanju prava autohtonih naroda u arhipelagu,
1. pohvaljuje golem dobrovoljni trud Indonezije u rješavanju neobuzdane nezakonite sječe i povezane trgovine, razvijanjem svog SVLK-a putem procesa u koji je uključeno više dionika te osobito znatan napredak postignut posljednjih mjeseci; ostaje, međutim, zabrinut zbog pojedinih problema; podsjeća da, radi formalnog izdavanja dozvola FLEGT, SVLK mora biti operativan kako bi se postigli ciljevi Dobrovoljnog partnerskog sporazuma;
2. pozdravlja ishod pregovora o Dobrovoljnom partnerskom sporazumu između EU-a i Republike Indonezije o provedbi zakonodavstva, upravljanju i trgovini u području šuma pri uvozu proizvoda od drvne sirovine u EU; Ponavlja svoju podršku zaključcima Dobrovoljnog partnerskog sporazuma i vlastitu spremnost u podržavanju njegove uspješne provedbe;

⁽¹⁾ Reuters Online News, 17. rujna 2010., „Korupcija bi mogla ugroziti indonezijske dogovore povezane s klimom” <http://www.reuters.com/article/2010/09/17/indonesia-corruption-idUSSGE68G03P20100917>

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 995/2010

⁽³⁾ SL L 347, 30.12.2005., str. 1.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

3. primjećuje da većina dotičnih izvora drvene sirovine u zemlji SVLK-a još nije ovjerio te da još uvijek velika količina neprovjerene drvene sirovine ulazi u lanac opskrbe;
4. naglašava važnost proširenja pokrivenosti sustavom SVLK, uključujući reviziju, na sva područja drvene proizvodnje i svake faze opskrbnog lanca, osiguravajući da se provjerena drvena sirovina odvaja od neprovjerene tako da potonja ne ulazi u opskrbni lanac SVLK-a;
5. smatra pitanje krčenja šuma radi prenamjene trajnim problemom indonezijskog sustava upravljanja zemljištem; žali zbog činjenice što SVLK trenutačno ne nadzire postupak kojim poduzeća dobivaju odobrenje za krčenje šume radi prenamjene, osobito što se tiče dovršenja procjene učinka na okoliš i sukladnosti s ograničenjima nametnutima kao dio postupka za dobivanje dozvole za prenamjenu šume;
6. primjećuje da trenutni SVLK dovodi do toga da se radnje povezane s drvom ovjeravaju kao zakonite čak i kad potraživanja prava na uporabu zemljišta autohtonih naroda i lokalnih zajednica nisu namirena i/ili plaćena primjerena naknada, kada je to prikladno, poziva Komisiju da potakne indonezijsku vladu da osigura da se prilikom provjere zakonitosti, gdje je primjereno, dužno uzmu u obzir prava tradicionalnih zajednica na šume, slobodni, prethodni i informirani pristanak autohtonih naroda i lokalnih zajednica te naknada za izgubljeni pristup šumskom zemljištu, te da tijela za provjeru dobiju mandat za ocjenjivanje jesu li poduzeća poštovala lokalna prava uporabe zemljišta i je li zemljište zakonski objavljeno u službenom glasniku;
7. potiče indonezijsku vladu da osigura da postupak izdavanja ovjera ne diskriminira mala i srednja poduzeća;
8. poziva Komisiju da potakne indonezijsku vladu da pruži jamstva da:
 - su svi izvori drvene sirovine i njihovi cjeloviti nadzorni lanci revidirani, uključujući provjeru jesu li poduzeća drvene industrije uopće imala pravo na iskorištavanje,
 - se provjerena i neprovjerena drvena sirovina i drvni proizvodi odvajaju,
 - se minimalno provodi prenamjena prirodnih šuma, a zakonsko podrijetlo drvene sirovine se provjerava, uključujući postojanje procjena učinka na okoliš, i/ili sukladnost s odredbama o upravljanju zemljištem u koncesiji;
9. poziva indonezijsku vladu da, kako bi se povećala vjerodostojnost države u izdavanju dozvola FLEGT, da nadopuni zakonsku provjeru u okviru SVLK-a odlučnim radnjama za suzbijanje financijskog kriminala povezanog sa šumarskim sektorom, kao što su pranje novca i porezne prijevare;
10. poziva indonezijsku vladu da nastavi putem svoje nedavne odluke primjenjivanja poreznih zakona te da zahtijeva dokumentaciju koja pokazuje da su trgovačka društva koja izvoze drvenu sirovinu u potpunoj sukladnosti s poreznim zakonima Indonezije i zakonom protiv pranja novca iz 2010.;
11. pozdravlja inicijativu indonezijske vlade za „jedinstveni zemljovid” u cilju povećavanja javnog pristupa ažuriranim i transparentnim podacima i zemljovidima, bez kojih je dobro upravljanje šumama u Indoneziji onemogućeno nedosljednim i višestrukim tumačenjima zakona te sukobima s lokalnim i autohtonim zajednicama; naglašava činjenicu da nezavisna tijela za nadzor šuma trebaju imati pristup takvim osnovnim informacijama kako bi mogla vjerodostojno obavljati svoju dužnost, a zemljovidi odobrenih koncesija, planovi iskorištavanja i informacije o dozvolama trebali bi biti dostupni javnosti; Poziva indonezijsku vladu da ubrza inicijativu „jedinstveni zemljovid” i objavi njegovu prvu verziju, uključujući relevantne informacije povezane s izdavanjem dozvola za šume i potražnjama oko uporabe zemljišta;
12. poziva Komisiju da putem svojeg sudjelovanja u Zajedničkom odboru za provedbu osigura rješavanje rizika od prijevare i korupcije, uključujući kroz pripremu plana kontrole prijevare na temelju rizika;
13. prihvaća provjera zakonitosti drvene sirovine gotovo isključivo ovisi o uspješnosti revizora i neovisnog nadzora; pohvaljuje SVLK zbog službene uloge što se tiče neovisnog nadzora koje provodi civilno društvo; Primjećuje, ipak, da je kapacitet neovisnih mreža nadzora još uvijek jako ograničen u smislu ljudskih i financijskih resursa;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

14. poziva Komisiju da potakne indonezijsku vladu da osigura da revizori i tijela za provjeru, skupa s neovisnim tijelima za nadzor šuma, primaju odgovarajuća sredstva i osposobljavanja da mogu izvršavati redovite terenske kontrole, provjere na licu mjesta i revizije;
15. pozdravlja napore indonezijske vlade za jačanje uloge policijskih snaga određenih za šume; primjećuje, međutim, da indonezijsko Ministarstvo šumarstva mora dodatno unaprijediti svoju politiku nadzora, katalogiziranja i popratnog djelovanja usmjerenog na slučajeve nezakonite sječe; naglašava krajnju važnost prijave društava koje se ulovi u nezakonitim radnjama izvršnim tijelima;
16. poziva Komisiju da potakne indonezijsku vladu da osigura da se na odgovarajući način odgovara na izvješća neovisnog nadzora koji ukazuju na nepoštivanje relevantnih zakona te da relevantna tijela poduzmu učinkovite i odvraćajuće radnje kada se otkriju nepoštivanja dotičnih zakona;
17. naglašava činjenicu da su neovisni nadzor i poštovanje prava autohtonih naroda i lokalnih zajednica ključni čimbenici koji doprinose vjerodostojnosti SVLK-a; ističe, stoga, da je važno da se ta obveza nastavi, a transparentnost prema drugim dionicima civilnog društva poveća te da se neovisni nadzor kojeg provodi civilno društvo mora odvijati bez nasilja, prijetnji ili bilo kakvog oblika maltretiranja te da se potonje mora strogo kazniti ako se dogodi;
18. poziva Komisiju da potakne indonezijsku vladu da pruži jamstva da:
 - se nastavlja i poboljšava uključenost dionika u provedbi i operacionalizaciji SVLK-a,
 - se neovisni nadzor civilnog društva odvija bez nasilja, prijetnji ili bilo kakvog oblika maltretiranja te da se potonje mora strogo kazniti ako se dogodi,
 - je u svim slučajevima dobiven slobodan, prethodni i informirani pristanak autohtonih naroda i lokalnih zajednica, te plaćena pravedna naknada, kada je to primjereno, za gubitak pristupa šumskim zemljištima ključnim za njihova sredstva za život, kao obvezujući uvjet za izdavanje dozvole FLEGT,
 - zahtjevi revizije SVLK-a nisu nepromjenjivi, već podliježu periodičnom preispitivanju indonezijskih dionika u cilju stalnog poboljšanja zahtjeva;
19. poziva Komisiju da osigura da se otkrića odluke Indonezijskog ustavnog suda od 6. svibnja 2013. Propisno uzmu u obzir u reviziji SVLK-a
20. poziva Komisiju da olakša napore koji se zahtijevaju od indonezijske vlade te da osigura jednake uvjete za sve na razini regije prihvaćanjem zahtjeva indonezijske vlade da uključi regiju Sarawak u pregovore za Dobrovoljni partnerski sporazumu između EU-a i Malezije;
21. svjestan je da određeni uvjeti iz ove rezolucije idu dalje od kriterija iz Priloga 8. Dobrovoljnog partnerskog sporazuma u vezi s odobrenjem sustava izdavanja dozvola; poziva Komisiju da osigura napredak u ispunjavanju ovih dodatnih uvjeta koje Parlament smatra važnima i izvijesti Parlament o postignutom napretku prije odobravanja sustava izdavanja dozvola;
22. poziva Komisiju da redovito izvještava Parlament o napretku postignutom u provedbi Dobrovoljnog partnerskog sporazuma i posebno o načinu na koji se gore navedena pitanja rješavaju te će se rješavati;
23. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji i Vladi i parlamentu Indonezije.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0176

Stanje u Venezueli**Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o stanju u Venezueli (2014/2600(RSP))**

(2017/C 285/20)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir svoje prethodne rezolucije o stanju u Venezueli, točnije, rezolucije od 24. svibnja 2007. o slučaju stanice „Radio Caracas TV”⁽¹⁾, od 23. listopada 2008. o gubitku političkih prava⁽²⁾, od 7. svibnja 2009. o slučaju Manuela Rosalesa⁽³⁾, od 11. veljače 2010. o Venezueli⁽⁴⁾, od 8. srpnja 2010. o slučaju Marije Lourdes Afiumi⁽⁵⁾ i od 24. svibnja 2012. o eventualnom povlačenju Venezuele iz Međuameričke komisije za ljudska prava⁽⁶⁾, (EPP)
- uzimajući u obzir izjavu glasnogovornika Catherine Ashton, potpredsjednice Komisije/Visoke predstavnice Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku od 14. veljače 2014.,
- uzimajući u obzir izjavu potpredsjednice Komisije/Visoke predstavnice Catherine Ashton od 21. veljače 2014. o nemirima u Venezueli,
- uzimajući u obzir Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima čija je Venezuela potpisnica,
- uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima iz 1948.,
- uzimajući u obzir članak 110. stavke 2. i 4. Poslovnika,
- A. uzimajući u obzir ozbiljnost trenutačne situacije u Venezueli (S&D); budući da su se od 12. veljače 2014. diljem Venezuele održavale mirne povorke predvođene studentima koje su prerasle u nasilne sukobe pri čemu je život izgubilo barem 13 osoba, dok ih je ozlijeđeno više od 70 i stotine su pritvorene; budući da se zahtjevi studenata odnose na neuspjeh vlade predsjednika Madura u rješavanju problema visoke inflacije, kriminaliteta i nestašice nekih osnovnih proizvoda te na rastuću korupciju i zastrašivanje medija i demokratski izabrane oporbe; budući da je Vlada za nestašicu okrivila „sabotere” i „pohlepne korumpirane poslovne ljude”; budući da je Venezuela zemlja s najvećim zalihama energenata u Latinskoj Americi;
- B. budući da se proteklih dana broj manifestacija nije smanjio, već se naprotiv povećao, što je dovelo do većeg broja mrtvih, ranjenih i uhićenih kao posljedica represije koju provode vladina tijela i ilegalne naoružane skupine; (EPP)
- C. budući da su u Venezueli političke napetosti i polarizacija u porastu; budući da su vlasti Venezuele, umjesto da doprinose očuvanju mira i smirivanju strasti, zaprijetile pokretanjem „oružane revolucije”;
- D. budući da se provodi represija, posebno nad studentima, novinarima, oporbenim vođama i mirnim aktivistima civilnog društva koji se progone i čije se slobode ne poštuju; (S&D)
- E. budući da nenadgledane provladine nasilne oružane skupine odavno djeluju nekažnjeno u Venezueli; budući da je oporba optužila te skupine za poticanje na nasilje tijekom mirnih prosvjeda koje je prouzročilo više slučajeva smrti i ozljeđivanja; budući da venezuelska vlada još uvijek nije razjasnila okolnosti tih događaja;

⁽¹⁾ SL C 102 E, 24.4.2008., str. 484.⁽²⁾ SL C 15 E, 21.1.2010., str. 85.⁽³⁾ SL C 212 E, 5.8.2010., str. 113.⁽⁴⁾ SL C 341 E, 16.12.2010., str. 69.⁽⁵⁾ SL C 351 E, 2.12.2011., str. 130.⁽⁶⁾ SL C 264 E, 13.9.2013., str. 88.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- F. budući da su mediji izloženi cenzuri i zastrašivanju, mnogo je novinara pretučeno ili pritvoreno ili im je uništen profesionalni materijal;
- G. budući da su sloboda izražavanja i pravo na sudjelovanje u mirnim prosvjedima osnova demokracije, da jednakost i pravda za sve nisu mogući bez postojanja temeljnih sloboda i poštovanja prava svih građana (S&D); budući da venezuelски Ustav jamči pravo na građansko okupljanje, udruživanje i prosvjedovanje mirnim sredstvima; budući da su javne vlasti dužne štiti temeljna prava svojih građana i jamčiti njihovu sigurnost i život bez ograničavanja tih prava; (EPP)
- H. budući da jedino poštovanje temeljnih prava i sloboda, konstruktivni dijalog s uvažavanjem i tolerancijom mogu pomoći zemlji da izađe iz teške krize i tako nađi buduće teškoće; (S&D)
1. osuđuje sve oblike nasilja i tragične smrti koje su se dogodile tijekom mirnih prosvjeda 12. veljače 2014. i narednih dana te izražava iskrenu sućut obiteljima žrtava;
 2. izražava snažnu solidarnost s narodom Venezuele i njegovom zabrinutosti da bi se možebitnim novim prosvjedima moglo prouzročiti još više nasilja, a to bi samo produbilo jaz između stajališta vlade i oporbe te u još većoj mjeri polariziralo vrlo osjetljivu političku situaciju u Venezueli; poziva predstavnike svih stranaka i dijelova venezuelskog društva da zadrže mirnoću u riječima i djelima;
 3. podsjeća Vladu Venezuele da su sloboda izražavanja i pravo na sudjelovanje u mirnim prosvjedima, kao što je to priznato u venezuelskom Ustavu, temeljna ljudska prava demokratskog društva, te poziva predsjednika Madura da se pridržava međunarodnih sporazuma čija je Venezuela potpisnica, posebno Međuameričke demokratske povelje;
 4. podsjeća Vladu Venezuele na njezinu obvezu da zajamči sigurnost svim građanima zemlje, neovisno o njihovim političkim stajalištima i opredjeljenjima; izražava duboku zabrinutost zbog uhićenja studenata i oporbenih vođa te poziva na njihovo trenutačno oslobađanje;
 5. podsjeća da je u demokratskom društvu poštovanje načela diobe vlasti od temeljne važnosti te da se vlasti ne smiju koristiti pravosuđem kao sredstvom političkog progona i gušenja demokratske oporbe; poziva venezuelске vlasti da odbace neutemeljene optužbe i povuku naloge za uhićenje oporbenih vođa;
 6. poziva venezuelске vlasti da trenutačno razoružaju i raspuste nenadgledane naoružane provladine skupine te da stanu na kraj njihovoj nekažnjivosti; zahtijeva razjašnjenja okolnosti u vezi sa žrtvama kako bi počinitelji odgovarali za svoja djela;
 7. ohrabruje sve strane, posebno venezuelске vlasti, da nastave voditi miran dijalog usmjeren prema svim dijelovima venezuelskog društva kako bi se pronašle zajedničke točke te omogućilo političkim sudionicima da raspravljaju o najozbiljnijim problemima s kojima je zemlja suočena;
 8. ističe da poštovanje slobode tiska, informiranja i mišljenja te politički pluralizam čine temelj demokracije; (S&D) žali zbog prisutnosti internetske i medijske cenzure te činjenice da je pristup određenim blogovima i društvenim mrežama ograničen; osuđuje uznemiravanje više novina i drugih audio-vizualnih medija te kanala NTN24 i CNN-a na španjolskom i smatra da je ta praksa suprotna venezuelskom Ustavu i obvezama koje je preuzela Bolivariјanska Republika Venezuela; (EPP)
 9. traži slanje *ad hoc* izaslanstva Parlamenta koji bi u što kraćem roku procijenio situaciju u toj zemlji; (novi)
 10. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Vijeću, Komisiji, potpredsjednici Komisije/Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, Vladi i Nacionalnoj skupštini Bolivariјanske Republike Venezuele, Europsko-latinskoameričkoj parlamentarnoj skupštini i glavnom tajniku Organizacije američkih država.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0177

Budućnost vizne politike EU-a**Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o budućnosti vizne politike EU-a (2014/2586(RSP))**

(2017/C 285/21)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije (UFEU), a posebno njegov članak 77.,
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije pod naslovom „Provedba i razvoj zajedničke vizne politike za poticanje rasta u EU-u” (COM(2012)0649)),
 - uzimajući u obzir izvješće Komisije o funkcioniranju schengenske suradnje na lokalnoj razini tijekom prve dvije godine provođenja Zakonika o vizama (COM(2012)0648),
 - uzimajući u obzir Sedmo izvješće Komisije o zadržavanju viznog režima u nekim trećim zemljama, čime se krši načelo uzajamnosti (COM(2012)0681),
 - uzimajući u obzir nedavne revizije ⁽¹⁾ Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od te obveze ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir sporazume o pojednostavljenju viznog režima s Gruzijom ⁽³⁾, Ukrajinom ⁽⁴⁾, Moldovom ⁽⁵⁾, Republikom Kabo Verde ⁽⁶⁾, Armenijom ⁽⁷⁾ i Azerbajdžanom ⁽⁸⁾,
 - uzimajući u obzir pitanje Komisiji o budućnosti vizne politike EU-a (O-000028/2014 – B7-0108/2014),
 - uzimajući u obzir članak 115. stavak 5. i članak 110. stavak 2. Poslovnika,
- A. budući da je zajednička vizna politika nužan rezultat ukidanja kontrola na unutarnjim granicama schengenskog prostora;
- B. budući da su osnovni elementi zajedničke vizne politike: zajednički popisi zemalja čiji državljani moraju posjedovati vizu i onih čiji su državljani oslobođeni te obveze, a koji su priloženi Uredbi (EZ) br. 539/2001, zajednička pravila o izdavanju viza koja se nalaze u Zakoniku o vizama, jedinstven obrazac za vize, razmjena informacija uz pomoć Viznog informacijskog sustava te niz međunarodnih sporazuma s trećim zemljama o ukidanju i pojednostavljenju viznog režima;
- C. budući da se Ugovorom iz Lisabona predviđa da se za sve aspekte zajedničke vizne politike primjenjuje redovni zakonodavni postupak te da je potrebna suglasnost Parlamenta za sve međunarodne sporazume o tom pitanju;
- D. budući da je potrebno potaknuti razmišljanje i međuinstitucionalnu raspravu o budućnosti zajedničke vizne politike EU-a, osobito u vezi s koracima prema daljnjem usklađivanju postupaka odobrenja viza, uključujući zajednička pravila o izdavanju viza;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1091/2010, (SL L 329, 14.12.2010., str. 1.); Uredba (EZ) br. 1211/2010, (SL L 339, 22.12.2010., str. 6.); Uredba (EZ) br. 1289/2013, (SL L 347, 20.12.2013., str. 74.); COM(2012)0650; COM(2013)0853.

⁽²⁾ SL L 81, 21.3.2001., str. 1.

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2011/117/EU (SL L 52, 25.2.2011., str. 33.).

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2013/297/EU (SL L 168, 20.6.2013., str. 10.).

⁽⁵⁾ Odluka Vijeća 2013/296/EU (SL L 168, 20.6.2013., str. 1.).

⁽⁶⁾ Odluka Vijeća 2013/521/EU (SL L 282, 24.10.2013., str. 1.).

⁽⁷⁾ Odluka Vijeća 2013/628/EU (SL L 289, 31.10.2013., str. 1.).

⁽⁸⁾ COM(2013)0742.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

Opća vizna politika i revizija Zakonika o vizama

1. pozdravlja napredak koji je postignut na području vizne pravne stečevine, ali također poziva Komisiju i države članice da unaprijede provedbu aktualne vizne pravne stečevine; osobito poziva na pojačanje schengenske suradnje na lokalnoj razini kako bi se u kratkom roku poboljšala provedba Zakonika o vizama;
2. vjeruje da bi u budućnosti trebalo poduzeti korake prema daljnjem usklađivanju postupaka odobravanja vize, uključujući istinski zajednička pravila o izdavanju viza;
3. smatra da u mnogim trećim zemljama trenutačna konzularna pokrivenost nije zadovoljavajuća;
4. smatra da su se zajednički centri za podnošenje zahtjeva za vizu pokazali korisnim sredstvom koje bi u budućnosti moglo postati standard;
5. žali što Komisija nije predstavila studiju o mogućnosti uspostavljanja „zajedničkoga europskog mehanizma za izdavanje viza na kratki rok”, u kojoj bi također ispitala „u kojoj bi mjeri ocjena individualnog rizika mogla dopuniti pretpostavku o riziku povezanu s državljanstvom podnositelja zahtjeva”, na što je pozvana u Stokholmskom programu (točka 5.2);
6. smatra da bi se putnicima u dobroj vjeri i putnicima koji često putuju putovanje trebalo dodatno olakšati, posebno češćom uporabom viza za višestruki ulazak u zemlju s dužim trajanjem;
7. poziva država članice da primijene trenutačne odredbe Zakonika o vizama i Schengenskog zakonika o granicama kojima se omogućava izdavanje humanitarnih viza i da olakšaju pružanje privremenog skloništa borcima za ljudska prava koji su ugroženi u trećim zemljama;
8. sa zadovoljstvom iščekuje očekivani prijedlog revizije Zakonika o vizama, no žali što je Komisija u više navrata odgodila njegovo donošenje;
9. žali što Komisija još nije predstavila cjelokupnu ocjenu Zakonika o vizama; ne odobrava namjeru Komisije da tu ocjenu predstavi zajedno s prijedlogom revizije Zakonika o vizama; smatra da bi bilo primjerenije kad bi Komisija prvo predstavila evaluacijsko izvješće i potom omogućila institucijama da rasprave o njemu;

Pojednostavljenje viznog režima

10. poziva na zaključenje daljnjih sporazuma o pojednostavljenju viznog režima i po potrebi na praćenje i poboljšanje postojećih sporazuma;
11. poziva na sustavno ocjenjivanje postojećih sporazuma o pojednostavljenju viznog režima kako bi se ocijenilo postiže li se njima predviđeni cilj;

Uredba (EZ) br. 539/2001

12. pozdravlja nedavno ažuriranje popisa trećih zemalja čiji državljani ne podliježu obvezi posjedovanja vize, kako je navedeno u Uredbi (EZ) br. 539/2001, te pogotovo dodatna oslobođenja od obveze posjedovanja vize; podsjeća na važnost putovanja bez viza za treće zemlje i osobito njihova civilna društva, ali i za vlastite interese EU-a;
13. U tom kontekstu smatra da je sporazum o ukidanju viza između EU-a i Ukrajine jedan od mogućih odgovora na pozive ukrajinskog civilnog društva i studenata koji su prosvjedovali proteklih dana; ističe da bi takav sporazum potaknuo razmjene i kontakte među predstavnicima civilnog društva, te na taj način povećao uzajamno razumijevanje i doprinio gospodarskoj razmjeni; poziva Komisiju da predstavi prijedlog kako bi se Ukrajinu stavilo na popis zemalja čiji državljani ne podliježu obavezi posjedovanja vize; također poziva države članice da u potpunosti provode trenutačni sporazum o pojednostavljenju viznog režima radi olakšavanja pristupa EU-u, pogotovo studentima i znanstvenicima;
14. pozdravlja ažuriranje kriterija za ukidanje viznog režima, u kojima se razmatraju temeljna prava, ali i gospodarske koristi, posebno u vidu turizma i vanjske trgovine, te što ih se uvrstilo u jedan od članaka uredbe;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

15. naglašava da je za daljnju liberalizaciju viznog režima potrebno više znanja o primjeni trenutačnih postupaka za ukidanja viza, uključujući putem elektroničkog sustava EU-a za odobrenje putovanja (EU ESTA); poziva Vijeće i Komisiju da osiguraju da se Parlament detaljnije informira o stanju u trećim zemljama o kojima se raspravlja kako bi se omogućio pravilan demokratski nazor;
16. poziva Komisiju da razmisli o tome kako bi se u budućnosti izmjene priloga regulativi i bilateralnim sporazumima o ukidanju viza, ako se smatraju potrebnima, mogle vršiti usporedo, kako bi se izbjegao rizik da izmjenu priloga ne slijedi potrebnii sporazum o ukidanju viza;
17. prima na znanje sporazum o privremenom uvođenju vize; očekuje da će države članice primjenjivati taj mehanizam u dobroj vjeri i samo kao krajnju mjeru u izvanrednim situacijama u kojima je potrebno hitno djelovati kako bi se riješile poteškoće s kojima je suočena cijela Unija, i to ako su ispunjeni odgovarajući uvjeti;
18. smatra da je potpuna vizna uzajamnost cilj kojemu bi Unija trebala stremiti na proaktivan način u svojim odnosima s trećim zemljama te na taj način doprinijeti poboljšanju vjerodostojnosti i dosljednosti vanjske politike Unije na međunarodnoj razini;
19. poziva na raspravu o povezanosti daljnje liberalizacije viznog režima i poziva određenih država članica na pojačanje sigurnosnih mjera i strože granične kontrole putnika koji su oslobođeni obveze posjedovanja vize;

Vizni informacijski sustav (VIS)

20. poziva eu-LISA-u da predstavi očekivano evaluacijsko izvješće o viznom informacijskom sustavu što je prije moguće;

Sudjelovanje Europskog parlamenta

21. poziva Vijeće i Komisiju da poboljšaju protok informacija prema Parlamentu u pogledu pregovora o međunarodnim sporazumima na području viza, u skladu s člankom 218. stavkom 10. UFEU-a i Okvirnog sporazuma o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije;
22. objavljuje namjeru osnivanja kontaktne skupine za viznu politiku unutar Odbora za građanske slobode, pravdu i unutarnje poslove; poziva predsjedništvo Vijeća i države članice te Komisiju da sudjeluju na sastancima te kontaktne skupine;

o

o o

23. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.
-

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0178

Konkretna mjera za veću ulogu žena na području zajedničke ribarstvene politike

Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o konkretnim mjerama za veću ulogu žena na području zajedničke ribarstvene politike (2013/2150(INI))

(2017/C 285/22)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir zakonodavstvo primjenjivo na Europski fond za ribarstvo, osobito Uredbe Vijeća (EZ) br. 2328/2003, (EZ) br. 861/2006, (EZ) br. 1198/2006 i (EZ) br. 791/2007 kojima se uređuju pravila i sporazumi u vezi sa strukturnim potporama Zajednice u sektoru ribarstva,
- uzimajući u obzir Direktivu 2010/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o primjeni načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama koji obavljaju samostalnu djelatnost u okviru samozapošljavanja i kojom se ukida Direktiva Vijeća 86/613/EEZ ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir svoje stajalište od 6. veljače 2013. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkoj ribarstvenoj politici ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir svoje stajalište od 12. rujna 2012. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkom organiziranju tržišta s proizvodima iz sektora ribarstva i akvakulture ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir prijedlog koji je podnijela Komisija i stajališta koja su usvojili Parlament i Vijeće o Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo (COM(2011)0804),
- uzimajući u obzir prijedlog koji je podnijela Komisija i stajališta koja su usvojili Parlament i Vijeće o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o pravilima za sudjelovanje i distribuciju koja se primjenjuju na Obzor 2020. – okvirni program za istraživanje i inovacije (2014. – 2020.) (COM(2011)0810),
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije upućenu Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija pod nazivom Strategija za jednakost žena i muškaraca 2010-2015 (COM(2010)0491),
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 15. prosinca 2005. o ženskim mrežama: ribarstvo, poljoprivreda i diversifikacija ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 22. studenog 2012. o zanatskom ribolovu, malom ribolovu i reformi zajedničke ribarstvene politike ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 22. studenog 2012. o vanjskoj dimenziji zajedničke ribarstvene politike ⁽⁶⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 12. rujna 2012. o reformi zajedničke ribarstvene politike – opće priopćenje ⁽⁷⁾,
- uzimajući u obzir saslušanje o ženama i održivom razvoju na području ribarstva u Odboru za ribarstvo, od 1. prosinca 2010.,

⁽¹⁾ SL L 180, 15.7.2010., str. 1.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi P7_TA(2013)0040.

⁽³⁾ SL C 353 E, 3.12.2013., str. 212.

⁽⁴⁾ SL C 286 E, 23.11.2006., str. 519.

⁽⁵⁾ Usvojeni tekstovi P7_TA(2012)0460.

⁽⁶⁾ Usvojeni tekstovi P7_TA(2012)0461.

⁽⁷⁾ SL C 353 E, 3.12.2013., str. 104.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- uzimajući u obzir saslušanje Odbora za ribarstvo i Odbora za prava žena i jednakost spolova o većoj ulozi žena u europskom ribarstvu i akvakulturi, održanom u Europskom parlamentu 14. listopada 2013.,
 - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir zajedničke rasprave Odbora za ribarstvo i Odbora za prava žena i jednakost spolova, u skladu s člankom 51. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ribarstvo i Odbora za prava žena i jednakost spolova (A7-0070/2014),
- A. budući da rad žena u ribarstvu i akvakulturi nije priznat i općenito je nevidljiv iako predstavlja značajnu gospodarsku dodanu vrijednost i doprinosi socijalnoj, ekonomskoj i ekološkoj održivosti mnogobrojnih europskih zajednica i regija, posebno u područjima koja ovisе o ribolovu;
- B. budući da više od 100 000 žena radi u sektoru ribarstva u državama članicama, od kojih 4 % njih u ekstraktivnom sektoru i na radnim mjestima povezanim s aktivnostima ribarskih brodića, kao što su izrada i krpanje mreža, rad u luci ili pakiranje proizvoda, 30 % u sektoru akvakulture, uglavnom skupljajući školjkaše stojeći, i oko 60 % u prerađivačkoj industriji;
- C. budući da je posao koje žene tradicionalno obavljaju u sektoru ribarstva i akvakulture naporan, kao na primjer skupljanje školjkaša stojeći, tradicionalna prodaja ribe (bilo na pokretnim štandovima ili u odgovarajućim prostorima), proizvodnja i krpanje ribarskih mreža (žene koje izrađuju i krpaju mreže), istovar i razvrstavanje izlova te pakiranje u posebno teškim klimatskim uvjetima;
- D. budući da posao koji u nekim od ovih sektora obavljaju žene uvelike nije obuhvaćen statistikama i da su raširena gospodarska kriza i visoka stopa nezaposlenosti u nekim državama članicama pridonijele još većem rastu tih brojki i navele sve veći broj žena da se angažiraju u aktivnostima u sektoru ribarstva, osobito u kopnenom sakupljanju školjkaša što je za njih sredstvo popunjavanja ili čak osiguravanja obiteljskih prihoda;
- E. priznajući doprinos žena u aktivnostima povezanim s ribarstvom i akvakulturom, a posebno povezanim s izradom i popravljanjem ribarskog alata, istovarom i razvrstavanjem izlova, upravljanjem opskrbom broda potrebnim proizvodima, s preradom, pakiranjem i stavljanjem ribe na tržište ili povezanim s upravljanjem ribarstvenim poduzećima;
- F. budući da Europski parlament u svojoj rezoluciji od 22. studenog 2012. o zanatskom ribolovu, malom ribolovu i reformi zajedničke ribarstvene politike u stavku 30. poziva države članice da uzmu u obzir ekonomsku, socijalnu i kulturnu ulogu žena u ribarstvenoj industriji kako bi mogle ostvariti pristup socijalnim povlasticama te naglašava da aktivno sudjelovanje žena u različitim aktivnostima koje su povezane s ribarstvom s jedne strane doprinosi očuvanju i opstanku sektora ribarstva, a s druge strane očuvanju tradicija, specifičnih praksi kao i zaštiti kulturne raznolikosti raznih regija;
- G. budući da Europski parlament u svojem stajalištu od 12. rujna 2012. poziva na promicanje sudjelovanja žena u organizacijama proizvođača iz sektora ribarstva i akvakulture;
- H. budući da Europski parlament u svojoj rezoluciji od 22. studenog 2012. o zanatskom ribarstvu, malom ribarstvu i reformi zajedničke ribarstvene politike poziva u stavku 31. Europski fond za pomorstvo i ribarstvo da osigura sredstva za promicanje sudjelovanja žena u sektoru ribarstva, podršku ženskim udrugama, stručno usavršavanje žena i poboljšanje uloge žena u ribarstvu podupirući aktivnosti na kopnu i aktivnosti povezane s ribolovom, i u proizvodnji i u preradi i stavljanju na tržište;
- I. budući da Europski parlament u svojoj rezoluciji od 22. studenog 2012. o zanatskom ribolovu, malom ribolovu i reformi zajedničke ribarstvene politike poziva Komisiju i države članice u stavku 39. da usvoje mjere kojima se ženama jamči ista plaća i ostala radnička, socijalna i ekonomska prava, uključujući osiguranja kojima se pokrivaju rizici i mjere za primjenu redukcijskih koeficijenata kako bi se snizila dobna granica odlaska u mirovinu zbog težine posla (rad noću, izlaganje opasnosti, radno vrijeme podložno ritmu proizvodnje ili mogućnosti ribolova) kojima se izlažu pri radu u sektoru ribarstva, te da im se priznaju njihove specifične zdravstvene smetnje kao profesionalne bolesti;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- J. budući da su statistički podaci koji se odnose na radnu snagu, a posebno koji se odnose na raspodjelu prema spolovima kod određenih aktivnosti, kao što su na primjer one koje se odnose na zanatski ribolov ili mali ribolov, ekstenzivnu akvakulturu i s njom povezane aktivnosti, stavljeni u drugi plan u usporedbi s podacima o ulovu, istovaru, tonažu itd.;
- K. budući da statistički podaci za EU i države članice o broju radnika u sektoru ribarstva, akvakulture i srodnim sektorima nisu potpuni, dovoljno usklađeni niti raščlanjeni prema pokazateljima da bi bilo moguće procijeniti doprinos žena u tim sektorima;
- L. budući da unatoč poslu koji obavljaju u sektoru ribarstva i akvakulture i unatoč njihovu velikom ekonomskom doprinosu, žene nemaju odgovarajuću socijalnu zaštitu i zaštitu radnika niti odgovarajući profesionalni i poslovni status;
- M. budući da žene u sektoru ribarstva trpe diskriminaciju u pogledu financija i za isti su posao manje plaćene nego muškarci;
- N. budući da posao žena u sektoru ribarstva često nije pravno priznat i socijalno zaštićen u skladu s rizicima i posljedicama po zdravlje, karakterističnim za te djelatnosti;
- O. budući da Europski parlament u svojoj rezoluciji od 22. studenog 2012. o zanatskom ribolovu, malom ribolovu i reformi zajedničke ribarstvene politike poziva Komisiju i države članice u stavku 42. da donesu mjere za veće priznanje na pravnom i socijalnom području rada žena u sektoru ribarstva kako bi se osiguralo ženama koje rade puno ili skraćeno radno vrijeme u obiteljskim poduzećima ili pomažu svojim supružnicima doprinoseći tako osobnoj i obiteljskoj financijskoj održivosti da dobiju pravno priznanje ili socijalne povlastice koje su istovjetne onima koje imaju samozaposlene osobe, osobito primjenjujući Direktivu 2010/41/EU, te da im se osiguraju njihova socijalna i financijska prava, kao što je jednakost u pogledu plaće, naknade za nezaposlene u slučaju gubitka posla (privremeno ili konačno), pravo na mirovinu, ravnoteža između profesionalnog i obiteljskog života, pristup roditeljskom dopustu, pristup besplatnoj socijalnoj zaštiti i zdravstvenim uslugama, zaštiti sigurnosti i zdravlja na poslu te osiguranja kojima se pokrivaju rizici kojima se izlažu radeći na moru;
- P. budući da se u svojoj rezoluciji od 12. rujna 2012. Parlament izjašnjava u vezi s potrebom davanja većeg pravnog i socijalnog priznanja, odavanja većeg priznanja ulozi žena u sektoru ribarstva, davanja istih prava koja uživaju muškarci, davanja pravnog statusa i socijalnih povlastica koje imaju samozaposlene osobe supružnicima i životnim partnerima ribara koji doprinose održavanju obiteljskog poduzeća;
1. poziva Komisiju da pokrene specifičan statistički program za regije koje su ovisne o ribolovu, pridajući posebnu pozornost zanatskom obalnom ribolovu, tradicionalnim metodama ribolova i posebnim kanalima za stavljanje proizvoda na tržište te poslu i socijalnim i radnim uvjetima žena koje skupljaju školjkaše, koje izrađuju i krpaju mreže i radnicama koje se bave zanatskim ribolovom i povezanim djelatnostima s ciljem ocjene potreba koje su karakteristične za rad žena te poboljšanja socijalnog priznanja tih zvanja koja su izuzetno naporna;
 2. smatra da je potrebno poboljšati prikupljanje i analizu statističkih informacija u vezi sa zapošljavanjem u sektoru ribarstva raščlanjene prema spolu, vrsti aktivnosti i tipologiji ugovora (samozaposlena osoba, zaposlena osoba, na nepuno radno vrijeme, na puno radno vrijeme, povremeno zaposlena osoba) kako bi se mogao procijeniti doprinos žena u sektoru ribarstva i akvakulture;
 3. poziva Komisiju da se prikupljanje podataka raščlanjenih po spolu proširi na sektor izlova te da se uvedu novi pokazatelji, kao što su dob, razina obrazovanja i osposobljenosti te djelatnost supružnika ili partnera;
 4. smatra da je potrebno utvrditi jasne definicije u vezi sa statističkim pokazateljima koji se upotrebljavaju za prikupljanje podataka o radnika u sektoru ribarstva, akvakulture i srodnim sektorima; isto tako smatra da je potrebno oblikovati usklađeni skup statističkih pokazatelja na razini EU-a i poziva države članice da pravovremeno dostave sve podatke u skladu s tim pokazateljima;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

5. poziva Komisiju i Vijeće da priznaju na pravnoj i socijalnoj razini ulogu žena u sektoru ribarstva i akvakulture, kao i u održivom razvoju područja koja ovise o ribarstvu, s ciljem uklanjanja svih ekonomskih, administrativnih i socijalnih prepreka koje otežavaju zadovoljavanje uvjeta o jednakosti;
6. poziva Komisiju i Vijeće da potaknu države članice da kao profesionalne bolesti reguliraju i priznaju ozljede zglobova, kralješnice ili reumatske bolesti do kojih dolazi zbog teških vremenskih uvjeta u kojima moraju raditi žene koje skupljaju školjkaše, izrađuju i krpaju mreže, prerađuju ribu, rade kao ribari, te ozljede do kojih dolazi zbog dizanja izuzetno teškog tereta;
7. poziva Komisiju da prizna kako rad žena doprinosi poboljšanju sljedivosti ribljih proizvoda, što doprinosi obaviještenosti potrošača i osigurava više standarde i veću sigurnost u vezi s proizvodima s područja ribarstva i akvakulture te povećava ekonomske, gastronomske i turističke mogućnosti ribarskih područja;
8. poziva na stvaranje (u okviru Europskog fonda za pomorstvo i ribarstvo i/ili drugih instrumenata) posebnih mehanizama potpore koji se mogu pokrenuti u izvanrednim stanjima (prirodne katastrofe) kao i financijskih mehanizama naknade za pomoć ribarima, ribaricama i njihovim obiteljima tijekom privremenih lovostaja, osobito u područjima gdje je ribarstvo jedini izvor prihoda;
9. smatra da je potrebno poticati i financijski podržavati udruživanje žena pomoću nacionalnih i europskih ženskih mreža s ciljem povećanja vidljivosti žena u sektoru ribarstva, stvaranja društvene svijesti o doprinosu žena u ribarskoj djelatnosti, omogućavanja razmjene iskustava, te iznošenja potreba i zahtjeva žena, od razine lokalne vlasti do razine europskih tijela;
10. potiče Komisiju i države članice da olakšaju pristup sredstvima za ženske organizacije u sektoru ribarstva, akvakulturi i srodnim sektorima, omogućavajući im da zamisli provedu u praksu, da učvrste svoje organizacijske strukture i stupe u kontakt s drugim ženskim organizacijama za razmjenu iskustva i dobrih praksi;
11. smatra da je potrebno poticati i osnaživati učinkovito sudjelovanje žena u savjetodavnim tijelima i vijećima, tijelima za donošenje odluka, predstavničkim tijelima, regionalnim tijelima i stručnim udruženjima, jamčeći njihovo sudjelovanje u donošenju odluka u javnom, kao i privatnom sektoru pod uvjetima jednakim onima koji se odnose na muškarce;

Europski fond za pomorstvo i ribarstvo (EMFF) za razdoblje 2013. – 2020.

12. primjećuje da je samo jedna država članica iskoristila mogućnosti koje nudi četvrta os Europskog fonda za ribarstvo za financiranje projekata čiji su korisnici žene te poziva države članice da iskoriste mogućnosti koje im EFPR nudi za:
 - primjenu načela jednakih mogućnosti prilikom sastavljanja i prilikom razrade ili provedbe operativnih programa;
 - stvaranje sektora ribarstva koji je prilagođeniji ženama i to preuređenjem tog sektora i osiguravanjem odgovarajućih kapaciteta (kao što su garderobe na brodicama i u lukama);
 - podupiranje udruga žena i njihova organiziranja u mreže (npr. udruge žena koje izrađuju i krpaju mreže, radnica u luci, žena koje pakiraju proizvode);
 - podupiranje projekata za ublažavanje problema do kojih dolazi zbog radnih uvjeta žena koje skupljaju školjkaše stojeći, uključujući postizanje ravnoteže između poslovnog i obiteljskog života;
 - podupiranje projekata za promicanje, diversifikaciju i podizanje osviještenosti o ulozi žena u ribarstvu i akvakulturi;
 - omogućavanje ženama i djevojkama lakšeg pristupa usavršavanju financirajući konkretne obuke i strukovno obrazovanje i profesionalno priznanje njihove djelatnosti; u tu svrhu države članice trebaju pokrenuti postupke za dobivanje službeno priznatih svjedodžbi o stručnosti i uspostaviti centre za osposobljavanje u djelatnostima koje uobičajeno obavljaju žene u različitim zajednicama;
 - omogućavanje boljih mogućnosti zapošljavanja i podupiranje generacijskog kontinuiteta, osobito razvijanjem djelatnosti koje su održive u morskom okolišu;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- poticanje stručnog usavršavanja, posebno žena koje rade u sektoru ribarstva i akvakulture, kako bi se povećale njihove mogućnosti pristupa mjestima u upravi i kvalificiranim tehničkim i upravljačkim mjestima povezanim s ribarstvom s jednakim uvjetima u pogledu plaće;
 - poboljšanje uloge žena u ribarstvu, posebno podupirući djelatnosti koje se obavljaju na kopnu, i djelatnosti povezane s ribarstvom, i u proizvodnji i preradi, stavljanju na tržište i prodaji;
 - poticanje poduzetničkih inicijativa koje pokreću žene, uključujući po potrebi ekonomsku diversifikaciju izvjesnih djelatnosti povezanih sa sektorom ribarstva, uključujući djelatnosti kao što su muzeologija, kulturna tradicija, obrti, gastronomija i ugostiteljstvo;
 - poticanje poduzetničkih inicijativa u djelatnostima koje nisu povezane s ribarstvom u priobalnim područjima koja su pretrpjela gubitak radnih mjesta uslijed provedbe reforme u sektoru ribarstva;
13. poziva države članice da olakšaju dobivanje povoljnog zajma kojim se omogućuje svladavanje konkretnih poteškoća na koje žene nailaze u vezi s financiranjem projekata koji su prikladni za uključivanje u nacionalne programe u okviru EFPR-a;
14. poziva države članice da podupru ženske poduzetničke inicijative dodjeljujući povoljne mikrokredite i pružanjem odgovarajućih informacijama u vezi s mogućnostima financiranja;
15. potiče države članice da poduzmu mjere za razvoj i modernizaciju lokalne infrastrukture, prošire gospodarske aktivnosti i poboljšaju kvalitetu života u ribarskim područjima, osobito u područjima koja u potpunosti ovise o ribarstvu kako bi se osigurao njihov održivi razvoj boreći se općenito protiv siromaštva, a posebno kad ono pogađa žene i djecu te nastojeći spriječiti nasilje protiv žena i nasilje u obitelji;
16. ponavlja stajališta usvojena u okviru postupka u vezi s Obzorom 2020., Okvirnim programom za istraživanje i inovacije (2014. – 2020.), o poticanju sudjelovanja žena u svim područjima istraživanja, projektima i znanstvenim disciplinama, osobito onih žena koje su se profesionalno posvetile istraživanju morskog okoliša;
17. poziva države članice da
- pravno priznaju rad žena koje financijski doprinose obitelji i onih koje doprinose svojim radom, iako za taj rad ne dobivaju naknadu;
 - osiguraju pomoć ženama dajući im naknade za nezaposlenost u slučaju prekida radnog odnosa (privremeno ili konačno), pravo na mirovinu, postizanje ravnoteže između poslovnog i obiteljskog života, pristup roditeljskom dopustu (bez obzira na njihov bračni ili građanski status u odnosu na partnera), socijalnom osiguranju i besplatnoj zdravstvenoj zaštiti te zaštitu od rizika kojima su izložene radeći u pomorskom i ribarstvenom sektoru;
18. budući da Europski parlament u svojoj Rezoluciji od 22. studenog 2012. o vanjskoj dimenziji zajedničke ribarstvene politike traži u stavku 28. da se unutar Svjetske trgovinske organizacije EU založi za kažnjavanje zemalja koje provode diskriminaciju žena, i da u stavku 45. iste Rezolucije od Komisije zahtijeva da prilikom pregovora o ribarstvenim sporazumima osigura da obalna država namijeni neki osnovni dio iz potpore sektoru za razvoj priznanja, promicanja i diversifikacije uloge žena u sektoru ribarstva i da se osigura primjenu načela o jednakosti postupanja i mogućnosti za muškarce i žene, osobito u vezi s usavršavanjem i pristupom financijskim sredstvima i kreditima;
19. poziva Komisiju da osigura da europska rodna dimenzija bude uključena i zajamčena u sporazumima o gospodarskom partnerstvu koji uključuju sektor ribarstva;

Osnovna uredba o zajedničkoj ribarstvenoj politici

20. poziva države članice da nadziru ispunjavanje ciljeva nove zajedničke ribarstvene politike povezane s pristupom ribarskim resursima koja se temelji na transparentnim kriterijima ekološkog, socijalnog i ekonomskog karaktera, obuhvaćajući načela o jednakosti postupanja i mogućnostima za žene i muškarce;
21. poziva države članice da priznaju pravni status žena u slučajevima privremenog prekida rada, uključujući razdoblja biološkog oporavka;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

22. poziva Komisiju i države članice da nadziru provedbu Direktive 2010/41/EU kako bi žene iz ribarstvenog sektora koje rade puno ili skraćeno radno vrijeme u obiteljskim poduzećima ili pomažući svojim supružnicima ili partnerima, doprinoseći na taj način vlastitoj i obiteljskoj financijskoj održivosti, kao i one koje se tim poslom uzdržavaju a ne pripadaju obiteljskoj zajednici, dobile pravno priznanje i socijalne povlastice istovjetne onima koje imaju samozaposlene osobe;

o

o o

23. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji te vladama država članica.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0179

Pristojbe na privatno umnožavanje

Rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o pristojbama na privatno umnožavanje (2013/2114(INI))
(2017/C 285/23)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Direktivu 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenih aspekata autorskih prava i srodnih prava na području informacijskog društva ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir prijedlog Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o kolektivnom upravljanju autorskim i srodnim pravima i izdavanju dozvola važećih u više zemalja za internetsko korištenje glazbenim djelima na unutarnjem tržištu (COM(2012)0372) i priloženu ocjenu učinka,
 - uzimajući u obzir članke 4., 6., 114. i 118. Ugovora u funkcioniranju Europske unije (UFEU),
 - uzimajući u obzir presude Suda Europske unije, i to u predmetima C-467/08, Padawan protiv SGAE [2010] ECR I-10055 od 21. listopada 2010., C-462/09, Stichting de Thuis kopie protiv Opus Supplies Deutschland GmbH i ostali [2011] ECR I-05331 od 16. lipnja 2011., C-277/10 Martin Luksan protiv Petrusa van der Leta (još nije objavljena) od 9. veljače 2010., u spojenim predmetima C-457/11 i C-460/11, VG Wort protiv Kyocera Mita i ostali (još nije objavljena) od 27. lipnja 2013. i C-521/11, Austro Mechana protiv Amazona (još nije objavljena) od 11. srpnja 2013.,
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije pod naslovom „Jedinstveno tržište prava intelektualnog vlasništva. Ojačati kreativnost i inovacije kako bi se Europi omogućio gospodarski rast, kvalitetna radna mjesta te prvorazredni proizvodi i usluge” (COM(2011)0287) od 24. svibnja 2011.,
 - uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 18. prosinca 2012. o sadržaju na jedinstvenom digitalnom tržištu (COM(2012)0789),
 - uzimajući u obzir preporuke Antónija Vitorina od 31. siječnja 2013. koje su rezultat postupka posredovanja o pristojbama na privatno umnožavanje i reprodukciju,
 - uzimajući u obzir radni dokument Odbora za pravna pitanja „Autorska prava u glazbenom i audiovizualnom sektoru”, odobren 29. lipnja 2011.,
 - uzimajući u obzir članak 48. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja (A7-0114/2014),
- A. budući da kultura i stvaralaštvo predstavljaju temelj prošlog i sadašnjeg europskog identiteta i da će u budućnosti imati ključnu ulogu u gospodarskom i društvenom razvoju Europske unije;
- B. budući da su kultura i stvaralaštvo sastavnica digitalnog gospodarstva i da izražavanje visokokvalitetnog i svakodnevnog kulturnog sadržaja ovisi o jednakom pristupu digitalnom rastu Europe te da iz konzultacija proizlazi da europsko digitalno tržište još ne ispunjava očekivanja u pogledu učinkovite distribucije, pravedne naknade za stvaratelje i poštene i učinkovite raspodjele prihoda općenito u kulturnom sektoru te je za rješavanje tih problema potrebna akcija na razini EU-a;

⁽¹⁾ SL L 167, 22.6.2001., str. 10.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- C. budući da digitalizacija ima ogroman učinak na način izražavanja, distribucije i razvoja kulturnih identiteta i budući da manje prepreke sudjelovanju i pojava novih distribucijskih kanala olakšavaju pristup kreativnim djelima i kulturi, poboljšavaju protok, otkrivanje i ponovno otkrivanje kulture i umjetničkog stvaralaštva u cijelom svijetu te otvaraju mogućnosti za stvaratelje i umjetnike te da se time iznimno povećavaju tržišne mogućnosti za nove usluge i poduzeća;
- D. budući da i u digitalnom dobu mora postojati pravo autora na zaštitu njegovog kreativnog djela i pravo na primjerenu naknadu;
- E. budući da je privatno digitalno umnožavanje, uvjetovano tehničkim napretkom, prijenosom na internet i u oblak, dobilo veliku gospodarsku važnost i budući da se postojećim sustavom pristojbi na privatno umnožavanje ne uzima dovoljno u obzir razvoj u digitalnom dobu; budući da trenutačno na tom području ne postoji alternativni model koji vlasnicima prava jamči prikladnu naknadu i istodobno omogućuje privatno umnožavanje; budući da je ipak potrebno provesti raspravu u cilju ažuriranja mehanizma za privatno umnožavanje kako bi on bio učinkovitiji i kako bi se njime u većoj mjeri poštovao tehnološki napredak;
- F. budući da se Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća o kolektivnom upravljanju autorskim i srodnim pravima te izdavanju dozvola važećih u više zemalja za internetsko korištenje glazbenim djelima na unutarnjem tržištu, koju su Parlament i Vijeće usvojili 4. veljače 2014., potkrepljuje činjenica da upravljanje autorskim pravima iziskuje poseban naglasak na transparentnosti tijekom naplaćenih i podijeljenih novčanih naknada koje društva za kolektivno upravljanje isplaćuju nositeljima prava, uključujući za privatno umnožavanje;
- G. budući da se Direktivom 2001/29/EZ ovlašćuje države članice na izuzeće ili ograničenje prava reprodukcije određenih vrsta reprodukcije zvučnih, vizualnih i audiovizualnih proizvoda za privatno korištenje uz pravednu naknadu te potrošačima u državi u kojoj je to ograničenje na snazi dozvoljava slobodno umnožavanje glazbenih i audiovizualnih sadržaja s jednog multimedijjskog nosača ili materijala na drugi koliko god žele, bez traženja dozvole vlasnika prava u slučaju da se radi o upotrebi u privatne svrhe; budući da se pristojbe moraju izračunavati na osnovi moguće povrede interesa vlasnika prava činom dotičnog privatnog umnožavanja;
- H. budući da se, prema procjeni Komisije, ukupni iznos pristojbi na privatno umnožavanje naplaćenih u 23 od 28 država članica više nego utrostručio od stupanja na snagu Direktive 2001/29/EZ te da danas iznosi preko 600 milijuna EUR i budući da time predstavlja znatan iznos za umjetnike;
- I. budući da te pristojbe, čiji se ukupni iznos procjenjuje na 1 000 milijardi EUR, predstavljaju tek neznatan udio u prometu koji ostvare proizvođači i uvoznici tradicionalnih i digitalnih nosača i materijala za snimanje;
- J. budući da brojni mobilni priključni uređaji imaju teoretski mogućnost umnožavanja za privatnu upotrebu, ali da se ti priključni uređaji doduše ne upotrebljavaju u tu svrhu; stoga zahtijeva dugoročno vođenje rasprava radi pronalaska učinkovitijeg i suvremenijeg modela koji se možda ne temelji na paušalnoj naknadi za uređaje;
- K. budući da usporedba između cijena materijala koji prodaje država koja primjenjuje pristojbu i zemlje koja je ne primjenjuje jasno pokazuje da pristojbe na privatno umnožavanje nemaju znatan utjecaj na cijenu proizvoda;
- L. uzimajući u obzir brojne tužbe koje su proizvođači i uvoznici tradicionalnih i digitalnih nosača i materijala za snimanje pokrenuli od stupanja na snagu Direktive 2001/29/EZ, i na nacionalnoj i na europskoj razini;
- M. budući da se Direktivom 2001/29/EZ i sudskom praksom Suda Europske unije države članice ne obvezuje na izravno plaćanje vlasnicima prava ukupne pristojbe na privatno umnožavanje i budući da države članice imaju široke diskrecijske ovlasti za odluku o tome da se jedan dio te naknade isplati neizravno;
- N. budući da potrošači plaćaju pristojbu za privatno umnožavanje prilikom kupovine nosača ili usluge snimanja i pohrane i budući da na toj osnovi potrošači imaju pravo znati da pristojba postoji te koliki je njezin iznos; budući da bi iznos pristojbe za privatno umnožavanje trebao odražavati stvarno korištenje te opreme i usluga u svrhu privatnog umnožavanja zvučnih, vizualnih i zvučnovizualnih sadržaja;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

- O. budući da cijena nosača i materijala ne varira u odnosu na iznose pristojbe na privatno umnožavanje koji se primjenjuju u Uniji i budući da je slučaj iz Španjolske pokazao da ukidanje naknade na privatno umnožavanje 2012. nije imalo nikakav učinak na cijene nosača i materijala;
- P. budući da se različiti modeli i naplaćeni iznosi pristojbi na privatno umnožavanje međusobno razlikuju, između ostalog u pogledu na učinak na potrošače i jedinstveno tržište; budući da treba uspostaviti europski okvir kako bi se osigurala visoka razina transparentnosti za nositelje prava, proizvođače i uvoznike opreme, potrošače, kao i pružatelje usluga u cijeloj Uniji i budući da bi se u cilju zadržavanja ravnoteže sustava u digitalnom dobu i na jedinstvenom tržištu trebalo modernizirati mehanizme pristojbi u mnogim državama članicama i uspostaviti europski okvir kojim će jamčiti primjena istovjetnih uvjeta na vlasnike prava, potrošače, proizvođače i uvoznike opreme kao i davatelje usluga u cijeloj Uniji;
- Q. budući da mehanizmi oslobađanja i povrata novca za profesionalno korištenje u državama članicama moraju biti učinkoviti; budući da su u nekim državama članicama ti mehanizmi nužni i budući da se sudske odluke donesene u nekim od država članica ne provode uvijek;
- R. budući da je u okviru prodaje i pristupa djelima na internetu praksa izdavanja dozvola dopuna sustavu pristojbi za privatno umnožavanje;
- S. budući da se posebno na području digitalizacije klasični model umnožavanja zamjenjuje takozvanim streaming modelom, kojim se kopije djela zaštićenog autorskim pravima ne pohranjuju na priključni uređaj korisnika i budući da bi zbog toga u tim slučajevima prednost trebali imati modeli izdavanja dozvola;

Dobar sustav koji treba modernizirati i uskladiti

1. ukazuje na to da kulturni sektor osigurava 5 milijuna radnih mjesta i 2,6 % BDP-a EU-a, da je jedan od glavnih pokretača europskog rasta, kao i izvor novih radnih mjesta koja se ne mogu delokalizirati, da potiče inovacije i predstavlja učinkovit način borbe protiv trenutne recesije;
2. podsjeća da bi se zakonom o autorskom pravu trebalo uravnotežiti interese, između ostalog, stvaratelja i potrošača; u tom smislu smatra da bi svi europski potrošači trebali imati pravo na privatno umnožavanje zakonito pribavljenog sadržaja;
3. stoga poziva Komisiju da predstavi zakonski prijedlog revizije Direktive 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskih prava i srodnih prava u području informacijskog društva, uključujući odredbu o potpunom usklađivanju iznimaka i ograničenja u vezi s, između ostalog, privatnim umnožavanjem;
4. naglašava da sadašnji fragmentirani sustav autorskih prava treba preoblikovati kako bi se olakšao pristup kulturnom i kreativnom sadržaju te povećao njegov (globalni) optjecaj i to na način da se umjetnicima, stvarateljima, potrošačima, poduzećima i publici omogući da imaju korist od digitalnog razvoja, novih kanala distribucije, novih poslovnih modela i mogućnosti koje oni nude, posebno u vrijeme proračunske štednje;
5. primjećuje da pristojbe na privatno umnožavanje trenutačno predstavljaju znatan izvor prihoda koji ima različitu važnost za različite kategorije vlasnika prava i čija se važnost bitno razlikuje među državama članicama;
6. vjeruje da je sustav privatnog umnožavanja dobar sustav koji osigurava ravnotežu između izuzeća kojim se dopušta umnožavanje za privatnu upotrebu i prava na pravednu naknadu vlasnicima prava te da ga iz tog razloga treba zadržati, posebno u slučajevima kada vlasnici prava nisu u položaju izravno izdati dozvolu za reprodukciju na više uređaja; smatra da kratkoročno gledano ne postoji alternativa tom uravnoteženom sustavu; međutim, ističe da se dugoročno moraju voditi rasprave kako bi se u svjetlu digitalnog i tržišnog razvoja kontinuirano ocjenjivao sustav umnožavanja za privatnu upotrebu i ponašanje korisnika te kako bi se, ako je to moguće, istražile alternative koje ispunjavaju cilj postizanja ravnoteže između izuzeća kojim se korisnicima dopušta umnožavanje i naknada za vlasnike prava;
7. podcrtava da velike razlike u naplati naknada među nacionalnim sustavima, posebice što se tiče vrsta proizvoda na koje se plaćaju pristojbe te visina tih pristojbi mogu imati učinak distorzije na konkurenciju i mogućnost „forum shoppinga”(traženje najpovoljnijeg sudskog sustava) na unutarnjem tržištu;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

8. poziva države članice i Komisiju da prouči važne elemente privatnog umnožavanja, pojam „pravedne naknade”, koja trenutačno nije jasno utvrđena Direktivom 2001/29/EZ, pojam „štete” koju autor trpi zbog reprodukcije njegova djela bez njegova dopuštenja u svrhu privatnog korištenja, a posebno opću definiciju tih pojmova; poziva Komisiju da ujednači kriterije u pogledu proizvoda na koje se plaća pristojba te da uspostavi opće uvjete za modalitete pregovora oko cjenika za privatno umnožavanje kako bi se uveo transparentan, pravedan i ujednačen sustav za potrošače i stvaratelje;

Za jedinstveno ubiranje sredstava, bolju prepoznatljivost kod potrošača i učinkovitiji povrat sredstava

9. smatra da bi se pristojba na privatno umnožavanje trebala primjenjivati na sve materijale te za privatno umnožavanje i kapacitete pohrane u slučajevima kada se činom privatnog umnožavanja stvaratelju nanosi šteta;

10. naglašava da bi trebalo jasno definirati pojam privatnih kopija za sve materijale i da bi korisnici trebali biti u mogućnosti pristupiti sadržaju zaštićenom autorskim pravom na svim nosačima na temelju jedne uplate; poziva na poštovanje dogovora koji su već na snazi u državama članicama, kao što su iznimke i izuzeća za pristojbe i na njihovo usporedno primjenjivanje na tržištu;

11. smatra da se pristojba na privatno umnožavanje treba naplaćivati na razini proizvođača ili uvoznika; primjećuje da bi prijenos naplate pristojbe na razinu prodavača na malo predstavljao prevelik administrativni teret za mala i srednja distribucijska poduzeća i za organizacije za kolektivno upravljanje autorskim pravima;

12. u slučaju prekograničnih transakcija preporuča da se pristojbe na privatno umnožavanje prikupljaju u državi članici u kojoj krajnji korisnik koji je kupio proizvod boravi, u skladu s gore navedenom presudom u predmetu C-462/09 (Opus);

13. stoga smatra da bi, u cilju isključivanja mogućnosti dvostrukog plaćanja pristojbe prilikom prekograničnih transakcija, pristojbe na privatno umnožavanje za isti proizvod trebala prikupljati organizacija za kolektivno upravljanje u državi članici i da bi pristojbe koje su pogrešno uplaćene u državi članici koja nije država krajnjeg korisnika trebale biti vraćene;

14. zauzima stajalište da bi države članice u kojima se pristojbe naplaćuju ili ubiru trebale pojednostaviti i uskladiti iznose pristojbi;

15. zahtijeva od država članica da pojednostave postupak utvrđivanja pristojbi sa svim zainteresiranim stranama na pravedan način, kako bi se zajamčila objektivnost;

16. naglašava važnost veće prepoznatljivosti za potrošače uloge sustava privatnog umnožavanja u pogledu financiranja umjetnika i širenja kulture; zagovara države članice i vlasnike prava da pokrenu „pozitivne” kampanje o dobrim stranama pristojbe na privatno umnožavanje;

17. smatra da potrošači moraju biti upoznati o visini pristojbi koje plaćaju, o njihovoj svrsi i uporabi; stoga zagovara Komisiju i države članice da u dogovoru s proizvođačima, uvoznicima, trgovcima na malo i udruženjima potrošača osiguraju da su ti podaci jasni i dostupni potrošačima;

18. zagovara države članice da usvoje transparentna pravila o izuzeću u profesionalne svrhe kako bi se osiguralo njihovo izuzimanje, također u praksi, od pristojbi na privatno umnožavanje u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije;

19. poziva države članice da osiguraju da se pristojbe na privatno umnožavanje nikada ne plaćaju kada se dotični nosači koriste u profesionalne svrhe te da se različiti sustavi za povrat uplaćenih pristojbi za profesionalne korisnike zamijene sa sustavima koji jamče da ti korisnici nisu obvezni platiti tu pristojbu;

Transparentnost u dodjeli sredstava

20. pozdravlja prijedlog Direktive o kolektivnom upravljanju autorskim pravima i srodnim pravima, koji su nedavno usvojili Parlament i Vijeće i kojim se poziva na veću transparentnost tijekom naplaćenih novčanih naknada, koje društva za kolektivno upravljanje dodjeljuju i isplaćuju nositeljima prava, osobito u vidu objave godišnjeg izvješća o transparentnosti, koje sadrži poseban dio o korištenju novčanih iznosa zaračunatih za društvene i kulturne potrebe;

Četvrtak, 27. veljače 2014.

21. zagovara države članice da osiguraju veću transparentnost u pogledu osiguravanja sredstava dobivenih od pristojbi na privatno umnožavanje;
22. zahtijeva od država članica da barem 25 % sredstava od pristojbi na privatno umnožavanje upotrijebi kao pomoć za kreativnost i umjetničke izvedbe i njihovo stvaranje;
23. poziva države članice da objave izvješća o tim sredstvima u otvorenom obliku s razumljivim podacima;
24. zagovara organizatore kulturnih manifestacija i umjetničkih izvedbi kojima se dodjeljuju sredstva od pristojbi na privatno umnožavanje da dodatnim oglašavanjem podignu razinu svijesti svoje ciljane publike o tim subvencijama;

Tehničke mjere zaštite

25. ukazuje na to da izuzeće za privatno umnožavanje građanima pruža pravo na slobodno umnožavanje njihovog glazbenog i audiovizualnog materijala s jednog multimedijskog nosača ili materijala na drugi bez traženja dozvole od nositelja prava, ako je riječ o upotrebi u privatne svrhe;
26. naglašava da se posebno u vrijeme digitalizacije treba dopustiti upotreba tehničkih zaštitnih mjera kojima se ponovno uspostavlja ravnotežu između slobode umnožavanja u sustavu privatnog umnožavanja i ekskluzivnih prava umnožavanja;
27. ističe da tehničkim mjerama zaštite ne bi smjelo sprečavati potrošače u umnožavanju, kao ni pravednu naknadu vlasnicima prava na osnovu privatnog umnožavanja;

Dozvole

28. primjećuje da se usprkos tome što u određenoj mjeri postoji pristup djelima na internetu i dalje preuzimaju i pohranjuju sadržaji s interneta te koristi privatno umnožavanje; smatra da je stoga u internetskom okružju i dalje važan sustav pristojbi na privatno umnožavanje; međutim, ističe da bi, ako umnožavanje na nosačima ili uređajima djela zaštićenog autorskim pravom nije dopušteno, prednost uvijek trebali imati modeli izdavanja dozvola koji pogoduju svim vlasnicima prava;
29. stoga naglašava da bi se izuzeća u vezi s privatnim umnožavanjem trebala primjenjivati na određene usluge na internetu, uključujući određene usluge računalstva u oblaku;

Novi poslovni modeli u digitalnom okružju

30. od Komisije zahtijeva da procijeni učinak usluga računalstva u oblaku na režim privatnog umnožavanja jer te usluge daju mogućnost umnožavanja i pohrane za privatnu upotrebu, kako bi se odredilo treba li i ako treba kako evidentirati privatno umnožavanje zaštićenih djela u mehanizmima kompenzacije;

o

o o

31. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Vijeću i Komisiji te vladama i parlamentima država članica.
-

Utorak, 25. veljače 2014.

II.

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

EUROPSKI PARLAMENT

P7_TA(2014)0110

Zahtjev za ukidanje parlamentarnog imuniteta Tadeuszu Cymańskom**Odluka Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o zahtjevu za ukidanje imuniteta Tadeuszu Cymańskom (2013/2278(IMM))**

(2017/C 285/24)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir zahtjev za ukidanje imuniteta Tadeuszu Cymańskom, koji je 23. listopada 2013. podnio javni tužitelj Republike Poljske i koji je objavljen na sjednici 18. studenog 2013.,
 - nakon saslušanja Tadeusza Cymańskog u skladu s člankom 7. stavkom 5. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir članke 8. i 9. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije i članak 6. stavak 2. Akta od 20. rujna 1976. o izboru zastupnika Europskog parlamenta neposrednim općim izborima,
 - uzimajući u obzir presude Suda Europske unije od 12. svibnja 1964., 10. srpnja 1986., 15. i 21. listopada 2008., 19. ožujka 2010. i 6. rujna 2011. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir članak 105. ustava Republike Poljske,
 - uzimajući u obzir članak 5(2). stavak 1. i članak 7. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja (A7-0099/2014),
- A. budući da je javni tužitelj Republike Poljske zatražio ukidanje parlamentarnog imuniteta Tadeuszu Cymańskom u vezi sa zahtjevom za pokretanje kaznenog postupka protiv zastupnika u Europskom parlamentu, koji je podnio Glavni inspektorat za cestovni promet u pogledu kaznenog djela iz članka 96. stavka 3. poljskog Zakona o lakšim kaznenim djelima;

⁽¹⁾ Presuda od 12. svibnja 1964. u predmetu 101/63, Wagner/Fohrmann i Krier (Zbornik sudske prakse 1964., str. 381.); presuda od 10. srpnja 1986. u predmetu 149/85, Wybot/Faure i drugi (Zbornik sudske prakse 1986., str. 2391.); presuda od 15. listopada 2008. u predmetu T-345/05, Mote/Parlament (Zbornik sudske prakse 2008., str. II-2849.); presuda od 21. listopada 2008. u spojenim predmetima C-200/07 i C-201/07, Marra/De Gregorio i Clemente (Zbornik sudske prakse 2008., str. I-7929.); presuda od 19. ožujka 2010. u predmetu T-42/06, Gollnisch/Parlament (Zbornik sudske prakse 2010., str. II-1135.); presuda od 6. rujna 2011. u predmetu C-163/10, Patriciello (Zbornik sudske prakse 2011., str. I-7565).

Utorak, 25. veljače 2014.

- B. budući da u skladu s člankom 8. Protokola Europske unije o povlasticama i imunitetima zastupnici u Europskom parlamentu ne mogu biti podvrgnuti nikakvom obliku ispitivanja, zadržavanja ili sudskog postupka zbog izraženih mišljenja ili glasovanja pri obnašanju svojih dužnosti;
- C. budući da u skladu s člankom 9. Protokola Europske unije o povlasticama i imunitetima zastupnici u Europskom parlamentu na državnom području svoje države imaju imunitet priznat zastupnicima u parlamentu te države;
- D. budući da se u skladu s člankom 105. ustava Republike Poljske „zastupnik ne može pozvati na odgovornost za djelatnost koju je obavljao u okviru zastupničkog mandata tijekom njegova trajanja ili nakon njegova isteka. Za takve se djelatnosti zastupnika može pozvati na odgovornost samo ispred poljskog parlamenta Sejma, a ako je prekršio prava trećih strana protiv njega se može pokrenuti postupak samo pred sudom uz suglasnost Sejma”;
- E. budući da jedino Parlament odlučuje o tome hoće li se u određenom slučaju imunitet ukinuti ili ne; budući da Parlament u svojoj odluci o ukidanju imuniteta može s pravom uzeti u obzir stajalište zastupnika o kojem je riječ ⁽¹⁾;
- F. budući da navodno kazneno djelo nije izravno ili očigledno povezano s dužnostima koje je Tadeusz Cymański obavljao kao zastupnik u Europskom parlamentu niti ono predstavlja izraženo mišljenje ili glasovanje pri obnašanju njegovih zastupničkih dužnosti u Europskom parlamentu u smislu članka 8. Protokola br. 7 Europske unije o povlasticama i imunitetima;
- G. budući da kazneni postupak koji se pokreće protiv Tadeusza Cymańskog stoga ni na koji način nije povezan s njegovim položajem zastupnika u Europskom parlamentu;
- H. budući da u ovom slučaju Parlament nije našao dokaz za *fumus persecutionis*, tj. dovoljno ozbiljnu i konkretnu sumnju da je postupak pokrenut kako bi se dotičnom zastupniku nanijela politička šteta;
- I. budući da je zahtjev podnesen na temelju pisane izjave Tadeusza Cymańskog u kojoj je on odbio identificirati osobu kojoj je povjerio upravljanje vozilom iz izvješća Glavnog inspektorata za cestovni promet i pristao platiti kaznu od 500 PLN-a za kazneno djelo iz članka 96. stavka poljskog Zakona o lakšim kaznenim djelima;
 - 1. odlučuje ukinuti imunitet Tadeuszu Cymańskom;
 - 2. nalaže predsjedniku da ovu Odluku i izvješće nadležnog odbora odmah proslijedi nadležnom tijelu u Republici Poljskoj i Tadeuszu Cymańskom.

⁽¹⁾ Predmet T-345/05 *Mote protiv Parlamenta*, citiran gore, stavak 28.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0116

Izmjena članka 136. Poslovnika o nazočnosti zastupnika na sjednicama**Odluka Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o izmjeni članka 136. Poslovnika Europskog parlamenta o nazočnosti zastupnika na sjednicama (2013/2033(REG))**

(2017/C 285/25)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog izmjene Poslovnika B7-0051/2013,
 - uzimajući u obzir svoju Odluku 2005/684/EZ, Euratom od 28. rujna 2005. o usvajanju Statuta zastupnika u Europskom parlamentu ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir Odluku Predsjedništva od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. o provedbenim mjerama za Statut zastupnika u Europskom parlamentu ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir članke 211. i 212. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ustavna pitanja (A7-0038/2014),
1. odlučuje u Poslovnik unijeti niže navedenu izmjenju;
 2. podsjeća da ta izmjena stupa na snagu prvoga dana sljedeće sjednice;
 3. nalaže svojem predsjedniku da ovu Odluku proslijedi Vijeću i Komisiji radi obavijesti.

Amandman 1**Poslovnik Europskog parlamenta****Članak 136. – stavak 2.***Tekst na snazi*

2. Imena nazočnih zastupnika, upisana u popis nazočnih, unose se u zapisnik sa svake sjednice.

Izmjena

2. Imena nazočnih zastupnika, upisana u popis nazočnih, unose se u zapisnik sa svake sjednice s napomenom „**nazočan/nazočna**”. **Imena zastupnika čiju je ispriku prihvatio Predsjednik unose se u zapisnik sa svake sjednice s napomenom „ispričan/ispričana”.**

⁽¹⁾ SL L 262, 7.10.2005., str. 1.

⁽²⁾ SL C 159, 13.7.2009., str. 1.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0145

Preporuka za odlukeu – Produženje valjanosti članka 147. Poslovnika Parlamenta do kraja osmog parlamentarnog saziva

Odluka Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o produženju valjanosti članka 147. Poslovnika Parlamenta do kraja osmog parlamentarnog saziva (2014/2585(RSO))

(2017/C 285/26)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 342. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir Uredbu Vijeća br. 1 od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici ⁽¹⁾, kako je zadnji put izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) br. 517/2013 ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir Kodeks o višejezičnosti koji je Predsjedništvo donijelo 17. studenog 2008.,
 - uzimajući u obzir svoju odluku od 11. ožujka 2009. o produženju uporabe članka 147. do kraja sadašnjeg parlamentarnog saziva ⁽³⁾ te kasnije odluke Predsjedništva o produženju odstupanja od članka 146. do kraja ovog saziva,
 - uzimajući u obzir članak 147. stavak 4. Poslovnika,
- A. budući da se u skladu s člankom 146. svi dokumenti Parlamenta moraju sastavljati na službenim jezicima, i svi zastupnici imaju pravo u Parlamentu govoriti na službenom jeziku po svom izboru, s usmenim prevođenjem na druge službene jezike;
- B. budući da su na temelju članka 147. do kraja sedmog parlamentarnog saziva dopuštena odstupanja od članka 146., u mjeri u kojoj i ako, unatoč primjerenim mjerama predostrožnosti, nema na raspolaganju dovoljan broj lingvista potrebnih za jedan od službenih jezika; budući da Predsjedništvo za svaki službeni jezik, za koji se smatra da je potrebno odstupanje, na prijedlog glavnog tajnika mora utvrditi jesu li za to ispunjeni uvjeti te svoju odluku revidirati svakih šest mjeseci;
- C. budući da se Uredbom Vijeća (EZ) br. 920/2005 ⁽⁴⁾ predviđa da do početka 2017. za irski jezik važe mjere za privremeno odstupanje za razdoblje od pet godina, koje se može obnoviti;
- D. budući da se unatoč svim primjerenim mjerama predostrožnosti ne očekuje da će kapaciteti za irski i malteški jezik biti takvi da od početka osmog parlamentarnog saziva omogućuju potpunu uslugu usmenog prevođenja na te jezike; budući da za neke druge jezike, iako će biti dovoljno kapaciteta za pokrivanje potreba pri uobičajenim aktivnostima Parlamenta, broj usmenih prevoditelja možda neće biti dovoljan za potpuno pokrivanje svih dodatnih potreba tijekom osmog parlamentarnog saziva kad će dotične države članice predsjedati Vijećem;
- E. budući da se i dalje očekuje da će, unatoč stalnim i neprekidnim međuinstitucionalnim naporima i značajnom napretku, broj kvalificiranih prevoditelja i pravnika lingvista biti tako ograničen u pogledu irskog jezika da se u bliskoj budućnosti neće moći osigurati potpuna jezična pokrivenost za irski jezik u skladu s člankom 146.; budući da se Uredbom Vijeća (EZ) br. 920/2005 ne zahtijeva da zakonodavstvo EU-a doneseno prije 1. siječnja 2007. (pravna stečevina) bude prevedeno na irski jezik; budući da su uslijed mjera odstupanja iz te Uredbe trenutačno samo prijedlozi Komisije za uredbe Europskog parlamenta i Vijeća podneseni na irskom jeziku te, sve dok se takvo stanje nastavi, službe Parlamenta neće moći pripremiti irske inačice drugih vrsta zakonodavnih akata;

⁽¹⁾ SL 17, 6.10.1958., str. 385.

⁽²⁾ SL L 158, 10.6.2013., str. 1.

⁽³⁾ SL C 87 E, 1.4.2010., str.186.

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 920/2005 od 13. lipnja 2005. kojom se izmjenjuje Uredba br. 1 od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici i Uredba br. 1. od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj zajednici za atomsku energiju te uvođenju mjera za privremeno odstupanje od tih Uredbi (SL L 156, 18.6.2005., str. 3.), kako je produžena Uredbom Vijeća (EU) br. 1257/2010 (SL L 343, 29.12.2010., str. 5.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- F. budući da možda neće biti moguće osigurati potpunu pokrivenost za hrvatski jezik od početka osmog parlamentarnog saziva, iako se od pristupanja Hrvatske Uniji 1. srpnja 2013. kapaciteti za hrvatski jezik stalno povećavaju;
 - G. budući da se člankom 147. stavkom 4. predviđa da na obrazloženu preporuku Predsjedništva Parlament na kraju parlamentarnog razdoblja može odlučiti produžiti valjanost tog članka;
 - H. budući da je uslijed svega navedenog Predsjedništvo preporučilo da se valjanost članka 147. produži do kraja osmog parlamentarnog saziva;
 - 1. odlučuje produžiti valjanost članka 147. Poslovnika Parlamenta do kraja osmog parlamentarnog saziva;
 - 2. nalaže svojem predsjedniku da ovu preporuku proslijedi Vijeću i, radi obavijesti, Komisiji.
-

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0146

Izmjena članka 166. (konačno glasovanje) i članka 195. stavka 3. (glasovanje u odboru) Pravilnika Parlamenta

Odluka Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o izmjeni članka 166. Poslovnika Europskog parlamenta o konačnom glasovanju i članka 195. stavka 3. o glasovanju u odboru (2014/2001(REG))

(2017/C 285/27)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog izmjene Poslovnika B7-0252/2013,
 - uzimajući u obzir članke 211. i 212. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ustavna pitanja (A7-0035/2014),
1. odlučuje u Poslovnik unijeti niže navedene izmjene;
 2. podsjeća da te izmjene stupaju na snagu prvoga dana sljedeće sjednice;
 3. nalaže svojem predsjedniku da ovu Odluku proslijedi Vijeću i Komisiji radi obavijesti.

Amandman 3

Poslovnik Europskog parlamenta

Članak 166.

Tekst na snazi

Prilikom **glasovanja** o **prijedlogu zakonodavnog akta** Parlament glasuje poimenično jedinstvenim i/ili konačnim glasovanjem, **uz pomoć elektroničkog sustava glasovanja**.

Izmjena

Prilikom **odlučivanja na temelju izvješća** Parlament glasuje poimenično jedinstvenim i/ili konačnim glasovanjem **u skladu s člankom 167. stavkom 2. O amandmanima se poimenično glasuje samo na temelju zahtjeva koji je podnesen u skladu s člankom 167.**

Amandman 4

Poslovnik Europskog parlamenta

Članak 195. – stavak 3.

Tekst na snazi

3. U odboru se glasuje dizanjem ruke **osim** ako četvrtina članova odbora **ne** zatraži poimenično **glasovanje**. **U tom se slučaju** glasuje u skladu s člankom 167. stavkom 2.

Izmjena

3. U **svakom jedinstvenom ili konačnom glasovanju u odboru o izvješću glasuje se poimenično u skladu s člankom 167. stavkom 2. Kod glasovanja o amandmanima i drugim glasovanjima** glasuje se dizanjem ruke osim ako **predsjednik ne odluči održati elektroničko glasovanje ili ako** četvrtina članova odbora ne zatraži poimenično glasovanje.

Utorak, 25. veljače 2014.

III

(Pripremni akti)

EUROPSKI PARLAMENT

P7_TA(2014)0111

Države članice koje proživljavaju ozbiljne poteškoće ili im prijeti nastajanje takvih poteškoća u pogledu njihove financijske stabilnosti *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006 u pogledu određenih odredbi u vezi s financijskim upravljanjem za određene države članice koje proživljavaju ozbiljne poteškoće ili im prijeti nastajanje takvih poteškoća u pogledu njihove financijske stabilnosti (COM(2013)0428 – C7-0178/2013 – 2013/0200(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/28)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0428),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 43. stavak 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0178/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 19. rujna 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 3. veljače 2014. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ribarstvo (A7-0046/2014),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

⁽¹⁾ SL C 341, 21.11.2013., str. 75.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TC1-COD(2013)0200

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006 o Europskom fondu za ribarstvo u pogledu određenih odredbi o financijskom upravljanju određenih država članica u poteškoćama ili kojima prijete poteškoće u odnosu na njihovu financijsku stabilnost

(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Uredbi (EU) br. 335/2014.)

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0112

Prilagodba člancima 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije niza pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom *I****Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi člancima 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije niza pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom (COM(2013)0751 – C7-0386/2013 – 2013/0365(COD))****(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)**

(2017/C 285/29)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0751),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2., članak 43. stavak 2., članak 53. stavak 1., članak 62., članak 100. stavak 2., članak 114., članak 168. stavak 4. točke (a) i (b), članak 172., članak 192. stavak 1., članak 207., članak 214. stavak 3. i članak 338. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0386/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 182/2011 od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 21. siječnja 2014. ⁽²⁾,
 - nakon savjetovanja s Odborom regija,
 - uzimajući u obzir zajednički dogovor o delegiranim aktima koji je Konferencija predsjednika odobrila 3. ožujka 2011.,
 - uzimajući u obzir Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije ⁽³⁾, a posebno njegovu točku 15. i Prilog 1.,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 5. svibnja 2010. o delegiranju zakonodavnih ovlasti ⁽⁴⁾,
 - uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 25. veljače 2014. o daljnjim radnjama u vezi s delegiranjem zakonodavnih ovlasti i nadzora izvršavanja provedbenih ovlasti Komisije koje vrše države članice ⁽⁵⁾,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja i mišljenja Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku, Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja, Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane, Odbora za unutarnje tržište i zaštitu potrošača, Odbora za međunarodnu trgovinu, Odbora za industriju, istraživanje i energetiku i Odbora za promet i turizam (A7-0011/2014),
- A. budući da se Komisija obvezala do kraja 2012. utvrditi koliko zakonodavnih akata s upućivanjima na regulatorni postupak s kontrolom preostaje na snazi, kako bi priredila odgovarajuće zakonodavne inicijative i tako dovršila prilagodbu na novi pravni okvir; budući da je najavljeni cilj bio da se do kraja sedmog mandata Parlamenta sve odredbe

⁽¹⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.⁽²⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.⁽³⁾ SL L 304, 20.11.2010., str. 47.⁽⁴⁾ SL C 81 E, 15.3.2011., str. 6.⁽⁵⁾ Usvojeni tekstovi P7_TA(2014)0127.

Utorak, 25. veljače 2014.

koje se odnose na regulatorni postupak s kontrolom uklone iz svih zakonodavnih instrumenata; budući da je Komisija predstavila prijedloge o ispunjenju te obveze, međutim kasnije nego što je bilo očekivano;

1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2013)0365

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi člancima 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije niza pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2., članak 53. stavak 1., članak 62., članak 100. stavak 2., članak 114., članak 168. stavak 4. točke (a) i (b), članak 172., članak 192. stavak 1., članak 207., članak 214. stavak 3. i članak 338. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Ugovorom iz Lisabona uvedeno je razlikovanje između ovlasti delegiranih Komisiji za donošenje nezakonodavnih akata opće primjene radi dopune ili izmjene određenih elemenata zakonodavnog akta (delegiranih akata) koji nisu ključni i ovlasti dodijeljenih Komisiji da donese jedinstvene uvjete za provedbu pravno obvezujućih akata Unije (provedbenih akata).
- (2) Mjere koje se mogu obuhvatiti delegiranjem ovlasti u skladu s člankom 290. stavkom 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) načelno odgovaraju mjerama obuhvaćenima regulatornim postupkom s kontrolom utvrđenim člankom 5.a Odluke Vijeća 1999/468/EZ ⁽³⁾.
- (3) Nužno je prilagoditi članku 290. UFEU-a niz važećih pravnih akata kojima je predviđena primjena regulatornog postupka s kontrolom i koji ispunjavaju kriterije iz članka 290. stavka 1. UFEU-a.

⁽¹⁾ Mišljenje od 21. siječnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) .

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 25. veljače 2014.

⁽³⁾ Odluka Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za provedbu izvršnih ovlasti danih Komisiji (SL L 184, 17.7.1999., str. 23).

Utorak, 25. veljače 2014.

- (4) Kad Komisija priprema delegirane akte na temelju pravnih akata prilagođenih na temelju ove Uredbe, posebno je važno da provede odgovarajuće konzultacije, uključujući na stručnoj razini. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati istodobno, pravodobno i prikladno dostavljanje relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (5) Nužno je prilagoditi članku 291. UFEU-a niz važećih pravnih akata kojima je predviđena primjena regulatornog postupka s kontrolom i koji ispunjavaju kriterije iz članka 291. stavka 2. UFEU-a.
- (6) Kad se provedbene ovlasti dodijele Komisiji, ona ih treba koristiti u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (7) Kao posljedica stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona, potrebno je izmijeniti i niz važećih pravnih akata kojima je predviđena primjena regulatornog postupka s kontrolom brisanjem određenih mjera obuhvaćenih tim postupkom.
- (8) Ova Uredba ne bi smjela utjecati na postupke u tijeku za koje je odbor već dostavio svoje mišljenje u skladu s člankom 5.a Odluke 1999/468/EZ prije stupanja na snagu ove Uredbe.
- (9) Budući da se prilagodbe i izmjene instrumenata koje treba provesti u skladu s ovom Uredbom odnose samo na postupke, države članice ih, u slučaju direktiva, ne moraju prenositi,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Ako je odredbama navedenima u Prilogu I. ovoj Uredbi predviđena primjena regulatornog postupka s kontrolom iz članka 5.a stavaka 1. do 5. Odluke 1999/468/EZ, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 2. ove Uredbe.
2. Ako je odredbama navedenima u Prilogu I. ovoj Uredbi predviđena primjena hitnog postupka iz članka 5.a stavka 6. Odluke 1999/468/EZ, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s hitnim postupkom iz članka 3. ove Uredbe.

Članak 2.

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji na ~~neodređeno~~ razdoblje **od 5 godina od stupanja na snagu ove Uredbe. Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.** [Am. 1]
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti. Odlukom o opozivu okončava se delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Ona proizvodi učinke sljedećeg dana od dana objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili od kasnijeg datuma utvrđenog u odluci. Odluka o opozivu ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija o njemu istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.
5. Doneseni delegirani akt stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne ulože nikakav prigovor u roku od dva mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13).

Utorak, 25. veljače 2014.

Odstupajući od prvog podstavka, razdoblje za podnošenje prigovora iznosi tri mjeseca te se za delegirane akte donesene na temelju odredbi iz točaka 12. ⁽¹⁾, 13. ⁽²⁾, 14. ⁽³⁾, 16. ⁽⁴⁾ i 18. ⁽⁵⁾ odjeljka F i točke 21. ⁽⁶⁾ odjeljka G Priloga I. na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća produljuje za tri mjeseca. [Am. 2]

6. Ako je odredbama navedenima u Prilogu I. ovoj Uredbi predviđeno da se rok utvrđen u članku 5.a stavku 3. točki (c) Odluke 1999/468/EZ skрати u skladu s člankom 5.a stavkom 5. točkom (b) te Odluke, rokovi utvrđeni u stavku 5. ovog članka bit će mjesec dana.

Članak 3.

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka stupaju na snagu bez odgode i primjenjuju se sve dok se ne uloži prigovor u skladu sa stavkom 2. U obavijesti Europskom parlamentu i Vijeću o delegiranom aktu navode se razlozi za korištenje hitnog postupka.

2. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na delegirani akt u skladu s postupkom navedenim u članku 2. stavku 5. U tom slučaju nakon priopćenja odluke Europskog parlamenta ili Vijeća o ulaganju prigovora, Komisija bez odlaganja opoziva akt.

Članak 4.

1. Ako je odredbama navedenima u Prilogu II. predviđena primjena regulatornog postupka s kontrolom iz članka 5.a stavaka 1. do 5. Odluke 1999/468/EZ, Komisija je ovlaštena donijeti provedbene akte u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Ako je odredbama navedenima u Prilogu II. predviđena primjena hitnog postupka iz članka 5.a stavka 6. Odluke 1999/468/EZ, Komisija je ovlaštena donijeti neposredno primjenjive provedbene akte u skladu s člankom 8. u vezi s člankom 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 5.

~~Izmjene Uredba (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća, Uredba (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, Direktiva Vijeća 97/70/EZ ⁽⁷⁾, Uredba (EZ) br. 1333/2008 Europskog parlamenta i Vijeća, Direktiva 2002/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [Am. 61, 62 i 63] i Uredba Vijeća (EZ) br. 1257/96 ⁽⁸⁾ mijenjaju se u skladu s Prilogom III. ovoj Uredbi.~~

Članak 6.

Ova Uredba ne utječe na postupke u tijeku za koje je odbor već dostavio svoje mišljenje u skladu s člankom 5.a Odluke 1999/468/EZ.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 177/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o uspostavi zajedničkog okvira za poslovne registre u statističke svrhe i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2186/93 (SL L 61, 5.3.2008., str. 6).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 716/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o statistici Zajednice u vezi sa strukturom i aktivnostima stranih povezanih poduzeća (SL L 171, 29.6.2007., str. 17).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1445/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o uspostavi zajedničkih pravila za pružanje osnovnih informacija o paritetima kupovne moći te za njihov izračun i diseminaciju. (SL L 336, 20.12.2007., str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 184/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. siječnja 2005. o statistici Zajednice u vezi s platnom bilancom, međunarodnom trgovinom uslugama i izravnim stranim ulaganjima (SL L 35, 8.2.2005., str. 23).

⁽⁵⁾ Uredba (EZ) br. 450/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. veljače 2003. o indeksu troškova rada (SL L 69, 13.3.2003., str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL L 267, 10.10.2009., str. 7).

⁽⁷⁾ Direktiva Vijeća 97/70/EZ od 11. prosinca 1997. o uspostavi usklađenog sigurnosnog sustava za ribarske brodove duljine 24 metra i više (SL L 34, 9.2.1998., str. 1.).

⁽⁸⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1257/96 od 20. lipnja 1996. o humanitarnoj pomoći (SL L 163, 2.7.1996., str. 1.).

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 7.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ~~Bruxellesu~~

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG I.

Odredbe pravnih akata u kojima se upućuje na regulatorni postupak s kontrolom iz članka 5.a Odluke 1999/468/EZ i koji su prilagođeni sustavu delegiranih akata ⁽¹⁾.

A. KOMUNIKACIJSKE MREŽE, SADRŽAJI I TEHNOLOGIJE

-1. Odluka br. 626/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2008. o odabiru i odobrenju sustava za pružanje pokretnih satelitskih usluga (MSS)

Članak 9. stavak 3.* [Am. 4]

1. Uredba (EZ) br. 733/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. travnja 2002. o uvođenju vršne .eu domene

Članak 3. stavak 1. točka (a)**

Članak 5. stavak 1.

Članak 5. stavak 2.

2. Direktiva 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi)

Članak 35.

Članak 26. stavak 7.

Članak 27.a stavak 5. [Am. 5]

3. Direktiva br. 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva)

Članak 9.b stavak 3.

Članak 10. stavak 4.

Članak 13.a stavak 4.

Članak 15. stavak 4.

Članak 17. stavak 6.a

Članak 19. stavak 4. [Am. 6]

B. Klimatsko djelovanje

4. Odluka br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o naporima koje poduzimaju države članice radi smanjenja emisija stakleničkih plinova s ciljem ostvarenja ciljeva Zajednice vezanih za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. godine

Članak 3. stavak 2. [Am. 7]

Članak 3. stavak 6.

Članak 11. stavak 3.

5. Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ

Članak 3.d stavak 3.

Članak 3.f stavak 9.

⁽¹⁾ U informativne svrhe, odredbe koje se odnose na skraćeni rok u skladu s člankom 2. stavkom 6. u ovom su Prilogu označene jednom zvjezdicom, odredbe koje se odnose na hitni postupak u skladu s člankom 3. u ovom su Prilogu označene dvjema zvjezdicama, a odredba koja se odnosi na odredbe koje se odnose na hitni postupak u skladu s člankom 3. i na skraćeni rok u skladu s člankom 2. stavkom 6. u ovom je Prilogu označen trima zvjezdicama, a odredbe iz drugog podstavka članka 2. stavka 5. u ovom su Prilogu označene četirima zvjezdicama. [Am. 3]

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 10. stavak 4.

Članak 10.a stavak 1.

Članak 10.a stavak 7.

Članak 10.a stavak 8.

Članak 10.a stavak 13.

Članak 11.a stavak 8.

Članak 11.a stavak 9.

Članak 11.b stavak 7.

Članak 14. stavak 1.

Članak 15. peti stavak

Članak 16. stavak 12. [Am. 8]

Članak 19. stavak 3.

Članak 22.

Članak 24. stavak 1. točka (b)

Članak 24. stavak 3.

Članak 24.a stavak 1.

Članak 24.a stavak 2.

Članak 25. stavak 2.

Članak 25.a stavak 1.

Prilog IV. dio A

C. Energetika

6. Direktiva 2008/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o postupku Zajednice za poboljšanje transparentnosti cijena plina i električne energije koje se zaračunavaju industrijskim krajnjim korisnicima (preinaka)

Članak 6.

D. PODUZETNIŠTVO I INDUSTRIJA

7. Uredba (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji motornih vozila s obzirom na emisije iz lakih osobnih i teretnih vozila (Euro 5 i Euro 6) i dostupnosti podataka za popravke i održavanje vozila

Članak 5. stavak 3.

Članak 8.

Članak 14. stavak 2.

Članak 14. stavak 3.

8. Direktiva 2006/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o strojevima i o izmjeni Direktive 95/16/EZ (preinaka)

Članak 8. stavak 1. točka (a)

Članak 8. stavak 1. točka (b) u vezi s člankom 9. stavkom 3. [Am. 9]

Utorak, 25. veljače 2014.

E. OKOLIŠ

9. Uredba (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku za okoliš EU-a

Članak 6. stavak 5. drugi podstavak [Am. 10]

Članak 6. stavak 7.

Članak 8. stavak 2.

Članak 15.

10. Uredba (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ

Članak 16. stavak 4.

Članak 17. stavak 3.

Članak 30. stavak 6.

Članak 46. stavak 6. [Am. 11]

Članak 48. stavak 2.

F. STATISTIKA

11. Uredba (EZ) br. 453/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o tromjesečnim statističkim podacima o slobodnim radnim mjestima u Zajednici

Članak 2. stavak 1.

Članak 3. stavak 1.

Članak 5. stavak 1. [Am. 12]

Članak 7. stavak 1.

Članak 7. stavak 3.

12. Uredba (EZ) br. 177/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o uspostavi zajedničkog okvira za poslovne registre u statističke svrhe i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2186/93^{****} [Am. 13]

Članak 3. stavak 6.

Članak 5. stavak 2.

Članak 6. stavak 3. o donošenju mjera „koje se odnose na zajedničke standarde kvalitete” u vezi s člankom 15. stavkom 1. točkom (c) o uspostavi „zajedničkih standarda kvalitete”

Članak 8. stavak 3.

Članak 15. stavak 1.

13. Uredba (EZ) br. 716/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o statistici Zajednice u vezi sa strukturom i aktivnostima stranih povezanih poduzeća^{****} [Am. 14]

Članak 5. stavak 4.

Članak 6. stavak 3. o donošenju „zajedničkih standarda kvalitete” u vezi s člankom 9. stavkom 2. točkom (a)

Članak 9. stavak 2. točka (b)

Članak 9. stavak 2. točka (c) o određivanju „pravilnih zajedničkih standarda kvalitete”

Utorak, 25. veljače 2014.

14. Uredba (EZ) br. 1445/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o uspostavi zajedničkih pravila za pružanje osnovnih informacija o paritetima kupovne moći te za njihov izračun i diseminaciju **** [Am. 15]

Članak 7. stavak 4. o donošenju mjera „zajedničkih kriterija na kojima se temelji kontrola kvalitete” u vezi s člankom 12. stavkom 3. točkom (c) o određivanju „kvalitativnih kriterija”

Članak 12. stavak 3.

15. Uredba (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća br. 1552/2005 od 7. rujna 2005. o statističkim podacima u odnosu na strukovno osposobljavanje u poduzećima

Članak 5. stavak 2.

Članak 7. stavak 3.

Članak 8. stavak 2.

Članak 9. stavak 4. o donošenju „zahtjeva o kvaliteti podataka i svih potrebnih mjera neophodnih za procjenu i poboljšanje kvalitete podataka”

Članak 9. stavak 4. točka o utvrđivanju „strukture izvješća o kvaliteti” [Am. 16]

Članak 10. stavak 2.

Članak 13.

16. Uredba (EZ) br. 184/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. siječnja 2005. o statistikama Zajednice u vezi s platnom bilancom, međunarodnom trgovinom uslugama i izravnim stranim ulaganjima **** [Am. 17]

Članak 4. stavak 3. o donošenju „zajedničkih standarda kvalitete”

Članak 10.

17. Uredba (EZ) br. 1177/2003 Europskog Parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 2003. o statistici Zajednice o dohotku i životnim uvjetima (EU-SILC)

Članak 6. stavak 2.

Članak 8. stavak 3.

Članak 15. stavak 5. u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom (a) o „definiciji popisa ciljnih primarnih varijabli koje treba uključiti u svako područje za transverzalnu komponentu i popis ciljnih varijabli uključenih u longitudinalnu komponentu, uključujući specifikacije šifri varijabli”

Članak 15. stavak 5. u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom (a) o definiciji „tehničkog formata podataka koji se šalju Eurostatu”,

Članak 15. stavak 5. u vezi s točkom (b) članka 15. stavka 2.

Članak 15. stavak 5. u vezi s ~~člankom 15. stavkom 2.~~ točkom (c) **članka 15. stavka 2.**

Članak 15. stavak 5. u vezi s točkom (d) članka 15. stavka 2.

Članak 15. stavak 5. u vezi s ~~člankom 15. stavkom 2.~~ točkom (e) **članka 15. stavka 2.**

Članak 15. stavak 5. u vezi s ~~člankom 15. stavkom 2.~~ točkom (f) **članka 15. stavka 2.** [Am. 18]

18. Uredba (EZ) br. 450/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. veljače 2003. o indeksu troškova rada **** [Am. 19]

Članak 2. stavak 4.

Članak 3. stavak 2.

Članak 4. stavak 1.

Članak 4. stavak 2.

Članak 8. stavak 1.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 11. točka (a)

Članak 11. točka (b)

Članak 11. točka (d)

Članak 11. točka (e)

Članak 11. točka (f) o donošenju „zasebnih kriterija kvalitete za dostavljene tekuće i povijesne podatke”

Članak 11. točka (i)

Točka 3. Priloga

19. Uredba (EZ) br. 437/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. veljače 2003. o statističkim podacima u odnosu na prijevoz putnika, tereta i pošte u zračnom prometu

Članak 5.

Članak 7. stavak 2.

Članak 10. stavak 2.

20. Uredba (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2002. o statističkim podacima o otpadu

Članak 1. stavak 5.

Članak 3. stavak 1.

Članak 4. stavak 3.

Članak 5. stavak 4.

Članak 6. stavak 2. točka (a)

Članak 6. stavak 2. točka (b)

Članak 6. stavak 2. točka (c) o „određivanju odgovarajućih kriterija za procjenu kakvoće”

Članak 6. stavak 2., točka (c) o određivanju „sadržaja izvješća o kvaliteti” [Am. 20]

Članak 6. stavak 2. točka (d)

Članak 8. stavak 3.

Prilog I. odjeljak 7. točka 1.

Prilog II. odjeljak 7. točka 1.

G. UNUTARNJE TRŽIŠTE I USLUGE

21. Direktiva 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ****

Članak 14. stavak 1.

Članak 14. stavak 2. [Am. 21]

22. Direktiva 2009/81/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju postupaka nabave za određene ugovore o radovima, ugovore o nabavi robe i ugovore o uslugama u području obrane i sigurnosti koje sklapaju javni naručitelji ili naručitelji te izmjeni direktiva 2004/17/EZ i 2004/18/EZ

Članak 68. stavak 1.***

Članak 69. stavak 2.***

Utorak, 25. veljače 2014.

H. MOBILNOST I PROMET

23. Uredba (EZ) br. 391/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije koje obavljaju pregled i nadzor brodova

Članak 13.

Članak 14. stavak 1.

Članak 14. stavak 2.

24. Direktiva 2009/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o sigurnosnim pravilima i normama za putničke brodove (preinačena)

Članak 10. Stavak 3.

25. Uredba (EZ) br. 725/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o jačanju sigurnosne zaštite brodova i luka

Članak 10. stavak 2.**

Članak 10. stavak 3. [Am. 22]**

26. Direktiva 2000/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2000. o lučkim uređajima za prihvat brodskog otpada i ostataka tereta

Članak 15.

27. Direktiva Vijeća 97/70/EZ od 11. prosinca 1997. o uspostavi usklađenog sigurnosnog sustava za ribarske brodove duljine 24 metra i više

Članak 8. točka (a), prva alineja

Članak 8. točka (b) [Am. 23]

I. ZDRAVLJE I POTROŠAČI

28. Uredba (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima

Članak 2. stavak 3.

Članak 13. stavak 8.

Članak 14. stavak 2.

Članak 15. stavak 1.

Članak 15. stavak 2.**

Članak 16. stavak 8.

Članak 16. stavak 9.**

Članak 18. stavak 2. [Am. 24]

Članak 20. stavak 2.

Članak 31. stavak 1.**

Članak 31. stavak 2.

Članak 31. stavak 3.

29. Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ

Članak 8. stavak 4., posljednja rečenica u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (b)

Članak 17. drugi podstavak u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (d)

Članak 25. stavak 3. u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (e)

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 26. u vezi s člankom 78 stavkom 1. točkom (f)

Članak 27. stavak 2. u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (h)

Članak 29. stavak 4. u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (g)

Članak 29. stavak 6. prvi podstavak, druga rečenica u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (c)

Članak 30. stavak 3. u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (i)

Članak 52. stavak 4. posljednji podstavak u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (j)

Članak 54. stavak 5. u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (k)

Članak 58. stavak 2. u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (l)

Članak 65. stavak 1. u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (m)

Članak 68. treći podstavak u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (n)

Članak 78. stavak 1. točka (a)

Prilog II. točka 3.6.5. [Am. 25]

30. Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002

Članak 5. stavak 1.**

Članak 5. stavak 2.*

Članak 6. stavak 1.

Članak 6. stavak 2.*

Članak 7. stavak 4.

Članak 11. stavak 2.

Članak 15. stavak 1.

Članak 17. stavak 2.

Članak 18. stavak 3.

Članak 19. stavak 4.

Članak 20. stavak 11.

Članak 21. stavak 6.

Članak 27.

Članak 31. stavak 2.

Članak 32. stavak 3.

Članak 40. točka (a)

Članak 40. točka (b)

Članak 40. točka (c)

Članak 40. točka (d)

Članak 40. točka (e)

Članak 40. točka (f)

Članak 41. stavak 1.

Članak 41. stavak 3.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 42. stavak 2. točka (a)

Članak 42. stavak 2. točka (b)

Članak 42. stavak 2. točka (c)

Članak 42. stavak 2. točka (d)

Članak 43. stavak 3.

Članak 45. stavak 4.

Članak 48. stavak 7. točka (a)

Članak 48. stavak 7. točka (b)

Članak 48. stavak 7., točka (c)

Članak 48. stavak 7. točka (d) [Am. 26]

Članak 48. stavak 8.

31. Uredba (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, Direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ

Članak 6. stavak 2.**

Članak 7. stavak 2.

Članak 10. stavak 5.*

Članak 17. stavak 4.

Članak 20. stavak 2.

Članak 26. stavak 3. [Am. 27]

Članak 27. stavak 1.

Članak 32. stavak 4.

32. Uredba (EZ) br. 470/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o propisivanju postupaka Zajednice za određivanje najvećih dopuštenih količina rezidua farmakološki djelatnih tvari u hrani životinjskog podrijetla, o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2377/90 i o izmjeni Direktive 2001/82/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća

Članak 13. stavak 2.

Članak 18. [Am. 28]**

Članak 19. stavak 3.

Članak 24. stavak 4.

33. Uredba (EZ) br. 1334/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o aromama i nekim sastojcima hrane s osobinama aroma za upotrebu u i na hrani, te o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1601/91, uredbi (EZ) br. 2232/96 i (EZ) br. 110/2008 te Direktive 2000/13/EZ

Članak 8. stavak 2.**

Članak 22.**

Članak 25. stavak 3.

Utorak, 25. veljače 2014.

34. Uredba (EZ) br. 1333/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o prehranbenim aditivima
Članak 9. stavak 2.
Članak 23. stavak 4., druga rečenica [Am. 29]
Članak 24. stavak 3.*
Članak 30. stavak 1.*
Članak 30. stavak 2.*
Članak 30. stavak 3.*
Članak 30. stavak 5.
Članak 31.*
35. Uredba (EZ) br. 1332/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o prehranbenim enzimima i o izmjeni Direktive Vijeća 83/417/EEZ, Uredbe Vijeća (EZ) br. 1493/1999, Direktive 2000/13/EZ, Direktive Vijeća 2001/112/EZ i Uredbe (EZ) br. 258/97
Članak 17. stavak 5.
36. Uredba (EZ) br. 1331/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o uspostavi zajedničkog postupka odobravanja prehranbenih aditiva, prehranbenih enzima i prehranbenih aroma
Članak 7. stavak 4.
Članak 7. stavak 5.*
Članak 7. stavak 6.**
37. Uredba (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o dodavanju vitamina, minerala i određenih drugih tvari hrani
Članak 3. stavak 3.**
Članak 4. drugi podstavak
Članak 5. stavak 1.
Članak 6. stavak 1.
Članak 6. stavak 2. [Am. 30]
Članak 6. stavak 6.
Članak 7. stavak 1.
Članak 8. stavak 2.
Članak 8. stavak 5.**
38. Uredba (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehranbenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani
Članak 1. stavak 2.
Članak 1. stavak 4.
Članak 3. točka (d)
Članak 4. stavak 1. prvi podstavak
Članak 4. stavak 1. šesti podstavak
Članak 4. stavak 5.
Članak 8. stavak 2.
Članak 13. stavak 3.
Članak 13. stavak 4.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 17. stavak 3., prvi podstavak

Članak 17. stavak 3., drugi podstavak točka (b)

Članak 18. stavak 5., prvi podstavak

Članak 18. stavak 5., drugi podstavak točka (b)

Članak 28. stavak 4. točka (b)

Članak 28. stavak 6., točka (a), podtočka ii. [Am. 31]

39. Direktiva 2004/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za postupke darivanja, prikupljanja, testiranja, obrade, čuvanja, skladištenja i distribucije tkiva i stanica

Članak 8. stavak 5.

Članak 8. stavak 6.

Članak 9. stavak 4. [Am. 34]

Članak 28.**

40. Uredba (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje

Članak 3. stavak 2.

Članak 12. stavak 4.

Članak 14. stavak 1., prva alineja

Članak 14. stavak 1., druga alineja

Članak 14. stavak 1. treća alineja

Članak 15. stavak 2.

Članak 24. stavak 4.

Članak 26. stavak 1.

Članak 32. ~~šesti podstavak~~ **stavak [Am. 33]**

Članak 47. stavak 3.

41. Direktiva 2002/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet ljudske krvi i krvnih sastojaka i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ

Članak 29. prvi ~~podstavak~~ **stavak ****

Članak 29. drugi ~~podstavak~~ **stavak**, točka (a)

Članak 29. drugi ~~podstavak~~ **stavak**, točka (b)**

Članak 29. drugi ~~podstavak~~ **stavak**, točka (c)**

Članak 29. drugi ~~podstavak~~ **stavak**, točka (d)**

Članak 29. drugi ~~podstavak~~ **stavak**, točka (e)**

Članak 29. drugi ~~podstavak~~ **stavak**, točka (f)**

Članak 29. drugi ~~podstavak~~ **stavak**, točka (g)**

Članak 29. drugi ~~podstavak~~ **stavak**, točka (h)

Članak 29., drugi stavak, točka (i) [Am. 34]

Utorak, 25. veljače 2014.

42. Direktiva 2002/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. lipnja 2002. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na dodatke prehrani
- Članak 4. stavak 2.
- Članak 4. stavak 5.**
- Članak 5. stavak 4. o donošenju „najmanje količine vitamina i minerala”
- Članak 5. stavak 4. o donošenju „najveće količine vitamina i minerala”**
- Članak 12. stavak 3. [Am. 35]**
43. Direktiva 2002/32/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. svibnja 2002. o nepoželjnim tvarima u hrani za životinje
- Članak 7. stavak 2.**
- Članak 8. stavak 1.**
- Članak 8. stavak 2. druga alineja
-

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG II.

Odredbe pravnih akata u kojima se upućuje na regulatorni postupak s kontrolom iz članka 5.a Odluke 1999/468/EZ koje su prilagođene sustavu provedbenih akata ⁽¹⁾.

A. KOMUNIKACIJSKE MREŽE, SADRŽAJI I TEHNOLOGIJE

1. ~~Odluka br. 626/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2008. o odabiru i odobrenju sustava za pružanje pokretnih satelitskih usluga (MSS)~~

~~Članak 9. stavak 3.* [Am. 36]~~

2. ~~Direktiva 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi)~~

~~Članak 26. stavak 7.~~

~~Članak 27.a stavak 5. [Am. 37]~~

3. ~~Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva)~~

~~Članak 9.b stavak 3.~~

~~Članak 10. stavak 4.~~

~~Članak 15. stavak 4.~~

~~Članak 17. stavak 6.a~~

~~Članak 19. stavak 4. [Am. 38]~~

B. KLIMATSKO DJELOVANJE

4. ~~Odluka br. 406/2009/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o naporima koje poduzimaju države članice radi smanjenja emisija stakleničkih plinova s ciljem ostvarenja ciljeva Zajednice vezanih za smanjenje emisija stakleničkih plinova do 2020. godine~~

~~Članak 3. stavak 2. [Am. 39]~~

5. ~~Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ~~

~~Članak 11.a stavak 8.~~

~~Članak 16. stavak 12. [Am. 40]~~

C. PODUZETNIŠTVO I INDUSTRIJA

6. ~~Direktiva 2006/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o strojevima i o izmjeni Direktive 95/16/EZ (preinaka)~~

~~Članak 8. stavak 1.b u vezi s člankom 9. stavkom 3. [Am. 41]~~

D. OKOLIŠ

7. ~~Uredba (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o dobrovoljnom sudjelovanju organizacija u sustavu upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja Zajednice (EMAS) te stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 761/2001 i odluka Komisije 2001/681/EZ i 2006/193/EZ~~

~~Članak 46. stavak 6. [Am. 42]~~

⁽¹⁾ U informativne svrhe, odredbe koje se odnose na hitni postupak u skladu s člankom 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u ovom su Prilogu označene dvjema zvjezdicama

Utorak, 25. veljače 2014.

E. STATISTIKA

- ~~8. Uredba (EZ) br. 453/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o tromjesečnim statističkim podacima o slobodnim radnim mjestima u Zajednici~~

~~Članak 5. stavak 1. [Am. 43]~~

9. Uredba (EZ) br. 177/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. veljače 2008. o uspostavi zajedničkog okvira za poslovne registre u statističke svrhe i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2186/93

Članak 6. stavak 3. o donošenju „sadržaja i učestalosti izvješća o kvaliteti” u vezi s člankom 15. stavkom 1. točkom (c) o donošenju „sadržaja i učestalosti izvješća o kvaliteti”

10. Uredba (EZ) br. 716/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o statistici Zajednice u vezi sa strukturom i aktivnostima stranih povezanih poduzeća

Članak 6. stavak 3. o donošenju „sadržaja i periodičnosti izvješća o kvaliteti” u vezi s člankom 9. stavkom 2. točkom (c) o određivanju „sadržaja i periodičnosti izvješća o kvaliteti”

11. Uredba (EZ) br. 1445/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o uspostavi zajedničkih pravila za pružanje osnovnih informacija o paritetima kupovne moći te za njihov izračun i diseminaciju

Članak 7. stavak 4. o donošenju „strukture izvješća o kvaliteti” u vezi s člankom 12. stavkom 3. točkom (c) o određivanju „strukture izvješća o kvaliteti”

- ~~12. Uredba (EZ) br. 1552/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o statističkim podacima u odnosu na strukovno osposobljavanje u poduzećima~~

~~Članak 9. stavak 4. točka (c) o donošenju „strukture izvješća o kvaliteti” [Am. 44]~~

13. Uredba (EZ) br. 184/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. siječnja 2005. o statistikama Zajednice u vezi s platnom bilancom, međunarodnom trgovinom uslugama i izravnim stranim ulaganjima

Članak 4. stavak 3. o donošenju „sadržaja i periodičnosti izvješća o kvaliteti”

- ~~14. Uredba (EZ) br. 1177/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 2003. o statistici Zajednice o dohotku i životnim uvjetima (EU-SILC)~~

~~Članak 8. stavak 3.~~

~~Članak 15. stavak 5. u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom (a) o definiciji „tehničkog formata slanja Eurostatu”;~~

~~Članak 15. stavak 5. u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom (b)~~

~~Članak 15. stavak 5. u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom (d) [Am. 45]~~

15. Uredba (EZ) br. 450/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. veljače 2003. o indeksu troškova rada

Članak 8. stavak 2. u vezi s člankom 11. točkom (f) o donošenju „sadržaja izvješća o kvaliteti”

- ~~16. Uredba (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2002. o statističkim podacima o otpadu~~

~~Članak 6. stavak 2. točka (e) o donošenju „sadržaja izvješća o kvaliteti” [Am. 46]~~

F. UNUTARNJE TRŽIŠTE I USLUGE

- ~~17. Direktiva 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ~~

~~Članak 14. stavak 2. [Am. 47]~~

Utorak, 25. veljače 2014.

G. MOBILNOST I PROMET

18. Uredba (EZ) br. 725/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o jačanju sigurnosne zaštite brodova i luka

Članak 10. stavak 3.** [Am. 48]

19. Direktiva Vijeća 97/70/EZ od 11. prosinca 1997. o uspostavi usklađenog sigurnosnog sustava za ribarske brodove duljine 24 metra i više

Članak 8. točka (a) prva alineja [Am. 49]

H. ZDRAVLJE I POTROŠAČI

20. Uredba (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima

Članak 18. stavak 2. [Am. 50]

21. Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ

Članak 17. drugi podstavak u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (d)

Članak 29. stavak 4. u vezi s člankom 78. stavkom 1. točkom (g) [Am. 51]

22. Uredba (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002

Članak 40. točka (c)

Članak 40. točka (d)

Članak 40. točka (e)

Članak 41. stavak 1.

Članak 41. stavak 3.

Članak 42. stavak 2. točka (d)

Članak 45. stavak 4.

Članak 48. stavak 7. točka (c) [Am. 52]

23. Uredba (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ

Članak 7. stavak 2.

Članak 10. stavak 5.*

Članak 26. stavak 3. [Am. 53]

24. Uredba (EZ) br. 470/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o propisivanju postupaka Zajednice za određivanje najvećih dopuštenih količina rezidua farmakološki djelatnih tvari u hrani životinjskog podrijetla, o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2377/90 i o izmjeni Direktive 2001/82/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća

Članak 18.** [Am. 54]

Utorak, 25. veljače 2014.

25. Uredba (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o dodavanju vitamina, minerala i određenih drugih tvari hrani
Članak 6. stavak 1.
Članak 6. stavak 2. [Am. 55]
26. Uredba (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani
Članak 13. stavak 3.
Članak 13. stavak 4.
Članak 17. stavak 3. prvi podstavak
Članak 17. stavak 3. drugi podstavak točka (b)
Članak 18. stavak 5. prvi podstavak
Članak 18. stavak 5. drugi podstavak točka (b).
Članak 28. stavak 6. točka (a) podtočka ii. [Am. 56]
27. Direktiva 2004/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za postupke darivanja, prikupljanja, testiranja, obrade, čuvanja, skladištenja i distribucije tkiva i stanica
Članak 8. stavak 6.
Članak 9. stavak 4. [Am. 57]
28. Uredba (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje
Članak 3. stavak 2.
Članak 14. stavak 1. prva alineja
Članak 14. stavak 1. druga alineja
Članak 15. stavak 2.
Članak 26. stavak 1. [Am. 58]
29. Direktiva 2002/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet ljudske krvi i krvnih sastojaka i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ
Članak 29 drugi podstavak točka (i) [Am. 59]
30. Direktiva 2002/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. lipnja 2002. o usklađivanju zakona država članica u odnosu na dodatke prehrani
Članak 5. stavak 4. o donošenju „najveće količine vitamina i minerala” [Am. 60]
-

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG III.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća, Uredbe (EZ) br. 1221/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, Direktive Vijeća 97/70/EZ, Uredbe (EZ) br. 1333/2008 Europskog parlamenta i Vijeća, Direktive 2002/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Vijeća (EZ) br. 1257/96 [Am. 61]

A. OKOLIŠ

- 1.) U stavku 5. članka 6. Uredbe (EZ) br. 66/2010 briše se drugi podstavak.
- 2.) Uredba (EZ) br. 1221/2009 mijenja se kako slijedi:
 - (a) u članku 16. briše se stavak 4.;
 - (b) u članku 30. briše se stavak 6. [Am. 62]

B. MOBILNOST I PROMET

- 3.) U točki (a) članka 8. Direktive 97/70/EZ briše se druga alineja.

C. ZDRAVLJE I POTROŠAČI

- 4.) U članku 23. Uredbe (EZ) br. 1333/2008 briše se druga rečenica stavka 4.
- 5.) U članku 12. Direktive 2002/46/EZ briše se stavak 3. [Am. 63]

D. HUMANITARNA POMOĆ

- 6.) U članku 15. Uredbe (EZ) br. 1257/96 briše se stavak 1.
-

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0113

Pravni akti u području pravosuđa kojima se predviđa korištenje regulatornog postupka s kontrolom (članak 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije)*I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi niza pravnih akata u području pravosuđa kojima se predviđa korištenje regulatornog postupka s kontrolom članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (COM(2013)0452 – C7-0197/2013 – 2013/0220(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/30)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0452),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 81. stavak 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0197/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 16. listopada 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir pismo predsjednika Odbora regija predsjedniku Parlamenta od 11. listopada 2013.,
 - uzimajući u obzir zajednički dogovor o delegiranim aktima koji je Konferencija predsjednika odobrila 3. ožujka 2011.,
 - uzimajući u obzir Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije ⁽²⁾, a posebno njegovu točku 15. i Prilog 1.,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 5. svibnja 2010. o delegiranju zakonodavnih ovlasti ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 25. veljače 2014. o daljnjim radnjama u vezi s delegiranjem zakonodavnih ovlasti i nadzora izvršavanja provedbenih ovlasti Komisije koje vrše države članice, ⁽⁴⁾
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja (A7-0480/2013),
- A. budući da se Komisija obvezala do kraja 2012. utvrditi koliko zakonodavnih akata s upućivanjima na regulatorni postupak s kontrolom preostaje na snazi, kako bi priredila odgovarajuće zakonodavne inicijative i tako dovršila prilagodbu na novi pravni okvir; budući da je najavljeni cilj bio da se do kraja sedmog mandata Parlamenta sve odredbe koje se odnose na regulatorni postupak s kontrolom uklone iz svih zakonodavnih instrumenata; budući da je Komisija predstavila prijedloge o ispunjenju te obveze, međutim kasnije nego što je bilo očekivano;
1. usvaja stajalište u prvom čitanju preuzimajući prijedlog Komisije;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ SL L 304, 20.11.2010, str. 47.

⁽³⁾ SL C 81 E, 15.3.2011., str.6.

⁽⁴⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2014)0127

Utorak, 25. veljače 2014.

3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta prosljedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2013)0220

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi niza pravnih akata u području pravosuđa kojima se predviđa korištenje regulatornog postupka s kontrolom članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 81. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Ugovorom iz Lisabona uvedena je mogućnost da zakonodavac delegira ovlasti Komisiji za donošenje nezakonodavnih akata opće primjene radi dopune ili izmjene određenih elemenata zakonodavnog akta koji nisu ključni;
- (2) mjere koje se mogu obuhvatiti delegiranjem ovlasti u skladu s člankom 290. stavkom 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) načelno odgovaraju mjerama obuhvaćenima regulatornim postupkom s kontrolom utvrđenim člankom 5.a Odluke Vijeća 1999/468/EZ ⁽³⁾.
- (3) nužno je prilagoditi članku 291. UFEU-a važeće pravne akte kojima je predviđena primjena regulatornog postupka s kontrolom;
- (4) ova Uredba ne bi smjela utjecati na postupke u tijeku za koje je odbor već dostavio svoje mišljenje u skladu s člankom 5.a Odluke 1999/468/EZ prije stupanja na snagu ove Uredbe;
- (5) kad Komisija priprema delegirane akte na temelju pravnih akata prilagođenih na temelju ove Uredbe, posebno je važno da provede odgovarajuće konzultacije, uključujući na stručnoj razini; prilikom pripreme i razrade delegiranih akata, Komisija treba voditi računa da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način;
- (6) Ujedinjenu Kraljevinu i Irsku obvezuju pravni akti iz Priloga i zato one sudjeluju u donošenju i primjeni ove Uredbe;
- (7) u skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22. o stajalištu Danske, koji je priložen Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, Uredba nije obvezujuća za nju te ne podliježe njezinoj primjeni;

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Ako je pravnim aktima navedenima u Prilogu I. ovoj Uredbi predviđena primjena regulatornog postupka s kontrolom iz članka 5.a stavaka 1. do 4. Odluke 1999/468/EZ, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 2. ove Uredbe.

⁽¹⁾ SL C 67, 6.3.2014., str. 104..

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 25. veljače 2014.

⁽³⁾ Odluka Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji (SL L 184, 17.7.1999., str. 23.).

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 2.

1. Ovlast usvajanja delegiranih akata dodijeljena Komisiji podliježe uvjetima utvrđenima ovim člankom.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji na neodređeno razdoblje.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti. Odlukom o poništenju prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Poništenje proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. Ono ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istovremeno priopćava Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Doneseni delegirani akt stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne ulože nikakav prigovor u roku od dva mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 3.

Ova Uredba ne utječe na postupke u tijeku za koje je odbor već dostavio svoje mišljenje u skladu s člankom 5.a Odluke 1999/468/EZ.

Članak 4.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u ,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG

Pravni akti u kojima se upućuje na regulatorni postupak s kontrolom iz članka 5.a Odluke 1999/468/EZ i koji su prilagođeni sustavu delegiranih akata.

1. Uredba Vijeća (EZ) br. 1206/2001 od 28. svibnja 2001. o suradnji između sudova država članica u prikupljanju dokaza u građanskim ili trgovačkim stvarima ⁽¹⁾
2. Uredba (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine ⁽²⁾
3. Uredba (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uvođenju postupka za europski platni nalog ⁽³⁾
4. Uredba (EZ) br. 861/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o uvođenju europskog postupka za sporove male vrijednosti ⁽⁴⁾
5. Uredba (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenog 2007. o dostavi u državama članicama sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima (dostava pismena) i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ SL L 174, 27.6.2001., str. 1.
⁽²⁾ SL L 143, 30.4.2004., str. 15.
⁽³⁾ SL L 399, 30.12.2006., str. 1.
⁽⁴⁾ SL L 199, 31.7.2007., str. 1.
⁽⁵⁾ SL L 324, 10.12.2007., str. 79.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0114

Prilagodba pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom (članak 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije) *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije niza pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom (COM(2013)0451 – C7-0198/2013 – 2013/0218(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/31)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0451),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2., članak 33., članak 43. stavak 2., članak 53. stavak 1., članak 62., članak 64. stavak 2., članak 91., članak 100. stavak 2., članak 114., članak 153. stavak 2. točku (b), članak 168. stavak 4. točku (b), članak 172., članak 192. stavak 1., članak 207. i članak 338. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0198/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 16. listopada 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir pismo predsjednika Odbora regija predsjedniku Parlamenta od 11. listopada 2013.,
 - uzimajući u obzir zajednički dogovor o delegiranim aktima koji je Konferencija predsjednika odobrila 3. ožujka 2011.,
 - uzimajući u obzir Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije ⁽²⁾, a posebno njegovu točku 15. i Prilog 1.,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 5. svibnja 2010. o delegiranju zakonodavnih ovlasti ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 25. veljače 2014. o pratećim mjerama za delegiranje zakonodavnih ovlasti i nadzoru država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽⁴⁾,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja i mišljenja Odbora za međunarodnu trgovinu, Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku, Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja, Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane, Odbora za industriju, istraživanje i energetiku, Odbora za unutarnje tržište i zaštitu potrošača i Odbora za promet i turizam (A7-0010/2014),
- A. budući da se Komisija obvezala do kraja 2012. utvrditi koliko je zakonodavnih akata s upućivanjima na regulatorni postupak s kontrolom ostalo na snazi kako bi priredila odgovarajuće zakonodavne inicijative i tako dovršila prilagodbu na novi pravni okvir; budući da je najavljeni cilj bio da se do kraja sedmog saziva Parlamenta sve odredbe koje se odnose na regulatorni postupak s kontrolom uklone iz svih zakonodavnih instrumenata; budući da je Komisija predstavila prijedloge o ispunjenju te obveze, međutim puno kasnije nego što je bilo očekivano;

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ SL L 304, 20.11.2010., str. 47.

⁽³⁾ SL C 81 E, 15.3.2011., str. 6.

⁽⁴⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2014)0127.

Utorak, 25. veljače 2014.

1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2013)0218

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno na prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o prilagodbi članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije niza pravnih akata kojima se predviđa primjena regulatornog postupka s kontrolom

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 33., članak 43. stavak 2., članak 53. stavak 1., članak 62., članak 64. stavak 2., članak 91., članak 100. stavak 2., članak 114., članak 153. stavak 2. točka (b), članak 168. stavak 4. točka (b), članak 172., članak 192. stavak 1., članak 207. i članak 338. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Ugovorom iz Lisabona uvedena je mogućnost da zakonodavac delegira ovlasti Komisiji za donošenje nezakonodavnih akata opće primjene radi dopune ili izmjene određenih elemenata zakonodavnog akta koji nisu ključni.
- (2) Mjere koje se mogu obuhvatiti delegiranjem ovlasti u skladu s člankom 290. stavkom 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) načelno odgovaraju mjerama obuhvaćenima regulatornim postupkom s kontrolom utvrđenim člankom 5.a Odluke Vijeća 1999/468/EZ ⁽³⁾.
- (3) Nužno je prilagoditi članku 290. UFEU-a niz važećih pravnih akata kojima je predviđena primjena regulatornog postupka s kontrolom.
- (4) Ova Uredba ne bi smjela utjecati na postupke u tijeku za koje je odbor prije stupanja na snagu ove Uredbe već dostavio svoje mišljenje u skladu s člankom 5.a Odluke 1999/468/EZ.
- (5) Budući da se prilagodbe instrumenata koje treba provesti u skladu s ovom Uredbom odnose samo na postupke, države članice ih nisu dužne prenositi kad je riječ o direktivama.
- (6) Kad Komisija priprema delegirane akte na temelju pravnih akata prilagođenih na temelju ove Uredbe, posebno je važno da provede odgovarajuće konzultacije, uključujući na stručnoj razini. Prilikom pripremanja i sastavljanja delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati istovremenu, pravovremenu i prikladnu dostavu relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.

⁽¹⁾ Mišljenje od 16. listopada 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 25. veljače 2014.

⁽³⁾ Odluka Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji (SL L 184, 17.7.1999., str. 23.).

Utorak, 25. veljače 2014.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Ako je pravnim aktima navedenima u Prilogu ovoj Uredbi predviđena primjena regulatornog postupka s kontrolom iz članka 5.a stavaka 1. do 5. Odluke 1999/468/EZ, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 2. ove Uredbe.
2. Ako je pravnim aktima navedenima u Prilogu predviđena primjena hitnog postupka iz članka 5.a stavka 6. Odluke 1999/468/EZ, Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s hitnim postupkom iz članka 3. ove Uredbe.

Članak 2.

1. Ovlast za usvajanje delegiranih akata dodijeljena Komisiji podliježe uvjetima utvrđenima ovim člankom.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji ~~na neodređeno~~ za razdoblje od **pet godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe. Komisija sastavlja izvješće u vezi s delegiranjem ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednakovog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.** [Am. 1]
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu poništiti delegiranje ovlasti. Odlukom o poništenju prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Poništenje proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. Ono ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istovremeno priopćava Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Doneseni delegirani akt stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne ulože nikakav prigovor u roku od dva mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskoga parlamenta ili Vijeća.

Odstupajući od prvog podstavka, razdoblje za podnošenje prigovora iznosi tri mjeseca te se za delegirane akte donesene na temelju odredbi iz točaka 81. ⁽¹⁾, 82. ⁽²⁾, 85. ⁽³⁾, 86. ⁽⁴⁾, 90. do 93. ⁽⁵⁾ odjeljka G te točke 95. ⁽⁶⁾ odjeljka H Priloga na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća produljuje za tri mjeseca. [Am. 2]

6. Ako je odredbama navedenima u Prilogu ovoj Uredbi predviđeno da se rok utvrđen u članku 5.a stavku 3. točki (c) Odluke 1999/468/EZ skрати u skladu s člankom 5.a stavkom 5. točkom (b) te Odluke, rokovi utvrđeni u stavku 5. ovog članka bit će mjesec dana.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 451/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o uspostavi nove statističke klasifikacije proizvoda po djelatnostima (KPD) i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3696/93 (SL L 145, 4.6.2008., str. 65.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 295/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o strukturnim poslovnim statistikama (SL L 97, 9.4.2008., str. 13.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1893/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju statističke klasifikacije ekonomskih djelatnosti NACE Revision 2 te izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3037/90 kao i određenih uredbi EZ-a o posebnim statističkim područjima (SL L 393, 30.12.2006., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 1161/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2005. o sastavljanju tromjesečnih nefinancijskih izvješća institucionalnog sektora (SL L 191, 22.7.2005., str. 22.).

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1165/98 od 19. svibnja 1998. o kratkoročnim statistikama (SL L 162, 5.6.1998., str. 1.). Uredba Vijeća (EZ) br. 2494/95 od 23. listopada 1995. o harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena (SL L 257, 27.10.1995., str. 1.). Uredba Vijeća (EEZ) br. 696/93 od 15. ožujka 1993. o statističkim jedinicama za promatranje i analizu proizvodnog sustava unutar Zajednice (SL L 76, 30.3.1993., str. 1.); Uredba Vijeća (EEZ) br. 3924/91 od 19. prosinca 1991. o uspostavi istraživanja Zajednice o industrijskoj proizvodnji (SL L 374, 31.12.1991., str. 1.).

⁽⁶⁾ Uredba (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. srpnja 2002. o primjeni međunarodnih računovodstvenih standarda (SL L 243, 11.9.2002., str. 1.).

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 3.

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka odmah stupaju na snagu i primjenjuju se ako nije iznesen nijedan prigovor u skladu sa stavkom 2. U priopćenju Europskom parlamentu i Vijeću o delegiranom aktu navode se razlozi korištenja hitnog postupka.

2. Europski parlament ili Vijeće mogu uložiti prigovor na delegirani akt u skladu s postupkom iz članka 2. stavka 5. U tom slučaju Komisija dotični akt stavlja izvan snage odmah nakon što je Europski parlament ili Vijeće obavijeste da su odlučili iznijeti prigovore.

Članak 4.

Ova Uredba ne utječe na postupke u tijeku za koje je odbor već dostavio svoje mišljenje u skladu s člankom 5.a Odluke 1999/468/EZ.

Članak 5.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u

Za Europski parlament za
Predsjednik

Vijeće
Predsjednik

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG

Pravni akti u kojima se upućuje na regulatorni postupak s kontrolom iz članka 5.a Odluke 1999/468/EZ i koji su prilagođeni sustavu delegiranih akata ⁽¹⁾

A. Komunikacijske mreže, sadržaj i tehnologija

1. Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama)
2. Direktiva 2002/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o pristupu i međusobnom povezivanju elektroničkih komunikacijskih mreža i pripadajuće opreme (Direktiva o pristupu)

B. Zapošljavanje, socijalna pitanja i uključivanje

3. Direktiva 2009/148/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenog 2009. o zaštiti radnika od rizika povezanih s izlaganjem azbestu na radu**
4. Direktiva 2009/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o minimalnim sigurnosnim i zdravstvenim zahtjevima za sigurnost i zdravlje radnika pri uporabi radne opreme na radu (druga pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
5. Direktiva 2006/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o minimalnim zdravstvenim i sigurnosnim zahtjevima s obzirom na izloženost radnika rizicima uzrokovanim fizikalnim čimbenicima (umjetno optičko zračenje) (devetnaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
6. Direktiva 2004/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o zaštiti radnika od rizika zbog izloženosti karcinogenim ili mutagenim tvarima na radu (šesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive Vijeća 89/391/EEZ)**
7. Direktiva 2003/10/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. veljače 2003. o minimalnim zdravstvenim i sigurnosnim zahtjevima u odnosu na izloženost radnika rizicima koji proizlaze iz fizičkih čimbenika (buke) (sedamnaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
8. Direktiva 2002/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o minimalnim zdravstvenim i sigurnosnim zahtjevima u odnosu na izloženost radnika rizicima uzrokovanim fizikalnim čimbenicima (vibracije) (šesnaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
9. Direktiva 2000/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o zaštiti radnika od rizika povezanih s izlaganjem biološkim agensima na radu (šesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
10. Direktiva 1999/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o minimalnim zahtjevima za poboljšanje sigurnosti i zaštite zdravlja radnika potencijalno izloženih riziku od eksplozivnih atmosfera (15. pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
11. Direktiva Vijeća 98/24/EZ od 7. travnja 1998. o zaštiti zdravlja i sigurnosti radnika na radu od rizika povezanih s kemijskim sredstvima (četnaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
12. Direktiva Vijeća 93/103/EZ od 23. studenog 1993. o minimalnim sigurnosnim i zdravstvenim zahtjevima pri radu na ribarskim brodovima (trinaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**

⁽¹⁾ U informativne svrhe, pravni akti koji se odnose na skraćeni rok u skladu s člankom 2. stavkom 6. u ovom su Prilogu označeni jednom zvjezdicom, pravni akti koji se odnose na hitni postupak u skladu s člankom 3. u ovom su Prilogu označeni dvjema zvjezdicama, pravni akti koji se odnose na hitni postupak u skladu s člankom 3. i na skraćeni rok u skladu s člankom 2. stavkom 6. u ovom su Prilogu označeni trima zvjezdicama, a **pravni akti iz drugog podstavka članka 2. stavka 5. u ovom su Prilogu označeni četirima zvjezdicama.** [Am. 3]

Utorak, 25. veljače 2014.

13. Direktiva Vijeća 92/104/EEZ od 3. prosinca 1992. o minimalnim zahtjevima za poboljšanje sigurnosti i zaštite zdravlja radnika u industrijama vađenja minerala iz površinskih i podzemnih kopova (dvanaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
14. Direktiva Vijeća 92/91/EEZ od 3. studenoga 1992. o minimalnim zahtjevima za poboljšanje zaštite sigurnosti i zdravlja radnika u industriji vađenjem minerala bušenjem (dvanaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
15. Direktiva Vijeća 92/58/EEZ od 24. lipnja 1992. o minimalnim zahtjevima za postavljanje sigurnosnih znakova i/ili znakova za zaštitu zdravlja na radu (deveta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
16. Direktiva Vijeća 92/57/EEZ od 24. lipnja 1992. o primjeni minimalnih sigurnosnih i zdravstvenih uvjeta na privremenim ili pokretnim gradilištima (osma pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
17. Direktiva Vijeća 92/29/EEZ od 31. ožujka 1992. o minimalnim sigurnosnim i zdravstvenim zahtjevima za poboljšanje medicinske skrbi na brodovima**
18. Direktiva Vijeća 90/270/EZ od 29. svibnja 1990. o minimalnim zahtjevima u pogledu sigurnosti i zaštite zdravlja pri radu sa zaslonima (peta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
19. Direktiva Vijeća 90/269/EEZ od 29. svibnja 1990. o minimumu zdravstvenih i sigurnosnih uvjeta pri ručnom prenošenju tereta u slučajevima kad postoji opasnost osobito od ozljeda leđa radnika (četvrta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
20. Direktiva Vijeća 89/656/EEZ od 30. studenoga 1989. o minimalnim sigurnosnim i zdravstvenim zahtjevima za uporabu osobne zaštitne opreme na radnom mjestu (treća pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
21. Direktiva Vijeća 89/654/EEZ od 30. studenoga 1989. o minimalnim sigurnosnim i zdravstvenim zahtjevima na gradilištima (prva pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)**
22. Direktiva Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu**

C. Klimatske aktivnosti

23. Uredba (EZ) br. 1005/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj
24. Direktiva 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o geološkom skladištenju ugljikovog dioksida i o izmjeni Direktive Vijeća 85/337/EEZ, Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2000/60/EZ, 2001/80/EZ, 2004/35/EZ, 2006/12/EZ, 2008/1/EZ i Uredbe (EZ) br. 1013/2006

D. Energija

25. Uredba (EZ) br. 1222/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o označivanju guma s obzirom na učinkovitost potrošnje goriva i druge bitne parametre
26. Uredba (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mrežama za transport prirodnog plina i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1775/2005
27. Uredba (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003

Utorak, 25. veljače 2014.

28. Uredba (EZ) br. 713/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o osnivanju Agencije za suradnju energetskih regulatora
29. Direktiva 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ
30. Direktiva 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ

E. Poduzeća i industrija

31. Uredba (EZ) br. 661/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zahtjevima za homologaciju tipa za opću sigurnost motornih vozila, njihovih prikolica i sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila
32. Uredba (EZ) br. 595/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o homologaciji motornih vozila i motora s obzirom na emisije iz teških vozila (Euro VI) i pristupu informacijama za popravak i održavanje vozila i izmjenama Uredbe (EZ) br. 715/2007 i Direktive 2007/46/EZ i stavljanju izvan snage direktiva 80/1269/EEZ, 2005/55/EZ i 2005/78/EZ
33. Direktiva 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju
34. Uredba (EZ) br. 79/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. siječnja 2009. o homologaciji motornih vozila s pogonom na vodik i izmjenama Direktive 2007/46/EZ
35. Direktiva 2009/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o sigurnosti igračkica
36. Direktiva 2009/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o pojednostavnjivanju uvjeta za transfer obrambenih proizvoda unutar Zajednice
37. Direktiva 2009/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim odredbama za mjerne instrumente i za metode mjeriteljskog nadzora (preinačena)
38. Direktiva 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva)
39. Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ
40. Direktiva 2004/10/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o usklađivanju zakona i ostalih propisa u vezi s primjenom načela dobre laboratorijske prakse i provjeri njihove primjene u ispitivanju kemijskih tvari
41. Direktiva 2004/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o nadzoru i provjeri dobre laboratorijske prakse (DLP)
42. Uredba (EZ) br. 2003/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o gnojivima
43. Direktiva 2000/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. svibnja 2000. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na emisiju buke u okoliš uzrokovane opremom za uporabu na otvorenom
44. Direktiva 97/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1997. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na mjere protiv emisije plinovitih i krutih onečišćujućih tvari iz motora s unutarnjim izgaranjem koji se ugrađuju u izvancestovne pokretne strojeve

Utorak, 25. veljače 2014.

45. Direktiva Vijeća 75/324/EEZ od 20. svibnja 1975. o usklađivanju zakonodavstava država članica o aerosolnim raspršivačima

F. Okoliš

46. Uredba (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o trgovini proizvodima od tuljana

47. Direktiva 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica

48. Direktiva 2009/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o fazi II. rekuperacije benzinskih para tijekom punjenja motornih vozila gorivom na benzinskim postajama

49. Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006**

50. Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (Okvirna direktiva o otpadu)

51. Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o pomorskoj strategiji)

52. Direktiva 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čistom zraku za Europu

53. Direktiva 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o procjeni i upravljanju rizicima od poplava

54. Direktiva 2007/2/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2007. o uspostavljanju infrastrukture za prostorne informacije u Europskoj zajednici (INSPIRE)

55. Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o otpremi pošiljaka otpada [Am. 4]

56. Uredba (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ

57. Direktiva 2006/118/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zaštiti podzemnih voda od onečišćenja i pogoršanja stanja

58. Direktiva 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o gospodarenju otpadom od istraživanja i eksploatacije mineralnih sirovina i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ

59. Direktiva 2006/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2006. o upravljanju kvalitetom voda za kupanje i stavljanju izvan snage Direktive 76/160/EEZ

60. Uredba (EZ) br. 850/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o postojanim organskim onečišćujućim tvarima i izmjeni Direktive 79/117/EEZ

61. Direktiva 2004/107/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o arsenu, kadmiju, živi, niklu i policikličkim aromatskim ugljikovodicima u zraku

62. Direktiva 2004/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ograničavanju emisija hlapivih organskih spojeva nastalih upotrebom organskih otapala u određenim bojama i lakovima i proizvodima za završnu obradu vozila, te o izmjeni Direktive 1999/13/EZ

63. Direktiva 2002/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o procjeni i upravljanju bukom okoliša

64. Direktiva 2001/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari

65. Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike

Utorak, 25. veljače 2014.

66. Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima
 67. Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada
 68. Direktiva Vijeća 98/83/EZ od 3. studenoga 1998. o kvaliteti vode namijenjene za ljudsku potrošnju
 69. Direktiva Vijeća 96/59/EZ od 16. rujna 1996. o odlaganju polikloriranih bifenila i polikloriranih terfenila (PCB/PCT)
 70. Direktiva 94/63/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o kontroli emisija hlapivih organskih spojeva (HOS-a) koje proizlaze iz skladištenja benzina i njegove distribucije od terminala do benzinskih postaja
 71. Direktiva 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu
 72. Direktiva Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovano nitratima iz poljoprivrednih izvora
 73. Direktiva Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda
 74. Direktiva Vijeća 86/278/EEZ od 12. lipnja 1986. o zaštiti okoliša, posebno tla, kod upotrebe mulja iz uređaja za pročišćavanje otpadnih voda u poljoprivredi
- G. Statistika
75. Uredba (EZ) br. 1185/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o statističkim podacima o pesticidima
 76. Uredba (EZ) br. 1338/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o statističkim podacima Zajednice o javnom zdravlju i zdravlju i sigurnosti na radnom mjestu
 77. Uredba (EZ) br. 1166/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o istraživanjima o strukturi poljoprivrednih gospodarstava i o istraživanju o metodama poljoprivredne proizvodnje i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 571/88
 78. Uredba (EZ) br. 1099/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o energetske statistici
 79. Uredba (EZ) br. 763/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o popisu stanovništva i stanova
 80. Uredba (EZ) br. 452/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o izradi i razvoju statistike o obrazovanju i cjeloživotnom učenju
 81. Uredba (EZ) br. 451/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o uspostavi nove statističke klasifikacije proizvoda po djelatnostima (KPD) i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3696/93**** [Am. 5]
 82. Uredba (EZ) br. 295/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o strukturnim poslovnim statistikama (preinaka)**** [Am. 6]
 83. Uredba (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o statistici Zajednice o migracijama i međunarodnoj zaštiti i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 311/76 o izradi statistike o stranim radnicima
 84. Uredba (EZ) br. 458/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. travnja 2007. o Europskom sustavu integrirane statistike socijalne zaštite (ESSPROS)
 85. Uredba (EZ) br. 1893/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o utvrđivanju statističke klasifikacije ekonomskih djelatnosti NACE Revision 2 te izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3037/90 kao i određenih uredbi EZ-a o posebnim statističkim područjima**** [Am. 7]
 86. Uredba (EZ) br. 1161/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2005. o sastavljanju tromjesečnih nefinancijskih izvješća institucionalnog sektora**** [Am. 8]
 87. Uredba (EZ) br. 808/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o statistici Zajednice o informacijskom društvu

Utorak, 25. veljače 2014.

88. Uredba (EZ) br. 1059/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o uspostavi zajedničkog razvrstavanja prostornih jedinica za statistiku (NUTS)
89. Uredba Vijeća (EZ) br. 530/1999 od 9. ožujka 1999. o strukturalnoj statistici o dohotku i troškovima rada
90. Uredba Vijeća (EZ) br. 1165/98 od 19. svibnja 1998. o kratkoročnim statistikama **** [Am. 9]
91. Uredba Vijeća (EZ) br. 2494/95 od 23. listopada 1995. o harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena **** [Am. 10]
92. Uredba Vijeća (EEZ) br. 696/93 od 15. ožujka 1993. o statističkim jedinicama za promatranje i analizu proizvodnoga sustava unutar Zajednice **** [Am. 11]
93. Uredba Vijeća (EEZ) br. 3924/91 od 19. prosinca 1991. uspostavi istraživanja Zajednice o industrijskoj proizvodnji**** [Am. 12]

H. Unutarnje tržište i usluge

94. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu
95. Uredba (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. srpnja 2002. o primjeni međunarodnih računovodstvenih standarda**** [Am. 13]
96. Direktiva 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga u Zajednici i poboljšanje kvalitete usluga

I. Mobilnost i prijevoz

97. Uredba (EZ) br. 1073/2009 Europskog Parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006
98. Uredba (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ
99. Uredba (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća
100. Uredba (EZ) br. 1072/2009 Europskog Parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta
101. Direktiva 2009/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju čistih i energetski učinkovitih vozila u cestovnom prijevozu
102. Direktiva 2009/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o određivanju temeljnih načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa i o izmjeni Direktive Vijeća 1999/35/EZ i Direktive 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća
103. Direktiva 2009/15/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije koje obavljaju nadzor brodova te za odgovarajuće aktivnosti pomorskih uprava
104. Uredba (EZ) br. 300/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008. o zajedničkim pravilima u području sigurnosti civilnog zračnog prometa i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2320/2002**
105. Direktiva 2008/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o upravljanju sigurnošću cestovne infrastrukture
106. Direktiva 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari*

Utorak, 25. veljače 2014.

107. Uredba (EZ) br. 1371/2007 Europskog Parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu
108. Direktiva 2007/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o davanju ovlaštenja strojovođama koji upravljaju lokomotivama i vlakovima na željezničkom sustavu Zajednice**
109. Direktiva 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama (preinačena)
110. Uredba (EZ) br. 336/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. veljače 2006. o provedbi Međunarodnog pravilnika o upravljanju sigurnošću unutar Zajednice te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 3051/95
111. Direktiva 2006/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o utvrđivanju tehničkih pravila za plovila unutarnje plovidbe i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 82/714/EEZ***
112. Uredba (EZ) br. 2111/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2005. o uspostavi liste Zajednice koja sadrži zračne prijevoznike na koje se primjenjuje zabrana letenja unutar Zajednice i o informiranju putnika u zračnom prometu o identitetu zračnog prijevoznika koji obavlja let i stavljanju izvan snage članka 9. Direktive 2004/36/EZ
113. Direktiva 2005/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o jačanju sigurnosne zaštite luka**
114. Direktiva 2005/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o usklađenim riječnim informacijskim servisima (RIS) na unutarnjim vodnim putovima u Zajednici
115. Uredba (EZ) br. 868/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o zaštiti od subvencija i nepravednih praksi određivanja cijena koje uzrokuju štetu zračnim prijevoznicima Zajednice koji pružaju usluge zračnog prijevoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice
116. Uredba (EZ) br. 789/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o prelasku teretnih i putničkih brodova između registara unutar Zajednice i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 613/91
117. Uredba (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem
118. Direktiva 2004/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o minimalnim sigurnosnim zahtjevima za tunele u transeuropskoj cestovnoj mreži
119. Direktiva 2004/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o interoperabilnosti elektroničkih sustava za naplatu cestarine u Zajednici
120. Uredba (EZ) br. 782/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. travnja 2003. o zabrani organokositrenih spojeva na brodovima
121. Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika, o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktive Vijeća 91/439/EEZ te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 76/914/EEZ
122. Direktiva 2003/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. travnja 2003. o posebnim zahtjevima stabiliteta za ro-ro putničke brodove
123. Uredba (EZ) br. 2099/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o osnivanju Odbora za sigurnost na moru i sprečavanje onečišćenja s brodova (COSS) i izmjeni uredaba o pomorskoj sigurnosti i sprečavanju onečišćenja s brodova
124. Direktiva 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2002. o uspostavi sustava nadzora plovidbe i informacijskog sustava Zajednice i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/75/EEZ

Utorak, 25. veljače 2014.

125. Direktiva 2002/30/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. ožujka 2002. o utvrđivanju pravila i postupaka u vezi s uvođenjem operativnih ograničenja vezanih uz buku u zračnim lukama Zajednice
126. Direktiva 2001/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2001. o utvrđivanju usklađenih zahtjeva i postupaka za siguran ukrcaj i iskrcaj brodova za rasuti teret
127. Direktiva Vijeća 1999/35/EZ od 29. travnja 1999. o sustavu obveznih pregleda radi sigurnog obavljanja linijske plovidbe ro-ro putničkih brodova i brzih putničkih plovila
128. Direktiva Vijeća 98/41/EZ od 18. lipnja 1998. o upisu osoba koje putuju na putničkim brodovima koji plove prema lukama ili iz luka država članica Zajednice
129. Direktiva Vijeća 96/50/EZ od 23. srpnja 1996. o usklađivanju uvjeta za dobivanje nacionalnih svjedodžbi zapovjednika za prijevoz robe i putnika unutarnjim vodnim putovima u Zajednici
130. Direktiva Vijeća 95/50/EZ od 6. listopada 1995. o jedinstvenim postupcima nadzora prijevoza opasnih tvari u cestovnom prometu
131. Uredba Vijeća (EEZ) br. 3922/91 od 16. prosinca 1991. godine o usklađivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u području civilnog zrakoplovstva
132. Direktiva Vijeća 91/672/EEZ od 16. prosinca 1991. o uzajamnom priznavanju nacionalnih svjedodžbi zapovjednika za prijevoz putnika i robe unutarnjim vodnim putovima

J. Zdravlje i potrošači

133. Direktiva 2009/128/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u postizanju održive upotrebe pesticida
134. Direktiva 2009/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o iskorištavanju i stavljanju na tržište prirodnih mineralnih voda**
135. Direktiva 2009/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o ograničenoj uporabi genetski modificiranih mikroorganizama (preinačena)
136. Direktiva 2009/32/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o usklađivanju zakonodavstva država članica o ekstrakcijskim otapalima koja se koriste u proizvodnji hrane i sastojaka hrane
137. Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ
138. Uredba (EZ) br. 1394/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o lijekovima za naprednu terapiju i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004
139. Uredba (EZ) br. 1901/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004
140. Uredba (EZ) br. 183/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. siječnja 2005. o utvrđivanju zahtjeva u pogledu higijene hrane za životinje
141. Uredba (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o materijalima i predmetima koji dolaze u dodir s hranom i stavljanju izvan snage direktiva 80/590/EEZ i 89/109/EEZ***
142. Uredba (EZ) br. 854/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju posebnih pravila organizacije službenih kontrola proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi
143. Uredba (EZ) br. 853/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju određenih higijenskih pravila za hranu životinjskog podrijetla
144. Uredba (EZ) br. 852/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o higijeni hrane

Utorak, 25. veljače 2014.

145. Uredba (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove
 146. Uredba (EZ) br. 2160/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenoga 2003. o kontroli salmonele i drugih određenih uzročnika zoonoza koji se prenose hranom
 147. Uredba (EZ) br. 2065/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. studenoga 2003. o aromama dima koje se uporabljaju ili su namijenjene za uporabu u ili na hrani
 148. Uredba (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o dodacima hrani za životinje
 149. Uredba (EZ) br. 1830/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o sljedivosti i označivanju genetski modificiranih organizama te sljedivosti hrane i hrane za životinje proizvedene od genetski modificiranih organizama i izmjeni Direktive 2001/18/EZ
 150. Direktiva 2003/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenoga 2003. o praćenju zoonoza i uzročnika zoonoza, o izmjeni Odluke Vijeća 90/424/EEZ i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/117/EEZ**
 151. Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane
 152. Uredba (EZ) br. 999/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. godine o utvrđivanju pravila za sprečavanje, kontrolu i iskorjenjivanje određenih transmisivnih spongiformnih encefalopatija
 153. Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu
 154. Direktiva 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. ožujka 2001. o namjernom uvođenju u okoliš genetski modificiranih organizama i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/220/EEZ
 155. Uredba (EZ) br. 141/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti
 156. Direktiva 1999/2/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. veljače 1999. o usklađivanju zakonodavstava država članica o hrani i sastojcima hrane podvrgnutim ionizirajućem zračenju***
 157. Uredba (EZ) br. 258/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 1997. o novoj hrani i sastojcima nove hrane
 158. Uredba Vijeća (EEZ) br. 315/93 od 8. veljače 1993. o utvrđivanju postupaka Zajednice za kontrolu kontaminata u hrani**
 159. Direktiva Vijeća 89/108/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na brzo smrznutu hranu namijenjenu prehrani ljudi
- K. Oporezivanje i carinska unija
160. Odluka br. 70/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o okruženju bez papira za carinu i trgovinu
-

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0115

Imenovanje člana Revizorskog suda – g. Oskar HERICS (AT)**Odluka Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o predloženom imenovanju Oskara Hericsa za člana Revizorskog suda (C7-0009/2014 – 2014/0802(NLE))****(Savjetovanje)**

(2017/C 285/32)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 286. stavak 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u skladu s kojim se Vijeće savjetovalo s Parlamentom (C7-0009/2014),
 - uzimajući u obzir članak 108. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za proračunski nadzor (A7-0128/2014),
- A. budući da je Odbor za proračunski nadzor Parlamenta ocijenio kvalifikacije predloženog kandidata, posebno u smislu uvjeta navedenih u članku 286. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
- B. budući da je na sjednici Odbora za proračunski nadzor 17. veljače 2014. održano saslušanje kandidata Vijeća za članstvo u Revizorskom sudu;
1. daje pozitivno mišljenje o prijedlogu Vijeća da se Oskar Herics imenuje članom Revizorskog suda;
 2. nalaže svojem predsjedniku da ovu Odluku prosljedi Vijeću i radi obavijesti Revizorskom sudu te drugim institucijama Europske unije i revizijskim institucijama država članica.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0117

Cilj smanjenja emisija CO₂ iz novih osobnih automobila za 2020. *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 443/2009 o određivanju načina postizanja cilja smanjenja emisija CO₂ iz novih osobnih automobila za 2020. (COM(2012)0393 – C7-0184/2012 – 2012/0190(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/33)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2012)0393),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 192. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0184/2012),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 12. prosinca 2012. ⁽¹⁾,
 - nakon savjetovanja s Odborom regija,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 29. studenoga 2013. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane i mišljenja Odbora za industriju, istraživanje i energetiku i Odbora za promet i turizam (A7-0151/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2012)0190

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 443/2009 radi utvrđivanja načinâ za postizanje cilja smanjenja emisija CO₂ iz novih osobnih automobila do 2020.

(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Uredbi (EU) br. 333/2014.)

⁽¹⁾ SL C 44, 15.2.2013., str. 109.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0118

Žig Zajednice *I****Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 o žigu Zajednice (COM(2013)0161 – C7-0087/2013 – 2013/0088(COD))****(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)**

(2017/C 285/34)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0161),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 118. stavak 1 Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0087/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora za pravna pitanja o korištenju delegiranih akata od 14. listopada 2013.,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja i mišljenja Odbora za međunarodnu trgovinu i Odbora za unutarnje tržište i zaštitu potrošača (A7-0031/2014),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. traži od Komisije da poduzme mjere za kodificiranje Uredbe kad zakonodavni postupak završi;
 4. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2013)0088**Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 o žigu Zajednice****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 118. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta 25. veljače 2014.

Utorak, 25. veljače 2014.

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 40/94 ⁽¹⁾, 2009. kodificirana kao Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 ⁽²⁾, stvorila je sustav zaštite žigova posebno za Europsku uniju koji je omogućio zaštitu žigova na razini Europske unije u skladu sa zaštitom žigova dostupnom na razini država članica prema sustavima nacionalnih žigova usklađenima Direktivom Vijeća 89/104/EEZ ⁽³⁾, kodificiranom kao Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾.
- (2) Slijedom stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona trebalo bi ažurirati terminologiju Uredbe (EZ) br. 207/2009. Pod tim se podrazumijeva zamjena riječi „žig Zajednice” riječima „~~europski~~ žig **Europske unije**”. U skladu sa zajedničkim pristupom decentraliziranim agencijama, oko kojeg su se u srpnju 2012. složili Europski parlament, Vijeće i Komisija, naziv „Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigova i dizajna)” trebao bi se zamijeniti nazivom „Agencija Europske unije za ~~žigove i dizajne~~ **intelektualno vlasništvo**” (dalje u tekstu „Agencija”) [Am. 1].
- (3) U nastavku Komunikacije Komisije od 16. srpnja 2008. o Strategiji prava industrijskog vlasništva za Europu ⁽⁵⁾, Komisija je obavila sveobuhvatnu procjenu sveukupnog funkcioniranja sustava žiga u Europi kao cjelini, obuhvaćajući razinu Unije i nacionalne razine te njihov međudodnos.
- (4) U svojim zaključcima od 25. svibnja 2010. o budućem preispitivanju sustava žiga u Europskoj uniji ⁽⁶⁾, Vijeće je zatražilo od Komisije da iznese prijedloge za preispitivanje Uredbe (EZ) br. 207/2009 i Direktive 2008/95/EZ.
- (5) Iskustvo stečeno od uspostavljanja sustava žiga Zajednice pokazalo je da su poduzeća s područja Unije i iz trećih zemalja prihvatila taj sustav, koji je postao uspješna i održiva **dopuna i** alternativa zaštiti žigova na razini država članica. [Am. 2]
- (6) Nacionalni žigovi ipak su i dalje potrebni onim poduzećima koja ne žele zaštitu svojih žigova na razini Unije ili koja ne mogu dobiti zaštitu diljem Unije dok nacionalna zaštita ne naiđe na prepreke. Svaka osoba koja traži zaštitu žiga trebala bi odlučiti traži li se zaštita samo kao nacionalni žig u jednoj državi članici ili više njih, samo kao žig Europske unije ili kao oboje.
- (7) Iako je procjena ukupnog funkcioniranja sustava žiga Zajednice potvrdila da su se mnogi aspekti tog sustava, uključujući osnovna načela na kojima je utemeljen, tijekom vremena pokazali dobrima te i dalje zadovoljavaju poslovne potrebe i očekivanja, Komisija je u svojoj komunikaciji „Jedinstveno tržište prava intelektualnog vlasništva” od 24. svibnja 2011. ⁽⁷⁾ zaključila da postoji potreba da se sustav žiga u Uniji modernizira tako što će ga se kao cjelinu učiniti djelotvornijim, učinkovitijim i dosljednijim te prilagoditi razdoblju interneta.
- (8) Zajedno s poboljšanjem i izmjenama sustava žiga Zajednice, zakoni i prakse o nacionalnim žigovima trebaju se dodatno uskladiti i usuglasiti sa sustavom žiga Unije u mjeri koja je primjerena kako bi se ostvarili što sličniji uvjeti za registraciju i zaštitu žigova diljem Unije.
- (9) Kako bi se omogućilo više fleksibilnosti uz istodobno osiguravanje veće pravne sigurnosti u pogledu načina prikazivanja žigova, zahtjev koji se odnosi na mogućnost grafičkog prikazivanja trebalo bi izbrisati iz definicije ~~europskog~~ žiga **Europske unije**. Trebalo bi biti dopušteno da se znak prikazuje u **registru žigova Europske unije u bilo kojem prikladnom obliku i to ne nužno grafički, sve dok se on može prikazati na jasan, precizan, samostalan, lako dostupan, postojan i objektivna način. Trebalo bi stoga biti dopušteno da se znak prikazuje u bilo kojem prikladnom obliku, uzimajući u obzir općedostupnu tehnologiju kojom se i to ne nužno grafički, sve dok prikaz omogućuje nadležnim tijelima i javnosti omogući** da s **preciznošću** ~~precizno i jasno~~ odrede točan predmet zaštite. [Am. 3]

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 40/94 od 20. prosinca 1993. o žigu Zajednice (SL L 11, 14.1.1994., str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, 24.3.2009., str. 1.)

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 40, 11.2.1989., str. 1.)

⁽⁴⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 299, 8.11.2008., str. 25.)

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ SL C 140, 29.5.2010., str. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Utorak, 25. veljače 2014.

- (10) Trenutačnim odredbama Uredbe (EZ) br. 207/2009 nedostaje ponuda iste razine zaštite oznaka izvornosti i zemljopisnog podrijetla kao drugih instrumenata prava Unije. Stoga je nužno objasniti apsolutne razloge za odbijanje koji se odnose na oznake izvornosti i zemljopisnog podrijetla te osigurati potpunu sukladnost s odgovarajućim zakonodavstvom Unije koje pruža zaštitu tih naslova intelektualnog vlasništva. Radi dosljednosti s ostalim zakonima Unije, opseg tih apsolutnih razloga treba se proširiti kako bi obuhvatio i zaštićene tradicionalne izraze za vina i zajamčene tradicionalne specijalitete.
- (11) Žigovi prijavljeni za registraciju koji su napisani na nekom pismu ili jeziku koji nisu razumljivi u Uniji ne bi se smjeli zaštititi ako bi se njihova registracija morala odbiti zbog apsolutnih razloga prilikom prevođenja ili transkribiranja na bilo koji službeni jezik država članica.
- (12) Primjereno je otežati nepošteno prisvajanje žigova proširivanjem mogućnosti da se usprotivi prijavama žiga Europske unije podnesenima s lošom namjerom.
- (13) S ciljem očuvanja snažne zaštite prava povezanih s oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla zaštićenih na razini Unije, potrebno je objasniti da ova prava omogućuju protivljenje registraciji nekog novog žiga Europske unije, bez obzira na to čine li ona ujedno i razloge za odbijanje koje ispitivač po službenoj dužnosti treba uzeti u obzir.
- (14) Kako bi se osigurala pravna sigurnost i potpuna sukladnost s načelom prioriteta prema kojem ranije registrirani žig ima prednost pred kasnije registriranim žigom, nužno je utvrditi da provedba prava dodijeljenih žigom Europske unije ne smije dovesti u pitanje prava nositelja stečena prije podnošenja prijave ili prije datuma prvenstva žiga Europske unije. To je u skladu s člankom 16. stavkom 1. Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva od 15. travnja 1994. ⁽¹⁾
- (15) ~~Kako bi se osigurala pravna sigurnost i jasnoća, nužno je razjasniti da ne samo u slučaju sličnosti nego i u slučaju kad se istovjetni znak koristi za istovjetne proizvode ili usluge, europskom bi žigu trebalo dodijeliti zaštitu samo ako negativno utječe na glavnu funkciju europskog žiga te u toj mjeri, a to je jamčiti komercijalno podrijetlo proizvoda ili usluga. [Am. 4]~~
- (16) Do zabune u vezi s komercijalnim izvorom iz kojeg potječu proizvodi ili usluge može doći kad trgovačko društvo upotrebljava isti ili sličan znak kao naziv marke tako da uspostavlja vezu između trgovačkog društva koje nosi taj naziv i proizvoda ili usluga koji dolaze iz tog trgovačkog društva. Povreda žiga Europske unije stoga treba obuhvaćati i uporabu znaka kao naziva marke ili slične oznake sve dok se uporaba vrši u svrhu razlikovanja proizvoda ili usluga prema njihovu komercijalnom podrijetlu.
- (17) Kako bi se osigurala pravna sigurnost i potpuna sukladnost s posebnim zakonodavstvom Unije, primjereno je osigurati da nositelj žiga Europske unije ima pravo zabraniti trećoj strani uporabu znaka u komparativnom oglašavanju ako je takvo komparativno oglašavanje protivno Direktivi 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (18) ***U cilju S ciljem jačanja zaštite žiga i učinkovitijeg suzbijanja krivotvorenja, te ne dovodeći u pitanje pravila WTO-a, a posebno članak V. GATT-a o slobodi tranzita, nositelj europskog žiga Europske unije trebao bi imati pravo spriječiti treće strane onemogućiti trećim stranama da u carinsko područje Unije unose robu koja na tom području nije puštena u slobodan promet, ako takva roba dolazi iz trećih zemalja i bez odobrenja nosi žig koji je u biti gotovo jednak europskom žigu Europske unije registriranom za tu robu. Time se ne bi trebao dovesti u pitanje neometan tranzit generičkih lijekova u skladu s međunarodnim obvezama Europske unije, a posebno u skladu s Deklaracijom o Sporazumu TRIPS i javnom zdravlju usvojenom na ministarskoj konferenciji WTO-a u Dohi 14. studenog 2001. [Am. 115***

⁽¹⁾ SL L 336, 23.12.1994., str. 214.

⁽²⁾ Direktiva 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju (SL L 376, 27.12.2006., str. 21.).

Utorak, 25. veljače 2014.

- (18a) *Nositelju žiga Europske unije treba se omogućiti poduzimanje mjerodavnih pravnih radnji, uključujući, između ostalog, pravo da traži od državnih carinskih vlasti da poduzmu mjere u vezi s robom kojom se navodno krše prava nositelja kao što su zadržavanje i uništenje u skladu s Uredbom (EU) 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. [Am. 6]*
- (18b) *Člankom 28. Uredbe (EU) br. 608/2013 utvrđuje se da je nositelj prava odgovoran za naknadu štete posjedniku robe u slučaju da se, između ostalog, za robu naknadno utvrdi da se njome ne krši pravo intelektualnog vlasništva. [Am. 7]*
- (18c) *Države članice trebale bi poduzeti odgovarajuće mjere za osiguravanje neometanog provoza generičkih lijekova. Nositelj žiga Europske unije ne bi trebao imati pravo, na temelju uočene ili stvarne sličnosti između međunarodnog nezaštićenog imena (INN) aktivnog sastojka u lijekovima i registriranog žiga, bilo kojoj trećoj strani da u okviru trgovačke djelatnosti unosi robu u carinsko područje države članice. [Am. 8]*
- (19) *Kako bi se učinkovitije spriječio ulazak krivotvorene robe, naročito u kontekstu internetske prodaje kad se roba dostavlja u malim pošiljkama kako je utvrđeno Uredbom (EU) br. 608/2013, nositelj valjano registriranog žiga Europske unije treba imati pravo zabraniti uvoz takve robe u Uniju, čak i kada samo njezin pošiljatelj krivotvorene robe posluje u komercijalne svrhe tijekom trgovine. U slučajevima u kojima su te mjere poduzete države članice trebaju osigurati da se pojedincima ili subjektima koji su naručili robu pruže informacije o razlozima tih mjera te o njihovim pravima u vezi s pošiljateljem;. [Am. 9]*
- (20) *Kako bi se nositeljima žiga Europske unije omogućila učinkovitija borba protiv krivotvorenja, trebali bi imati pravo zabraniti stavljanje na robu žiga koji povređuje pravo i sve provedbene akte prije stavljanja žiga.*
- (21) *Isključivim pravima koja se dodjeljuju žigom Europske unije ne bi se trebalo ovlastiti nositelja da zabrani uporabu znakova ili naznaka koje se upotrebljavaju pravedno i u skladu s poštenom praksom u industrijskim i trgovačkim pitanjima. Kako bi se stvorili jednaki uvjeti za nazive marka i žigova u slučaju sukoba u kontekstu toga da se nazivima marka redovito pruža neograničena zaštita od novih žigova, takva uporaba trebala bi uključivati uporabu samo nečijeg osobnog imena. Nadalje, trebala bi uključivati uporabu opisnih ili nerazlikovnih znakova ili oznaka općenito. Osim toga, nositelj ne bi smio biti ovlašten onemogućiti opću poštnu i pravednu uporabu žiga Europske unije za utvrđivanje proizvoda ili usluga kao nositeljevih ili upućivanje na njih.*
- (22) *Kako bi se osigurala pravna sigurnost i sačuvala zakonito stečena prava žiga, primjereno je i nužno utvrditi da, bez utjecanja na načelo da se novi žig ne može nametnuti na štetu ranijeg žiga, nositelji europskog žiga Europske unije ne smiju imati pravo protiviti se uporabi novog žiga ako je novi žig dobiven u vrijeme kad raniji žig nije mogao biti nametnut na štetu novog žiga. Pri kontrolama, carinske bi se vlasti trebale koristiti ovlastima i postupcima predviđenim zakonodavstvom Unije u pogledu primjene carinskih propisa za zaštitu intelektualnog vlasništva. [Am. 10]*
- (23) *Zbog pravednosti i pravne sigurnosti uporaba žiga Europske unije u obliku koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter žiga u odnosu na oblik u kojem je registriran treba biti dovoljna da bi se sačuvala prava dodijeljena neovisno o tome je li žig registriran u obliku u kojem se koristi.*

⁽¹⁾ *Uredba (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o provedbi carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva i stavljanju van snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (SL L 181, 29.6.2013., str. 15.).*

Utorak, 25. veljače 2014.

- (24) Uredbom (EZ) br. 207/2009 Komisiji se dodjeljuju ovlasti kako bi se donijela pravila kojima se provodi ta Uredba. Zbog stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona potrebno je uskladiti ovlasti dodijeljene u okviru Uredbe (EZ) br. 207/2009 s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije.
- (25) Posebno je važno da Komisija tijekom svog pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na stručnoj razini. Pri pripremi i sastavljanju delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se odgovarajući dokumenti istodobno, pravovremeno i na primjeren način dostave Europskom parlamentu i Vijeću.
- (26) Kako bi se osigurala djelotvorna registracija pravnih akata povezanih sa žigom Europske unije kao predmet vlasništva te osigurala potpuna transparentnost registra europskih žigova, ovlast donošenja delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora treba delegirati Komisiji u pogledu utvrđivanja određenih obveza podnositelja prijave što se tiče određenih žigova, pojedinosti o postupcima za upis prijenosa žigova Europske unije, stvaranja i prijenosa prava *in rem*, izvršenja, uključenosti u stečajni postupak te odobrenja ili prijenosa licencije u registar te za otkazivanje ili izmjenjivanje odgovarajućih unosa.
- (27) S obzirom na postupni pad i zanemariv broj prijava žiga Zajednice podnesenih u središnjim uredima država članica za intelektualno vlasništvo („uredi država članica”), trebalo bi dopustiti podnošenje prijava žiga Europske unije samo u Agenciji.
- (28) Zaštita žiga Europske unije dodjeljuje se u vezi s posebnim proizvodima ili uslugama čija narav i broj određuju opseg zaštite koja je pružena vlasniku žiga. Stoga je ključno uspostaviti pravila za označavanje i klasifikaciju proizvoda i usluga u Uredbi (EZ) br. 207/2009 te osigurati pravnu sigurnost i dobro upravljanje zahtijevanjem da se za proizvode i usluge za koje se traži zaštita žiga utvrdi podnositelj prijave uz dovoljnu jasnoću i preciznost kako bi se, isključivo na temelju prijave, nadležnim tijelima i gospodarskim subjektima omogućilo da odrede opseg zaštite za koju su se prijavili. Uporaba općenitih izraza treba se protumačiti kao da uključuje samo sve proizvode i usluge jasno obuhvaćene doslovnim značenjem izraza. Nositelji žigova Europske unije, koji su zbog prijašnje prakse Agencije registrirani s obzirom na cijeli naslov razreda iz Nicanske klasifikacije, trebaju imati mogućnost prilagodbe svojih specifikacija proizvoda i usluga kako bi se osiguralo da sadržaj registra zadovoljava potreban standard jasnoće i preciznosti u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije.
- (29) Kako bi se osigurao djelotvoran i učinkovit sustav podnošenja prijave za žig Europske unije, uključujući zahtjeve za pravo prvenstva i senioritet, ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu određivanja sredstava i načina podnošenja prijave za žig Europske unije, pojedinosti o službenim uvjetima prijave žiga Europske unije, sadržaja te prijave, ~~vrste pristojbe za prijavu~~, kao i pojedinosti o postupcima utvrđivanja uzajamnosti te zahtijevanja prvenstva prethodne prijave, izložbenog prava prvenstva i senioriteta nacionalnog žiga. [Am. 11]
- (30) Trenutačni sustav žiga Europske unije i nacionalnih pretraživanja nije ni pouzdan ni učinkovit. Stoga bi ga trebalo zamijeniti stavljanjem na raspolaganje sveobuhvatnih, brzih i snažnih tražilica koje javnost može slobodno upotrebljavati u kontekstu suradnje Agencije s uredima država članica.
- (31) Kako bi se osiguralo da Agencija djelotvorno, učinkovito i brzo ispita i registrira prijave žiga Europske unije, upotrebljavajući postupke koji su transparentni, temeljiti, poštenu i pravedni, ovlast donošenja delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora treba delegirati Komisiji u pogledu utvrđivanja pojedinosti o postupcima povezanim s provjerom poštovanja uvjeta za datum podnošenja prijave te formalnih uvjeta prijave, o postupcima za provjeravanje plaćanja pristojbi za razred te provjeru apsolutnih razloga za odbijanje, pojedinosti koje se tiču objave prijave, o postupcima za ispravljanje pogrešaka u objavi prijave, pojedinosti o postupcima povezanim s primjedbama trećih strana, pojedinosti postupka prigovora, pojedinosti o postupcima za podnošenje i ispitivanje prigovora te one koji upravljaju izmjenama i razdvajanjem prijave, pojedinosti koje se trebaju zabilježiti u registru prilikom registriranja žiga Europske unije, načinima objave registracije i sadržaja te načinima izdavanja potvrde o registraciji.

Utorak, 25. veljače 2014.

- (32) Kako bi se omogućilo djelotvorno i učinkovito produljenje žigova Europske unije te sigurna primjena odredbi o izmjeni i razdvajanju žiga Europske unije u praksi, ne dovodeći u pitanje pravnu sigurnost, ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu utvrđivanja ~~načina~~ **postupka** produljenja žiga Europske unije i postupaka njegove izmjene i razdvajanja. [Am. 12]
- (33) Kako bi se nositelju žiga Europske unije dopustilo da se jednostavno odrekne žiga Europske unije, a da se pritom poštuju prava trećih strana upisanih u registar u vezi s tim žigom, kako bi se osiguralo da se žig Europske unije može opozvati ili proglašiti ništavim na djelotvoran i učinkovit način transparentnim, temeljitim, poštenim i pravednim postupcima te kako bi se u obzir uzela načela utvrđena u ovoj Uredbi, ovlast donošenja delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu određivanja postupka kojim se uređuje odricanje od žiga Europske unije, kao i postupaka za opoziv i ništavost.
- (34) Kako bi se omogućilo da žalbeno vijeće djelotvorno, učinkovito i u cijelosti pregleda odluke Agencije transparentnim, temeljitim, poštenim i pravednim postupkom kojim se u obzir uzimaju načela utvrđena u Uredbi (EZ) br. 207/2009, ovlast donošenja delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu određivanja pojedinosti o sadržaju obavijesti o žalbi, postupku za podnošenje i ispitivanje prijave, sadržaju i obliku odluka žalbenog vijeća te naknadi pristojbe za prijavu.
- (35) Kao dopuna postojećim odredbama o zajedničkim žigovima Zajednice te kako bi se ispravila trenutačna neravnoteža između nacionalnih sustava i sustava žiga Europske unije, potrebno je dodati niz posebnih odredbi u svrhu pružanja zaštite europskih certifikacijskih žigova koji ustanovi ili organizaciji za izdavanje potvrda omogućuju dopuštenje pristašama sustava za izdavanje potvrda uporabe žiga kao oznake proizvoda ili usluga koji su u skladu s uvjetima izdavanja potvrda.
- (35a) **Kako bi se doprinijelo poboljšanju uspješnosti cijelog sustava registracije i kako bi se osiguralo odbijanje registracije žiga u slučaju postojanja apsolutnih razloga za odbijanje, uključujući posebno ako je žig opisan ili nerazlikovan ili takve naravi kojom bi se moglo javnost dovesti u zabludu kad je riječ o npr. prirodi, kvaliteti ili geografskom podrijetlu robe ili usluga, trećim bi se stranama trebalo omogućiti da pismenim putem dostave središnjim uredima za industrijsko vlasništvo država članica opažanja u kojima izlažu apsolutne razloge koji su prepreka registraciji.** [Am. 13]
- (36) Kako bi se omogućila djelotvorna i učinkovita uporaba europskih zajedničkih i certifikacijskih žigova, ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu utvrđivanja **službenog sadržaja** ~~razdoblja za podnošenje propisa o uporabi tih žigova i njihovu sadržaju.~~ [Am. 14]
- (37) Iskustvo stečeno u prijavi trenutačnog sustava žiga Zajednice pokazalo je da postoji mogućnost poboljšanja određenih aspekata postupka. Prema tome, po potrebi treba poduzeti određene mjere za pojednostavljivanje i ubrzavanje postupaka te za jačanje pravne sigurnosti i predvidljivosti.
- (38) Kako bi se osiguralo neometano, djelotvorno i učinkovito funkcioniranje sustava žigova Europske unije, ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu utvrđivanja uvjeta koji se odnose na oblik odluka, pojedinosti o usmenom postupku i načina izvođenja dokaza, načina dostavljanja obavijesti, postupka utvrđivanja gubitka prava, načina komuniciranja i obrazaca kojima se trebaju koristiti strane u postupku, pravila o izračunavanju i trajanju vremenskih ograničenja, postupaka za opoziv odluke ili brisanje unosa iz registra te ispravljanje očitih pogrešaka u odlukama i pogrešaka koje se mogu pripisati Agenciji, načina prekidanja postupka i postupaka koji se odnose na raspodjelu i utvrđivanje troškova, pojedinosti koje treba unijeti u registar, ~~pojedinosti o uvidu u spise i njihovu vođenju,~~ načina objavljivanja u Glasniku žigova Europske unije i Službenom listu Agencije, načina administrativne suradnje između Agencije i tijela vlasti država članica te pojedinosti o zastupanju pred Agencijom. [Am. 15]

Utorak, 25. veljače 2014.

- (39) Iz razloga pravne sigurnosti i veće transparentnosti primjereno je jasno odrediti sve zadaće Agencije, uključujući i one koje nisu povezane s upravljanjem sustavom žiga Unije.
- (40) S ciljem poticanja konvergencije praksi i razvoja zajedničkih sredstava, nužno je uspostaviti prikladan okvir za suradnju između Agencije i ureda država članica, jasno određujući **ključna** područja suradnje i omogućujući Agenciji usklađivanje odgovarajućih zajedničkih projekata u interesu Unije i financiranje, sve do najvećeg mogućeg iznosa, tih zajedničkih projekata bespovratnim sredstvima. Navedene aktivnosti suradnje trebale bi biti korisne za poduzeća koja se koriste sustavima žigova u ~~Uniji~~ **Uniji**. Za korisnike režima Unije utvrđenog u ~~ovoj~~ **Uredbi (EZ) br. 207/2009** zajednički projekti, posebice baze podataka **koje se koriste** u svrhu pretraživanja i savjetovanja, trebaju pružiti, **besplatno**, dodatna, uključiva i učinkovita i ~~besplatna~~ sredstva kako bi bili u skladu s posebnim zahtjevima koji proizlaze iz jedinstvenog karaktera ~~europskog~~ **žiga Europske unije**. **Međutim, ne bi smjelo biti obvezujuće da države članice provode rezultate takvih zajedničkih projekata. Iako je važno da sve strane doprinose uspjehu zajedničkih projekata, posebice dijeljenjem najboljih praksi i iskustava, stroga obveza kojom se zahtijeva da sve države članice provode rezultate zajedničkih projekata, čak i ako, na primjer, država članica smatra da već ima bolji IT ili sličnu uslugu, ne bi bila ni proporcionalna ni u najboljem interesu korisnika.** [Am. 16]
- (41) Određena načela povezana s upravljanjem Agencijom trebaju se prilagoditi zajedničkom pristupu decentraliziranim agencijama koji su u srpnju 2012. donijeli Europski parlament, Vijeće i Komisija.
- (42) Radi veće pravne sigurnosti i transparentnosti potrebno je ažurirati neke odredbe u vezi s organizacijom i funkcioniranjem Agencije.
- (43) Radi dobrog financijskog upravljanja, nakupljanje znatnih proračunskih viškova treba izbjegavati. Ovim se ne dovodi u pitanje Agencijino održavanje financijske rezerve kojom se pokriva jedna godina njezinih operativnih rashoda kako bi se osigurao kontinuitet njezinih operacija i izvršavanje njezinih zadataka.
- (44) Kako bi se omogućilo djelotvorno i učinkovito pretvaranje prijave ili registracije žiga Europske unije u nacionalnu prijavu žiga uz istodobno osiguravanje temeljitog ispitivanja odgovarajućih zahtjeva, ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu utvrđivanja službenih uvjeta s kojima zahtjev za pretvaranje mora biti u skladu te pojedinosti o njegovu ispitivanju i objavi.
- (44a) **Struktura pristojbi utvrđena je Uredbom Komisije (EZ) br. 2869/95⁽¹⁾. Međutim, struktura pristojbi središnji je aspekt funkcioniranja sustava žiga Unije te je revidirana samo dvaput od uspostavljanja, i to tek nakon značajne političke rasprave. Struktura pristojbi trebala bi stoga biti izravno regulirana u Uredbi (EZ) br. 207/2009. Uredbu (EZ) br. 2869/95 stoga treba staviti izvan snage, a odredbe o strukturi pristojbi koje se nalaze u Uredbi Komisije (EZ) br. 2868/95⁽²⁾ trebalo bi izbrisati.** [Am. 17]
- (45) Kako bi se osigurala djelotvorna i učinkovita metoda rješavanja sporova, ~~osiguravanja~~ dosljednosti s režimom jezika utvrđenim u Uredbi (EZ) br. 207/2009, brzo donošenje **u slučajevima** s odluka o jednostavnim predmetima te djelotvorna i učinkovita organizacija žalbenog vijeća, ~~te kako bi se jamčila prikladna i realistična razina pristojbi koje će Agencija naplaćivati,~~ uz pridržavanje proračunskih načela određenih u Uredbi (EZ) br. 207/2009, ovlast donošenja delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora treba delegirati Komisiji u odnosu na dodatno utvrđivanje detalja o jezicima koji se trebaju koristiti pred Agencijom, slučajevima u kojima bi jedan član trebao podnijeti prigovor i otkazati odluke, detaljima o organizaciji žalbenog vijeća, ~~iznosima pristojbi koje treba platiti Agenciji i detaljima vezanima za njihovo plaćanje~~ **pristojbi.** [Am. 18]

⁽¹⁾ Uredba Komisije br. 2869/95 od 13. prosinca 1995. o pristojbama koje se plaćaju Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (SL L 303, 15.12.1995., str. 33.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 2868/95 od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice (SL L 303, 15.12.1995., str. 1.).

Utorak, 25. veljače 2014.

- (46) Kako bi se osigurala djelotvorna i učinkovita registracija međunarodnih žigova, potpuno u skladu s pravilima Protokola povezanoga s Madridskim sporazumom o međunarodnoj registraciji žigova, ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu utvrđivanja uvjeta o postupcima povezanim s međunarodnom registracijom žigova.
- (46a) **Izvršeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, koji je dao mišljenje 11. srpnja 2013 ⁽²⁾. [Am. 19]**
- (47) Uredba (EZ) br. 207/2009 trebala bi se izmijeniti u skladu s tim.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 207/2009 mijenja se kako slijedi:

- (1) u naslovu „žigu Zajednice” zamjenjuje se „žigu Europske unije”;
- (2) u cijeloj Uredbi riječi „žig Zajednice” zamjenjuju se riječima „~~europski~~ žig **Europske unije**” i prave se sve nužne gramatičke promjene; **[Am. 20 Ova izmjena primjenjuje se u cijelom zakonodavnom tekstu koji se razmatra.]**
- (3) u cijeloj Uredbi riječi „sud za žigove Zajednice” zamjenjuju se riječima „sud za ~~europske~~ žigove **Europske unije**” i prave se sve nužne gramatičke promjene; **[Am. 21 Ova izmjena primjenjuje se u cijelom zakonodavnom tekstu koji se razmatra.]**
- (4) u cijeloj Uredbi riječi „zajednički žig Zajednice” zamjenjuju se riječima „zajednički ~~europski~~ žig **Europske unije**” i prave se sve nužne gramatičke promjene; **[Am. 22 Ova izmjena primjenjuje se u cijelom zakonodavnom tekstu koji se razmatra.]**
- (5) u cijeloj Uredbi, osim u slučajevima iz točaka (2), (3) i (4), riječi „Zajednica”, „Europska zajednica” i „Europske zajednice” zamjenjuju se riječju „Unija” i prave se sve nužne gramatičke promjene;
- (6) u cijeloj Uredbi riječ „Ured”, ako se odnosi na Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) iz članka 2. Uredbe, zamjenjuje se riječju „Agencija” i prave se sve nužne gramatičke promjene;
- (7) u cijeloj Uredbi riječ „predsjednik” zamjenjuje se riječju „izvršni direktor” i prave se sve nužne gramatičke promjene;
- (8) članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Agencija

1. Ovime se osniva Agencija Europske unije ~~za žigove i dizajne~~, **za intelektualno vlasništvo**, dalje u tekstu „Agencija”. **[Am. Ova izmjena primjenjuje se u cijelom zakonodavnom tekstu koji se razmatra.]**

2. Sva upućivanja u pravu Unije na Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) čitaju se kao upućivanja na Agenciju.”;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽²⁾ SL C 32, 4.2.2014., str. 23.

Utorak, 25. veljače 2014.

(9) članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Znakovi od kojih se može sastojati žig Europske unije

Europski žig **Žig Europske unije** može se sastojati od bilo kakvih znakova, posebno od riječi, uključujući osobna imena, od crteža, slova, brojki, boja kao takvih, oblika proizvoda ili njihova pakiranja **ili** zvukova, pod uvjetom da **se primjenjuje opće dostupna tehnologija i da su takvi znakovi** prikladni za:

- (a) razlikovanje proizvoda ili usluga jednog poduzeća od proizvoda ili usluga drugih poduzeća; **te da**
- (b) ~~prikazivanje na način koji omogućuje da nadležna tijela i javnost odrede točan predmet zaštite koja je pružena njegovu nositelju.~~; **se može prikazati u registru žigova Europske unije tako da omogućuje da nadležna tijela i javnost odrede točan i jasan predmet zaštite koja je pružena njegovu nositelju.** [Am. 24]

(10) članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) U stavku 1. točke (j) i (k) zamjenjuju se sljedećim:

- „(j) žigovi koji su isključeni iz registracije i ne smiju se više upotrebljavati u skladu sa zakonodavstvom Unije ili međunarodnim sporazumima čija je potpisnica Unija, kojima se osigurava zaštita oznaka izvornosti i zemljopisnog podrijetla;
- (k) žigovi koji su isključeni iz registracije u skladu sa zakonodavstvom Unije ili međunarodnim sporazumima čija je potpisnica Unija, kojima se osigurava zaštita **jakih alkoholnih pića**, tradicionalnih izraza za vina i zajamčenih tradicionalnih specijaliteta;
- (l) žigovi koji sadrže ili se sastoje od ranijeg naziva sorte registrirane u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 2100/94 (*) u odnosu na istu vrstu proizvoda.; [Am. 25]

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 2100/94 od 27. srpnja 1994. o oplemenjivačkim pravima na biljnu sortu Zajednice (SL L 227, 1.9.1994., str. 1).“;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Stavak 1. primjenjuje se neovisno o tome što razlozi za nemogućnost registracije postoje samo u jednom dijelu Unije.

~~(a) samo u jednom dijelu Unije;~~

~~(b) samo kada je žig na stranom jeziku ili pismu preveden na bilo koji jezik ili transkribiran na bilo koje pismo neke države članice.~~; [Am. 26]

(11) članak 8. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Na temelju prigovora nositelja žiga, žig se ne registrira:

- (a) kad trgovački zastupnik ili predstavnik nositelja žiga podnese prijavu za njegovu registraciju u svoje ime bez odobrenja nositelja žiga, osim ako takav zastupnik ili predstavnik opravda svoj postupak; **ili** [Am. 27]
- (b) ako se žig zabunom može lako zamijeniti s prijašnjim žigom koji je zaštićen izvan Unije, pod uvjetom da se u vrijeme podnošenja prijave prijašnji žig zaista upotrebljavao i da je podnositelj prijave imao loše namjere.“;

(b) u stavku 4. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„4. Na temelju prigovora nositelja neregistriranog žiga ili nekog drugog znaka koji se rabi u trgovačkom prometu i čija važnost nije samo lokalnog karaktera, žig za koji je podnesena prijava ne registrira se kad i u opsegu u kojem, sukladno zakonodavstvu Unije kojim se pruža zaštita oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla, ili pravnom propisu države članice koji se primjenjuje na taj znak.“

Utorak, 25. veljače 2014.

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nadalje, na temelju prigovora nositelja ranije registriranoga žiga u smislu stavka 2., žig za koji je podnesena prijava ne registrira se kad je istovjetan s ranijim žigom ili sličan ranijem žigu, neovisno o tome jesu li proizvodi ili usluge za koje je prijavljen istovjetni onima za koje je registriran raniji žig, slični njima ili nisu slični njima, kad, u slučaju ranijeg žiga Europske unije, žig ima ugled u Uniji ili kad, u slučaju ranijeg nacionalnog žiga, žig ima ugled u dotičnoj državi članici i kada bi uporaba žiga za koji je podnesena prijava bez opravdanog razloga nepošteno iskoristila razlikovni karakter ili ugled ranijeg žiga ili im naštetila.”;

(12) članak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.

Prava koja proizlaze iz europskog žiga **Europske unije**

1. Registracijom europskog žiga **Europske unije** nositelj žiga stječe isključiva prava.

2. Bez dovođenja u pitanje prava nositelja stečenih prije datuma podnošenja zahtjeva ili datuma prvenstva žiga Europske unije, nositelj europskog žiga **Europske unije** ima pravo spriječiti sve treće strane koje nemaju njegovo odobrenje da u trgovačkom prometu rabe bilo koji znak u vezi s proizvodima ili uslugama ako:

(a) znak je istovjetan europskom žigu **Europske unije** te se upotrebljava u odnosu na proizvode ili usluge koje su istovjetne onima za koje je europski žig **Europske unije** registriran te kad takva uporaba utječe ili može utjecati na svrhu europskog žiga, a to je jamčiti potrošačima podrijetlo proizvoda ili usluga;

(b) **ne dovodeći u pitanje točku (a)**, znak je istovjetan ili sličan europskom žigu **Europske unije** te se upotrebljava za proizvode ili usluge istovjetne ili slične proizvodima ili uslugama za koje je europski žig **Europske unije** registriran, ako postoji vjerojatnost **opasnosti zamjene u dovođenja** javnosti; ~~u zabludu uključuje vjerojatnost opasnosti zamjene u javnosti dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u vezu opasnosti povezivanja~~ tog znaka i žiga;

(c) znak je istovjetan ili sličan europskom žigu **Europske unije**, neovisno o činjenici jesu li proizvodi ili usluge za koje se žig upotrebljava istovjetni **ili slični, slični** ili nisu slični onima za koje je registriran europski žig **Europske unije**, te ako taj europski žig **Europske unije** ima ugled u Uniji i ako uporaba tog žiga bez opravdanog razloga nepošteno iskorištava razlikovni karakter ili ugled europskog žiga **Europske unije** ili im šteti.

3. Sukladno odredbama stavka 2. posebno se može zabraniti sljedeće:

(a) isticanje znaka na proizvodima ili na njihovim pakiranjima;

(b) nuđenje proizvoda ili njihovo stavljanje na tržište ili skladištenje u te svrhe pod tim znakom, ili nuđenje ili pružanje usluga pod tim znakom;

(c) uvoz ili izvoz proizvoda pod tim znakom;

(d) uporaba znaka kao trgovačkog naziva ili naziva trgovačkog društva ili dijela trgovačkog naziva, odnosno dijela naziva trgovačkog društva;

(e) uporaba tog znaka na poslovnim dokumentima i u reklamiranju;

(f) uporaba tog znaka u komparativnom oglašavanju protivno Direktivi 2006/114/EZ (*).

Utorak, 25. veljače 2014.

4. Nositelj europskog **registriranog** žiga **Europske unije** također ima pravo ~~spriječiti uvoz~~ **na sprečavanje uvoza** robe **u Uniju u malim pošiljkama prema definiciji iz Uredbe (EU) br. 608/2013 (**)** ~~iz stavka 3. točke (e) kada samo njezin pošiljatelj djeluje u trgovačkom prometu~~ **te ako ta roba, uključujući pakiranje, bez odobrenja nosi žig koji je jednak registriranom žigu Europske unije za tu robu ili koji se u svojim ključnim aspektima ne može razlikovati od tog žiga Europske unije. U slučajevima u kojima su te mjere poduzete države članice osiguravaju da se pojedincima ili subjektima koji su naručili robu pruže informacije o razlozima tih mjera te o njihovim pravima u vezi s pošiljateljem.**

5. **Ne dovodeći u pitanje pravila WTO-a, a posebno članak V. GATT-a o slobodi tranzita**, nositelj europskog žiga **Europske unije** također ima pravo **spriječiti sve treće strane** ~~na sprečavanje svih trećih strana da u okviru trgovinske djelatnosti u~~ carinsko područje Unije unose robu, ~~u okviru trgovinske djelatnosti,~~ koja na tom području nije puštena u slobodan promet, ako ta roba, uključujući pakiranje, dolazi iz ~~trećih zemalja~~ i bez odobrenja nosi žig koji je jednak europskom žigu **Europske unije** registriranom za tu robu, ~~ili koji se u svojim ključnim aspektima ne može razlikovati od tog žiga.~~; [Am. 28 i 116]

(*) Direktiva 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju (SL L 376, 27.12.2006., str. 21.)

(**) Uredba (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o carinskoj provedbi prava intelektualnog vlasništva i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (SL L 181, 29.6.2013., str. 15.);

(13) dodaju se sljedeći članci:

„Članak 9.a

Kršenje prava nositelja uporabom opreme, pakiranja ili drugih sredstava

Ako je izgledno da će se oprema, pakiranja ili druga sredstva na kojima je žig istaknut upotrebljavati za proizvode ili usluge te da će se uporabom u vezi s tim proizvodima ili uslugama kršiti prava nositelja u skladu s člankom 9. stavcima 2. i 3., nositelj žiga Europske unije ima pravo zabraniti sljedeće:

- (a) isticanje tijekom trgovine znaka istovjetnog s žigom Europske unije ili sličnog njemu na opremi, pakiranju ili drugim sredstvima na kojima žig može biti istaknut;
- (b) nuđenje ili stavljanje na tržište, ili skladištenje u te svrhe, ili uvoz ili izvoz opreme, pakiranja ili drugih sredstava na kojima je žig istaknut.

Članak 9.b

Datum učinka prava prema trećim stranama

1. Prava koja proizlaze iz žiga Europske unije imaju učinak prema trećim stranama od datuma objave registracije žiga.
2. U odnosu na radnje poduzete nakon datuma objave prijave žiga Europske unije, kad bi te radnje nakon objave registracije žiga bile zabranjene na temelju te objave, može se zahtijevati razumna naknada.
3. Sud nadležan za slučaj može donijeti odluku o meritumu stvari tek nakon objave registracije.”;

(14) članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Ograničenje učinaka europskog žiga **Europske unije**

1. ~~Europski~~ žig **Europske unije** ne daje nositelju pravo zabraniti trećoj strani uporabu u trgovačkom prometu:

Utorak, 25. veljače 2014.

- (a) njezina imena ili adrese;
- (b) znakova ili podataka koji nisu razlikovni ili koji se odnose na vrstu, kakvoću, količinu, namjenu, vrijednost, zemljopisno podrijetlo, vrijeme proizvodnje proizvoda ili pružanja usluge ili druge karakteristike tih proizvoda ili usluga;
- (c) žiga u svrhu prepoznavanja ili upućivanja na proizvode ili usluge kao one koji pripadaju nositelju žiga, osobito ako je uporaba žiga nužna za označavanje predviđene svrhe proizvoda ili usluge, osobito ako je riječ o dodatnim ili rezervnim dijelovima.
 - (i) nužna za označavanje predviđene svrhe proizvoda ili usluge, osobito ako je riječ o dodatnim ili rezervnim dijelovima;
 - (ii) *korištena u komparativnom oglašavanju u skladu sa svim uvjetima iz Direktive 2006/114/EZ;*
 - (iii) *opravdana kako bi se skrenula pozornost potrošača na preprodaju izvornih proizvoda koji su prvotno prodani sa suglasnošću ili bez suglasnosti nositelja žiga;*
 - (iv) *korištena kako bi se izradile legitimne alternative proizvodima ili uslugama nositelja žiga;*
 - (v) *korištena u svrhe parodije, umjetničkog izražavanje, kritike ili komentiranja;*

~~Prvi podstavak~~ **Ovaj stavak** primjenjuje se samo kad je uporaba treće strane u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini.

2. Smatra se da uporaba treće strane nije u skladu s poštenim praksama, posebice u nekom od sljedećih slučajeva:

- (a) kada se tom uporabom stvara dojam da postoji komercijalna povezanost između treće strane i nositelja žiga;
- (b) kada se tom uporabom bez opravdanog razloga iskorištava razlikovni karakter ili ugled žiga ili mu se nanosi šteta.;

2a. Žig ne daje nositelju pravo zabraniti trećoj strani uporabu žiga iz opravdanog razloga i u nekomercijalne svrhe.

2b. Žig ne daje nositelju žiga pravo zabraniti trećoj strani da se u trgovačkom prometu koristi ranijim pravom koje se odnosi samo na određeni lokalitet, ako je to pravo priznato prema zakonodavstvu predmetne države članice i u granicama područja na kojem je priznato.” [Am. 29]

- (15) ~~u članku~~ **Članak 13. stavak 1.** riječ „Zajednice” zamjenjuje se riječima „Europskoga gospodarskog prostora” ~~sljedećim;~~

„1. Žig Europske unije ne daje nositelju pravo zabraniti njegovu uporabu u odnosu na proizvode koji su, pod tim žigom, stavljeni na tržište Europskog gospodarskog prostora od strane samog nositelja žiga ili uz njegovu odobrenje.”; [Am. 30]

- (16) umeće se sljedeći članak.:

„Članak 13.a

Interventno pravo nositelja kasnije registriranog žiga kao način obrane u postupcima zbog povrede

1. U postupcima zbog povrede nositelj žiga Europske unije nema pravo zabraniti uporabu kasnije registriranog žiga Europske unije ako se taj kasniji žig ne proglasi ništavim u skladu s člankom 53. stavcima 3. i 4., člankom 54. stavcima 1. i 2. te člankom 57. stavkom 2.

2. U postupcima zbog povrede nositelj žiga Europske unije nema pravo zabraniti uporabu kasnije registriranog nacionalnog žiga ako se taj kasnije registrirani nacionalni žig ne proglasi ništavim u skladu s člankom 8., člankom 9. stavcima 1. i 2. te člankom 48. stavkom 3. Direktive [xxx].

Utorak, 25. veljače 2014.

3. Ako nositelj žiga Europske unije nema pravo zabraniti uporabu kasnije registriranog žiga u skladu sa stavcima 1. ili 2., nositelj tog kasnije registriranog žiga nema pravo zabraniti uporabu ranijeg žiga Europske unije u postupcima zbog povrede.”;

(17) u članku 15. stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Uporabom u smislu prvog stavka također se smatra sljedeće:

(a) uporaba žiga Europske unije u obliku koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter žiga u odnosu na oblik u kojem je registriran, bez obzira na to je li žig u obliku u kojem se upotrebljava također registriran;

(b) obilježavanje žigom Europske unije proizvoda ili njihovih pakiranja u Uniji isključivo za potrebe izvoza.”;

(18) u članku 16. stavku 1. uvodna se rečenica zamjenjuje sljedećim:

„1. Osim ako je člancima od 17. do 24. drukčije predviđeno, žig Europske unije kao predmet vlasništva u svojoj se cijelosti i na cijelom području Unije smatra nacionalnim žigom registriranim u državi članici u kojoj prema registru žigova Europske unije (dalje u tekstu „registar”);”;

(19) u članku 17. stavak 4. briše se;

(20) članak 18. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 18.

Prijenos žiga registriranog na ime trgovačkog zastupnika

1. Kad je žig Europske unije registriran na ime trgovačkog zastupnika ili predstavnika osobe koja je nositelj tog žiga bez odobrenja nositelja žiga, nositelj ima pravo zahtijevati prijenos žiga Europske unije u svoju korist, osim ako takav zastupnik ili predstavnik ne opravda svoj postupak.

2. Nositelj može prema stavku 1. podnijeti zahtjev za prijenos na sljedeće subjekte:

(a) Agenciju, umjesto zahtjeva za proglašenje žiga ništavim na temelju članka 53. stavka 1. točke (b);

(b) sud za žig Europske unije iz članka 95., umjesto protutužbe za proglašavanje ništavim na temelju članka 100. stavka 1.”;

(21) članak 19. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Na zahtjev jedne od stranaka, prava iz stavka 1. ili prijenos tih prava upisuju se u registar i objavljuju.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak.:

„3. Upis u registar izvršen prema stavku 2. briše se ili izmjenjuje na zahtjev jedne od strana.”;

(22) u članku 20. dodaje se sljedeći stavak.:

„4. Upis u registar izvršen prema stavku 3. briše se ili izmjenjuje na zahtjev jedne od strana.”;

(23) u članku 22. dodaje se sljedeći stavak.:

„6. Upis u registar izvršen prema stavku 5. briše se ili izmjenjuje na zahtjev jedne od strana.”;

Utorak, 25. veljače 2014.

(24) u glavu II. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 5.

Delegiranje ovlasti

„Članak 24.a

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kojima se utvrđuju:

- (a) obveza podnositelja prijave da podnese prijevod ili prijepis iz članka 7. stavka 2. točke (b) na jeziku prijave;
- (b) postupak za upis u registar prijenosa kako se navodi u članku 17. stavku 5.;
- (c) postupak za upis u registar stvaranja ili prijenosa prava *in rem* kako se navodi u članku 19. stavku 2.;
- (d) postupak za upis u registar izvršenja kako se navodi u članku 20. stavku 3.;
- (e) postupak za upis u registar uključenosti u stečajni postupak kako se navodi u članku 21. stavku 3.;
- (f) postupak za upis u registar izdavanja ili prijenosa licencije kako se navodi u članku 22. stavku 5.;
- (g) postupak za brisanje ili izmjenu upisa u registar prava *in rem*, izvršenja ili licencije kako je navedeno u članku 19. stavku 3., članku 20. stavku 4. i članku 22. stavku 6. tim redoslijedom.”;

(25) članak 25. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 25.

Podnošenje prijava

Prijava žiga Europske unije podnosi se Agenciji.”;

(26) Članak 26. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) izgled žiga koji ispunjava zahtjeve određene u članku 4. točki (b).”;

(aa) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Prijava žiga Europske unije podliježe plaćanju pristojbe za prijavu. Pristojba za prijavu sastoji se od:

(a) osnovne pristojbe;

(b) pristojbi za razrede koji prelaze onaj u koji pripadaju proizvodi i usluge u skladu s člankom 28.;

(c) prema potrebi, pristojbe za pretraživanje iz članka 38. stavka 2.

Podnositelj prijave naređuje plaćanje pristojbe za prijavu najkasnije na datum kad ispuni svoju prijavu.”;
[Am. 31]

Utorak, 25. veljače 2014.

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Osim zahtjeva iz stavaka 1. i 2., prijava žiga Europske unije ispunjava službene uvjete utvrđene u skladu s člankom 35.a točkom (b). Ako je tim uvjetima određeno da se žig predstavlja elektronički, izvršni direktor Agencije može odrediti formate i najveću veličinu takve elektroničke datoteke.”;

(27) Članak 27. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 27.

Datum podnošenja

Datum podnošenja prijave europskog žiga **Europske unije** jest datum na koji je podnositelj prijave Agenciji podnio dokumente koji sadržavaju podatke navedene u članku 26. stavku 1., uz **naredbu za plaćanje pristojbe za prijavu u roku od 21 dana od podnošenja navedenih dokumenata**, za koju je naredba za plaćanje izdana najkasnije na taj datum.”; [Am. 32]

(28) Članak 28. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 28.

Označivanje i klasifikacija proizvoda i usluga

1. Proizvodi i usluge za koje se prijavljuje registracija razvrstavaju se u razrede u skladu sa sustavom klasifikacije uspostavljenim Nicanskim sporazumom o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957. (dalje u tekstu „Nicanska klasifikacija”).

2. Podnositelj prijave mora dovoljno jasno i precizno identificirati proizvode i usluge za koje se traži zaštita žiga kako bi nadležna tijela i gospodarski subjekti isključivo na temelju prijave mogli odrediti opseg zaštite koja se traži. Popisom proizvoda i usluga dopušta se da se svaki od njih klasificira u samo jedan razred Nicanske klasifikacije.

3. U svrhu stavka 2. mogu se upotrebljavati opće oznake uključene u naslove razreda iz Nicanske klasifikacije ili drugi opći izrazi pod uvjetom da zadovoljavaju potrebne standarde jasnoće i preciznosti.

4. Agencija odbija prijavu na temelju nejasnoće i nepreciznosti oznaka ili izraza ako podnositelj prijave za tu svrhu ne podnese prihvatljiv tekst unutar roka koji je odredila Agencija.

5. Uporaba općih izraza, uključujući opće oznake o naslovima razreda iz Nicanske klasifikacije, tumači se kao da uključuje sve proizvode i usluge koje su jasno obuhvaćene doslovnim značenjem oznake ili izraza. Uporaba takvih izraza ili oznaka ne tumači se kao da obuhvaća potraživanja prema proizvodima ili uslugama koji se tako ne mogu shvatiti.

6. Kad podnositelj prijave zatraži registraciju više od jednog razreda, **podnositelj prijave grupira** proizvode i usluge ~~grupiraju se~~ prema razredima iz Nicanske klasifikacije, s tim da svakoj grupi prethodi broj razreda kojem ta grupa proizvoda ili usluga pripada ~~te je predstavljena~~ **ih predstavlja** u redosljedju razreda. [Am. 33]

7. Klasifikacija proizvoda i usluga služi samo u administrativne svrhe. Proizvodi i usluge ne smatraju se međusobno sličnima na temelju toga što se pojavljuju u istom razredu prema Nicanskoj klasifikaciji, a ne smatraju se ni međusobno različitima na temelju toga što se pojavljuju u različitim razredima prema Nicanskoj klasifikaciji.

8. Nositelji žigova Europske unije prijavljenih prije 22. lipnja 2012. koji su registrirani ~~isključivo~~ s obzirom na cijeli naslov određenog Nicanskog razreda mogu izjaviti da im je na dan podnošenja prijave **zahtjeva** namjera bila tražiti zaštitu proizvoda ili usluga koji nisu obuhvaćene ~~s obzirom na robu i usluge koje izlaze iz okvira obuhvaćenog~~ doslovnim značenjem ~~naslova~~ **sadržaja** tog razreda, pod uvjetom da su ~~tako označeni~~ **proizvodi robe** ili usluge ~~uključeni~~ **tako označene uključene** u abecedni popis za taj razred onog izdanja Nicanske klasifikacije koje je bilo na snazi na datum podnošenja **zahtjeva za registracijom žiga prijave**. [Am. 34]

Utorak, 25. veljače 2014.

Izjava se podnosi u Agenciji u roku od **4 šest** mjeseca od stupanja na snagu ove Uredbe i u njoj se navode, jasno, precizno i specifično, proizvodi i usluge, osim onih koji su očito obuhvaćeni doslovnim značenjem naznaka naslova razreda izvorno obuhvaćenog nositeljevom namjerom. Agencija poduzima prikladne mjere za izmjenu registra shodno tomu. Ova mogućnost ne dovodi u pitanje primjenu članka 15., članka 42. stavka 2., članka 51. stavka 1. ~~točke (a)~~točke (a) i članka 57. stavka 2. [Am. 35]

Smatra se da žig Europske unije za koji nije podnesena izjava u razdoblju iz drugog podstavka obuhvaća, nakon isteka tog razdoblja, samo proizvode ili usluge očito obuhvaćene doslovnim značenjem naznaka uključenih u naslov odgovarajućeg razreda.;

8a. Ako se izmjenjuje registar, isključiva prava koja se dodjeljuju žigu Europske unije u skladu s člankom 9. ne onemogućavaju treće strane u daljnjoj uporabi žiga za robu ili usluge u slučaju i u mjeri u kojoj:

(a) je uporaba žiga za robu ili usluge započela prije izmjene registra i

(b) uporabom žiga za robu ili usluge nisu prekršena prava nositelja žiga na temelju doslovnog značenja robe i usluga zabilježenih u registru u to vrijeme.

Osim toga, izmjena popisa robe ili usluga zabilježenih u registru ne daje nositelju žiga Europske unije pravo da se protivi kasnije podnesenoj prijavi žiga ili da zatraži njezino poništavanje kad i u mjeri u kojoj:

(a) je kasniji žig bio u uporabi ili je prijava za registriranje žiga za robu ili usluge podnesena prije izmjene registra te

(b) uporabom žiga za robu ili usluge nisu ili ne bi bila prekršena prava nositelja žiga na temelju doslovnog značenja robe i usluga zabilježenih u registru u to vrijeme.” [Am. 36]

(29) u članku 29. stavku 5. dodaje se sljedeća rečenica:

„Ako je potrebno, izvršni direktor Agencije zahtijeva od Komisije da ~~razmisli o ispitivanju~~ **ispita** toga utvrđuje li država u smislu prve rečenice to recipročno postupanje.”; [Am. 37]

(30) članak 30. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 30.

Zahtijevanje prvenstva

1. Zahtjevi za pravom prvenstva podnose se zajedno s prijavom ~~europskog~~ žiga **Europske unije** i uključuju datum, broj i državu prethodne prijave. **Podnositelj prijave podnosi kopiju prethodne prijave u roku od tri mjeseca od datuma podnošenja prijave. Ako je prethodna prijava bila prijava za žig Europske unije, Agencija po službenoj dužnosti prilaže spisu njezinu kopiju.** [Am. 38]

2. Izvršni direktor Agencije može odrediti da se dodatne informacije i dokumentacija koje podnositelj prijave prilaže uz zahtjev za pravo prvenstva mogu sastojati od manje stavki nego što se to zahtijeva prema pravilima donesenima u skladu s člankom 35.a točkom (d), pod uvjetom da su potrebne informacije Agenciji dostupne iz drugih izvora.”;

(31) članak 33. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaje se sljedeća rečenica:

„Zahtjev za pravom prvenstva podnosi se zajedno s prijavom žiga Europske unije.”;

Utorak, 25. veljače 2014.

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Podnositelj prijave koji želi zahtijevati pravo prvenstva sukladno stavku 1. podnosi dokaze o izlaganju proizvoda ili usluga obilježenih znakom za koji je podnesena prijava.”;

(32) u članku 34. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Senioritet koji se zahtijeva za žig Europske unije prestaje vrijediti ako se raniji žig, čiji se senioritet zahtijeva, proglasi ništavim ili opozvanim. Ako je raniji žig opozvan, senioritet prestaje vrijediti pod uvjetom da opoziv stupi na snagu prije datuma podnošenja ili datuma prvenstva žiga Europske unije.”;

(33) u glavu III. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 5.

Delegiranje ovlasti

„Članak 35.a

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kojima se utvrđuju:

(a) sredstva i načini podnošenja prijave žiga Europske unije Agenciji u skladu s člankom 25.;

(b) pojedini o **službenom** sadržaju prijave europskog žiga **Europske unije** iz članka 26. stavka 1., vrsta pristojbi koje se plaćaju na prijavu iz članka 26. stavka 2., uključujući broj razreda proizvoda i usluga obuhvaćenih tim pristojbama, i službeni uvjeti za prijavu iz članka 26. stavka 3.; **[Am. 39]**

(c) postupci za utvrđivanje reciprociteta u skladu s člankom 29. stavkom 5.;

(d) postupak i pravila o informacijama i dokumentaciji za zahtijevanje prava prvenstva prethodne prijave u skladu s člankom 30.;

(e) postupak i pravila o dokazima za zahtijevanje izložbenog prava prvenstva u skladu s člankom 33. stavkom 1.;

(f) postupak za zahtijevanje senioriteta nacionalnog žiga u skladu s člankom 34. stavkom 1. te člankom 35. stavkom 1.”;

(34) u članku 36. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) udovoljava li prijava žiga Europske unije uvjetima utvrđenima ovom Uredbom i službenim uvjetima iz članka 26. stavka 3.”;

(35) u članku 37. briše se stavak 2.;

(36) u glavi IV. briše se odjeljak 2.;

(37) članak 39. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako su ispunjeni uvjeti kojima mora udovoljavati prijava žiga Europske unije, prijava se objavljuje u svrhe članka 42., pod uvjetom da nije bila odbijena na temelju članka 37. Objava prijave ne dovodi u pitanje informacije koje su već dostupne javnosti, a koje su u skladu s ovom Uredbom ili s delegiranim aktima donesenima u skladu s ovom Uredbom.”;

Utorak, 25. veljače 2014.

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Agencija ispravlja sve pogreške u objavi prijave.”;

(38) Članak 40. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 40

Primjedbe trećih strana

1. Svaka fizička ili pravna osoba i svaka grupa ili tijelo koji predstavljaju proizvođače, pružatelje usluga, trgovce ili potrošače mogu Agenciji podnijeti primjedbe u pisanom obliku u kojima se obrazlažu razlozi iz članaka 5. i 7. prema kojima žig ne smije biti registriran po službenoj dužnosti.

Oni nisu strane u postupku pred Agencijom.

2. Primjedbe trećih strana podnose se prije isteka razdoblja prigovora ili, ako je podnesen prigovor protiv žiga, prije donošenja konačne odluke o prigovoru.

3. Podnošenje iz stavka 1. ne dovodi u pitanje pravo Agencije da, po potrebi, bilo kada prije registracije ponovno ispita apsolutne razloge vlastite inicijative.

4. Primjedbe iz stavka 1. dostavljaju se podnositelju prijave, koji se može o njima očitovati.”;

(39) u članku 41., stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Prigovor se podnosi u pisanom obliku i sadržava razloge na kojima se temelji. Obavijest o prigovoru smatra se uredno zaprimljenom tek kada je plaćena pristojba za prigovor.

4. U roku koji odredi Agencija, podnositelj prigovora može podnijeti činjenice, dokaze i argumente koji podupiru razloge za prigovor.”;

(40) ~~Članak u članku 42. stavak stavku 2. prva rečenica, izraz „tijekom petogodišnjeg razdoblja koje je prethodilo datumu objave” zamjenjuje se sljedećim: riječima „tijekom petogodišnjeg razdoblja koje je prethodilo datumu podnošenja ili datumu prvenstva”;~~

„2. Ako podnositelj prijave to zatraži, nositelj ranijeg žiga Europske unije koji je podnio obavijest o prigovoru mora dokazati da je tijekom petogodišnjeg razdoblja koje je prethodilo datumu podnošenja ili datumu prvenstva prijave žiga Europske unije raniji žig Europske unije bio u stvarnoj uporabi u Uniji u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran i koje navodi kao opravdanje za svoj prigovor, ili da postoje opravdani razlozi za neuporabu, pod uvjetom da je raniji žig Europske unije na taj datum bio registriran najmanje pet godina. Ako nema dokaza o tomu, prigovor se odbacuje. Ako je raniji žig Europske unije rabljen u odnosu na samo jedan dio proizvoda ili usluga za koje je registriran, za potrebe ispitivanja prigovora, smatra se da je registriran samo za taj dio proizvoda ili usluga”; [Am. 40]

(41) članak 44. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) prije nego što Agencija utvrdi datum podnošenja iz članka 27. i tijekom razdoblja prigovora iz članka 41. stavka 1.”;

(b) stavak 3. briše se;

(42) članak 45. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 45.

Registracija

1. Kad prijava udovoljava uvjetima ove Uredbe i kad nije podnesena nikakva obavijest o prigovoru u roku iz članka 41. stavka 1. ili kad je prigovor odbačen na temelju konačne odluke, žig se registrira kao žig Europske unije. Registracija se objavljuje.

Utorak, 25. veljače 2014.

2. Agencija izdaje potvrdu o registraciji. Potvrda se može izdati u elektroničkom obliku.
3. U vezi s proizvodima i uslugama obuhvaćenima registracijom nositelj registriranog žiga Europske unije ima pravo na simbol odmah pokraj žiga kojim se potvrđuje da je žig registriran u Uniji sve dok je registracija na snazi. O točnoj konfiguraciji tog simbola odlučuje izvršni direktor Agencije.
4. Simbol registriranog žiga ne upotrebljava nitko osim nositelja žiga ili onaj tko nema dopuštenje nositelja žiga. Nositelj žiga ne upotrebljava simbol žiga prije nego što se žig registrira niti nakon opoziva, proglašenja ništavim, isteka ili odricanja tog žiga.”;

(43) u glavu IV. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 7.

Delegiranje ovlasti

„Članak 45.a

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kojima se utvrđuju:

- (a) postupak za ispitivanje sukladnosti sa zahtjevima za datum podnošenja iz članka 36. stavka 1. točke (a) i sa službenim uvjetima iz članka 26. stavka 3. te postupak za provjeru plaćanja pristojbi za klasifikaciju iz članka 36. stavka 1. točke (c);
- (b) postupak za ispitivanje apsolutnih razloga za odbijanje iz članka 37.;
- (c) pojedinosti koje sadrži objava prijave iz članka 39. stavka 1.;
- (d) postupak za ispravljanje pogrešaka u objavi prijave žiga Europske unije iz članka 39. stavka 3.;
- (e) postupak za podnošenje primjedbi trećih strana iz članka 40.;
- (f) pojedinosti o postupku za podnošenje i ispitivanje prigovora iz članaka 41. i 42.;
- (g) postupci koji upravljaju izmjenom prijave prema članku 43. stavku 2. te razdvajanjem prijave prema članku 44.;
- (h) podaci koje treba upisati u registar prilikom registriranja žiga Europske unije i načini objave registracije iz članka 45. stavka 1., sadržaj te načini izdavanja potvrde o registraciji iz članka 45. stavka 2.”;

(43a) U članku 47. umeće se sljedeći stavak:

„1a. **Pristojba koja se plaća za produljenje žiga Europske unije sastoji se od:**

- (a) **osnovne pristojbe;**
- (b) **pristojbi za klasifikaciju za razrede koji prelaze onaj s obzirom na koji se traži produljenje; te da**
- (c) **kad je primjenjivo, dodatne pristojbe za zakašnjelo plaćanje pristojbe za produljenje ili kasno podnošenje zahtjeva za produljenje u skladu sa stavkom 3.”; [Am. 41]**

(44) u članku 49. briše se stavak 3.;

(45) umeće se sljedeći članak:

„Članak 49.a

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kojima se utvrđuju:

Utorak, 25. veljače 2014.

- (a) ~~postupovni načini~~ **postupak** produljenja europskog žiga **Europske unije** u skladu s člankom 47., uključujući vrstu pristojbi koje je potrebno platiti; [Am. 42]
- (b) postupak kojim se uređuje promjena registracije žiga Europske unije predviđen u članku 48. stavku 2.;
- (c) postupak kojim se uređuje razdvajanje žiga Europske unije predviđen u članku 49.;

(46) u članku 50. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Nositelj žiga odriče se žiga pisanom izjavom upućenom Agenciji. Odricanje proizvodi učinak tek nakon upisa u registar. Valjanost odricanja od europskog žiga **Europske unije** koji se prijavljuje Agenciji nakon podnošenja zahtjeva za opoziv **ili za proglašavanje ništivosti** tog žiga sukladno članku 56. stavku 1. ovisi o konačnom odbijanju ili povlačenju zahtjeva za opoziv **ili za proglašavanje ništivosti.**”; [Am. 43]

„3. Odricanje se upisuje u registar samo uz suglasnost nositelja prava koje je upisano u registar. Ako je licencija upisana u registar, odricanje se upisuje u registar samo ako nositelj žiga dokaže da je stjecatelja licencije obavijestio o svojoj namjeri da se odrekne žiga; taj se opis izvršava nakon isteka **tromjesečnog** razdoblja **koje slijedi nakon datuma kad nositelj žiga ispuní uvjet Agencije i obavijesti stjecatelja licencije o svojoj namjeri da se odrekne žiga.** utvrđenog u skladu s člankom 57.a točkom (a).”; [Am. 44]

(47) članku 53. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„Uvjeti iz točaka (a), (b) i (c) prvog podstavka ispunjavaju se na datum podnošenja ili datuma prvenstva žiga Europske unije.”;

(48) ~~Članak u članku 54. stavcima 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:~~ riječi „ili se usprotiviti uporabi kasnijeg žiga” brišu se;

„1. **Kad nositelj žiga Europske unije u neprekinutom razdoblju od pet godina svjesno trpi uporabu kasnijeg žiga Europske unije u Uniji, on više nema pravo na temelju ranijeg žiga podnijeti zahtjev za proglašavanje kasnijeg žiga ništavnim [...] u odnosu na proizvode ili usluge za koje se rabi taj kasniji žig, osim ako je prijava za registraciju kasnijeg žiga Europske unije podnesena u lošoj vjeri.**

2. **Kad nositelj ranijeg nacionalnog žiga iz članka 8. stavka 2. ili nekog drugog ranijeg znaka iz članka 8. stavka 4. u neprekinutom razdoblju od pet godina, svjesno trpi uporabu kasnijeg žiga Europske unije u državi članici u kojoj su raniji žig ili neki drugi raniji znak zaštićeni, on više nema pravo na temelju ranijeg žiga ili nekog drugog ranijeg znaka podnijeti zahtjev za proglašavanje kasnijeg žiga ništavnim [...] u odnosu na proizvode ili usluge za koje se rabi taj kasniji žig, osim ako je prijava za registraciju kasnijeg žiga Europske unije podnesena u lošoj vjeri.”;** [Am. 45]

(49) članak 56. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točki (c) riječi „sukladno zakonu odnosne države članice” zamjenjuju se riječima „sukladno zakonu Unije ili zakonu odnosne države članice”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Zahtjev za opoziv ili zahtjev za proglašavanje ništivosti nije dopušten ako je o svakom pojedinačnom zahtjevu koji se odnosi na isti predmet i iste razloge za podnošenje tužbe, te koji je uključivao iste strane, već pravomoćno odlučila ili Agencija ili sud za žig Europske unije iz članka 95. te ako je odluka Agencije ili toga suda o tom zahtjevu postala pravomoćna.”;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (50) **Članak** U članku 57. stavak stavku 2., druga rečenica, riječi „bila objavljena” zamjenjuje se **sljedećim**: riječima „bila podnesena ili na datum prvenstva prijave europskog žiga”;

„2. Ako nositelj žiga Europske unije to zatraži, nositelj ranijeg žiga Europske unije koji je stranka u postupku za proglašavanje žiga ništavim mora dokazati da je tijekom razdoblja od pet godina koje prethodi datumu podnošenja zahtjeva za proglašavanje ništavnosti, raniji žig Europske unije bio u stvarnoj uporabi u Uniji u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran i koje navodi kao razlog za svoj zahtjev ili mora dokazati da postoje opravdani razlozi za neuporabu, pod uvjetom da je raniji žig Europske unije na taj datum bio registriran najmanje pet godina. Ako je, na datum na koji je prijava žiga Europske unije bila podnesena ili na datum prvenstva prijave žiga Europske unije, raniji žig Europske unije bio registriran najmanje pet godina, nositelj ranijeg žiga Europske unije mora dokazati da su, osim toga, uvjeti sadržani u članku 42. stavku 2. na taj datum bili ispunjeni. Ako to ne dokaže, zahtjev za proglašavanje žiga ništavnim odbacuje se. Ako je raniji žig Europske unije rabljen u odnosu na samo dio proizvoda ili usluga za koje je registriran, za potrebe ispitivanja zahtjeva za proglašavanje žiga ništavnim, smatra se da je registriran samo za taj dio proizvoda ili usluga.”; [Am. 46]

- (51) u glavu VI. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 6.

Delegiranje ovlasti

„Članak 57.a

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kojima se utvrđuju:

- (a) postupak odricanja od europskog žiga **Europske unije** utvrđen u članku 50., uključujući razdoblje iz stavka 3. tog članka; [Am. 47]
- (b) postupci kojima se uređuju opoziv ili ništavnost žiga Europske unije predviđeni u člancima 56. i 57.”;
- (52) članak 58. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Žalba se može podnijeti protiv odluka bilo kojeg tijela Agencije nadležnog za odlučivanje navedenog u članku 130. točkama od (a) do (d). I razdoblje za žalbe iz članka 60. i podnošenje žalbe imaju suspenzivni učinak.”;

- (53) članak 62. briše se;

- (54) članak 64. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Odluke žalbenih vijeća proizvode pravni učinak tek od datuma isteka roka iz članka 65. stavka 5. ili, ako je u tom roku podnesena tužba Općem sudu od datuma odbijanja takve tužbe, od datuma odbijanja takve tužbe ili svake žalbe podnesene Sudu Europske unije na odluku Općeg suda.”;

- (55) članak 65. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Protiv odluka žalbenih vijeća o žalbama mogu se podnositi tužbe Općem sudu.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Opći sud nadležan je za poništavanje ili izmjenu osporavane odluke.”;

Utorak, 25. veljače 2014.

(c) stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„5. Tužba se podnosi Općem sudu u roku od dva mjeseca od datuma obavijesti o odluci žalbenog vijeća.

6. Agencija poduzima sve potrebne mjere za izvršenje presude Općeg suda ili, u slučaju žalbe na tu presudu, Suda Europske unije.”;

(56) umeće se sljedeći članak:

„Članak 65.a

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kojima se utvrđuju:

(a) **službeni** sadržaj obavijesti o žalbi iz članka 60. i postupak podnošenja i ispitivanja žalbe; [Am. 48]

(b) **službeni** sadržaj i oblik odluka žalbenog vijeća iz članka 64.; [Am. 49]

(c) nadoknada pristojbi za žalbu iz članka 60.”;

(57) naslov glave VIII. zamjenjuje se sljedećim:

„POSEBNE ODREDBE O ZAJEDNIČKIM EUROPSKIM ŽIGOVIMA I CERTIFIKACIJSKIM ŽIGOVIMA”;

(58) Između naslova glave VIII. i članka 66. umeće se sljedeći naslov:

„ODJELJAK 1.

Zajednički žigovi Europske unije”;

(59) u članku 66. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Glave od I. do VII. te od IX. do XIV. primjenjuju se na zajedničke žigove Europske unije osim ako ovim odjeljkom nije drukčije predviđeno.”;

(60) ~~Članak U članku 67. stavak stavku 1. riječi „u propisanom roku” zamjenjuju se riječima „u roku propisanom u skladu s člankom 74.a”;~~ **zamjenjuje se sljedećim:**

„1. Podnositelj prijave za registraciju zajedničkog žiga Europske unije u roku od dva mjeseca nakon datuma podnošenja prijave dostavlja propise kojima se uređuje njegova uporaba.”; [Am. 50]

(61) članak 69. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 69

Primjedbe trećih strana

Ako se primjedbe u pisanom obliku o zajedničkom žigu Europske unije podnose Agenciji prema članku 40., te se primjedbe mogu temeljiti i na određenim razlozima zbog kojih se zahtjev za zajednički žig Europske unije odbija prema članku 68.”;

(61a) **Članak 71. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:**

„3. U skladu s člankom 69. mišljenja se pisanim putem također mogu dostaviti u odnosu na izmijenjene propise koji uređuju uporabu.”; [Am. 51]

Utorak, 25. veljače 2014.

(62) umeće se sljedeći članak:

„Članak 74.a

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kojima se utvrđuje ~~razdoblje iz članka 67. stavka 1. za dostavljanje propisa kojima se uređuje uporaba zajedničkog europskog žiga Agenciji i~~ **službeni** sadržaj tih propisa **kojima se uređuje uporaba zajedničkog žiga Europske unije** kako je utvrđeno u članku 67. stavku 2.”; [Am. 52]

(63) u glavu VIII. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 2.

Europski certifikacijski žigovi

Članak 74.b

Europski certifikacijski žigovi

1. Europski certifikacijski žig jest žig Europske unije koji je kao takav opisan u prijavi žiga i koji je prikladan za razlikovanje proizvoda ili usluga koje je odobrio nositelj žiga u odnosu na zemljopisno podrijetlo, materijal, način proizvodnje proizvoda ili izvedbe usluga, kakvoću, ispravnost ili druge karakteristike proizvoda i usluga koji nisu na taj način odobreni.

2. Svaka pravna osoba, uključujući institucije, tijela vlasti i tijela koja podliježu javnom pravu, može se prijaviti za europske certifikacijske žigove pod uvjetom da:

(a) pravna osoba vodi posao koji uključuje nabavu proizvoda ili usluga vrste za koju je izdano odobrenje;

(b) pravna osoba sposobna je za odobravanje proizvoda ili usluga za koje se žig registrira.

3. Iznimno od odredbi članka 7. stavka 1. točke (c), znakovi ili oznake koji u trgovini mogu služiti za označivanje zemljopisnog podrijetla proizvoda ili usluga mogu se zaštititi kao europski zajednički žigovi Zajednice u smislu stavka 1. Certifikacijski žig ne daje nositelju pravo da trećoj strani u trgovačkom prometu zabrani uporabu tih znakova ili oznaka, pod uvjetom da ih treća strana rabi u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini. Certifikacijski žig ne može se pozvati protiv treće strane koja ima pravo rabiti zemljopisni naziv.

4. Glave od I. do VII. te od IX. do XIV. primjenjuju se na europske certifikacijske žigove osim ako ovim odjeljkom nije drukčije predviđeno.

Članak 74.c

Propisi koji uređuju uporabu žiga

1. Podnositelj prijave za registraciju europskog certifikacijskog žiga dostavlja propise o uporabi certifikacijskog žiga u razdoblju ~~propisanom u skladu s člankom 74.k.~~ **od dva mjeseca od datuma podnošenja prijave.** [Am. 53]

2. Propisi kojima se uređuje uporaba utvrđuju osobe ovlaštene za uporabu žiga, obilježja koja se trebaju odobriti žigom, kako tijelo za izdavanje odobrenja treba testirati ta obilježja i nadgledati uporabu žiga, kao i uvjete uporabe žiga, uključujući sankcije.

Članak 74.d

Odbijanje prijave

1. Osim razloga za odbijanje prijave za registraciju žiga Europske unije predviđenih člancima 36. i 37., prijava za registraciju europskog certifikacijskog žiga odbija se ako nisu zadovoljene odredbe članaka 74.b i 74.b ili ako su propisi koji uređuju njegovu uporabu protivni javnom poretku ili prihvaćenim moralnim načelima.

Utorak, 25. veljače 2014.

2. Prijava za registraciju europskog certifikacijskog žiga također se odbija ako postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu u odnosu na karakter ili značenje žiga, osobito ako postoji vjerojatnost da ga se smatra nečim drugim, a ne certifikacijskim žigom.

3. Prijava se ne odbija ako podnositelj prijave nakon izmjene propisa kojim se uređuje uporaba žiga zadovoljava uvjete iz stavaka 1. i 2.

Članak 74.e

Primjedbe trećih strana

Ako se primjedbe u pisanom obliku o europskom certifikacijskom žigu podnose Agenciji prema članku 40., te se primjedbe mogu temeljiti i na određenim razlozima zbog kojih se prijava europskog certifikacijskog žiga odbija prema članku 74.d.

Članak 74.f

Izmjena propisa kojima se uređuje uporaba žiga

1. Nositelj europskog certifikacijskog žiga mora Agenciji podnijeti sve izmijenjene propise kojima se uređuje uporaba takva žiga.

2. Ta se izmjena ne navodi u registru ako izmijenjeni propisi ne zadovoljavaju uvjete iz članka 74.c ili ako uključuju neki od razloga za odbijanje iz članka 74.d.

3. ***U skladu s člankom 74.e primjenjuje se mišljenja se pisanim putem također mogu dostaviti u odnosu na izmijenjene propise koji uređuju uporabu. [Am. 54]***

4. U svrhu ove Uredbe, izmjene propisa kojima se uređuje uporaba stupaju na snagu tek od datuma upisa podatka o izmjeni u registar.

Članak 74.g

Prijenos

Iznimno od članka 17. stavka 1., europski certifikacijski žig može se prenijeti samo na pravnu osobu koja ispunjava zahtjeve iz članka 74.b stavka 2.

Članak 74.h

Osobe koje imaju pravo pokrenuti postupak zbog povrede

1. Samo nositelj europskoga certifikacijskog žiga ili svaka osoba koju je posebno ovlastio u tu svrhu imaju pravo pokrenuti postupak zbog povrede.

2. Nositelj europskoga certifikacijskog žiga ima pravo zahtijevati naknadu u ime osoba ovlaštenih rabiti žig ako su pretrpjele štetu koja je posljedica neovlaštene uporabe žiga.

Članak 74.i

Razlozi za opoziv

Osim zbog razloga za opoziv predviđenih člankom 51., prava nositelja europskog certifikacijskog žiga opozivaju se na temelju zahtjeva podnesenoga Agenciji ili na temelju protutužbe u postupku zbog povrede, ako je zadovoljen bilo koji od sljedećih uvjeta:

(a) nositelj više ne zadovoljava zahtjeve iz članka 74.b stavka 2.;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (b) nositelj ne poduzme razumne mjere kojima bi spriječio da se žig rabi na način koji nije sukladan uvjetima uporabe, a utvrđeni su u propisima koji uređuju uporabu, čije su izmjene, gdje je to prikladno, navedene u registru;
- (c) način na koji je nositelj rabio žig uzrokovao je da žig dovede javnost u zabludu na način utvrđen u članku 74.d stavku 2.;
- (d) izmjena propisa koji uređuju uporabu žiga navedena u registru nije u skladu s odredbama članka 74.f stavka 2., osim ako nositelj žiga daljnjim izmjenama propisa koji uređuju uporabu uspije zadovoljiti uvjete tih odredbi.

Članak 74.j

Razlozi za ništavost

Osim razloga za ništavost predviđenih člancima 52. i 53., europski certifikacijski žig koji je registriran protivno odredbama članka 74.d proglašava se ništavim na temelju zahtjeva podnesenog Agenciji ili na temelju protutužbe u postupku zbog povrede, osim ako nositelj žiga izmjenama propisa koji uređuju uporabu uspije zadovoljiti uvjete iz članka 74.d.

Članak 74.k

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kojima se utvrđuje ~~razdoblje iz članka 74.e stavka 1. za dostavljanje propisa kojima se uređuje uporaba europskog certifikacijskog žiga Agenciji i~~ **službeni** sadržaj tih propisa **kojima se uređuje uporaba europskog certifikacijskog žiga** kako je utvrđeno u članku 74.c stavku 2.; [Am. 55]

- (64) Članak 75. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 75.

Oblik odluka i priopćenja Agencije

1. U odlukama Agencije navode se razlozi na kojima se te odluke temelje. Temelje se samo na razlozima ili dokazima o kojima su dotične strane imale priliku iznijeti svoje očitovanje.

2. Svaka odluka, priopćenje ili obavijest Agencije navodi odjel ili odsjek Agencije, kao i ime odgovornog/odgovornih zaposlenika. Njih potpisuje službenik ili službenici ili, umjesto potpisa, imaju otisnut ili ovjeren pečat Agencije. Izvršni direktor može odrediti da se mogu uporabiti druga sredstva identifikacije odjela ili odsjeka Agencije i imena odgovornog/odgovornih službenika ili identifikacije drukčije od pečata ako se odluke, priopćenja ili obavijesti Agencije prenose telefaksom ili nekim drugim sredstvima komunikacije.”;

- (65) u članku 76. stavku 1. dodaje se sljedeća rečenica:

„U postupcima za proglašavanje ništavosti prema članku 52. Agencija ograničava svoje ispitivanje razloga i argumenata koje su strane podnijele.”;

- (66) u članku 78. dodaje se sljedeći stavak:

„5. Izvršni direktor Agencije određuje iznose troškova koje treba platiti, uključujući predujmove u pogledu troškova izvođenja dokaza iz članka 93.a točke (b).”;

- (67) članak 79. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 79.

Dostava obavijesti

1. Agencija po službenoj dužnosti dostavlja, svima na koje se to odnosi, odluke i pozive te sve obavijesti ili druga priopćenja od kojih se računa određeni vremenski rok, odnosno o kojima sve zainteresirane strane moraju biti obaviještene sukladno drugim odredbama ove Uredbe ili delegiranih akata donesenih prema ovoj Uredbi ili ako je dostavu obavijesti o njima naložio izvršni direktor Agencije.

Utorak, 25. veljače 2014.

2. Izvršni direktor može odrediti koji se dokumenti osim odluka, a koji imaju predviđen rok za žalbu ili poziv, šalju preporučenom pošiljkom s povratnicom.
3. Obavijest se može slati elektroničkim putem, a pojedinosti toga određuje izvršni direktor.
4. Ako se obavijest obavlja javnom obaviješću, izvršni direktor određuje kako se javna obavijest daje te određuje početak jednomjesečnog razdoblja nakon čijeg će se isteka smatrati da je dokument poslan.”;

(68) umeću se sljedeći članci:

„Članak 79.a

Obavješćavanje o gubitku prava

Ako Agencija uvidi da je gubitak bilo kojeg prava posljedica ove Uredbe ili delegiranih akata donesenih prema ovoj Uredbi bez donošenja ikakve odluke, ona to priopćuje zainteresiranoj osobi u skladu s člankom 79. Potonje se može primijeniti na odluku o tom pitanju. Agencija donosi takvu odluku ako se ne slaže s osobom koja je traži; u suprotnome, Agencija mijenja svoju tvrdnju i obavješćuje osobu koja zahtijeva odluku.

Članak 79.b

Priopćenja Agenciji

Priopćenja upućena Agenciji mogu se slati elektroničkim putem. Izvršni direktor određuje opseg i tehničke uvjete pod kojima se ta priopćenja mogu podnositi elektronički.

Članak 79.c

Rokovi

1. **Izračunavanje i trajanje rokova podliježe pravilima koja se donose u skladu s člankom 93.a točkom (f): *Rokovi se utvrđuju na cijele godine, mjesece, tjedne ili dane. Izračunavanje počinje na dan koji slijedi nakon dana kad je uslijedio relevantni događaj.* [Am. 56]**

2. Izvršni direktor Agencije prije početka svake kalendarske godine određuje dane kad Agencija nije otvorena za primanje dokumenata ili kad se obične pošiljke ne dostavljaju na lokaciju na kojoj se Agencija nalazi.

3. Izvršni direktor određuje trajanje razdoblja prekida u slučaju općeg prekida dostavljanja pošte u državi članici u kojoj se Agencija nalazi ili u slučaju stvarnog prekida povezanosti Agencije s dopuštenim elektroničkim sredstvima komunikacije.

4. U slučaju da iznimni događaji kao što su prirodne nepogode ili štrajk prekinu ili poremete pravilno obavješćivanje strana u postupku pred Agencijom ili obrnuto, izvršni direktor može odrediti da se za strane u postupku, koje imaju svoje boravište ili registrirani ured u predmetnoj državi ili koje su imenovale zastupnika sa službenom adresom u predmetnoj državi, svi rokovi koji bi inače istekli na dan ili nakon dana početka takvog događaja, kako on odredi, produljuju do datuma koji on odredi. Prilikom određivanja datuma on procjenjuje kad će iznimni događaji završiti. Ako događaj pogađa sjedište Agencije, u takvoj se odluci predsjednika navodi da se primjenjuje s obzirom na sve strane u postupku.

Članak 79.d

Ispravci pogrešaka i očitih propusta

Agencija ispravlja jezične pogreške ili pogreške u prijepisu te očite propuste u odlukama Agencije, odnosno tehničke pogreške prilikom registracije žiga ili objave registracije koje se mogu pripisati Agenciji. **Agencija vodi evidenciju o tim ispravcima.**; [Am. 57]

Utorak, 25. veljače 2014.

(69) članak 80. mijenja se kako slijedi:

- (a) **stavak** u stavku 1., prva rečenica, izraz „odluku uz očitu povredu postupkovnih odredbi” zamjenjuje se **sljedećim**: riječima „odluku uz očitu povredu odredbi”;

„1. Kada Agencija izvrši upis u registar ili donese odluku uz očitu povredu [...] odredbi koja se može pripisati Agenciji, on mora osigurati brisanje upisa iz registra ili proglašavanje odluke ništavom. Kad u postupku sudjeluje samo jedna stranka i kad takav upis ili takva odluka povređuje njezina prava, brisanje iz registra odnosno proglašavanje odluke ništavom nalaže se čak i ako stranka nije uočila pogrešku.”; [Am. 58]

- (b) **stavak** u stavku 2. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„2. Brisanje iz registra ili proglašavanje odluke ništavom iz stavka 1. nalaže, po službenoj dužnosti ili na zahtjev jedne od stranaka u postupku, odjel koji je izvršio upis u registar ili donio odluku. Brisanje upisa u registar ili proglašavanje odluke ništavom ništavom obavlja se u roku od jedne godine od datuma upisa u registar ili datuma donošenja odluke, nakon savjetovanja sa stranama u postupku i svim nositeljima prava na predmetni europski žig Europske unije koji su upisani u registar. Agencija vodi evidenciju o tom brisanju ili proglašavanju odluke ništavom.”; [Am. 59]

- (c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ovim se člankom ne dovodi u pitanje pravo stranaka na podnošenje žalbe u skladu s člancima 58. i 65. ni mogućnost ispravka pogrešaka i očitih propusta iz članka 79.d. Ako žalba podnesena na odluku Agencije sadrži pogrešku, žalbeni postupak nema nikakvu svrhu nakon što Agencija opozove njegovu odluku prema stavku 1. ovog članka.”;

(70) članak 82. mijenja se kako slijedi:

- (a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odredbe ovog članka ne primjenjuju se na rokove iz članka 29. stavka 1., članka 33. stavka 1., članka 36. stavka 2., članka 41. stavaka 1. i 3., članka 47. stavka 3., članka 60., članka 65. stavka 5., članka 81., članka 112. ili na rokove iz stavka 1. ovog članka ili na rok za zahtijevanje senioriteta prema članku 34. nakon podnošenja prijave.”;

- (b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako Agencija prihvati zahtjev, smatra se da posljedica nepoštovanja roka nije bilo. Ako je odluka donesena između isteka roka koji nije poštovan i zahtjeva za nastavak postupka, odjel koji je nadležan za odlučivanje o propuštenoj radnji pregledava odluku i, ako je izvršenje te propuštene radnje dovoljno, donosi drugačiju odluku. Ako se prva odluka ne treba promijeniti, to se potvrđuje pisanim putem.”;

(71) umeće se sljedeći članak:

„Članak 82.a

Prekid postupka

1. ~~Kad se postupak pred Agencijom prekida ili nastavlja, Agencija postupa u skladu s načinima utvrđenima sukladno članku 93.a točki (i);~~

- (a) **u slučaju smrti ili pravne nesposobnosti podnositelja prijave žiga ili nositelja žiga Europske unije ili osobe koja je prema nacionalnom pravu ovlaštena djelovati u njegovo ime; u opsegu u kojem gore navedeni događaji ne utječu na ovlaštenje zastupnika imenovanog u skladu s člankom 93. Uredbe, postupak se prekida samo na zahtjev takvog zastupnika;**

- (b) **ako podnositelj prijave žiga ili nositelj žiga Europske unije ne može iz pravnih razloga nastaviti postupak pri Agenciji zbog nekog postupka protiv svojega vlasništva;**

Utorak, 25. veljače 2014.

(c) u slučaju smrti ili pravne nesposobnosti zastupnika podnositelja prijave ili nositelja žiga Europske unije ili kada on ne može iz pravnih razloga nastaviti postupak pri Agenciji zbog nekog postupka protiv njegova vlasništva.

2. Kada je u slučajevima iz stavka 1. točaka (a) i (b) Agencija obaviještena o identitetu osobe ovlaštene da nastavi postupak pri Agenciji, Agencija obavještuje tu osobu i svaku zainteresiranu treću stranu da se postupak nastavlja od datuma koji odredi Agencija.

3. U slučaju iz stavka 1. točke (c), postupak se nastavlja kada je Agencija obaviještena o imenovanju novog zastupnika podnositelja prijave ili kada Agencija obavijesti druge strane o imenovanju novog zastupnika nositelja žiga Europske unije. Ako u roku od tri mjeseca od početka prekida postupka Agencija nije obaviještena o imenovanju novog zastupnika, obavještuje podnositelja prijave ili nositelja žiga Europske unije:

(a) ako se članak 92. stavak 2. Uredbe primjenjuje, da se prijava žiga Europske unije smatra povučenom ako se podatci ne podnesu u roku od dva mjeseca od dostave te obavijesti; ili

(b) ako se članak 92. stavak 2. Uredbe ne primjenjuje, da se postupak nastavlja s podnositeljem prijave ili nositeljem žiga Europske unije od datuma dostave te obavijesti;

4. rokovi, osim roka za plaćanje pristojbi za produljenje, a koji teku u odnosu na podnositelja prijave ili nositelja žiga Europske unije na datum prekida postupka, počinju teći iznova od dana na koji se postupak nastavlja." [Am. 60]

(72) članak 83. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 83.

Upućivanje na opća načela

Ako ova Uredba ili delegirani akti doneseni u skladu s ovom Uredbom ne sadržavaju neke odredbe o postupku, Agencija uzima u obzir načela postupovnog prava koja su općepriznata u državama članicama.”;

(73) U članku 85. stavku 1. riječi „sukladno uvjetima utvrđenim Provedbenom uredbom” zamjenjuju se riječima „sukladno uvjetima utvrđenima u skladu s člankom 93.a točkom (j).”; **Članak 85. stavak 1.** zamjenjuje se **sljedećim**:

„1. Stranka koja ne uspije u postupku povodom prigovora, postupku opoziva, postupku za proglašavanje ništavosti ili u žalbenom postupku, snosi pristojbe druge stranke kao i sve svoje troškove bitne za postupak, ne dovodeći u pitanje članak 119. stavak 6., uključujući putne troškove, dnevnice i naknadu za zastupnika, savjetnika ili odvjetnika, u okviru tarifa utvrđenih za svaku kategoriju troškova [...].”; [Am. 61]

(74) u članku 86. stavku 2. druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Svaka država članica imenuje jedno tijelo odgovorno za provjeru vjerodostojnosti odluke i dostavlja svoje podatke za kontakt Agenciji, Sudu Europske unije i Komisiji. To tijelo uz odluku prilaže nalog za izvršenje odluke bez ikakvih drugih formalnosti osim provjere vjerodostojnosti odluke.”;

(75) članak 87. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 87.

Registar žigova Europske unije

1. Agencija vodi registar **žigova Europske unije** koji sadrži sve podatke čiji je upis ili uključivanje predviđeno ovom Uredbom ili delegiranim aktom donesenim u skladu s ovom Uredbom. Agencija ažurira ga. [Am. 62]

2. Uvid u registar dopušten je svakoj osobi. Može se voditi elektronički.

Utorak, 25. veljače 2014.

3. Agencija održava elektroničku bazu podataka koja sadrži podatke o prijavama za registraciju žigova Europske unije i unose u registar. Sadržaj te baze podataka može se staviti na raspolaganje javnosti. Izvršni direktor određuje uvjete pristupa bazi podataka i način na koji se sadržaj te baze podataka može staviti na raspolaganje u strojno čitljivom obliku, uključujući naknade za takve usluge.”;

(76) članak 88. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) Naslov „Uvid u spise” zamjenjuje se naslovom „Uvid u spise i njihovo vođenje”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako se uvid u spis obavlja u skladu sa stavkom 2. ili stavkom 3., određeni dokumenti sadržani u spisu mogu biti izuzeti od davanja na uvid. Izvršni direktor određuje sredstva za uvid.

5. Agencija vodi spise svakog postupka u vezi s prijavom žiga Europske unije ili registracijom žiga Europske unije. Izvršni direktor određuje oblik u kojem se ti spisi vode. Ako se spisi vode u elektroničkom obliku, izvorni dokumenti koji čine temelj takvih elektroničkih spisa uklanjaju se u određenom roku nakon što ih Agencija zaprimi, o čemu odlučuje izvršni direktor.”;

(77) članak 89. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 89.

Periodičke publikacije

1. Agencija periodički objavljuje:

(a) Glasnik žigova Europske unije koji sadržava podatke upisane u registar, kao i druge podatke čija je objava propisana ovom Uredbom ili delegiranim aktima donesenima u skladu s ovom Uredbom; [Am. 63]

(b) Službeni list koji sadržava opće obavijesti i priopćenja izvršnog direktora, kao i sve druge informacije koje se odnose na ovu Uredbu ili na njezinu provedbu.

Publikacije iz točaka (a) i (b) mogu se slati elektroničkim putem.

2. Izvršni direktor određuje na koji se način i koliko često objavljuje Glasnik žigova Europske unije.

3. Izvršni direktor može odrediti da se određene stavke objavljuju u Službenom listu na svim službenim jezicima Unije.”;

(78) članak 92. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., drugu rečenicu, fizičke ili pravne osobe koje u Uniji nemaju domicil ili glavno mjesto poslovanja ili stvarno i djelatno industrijsko ili trgovačko sjedište predstavlja zastupnik pred Agencijom u skladu s člankom 93. stavkom 1. u svim postupcima koji su predviđeni ovom Uredbom, osim u podnošenju prijave žiga Europske unije.

~~Odstupajući od prvog podstavka, fizičke ili pravne osobe iz tog podstavka ne treba zastupati pred Agencijom u slučajevima utvrđenima u skladu s člankom 93.a točkom (p).”; [Am. 64]~~

~~(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:~~

~~„4. Ako se ispunje uvjeti utvrđeni u skladu s člankom 93.a točkom (p), imenuje se zajednički zastupnik.”;~~
[Am. 65]

(79) članak 93. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Fizičke ili pravne osobe u postupcima pred Agencijom može zastupati samo:

Utorak, 25. veljače 2014.

(a) svaki odvjetnik koji je kvalificiran u jednoj državi članici i koji ima mjesto poslovanja u Uniji, u mjeri u kojoj u toj državi ima pravo djelovati kao zastupnik u području žigova;

(b) ovlaštene zastupnici upisani na popis ovlaštenih zastupnika koji vodi Agencija.

Na zahtjev Agencije, zastupnici koji djeluju pred Agencijom podnose potpisanu punomoć koja se ulaže u spis.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Izvršni direktor Agencije može odobriti izuzeće od:

(a) uvjeta iz stavka 2. točke (c), druge rečenice, ako podnositelj zahtjeva podnese dokaz da je potrebnu kvalifikaciju stekao na drugi način;

(b) uvjeta iz stavka 2. točke (a) u slučaju visokokvalificiranih stručnjaka, pod uvjetom da su zahtjevi iz stavka 2. točaka (b) i (c) zadovoljeni.”;

(c) ~~stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:~~

~~„5. Osoba može biti brisana s popisa ovlaštenih zastupnika pod uvjetima utvrđenima u skladu s člankom 93.a točkom (p).“; [Am. 66]~~

(80) u glavu IX. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 5.

Dodjeljivanje ovlasti

Članak 93.a

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kojima se utvrđuju:

(a) zahtjevi koji se odnose na oblik odluka iz članka 75.;

(b) načini usmenih postupaka i izvođenja dokaza iz članka 77. i 78.;

(c) načini dostave obavijesti iz članka 79.;

(d) postupak obavješćivanja o gubitku prava iz članka 79.a;

(e) pravila o sredstvima priopćavanja, uključujući elektroničkim putem iz članka 79.b, koja strane u postupcima upotrebljavaju pred Agencijom te oblike koje treba učiniti dostupnima Agenciji;

(f) pravila kojima se uređuje izračun i trajanje rokova iz članka 79.c stavka 1.;

(g) postupak za ispravljanje jezičnih pogrešaka ili pogrešaka u prijepisu te očitih propusta u odlukama Agencije, odnosno tehničkih pogrešaka prilikom registracije žiga ili objave registracije koje se mogu pripisati Agenciji kako je utvrđeno u članku 79.d;

(h) postupak za opoziv odluke ili za brisanje upisa u registar kako je utvrđeno u članku 80. stavku 1.;

(i) načini prekida ili nastavljanja postupka pred Agencijom kako je utvrđeno u članku 82.a;

(j) postupci koji se odnose na raspodjelu i utvrđivanje troškova, kako je utvrđeno u članku 85. stavku 4.; [Am. 67]

(k) pojedini **koje treba unijeti u registar** iz članka 87. ~~stavka 1.~~; [Am. 68]

~~(l) postupak za uvid u spise iz članka 88., uključujući dijelove spisa isključenog iz uvida, i načini vođenja spisa Agencije iz članka 88. stavka 5.; [Am. 69]~~

Utorak, 25. veljače 2014.

- (m) načini objavljivanja podataka i unosa iz članka 89. stavka 1. točke (a) u Glasniku žigova Europske unije, uključujući vrstu informacija te jezike na kojima se ti podaci i unosi objavljuju;
- (n) učestalost, oblik i jezike publikacija Službenog lista Agencije iz članka 89. stavka 1. točke (b);
- (o) načine razmjene informacija i priopćenja između Agencije i tijela vlasti država članica te davanje na uvid spisa putem ili preko sudova ili tijela vlasti država članica prema članku 90.;
- (p) odstupanja od obveze zastupanja pred Agencijom u skladu s člankom 92. stavkom 2., uvjeti u skladu s kojima se imenuje zajednički predstavnik ~~sukladno članku 92. stavku 4.,~~ uvjeti pod kojima zaposlenici iz članka 92. stavka 3. i ovlašteni zastupnici iz članka 93. stavka 1. moraju Agenciji podnijeti potpisano punomoć kako bi mogli djelovati kao zastupnici, sadržaj te punomoći i uvjeti pod kojima određena osoba može biti brisana s popisa ovlaštenih zastupnika ~~iz članka 93. stavka 5.~~; **[Am. 70]**

(81) u glavi X. naslov odjeljka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Primjena pravila Unije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima”;

(82) članak 94. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Primjena pravila Unije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima”;

(b) ~~stavak u stavku 1. riječi „Uredba (EZ) br. 44/2001” zamjenjuju se riječima „pravila Unije o nadležnosti te priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima”;~~

„1. Ako ovom Uredbom nije drukčije određeno, pravila Unije o nadležnosti te priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima primjenjuju se na postupke koji se odnose na žigove Europske unije i prijave žiga Europske unije, kao i na postupke koji se odnose na istodobne i uzastopne tužbe na temelju žigova Europske unije i nacionalnih žigova.”; [Am. 71]

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Upućivanja u ovoj Uredbi na Uredbu (EZ) br. 44/2001 po potrebi uključuju Sporazum Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima od 19. listopada 2005.”;

(83) U članku 96. točki (c) riječi „članka 9. stavka 3., druge rečenice” zamjenjuju se riječima „članka 9.b stavka 2.”;

(84) u članku 99. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. U postupcima povodom tužbe iz članka 96. stavaka (a) i (c) prigovor u odnosu na opoziv ili na ništavost žiga Europske unije, koji je podnesen drukčije nego protutužbom, dopušten je samo ako se tuženik pozove na to da bi se prava nositelja žiga Europske unije mogla opozvati zbog toga što se nije dovoljno upotrebljavao u vrijeme podnošenja postupka povodom tužbe zbog povrede.”;

Utorak, 25. veljače 2014.

(85) članak 100. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Sud za žig kojemu je podnesena protutužba za opoziv ili za proglašavanje ništavosti žiga Europske unije ne nastavlja s ispitivanjem protutužbe dok zainteresirana strana ili sud ne obavijeste Agenciju o datumu podnošenja protutužbe. Agencija tu informaciju upisuje u registar. Ako se zahtjev za opoziv ili za proglašavanje žiga Europske unije ništavim vodi pred Agencijom, Agencija o tome obavješćuje sud i zastaje s postupkom dok odluka o zahtjevu nije konačna ili dok se zahtjev ne povuče.”;

(b) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Kad je sud za žig Europske unije donio presudu na temelju protutužbe za opoziv ili za proglašavanje ništavosti žiga Europske unije koja je postala pravomoćna, sud ili bilo koja strana u nacionalnom postupku odmah šalju jedan primjerak te presude Agenciji. Agencija ili bilo koja zainteresirana strana mogu zatražiti informacije o takvom prijenosu. Agencija u registru spominje sudsku presudu i poduzima potrebne mjere radi poštovanja njezina operativnog dijela.”;

(86) U članku 102. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Sud za žig Europske unije može primijeniti i mjere ili naloge dostupne u okviru primjenjivog zakona za koje smatra da su prikladne u okolnostima slučaja.”;

(87) članak 108. briše se;

(88) ~~Članak članku 113. stavak stavku 3. izraz „zajedno s formalnim uvjetima utvrđenim Provedbenom uredbom” zamjenjuje se sljedećim: riječima „zajedno s formalnim uvjetima utvrđenima u skladu s člankom 114.a”;~~

„3. Agencija provjerava ispunjava li zatraženo pretvaranje uvjete iz ove Uredbe, posebno uvjete iz članka 112. stavaka 1., 2., 4., 5. i 6. i stavka 1. ovog članka, zajedno s formalnim uvjetima utvrđenim u skladu s člankom 114.a. Ako su ti uvjeti ispunjeni, Agencija prosljeđuje zahtjev središnjim uredima za industrijsko vlasništvo država članica koje su u njemu navedene.”; [Am. 72]

(89) ~~Članak U članku 114. stavak stavku 2. riječi „Provedbenom uredbom” zamjenjuju se riječima „delegiranim aktima donesenima u skladu s ovom Uredbom” sljedećim:~~

„2. Prijava žiga Europske unije ili žig Europske unije koji je prosljeđen u skladu s člankom 113. ne podliježu formalnim uvjetima nacionalnog zakona koji se razlikuju od onih ili koji su dodani onima predviđenima ovom Uredbom ili delegiranim aktima donesenima u skladu s ovom Uredbom.”; [Am. 73]

(90) Umeće se sljedeći članak:

„Članak 114.a

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kojima se utvrđuju službeni uvjeti koje zahtjev za pretvaranje žiga Europske unije mora poštovati, pojediniosti njegova ispitivanja i pojediniosti koje se odnose na njegovu objavu.”;

(91) U članku 116. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., Agencija može angažirati upućene nacionalne stručnjake ili drugo osoblje koje nije zaposleno u Agenciji. Upravni odbor donosi odluku kojom utvrđuje pravila o upućivanju nacionalnih stručnjaka u Agenciju.”;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (92) ~~Članak u članku 117. riječi „Na Ured“~~ zamjenjuje se **sljedećim**: ~~riječima „Na Agenciju i njezino osoblje“:~~

„Na Agenciju i njezino osoblje primjenjuje se Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije.“; [Am. 74]

- (93) članak 119. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 6., drugom podstavku, druga rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Prijevod mora biti podnesen u roku propisanom u skladu s člankom 144.a točkom (b).“;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„8. Izvršni direktor određuje način na koji se prijevodi ovjeravaju.“;

- (94) ~~Članak u članku 120. stavak stavku 1. riječi „Provedbenom uredbom“~~ zamjenjuje se **sljedećim**: ~~riječima „delegiranim aktom donesenim u skladu s ovom Uredbom“;~~

„1. Prijava žiga Europske unije, kako je navedena u članku 26. stavku 1., kao i svi drugi podatci čija je objava propisana ovom Uredbom ili delegiranim aktom donesenim u skladu s ovom Uredbom objavljuju se na svim službenim jezicima Europske unije.“; [Am. 75]

- (95) članak 122. briše se;

- (96) članak 123. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 123.

Transparentnost

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća (*) primjenjuje se na dokumente Agencije.
2. Upravni odbor usvaja detaljna pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001.
3. Odluke koje Agencija donese u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 mogu biti predmet prigovora Ombudsmanu ili postupka pred Sudom Europske unije, u skladu s uvjetima iz članaka 228. i 263. Ugovora.
4. Obrada osobnih podataka koju provodi Agencija podliježe Uredbi (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

(*) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.).

(**) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).“;

- (97) umeće se sljedeći članak:

„Članak 123.a

Sigurnosna pravila za zaštitu klasificiranih i osjetljivih neklasificiranih podataka

Utorak, 25. veljače 2014.

Agencija primjenjuje sigurnosna načela sadržana u sigurnosnim pravilima Komisije za zaštitu klasificiranih podataka Europske unije (EUCI) i osjetljivih neklasificiranih podataka, kako je utvrđeno u prilogu Odluci Komisije 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom (*). Primjena sigurnosnih načela obuhvaća, između ostalog, primjenu odredbi za razmjenu, obradu i čuvanje takvih podataka.

(*) Odluka Komisije 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom od 29. studenoga 2001. o izmjeni njezina unutarnjeg Poslovnika (SL L 317, 3.12.2001., str. 1.);

(98) u glavu XII. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 1.a

Zadaće Agencije i suradnja radi promicanja konvergencije

Članak 123.b

Zadaće Agencije

1. Agencija ima sljedeće zadaće:

- (a) upravljanje sustavom žiga Europske unije uspostavljenog u ovoj Uredbi i njegovo promicanje;
- (b) upravljanje sustavom europskog dizajna uspostavljenog u Uredbi Vijeća (EZ) br. 6/2002 i njegovo promicanje (*);
- (c) promicanje konvergencije prakse i instrumenata na područjima žigova i dizajna u suradnji sa središnjim uredima za industrijsko vlasništvo u državama članicama, uključujući Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo;
- (d) zadaće iz Uredbe (EU) br. 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

(da) zadaće koje su joj dodijeljene na temelju Direktive 2012/28/EU (*) [Am. 76]**

2. Agencija surađuje s ustanovama, tijelima vlasti, tijelima, uredima za industrijsko vlasništvo, međunarodnim i nevladinim organizacijama u odnosu na zadaće iz stavka 1.

3. Agencija može stranama ponuditi dobrovoljne usluge posredovanja **i arbitraže** radi postizanja mirnog rješenja. [Am. 77]

Članak 123.c

Suradnja radi promicanja konvergencije praksi i instrumenata

1. Agencija i uredi za industrijsko vlasništvo država članica koji sudjeluju ili Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo međusobno surađuju radi promicanja konvergencije praksi i alata na području žigova i dizajna.

Ta suradnja pokriva, **između ostalog**, sljedeća područja djelatnosti: [Am. 78]

- (a) razvoj zajedničkih standarda ispitivanja;
- (b) stvaranje zajedničkih ili povezanih baza podataka i portala u svrhu savjetovanja, pretraživanja i klasifikacije diljem Unije;
- (c) stalno pružanje i razmjenu podataka i informacija, uključujući popunjavanje baza podataka i portala iz točke (b);
- (d) uspostavljanje zajedničkih standarda i praksi s ciljem osiguranja interoperabilnosti između postupaka i sustava diljem Unije te poboljšanje njihove dosljednosti, učinkovitosti i djelotvornosti;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (e) dijeljenje informacija o pravima industrijskog vlasništva i postupcima, uključujući zajedničku potporu službama za pomoć i informacijskim centrima;
- (f) razmjenu stručnih tehničkih znanja i pomoći u vezi s područjima iz točaka od (a) do (e).

2. Agencija definira, razrađuje i koordinira zajedničke projekte u interesu Unije **i država članica** u odnosu na područja iz stavka 1. Definicijom projekta ~~sadrži~~ **utvrđuju se** specifične obveze i odgovornosti svakog središnjeg ureda za industrijsko vlasništvo države članice koji sudjeluje ili Ureda Beneluksa za intelektualno vlasništvo. **U svim fazama zajedničkih projekata Agencija se savjetuje sa zastupnicima korisnika.** [Am. 79]

3. Uredi za industrijsko vlasništvo država članica i Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo učinkovito sudjeluju u projektima iz stavka 2. s ciljem osiguravanja njihova razvoja, funkcioniranja, interoperabilnosti i ažuriranja.

No ako rezultat tih projekata rezultira razvojem instrumenta koje države članice smatraju, na temelju opravdane odluke, jednakovrijednim instrumentima koji već postoje u državama članicama, iz sudjelovanja ne proizlazi obveza provedbe rezultata u dotičnim državama članicama. [Am. 80]

4. Agencija pruža financijsku potporu zajedničkim projektima iz stavka 2. koji su u interesu Unije **i država članica** u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se osiguralo učinkovito sudjelovanje ureda za industrijsko vlasništvo država članica i Ureda Beneluksa za intelektualno vlasništvo u projektima u smislu stavka 3. Ta financijska potpora mogu biti bespovratna sredstva. **Ukupan iznos financiranja iznosi najmanje 20 %** ~~Ukupan iznos financiranja ne premašuje 10 %~~ godišnjeg prihoda Agencije **i pokriva najmanji mogući iznos za svaku državu članicu za potrebe koje su usko povezane sa zaštitom, promicanjem i provedbom.** Korisnici su bespovratnih sredstava uredi za industrijsko vlasništvo država članica i Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo. Bespovratna sredstva mogu se dodijeliti bez poziva na dostavu prijedloga u skladu s financijskim pravilima primjenjivima na Agenciju i s načelima postupaka dodjele sadržanima u Uredbi (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (****) te u Delegiranoj Uredbi Komisije (EU) br. 1268/2012 (*****). [Am. 81]

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL L 3, 5.1.2002., str. 1.).

(**) Uredba (EU) br. 386/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. travnja 2012. o povjeravanju Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) zadaća u vezi s provedbom prava intelektualnog vlasništva, uključujući i okupljanje predstavnika javnog i privatnog sektora u okviru Europske promatračnice za povrede prava intelektualnog vlasništva (SL L 129, 16.5.2012., str. 1.)

(***) Direktiva 2012/28/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o određenim dozvoljenim korištenjima djela siročadi (SL L 299, 27.10.2012., str. 5.)

(****) Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str.1.)

(*****) Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, 31.12.2012., str. 1.);

(99) u glavi XII. odjeljci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„ODJELJAK 2.

Upravni odbor

Članak 124.

Dužnosti Upravnog odbora

1. Ne dovodeći u pitanje dužnosti Odbora za proračun iz odjeljka 5., Upravni odbor ima sljedeće dužnosti:

Utorak, 25. veljače 2014.

- (a) na temelju nacрта koji je podnio izvršni direktor u skladu s člankom 128. stavkom 4. točkom (c), Upravni odbor donosi godišnji program rada Agencije za nadolazeću godinu, uzimajući u obzir mišljenje Komisije, te prosljeđuje doneseni godišnji program rada Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji;
- (b) na temelju nacрта koji je podnio izvršni direktor u skladu s člankom 128. stavkom 4. točkom (d) te uzimajući u obzir mišljenje Komisije, Upravni odbor donosi višegodišnji strateški program za Agenciju, uključujući strategiju Agencije za međunarodnu suradnju, nakon razmjene stajališta između izvršnog direktora i odgovarajućeg odbora u Europskom parlamentu, te prosljeđuje doneseni višegodišnji strateški program Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji;
- (c) na temelju nacрта koji je podnio izvršni direktor u skladu s člankom 128. stavkom 4. točkom (f), Upravni odbor donosi godišnje izvješće te prosljeđuje doneseno godišnje izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Europskom revizorskom sudu;
- (d) na temelju nacрта koji je podnio izvršni direktor u skladu s člankom 128. stavkom 4. točkom (g), Upravni odbor donosi višegodišnji plan kadrovske politike;
- (e) Upravni odbor donosi pravila za sprečavanje i upravljanje sukobima interesa u Agenciji;
- (f) ~~u skladu sa stavkom 2. izvršava, u odnosu na osoblje Agencije, ovlasti koje su Pravilnikom o osoblju dodijeljene tijelu nadležnom za imenovanja i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora o radu („ovlasti tijela nadležnog za imenovanja”); [Am. 83]~~
- (g) Upravni odbor donosi provedbena pravila Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju;
- (h) Upravni odbor imenuje te može razriješiti dužnosti izvršnog direktora i zamjenika izvršnog direktora ili zamjenike izvršnog direktora prema članku 129. te imenuje predsjednika, predsjedavajuće te članove žalbenog vijeća prema članku 136.;
- (i) Upravni odbor osigurava prikladno praćenje rezultata i preporuka proizašlih iz unutarnjih ili vanjskih revizijskih izvješća i procjena iz članka 165.a, kao i iz istraga Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF);
- (ia) Upravni odbor definira i razrađuje zajedničke projekte u interesu Unije i država članica u skladu s člankom 123.c; [Am. 82]**
- (j) Upravni odbor savjetuje se prije donošenja smjernica za ispitivanje koje se provodi u Agenciji i u drugim slučajevima predviđenima ovom Uredbom;
- (k) Upravni odbor može izvršnom direktoru i Komisiji iznositi mišljenja i podnositi zahtjeve za informacije kad smatra da je to potrebno.

~~2. Upravni odbor u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju i člankom 142. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika donosi odluku, na temelju članka 2. stavka 1. Pravilnika o osoblju i članka 6. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, kojom se navedene ovlasti tijela nadležnog za imenovanja prenose na izvršnog direktora i utvrđuju uvjeti pod kojima se ti prijenosi ovlasti mogu obustaviti.~~

~~Izvršni direktor ima pravo na daljnji prijenos tih ovlasti.~~

~~Upravni odbor može u iznimnim okolnostima na temelju svoje odluke privremeno obustaviti prijenos ovlasti tijela nadležnog za imenovanja na izvršnog direktora i ovlasti koje je izvršni direktor prenio dalje te ih izvršavati sam ili ih prenijeti na jednog od svojih članova ili zaposlenika koji nije izvršni direktor. [Am. 84]~~

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 125.

Sastav Upravnog odbora

1. Upravni odbor čini jedan predstavnik svake države članice i dva predstavnika Komisije i **jedan predstavnik Europskog parlamenta**, te njihovi zamjenici. [Am. 85]
2. Članovima Upravnog odbora mogu, u skladu s poslovnikom, pomagati savjetnici ili stručnjaci.
3. Mandat traje četiri godine. Mandat se može produljiti.

Članak 126.

Predsjednik Upravnog odbora

1. Upravni odbor bira predsjednika i zamjenika predsjednika među svojim članovima. Zamjenik predsjednika po službenoj dužnosti zamjenjuje predsjednika kada je on spriječen obavljati svoju dužnost.
2. Mandat predsjednika i zamjenika predsjednika traje četiri godine. Mandat se može jedanput obnoviti. No ako njihovo članstvo u Upravnom odboru prestane u bilo kojem trenutku trajanja njihova mandata, njihov mandat također automatski prestaje toga datuma.

Članak 127.

Sjednice

1. Sjednice Upravnog odbora saziva njegov predsjednik.
2. Izvršni direktor sudjeluje u raspravama, osim ako Upravni odbor ne odluči drukčije.
3. Upravni odbor održava redovitu sjednicu ~~jedanput~~ **dvaput** godišnje. Osim toga, on se sastaje na inicijativu svojeg predsjednika ili na zahtjev Komisije, **Europskog parlamenta** ili na zahtjev jedne trećine država članica. [Am. 87]
4. Upravni odbor donosi Poslovnik.
5. Upravni odbor donosi svoje odluke apsolutnom većinom glasova svojih članova. Međutim, dvotrećinska većina glasova njegovih članova potrebna je za odluke koje je Upravni odbor ovlašten donositi prema **točkama (a) i (b)** članka 124. stavka 1. ~~točkama (a) i (b)~~, članku 126. stavku 1. i članku 129. stavicima 2. i 4 ~~3~~. U oba slučaja svaki član ima jedan glas. [Am. 88]
6. Upravni odbor može na svoje sjednice pozvati promatrače.
7. Agencija obavlja poslove tajništva za Upravni odbor.

~~ODJELJAK 2.a~~~~Izvršni odbor~~~~Članak 127.a~~~~Osnivanje~~~~Upravni odbor može osnovati Izvršni odbor.~~~~Članak 127.b~~~~Funkcije i organizacija~~

- ~~1. Izvršni odbor pomaže Upravnom odboru.~~

Utorak, 25. veljače 2014.

2. Izvršni odbor ima sljedeće funkcije:
 - (a) priprema odluke koje usvaja Upravni odbor;
 - (b) osigurava, zajedno s Upravnim odborom, prikladno praćenje nalaza i preporuka koje potječu iz unutarnjih ili vanjskih revizorskih izvješća i procjena, kao i istraga Ureda za borbu protiv prijevara (OLAF);
 - (c) ne dovodeći u pitanje funkcije izvršnog direktora iz članka 128., pomaže izvršnom direktoru i savjetuje ga pri provedbi odluka Upravnog odbora s ciljem pojačanog nadzora administrativnog upravljanja.
3. Po potrebi, u slučaju hitnosti, Izvršni odbor može donositi određene privremene odluke u ime Upravnog odbora, osobito o pitanjima u vezi s administrativnim upravljanjem, uključujući obustavu prijenosa ovlasti tijela nadležnog za imenovanja.
4. Izvršni odbor sastavljen je od predsjednika Upravnog odbora, jednog predstavnika Komisije u Upravnom odboru i troje drugih članova koje imenuje Upravni odbor među svojim članovima. Predsjednik Upravnog odbora također je i predsjednik Izvršnog odbora. Izvršni direktor sudjeluje na sjednicama Izvršnog odbora, ali nema pravo glasa.
5. Mandat članova Izvršnog odbora traje četiri godine. Mandat članova izvršnog odbora završava kada završi njihovo članstvo u Upravnom odboru.
6. Izvršni odbor održava barem jednu redovnu sjednicu svaka tri mjeseca. Osim toga, sastaje se na inicijativu svojega predsjednika ili na zahtjev svojih članova.
7. Izvršni odbor pridržava se poslovnika koji donosi Upravni odbor. [Am. 86]

ODJELJAK 3.

Izvršni direktor

Članak 128.

Dužnosti izvršnog direktora

1. Agencijom upravlja izvršni direktor. Izvršni direktor odgovara Upravnom odboru.
2. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije, Upravnog odbora i Odbora za proračun, izvršni je direktor u obavljanju svojih dužnosti neovisan i ne traži niti prima upute od bilo koje vlade niti od bilo kojeg drugog tijela.
3. Izvršni direktor pravni je zastupnik Agencije.
4. Izvršni odbor ima osobito sljedeće dužnosti:
 - (a) poduzima sve potrebne mjere za rad Ureda, uključujući donošenje internih administrativnih uputa i informacija za javnost;
 - (b) provodi odluke koje je donio Upravni odbor;
 - (c) priprema nacrt godišnjeg programa rada u kojem se navode prosječni financijski i ljudski potencijali za svaku radnju te ga nakon savjetovanja Komisije podnosi Upravnom odboru;
 - (d) priprema nacrt višegodišnjega strateškog programa u koji je uključena strategija Agencije za međunarodnu suradnju te ga nakon savjetovanja Komisije i razmjene stajališta s odgovarajućim odborom u Europskom parlamentu podnosi Upravnom odboru;
 - (e) provodi godišnji program rada i višegodišnji strateški program te izvještava Upravni odbor o njihovoj provedbi;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (f) priprema godišnje izvješće o aktivnostima Agencije i predstavlja ga Upravnom odboru koji ga odobrava;
- (g) priprema nacrt višegodišnjeg plana kadrovske politike i njegovo podnošenje Upravnom odboru nakon savjetovanja s Komisijom;
- (h) priprema plan djelovanja na temelju zaključaka unutarnjih ili vanjskih revizijskih izvješća i procjena, kao i istraga i preporuka Ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) te dvaput godišnje izvješćuje Komisiju i Upravni odbor o napretku;
- (i) štiti financijske interese Unije primjenom preventivnih mjera protiv prijevare, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti, učinkovitim provjerama i, ako su utvrđene nepravilnosti, povratom pogrešno isplaćenih iznosa i, ako je potrebno, nametanjem učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih upravnih i novčanih kazni;
- (j) priprema strategiju Agencije za borbu protiv prijevara i predaje je Odboru za proračun na odobrenje;
- (k) kako bi osigurao ujednačenu primjenu Uredbe, proširenom žalbenom vijeću može uputiti pitanja o nekoj točki zakona, osobito ako su žalbena vijeća donijela različite odluke o tim točkama;
- (l) izrađuje procjene prihoda i rashoda Agencije i izvršava proračun;
- (la) **ne dovodeći u pitanje članke 125. i 136., izvršava, u odnosu na osoblje Agencije, ovlasti koje su Pravilnikom o osoblju dodijeljene tijelu nadležnom za imenovanja i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora o radu („ovlasti tijela nadležnog za imenovanja”); [Am. 91]**
- ~~(m) izvršava ovlasti koje mu je u odnosu na osoblje dodijelio Upravni odbor u skladu s člankom 124. stavkom 1. točkom (f); [Am. 89]~~
- (ma) **može podnijeti Komisiji prijedlog izmjene ove Uredbe, delegiranih akata donesenih u skladu s ovom Uredbom i svih drugih pravila koja se primjenjuju na žigove Europske unije nakon savjetovanja s Upravnim odborom i, u slučaju pristojbi i proračunskih odredbi ove Uredbe, s Odborom za proračune; [Am. 90]**
- (n) izvršava ovlasti koje su mu dodijeljene člankom 26 stavkom 3., člankom 29. stavkom 5., člankom 30 stavkom 2., člankom 45. stavkom 3., člankom 75. stavkom 2., člankom 78. stavkom 5., člankom 79., člankom 79.b, člankom 79.c, člankom 87. stavkom 3., člancima 88. i 89., člankom 93. stavkom 4., člankom 119. stavkom 8. i člankom 144. u skladu s kriterijima određenima u ovoj Uredbi te u delegiranim aktima donesenima prema ovoj Uredbi;
- (o) može delegirati svoje dužnosti.

5. Izvršnom direktoru u radu pomaže jedan zamjenik izvršnog direktora ili više njih. Ako je izvršni direktor odsutan ili spriječen obavljati svoje dužnosti, zamjenjuje ga zamjenik izvršnog direktora ili jedan od zamjenika izvršnog direktora u skladu s postupkom koji određuje Upravni odbor.

Članak 129.

Imenovanje i razrješavanje dužnosti izvršnog direktora te produljivanje njegova mandata

1. Izvršni direktor zaposlen je kao privremeni djelatnik Agencije u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika.

2. Izvršnog direktora imenuje Upravni odbor između **barem tri** kandidata s popisa koje je predložio ~~Komisija~~ **odbor za predodabir Upravnog odbora kojeg čine zastupnici država članica, Komisije i Europskog parlamenta**, nakon otvorenog i transparentnog postupka odabir **te objave poziva za iskaz interesa u Službenom listu Europske unije i drugdje**. Kandidata kojeg odabere Upravni odbor svaki nadležni odbor Europskog parlamenta može prije imenovanja pozvati radi davanja izjave i odgovaranja na pitanja njegovih članova. Radi sklapanja ugovora s izvršnim direktorom, Agenciju zastupa predsjednik Upravnog odbora.

Utorak, 25. veljače 2014.

Izvršni direktor može biti razriješen dužnosti samo na temelju odluke Upravnog odbora, usvojene na prijedlog Komisije, Europskog parlamenta ili jedne trećine država članica **nakon izvješća o procjeni koje je izradila Komisija na zahtjev upravnog odbora ili Europskog parlamenta.**

3. Mandat izvršnoga direktora traje pet godina. Do kraja tog razdoblja ~~Komisija~~ **Upravni odbor** provodi ocjenjivanje kojim se uzima u obzir ocjena rada izvršnoga direktora te budući zadaci i izazovi Agencije. **Upravni odbor ovlašten je produžiti mandat izvršnoga direktora jedanput na najviše pet godina. Upravni odbor, prilikom odlučivanja o produženju mandata izvršnom direktoru, vodi računa o izvješću o procjeni uspješnosti izvršnoga direktora koje je izradila Komisija te o budućim zadaćama i izazovima agencije.**

4. Na prijedlog Komisije koja uzima u obzir ocjenu iz stavka 3. Upravni odbor može jedanput produžiti mandat izvršnoga direktora za najviše pet godina.

5. Izvršni direktor čiji je mandat produžen ne može sudjelovati u još jednom postupku odabira za isto mjesto na kraju ukupnog razdoblja.

6. Zamjenik izvršnoga direktora ili zamjenici izvršnih direktora imenuju se ili razrješavaju dužnosti kako je predviđeno u stavku 2. nakon savjetovanja s izvršnim direktorom i, po potrebi, izabranim izvršnim direktorom. Mandat zamjenika izvršnoga direktora traje pet godina. Može ga produžiti Upravni odbor jedanput na najviše pet godina ~~na prijedlog Komisije~~ kako je predviđeno u stavku ~~4.3.~~ nakon savjetovanja s izvršnim direktorom.”; **[Am. 92]**

(100) Članak 130. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) odjel kojemu je povjereno vođenje registra;”

(b) dodaje se sljedeća točka:

„(f) svaka druga jedinica ili osoba koju imenuje izvršni direktor u tu svrhu.”;

(101) u članku 132. stavku 2. treća rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„U posebnim slučajevima utvrđenima u skladu s člankom 144.a točkom (c), odluke donosi jedan član.”;

(102) članak 133. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 133.

Odjel kojemu je povjereno vođenje registra

1. Odjel kojemu je povjereno vođenje registra odgovoran je za donošenje odluka u vezi s unosima u registar.

2. Također je nadležan za vođenje popisa ovlaštenih zastupnika iz članka 93. stavka 2.

3. Odluku Odjela donosi jedan član.”;

(103) članak 134. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Odjel za poništaje nadležan je za donošenje odluka o:

(a) zahtjevu za opoziv ili zahtjevu za proglašavanje žiga Europske unije ništavim,

(b) zahtjevu za prijenos žiga Europske unije predviđenom u članku 18.”;

(b) u stavku 2. treća rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„U posebnim slučajevima utvrđenima u skladu s člankom 144.a točkom (c), odluke donosi jedan član.”;

Utorak, 25. veljače 2014.

(104) Umeće se sljedeći članak:

„Članak 134.a

Opća nadležnost

Odluke koje se zahtijevaju ovom Uredbom, a koje nisu u nadležnosti ispitivača, odjela za prigovore, odjela za poništaje ili odjela kojemu je povjereno vođenje registra, donosi službenik ili jedinica koju je izvršni direktor imenovao u tu svrhu.”;

(105) Članak 135. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Žalbena vijeća nadležna su za odlučivanje o žalbama na odluke donesene prema člancima 131. i 134.a.”;

(b) u stavku 3. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) tijelo žalbenih vijeća iz članka 136. stavka 4. točke (a); ili”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Prošireno vijeće odgovorno je i za davanje obrazloženih mišljenja o pitanjima zakona koje mu je uputio izvršni direktor prema članku 128. stavku 4. točki (k).”;

(d) u stavku 5. briše se zadnja rečenica;

(106) Članak 136. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 136.

Neovisnost članova žalbenih vijeća

1. Predsjednik žalbenih vijeća i predsjedatelji vijeća imenuju se, u skladu s postupkom iz članka 129., za imenovanje izvršnog direktora na rok od pet godina. Tijekom navedenog razdoblja oni ne smiju biti razriješeni dužnosti, osim ako za to postoje ozbiljni razlozi te ako Sud, na zahtjev institucije koja ih je imenovala, donese odgovarajuću odluku.

2. Mandat predsjednika žalbenih vijeća može se produžiti jedanput za daljnje razdoblje od pet godina ili do odlaska u mirovinu ako do toga dođe tijekom novog mandata nakon što Upravni odbor pozitivno ocijeni rezultate koje je postigao.

3. Mandat predsjedavajućih vijećima može se produžiti jedanput za daljnje razdoblje od pet godina ili do odlaska u mirovinu ako do toga dođe tijekom novog mandata nakon što Upravni odbor pozitivno ocijeni rezultate koje je postigao, što je podložno povoljnom mišljenju predsjednika žalbenih vijeća.

4. Predsjednik žalbenih vijeća nadležan je za sljedeće upravljačke i organizacijske funkcije:

(a) predsjedanje tijelom žalbenih vijeća odgovornim za utvrđivanje pravila i organiziranje rada vijeća;

(b) osiguravanje provedbe odluka tijela;

(c) povjeravanje predmeta vijeću na temelju objektivnih kriterija koje je utvrdilo tijelo žalbenih vijeća;

(d) prosljeđivanje izvršnom direktoru planiranih rashoda vijeća radi pripreme plana rashoda.

Utorak, 25. veljače 2014.

Predsjednik žalbenih vijeća predsjedava proširenim žalbenim vijećem.

5. Članove žalbenih vijeća imenuje Upravni odbor na rok od pet godina. Njihov mandat može se produžiti jedanput za daljnje razdoblje od pet godina ili do odlaska u mirovinu ako do toga dođe tijekom novog mandata nakon što Upravni odbor pozitivno ocijeni rezultate koje je postigao, što je podložno povoljnom mišljenju predsjednika žalbenih vijeća.

6. Članovi žalbenih vijeća ne smiju biti razriješeni dužnosti osim ako za to postoje ozbiljni razlozi te ako Sud donese takvu odluku, nakon što mu je slučaj uputio Upravni odbor na prijedlog predsjednika žalbenog vijeća, nakon savjetovanja s predsjedateljem vijeća kojemu dotični član pripada.

7. Predsjednik žalbenih vijeća te predsjedatelji i članovi žalbenih vijeća neovisni su. Prilikom donošenja odluka oni nisu obvezni pridržavati se nikakvih uputa.

8. Odluke o žalbama na pitanja zakona ili mišljenja o njima koje donosi prošireno vijeće, a koje mu upućuje izvršni direktor prema članku 135. obvezujuće su za tijela Agencije nadležna za odlučivanje iz članka 130.

9. Predsjednik žalbenih vijeća te predsjedatelji i članovi žalbenih vijeća ne smiju biti ispitivači ni članovi odjela za prigovore, odjela kojemu je povjereno vođenje registra ili odjela za poništaje.;

Article 136a

Centar za posredovanje i arbitražu

1. *Agencija može uspostaviti Centar za posredovanje i arbitražu koji je neovisan o tijelima za odlučivanje navedenim u članku 130. Centar je smješten u prostorijama Agencije.*

2. *Svaka fizička ili pravna osoba može se koristiti uslugama Centra na dobrovoljnoj osnovi s ciljem sporazumnog rješavanja sporova koji su obuhvaćeni ovom Uredbom i Direktivom*

3. *Agencija može također pokrenuti arbitražni postupak na vlastitu inicijativu kako bi strankama omogućila da postignu sporazumni dogovor.*

4. *Centrom upravlja direktor koji je odgovoran za djelatnost Centra.*

5. *Direktora imenuje Upravni odbor.*

6. *Centar utvrđuje Pravilnik o posredovanju i arbitraži te pravila za rad Centra. Pravilnik o posredovanju i arbitraži te pravila za rad Centra potvrđuje Upravni odbor.*

7. *Centar sastavlja popis posrednika i arbitara za pomoć strankama pri rješavanju spora. Oni moraju biti neovisni i imati relevantne kompetencije i iskustva. Za popis je potrebna suglasnost Upravnog odbora.*

8. *Ispitivači i članovi odjela Instituta ili odbora za pritužbe ne smiju sudjelovati u posredovanju ili arbitraži koja se tiče slučaja u kojem oni:*

(a) prethodno su uključeni u postupke posredovanja ili arbitraže;

(b) imaju osobne interese; or

(c) prethodno su bili uključeni kao predstavnici jedne od stranaka.

9. *Osoba koja je pozvana da svjedoči kao član vijeća za arbitražu ili posredovanje ne smije biti uključena u prigovor, poništenje ili sudski postupak koji je izazvao postupak posredovanja ili arbitraže.” [Am. 93]*

Utorak, 25. veljače 2014.

(107) članak 138. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 138.

Odbor za proračun

1. Odbor za proračun ima funkcije koje su mu dodijeljene u ovom odjeljku.
2. Članci 125. i 126., članak 127. stavci od 1. do 4. te stavci 6. i 7. primjenjuju se *mutatis mutandis* na Odbor za proračun.
3. Odbor za proračun donosi svoje odluke apsolutnom većinom glasova svojih članova. Međutim, dvotrećinska većina glasova njegovih članova potrebna je za odluke koje je Odbor za proračun ovlašten donositi prema članku 140. stavku 3. i članku 143. U oba slučaja svaki član ima jedan glas.“;

(108) u članku 139. dodaje se sljedeći stavak:

„4. Na dvogodišnjoj osnovi Agencija **Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji** priprema izvješće o svojem financijskom stanju. Na temelju ~~ovog tog~~ izvješća Komisija revidira financijsku situaciju Agencije.; [Am. 94]

4a. Agencija osigurava rezervni fond kojim se pokriva jedna godina njezinih operativnih rashoda kako bi se osigurao kontinuitet njezinih operacija.” [Am. 95]

(109) umeće se sljedeći članak:

„Članak 141.a

Suzbijanje prijevара

1. U cilju lakše borbe protiv prijevара, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti navedenih u Uredbi (EZ) br. 1073/1999 (*) Agencija pristupa Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. o unutarnjim istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i donosi odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na sve zaposlenike Agencije na temelju predloška iz Priloga tome Sporazumu.
2. Europski revizorski sud ovlašten je za provođenje revizija, na temelju dokumenata i na licu mjesta, svih korisnika nepovratnih sredstava, izvođača i podizvođača koji su od Agencije primili sredstva Unije.
3. U skladu s odredbama i postupcima utvrđenim Uredbom (EZ) br. 1073/1999 te Uredbom (Euratom, EZ) br. 2185/96 (**) OLAF može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na licu mjesta radi utvrđivanja je li bila riječ o prijevarama, korupciji ili bilo kojoj drugoj ilegalnoj aktivnosti koja ugrožava financijske interese Unije u vezi s bespovratnim sredstvima ili ugovorom koji financira Agencija.
4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumima o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovorima, sporazumima o bespovratnim sredstvima i odlukama Agencije o bespovratnim sredstvima obuhvaćaju se odredbe kojima se Europskom revizorskom sudu i OLAF-u daje izričita ovlast za provođenje takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.
5. Odbor za proračun donosi strategiju borbe protiv prijevара koja je razmjerna rizicima od prijevара uzimajući u obzir troškove i koristi mjera koje će se provoditi.

(*) Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) (SLJ L 136, 31.5.1999., str. 1.).

(**) Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevarama i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).“;

Utorak, 25. veljače 2014.

(110) članak 144. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 144.

Pristojbe

1. Uz pristojbe predviđene člankom 26 stavkom 2., člankom 36. stavkom 1. točkom (c), člankom 41. stavkom 3., člankom 44 stavkom 4., člankom 47 stavcima 1. i 3., člankom 49 stavkom 4., člankom 56. stavkom 2., člankom 60., člankom 81. stavkom 3., člankom 82. stavkom 1., člankom 113 stavkom 1. i člankom 147 stavkom 5., pristojbe se naplaćuju u sljedećim slučajevima:

- (a) izdavanje primjerka potvrde o registraciji;
- (b) upis u registar licencije ili nekog drugog prava u odnosu na žig Europske unije;
- (c) upis u registar licencije ili nekog drugog prava u odnosu na prijavu žiga Europske unije;
- (d) brisanje iz registra licencije ili nekog drugog prava;
- (e) izmjena registriranog žiga Europske unije;
- (f) izdavanje izvotka iz registra;
- (g) uvid u spis;
- (h) izdavanje preslika dokumenata iz spisa;
- (i) izdavanje ovjerenih preslika prijave;
- (j) dostava podataka sadržanih u spisu;
- (k) preispitivanje utvrđenih troškova postupka određenih za povrat.

2. Visina iznosa pristojbi iz stavka 1. određuje se na način koji osigurava **načine određene u Prilogu -I. koji osiguravaju** da prihod od pristojbi u načelu bude dovoljan za uravnoteženi **dostatan za uravnoteženi** proračun Agencije izbjegavajući nakupljanje znatnih viškova. ~~Ne dovodeći u pitanje članak 139. stavak 4., Komisija revidira razinu pristojbi u slučaju da znatan višak postane opetovan. Ako ovaj pregled ne dovede do smanjenja ili izmjene razine pristojbi koja ima učinak sprečavanja daljnjeg nakupljanja znatnog viška, višak nakupljen nakon pregleda prenosi se u proračun Unije. [Am. 96]~~

3. Izvršni direktor utvrđuje iznos koji se treba naplatiti za svaku uslugu koju pruža Agencija, osim onih iz stavka 1., te za publikacije koje Agencija izda u skladu s kriterijima određenima u delegiranom aktu donesenom prema članku 144.a točki (d). Iznos ne premašuje ono što je potrebno za pokrivanje troškova posebnih usluga koje Agencija pruža.

4. U skladu s kriterijima određenima u delegiranom aktu donesenom prema članku 144.a točki (d), izvršni direktor može poduzeti sljedeće mjere:

- (a) može odrediti koji se posebni načini plaćanja osim onih određenih u skladu s člankom 144.a točkom (d) mogu upotrebljavati, osobito depoziti na tekućim računima Agencije;
- (b) može odrediti iznose ispod kojih se prekomjerni iznos plaćen za pokrivanje pristojbe ili računa ne vraća;
- (c) može odustati od radnje za prisilni povrat svakog iznosa koji se duguje ako je iznos koji treba vratiti minimalan ili ako je takav povrat previše nesiguran.

Ako se načini plaćanja iz točke (a) mogu upotrebljavati, izvršni direktor određuje datum na koji se smatra da je Agencija izvršila takva plaćanja.”;

Utorak, 25. veljače 2014.

(111) dodaje se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 6.

Delegiranje ovlasti

„Članak 144.a

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kako bi se uspostavili:

- (a) posebni kriteriji uporabe jezika iz članka 119.;
- (b) slučajevi u kojima odluke o prigovorima i poništenjima donosi jedan član prema članku 132. stavku 2. i članku 134. stavku 2.;
- (c) pojedivosti o ustroju žalbenih vijeća, uključujući uspostavu i ulogu tijela žalbenih vijeća iz članka 135. stavka 3. točke (a), sastav proširenog žalbenog vijeća i pravila o upućivanju na to vijeće iz članka 135. točke 4. te uvjete pod kojima odluke donosi samo jedan član u skladu s člankom 135. stavcima 2. i 5.; [Am. 97]
- (d) sustav pristojbi i troškova koji se plaćaju Agenciji u skladu s člankom 144., uključujući visinu iznosa pristojbi, metode plaćanja, valute, rokove za pristojbe i naknade, procijenjeni datum plaćanja i posljedice neplaćanja ili zakašnjelog plaćanja te nedovoljnog plaćanja ili preplaćivanja, usluga koje mogu biti besplatne te kriterija prema kojima izvršni direktor može izvršavati ovlasti određene u članku 144. stavcima 3. i 4.; [Am. 98]

(112) **Članak** U članku 145. riječi „njezine Provedbene uredbe” zamjenjuju se **sljedećim**: riječima „delegirani akti doneseni u skladu s ovom Uredbom”;

„**Članak 145.**

Primjena odredbi

„Ako ovom glavom nije drukčije predviđeno, ova se Uredba i delegirani akti doneseni u skladu s ovom Uredbom primjenjuju na prijave za međunarodnu registraciju podnesene u skladu s Protokolom koji se odnosi na Madridski sporazum o međunarodnoj registraciji žigova, usvojenim 27. lipnja 1989. u Madridu (dalje u tekstu „međunarodne prijave” odnosno „Madridski protokol”), koje se temelje na prijavi žiga Europske unije ili na žigu Europske unije kao i na registraciji žigova upisane u međunarodni registar koji vodi Međunarodni ured Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (dalje u tekstu „međunarodne registracije” odnosno „Međunarodni ured”) u kojima je naznačena Europska unija.”; [Am. 99]

(113) u članku 147. stavci 4., 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Pristojba za podnošenje međunarodne prijave plaća se Agenciji. Kad se međunarodna registracija temelji na žigu Europske unije nakon što je registriran, pristojba dospijeva na naplatu na datum registracije žiga Europske unije. Prijava se smatra podnesenom tek kada je plaćena propisana pristojba.

5. Međunarodna prijava ispunjava službene uvjete utvrđene u skladu s člankom 161.a točkom (a).

6. Agencija ispituje zadovoljava li međunarodna prijava uvjete utvrđene u članku 146. te u stavcima 1., 3. i 5. ovog članka.

7. Agencija mora prosljediti međunarodnu prijavu Međunarodnom uredu što je prije moguće.”; [Am. 100]

Utorak, 25. veljače 2014.

(114) umeće se sljedeći članak:

„Članak 148.a

Obavijest o ništavosti osnovne prijave ili registracije

Tijekom petogodišnjeg razdoblja ~~U petogodišnjem razdoblju~~ od datuma međunarodne registracije Agencija obavještava Međunarodni ured o svim činjenicama i odlukama koje utječu na valjanost prijave ~~europskog~~ žiga **Europske unije** ili registracije ~~europskog~~ žiga **Europske unije** na kojoj se temelji međunarodna registracija.“; [Am. 101]

~~(115) u članku 149. dodaje se sljedeća rečenica:~~

~~„Zahtjev ispunjava službene uvjete utvrđene u skladu s člankom 161.a točkom (e).“; [Am. 102]~~

(116) članak 154. stavak 4. briše se;

(117) umeće se sljedeći članak:

„Članak 154.a

Zajednički i certifikacijski žigovi

Ako se međunarodna registracija temelji na osnovnoj prijavi ili osnovnoj registraciji koja se odnosi na zajednički, certifikacijski ili jamstveni žig, **s međunarodnom registracijom u kojoj je navedena Europska unija postupa se kao sa zajedničkim žigom Europske unije. Nositelj međunarodne registracije u roku od dva mjeseca od dana kad je Međunarodni ured obavijestio Agenciju o međunarodnoj registraciji izravno Agenciji dostavlja pravilnike kojima se uređuje uporaba žiga, kao što je predviđeno u članku 67.** ~~Agencija postupa u skladu s postupcima utvrđenima člankom 161.a točkom (f).“; [Am. 103]~~

(118) članak 155. briše se;

(119) članak 156. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) **stavak** ~~u stavku 2. riječi „šest mjeseci“ zamjenjuju se riječima „jednog mjeseca“~~ **sljedećim:**

„2. obavijest o prigovoru podnosi se u roku od tri mjeseca koji počinje teći istekom roka od jednog mjeseca od datuma objave u skladu s člankom 152. stavkom 1.; prigovor se smatra uredno podnesenim tek kada je plaćena pristojba za prigovor.“ [Am. 104]

(b) stavak 4. briše se;

(120) dodaju se sljedeći članci:

„Članak 158.a

Pravni učinak upisa prijenosa

Upis promjene vlasništva međunarodne registracije u međunarodni registar ima isti učinak kao i upis prijenosa u registar prema članku 17.

Članak 158.b

Pravni učinak upisa licencija i drugih prava

Upis licencije ili ograničenja prava raspolaganja nositelja u pogledu međunarodne registracije u međunarodni registar ima isti učinak kao upis u registar licencije, prava *in rem*, izvršenja ili stečajnih postupaka prema člancima 19., 20., 21. i 22.

Članak 158.c

Ispitivanje zahtjeva za upis prijenosa, licencija i ograničenja prava raspolaganja nositelja

Utorak, 25. veljače 2014.

Agencija prosljeđuje Međunarodnom uredu zahtjeve za upis prijenosa vlasništva, licencije ili ograničenja nositeljeva prava raspolaganja, izmjene ili poništenja licencije ili brisanja ograničenja nositeljeva prava raspolaganja koji su joj podneseni u slučajevima utvrđenima u skladu s člankom 161.a točkom (h).”; [Am. 105]

(121) članak 159. izmjenjuje se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) u naznaku države članice strane Madridskog protokola pod uvjetom da je na datum zahtijevanja pretvaranja tu državu članicu bilo moguće naznačiti izravno na temelju Madridskog protokola. Primjenjuju se članci 112., 113. te 114.”;

(b) ~~stavak u stavku 2. riječi „ili Madridskog sporazuma” brišu se~~ **zamjenjuje se sljedećim:**

„2. Nacionalna prijava žiga ili naznačivanje države članice stranke Madridskog protokola [...] koja proizlazi iz pretvaranja naznake Europske unije u međunarodnoj registraciji, uživa u odnosu na odnosnu državu članicu datum međunarodne registracije u skladu s člankom 3. stavkom 4. Madridskog protokola, ili datum proširenja na Europsku uniju u skladu s člankom 3.b stavkom 2. Madridskog protokola, ako je do proširenja došlo nakon međunarodne registracije ili datum prvenstva te registracije te, kada je primjereno, senioritet žiga te države zahtijevan u skladu s člankom 153.” [Am. 106]

(122) u glavu XII. umeće se sljedeći odjeljak:

„ODJELJAK 4.

Dodjeljivanje ovlasti

„Članak 161.a

Delegiranje ovlasti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 163. kojima se utvrđuju:

(a) službeni uvjeti za međunarodnu prijavu ~~iz članka 147. stavka 5., postupak ispitivanja međunarodne prijave u skladu s člankom 147. stavkom 6.~~ **člankom 147. stavkom 6 .i načini prosljeđivanja međunarodne prijave Međunarodnom uredu u skladu s člankom 147. stavkom 4** **člankom 147. stavkom 4;** [Am. 107]

(b) načini obavješćivanja iz članka 148.a;

(c) službeni uvjeti za zahtjev za teritorijalno proširenje ~~iz članka 149. stavka 2., postupak ispitivanja tih uvjeta i načini prosljeđivanja zahtjeva za teritorijalno proširenje Međunarodnom uredu;~~ [Am. 108]

(d) postupak za podnošenje zahtjeva za senioritet prema članku 153.;

(e) postupak za ispitivanje apsolutnih razloga za odbijanje iz članka 154. te za podnošenje i ispitivanje prigovora prema članku 156., uključujući priopćenja koja je potrebno uputiti Međunarodnom uredu;

(f) postupci u vezi s međunarodnim registracijama iz članka 154.a;

(g) slučajevi u kojima Agencija obavješćuje Međunarodni ured o proglašavanju ništavosti učinaka međunarodne registracije prema članku 158. te informacije koje takva obavijest sadrži;

(h) načini prijenosa Međunarodnom uredu zahtjeva iz članka 158.c;

(i) uvjeti s kojima je usklađen zahtjev za pretvaranje prema članku 159. stavku 1.;

(j) službeni uvjeti zahtjeva za pretvaranje iz članka 161. te postupci za takvo pretvaranje;

Utorak, 25. veljače 2014.

(k) načini komunikacije između Agencije i Međunarodnog ureda, uključujući komunikaciju u skladu s člankom ~~147. stavkom 4.~~, člankom 148.a, člankom 153. stavkom 2 i člankom 158.c.”; [Am. 109]

(123) članak 162. briše se;

(124) članak 163. briše se;

(125) Umeće se sljedeći članak:

„Članak 163.a

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlast usvajanja delegiranih akata dodijeljena Komisiji podliježe uvjetima utvrđenima ovim člankom.
2. Delegiranje ovlasti iz članaka 24.a, 35.a, 45.a, 49.a, 57.a, 65.a, 74.a, 74.k, 93.a, 114.a, 144.a i 161.a dodjeljuju se na neodređeno vrijeme.
3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati ovlasti dodijeljene sukladno stavku 2. Odlukom o opozivu povlači se delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Poništenje proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. Ono ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćava Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen u skladu s člancima 24.a, 35.a, 45.a, 49.a, 57.a, 65.a, 74.a, 74.k, 93.a, 114.a, 144.a i 161.a stupa na snagu samo ako se tome ne usprotive ni Europski parlament ni Vijeće u roku od ~~2 četiri~~ mjeseca po obavještanju Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako i Europski parlament i Vijeće prije isteka tog roka obavijeste Komisiju da neće ulagati prigovor. To se razdoblje produžuje za ~~2 dva~~ mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”; [Am. 110]

(126) članak 164. briše se;

(127) Umeće se sljedeći članak:

„Članak 165.a

Ocjena i preispitivanje

1. Komisija do 2019. i potom svakih pet godina ~~poziva na procjenu~~ **procjenjuje provedbu** provedbe ove Uredbe. [Am. 112]
2. Procjenom se pregledava pravni okvir za suradnju između Agencije te središnjih ureda za industrijsko vlasništvo država članica i Ureda Beneluksa za intelektualno vlasništvo, pridajući osobitu važnost mehanizmu financiranja. Procjena dodatno ocjenjuje učinak, djelotvornost i učinkovitost Agencije te njezin način rada. Poseban naglasak ocjene na mogućnosti je izmjena mandata Agencije i financijskih učinaka tih izmjena.
3. Komisija prosljeđuje izvješće o ocjenjivanju zajedno sa svojim zaključcima izvedenima o njemu Europskom parlamentu, Vijeću i Upravnom odboru. Nalazi ocjenjivanja objavljuju se.
4. Pri svakom drugom ocjenjivanju ocjenjuju se rezultati koje je postigla Agencija u pogledu svojih ciljeva, mandata i zadaća. Ako Komisija smatra da daljnje postojanje Agencije više nije opravdano u pogledu ciljeva, mandata i zadaća koje su joj dodijeljene, ona može sukladno tome predložiti da se ova Uredba stavi izvan snage.”

Utorak, 25. veljače 2014.

(127a) Umeće se sljedeći Prilog:

„Prilog -I.

Iznos pristojbi

Pristojbe koje se Agenciji moraju platiti u skladu s ovom Uredbom i Uredbom (EZ) br. 2868/95 su sljedeće:

1. Osnovna pristojba za prijavu individualnog žiga (članak 26. stavak 2., pravilo 4. točka (a))	925 EUR
1a. Pristojba za pretraživanje za prijavu žiga Europske unije (članak 38. stavak 2., pravilo 4. točka (c))	Iznos od 12 EUR pomnožen brojem središnjih ureda za industrijsko vlasništvo iz članka 38. stavka 2.; taj iznos, te daljnje promjene, objavljuje Agencija u Službenom listu Agencije
1b. Osnovna pristojba za prijavu individualnog žiga elektroničkim putem (članak 26. stavak 2., pravilo 4. točka (a))	775 EUR
1c. Osnovna pristojba za prijavu individualnog žiga elektroničkim putem, koristeći se bazom podataka na mreži (članak 26. stavak 2., pravilo 4. točka (a))	725 EUR
2. Pristojba za drugi razred proizvoda i usluga za individualni žig (članak 26. stavak 2., pravilo 4. točka (b))	50 EUR
2a. Pristojba za treći razred proizvoda i usluga za individualni žig (članak 26. stavak 2., pravilo 4. točka (b))	75 EUR
2b. Pristojba za svaki razred proizvoda i usluga više od tri za individualni žig (članak 26. stavak 2., pravilo 4. točka (b))	150 EUR
3. Osnovna pristojba za prijavu zajedničkog žiga (članak 26. stavak 2. i članak 66. stavak 3., pravilo 4. točka (a) i pravilo 42.)	1 000 EUR
3a. Osnovna pristojba za prijavu zajedničkog žiga elektroničkim putem, koristeći se bazom podataka na mreži (članak 26. stavak 2., članak 66. stavak 3., pravilo 4. točka (a) i pravilo 42.)	950 EUR
4. Pristojba za drugi razred proizvoda i usluga za zajednički žig (članak 26. stavak 2. i članak 66. stavak 3., pravilo 4. točka (b) i pravilo 42.)	50 EUR
4a. Pristojba za treći razred proizvoda i usluga za zajednički žig (članak 26. stavak 2. i članak 66. stavak 3., pravilo 4. točka (b) i pravilo 42.)	75 EUR
4b. Pristojba za treći razred proizvoda i usluga više od tri za zajednički žig (članak 26. stavak 2. i članak 66. stavak 3., pravilo 4. točka (b) i pravilo 42.)	150 EUR

Utorak, 25. veljače 2014.

5. Pristojba za prigovor (članak 41. stavak 3.; pravilo 17. stavak 1.)	350 EUR
7. Osnovna pristojba za registraciju individualnog žiga (članak 45.)	0 EUR
8. Pristojba za svaki razred proizvoda i usluga više od tri za individualni žig (članak 45.)	0 EUR
9. Osnovna pristojba za registraciju zajedničkog žiga (članak 45. i članak 66. stavak 3.)	0 EUR
10. Pristojba za svaki razred proizvoda i usluga više od tri za zajednički žig (članak 45. i članak 64. stavak 3.)	0 EUR
11. Dodatna pristojba za zakašnjelo plaćanje pristojbe za registraciju (članak 162. stavak 2. točka 2.)	0 EUR
12. Osnovna pristojba za produljenje individualnog žiga (članak 47. stavak 1., pravilo 30. stavak 2. točka (a))	1 150 EUR
12a. Osnovna pristojba za produljenje individualnog žiga elektroničkim putem (članak 47. stavak 1., pravilo 30. stavak 2. točka (a))	1 000 EUR
13. Pristojba za produljenje drugog razreda proizvoda i usluga za individualni žig (članak 47. stavak 1., pravilo 30. stavak 2. točka (b))	100 EUR
13a. Pristojba za produljenje trećeg razreda proizvoda i usluga za individualni žig (članak 47. stavak 1., pravilo 30. stavak 2. točka (b))	150 EUR
13b. Pristojba za produljenje svakog razreda proizvoda i usluga više od tri za individualni žig (članak 47. stavak 1., pravilo 30. stavak 2. točka (b))	300 EUR
14. Osnovna pristojba za produljenje zajedničkog žiga (članak 47. stavak 1. i članak 66. stavak 3., pravilo 30. stavak 2. točka (a) i pravilo 42.)	1 275 EUR
15. Pristojba za produljenje drugog razreda proizvoda i usluga za zajednički žig (članak 47. stavak 1. i članak 66. stavak 3., pravilo 30. stavak 2. točka (b) i pravilo 42.)	100 EUR
15a. Pristojba za produljenje trećeg razreda proizvoda i usluga za zajednički žig (članak 47. stavak 1. i članak 66. stavak 3., pravilo 30. stavak 2. točka (b) i pravilo 42.)	150 EUR
15b. Pristojba za produljenje svakog razreda proizvoda i usluga za zajednički žig (članak 47. stavak 1. i članak 66. stavak 3., pravilo 30. stavak 2. točka (b) i pravilo 42.)	300 EUR

Utorak, 25. veljače 2014.

16. Dodatna pristojba za zakašnjelo plaćanje pristojbe za produljenje ili kasno podnošenje zahtjeva za produljenje (članak 47. stavak 3., pravilo 30. stavak 2. točka (c))	25 % zakašnjele pristojbe za produljenje, najviše do 1 150 EUR
17. Pristojba za zahtjev za opoziv ili zahtjev za proglašavanje ništavosti (članak 56. stavak 2., pravilo 39. stavak 1.)	700 EUR
18. Pristojba za žalbu (članak 60., pravilo 49. stavak 3.)	800 EUR
19. Pristojba za zahtjev za povrat u prijašnje stanje (članak 81. stavak 3.)	200 EUR
20. Zahtjev za prijavu pretvaranja prijave žiga Europske unije ili žiga Europske unije (članak 113. stavak 1., također u vezi s člankom 159. stavkom 1.); pravilo 45. stavak 2., također u vezi s pravilom 123. stavkom 2.)	200 EUR
(a) u nacionalnu prijavu žiga;	
(b) u naznačivanje država članica u skladu s Madridskim sporazumom	
21. Pristojba za nastavak postupka (članak 82. stavak 1.)	400 EUR
22. Pristojba za izjavu o razdvajanju registriranog žiga Europske unije (članak 49. stavak 4.) ili prijavu žiga Europske unije (članak 44. stavak 4.):	250 EUR
23. Pristojba za prijavu upisa u registar licencije ili drugog prava u odnosu na registrirani žig Europske unije (članak 162. stavak 2. točka (c), pravilo 33. stavak 2.) ili prijavu žiga Europske unije (članak 157. stavak 2. točka (d), pravilo 33. stavak 4.):	200 EUR po upisu u registar, ali u slučaju da se podnosi više zahtjeva u istoj prijavi ili istovremeno, ne smije biti viša od 1 000 EUR
(a) odobrenje licencije;	
(b) prijenos licencije;	
(c) stvaranje prava in rem;	
(d) prijenos prava in rem;	
(e) izvršenje;	
24. Pristojba za brisanje iz registra licencije ili nekog drugog prava (članak 162. stavak 2. točka (e), pravilo 35. stavak 3.)	200 EUR za brisanje iz registar, ali u slučaju da se podnosi više zahtjeva u istoj prijavi ili istovremeno, ne smije biti viša od 1 000 EUR
25. Pristojba za izmjenu registriranog žiga Europske unije (članak 162. stavak 2. točka (f), pravilo 25. stavak 2.)	200 EUR

Utorak, 25. veljače 2014.

26. Pristojba za izdavanje preslika prijave žiga Europske unije (članak 162. stavak 2. točka (j), pravilo 89. stavak 5.), primjerka potvrde o registraciji (članak 162. stavak 2. točka (b), pravilo 24. stavak 2., ili izvotka iz registra (članak 162. stavak 2. točka (g), pravilo 84. stavak 6.):	
(a) neovjerena preslika ili izvadak;	10 EUR
(b) ovjerena preslika ili izvadak	30 EUR
27. Pristojba za uvid u spis (članak 162. stavak 2. točka (h), pravilo 89. stavak 1.)	30 EUR
28. Pristojba za dostavu preslika sadržanih u spisu (članak 162. stavak 2. točka (i), pravilo 89. stavak 5.):	
(a) neovjerena preslika;	10 EUR
(b) ovjerena preslika,,	30 EUR
plus po stranici, kad ih je više od 10	1 EUR
29. Pristojba za dostavu podataka sadržanih u spisu (članak 162. stavak 2. točka (k), pravilo 90.)	10 EUR
30. Pristojba za preispitivanje utvrđenih troškova postupka određenih za povrat (članak 162. stavak 2. točka (l), pravilo 94. stavak 4.)	100 EUR
31. Pristojba za podnošenje međunarodne prijave u Agenciji (članak 147. stavak 5.)”	300 EUR

[Am. 111]

Članak 1.a

Uredba (EZ) br. 2868/95 mijenja se kako slijedi:

- (1) Pravilo 4. briše se;
- (2) Pravilo 30. stavak 2. briše se. [Am. 113]

Članak 1.b

Uredba (EZ) br. 2869/95 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga (*). [Am. 114]

(*) Izrađuje se korelacijska tablica nakon sklapanja međuinstitucionalnog sporazuma o ovoj Uredbi.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu [navesti datum 90 dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*].

Članak 1. stavak 9., stavak 10. točka (b), stavci 21., 22., 23., 25., 26., 27., 29., 30., 31., 34., 37., 38., 41., 44., 46., 57., 58., 59., 60., 61., 63., 64., 66., 67., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 75., 76., 77., 78., 79., 88., 89., 93., 94., 99. ako se odnosi na članak 128. stavak 4. točku (n), stavak 101., stavak 103. točku (b), stavak 105. točku (d), stavke 112., 113., 114., 115., 117., 120., 123. i 124. primjenjuje se od [navesti prvi dan prvog mjeseca 18 mjeseci nakon datuma navedenog u prvom stavku].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0119

Zakonodavstva država članica o žigovima ***I

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na žigove (preinaka) (COM(2013)0162 – C7-0088/2013 – 2013/0089(COD))

(Redovni zakonodavni postupak – preinaka)

(2017/C 285/35)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0162),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 114 Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0088/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora od 11. srpnja 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir Međuinstitucionalni sporazum od 28. studenoga 2001. o sustavnijoj metodi preinaka pravnih akata ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir članke 87. i 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja i mišljenja Odbora za međunarodnu trgovinu i Odbora za unutarnje tržište i zaštitu potrošača (A7-0032/2014),
- A. budući da, prema mišljenju savjetodavne skupine pravnih službi Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, prijedlog Komisije ne sadrži suštinske promjene osim onih koje su kao takve u prijedlogu navedene, te da se prijedlog, što se tiče kodifikacije nepromijenjenih odredaba prethodnih akata i tih promjena, ograničava samo na kodifikaciju postojećih akata bez njihove bitne promjene;
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju, uzimajući u obzir preporuke savjetodavne skupine pravnih službi Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2013)0089

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju zakona država članica koji se odnose na žigove

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114 **stavak 1.**, [Am. 1]

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 42.

⁽²⁾ SL C 77, 28.3.2002., str. 1.

Utorak, 25. veljače 2014.

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) U Direktivu 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ treba unijeti brojne promjene. Radi jasnoće, navedenu bi Direktivu trebalo preinačiti.
- (2) Direktiva 2008/95/EZ uskladila je ključne odredbe materijalnoga prava o žigovima za koje se u vrijeme usvajanja smatralo da najizravnije utječu na funkcioniranje unutarnjeg tržišta ograničavanjem slobodnog kretanja robe i slobode pružanja usluga u Uniji.
- (3) Zaštita žigova u državama članicama supostoji sa zaštitom dostupnom na razini Unije putem žigova Zajednice koji su intelektualno vlasništvo jedinstvena karaktera i vrijede na cijelom području Unije kao što je utvrđeno Uredbom Vijeća (EZ) br. 207/2009 ⁽⁴⁾. Supostojanje sustava žigova na razini država i Unije zapravo je temelj pristupa Unije zaštiti intelektualnog vlasništva.
- (4) Nastavljajući se na komunikaciju Komisije od 16. srpnja 2008. o Strategiji prava industrijskog vlasništva za Europu ⁽⁵⁾, Komisija je provela opsežnu procjenu funkcioniranja cjelokupnog sustava žigova u cijeloj Europi, obuhvativši Uniju i nacionalne razine te njihove međudnose.
- (5) U svojim zaključcima od 25. svibnja 2010. o budućem preispitivanju sustava žiga u Europskoj uniji ⁽⁶⁾ Vijeće je zatražilo od Komisije da iznese prijedloge za preispitivanje Uredbe (EZ) br. 207/2009 i Direktive 2008/95/EZ. Pritom bi u preispitivanje potonje trebalo uključiti mjere kako bi se dodatno uskladila s Uredbom (EZ) br. 207/2009, čime bi se smanjila područja razilaženja unutar sustava žigova u Europi kao cjelini **zadržavajući nacionalnu zaštitu žiga kao zanimljivu opciju za podnositelje prijave. U tom bi kontekstu trebao biti osiguran komplementarni odnos između sustava žiga Europske unije i nacionalnih sustava žigova.** [Am. 2]
- (6) Komisija je u svojoj komunikaciji „Jedinstveno tržište za prava intelektualnog vlasništva” od 24. svibnja 2011. ⁽⁷⁾ zaključila da radi zadovoljenja zahtjeva dionika za bržim, kvalitetnijim i jednostavnijim sustavima registriranja žigova, koji su dosljedniji, pristupačniji, javno dostupni i u skladu s najnovijim tehnologijama, treba modernizirati sustav žigova u cijeloj Uniji i prilagoditi ga internetskom dobu.
- (7) Savjetovanjem i procjenom u svrhu ove Direktive pokazalo se da je, unatoč prethodnom djelomičnom usklađivanju nacionalnih zakona, europska poslovna okolina i dalje vrlo heterogena te da ograničava dostupnost zaštite žigova u cjelini i, stoga, štetno utječe na konkurentnost i rast.
- (8) Kako bi se ostvario cilj poticanja i stvaranja uspješnog jedinstvenog tržišta i omogućivanja stjecanja i zaštite žigova u Uniji, važno je, stoga, nadići ograničeni djelokrug usklađivanja postignut Direktivom 2008/95/EZ te proširiti usklađivanje na sve aspekte materijalnoga prava o žigovima koji se štite putem registracije kao što određuje Uredba (EZ) br. 207/2009.
- (9) U svrhu lakšeg dobivanja i primjene registracije žigova diljem Unije, nužno je uskladiti ne samo odredbe materijalnoga prava nego i pravila o postupanju. Stoga treba uskladiti glavna pravila o postupanju u državama članicama i europskom sustavu žiga, uključujući i ona gdje odstupanja uzrokuju velike probleme u funkcioniranju

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 42.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 25. veljače 2014.

⁽³⁾ Direktiva 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 299, 11.2.1989., 8.11.2008., str. 125.).

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, 24.3.2009., str. 1.).

⁽⁵⁾ COM(2008)0465.

⁽⁶⁾ SL C 140, 29.5.2010., str. 22.

⁽⁷⁾ COM(2011)0287.

Utorak, 25. veljače 2014.

unutarnjeg tržišta. U pogledu postupaka u sklopu nacionalnog zakona dovoljno je odrediti opća načela te državama članicama prepustiti da uspostave detaljnija pravila.

- (10) Temeljno je osigurati da registrirani žigovi uživaju jednaku zaštitu u pravnim sustavima svih država članica te da je zaštita žigova na nacionalnoj razini jednaka kao i zaštita ~~europskih~~ žigova **Europske unije**. U skladu s većom zaštitom dodijeljenom ~~europskim~~ žigovima **Europske unije** koji imaju ugled u Uniji, veću zaštitu trebalo bi dodijeliti i na nacionalnoj razini svim registriranim žigovima koji imaju ugled u predmetnoj državi članici. **[Am. 3 Ova izmjena primjenjuje se u cijelom tekstu.]**
- (11) Ova Direktiva ne bi trebala državama članicama uskratiti pravo da nastave štiti žigove stečene uporabom, nego bi ih trebala uzeti u obzir samo u pogledu njihova odnosa sa žigovima stečenima putem registracije.
- (12) Da bi se postigli ciljevi prema kojima je usmjereno ovo usklađivanje zakona, nužno je da uvjeti za dobivanje i održanje vlasništva registriranog žiga u načelu budu jednaki u svim državama članicama.
- (13) U tu je svrhu potrebno navesti primjere znakova koji mogu činiti žig, uz uvjet da se pomoću tih znakova mogu razlikovati proizvodi i usluge jednog poduzetnika od proizvoda i usluga drugog. Kako bi se ispunili ciljevi sustava registracije žigova kojima se treba osigurati pravna sigurnost i dobro upravljanje, također je važno zahtijevati da se znak može prikazati **u registru na jasan, precizan, samostalan, lako dostupan, trajan i objektivan način koji omogućava precizno određivanje predmeta zaštite**. Trebalo bi, stoga, dopustiti da se znak prikazuje u bilo kojem prikladnom obliku, i to ne nužno grafički, sve dok prikaz **upotrebljava opće dostupnu tehnologiju i** nudi zadovoljavajuća jamstva u tom smislu. **[Am. 4]**
- (14) Nadalje, temelje za odbijanje ili ništavnost samoga žiga, uključujući izostanak bilo kakvog razlikovnog karaktera ili kad je riječ o sukobu žiga s ranijim pravima, treba iscrpno navesti, čak i ako su neki od tih temelja navedeni kao mogućnost za države članice, koje bi, stoga, te temelje trebale imati ili uvesti u svoje zakonodavstvo.
- (15) Kako bi osigurala da se razine zaštite koje oznakama zemljopisnog podrijetla osiguravaju drugi instrumenti zakona Unije ujednačeno i opsežno primjenjuju pri ispitivanju apsolutnih i relativnih razloga za odbijanje u čitavoj Uniji, ova Direktiva treba sadržavati iste odredbe o oznakama zemljopisnog podrijetla kao Uredba (EZ) br. 207/2009.
- (16) Zaštita koju pruža registrirani žig, čija je funkcija upravo zajamčiti žig kao oznaku podrijetla, trebala bi biti apsolutna u slučaju istovjetnosti žiga i znaka te proizvoda i usluga. Zaštita bi se također trebala primijeniti u slučaju sličnosti između žiga i znaka te proizvoda i usluga. Neophodno je protumačiti pojam sličnosti s obzirom na vjerojatnost dovođenja u zabludu. Vjerojatnost zabune, koja ovisi o brojnim elementima, i to osobito o prepoznatljivosti žiga na tržištu, o dovođenju u vezu s upotrijebljenim ili registriranim znakom, o stupnju sličnosti između žiga i znaka te između obilježenih proizvoda ili usluga, trebala bi biti posebna okolnost za takvu zaštitu. Načini na koje se može utvrditi vjerojatnost dovođenja u zabludu, a osobito teret dokazivanja, trebali bi biti predmet nacionalnih pravila postupka koja se ovom Direktivom ne bi trebala dovoditi u pitanje.
- (17) Kako bi se osigurala pravna sigurnost i potpuna podudarnost s načelom prvenstva, u skladu s kojim ranije registrirani žig ima prednost pred kasnije registriranim žigovima, važno je odrediti da ostvarivanje prava stečenih žigom ne dovodi u pitanje prava vlasnika stečena prije podnošenja ili datuma prvenstva žiga. Ovo je u skladu s člankom 16. stavkom 1. Sporazuma o trgovinskim aspektima prava intelektualnoga vlasništva od 15. travnja 1994. (u nastavku: „Sporazum TRIPS“) ⁽¹⁾.
- (18) Prikladno je osigurati da se povreda žiga može ustanoviti samo ako se utvrdi da se kršeći žig ili znak upotrebljava u trgovini u svrhe razlikovanja proizvoda i usluga prema njihovu komercijalnom podrijetlu. Uporabe u druge svrhe trebale bi biti podložne odredbama nacionalnoga zakona.

⁽¹⁾ SL L 336, 23.12.1994., str. 213.

Utorak, 25. veljače 2014.

- (19) ~~Kako bi se osigurala pravna sigurnost i jasnoća, nužno je razjasniti da bi, ne samo u slučaju sličnosti nego i u slučaju kad se istovjetni znak upotrebljava za istovjetne proizvode ili usluge, žigu trebalo dodijeliti zaštitu samo ako i u mjeri u kojoj negativno utječe na glavnu funkciju žiga, a to je jamčiti komercijalno podrijetlo proizvoda ili usluga. [Am. 5]~~
- (20) Povreda žiga trebala bi obuhvaćati i uporabu znaka kao zaštićenog imena ili slične oznake sve dok se upotrebljava u svrhe razlikovanja proizvoda i usluga prema komercijalnom podrijetlu.
- (21) Kako bi se osigurala pravna sigurnost i potpuna podudarnost s određenim zakonima Unije, prikladno je osigurati da vlasnik žiga ima pravo trećoj strani zabraniti uporabu znaka u usporednom oglašavanju kad je takvo usporedno oglašavanje u suprotnosti s Direktivom 2006/114/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (22) ***U cilju jačanja zaštite žiga i učinkovitijeg suzbijanja krivotvorenja te ne dovodeći u pitanje pravila WTO-a, a posebno članak V. GATT-a o slobodi tranzita, nositelj registriranog žiga trebao bi imati pravo spriječiti treće strane da u carinsko područje države članice unose robu koja na tom području nije puštena u slobodan promet ako takva roba dolazi iz trećih zemalja i bez odobrenja nosi žig koji je u biti jednak žigu registriranom za tu robu. Time se ne bi trebao dovoditi u pitanje neometan tranzit generičkih lijekova u skladu s međunarodnim obvezama Europske unije, a posebno u skladu s Deklaracijom o Sporazumu TRIPS i javnom zdravlju usvojenom na ministarskoj konferenciji WTO-a u Dohi 14. studenog 2001. [Am. 55]***
- (22a) ***Nositelju žiga treba se omogućiti poduzimanje mjerodavnih pravnih radnji, uključujući, između ostalog, pravo da traži od državnih carinskih vlasti da poduzmu mjere u vezi s robom kojom se navodno krše prava nositelja kao što su zadržavanje i uništenje u skladu s Uredbom (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Carinske vlasti trebaju provesti mjerodavne postupke iz Uredbe (EU) br. 608/2013 na zahtjev nositelja prava i na temelju kriterija analize rizika. [Am. 7]***
- (22b) ***Člankom 28. Uredbe (EU) br. 608/2013 utvrđuje se da je nositelj prava odgovoran za naknadu štete posjedniku robe u slučaju da se, između ostalog, za robu naknadno utvrdi da se njome ne krši pravo intelektualnog vlasništva. [Am. 8]***
- (22c) ***Države članice trebale bi poduzeti odgovarajuće mjere za osiguravanje neometanog tranzita generičkih lijekova. Stoga nositelj žiga ne bi trebao imati pravo, na temelju uočene ili stvarne sličnosti između međunarodnog nezaštićenog imena (INN) aktivnog sastojka u lijekovima i registriranog žiga, bilo kojoj trećoj strani da u okviru trgovačke djelatnosti unosi robu u carinsko područje države članice. [Am. 9]***
- (23) Kako bi se učinkovitije spriječio ulazak krivotvorene robe, naročito u kontekstu internetske prodaje ***kad se roba dostavlja u malim pošiljkama kako je utvrđeno Uredbom (EU) br. 608/2013***, nositelj ***valjano registriranog žiga*** treba imati pravo zabraniti uvoz takve robe u Uniju, čak i kada jedino pošiljatelj ***krivotvorene robe*** posluje u komercijalne svrhe ***tijeku trgovine. U slučajevima u kojima su te mjere poduzete, pojedincima ili subjektima koji su naručili robu pružaju se informacije o razlozima tih mjera te o njihovim pravima u vezi s pošiljateljem; [Am. 10]***
- (24) Kako bi se vlasnici registriranih žigova uspješnije borili protiv krivotvorenja, trebali bi imati pravo na zabranu stavljanja krivotvorenog žiga na proizvode te određene pripremljene radnje prije stavljanja žiga.
- (25) Ekskluzivna prava koja omogućava žig ne bi trebala vlasniku dati pravo na zabranu uporabe znakova ili oznaka koji se upotrebljavaju pošteno i u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini. Kako bi se stvorili jednaki uvjeti za zaštićena imena i žigove uzimajući u obzir da se za zaštićena imena redovito odobrava neograničena zaštita u odnosu na kasnija zaštićena imena, trebalo bi razmotriti da se u takvu praksu uključi i uporaba vlastitog imena.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju (SL L 376, 27.12.2006., str. 21.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 608/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o provedbi carinskih mjera za zaštitu prava intelektualnog vlasništva i stavljanju van snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1383/2003 (SL L 181, 29.6.2013., str. 15.).

Utorak, 25. veljače 2014.

Nadalje, trebala bi uključivati uporabu opisnih ili nerazlikovnih znakova ili oznaka općenito. Vlasnik, usto, ne bi trebao imati pravo sprečavati opću poštenu i pravičnu uporabu žiga za prepoznavanje ili upućivanje na proizvode i usluge kao pripadajuće vlasniku.

- (26) Iz načela slobodnog kretanja proizvoda proizlazi da nositelj žiga ne smije imati pravo zabraniti trećoj strani njegovu uporabu u odnosu na proizvode koje je pod tim žigom sam stavio u promet u Uniji ili je to učinjeno uz njegovu suglasnost, osim kada nositelj žiga ima opravdane razloge za protivljenje daljnjoj komercijalizaciji proizvoda.
- (27) Radi pravne sigurnosti i bez dovođenja u pitanje interesa nositelja ranijeg žiga, važno je osigurati da potonji ne može više zahtijevati izjavu o ništavosti niti se može protiviti uporabi žiga koji se pojavio nakon njegova, a čiju je uporabu svjesno dopuštao duže vrijeme, osim ako prijava kasnijeg žiga nije podnesena u zloj vjeri.
- (28) Kako bi se osigurala pravna sigurnost i zaštitila zakonski stečena prava žiga, prikladno je i nužno, bez utjecaja na načelo da kasniji žig ne može stupiti na snagu na štetu ranijeg žiga, osigurati da vlasnici ranijih žigova ne mogu imati pravo na ostvarenje odbijanja ili ništavnosti te da se ne mogu protiviti uporabi kasnijeg žiga ako je kasniji žig stečen u vrijeme kad je raniji žig bio podložan ništavnosti ili opozivu, primjerice zato što još uporabom nije stekao razlikovni karakter, ili ako raniji žig nije mogao stupiti na snagu na štetu kasnijega jer nužni uvjeti nisu bili primjenjivi, primjerice ako raniji žig još nije stekao ugled.
- (29) Žigovi ispunjavaju svoju svrhu međusobnog razlikovanja proizvoda ili usluga te omogućavanja potrošačima da donesu odluke na temelju ~~stručnih~~ **mjerodavnih** informacija samo kada se doista upotrebljavaju na tržištu. Zahtjev za uporabu također je potreban kako bi se smanjio ukupni broj žigova registriranih i zaštićenih u Uniji, čime bi se smanjio broj mogućih sukoba među njima. Stoga svakako treba zahtijevati da se registrirani žigovi doista upotrebljavaju za proizvode ili usluge za koje su registrirani ili da se u slučaju neuporabe mogu opozvati **u roku od pet godina od datuma registracije**. [Am. 11]
- (30) U tom smislu, registrirani žig treba štiti samo u onoj mjeri u kojoj se doista upotrebljava, a raniji registrirani žig svojem nositelju ne bi trebao dati pravo da se protivi ili traži izjavu o ništavnosti kasnijeg žiga ako taj nositelj svoj žig nije izložio stvarnoj uporabi. Nadalje, države članice trebale bi omogućiti da se žig ne može uspješno pozvati u postupku zbog kršenja ako se zbog prigovora utvrdi da bi se žig mogao opozvati ili se, ako se postupak vodi protiv kasnijeg prava, mogao opozvati u vrijeme kad je kasnije pravo stečeno.
- (31) Prikladno je, kada se za žig **Europske Unije** zahtijeva senioritet i kad je potom došlo do odricanja ili isteka nacionalnog žiga, omogućiti da se valjanost nacionalnog žiga ipak može osporiti. Osporavanje treba ograničiti na situacije u kojima je nacionalni žig mogao biti proglašen ništavnim ili biti opozvan u vrijeme kad je žig uklonjen iz registra.
- (32) Zbog dosljednosti i radi komercijalnog korištenja žigova u Uniji, pravila koja se primjenjuju na žigove kao predmete vlasništva trebala bi se uskladiti s već postojećim pravilima za žigove Europske unije te uključivati i pravila o ustupanju i prijenosu, odobrenju, stvarnim pravima, izvršenju i stečajnom postupku.
- (33) Zajednički žigovi pokazali su se kao korisni instrumenti za promicanje proizvoda i usluga s određenim zajedničkim osobinama. Stoga je prikladno nacionalne zajedničke žigove podvrgnuti pravilima sličnima onima koja se primjenjuju na europske zajedničke žigove.
- (34) Kako bi se poboljšao i olakšao pristup zaštiti žiga te povećala pravna sigurnost i predvidljivost, postupak za registraciju žigova u državama članicama treba biti učinkovit i transparentan te treba slijediti pravila slična onima koja se primjenjuju na žigove Europske unije. ~~Radi postizanja dosljednog i uravnoteženog sustava žiga, kako na nacionalnoj, tako i na razini Unije, svi središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica trebali bi, stoga, ograničiti svoje ispitivanje po službenoj dužnosti o tome zadovoljava li prijava žiga uvjete za registraciju samo na nepostojanje apsolutnih razloga za odbijanje. Ovim se, međutim, ne bi trebalo dovesti u pitanje pravo tih ureda da na zahtjev podnositelja prijave osiguraju pretraživanja ranijih prava na čisto informativnoj osnovi te bez ikakvog utjecaja ili obvezujućeg učinka na daljnji postupak registracije, uključujući naknadni postupak povodom prigovora. Državama članicama treba se omogućiti da odluče treba li provesti ispitivanje po službenoj dužnosti relativnih razloga za odbijanje.~~ **Državama članicama treba se omogućiti da odluče treba li provesti ispitivanje po službenoj dužnosti relativnih razloga za odbijanje.** [Am. 12]

Utorak, 25. veljače 2014.

- (35) Kako bi se osigurala pravna sigurnost u vezi s djelokrugom prava žiga i olakšao pristup zaštiti žiga, označavanje i klasifikacija proizvoda i usluga koje pokriva primjena žiga trebali bi se uskladiti s obilježavanjem i klasifikacijom primjenjivom na žigove Europske unije. Kako bi nadležne vlasti i gospodarski subjekti mogli odrediti granice zaštite žiga koja se traži samo na temelju primjene, označavanje proizvoda i usluga trebalo bi biti dovoljno jasno i precizno. Uporaba općenitih izraza treba se protumačiti kao da uključuje samo one proizvode i usluge koje doslovno značenje izraza jasno obuhvaća.
- (36) Radi osiguranja učinkovite zaštite žiga, države članice trebale bi omogućiti učinkovit administrativni postupak zapreke, koji vlasnicima prava na ranije žigove pružaju mogućnost da zapriječe registraciju prijave žiga. Nadalje, kako bi ponudile učinkovite načine za opoziv i proglašavanje žigova ništavnim, države članice trebale bi omogućiti administrativni postupak za opoziv i proglašavanje ništavnosti sličan onome koji se na žigove Europske unije primjenjuje na razini Unije.
- (37) Središnji uredi za industrijsko vlasništvo država članica trebali bi surađivati međusobno i s Agencijom Europske unije za **intelektualno vlasništvo za žigove i dizajne** („Agencija”) na svim područjima administracije i registracije žigova radi promicanja konvergencije praksi i alata, kao što je stvaranje i ažuriranje zajedničkih ili povezanih baza podataka i portala za savjetovanje i pretragu. Uredi zemalja članica i Agencija trebali bi nadalje surađivati na svim područjima svojih aktivnosti koje se tiču zaštite žigova u Uniji.
- (38) Ova Direktiva ne bi trebala isključiti primjenu odredbi prava država članica, koje nije pravo o žigu, kao što su odredbe o nepoštenom tržišnom natjecanju, građanskoj odgovornosti ili zaštiti potrošača, na žigove.
- (39) Sve su države članice vezane Pariškom konvencijom za zaštitu industrijskog vlasništva (Pariškom konvencijom) i Sporazumom TRIPS. Nužno je da odredbe ove Direktive budu u cijelosti suglasne s odredbama navedene Konvencije i Sporazuma. Ova Direktiva ne bi trebala utjecati na dužnosti država članica koje su proizašle iz te Konvencije i Sporazuma. Kada je primjereno, trebalo bi primijeniti članak 351. Ugovora.
- (40) Obvezu prijenosa ove Direktive u nacionalno zakonodavstvo trebalo bi ograničiti na one odredbe koje predstavljaju sadržajnu izmjenu u usporedbi s prethodnom Direktivom. Obveza prenošenja odredbi koje nisu izmijenjene proizlazi iz prethodne Direktive.
- (41) Ova Direktiva ne bi smjela dovoditi u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu Direktive navedenih u dijelu B Priloga I. Direktivi 2008/95/EZ,
- (41a) **Izvršeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, koji je dao mišljenje 11. srpnja 2013 ⁽²⁾. [Am. 13]**

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Poglavlje 1.

Opće odredbe

Članak 1.

Područje primjene

Ova se Direktiva primjenjuje na svaki žig vezano za proizvode i usluge koji su predmet registracije ili prijave za registraciju pojedinačnog žiga, zajedničkog žiga, jamstvenog ili certifikacijskog žiga u državi članici ili koji je predmet registracije ili prijave za registraciju pri Uredu Beneluksa za intelektualno vlasništvo ili međunarodne registracije koja ima učinak u državi članici.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽²⁾ SL C 32, 4.2.2014., str. 23.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „ured” znači središnji ured za industrijsko vlasništvo države članice ili Ured Beneluksa za intelektualno vlasništvo koji je zadužen za registraciju žigova;
- (b) „Agencija” znači **Agencija Europske unije za intelektualno vlasništvo** Agencija Europske unije za žigove i dizajne osnovana u skladu s člankom 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009; [Am. 15 Ova izmjena primjenjuje se u cijelom tekstu.]
- (c) „registar” znači registar žigova koji neki ured vodi.
- (ca) „raniji žigovi” znači:
- (i) žigovi s datumom prijave za registraciju koji prethodi datumu prijave za registraciju žiga, uzimajući u obzir, ako je primjereno, pravo prvenstva traženo za te žigove, i to sljedećih vrsta:
 - žigovi Europske unije;
 - žigovi registrirani u državi članici ili, u slučaju Belgije, Luksemburga ili Nizozemske, u Uredu Beneluksa za intelektualno vlasništvo;
 - žigovi registrirani u skladu s međunarodnim sporazumima koji imaju učinak u državi članici;
 - (ii) žigovi Europske unije za koje se u skladu s Uredbom (EZ) br. 207/2009 pravovaljano zahtijeva senioritet u odnosu na žig iz druge i treće alineje podtočke i., čak i kad ga se vlasnik odrekao ili je dopustio da istekne;
 - (iii) prijave za žigove iz podtočaka i. i ii. pod uvjetom da ih se registrira;
 - (iv) žigovi koji su na datum prijave za registraciju žiga ili, kada je primjereno, na datum zahtjeva za priznavanje prava prvenstva za prijavu za registraciju žiga, dobro poznati u državi članici, pri čemu izraz „dobro poznat” ima značenje iz članka 6.bis Pariške konvencije. [Am. 16]
- (cb) „jamstveni ili certifikacijski žig” jest žig koji je kao takav opisan u prijavi žiga i koji je prikladan za razlikovanje proizvoda ili usluga koje je odobrio nositelj žiga u odnosu na zemljopisno podrijetlo, materijal, način proizvodnje proizvoda ili izvedbe usluga, kakvoću, ispravnost ili druge karakteristike proizvoda i usluga koji nisu na taj način odobreni; [Am. 17]
- (cc) „Zajednički žig” znači žig koji je kao takav opisan u prijavi žiga i koji je prikladan za razlikovanje proizvoda ili usluga članova udruge koja je nositelj tog žiga od proizvoda ili usluga drugih poduzetnika. [Am. 18]

Poglavlje 2.

Pravni propisi o žigovima

Odjeljak 1.

Znakovi od kojih se žig može sastojati

Članak 3.

Znakovi od kojih se žig može sastojati

Žig se može sastojati od bilo kakvih znakova, posebno od riječi, uključujući osobna imena, od crteža, slova, brojki, boja kao takvih, oblika proizvoda ili njegova pakiranja ili zvukova, pod uvjetom da se primjenjuje opće dostupna tehnologija i da su prikladni za:

Utorak, 25. veljače 2014.

- (a) razlikovanje proizvoda ili usluga jednoga poduzetnika od proizvoda ili usluga drugih poduzetnika; **i**
- (b) prikazivanje **u registru** na način koji omogućuje nadležnim tijelima i javnosti da odrede točan predmet zaštite koja je pružena njegovu ~~vlasniku~~ **nositelju**. [Am. 19]

Odjeljak 2.

Razlozi za odbijanje ili proglašavanje žiga ništavnim

Članak 4.

Apsolutni razlozi za odbijanje ili proglašavanje žiga ništavnim

1. Neće se registrirati ili, ako su registrirani, mogu se proglasiti ništavnim:
 - (a) znakovi koji ne mogu činiti žig;
 - (b) žigovi koji nemaju nikakav razlikovni karakter;
 - (c) žigovi koji se sastoje isključivo od znakova ili podataka koji u trgovini mogu služiti za označivanje vrste, kakvoće, količine, namjene, vrijednosti, zemljopisnog podrijetla ili vremena proizvodnje ili pružanja usluge ili za označivanje drugih karakteristika proizvoda i usluga;
 - (d) žigovi koji se sastoje isključivo od oznaka ili podataka koji su postali uobičajeni u svakodnevnom govoru ili u dobroj vjeri i ustaljenoj trgovačkoj praksi;
 - (e) znakovi koji se sastoje isključivo od:
 - i. oblika koji proizlazi iz same vrste proizvoda;
 - ii. oblika proizvoda potrebnog za postizanje nekog tehničkog rezultata;
 - iii. oblika koji proizvodu daje znatnu vrijednost;
 - (f) žigovi koji su protivni javnom poretku ili prihvaćenim moralnim načelima;
 - (g) žigovi koji mogu javnost dovesti u zabludu, primjerice u odnosu na vrstu, kakvoću ili zemljopisno podrijetlo proizvoda ili usluga;
 - (h) znakovi koji nemaju odobrenje nadležnih tijela i koji moraju biti odbijeni ili proglašeni ništavnim prema članku 6.ter Pariške konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva, dalje u tekstu „Pariška konvencija“;
 - (i) žigovi koji su isključeni iz registracije i ne smiju se više upotrebljavati u skladu sa zakonodavstvom Unije ili međunarodnim sporazumima čija je potpisnica Unija, kojima se osigurava zaštita oznaka izvornosti i zemljopisnog podrijetla.
 - (j) žigovi koji su isključeni iz registracije u skladu sa zakonodavstvom Unije ili međunarodnim sporazumima čija je potpisnica Unija, kojima se osigurava zaštita **jakih alkoholnih pića**, tradicionalnih izraza za vina i zajamčenih tradicionalnih specijaliteta; [Am. 20]
 - (ja) žigovi koji sadrže ili se sastoje od ranijeg naziva sorte registrirane u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 2100/94 ⁽¹⁾ u odnosu na istu vrstu proizvoda; [Am. 21]**
2. Stavak 1. primjenjuje se neovisno o tome što razlozi za nemogućnost registracije postoje:
 - ~~(a) u državama članicama u kojima nije podnesena prijava za registraciju;~~
 - ~~(b) samo ondje gdje je žig na stranom jeziku preveden ili prenesen u bilo kojem pismu ili na bilo kojem službenom jeziku država članica. [Am. 22]~~

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2100/94 od 27. srpnja 1994. o zaštiti biljnih sorti Zajednice (SL L 227, 1.9.1994. str.1.).

Utorak, 25. veljače 2014.

3. Žig će biti podložan proglašenju ništavnosti ako je podnositelj podnio zahtjev za registraciju žiga u zloj vjeri. Svaka država članica također može osigurati da takav žig neće biti registriran.
4. Svaka država članica može osigurati da se žig ne registrira ili, ako je registriran, da ga se proglašava ništavnim, kada i u mjeri u kojoj:
 - (a) uporaba žiga zabranjena je u skladu s odredbama drugog propisa koji nije propis o žigu predmetne države članice ili Unije;
 - (b) žig obuhvaća znak velike simbolične vrijednosti, osobito religijski simbol;
 - (c) žig sadrži oznake, ambleme i grbove koji nisu obuhvaćeni člankom 6.ter Pariške konvencije i koji su od javnog interesa, osim uz odobrenje nadležnog tijela za njihovu registraciju u skladu sa zakonodavstvom države članice.
5. Registracija žiga ne odbija se ~~ni se žig proglašava ništavnim~~, u skladu sa stavkom 1. točkama (b), (c) ili (d), ako je prije datuma prijave za registraciju ~~ili nakon datuma registracije~~ te svojom uporabom stekao razlikovni karakter. **Žig se ne proglašava ništavnim u skladu sa stavkom 1. točkama (b), (c) ili (d), ako je prije datuma prijave za registraciju te svojom uporabom stekao razlikovni karakter. [Am. 23]**
6. Svaka država članica može osigurati da se stavak 5. također primijeni ondje gdje je razlikovni karakter stečen nakon datuma prijave za registraciju i prije datuma registracije.

Članak 5.**Relativni razlozi za odbijanje ili proglašavanje žiga ništavnim**

1. Žig neće biti registriran ili, ako je registriran, može se proglasiti ništavnim:
 - (a) ako je istovjetan ranijem žigu, a proizvodi ili usluge za koje je žig prijavljen ili registriran istovjetni su proizvodima ili uslugama za koje je raniji žig zaštićen;
 - (b) ako zbog njegove istovjetnosti ili sličnosti s ranijim žigom i istovjetnosti ili sličnosti proizvoda ili usluga postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu; vjerojatnost dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u svezu s ranijim žigom.
2. „Raniji žigovi” u smislu stavka 1. znači:
 - (a) ~~žigovi s datumom prijave za registraciju koji prethodi datumu prijave za registraciju žiga, uzimajući u obzir, ako je primjereno, pravo prvenstva traženo za te žigove;~~
 - i. europski žigovi;
 - ii. ~~žigovi registrirani u državi članici ili, u slučaju Belgije, Luksemburga ili Nizozemske, u Uredu Beneluxa za intelektualno vlasništvo;~~
 - iii. ~~žigovi registrirani u skladu s međunarodnim sporazumima koji imaju učinak u državi članici;~~
 - (b) ~~europski žigovi za koje se u skladu s Uredbom (EZ) br. 207/2009 pravovaljano zahtijeva senioritet u odnosu na žig iz točke (a) podtočke ii. i iii., čak i kad ga se vlasnik odrekao ili je dopustio da istekne;~~
 - (c) ~~prijave za žigove iz točaka (a) i (b) pod uvjetom da ih se registrira;~~
 - (d) ~~žigovi koji su na datum prijave za registraciju žiga ili, kada je primjereno, na datum zahtjeva za priznavanje prava prvenstva za prijavu za registraciju žiga, dobro poznati u državi članici, pri čemu izraz „dobro poznat” ima značenje kao u članku 6.bis Pariške konvencije. [Am. 24]~~
3. Žig neće biti registriran ili, ako je registriran, može se proglasiti ništavnim:
 - (a) ako je istovjetan ili sličan ranijem žigu neovisno o tome jesu li proizvodi ili usluge za koje je prijavljen ili registriran istovjetni, slični ili nisu slični onim proizvodima i uslugama za koje je registriran raniji žig, ako raniji žig ima ugled u državi članici **u odnosu na koju je podnesena prijava za registraciju ili u kojoj je žig registriran ili**, u slučaju europskog žiga **Europske unije**, ima ugled u Uniji, a uporaba kasnijeg žiga bez opravdanog razloga nepošteno bi iskoristila razlikovni karakter ili ugled ranijeg žiga ili mu naštetila; **[Am. 25]**

Utorak, 25. veljače 2014.

- (b) kad trgovački zastupnik ili predstavnik nositelja žiga podnese prijavu za njegovu registraciju u svoje ime bez odobrenja nositelja žiga, osim ako takav zastupnik ili predstavnik ne opravda svoj postupak;
- (c) ako se žig zabunom može lako zamijeniti s prijašnjim žigom koji je zaštićen izvan Unije, pod uvjetom da je u vrijeme podnošenja prijave prijašnji žig bio u stvarnoj uporabi te da je podnositelj prijave djelovao u zloj vjeri;
- ~~(d) ako je isključen iz registracije i ne smije se više koristiti u skladu sa zakonodavstvom Unije koje štiti oznake izvornosti i zemljopisnog podrijetla. [Am. 26]~~
4. Svaka država članica može osigurati da se žig ne registrira ili, ako je registriran, da ga se proglašni ništavnim, kada i u mjeri u kojoj:
- (a) prava na neregistrirani žig ili na drugi znak koji je u uporabi u trgovini bila su stečena prije datuma prijave za registraciju kasnijeg žiga ili datuma zahtjeva za pravo prvenstva za prijavu za registraciju kasnijeg žiga, a neregistrirani žig ili drugi znak daju svojem nositelju pravo na zabranu uporabe kasnijeg žiga;
- (b) uporaba žiga može se zabraniti na temelju ranijeg prava koje se razlikuje od prava iz stavka 2. i točke (a) ovog stavka, a uključuje osobito:
- i. pravo na ime;
 - ii. pravo na osobnu sliku;
 - iii. autorsko pravo;
 - iv. pravo industrijskog vlasništva.
5. Države članice ~~možu~~ **dopuštaju** dopustiti da se u primjerenim okolnostima registracija ne odbije i da se žig ne proglašni ništavnim ako je nositelj ranijeg žiga ili drugog ranijeg prava suglasan s registracijom kasnijeg žiga. [Am. 27]
6. Svaka država članica može odrediti da se, odstupajući od odredbi stavaka 1. do 5., razlozi za odbijanje registracije ili proglašenja žiga ništavnim, koji su na snazi u toj državi prije datuma stupanja na snagu odredaba potrebnih za usklađenje s Direktivom 89/104/EEZ, primjenjuju na žigove za koje je prijava podnesena prije tog datuma.

Članak 6.

Naknadno proglašavanje žiga ništavnim ili naknadni opoziv

Kada se žig Europske unije zahtijeva senioritet, kojeg se odreklo ili je istekao za nacionalni žig, , ništavnost ili opoziv nacionalnog žiga može se utvrditi naknadno pod uvjetom da su se ništavnost ili opoziv mogli proglasiti i u trenutku kad je došlo do odricanja žiga ili njegova isteka. U tom slučaju senioritet više neće ostvarivati svoje učinke.

Članak 7.

Razlozi za odbijanje ili proglašavanje žiga ništavnim povezano sa samo nekim proizvodima ili uslugama

Kada razlozi za odbijanje registracije ili proglašavanje žiga ništavnim postoje u odnosu na samo neke proizvode ili usluge na koje se taj žig primjenjuje ili za koje je registriran, odbijanje registracije ili proglašavanje žiga ništavnim obuhvaća isključivo te proizvode i usluge.

Članak 8.

Nedostatak razlikovnog karaktera ili ugleda ranijeg žiga koji sprečava proglašenje registriranog žiga ništavnim

Registrirani žig neće se proglasiti ništavnim na temelju ranijeg žiga u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) ako raniji žig, koji bi mogao biti proglašen ništavnim u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkama (b), (c) ili (d), nije stekao razlikovni karakter u skladu s člankom 4. stavkom 5. na dan podnošenja zahtjeva ili na datum prvenstva registriranog žiga;
- (b) ako se zahtjev za proglašenje ništavnosti temelji na članku 5. stavku 1. točki (b), a raniji žig nije postigao dovoljnu razlikovnost da bi podupro vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu u skladu sa značenjem članka 5. stavka 1. točke (b) na dan podnošenja zahtjeva ili na datum prvenstva registriranog žiga;
- (c) ako se zahtjev za proglašavanje ništavnosti temelji na ~~članku~~ **točki (a) članka 5. stavka 3.**, a raniji žig nije imao ugled u smislu **točke (a)** članka 5. stavka 3. na datum podnošenja ili na datum prvenstva registriranog žiga. [Am. 28]

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 9.

Zabrana proglašavanja žiga ništavnim kao posljedice prešutnog pristanka

1. Kad u državi članici nositelj ranijeg žiga iz članka 5. stavka 2. i točke (a) članka 5. stavka 3. u neprekinutom razdoblju od pet godina svjesno tolerira uporabu kasnijeg žiga registriranog u toj državi članici, on više nema pravo na temelju ranijeg žiga podnijeti zahtjev za proglašenje kasnijeg žiga ništavnim za proizvode ili usluge za koje se koristi kasniji žig, osim ako je prijava za registraciju kasnijeg žiga podnesena u zloj vjeri. [Am. 29]
2. Svaka država članica može zajamčiti da se stavak 1. primjenjuje na vlasnika bilo kojeg ranije prava iz članka 5. stavka 4. točaka (a) ili (b).
3. U slučajevima iz stavaka 1. i 2. nositelj kasnije registriranog žiga nema pravo usprotiviti se uporabi ranijeg prava iako se nositelj ranijeg prava na to pravo više ne može pozvati protiv kasnijeg žiga.

Odjeljak 3.

prijenos prava i ograničenja

Članak 10.

Prava koja proizlaze iz žiga

1. Registracija žiga nositelju daje isključiva prava.
2. Bez dovođenja u pitanje prava nositelja stečena prije datuma podnošenja zahtjeva ili datuma prvenstva registriranog žiga, nositelj registriranog žiga ima pravo svim trećim stranama koje nemaju njegovo odobrenje spriječiti uporabu bilo kojeg znaka u vezi s proizvodima i uslugama u trgovini ako:
 - (a) znak je istovjetan žigu i koristi se u odnosu na proizvode ili usluge koji su istovjetni onima za koje je žig registriran ~~te kad takva uporaba utječe ili može utjecati na funkciju žiga da jamči potrošačima podrijetlo proizvoda ili usluga;~~
 - (b) **ne dovodeći u pitanje točku a)**, znak je istovjetan ili sličan žigu te se koristi za proizvode i usluge jednake ili slične proizvodima ili uslugama za koje je žig registriran, ako postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu; vjerojatnost dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u svezu tog znaka i žiga;
 - (c) znak je istovjetan ili sličan žigu, neovisno o činjenici jesu li proizvodi ili usluge za koje se žig koristi jednaki ili slični ili nisu slični onima za koje je registriran žig, te ako potonji ima ugled u državi članici i ako uporaba tog znaka bez opravdanog razloga nepošteno iskorištava razlikovni karakter ili ugled žiga ili mu šteti.
3. Sukladno odredbama stavka 2., može se osobito zabraniti sljedeće:
 - (a) isticanje znaka na proizvodima ili na njihovim pakiranjima;
 - (b) nuđenje proizvoda ili njihovo stavljanje na tržište ili skladištenje u te svrhe pod tim znakom ili nuđenje i pružanje usluga pod tim znakom;
 - (c) uvoz ili izvoz proizvoda obilježenih tim znakom;
 - (d) uporaba znaka kao trgovačkog naziva ili naziva trgovačkog društva ili dijela trgovačkog naziva, odnosno dijela naziva trgovačkog društva;
 - (e) uporaba tog znaka na poslovnim dokumentima i u reklamiranju;
 - (f) uporaba tog znaka u usporednom oglašavanju protivno Direktivi 2006/114/EZ.

Utorak, 25. veljače 2014.

4. Nositelj registriranog žiga također ima pravo na sprečavanje uvoza robe **u Uniju u malim pošiljkama prema definiciji iz Uredbe (EU) br. 608/2013 temeljem stavka 3. točke (e)** kada jedino njezin pošiljatelj posluje u trgovačke svrhe **te ako ta roba, uključujući pakiranje, bez odobrenja nosi žig koji je jednak registriranom žigu za tu robu ili koji se u svojim ključnim aspektima ne može razlikovati od tog žiga. U slučajevima u kojima su te mjere poduzete države članice osiguravaju da se pojedincima ili subjektima koji su naručili robu pruže informacije o razlozima tih mjera te o njihovim pravima u vezi s pošiljateljem;**

5. ~~Vlasnik~~ **Ne dovodeći u pitanje pravila WTO-a, a posebno članak V. GATT-a o slobodi tranzita, nositelj** registriranog žiga također ima pravo **spriječiti sve treće strane da u okviru trgovinske djelatnosti u carinsko područje države članice unose robu koja u njoj nije puštena u slobodan promet, ako ta roba, uključujući pakiranje, dolazi iz trećih zemalja i bez odobrenja nosi žig koji je jednak žigu registriranom za tu robu ili koji se u svojim ključnim aspektima ne može razlikovati od tog žiga. [Am. 30 i 56]**

6. Kada se na temelju prava države članice uporaba znaka pod uvjetima iz stavka 2. točke (b) ili (c) ne može zabraniti prije stupanja na snagu odredaba potrebnih za usklađenje s Prvom Direktivom Vijeća 89/104/EEZ ⁽¹⁾ u predmetnoj državi članici, prava koja proizlaze iz žiga nisu dovoljna da se spriječi daljnja uporaba znaka.

7. Stavci 1., 2., 3. i 6. ne utječu ni u jednoj državi članici na odredbe za zaštitu uporabe znaka u druge svrhe osim za razlikovanje proizvoda ili usluga, ako uporaba tog znaka bez opravdanog razloga nepošteno iskorištava razlikovni karakter ili ugled žiga ili im šteti.

Članak 11.

Kršenje prava nositelja uporabom opreme, pakiranja ili drugih sredstava

Ako je vjerojatno da će se oprema, pakiranja ili druga sredstva na kojima je žig istaknut upotrebljavati u vezi s proizvodima ili uslugama te da će se uporabom u vezi s tim proizvodima ili uslugama kršiti prava nositelja u skladu s člankom 10. stavcima 2. i 3., nositelj ima pravo zabraniti sljedeće:

- (a) isticanje tijekom trgovine znaka ~~istovjetnog ili sličnog~~ **koji je kao što je to utvrđeno u članku 5. stavku 1. ove Direktive istovjetan ili sličan** žigu na opremi, pakiranju **naljepnicama, etiketama, sigurnosnim značajkama, oznakama autentičnosti** ili drugim sredstvima na kojima žig može biti istaknut.; **[Am. 31]**
- (b) nuđenje ili stavljanje na tržište, ili skladištenje u te svrhe, ili uvoz ili izvoz ~~opreme~~, pakiranja **naljepnica, etiketa, sigurnosnih značajki, oznaka autentičnosti** ili drugih sredstava na kojima je žig istaknut. **[Am. 32]**

Članak 12.

Navođenje žigova u rječnicima

Ako navođenje žiga u rječniku, enciklopediji ili sličnim publikacijama ostavlja dojam da je taj žig generički naziv za proizvode ili za usluge za koje je registriran, izdavač te publikacije, na zahtjev nositelja žiga, mora osigurati da najkasnije u sljedećem izdanju publikacije navođenje žiga bude popraćeno napomenom da je žig registriran.

Članak 13.

Zabrana uporabe žiga registriranog na ime trgovačkog zastupnika ili predstavnika

1. Kad je žig registriran na ime trgovačkog zastupnika ili predstavnika osobe koja je nositelj tog žiga bez odobrenja nositelja žiga, nositelj žiga ima pravo na jedno od sljedećega:

- (a) uložiti prigovor zbog toga što se njegov trgovački zastupnik ili predstavnik koristi njegovim žigom;

⁽¹⁾ Prva direktiva Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL L 40, 11.2.1989., str. 1.).

Utorak, 25. veljače 2014.

- (b) zahtijevati od trgovačkog zastupnika ili predstavnika prijenos žiga u svoju korist.
2. Stavak 1. neće se primjenjivati ako trgovački zastupnik ili predstavnik opravdaju svoj postupak.

Članak 14.

Ograničenje učinka žiga

1. Žig ne daje nositelju pravo da trećoj strani u trgovačkom prometu zabrani uporabu:
- (a) njezina imena ili adrese;
- (b) znakova ili podataka koji nisu razlikovni ili koji se odnose na vrstu, kakvoću, količinu, namjenu, zemljopisno podrijetlo, vrijeme proizvodnje proizvoda ili pružanja usluge ili druge karakteristike proizvoda ili usluga;
- (c) žiga u svrhu prepoznavanja ili upućivanja na proizvode ili usluge kao vlasnikovih, osobito ako je uporaba žiga ~~nužna za označavanje predviđene svrhe proizvoda ili usluge, osobito ako je riječ o dodatnim ili rezervnim dijelovima.~~
- (i) potrebna da bi se naznačila namjena proizvoda ili usluge, posebno ako je riječ o priboru ili rezervnim dijelovima;
- (ii) *korištena u komparativnom oglašavanju u skladu sa svim uvjetima iz Direktive 2006/114/EZ;*
- (iii) *opravdana kako bi se skrenula pozornost potrošača na preprodaju izvornih proizvoda koji su prvotno prodani sa suglasnošću ili bez suglasnosti nositelja žiga;*
- (iv) *korištena kako bi se izradile legitimne alternative proizvodima ili uslugama nositelja žiga;*
- (v) *korištena u svrhe parodije, umjetničkog izražavanja, kritike ili komentiranja;*

Ovaj stavak ~~Prvi podstavak~~ primjenjuje se samo kad se treća strana koristi žigom u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini. [Am. 33]

~~2. Ako treća strana upotrebljava žig, smatra se da to nije sukladno poštenim praksama, posebice u sljedećim slučajevima:~~

- ~~(a) kada se tom uporabom stvara dojam da postoji komercijalna povezanost između treće strane i nositelja žiga;~~
- ~~(b) kada se tom uporabom bez opravdanog razloga iskorištava razlikovni karakter ili ugled žiga ili mu se nanosi šteta. [Am. 34]~~

2a. Žig ne daje nositelju pravo zabraniti trećoj strani uporabu žiga iz opravdanog razloga i u nekomercijalne svrhe. [Am. 35]

3. Žig ne daje nositelju žiga pravo zabraniti trećoj strani da se u trgovačkom prometu koristi ranijim pravom koje se odnosi samo na određeni lokalitet, ako je to pravo priznato prema zakonodavstvu predmetne države članice i u granicama područja na kojem je priznato.

Članak 15.

Iscrpljenje prava koja proizlaze iz žiga

1. Žig ne daje nositelju žiga pravo zabraniti njegovu uporabu za proizvode koji su stavljeni na tržište u Uniji pod tim žigom od strane samog nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se kada postoje zakoniti razlozi zbog kojih se nositelj žiga protivi daljnjoj komercijalizaciji proizvoda, osobito kad je stanje proizvoda promijenjeno ili pogoršano nakon što su stavljeni na tržište.

Članak 16.

Uporaba žigova

1. Ako se u pet godina od datuma registracije nositelj nije stvarno koristio žigom u državi članici u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran, ili ako je takva uporaba suspendirana tijekom neprekinutoga razdoblja od pet godina, žig podliježe ograničenjima i sankcijama iz članka 17., članka 19. stavka 1., članka 46. stavka 1. te članka 48. stavaka 3. i 4., osim ako za neuporabu ne postoje opravdani razlozi.

Utorak, 25. veljače 2014.

2. Ako država članica omogućava postupak povodom prigovora nakon registracije, razdoblje od pet godina iz stavka 1. računa se od datuma kad se na žig više ne može podnijeti prigovor ili, ako je prigovor podnesen i nije povučen, od datuma kada odluka o okončanju postupka povodom prigovora postaje konačna.

3. S obzirom na žigove registrirane na temelju međunarodnih sporazuma koji vrijede u državi članici, razdoblje od pet godina iz stavka 1. računa se od datuma kad se žig više ne može odbiti ili se na njega uložiti prigovor. Ako je prigovor podnesen i nije povučen, razdoblje se računa od datuma kada odluka o okončanju postupka povodom prigovora postaje konačna.

3a. Datum početka razdoblja od pet godina iz stavaka 1., 2. i 3. unosi se u registar. [Am. 36]

4. Uporabom u smislu stavka 1. također se smatra sljedeće:

- (a) uporaba žiga u obliku koji se razlikuje u elementima koji ne mijenjaju razlikovni karakter žiga u odnosu na oblik u kojem je registriran, bez obzira na to je li žig u obliku u kojem se upotrebljava također registriran na nositelja;
- (b) obilježavanje žigom proizvoda ili njihovih pakiranja u predmetnoj državi članici samo za potrebe izvoza.

5. Uporaba žiga uz odobrenje nositelja smatra se uporabom od strane nositelja.

Članak 17.

Neuporaba kao način obrane u postupcima zbog povrede

Nositelj žiga ima pravo zabraniti uporabu znaka samo u onoj mjeri koja je potrebna da njegova prava, kada se podnese tužba zbog povrede, ne budu opozvana u skladu s člankom 19.

Članak 18.

Interventno pravo nositelja kasnije registriranog žiga kao način obrane u postupcima zbog povrede

1. U postupcima zbog povrede nositelj žiga nema pravo zabraniti uporabu kasnije registriranog žiga ako se kasniji žig ne proglasi ništavnim u skladu s člankom 8., člankom 9. stavcima 1. i 2. te člankom 48. stavkom 3.

2. U postupcima zbog povrede nositelj žiga nema pravo zabraniti uporabu kasnije registriranog europskog žiga Europske unije ako se kasniji žig ne proglasi ništavnim u skladu s člankom 53. stavcima 3. i 4., člankom 54. stavcima 1. i 2. ili člankom 57. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009.

3. Ako nositelj žiga nema pravo zabraniti uporabu kasnije registriranog žiga u skladu sa stavcima 1. i 2., nositelj kasnije registriranog žiga nema pravo zabraniti uporabu ranijeg žiga u postupcima zbog povrede, iako se na to pravo više ne može pozivati protiv kasnijeg žiga.

Odjeljak 4.

Opoziv prava žiga

Članak 19.

Izostanak stvarne uporabe kao razlog za opoziv

1. Žig može biti opozvan ako se u neprekinutom razdoblju od pet godina nije stvarno koristio u državi članici u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran, a ne postoje opravdani razlozi za neuporabu.

2. Nitko ne može zahtijevati da se prava nositelja na žig opozovu ako je u razdoblju između isteka petogodišnjeg razdoblja i podnošenja zahtjeva za opoziv došlo do početka ili nastavka stvarne uporabe žiga.

Utorak, 25. veljače 2014.

3. Početak ili nastavak uporabe u razdoblju od tri mjeseca koje prethodi podnošenju zahtjeva za opoziv, a koje je započelo najranije nakon isteka neprekinutoga petogodišnjeg razdoblja neuporabe, ne uzima se u obzir ako su pripreme za početak ili nastavak uporabe počele tek nakon što je nositelj saznao da zahtjev za opoziv može biti podnesen.

Članak 20.

Razvoj prema uobičajenom nazivu ili obmanjujuće oznake kao razlog za opoziv

Žig može biti opozvan ako nakon datuma registracije:

- (a) zbog djelovanja ili nedjelovanja nositelja postane u trgovini uobičajeni naziv za proizvod ili uslugu za koje je registriran;
- (b) zbog uporabe od strane nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje, a u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran, može javnost dovesti u zabludu, posebno u pogledu vrste, kakvoće ili zemljopisnog podrijetla tih proizvoda ili usluga.

Članak 21.

Opoziv povezan sa samo nekim proizvodima ili uslugama

Kada razlozi za opoziv žiga postoje u odnosu na samo neke proizvode ili usluge za koje je taj žig registriran, opoziv obuhvaća isključivo te proizvode i usluge.

Odjeljak 5.

Žigovi kao predmeti vlasništva

Članak 22.

Prijenos registriranih žigova

1. Žig se može prenijeti neovisno o bilo kojem prijenosu poduzetnika, u odnosu na neke ili u odnosu na sve proizvode ili usluge za koje je registriran.
2. Prijenos cijelog poduzetnika uključuje i prijenos žiga, osim ako postoji sporazum u kojemu se navodi drukčije ili okolnosti koje jasno nalažu drukčije. Ova se odredba primjenjuje na ugovornu obvezu prijenosa poduzetnika.
3. ~~Ne dovodeći u pitanje stavak 2., prijenos žiga obavlja se u pisanom obliku s potpisima stranaka ugovora, osim ako prijenos proizlazi iz sudske odluke; u protivnom prijenos je ništavan. [Am. 37]~~
4. Na zahtjev jedne od stranaka prijenos se upisuje u registar i objavljuje, **ako je stranka koja upućuje zahtjev dostavila uredu dokumentarni dokaz o prijenosu. [Am. 38]**
5. ~~Sve prijenos nije upisan u registar dok~~ **ured ne zaprimi zahtjev za registraciju prijenosa,** , pravni slijednik ne može se pozivati na prava koja proizlaze iz registracije žiga prema trećim stranama. [Am. 39]
6. Kad se u odnosu na ured moraju poštovati određeni rokovi, pravni slijednik može uredu podnijeti odgovarajuće izjave nakon što je ured zaprimio zahtjev za upis prijenosa.

Članak 23.

Stvarna prava

1. Žig se neovisno o poduzetniku može dati u zalog ili biti predmetom stvarnih prava.
2. Na zahtjev jedne od strana, prava navedena u stavku 1. unose se u registar i objavljuju.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 24.**Izvršenje**

1. Žig može biti predmetom izvršenja.
2. Na zahtjev jedne od strana izvršenje se unosi u registar i objavljuje.

Članak 25.**Stečajni postupak**

Kad je žig predmet stečajnoga postupka, na zahtjev nadležnog državnog tijela ta se činjenica upisuje u registar i objavljuje.

Članak 26.**Izdavanje licencija**

1. Žig može biti predmet licencije za dio proizvoda ili usluga ili za sve proizvode ili usluge za koje je registriran, te za cijelo ili dio područja predmetne države članice. Licencija može biti isključiva ili neisključiva.
2. Nositelj žiga može se pozvati na prava koja proizlaze iz žiga protiv stjecatelja licencije koji krši neku odredbu iz ugovora o licenciji u odnosu na:
 - (a) njezino trajanje;
 - (b) registracijom obuhvaćen oblik u kojem se žig može koristiti;
 - (c) opseg proizvoda ili usluga za koje je izdana licencija;
 - (d) područje na kojem se žig može isticati; ili
 - (e) kakvoću proizvedenih proizvoda ili usluga pruženih od stjecatelja licencije.
3. Ne dovodeći u pitanje odredbe ugovora o licenciji, stjecatelj licencije može pokrenuti postupak zbog povrede žiga samo uz suglasnost nositelja žiga. Međutim, stjecatelj isključive licencije može pokrenuti takav postupak ako nositelj žiga nakon službene obavijesti sam ne pokrene postupak zbog povrede žiga u odgovarajućem roku.
4. U svrhu dobivanja naknade za štetu koju je pretrpio, stjecatelj licencije ima pravo umiješati se u postupak zbog povrede koji je pokrenuo nositelj žiga.
5. Na zahtjev jedne od stranaka, izdavanje ili prijenos licencije u odnosu na žig upisuje se u registar i objavljuje.

Članak 27.**Prijava žiga kao predmet vlasništva**

Članci od 22. do 26. primjenjuju se na prijave žiga.

Odjeljak 6.**Jamstveni žigovi, certifikacijski žigovi i zajednički žigovi****Članak 28.****Definicije**

Za potrebe ovog odjeljka, primjenjuje se sljedeće:

- (1) „Jamstveni ili certifikacijski žig” jest žig koji je kao takav opisan u prijavi žiga i koji je prikladan za razlikovanje proizvoda ili usluga koje je odobrio vlasnik žiga u odnosu na zemljopisno podrijetlo, materijal, način proizvodnje proizvoda ili izvedbe usluga, kakvoću, ispravnost ili druge karakteristike proizvoda i usluga koji nisu na taj način odobreni;

Utorak, 25. veljače 2014.

(2) „Zajednički žig” jest žig koji je kao takav opisan u prijavi žiga i koji je prikladan za razlikovanje proizvoda ili usluga članova udruge koja je vlasnik tog žiga od proizvoda ili usluga drugih poduzeća. [Am. 40]

Članak 29.

Jamstveni žigovi i certifikacijski žigovi

1. Države članice mogu omogućiti registraciju jamstvenih ili certifikacijskih žigova.
2. Države članice mogu omogućiti da se jamstveni ili certifikacijski žigovi ne registriraju ili da se opozovu ili proglase ništavnim iz razloga koji nisu navedeni u člancima 3., 19. i 20. ako tako zahtijeva funkcija tih žigova.
3. Jamstveni ili certifikacijski žig koji se sastoji od znakova ili podataka koji u trgovačkom prometu mogu služiti kao oznaka zemljopisnog podrijetla proizvoda ili usluga ne daje pravo nositelju da trećoj strani zabrani uporabu takvih znakova ili podataka u trgovačkom prometu, pod uvjetom da se njima koristi u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini. Osobito se na takav žig ne može pozvati protiv treće strane koja ima pravo rabiti zemljopisni naziv.

Članak 30.

Zajednički žigovi

1. Države članice omogućuju registraciju zajedničkih žigova.
2. Udruge proizvođača, pružatelja usluga ili trgovaca koje, sukladno zakonu koji se na njih primjenjuje, u svoje ime mogu ostvarivati prava i preuzimati obveze svake vrste, sklapati ugovore ili poduzimati druge pravne radnje, tužiti i biti tužene, kao i pravne osobe na koje se primjenjuje javno pravo, mogu podnositi prijave zajedničkih žigova.
3. Odstupajući od odredaba članka 4. stavka 1. točke (c), znakovi ili oznake koji u trgovačkom prometu mogu služiti za označavanje zemljopisnog podrijetla proizvoda ili usluga mogu se zaštititi kao zajednički žigovi.

Zajednički žig ne daje nositelju pravo da trećoj strani u trgovačkom prometu zabrani uporabu tih znakova ili oznaka, pod uvjetom da ih rabi u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini. Osobito se na takav žig ne može pozvati protiv treće strane koja ima pravo rabiti zemljopisni naziv.

Članak 31.

Propisi koji uređuju uporabu zajedničkog žiga

1. Tražitelj zajedničkog žiga ~~pri laže~~ **podnosi uredu** pravilnik o njegovoj uporabi. [Am. 41]
2. Propisi kojima se uređuje uporaba zajedničkog žiga moraju sadržavati popis osoba ovlaštenih za uporabu takva žiga, uvjete članstva u udruzi i uvjete za uporabu žiga, uključujući kazne. Propisima kojima se uređuje uporaba žiga iz članka 30. stavka 3. mora se dopustiti svakoj osobi čiji proizvodi ili usluge potječu iz određenog zemljopisnog područja da postane članicom udruge koja je nositelj žiga.

Članak 32.

Odbijanje prijave

1. Osim razloga za odbijanje prijave za registraciju žiga predviđenih člancima 4. i 5., prijava za registraciju zajedničkog žiga odbija se ako nisu zadovoljene odredbe članka 28. stavka 2., članka 30. ili 31., ili ako su propisi koji uređuju njegovu uporabu protivni javnom poretku ili prihvaćenim moralnim načelima.
2. Prijava za registraciju zajedničkog žiga također se odbija ako postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu u odnosu na karakter ili značenje žiga, osobito ako postoji vjerojatnost da ga se smatra nečim drugim, a ne zajedničkim žigom.
3. Prijava se ne odbija ako podnositelj prijave nakon izmjene propisa kojima se uređuje uporaba žiga zadovoljava uvjete iz stavaka 1. i 2.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 33.

Uporaba zajedničkih žigova

Zahtjevi iz članka 16. bit će zadovoljeni ako bilo koja osoba koja je ovlaštena za korištenje zajedničkim žigom taj žig doista upotrebljava u skladu s člankom 16.

Članak 34.

Izmjena propisa kojima se uređuje uporaba zajedničkog žiga

1. Nositelj zajedničkog žiga mora uredu podnijeti sve izmijenjene propise koji uređuju uporabu takva žiga.
2. Ta se izmjena navodi u registru osim ako izmijenjeni propisi ne zadovoljavaju uvjete iz članka 31. ili ako uključuju neki od razloga za odbijanje iz članka 32.
3. Članak 42. stavak 2. primjenjuje se na izmijenjene propise koji uređuju uporabu.
4. U svrhu ove Direktive izmjene propisa kojima se uređuje uporaba stupaju na snagu tek od datuma upisa podatka o izmjeni u registar.

Članak 35.

Osobe koje imaju pravo pokrenuti postupak zbog povrede

1. Članak 26. stavci 3. i 4. primjenjuju se na svaku osobu koja je ovlaštena rabiti zajednički žig.
2. Nositelj zajedničkog žiga ima pravo zahtijevati naknadu u ime osoba koje su ovlaštene rabiti žig ako su pretrpjele štetu koja je posljedica neovlaštene uporabe žiga.

Članak 36.

Dodatni razlozi za opoziv

Osim zbog razloga za opoziv predviđenih člancima 19. i 20., prava nositelja zajedničkog žiga opozivaju se na temelju zahtjeva podnesenoga uredu ili na temelju protutužbe u postupku zbog povrede, ako:

- (a) nositelj ne poduzme razumne mjere kojima bi spriječio da se žig rabi na način koji nije sukladan uvjetima uporabe, a utvrđeni su u propisima koji uređuju uporabu, čije su izmjene, gdje je to prikladno, navedene u registru;
- (b) način na koji ovlaštene osobe rabe žig uzrokuje to da žig dovodi javnost u zabludu na način utvrđen u članku 32. stavku 2.;
- (c) izmjena propisa koji uređuju uporabu žiga navedena u registru nije u skladu s odredbama članka 34. stavka 2., osim ako nositelj žiga daljnjim izmjenama propisa koji uređuju uporabu uspije zadovoljiti uvjete tih odredbi.

Članak 37.

Dodatni razlozi za ništavnost

Osim zbog razloga za ništavnost predviđenih člancima 4. i 5., zajednički žig koji je registriran protivno odredbama članka 32. proglašava se ništavnim osim ako nositelj žiga izmjenama propisa koji uređuju uporabu uspije zadovoljiti uvjete iz članka 32.

Poglavlje 3.**Postupci****Odjeljak 1.****Prijava i registracija**

Članak 38.

Uvjeti kojima prijave moraju udovoljavati

1. Prijava za registraciju žiga mora sadržavati **barem** [Am 42]:

Utorak, 25. veljače 2014.

- (a) zahtjev za registraciju,
 - (b) podatke o podnositelju prijave,
 - (c) popis proizvoda ili usluga za koje se traži registracija,
 - (d) izgled žiga.
2. Prijava žiga podliježe plaćanju pristojbe za prijavu te, ako je to potrebno, pristojbe za jedan razred ili više njih.

Članak 39.

Datum podnošenja

1. Datum podnošenja prijave žiga jest datum na koji je podnositelj prijave uredu podnio dokumente koji sadrže informacije navedene u članku 38.
2. Osim toga, države članice mogu omogućiti da odobrenje datuma podnošenja prijave podliježe plaćanju temeljne pristojbe za prijavu ili registraciju.

Članak 40.

Označavanje i klasifikacija proizvoda i usluga

1. Proizvodi i usluge za koje se prijavljuje registracija klasificirat će se u skladu sa sustavom klasifikacije koji je uspostavio **Nicanski sporazum** o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957. (dalje u tekstu: „Nicanska klasifikacija”).
2. Podnositelj prijave mora dovoljno jasno i precizno identificirati proizvode i usluge za koje se traži zaštita žiga kako bi nadležna tijela i gospodarski subjekti isključivo na temelju prijave mogli odrediti opseg zaštite koja se traži. Popis proizvoda i usluga dopušta da se svaki od njih klasificira u samo jedan razred Nicanske klasifikacije.
3. U svrhu stavka 2. mogu se upotrebljavati opći podaci uključeni u naslove razreda iz Nicanske klasifikacije ili drugi opći izrazi pod uvjetom da zadovoljavaju potrebne standarde jasnoće i preciznosti.
4. Ured će odbiti prijavu na temelju nejasnoće i nepreciznosti izraza ako podnositelj prijave za tu svrhu ne podnese prihvatljiv tekst unutar roka koji odredi ured. U interesu jasnoće i pravne sigurnosti, uredi će međusobnom suradnjom sastaviti popis koji odražava njihove pojedinačne administrativne prakse u pogledu klasifikacije proizvoda i usluga.
5. Uporaba općih izraza, uključujući opće podatke o naslovima razreda iz Nicanske klasifikacije, tumačit će se tako da obuhvaća sve proizvode i usluge koje jasno pokriva doslovno značenje oznake ili izraza. Uporaba takvih izraza ili oznaka neće se tumačiti kao da obuhvaća potraživanja prema proizvodima i uslugama koji se tako ne mogu shvatiti.
6. Kad podnositelj prijave zatraži registraciju više od jednog razreda, ~~proizvodi~~ **podnositelj prijave grupira proizvode** i usluge ~~grupiraju~~ se prema razredima iz Nicanske klasifikacije, s tim da svakoj grupi prethodi broj razreda kojem ta grupa proizvoda ili usluga pripada te **ih** se predstavlja po redosljedju razreda. [Am. 43]
7. Klasifikacija proizvoda i usluga služi samo u administrativne svrhe. Proizvodi i usluge neće se smatrati međusobno sličnima na temelju toga što se pojavljuju u istom razredu prema Nicanskoj klasifikaciji, a ne trebaju se ni smatrati međusobno različitim na temelju toga što se pojavljuju u različitim razredima prema Nicanskoj klasifikaciji.

~~Članak 41.~~

Ispitivanje po službenoj dužnosti

~~Uredi ograničavaju svoje ispitivanje po dužnosti o tome zadovoljava li prijava žiga uvjete za registraciju samo na nepostojanje apsolutnih razloga za odbijanje predviđenih člankom 4. [Am. 44]~~

Članak 42.

Primjedbe trećih strana

1. Prije registracije žiga, svaka fizička ili pravna osoba i svaka grupa ili tijelo koji predstavljaju proizvođače, pružatelje usluga, trgovce ili potrošače mogu uredu podnijeti primjedbe u pisanom obliku u kojima se obrazlaže na temelju kojih razloga navedenih u članku 4. žig ne smije biti registriran po službenoj dužnosti. Oni nisu stranke u postupku pred uredom.

Utorak, 25. veljače 2014.

2. Osim razloga navedenih u stavku 1., svaka fizička ili pravna osoba i svaka grupa ili tijelo koji predstavljaju proizvođače, pružatelje usluga, trgovce ili potrošače mogu uredu podnijeti primjedbe u pisanom obliku u kojima se obrazlaže na temelju kojih konkretnih razloga navedenih u članku 32. stavcima 1. i 2. prijava za registraciju zajedničkog žiga treba biti odbijena.

2a. Države članice koje su uvele postupke prigovora na temelju apsolutnih razloga iz članka 4. nisu dužne provesti ovaj članak. [Am. 45]

Članak 43.

Podjela prijava i registracija

Podnositelj prijave ili nositelj žiga može podijeliti prijavu ili registraciju žiga na jednu ili više odvojenih prijava ili registracija putem podnošenja izjave uredu.

Članak 44.

Pristojbe

Svaki razred proizvoda i usluga nadređen prvom razredu podložan je dodatnim troškovima pri registriranju i produljenju žiga.

Odjeljak 2.

postupci prigovora, opoziva ili proglašenja ništavnosti

Članak 45.

Postupak prigovora

1. Države članice u svojim uredima osiguravaju učinkovit i brz administrativni postupak za odbijanje registracije prijave žiga na temelju osnova omogućenih člankom 5.

2. Administrativnim postupkom iz stavka 1. predviđeno je da barem nositelj ranijeg prava iz članka 4. stavka 1. točke (i), članka 5. stavka 2. i članka 5. stavka 3., točke (a) može podnijeti prigovor. **Obavijest o prigovoru može se podnijeti na osnovi jednog ili više ranijih prava, pod uvjetom da svi pripadaju istom nositelju, te na osnovi dijela ili cjelokupnih proizvoda ili usluga u odnosu na koje je ranije pravo registrirano ili za koje je podnesena prijava, te se može usmjeriti protiv dijela ili cjelokupnih proizvoda ili usluga u odnosu na koje se primjenjuje osporavani žig.** [Am. 46]

3. Podnositelju prigovora i podnositelju prijave odobrava se, na njihovo zajedničko traženje, najmanje dva mjeseca tijekom postupaka prigovora kako bi pregovarali o sporazumnom rješavanju spora. [Am 47]

Članak 46.

Neuporaba kao način obrane u postupcima prigovora

1. U upravnim postupcima prigovora kada je na datum podnošenja prigovora ili na datum prvenstva kasnijeg žiga petogodišnje razdoblje iz članka 16. tijekom kojega je raniji žig bio u stvarnoj uporabi isteklo, na zahtjev podnositelja prijave nositelj ranijeg žiga koji je podnio prigovor mora dokazati da je tijekom petogodišnjeg razdoblja koje je prethodilo datumu podnošenja prigovora ili datumu prvenstva kasnijeg žiga raniji žig bio u stvarnoj uporabi, kako je predviđeno u članku 16., ili da su postojali valjani razlozi za neuporabu. U nedostatku dokaza prigovor se odbacuje.

2. Ako je raniji žig rabljen u odnosu na samo dio proizvoda ili usluga za koje je registriran, za potrebe ispitivanja prigovora kako je određeno stavkom 1. smatra se da je registriran samo za taj dio proizvoda ili usluga.

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se ako je raniji žig žig Europske unije. U tom slučaju, stvarna uporaba žiga Europske unije određuje se u skladu s člankom 15. Uredbe (EZ) br. 207/2009.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 47.

Postupak opoziva ili proglašenja ništavnosti

1. Države članice u svojim uredima osiguravaju **učinkovit i brz** administrativni postupak za opoziv ili proglašenje žiga ništavnim. [Am. 48]
 2. Administrativni postupak za opoziv osigurat će opoziv žiga u skladu s osnovama u člancima 19. i 20.
 3. Administrativni postupak za proglašenje ništavnosti osigurat će proglašenje ništavnosti žiga ako su zadovoljene barem sljedeće osnove:
 - (a) žig se nije smio registrirati jer ne zadovoljava zahtjeve iz članka 4.;
 - (b) žig se nije smio registrirati zbog postojanja ranijeg prava u skladu sa značenjem članka 5. stavaka 2. i 3.;
 4. Administrativni postupak osigurat će da barem sljedeći mogu podnijeti prijavu za opoziv ili proglašenje ništavnosti:
 - (a) u slučaju stavka 2. i točke (a) stavka 3., svaka fizička ili pravna osoba i svaka grupa ili tijelo koji su ustrojeni s ciljem predstavljanja interesa proizvođača, pružatelja usluga, trgovaca ili potrošača, koji sukladno uvjetima mjerodavnog prava mogu podnijeti tužbu i biti tuženi;
 - (b) u slučaju točke (b) stavka 3., nositelj ranijeg prava iz članka 5. stavka 2. i 3.
- 4a. Zahtjev za opoziv ili proglašenje ništavnim može biti usmjeren protiv dijela ili cijelog proizvoda ili usluge u odnosu na koje je osporavani žig registriran. [Am. 49]**
- 4b. Zahtjev za proglašenje žiga ništavnim može se podnijeti na temelju jednog ili više ranijih prava, pod uvjetom da svi pripadaju istom nositelju. [Am. 50]**

Članak 48.

Neuporaba kao način obrane u postupcima za proglašenje ništavnosti

1. U ~~administrativnim~~ postupcima za proglašenje ništavnosti na temelju registriranog žiga s ranijim datumom podnošenja ili ranijim datumom prvenstva, ako nositelj kasnijeg žiga to zatraži, vlasnik ranijeg žiga mora dokazati da je tijekom razdoblja od pet godina koje prethodi datumu podnošenja zahtjeva za proglašavanje žiga ništavnim, raniji žig bio u stvarnoj uporabi kako je predviđeno člankom 16. u odnosu na proizvode ili usluge za koje je registriran i koje navodi kao razlog za svoj zahtjev ili mora dokazati da postoje opravdani razlozi za neuporabu, pod uvjetom da je razdoblje od pet godina unutar kojeg je raniji žig trebao biti u stvarnoj uporabi istekao na datum podnošenja zahtjeva za proglašavanje žiga ništavnim. [Am. 51]
2. Ako je na datum podnošenja prigovora ili na datum prvenstva kasnijeg žiga petogodišnje razdoblje iz članka 16. tijekom kojega je raniji žig bio u stvarnoj uporabi isteklo, nositelj ranijeg žiga mora, osim dokaza koji se traže prema stavku 1., podastrijeti dokaze da je tijekom petogodišnjeg razdoblja koje je prethodilo datumu podnošenja prigovora ili datumu prava prvenstva žig bio u stvarnoj uporabi ili da su postojali valjani razlozi za neuporabu.
3. U nedostatku dokaza iz stavaka 1. i 2., prijava za proglašenje ništavnosti na temelju ranijeg žiga bit će odbačena.
4. Ako je raniji žig rabljen u skladu s člankom 16. u odnosu na samo dio proizvoda ili usluga za koje je registriran, za potrebe ispitivanja zahtjeva za proglašavanje žiga ništavnim smatra se da je registriran samo za taj dio proizvoda ili usluga.
5. Stavci od 1. do 4. primjenjuju se ako je raniji žig Europske unije. U tom slučaju, stvarna uporaba europskog žiga Europske unije određuje se u skladu s člankom 15. Uredbe (EZ) br. 207/2009.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 49.

Posljedice opoziva i ništavnosti

1. Smatra se da registrirani žig nema učinke navedene u ovoj Direktivi od datuma podnošenja zahtjeva za opoziv u mjeri u kojoj su prava nositelja opozvana. Moguće je da se na zahtjev jedne od stranaka u odluci utvrdi i neki raniji datum, na koji se pojavio neki od razloga za opoziv.
2. Smatra se da registrirani žig nema učinke navedene u ovoj Direktivi od samog početka, u mjeri u kojoj je taj žig proglašen ništavnim.

ODJELJAK 3.**TRAJANJE I PRODULJENJE REGISTRACIJE**

Članak 50.

Trajanje registracije

1. Žigovi se registriraju za razdoblje od deset godina od datuma podnošenja prijave.
2. Registraciju je moguće produljiti u skladu s člankom 51. za daljnja razdoblja od deset godina.

Članak 51.

Produljenje

1. Registracija žiga produljuje se na zahtjev nositelja žiga ili na zahtjev osobe koju je on izričito ovlastio, pod uvjetom da su plaćene pristojbe za produljenje.
2. Ured pravodobno obavještava nositelja žiga i sve druge osobe koje imaju neko pravo upisano u registar u odnosu na žig o isteku registracije prije spomenutog isteka. Izostanak ove obavijesti ne podrazumijeva odgovornost ureda.
3. Zahtjev za produljenjem podnosi se, a pristojbe za obnavljanje plaćaju, u roku od šest mjeseci, koji završava posljednjeg dana u mjesecu u kojem zaštita prestaje. Ako se to ne učini, zahtjev se može podnijeti u dodatnom roku od šest mjeseci od dana navedenoga u prvoj rečenici. Pristojbe za produljenje i dodatna pristojba platit će se unutar dodatnoga roka.
4. Kad je zahtjev podnesen ili kad su pristojbe plaćene u odnosu na samo neke proizvode ili usluge za koje je žig registriran, registracija se produljuje samo za te proizvode ili za te usluge.
5. Produljenje stupa na snagu od dana nakon datuma na koji istječe postojeća registracija. Produljenje se upisuje u registar i objavljuje.

Odjeljak 3.a**Komunikacija s uredom**

Članak 51.a

Komunikacija s uredom

Stranke u postupcima ili, ako su imenovani, njihovi zastupnici određuju službenu adresu u jednoj državi članici za svu službenu komunikaciju s uredom. [Am. 53]

Poglavlje 4.**Administrativna suradnja**

Članak 52.

Suradnja na području registracije i administracije žigova

Države članice osiguravaju da uredi **djelotvorno** surađuju **međusobno** jedni s drugima i s Agencijom u cilju promicanja konvergencije praksi i alata i postizanja usklađenih rezultata pri provjeri i registraciji žigova. [Am. 52]

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 53.

Suradnja na drugim područjima

Države članice osiguravaju da uredi **djelotvorno** surađuju s Agencijom na svim područjima svojih aktivnosti, osim onima koja su navedena u članku 52., koja su važna za zaštitu žigova u Uniji. [Am. 54]

Poglavlje 5.

Završne odredbe

Članak 54.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone, propise i upravne odredbe potrebne za usklađivanje s člancima od 2. do 6., od 8. do 14., 16., 17., 18., od 22. do 28. i od 30. do 53. najkasnije 24 mjeseca nakon što ova Direktiva stupi na snagu. Države članice Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredbi.

Kad države članice donesu navedene odredbe, u njima se prilikom njihove službene objave upućuje na ovu Direktivu ili su popraćene takvim upućivanjem. Njima se obuhvaća izjava da se u postojećim zakonima i drugim propisima pozivanja na ovu Direktivu, stavljena izvan snage ovom Direktivom, smatraju pozivanjima na ovu Direktivu. Države članice utvrđuju način takvog upućivanja i način oblikovanja te izjave.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 55.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 2008/95/EZ stavlja se izvan snage od [dana nakon datuma iz prvog podstavka članka 54. stavka 1. ove Direktive], ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu Direktiva iz dijela B Priloga I. Direktivi 2008/95/EZ.

Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu.

Članak 56.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadeset dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članci 1., 7., 15., 19., 20., 21. i 54. do 57. primjenjuju se od [dana nakon datuma iz prvog podstavka članka 54. stavka 1. ove Direktive].

Članak 57.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG

Korelacijska tablica

Direktiva 2008/95/EZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
—	Članak 2.
Članak 2.	Članak 3.
Članak 3. stavak 1. točke od (a) do (h)	Članak 4. stavak 1. točke od (a) do (h)
—	Članak 4. stavak 1. točke (i) i (j)
—	Članak 4. stavci 2. i 3., prva rečenica
Članak 3. stavak 2. točke od (a) do (c)	Članak 4. stavak 4. točke (a) do (c)
Članak 3. stavak 2. točka (d)	Članak 4. stavak 3., druga rečenica
Članak 3. stavak 3., prva rečenica	Članak 4. stavak 5.
Članak 3. stavak 3., druga rečenica	Članak 4. stavak 6.
Članak 4. stavci 1. i 2.	Članak 5. stavci 1. i 2.
Članak 4. stavak 3. i stavak 4. točka (a)	Članak 5. stavak 3. točka (a)
—	Članak 5. stavak 3. točka (b)
Članak 4. stavak 4. točka (g)	Članak 5. stavak 3. točka (c)
—	Članak 5. stavak 3. točka (d)
Članak 4. stavak 4. točke (b) i (c)	Članak 5. stavak 4. točke (a) i (b)
Članak 4. stavak 4. točke od (d) do (f)	—
Članak 4. stavci 5. i 6.	Članak 5. stavci 5. i 6.
—	Članak 8.
Članak 5. stavak 1., prva uvodna rečenica	Članak 10. stavak 1.
Članak 5. stavak 1., druga uvodna rečenica	Članak 10. stavak 2., uvodna rečenica
Članak 5. stavak 1. točke (a) i (b)	Članak 10. stavak 2. točke (a) i (b)
Članak 5. stavak 2.	Članak 10. stavak 2.
Članak 5. stavak 3. točke od (a) do (c)	Članak 10. stavak 3. točke od (a) do (c)
—	Članak 10. stavak 3. točka (d)
Članak 5. stavak 3. točka (d)	Članak 10. stavak 3. točka (e)
—	Članak 10. stavak 3. točka (f)
—	Članak 10. stavci 4. i 5.
Članak 5. stavci 4. i 5.	Članak 10. stavci 6. i 7.
—	Članak 11.
—	Članak 12.
—	Članak 13.
Članak 6. stavak 1. točke od (a) do (c)	Članak 14. stavak 1. točke od (a) do (c)
—	Članak 14. stavak 2.

Utorak, 25. veljače 2014.

Direktiva 2008/95/EZ	Ova Direktiva
Članak 6. stavak 2.	Članak 14. stavak 3.
Članak 7.	Članak 15.
Članak 8. stavci 1. i 2.	Članak 26. stavci 1. i 2.
—	Članak 26. stavci 3. do 5.
Članak 9.	Članak 9.
Članak 10. stavak 1. prvi podstavak	Članak 16. stavak 1.
—	Članak 16. stavci 2. i 3.
Članak 10. stavak 1. drugi podstavak	Članak 10. stavak 4.
Članak 10. stavak 2.	Članak 10. stavak 5.
Članak 10. stavak 3.	—
Članak 11. stavak 1.	Članak 48. stavci 1. do 3.
Članak 11. stavak 2.	Članak 46. stavak 1.
Članak 11. stavak 3.	Članak 17.
Članak 11. stavak 4.	Članak 17., članak 46. stavak 2. i članak 48. stavak 4.
—	Članak 18.
Članak 12. stavak 1. prvi podstavak	Članak 19. stavak 1.
Članak 12. stavak 1. drugi podstavak	Članak 19. stavak 2.
Članak 12. stavak 1. treći podstavak	Članak 19. stavak 3.
Članak 12. stavak 2.	Članak 20.
Članak 13.	Članci 7. i 21.
Članak 14.	Članak 6.
—	Članci 22. do 25.
—	Članak 27.
—	Članak 28.
Članak 15. stavak 1.	29. stavci 1. i 2.
Članak 15. stavak 2.	Članak 29. stavak 3.
—	Od članka 30. do članka 54. stavak 1.
Članak 16.	Članak 54. stavak 2.
Članak 17.	Članak 55.
Članak 18.	Članak 56.
Članak 19.	Članak 57.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0120

Zamrzavanje i oduzimanje imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima *I****Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o zamrzavanju i oduzimanju imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom u Europskoj Uniji (COM(2012)0085 – C7-0075/2012 – 2012/0036(COD))****(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)**

(2017/C 285/36)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2012)0085),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 82. stavak 2 Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0075/2012),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 11. srpnja 2012. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija od 10. listopada 2012. ⁽²⁾
 - uzimajući u obzir mišljenje Agencije Europske unije za temeljna prava od 4. prosinca 2012.,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 3. prosinca 2013. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A7-0178/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2012)0036**Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji***(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Direktivi 2014/42/EU.)*⁽¹⁾ SL C 299, 4.10.2012., str. 128.⁽²⁾ SL C 391, 18.12.2012., str. 134.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0121

Agencija Europske unije za suradnju i osposobljavanje tijela za provedbu zakona (Europol)
*****I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Agenciji Europske unije za suradnju i osposobljavanje odgovornih za provedbu zakona (Europol) i o stavljanju izvan snage Odluka 2009/371/PUP i 2005/681/PUP (COM(2013)0173 – C7-0094/2013 – 2013/0091(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/37)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0173),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. te članak 88. i članak 87. stavak 2. točku (b) Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0094/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir obrazložena mišljenja belgijskog Zastupničkog doma, njemačkog Saveznog vijeća i španjolskog parlamenta, podnesena u okviru protokola br. 2 o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, u kojima se izjavljuje da nacrt zakonodavnog akta nije u skladu s načelom supsidijarnosti,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove i mišljenja Odbora za proračune, Odbora za proračunski nadzor i Odbora za ustavna pitanja (A7-0096/2014),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. naglašava da bi se točka 31. Međuinstitucionalnog sporazuma od 2. prosinca 2013. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini, suradnji u proračunskim pitanjima i dobrom financijskom upravljanju ⁽¹⁾ trebala primjenjivati za produljenje mandata Europol; naglašava da niti jedna odluka zakonodavnog tijela koje se zalaže za takvo produženje ne dovodi u pitanje odluke proračunskog tijela u kontekstu godišnjeg postupka donošenja proračuna;
 3. traži od Komisije, da nakon što se postigne dogovor oko Uredbe između Europskog parlamenta i Vijeća, da u potpunosti vodi računa o toj Uredbi kako bi se ispunili zahtjevi koji se odnose na osoblje i proračun Europol i njegove nove zadatke, posebno na Europski centar za kibernetički kriminal, u skladu sa stavkom 42. Zajedničke izjave Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 19. srpnja 2012. o decentraliziranim agencijama;
 4. zahtijeva od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 5. nalaže svojem predsjedniku/svojoj predsjednici da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

⁽¹⁾ SL C 373, 20.12.2013., str. 1.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TC1-COD(2013)0091

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o Agenciji Europske unije za suradnju i osposobljavanje tijela za provedbu zakona (Europol) i o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća Odluka 2009/371/PUP i 2005/681/PUP [Am. 1]

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 88. i članak 87. stavak 2. točku (b), [Am. 2]

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

nakon savjetovanja s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Europol je osnovan Odlukom Vijeća 2009/371/PUP ⁽²⁾ kao tijelo Unije financirano iz općeg proračuna Unije radi podupiranja i jačanja djelovanja nadležnih tijela država članica i njihove zajedničke suradnje u sprečavanju i suzbijanju organiziranog kriminala, terorizma i drugih oblika teških kaznenih djela koji utječu na dvije ili više država članica. Odluka 2009/371/PUP zamijenila je Konvenciju zasnovanu na članku K.3 Ugovora o Europskoj uniji (UEU) o osnivanju Europskoga policijskog ureda (Konvencija o Europolu) ⁽³⁾.
- (2) Člankom 88. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) predviđa se da Europol bude uređen uredbom koja će se usvojiti u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom. Njime se također se zahtijeva uspostavljanje postupaka za nadzor aktivnosti Europola koji provodi Europski parlament zajedno s nacionalnim parlamentima **u skladu s člankom 12. točkom (c) UEU-a i člankom 9. Protokola br. 1 o ulozi nacionalnih parlamenata u Europskoj uniji u cilju jačanja demokratske legitimnosti i odgovornosti Europola prema građanima Europe**. Stoga je nužno Odluku 2009/371/PUP zamijeniti uredbom koja utvrđuje pravila o parlamentarnom nadzoru. [Am. 3]
- (3) ~~Europska policijska akademija („CEPOL”) osnovana je Odlukom 2005/681/PUP ⁽⁴⁾ radi olakšavanja suradnje između nacionalnih policijskih snaga organiziranjem i usklađivanjem aktivnosti osposobljavanja s europskom policijskom dimenzijom. [Am. 4]~~
- (4) „Stockholmski program – otvorena i sigurna Europa koja služi svojim građanima i štiti ih” ⁽⁵⁾ poziva Europol da se razvije i postane „središte razmjene informacija između tijela za provedbu zakona država članica, pružatelja usluga i platforme službi za provedbu zakona.” Na osnovi procjene funkcioniranja Europola potrebno je daljnje poboljšanje njegove operativne učinkovitosti za postizanje tog cilja. ~~Stockholmski program također postavlja cilj stvaranja izvorne europske kulture provedbe zakona uspostavljanjem europskih programa za osposobljavanje i programa razmjene za sve relevantne stručnjake odgovorne za provedbu zakona na nacionalnoj razini i razini Unije. [Am. 5]~~

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 25. veljače 2014.

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2009/371/PUP od 6. travnja 2009. o osnivanju Europskog policijskog ureda (Europol) (SL L 121, 15.5.2009., str. 37.).

⁽³⁾ SL C 316, 27.11.1995., str. 1.

⁽⁴⁾ SJ-L 256, 1.10.2005., str. 63.

⁽⁵⁾ SL C 115, 4.5.2010., str. 1.

Utorak, 25. veljače 2014.

- (5) Velike kriminalne i terorističke mreže predstavljaju značajnu prijetnju za unutarnju sigurnost Unije te za sigurnost i sredstva za život njezinih građana. Dostupne procjene prijetnji pokazuju da se kriminalne skupine u svojim aktivnostima sve više bave s više vrsta kriminala i preko granica jedne zemlje. Nacionalna tijela za provedbu zakona stoga trebaju bliskije surađivati sa svojim partnerima u drugim državama članicama. U tom smislu potrebno je opremiti Europol za veću podršku državama članicama u sprečavanju kriminala, analizi i istragama diljem Unije. To je potvrđeno i u ocjeni Odluke ~~procjenama Odluka 2009/371/PUP i 2005/681/PUP~~. [Am. 6]
- (6) ~~S obzirom na veze između zadataka Europol-a i CEPOL-a, integriranje i racionaliziranje funkcija tih dviju agencija poboljšalo bi djelotvornost operativnih aktivnosti, važnost osposobljavanja i učinkovitost policijske suradnje Unije.~~ [Am. 7]
- (7) ~~Odluke Odluku 2009/371/PUP i 2005/681/PUP~~ potrebno je stoga staviti izvan snage i zamijeniti ovom uredbom koja se koristi lekcijama naučenim iz provedbe ~~te Odluke obiju odluka~~. Agencija Europol ~~uspostavljena~~ ustanovljena ovom Uredbom ~~uredbom~~ ~~trebao bi~~ treba zamijeniti i preuzeti funkcije Europol-a i CEPOL-a ~~uspostavljene dvjema ukinutim Odlukama~~ Odlukom stavljenom izvan snage. [Am. 8]
- (8) Budući da se kriminal često odvija preko unutarnjih granica, Europol bi trebao podupirati i jačati aktivnosti država članica i njihovu suradnju u sprečavanju i suzbijanju teških kaznenih djela koja utječu na dvije ili više država članica. Budući ~~da je terorizam jedna od najvažnijih prijetnji~~ **predstavlja prijetnju** za sigurnost Unije, Europol bi trebao pomagati državama članicama u suočavanju s najčešćim izazovima u tom pogledu. Kao agencija EU-a za provedbu zakona Europol bi trebao također podržavati i jačati aktivnosti i suradnju u suočavanju s onim oblicima kriminala koji utječu na interese EU-a. Također bi trebao pružati podršku u sprečavanju i suzbijanju povezanih kaznenih djela počinjenih radi nabavljanja sredstava, olakšavanja, izvođenja ili osiguravanja nekažnjivosti djela koja su u nadležnosti Europol-a. [Am. 9]
- (9) ~~Europol bi trebao osigurati osposobljavanje bolje kakvoće, povezanosti i dosljednosti za službenike za provedbu zakona svih činova unutar jasnog okvira u skladu s prepoznatim potrebama osposobljavanja.~~ [Am. 10]
- (10) Europol bi trebao moći zatražiti od država članica da u određenim slučajevima, gdje bi prekogranična suradnja dodala vrijednost, započnu, provedu ili koordiniraju kaznene istrage. Europol bi o takvim zahtjevima trebao obavijestiti Eurojust. **Europol bi trebao obrazložiti zahtjev.** [Am. 11]
- (10a) **Europol bi trebao voditi zapisnik o sudjelovanju u aktivnostima zajedničkih istražnih timova koji se bave suzbijanjem kaznenih djela obuhvaćenih njegovim ciljevima.** [Am. 12]
- (10b) **Prilikom svake uspostave suradnje između Europol-a i država članica u pogledu određene istrage, Europol i uključene države članice trebale bi izraditi jasne odredbe, koje utvrđuju pojedine zadaće koje je potrebno obaviti, stupanj sudjelovanja u istražnim ili sudskim postupcima država članica te podjelu odgovornosti i pravo koje je primjenjivo u smislu sudskog nadzora.** [Am. 13]
- (11) Radi povećanja djelotvornosti Europol-a kao središta razmjene informacija u Uniji, trebalo bi utvrditi jasne obveze država članica za pružanje podataka Europolu nužnih za ispunjavanje njegovih ciljeva. Tijekom provedbe takvih obveza, države članice **moraju** ~~trebale bi~~ obratiti posebnu pozornost na dostavljanje podataka povezanih **samo** za borbu protiv kaznenih djela koja se smatraju strateškim i operativnim prioritetima unutar bitnih instrumenata politike Unije. Države članice također bi trebale pružiti Europolu primjerak bilateralnih i multilateralnih razmjena informacija s drugim državama članicama o kriminalu koji spada pod ciljeve Europol-a **te pritom navesti njihov izvor**. Istovremeno, Europol ~~bi trebao~~ povećati razinu svoje podrške državama članicama radi poboljšanja zajedničke suradnje i dijeljenja informacija. Europol ~~bi trebao~~ **mora** ~~bi trebao~~ podnijeti godišnji izvještaj svim institucijama Unije i nacionalnim parlamentima o mjeri u kojoj mu je pojedina država članica pruža informacije. [Am. 14]

Utorak, 25. veljače 2014.

- (12) Radi osiguranja učinkovite suradnje između Europol i država članica u svakoj bi državi članici trebala biti osnovana nacionalna jedinica. ~~Ona bi trebala biti primarna veza između nacionalnih tijela za provedbu zakona, ustanova za osposobljavanje i Europol. U ovoj bi se Uredbi trebala održati uloga nacionalnih jedinica Europol kao jamstvo i zaštita nacionalnih interesa u Agenciji. Nacionalne jedinice trebale bi i dalje biti mjesta kontakta između Europol i nadležnih tijela vlasti i time jamčiti centraliziranu ulogu koordinatora svih oblika suradnje država članica sa i preko Europol te osiguravati jedinstven odgovor država članica na zahtjeve Europol.~~ Radi osiguranja kontinuirane i djelotvorne razmjene informacija između Europol i nacionalnih jedinica te olakšavanja njihove suradnje, svaka bi nacionalna jedinica trebala uputiti barem jednog službenika za suradnju u Europol. [Am. 15]
- (13) Vodeći računa o decentraliziranoj strukturi nekih država članica i potrebi za osiguravanjem brzih razmjena informacija u nekim slučajevima, Europolu bi u pojedinim istragama trebalo biti dopušteno surađivati izravno s tijelima za provedbu zakona u državama članicama uz obavještavanje Europolovih nacionalnih jedinica.
- (14) Radi osiguravanja visoke kakvoće, povezanosti i dosljednosti osposobljavanja za provedbu zakona na razini Unije, Europol bi trebao djelovati u skladu s politikom Unije za osposobljavanje policijskih snaga. Osposobljavanje na razini Unije trebalo bi biti dostupno službenicima za provedbu zakona svih činova. Europol bi trebao osigurati da se osposobljavanje procjenjuje te da zaključeci procjena o potrebama osposobljavanja budu dio planiranja za smanjenje udvostručanja. Europol bi trebao promicati prepoznavanje osposobljavanja pruženog na razini Unije u državama članicama. [Am. 16]
- (15) Također je potrebno poboljšati upravljanje Europolom težeći povećanju učinkovitosti i racionalizaciji postupaka.
- (16) Komisija i države članice trebale bi imati predstavnike na Upravnom odboru Europol radi djelotvornog nadzora njegovog rada. Radi odražavanja dvostrukog ovlaštenja ove nove agencije, operativne podrške i osposobljavanja za provedbu zakona, punopravni članovi Upravnog odbora trebali bi biti imenovani na osnovi svoga znanja o suradnji u provedbi zakona, a zamjenici bi trebali biti imenovani na osnovi svoga znanja o osposobljavanju službenika odgovornih za provedbu zakona. Zamjenici bi trebali djelovati kao punopravni članovi u odsustvu punopravnog člana te u svakom slučaju kada se raspravlja ili odlučuje o osposobljavanju. Znanstveni bi odbor trebao savjetovati upravni odbor o tehničkim pitanjima osposobljavanja. [Am. 17]
- (17) Upravnom odboru trebale bi biti dane potrebne ovlasti, osobito za donošenje proračuna, provjeravanje njegovog izvršavanja, usvajanje prikladnih financijskih pravila i dokumenata planiranja, **donošenje mjera za zaštitu financijskih interesa Unije te borbu protiv prijevara, kao i donošenje pravila za sprečavanje i upravljanje sukobima interesa, uspostavljanje** ~~uspostavljanje~~ transparentnih ~~radnih~~ postupaka rada za donošenje odluka izvršnog direktora Europol te usvajanje donošenje godišnjeg izvješća o radu. ~~On bi u pogledu osoblja agencije, uključujući izvršnog direktora, trebao raspolagati ovlastima tijela za imenovanje.~~ Treba se koristiti ovlastima tijela odgovornoga za imenovanje osoblja Agencije, uključujući izvršnog direktora. Kako bi se racionalizirao postupak donošenja odluka te osnažio nadzor administrativnog i proračunskog upravljanja, Upravni odbor također bi trebao imati pravo osnovati Izvršni odbor. [Am. 18]
- (18) Kako bi se osiguralo svakodnevno funkcioniranje Europol izvršni bi direktor trebao biti njegov pravni zastupnik i upravitelj, obavljajući sve zadaće potpuno neovisno i osiguravajući da Europol izvršava zadatke predviđene ovom Uredbom. Izvršni direktor osobito bi trebao biti odgovoran za pripremu dokumenata vezanih uz proračun i planiranje predanih Upravnom odboru na odlučivanje, provedbu godišnjih i višegodišnjih programa rada Europol i drugih dokumenata planiranja.
- (19) U svrhu sprečavanja i suzbijanja kriminala koji spada pod njegove ciljeve, nužno je da Europol ima što je moguće potpunije i ažurnije informacije. Stoga bi Europol trebao moći obrađivati podatke dobivene od država članica, trećih zemalja, međunarodnih organizacija i tijela Unije kao one iz javno dostupnih izvora, **pod uvjetom da se Europol može smatrati zakonitim primateljem tih podataka**, kako bi razvio razumijevanje fenomena i trendova kriminala, prikupljao informacije o kriminalnim mrežama i uočavao veze **među kaznenim djelima** između različitih kaznenih djela. [Am. 19]

Utorak, 25. veljače 2014.

- (20) Europol bi trebao koristiti nove tehnologije za obradu podataka kako bi poboljšao svoju djelotvornost u pružanju precizne kriminalističke analize tijelima država članica za provedbu zakona. Europol bi trebao moći brzo uočavati poveznice između istraga i zajedničkih *modi operandi* različitih kriminalnih skupina, provjeravati podudarnosti podataka i imati jasan pregled trendova uz **zajamčenu** istovremenu visoku razinu zaštite osobnih podataka pojedinaca. Stoga Europolove baze podataka ne bi smjele biti unaprijed definirane, već Europolu treba biti pružena mogućnost odabira najučinkovitije strukture informacijske tehnologije. Kako bi se osigurala visoka razina zaštite podataka potrebno je utvrditi svrhu operacija obrade i prava pristupa kao i određene dodatne zaštitne mjere. **Pri obradi osobnih podataka moraju se poštovati načelo svrhe i načelo proporcionalnosti.** [Am. 20]
- (21) Radi poštivanja vlasništva podataka i zaštite informacija države članice i tijela u trećim zemljama i međunarodnim organizacijama trebali bi moći odrediti svrhu u koju Europol smije obrađivati podatke koje oni pružaju i ograničiti prava pristupa. **Ograničenje svrhe doprinosi transparentnosti, pravnoj sigurnosti i predvidljivosti i od osobito je velike važnosti na području policijske suradnje gdje osobe na koje se podaci odnose obično nisu svjesne da se njihovi osobni podaci prikupljaju i obrađuju te gdje uporaba osobnih podataka može imati vrlo značajan utjecaj na živote i slobode pojedinaca.** [Am. 21]
- (22) Kako bi se osiguralo da podacima pristupaju samo osobe kojima je pristup nužan radi izvršavanja njihovih zadataka, ova bi Uredba trebala utvrditi detaljna pravila o različitim stupnjevima prava pristupa podacima koje obrađuje Europol. Takva pravila ne bi trebala dovoditi u pitanje ograničenja pristupa koja postavlja davatelj podataka, jer je potrebno poštovati načelo vlasništva podataka. Radi povećanja učinkovitosti sprečavanja i suzbijanja kriminala koji spada pod ciljeve Eurolpa, Europol bi trebao obavijestiti države članice o informacijama koje se na njih odnose.
- (23) ~~Radi poboljšanja operativne suradnje između agencija, a osobito~~ **Radi poboljšanja operativne suradnja među agencijama, a osobito** radi uspostavljanja poveznice **među podacima koji su već u posjedu različitih agencija**, a između podataka koje razne agencije već posjeduju, Europol ~~treba~~ **treba** bi trebao omogućiti Eurojustu da Eurojust i Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) imaju pristup podacima **i njihovo pretraživanje, u skladu s određenim jamstvima** dostupnim u Europolu i da ih mogu pretraživati. [Am. 22]
- (24) Europol bi trebao održavati odnose suradnje s drugim tijelima Unije, tijelima za provedbu zakona i ~~ustanovama~~ **ustanovama** trećih zemalja ~~za osposobljavanje policijskih snaga~~, međunarodnim organizacijama te privatnim stranama do mjere potrebne za izvršavanje svojih zadaća. [Am. 23]
- (25) Radi osiguravanja operativne učinkovitosti Europol bi trebao moći razmijeniti sve informacije, s iznimkom osobnih podataka, s drugim tijelima Unije, tijelima trećih zemalja za provedbu zakona i ~~ustanovama trećih zemalja za osposobljavanje policijskih snaga~~ te međunarodnim organizacijama do mjere potrebne za izvršavanje svojih zadaća. ~~Budući da tvrtke, poduzeća, poslovna udruženja, nevladine organizacije i druge privatne strane posjeduju stručnost i podatke od izravne važnosti za sprečavanje i suzbijanje teških kaznenih djela i terorizma, Europol bi također trebao moći razmjenjivati takve podatke s privatnim stranama.~~ Radi sprečavanja kibernetičkog kriminala i borbe protiv njega, vezano uz incidente povezane s mrežama i sigurnošću informacija, Europol bi, sukladno Direktivi [naziv usvojene Direktive] Europskog parlamenta i Vijeća o mjerama za osiguravanje visoke opće razine sigurnosti mreža i informacija diljem Unije (*), trebao surađivati i razmjenjivati informacije, s iznimkom osobnih podataka, s nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnost mreže i informacijskih sustava. [Am. 24]
- (26) Europol bi trebao moći razmjenjivati osobne podatke s drugim tijelima Unije do mjere koja je potrebna za izvršenje njegovih zadataka. **Europski nadzornik za zaštitu podataka osigurava da se razmjena podataka ograničava na one subjekte koji su počinili zločine za koje je Europol nadležan ili su za njih osumnjčeni.** [Am. 25]

(*) Prijedlog COM(2013)0048.

Utorak, 25. veljače 2014.

- (27) Teška kaznena djela i terorizam često imaju poveznice izvan teritorija EU-a. Europol bi stoga trebao moći razmjenjivati osobne podatke s tijelima za provedbu zakona trećih zemalja i međunarodnim organizacijama poput Interpola do mjere koja je potrebna za izvršenje njegovih zadataka. **Pri razmjeni osobnih podataka s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama mora postojati primjerena ravnoteža između nužnosti za učinkovitom provedbom zakona i zaštite osobnih podataka.** [Am. 26]
- (28) Europol bi trebao moći prenijeti osobne podatke tijelu treće zemlje ili međunarodnoj organizaciji na osnovi odluke Komisije kojom se utvrđuje da dotična zemlja ili međunarodna organizacija osiguravaju prikladnu razinu zaštite podataka ili, u slučaju nepostojanja odluke o prikladnosti, međunarodnog sporazuma koji je zaključila Unija prema članku 218. UFEU-a, ili sporazuma o suradnji zaključenoga između Europolu i te treće zemlje prije stupanja ove Uredbe na snagu. U smislu članka 9. protokola 36. o prijelaznim odredbama priloženima Ugovoru, pravni učinci takvih sporazuma bit će važeći sve dok se ti sporazumi ne stave izvan snage, ponište ili izmijene u provedbi Ugovora.
- (29) Kada se prijenos osobnih podataka ne može zasnivati na odluci o prikladnosti koju je donijela Komisija, međunarodnom sporazumu koji je zaključila Unija ili postojećem sporazumu o suradnji, Upravnom odboru i europskom nadzorniku za zaštitu podataka trebalo bi omogućiti odobravanje prijenosa ili skupa prijenosa uz uvjet da su osigurane prikladne zaštitne mjere. U slučaju kada se ne može primijeniti ništa od gore navedenoga, izvršnom direktoru trebalo bi biti dopušteno da u iznimnim slučajevima na osnovi svakog pojedinog slučaja odobri prijenos podataka ako je to nužno radi zaštite bitnih interesa neke države članice, sprečavanja neposredne opasnosti povezane s kriminalom ili terorizmom, ako je prijenos inače nužan ili zakonski potreban zbog važnih javnih razloga, ako je osoba na koju se odnose podaci dala svoj pristanak ili ako su ugroženi vitalni interesi osobe na koju se odnose podaci.
- (30) Europol bi trebao moći obrađivati osobne podatke koji dolaze od privatnih strana i privatnih osoba samo ako ih je Europolu prenijela Europolova nacionalna jedinica države članice u skladu sa svojim nacionalnim zakonom, ili kontaktna točka treće zemlje s kojom je uspostavljena suradnja putem sporazuma o suradnji zaključenoga u skladu s člankom 23. Odluke 2009/371/PUP prije stupanja ove Uredbe na snagu, ili tijelo treće zemlje ili međunarodna organizacija s kojom je Unija zaključila međunarodni sporazum prema članku 218. UFEU-a.
- (31) Svaka informacija koja je od treće zemlje ili međunarodne organizacije dobivena očiglednim kršenjem ljudskih prava neće biti obrađena. [Am. 27]
- (32) Pravila o zaštiti podataka u Europolu trebalo bi jačati i **usklađivati s drugim mjerodavnim instrumentima za zaštitu podataka koji se odnose na obradu osobnih podataka na području policijske suradnje u Europskoj uniji radi osiguravanja visoke razine zaštite pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka. Iako Odluka 2009/371/PUP predviđa snažan sustav zaštite podataka za Europol, potrebno ju je još razraditi radi usklađivanja Europolu sa zahtjevima Ugovora iz Lisabona, odražavanja rastuće uloge Europolu, poboljšanja prava osoba na koje se podaci odnose i daljnjeg poboljšanja povjerenja između država članica i Europolu koje je potrebno za uspješnu razmjenu informacija. Pravila o zaštiti podataka u Europolu trebalo bi jačati i donositi na načelima koja podupiru Uredbu (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ ili instrument kojim se zamjenjuje Uredba (EZ) br. 45/2001 radi osiguravanja visoke razine zaštite pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka., kao i na drugim načelima zaštite podataka, uključujući načelo odgovornosti, procjenu učinka zaštite podataka, „dizajniranu privatnost” („privacy by design”) i zadanu privatnost te obavješćivanje o prekršajima protiv osobnih podataka. Čim novi okvir zaštite podataka institucija i tijela EU-a bude donesen, trebao bi se primjenjivati na Europol.**

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.)

Utorak, 25. veljače 2014.

Kako potvrđuje ~~Budući da~~ Deklaracija 21. priložena Ugovoru, **specifična narav** ~~prepoznaje specifičnost~~ obrade osobnih podataka u kontekstu provedbe zakona **dokazuje da je nužno za Europol uspostaviti specifična pravila za zaštitu u vezi sa zaštitom osobnih podataka i slobodnim kretanjem takvih podataka na temelju članka 16. UFEU-a te uskladiti ih** ~~Europola trebala bi biti autonomna i usklađena s drugim bitnim instrumentima za zaštitu podataka primjenjivima na području policijske suradnje u Uniji, osobito s Konvencijom br. 108⁽¹⁾ i njezinim dodatnim Protokolom od 8. studenog 2001., Preporukom br. R(87) Vijeća Europe⁽²⁾ te Okvirnom odlukom Vijeća 2008/977/PUP o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i sudske suradnje u kaznenim pitanjima⁽³⁾ [zamijeniti važećom Direktivom koja je na snazi u trenutku usvajanja]. **Transparentnost je ključan dio zaštite podataka s obzirom na to da omogućava primjenu drugih načela i prava zaštite podataka. Radi poboljšanja transparentnosti, Europol bi trebao imati transparentne politike zaštite podataka koje bi trebao učiniti lako dostupnima javnosti navodeći, u razumljivom obliku i koristeći jasan i jednostavan jezik, odredbe u vezi s obradom osobnih podataka i dostupnim načinima za ostvarivanje prava osoba na koje se podaci odnose, kao i objaviti popis međunarodnih sporazuma i sporazuma o suradnji koje ima s trećim zemljama, tijelima Unije i međunarodnim organizacijama.** [Am. 28]~~

- (33) ~~Trebalo bi što je više moguće~~ praviti razliku među osobnim podacima prema stupnju njihove točnosti i pouzdanosti. ~~Trebalo bi~~ **Mora se** praviti razliku između činjenica i osobnih procjena kako bi se osigurale zaštita pojedinaca te kvaliteta i pouzdanost informacija koje obrađuje Europol. [Am. 29]
- (33a) **S obzirom na posebnost Agencije, ona bi trebala imati vlastiti sustav koji je poseban i jamči zaštitu podataka, a koji ni u kojem slučaju ne bi trebao biti na nižoj razini od općeg sustava koji se primjenjuje na Europsku uniju i njezine agencije. Reforme koje se odnose na opća pravila o zaštiti podataka trebaju se što prije početi odnositi i na Europol i to najkasnije dvije godine nakon stupanja na snagu novih općih pravila; zakonodavna usklađenost među posebnim sustavima zaštite podataka Europola i EU-a trebala bi se ostvariti prije isteka dvije godine nakon donošenja bilo kakvih odgovarajućih pravila.** [Am. 30]
- (34) Osobni podaci povezani s različitim kategorijama osoba na koje se odnose podaci obrađuju se u području policijske suradnje. Europol bi trebao raditi što je moguće jasnije razlike između osobnih podataka različitih kategorija osoba na koje se odnose podaci. Osobito bi se trebali zaštititi osobni podaci osoba kao što su žrtve, svjedoci, osobe koje posjeduju važne informacije kao i osobni podaci maloljetnika. Stoga ih Europol ne bi trebao obrađivati osim ako nije izričito nužno radi sprečavanja i suzbijanja kriminala u okviru svojih ciljeva te ako ti podaci ne dopunjuju osobne podatke koje je Europol već obradio.
- (35) U svjetlu temeljnih prava na zaštitu osobnih podataka Europol ne bi trebao pohranjivati osobne podatke duže nego što je to potrebno za izvršavanje njegovih zadataka. **Najkasnije tri godine od unosa podataka potrebno je provjeriti je li potrebno njihovo daljnje čuvanje.** [Am. 32]
- (36) Radi jamstva sigurnosti osobnih podataka Europol **mora** ~~bi trebao~~ provesti ~~prikladne tehničke i organizacijske~~ **nužne** mjere. [Am. 33]
- (37) Svaka bi osoba trebala imati pravo pristupa osobnim podacima koji je se tiču, pravo da svi netočni podaci povezani s njom budu ispravljeni te da podaci povezani s njom budu izbrisani ili blokirani, ~~ako više nisu potrebni. Prava osobe na koju se podaci odnose i njihovo korištenje ne bi smjeli utjecati na obveze Europola i trebali bi biti podložni ograničenjima utvrđenima u ovoj Uredbi.~~ **[Am. 34]**

⁽¹⁾ Konvencija o zaštiti osoba glede automatske obrade osobnih podataka, Strasbourg, 28.1.1981.

⁽²⁾ Preporuka br. R(87)15 Odbora ministara Vijeća Europe o uporabi osobnih podataka u policijskom sektoru, 17.9.1987.

⁽³⁾ **Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. Studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u sklopu policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima** (SL L 350, 30.12.2008., str. 60).

Utorak, 25. veljače 2014.

- (38) Zaštita prava i sloboda osoba na koje se podaci odnose zahtijeva jasno pripisivanje odgovornosti u skladu s ovom Uredbom. Države članice bi osobito trebale biti odgovorne za točnost i ažuriranje podataka koje su prenijele Europolu te za zakonitost takvog prijenosa. Europol bi trebao biti odgovoran za točnost i ažuriranje podataka dobivenih od drugih dobavljača podataka. Europol bi također ~~trebao~~ **mora** osigurati da obrada podataka bude poštena i zakonita, da se podaci skupljaju i obrađuju za određenu svrhu, da su prikladni, bitni, da nisu prekomjerni u odnosu na svrhu u koju se obrađuju te da se ne pohranjuju dulje nego što je potrebno za tu svrhu. [Am. 35]
- (39) Europol bi trebao voditi evidenciju o prikupljanju, izmjenama, pristupu, otkrivanju, kombinaciji ili brisanju osobnih podataka u svrhu provjere zakonitosti obrade podataka, samonadzora i osiguravanja prikladne cjelovitosti i sigurnosti podataka. Europol ~~bi trebao biti~~ obavezan surađivati s europskim nadzornikom za zaštitu podataka i voditi dnevnik ili dokumentaciju koji bi bili dostupni na zahtjev kako bi ih se moglo koristiti za nadzor postupaka obrade. [Am. 36]
- (40) Europol bi trebao imenovati službenika za zaštitu podataka koji bi mu pomagao pri nadziranju sukladnosti s odredbama ove Uredbe. Službenik za zaštitu podataka trebao bi biti u stanju obavljati svoje dužnosti i zadatke neovisno i učinkovito. **Službenika za zaštitu podataka mora se opremiti sredstvima nužnima za obavljanje njegovih zadataka.** [Am. 37]
- (41) **Za zaštitu pojedinaca u odnosu na obrađivanje osobnih podataka, potrebna je samostalna, dovoljno ovlaštena, transparentna, odgovorna i učinkovita struktura nadzora, sukladno zahtjevima članka 8. Povelje o temeljnim pravima i članka 16. UFEU-a.** Nacionalna nadležna tijela za nadzor obrade osobnih podataka trebala bi nadzirati zakonitost obrade podataka koju provode države članice. Europski nadzornik za zaštitu podataka trebao bi nadzirati zakonitost Europolovih obrada podataka izvršavanjem svojih funkcija u potpunoj neovisnosti. [Am. 38]
- (42) Europski nadzornik za zaštitu podataka i nacionalna nadzorna tijela trebali bi surađivati jedni s drugima u vezi sa specifičnim pitanjima koja zahtijevaju nacionalno sudjelovanje te kako bi se osigurala usklađena primjena ove Uredbe diljem Unije.
- (43) Budući da Europol obrađuje i neoperativne osobne podatke, nepovezane s bilo kakvim istragama kriminala, **poput osobnih podataka osoblja Europola, pružatelja usluga ili posjetitelja,** obrada takvih podataka trebala bi podlijegati Uredbi (EZ) br. 45/2001. [Am. 40]
- (44) Europski nadzornik za zaštitu podataka trebao bi rješavati i istraživati pritužbe koje podnose osobe na koje se podaci odnose. Istragu pokrenutu na temelju pritužbe treba sukladno sudskom preispitivanju provesti u mjeri koja je za ~~određeni slučaj primjerena~~ **potrebna za potpuno razjašnjavanje svakog određenog slučaja.** Nadzorno tijelo trebalo bi **odmah** u razumnom roku obavijestiti osobu na koju se podaci odnose o tijeku i ishodu pritužbe. [Am. 41]
- (45) Svaka bi osoba trebala imati pravo na pravni lijek protiv odluke europskog nadzornika za zaštitu podataka koja se tiče te osobe.
- (46) Europol bi trebao podlijegati općim pravilima o ugovornoj i izvanugovornoj odgovornosti primjenjivoj na institucije EU-a, agencija i tijela, s iznimkom odgovornosti za nezakonitu obradu podataka.
- (47) Osobi kojoj je nanosena šteta zbog nezakonite obrade podataka može biti nejasno je li to posljedica djelovanja Europola ili pak države članice. Europol i država članica u kojoj se odvio događaj koji je doveo do nastanka štete trebali bi stoga biti zajednički i pojedinačno odgovorni.
- (48) ~~Kako~~ **Da** bi se osiguralo da je **poštovala uloga parlamenata u praćenju europskog područja slobode, sigurnosti i pravde i političkih odgovornosti nacionalnih parlamenata te uloga Europskog parlamenta u poštovanju i izvršavanju svojih ovlasti u zakonodavnom postupku, potrebno je da** Europol bude u potpunosti odgovorna i transparentna unutarnja **interna** organizacija potrebno je, u svjetlu članka 88. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, utvrditi postupke za nadzor aktivnosti Europola koji provodi Europski parlament zajedno s nacionalnim parlamentima, uz dužno poštovanje potrebe da se zaštiti povjerljivost operativnih podataka. **U tu svrhu, na temelju članka 88. UFEU-a, treba utvrditi postupke za nadzor djelatnosti Europola koji provodi Europski parlament zajedno s nacionalnim parlamentima u skladu s odredbama o međuparlamentarnoj suradnji utvrđenim u Glavi II. Protokola br. 1 o ulozi nacionalnih parlamenata u Europskoj uniji, uzimajući u obzir potrebu da se zaštiti povjerljivost operativnih podataka.** [Am. 42]

Utorak, 25. veljače 2014.

- (49) Pravilnik o osoblju Europskih zajednica i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica utvrđeni u Uredbi (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 Vijeća ⁽¹⁾ trebali bi se primjenjivati na osoblje Europol. Europol bi trebao moći zapošljavati osoblje zaposleno kod nadležnih tijela država članica kao privremeno osoblje čiji je period službe ograničen radi održavanja načela rotacije, s obzirom da naknadna reintegracija članova osoblja u službu njihova nadležna tijela olakšava blisku suradnju između Europol i nadležnih tijela država članica. Države članice trebale bi poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale da se članovi osoblja angažirani u Europolu kao privremeno osoblje na kraju svoje službe u Europolu mogu vratiti u nacionalnu javnu službu kojoj pripadaju.
- (50) Uzimajući u obzir narav dužnosti Europol i ulogu izvršnog direktora, izvršni direktor **treba biti pozvan da podnese izjavu zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor i odgovara na njegova pitanja** može prije svog imenovanja, **nego što je imenovan**, kao i prije ~~produženja~~ **bilo kakva produženja njegova** mandata, ~~biti pozvan dati izjavu i odgovoriti na pitanja nadležnog odbora Europskog parlamenta.~~ Izvršni bi direktor također ~~trebao podnositi~~ **treba podnijeti** godišnje izvješće **zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor** Europskom parlamentu i Vijeću. Nadalje, Osim toga, Europski parlament treba ~~imati mogućnost pozvati~~ **imati mogućnost pozvati** ovlast pozivanja izvršnog direktora da ga izvjesti o ispunjavanj svojih dužnosti. [Am. 43]
- (51) Kako se mogla jamčiti potpuna autonomija i neovisnost Europol, trebao bi mu se odobriti autonomni proračun s prihodomima koji ponajprije dolaze od doprinosa iz proračuna Unije. Trebao bi biti primjenjiv proračunski postupak Unije u pogledu doprinosa Unije i drugih subvencija koje se isplaćuju iz općeg proračuna Unije. Reviziju računa trebao bi vršiti Revizorski sud.
- (52) Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ trebala bi se primjenjivati na Europol.
- (53) Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ trebala bi se primjenjivati na Europol.
- (54) Europol obrađuje podatke za koje je potrebna posebna zaštita s obzirom da uključuju klasificirane informacije EU-a i neklasificirane osjetljive informacije. Europol bi stoga trebao izraditi pravila o povjerljivosti i obradi takvih informacija, vodeći račun o osnovnim načelima i minimalnim standardima utvrđenima u Odluci Vijeća 2011/292/EU ⁽⁴⁾
- (55) Prikladno je redovito procjenjivati primjenu ove Uredbe.
- (56) ~~Nužne odredbe u vezi smještaja Europol u državi članici u kojoj on ima svoje sjedište, u Nizozemskoj, i specifična pravila primjenjiva na sve osoblje Europol i članove njihovih obitelji trebale bi biti utvrđene u sporazumu o sjedištu. Nadalje, država članica domaćin trebala bi omogućiti najbolje moguće uvjete kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje Europol, uključujući škole i prijevoz za djecu kako bi se privuklo ljudske resurse visoke kalvoće sa što je moguće šireg geografskog područja.~~ [Am. 44]
- (57) Europol, osnovan ovom Uredbom, zamjenjuje će i nasljeđuje Europol osnovan Odlukom 2009/371/PUP i ~~CEPOL osnovan Odlukom 2005/681/PUP.~~ On bi stoga trebao biti pravnim sljednikom svih njihovih ugovora, uključujući ugovore o zapošljavanju, obveza i stečene imovine. Međunarodni sporazumi koje je ~~sklopio~~ **zaključio** Europol ~~kakav je ustanovljen osnovan~~ **je ustanovljen** Odlukom 2009/371/PUP ~~trebaju te CEPOL osnovan Odlukom 2005/681/PUP trebali bi~~ **ostati na snazi, s iznimkom sporazuma o sjedištu koji je zaključio CEPOL.** [Am. 45]

⁽¹⁾ Uredba (EEZ, Euratom, EGSV) br. 259/68 Vijeća od 29. veljače 1968. o utvrđivanju Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica i Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica i izdavanju posebnih mjera privremeno važećih za dužnosnike Komisije (SL L 56, 4.3.1968., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) (SL L 136, 31.5.1999., str. 1.).

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća br. 2011/292/EU od 31. ožujka 2011. o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU (SL L 141, 27.5.2011., str. 17.).

Utorak, 25. veljače 2014.

- (58) Kako bi se omogućilo da Europol nastavi ~~mogao što je bolje nastaviti~~ ispunjavati ~~zadace~~ zadatke Europol ~~osnovanog~~ **kakav je ustanovljen** Odlukom 2009/371/PUP, ~~trebaju se odrediti~~ i ~~CEPOL-a osnovanog~~ Odlukom 2005/681/JHA ~~najbolje što može, trebalo bi utvrditi~~ prijelazne mjere, **posebno u odnosu na Upravni odbor i izvršnog direktora**, osobito u vezi s Upravnim odborom, izvršnim direktorom i dijelom proračuna Europol ~~namijenjenog za osposobljavanje u trajanju od tri godine od stupanja na snagu ove Uredbe.~~ [Am. 46]
- (59) Budući da cilj ove Uredbe, odnosno uspostavu pravnog subjekta odgovornog za suradnju i osposobljavanje u vezi s provedbom zakona na razini Unije, ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti države članice, nego ga se, zbog opsega i učinaka mjera, može na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. UEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u tom člankom, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja. [Am. 47]
- (60) [U skladu s člankom 3. Protokola (br. 21) o položaju Ujedinjenog Kraljevstva i Irske u odnosu na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženo UEU-u i UFEU-u, te države članice objavile su svoju želju za sudjelovanjem u usvajanju i primjeni ove Uredbe] ILI [Ne dovodeći u pitanje članak 4. Protokola (br. 21) o položaju Ujedinjenog Kraljevstva i Irske u odnosu na područje slobode, sigurnosti i pravde priloženo UEU-u i UFEU-u, te države članice neće sudjelovati u donošenju ove Uredbe i neće biti njome vezane niti podložne njezinoj primjeni].
- (61) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske koji je priložen UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe pa nije njome vezana niti podliježe njezinoj primjeni.
- (62) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i postupa se u skladu s načelima priznatima Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, osobito pravom na zaštitu osobnih podataka i pravom na privatnost zaštićenima člancima 8. i 7. Povelje kao i člankom 16. UFEU-a.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Poglavlje I.

OPĆE ODREDBE I CILJEVI EUROPOLA

Članak 1.

Osnivanje Agencije Europske unije za suradnju i osposobljavanje odgovornih za provedbu zakona [Am. 48]

1. Agencija Europske unije za suradnju i osposobljavanje u vezi s provedbom zakona (Europol) ovime se osniva radi poboljšanja zajedničke suradnje među tijelima za provedbu zakona u Europskoj uniji, jačanja i podupiranja njihova djelovanja kao i donošenja koherentne europske politike u vezi s osposobljavanjem. [Am. 49]

2. Europol osnovan ovom Uredbom zamjenjuje i nasljeđuje Europol osnovan Odlukom 2009/371/PUP i ~~CEPOL osnovan Odlukom 2005/681/PUP.~~ [Am. 50]

2a. **Europol je u svakoj državi članici povezan s jedinstvenom nacionalnom jedinicom koja se osniva ili imenuje u skladu s člankom 7.** [Am. 51]

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

- (a) „nadležna tijela država članica” su sva ~~policijska javna~~ tijela ~~koja i druge službe za provedbu zakon~~ koje postoje u državama članicama, a ~~koja~~ koje su prema nacionalnom zakonodavstvu ~~odgovorne~~ **odgovorna** za sprečavanje i suzbijanje kaznenih djela ~~za koja je nadležan Europol~~; [Am. 52]
- (b) „analiza” je ~~prikupljanje, obrada ili korištenje podataka~~ **pažljivo proučavanje informacija radi otkrivanja njihova značenja i posebnih značajki** s ciljem pružanja pomoći ~~u~~ kaznenim istragama ~~i vršenja bilo kojih drugih zadaća navedenih u članku 4.~~; [Am. 53]
- (c) „tijela Unije” su institucije, tijela, misije, uredi i agencije osnovane UEU-om i UFEU-om ili na temelju njih;
- (d) „službenici za provedbu zakona” su službenici policije, carine i drugih bitnih službi, uključujući tijela Unije, odgovorni za sprečavanje i suzbijanje teških kaznenih djela koji utječu na dvije ili više država članica, terorizam i oblika kriminala koji utječu na zajedničke interese obuhvaćene politikom Unije te za upravljanje civilnim kriznim situacijama i međunarodnu policijsku djelatnost na velikim događajima;
- (e) „treće zemlje” su zemlje koje nisu države članice Europske unije;
- (f) „međunarodne organizacije” su međunarodne organizacije i njihova podređena tijela uređena javnim zakonom ili druga tijela koja su sporazumom ili na osnovi sporazuma osnovale dvije ili više zemalja;
- (g) „privatne strane” su subjekti i tijela osnovana u skladu s pravom države članice ili treće zemlje, osobito trgovačka društva i tvrtke, poslovna udruženja, neprofitne organizacije i druge pravne osobe koje ne potpadaju pod točku (f);
- (h) „privatne osobe” su sve fizičke osobe;
- (i) „osobni podaci” su sve informacije povezane s fizičkom osobom koja je identificirana ili ju je moguće identificirati, ~~dalje u tekstu~~, „osoba na koju se podaci odnose”; osoba koju je moguće identificirati je osoba koju je moguće izravno ili neizravno identificirati, osobito pozivanjem na ~~identifikacijski broj~~ **identifikator poput imena, identifikacijskog broja, podataka o lokaciji, jedinstvenog identifikatora** ili na jedan ili više čimbenika specifičnih za ~~njegov/njezin~~ fizički, ~~psihološki~~, **fiziološki, genetski**, mentalni, gospodarski, kulturni, ~~društveni~~ ili ~~društveni rodni~~ identitet ~~te osobe~~; [Am. 54]
- (j) „obrada osobnih podataka”, dalje u tekstu „obrada”, znači bilo koji postupak ili skup postupaka koji se provode nad osobnim podacima, bilo automatskim putem ili ne, kao što je prikupljanje, bilježenje, organiziranje, pohrana, prilagođavanje ili mijenjanje, vraćanje, obavljanje uvida, uporaba, otkrivanje prijenosom, širenje ili stavljanje na raspolaganje na drugi način, usklađivanje ili kombiniranje, blokiranje, brisanje ili uništavanje;
- (k) „primatelj” je fizička ili pravna osoba, javno tijelo, agencija ili bilo koje drugo tijelo kojem se otkrivaju osobni podaci, neovisno o tome je li on treća strana ili nije; ~~međutim, tijela koja mogu primiti podatke u okviru određene istrage ne smatraju se primateljima~~; [Am. 55]
- (l) „prijenos osobnih podataka” je priopćavanje osobnih podataka, koji se aktivno stavljaju na raspolaganje, između ograničenog broja identificiranih strana uz znanje ili namjeru pošiljatelja da primateljima pruži pristup osobnim podacima;
- (m) „sustav arhiviranja osobnih podataka”, dalje u tekstu „sustav arhiviranja”, je svaki strukturirani skup osobnih podataka koji su dostupni prema određenim kriterijima, bilo da su centralizirani, decentralizirani ili raspršeni na funkcionalnoj ili geografskoj osnovi;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (n) „pristanak osobe na koju se podaci odnose” je svako svojevoljno izričito i informirano iskazivanje njegovih/njezinih želja kojim osoba na koju se podaci odnose daje svoju **jasnu i nedvosmislenu** suglasnost obradom podataka o sebi; [Am. 56]
- (o) „administrativni osobni podaci” su svi podaci koje obrađuje Europol osim onih koji se obrađuju radi ispunjenja ciljeva utvrđenih u članku 3. stavcima 1. i 2.

Članak 3.

Ciljevi

1. Europol podupire i jača djelovanje nadležnih tijela država članica i njihovu međusobnu suradnju u sprečavanju i suzbijanju **organiziranog kriminala, terorizma i drugih oblika** teškog kriminala, **kako je utvrđeno u Prilogu I. i** koji zahvaća dvije ili više država članica, **na takav način da zahtijeva zajednički pristup država članica vodeći računa o opsegu, važnosti i posljedicama kaznenih djela.** ~~terorizma i oblika kriminala koji utječu na zajedničke interese obuhvaćene politikom Unije, kako je navedeno u Prilogu I.~~ [Am. 57]
2. Europol također podupire i jača djelovanje nadležnih tijela država članica i njihovu međusobnu suradnju u sprečavanju i suzbijanju kaznenih djela povezanih s kaznenim djelima iz točke (a). Sljedeća kaznena djela smatraju se povezanim kaznenim djelima:
- (a) kaznena djela počinjena s ciljem stjecanja sredstava za počinjenje djela u nadležnosti Europolu;
- (b) kaznena djela počinjena radi omogućavanja ili izvršavanja djela u nadležnosti Europolu;
- (c) kaznena djela počinjena radi osiguranja da djela u nadležnosti Europolu ostanu nekažnjena.
3. ~~Europol podupire, razvija, ostvaruje i koordinira aktivnosti osposobljavanja za službenike za provedbu zakona.~~ [Am. 58]

Poglavlje II.

ZADAĆE POVEZANE SA SURADNJOM ZA PROVEDBU ZAKONA

Članak 4.

Zadaće

1. Europol je agencija Europske unije koja obavlja sljedeće zadaće u skladu s ovom Uredbom:
- (a) prikupljanje, pohrana, obrada, analiza i razmjena informacija;
- (b) obavješćivanje država članica bez odgode **preko nacionalnih jedinica Europolu kao što je navedeno u članku 7.**, o informacijama koje se na njih odnose te o svim vezama između kaznenih djela; [Am. 59]
- (c) koordiniranje, organiziranje i provedba istražnih i operativnih radnji
- (i) izvršenih zajedno s nadležnim tijelima država članica, **u istragama koje su pokrenule države članice ili istragama koje su nastale na temelju zahtjeva Europolu državi članici da pokrene kaznenu istragu;** ili [Am. 60]
- (ii) u kontekstu zajedničkih istražnih timova, u skladu s člankom 5., po potrebi povezivanjem s Eurojustom;
- (d) sudjelovanje u zajedničkim istražnim timovima kao i predlaganje njihovog osnivanja u skladu s člankom 5.;
- (e) pružanje informacija i analitičke potpore državama članicama u vezi velikih međunarodnih događaja;
- (f) priprema procjene prijetnja, strateških i operativnih analiza i izvješća o općem stanju;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (g) razvoj, dijeljenje i promicanje stručnog znanja o metodama sprečavanja kriminala, istražnim postupcima i tehničkim i forenzičkim metodama te savjetovanje država članica;
 - (h) pružanje tehničke i financijske potpore prekograničnim operacijama i istragama država članica, uključujući zajedničke istražne timove **u skladu s člankom 5.**; [Am. 61]
 - (i) ~~podupiranje, razvoj, ostvarivanje, koordinacija i provedba osposobljavanja službenika za provedbu zakona u suradnji s mrežom ustanova za osposobljavanje u državama članicama kako je utvrđeno u Poglavlju III.~~; [Am. 62]
 - (j) ~~pružanje kriminalističkih obavještajnih podataka i analitičke potpore tijelima Unije osnovanima na osnovi Glave V. Ugovora i Europskom uredu za borbu protiv prijevara (OLAF), u područjima koja potpadaju pod njihovu nadležnost.~~; [Am. 63]
 - (k) pružanje informacija i potpore strukturama EU-a za upravljanje kriznim situacijama te misijama EU-a za upravljanje kriznim situacijama osnovanima na temelju UEU-a;
 - (l) razvoj centara Unije specijaliziranih za suzbijanje određenih vrsta kriminala koji potpadaju pod ciljeve Europol, osobito Europskog centra za kibernetički kriminal.
- (la) pomoći u istragama u državama članicama, posebice prosljeđivanjem svih relevantnih informacija nacionalnim jedinicama;** [Am. 64]

2. Europol pruža strateške analize i procjene prijetnji radi pružanja pomoći Vijeću i Komisiji pri utvrđivanju strateških i operativnih prioriteta Unije u borbi protiv kriminala. Europol također pomaže pri operativnoj provedbi tih prioriteta.

3. Europol pruža strateške obavještajne podatke radi pomaganja učinkovite i djelotvorne uporabe sredstava dostupnih na nacionalnoj razini i razini Unije za operativne aktivnosti te podupiranja tih aktivnosti.

4. Europol također djeluje kao središnji ured za suzbijanje krivotvorenja eura u skladu s Odlukom Vijeća 2005/511/PUP⁽¹⁾ Europol također potiče koordinaciju mjera koje nadležna tijela država članica poduzimaju u borbi protiv krivotvorenja eura ili u kontekstu zajedničkih istražnih timova, po potrebi povezivanjem tijela Unije i tijela trećih zemalja.

4a. Europol ne primjenjuje prisilne mjere. [Am. 65]

Članak 5.

Sudjelovanje u zajedničkim istražnim timovima

1. Europol može sudjelovati u aktivnostima zajedničkih istražnih timova koji se bave kriminalom koji potpada pod ciljeve Europol.

2. Europol može u okviru ograničenja koja određuju zakonodavstva država članica u kojima djeluje zajednički istražni tim pomagati u svim aktivnostima i razmjeni informacija sa svim članovima zajedničkog istražnoga tima. **Službenici Europol ne sudjeluju u provedbi prisilnih mjera.** [Am. 66]

3. U slučaju kada Europol ima razloga vjerovati da bi osnivanje zajedničkog istražnoga tima istrazi dodalo vrijednost, on to može predložiti državama članicama kojih se to tiče i poduzeti mjere kako bi im pomogao osnovati zajednički istražni tim.

3a. Sudjelovanje Europol u zajedničkom istraživačkom timu mora biti dogovoreno od strane nadležnih tijela vlasti država članica koji čine taj tim i zabilježeno je u dokumentu koji je unaprijed potpisao direktor Europol i koji se prilaže odgovarajućem sporazumu o osnivanju zajedničkog istražnog tima. [Am. 67]

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2005/511/PUP od 12. srpnja 2005. o zaštiti eura od krivotvorenja imenovanjem Europol središnjim uredom za sprečavanje krivotvorenja eura (SL L 185, 16.7.2005., str. 35.).

Utorak, 25. veljače 2014.

3b. Prilogom iz stavka 3.a uređuju se uvjeti sudjelovanja službenika Europolu u zajedničkom istraživačkom timu, uključujući propise o povlasticama i imunitetu tih službenika te odgovornostima koje proizlaze iz mogućih nepravilnosti u njihovu radu. [Am. 68]

3c. Službenici Europolu koji sudjeluju u zajedničkom istražnom timu podliježu, kad je riječ o prekršajima protiv njih ili prekršajima koje mogu počinuti, nacionalnom zakonodavstvu države članice u kojoj djeluje zajednički istražni tim, koje se primjenjuje na članove zajedničkog istražnog tima koji provode slične funkcije u dotičnoj državi članici. [Am. 69]

3d. Službenici Europolu koji sudjeluju u zajedničkom istražnom timu mogu razmjenjivati informacije iz sustava Europolu za pohranu informacija s članovima tima. Budući da to podrazumijeva neposredan kontakt, kao što je utvrđeno u članku 7., Europol simultano informira svoje nacionalne jedinice u državama članicama koje su zastupljene u zajedničkim istraživačkim timovima i nacionalne jedinice u državama članicama koje pružaju informacije. [Am. 70]

3e. Informacije koje službenici Europolu dobiju u sklopu zajedničkih istraživačkih timova mogu se prenijeti u bilo koji sustav pohrane Europolu preko nacionalnih jedinica Europolu, s pristankom i odgovornosti nadležnog tijela koje dostavlja te informacije. [Am. 71]

4. Europol ne primjenjuje prisilne mjere.

Članak 6.

Zahtjevi Europolu za pokretanje kaznenih istraga

1. U ~~određenim~~ slučajevima kada Europol smatra da je potrebno pokrenuti kaznenu istragu u pogledu kaznenog djela koji potpada pod njegove ciljeve, on o tome obavještava Eurojust. [Am. 72]

2. Europol istovremeno od nacionalnih jedinica predmetnih država članica osnovanih na temelju članka 7. stavka 2. ~~traži~~ **može zatražiti** pokretanje, vođenje ili koordinaciju kaznene istrage. [Am. 73]

2a. U slučaju sumnje na zlonamjerni napad na mrežu i informacijski sustav dviju ili više država članica ili tijela Unije, koji vrši državni ili nedržavni subjekt iz treće zemlje, Europol pokreće istragu na vlastitu inicijativu. [Am. 74]

3. **Države članice takvim obrazloženim zahtjevima posvećuju dužnu pozornost i putem svojih nacionalnih jedinica Nacionalne jedinice bez odgode obavješćuju Europol hoće li istraga biti pokrenuta ili ne o pokretanju istrage. [Am. 75]**

4. Ako nadležna tijela dotičnih država članica odluče ne postupiti u skladu sa zahtjevom Europolu, one Europolu u roku od mjesec dana od podnošenja zahtjeva dostavljaju razloge za tu odluku. Razloge je moguće uskratiti ako bi njihovo otkrivanje:

(a) nanijelo štetu temeljnim interesima državne sigurnosti; ili

(b) ugrozilo napredak istraga koje su u tijeku ili sigurnost pojedinaca.

5. Europol obavješćuje Eurojust o odluci nadležnog tijela države članice o pokretanju ili odbijanju pokretanja istrage.

Članak 7.

Suradnja država članica s Europolom

1. Države članice surađuju ~~s Europolom~~ **i Europol** u ispunjenju njegovih zadaća **Europolu**. [Am. 76]

2. Svaka država članica osniva ~~ili imenuje~~ nacionalnu jedinicu koja **djeluje kao tijelo za vezu** je ~~poveznica~~ između Europolu i **imenovanih** nadležnih tijela **vlasti** država članica ~~kao i ustanova za osposobljavanje službenika za provedbu zakona. Države članice imenuju dužnosnika za~~ **Svaka država članica imenuje** voditelja nacionalne jedinice. [Am. 77]

3. Države članice osiguravaju da su njihove nacionalne jedinice u mogućnosti ispunjavati svoje zadaće utvrđene u ovoj Uredbi, a posebno da imaju pristup nacionalnim bazama podataka tijela za provedbu zakona.

Utorak, 25. veljače 2014.

4. **Nacionalna jedinica predstavlja samo tijelo za vezu između Europolu i nadležnih tijela država članica. Međutim, Europol u okviru pojedinačnih istraga koje vrše ta tijela** Europol u pogledu pojedinačnih istraga može izravno surađivati s nadležnim tijelima država članica, **pod uvjetom da taj izravan kontakt predstavlja dodanu vrijednost s ciljem uspješnog zaključivanja istrage i u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.** Europol unaprijed u tom slučaju bez odgode obavješćuje nacionalnu jedinicu **o potrebi za takvim kontaktom. Europol što je prije moguće putem tih** i dostavlja primjerak svih informacija koje su razmijenjene tijekom izravnih kontakata **pruža presliku razmijenjenih informacija između Europolu i dotičnih nadležnih tijela.** [Am. 78]

5. Države članice, preko svoje nacionalne jedinice ili nadležnog tijela države članice, posebice: [Am. 79]

(a) pružaju Europolu informacije potrebne **na vlastitu inicijativu opskrbljivati Europol potrebnim informacijama i podacima** za ispunjenje njegovih **funkcija i odgovoriti na Europolove zahtjeve za informacije, podatke i procjenu;** ciljeva. To uključuje bez odgode pružanje Europolu informacija u vezi s područjima kriminala koje Unija smatra prioritetima. To također uključuje dostavljanje primjerka bilateralnih ili multilateralnih razmjena s drugom državom članicom ili državama članicama ako se razmjena odnosi na kazneno djelo koje spada pod ciljeve Europolu;

Ne dovodeći u pitanje odgovornosti država članica u odnosu na održavanje javnog reda i zaštite unutarnje sigurnosti, nacionalne jedinice nemaju obvezu u određenom slučaju prenijeti podatke i informacije ako to podrazumijeva:

(i) **ugrožavanje ključnih nacionalnih sigurnosnih interesa;**

(ii) **ugrožavanje istrage u tijeku ili sigurnosti osoba; or**

(iii) **otkrivanje podataka povezanih s organizacijama ili određenim obavještajnih djelatnostima povezanim s državnom sigurnošću.** [Am. 80]

(b) osiguravaju djelotvornu komunikaciju i suradnju svih bitnih nadležnih tijela **vlasti** država članica i ustanova za osposobljavanje službenika za provedbu zakona unutar država članica s Europolom; [Am. 81]

(c) podižu svijest o Europolovim aktivnostima. [Am. 82]

(ca) **Tražiti od Europolu sve relevantne informacije koje bi mogle olakšati istrage koje provode imenovana nadležna tijela vlasti;** [Am. 83]

(cb) **osigurati djelotvornu komunikaciju i suradnju s nadležnim tijelima vlasti;** [Am. 84]

(cc) **osigurati da je svaka razmjena informacija s Europolom u skladu sa zakonom.** [Am. 85]

6. Voditelji nacionalnih jedinica redovito se sastaju, osobito kako bi raspravljali i rješavali probleme koji nastaju u kontekstu njihove operativne suradnje s Europolom.

7. Svaka država članica utvrđuje organizaciju i osoblje nacionalne jedinice sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu.

8. Troškove nacionalnih jedinica i one nadležnih tijela država članica nastale u komunikaciji s Europolom snosi država članica te se, osim troškova povezivanja, ne naplaćuju Europolu.

9. Države članice osiguravaju ~~minimalnu~~ **najvišu moguću** razinu sigurnosti svih sustava koji se koriste za povezivanje s Europolom. [Am. 86]

10. Europol svake godine izrađuje izvješće o **informacijama koje je podijelila svaka država članica** količini i kakvoći informacija dobivenih od svake države članice prema stavku 5. točki (a) te o uspješnosti njezine nacionalne jedinice. Godišnja se izvješća **Izvješće analizira Upravni odbor s ciljem poboljšanja međusobne suradnje između Europolu i država članica. Godišnje izvješće šalje se** Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima. [Am. 229]

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 8.

Časnici za vezu

1. Svaka nacionalna jedinica imenuje u Europol barem jednog službenika za zajedničko djelovanje. Osim ako ovom Uredbom nije drugačije propisano, na časnike za vezu primjenjuje se nacionalno zakonodavstvo države članice koja ih imenuje.
2. Časnici za vezu čine nacionalni ured za vezu pri Europolu i primaju naredbe od svojih nacionalnih jedinica unutar Europola u skladu s nacionalnim pravom države članice koje ih imenuju i odredbama primjenjivim na administraciju Europola.
3. Časnici za vezu ~~pomažu u razmjeni informacija između~~ **prenose informacije iz svojih nacionalnih jedinica u Europol te iz Europola u nacionalne jedinice**, i svojih država članica. [Am. 87]
4. Časnici za vezu pomažu u razmjeni informacija između svojih država članica i časnika za vezu drugih država članica u skladu s nacionalnim pravom. Europolova infrastruktura može se, u skladu s nacionalnim pravom, koristiti za takve bilateralne razmjene kako bi se obuhvatila i kaznena djela izvan ciljeva Europola. Upravni odbor određuje prava i obveze časnika za vezu u odnosu na Europol. **Sve takve razmjene informacija moraju biti u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom, posebno Odlukom Vijeća 2008/977/JHA ili Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ prema potrebi. Europol obrađuje podatke dobivene u skladu s ovom odredbom samo kada se može smatrati zakonitim primateljem u skladu s nacionalnim pravom ili pravom Unije.** [Am. 88]
5. Časnici za vezu uživaju povlastice i imunitete nužne za izvršavanje svojih zadaća u skladu s člankom 65.
6. Europol osigurava da su časnici za vezu potpuno obaviješteni o svim njegovim aktivnostima i povezani s njima, toliko koliko je to potrebno radi izvršavanja njihovih zadaća.
7. Europol snosi trošak pružanja potrebnih prostorija državama članicama u zgradi Europola i prikladne podrške časnicima za vezu za izvršavanje njihovih dužnosti. Sve druge troškove koje nastaju u vezi s imenovanjem časnika za vezu snosi država članica koja ih imenuje, uključujući i troškove opreme za časnike za vezu, osim ako proračunsko tijelo na preporuku Upravnog odbora ne odluči suprotno.

Poglavlje III.

ZADAĆE POVEZANE S OSPOSOBLJAVNJE M SLUŽBENIKA ZA PROVEDBU ZAKONA

Članak 9.

Akademija Europol

1. Odjel u okviru Europola, pod imenom Akademija Europol, kako je predviđeno ovom Uredbom, podupire, razvija, provodi i usklađuje osposobljavanje službenika odgovornih za provedbu zakona posebno u područjima borbe protiv teških kaznenih djela koja obuhvaćaju na dvije ili više država članica i terorizma, upravljanja javnim redom i sportskim događajima visokog rizika, strateškog planiranja i vođenjem civilnih misija Unije, kao i vođenja odgovornih za provedbu zakona i jezičnih sposobnosti, posebice radi:

(a) podizanja svijesti i znanja o:

i. međunarodnim instrumentima i instrumentima Unije o suradnji u provedbi zakona;

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

Utorak, 25. veljače 2014.

- ii. tijelima Unije, osobito Europolu, Eurojustu i Frontexu, njihovom funkcioniranju i ulozi;
 - iii. sudskim aspektima suradnje u provedbi zakona i praktičnom znanju o pristupu informacijskim kanalima;
- (b) poticanje razvoja regionalne i bilateralne suradnje između država članica i između država članica i trećih zemalja;
- (c) bavljenja određenim tematskim područjima u odnosu na kaznena djela ili policijski nadzor u kojima osposobljavanje na razini Unije može predstavljati dodatnu vrijednost;
- (d) izrada specifičnih zajedničkih planova obuke za službenike odgovorne za provedbu zakona s ciljem njihova osposobljavanja za sudjelovanje u civilnim misijama Unije;
- (e) potpora državama članicama u bilateralnim aktivnostima u svrhu jačanja kapaciteta provedbe zakona u trećim zemljama;
- (f) obuka instruktora i pomaganje pri poboljšanju i razmjeni dobrih praksi učenja.
2. Akademija Europol razvija i redovito ažurira alate za učenje i metodologije te ih primjenjuje u perspektivi cjeloživotnog učenja radi osnaživanja vještina službenika odgovornih za provedbu zakona. Akademija Europol procjenjuje rezultate tih aktivnosti s ciljem poboljšanja kakvoće, dosljednosti i učinkovitosti budućih aktivnosti.

Članak 10.

Zadaće Akademije Europol

1. Akademija Europol priprema analize višegodišnjih strateških potreba osposobljavanja i višegodišnje programe učenja.
2. Akademija Europol razvija i provodi aktivnosti osposobljavanja i primjenjuje proizvode za učenje, što može uključivati:
 - (a) tečajeve, seminare, konferencije, aktivnosti temeljene na internetu i učenja na daljinu;
 - (b) zajedničke planove obuke za podizanje svijesti, pokrivanje nedostataka i/ili olakšavanje zajedničkog pristupa u pogledu fenomen prekograničnog kriminala;
 - (c) module osposobljavanja u stupnjevima u skladu s progresivnim fazama ili razinama složenosti vještina koje zahtijeva relevantna ciljna skupina, usredotočene na određenu geografsku regiju, specifično tematsko područje kriminalne aktivnosti ili na određeni skup profesionalnih vještina;
 - (d) programe razmjene i upućivanja službenika odgovornih za provedbu zakona u okviru osposobljavanja temeljenog na operativnom pristupu.
3. Kako bi osigurala dosljednu europsku politiku osposobljavanja za podupiranje civilnih misija i izgradnju kapaciteta u trećim zemljama, Akademija Europol:
 - (a) procjenjuje utjecaj postojećih politika i inicijativa za osposobljavanje odgovornih za provedbu zakona povezanih s Unijom;
 - (b) razvija i pruža osposobljavanje za pripremu službenika država članica odgovornih za provedbu zakona za sudjelovanje u civilnim misijama, uključujući omogućavanje stjecanja bitnih jezičnih vještina;
 - (c) razvija i pruža osposobljavanje službenika za provedbu zakona trećih zemalja, osobito iz zemalja koje su kandidati za pristupanje Uniji;
 - (d) upravlja namjenskim fondovima Unije za vanjsku pomoć radi pomaganja trećim zemljama u izgradnji njihovih kapaciteta u bitnim područjima politike u skladu s utvrđenim prioritetima Unije.
4. Akademija Europol promiče uzajamno priznavanje osposobljavanja odgovornih za provedbu zakona u državama članicama i odgovarajuće postojeće europske standarde kakvoće.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 11.

Istraživanje bitno za osposobljavanje

1. ~~Akademija Europol pridonosi razvoju istraživanja bitnih za aktivnosti osposobljavanja obuhvaćenima ovim poglavljem.~~
2. ~~Akademija Europol promiče i osniva partnerstvo s tijelima Unije kao i s javnim i privatnim akademskim institucijama te potiče stvaranje snažnijih partnerstva između sveučilišta i ustanova za osposobljavanje odgovornih za provedbu zakona u državama članicama. [Am. 89]~~

Poglavlje IV.

ORGANIZACIJA EUROPOLA

Članak 12.

Administrativna i upravljačka struktura Europol

Administrativna i upravljačka struktura Europol

- sastoji se od:
- (a) upravnog odbora koji obavlja funkcije iz članka 14.;
 - (b) izvršnog direktora koji obavlja dužnosti iz članka 19.;
 - (c) ~~znanstvenog odbora za osposobljavanje u skladu s člankom 20.;~~ [Am. 90]
 - (d) po potrebi od svakog drugog tijela koje je osnovao Upravni odbor u skladu s člankom 14. stavkom 1. točkom (p);
 - (e) ~~po potrebi od izvršnog odbora u skladu s člancima 21. i 22.;~~ [Am. 91]

ODJELJAK 1.

UPRAVNI ODBOR

Članak 13.

Sastav upravnog odbora

1. Upravni odbor sastoji se od jednog predstavnika svake države članice i ~~dva predstavnika~~ **jednog predstavnika** Komisije, od kojih svi imaju pravo glasa. [Am. 92]

1a. Sjednicama Upravnog odbora može prisustvovati sa statusom promatrača jedan predstavnik zajedničke skupine za parlamentarni nadzor. Taj predstavnik ima pravo glasa. [Am. 93]

2. Članovi upravnog odbora imenovani su na osnovi svoga iskustva u upravljanju organizacijama javnog ili privatnog sektora i znanja o suradnji u provedbi zakona.

3. Svakog člana Upravnog odbora predstavlja zamjenski član ~~imenovan na osnovi svoga iskustva u upravljanju organizacijama javnog i privatnog sektora i poznavanja nacionalne politike u pogledu osposobljavanja službenika odgovornih za provedbu zakona~~ **kojeg imenuje punopravni član na temelju kriterija iznesenih u članku 13. stavku 2.** Zamjenski član djeluje kao punopravni član u svim pitanjima povezanim s osposobljavanjem službenika odgovornih za provedbu zakona. Zamjenski član predstavlja punopravnog člana u njegovoj odsutnosti. ~~Punopravni član predstavlja zamjenskog člana u njegovoj odsutnosti u svim pitanjima povezanim s osposobljavanjem službenika odgovornih za provedbu zakona~~ [Am. 94]

4. Sve strane zastupljene u Upravnom odboru ~~ulažu napore kako bi ograničili fluktuaciju svojih predstavnika radi osiguranja kontinuiteta rada upravnog odbora. Sve strane nastoje postići uravnoteženu zastupljenost muškaraca i žena u upravnom odboru.~~ [Am. 95]

5. Mandat članova i i zamjenskih članova **određeno je vremenom koje im je dodijelila država članica koja ih je imenovala.** zamjenika traje četiri godine. Taj se mandat može produžiti. Nakon isteka mandata ili u slučaju ostavke, članovi estaju u službi sve dok se njihovo imenovanje ne obnovi ili ne budu zamijenjeni. [Am. 96]

Utorak, 25. veljače 2014.

5a. Predsjednik na raspolaganju ima tajništvo upravnog odbora. Tajništvo posebno:

- (a) **sudjeluje blisko i kontinuirano u organizaciji, usklađivanju i nadzoru dosljednosti rada upravnog odbora; u skladu s odgovornošću i smjernicama predsjednika;**
- (b) **upravnom odboru pruža administrativnu pomoć potrebnu za izvršavanje njegovih funkcija.** [Am. 97]

5b. Na početku svog mandata svaki član Upravnog odbora podnosi izjavu o interesima. [Am. 98]

Članak 14.

Funkcije upravnog odbora

1. Upravni odbor:

- (a) svake godine dvotrećinskom većinom članova i u skladu s člankom 15. donosi Europolov program rada za sljedeću godinu;
- (b) dvotrećinskom većinom članova i u skladu s člankom 15. donosi višegodišnji program rada;
- (c) dvotrećinskom većinom svojih članova donosi godišnji proračun Europola i izvršava druge funkcije u smislu proračuna Europola prema poglavlju XI.;
- (d) donosi konsolidirano godišnje izvješće o aktivnostima Europola i šalje ga, ~~do 1. srpnja sljedeće godine, e Europskom parlamentu, i predstavja zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor te šalje~~ Vijeću, Komisiji, Revizorskom sudu i nacionalnim parlamentima **i Europskom nadzorniku za zaštitu podataka najkasnije do 1. srpnja sljedeće godine..** Konsolidirano godišnje izvješće o aktivnosti ~~javno se objavljuje;~~ [Am. 99]
- (e) donosi financijska pravila primjenjiva na Europol u skladu s člankom 63.;
- (f) do 31. siječnja, nakon što u obzir uzme mišljenje Komisije, donosi višegodišnji plan politike o osoblju;
- (g) ~~donosi strategiju za borbu protiv prijevare koja je razmjerna rizicima od prijevare uzimajući u obzir troškove i koristi mjera koje treba provesti;~~ [Am. 100]
- (h) donosi pravila za sprečavanje sukoba interesa i upravljanje njima po pitanju svojih članova, ~~kao i članova znanstvenog odbora za osposobljavanje;~~ [Am. 101]
- (i) ~~u skladu sa stavkom 2. u vezi s osobljem Europola izvršava ovlasti koje se Pravilnikom o osoblju dodjeljuju tijelu za imenovanje i ovlasti koje se Uvjetima zaposlenja ostalih službenika dodjeljuju tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora o radu („ovlasti tijela nadležnog za imenovanja”);~~ [Am. 102]
- (j) **na prijedlog direktora,** usvaja odgovarajuća provedbena pravila za davanje učinka Pravilniku o osoblju i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju; [Am. 103]
- (k) imenuje izvršnog direktora i zamjenike izvršnog direktora i po potrebi produljuje njihov mandat ili ih smjenjuje iz službe u skladu s člancima 56. i 57.;
- (l) uspostavlja pokazatelje uspješnosti i nadgleda uspješnost izvršnog direktora, uključujući i provedbu odluka Upravnog odbora;
- (m) imenuje računovodstvenog službenika, sukladno Pravilniku o osoblju i Uvjetima zaposlenja drugih službenika, funkcionalno neovisnog u izvršavanju svojih dužnosti;
- (n) ~~imenuje članove znanstvenog odbora za osposobljavanje;~~ [Am. 104]

Utorak, 25. veljače 2014.

- (o) osigurava prikladno praćenje rezultata i preporuka proizašlih iz unutarnjih ili vanjskih revizijskih izvješća i procjena, kao i iz istraga Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) i **Europskog nadzornika za zaštitu podataka**; [Am. 105]
- (p) donosi sve odluke o osnivanju unutarnjih struktura Europolu i, po potrebi, njihovoj promjeni; [Am. 106]
- (q) usvaja svoj poslovnik.
- (qa) imenuje službenika za zaštitu podataka, koji je u obavljanju svoje funkcije neovisan od Upravnog odbora te odgovoran za uspostavljanje i upravljanje sustavima za obradu podataka; [Am. 107]

Upravni odbor može, sukladno s člankom 46. stavkom 3. točkom (f) nakon iznošenja prijedloga europskog nadzornika za zaštitu podataka, dvotrećinskom većinom glasova članova privremeno ili trajno zabraniti obradu. [Am. 108]

2. Upravni odbor u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju donosi odluku na temelju članka 2. stavka 1. Pravilnika o osoblju i članka 6. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika kojom se navedene ovlasti tijela nadležnog za imenovanja prenose na izvršnog direktora i utvrđuju uvjeti pod kojima se ti prijenosi ovlasti mogu obustaviti. Izvršni direktor ima pravo na daljnji prijenos tih ovlasti.

Upravni odbor može u iznimnim okolnostima na temelju svoje odluke privremeno obustaviti prijenos ovlasti tijela za imenovanja na izvršnog direktora i ovlasti koje je izvršni direktor prenio dalje te ih izvršavati sam ili prenijeti te ovlasti na jednog od svojih članova ili zaposlenika koji nije izvršni direktor. [Am. 109]

Članak 15.

Godišnji program rada i višegodišnji program rada

1. Upravni odbor donosi godišnji program rada najkasnije do 30. studenog svake godine na osnovi nacрта koji iznosi izvršni direktor, **i predstavlja zajednička skupina za parlamentarni nadzor** uzimajući u obzir mišljenje Komisije. On ga šalje Europskom parlamentu, **zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor**, Vijeću, Komisiji, nacionalnim parlamentima i **Europskom nadzorniku za zaštitu podataka**. [Am. 110]
2. Godišnji program rada sadrži detaljno navedene ciljeve i očekivane rezultate, uključujući indikatore uspješnosti. Također sadrži opis aktivnosti koje je potrebno financirati i podatke o financijskim i ljudskim resursima dodijeljenima svakoj aktivnosti, u skladu s načelima donošenja proračuna i upravljanja po aktivnostima. Godišnji program rada je ~~usklađen s višegodišnjim programom~~ **ovisi o višegodišnjem programu** rada iz stavka 4. Jasno naznačuje zadatke koji su dodani, promijenjeni ili brisani u odnosu na prethodnu financijsku godinu. [Am. 111]
3. Upravni odbor mijenja usvojeni godišnji program rada ako se Europolu zada novi zadatak.

~~Svaka značajna promjena~~ **Promjene** godišnjeg programa rada usvaja se po istom postupku kao i kod početnog godišnjeg programa. Upravni odbor može ovlast za donošenje nematerijalnih izmjena godišnjeg programa rada dodijeliti izvršnom direktoru. [Am. 112]

4. Upravni odbor također usvaja višegodišnji strateški program rada i ažurira ga do 30. studenog svake godine, uzimajući u obzir mišljenje Komisije te nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i nacionalnim parlamentima i **Europskim nadzornikom za zaštitu podataka**. [Am. 114]

Godišnje izvješće **prosljeđuje se i podnosi zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor te se prosljeđuje** ~~Usvojeni višegodišnji program rada prosljeđuje se Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji, nacionalnim parlamentima i~~ **Europskom nadzorniku za zaštitu podataka**. [Am. 113]

Utorak, 25. veljače 2014.

Višegodišnji program rada utvrđuje strateške ciljeve i očekivane rezultate, uključujući indikatore uspješnosti. Također sadrži podatke o iznosu i osoblju dodijeljenom svakom cilju, u skladu s višegodišnjim financijskim okvirom i višegodišnjim planom politike o osoblju. On uključuje strategiju odnosa s trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama iz članka 29.

Višegodišnji program rada provodi se putem godišnjih programa rada i po potrebi se ažurira u skladu s nalazima vanjskih i unutarnjih procjena. Zaključak tih procjena također se po potrebi odražava na godišnji program rada za sljedeću godinu.

Članak 16.

Predsjednik upravnog odbora

1. Upravi odbor između svojih članova bira predsjednika i zamjenika predsjednika. Predsjednik i zamjenik predsjednika biraju se dvotrećinskom većinom članova Upravnog odbora.

Zamjenik predsjednika automatski mijenja predsjednika ako je on/ona spriječen/a izvršavati svoje dužnosti.

2. Mandat predsjednika i zamjenika predsjednika traje ~~četiri~~ **pet** godine. Njihov mandat može se jednom obnoviti. Međutim, ako njihovo članstvo u upravnom odboru završi tijekom njihovog mandata kao predsjednika ili zamjenika predsjednika, njihov mandat automatski istječe istog datuma. **[Am. 115]**

Članak 17.

Sastanci upravnog odbora

1. Predsjednik saziva sastanke Upravnog odbora.

2. Izvršni direktor Europolu sudjeluje u dogovorima.

3. Upravni odbor održava najmanje dva redovna sastanka godišnje. Uz to, sastaje se na inicijativu svog predsjednika, na zahtjev Komisije ili na zahtjev najmanje jedne trećine svojih članova.

4. Upravni odbor može bilo koju osobu čije mišljenje može biti bitno za raspravu pozvati na prisustvovanje sastanku u svojstvu promatrača bez prava glasa.

4a. Sjednicama Upravnog odbora može prisustvovati sa statusom promatrača jedan predstavnik zajedničke skupine za parlamentarni nadzor. [Am. 116]

5. Savjetnici ili stručnjaci mogu pomagati članovima Upravnog odbora, sukladno odredbama njegovog Poslovnika.

6. Europol Upravnom odboru osigurava tajništvo.

Članak 18.

Pravila glasanja

1. Ne dovodeći u pitanje članak 14. stavak 1. prvi **podstavak** točke (a), (b) i (c) **i članak 14. stavak 1. podstavak 1.a**, članak 16. stavak 1. i članak 56. stavak 8., Upravni odbor donosi odluke većinom glasova članova. **[Am. 117]**

2. Svaki član ima jedan glas. U odsutnosti člana s pravom glasa, njegov zamjenik ima pravo koristiti njegovo pravo glasa.

3. Predsjednik sudjeluje u glasanju.

4. Izvršni direktor ne sudjeluje u glasanju.

Utorak, 25. veljače 2014.

4a. Zastupnik zajedničke skupine za parlamentarni nadzor ne sudjeluje u glasovanjima. [Am. 118]

5. Poslovnik Upravnog odbora uspostavlja detaljnija pravila glasanja, osobito u okolnostima u kojima jedan član može djelovati u ime drugog člana te, po potrebi, o zahtjevima kvoruma.

ODJELJAK 2.

IZVRŠNI DIREKTOR

Članak 19.

Odgovornosti izvršnog direktora

1. Izvršni direktor upravlja Europolom. Odgovoran je Upravnom odboru.
2. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije, Upravnog odbora ili Izvršnog odbora, izvršni direktor je u obavljanju svojih dužnosti neovisan i ne traži niti prima upute od bilo koje vlade niti od bilo kojeg drugog tijela.
3. Izvršni direktor **pojavljuje se pred zajedničkom skupinom za parlamentarni nadzor i redovito je** izvještava ~~Europski parlament~~ o svom radu kad je pozvan da to učini. Vijeće može pozvati izvršnog direktora da izvjesti o svom radu. **[Am. 119]**
4. Izvršni direktor pravni je zastupnik Europola.
5. Izvršni direktor odgovoran je za provedbu zadataka dodijeljenih Europolu ovom Uredbom. Izvršni direktor posebno je odgovoran za:
 - (a) svakodnevno upravljanje Europolom;
 - (b) provođenje odluka koje je donio Upravni odbor;
 - (c) pripremu godišnjeg programa rada i višegodišnjeg programa rada te njihovo podnošenje Upravnom odboru ~~nakon savjetovanja s Komisijom~~, **uzimajući u obzir mišljenje Komisije; [Am. 120]**
 - (d) provedbu godišnjeg programa rada i višegodišnjeg programa rada te izvještavanje Upravnog odbora o njihovoj provedbi;
 - (e) pripremu konsolidiranog godišnjeg izvješća o aktivnostima Europola i njegovo podnošenje Upravnom odboru koji ga odobrava;
 - (f) pripremu plana djelovanja na temelju zaključaka unutarnjih ili vanjskih revizijskih izvješća kao i izvješća o istragama i preporuka istraga OLAF-a te izvješćivanje o napretku dva puta godišnje Komisiji i redovito Upravnom odboru;
 - (g) zaštitu financijskih interesa Unije primjenjivanjem mjera za sprečavanje prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti i, ne dovodeći u pitanje istražnu nadležnost OLAF-a, neposrednim provjerama, te, u slučaju otkrivanja nepravilnosti, povratom pogrešno uplaćenih iznosa i, po potrebi bezuvjetnim, razmjernim i odvrćajućim upravnim i financijskim sankcijama;
 - (h) pripremu ~~strategije~~ **strateške analize** Europola za borbu protiv prijevare i **strategije za sprečavanje i upravljanje sukobima interesa i** njezino podnošenje Upravnom odboru na ~~odobranje~~ **odobrenje; [Am. 121]**
 - (i) pripremu nacrtu financijskih pravila koja se primjenjuju na Europol;
 - (j) pripremu nacrtu izjave Europola o procjeni prihoda i rashoda te provedbu njegova proračuna;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (k) pripremu nacrtu višegodišnjeg plana kadrovske politike i njegovo podnošenje Upravnom odboru ~~nakon savjetovanja s Komisijom~~ **uzimajući u obzir mišljenje Komisije**; [Am. 122]
- (ka) **izvršavanje u odnosu prema osoblju Europolu ovlasti koje su Pravilnikom o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica dodijeljene tijelu za imenovanja, a Uvjetima zapošljavanja koji se primjenjuju na ostale dužnosnike tijelu ovlaštenom za sklapanje ugovora o radu (dalje u tekstu: ovlasti tijela za imenovanja), ne dovodeći u pitanje članak 14. stavak 1. točku (j)**; [Am. 123]
- (kb) **donosi sve odluke o osnivanju unutarnjih struktura Europolu i, po potrebi, njihovoj promjeni** [Am. 124]
- (l) pomaganje predsjedniku Upravnog odbora u pripremanju sastanaka Upravnog odbora;
- (m) redovito obavještanje Upravnog odbora o provedbi strategije Unije i operativnih prioriteta u borbi protiv kriminala.

ODJELJAK 3.

ZNANSTVENI ODBOR ZA OSPOSOBLJAVANJE

Članak 20.

Znanstveni odbor za osposobljavanje

1. ~~Znanstveni odbor za osposobljavanje nezavisno je savjetodavno tijelo koje jamči i usmjerava znanstvenu kakvoću Europolovog rada na osposobljavanju. U tu svrhu izvršni direktor od početka uključuje znanstveni odbor za osposobljavanje u pripremu svih dokumenata iz članka 14. u onoj mjeri u kojoj se odnose na osposobljavanje.~~
2. ~~Znanstveni odbor za osposobljavanje sastavljen je od 11 osoba najvišeg akademskog i profesionalnog statusa na područjima obuhvaćenima Poglavljem III. ove Uredbe. Upravni odbor imenuje članove putem transparentnog poziva za podnošenje prijave i postupka odabira koji se objavljuju u Službenom listu Europske unije. Članovi Upravnog odbora ne mogu biti članovi znanstvenog odbora za osposobljavanje. Članovi znanstvenog odbora za osposobljavanje moraju biti neovisni. Oni ne smiju tražiti niti primiti upute od bilo koje vlade ni bilo kojeg drugog tijela.~~
3. ~~Europol objavljuje i ažurira na svojim internetskim stranicama popis članova znanstvenog odbora za osposobljavanje.~~
4. ~~Mandat članova znanstvenog odbora za osposobljavanje traje pet godina. Mandat se ne produžuje i njegovi članovi mogu biti smijenjeni ako ne ispunjavaju uvjete neovisnosti.~~
5. ~~Znanstveni odbor za osposobljavanje bira svojeg predsjednika i zamjenika predsjednika na mandat od pet godina. Stajališta usvaja običnom većinom. Saziva ga njegov predsjednik najviše četiri puta godišnje. Ako je potrebno, predsjednik saziva izvanredne sjednice na vlastitu inicijativu ili na zahtjev najmanje četiri člana Odbora.~~
6. ~~Izvršni direktor, zamjenik izvršnog direktora za osposobljavanje ili njihovi predstavnici pozivaju se na sjednice kao promatrači bez prava glasa.~~
7. ~~Znanstvenom odboru za osposobljavanje pomaže tajnik koji je zaposlenik Europolu kojeg predlaže Odbor, a imenuje izvršni direktor.~~
8. ~~Znanstveni odbor za osposobljavanje posebno:~~
 - (a) ~~savjetuje izvršnog direktora i zamjenika izvršnog direktora za osposobljavanje u sastavljanju godišnjeg programa rada i drugih strateških dokumenata kako bi se osigurala njihova znanstvena kakvoća i usklađenost s odgovarajućim resornim politikama i prioritetima Unije;~~

Utorak, 25. veljače 2014.

- (b) pružanje nezavisnog mišljenja i savjeta Upravnom odboru o pitanjima vezanim uz njegovu nadležnost;
 - (c) daje neovisna mišljenja i savjete o kakvoći planova obuke, primijenjenim metodama učenja, mogućnostima učenja i znanstvenom razvoju;
 - (d) izvršava sve ostale savjetodavne zadaće povezane sa znanstvenim aspektima rada Europolu u vezi s osposobljavanjem na zahtjev Upravnog odbora ili izvršnog direktora ili zamjenika izvršnog direktora za osposobljavanje.
9. Godišnji proračun znanstvenog odbora za osposobljavanje dodjeljuje se jedinstvenoj proračunskoj liniji Europolu. [Am. 125]

ODJELJAK 4. IZVRŠNI ODBOR

Članak 21. Osnivanje

Upravni odbor može osnovati Izvršni odbor.

Članak 22. Funkcije i organizacija

1. Izvršni odbor pomaže Upravnom odboru.
2. Izvršni odbor ima sljedeće funkcije:
 - (a) priprema odluke koje usvaja Upravni odbor;
 - (b) osigurava, zajedno s Upravnim odborom, prikladno praćenje rezultata i preporuka proizašlih iz unutarnjih ili vanjskih revizijskih izvješća i procjena, kao i izvješća o provedenoj istrazi i preporuka koje proizlaze iz istraga Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF);
 - (c) ne dovodeći u pitanje funkcije izvršnog direktora iz članka 19., pomaže izvršnom direktoru i savjetuje ga pri provedbi odluka Upravnog odbora s ciljem pojačanog nadzora administrativnog upravljanja.
3. Po potrebi, u slučaju hitnosti, Izvršni odbor može donositi određene privremene odluke u ime Upravnog odbora, osobito o pitanjima u vezi s administrativnim upravljanjem, uključujući obustavu prijenosa ovlasti tijela nadležnog za imenovanja.
4. Izvršni odbor sastavljen je od predsjednika Upravnog odbora, jednog predstavnika Komisije u Upravnom odboru i troje drugih članova koje imenuje Upravni odbor među svojim članovima. Predsjednik Upravnog odbora također je i predsjednik Izvršnog odbora. Izvršni direktor sudjeluje na sjednicama Izvršnog odbora, ali nema pravo glasa.
5. Mandat članova Izvršnog odbora traje četiri godine. Mandat članova izvršnog odbora završava kada završi njihovo članstvo u Upravnom odboru.
6. Izvršni odbor održava barem jednu redovnu sjednicu svaka tri mjeseca. Osim toga, sastaje se na inicijativu svojega predsjednika ili na zahtjev svojih članova.
7. Izvršni odbor pridržava se poslovnika koji donosi Upravni odbor. [Am. 126]

POGLAVLJE V. OBRADA INFORMACIJA

Članak 23. Izvori informacija

1. Europol obrađuje isključivo podatke dobivene od:

Utorak, 25. veljače 2014.

- (a) država članica u skladu s njihovim nacionalnim zakonom;
- (b) tijela Unije, trećih zemalja i međunarodnih organizacija u skladu s poglavljem VI.;
- (c) privatnih strana u skladu s člankom 29. stavkom 2.

2. Europol može izravno pribavljati i obrađivati informacije, uključujući i osobne podatke, iz javno dostupnih izvora, poput medija, uključujući internet i javne podatke.

3. Europol može pribavljati i obrađivati informacije, uključujući osobne podatke, iz informacijskih sustava, bilo nacionalnih, Unijinih ili međunarodnih, uključujući putem izravnog računalnog pristupa, u mjeri kojoj to dopuštaju pravni instrumenti Unije ili međunarodni, i nacionalni pravni instrumenti **te kada se može dokazati nužnost i razmjernost takvog pristupa za obavljanje zadatka koji spada u ovlasti Europola**. Primjenjive odredbe takvih pravnih instrumenta Unije ili međunarodnih i nacionalnih pravnih instrumenata upravljaju Europolovim pristupom i njegovom uporabom informacija u mjeri u kojoj one osiguravaju stroža pravila o pristupu i uporabi od ove Uredbe. ~~Pristup takvim informacijskim sustavima odobrava se samo propisno ovlaštenom osoblju Europola ako je to potrebno za obavljanje njihovih zadataka.~~

Njima se utvrđuju ciljevi, kategorije osobnih podataka i svrha, sredstva i postupak koji treba slijediti za prikupljanje i obradu informacija, uz poštovanje mjerodavnog zakonodavstva i načela o zaštiti podataka. Pristup takvim informacijskim sustavima odobrava se samo propisno ovlaštenom osoblju Europola ako je to izričito potrebno i razmjerno za obavljanje njegovih zadaća. [Am. 127]

Članak 24.

Svrhe aktivnosti obrade informacija

1. Ako je to potrebno za obavljanje njegovih aktivnosti kako je utvrđeno u članku 3. ~~stavcima 1. i 2.~~, Europol **može obrađivati** ~~obrađuje~~ informacije, uključujući i osobne podatke. ~~samo u svrhu:~~

Osobni podaci smiju se obrađivati samo u svrhu:

- (a) unakrsne provjere s ciljem prepoznavanja poveznica **ili drugih relevantnih veza** između informacija **ograničene na:**
 - (i) **osobe koje se sumnjiči za počinjenje ili sudjelovanje u kaznenom djelu za koje je nadležan Europol ili koje su osuđene za takvo kazneno djelo,**
 - (ii) **osobe u pogledu kojih postoje činjenične naznake ili osnovane sumnje da će počiniti kaznena djela,**
- (b) analize strateške ili tematske naravi;
- (c) operativnih analiza u specifičnim slučajevima.

Izvršavanje tih zadaća obavlja se uz poštovanje sljedećih kriterija:

- **provjere iz točke (a) provode se u skladu s potrebnim jamstvima za zaštitu podataka, a osobito pružaju dostatno opravdanje za zahtjev za podacima i njegovu svrhu. Također se poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo da samo tijela koja su prvotno odgovorna za prikupljanje podataka mogu te podatke mijenjati;**
- **za svaki slučaj operativne analize iz točke (c) primjenjuje se sljedeći posebni zaštitni mehanizmi:**
 - (i) **utvrđuje se određena svrha; osobni podaci mogu se obrađivati samo ako su značajni za ovu određenu svrhu.**
 - (ii) **sve radnje unakrsnog podudaranja koje provodi Europol posebno se obrazlažu; prikupljanje podataka nakon savjetovanja izričito se ograničava na traženi minimum i posebno obrazlaže;**
 - (iii) **sve radnje unakrsnog podudaranja koje provodi Europol posebno se obrazlažu; prikupljanje podataka nakon savjetovanja izričito se ograničava na traženi minimum i posebno obrazlaže;**

Utorak, 25. veljače 2014.

Europol propisno dokumentira te radnje. Dokumentacija se, na zahtjev, stavlja na raspolaganje službeniku za zaštitu podataka i europskom nadzorniku za zaštitu podataka radi provjere zakonitosti radnji obrađivanja.

2. Kategorije osobnih podataka i kategorije osoba na koje se podaci odnose, a čiji se podaci mogu prikupljati za svaku pojedinu svrhu iz stavka 1. navedene su u Prilogu 2.

2a. Europol može u izvanrednim slučajevima privremeno obraditi podatke radi utvrđivanja jesu li ti podaci relevantni za njegove zadaće i za koju od svrha navedenih u stavku 1. Upravni odbor, koji djeluje na prijedlog direktora nakon savjetovanja s europskim nadzornikom za zaštitu podataka, utvrđuje uvjete vezane uz obradu takvih podataka, posebice u pogledu pristupa i korištenja tih podataka, kao i rokova za pohranjivanje i brisanje podataka koji ne smiju preći šest mjeseci, uvažavajući načela iz članka 34.

2b. Europski nadzornik za zaštitu podataka izradit će smjernice koje određuju svrhe navedene u stavku 1. točkama (a), (b) i (c). [Am. 128]

Članak 25.

Određivanje svrhe aktivnosti obrade informacija

1. Država članica, tijelo Unije, treća zemlja ili međunarodna organizacija koja Europolu dostavljaju informacije određuje **pojedinu i dobro utvrđenu** svrhu u koju se one smiju obrađivati kako je navedeno u članku 24. ~~Ako oni to ne učine,~~ Europol određuje važnost tih informacija kao i svrhu u koju će se obrađivati. Europol može obrađivati informacije i u druge **određene i izričite** svrhe **različite** od onih za koje su dostavljene samo uz **izričito** ovlaštenje pružatelja informacija, **u skladu s mjerodavnim pravom.** [Am. 129]

2. Države članice, tijela Unije, treće zemlje i međunarodne organizacije mogu u trenutku prijenosa informacija navesti sva općenita ili konkretna ograničenja pristupu ili uporabe, uključujući i ona za njihovo brisanje ili uništavanje. Ako potreba za takvim ograničenjima postane očita tek nakon prijenosa, o tome obavještavaju Europol. Europol se pridržava tih ograničenja.

3. Europol može državama članicama, tijelima Unije, trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama ograničiti pristup ili uporabu informacija dobivenih iz javno dostupnih izvora.

Članak 25.a

Procjena učinka zaštite podataka

1. Prije provođenja svakog niza obrada osobnih podataka, Europol provodi ocjenjivanje učinka predviđenih sustava obrade i postupaka za zaštitu osobnih podataka te o tome obavještuje europskog nadzornika za zaštitu podataka.

2. Procjena treba sadržavati barem općenit opis predviđenih postupaka obrade, procjenu rizika za prava i slobode osoba čiji se podaci obrađuju, predviđene mjere za rizike, jamstva, sigurnosne mjere i mehanizme kako bi se osigurala zaštita osobnih podataka i usklađenost s odredbama ove Uredbe, uzimajući u obzir prava i zakonite interese osoba čiji se podaci obrađuju i drugih uključenih osoba. [Am. 130]

Članak 26.

Pristup osoblja država članica i Europola informacijama pohranjenima u Europolu

1. Države članice, **kad mogu opravdati potrebu za legitimnim izvršavanjem svojih zadaća**, imaju pristup i mogu pretraživati sve informacije koje su dostavljene u svrhu članka 24. stavka 1. točaka (a) i (b), ne dovodeći u pitanje pravo država članica, tijela Unije i trećih zemalja i međunarodnih organizacija ~~da navedu na navođenje~~ ograničenja pristupa ~~takvim dotičnim~~ podacima i ~~njihovu uporabu njihovog korištenja~~. Države članice imenuju te nadležna tijela kojima je dopušteno izvoditi takva pretraživanja.

Utorak, 25. veljače 2014.

2. Države članice imaju na temelju sustava uspješnog i neuspješnog pronalaska neizravan pristup informacijama dostavljenima u **određenu** svrhu članka 24. stavka 1. točke (c), ne dovodeći u pitanje ograničenja koja su navele države članice, tijela Unije i treće zemlje ili međunarodne organizacije koje su dostavile informacije, u skladu s člankom 25. stavkom 2. U slučaju uspješnog pronalaska Europol **obavještava pružatelja informacija** i pokreće postupak kojim se informacija koja je dovela do uspješnog pronalaska može podijeliti, u skladu s odlukom **pružatelja informacija Europolu i u opsegu potrebnom za legitimno obavljanje zadaće dotične** države članice koja je Europolu dostavila informaciju.

3. Osoblje Eurobola koje izvršni direktor propisno ovlasti ima pristup informacijama koje obrađuje Europol u onoj mjeri koja je potrebna za izvršavanje njihovih dužnosti.

3a. Europol vodi detaljnu evidenciju o svim uspješnim pronalascima i informacijama kojima je ostvaren pristup u skladu s člankom 43. [Am. 131]

Članak 27.

Pristup Eurojusta i OLAF-a informacijama Eurobola

1. Europol poduzima sve prikladne mjere kako bi omogućio **dopustio** Eurojustu i ~~Europskom uredu za borbu protiv prijevara (OLAF)~~ da, u okviru **svojeg unutar svojih ovlasti imaju mandata ima** pristup i ~~može~~ **može** pretraživati sve informacije koje su pružene u svrhu članka 24. stavka 1. točaka (a) i (b), ne dovodeći u pitanje pravo država članica, tijela Unije, trećih zemalja i međunarodnih organizacija da navedu ograničenja pristupa takvim podacima i njihove uporabe. Europol je obaviješten o tome kada pretraživanje Eurojusta ili OLAF-a **se izvještava ako se pretraživanjem koje su obavili Eurojust ili OLAF** otkrije podudaranje s informacijama koje obrađuje Europol.

2. Europol poduzima sve prikladne mjere kako bi omogućio Eurojustu i ~~OLAF-u~~ da unutar svojih ovlasti ~~imaju~~ **ima** neizravan pristup na temelju sustava uspješnog ili neuspješnog pronalaska informacijama koje su dostavljene u **specifičnu** svrhu članka 24. stavka 1. točke (c), ne dovodeći u pitanje ograničenja koja su ~~navele~~ **navele** države članice, tijela Unije i treće zemlje ili međunarodne organizacije koje pružaju informacija, u skladu s člankom 25. stavkom 2. U slučaju uspješnog pronalaska Europol pokreće postupak kojim se informacija koja je dovela do uspješnog pronalaska može dijeliti, u skladu s odlukom države članice, tijela Unije, treće zemlje ili međunarodne organizacije koja je Europolu dostavila informaciju **U slučaju uspješnog pronalaska, Eurojust navodi koje podatke treba, a Europol pruža podatke, ali samo u onoj mjeri u kojoj su podaci koji generiraju uspješan pronalazak potrebni za pravilno izvršenje zadataka. Europol evidentira koji su podaci dostupni..**

3. ~~Pretraživanja informacija~~ **Pretraživati se mogu samo informacije** u skladu sa stavicima 1. i 2. **kako bi se utvrdilo da izvode se samo u svrhu prepoznavanja toga odgovaraju li se** informacije dostupne **koje su na raspolaganju** u Eurojustu ~~ili OLAF-u~~ **podudaraju s** informacijama koje se obrađuju u Europolu.

4. Europol dopušta pretraživanja u skladu sa stavicima 1. i 2. tek nakon što od Eurojusta dobije informacije o tome koji su nacionalni članovi, zamjenici, pomoćnici, kao i zaposlenici Eurojusta ovlaštteni za obavljanje takvih pretraživanja ~~te od OLAF-a o tome koji su njegovi zaposlenici ovlaštteni za takva pretraživanja.~~

5. Ako tijekom Europolove obrade informacija u vezi s konkretnom istragom Europol ili država članica ~~prepoznaju potrebu~~ **utvrde da postoji potreba** za koordinacijom, suradnjom ili potporom u skladu s mandatom Eurojusta ~~ili OLAF-a,~~ Europol ih ~~obavještava~~ o tome **izvještava** i pokreće **započinje** postupak za ~~dijeljenje~~ **razmjene** informacija, u skladu s odlukom države članice koja je ~~dostavila~~ informaciju **dala**. U tom ~~se~~ slučaju Eurojust ~~ili OLAF savjetuju se~~ **savjetuje s** Europolom.

6. Eurojust, uključujući kolegij, nacionalne članove, zamjenike, pomoćnike, ~~kao i zaposlenike Eurojusta i OLAF-a,~~ ~~poštuje sva općenita ili konkretna~~ **moraju se pridržavati svih općenitih ili konkretnih** ograničenja pristupa ili uporabe koja su ~~navele~~ **korištenja koje su navele** države članice, tijela Unije, treće zemlje i ~~ili~~ međunarodne organizacije u skladu s člankom 25. stavkom 2.

6a. Europol i Eurojust međusobno se informiraju ako se uvidom u podatke ustanovi da bi mogli biti netočni ili se sukobljavaju s ostalim podacima. [Am. 132]

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 28.

Dužnost obavještanja država članica

1. Ako Europol u skladu sa svojom zadaćom iz članka 4. stavka 1. točke (b) mora državu članicu obavijestiti o informacijama koje se na nju odnose, te za te informacije vrijede ograničenja iz članka 25. stavka ~~25.~~ 2 kojima se zabranjuje njihov prijenos, Europol se o tome savjetuje s pošiljateljem podataka koji je odredio ograničenje pristupa te ~~može tražiti~~ njegov pristanak za prijenos podataka

~~Informacije se ne mogu distribuirati bez tog odobrenja~~

Bez jasnog pristanka prijenos podataka nije dozvoljen.

Ako navedene informacije nisu predmetom ograničenja pristupa sukladno članku 25., Europol o njihovoj distribuciji obavještava državu članicu koja te informacije dostavlja. [Am. 133]

2. Bez obzira na bilo kakva ograničenja pristupa, Europol obavještava državu članicu o informaciji o njoj ako je to:

- (a) apsolutno nužno u interesu sprečavanja izravne opasnosti povezane s teškim kaznenim ili terorističkim djelima; ili
- (b) ako je to nužno radi sprečavanja neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti te države članice.

U takvom slučaju Europol čim je prije moguće obavještava pružatelja podataka o dijeljenju te informacije uz objašnjenje svoje analize te situacije.

Poglavlje VI.

ODNOS S PARTNERIMA

ODJELJAK 1.

ZAJEDNIČKE ODREDBE

Članak 29.

Zajedničke odredbe

1. Ako je to potrebno za izvršavanje njegovih zadaća, Europol može uspostaviti i održavati odnose suradnje s tijelima Unije u skladu s ciljevima tih tijela, tijelima za provedbu zakona trećih zemalja, ~~ustanovama trećih zemalja za osposobljavanje na području provedbe zakona~~, međunarodnim organizacijama i privatnim stranama.

2. Ako je to bitno za izvršavanje njegovih zadataka i podložno ograničenjima utvrđenima u članku 25. stavku 2., Europol može izravno razmjenjivati sve informacije, s iznimkom osobnih podataka, s pravnim osobama iz stavka 1.

3. Europol može primiti i obraditi osobne podatke ~~koji dolaze od skupina navedenih~~ **koje čuvaju skupine navedene** u stavku 1. osim od pojedinaca, onoliko koliko je **neophodno** potrebno **te razmjerno** za **legitimno** obavljanje njegovih zadaća ~~te i~~ sukladno odredbama iz ovog poglavlja.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 36. stavak 4., Europol prenosi osobne podatke tijelima Unije, trećim zemljama i međunarodnim organizacijama **samo** ako je to potrebno radi sprečavanja i suzbijanja kriminala ~~koji potpada pod ciljeve u skladu sa zadaćama~~ Europola te u skladu s ovim poglavljem **i ako se primatelj obveže da će se podaci koristiti isključivo u svrhu za koju su dostavljeni**. Ako je podatke koji se ~~trebaju prenijeti~~ **prenose** dostavila država članica, Europol **unaprijed** traži **izričiti** pristanak te države članice, osim ako:

(a) ~~smatra se da je autorizacija odobrena jer država članica nije izričito ograničila mogućnost daljnjeg prenošenja; or~~

Utorak, 25. veljače 2014.

(b) je država članica prethodno dala odobrenje za takve daljnje prijenose, bilo načelno ili pod posebnim uvjetima. Takav pristanak može se u svakom trenutku povući.

5. Daljnji prijenosi **prijenos** osobnih podataka koje provode države članice, tijela Unije, trećih zemalja i međunarodnih organizacija ~~zabranjeni su~~ **zabranjen je** osim uz **prethodni** izričiti pristanak Europolu. **te ako se primatelj izričito obveže da će se podaci koristiti isključivo u svrhu za koju su dostavljeni.**

5a. Europol osigurava vođenje detaljne evidencije o svim prijenosima osobnih podataka i njihovoj osnovi u skladu s ovom Uredbom.

5b. Neće se obraditi nijedna informacija dobivena od treće zemlje, međunarodne organizacije ili privatne osobe koja krši temeljna prava kako su navedena u Povelji o temeljnim pravima EU-a. [Am. 134]

ODJELJAK 2.

RAZMJENE/PRIJENOSI OSOBNIH PODATAKA

Članak 30.

Prijenosi osobnih podataka tijelima Unije

Podložno svim mogućim ograničenjima utvrđenima u skladu s člankom 25. stavcima 2. ili 3., **i ne dovodeći u pitanje članak 27.**, Europol može izravno prenijeti osobne podatke tijelima Unije u onoj mjeri u kojoj je to potrebno za izvršavanje njegovih zadaća ili zadaća tijela Unije koje prima podatke. **Europol na svojoj internetskoj stranici objavljuje popis institucija i tijela EU-a s kojima dijeli informacije. [Am. 135]**

Članak 31.

Prijenos osobnih podataka trećim zemljama i međunarodnim organizacijama

1. Europol može prenositi osobne podatke tijelu treće zemlje ili međunarodnoj organizaciji, u mjeri u kojoj ako je to potrebno za izvršavanje njegovih zadataka, na osnovi:

(a) odluke Komisije usvojene u skladu s [člancima 25. i 31. Direktive 95/46/EZ] tim da ta zemlja ili međunarodna organizacija, ili sektor koji u toj trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji obrađuje podatke osigura prikladnu razinu zaštite (odluka o prikladnosti); ili

(b) međunarodnog ugovora zaključenoga između Unije i te treće zemlje ili međunarodne organizacije sukladno članku 218. Ugovora navodeći prikladne zaštite mjere u odnosu na zaštitu privatnosti te temeljnih prava i sloboda pojedinaca; ili

(c) sporazuma o suradnji zaključenoga između Europolu i te treće zemlje ili međunarodne organizacije u skladu s člankom 23. Odluke 2009/371/PUP prije datuma primjene ove Uredbe.

Ti sporazumi o suradnji mijenjaju se u roku od pet godina nakon stupanja ove Uredbe na snagu, a zamjenjuje ih idući sporazum u skladu s točkom (b). [Am. 136]

Prije i tijekom pregovora o takvom međunarodnom sporazumu iz točke (b), a osobito prije usvajanja mandata za takve prijenose nije potrebno dodatno odobrenje. pregovore kao i prije finalizacije ugovora, traži se stručni savjet Europskog nadzornika za zaštitu podataka.

Europol na svojoj internetskoj stranici objavljuje redovni ažurirani popis svojih međunarodnih sporazuma i sporazuma o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama. [Am. 137]

Europol može zaključiti radne dogovore za provedbu takvih sporazuma ili odluka o prikladnosti.

Utorak, 25. veljače 2014.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. izvršni direktor može, **pridržavajući se obveza diskrecije, povjerljivosti i razmjernosti**, odobriti prijenos osobnih podataka trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama za svaki pojedini slučaj ako:

- (a) je prijenos ~~podataka~~ nužan je kako **da** bi se zaštitili **vitalni temeljni** interesi jedne ili više država članica u okviru ciljeva ~~Europol~~, **osobe čiji se podaci obrađuju ili druge osobe; ili**
 - (b) je prijenos **nužan da bi se zaštitili legitimni interesi osobe čiji se podaci obrađuju kada je zakonodavstvom države članice ili treće zemlje koja obavlja prijenos osobnih podataka je apsolutno nužan u interesu sprečavanja neposredne opasnosti povezane sa zločinom ili terorističkim kaznenim djelima; tako predviđeno; ili**
 - (c) je prijenos ~~inače nužan ili zakonski potreban na temelju važnih javnih interesa, ili radi uspostavljanja, ostvarenja ili obrane zakonskih prava; podataka ključan da bi se spriječila neposredna i ozbiljna prijetnja javnoj sigurnosti države članice ili treće zemlje; ili~~
 - d) je prijenos nužan **u pojedinačnim slučajevima** radi **sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenopravnih sankcija; ili zaštite vitalnih interesa osobe na koju se podaci odnose ili druge osobe.**
- (*da*) je prijenos nužan u pojedinačnim slučajevima radi uspostave, izvršenja ili obrane zakonskog prava u vezi sa sprečavanjem, istragom, otkrivanjem ili progonom posebnog kaznenog djela ili izvršavanjem posebne kaznenopravne sankcije.

Izvršni direktor u svakom slučaju uzima u obzir razinu zaštite podataka primjenjivu u dotičnoj trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji uzimajući u obzir prirodu podataka, njihovu svrhu, trajanje namjeravane obrade, opće ili posebne odredbe za zaštitu podataka primjenjive u toj zemlji te jesu li prihvaćeni posebni uvjeti u pogledu podataka koje postavlja Europol.

Moguće je da se odstupanja ne primjenjuju na sustavne, masovne i strukturne prijenose.

Nadalje, Upravni odbor može, u dogovoru s Europskim nadzornikom **Osim toga, Europski nadzornik** za zaštitu podataka **može** odobriti **prijenos ili** niz prijenosa u skladu s navedenim točkama a) do d), ~~uzimajući u obzir postojanje zaštitnih mehanizama u odnosu na zaštitu~~ **osiguravajući odgovarajuće zaštitne mehanizme u pogledu zaštite** privatnosti i temeljnih prava i sloboda osoba u razdoblju koje ne prelazi jednu godinu i koje je obnovljivo. [Am. 138]

3. Izvršni direktor **bez odlaganja** obavještava Upravni odbor i europskog nadzornika za zaštitu podataka o slučajevima u kojima je primijenio stavak 2. [Am. 139]

3a. Europol vodi detaljnu evidenciju o svim prijenosima obavljenim na temelju ovog članka. [Am. 140]

Članak 32.

Osobni podaci privatnih strana

1. U mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njegovih zadaća, Europol može obrađivati osobne podatke koji dolaze od pojedinaca pod uvjetom da ~~su~~ **nisu** zaprimljeni **izravno od pojedinaca nego samo** putem: [Am. 141]

- (a) nacionalne jedinice države članice u skladu s nacionalnim zakonodavstvom;
- (b) kontaktne točke treće zemlje s kojom je Europol zaključio sporazum o suradnji u skladu s člankom 23. Odluke 2009/371/PUP prije datuma primjene ove Uredbe; ili
- (c) tijela treće zemlje ili međunarodne organizacije s kojom je Unija zaključila međunarodni ugovor sukladno članku 218. UFEU-a.

Utorak, 25. veljače 2014.

2. Ako primljeni podaci utječu na interese države članice, Europol odmah obavještava nacionalnu jedinicu dotične države članice.
3. Europol ne uspostavlja ~~neposredan~~ kontakt s privatnim osobama radi prikupljanja osobnih podataka. [Am. 142]
4. Komisija procjenjuje nužnost i mogući utjecaj izravnih razmjena osobnih podataka s privatnim stranama u roku od tri godine nakon primjene ove Uredbe. Takva razmjena naznačuje, između ostaloga, razloge o tome jesu li razmjene osobnih podataka s privatnim stranama nužne za Europol.

Članak 33.

Informacije od fizičkih osoba

1. Informacije, uključujući i osobne podatke, koje dolaze od privatnih osoba Europol može obrađivati uz uvjet da su primljeni putem:
 - (a) nacionalne jedinice države članice u skladu s nacionalnim zakonodavstvom;
 - (b) kontaktne točke treće zemlje s kojom je Europol zaključio sporazum o suradnji u skladu s člankom 23. Odluke 2009/371/PUP prije datuma primjene ove Uredbe; ili
 - (c) tijela treće zemlje ili međunarodne organizacije s kojom je Europska Unija zaključila međunarodni ugovor sukladno članku 218. UFEU-a.
2. Ako Europol primi informacije, uključujući i osobne podatke, od fizičke osobe koja stanuje u trećoj zemlji s kojom ne postoji zaključen međunarodni ugovor, zaključen bilo na osnovi članka 23. Odluke 2009/371/PUP ili na osnovi članka 218. UFEU-a, Europol može samo proslijediti te informacije državi članici ili trećoj zemlji koje se to tiče s kojom su zaključeni takvi međunarodni ugovori.
3. Europol ne stupa u ~~neposredan~~ kontakt s privatnim osobama radi prikupljanja informacija. [Am. 143]

Poglavlje VII

JAMSTVA ZAŠTITE PODATAKA

Članak 34.

Opća načela zaštite podataka

- I. Osobni podaci:
 - (a) ~~biti obrađeni pošteno i~~ **obrađuju se** u skladu sa zakonom, **pošteno, transparentno i na provjerljiv način u odnosu na osobu čiji se podaci obrađuju;**
 - (b) ~~prikupljaju se prikupljaju~~ u posebne, izričite i zakonite svrhe te ih se dalje ne obrađuje na način koji bi bio nespojiv s tim svrhama. ~~Daljnja obrada osobnih podataka u povijesne, statističke ili znanstvene svrhe ne smatra se nespojivom uz uvjet da Europol pruži prikladne jamstva, osobito kako bi se osiguralo da se ti podaci ne obrađuju u neku drugu svrhu;~~
 - (c) ~~su primjereni i relevantni te ne smiju biti pretjerani~~ **prikladni su, relevantni i ograničeni na neophodni minimum** u odnosu na svrhu obrade **obrađuju se samo i dok god se ta svrha ne može ispuniti obradom informacija koje ne uključuju osobne podatke;**
 - (d) ~~biti točni i, po potrebi, su~~ ažurirani; potrebno je poduzeti sve razumne mjere kako bi se osobni podaci koji su netočni bez odlaganja izbrisali ili ispravili, uzimajući u obzir svrhu obrade;
 - (e) **čuvaju se** ~~čuvaju~~ u obliku koji omogućuje identifikaciju osoba na koje se podaci odnose, ne duže nego što je nužno u svrhe radi kojih se osobni podaci obrađuju.

Utorak, 25. veljače 2014.

- (ea) obrađuju se na način kojim se učinkovito omogućava osobi čiji se podaci obrađuju ostvarivanje njezinih prava;
- (eb) obrađuju se na način kojim se štite od neovlaštene i nezakonite obrade te od slučajnog gubitka, uništavanja ili oštećivanja primjenom odgovarajućih tehničkih ili organizacijskih mjera;
- (ec) obrađuje samo ono propisno ovlašteno osoblje kojemu su potrebni za obavljanje posla;

1a. Europol stavlja na raspolaganje javnosti dokument u kojem se na razumljiv način navode odredbe u pogledu obrade osobnih podataka te sredstva koja su osobama čiji se podaci obrađuju dostupna za ostvarivanje njihovih prava. [Am. 144]

Članak 35.

Različite razine točnosti i pouzdanosti osobnih podataka

1. Izvor informacija iz države članice ~~koliko je to moguće~~ ocjenjuje država članica koja šalje informacije, pri čemu upotrebljava sljedeće oznake za ocjenu izvora: **[Am. 145]**

(A): kada ne postoji sumnja o vjerodostojnosti, pouzdanosti i mjerodavnosti izvora, ili ako je izvor u svim slučajevima pokazao kao pouzdan;

(B): kada informacije pruža izvor koji se u većini slučajeva pokazao kao pouzdan;

(C): kada informacije pruža izvor koji se u većini slučajeva pokazao kao nepouzdan;

(X): kada se pouzdanost izvora ne može procijeniti.

2. Država članica iz koje potječe izvor informacija provjerava informacije ~~koliko je moguće~~ koristeći sljedeće oznake procjene pouzdanosti informacije: **[Am. 146]**

(1): informacije u čiju se točnost ne sumnja;

(2): informacije osobno poznate izvoru, ali ne i osobno poznate službeniku koji ih prosljeđuje;

(3): informacije nepoznate izvoru osobno, ali potvrđene drugim već zabilježenim informacijama;

(4): informacije nepoznate izvoru osobno i ne može ih se potvrditi.

3. Kada Europol na osnovi informacija koje već posjeduje zaključi da je potrebno ispraviti procjenu, on o tome obavještava dotičnu državu članicu i traži postizanje dogovora oko izmjene procjene. Europol ne mijenja procjenu bez takvog dogovora.

4. Kada Europol primi informacije od države članice bez procjene, Europol ~~nastoji koliko je to moguće procijeniti~~ **procjenjuje** pouzdanost izvora informacija na osnovi informacija koje već posjeduje. Procjena određenih podataka i informacija odvija se u dogovoru s državom članicom koja je isporučila podatke. Država članica također se može načelno dogovoriti s Europolom o procjeni određenih vrsta podataka i naznačenih izvora. Ako se u određenom slučaju ne postigne dogovor, ili dogovor općenito ne postoji, Europol procjenjuje informacije ili podatke i takvim informacijama ili podacima dodjeljuje oznake procjene X i 4 iz stavaka 1. i 2. **[Am. 147]**

5. Kada Europol primi podatke ili informacije od treće zemlje, međunarodne organizacije ili tijela Unije, ovaj se članak primjenjuje sukladno tome.

6. Informacije iz javno dostupnih izvora procjenjuje Europol koristeći oznake procjena ~~navedene u stavcima 1. i 2. X i 4.~~ **[Am. 148]**

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 36.

Obrada posebnih kategorija osobnih podataka i različitih kategorija osoba na koje se podaci odnose

1. Obradivanje osobnih podataka žrtava kaznenih djela, svjedoka ili drugih osoba koje mogu pružiti informacije o kaznenim djelima, ili osoba ispod 18 godina starosti zabranjeno je osim ako nije izričito nužno **i primjereno opravdano** radi sprečavanja ili suzbijanja kriminala koji potpada pod ciljeve Europol. [Am. 149]
2. Obradivanje osobnih podataka, automatiziranim ili drugim načinima, koji otkrivaju rasno, **etničko** ili ~~etničko~~ **socijalno** podrijetlo, političke stavove, vjeru ili vjerovanja, članstvo u sindikatu i podatke vezane za zdravlje ili spolni život zabranjeno je osim ako to nije izričito nužno **i primjereno opravdano** radi sprečavanja ili suzbijanje kriminala koji potpada pod ciljeve Europol te ako ti podaci nadopunjavaju druge osobne podatke koje je Europol već obradio. [Am. 150]
3. Samo Europol ima pristup osobnim podacima iz stavaka 1. i 2. Izvršni direktor propisno daje ovlast ograničenom broju službenika koji će imati takav pristup ako je to potrebno radi izvršavanja njihovih zadataka.
4. Odluka koja za dotičnu osobu ima pravne učinke, ni u kom slučaju ne smije se temeljiti isključivo na automatiziranom prijenosu podataka iz stavka 2., osim ako takva odluka izričito nije odobrena u nacionalnom ili europskom zakonodavstvu ili, ~~po potrebi,~~ od strane Europskog nadzornika za zaštitu podataka. [Am. 151]
5. Osobni podaci iz stavaka 1 i 2. ne prenose se državama članicama, tijelima Unije, trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama osim ako to nije izričito nužno **i primjereno opravdano** u pojedinačnim slučajevima u vezi s kriminalom koji potpada pod ciljeve Europol. **Takav je prijenos u skladu s odredbama iznesenim u poglavlju VI. ove Uredbe.** [Am. 152]
6. Europol svakih šest mjeseci europskom nadzorniku za zaštitu podataka dostavlja pregled svih osobnih podataka iz stavka 2. koje je obradio.

Članak 37.

Rokovi za pohranjivanje i brisanje osobnih podataka

1. Osobne podatke koje obrađuje Europol pohranjuje samo onoliko dugo koliko je **strogo** potrebno za ~~postizanje njegovih ciljeva~~ **svrhe radi koje se podaci obrađuju.** [Am. 153]
2. Europol u svakom slučaju provjerava postojanje potrebe za nastavkom čuvanja najkasnije tri godine od početka obrađivanja osobnih podataka. Ako i dalje postoji potreba za nastavkom čuvanja radi izvršavanja njegovih zadaća, Europol može o nastavku pohranjivanja odlučiti do sljedeće provjere nakon dodatnog razdoblja od tri godine. Razlozi za nastavak pohranjivanja opravdavaju se i bilježe. Ako se ne donese odluka o nastavku čuvanja osobnih podataka, ti se podaci automatski brišu nakon tri godine.
3. Ako su podaci koji se tiču osoba iz članka 36. stavaka 1. i 2. pohranjeni dulje od pet godina, o tome se obavješćuje europski nadzornik za zaštitu podataka.
4. Kada država članica, tijelo Unije, treća zemlja ili međunarodna organizacija u trenutku prijena u skladu s člankom 25. stavkom 2. naznače ograničenja u pogledu ranijeg brisanja ili uništenja osobnih podataka, Europol briše osobne podatke u skladu s tim ograničenjima. Ako se nastavak pohranjivanja podataka smatra nužnim za izvršavanje njegovih zadaća, Europol na osnovi informacija koje su opsežnije od onih koje posjeduje dobavljač podataka traži odobrenje dobavljača podataka da nastavi čuvati podatke i pruža obrazloženje tog zahtjeva.
5. Kada država članica, tijelo Unije, treća zemlja ili međunarodna organizacija iz nacionalnih datoteka izbrišu podatke pružene Europolu, o tome obavješćavaju Europol. Europol briše podatke osim ako se nastavak čuvanja ne smatra nužnim za postizanje ciljeva Europol, na osnovi informacija koje su opširnije od onih koje posjeduje dobavljač podataka. Europol obavještava dobavljača podataka o nastavku čuvanja takvih podataka i pruža opravdanje za takvo produljeno čuvanje.

Utorak, 25. veljače 2014.

6. Osobni podaci ne brišu se ako:
- (a) to bi štetilo interesima osobe na koji se podaci odnose i kojoj je potrebna zaštita. U tom se slučaju podaci smiju koristiti **takvim slučajevima podaci se koriste** samo uz **izričiti i pisani** pristanak dotične osobe **na koju se podaci odnose**. [Am. 154]
 - (b) njihovu točnost osporava osoba na koju se podaci odnose, i to na period koji državama članicama ili Europolu, po potrebi, omogućava provjeru točnosti podataka;
 - (c) osobni podaci moraju biti sačuvani kao dokaz **ili radi uspostavljanja, izvršenja ili obrane pravnih zahtjeva**; [Am. 155]
 - (d) se osoba čiji se podaci obrađuju protivi njihovu brisanju i umjesto toga traži njihovo ograničeno korištenje.

Članak 38.

Sigurnost obrade podataka

1. Europol provodi prikladne tehničke i organizacijske mjere za zaštitu osobnih podataka od nenamjernog ili nezakonitog uništenja, nenamjernog gubitka ili neovlaštenog otkrivanja, izmjena ili bilo kakvog drugog oblika neovlaštenog obrađivanja.
2. U odnosu na automatiziranu obradu podataka, Europol provodi mjere čiji je cilj:
 - (a) uskratiti neovlaštenim osobama pristup opremi za obradu podataka koja se koristi za obradu osobnih podataka (nadzor pristupa opremi);
 - (b) spriječiti neovlašteno čitanje, kopiranje, mijenjanje ili uklanjanje nosača podataka (nadzor nosača podataka);
 - (c) spriječiti neovlašteno unošenje podataka te neovlašteno pregledavanje, mijenjanje ili brisanje pohranjenih osobnih podataka (nadzor pohrane);
 - (d) spriječiti korištenje sustava automatske obrade podataka neovlaštenim osobama koje se koriste opremom za prijenos podataka (nadzor korisnika);
 - (e) osigurati da osobe koje su ovlaštene za korištenje sustava automatske obrade podataka imaju pristup samo podacima za koje su prema svom odobrenju za pristup ovlaštene (nadzor pristupa podacima);
 - (f) osigurati mogućnost da se provjeri i utvrdi kojim tijelima su osobni podaci mogli biti ili su preneseni korištenjem opreme za priopćavanje podataka (nadzor priopćavanja);
 - (g) osigurati mogućnost da se provjeri i utvrdi koji su osobni podaci uneseni u sustave automatske obrade podataka te tko ih je i kada unio (nadzor unosa);
 - (ga) **osigurati mogućnost provjeravanja i određivanja toga koji je član osoblja i u koje vrijeme pristupio kojim podacima (podaci o pristupu)**; [Am. 156]
 - (h) spriječio neovlašteno čitanje, kopiranje, mijenjanje ili brisanje osobnih podataka tijekom prijenosa osobnih podataka ili tijekom prijevoza nosača podataka (nadzor prijevoza);
 - (i) osigurati da ugrađeni sustavi mogu, u slučaju prekida, biti odmah ponovno uspostavljeni (ponovna uspostava);
 - (j) osigurati da funkcije sustava rade bez greške, da se pojave grešaka u funkcioniranju sustava odmah prijave (pouzdanost) i da se pohranjeni podaci ne mogu uništiti kvarovima u sustavu (cjelovitost).
3. Europol i države članice utvrđuju mehanizme kako bi se osiguralo da se sigurnosne potrebe uvažavaju i izvan granica informacijskog sustava.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 38.a

Tehnička i integrirana zaštita podataka

1. Europol provodi odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere i postupke tako da obrada ispunjava zahtjeva odredbi donesenih u skladu s ovom Uredbom i osigurava zaštitu prava osobe na koju se podaci odnose.
2. Nadzornik provodi mehanizme kojima će se osigurati da se automatski obrađuju samo oni osobni podaci koji su nužni za svrhu obrade. [Am. 157]

Članak 38.b

Obavještanje Europskog nadzornika za zaštitu podataka o povredi osobnih podataka

1. U slučaju povrede osobnih podataka, Europol bez odgode i, ako je moguće, ne kasnije od 24 sata nakon što je saznao za povredu osobnih podataka, o tome obavješćuje Europskog nadzornika za zaštitu podataka. Europol na zahtjev dostavlja primjereno obrazloženje u slučaju kada obavijest nije poslana u roku od 24 sata.
2. Obaviješću iz stavka 1. mora se barem:
 - (a) opisati priroda povrede osobnih podataka uključujući kategorije i broj dotičnih osoba čiji se podaci obrađuju te kategorije i broj dotičnih podataka;
 - (b) predložiti mjere kojima bi se ublažili mogući štetni učinci povrede osobnih podataka;
 - (c) opisati moguće posljedice povrede osobnih podataka;
 - (d) opisati mjere koje je nadzornik predložio ili poduzeo kao odgovor na povredu osobnih podataka.
3. Europol dokumentira sve povrede osobnih podataka, prikuplja činjenice povezane s povredom, posljedice i poduzete popravne mjere, čime se Europskom nadzorniku za zaštitu podataka omogućava provjeravanje sukladnosti s ovim člankom. [Am. 158]

Članak 38.c

Obavještanje osobe čiji se podaci obrađuju o povredi osobnih podataka

1. Ako postoji vjerojatnost da povreda osobnih podataka iz članka 38.b štetno utječe na zaštitu osobnih podataka ili privatnost osobe na koju se podaci odnose, Europol bez odgode obavješćuje osobu na koju se podaci odnose o povredi osobnih podataka.
2. Obavijest iz stavka 1. osobi na koju se podaci odnose sadržava detalje o povredi osobnih podataka te identitet i kontaktne podatke službenika za zaštitu podataka iz članka 44.
3. Obavještanje osobe na koju se podaci odnose o povredi osobnih podataka nije potrebno ako Europol dokaže da je proveo odgovarajuće tehnološke mjere zaštite, s kojima je Europski nadzornik za zaštitu podataka zadovoljan, te da su te mjere primijenjene na dotične osobne podatke pogođene povredom osobnih podataka. Navedene tehničke mjere zaštite trebaju podatke učiniti nedostupnima svim osobama koje nisu ovlaštene pristupiti im.
4. Obavijest osobi na koju se podaci odnose može biti odgođena, zabranjena ili izostavljena ako za to postoji potreba i ako to odgovara zakonskim interesima dotične osobe:
 - (a) kako bi se izbjeglo ometanje službenih, sudskih ili drugih istraga ili postupaka;

Utorak, 25. veljače 2014.

(b) *kako bi se izbjeglo dovođenje u pitanje sprečavanje, otkrivanje, istraga i progon kaznenih djela ili izvršavanje kaznenopravnih sankcija;*

(c) *kako bi se zaštitila javna i nacionalna sigurnost;*

(d) *kako bi se zaštitila prava i slobode trećih strana.* [Am. 159]

Članak 39.

Pravo osobe na koju se podaci odnose na pristup podacima

1. Svaka osoba na koju se podaci odnose ima pravo u razumnim intervalima dobiti informaciju o tome obrađuje li Europol informacije vezane uz nju. Ako se takvi osobni podaci obrađuju, Europol pruža osobi na koju se podaci odnose **barem** sljedeće informacije: [Am. 160]

(a) potvrdu o tome obrađuju li se podaci koji se na nju odnose;

(b) barem informaciju o svrhama obrade, kategorijama dotičnih podataka, **razdoblju u kojem će podaci biti pohranjeni** i primateljima kojima se podaci otkrivaju; [Am. 161]

(c) priopćenje u razumljivom obliku o podacima koji se obrađuju i svim dostupnim informacijama o njihovim izvorima.

(ca) *podaci o pravnoj osnovi na temelju koje se obrađuju podaci;* [Am. 162]

(cb) *postojanje prava da se od Europola zatraži ispravak, brisanje ili ograničavanje obrade osobnih podataka koji se tiču osobe čiji se podaci obrađuju;* [Am. 163]

(cc) *kopija podataka koji se obrađuju.* [Am. 164]

2. ~~Svaki subjekt obrade podataka koji~~ **Svaka osoba na koju se podaci odnose koja** želi **primijeniti** ostvariti pravo pristupa ~~na pristup~~ osobnim podacima može ~~u tu svrhu~~ **besplatno za to** podnijeti zahtjev tijelu ~~koje je imenovano u imenovanom za~~ tu svrhu u državi članici ~~po njegovom vlastitom izboru bez stvaranja pretjeranih troškova.~~ To tijelo zahtjev bez odlaganja upućuje Europolu, a, u svakom slučaju, u roku od mjesec dana od primitka. **Europol potvrđuje primitak zahtjeva.** [Am. 165 i 234]

3. Europol odgovara na zahtjev bez nepotrebnog odgađanja, a u svakom slučaju u roku od tri mjeseca od ~~njegova~~ primitka **zahtjeva od strane nacionalnog tijela.** [Am. 166]

4. Europol se savjetuje s nadležnim tijelima dotične države članice o odluci koju će donijeti. Odluka o pristupu podacima ovisi o bliskoj suradnji između Europola i država članica kojih se izravno tiče pristup osobe na koju se podaci odnose takvim podacima. Ako država članica ima prigovor na prijedlog Europolovog odgovora, ona obavještava Europol o razlozima svog prigovora.

5. **Pružanje informacija kao odgovor na zahtjev u okviru stavka 1.** ~~Pristup osobnim podacima odbija se samo ili ograničava ako je to~~ **takvo djelomično ili potpuno odbijanje** nužna mjera kako bi se: [Am. 167]

(a) omogućilo Europolu da valjano izvršava svoje zadaće;

(b) zaštitila sigurnosti i javni poredak u državi članici ili spriječilo kazneno djelo;

(c) osiguralo da ni jedna nacionalna istraga neće biti ugrožena;

(d) zaštitila prava i slobode trećih strana.

Svaka odluka o ograničavanju ili odbijanju zatraženih informacija uzima u obzir temeljna prava i interese osobe na koju se podaci odnose. [Am. 168]

6. Europol pismeno obavještava osobu na koju se podaci odnose o svakom odbijanju ili ograničavanju pristupa, o razlozima takve odluke i o njezinom pravu na ulaganje prigovora europskom nadzorniku za zaštitu podataka. Informacije o činjeničnim i pravnim razlozima na kojima se temelji ta odluka mogu se uskratiti ako bi pružanjem takvih informacija ograničenje iz stavka 5. bilo lišeno svoga učinka.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 40.

Pravo na ispravljanje, brisanje i blokiranje

1. Svaki subjekt obrade podataka ima pravo od Europolu tražiti da popravi njegove osobne podatke ukoliko su nepravilni ~~te, ako je to moguće i potrebno~~, da ih dopuni ili ažurira. **[Am. 169]**
2. Svaka osoba na koju se podaci odnose ima pravo od Europolu tražiti brisanje osobnih podataka povezanih s njom ako oni nisu više potrebni za svrhe u koje su bili zakonito prikupljeni ili se dalje zakonito ne obrađuju.
3. Osobni podaci se umjesto brisanja blokiraju ako postoje razumne pretpostavke za vjerovati da bi brisanje moglo utjecati na zakonite interese osobe čiji se podaci obrađuju. Blokirani podaci obrađuju se samo u onu svrhu zbog koje nisu bili izbrisani.
4. Ako su podatke opisane u stavcima 1., 2. i 3. koje drži Europol pružile treće zemlje, međunarodne organizacije ili su dobiveni kao rezultat Europolovih vlastitih analiza, Europol mijenja, briše ili blokira takve podatke **te obavještava, kad je to primjereno, one od kojih potječu ti podaci.** **[Am. 170]**
5. Ako su podatke opisane u stavcima 1. i 2. koje drži Europol izravno Europolu pružile države članice, dotična država članica mijenja, briše ili blokira takve podatke u suradnji s Europolom.
6. Ako su netočni podaci prenijeti drugim prikladnim sredstvima, ako su greške u podacima koje su pružile države članice nastale zbog pogreške pri prijenosu, ako su prenijeti kršenjem ove Uredbe ili nastali njihovim unošenjem, preuzimanjem ili pohranjivanjem na neprikladan način ili kršenjem ove Uredbe od strane Europolu, Europol mijenja ili briše podatke u suradnji s dotičnim državama članicama.
7. U slučajevima iz stavaka 4., 5. i 6., svi primatelji takvih podataka odmah se obavještavaju. U skladu s pravilima koja se na njih primjenjuju, primatelji mijenjaju, brišu ili blokiraju te podatke u svojim sustavima.
8. Europol bez nepotrebnog odgađanja pismeno obavještava osobu na koju se podaci odnose, a u svakom slučaju u roku od tri mjeseca, da su podaci koji je se tiču izmijenjeni, izbrisani ili blokirani.
9. Europol pismeno obavještava osobu na koju se podaci odnose o svakom odbijanju izmjene, o brisanju ili blokiranju te o mogućnosti ulaganja pritužbe europskom nadzorniku za zaštitu podataka i traženju pravnog lijeka.

Članak 41.

Odgovornost u pitanjima zaštite podataka

1. Europol pohranjuje osobne podatke tako da osigurava da se njihov izvor može utvrditi sukladno članku 23.

1a. Europol pohranjuje osobne podatke kako bi se mogli ispraviti i brisati. **[Am. 171]**

2. Odgovornost za kakvoću osobnih podataka iz članka 34. točke (d) ima država članica koja je dostavila te osobne podatke Europolu, a Europol za osobne podatke koje su dostavili tijela Unije, treće zemlje ili međunarodne organizacije, kao i za osobne podatke koje je Europol dobio iz javno dostupnih izvora. **Tijela Unije odgovorna su za kvalitetu podataka prije prijena i uključujući trenutak prijena.** **[Am. 172]**
3. Odgovornost za sukladnost s načelima navedenima u članku 34. točkama (a), (b), (c) i (e) ima Europol.
4. Odgovornost za zakonitost prijena **primjenjiva načela zaštite podataka** imaju: **[Am. 173]**
 - (a) država članica koja je dostavila podatke u slučaju podataka koje su države članice dostavile Europolu; i

Utorak, 25. veljače 2014.

(b) Europol u slučajevima osobnih podataka koje su Europolu dostavile države članice i treće zemlje ili međunarodne organizacije.

5. U slučaju prijenosa između Europola i tijela Unije, odgovornost za zakonitost prijenosa ima Europol. Ne dovodeći u pitanje prethodnu rečenicu, kada Europol prenosi podatke na zahtjev primatelja, i Europol i primatelj nose odgovornost za zakonitost tog prijenosa. Uz to, Europol je odgovoran za sve radnje obrađivanja podataka koje on izvršava.

Europol provjerava nadležnost primatelja i procjenjuje potrebu za prijenosom podataka. Ako se pojave dvojbe u vezi potrebe za prijenosom, Europol od primatelja traži dodatne informacije. Primatelj osigurava da potreba za prijenosom podataka može biti provjerena. Primatelj obrađuje osobne podatke samo u svrhe zbog kojih su preneseni. [Am. 174]

Članak 42.

Prethodna provjera

1. Obrađivanje osobnih podataka **u svim skupovima postupaka obrade koji služe jednoj ili nekoliko povezanih svrha u vezi sa svojim osnovnim aktivnostima** ~~će sačinjavati dio novog sustava arhiviranja koji se stvara~~ podložni su prethodnoj provjeri kada: [Am. 175]

(a) se obrađuju posebne kategorije podataka navedene u članku 36. stavku 2.;

(b) vrsta obrade, posebno zbog korištenja novih tehnologija, mehanizama ili postupaka, predstavlja posebne opasnosti za temeljna prava i slobode osoba na koje se podaci odnose, a posebno za zaštitu njihovih osobnih podataka.

2. Prethodne provjere izvršava europski nadzornik za zaštitu osobnih podataka nakon zaprimanja izvješća službenika za zaštitu podataka koji se, u slučaju nedoumice o potrebi prethodne provjere, savjetuje s europskim nadzornikom za zaštitu podataka.

3. Europski nadzornik za zaštitu podataka dostavlja svoje mišljenje u roku od dva mjeseca od zaprimanja izvješća. Taj se period može obustaviti **u bilo kojem trenutku** sve dok europski nadzornik za zaštitu osobnih podataka ne dobije dodatne zatražene informacije. Ako to zahtijeva složenost pitanja, taj se period odlukom europskog nadzornika za zaštitu podataka može i produžiti za dodatna dva mjeseca. **Nisu moguća više od dva produženja.** O toj se odluci obavještava Europol prije isteka početnog roka od dva mjeseca. [Am. 176]

Ako mišljenje nije dostavljeno do kraja roka od dva mjeseca, ili do kraja njegova eventualnog produljenja, ono se smatra povoljnim.

Ako je mišljenje europskog nadzornika za zaštitu podataka da prijavljeno obrađivanje može uključivati kršenje neke odredbe ove Uredbe, on će po potrebi donijeti prijedloge za izbjegavanje takvih kršenja. Kada Europol ne prilagodi radnje obrađivanja sukladno tome, europski nadzornik za zaštitu podataka može iskoristiti ovlast koju ima u sklopu članka 46. stavka 3.

4. Europski nadzornik za zaštitu podataka vodi registar svih radnji obrađivanja o kojima je obaviješten sukladno stavku 1. Takav registar integriran je u registar iz članka 27. stavka 5. Uredbe (EZ) br. 45/2001.

Članak 43.

Evidentiranje i dokumentacija

1. Radi provjere zakonitosti obrade podataka, samonadzora i osiguravanja cjelovitosti podataka i sigurnosti, Europol vodi zapise o sakupljanju, izmjenama, pristupu, **pronalaženju**, otkrivanju, kombinaciji ili brisanju osobnih podataka. Takvi zapisi ili dokumentacija brišu se nakon tri godine, osim ako podaci nisu i dalje potrebni radi kontrole koja je u tijeku. Ne postoje mogućnost modificiranja tih zapisa. [Am. 177]

2. Zapisi ili dokumentacija pripremljeni u skladu sa stavkom 1. na zahtjev se priopćuju europskom nadzorniku za zaštitu podataka radi nadzora zaštite podataka. Europski nadzornik za zaštitu podataka koristi te informacije samo za nadzor zaštite podataka i osiguravanje pravilnog obrađivanja podataka kao i cjelovitosti i sigurnosti podataka.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 44.

Službenik za zaštitu podataka

1. Upravni odbor imenuje službenika za zaštitu podataka koji je član osoblja. On je u izvršavanju svojih dužnosti nezavisan.
2. Službenika za zaštitu podataka bira se na osnovi njegovih osobnih i profesionalnih kvaliteta te osobito stručnog znanja o zaštiti podataka.
3. Odabir službenika za zaštitu podataka ne dovodi do sukoba interesa između njegove dužnosti kao službenika za zaštitu podataka i bilo koje druge službene dužnosti, osobito u odnosu na primjenu odredbi ove Uredbe.
4. Službenik za zaštitu podataka imenuje se na razdoblje između dvije i pet godina. Moguće je njegovo ponovno imenovanje na trajanje mandata od najviše deset godina. S položaja službenika za zaštitu podataka može ga razriješiti institucija ili tijelo Zajednice koje ga je imenovalo uz pristanak europskog nadzornika za zaštitu podataka u slučaju ako više ne ispunjava uvjete potrebne za obavljanje svojih dužnosti.
5. Službenika za zaštitu podataka nakon njegovog imenovanja institucija ili tijelo koje ga je imenovalo registrira pri europskom nadzorniku za zaštitu podataka.
6. Službenik za zaštitu podataka ne smije u pogledu svojih dužnosti primati nikakve upute.
7. Službenik za zaštitu podataka ima sljedeće zadaće u pogledu osobnih podataka s iznimkom osobnih podataka članova osoblja Europol kao i administrativnih osobnih podataka:
 - (a) nezavisno osiguravati zakonitost i sukladnost s odredbama **unutarnju primjenu odredbi** ove Uredbe u vezi s obradom osobnih podataka; [Am. 178]
 - (b) osiguravati da se zapis o prijenosu i primitku osobnih podataka čuva u skladu s ovom Uredbom;
 - (c) osiguravati da, na zahtjev, osobe na koje se podaci odnose budu obaviještene o svojim pravima iz ove Uredbe;
 - (d) surađivati s osobljem Europol odgovornim za postupke, osposobljavanje i savjetovanje o obradi podataka;
 - (e) surađivati s europskim nadzornikom za zaštitu podataka, **posebice s obzirom na postupke obrade iz članka 42.**; [Am. 179]
 - (f) pripremati godišnje izvješće i o tom izvješću obavještavati Upravni odbor i europskog nadzornika za zaštitu podataka.
- (fa) *djelovati kao kontaktna točka za zahtjeve za pristupom u skladu s člankom 39.*; [Am. 180]
- (fb) *voditi registar o svim postupcima obrade koje Europol provodi, uključujući, gdje je potrebno, podatke o svrsi, kategorijama podataka, primateljima, vremenskim ograničenjima za blokiranje i brisanje, prijenosima u treće zemlje ili međunarodne organizacije te sigurnosnim mjerama*; [Am. 181]
- (fc) *voditi registar o događajima i kršenjima sigurnosti koji utječu na operativne i administrativne osobne podatke.* [Am. 182]
8. Nadalje, službenik za zaštitu podataka izvršava funkcije predviđene Uredbom (EZ) br. 45/2001 u pogledu ~~osobnih podataka članova osoblja Europol kao i administrativnih osobnih podataka.~~ [Am. 183]
9. Službenik za zaštitu podataka pri obavljanju svojih zadataka ima pristup svim podacima koje Europol obrađuje te pristup svim Europolovim prostorijama. **Takav pristup je moguć u bilo kojem trenutku i bez prethodnog zahtjeva.** [Am. 184]

Utorak, 25. veljače 2014.

10. Ako službenik za zaštitu podataka smatra da nisu poštovane odredbe ove Uredbe o obradi osobnih podataka, on o tome obavještava izvršnog direktora sa zahtjevom da u određenom roku riješi tu neusklađenost. Ako izvrši direktor ne riješi neusklađenost obrade podataka unutar određenog roka, službenik za zaštitu podataka obavještava Upravni odbor koji dogovara rok za odgovor. Ako Upravni odbor ne riješi neusklađenost obrade podataka unutar određenog roka, službenik za zaštitu podataka upućuje predmet europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

11. Upravni odbor usvaja provedbena pravila u vezi sa službenikom za zaštitu podataka. Ta provedbena pravila osobito se odnose na postupak odabira za mjesto službenika za zaštitu podataka i njegovo razrješenje, zadaća, dužnosti i ovlasti i jamstva kojim se osigurava neovisnosti službenika za zaštitu osobnih podataka. Europol službeniku za zaštitu osobnih podataka osigurava osoblje i sredstva potrebna za izvršavanje njegovih dužnosti. Članovi tog osoblja imaju pristup osobnim podacima koji se obrađuju u Europolu i pristup prostorijama Europola samo do one mjere koja je potrebna za izvršavanje njihovih zadaća. **Takav pristup je moguć u bilo kojem trenutku i bez prethodnog zahtjeva.** [Am. 185]

11a. Europski nadzornik za zaštitu podataka raspolaže potrebnim sredstvima za ispunjavanje svojih zadataka. [Am. 186]

Članak 45.

Nadzor nacionalnog nadzornog tijela

1. Svaka država članica imenuje nacionalno nadzorno tijelo koje ima, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, zadaću nezavisnog nadzora dopustivosti prijenosa, njegovog dohvata i svakog obavještavanja Europola o osobnim podacima od strane dotične države članice te provjeravanja krše li takav prijenos, dohvat ili obavještavanje prava osobe na koju se podaci odnose. U tu svrhu nacionalno nadzorno tijelo ima pristup, u prostorijama nacionalne jedinice ili časnika za vezu, podacima koje je Europolu dostavila njegova država članice u skladu s mjerodavnim nacionalnim postupcima.

2. Radi izvršavanja svoje nadzorne funkcije, nacionalna nadzorna tijela imaju pristup uredima i dokumentima svojih časnika za vezu u Europolu.

3. Nacionalna nadzorna tijela u skladu s mjerodavnim nacionalnim postupcima nadziru aktivnosti nacionalnih jedinica i časnika za vezu u mjeri u kojoj su takve aktivnosti relevantne za zaštitu osobnih podataka. Ona o svim radnjama poduzetima u odnosu na Europol obavještavaju europskog nadzornika za zaštitu podataka.

4. Svaka osoba ima pravo zatražiti od nacionalnog nadzornog tijela da provjeri jesu li prijenos ili obavještavanje Europola u bilo kojem obliku o podacima povezanim sa njom te pristup dotične države tim podacima zakoniti. To se pravo primjenjuje u skladu s nacionalnim zakonom države članice u kojoj je zahtjev podnesen.

Članak 46.

Nadzor europskog nadzornika za zaštitu podataka

1. Europski nadzornik za zaštitu podataka odgovoran je za nadzor i osiguravanje primjene odredaba ove Uredbe koje se odnose na zaštitu temeljnih prava i sloboda fizičkih osoba u odnosu na obradu osobnih podataka koju provodi Europol te za savjetovanje Europola i osoba na koje se podaci odnose o svim pitanjima u vezi s obradom osobnih podataka. On u tu svrhu ispunjava dužnosti iz stavka 2. i primjenjuje ovlasti koje ima iz stavka 3.

2. Europski nadzornik za zaštitu podataka ima sljedeće dužnosti u skladu s ovom Uredbom:

(a) primati i istraživati pritužbe te u razumnom razdoblju obavještavati osobu na koju se podaci odnose o ishodu obrade;

(b) provodi ispitivanja, bilo na vlastitu inicijativu ili na temelju pritužbe, te ~~u razumnom roku~~ **odmah** o ishodima obavještava osobe na koje se podaci odnose; [Am. 187]

(c) nadzirati i osiguravati primjenu odredaba ove Uredbe i svih drugih akata Unije povezanih sa zaštitom fizičkih osoba u pogledu obrade osobnih podataka koju provodi Europol;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (d) savjetovati Europol, bilo na vlastitu inicijativu ili kao odgovor na neko savjetovanje, o svim pitanjima koja se tiču obrađivanja osobnih podataka, osobito prije donošenja unutarnjih pravila u vezi s zaštitom temeljnih prava i sloboda u pogledu obrade osobnih podataka;
- (e) utvrđivati, javno objavljivati izuzeća, jamstva, ovlaštenja i uvjete iz članka 36. stavka 4. i pružati razloge za njih,
- (f) voditi registar postupaka obrade o kojima je obaviješten temeljem članka 42. stavka 1. i registriranih u skladu s člankom 42. stavkom 4.,
- (g) izvršavati prethodnu provjeru obrade o kojoj je obaviješten.

3. Europski nadzornik za zaštitu podataka temeljem ove Uredbe može:

- (a) savjetovati osobe na koje se podaci odnose u vezi s ostvarenjem njihovih prava;
- (b) uputiti predmet Europolu u slučaju navodnog kršenja odredaba koje uređuju obradu osobnih podataka te po potrebi donositi prijedloge za otklanjanje tog kršenja i poboljšanje zaštite osoba na koje se podaci odnose;
- (c) narediti ispunjavanje zahtjeva za izvršavanje određenih prava u odnosu na podatke u slučajevima kada su takvi zahtjevi bili odbijeni radi kršenja članaka 39 i 40.;
- (d) upozoriti ili opomenuti Europol;
- (e) narediti ispravljanje, brisanje ili uništenje svih podataka koji su bili obrađeni kršenjem odredbi koje uređuju obradu osobnih podataka i o takvim mjerama obavijestiti treće strane kojima su podaci bili otkriveni;
- (f) ~~narediti~~ **upravnom odboru predložiti da naredi** privremenu ili konačnu **djelomičnu ili potpunu** zabranu obrade; [Am. 189]
- (g) proslijediti predmet Europolu te po potrebi i Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji;
- (h) proslijediti predmet Sudu Europske unije na temelju uvjeta iz Ugovora;
- (i) intervenirati u postupcima pred Sudom Europske unije.

4. Europski nadzornik za zaštitu podataka ima ovlast:

- (a) dobiti od Europola pristup svim osobnim podacima i svim informacijama potrebnim za svoje istrage;
- (b) dobiti pristup svim prostorijama u kojima Europol obavlja svoje aktivnosti u slučaju kada postoje opravdani temelji za pretpostaviti da se tamo provode aktivnosti obuhvaćene ovom Uredbom.

5. Europski nadzornik za zaštitu podataka izrađuje godišnje izvješće o aktivnostima nadzora nad Europolom. To je izvješće dio godišnjeg izvješća Europskog nadzornika za zaštitu podataka iz članka 48. Uredbe (EZ) br. 45/2001.

To izvješće uključuje statističke podatke o pritužbama, upitima, istragama, obradi osjetljivih podataka, prijenosima osobnih podataka trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, prethodnim provjerama i izvješćima te o korištenju ovlasti iz stavka 3.

To se izvješće prosljeđuje i podnosi zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor te se prosljeđuje Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima. Na temelju tog izvješća, Europski parlament i Vijeće mogu zatražiti od Europskog nadzornika za zaštitu podataka da poduzme dodatne akcije kako bi osigurao primjenu odredbi ove Uredbe. [Am. 190]

6. Članovi i osoblje europskog nadzornika za zaštitu podataka obvezani su obvezom povjerljivosti u skladu s člankom 69.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 47.

Suradnja između europskog nadzornika za zaštitu podataka i nacionalnih tijela za zaštitu podataka

1. Europski nadzornik za zaštitu podataka blisko surađuje s nacionalnim tijelima za zaštitu podataka o posebnim pitanjima za koja je potrebno nacionalno uključivanje, osobito ako europski nadzornik za zaštitu podataka ili nacionalno nadzorno tijelo pronađu velike nepodudarnosti između praksi država članica ili moguće nezakonit prijenos korištenjem Europolovih kanala za razmjenu informacija, ili u smislu pitanja koja je postavilo jedno ili više nacionalnih nadzornih tijela o provedbi i tumačenju ove Uredbe.

2. **Europski nadzornik za zaštitu podataka može, kad je to relevantno, koristiti stručnost i iskustvo nacionalnih tijela za zaštitu podataka u slučajevima izvedbi svojih dužnosti iz članka 46 stavka 4. 2. Pri provođenju aktivnosti suradnje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka, članovi i osoblje nacionalnih tijela za zaštitu podataka, vodeći računa o načelu supsidijarnosti i proporcionalnosti, imaju jednake ovlasti kao one utvrđene u članku 46. stavku 4. i podliježu istim obavezama kao one utvrđene u članku 46. stavku 6.** europski nadzornik za zaštitu podataka i nacionalno nadzorno tijelo, svatko djelujući unutar svoje nadležnosti, po potrebi razmjenjuju bitne informacije, pomažu jedno drugome u provođenju revizija i inspekcija, proučavaju poteškoća u tumačenju ili primjeni ove Uredbe, proučavaju probleme povezane s primjenom nezavisnog nadzora ili primjenom prava osoba na koje se podaci odnose, izrađuju usklađene prijedloge zajedničkih rješenja bilo kojeg problema te promiču svjesnost o pravima zaštite podataka. [Am. 191]

2a. **Europski nadzornik za zaštitu podataka stalno obavještava nacionalna nadzorna tijela o svim pitanjima koja su za njih relevantna.** [Am. 192]

2b. **U slučajevima kad se posebna pitanja odnose na podatke koji dolaze iz jedne ili više država članica, Europski nadzornik za zaštitu podataka savjetuje se sa zainteresiranim i nadležnim nacionalnim nadzornim tijelima. Europski nadzornik za zaštitu podataka ne donosi odluku o daljnjem djelovanju prije nego što zainteresirana i nadležna nacionalna nadzorna tijela ne obavijeste Europskog nadzornika za zaštitu podataka o svom stajalištu u roku koji utvrdi Europski nadzornik za zaštitu podataka, ali koji ne smije biti kraći od dva mjeseca. Europski nadzornik za zaštitu podataka posebno vodi računa o stajalištu zainteresiranih i nadležnih nacionalnih nadzornih tijela. U slučajevima kad Europski nadzornik za zaštitu podataka namjerava ne slijediti njihovo stajalište, obavještava ih o tome i daje obrazloženje. U slučajevima koje Europski nadzornik za zaštitu podataka smatra iznimno hitnim, može odlučiti hitno djelovati. U takvim slučajevima Europski nadzornik za zaštitu podataka odmah obavještava zainteresirana i nadležna nacionalna nadzorna tijela i obrazlaže hitnost situacije i poduzeta djelovanja.** [Am. 193]

2c. **Europski nadzornik za zaštitu podataka savjetuje se sa zainteresiranim i nadležnim nacionalnim nadzornim tijelima prije poduzimanja bilo koje radnje iz članka 46. stavka 3., točaka (e) do (h). Europski nadzornik za zaštitu podataka posebno vodi računa o stajalištu zainteresiranih i nadležnih nacionalnih nadzornih tijela koje je dostavljeno u roku koji je on odredio i koji nije kraći od dva mjeseca. Ako Europski nadzornik za zaštitu podataka ima namjeru odlučiti da ne slijediti stajalište nacionalnih nadzornih tijela, obavještava ih o tome i daje obrazloženje. U slučajevima koje Europski nadzornik za zaštitu podataka smatra iznimno hitnim, može odlučiti hitno djelovati. U takvim slučajevima Europski nadzornik za zaštitu podataka odmah obavještava zainteresirana i nadležna nacionalna nadzorna tijela i obrazlaže hitnost situacije i poduzeta djelovanja. Europski nadzornik za zaštitu podataka suzdržava se od poduzimanja radnji ako su sva nacionalna nadzorna tijela Europskog nadzornika za zaštitu podataka obavijestila o svom negativnom stajalištu.** [Am. 194]

3. **Nacionalna nadzorna šefovi nacionalnih nadzornih tijela i europski nadzornik za zaštitu podataka sastaju se po potrebi barem jednom godišnje kako bi raspravljali o strateškim i političkim pitanjima ili drugim pitanjima iz stavaka 1. i 2.** Trošak i održavanje takvih sjednica snosi europski nadzornik za zaštitu podataka. Poslovnik se usvaja na prvoj sjednici. Daljnje metode rada razvijaju se zajednički po potrebi. [Am. 195]

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 48.

Administrativni osobni podaci i ~~podaci o osoblju~~ [Am. 196]

Uredba (EZ) br. 45/2001 primjenjuje se na sve ~~osobne podatke članova osoblja Europol~~ kao i administrativne osobne podatke koje drži Europol. [Am. 197]

Poglavlje VIII.

PRAVNI LIJEKOVI I ODGOVORNOST

Članak 49.

Pravo na ulaganje pritužbe europskom nadzorniku za zaštitu podataka

1. Svaka osoba na koju se podaci odnose ima pravo uložiti pritužbu europskom nadzorniku za zaštitu podataka ako smatra da obrada podataka povezanih s njom nije u skladu s odredbama ove Uredbe.
2. Ako se pritužba odnosi na odluku kako je navedeno u članku 39. ili 40., europski nadzornik za zaštitu podataka savjetuje se s nacionalnim nadzornim tijelima ili nadležnim sudskim tijelom u državi članici koja je izvor tih podataka ili državi članici koje se to izravno tiče. ~~Odluka europskog nadzornika za zaštitu podataka, koja može čak biti odbijanje prenošenja ikakvih informacija, donosi se u bliskoj suradnji s nacionalnim nadzornim tijelom ili nadležnim sudskim tijelom ili u državama članicama koje su izvor tih podataka ili kojih se to izravno tiče.~~ [Am. 198]
3. Ako se pritužba odnosi na obradu podataka koje je država članica dostavila ~~Europolu~~ **Europolu**, Europski nadzornik za zaštitu podataka ~~osigurava ispravnu provedbu provjera u uskoj~~ suradnji s nacionalnim nadzornim tijelom države članice koja je dostavila podatke **osigurava zakonitu obradu podataka u dotičnoj državi članici i ispravnu provedbu potrebnih provjera.** [Am. 199]
4. Ako se pritužba odnosi na obrađivanje podataka koje je Europol dobio od tijela EU-a, trećih zemalja ili međunarodnih organizacija, europski nadzornik za zaštitu podataka osigurava da je Europol izvršio potrebne provjere.

Članak 50.

Pravo na pravni lijek protiv europskog nadzornika za zaštitu podataka

Tužbe protiv odluka europskog nadzornika za zaštitu podataka pokreću se na Sudu Europske Unije.

Članak 51.

Opće odredbe o odgovornosti i pravu na nadoknadu

1. Ugovorna odgovornost Europolu uređuje se zakonom koji se primjenjuje na predmetni ugovor.
2. Sud Europske unije nadležan je za donošenje presuda na temelju bilo koje arbitražne klauzule sadržane u ugovoru koji je sklopio Europol.
3. Ne dovodeći u pitanje članak 52., u slučaju neugovorne odgovornosti, Europol u skladu s općim načelima koja su zajednička zakonima država članica nadoknađuje svu štetu koju prouzroče njezini odjeli ili njezino osoblje pri obavljanju svojih dužnosti.
4. Sud Europske unije nadležan je u sporovima za naknadu šteta iz stavka 3.
5. Osobna odgovornost osoblja Europolu prema Europolu uređuje se odredbama utvrđenima u Pravilniku o osoblju ili Uvjetima zaposlenja koji se primjenjuju na njih.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 52.

Odgovornost za nepravilno obrađivanje osobnih podataka i pravo na nadoknadu

1. Svaka osoba koja je pretrpjela štetu kao posljedicu nezakonitih radnji obrađivanja podataka ima pravo na primanje nadoknade za pretrpljenu štetu, bilo od Europolu u skladu s člankom 340. UFEU-a ili od države članice u kojoj je došlo do događaja zbog kojeg je nastala šteta, u skladu s njezinim nacionalnim zakonodavstvom. Osoba pokreće postupak protiv Europolu na Sudu Europske unije ili protiv države članice na nadležnom nacionalnom sudu te države članice.
2. Svaki spor između Europolu i država članica oko konačne odgovornosti za nadoknadu koja je dodijeljena nekoj osobi u skladu sa stavkom 1. upućuje se Upravnom odboru koji donosi odluku dvotrećinskom većinom svojih članova, ne dovodeći u pitanje pravo na pobijanje te odluke u skladu s člankom 263. UFEU-a.

Poglavlje IX.

PARLAMENTARNI NADZOR

Članak 53.

Zajednički parlamentarni nadzor

1. *Mehanizam za kontrolu aktivnosti Europolu koju vrši Europski parlament zajedno s nacionalnim parlamentima ostvaruje se u formi posebne zajedničke skupine za parlamentarni nadzor, koja se treba osnovati u okviru nadležnog odbora Europskog parlamenta, a članovi su joj punopravni članovi nadležnog odbora Europskog parlamenta i jedan predstavnik nadležnog odbora nacionalnog parlamenta za svaku državu članicu i zamjenik. Države članice s dvodomnim parlamentarnim sustavom mogu umjesto toga imati predstavnika iz svakog doma.*
2. *Sastanke zajedničke skupine za parlamentarni nadzor uvijek saziva predsjednik nadležnog odbora Europskog parlamenta u prostorijama Europskog parlamenta. Sastancima supredsjedaju predsjednik nadležnog odbora Europskog parlamenta i predstavnik nacionalnog parlamenta države članice koja predsjedava rotirajućim predsjedništvom Vijeća.*
3. *Zajednička skupina za parlamentarni nadzor nadzire primjenu odredaba ove Uredbe, pogotovo u vezi s njihovim učinkom na temeljna prava i slobode fizičkih osoba.*
4. *U tu svrhu zajednička skupina za parlamentarni nadzor ima sljedeće zadaće:*
 1. *a) Predsjednik Upravnog odbora i izvršni direktor i predstavnik Komisije dolaze pred Europski parlament, zajedno s nacionalnim parlamentima, na njihov Odbor za parlamentarni nadzor na njegov zahtjev, kako bi raspravljali o pitanjima u vezi s Europolom, uzimajući u obzir, po potrebi, obveze diskrecije i povjerljivosti. Odbor može po potrebi odlučiti na svoje sastanke pozvati druge relevantne osobe;*

2. *b) Europski nadzornik za zaštitu podataka pojavljuje se pred zajedničkom skupinom za parlamentarni nadzor na njezin zahtjev najmanje jednom godišnje kako bi raspravljao o pitanjima u vezi sa zaštitom temeljnih prava i sloboda fizičkih osoba, a posebno zaštitom podataka, u pogledu djelovanja Europolu, uzimajući po potrebi u obzir obveze diskrecije i povjerljivosti. Europolovih aktivnosti koje provodi Europski parlament zajedno s nacionalnim parlamentima primjenjuje se u skladu s ovom Uredbom.*

Na sastancima zajedničke skupine za parlamentarni nadzor predočavaju se sljedeći dokumenti o kojima se raspravlja:

- nacrt godišnjih i višegodišnjih programa rada iz članka 15.;
- konsolidirano godišnje izvješće o aktivnostima Europolu iz članka 14.
- godišnje izvješće Europskog nadzornika za zaštitu podataka o nadzornim aktivnostima Europolu iz članka 46.;

Utorak, 25. veljače 2014.

- izvješće o ocjeni koje sastavlja Komisija kako bi se razmotrile djelotvornost i učinkovitost Europol, na koje se upućuje u članku 70.

Sljedeće osobe pojavljuje se pred zajedničkom skupinom za parlamentarni nadzor na njezin zahtjev:

- kandidati odabrani za radno mjesto izvršnog direktora iz članka 56. stavka 2.;
- izvršni direktor čiji se mandat planira produžiti, kako je predviđeno člankom 56. stavkom 5.;
- izvršni direktor, kako bi podnijeli izvješće o radu.

Predsjednik Upravnog odbora obavještava zajedničku skupinu za parlamentarni nadzor prije smjene izvršnog direktora, kao i razloge i temelje za svoju odluku.

3.5. Uz obveze obavještavanja i savjetovanja navedene u ovoj Uredbi, Europol, **Europol, osim toga**, vodeći računa o obvezama diskrecije i povjerljivosti **zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor radi informacije**, prenosi sljedeće: Europskom parlamentu i nacionalnim parlamentima informacije:

- procjene prijatni, strateške analize i izvješća o općim situacijama povezane s ciljevima Europol kao i rezultate studija i procjena koje je ovlastio Europol;
- radne dogovore usvojene u skladu s člankom 31. stavkom 1.

6. **Zajednička skupina za parlamentarni nadzor može zatražiti sve relevantne dokumente potrebne za izvršavanje svojih zadaća uz poštovanje uvjeta iz Uredbe (EZ) br. 1049/2001⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća i pravila o postupanju Europskog parlamenta s povjerljivim informacijama.**

7. **Zajednička skupina za parlamentarni nadzor može sastaviti sažetak zaključak o aktivnostima nadzora nad Europolom za Europski parlament.** [Am. 200]

Članak 54.

Pristup Europskog parlamenta klasificiranim informacijama koje su obrađene Europolu ili putem njega

1. S ciljem omogućavanja izvršavanja parlamentarnog nadzora nad aktivnostima Europol u skladu s člankom 53., pristup klasificiranim informacijama Europske unije i osjetljivim neklasificiranim informacijama koje obrađuje Europol ili se obrađuju putem njega, ~~može odobrava se na zahtjev odobriti Europskom parlamentu i njegovim~~ **i kad je to relevantno zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor i njezinim predstavnicima, a nakon pristanka pružatelja informacija.**

2. **S obzirom na osjetljivost i povjerljivost tih informacija**, pristup povjerljivim podacima Europske unije i osjetljivim podacima koji nisu povjerljivi mora biti u skladu s ~~osnovnim načelima i minimalnim standardima iz članka 69.~~ **pravilima o postupanju Europskog parlamenta s povjerljivim informacijama⁽²⁾. Dodatni detalji se mogu biti regulirani radnim sporazumom zaključenim između Europol i Europskog parlamenta.** [Am. 201]

Poglavlje X.

OSOBLJE

Članak 55.

Opće odredbe

1. Pravilnik o osoblju i Uvjeti zaposlenja drugih službenika te pravila usvojena sporazumom između institucija Unije radi davanja učinka tom Pravilniku o osoblju i Uvjetima o zaposlenju ostalih službenika primjenjuju se na osoblje Europol uz iznimku osoblja koje na dan primjene ove Uredbe potpada pod ugovore koje je Europol zaključio na način utvrđen Konvencijom o Europolu.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.)

⁽²⁾ Kako je utvrđeno Odlukom Predsjedništva Europskog parlamenta od 15. travnja 2013.

Utorak, 25. veljače 2014.

2. Osoblje Europolu sastoji se od privremenog osoblja i/ili ugovornog osoblja. Upravni odbor odlučuje koja se privremena mjesta predviđena planom zapošljavanja mogu popuniti samo osobljem koje je zaposleno kod nadležnih tijela država članica. Osoblje zaposleno za popunjavanje takvih mjesta je privremeno osoblje kojem može biti dodijeljen samo ugovor na određeno vrijeme koji je moguće jednom produžiti na određeno razdoblje.

2a. Tijelo odgovorno za imenovanja u potpunosti iskorištava mogućnosti iz Pravilnika o osoblju te omogućava specijaliziranom osoblju, kao što su stručnjaci za informacijske tehnologije, više funkcijsku skupinu i platni razred u skladu s njihovim kvalifikacijama kako bi na idealan način ispunili zadaće Agencije u skladu s člankom 4. [Am. 202]

Članak 56.

Izvršni direktor

1. Izvršni direktor zaposlen je kao privremeni djelatnik Europolu u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika.

2. Izvršnog direktora imenuje Upravni odbor, **u skladu s postupkom suradnje, koji se odvija na sljedeći način:**

(a) na temelju popisa s najmanje tri kandidata koji je odbor koji čini predstavnik Komisije u Upravnom odboru i dva druga člana Upravnog odbora predložio nakon otvorenog i transparentnog selekcijskog postupaka, od kandidata će se zatražiti da se obrate Vijeću i zajedničkoj skupini za parlamentarni odbor i da odgovore na njihova pitanja;

(b) Zajednička skupina za parlamentarni nadzor i Vijeće zatim će dati svoje mišljenje i navesti svoj redoslijed prednosti;

(c) Upravni odbor imenuje izvršnog direktora uzimajući u obzir ta mišljenja.

Radi sklapanja ugovora s izvršnim direktorom, Europol zastupa predsjednik Upravnog odbora.

Kandidat kojeg izabere Upravni odbor može biti pozvan da prije imenovanja da izjavu ispred nadležnog odbora Europskog parlamenta te da odgovori na pitanja koja postave njegovi zastupnici. [Am. 203]

3. Mandat izvršnoga direktora traje pet godina. Do kraja tog razdoblja Komisija provodi ocjenjivanje kojim se uzima u obzir ocjena rada izvršnog direktora te budući zadaci i izazovi Europolu.

4. **Upravni odbor, nakon što zatraži mišljenje zajedničke skupine za parlamentarni nadzor te** na prijedlog Komisije koja uzima u obzir ocjenu iz članka 3. ~~Upravni odbor~~ može jedanput produžiti mandat izvršnog direktora za najviše pet godina. [Am. 204]

5. Upravni odbor obavještava Europski parlament ako namjerava produžiti mandat izvršnog direktora. U mjesecu koji prethodi takvom produženju mandata izvršni direktor može biti pozvan da da izjavu ispred nadležnog odbora Europskog parlamenta te da odgovori **prije tog produljenja zajednička skupina za parlamentarni nadzor poziva izvršnog direktora kako bi dao** na pitanja njegovih njezinih članova. [Am. 205]

6. Izvršni direktor kojem je produžen mandat na kraju posljednjeg mandata ne smije sudjelovati u drugom postupku odabira za isto radno mjesto.

7. Izvršni direktor može biti razriješen dužnosti samo na temelju odluke Upravnog odbora, **koja je obrazložena zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor i Vijeću** usvojene na prijedlog Komisije. [Am. 206]

8. Upravni odbor donosi odluke o imenovanju, produženju mandata i smjenjivanju izvršnog direktora i/ili zamjenika izvršnog(ih) direktora na osnovi dvotrećinske većine svojih članova s pravom glasa.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 57.

Zamjenici izvršnog direktora

- ~~Četiri zamjenika izvršnog direktora, uključujući i jednog odgovornog za osposobljavanje, pomažu Izvršnom direktoru~~ **pomažu tri zamjenika.** ~~Zamjenik izvršnog direktora za osposobljavanje odgovoran je za upravljanje Akademijom Europolu i njezinim aktivnostima.~~ Izvršni direktor utvrđuje zadaće svih ostalih. [Am. 207]
- Članak 56. primjenjuje se na zamjenike izvršnog direktora. S izvršnim se direktorom savjetuje prije njegovog imenovanja ili smjenjivanja.

Članak 58.

Upućeni nacionalni stručnjaci i ostalo osoblje

- Europol može koristiti upućene nacionalne stručnjake ili drugo osoblje koje nije zaposleno u agenciji.
- Upravni odbor donosi odluku kojom utvrđuje pravila o upućivanju nacionalnih stručnjaka Europolu.

Poglavlje XI.

FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 59.

Proračun

- Procjene svih prihoda i rashoda Europolu pripremaju se svake financijske godine, koja odgovara kalendarskoj godini, i prikazuju se u proračunu Europolu.
- Proračun Europolu je izjednačen u pogledu prihoda i rashoda.
- Ne dovodeći u pitanje ostale resurse, prihod Europolu obuhvaća prilog Unije koji ulazi u opći proračun Europske unije.
- Europol može imati koristi od financiranja iz Unije u obliku sporazuma o delegaciji ili *ad-hoc* i iznimnih odobrenja bespovratnih sredstava odgovarajućih instrumenata koji podržavaju politike Unije.
- Rashodi Europolu uključuju naknade osoblju, administrativne i infrastrukturne troškove i operativne troškove.

Članak 60.

Donošenje proračuna

- Izvršni direktor svake godine izrađuje nacrt izjave o procjenama prihoda i rashoda Europolu za sljedeću financijsku godinu, uključujući i plan zapošljavanja, i šalje ga Upravnom odboru.
- Upravni odbor na osnovi tog nacrta donosi privremeni nacrt procjene o prihodima i rashodima Europolu za sljedeću financijsku godinu. Taj privremeni nacrt procjene prihoda i rashoda Europolu šalje se Komisiji svake godine do [datum je naznačen u Okvirnoj financijskoj uredbi]. Upravni odbor **do 31. ožujka** šalje i **podnosi zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor, Komisiji, Vijeću i nacionalnim parlamentima konačni** ~~konačan~~ nacrt procjene, koji uključuje i nacrt plana **radnih mjesta** ~~zapošljavanja, Komisiji, Europskom parlamentu i Vijeću do 31. ožujka.~~ [Am. 208]
- Komisija šalje izjavu o procjeni Europskom parlamentu i Vijeću (proračunsko tijelo) zajedno s nacrtom općeg proračuna Europske unije.
- Na osnovi izjave o procjenama, Komisija u nacrt općeg proračuna Europske unije unosi procjene koje smatra nužnima za plan zapošljavanja i svotu priloga koju tereti opći proračun, koji će predstaviti proračunskom tijelu u skladu s člancima 313. i 314. UFEU-a.

Utorak, 25. veljače 2014.

5. Proračunsko tijelo odobrava dodjelu doprinosa Europolu.
6. Proračunsko tijelo usvaja Europolov plan zapošljavanja.
7. Upravni odbor usvaja proračun Europola. On postaje konačan nakon konačnog usvajanja općeg proračuna Unije. Prema potrebi se usklađuje prema njemu.
8. Za svaki projekt, osobito projekte građenja, za koji je vjerojatno da će imati značajan učinak na proračun, primjenjuju se odredbe [Okvirna financijska uredba].

Članak 61.

Izvršenje proračuna

1. Proračun Europola provodi izvršni direktor.
2. Izvršni direktor svake godine šalje proračunskom tijelu sve informacije koje se odnose na rezultate postupaka procjene.

Članak 62.

Podnošenje financijskih izvješća i izvješća o izvršenju proračuna

1. Računovodstveni službenik Europola najkasnije do 1. ožujka nakon svake financijske godine dostavlja privremena financijska izvješća računovodstvenom službeniku Komisije i Revizorskom sudu.
2. Europol **šalje** izvješće o proračunskom i financijskom upravljanju ~~dostavlja Europskom parlamentu~~, **i podnosi ga zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor**, Vijeću i Revizorskom sudu **najkasnije** do 31. ožujka sljedeće financijske godine. [Am. 209]
3. Računovodstveni službenik Komisije najkasnije do 31. ožujka nakon svake financijske godine dostavlja privremena financijska izvješća Europola konsolidirana s izvješćima Komisije Revizorskom sudu.
4. Nakon primitka primjedbi Revizorskog suda na privremena financijska izvješća Europola u skladu s člankom 148. Financijske uredbe, računovodstveni službenik sastavlja završna financijska izvješća Europola. Izvršni direktor ga predaje Upravnom odboru na donošenje mišljenja.
5. Upravni odbor daje mišljenje o završnim financijskim izvješćima Europola.
6. Najkasnije do 1. srpnja po isteku svake financijske godine izvršni direktor prosljeđuje **i podnosi** završna financijska izvješća zajedno s mišljenjem Upravnog odbora ~~Europskom parlamentu~~, **zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor**, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu i nacionalnim parlamentima. [Am. 210]
7. Završna financijska izvješća se objavljuju.
8. Izvršni direktor šalje Revizorskom sudu odgovor na primjedbe objavljene u njegovom godišnjem izvješću najkasnije do [datum utvrđen u Okvirnoj financijskoj uredbi]. Taj odgovor dostavlja i Upravnom odboru.
9. Izvršni direktor dostavlja Europskom parlamentu na njegov zahtjev sve podatke koji su potrebni za nesmetano provođenje postupka prihvatanja izvješća o izvršenju za predmetnu financijsku godinu, u skladu s člankom 165. stavkom 3. Financijske uredbe.
10. Europski parlament na temelju preporuke Vijeća koje odlučuje kvalificiranom većinom prije 15. svibnja godine N + 2 prihvaćaju izvješća o izvršenju proračuna izvršnog direktora za izvršenje proračuna za godinu N.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 63.

Financijski propisi

1. Nakon savjetovanja s Komisijom Upravni odbor donosi financijske propise koji se primjenjuju na Europol. Propisi se ne mogu razlikovati od [Okvirne financijske uredbe] osim ako je takvo odstupanje izričito nužno za rad Europola i ako Komisija unaprijed da svoj pristanak **Europski parlament obavještava se o svakom takvom odstupanju.** [Am. 211]
- ~~2. Zbog posebnosti članova mreže nacionalnih ustanova za osposobljavanje, koje su jedina tijela sa specifičnim karakteristikama i tehničkim sposobnostima za izvršavanje odgovarajućih aktivnosti osposobljavanja, ti članovi mogu dobiti bespovratna sredstva bez poziva za dostavu prijedloga u skladu s člankom 190. stavkom 1. točkom (d) Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1268/2012.⁽¹⁾ [Am. 212]~~

Poglavlje XII.

RAZNE ODREDBE

Članak 64.

Pravni status

1. Europol je tijelo Europske unije. On ima pravnu osobnost.
2. U svakoj državi članici Europol ima najširu moguću pravnu sposobnost dodijeljenu pravnim osobama u skladu sa zakonodavstvom države članice o kojoj je riječ. Europol može osobito stjecati i raspolagati pokretnom i nepokretnom imovinom i biti stranka u sudskim postupcima.
3. Sjedište Europola je u Haagu u Nizozemskoj.

Članak 65.

Povlastice i imunitet

1. Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije primjenjuje se na Europol i njegovo osoblje.
2. Privilegije i imuniteti časnika za vezu i članova njihovih obitelji predmet su sporazum između Kraljevine Nizozemske i ostalih država članica. Taj sporazum predviđa privilegije i imunitete potrebne za pravilno izvršavanje zadaća časnika za vezu.

Članak 66.

Jezični dogovori

1. Odredbe utvrđene u Uredbi br. 1⁽²⁾ primjenjuju se na Europol.
2. Prevoditeljske usluge potrebne za rad Europola pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske unije.

Članak 67.

Transparentnost

1. ~~Za dokumente Europola vrijedi~~ Uredba (EZ) br. 1049/2001⁴³ primjenjuje se na **sve administrativne** dokumente koje posjeduje Europol. [Am. 213]
2. Na osnovi prijedloga izvršnog direktora, a najkasnije šest mjeseci nakon stupanja ove Uredbe na snagu, upravni odbor donosi detaljna pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001 u odnosu na Europolove dokumente.

⁽¹⁾ ~~SL L 362, 31.12.2012., str. 1.~~

⁽²⁾ EEZ Vijeće: Uredba br. 1 kojom se određuju jezici za korištenje u Europskoj ekonomskoj zajednici. (SL 17, 6.10.1958., str. 385/58).

Utorak, 25. veljače 2014.

3. Odluke koje Europol donosi u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 mogu biti predmetom pritužbe Europskom ombudsmanu ili tužbe pred Sudom Europske unije, u skladu s uvjetima utvrđenima u člancima 228. i 263. UFEU-a.

3a. Na svojoj internetskoj stranici Europol objavljuje popis članova svog Upravnog odbora, vanjskih i internih stručnjaka, zajedno s njihovim imovinskim karticama i životopisima. Zapisnici sa sastanaka Upravnog odbora sustavno se objavljuju. Europol može privremeno ili trajno ograničiti objavljivanje dokumenata ako bi to dovelo do rizika ugrožavanja provođenja zadaća Europola, uzimajući u obzir njegove obveze diskrecije i povjerljivosti. [Am. 214]

Članak 67.a

Prvo obavještanje i mehanizam upozorenja

Komisija aktivira sustav za upozoravanje u slučaju ozbiljne zabrinutosti da bi Upravni odbor mogao donijeti odluke koje ne bi bile u skladu s mandatom Europola, koje bi kršile pravo Unije ili bi bile u suprotnosti s ciljevima politike Unije. U takvim slučajevima Komisija službeno postavlja pitanje Upravnom odboru te od njega traži da se suzdrži od donošenja odgovarajuće odluke. U slučaju da Upravni odbor odbije udovoljiti tom zahtjevu, Komisija o tome službeno obavještava Europski parlament i Vijeće radi brzog odgovora. Komisija može od Upravnog odbora tražiti da se suzdrži od provođenja sporne odluke sve dok predstavnici institucija još raspravljaju o tom pitanju. [Am. 215]

Članak 68.

Borba protiv prijevара

1. Kako bi olakšao borbu protiv prijevара, korupcije i drugih nezakonitih djelatnosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 1073/1999, u roku od šest mjeseci od početka rada Europola, on pristupa Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. o unutarnjim istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) ⁽¹⁾ i donosi odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na sve zaposlenike Europola uz uporabu obrasca iz Priloga tom sporazumu.

2. Europski revizorski sud ovlašten je za provođenje revizija, na temelju dokumenata i na licu mjesta, svih korisnika nepovratnih sredstava, izvođača i podizvođača koji su od Europola primili sredstva Unije.

3. OLAF može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na licu mjesta, kako bi ustanovio eventualno postojanje slučajeva prijevара, korupcije ili drugih nezakonitih aktivnosti koje utječu na financijske interese Unije u vezi s bespovratnim sredstvima ili ugovorom kojeg financira Europol, u skladu s odredbama utvrđenima u Uredbi (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽²⁾.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumi o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovori, sporazumi o bespovratnim sredstvima i odluke Europola o bespovratnim sredstvima sadrže odredbe kojima se Europskom revizorskom sudu i OLAF-u daje izričita ovlast za provođenje takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.

Članak 69.

Sigurnosna pravila o zaštiti klasificiranih informacija

Europol donosi vlastita pravila o obvezama diskrecije i povjerljivosti te zaštiti klasificiranih informacija i osjetljivih neklasificiranih informacija Europske unije, vodeći računa o osnovnim načelima i minimalnim standardima Odluke 2011/292/EU. Time su, među ostalim, obuhvaćene odredbe o razmjeni, obradi i pohranjivanju takvih podataka.

⁽¹⁾ SL L 136, 31.5.1999., str. 15.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 70.

Ocjena i pregled

1. Najkasnije pet godina nakon [datum primjene ove Uredbe], a potom nakon svakih pet godina, Komisija naručuje **procjenu, prije svega, ocjenjivanje** kako bi se ocijenili, ~~prije svega,~~ učinak, djelotvornost i učinkovitost Europolu i ~~njegovih~~ **njegova** načina rada, **kao i funkcioniranje mehanizama koje Europski parlament zajedno s nacionalnim parlamentima koristi za nadzor aktivnosti Europolu.** Ocjena se osobito usmjerava na moguću potrebu prilagodbe ciljeva Europolu te financijske posljedice takve prilagodbe. [Am. 216]
2. Komisija prosljeđuje **i dostavlja** izvješće o ocjenjivanju zajedno sa svojim zaključcima o njemu, **a ako je primjenjivo i s prijedlogom izmjene ove Uredbe, zajedničkoj skupini za parlamentarni nadzor, Europskom parlamentu, Vijeću, nacionalnim parlamentima i Upravnom odboru. Osim toga, Komisija Europskom parlamentu, Vijeću i nacionalnim parlamentima dostavlja sve ostale informacije o ocjenjivanju, ako oni to zatraže.** [Am. 217]
3. Pri svakom drugom ocjenjivanju Komisija ocjenjuje i rezultate koje je Europol postigao u pogledu svog cilja, mandata i zadaća. Ako Komisija smatra da daljnje postojanje Europolu više nije opravdano u pogledu ciljeva i zadaća koje su mu dodijeljene, ona može sukladno tome predložiti da se ova Uredba izmjeni ili stavi izvan snage **u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom.** [Am. 218]

Članak 71.

Administrativne istrage

Aktivnosti Europolu podložne su nadzoru Europskog ombudsmana u skladu s člankom 228. UFEU-a.

Članak 72.

Sjedište

1. Potrebne dogovore u pogledu smještaja Europolu u državi članici domaćinu te prostor koji država članica domaćin treba staviti na raspolaganje zajedno s posebnim pravilima koja se u državi članici domaćinu primjenjuju na izvršnog direktora, članove Upravnog odbora, osoblje Europolu i članove njihovih obitelji utvrđuju se Sporazumom o sjedištu između Europolu i države članice u kojoj je sjedište smješteno, donesenom nakon dobivenog odobrenja Upravnog odbora i najkasnije do [2 godine nakon stupanja ove Uredbe na snagu].
2. Država članica domaćin osigurava najbolje moguće uvjete za rad Europolu, uključujući višejezično, europski usmjereno školovanje te primjerenu prometnu povezanost.

Poglavlje XIII.

PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 73.

Opće pravno sljedništvo

1. Europol osnovan ovom Uredbom glavni je pravni sljednik svih ugovora koje **je zaključio, su zaključili,** obveza koje **je preuzeo su preuzeli** i imovine koju **je stekao su stekli** Europol osnovan Odlukom 2009/371/PUP i ~~CEPOL osnovan Odlukom 2005/681/PUP.~~ [Am. 219]
2. Ova Uredba ne utječe na pravnu snagu sporazuma koje je zaključio Europol osnovan Odlukom 2009/371/PUP prije datuma stupanja ove Uredbe na snagu.
3. ~~Ova Uredba ne utječe na pravnu snagu sporazuma koje je zaključio CEPOL osnovan Odlukom 2005/681/PUP prije datuma stupanja ove Uredbe na snagu.~~ [Am. 220]
4. ~~Iznimno od stavka 3., Sporazum o sjedištu zaključen na osnovi Odluke 2005/681/PUP završava s datumom početka primjene ove Uredbe.~~ [Am. 221]

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 74.

Prijelazna rješenja u vezi s Upravnim odborom

1. ~~Mandat članova Upravnog odbora CEPOL-a koji je osnovan na temelju članka 10. Odluke 2005/681/PUP završava [datum stupanja ove Uredbe na snagu]. [Am. 222]~~
2. Mandat članova Upravnog odbora Europol-a koji je osnovan na temelju članka 37. Odluke 2009/371/PUP završava [datum početka primjene ove Uredbe].
3. Upravni odbor koji je osnovan na temelju članka 37. Odluke 2009/371/PUP u razdoblju između datuma stupanja na snagu i datuma početka primjene:
 - (a) vrši funkcije Upravnog odbora prema članku 14. ove Uredbe;
 - (b) priprema usvajanje pravila o obvezama povjerljivosti i diskrecije te zaštiti povjerljivih informacija EU-a iz članka 69. ove Uredbe;
 - (c) priprema sve instrumente potrebne za primjenu ove Uredbe; te
 - (d) revidira nezakonodavne mjere za provedbu Odluke 2009/371/PUP kako bi omogućio Upravnom odboru osnovanom prema članku 13. ove Uredbe donošenje odluke prema članku 78. stavku 2.
4. Komisija bez odgađanja poduzima potrebne mjere nakon stupanja ove Uredbe na snagu kako bi osigurala da Upravni odbor osnovan u skladu s člankom 13. započne s radom [datum početka primjene ove Uredbe];
5. Najkasnije šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe države članice obavještavaju Komisiju o imenima osoba koje su imenovale kao članove i zamjenike članova Upravnog odbora, u skladu s člankom 13.
6. Upravni odbor osnovan prema članku 13. ove Uredbe održava svoju prvu sjednicu [datum početka primjene ove Uredbe]. Tom prigodom, po potrebi, donosi odluku sukladno članku 78. stavku 2.

6a. Upravni odbor sastavlja detaljne odredbe kojima se uređuje postupak iz članka 67.a i podnosi ih Komisiji na odobrenje. [Am. 223]

Članak 75.

Prijelazne odredbe u pogledu izvršnih direktora i zamjenika direktora

1. Izvršnom direktoru imenovanom na temelju članka 38. Odluke 2009/371/PUP dodjeljuju se za preostalo razdoblje njegovog mandata, obveze izvršnog direktora u skladu s člankom 19. ove Uredbe. Preostali uvjeti njegovog ugovora ostaju nepromijenjeni. Ako mu mandat završi nakon [datum stupanja ove Uredbe na snagu], ali prije [datum početka primjene ove Uredbe], automatski se produžuje do godine dana nakon datuma početka primjene ove Uredbe.
2. Ako izvršni direktor nije voljan ili nije u mogućnosti postupiti u skladu sa stavkom 1., Komisija imenuje službenika Komisije koji djeluje kao privremeni izvršni direktor i izvršava dužnosti dodijeljene izvršnom direktoru na razdoblje koje nije dulje od 18 mjeseci, do imenovanja predviđenih člankom 56.
3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se na zamjenike direktora imenovane na temelju članka 38. Odluke 2009/371/PUP.
4. ~~Izvršnom direktoru CEPOL-a imenovanom na temelju članka 11. stavka 1. Odluke 2005/681/PUP dodjeljuju se, za preostalo razdoblje njegovog mandata, funkcije zamjenika izvršnog direktora za osposobljavanje Europol-a. Preostali uvjeti njegovog ugovora ostaju nepromijenjeni. Ako mu mandat završi nakon [datum stupanja ove Uredbe na snagu], ali prije [datum početka primjene ove Uredbe], automatski se produžuje do godine dana nakon datuma početka primjene ove Uredbe. [Am. 224]~~

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 76.

Prijelazne odredbe u pogledu proračuna

1. ~~Za svaku od tri proračunske godine koje slijede nakon stupanja ove Uredbe na snagu, barem 8 milijuna EUR iz operativnih troškova Europol osigurano je za osposobljavanje, kako je opisano u Poglavlju III. [Am. 225]~~
2. Postupak prihvaćanja izvješća o izvršenju u smislu odobrenih proračuna na temelju članka 42. Odluke 2009/371/PUP obavlja se u skladu s pravilima uspostavljenima člankom 43. Odluke 2009/371/PUP i financijskim pravilima Europol.

Poglavlje XIV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 77.

Zamjena

Ovom Uredbom ~~zamjenjuje~~ **zamjenjuje** se i ~~stavlja~~ **stavlja** izvan snage Odluka 2009/371/PUP i ~~Odluka 2005/681/PUP~~. Upućivanja na ~~zamijenjene Odluke~~ **zamijenjenu odluku** tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu. [Am. 226]

Članak 78.

Stavljanje izvan snage

1. Sve zakonodavne mjere za provedbu Odluke 2009/371/PUP i ~~Odluke 2005/681/PUP~~ stavlja se izvan snage ~~počevši~~ s učinkom od datuma ~~dana~~ početka primjene ove Uredbe.
2. Sve nezakonodavne mjere kojima se **provodi Odluka** ~~vrši provedba Odluke~~ 2009/371/PUP kojom se osniva Europski policijski ured (Europol) **ostaje** i ~~Odluke 2005/681/PUP kojom se osniva CEPOL ostaju~~ na snazi nakon [datuma početka primjene ove Uredbe], osim ako Upravni odbor Europol ~~tijekom provedbe~~ **ne odluči drukčije u provedbi** ove Uredbe ~~ne odluči drugačije~~. [Am. 227]

Članak 79.

Stupanje na snagu i primjena

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.
2. Primjenjuje se od [datum početka primjene].

Međutim, članci 73., 74. i 75. primjenjuju se od [datum stupanja ove Uredbe na snagu].

Sastavljeno u ,

Za Europski Parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG I.

Popis kaznenih djela protiv kojih Europol podržava i jača radnje nadležnih tijela država članica i njihovu međusobnu suradnju u skladu s člankom 3. stavkom 1. ove Uredbe

- terorizam,
 - organizirani kriminal,
 - nezakonito trgovanje drogom,
 - nezakonite aktivnosti pranja novca,
 - kriminal povezan s nuklearnim i radioaktivnim tvarima,
 - nezakonito krijumčarenje imigranata,
 - trgovina ljudima,
 - kriminal povezan s motornim vozilima,
 - ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
 - nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivima,
 - otmica, nezakonito oduzimanje slobode i uzimanje talaca,
 - rasizam i ksenofobija,
 - razbojništvo,
 - nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući antikvitete i umjetnička djela,
 - podvala i prijevara, uključujući prijevaru koja šteti financijskim interesima Unije,
 - reketarenje i iznuda,
 - krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
 - krivotvorenje službenih dokumenata i trgovina njima,
 - krivotvorenje novca i sredstava plaćanja,
 - računalni kriminal,
 - korupcija,
 - nezakonita trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,
 - nezakonita trgovina ugroženim životinjskim vrstama,
 - nezakonita trgovina ugroženim biljnim vrstama i sortama,
 - kaznena djela protiv okoliša, uključujući zagađenje iz brodova,
 - nezakonito trgovanje hormonskim tvarima i drugim poticateljima rasta,
 - seksualno zlostavljanje i seksualno iskorištavanje **pojedinaца, posebno** žena i djece. [Am. 228]
-

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG II.

Kategorije osobnih podataka i kategorije osoba čiji se podaci skupljaju i obrađuju u svrhu unakrsne provjere sukladno članku 24. stavku 1. točki (a)

1. Osobni podaci koji se prikupljaju i obrađuju u svrhu unakrsne provjere odnose se na:
 - (a) osobe koje se, u skladu s nacionalnim zakonom dotične države članice, sumnjiči za počinjenje ili sudjelovanje u kaznenom djelu za koje je nadležan Europol ili koje su osuđene za takvo kazneno djelo;
 - (b) osobe u pogledu kojih prema nacionalnog zakona dotične države članice postoje činjenične naznake ili osnove sumnje da će počiniti kazneno djelo za koje je nadležan Europol.
2. Podaci o osobama iz stavka 1. mogu uključivati samo sljedeće kategorije osobnih podataka:
 - (a) prezime, djevojačko prezime, nadimke i svake pseudonime ili lažna imena;
 - (b) datum i mjesto rođenja;
 - (c) državljanstvo;
 - (d) spol;
 - (e) mjesto boravišta, zanimanje i podaci o tome gdje se dotična osoba trenutno nalazi;
 - (f) brojeve socijalnog osiguranja, vozačke dozvole, osobne isprave i putovnice; te
 - (g) po potrebi, sve druge značajke koje bi mogle pomoći pri identifikaciji, uključujući i sve specifične objektivne fizičke značajke koje nisu podložne promjenama, poput daktiloskopskih podataka i profila DNK (utvrdenoga iz nekodirajućeg dijela DNK).
3. Uz podatke iz stavka 2., mogu se prikupljati i obrađivati sljedeće kategorije osobnih podataka u vezi s osobama iz stavka 1.:
 - (a) kaznena djela, navodno počinjena kaznena djela te podaci o tome kada su, gdje i kako (navodno) počinjena;
 - (b) sredstva koja su se koristila ili su se mogla koristiti za počinjenje tih kaznenih djela, uključujući informacije o pravnim osobama;
 - (c) odjeli koji vode slučaj te njihove brojeve predmeta;
 - (d) sumnja u članstvo u kriminalnoj organizaciji;
 - (e) osuđujuće presude, ako se odnose na kaznena djela iz nadležnosti Europolu;
 - (f) stranu koja je unijela podatke.

Ti se podaci mogu dostaviti Europolu čak i ako još ne sadrže bilo kakva upućivanja na osobe.
4. Dodatne informacije koje posjeduju Europol ili nacionalne jedinice o osobama iz stavka 1. mogu se dostaviti svakoj nacionalnoj jedinici ili Europolu ako to netko od njih zatraži. Nacionalne jedinice postupaju u skladu sa svojim nacionalnim pravom.
5. Ako se postupci protiv dotičnih osoba pravomoćno odbace ili ako je ta osoba pravomoćno oslobođena, podaci koji se odnose na predmet u kojem je bilo koja od ovih odluka donesena, brišu se.

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG III.

Kategorije osobnih podataka i kategorije osoba na koje se podaci odnose, a čiji se podaci mogu prikupljati i obrađivati u svrhu analize strateških ili drugih pitanja opće naravi te u svrhu operativnih analiza (sukladno članku 24. stavku 1. točkama (b) i (c))

1. Osobni podaci koji se prikupljaju i obrađuju u svrhu analiza strateških ili drugih pitanja opće naravi i operativnih analiza odnose se na:
 - (a) osobe koje su, u skladu s nacionalnim zakonom dotične države članice, sumnjiči za počinjenje ili sudjelovanje u kaznenom djelu za koje je nadležan Europol ili koje su osuđene za takvo kazneno djelo;
 - (b) osobe u pogledu kojih prema nacionalnog zakona dotične države članice postoje činjenične naznake ili osnove sumnje da će počiniti kazneno djelo za koje je nadležan Europol.
 - (c) osobe koje mogu biti pozvane da svjedoče u istragama u vezi kaznenih djela koja se obrađuju ili u naknadnim kaznenim postupcima;
 - (d) osobe koje su bile žrtve nekog od kaznenih djela koja se obrađuju ili za koje određene činjenice daju razloga vjerovati da bi mogle biti žrtve takvih djela;
 - (e) kontakte i suradnike; te
 - (f) osobe koje mogu pružiti informacije o kaznenim djelima koja se obrađuju.
2. Mogu se obrađivati sljedeće kategorije osobnih podataka, uključujući zajedničke administrativne podatke, kategorija osoba iz stavka 1. točaka (a) i (b):
 - (a) Osobni podaci:
 - i. Sadašnje prezime i bivša prezimena;
 - ii. Sadašnje ime i bivša imena;
 - iii. Djevojačko prezime;
 - iv. Ime oca (ako je potrebno za utvrđivanje identiteta);
 - v. Ime majke (ako je potrebno za utvrđivanje identiteta);
 - vi. Spol;
 - vii. Datum rođenja;
 - viii. Mjesto rođenja;
 - ix. Državljanstvo;
 - x. Bračno stanje;
 - xi. Pseudonim;
 - xii. Nadimak;
 - xiii. Preuzeto ili lažno ime;
 - xiv. sadašnje i bivše boravište i/ili domicil;
 - (b) Fizički opis:
 - i. Fizički opis;
 - ii. Osobni znaci (oznake/ožiljci/tetovaže itd.)
 - (c) Način identifikacije:
 - i. Osobni dokumenti/vozačka dozvola;
 - ii. Brojevi nacionalne osobne iskaznice/putovnice;

Utorak, 25. veljače 2014.

- iii. Nacionalni identifikacijski broj/broj socijalnog osiguranja, ako je primjenjivo;
 - iv. Vizualne slike i druge informacije o izgledu;
 - v. Identifikacijske informacije s područja sudske medicine kao što su to otisci prstiju, profil DNK (utvrđen na temelju nekodirajućega dijela DNK), profil glasa, krvna grupa, informacije o zubima;
- (d) Zanimanje i vještine:
- i. Sadašnje zaposlenje i zanimanje;
 - ii. Bivše zaposlenje i zanimanje;
 - iii. Obrazovanje (škola/sveučilište/strukovna izobrazba);
 - iv. Kvalifikacije;
 - v. Vještine i ostala područja znanja (jezici/ostalo).
- (e) Ekonomske i financijske informacije:
- i. Financijski podaci (bankovni računi i kodovi, kreditne kartice itd.);
 - ii. Gotovina;
 - iii. Dionice/druga imovina;
 - iv. Podaci o imovini;
 - v. Povezanost s trgovačkim društvima;
 - vi. Veze u području bankovnog i kreditnog poslovanja;
 - vii. Porezni status;
 - viii. Druge informacije kojima se otkriva financijsko poslovanje pojedine osobe.
- (f) Podaci o ponašanju:
- i. Stil života (kao što je življenje iznad svojih mogućnosti) i svakodnevnica;
 - ii. Mjesta na kojima se osoba kreće;
 - iii. Mjesta koja osoba često posjećuje;
 - iv. Oružje i drugi opasni predmeti;
 - v. Stupanj opasnosti;
 - vi. Posebni rizici, kao što je vjerojatnost bijega, uporaba dvojnih agenata, veze s osobljem tijela za provedbu zakona;
 - vii. Osobine i profili u vezi s kaznenim djelima;
 - viii. Zloupotreba droga;
- (g) Kontakti i suradnici, uključujući vrstu i narav tih kontakata ili veze
- (h) Korištena sredstva komunikacije, kao što su telefon (fiksni/mobilni), faks, pozivnik dojavljivača, elektronička pošta, poštanske adrese, povezanost(i) internetom;
- (i) Korištena prometna sredstva, kao što su vozila, plovila, zrakoplovi, uključujući informacije o identitetu tih prometnih sredstava (registracijski brojevi);
- (j) Informacije u vezi s kriminalnim radnjama:
- i. Prijašnje osude;
 - ii. Sumnja na umiješanost u kriminalne aktivnosti
 - iii. Modi operandi;
 - iv. Sredstva koja su bila ili mogu biti upotrijebljena za pripremu i/ili počinjenje kaznenih djela;

Utorak, 25. veljače 2014.

- v. Članstvo u kriminalnim skupinama/organizacijama i položaj u skupini/organizaciji;
 - vi. Uloga u kriminalnoj organizaciji;
 - vii. Zemljopisni raspon kriminalnih aktivnosti;
 - viii. Materijal prikupljen tijekom istrage, kao što su videozapisi i fotografije;
- (k) Upućivanja na druge informacijske sustave u kojima su pohranjene informacije o dotičnoj osobi:
- i. Europol;
 - ii. Policijska/carinska tijela;
 - iii. Druga tijela za provedbu zakona;
 - iv. Međunarodne organizacije;
 - v. Javni subjekti;
 - vi. Privatni subjekti.
- (l) Informacije o pravnim osobama koje su povezane s podacima iz točaka (e) i (j):
- i. Naziv pravne osobe;
 - ii. Sjedište;
 - iii. Datum i mjesto osnivanja;
 - iv. Upravni registracijski broj;
 - v. Pravni oblik;
 - vi. Kapital;
 - vii. Područje djelatnosti;
 - viii. Nacionalne i međunarodne podružnice;
 - ix. Direktori;
 - x. Povezanost s bankama.
3. „Kontakti i suradnici” navedeni u stavku 1. točki (e) osobe su za koje postoji dovoljno razloga vjerovati da se od njih mogu dobiti informacije koje se odnose na osobe iz stavka 1. točaka (a) i (b) ovog Priloga i koje su značajne za analizu, pod uvjetom da nisu uključene u jednu od kategorija osoba iz stavka 1. točaka (a), (b), (c), (d) i (f). „Kontakti” su one osobe koje imaju povremene kontakte s osobama iz stavka 1. točaka (a) i (b). „Suradnici” su one osobe koje imaju redovite kontakte s osobama iz stavka 1. točaka (a) i (b).
- U odnosu na kontakte i suradnike, podaci iz stavka 2. mogu se po potrebi čuvati, uz uvjet da ima dovoljno razloga za pretpostaviti da su ti podaci potrebni za analizu uloge tih osoba kao kontakata ili suradnika.
- U tom kontekstu, poštuje se sljedeće:
- (a) odnos tih osoba s osobama iz stavka 1. točaka (a) i (b) pojašnjava se u najkraćem mogućem roku;
 - (b) ako se pretpostavka o postojanju odnosa između tih osoba i osoba iz stavka 1. točaka (a) i (b) pokaže neutemeljenom, podaci se bez odlaganja brišu;
 - (c) ako su te osobe osumnjičene za počinjenje kaznenog djela koje potpada pod ciljeve Europolu, ako su bile osuđene za takvo kazneno djelo ili ako prema nacionalnom pravu dotične države članice, postoje činjenične naznake ili opravdani razlozi za vjerovanje da će počiniti takvo djelo, mogu se pohraniti svi podaci iz stavka 2.;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (d) podaci o kontaktima i suradnicima kontakata, kao i podaci o kontaktima i suradnicima suradnika ne pohranjuju se, osim podataka o vrsti i naravi njihovih kontakata ili veza s osobama iz stavka 1. točaka (a) i (b);
 - (e) ako pojašnjenje na temelju prethodnih točki nije moguće, to se uzima u obzir prilikom odlučivanja o potrebi i opsegu pohrane podataka za daljnju analizu.
4. U vezi s osobama koje su, kako je navedeno stavku 1. točki (d), bile žrtve jednog od razmatranih kaznenih djela ili za koje, na temelju određenih činjenica, postoje razlozi za vjerovanje da bi mogle biti žrtve takvih djela, mogu se pohranjivati podaci iz stavka 2. točke (a) alineje i. do stavka 2. točke (c) alineje iii. ovog Priloga, kao i sljedeće kategorije podataka:
- (a) Identifikacijski podaci žrtve;
 - (b) Razlozi za viktimizaciju;
 - (c) Šteta (fizička/financijska/psihološka/druga);
 - (d) Treba li jamčiti anonimnost;
 - (e) Je li moguće sudjelovanje na sudskoj raspravi;
 - (f) Informacije povezane s kaznenim djelovanjem koje su dale osobe iz stavka 1. točke (d) ili su preko tih osoba dobivene, uključujući informacije o njihovom odnosu s drugim osobama ako je to potrebno za identifikaciju osoba iz stavka 1. točaka (a) i (b);

Prema potrebi mogu se pohraniti i drugi podaci prema stavku 2., ako postoje razlozi za pretpostaviti da su potrebni za analizu uloge osobe kao žrtve ili potencijalne žrtve.

Podaci koji nisu potrebni za daljnju analizu brišu se.

5. U vezi s osobama koje bi, kako je navedeno u stavku 1. točki (c), mogle biti pozvane svjedočiti u istragama povezanim s razmatranim kaznenim djelima ili daljnjim kaznenim postupcima, mogu se pohraniti podaci iz stavka 2. točke (a) alineje i. do stavka 2. točke (c) alineje iii. ovog Priloga, kao i kategorije podataka koje su u skladu sa sljedećim kriterijima:
- (a) informacije povezane s kaznenim djelovanjem dale su takve osobe, uključujući informacije o njihovom odnosu s drugim osobama koje su uključene u analitičku radnu datoteku;
 - (b) podatak o tome treba li zajamčiti anonimnost;
 - (c) podatak o tome treba li zajamčiti zaštitu i tko ju jamči;
 - (d) novi identitet;
 - (e) podatak o tome je li moguće sudjelovanje na sudskoj raspravi.

Prema potrebi mogu se pohraniti i drugi podaci prema stavku 2. ako postoje razlozi za pretpostaviti da su potrebni za analizu uloge takvih osoba kao svjedoka.

Podaci koji nisu potrebni za daljnju analizu brišu se.

6. U vezi s osobama koje, kako je navedeno u stavku 1. točki (f), mogu dostaviti informacije o razmatranim kaznenim djelima, mogu se pohraniti podaci iz stavka 2. točke (a) alineje i. do stavka 2. točke (c) alineje iii. ovog Priloga, kao i kategorije podataka koje su u skladu sa sljedećim kriterijima:
- (a) kodirani osobni podaci;
 - (b) vrsta dostavljenih informacija;
 - (c) podatak o tome treba li zajamčiti anonimnost;
 - (d) podatak o tome treba li zajamčiti zaštitu i tko ju jamči;
 - (e) novi identitet;
 - (f) podatak o tome je li moguće sudjelovanje na sudskoj raspravi;

Utorak, 25. veljače 2014.

(g) negativna iskustva;

(h) nagrade (financijske nagrade/pogodnosti).

Prema potrebi mogu se pohraniti i drugi podaci prema stavku 2. ako postoje razlozi za pretpostaviti da su potrebni za analizu uloge takvih osoba kao informatora.

Podaci koji nisu potrebni za daljnju analizu brišu se.

7. Ako u bilo kojem trenutku tijekom analize na temelju ozbiljnih i potvrđenih naznaka postane jasno da bi osoba trebala biti smještena u drugu kategoriju osoba iz ovog Priloga, a ne u kategoriju u koju je bila prvotno uključena, Europol može obrađivati samo one podatke o toj osobi koji su dopušteni u skladu s tom novom kategorijom, a svi se ostali podaci brišu.

Ako na temelju takvih naznaka postane jasno da bi osoba trebala biti uključena u dvije ili više različitih kategorija iz ovog Priloga, Europol može obrađivati sve podatke koji su dopušteni u okviru tih kategorija.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0122

Uvjeti za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studiranja, razmjene učenika, plaćenog i neplaćenog usavršavanja, volontiranja i obavljanja posla za stan i hranu *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studiranja, razmjene učenika, plaćenog i neplaćenog usavršavanja, volontiranja i obavljanja posla za stan i hranu (preinaka) (COM(2013)0151 – C7-0080/2013 – 2013/0081(COD))

(Redovni zakonodavni postupak – preinaka)

(2017/C 285/38)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0151),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 79. stavak 2. točke (a) i (b) Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0080/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir obrazloženo mišljenje koje je grčki Parlament podnio u okviru Protokola br. 2 o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, u kojemu se tvrdi da nacrti zakonodavnih akata nisu u skladu s načelom supsidijarnosti,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora od 18. rujna 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija od 28. studenoga 2013. ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir Međuinstitucionalni sporazum od 28. studenoga 2001. o primjeni sustavnije metode preinaka pravnih akata ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir pismo Odbora za pravna pitanja od 20. rujna 2013. upućeno Odboru za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove u skladu s člankom 87. stavkom 3. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir članke 87. i 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove i mišljenja Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja i Odbora za pravna pitanja (A7-0377/2013),
- A. budući da, prema mišljenju savjetodavne skupine pravnih službi Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, dotični prijedlog ne sadrži suštinske promjene osim onih koje su kao takve u prijedlogu navedene, te da se prijedlog, što se tiče kodifikacije nepromijenjenih odredaba prethodnih akata i tih promjena, ograničava samo na kodifikaciju postojećih akata bez njihove bitne promjene:
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju, uzimajući u obzir preporuke savjetodavne skupine pravnih službi Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

⁽¹⁾ SL C 341, 21.11.2013., str. 50.

⁽²⁾ SL C 114, 15.4.2014., str. 42.

⁽³⁾ SL C 77, 28.3.2002., str. 1.

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TC1-COD(2013)0081

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studiranja, razmjene učenika, plaćenog i neplaćenog osposobljavanja, dobrovoljnog rada i obavljanja posla za stan i hranu (preinaka)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 79. stavak 2. točke (b) i (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskoga i socijalnoga odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾.

Budući da:

- (1) Potrebno je unijeti niz izmjena u Direktivu Vijeća 2004/114/EZ ⁽⁴⁾ i u Direktivu Vijeća 2005/71/EZ ⁽⁵⁾. Radi jasnoće navedene direktive trebalo bi preinačiti.
- (2) Ovom Direktivom trebalo bi dati odgovor na potrebu utvrđenu u izvješćima o provedbi dviju direktiva ⁽⁶⁾ kako bi se ispravile utvrđene slabosti, **osigurala transparentnost i pravna sigurnost** te dao koherentan pravni okvir za razne skupine koje u Uniju dolaze iz trećih zemalja. Stoga bi njome trebalo postojeće odredbe za različite skupine pojednostaviti i uskladiti u jedinstvenom instrumentu. Unatoč razlikama među skupinama obuhvaćenim ovom Direktivom, one dijele niz zajedničkih karakteristika što omogućava da se pitanja u vezi s njima rješavaju zajedničkim pravnim okvirom na razini Unije. [Am. 1.]
- (3) Ova Direktiva trebala bi doprinijeti Stockholmskom programu, čija je namjena usklađivanje nacionalnih zakona o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja. Imigracija izvan Unije izvor je vrlo kvalificiranih ljudi, a posebno je velika potražnja za studentima i istraživačima. Oni imaju važnu ulogu stvaranja ključne vrijednosti Unije – ljudskog kapitala – osiguravajući pametan, održiv i uključiv rast, te stoga doprinose ostvarivanju ciljeva Strategije Europa 2020.
- (4) Nedostaci naglašeni u izvješćima o provedbi dviju direktiva uglavnom se odnose na uvjete prijema, prava, postupovna jamstva, pristup studenata tržištu rada tijekom studiranja, odredbe o mobilnosti unutar Unije te nedostatku usklađenosti jer je obuhvaćanje nekih skupina, poput volontera, učenika i neplaćenih pripravnika, ostavljeno na odabir državama članicama. Naknadnim opsežnijim savjetovanjima uočena je potreba za boljim mogućnostima traženja posla za istraživače i studente te za boljom zaštitom osoba koje obavljaju poslove za stan i hranu i plaćenih pripravnika koji nisu obuhvaćeni postojećim instrumentima.

⁽¹⁾ SL C 341, 21.11.2013., str. 50.

⁽²⁾ SL C 114, 15.4.2014., str. 42.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 25. veljače 2014.

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 2004/114/EZ od 13. prosinca 2004. o uvjetima prihvata državljana trećih zemalja u svrhu studija, razmjene učenika, osposobljavanja bez naknade ili volonterstva (SL L 375, 23.12.2004., str. 12.).

⁽⁵⁾ Direktiva Vijeća 2005/71/EZ od 12. listopada 2005. o posebnom postupku za ulazak državljana trećih zemalja u svrhu znanstvenog istraživanja (SL L 289, 3.11.2005., str. 15.).

⁽⁶⁾ COM(2011)0587 i COM(2011)0901.

Utorak, 25. veljače 2014.

- (5) Za postupnu uspostavu područja slobode, sigurnosti i pravde, Ugovorom se predviđa donošenje mjera u području azila, imigracije i zaštite prava državljana trećih zemalja.
- (6) Cilj ove Direktive trebao bi biti i jačanje međuljudskih kontakata i mobilnosti kao važnih sastavnica vanjske politike Unije, posebno prema zemljama obuhvaćenim europskom politikom susjedstva ili strateškim partnerima Unije. Njome bi se također trebao omogućiti bolji doprinos Globalnom pristupu migraciji i mobilnosti i njegovim partnerstvima za mobilnost koji pružaju konkretan okvir za dijalog i suradnju među državama članicama i trećim zemljama, što uključuje i olakšavanje i organiziranje **regularne** migracije. [Am. se ne odnosi na sve jezične verzije]
- (7) Migracija bi u svrhe navedene u ovoj Direktivi trebala promicati stvaranje i usvajanje znanja i vještina. Migracija predstavlja oblik uzajamnog obogaćivanja za migrante, njihovu zemlju podrijetla, državu članicu domaćina, ~~te pomaže u promicanju boljeg razumijevanja među kulturama, te se njome istovremeno jačaju kulturne veze i obogaćuje kulturna raznolikost.~~ [Am. 3.]
- (8) Ovom bi se Direktivom trebala promicati Unija kao privlačno mjesto za istraživanje i inovacije te unaprijediti položaj Unije u globalnom natjecanju za nadarene **i na taj način dovesti do povećanja ukupne konkurentnosti Unije i rasta, uz istovremeno stvaranje radnih mjesta koja znatno doprinose rastu BDP-a.** Otvaranje Unije državljanima trećih zemalja koji se mogu primiti u svrhe istraživanja također je dio vodeće inicijative Unije na području inovacija. Stvaranje otvorenog tržišta rada za istraživače u Uniji i istraživače iz trećih zemalja također je potvrđeno kao ključni cilj Europskog istraživačkog prostora, jedinstvenog prostora u kojem slobodno kolaju istraživači, znanstvene **spoznaje** i tehnologija. [Am. 4.]
- (9) Ulazak istraživača treba olakšati postupcima za ulazak koji ne ovise o njihovu pravnom odnosu s istraživačkom organizacijom domaćinom i tako da se uz boravišnu dozvolu ne zahtijeva i radna dozvola. Taj se postupak treba temeljiti na suradnji između istraživačkih organizacija i tijela država članica nadležnih za useljavanje. Njime bi se istraživačkim organizacijama trebala dati ključna uloga u postupku ulaska, imajući na umu olakšanje i ubrzanje ulaska i boravka istraživača trećih zemalja u Uniju, uz očuvanje nadležnosti država članica u imigracijskoj politici. Istraživačke organizacije, prethodno odobrene od strane država članica, trebaju biti u stanju potpisati sporazum o gostovanju s državljaninom treće zemlje u svrhu provođenja istraživačkog projekta. Države članice trebale bi izdati boravišnu dozvolu na osnovi sporazuma o gostovanju, ako su ispunjeni uvjeti za ulazak i boravak.
- (10) S obzirom na to da se cilj ulaganja 3 % BDP-a u znanstveno istraživanje uglavnom odnosi na privatni sektor, koji će zato morati zaposliti više istraživača u budućnosti, istraživačke organizacije koje su odobrene u okviru ove Direktive trebaju dolaziti i iz javnog i iz privatnog sektora.
- (11) Da bi Unija bila privlačnija istraživačima **i studentima** iz trećih zemalja, članovi obitelji istraživača **i studenata**, kako je definirano Direktivom Vijeća 2003/86/EZ ⁽¹⁾ s njima. Trebali bi imati koristi od odredbi o mobilnosti unutar Unije i pristup tržištu rada. [Am. 5.]
- (12) Kada je to primjereno, trebalo bi poticati države članice da kandidate s doktoratom smatraju istraživačima.
- (13) Provedba ove Direktive ne bi trebala potaknuti odljev mozgova iz država u usponu i država u razvoju. Mjere za pružanje podrške ponovnoj integraciji istraživača u njihove zemlje podrijetla treba poduzeti u suradnji sa zemljama porijekla radi uspostavljanja sveobuhvatne migracijske politike.
- (14) Kako bi se čitava Europa promovirala kao svjetsko središte izvrsnosti za studiranje i usavršavanje, trebalo bi poboljšati, **pojednostaviti i olakšati** uvjete za ulazak i boravak onih koji žele doći u Uniju u te svrhe. To je u skladu s ciljevima plana za modernizaciju europskih sustava visokog obrazovanja ⁽²⁾, posebno u kontekstu internacionalizacije visokog obrazovanja u Europi. Usklađivanje relevantnog zakonodavstva država članica radi donošenja **povoljnijih** propisa **za državljane trećih zemalja** dio je ovog nastojanja. [Am. 6.]

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003., str. 12.).

⁽²⁾ COM(2011)0567.

Utorak, 25. veljače 2014.

- (15) Kao posljedica proširenja i produbljenja Bolonjskog procesa koju je potaknula Bolonjska deklaracija⁽¹⁾, visokoškolski sustavi zemalja sudionica i drugih zemalja postupno su se međusobno približili. To se dogodilo zahvaljujući činjenici da su nacionalne vlasti poticale mobilnost studenata i akademskog osoblja te da su visokoškolske ustanove uvrstile mobilnost u svoje nastavne planove i programe. Sada je potrebno poboljšati odredbe o mobilnosti studenata unutar Unije. Jedan od ciljeva Bolonjske deklaracije jest učiniti europsko visoko obrazovanje privlačnijim i konkurentnijim. Bolonjski proces doveo je do stvaranja europskog prostora visokog obrazovanja. Usklađivanjem visokoškolskog obrazovanja u Europi studiranje u Europi postalo je privlačnije studentima iz trećih zemalja. **Za sudjelovanje brojnih trećih zemalja u Bolonjskom procesu i u programima Unije za mobilnost studenata potrebno je uskladiti i pojednostaviti pravila mobilnosti za državljane tih zemalja. [Am. 7.]**
- (16) Države članice u skladu s nacionalnim zakonodavstvom utvrđuju trajanje i ostale uvjete pripremnih tečajeva za studente na koje se ova Direktiva odnosi.
- (17) Dokaz o prijemu studenta u ustanovu visokog obrazovanja mogao bi, između ostalog, uključivati i dopis ili potvrdu kojom se potvrđuje upis.
- (18) Stipendije se trebaju uzeti u obzir pri procjeni dostupnosti dostatnih sredstava.
- (19) Države članice mogle su po svojoj procjeni primijenjivati odnosno neprimijenjivati Direktivu 2004/114/EZ na školske učenike, volontere i neplaćene pripravnike, sada te skupine trebaju biti obuhvaćene područjem primjene ove Direktive kako bi im se olakšao ulazak i boravište te jamčila njihova prava. Ovom se Direktivom trebaju obuhvatiti i osobe koje obavljaju poslove za stan i hranu te plaćeni pripravnici kako bi im se jamčila prava i zaštita.
- (20) Na plaćene pripravnike koji dolaze raditi u Uniju u sklopu premještaja unutar korporacija ne bi se trebala odnositi ova Direktiva jer su oni obuhvaćeni [Direktivom 2013/xx/EU o premještajima unutar korporacija].
- (21) S obzirom na to da na razini Unije trenutno ne postoji pravni okvir za državljane trećih zemalja koji obavljaju poslove za stan i hranu kojim bi se osiguralo pošteno postupanje prema njima, potrebno je uvesti odredbe za rješavanje njihovih specifičnih potreba kao posebno ranjive skupine. Ovom Direktivom trebalo bi predvidjeti uvjete koje moraju ispunjavati i osobe koje obavljaju poslove za stan i hranu i udomiteljska obitelj, posebno s obzirom na njihov sporazum koji bi trebao uključivati elemente kao što su džeparac koji se dobiva⁽²⁾.
- (22) Nakon što su ispunjeni svi opći i posebni uvjeti za prijem, države članice trebale bi u utvrđenom roku izdati dozvolu, tj. vizu za dugotrajni boravak i/ili boravišnu dozvolu, i to se ne bi **smjelo priječiti ili poništavati dodatnim uvjetima**. Ako država članica izdaje boravišnu dozvolu samo na svom teritoriju i ako su svi uvjeti za prijem iz ove Direktive ispunjeni, država članica trebala bi dotičnom državljaninu treće zemlje odobriti tražene vize. [Am. 8.]
- (23) U dozvoli bi trebao biti naveden status dotičnog državljanina treće zemlje, i relevantni programi Unije, uključujući mjere mobilnosti. Države članice mogu navesti dodatne informacije u papirnatom ili elektroničkom obliku, pod uvjetom da se ne radi zapravo o dodatnim uvjetima.
- (24) Različita razdoblja trajanja dozvole iz ove Direktive trebaju se temeljiti na posebnim razlozima boravka svake skupine.
- (25) Države članice ~~podnositelju zahtjeva mogu naplatiti obradu zahtjeva za izdavanje dozvole~~ **trebale bi razmotriti ukidanje naknada za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja za potrebe ove Direktive. U slučaju da države članice od državljanina trećih zemalja traže plaćanje naknada, one bi trebale biti razmjerne svrsi boravka i ne bi smjele biti prepreka za ostvarivanje ciljeva ove Direktive.** [Am. 9.]
- (26) Prava koja su u okviru ove Direktive dodijeljena državljanima trećih zemalja ne bi trebala ovisiti o tome dolazi li dozvola u obliku vize za dugotrajn boravak ili boravišne dozvole.

⁽¹⁾ Zajednička izjava europskih ministara obrazovanja od 19. lipnja 1999.

⁽²⁾ Sporazum Vijeća Europe o zapošljavanju osoba koje obavljaju poslove za stan i hranu, članak 8.

Utorak, 25. veljače 2014.

- (27) Terminom *prijem* obuhvaća se ulazak državljanina trećih zemalja u državu članicu i boravak u njoj radi ostvarivanja ciljeva iz ove Direktive.
- (28) Ulazak može biti odbijen po valjano obrazloženoj osnovi. Ulazak pogotovo može biti odbijen ako država članica, na temelju ocjene činjenica pojedinog slučaja, smatra da dotični državljanin treće zemlje može predstavljati opasnost za javni red, **ili** javnu sigurnost **ili javno zdravlje**. [Am. 10.]
- (29) U slučaju postojanja sumnje povezane s razlozima na kojima se temelji zahtjev za prijem državama članicama treba biti omogućeno da traže sve potrebne dokaze kako bi se utvrdila koherentnost zahtjeva, vodeći posebno računa o vrsti studiranja ili usavršavanja koje podnositelj zahtjeva namjerava pohađati, kako bi se suzbila zlouporaba i pogrešna uporaba postupka utvrđenog ovom Direktivom.
- (30) Nacionalna tijela trebaju obavijestiti državljane trećih zemalja koji državama članicama podnose zahtjev za prijem u skladu s ovom Direktivom o odluci koja je donesena o zahtjevu. To čine u pisanom obliku što je moguće ranije, a najkasnije u roku od ~~60~~ **30** dana ~~ili, što je moguće ranije, a najkasnije u roku od 30 dana u slučaju istraživača i studenata obuhvaćenih programima Unije koji uključuju mjere mobilnosti, počevši od datuma njihova zahtjeva. Države članice trebale bi podnositelja zahtjeva što prije obavijestiti o svim dodatnim informacijama koje su im potrebne za obradu zahtjeva. U slučaju da nacionalno zakon predviđa administrativnu žalbu protiv negativne odluke, nacionalna tijela trebala bi obavijestiti podnositelja zahtjeva o svojoj odluci u roku od 30 dana, počevši od dana podnošenja žalbe.~~ [Am. 11.]
- (31) Trebalo bi olakšati mobilnost unutar Unije za istraživače, studente i plaćene pripravnike koji su državljani trećih zemalja. Ovom bi se Direktivom trebala poboljšati pravila za istraživače koja se odnose na razdoblje tijekom kojeg bi boravišna dozvola koju je izdala prva država članica trebala vrijediti u drugoj državi članici, bez sklapanja novog sporazuma o gostovanju. Trebalo bi poboljšati položaj studenta i nove skupine plaćenih pripravnika, dopuštajući im boravak u drugoj državi članici u trajanju od tri do šest mjeseci, pod uvjetom da zadovoljavaju uvjete iz ove Direktive. Za pripravnike iz trećih zemalja koji u Uniju dolaze u okviru premještaja unutar korporacija trebale bi se, u skladu s [Direktivom 2013/xx/EU o premještajima unutar korporacija], primjenjivati posebne odredbe o mobilnosti unutar Unije, definirane s obzirom na prirodu njihova premještaja.
- (32) Imigracijski propisi Unije i programi Unije koji uključuju mjere mobilnosti trebali bi se više nadopunjavati. Istraživači i studenti **te volonteri i pripravnici koji su** državljani trećih zemalja, ~~obuhvaćeni takvim programima Unije trebali bi imati pravo preseljenja u druge predviđene države članice na temelju dozvole koju im je dala prva država članica, pod uvjetom da je puni popis tih država članica poznat prije ulaska u Uniju.~~ Takva bi im dozvola trebala omogućiti mobilnost bez obaveze pružanja dodatnih informacija ili podnošenja bilo kakvih drugih zahtjeva. ~~Potiču se države članice da olakšaju mobilnost volontera državljanina trećih zemalja unutar Unije u slučaju programa volontiranja koji obuhvaćaju više od jedne države članice.~~ [Am. 12.]
- (33) Kako bi se studentima državljanima trećih zemalja omogućilo lakše plaćanje dijela troškova studija, trebalo bi im omogućiti **bolji pun** pristup tržištu rada u skladu s uvjetima utvrđenima ovom Direktivom ~~što znači najmanje 20 sati tjedno.~~ Načelo pristupa studenata tržištu rada trebalo bi **se primjenjivati kao** opće pravilo. ~~Međutim, u iznimnim bi okolnostima države članice trebale moći uzeti u obzir situaciju na svojim tržištima rada, iako se time ne smije riskirati potpuno nijekanje prava na rad.~~ [Am. 13.]
- (34) Države ~~bi~~ članice, u svojim nastojanjima da osiguraju kvalificiranu radnu snagu **i poštuju i vrednuju rad i sveukupan doprinos** studenata koji završe studij u Uniji, **trebale bi tim studentima** dopustiti ostanak na svom teritoriju 12 mjeseci nakon isteka prvotne dozvole kako bi spomenuti mogli istražiti mogućnosti zapošljavanja ili osnivanja poduzeća. Također bi trebale dopustiti istraživačima da učine isto po završetku njihova istraživačkog projekta, definiranog u sporazumu o gostovanju. Spomenuto ne bi trebalo rezultirati automatskim stjecanjem prava na pristup tržištu ili na osnivanje poduzeća. Od istraživača se može zatražiti da podnesu dokaz u skladu s člankom 24. [Am. 14.]

Utorak, 25. veljače 2014.

- (35) Odredbama ove Direktive ne dovodi se u pitanje nadležnost države članice da regulira broj državljana trećih zemalja koji se primaju u svrhu rada.
- (36) Kako bi se Uniju učinilo privlačnijom za istraživače, studente, učenike, pripravnike, volontere i osobe koje obavljaju posao za stan i hranu, a koji su državljani trećih zemalja, važno je osigurati pošteno postupanje prema njima u skladu s člankom 79. Ugovora. Te skupine imaju pravo da se prema njima postupa na jednak način kao i prema državljanima države članice domaćina u skladu s Direktivom 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Povoljnija prava na jednako postupanje kao prema državljanima države članice domaćina na području socijalne sigurnosti, kako je utvrđeno Uredbom (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, trebalo bi očuvati za istraživače državljane trećih zemalja uz prava zajamčena Direktivom 2011/98/EU. Trenutno se navedenom Direktivom predviđa mogućnost države članice da ograniči jednako postupanje na području socijalne sigurnosti, uključujući obiteljska davanja, a ta bi mogućnost ograničavanja mogla utjecati na istraživače. Osim toga, bez obzira na to daje li se pravom Unije ili nacionalnim pravom države članice **studentima** trećih zemalja, učenicima, volonterima, neplaćenim pripravnicima i osobama koje obavljaju poslove za stan i hranu pristup tržištu rada, oni bi trebali imati pravo na jednako postupanje kao prema državljanima države članice domaćina u pogledu pristupa robni i uslugama te opskrbe robom i uslugama stavljenima na raspolaganje javnosti. [Am. 15.]
- (37) Ova Direktiva ne bi trebala ni pod kakvim okolnostima utjecati na primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1030/2002 ⁽³⁾.
- (38) Ovom se Direktivom poštuju temeljna prava i načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, kako je navedeno u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji.
- (39) Države članice trebale bi provoditi odredbe ove Direktive bez diskriminacije na temelju spola, rase, boje kože, etničkog ili socijalnog podrijetla, genetičkih svojstava, jezika, religije ili vjere, političkog ili nekog drugog uvjerenja, pripadnosti nacionalnoj manjini, imetka, rođenja, invalidnosti, dobi ili spolne orijentacije.
- (40) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije o obrazloženjima od 28. rujna 2011., u opravdanim se slučajevima države članice pridružuju obavještanju o svojim mjerama za prijenos pomoću jednoga ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prijenos. Uzimajući u obzir ovu Direktivu zakonodavac drži da je prijenos takvih dokumenata opravdan.
- (41) Budući da ciljeve iz ove Direktive, tj. utvrđivanje uvjeta ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhe istraživanja, razmjene učenika, neplaćenog i plaćenog osposobljavanja, volontiranja ili obavljanja poslova za stan i hranu, države članice ne mogu dostatno ostvariti, ali se zbog opsega ili učinka mogu na bolji način ostvariti na razini EU-a, Unija može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Uredba ne prelazi mjeru koja je nužna za ostvarivanje tog cilja.
- (42) Svaka država članica treba se pobrinuti da se redovito ažuriraju te da su javnosti dostupne, u prvom redu na internetu, informacije o istraživačkim organizacijama, a koje su odobrene u ovoj Direktivi, s kojima istraživači mogu sklopiti ugovor o gostovanju, informacije o uvjetima i postupcima za ulazak i boravak na njezinu teritoriju radi provođenja istraživanja kako je usvojeno u okviru ove Direktive, te informacije o ustanovama koje su definirane u ovoj Direktivi, obrazovnim programima na koje državljani trećih zemalja mogu biti primljeni te uvjetima i postupcima za ulazak i boravak na teritoriju države članice u tu svrhu.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (SL L 343, 23.12.2011., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (Tekst značajan za EGP i Švicarsku) Tekst značajan za EGP (SL L 166, 30.04.2004., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja (SL L 157, 15.6.2002., str. 1.).

Utorak, 25. veljače 2014.

- (42.a) **Svaka država članica dužna je državljane treće zemlje obavijestiti o pravilima mjerodavnim za njihov pojedinačan slučaj kako bi osigurala transparentnost i pravnu sigurnost i na taj ih način potaknula na dolazak u Uniju. Sve informacije relevantne za postupak, što podrazumijeva opću dokumentaciju o studiju, programima razmjene ili istraživačkim programima, ali i posebne informacije o pravima i obvezama podnositelja zahtjeva stoga bi trebalo dati na način koji je državljanima trećih zemalja lako dostupan i razumljiv. [Am. 16.]**
- (43) [U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u vezi s područjem slobode, sigurnosti i pravde, koji se nalazi u prilogu Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske unije, te ne dovodeći u pitanje članak 4. tog Protokola, te države članice ne sudjeluju u donošenju ove Direktive te ona za njih nije obvezujuća niti se na njih primjenjuje.]
- (44) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o stajalištu Danske koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive i ona je stoga ne obvezuje i nije je dužna primjenjivati.
- (45) Obvezu prijenosa ove Direktive u nacionalno zakonodavstvo trebalo bi ograničiti na one odredbe koje predstavljaju bitne izmjene u usporedbi s prethodnim direktivama. Obveza prenošenja nepromijenjenih odredbi postoji prema ranijim direktivama.
- (46) Ovom Direktivom ne dovode se u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i datuma primjene direktiva iz Priloga I. dijela B,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.
OPĆE ODREDBE

Članak 1.
Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuju:

- (a) uvjeti za ulazak državljana trećih zemalja na teritorij država članica i boravak na njemu u razdoblju duljem od 90 dana u svrhu istraživanja, studiranja, razmjene učenika, plaćenog i neplaćenog usavršavanja, volontiranja i obavljanja posla za stan i hranu;
- (b) uvjeti za ulazak studenata i plaćenih pripravnika državljana trećih zemalja u države članice koje tim državljanima trećih zemalja nisu prve izdale boravišnu dozvolu na temelju ove Direktive i boravak u njima u razdoblju duljem od 90 dana;
- (c) uvjete za ulazak istraživača državljana trećih zemalja u države članice koje tim državljanima trećih zemalja nisu prve izdale boravišnu dozvolu na temelju ove Direktive i boravak u njima.

Članak 2.
Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za ulazak na teritorij države članice u svrhu istraživanja, studiranja, razmjene učenika, plaćenog ili neplaćenog usavršavanja, volontiranja ili obavljanja posla za stan i hranu.
2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja:
- (a) koji borave u državi članici kao tražitelji azila ili su obuhvaćeni supsidijarnim oblicima zaštite ili privremenim programima zaštite;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (b) čiji je povratak suspendiran iz činjeničnih ili pravnih razloga;
- (c) koji su članovi obitelji građana Unije koji su ostvarili svoje pravo na slobodu kretanja na području Unije;
- (d) koji imaju status osoba s dugotrajnim boravkom u državi članici u skladu s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ ⁽¹⁾ te ostvaruju svoje pravo na boravak u drugoj državi članici radi studiranja ili stručnog usavršavanja;
- (e) koje se u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice o kojoj je riječ smatra samozaposlenim osobama;
- (f) koji zajedno s članovima svojih obitelji, neovisno o njihovu državljanstvu, imaju prava na slobodu kretanja jednaka onima državljana Unije na temelju sporazumâ između Unije i država članica ili između Unije i trećih zemalja;
- (g) pripravnike koji dođu u Uniju u sklopu premještaja unutar korporacija u skladu s [Direktivom 2013/xx/EU o premještajima u sklopu korporacija].

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

- (a) „državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. Ugovora;
- (b) „istraživač” znači državljanin treće zemlje koji ima odgovarajuću visokoškolsku spremu koja mu omogućuje pristup doktorantskim programima, a izabire ga istraživačka organizacija za provođenje istraživačkog projekta za koji se uobičajeno zahtijeva navedena stručna sprema;
- (c) „student” znači državljanin treće zemlje primljen na ustanovu visokog obrazovanja i teritorij države članice kako bi se bavio svojom glavnom djelatnosti, tj. bio redovni student na smjeru za dobivanje visokoškolske kvalifikacije priznate u državi članici, uključujući diplome, certifikate ili doktorate u ustanovama visokog obrazovanja, a koji može podrazumijevati i pripremni tečaj koji se u skladu s nacionalnim zakonodavstvom odvija prije navedenog obrazovanja;
- (d) „školski učenik” znači državljanin treće zemlje kojemu je dopušten ulazak na teritorij države članice kako bi pohađao priznati program srednjoškolskog obrazovanja u sklopu programa razmjene kojim upravlja organizacija koja je za to ovlaštena od države članice u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili upravnom praksom te države članice;
- (e) „neplaćeni pripravnik” znači državljanin treće zemlje kojemu je dopušten boravak na teritoriju države članice tijekom razdoblja usavršavanja za koje ne dobiva naknadu u skladu s nacionalnim zakonodavstvom te države članice;
- (f) „plaćeni pripravnik” znači državljanin treće zemlje kojemu je dopušten boravak na teritoriju države članice tijekom razdoblja usavršavanja za koje dobiva naknadu u skladu s nacionalnim zakonodavstvom te države članice;
- (g) „volonter” znači državljanin treće zemlje kojemu je dopušten boravak na teritoriju države članice u svrhu sudjelovanja u priznatoj shemi volontiranja;
- (ga) **„pružatelj volonterskih usluga” znači organizacija odgovorna za shemu volontiranja u okviru koje djeluje državljanin treće zemlje. Te organizacije i skupine su neovisne i samoupravne, poput drugih neprofitnih subjekata kao što su javna tijela. Aktivne su u javnom prostoru, a cilj je njihovih aktivnosti, barem djelomično, da doprinesu javnom dobru ⁽²⁾; [Am. 17.]**
- (h) „shema volontiranja” znači program aktivnosti praktične solidarnosti koji se temelji na shemi koju su priznale država članica ili Unija, a s ciljevima od općeg interesa **čija svrha nije profit; [Am. 18.]**

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23.1.2004., str. 44.).

⁽²⁾ **Komunikacija Komisije o promicanju uloge volonterskih organizacija i zaklada u Europi, COM(1997)0241.**

Utorak, 25. veljače 2014.

- (i) „osoba koja obavlja posao za stan i hranu” znači državljanin treće zemlje kojega je privremeno primila neka obitelj na teritoriju države članice ~~u zamjenu za obavljanje lakih kućanskih poslova i čuvanje djece~~ kako bi poboljšala svoje jezične sposobnosti i znanje o zemlji domaćinu **u zamjenu za obavljanje lakih kućanskih poslova i čuvanje djece;** [Am. [Am. se ne odnosi na sve jezične verzije]
- (j) „istraživanje” znači sustavan stvaralački rad kojim se nastoji povećati znanje, uključujući znanje o čovjeku, kulturi i društvu, kao i iskorištavanje toga znanja u svrhu pronalaženja novih mogućnosti za primjenu;
- (k) „istraživačka organizacija” znači svaka javna ili privatna organizacija koja provodi istraživanje i koju je u smislu ove Direktive odobrila država članica u skladu sa svojim zakonodavstvom ili upravnom praksom;
- (l) „obrazovna ustanova” znači javna ili privatna ustanova koja je priznata od države članice domaćina i/ili čiji su obrazovni programi priznati u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili upravnom praksom te države članice na temelju transparentnih kriterija radi ostvarivanja ciljeva iz ove Direktive;
- (la) **„subjekt domaćin” je obrazovna ustanova, istraživačka organizacija, poduzeće ili ustanova za stručno usavršavanje ili organizacija zadužena za program volontiranja kojoj je dodijeljen državljanin treće zemlje, bez obzira na njezin pravni oblik, uspostavljena u skladu s nacionalnim pravom na teritoriju neke države članice;** [Am. 20.]
- (lb) **„obitelj domaćin” je obitelj koja privremeno prima osobu koja obavlja poslove za stan i hranu te joj dopušta da sudjeluje u njezinu svakodnevnom obiteljskom životu na teritoriju neke države članice na temelju sporazuma sklopljenog između obitelji domaćina i te osobe;** [Am. 21.]
- (m) „naknada” znači uplata u bilo kojem obliku primljena za pružene usluge, koja se u okviru nacionalnog zakonodavstva ili ustaljene prakse smatra sastavnim dijelom radnog odnosa;
- (n) „zaposlenje” znači izvršavanje aktivnosti koje pokrivaju ~~neki~~ oblik rada uređen prema nacionalnom pravu ili **odgovarajućem kolektivnom sporazumu ili** ustaljenoj praksi za poslodavca i pod njegovim vodstvom i nadzorom; [Am. 22.]
- (na) **„poslodavac” znači svaka fizička osoba ili svaka pravna osoba za koju ili pod čijim vodstvom i/ili nadzorom se poduzima zaposlenje;** [Am. 23.]
- (nb) **„članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja kako su definirani u članku 4. Direktive 2003/86/EZ;** [Am. 24.]
- (o) „prva država članica” znači država članica koja je prva izdala dozvolu državljaninu treće zemlje na temelju ove Direktive;
- (p) „druga država članica” znači bilo koja država članica koja nije „prva država članica”;
- (q) „programi Unije koji sadrže mjere mobilnosti” su programi koje financira Unija kojima se promiče mobilnost državljana trećih zemalja prema Uniji;
- (r) „boravišna dozvola” znači dozvola koju su izdale vlasti države članice kojom se državljaninu treće zemlje omogućuje zakonit boravak na njezinu državnom teritoriju, u skladu s člankom 1. stavkom 2. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 1030/2002, ili viza za dugotrajni boravak;
- (s) „viza za dugotrajni boravak” znači dozvola koju je izdala država članica kako je predviđeno člankom 18. Schengenske konvencije ili je izdana u skladu s nacionalnim pravom država članica koje ne primjenjuju schengensku pravnu stečevinu u cijelosti;

Članak 4.

Povoljnije odredbe

1. Ova Direktiva ne utječe na povoljnije odredbe:

- (a) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između Unije ili Unije i država članica s jednom ili više trećih zemalja; ili

Utorak, 25. veljače 2014.

(b) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.

2. Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje pravo država članica da donose ili zadržavaju odredbe koje su povoljnije za osobe na koje se odnose s obzirom na članke **16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25.26., 27., 28., i 29., 30., 31., 32., 33. i 34.**, posebno u kontekstu Partnerstava za mobilnost. [Am. 25.]

POGLAVLJE II.

PRIJEM

Članak 5.

Načelo

1. Prijem državljana treće zemlje na temelju ove Direktive podlozan je provjeri dokumenata kojima se dokazuje da ta osoba ispunjava opće uvjete iz članka 6. i posebne uvjete, ovisno o tome koji se primjenjuju na relevantnu kategoriju, navedene od članka 7. do članka 14.

2. Nakon što su ispunjeni svi opći i posebni uvjeti za prijem, podnositelji zahtjeva stječu pravo na vizu za dugotrajni boravak i/ili boravišnu dozvolu. Ako država članica izdaje boravišnu dozvolu samo na svom teritoriju i nigdje drugdje i ako su svi uvjeti za prijem iz ove Direktive ispunjeni, država članica državljaninu treće zemlje izdaje traženu vizu.

Članak 6.

Opći uvjeti

Državljanin treće zemlje koji podnosi zahtjev za ulazak u svrhu određenu ovom Direktivom:

- (a) predočava putnu ispravu koja je važeća prema nacionalnom zakonodavstvu; države članice mogu zahtijevati da razdoblje valjanosti putne isprave pokriva barem razdoblje trajanja planiranog boravka;
- (b) ako je riječ o osobi koja je prema nacionalnom zakonodavstvu države članice domaćina maloljetna, ta osoba mora imati suglasnost roditelja ili jednakovrijedan dokument za planirani boravak;
- (c) ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani predmetne države članice;
- (d) ~~nije smatra se~~ prijetnja za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje; [Am. 26]
- (e) dostavlja dokaz, ako to država članica od te osobe zatraži, da je platila naknadu za obradu zahtjeva na temelju članka 31.
- (f) na zahtjev države članice dostaviti dokaz da će tijekom svoga boravka imati dostatna sredstva za troškove života, obuke i povratka, ne dovodeći u pitanje pojedinačno ispitivanje svakog slučaja. **Dostavljanje takvog dokaza nije potrebno ako se radi o državljaninu treće zemlje koji može dokazati da prima nepovratna sredstva ili stipendiju odnosno kojem se obitelj domaćin obvezala da će ga uzdržavati ili koji je od nekog poduzeća dobio čvrstu ponudu za posao, ili ako neka organizacija za razmjenu učenika ili volonterska služba potvrdi da je odgovorna za troškove života učenika ili volontera tijekom cjelokupnog razdoblja njegovog boravka u dotičnoj državi članici.** [Am. 27.]

Članak 7.

Posebni uvjeti za istraživače

1. Povrh općih uvjeta iz članka 6., državljaniin treće zemlje koji predaje zahtjev za prijem radi provođenje istraživanja:

- (a) predočava sporazum o gostovanju potpisan s istraživačkom organizacijom u skladu s člankom 9. stavcima 1. i 2.;

Utorak, 25. veljače 2014.

- (b) po potrebi predočava izjavu o preuzimanju financijske obveze koju je izdala istraživačka organizacija u skladu s člankom 9. stavkom 3.
2. Države članice mogu provjeriti uvjete pod kojima je sklopljen sporazum o gostovanju.
 3. Kada je ishod provjera o kojima je riječ u staccima 1. i 2. pozitivan, istraživačima se omogućuje ulazak na državni teritorij države članice kako bi proveli sporazum o gostovanju.
 4. Zahtjev državljanina treće zemlje koji namjerava provoditi istraživanje u Uniji razmatra se i ispituje u slučaju kada taj državljanin treće zemlje boravi izvan državnog teritorija države članice u koju želi ući.
 5. Države članice, u skladu s vlastitim nacionalnim zakonodavstvom, ~~primaju i~~ **razmatraju** zahtjev podnesen kada se državljanin treće zemlje o kojem je riječ već nalazi na njihovu teritoriju. [Am. 28.]
 6. Države članice određuju trebaju li dotični istraživač ili dotična istraživačka organizacija predati zahtjev za izdavanje boravišne dozvole.

Članak 8.

Odobrenje istraživačke organizacije

1. Svaku istraživačku organizaciju koja želi ugostiti istraživača u skladu s postupkom za ulazak koji je utvrđen ovom Direktivom, najprije za tu svrhu odobrava dotična država članica.
2. Odobrenje istraživačkih organizacija u skladu je s postupkom predviđenim u nacionalnom zakonodavstvu ili upravnoj praksi država članica. Javne i privatne organizacije podnose zahtjeve za odobrenje u skladu sa spomenutim postupcima, temeljem svojih statutarних zadaća ili razlogom osnivanja, ovisno o slučaju, i uz dokaz da provode istraživanje.

Odobrenje se dodjeljuje istraživačkim organizacijama na razdoblje od najmanje pet godina. U iznimnim slučajevima države članice mogu dodijeliti odobrenje za kraće razdoblje.

3. Države članice mogu, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, zahtijevati pisanu izjavu istraživačke organizacije da će u slučaju ilegalnog boravka istraživača na državnom teritoriju države članice o kojoj je riječ biti odgovorna za naknadu troškova vezanih za njegov boravak i povratak, a koji se pokrivaju iz javnih sredstava. Financijska odgovornost istraživačke organizacije prestaje najkasnije šest mjeseci nakon prestanka važenja sporazuma o gostovanju.
4. Države članice mogu predvidjeti da odobrene organizacije, u roku od dva mjeseca od prestanka valjanosti sporazuma o određenom gostovanju, nadležnim tijelima, koja za tu svrhu određuju države članice, dostave potvrdu da je izvršen posao u vezi sa svim istraživačkim projektima za koje je bio potpisan sporazum o gostovanju sukladno članku 9.
5. Nadležna tijela u svakoj državi članici objavljuju i ažuriraju popise istraživačkih organizacija odobrenih u smislu ove Direktive koji se ažuriraju prilikom svake izmjene.
6. Država članice može, među ostalim mjerama, odbiti obnoviti ili odlučiti ukinuti odobrenje istraživačke organizacije koja više ne ispunjava uvjete utvrđene u staccima 2., 3. i 4. ili u slučajevima u kojima se odobrenje steklo prijeverom ili u kojima je istraživačka organizacija potpisala sporazum o gostovanju s državljaninom treće države na prijeveran ili nemaran način. U slučaju da je odobrenje odbijeno ili ukinuto, organizaciji o kojoj je riječ može biti zabranjeno ponovno podnošenje zahtjeva za odobrenje tijekom razdoblja od najviše pet godina od dana objavljivanja odluke o povlačenju ili odbijanju produljenja.
7. Države članice mogu u svom nacionalnom zakonodavstvu odrediti posljedice ukidanja odobrenja ili odbijanja njegova produljenja za postojeće sporazume o gostovanju, a zaključene u skladu s člankom 9., kao i posljedice za boravišne dozvole istraživača o kojima je riječ.

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 9.

Sporazum o gostovanju

1. Istraživačka organizacija koja želi ugostiti istraživača s njime potpisuje sporazum o gostovanju pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 6. i članka 7.

Sporazum o gostovanju sadrži barem sljedeće elemente:

- (a) naziv i svrhu projekta istraživanja;
- (b) preuzetu obvezu istraživača da će dovršiti istraživački projekt;
- (c) potvrdu kojom se organizacija obvezuje da će ugostiti istraživača kako bi ta osoba mogla dovršiti istraživački projekt;
- (d) datum početka i završetka istraživačkog projekta;
- (e) podatke o pravnom odnosu između istraživačke organizacije i istraživača;
- (f) podatke o radnim uvjetima istraživača.

2. Istraživačka organizacija može potpisati sporazum o gostovanju samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) istraživački su projekt prihvatila odgovarajuća tijela u organizaciji nakon ispitivanja:
 - (i) svrhe i trajanja istraživanja kao i raspoloživih financijskih sredstava za njegovo provođenje;
 - (ii) kvalifikacije istraživača s obzirom na ciljeve istraživanja uz predočenje ovjerene preslike kvalifikacije u skladu s člankom 2. točkom (b).

3. Nakon potpisivanja sporazuma o gostovanju, od istraživačke organizacije se može zahtijevati da, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, istraživaču izda individualnu izjavu o tome da je na sebe preuzela financijsku odgovornost za troškove u smislu članka 8. stavka 3.

4. Sporazum o gostovanju automatski prestaje vrijediti ako istraživaču nije omogućen ulazak ili ako je prestao pravni odnos između istraživača i organizacije.

5. Istraživačke organizacije bez odgađanja obavještavaju tijelo, koje su za tu svrhu odredile države članice, o svim okolnostima koje bi mogle spriječiti provedbu sporazuma o gostovanju.

Članak 10.

Posebni uvjeti za studente

1. Povrh općih uvjeta iz članka 6. državljanin treće zemlje koji predaje zahtjev za prijem radi studiranja:

- (a) dostavlja dokaz da je primljen u ustanovu visokog obrazovanja radi studiranja;
- (b) dostavlja dokaz, ako država članica to zatraži, da je ustanovi platio školarinu;
- (c) dostavlja dokaz, ako to država članica zahtijeva, o zadovoljavajućoj razini znanja jezika.

2. Za studente koji automatski ispunjavaju uvjete za dobivanje zdravstvenog osiguranja od svih rizika za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kao rezultat upisa u ustanovu smatra se da ispunjavaju uvjete iz članka 6. stavka 1. točke (c).

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 11.

Posebni uvjeti za učenike

1. Povrh općih uvjeta iz članka 6. državljanin treće zemlje koji predaje zahtjev za sudjelovanje u programu razmjene učenika:

- (a) ne smije biti mlađi od najnižih godina života ni stariji od najviših godina života koje je utvrdila dotična država članica;
- (b) dostavlja dokaz o prijemu u srednjoškolsku ustanovu;
- (c) dostavlja dokaz o sudjelovanju u priznatom programu razmjene učenika kojim upravlja organizacija koja je za to ovlaštena od države članice o kojoj je riječ, u skladu s njezinim nacionalnim zakonodavstvom ili upravnom praksom;
- (d) dostavlja dokaz da organizacija za razmjenu učenika prihvaća odgovornost za njega tijekom boravka na teritoriju dotične države članice, posebno kad je riječ o uzdržavanju, pohađanju nastave, zdravstvenoj zaštiti i povratu putnih troškova;
- (e) tijekom boravka ima osiguran smještaj u obitelji koja ispunjava uvjete dotične države članice te koja je odabrana u skladu s pravilima iz programa za razmjenu učenika u kojem sudjeluje.

2. ~~Države članice mogu ograničiti prijem učenika koji sudjeluju programu razmjene na državljane trećih zemalja koje iste mogućnosti daju njihovim državljanima. [Am. 29.]~~

Članak 12.

Posebni uvjeti za *neplaćene i plaćene* pripravnike [Am. 30.]

1. Povrh općih uvjeta iz članka 6., državljanin treće zemlje koji predaje zahtjev za plaćeni ili neplaćeni pripravnički staž:

- (a) **dostavlja dokaz** o sklopljenom ugovoru o usavršavanju **ili ugovoru o radu** koji po potrebi odobrava nadležno tijelo dotične države članice u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili upravnom praksom, za pripravništvo u javnom ili privatnom poduzeću ili ustanovi za stručno usavršavanje koju je dotična država članica odobrila u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili administrativnom praksom. [Am. 31.]
- (b) ~~dokazuje, ako to zahtijeva država članica, da ima prijašnje relevantno obrazovanje ili kvalifikacije ili stručno iskustvo kako bi mogli imati koristi od radnog iskustva. [Am. 32.]~~
- (c) pohađa osnovnu jezičnu izobrazbu radi stjecanja znanja koje je potrebno za pripravnički staž, ako to dotična država članica zahtijeva.

Ugovorom navedenom u točki (a) opisuje se program usavršavanja, utvrđuje njegovo trajanje, uvjeti pod kojima se pripravnik nadzire u izvedbi tog programa, radno vrijeme pripravnika, pravni odnos sa subjektom domaćinom te, ako je pripravnik plaćen, plaća koja mu se dodjeljuje.

2. Države članice mogu zahtijevati od subjekta domaćina da izjavi da radno mjesto ne popunjava državljanin treće zemlje.

Članak 13.

Posebni uvjeti za volontere

Povrh općih uvjeta iz članka 6., državljanin treće zemlje koji predaje zahtjev za sudjelovanje u shemi volontiranja:

Utorak, 25. veljače 2014.

- (a) dostavlja sporazum sklopljen s organizacijom koja je u dotičnoj državi članici odgovorna za shemu/**projekt** volontiranja u kojem sudjeluje **te u kojem su navedeni: naziv i svrha projekta volontiranja, datum početka i završetka projekta, opis** zadatka **volontera**, uvjeti nadzora nad izvedbom tih zadataka, radno vrijeme, dostupna sredstva za pokriće putnih troškova, troškova života i stanovanja, te džeparac za cijelo razdoblje boravka i, po potrebi, usavršavanje koje će dobiti kako bi mogao obavljati svoje zadaće [Am. 33.]
- (b) dostavlja dokaz o tome da je organizacija koja je odgovorna za shemu volontiranja u kojoj sudjeluje u posjedu police osiguranja sklopljene s trećom stranom;
- (c) te ako to država članica izričito zatraži, dobiva osnovna znanja o jeziku, povijesti i političkim i društvenim strukturama te države članice.

Članak 14.

Posebni uvjeti za osobe koje obavljaju poslove za stan i hranu

Povrh općih uvjeta iz članka 6., državljanin treće zemlje koji predaje zahtjev za obavljanje poslova za stan i hranu (*au pair*):

- (a) ima barem 17 no ne više od 30 ili, osim u pojedinačnim opravdanim slučajevima, više od 30 godina starosti;
- (b) dostavlja dokaz da obitelj domaćin prihvaća odgovornost za njega tijekom njegova boravka na teritoriju dotične države članice, posebno kad je riječ o uzdržavanju, smještaju, zdravstvenoj zaštiti, ~~majčinstvu~~ ili rizicima od nesreće; [Am. 34.]
- (c) dostaviti sporazum između osobe koja obavlja poslove za stan i hranu i obitelji domaćina kojim se utvrđuju prava i obveze te osobe koje se odnose na odredbe o džeparcu koji će primati, odgovarajuće ~~sate za kojima joj se omogućuje~~ ~~pohađanje tečajeva~~, sudjelovanje u svakodnevnim obiteljskim dužnostima, **pri čemu je naveden maksimalan dnevni broj sati koji se mogu posvetiti sudjelovanju u tim dužnostima, zajedno s odobrenjem barem jednog punog slobodnog dana u tjednu i omogućavanjem toj osobi pohađanje tečajeva.** [Am. 35.]

POGLAVLJE III.

ODOBRENJA I TRAJANJE BORAVKA

Članak 15.

Odobrenja

Vize za dugotrajni boravak i boravišne dozvole sadrže napomenu „istraživač”, „student”, „volonter”, „učenik”, „plaćeni pripravnik”, „neplaćeni pripravnik” ili „osoba koja radi za stan i hranu”. Kad se radi o istraživačima i studentima državljanima trećih zemalja koji u Uniju dolaze u okviru posebnog programa Unije koji sadrži mjere mobilnosti, u dozvoli se napominje naziv tog programa.

Nakon uspješnog odobrenja i izdavanja vize subjekt domaćin registrira se u sustavu za akreditaciju kako bi se olakšali budući postupci u vezi sa zahtjevima. [Am. 36.]

Članak 16.

Trajanje boravka

1. Države članice izdaju odobrenje istraživačima za razdoblje od barem jedne godine i obnavljaju ga ako su uvjeti utvrđeni člancima 6., 7. i 9. i dalje zadovoljeni. Ako je predviđeno da istraživački projekt traje manje od godine dana, odobrenje se izdaje za razdoblje trajanja projekta.

Utorak, 25. veljače 2014.

2. Države članice izdaju odobrenje studentima za razdoblje od barem jedne godine **ili, ako studij traje duže od godine dana, za čitavo razdoblje trajanja studija i po potrebi** ga obnavljaju ako su i dalje zadovoljeni uvjeti utvrđeni člancima 6. i 10. ~~Ako je predviđeno da studij traje manje od godine dana, odobrenje se izdaje za razdoblje trajanja studija.~~ [Am. 37.]
3. Za učenike i osobe koje obavljaju poslove za stan i hranu države članice izdaju odobrenje **kojim se pokriva čitavo razdoblje programa razmjene učenika ili razdoblje dogovoreno između obitelji domaćina i osobe koja radi za stan i hranu** u trajanju od najviše godinu dana. [Am. 38.]
4. Razdoblje valjanosti odobrenja izdanog pripravnicima odgovara trajanju pripravništva ili najviše godinu dana. U iznimnim slučajevima odobrenje može biti obnovljeno, ali samo jednom i u obliku dozvole te isključivo za vrijeme koje je potrebno za stjecanje stručne kvalifikacije koju priznaje država članica u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom ili administrativnom praksom, pod uvjetom da posjednik dozvole još uvijek zadovoljava uvjete utvrđene člancima 6. i 12.
5. Odobrenje izdano volonterima daje se na razdoblje od najviše godinu dana. U iznimnim slučajevima, ako je trajanje relevantnog programa duže od godinu dana, tada razdoblje valjanosti obveznog odobrenja može biti produženo kako bi odgovaralo trajanju tog programa.
6. U slučajevima kada države članice dozvole ulazak i boravak na temelju vize za dugotrajan boravak, prilikom prvog produljenja početnog razdoblja boravka izdaje se boravišna dozvola. U slučaju da se viza za dugotrajan boravak izdaje na razdoblje kraće od odobrenog razdoblja boravka, viza za dugotrajan boravak prije isteka i bez dodatnih formalnosti zamjenjuje se boravišnom dozvolom.

Članak 17.

Dodatne informacije

Države članice mogu u papirnatom obliku navesti dodatne informacije koje se odnose na boravak državljanina treće zemlje, kao što je cjelovit popis država članica u koje **je** istraživač ili student **izjavio da** namjerava ići **u skladu s člankom 27. stavkom 1. točkom (a)**, ili te podatke mogu pohraniti u elektroničkom formatu kao što je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i u točki (a) stavka 16. [Am. 39.]

POGLAVLJE IV.

Razlozi za odbijanje, poništavanje ili neobnavljanje boravišne dozvole

Članak 18.

Razlozi za **odbijanje dozvole**

1. Države članice **odbijaju izdati boravišnu dozvolu** u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako nisu ispunjeni opći uvjeti iz članka 6. **ili** relevantni posebni uvjeti iz članka 7. i članka 10. do 16.;
 - (b) ako su predloženi dokumenti dobiveni na prevaru, krivotvoreni ili neovlašteno izmijenjeni;
 - (c) ~~ako su subjekt domaćin ili obrazovna ustanova osnovani isključivo s ciljem olakšavanja ulaska;~~
 - (d) ~~ako je subjekt domaćin sankcioniran u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili ilegalnog zapošljavanja ili ne ispunjava pravne obveze koje se odnose na socijalno osiguranje i/ili poreze propisane u nacionalnom pravu ili je prijavio bankrot ili je u stečaju;~~

Utorak, 25. veljače 2014.

(e) ako je obitelj domaćin ili, po potrebi, bilo koja posrednička organizacija uključena u zapošljavanje osoba koje obavljaju posao za stan i hranu sankcionirana u skladu s nacionalnim pravom zbog povrede uvjeta i/ili ciljeva zapošljavanja osoba koje obavljaju posao za stan i hranu i/ili ilegalnog zapošljavanja.

2. Države članice mogu odbaciti zahtjev ako se čini da je subjekt domaćin namjerno ukinuo mjesta koja želi popuniti novim zahtjevom u roku od 12 mjeseci koji izravno prethode datumu podnošenja zahtjeva. **odbiti izdati boravišnu dozvolu u sljedećim slučajevima:**

(a) ako je subjekt domaćin sankcioniran u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili ilegalnog zapošljavanja ili ne ispunjava pravne obveze koje se odnose na socijalno osiguranje i/ili poreze propisane u nacionalnom pravu ili je prijavio bankrot ili je u stečajju;

(b) ako je obitelj domaćin ili, po potrebi, bilo koja posrednička organizacija uključena u zapošljavanje osoba koje obavljaju posao za stan i hranu sankcionirana u skladu s nacionalnim pravom zbog povrede uvjeta i/ili ciljeva zapošljavanja osoba koje obavljaju posao za stan i hranu i/ili ilegalnog zapošljavanja.

(c) ako su subjekt domaćin ili obrazovna ustanova osnovani isključivo s ciljem olakšavanja ulaska. [Am. 40]

Članak 19.

Razlozi za poništavanje **ili neobnavljanje** boravišne dozvole

1. Države članice poništavaju **ili odbijaju obnoviti** boravišnu dozvolu u sljedećim slučajevima:

(a) ako nositelj više ne ispunjava opće uvjete iz članka 6. ili relevantne posebne uvjete iz članka 7., članka 10. do 14. ili članka 16.;

(ab) ako su predočena odobrenja i dokumenti dobiveni na prevaru, krivotvoreni ili neovlašteno izmijenjeni;

(b) ako svrha boravka državljanina treće zemlje ne odgovara svrhama za koje mu je boravak dopušten;

(c) ako je subjekt domaćin osnovan isključivo s ciljem olakšavanja ulaska;

2. Države članice mogu poništiti boravišnu dozvolu ili odbiti njezino obnavljanje u sljedećim slučajevima:

(da) ako subjekt domaćin ne ispunjava pravne obveze u vezi sa socijalnim osiguranjem i/ili porezima propisane u nacionalnom pravu ili je prijavio bankrot ili je u stečajju; **ako se to dogodi za vrijeme studija, studentu treba ostaviti dovoljno vremena da pronađe jednakovrijedan studij da završi svoje obrazovanje;**

(eb) ako je obitelj domaćin subjekt ili, po potrebi, bilo koja posrednička organizacija uključena u zapošljavanje osoba koje obavljaju posao za stan i hranu sankcioniran u skladu s nacionalnim pravom zbog povrede uvjeta i/ili ciljeva zapošljavanja osoba koje obavljaju posao za stan i hranu i/ili ilegalnog zapošljavanja **neprijavljenog rada i/ili ilegalnog zapošljavanja ili ne ispunjava pravne obveze iz nacionalnog prava u vezi sa socijalnim osiguranjem i/ili oporezivanjem ili je prijavio stečaj ili je u svakom slučaju platežno nesposoban;**

(c) ako je subjekt domaćin osnovan isključivo s ciljem olakšavanja ulaska;

(d) ako je obitelj domaćin ili, po potrebi, bilo koja posrednička organizacija uključena u zapošljavanje osoba koje obavljaju posao za stan i hranu sankcionirana u skladu s nacionalnim pravom zbog povrede uvjeta i/ili ciljeva zapošljavanja osoba koje obavljaju posao za stan i hranu i/ili ilegalnog zapošljavanja;

(e) ako svrha boravka državljanina treće zemlje ne odgovara svrhama za koje mu je boravak dopušten;

(f) za studente koji ne poštuju rokove utvrđene za pristupanje gospodarskim djelatnostima u skladu s člankom 23.; ~~ili ako taj student ne:~~

Utorak, 25. veljače 2014.

(g) **za studente koji ne ostvaruju** prihvatljiv napredak u odgovarajućem studiju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili administrativnom praksom. **Država članica o kojoj je riječ može poništiti boravišnu dozvolu ili odbiti njezino obnavljanje na toj osnovi samo odlukom u kojoj se navode konkretni razlozi koji se temelje na ocjeni obrazovne ustanove s kojom se mora savjetovati o napretku studenta, osim ako ustanova ne odgovori na zahtjev za mišljenje u razumnom razdoblju;**

~~2. Države članice mogu poništiti dozvolu:~~

(h) iz razloga javnog reda, javne sigurnosti ili javnog zdravlja. **Razlozi koji se odnose na javni poredak i javnu sigurnost temelje se isključivo na osobnom ponašanju dotičnog državljanina treće zemlje. Razlozi koji se odnose na javno zdravlje temelje se na objektivnoj analizi stvarnih rizika i ne primjenjuju se diskriminacijski u odnosu na državljane države članice o kojoj je riječ.**

2a. Kada država članica povuče boravišnu dozvolu iz jednoga od razloga navedenih u stavku 2. točkama (a), (b) ili (c), državljanin treće zemlje ima pravo ostati na teritoriju te države članice ako nađe drugi subjekt domaćina ili drugu obitelj domaćina kako bi završio svoj studij ili svoje istraživanje ili u drugu svrhu za koju je dozvola izdana. [Am. 41.]

~~Članak 20.~~

~~Razlozi za neobnavljanje boravišne dozvole~~

~~1. Države članice mogu odbiti obnavljanje boravišne dozvole u sljedećim slučajevima:~~

~~(a) ako su predočeno odobrenje i dokumenti dobiveni na prevaru, krivotvoreni ili neovlašteno izmijenjeni;~~

~~(b) ako se čini da nositelj više ne ispunjava opće uvjete ulaska i boravka iz članka 6. i relevantne posebne uvjete iz članka 7., 9. i 10.;~~

~~(c) za studente koji ne poštuju rokove utvrđene za pristupanje gospodarskim djelatnostima u skladu s člankom 23. ili ako student ne ostvaruje prihvatljiv napredak u odgovarajućem studiju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili administrativnom praksom.~~

~~2. Države članice mogu odbiti obnoviti boravišnu dozvolu iz razloga koji se odnose na javni poredak, javnu sigurnost i javno zdravlje. [Am. 42]~~

POGLAVLJE V.

PRAVA

Članak 21.

Jednako postupanje

1. Odstupajući od članka 12. stavka 2. točke (a) i (b) Direktive 2011/98/EU istraživači **i studenti** državljani trećih zemalja imaju pravo na jednako postupanje kao i s državljanima države članice domaćina u području **obrazovanja i stručnog usavršavanja te** socijalne sigurnosti, uključujući obiteljska davanja, kako je utvrđeno Uredbom (EZ) br. 883/2004. [Am. 43.]

2. **Studenti**, učenici, volonteri, neplaćeni pripravnici i osobe koje rade za stan i hranu, bez obzira na to imaju li pravo na rad u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili zakonodavstvom Unije, imaju pravo na jednako postupanje u pogledu pristupa robi i uslugama te opskrbe robom i uslugama stavljenima na raspolaganje javnosti, uz iznimku postupaka za dobivanje mjesta stanovanja predviđenih nacionalnim zakonodavstvom. [Am. 44.]

2a. Državljanima trećih zemalja koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive i kojima je odobren ulazak i boravak na teritoriju države članice na temelju vize za dugotrajni boravak imaju pravo na jednako postupanje kao i prema državljanima zemlje domaćina kad se radi o pravima iz stavaka 1. i 2. ovog članka. [Am. 45.]

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 22.

Podučavanje koje provode istraživači

Istraživači kojima je odobren ulazak na osnovi ove Direktive mogu podučavati u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. Države članice mogu odrediti maksimalan broj sati ili dana podučavanja.

Članak 23.

Gospodarske aktivnosti studenata

1. Izvan vremena studija i uz poštovanje propisa i uvjeta mjerodavnih za relevantnu aktivnost u državi članici domaćinu, studenti imaju pravo na zapošljavanje i mogu se baviti samostalnom gospodarskom djelatnošću. Stanje na tržištu rada u državi članici domaćinu može se uzeti u obzir, **ali ne na sustavan način kojim bi se studente isključilo iz tržišta rada.** [Am. 46.]
2. Države članice po potrebi i u skladu s nacionalnim zakonodavstvom studentima ili poslodavcima izdaju prethodno odobrenje.
3. Svaka država članica određuje maksimalan broj sati tjedno ili dana ili mjeseci godišnje dopuštenih za takvu aktivnost, a koji nije manji od 20 sati tjedno ili odgovarajućeg broja dana ili mjeseci godišnje.
4. Države članice mogu od studenata tražiti da obavješćuju tijelo koje je ovlašteno od države članice, prethodno ili na neki drugi način, o tome da se bave gospodarskom aktivnosti. Njihovi poslodavci mogu isto tako imati obvezu prethodnog obavještavanja ili obavještavanja na neki drugi način.

Članak 24.

Traženje zaposlenja i poduzetništvo za istraživače i studente

1. Po završetku istraživanja ili studija u državi članici državljani trećih zemalja imaju pravo ostati na teritoriju te države članice u razdoblju od **18** mjeseci kako bi tražili posao ili pokrenuli poslovanje, ako su uvjeti utvrđeni u točkama (a) i (c) do (f) članka 6. i dalje ispunjeni. U razdoblju dužem od **3 šest** mjeseci, a kraćem od **6 devet** mjeseci, od državljana trećih zemalja može se tražiti da dostave dokaz o tome da i dalje traže posao ili da su u postupku pokretanja poslovanja. Nakon razdoblja od **6 devet** mjeseci od državljana trećih zemalja može se dodatno zatražiti da dostave dokaz o tome da imaju istinsku šansu za zaposlenje ili pokretanje poslovanja.
2. **Države članice izdaju odobrenje u svrhe stavka 1. ovog članka državljaninu treće zemlje o kojem je riječ i, gdje je to bitno, članovima njegove obitelji u skladu sa svojim nacionalnim pravom, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 6. točke (a) i točke (c) do (f).** [Am. 47.]

Članak 25.

Članovi obitelji istraživača **i studenata**

1. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i članka 8. Direktive 2003/86/EZ, spajanje obitelji ne ovisi o nositelju boravišne dozvole u svrhu istraživanja **ili studija** koji ima osnovane izgleda za dobivanje prava na stalno boravište i koji ima minimalno boravište.
2. Odstupajući od članka 4. stavka 1. zadnjeg podstavka i od članka 7. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, uvjeti i mjere za integraciju iz tih odredba mogu se primijeniti tek nakon što je dotičnim osobama odobreno spajanje obitelji.
3. Odstupajući od prvog podstavka stavka 4. članka 5. Direktive 2003/86/EZ, boravišne dozvole za članove obitelji izdaju se, ako su uvjeti za spajanje obitelji ispunjeni, u roku od 90 dana od dana podnošenja zahtjeva i u roku od 60 dana od dana podnošenja prvog zahtjeva za članove obitelji istraživača **i studenata** državljana trećih zemalja obuhvaćenih relevantnim programima Unije koji uključuju mjere mobilnosti.

Utorak, 25. veljače 2014.

4. Odstupajući od članka 13. stavaka 2. i 3. Direktive 2003/86/EZ, razdoblje valjanosti boravišne dozvole za članove obitelji jednako je razdoblju valjanosti boravišne dozvole izdane istraživaču **ili studentu** pod uvjetom da to dopušta rok valjanosti njihovih putnih isprava.
5. Odstupajući od članka 14. stavka 2. druge rečenice Direktive 2003/86/EZ, države članice ne predviđaju rokove za pristup tržištu rada. [Am. 48.]

POGLAVLJE VI.

MOBILNOST MEĐU DRŽAVAMA ČLANICAMA

Članak 26.

Pravo na mobilnost među državama članicama za istraživače, studente, **volontere**, ~~te plaćene~~ pripravnike

1. Državljanin treće zemlje, kojem je kao istraživaču odobren ulazak na temelju ove Direktive, može dio svoga istraživanja provesti u drugoj državi članici pod uvjetima iz ovog članka.

Ako istraživač ostane u drugoj državi članici u razdoblju do šest mjeseci, istraživanje se može vršiti na temelju sporazuma o gostovanju sklopljenog u prvoj državi članici, pod uvjetom da istraživač ima dostatna sredstva u toj drugoj državi članici te da nije prijetnja za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje u drugoj državi članici.

Ako istraživač ostane u drugoj državi članici dulje od šest mjeseci, države članice mogu tražiti novi sporazum o gostovanju za potrebe vršenja istraživanja u toj državi članici. Ako države članice traže boravišnu dozvolu da bi se prakticirala mobilnost, takve boravišne dozvole izdaju se u skladu s postupovnim jamstvima utvrđenima u članku ~~30.~~ 29. Države članice ne traže od istraživača da napuste teritorij kako bi podnijeli zahtjev za izdavanje boravišne dozvole.

2. Za razdoblja dulja od tri mjeseca, no ne dulja od šest mjeseci, državljaninu treće zemlje koji je primljen kao student, **volonter** ili ~~plaćeni~~ pripravnik u skladu s ovom Direktivom dopušta se da dio svoga studija/pripravničkog staža/**volontiranja** obavi u drugoj državi članici pod uvjetom da je prije svoga prelaska u tu državu članicu nadležnom tijelu druge države članice dostavio sljedeće:

- (a) valjanu putnu ispravu;
- (b) dokaz o zdravstvenom osiguranju za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani predmetne države članice;
- (c) dokaz da je primljen u visokoškolsku obrazovnu ustanovu ili ustanovu koja nudi usavršavanje ili subjekt domaćin koji nudi **volontiranje**;
- (d) dokaz da će tijekom svoga boravka imati dostatna sredstava za troškove uzdržavanja, studiranja i povratka.

3. Radi mobilnosti studenata, **volontera i pripravnika** iz prve države članice u drugu državu članicu, tijela druge države članice obavještavaju o svojoj odluci tijela prve države članice. Primjenjuje se postupak suradnje utvrđen člankom 32.

4. Državljaninu treće zemlje koji je primljen kao student može se dopustiti prelazak u drugu državu članicu dulji od šest mjeseci pod uvjetima jednakim onima koji se primjenjuju za mobilnost u razdoblju duljem od tri mjeseca, no ne duljem od šest mjeseci. Ako države članice traže novi zahtjev za boravišnu dozvolu da bi se prakticirala mobilnost u razdoblju duljem od šest mjeseci, takve dozvole izdaju se u skladu s člankom 29.

5. Države članice ne traže od studenata, **volontera ili pripravnika** da napuste teritorij kako bi podnijeli zahtjev za izdavanje boravišne dozvole za mobilnost među državama članicama. [Am. 49.]

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 27.

Prava istraživača, **volontera, neplaćenih i plaćenih pripravnika** i studenata obuhvaćenih programima Unije koji uključuju mjere mobilnosti

1. Države članice državljanima trećih zemalja koji su primljeni kao istraživači, **volonteri, neplaćeni ili plaćeni pripravnici** ili studenti na osnovi ove Direktive i koji su obuhvaćeni programima Unije koji uključuju mjere mobilnosti daju dozvolu koja pokriva cijelo razdoblje boravka u državi članici u kojoj:

- (a) cjelovit popis država članica u koje je istraživač, **volonter, neplaćeni ili plaćeni pripravnik** ili student **izjavio da** namjerava ići poznat je prije ulaska u prvu državu članicu;
- (b) kad se radi o studentu, podnositelj zahtjeva može dostaviti dokaz da je primljen na studij u relevantnu ~~visokoškolsku~~ **obrazovnu** ustanovu radi pohađanja tečaja ili studija;
- (ba) kad se radi o volonterima, podnositelj zahtjeva može predočiti dokaz o prijemu od relevantne organizacije ili programa pružatelja volonterskih usluga poput Europske volonterske službe;**
- (bb) kad se radi o pripravnicima, podnositelj zahtjeva može predočiti dokaz o prijemu od relevantnog subjekta domaćina.**

2. Dozvolu daje prva država članica u kojoj istraživač, **volonter, neplaćeni ili plaćeni pripravnik** ili student boravi.

3. Ako cjelovit popis država članica nije poznat prije ulaska u prvu državu članicu:

- (a) za istraživače se primjenjuju uvjeti iz članka 26. ako u drugoj državi članici ne borave duže od šest mjeseci;
- (b) za studente, **neplaćene ili plaćene pripravnike** i volontere primjenjuju se uvjeti iz članka 26. ako u drugim državama članicama borave između tri mjeseca i šest mjeseci. [Am. 50.]

Članak 28.

Boravak članova obitelji u drugoj državi članici

1. Kad istraživač prijeđe u drugu državu članicu u skladu s člancima 26. i 27., a obitelj je već zasnovana u prvoj državi članici, članovima njegove obitelji odobrava se da ga prate ili da mu se pridruže. [Am. se ne odnosi na sve jezične verzije]

2. U roku od mjesec dana od ulaska na teritorij druge države članice dotični članovi obitelji ili istraživač, u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, pri nadležnim tijelima navedene države članice podnose zahtjev za izdavanje dozvole boravka za članove obitelji.

Ako dozvola boravka koju je članu obitelji izdala prva država članica istekne tijekom postupka ili imatelju dozvole više ne omogućuje legalan boravak na teritoriju druge države članice, države članice osobi dozvoljavaju da boravi na njihovom teritoriju, tako da po potrebi izdaju privremenu nacionalnu dozvolu boravka ili jednakovrijednu dozvolu koja podnositelju zahtjeva omogućuje da i dalje zakonito boravi na njihovom teritoriju s istraživačem sve dok nadležna tijela druge države članice ne donesu odluku o zahtjevu.

3. Druga država članica može od dotičnih članova obitelji zahtijevati da zajedno sa zahtjevom za izdavanje dozvole boravka prilože:

- (a) svoju dozvolu boravka za prvu državu članicu i važeći putni dokument ili ovjerene kopije tih dokumenata te vizu, ako se ona zahtijeva;
- (b) dokaz da su u prvoj državi članici boravili kao članovi obitelji istraživača;
- (c) dokaz da imaju sklopljeno zdravstveno osiguranje koje pokriva sve rizike u drugoj državi članici ili da istraživač ima takvo osiguranje za njih.

Utorak, 25. veljače 2014.

4. Druga država članica može od istraživača zahtijevati dokaz da imatelj:
 - (a) ima smještaj koji se smatra uobičajenim za obitelj te veličine u istoj regiji i koji zadovoljava općim sigurnosnim i zdravstvenim standardima dotične države članice;
 - (b) ima stabilna i redovita primanja dostatna za uzdržavanje sebe i članova svoje obitelji bez traženja socijalne pomoći od dotične države članice. **[Am. se ne odnosi na sve jezične verzije]**

Države članice ocjenjuju takva sredstva u pogledu njihove vrste i redovitosti te mogu uzeti u obzir razinu minimalnih nacionalnih plaća i mirovina te broj članova obitelji.

POGLAVLJE VII.

POSTUPAK I TRANSPARENTNOST

Članak 29.

Postupovna jamstva i transparentnost

1. Nadležna tijela države članice odlučuju o cjelovitom zahtjevu za izdavanje boravišne dozvole i pisanim putem, u skladu s postupkom obavještavanja utvrđenim nacionalnim pravom dotične države članice, obavještavaju podnositelja zahtjeva što je prije moguće, a najkasnije u roku od ~~60~~ **30** dana od dana podnošenja zahtjeva ~~i u roku od 30 dana u slučaju istraživača i studenata državljana trećih zemalja obuhvaćenih programima Unije koji uključuju mjere mobilnosti. Ako njihovo nacionalno pravo predviđa mogućnost žalbe upravnom tijelu, nadležna tijela država članica odlučuju o žalbi najkasnije u roku od 30 dana nakon dana podnošenja žalbe.~~ **[Am. 53.]**
2. Ako informacije dane u prilog zahtjevu nisu prikladne, nadležne vlasti obavještavaju podnositelja zahtjeva o svim dodatnim informacijama koje su im potrebne i **prilikom registracije zahtjeva** daju mu razuman rok za dopunu zahtjeva. Vremenski rok iz stavka 1. privremeno se prekida dok nadležna tijela ne dobiju tražene dodatne informacije. **[Am. 54.]**
3. Dotičnog državljanina treće zemlje obavještava se o svakoj odluci kojom se **odbija** zahtjev za boravišnu dozvolu u skladu s postupkom obavještavanja utvrđenim u okviru relevantnog nacionalnog zakonodavstva. U obavijesti se navode moguća sredstva pravne zaštite koja su dostupna, nacionalni sud ili tijelo kojemu dotična osoba može podnijeti žalbu i rok za poduzimanje radnji **i daju sve relevantne praktične informacije kojima se olakšava ostvarivanje njegovih prava.** **[Am. 55.]**
4. Ako je ~~zahtjev~~ **dozvola odbijena** ili je dozvola koja je izdana u skladu s ovom Direktivom povučena, dotična osoba ima pravo pokrenuti sudski postupak pred tijelima dotične države članice. **[Am. 56.]**

Članak 29.a

Ubrzani postupak izdavanja boravišnih dozvola ili viza studentima, učenicima i istraživačima

Između tijela države članice nadležnog za ulazak i boravak studenata, učenika ili istraživača državljana trećih zemalja i obrazovne ustanove, organizacije koja se bavi programima razmjene učenika i koja je priznata u tu svrhu ili istraživačke organizacije koju je dotična država članica odobrila u skladu sa svojom nacionalnom ili administrativnom praksom može se sklopiti sporazum o uspostavi ubrzanog postupka prijema kojim se omogućuje izdavanje boravišnih dozvola ili viza u ime dotičnog državljanina treće zemlje. **[Am. 57.]**

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 30.

Transparentnost i pristup informacijama

Države članice na raspolaganje stavljaju **lako dostupne i razumljive** informacije o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja obuhvaćenih područjem primjene ove Direktive, a to uključuje i minimalni iznos sredstava za mjesec dana, njihova prava, sve dokumente potrebne za zahtjev te mjerodavne naknade. Države članice na raspolaganje stavljaju informacije o istraživačkim organizacijama priznatim u skladu s člankom 8. [Am. 58.]

Članak 31.

Naknade

Države članice mogu od podnositelja zahtjeva tražiti ~~isplatu da plate~~ naknada za obradu zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Iznos tih naknada ne smije **biti pretjeran ili nerazmjeran na način da priječi** ispunjavanje ciljeva Direktive. **Kad te naknade plaća državljanin treće zemlje, on ima pravo na povrat troškova od strane subjekta domaćina odnosno obitelji domaćina.** [Am. 59.]

POGLAVLJE VIII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 32.

Kontaktne točke

1. Države članice imenuju kontaktne točke zadužene za primanje i prosljeđivanje informacija potrebnih za provođenje članka 26. i 27.
2. Države članice pružaju odgovarajuću razinu suradnje u okviru razmjene informacija iz stavka 1.

2a. Države članice olakšavaju postupak podnošenja zahtjeva tako što državljanima trećih zemalja dopuštaju podnošenje zahtjeva i okončanje postupka za bilo koju državu članicu u veleposlanstvu ili konzulatu države članice koji je za podnositelja zahtjeva najpovoljniji. [Am. 60.]

Članak 33.

Statistički podaci

Svake godine, a prvi put najkasnije [], države članice u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ podnose Komisiji statističko izvješće o broju državljana trećih zemalja koji su dobili dozvole. Povrh toga i ako je to moguće Komisiji se podnose statistički podaci o broju državljana trećih zemalja kojima je dozvola obnovljena ili povučena tijekom prethodne kalendarske godine, te se navode njihova državljanstva. Na isti se način podnose statistički podaci o članovima obitelji istraživača kojima je odobren ulazak.

Statistički podaci iz stavka 1. odnose se na referentna razdoblja od jedne kalendarske godine i dostavljaju se Komisiji u roku od šest mjeseci od završetka referentne godine. Prva referentna godina je ⁽¹⁾ [...]

Članak 34.

Podnošenje izvješća

Komisija redovito, a prvi put [pet godina nakon datuma prijenosa ove Direktive] procjenjuje primjenu ove Direktive i podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni Direktive u državama članicama te po potrebi predlaže izmjene.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o statistici Zajednice o migracijama i međunarodnoj zaštiti i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 311/76 o izradi statistike o stranim radnicima (SL L 199, 31.7.2007., str. 23.).

Utorak, 25. veljače 2014.

Članak 35.

Prijenos

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije [dvije godine od njezina stupanja na snagu]. Odmah Komisiji dostavljaju tekst tih odredaba.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe pri službenoj objavi sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takvo upućivanje. One također sadržavaju izjavu da će upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive koje se ovom Direktivom stavljaju izvan snage biti navedena kao upućivanja na ovu Direktivu. Države članice određuju način takvog upućivanja i formulaciju te izjave.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 36.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 2005/71/EZ i Direktiva 2004/114/EZ stavljaju se izvan snage od [dana nakon datuma iz prvog podstavka članka 35. stavka 1. ove Direktive], ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prijenos u nacionalno zakonodavstvo direktiva iz dijela B Priloga I.

Pozivanja na direktive stavljene izvan snage smatraju se pozivanjima na ovu Direktivu te se tumače u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.

Članak 37.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavljivanja u Službenom listu Europske unije.

Članak 38.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u

Za Europski parlament

Predsjednik

za Vijeće

Predsjednik

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG I.

Dio A

Direktiva stavljena izvan snage i popis s redosljedom izmjena (iz članka 37.)

Direktiva 2004/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	(SL L 375, 23.12.2004., str. 12.)
Direktiva 2005/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	(SL L 289, 3.11.2005., str. 15.)

Dio B

Popis rokova za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu (iz članka 36.)

Direktiva	Rok za prenošenje	Datum primjene
2004/114/EZ	12.1.2007	
2005/71/EZ	12.10.2007	

Utorak, 25. veljače 2014.

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 2004/114/EZ	Direktiva 2005/71/EZ	Ova Direktiva
Članak 1. točka (a)		Članak 1. točka (a)
Članak 1. točka (b)		—
—		Članak 1. točke (b) i (c)
Članak 2., uvodni tekst		Članak 3., uvodni tekst
Članak 2. točka (a)		Članak 3. točka (a)
Članak 2. točka (b)		Članak 3. točka (c)
Članak 2. točka (c)		Članak 3. točka (d)
Članak 2. točka (d)		Članak 3. točka (e)
—		Članak 3. točka (f) i točka (g)
Članak 2. točka (e)		Članak 3. točka (l)
Članak 2. točka (f)		Članak 3. točka (h)
Članak 2. točka (g)		—
—		Članak 3. točka (i)
—		Članka 3. točke (m) do (s)
Članak 3. stavak 1.		Članak 2. stavak 1.
Članak 3. stavak 2.		Članak 2. stavak 2. točke (a) do (e)
—		Članak 2. stavak 2. točke (f) i (g)
Članak 4.		Članak 4.
Članak 5.		Članak 5. stavak 1.
—		Članak 5. stavak 2.
Članak 6. stavak 1.		Članak 6. točke (a) do (e)
—		Članak 6. točka (f)
Članak 6. stavak 2.		—
—		Članak 7.

Utorak, 25. veljače 2014.

Direktiva 2004/114/EZ	Direktiva 2005/71/EZ	Ova Direktiva
Članak 7. stavak 1., uvodni tekst		Članak 10. stavak 1., uvodni tekst
Članak 7. stavak 1. točka (a)		Članak 10. stavak 1. točka (a)
Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c)		—
Članak 7. stavak 1. točka (d)		Članak 10. stavak 1. točka (b)
Članak 7. stavak 2.		Članak 10. stavak 2.
—		Članak 10. stavak 3.
Članak 8.		—
—		Članak 11.
Članak 9. stavci 1. i 2.		Članak 12. stavci 1. i 2.
Članak 10., uvodni tekst		Članak 13. stavak 1., uvodni tekst
Članak 10. točka (a)		Članak 13. stavak 1. točka (a)
Članak 10. točke (b) i (c)		—
—		Članak 12. stavak 1. točka (b)
—		Članak 12. stavak 2.
Članak 11., uvodni tekst		Članak 14. stavak 1., uvodni tekst
Članak 11. točka (a)		—
Članak 11. točka (b)		Članak 13. stavak 1. točka (a)
Članak 11. točka (c)		Članak 13. stavak 1. točka (b)
Članak 11. točka (d)		Članak 13. stavak 1. točka (c)
Članci 12. – 15.		—
—		Članci 14., 15. i 16.
Članak 16. stavak 1.		Članak 20. stavak 1., uvodni tekst
—		Članak 20. stavak 1. točke (a) do (c)
Članak 16. stavak 2.		Članak 20. stavak 2.
—		Članak 21.
Članak 17. stavak 1. prvi podstavak		Članak 23. stavak 1.

Utorak, 25. veljače 2014.

Direktiva 2004/114/EZ	Direktiva 2005/71/EZ	Ova Direktiva
Članak 17. stavak 1. drugi podstavak		Članak 23. stavak 2.
Članak 17. stavak 2.		Članak 23. stavak 3.
Članak 17. stavak 3.		—
Članak 17. stavak 4.		Članak 23. stavak 4.
—		Članci 15., 24., 25., 27.
—		Članak 17.
Članak 18. stavak 1.		—
—		Članak 29. stavak 1.
Članak 18. stavci 2., 3. i 4.		Članak 29. stavci 2., 3. i 4.
Članak 19.		—
—		Članak 30.
Članak 20.		Članak 31.
—		Članci 32. i 33.
Članak 21.		Članak 34.
Članci 22. – 25.		—
—		Članci 35., 36. i 37.
Članak 26.		Članak 38.
—		Prilog I. i Prilog II.
	Članak 1.	—
	Članak 2., uvodni tekst	—
	Članak 2. točka (a)	Članak 3. točka (a)
	Članak 2. točka (b)	Članak 3. točka (i)
	Članak 2. točka (c)	Članak 3. točka (k)
	Članak 2. točka (d)	Članak 3. točka (b)
	Članak 2. točka (e)	—
	Članci 3. i 4.	—
	Članak 5.	Članak 8.

Utorak, 25. veljače 2014.

Direktiva 2004/114/EZ	Direktiva 2005/71/EZ	Ova Direktiva
	Članak 6. stavak 1.	Članak 9. stavak 1.
	—	Članak 9. stavak 1. točke (a) do (f)
	Članak 6. stavak 2. točka (a)	Članak 9. stavak 2. točka (a)
	Članak 6. stavak 2. točke (a), (b) i (c)	—
	Članak 6. stavci 3., 4. i 5.	Članak 9. stavci 3., 4. i 5.
	Članak 7.	—
	Članak 8.	Članak 16. stavak 1.
	Članak 9.	—
	Članak 10. stavak 1.	Članak 19. stavak 2. točka (a)
	—	Članak 19. stavak 2. točka (b)
	Članak 10. stavak 2.	—
	Članak 11. stavci 1. i 2.	Članak 22.
	Članak 12., uvodni tekst	—
	Članak 12. točka (a)	—
	Članak 12. točka (b)	—
	Članak 12. točka (c)	Članak 21. stavak 1.
	Članak 12. točka (d)	—
	Članak 12. točka (e)	—
	—	Članak 21. stavak 2.
	Članak 13. stavak 1.	Članak 26. stavak 1.
	Članak 13. stavak 2.	Članak 26. stavak 1.
	Članak 13. stavci 3. i 5.	Članak 26. stavak 1.
	Članak 13. stavak 4.	—
	—	Članak 26. stavci 2., 3. i 4.
	Članci 14. – 21.	—

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0123

Europsko volontersko tijelo za humanitarnu pomoć – volonteri za humanitarnu pomoć EU-a *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć – volonteri za humanitarnu pomoć EU-a (COM(2012)0514 – C7-0303/2012 – 2012/0245(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/39)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2012)0514),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 214. stavak 5. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0303/2012),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 11. prosinca 2013. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za razvoj i mišljenja Odbora za proračune i Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja (A7-0158/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. smatra da bi za ovu inicijativu trebali biti zajamčeni posebno financiranje i dodjela proračunskih sredstava, zadržavajući pritom uzajamnu komplementarnost s drugim instrumentima namijenjenim vanjskoj politici Unije;
 3. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 4. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2012)0245

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju Europskog volonterskog tijela za humanitarnu pomoć (inicijativa „Volonteri za humanitarnu pomoć EU-a”)

(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Uredbi (EU) br. 375/2014.)

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0124

Fond za europsku pomoć najugroženijima *I****Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Fondu za europsku pomoć najugroženijima (COM(2012)0617 – C7-0358/2012 – 2012/0295(COD))****(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)**

(2017/C 285/40)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2012)0617),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 175. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0358/2012),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir obrazložena mišljenja Parlamenta Kraljevine Švedske, Doma lordova i Zastupničkog doma Ujedinjene Kraljevine te njemačkog Saveznog parlamenta – Bundestaga, podnesena u okviru Protokola (br. 2) o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, u kojima se izjavljuje da nacrt zakonodavnog akta nije u skladu s načelom supsidijarnosti,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 14. veljače 2013. ⁽¹⁾,
 - nakon savjetovanja s Odborom regija,
 - uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima, a posebno njene članke 1., 24. i 34.,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 11. prosinca 2013. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja i mišljenja Odbora za proračune, Odbora za proračunski nadzor, Odbora za regionalni razvoj, Odbora za poljoprivredu i ruralni razvoj i Odbora za prava žena i jednakost spolova (A7-0183/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju ⁽²⁾;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2012)0295**Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o o Fondu europske pomoći za najpotrebitije***(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Uredbi (EU) br. 223/2014.)*⁽¹⁾ SL C 133, 9.5.2013., str. 62.⁽²⁾ Ovo stajalište zamjenjuje amandmane usvojene 12. lipnja 2013. (Usvojeni tekst P7_TA(2013)0257).

Utorak, 25. veljače 2014.

P7_TA(2014)0125

Biocidni proizvodi *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 25. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 528/2012 o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda u pogledu određenih uvjeta za pristup tržištu (COM(2013)0288 – C7-0141/2013 – 2013/0150(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/41)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0288),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0141/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 18. rujna 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 11. prosinca 2013. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane (A7-0354/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću i Komisiji.

P7_TC1-COD(2013)0150

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 25. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 528/2012 o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda u pogledu određenih uvjeta za pristup tržištu

(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Uredbi (EU) br. 334/2014.)

⁽¹⁾ SL C 341, 21.11.2013., str. 44.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0135

Sporazum o političkom dijalogu i suradnji između EZ-a i republika Kostarike, El Salvadora, Gvatemale, Hondurasa, Nikaragve i Paname, uz izuzetak njegovog članka 49. stavka 3. ***

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o sklapanju u ime Europske unije Sporazuma o političkom dijalogu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica s jedne strane i republika Kostarike, El Salvadora, Gvatemale, Hondurasa, Nikaragve i Paname s druge strane, uz izuzetak njegovog članka 49. stavka 3. (12399/2013 – C7-0425/2013 – 2012/0219A(NLE))

(Suglasnost)

(2017/C 285/42)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir nacrt Odluke Vijeća (12399/2013),
 - uzimajući u obzir Sporazum o političkom dijalogu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica s jedne strane i republika Kostarike, El Salvadora, Gvatemale, Hondurasa, Nikaragve i Paname s druge strane (13368/2012),
 - uzimajući u obzir zahtjev Vijeća za davanje suglasnosti u skladu s člankom 209. stavkom 2. i člankom 218. stavkom 6. podstavkom 2. točkom (a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (C7-0425/2013),
 - uzimajući u obzir članak 81. i članak 90. stavak 7. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir preporuku Odbora za vanjske poslove (A7-0463/2013),
1. daje suglasnost za sklapanje sporazuma;
 2. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta prosljedi Vijeću, Komisiji te vladama i parlamentima država članica i republika Kostarike, El Salvadora, Gvatemale, Hondurasa, Nikaragva i Paname.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0136

Sporazum o političkom dijalogu i suradnji između EZ-a i republika Kostarike, El Salvadora, Gvatemale, Hondurasa, Nikaragve i Paname, u vezi s njegovim člankom 49. stavkom 3. ***

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o sklapanju Sporazuma u ime Europske unije o političkom dijalogu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i republika Kostarike, El Salvadora, Gvatemale, Hondurasa, Nikaragve i Paname, s druge strane, u vezi s njegovim člankom 49. stavkom 3. (12400/2013 – C7-0426/2013 – 2012/0219B(NLE))

(Suglasnost)

(2017/C 285/43)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir nacrt Odluke Vijeća (12400/2013),
 - uzimajući u obzir Sporazum o političkom dijalogu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica s jedne strane i Republike Kostarike, Republike El Salvadora, Republike Gvatemale, Republike Hondurasa, Republike Nikaragve i Republike Paname s druge strane (13368/2012),
 - uzimajući u obzir zahtjev Vijeća za davanje suglasnosti u skladu s člankom 79. stavkom 3. i člankom 218. stavkom 6. podstavkom 2. točkom (a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (C7-0426/2013),
 - uzimajući u obzir članak 81. i članak 90. stavak 7. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir preporuku Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A7-0119/2014),
1. daje suglasnost za sklapanje Sporazuma;
 2. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta prosljedi Vijeću, Komisiji te vladama i parlamentima država članica i Republike Kostarike, Republike El Salvadora, Republike Gvatemale, Republike Hondurasa, Republike Nikaragve i Republike Paname.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0137

Smjernice za politike zapošljavanja država članica ***Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Odluke Vijeća o smjernicama za politike zapošljavanja država članica (COM(2013)0803 – C7-0417/2013 – 2013/0392(NLE))****(Savjetovanje)**

(2017/C 285/44)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije Vijeću (COM(2013)0803),
 - uzimajući u obzir članak 148. stavak 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, na temelju kojeg se Vijeće savjetovalo s Parlamentom (C7-0417/2013),
 - uzimajući u obzir članak 55. i članak 46. stavak 1. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja (A7-0470/2013),
1. prihvaća prijedlog Komisije;
 2. poziva Vijeće da ga obavijesti ako namjerava odstupiti od teksta koji je Parlament prihvatio;
 3. traži od Vijeća da se s njim ponovno savjetuje ako namjerava bitno izmijeniti tekst koji je Parlament prihvatio;
 4. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.
-

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0138

Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost *

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Vijeća o izmjeni Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost s obzirom na standardnu prijavu PDV-a (COM(2013)0721 – C7-0394/2013 – 2013/0343(CNS))

(Posebni zakonodavni postupak – savjetovanje)

(2017/C 285/45)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog koji je Komisija uputila Vijeću (COM(2013)0721),
 - uzimajući u obzir članak 113. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, na temelju kojeg se Vijeće savjetovalo s Parlamentom (C7-0394/2013),
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku (A7-0090/2014),
1. prihvaća prijedlog Komisije s predloženim izmjenama;
 2. poziva Komisiju da shodno tomu izmijeni svoj prijedlog u skladu s člankom 293. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
 3. poziva Vijeće da ga obavijesti ako namjerava odstupiti od teksta koji je Parlament prihvatio;
 4. poziva Vijeće da se ponovno savjetuje s Parlamentom ako namjerava bitno izmijeniti prijedlog Komisije;
 5. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

Amandman 1

Prijedlog Direktive

Uvodna izjava 1.

Tekst koji je predložila Komisija

- (1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹²⁾ od poreznih obveznika zahtijeva se podnošenje prijava PDV-a, ali se državama članicama omogućuje fleksibilno određivanje potrebnih informacija. Zbog toga dolazi do neusklađenosti pravila i postupaka kojima se uređuje podnošenje prijava PDV-a u Uniji, sve veće složenosti za poslovne subjekte i obveza PDV-a koje stvaraju prepreke trgovini u Uniji.

⁽¹²⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.)

Izmjena

- (1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹²⁾ od poreznih obveznika zahtijeva se podnošenje prijava PDV-a, ali se državama članicama omogućuje fleksibilno određivanje potrebnih informacija. Zbog toga dolazi do neusklađenosti pravila i postupaka kojima se uređuje podnošenje prijava PDV-a u Uniji, sve veće složenosti za poslovne subjekte, **nepotrebnog administrativnog opterećenja za porezna tijela država članica i za porezne obveznike, rupa u zakonu koje omogućavaju prijave povezane s PDV-om**, obveza PDV-a koje stvaraju prepreke trgovini u Uniji **i nepotrebnih troškova za porezna tijela država članica i za porezne obveznike.**

⁽¹²⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.)

Srijeda, 26. veljače 2014.

Amandman 2
Prijedlog Direktive
Uvodna izjava 2.

Tekst koji je predložila Komisija

- (2) Kako bi se smanjilo opterećenje za poslovne subjekte i unaprijedilo funkcioniranje unutarnjeg tržišta, treba uvesti standardnu prijavu PDV-a za sve poslovne subjekte koji trguju u Uniji. Primjena standardiziranih prijava trebala bi olakšati nadzor država članica nad prijavama PDV-a.

Izmjena

- (2) Kako bi se smanjilo opterećenje za poslovne subjekte i unaprijedilo funkcioniranje unutarnjeg tržišta, treba uvesti standardnu prijavu PDV-a za sve poslovne subjekte koji trguju u Uniji **i** primjena standardiziranih prijava trebala bi olakšati **ubiranje i plaćanje PDV-a i nadzor poreznih vlasti** država članica nad prijavama PDV-a. **Također bi trebala doprinijeti u smislu da pomogne poslovnim subjektima uskladiti se sa zakonodavstvom o PDV-u čime bi se smanjila stopa pogreške i u konačnici doprinijelo smanjenju ili čak iskorjenjivanju prijevara povezanih s PDV-om i razlika u PDV-u.**

Amandman 3
Prijedlog Direktive
Uvodna izjava 3.

Tekst koji je predložila Komisija

- (3) Administrativna opterećenja treba svesti na najmanju mjeru. Stoga bi podatke koji se zahtijevaju u standardnoj prijavi PDV-a trebalo ograničiti na skup obveznih podataka. Štoviše, s obzirom na standardnu prijavu PDV-a i druge prijave, državama članicama ne treba dopustiti da zahtijevaju druge podatke osim onih propisanih u poglavlju 5. glave XI. Direktive.

Izmjena

- (3) Administrativna opterećenja treba svesti na najmanju mjeru. Stoga bi podatke koji se zahtijevaju u standardnoj prijavi PDV-a trebalo ograničiti na skup obveznih podataka. Štoviše, s obzirom na standardnu prijavu PDV-a i druge prijave, državama članicama ne treba dopustiti da zahtijevaju druge podatke osim onih propisanih u poglavlju 5. glave XI. Direktive. **Standardna prijava PDV-a u potpunosti će ispuniti svoj potencijal ako države članice u cijelosti i pravovremeno prenesu ovu Direktivu u svoje nacionalne zakone i druge propise ne odstupajući od njezina područja primjene.**

Amandman 4
Prijedlog Direktive
Uvodna izjava 9.a (nova)

Tekst koji je predložila Komisija

Izmjena

- (9a) **Porezne vlasti država članica trebale bi staviti na raspolaganje svojim službenicima i poreznim obveznicima internetske tutorijale o pravilnom elektroničkom podnošenju kako bi se osiguralo da se podnošenje standardiziranih prijava PDV-a provodi na primjeren i siguran način.**

Srijeda, 26. veljače 2014.

Amandman 5
Prijedlog Direktive
Uvodna izjava 14.a (nova)

Tekst koji je predložila Komisija

Izmjena

- (14a) *Kako bi se dodatno smanjilo opterećenje za poslovne subjekte i unaprijedilo funkcioniranje unutarnjeg tržišta zahtjevi za informacijama u standardnoj prijavi PDV-a trebali bi postati u potpunosti ujednačeni u svim državama članicama, te bi Komisija trebala unutar pet godina od datuma stupanja na snagu ove Direktive ocijeniti provedbu ove Direktive s obzirom na to gledište te iznijeti odgovarajuće prijedloge.*

Amandman 6
Prijedlog Direktive
Članak 2. – stavak 2.a (novi)

Tekst koji je predložila Komisija

Izmjena

- 2a. *Do ...* [SL molimo umetnuti datum: pet godina od datuma stupanja na snagu ove Direktive] Komisija preispituje prikladnost ove Direktive s ciljem daljnjeg smanjenja opterećenja za poslovne subjekte i unapređenja funkcioniranja unutarnjeg tržišta. Rezultati preispitivanja priopćavaju se Europskom parlamentu i Vijeću uz, ako je potrebno, odgovarajuće zakonodavne prijedloge.*

Amandman 7
Prijedlog Direktive
Članak 3.

Tekst koji je predložila Komisija

Izmjena

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije. ***U roku od tri mjeseca nakon objave dostupna je u pročišćenom obliku zajedno s Direktivom koju izmjenjuje.***

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0139

Izmjena Odluke 2009/831/EZ u pogledu razdoblja njezine primjene ***Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Odluke Vijeća o izmjeni Odluke 2009/831/EZ u pogledu razdoblja njezine primjene (COM(2013)0930 – C7-0022/2014 – 2013/0446(CNS))****(Posebni zakonodavni postupak – savjetovanje)**

(2017/C 285/46)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog koji je Komisija uputila Vijeću (COM(2013)0930),
 - uzimajući u obzir članak 349. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, na temelju kojeg se Vijeće savjetovalo s Parlamentom (C7-0022/2014),
 - uzimajući u obzir članak 55. i članak 46. stavak 1. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za regionalni razvoj (A7-0113/2014),
1. prihvaća prijedlog Komisije;
 2. poziva Vijeće da ga obavijesti ako namjerava odstupiti od teksta koji je Parlament prihvatio;
 3. traži od Vijeća da se s njim ponovno savjetuje ako namjerava bitno izmijeniti tekst koji je Parlament prihvatio;
 4. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta prosljedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.
-

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0140

Izmjena Odluke 2004/162/EZ u pogledu njezine primjene na Mayotte od 1. siječnja 2014. *

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Odluke Vijeća o izmjeni Odluke 2004/162/EZ u pogledu njezine primjene na Mayotte od 1. siječnja 2014. (COM(2014)0024 – C7-0031/2014 – 2014/0010(CNS))

(Posebni zakonodavni postupak – savjetovanje)

(2017/C 285/47)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog koji je Komisija uputila Vijeću (COM(2014)0024),
 - uzimajući u obzir članak 349. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, na temelju kojeg se Vijeće savjevalo s Parlamentom (C7-0031/2014),
 - uzimajući u obzir članak 55. i članak 46. stavak 1. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za regionalni razvoj (A7-0144/2014),
1. prihvaća prijedlog Komisije;
 2. poziva Vijeće da ga obavijesti ako namjerava odstupiti od teksta koji je Parlament prihvatio;
 3. traži od Vijeća da se s njim ponovno savjetuje ako namjerava bitno izmijeniti tekst koji je Parlament prihvatio;
 4. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.
-

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0141

Okvirni sporazum o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između EZ-a i Indonezije, s iznimkom pitanja koja se odnose na ponovni prihvrat**Rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o sklapanju Okvirnog sporazuma o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Indonezije, s druge strane, s iznimkom pitanja koja se odnose na ponovni prihvrat (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))**

(2017/C 285/48)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir nacrt Odluke Vijeća (11250/2013),
- uzimajući u obzir nacrt Okvirnog sporazuma o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Indonezije, s druge strane (14032/2009),
- uzimajući u obzir Sporazum o suradnji od 7. ožujka 1980. između Europske ekonomske zajednice i Indonezije, Malezije, Filipina, Singapura i Tajlanda – država članica Udruženja zemalja Jugoistočne Azije ⁽¹⁾ (ASEAN) – i naknadnih protokola o pridruživanju,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 5. rujna 2002. o Komunikaciji Komisije o Europi i Aziji: strateški okvir za ojačano partnerstvo ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 5. lipnja 2003. o situaciji u Indoneziji, posebno u pokrajini Aceh ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 20. studenog 2003. o Aceh ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 13. siječnja 2005. o nedavnoj katastrofi uzrokovanoj tsunamijem u Indijskom oceanu ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir pregovore o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Indonezije, s druge strane, koje je odobrilo Vijeće 25. studenog 2004., zaključilo u lipnju 2007. i potpisalo 9. studenog 2009.,
- uzimajući u obzir Sporazum između Europske unije i vlade Republike Indonezije o određenim aspektima zračnog prometa, koji je potpisan 29. lipnja 2011. ⁽⁶⁾,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 7. srpnja 2011. o Indoneziji, uključujući i napade na manjine ⁽⁷⁾,
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 2. veljače 2012. o vanjskoj politici EU-a prema državama skupine BRICS i drugim silama u nastanku: ciljevi i strategije ⁽⁸⁾,
- uzimajući u obzir Odluku Vijeća 2012/308/ZVSP od 26. travnja 2012. o pristupanju Europske unije Ugovoru o prijateljstvu i suradnji u jugoistočnoj Aziji ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ SL L 144, 10.6.1980., str. 2.⁽²⁾ SL C 272 E, 13.11.2003., str. 476.⁽³⁾ SL C 68 E, 18.3.2004., str. 617.⁽⁴⁾ SL C 87 E, 7.4.2004., str. 528.⁽⁵⁾ SL C 247 E, 6.10.2005., str. 147.⁽⁶⁾ SL L 264, 8.10.2011., str. 2.⁽⁷⁾ SL C 33 E, 5.2.2013., str. 201.⁽⁸⁾ SL C 239 E, 20.8.2013., str. 1.⁽⁹⁾ SL L 154, 15.6.2012., str. 1.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- uzimajući u obzir misije Europskog parlamenta za promatranje izbora na izborima u Indoneziji 5. travnja 2004. i 20. rujna 2004., u Istočnom Timoru 30. kolovoza 1999., 30. kolovoza 2001., 9. travnja 2007., 30. lipnja 2007. i 7. srpnja 2012. te u pokrajini Aceh 11. prosinca 2006.,
 - uzimajući u obzir Izjavu iz Jakarte o načelima za antikorupcijske agencije od 27. studenog 2012.,
 - uzimajući u obzir članak 21. Ugovora o Europskoj uniji,
 - uzimajući u obzir članke 91. i 100., članak 191. stavak 4. te članke 207. i 209. u vezi s člankom 218. stavkom 6. točkom (a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članak 81. stavak 3. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir privremeno izvješće Odbora za vanjske poslove (A7-0093/2014),
- A. budući da će odnosi između Europske unije i Republike Indonezije (u daljnjem tekstu Indonezija) biti uređeni gore spomenutim Okvirnim sporazumom o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji (u daljnjem tekstu „SPS”);
- B. budući da je ovo prvi SPS ove vrste između Europske unije i Indonezije i ima za cilj jačanje političke, gospodarske i sektorske suradnje od zajedničkog interesa i daljnje jačanje bilateralne i regionalne suradnje kao odgovor na globalne izazove;
- C. budući da SPS kao ključne elemente sadrži potvrdu vrijednosti izraženih u Povelji Ujedinjenih naroda, Općoj deklaraciji Ujedinjenih naroda o ljudskim pravima i drugim međunarodnim ugovorima koji se primjenjuju na obje strane te njihovu obvezu prema načelima demokracije, dobrog upravljanja i vladavine prava, te odredbe o uspostavi ili jačanju suradnje u područjima poput ljudskih prava, trgovine i ulaganja, energetike, turizma, prometa i infrastrukture, očuvanja mora i ribarstva, industrijske politike i malih i srednjih poduzeća (MSP), zaštite podataka i prava intelektualnog vlasništva te suzbijanja širenja oružja za masovno uništenje (OMU), borbe protiv organiziranog kriminaliteta, korupcije, pranja novca, terorizma i financiranja terorizma;
- D. budući da je Indonezija četvrta država svijeta po broju stanovnika, treća demokracija po veličini, država s najvećom muslimanskom većinom s milijunima sljedbenika drugih vjera i heterogeno društvo s više od 240 milijuna stanovnika različitog etničkog, jezičnog i kulturnog podrijetla, od kojih je 40 % mlađe od 25 godina, da je strateški smještena u arhipelagu s više od 17 000 otoka koji se prostiru na području od 5 400 kilometara od istoka prema zapadu i nalaze se u Indijskom i Tihom oceanu;
1. zahtijeva da Vijeće uzme u obzir sljedeće preporuke:
- (a) pozdravlja SPS kao prvi sporazum te vrste između EU-a i jedne od država ASEAN-a; smatra da je riječ o dokazu brzo rastuće važnosti veza između EU-a i Indonezije i očekuje da će se sporazumom otvoriti novo razdoblje u bilateralnim odnosima, koje se temelji na zajedničkim načelima kao što su demokracija, vladavina prava i ljudska prava, jednakost, međusobno poštovanje i uzajamna korist;
 - (b) naglašava da Indonezija nakon 33-godišnje autoritarne vojne vladavine u posljednjih 15 godina prolazi kroz demokratsku, političku, društvenu i gospodarsku transformaciju; napominje da Indonezija prolazi kroz ubrzanu urbanizaciju, ima rastuću srednju klasu (koja broji više od 70 milijuna osoba), obilne prirodne resurse, najveće gospodarstvo u jugoistočnoj Aziji (BDP je u zadnje dvije godine rastao za više od 6 %), a više od polovice svjetske trgovine prolazi njezinim sjevernim morskim granicama te je ona sve prisutnija na diplomatskom polju u regionalnim i svjetskim forumima, kao što su UN, WTO IOC (Povjerenstvo za Indijski ocean), G20 te ASEAN, čiji je Indonezija osnivač i najveći član te prepoznaje važnu ulogu Indonezije u široj regiji;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (c) pohvaljuje napredak koji je Indonezija postigla u razvijanju demokratskog upravljanja i obvezi koju je prema demokraciji pokazalo njezino pluralističko društvo, što je vidljivo u slobodnim i poštenim izborima, slobodi medija, aktivizmu civilnog društva, gospodarskoj otpornosti i smanjenju siromaštva, obrazovanju te drugim pokazateljima milenijskih razvojnih ciljeva, u građenju dobrih odnosa sa susjedima i u zalaganju za demokraciju i ljudska prava; napominje međutim da postoje ozbiljni izazovi za vladavinu prava i zaštitu ljudskih prava, prije svega u vezi s osiguravanjem pozivanja na odgovornost kršitelja ljudskih prava, što uključuje i vojsku, te kršitelja manjinskih prava, kao što su prava pripadnika vjerskih, etničkih i rodni skupina te skupine LGBTI, kao i izazovi povezani s borbom protiv korupcije; ističe da se ti izazovi mogu rješavati u sklopu međunarodne suradnje, prije svega u okviru SPS-a;
- (d) ističe brzo rastuće veze između EU-a i Indonezije u trgovini i drugim gospodarskim područjima imajući u vidu poslovne mogućnosti koje pruža gospodarstvo koje privlači sve veće razine inozemnog i domaćeg ulaganja; predlaže da bi se bolja infrastruktura i povezanost te regulatorni okvir trebali postići putem suradnje u okviru odredbi SPS-a povezanih s trgovinom i ulaganjima, oporezivanjem i carinama, dijalogom o gospodarskoj politici, okolišem, industrijskom politikom i MSP-ima te prometom kako bi se oslobodio puni gospodarski potencijal Indonezije i promicao održivi rast, stvaranje radnih mjesta i smanjenje siromaštva, i u državama članicama EU-a i u Indoneziji;
- (e) naglašava da je cilj SPS-a daljnje jačanje odnosa između EU-a i Indonezije, uz već postojeće mehanizme suradnje i radi suradnje u rješavanju globalnih izazova, na temelju zajedničkih načela jednakosti, međusobnog poštovanja, međusobne koristi, demokracije, aktivnog sudjelovanja civilnog društva, vladavine prava, dobrog upravljanja i ljudskih prava, pomoću razvoja političke i gospodarske suradnje u pitanjima trgovine, ulaganja, industrijske politike i MSP-a, okoliša, klimatskih promjena, energije, znanosti i tehnologije, prava intelektualnog vlasništva, turizma, obrazovanja i kulture te migracije, kao i borbe protiv pranja novca i financiranja terorizma, krijumčarenja droge, korupcije, organiziranog kriminala i trgovanja ljudima;
- (f) vjeruje da bi se odnos između Indonezije i EU-a trebao prepoznati kao strateški te da bi se trebali održavati redoviti sastanci na vrhu u cilju pregleda bilateralnih i globalnih razvoja događaja; preporučuje da se posjeti Indoneziji na visokoj razini održavaju redovito, prije svega posjeti predsjednika Europske komisije, visokog predstavnika/potpredsjednika Komisije i zastupnika Europskog parlamenta te da bi izdavanje viza i pristup međunarodnih organizacija civilnog društva trebalo zajednički olakšati na takav način da se omogući intenziviranje međuljudskih kontakata i razmjena organizacija civilnog društva; pozdravlja u tom smislu uspostavu zajedničkog odbora, u skladu s člankom 41. SPS-a, koji bi se trebao sastajati najmanje svake dvije godine naizmjenice u Indoneziji i Bruxellesu;
- (g) potiče EU i Indoneziju da u potpunosti iskoriste SPS kako bi postigli dugoročne geostrateške koristi u suočavanju s globalnim sigurnosnim izazovima na bilateralnim, regionalnim i svjetskim multilateralnim forumima, kao što su borba protiv klimatskih promjena i širenja OMU-a, borba protiv terorizma, korupcije, organiziranog kriminaliteta, krijumčarenja droge, pranja novca i financiranja terorista, suradnja na području zaštite podataka, te nastavak suradnje na drugim područjima koja nisu izričito obuhvaćena SPS-om, kao što su pripravnost i odgovor na katastrofe, rješavanje sukoba, malo i lako oružje i sigurnost na moru, uključujući piratstvo;
- (h) pozdravlja činjenicu da je Indonezija 2005. ratificirala Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima te Međunarodni pakt o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima, kao i nedavne ratifikacije raznih instrumenata Ujedinjenih naroda povezanih s radnicima migrantima, osobama s invaliditetom, djecom u oružanim sukobima i prodajom djece, dječjom prostitucijom i dječjom pornografijom; očekuje nužne institucionalne i pravne reforme kako bi se postigla usklađenost s tim instrumentima;
- (i) iznimno cijeni mirovni sporazum i gospodarski razvoj postignut u Acehu u posljednjih osam godina te se nada daljnjem napretku prema izdizanju pokrajine i njezinog stanovništva iz siromaštva;
- (j) pohvaljuje napore indonezijskih vlasti u suzbijanju korupcije, uključujući rad Komisije za iskorjenjivanje korupcije; no zabrinut je što je korupcija i dalje ozbiljan problem i velika zapreka razvoju, unatoč tome što je Indonezija 2006. ratificirala Konvenciju UN-a protiv korupcije te stoga traži daljnje mjere u okviru članka 35. SPS-a radi razmjene

Srijeda, 26. veljače 2014.

najboljih praksi u borbi protiv korupcije, uključujući i povrat imovine skrivene u državama članicama EU-a ili u bilo kojoj drugoj jurisdikciji, kao i u suzbijanju gospodarskog i financijskog kriminala;

- (k) potiče države članice EU-a da prošire međusobnu pravnu pomoć s Indonezijom u borbi protiv korupcije i da surađuju s Indonezijom u odbijanju davanja utočišta subjektima koji sudjeluju u korupcijskim radnjama i kršenju ljudskih prava;
- (l) primjećuje važnost indonezijskog Zakona br. 34/2004. i ministarske uredbe br. 22 iz 2009. u kojima se određuje da sva vojna poduzeća i gospodarske aktivnosti obvezno preuzima Vlada Indonezije; ističe ključni učinak pridržavanja tog zakona i te uredbe za demokratsku odgovornost u suzbijanju korupcije i zaštiti ljudskih prava;
- (m) pohvaljuje Indoneziju za ulogu koju je imala u vođenju procesa Foruma za ljudska prava iz Balijsa na regionalnoj razini; no zabrinut je zbog nedosljednosti zakona 8/1985 i novog Zakona o masovnim organizacijama 17/2013 (kojim se ukida Zakon o udruženjima 8/1985) o civilnim organizacijama („zakon Ormas”) koji, unatoč tome što je navodno namijenjen osiguravanju tolerancije i sprečavanju nasilja protiv društvenih skupina, ako se ne promijeni u skladu s međunarodnim standardima ljudskih prava, predstavlja rizik nametanja nepotrebnih i katkad teških upravnih, pravnih i financijskih ograničenja na aktivnosti nevladinih organizacija, čime se znatno smanjuju sposobnosti djelovanja civilnog društva u Indoneziji i ograničavaju slobode udruživanja, izražavanja i okupljanja te slobode mišljenja, savjesti i vjere; smatra u tom smislu da je godišnji dijalog između EU-a i Indonezije o ljudskim pravima odgovarajuća platforma za rješavanje takvih pitanja;
- (n) ističe da i nacionalna i inozemna poduzeća koja posluju u Indoneziji trebaju razvijati svoje aktivnosti u skladu s načelima društvene odgovornosti poduzeća; pozdravlja uredbu Vlade br. GR 47/2012 o društvenoj i ekološkoj odgovornosti društava s ograničenom odgovornošću, koja se općenito primjenjuje na indonezijska poduzeća i omogućava poticaje i sankcije; naglašava međutim potrebu za izgradnju kapaciteta radi provedbe Glavnih načela UN-a o poslovanju i ljudskim pravima; poziva EU da u okviru SPS-a pruži neophodnu tehničku pomoć i Indoneziju da razvije svoj nacionalni plan provedbe Glavnih načela UN-a; pohvaljuje Indoneziju za domaćinstvo međunarodnog sastanka pod vodstvom njezine Komisije za uklanjanje korupcije, zajedno s Programom Ujedinjenih naroda za razvoj i Uredom Ujedinjenih naroda za drogu i kriminal, na temu načela za agencije za borbu protiv korupcije, koji je održan u studenom 2012.;
- (o) sa žaljenjem primjećuje da je sve jači naglasak na islamska učenja u javnom obrazovanju kojim se ugrožava vjerski, etnički i kulturni pluralizam i raznolikost, koji su ugrađeni u moto Indonezije „Bhineka Tunggal Ika” („Zajedništvo u raznolikosti”), te raširena percepcija manjka političke odlučnosti vlasti pri rješavanju problema vjerskog ekstremizma, viđeni kao doprinos porastu sektaškog nasilja i diskriminacije osoba koje pripadaju vjerskim i etničkim manjinama; i dalje je zabrinut zbog činova diskriminacije, uznemiravanja ili nasilja počinjenima nad osobama koje pripadaju etničkim manjinama, ženama i pripadnicima skupine LGBTI, a koji se ponekad odvijaju u okviru različitih pravila i uredbi koje se odnose na pornografiju, svetogrđe ili aktivnosti vjerskih manjina;
- (p) izražava zabrinutost zbog nasilja koje se vrši nad vjerskim manjinama, a koje se odražava u napadima na ahmedije i šijite i u zatvaranjima crkava u nekim dijelovima države, te zbog diskriminacijskih uredbi i državnih praksi prema osobama koje ne pripadaju ni jednoj od šest priznatih religija u smislu prijavljivanja brakova i rođenja ili izdavanja osobnih iskaznica; snažno potiče indonezijske vlasti da osiguraju praktičnu primjenu vjerskih sloboda predviđenih Ustavom te da nastave promicati vjersku toleranciju; u tom smislu smatra da je godišnji dijalog između EU-a i Indonezije o ljudskim pravima, kao i članak 39. SPS-a o modernizaciji države i javne uprave, odgovarajuća platforma za rješavanje tih pitanja;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (q) podsjeća da je ukidanje smrtne kazne ključni cilj politike Unije o ljudskim pravima; poziva indonezijske vlasti da razmotre ukidanje smrtne kazne ili barem proglašavanje moratorija na njezinu primjenu; smatra u tom smislu da je godišnji dijalog između EU-a i Indonezije o ljudskim pravima odgovarajuća platforma za rješavanje takvih pitanja; k tomu snažno potiče EU da u bližoj suradnji s indonezijskim civilnim društvom promiče ljudska prava, vladavinu prava i borbu protiv korupcije te da se zalaže za ukidanje smrtne kazne;
- (r) i dalje je ozbiljno zabrinut zbog mučenja i drugih kršenja ljudskih prava nad civilnim stanovništvom Papue i Zapadne Papue, gdje je prema procjenama u posljednjih 50 godina ubijeno više od stotinu tisuća ljudi; pozdravlja nedavnu najavu guvernera Papue da će se Papua prvi put nakon mnogo godina otvoriti stranim novinarima i nevladinim organizacijama; poziva EU da pruži pomoć indonezijskim vlastima, kao što je prethodno učinjeno u slučaju Aceha, u razvoju sveobuhvatnog pristupa za poboljšanje stanja u Papui; i dalje je zabrinut zbog sukoba između sigurnosnih snaga i skupina koje se zalažu za neovisnost, te zbog uznemirujućih izvještaja o kršenju ljudskih prava koja se pripisuju sigurnosnim snagama, te zbog izostanka napretka u obrazovanju, zdravstvu i mogućnostima zapošljavanja te mogućnostima korištenja slobode izražavanja i okupljanja, što je ključno za Papuance, uz zaštitu okoliša, prirodnih resursa i njihova kulturnog identiteta; potiče indonezijske vlasti da daju slobodan pristup nezavisnim promatračima EU-a u to područje;
- (s) pohvaljuje indonezijsku vladu za napore u omogućavanju UNHCR-u da djeluje u zemlji i da pomaže u postupanju s tražiteljima azila i izbjeglicama; primjećuje važnost javnog političkog diskursa radi širenja potpore društva tražiteljima azila i izbjeglicama; k tomu predlaže Indoneziji i EU-u da u potpunosti provode članak 34. SPS-a radi suradnje na migracijskim pitanjima, uključujući legalnu i nelegalnu migraciju, krijumčarenje i trgovanje ljudima;
- (t) snažno potiče EU i Indoneziju da blisko surađuju u okviru članka 4. SPS-a o pravnoj suradnji kako bi Indonezija dovršila ratifikaciju Konvencije UN-a o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida iz 1948. te Rimskog statuta o Međunarodnom kaznenom sudu;
- (u) pozdravlja nastavak dijaloga o ljudskim pravima između EU-a i Indonezije, koji je uspostavljen 2010., te potiče veće sudjelovanje i doprinos civilnog društva u tom dijalogu i u provedbi nacionalnog plana za djelovanje na području ljudskih prava;
- (v) pozdravlja uredbe iz 2006., 2008. i 2010. kojima se zabranjuje genitalno sakaćenje žena; prepoznaje napore indonezijskih vlasti, uključujući ratifikaciju Konvencije o uklanjanju svih oblika diskriminacije protiv žena, Konvencije UN-a o pravima djeteta, kao i rad nacionalne komisije za nasilje nad ženama (Komnas Perempuan) te lokalnog civilnog društva u širenju informacija o opasnostima genitalnog sakaćenja žena; primjećuje da se, unatoč tim naporima i donošenju rezolucije UN-a o zabrani genitalnog sakaćenja žena, ta tradicija i dalje prakticira u nekim dijelovima Indonezije; preporučuje u tom smislu da EU i Indonezija blisko surađuju u okviru članka 31. SPS-a o zdravlju i da se posluže dijalogom o ljudskim pravima radi razmjene najboljih praksi u cilju iskorjenjivanja genitalnog sakaćenja i smanjivanja zdravstvenih rizika za mlade djevojke i žene koje takvi postupci donose; poziva Indoneziju da podvostruči napore u uklanjanju ovog ozbiljnog oblika nasilja na temelju spola nad djevojčicama i ženama, koje je ujedno i teško kršenje njihovih ljudskih prava;
- (w) pohvaljuje napredak Indonezije u svojem nacionalnom planu uklanjanja najgorih oblika dječjeg rada i u svojem pravnom okviru za suzbijanje iskorištavanja djece;
- (x) prepoznaje važnu ulogu radničkih pokreta u dijalozima i pregovorima s vladom i drugim zainteresiranim stranama radi promicanja radnih uvjeta i prava socijalne zaštite u Indoneziji; preporučuje da bi se željena suradnja u okviru odredbi SPS-a o zaštiti ljudskih prava i nediskriminaciji trebala baviti pitanjima povezanima s jednakošću spolova na radnom mjestu i rješavanjem razlike u plaćama na temelju spola; posebno naglašava važnost posebnih radnji radi osiguravanja sveobuhvatnog provođenja međunarodnih temeljnih standarda o radu s obzirom na to da se radnice još uvijek iskorištava i diskriminira pretjeranim radom, premlim plaćama i zlostavljanjima od uprave;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (y) naglašava da se izvoz iz EU-a u Indoneziju udvostručio u posljednjih šest godina dosegaši vrijednost od 9,6 milijardi EUR u 2012.; primjećuje da je bilateralna trgovina iznosila samo 25 milijardi EUR, što Indoneziju čini 29. trgovinskim partnerom EU-a u svijetu i tek četvrtim u regiji, iako Indonezija predstavlja 40 % BDP-a i stanovništva ASEAN-a; napominje međutim da se ulaganje EU-a u Indoneziju snažno razvija, te je drugo po redu nakon Singapura u smislu izravnog ulaganja te da je 1 000 poduzeća iz EU-a uložilo više od 1 000 milijardi EUR i zaposlilo 1,1 milijun Indonežana;
- (z) poziva EU i Indoneziju da razmotre početak pregovora o sporazumu o slobodnoj trgovini, uz suradnju na koju se poziva u okviru SPS-a, radi postupnog uklanjanja velikih trgovinskih ograničenja, uključujući jačanje konzultacija o poštovanju pravila WTO-a, promicanje korištenja međunarodnih standarda o tehničkim ograničenjima u trgovini, poboljšanje zaštite prava intelektualnog vlasništva, povećanje transparentnosti trgovinskih uredbi, razvoj carinske suradnje i promicanje nediskriminirajućeg investicijskog režima, čime bi se povećala trgovina robom, ulaganja, usluge i javna nabava;
- (aa) pohvaljuje Indoneziju za napore u partnerskom radu s EU-om radi uklanjanja trgovine ilegalnim drvom i drvnim proizvodima; primjećuje potpisivanje dobrovoljnog partnerskog sporazuma o provedbi zakona, upravljanju i trgovini u području šumarstva (FLEGT – VPA) između EU-a i Indonezije u rujnu 2013.; primjećuje da je izvoz drvnih proizvoda Indonezije u EU u prvom tromjesečju 2013. porastao za 114%; sa zadovoljstvom očekuje izdavanje dozvola FLEGT, koje potvrđuju legalnost drva i drvnih proizvoda, za uvoz drva i drvnih proizvoda Indonezije u EU nakon što obje strane procijene da je indonezijski sustav osiguravanja legalnosti drva (TLAS) dovoljno snažan; te očekuje da će se redovitim zajedničkim procjenama istraživati sposobnost relevantnih aktera za provedbu FLEGT-VPA;
- (ab) prepoznaje ključnu ulogu Indonezije i EU-a u borbi protiv klimatskih promjena zbog njihove geopolitičke i gospodarske važnosti, veličine teritorija i broja stanovnika te pozdravlja sve veću ulogu Indonezije u međunarodnim pregovorima na temu klimatskih promjena; hvali ambiciozan plan Indonezije, najavljen 2009., o smanjenju rasta emisija te njezin poziv za međunarodnu potporu kako bi se postigla još veća smanjenja u toj zemlji; primjećuje da su krčenje šuma i promjena u korištenju zemljišta glavni uzročnici emisija stakleničkih plinova u Indoneziji, ali će rastući energetske sektor preuzeti tu ulogu šumarstva do 2027. godine; stoga poziva strane SPS-a da odmah uspostave institucionalizirani mehanizam bilateralne suradnje sukladno članku 23. SPS-a o energiji, koji bi mogao biti izgrađen na primjeru Jedinice za klimatske promjene Ujedinjene Kraljevine (UKCCU) u Indoneziji uspostavljene 2011., kako bi se diversificirala opskrba energijom razvojem novih i obnovljivih oblika energije i njihova infrastruktura prijenosa radi povezivanja obnovljive energije s centrima potražnje i radi postizanja racionalne upotrebe energije kako bi se suzbile klimatske promjene i promicao održivi rast;
- (ac) izražava ozbiljnu zabrinutost zbog učinaka rastuće potražnje za palminim uljem na krčenje šuma u Indoneziji, koja je najveći svjetski proizvođač i potrošač palminog ulja; pozdravlja moratorij na krčenje novih šuma koji je vlada uvela 2011., ali traži da se poduzmu mjere za zatvaranje raznih rupa u zakonu koje su dosad uvelike smanjile njegov učinak;
- (ad) pozdravlja sporazum o zračnom prometu između EU-a i Indonezije iz 2011., u kojem se uklanjaju nacionalna ograničenja u bilateralnim zračnim uslugama te se ostvaruje korak naprijed u jačanju svekolike suradnje između EU-a i Indonezije; preporučuje poduzimanje daljnjih koraka u okviru članka 34. SPS-a o prometu, posebno uspostavu bliskog dijaloga na području pomorskog i kopnenog prometa radi jačanja infrastrukture u indonezijskom arhipelagu te radi potpune provedbe međunarodnih standarda sigurnosti prometa i sprečavanja onečišćenja uzrokovanih prometom;
- (ae) izražava uznemirenost zbog stalnog ponavljanja šumskih požara za koje se uglavnom okrivljuju plantaže palminog ulja, poduzeća za sječu i poljoprivrednici koji na taj način krče zemlju za sađenje, ali se time prouzročuju dodatno globalno zatopljivanje, zbog čega se Indonezija ubraja među zemlje s najvećom emisijom stakleničkih plinova; pozdravlja obećanje indonezijske vlade da ratificira sporazum ASEAN-a o prekograničnoj izmaglici do početka sljedeće godine i potiče vlasti da hitno poduzmu učinkovitije preventivne mjere;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (af) primjećuje da je turizam jedan od vodećih sektora indonezijskog gospodarstva; naglašava u tom smislu da članak 17. SPS-a daje odličnu mogućnost razmjene informacija i uspostavu najboljih praksi za maksimalno iskorištavanje indonezijskog potencijala prirodnog i kulturnog nasljeđa i ublažavanje negativnog učinka, kao što je onečišćenje ili oštećivanje morskog ekosustava, kako bi se razvili modeli održivog turizma i povećao pozitivan doprinos turizma poštujući interese lokalnih zajednica;
- (ag) primjećuje da su međuljudske razmjene između Indonezije i EU-a provedene preko programa Erasmus Mundus II, u sklopu kojeg je dodijeljeno 200 stipendija u razdoblju između 2008. i 2010.; potvrđuje da Europska komisija predviđa da će radionice i seminari povećati razumijevanje i znanja indonezijskih MSP-a o međunarodnim standardima i kvalitativnim uvjetima; traži međutim daljnje povećanje razmjena studenata i akademskog osoblja i uspostavu redovitih programa osposobljavanja u okviru članka 25. SPS-a o kulturi i obrazovanju, te razmjenu najboljih praksi i znanja na području turizma, poduzetništva i jezika; osim toga u tom smislu poziva Indoneziju i EU da razmotre otvaranje pregovora o mjerama pojednostavnjenja viznog režima kako bi se olakšale međuljudske razmjene;
- (ah) napominje da je EU između 2007. i 2013. Indoneziji pružio otprilike 400 milijuna EUR razvojne pomoći; prepoznaje da Indonezija od 2014. više neće moći sudjelovati u višegodišnjim indikativnim programima nakon što je ostvarila status zemlje nižeg srednjeg prihoda, ali će se i dalje moći koristiti Općim sustavom povlastica EU-a; potiče stoga Indoneziju da nastavi provoditi politike koje su imale prioritet i prethodno primale sredstva iz višegodišnjih indikativnih programa, kao što su obrazovanje, trgovina i ulaganja, provođenje zakona i pravosuđe, opća izgradnja kapaciteta i klimatske promjene; smatra da će bilateralna suradnja u okviru SPS-a uz financiranje Europske investicijske banke, kao i svi budući sporazumi o gospodarskom partnerstvu, imati važnu ulogu u ostvarivanju tih prioriteta u Indoneziji;
- (ai) predlaže da Indonezija i EU utvrde područja suradnje u okviru odredbi SPS-a kako bi se bolje provodio veliki gospodarski plan Indonezije (MP3EI) i bolje upravljalo njime, razmjenom znanja i najbolje prakse za javno-privatna partnerstva i, kao dio obveza Indonezije i nekih država članica EU-a u sklopu G20, blisko surađivalo u suzbijanju prijenosa dobiti i izbjegavanja poreza te na uspostavi automatske razmjene poreznih informacija;
- (aj) potiče EU da u okviru SPS-a podrži napore Indonezije u modernizaciji javne uprave, prije svega u izgradnji kapaciteta za izradu i provedbu politika te u jačanju institucija pravosuđa i provođenja zakona;
- (ak) poziva na suradnju EU-a i Indonezije u provedbi Konvencije o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divlje faune i flore (CITES) i na održivo očuvanje i upravljanje prirodnim resursima i biološkom raznolikosti, prije svega šumskim, morskim i ribolovnim resursima; izražava zabrinutost zbog povećanja krčenja šuma u privatnom sektoru za plantaže palminog ulja i gume na štetu monokultura;
- (al) pozdravlja činjenicu da je Indonezija ratificirala Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravu mora te poziva EU da pruži pomoć u institucionalnim i drugim reformama potrebnima za usklađivanje s tom konvencijom i za jačanje pomorske sigurnosti u regiji;
- (am) pozdravlja SPS koji je dokaz rastuće važnosti veza između EU-a i Indonezije i otvara novo razdoblje u bilateralnim odnosima jačanjem političke, gospodarske i sektorske suradnje u širokom rasponu područja politika, pojednostavnjenjem tokova trgovine i ulaganja i međuljudskih razmjena, pa i u kontekstu inicijativa EU-a i ASEAN-a, te jačanjem suradnje između Indonezije i EU-a u odgovaranju na globalne izazove, uz već postojeću suradnju u kontekstu drugih međunarodnih organizacija u kojima i EU i Indonezija imaju sve važniju ulogu; naglašava da bilateralna i multilateralna suradnja može potaknuti rješavanje sukoba na regionalnoj i globalnoj razini te poboljšati učinkovitost u povratu imovine i borbi protiv terorizma, piratstva, pranja novca i poreznih oaza; stoga pozdravlja činjenicu da su sve države članice ratificirale SPS, koji je potpisan davne 2009. godine;
2. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Vijeću i Komisiji.
-

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0142

Okvirni sporazum o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i Indonezije, s iznimkom pitanja koja se odnose na ponovni prihvrat ***

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o sklapanju Okvirnog sporazuma o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Indonezije, s druge strane, s iznimkom pitanja koja se odnose na ponovni prihvrat (11250/2013 – C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))

(Suglasnost)

(2017/C 285/49)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir nacrt Odluke Vijeća (11250/2013),
 - uzimajući u obzir nacrt Okvirnog sporazuma o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Indonezije, s druge strane (14032/2009),
 - uzimajući u obzir zahtjev Vijeća za davanje suglasnosti u skladu s člankom 91., člankom 100., člankom 191. stavkom 4., člankom 207. i člankom 209., u vezi s člankom 218. stavkom 6. podstavkom 2. točkom (a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (C7-0351/2013),
 - uzimajući u obzir članak 81. i članak 90. stavak 7. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir preporuku Odbora za vanjska pitanja (A7-0134/2014),
1. daje suglasnost za sklapanje sporazuma;
 2. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji te vladama i parlamentima država članica i Republike Indonezije.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0143

Okvirni sporazum o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između EZ-a i Indonezije, u vezi s pitanjima koja se odnose na ponovni prihvrat ***

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o sklapanju Okvirnog sporazuma o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Indonezije, s druge strane, u vezi s pitanjima koja se odnose na ponovni prihvrat (11313/2013 – C7-0356/2013 – 2013/0120B(NLE))

(Suglasnost)

(2017/C 285/50)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir nacrt Odluke Vijeća (11313/2013),
 - uzimajući u obzir nacrt Okvirnog sporazuma o sveobuhvatnom partnerstvu i suradnji između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Indonezije, s druge strane (14032/2009),
 - uzimajući u obzir zahtjev Vijeća za davanje suglasnosti u skladu s člankom 79. stavkom 3. u vezi s člankom 218. stavkom 6. podstavkom 2. točkom (a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (C7-0356/2013),
 - uzimajući u obzir članak 81. i članak 90. stavak 7. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir preporuku Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove i mišljenje Odbora za vanjske poslove (A7-0115/2014),
1. daje suglasnost za sklapanje sporazuma;
 2. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji te vladama i parlamentima država članica i Republike Indonezije.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0144

Sporazum između EU-a i Republike Turske o ponovnom prihvatu osoba koje borave bez dozvole ***

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o nacrtu Odluke Vijeća o potpisivanju Sporazuma između Europske unije i Republike Turske o ponovnom prihvatu osoba koje borave bez dozvole (10697/2012 – C7-0029/2014 – 2012/0122(NLE))

(Suglasnost)

(2017/C 285/51)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir nacrt Odluke Vijeća (10697/2012),
 - uzimajući u obzir nacrt Sporazuma između Europske unije i Republike Turske o ponovnom prihvatu osoba koje borave bez dozvole (10693/2012),
 - uzimajući u obzir zahtjev Vijeća za davanje suglasnosti u skladu s člankom 79. stavkom 3. i člankom 218. stavkom 6. podstavkom 2. točkom (a)(v) Ugovora o funkcioniranju Europske unije (C7-0029/2014),
 - uzimajući u obzir članak 81. i članak 90. stavak 7. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir preporuku Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove i mišljenje Odbora za vanjske poslove (A7-0097/2014),
1. daje suglasnost za sklapanje sporazuma;
 2. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji te vladama i parlamentima država članica i Republike Turske.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0147

Jedinstveni europski željeznički prostor *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenog 2012. o uspostavi jedinstvenog europskog željezničkog prostora u pogledu otvaranja tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika i upravljanja željezničkom infrastrukturom (COM(2013)0029 – C7-0025/2013 – 2013/0029(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/52)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0029),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 91. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0025/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir obrazložena stajališta, koja su u okviru Protokola br. 2 o primjeni načela supsidijarnosti i razmjernosti, predložili francuski Senat, litavski Parlament, luksemburški zastupnički dom, prvi i drugi dom nizozemskog Parlamenta i švedski Parlament, u kojima tvrde da nacrt zakonodavnog akta nije u skladu s načelom supsidijarnosti,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora od 11. srpnja 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija od 8. listopada 2013. ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za promet i turizam i mišljenja Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja i Odbora za regionalni razvoj (A7-0037/2014),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2013)0029

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi jedinstvenog europskog željezničkog prostora u pogledu otvaranja tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika i upravljanja željezničkom infrastrukturom

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 91.,

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 122.⁽²⁾ SL C 356, 5.12.2013., str. 92.

Srijeda, 26. veljače 2014.

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Tijekom posljednjeg desetljeća **upotreba mreže europskih autocesta je porasla za 27 % dok je upotreba željezničke mreže zabilježila pad od 2 %**. Osim toga, rast željezničkog putničkog prijevoza nije bio dovoljan za povećanje njegova udjela u ukupnom prijevozu u usporedbi s cestovnim i zračnim prijevozom. Udio željezničkog prijevoza putnika u Europskoj uniji od 6 % ostao je više ili manje **nepromjenjiv te nepromjenjiv**. usluge željezničkog prijevoza putnika nisu držale korak s razvojem potreba u pogledu ponude i kvalitete. [Am. 1]
- (1a) **Glavni razlozi nedovoljnog udjela željezničkog prometa u ukupnom prometu u Europi su nepošteno tržišno natjecanje u odnosu na druge načina prijevoza, nedostatak političke volje da se razvije željeznički prijevoz i nedovoljno ulaganje u željezničke mreže**. [Am. 2]
- (2) Tržišta Unije za teretne i međunarodne putničke vlakove otvorila su se za tržišno natjecanje 2007. i 2010. Direktivama 2004/51/EZ ⁽⁴⁾ i 2007/58/EZ ⁽⁵⁾. Osim toga, neke države članice otvorile su za tržišno natjecanje svoje usluge domaćeg prijevoza putnika ili uvođenjem prava slobodnog pristupa ili objavljivanjem javnih natječaja za sklapanje ugovora o obavljanju javnih usluga ili na temelju obje mjere.
- (2a) **Praktični učinci odredbi tih Direktiva moraju se ocijeniti provjerom kvalitete pruženih usluga na temelju posebnih činjenica, nadmetanja te cijena uporabe, troškova i pristojbi**. [Am. 3]
- (2b) **Kako bi se uspostavio jedinstveni europski željeznički prostor, iznimno je važno da se odgovarajuće zakonodavstvo učinkovito i u potpunosti primijeni u svim državama članicama u propisanim rokovima. S obzirom na prepoznate nedostatke unutar sektora, države članice trebale bi pomno nadzirati primjenu zakonodavstva Unije**. [Am. 4]
- (2c) **Nekoliko studija i upitnika pokazuju da je u državama članicama koje su svoja tržišta otvorile za domaći putnički prijevoz, kao što su Švedska i Ujedinjena Kraljevina, željezničko tržište doživjelo rast, uključujući zadovoljnije putnike i osoblje**. [Am. 5]
- (3) Direktivom 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ uspostavlja se jedinstven europski željeznički prostor sa zajedničkim pravilima o upravljanju željezničkim prijevoznim i upraviteljima infrastrukture, o financiranju infrastrukture i naplaćivanju pristojbi za njezinu uporabu, o uvjetima pristupa željezničkoj infrastrukturi i uslugama te o regulatornom nadzoru željezničkog tržišta. Kad su se osigurali svi ti elementi, sad je moguće dovršiti otvaranje željezničkog tržišta Unije i reformirati upravljanje upraviteljima infrastrukture kako bi se osigurao jednak pristup infrastrukturi **a radi poboljšanja kvalitete željezničkih usluga u cijeloj Uniji i istovremenog očuvanja socijalnog standarda i uvjeta zapošljavanja**. [Am. 6].

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 122.

⁽²⁾ SL C 356, 5.12.2013., str.92.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. veljače 2014.

⁽⁴⁾ Direktive 2004/51/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o izmjeni Direktive Vijeća 91/440/EEZ o razvoju željeznica Zajednice (SL L 164, 30.4.2004., str. 164).

⁽⁵⁾ Direktiva 2007/58/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. izmjeni Direktive Vijeća 91/440/EEZ o razvoju željeznica Zajednice i Direktive 2001/14/EZ o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture (SL L 315, 3.12.2007., str. 44).

⁽⁶⁾ Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog europskog željezničkog prostora (SL L 343, 14.12.2012., str. 32).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (3a) **Od ključnog je značenja završiti otvaranje željezničkog tržišta Unije kako bi željeznice mogle postati vjerodostojna alternativa drugim oblicima prijevoza u smislu cijene i kvalitete. [Am. 7]**
- (4) Direktivom 2012/34/EU od Komisije se zahtijeva da predlaže, ako je primjereno, zakonodavne mjere u vezi s otvaranjem tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika i da razvije odgovarajuće uvjete za osiguravanje **najisplativijeg** nediskriminatornog pristupa infrastrukturi, **uključujući infrastrukturu za prodaju karata u vlasništvu postojećeg pružatelja usluga na tržištu, na temelju postojećih zahtjeva za razdvajanje upravljanja infrastrukturom od usluga željezničkog prijevoza. [Am. 8]**
- (4a) **Otvaranje tržišta za domaći putnički prijevoz imat će pozitivan učinak na funkcioniranje europskog željezničkog tržišta, to će dovesti do veće fleksibilnosti i većeg broja mogućnosti za trgovačka društva i putnike. Željeznički radnici također će imati koristi od otvaranja tržišta s obzirom na to da će biti stvoreni bolji uvjeti za pružanje vlastitih usluga novim sudionicima na tržištu. Iskusni radnici mogu dati novim sudionicima dodanu vrijednost, što dovodi do boljih uvjeta rada. [Am. 9]**
- (4b) **Države članice odgovorne su za organizaciju svojih tržišta rada za željezničko osoblje. One bi trebale stoga osigurati da način na koji je organizirano tržište rada ne utječe negativno na kvalitetu usluge. Europskim pravom već je propisan jasni okvir za zaštitu željezničkih radnika. [Am. 10]**
- (5) Uspostavom koordinacijskog odbora trebalo bi se osigurati bolje usklađivanje između upravitelja infrastrukture i željezničkih prijevoznika s ciljem postizanja učinkovitog upravljanja i korištenja infrastrukturom. **Osim toga, kako bi se osiguralo neometano funkcioniranje svakodnevnog upravljanja mrežom, uključujući upravljanje prometom na mreži tijekom zimskih sezona, upravitelj infrastrukture trebao bi se na razini kontrole prometa uskladiti sa željezničkim prijevoznicima bez ugrožavanja vlastite neovisnosti i odgovornosti za upravljanje mrežom ili postojećih pravila. [Am. 11]**
- (6) Države članice bi također trebale osigurati da sam upravitelj infrastrukture dosljedno upravlja svim funkcijama koje su potrebne za održiv rad, održavanje i razvoj željezničke infrastrukture.
- (6a) **Kako bi se osiguralo pošteno tržišno natjecanje unutar europskog željezničkog prostora, potrebno je ne samo osigurati nediskriminirajući pristup infrastrukturi već i uključiti nacionalne željezničke mreže te ojačati regulatorna tijela. To bi se jačanje trebalo provesti kroz davanje većih ovlasti nadležnim regulatornim tijelima i razvoj mreže regulatornih tijela koja bi u budućnosti bili glavni subjekti u regulaciji željezničkog tržišta Unije. [Am. 12]**
- (6b) **Kada vrši sve relevantne funkcije u skladu s ovom Direktivom, od upravitelja infrastrukture trebalo bi se tražiti da koristi svoje kvalifikacije za stalno poboljšavanje učinkovitosti upravljanja željezničkom infrastrukturom da bi se korisnicima omogućile visokokvalitetne usluge. [Am. 13]**
- (7) **Ne dovodeći u pitanje ovlasti država članica u pogledu planiranja infrastrukture i njezinog financiranja, uspostavom europske mreže upravitelja infrastrukture trebala bi se učinkovito rješavati prekogranična pitanja kao što su pristojbe za pristup prugama** među upraviteljima infrastrukture u različitim državama članicama. [Am. 14]
- (8) **Kako bi se osigurao jednak pristup infrastrukturi, povezane strukture bi trebale biti oblikovane na način kojim se onemogućava nastanak sukoba** trebalo bi ukloniti sve sukobe interesa koji proizlaze iz povezanih struktura koje uključuju upravljanje između upravljanja infrastrukturom i prijevozne prijevoznih djelatnosti. Uklanjanje potencijalnih poticaja za diskriminaciju konkurenata jedini je način da se zajamči jednak pristup željezničkoj infrastrukturi. To je preduvjet za uspješno otvaranje tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika. Time bi se također trebala ukloniti mogućnost namirivanja gubitaka iz drugih dobitaka, koja postoji u takvim povezanim strukturama i koja vodi do poremećaja tržišta kao i dogovori povezani s nagrađivanjem osoblja te pružanjem drugih pogodnosti koje bi mogle izazvati pojavu povlaštenog tretmana u odnosu na jednog od konkurenata. [Am. 15]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (9) Postojeći zahtjevi za neovisnost upravitelja infrastrukture o željezničkim prijevoznicima, kao što su utvrđeni Direktivom 2012/34/EU, obuhvaćaju samo osnovne funkcije upravitelja infrastrukture, odnosno odlučivanje o dodjeli željezničkih trasa i odlučivanje o pristojbama za uporabu infrastrukture. Međutim potrebno je da se sve funkcije obavljaju neovisno, s obzirom na to da se i druge funkcije mogu koristiti za diskriminaciju konkurenata. To posebno vrijedi za odluke o **pristupu uslugama izdavanja karata, postajama i željezničkim stanicama, o ulaganjima ili održavanju u kojima se može dati prednost dijelovima mreže koje uglavnom koriste prijevoznici povezanog poduzetnika**. Odluke o planiranju radova održavanja mogu utjecati na raspoloživost željezničkih trasa konkurentima. [Am. 16]
- (9a) **Unatoč provedbi jamstava iz Direktive 2013/34/EU kojima se osigurava neovisnost upravitelja infrastrukture, vertikalno povezani poduzetnici mogli bi zloupotrebjavati svoju strukturu kako bi osigurala nedopuštenu konkurentsku prednost željezničkim prijevoznicima koji pripadaju takvim poduzetnicima.** [Am. 17]
- (10) Postojeći zahtjevi Direktive 2012/34/EU uključuju samo pravnu i organizacijsku neovisnost te neovisnost u odlučivanju. Time se ne isključuje u potpunosti mogućnost zadržavanja povezanog poduzetnika pod uvjetom da su osigurane te tri vrste neovisnosti. U pogledu neovisnosti u odlučivanju mora se osigurati da odgovarajuća jamstva isključuju nadzor povezanog poduzetnika nad odlučivanjem upravitelja infrastrukture. Međutim čak i potpunom primjenom tih jamstava ne uklanjaju se u cijelosti mogućnosti diskriminatornog ponašanja prema konkurentima koje postoje u vertikalno povezanom poduzetniku. To se posebno odnosi na potencijal namirivanja gubitaka iz drugih dobitaka koji još postoji u povezanim strukturama ili regulatorna tijela u najmanju ruku vrlo teško nadziru i provode jamstva uspostavljena radi sprečavanja te pojave. Institucionalno razdvajanje upravljanja infrastrukturom od željezničkog prijevoza najdjelotvornija je mjera za rješavanje tih problema.
- (11) **Ovom se Direktivom želi uspostaviti neovisno i pošteno tržišno natjecanje među željezničkim prijevoznicima te se stoga ograničava željeznički prijevoznik da zadrži vertikalno povezani model koji je naveden u članku 3. bi države članice trebale biti dužne osigurati da jedna te ista pravna ili fizička osoba ili osobe nemaju pravo vršiti nadzor nad upraviteljem infrastrukture i istovremeno vršiti nadzor nad željezničkim prijevoznikom ili ostvarivati bilo koje pravo u pogledu njega. I obrnuto, nadzor nad željezničkim prijevoznikom trebao bi isključivati mogućnost vršenja nadzora nad upraviteljem infrastrukture ili ostvarivanja bilo kakvog prava u pogledu njega.** [Am. 18]
- (12) Ako države članice i dalje zadržavaju upravitelja infrastrukture koji je dio vertikalno povezanog poduzetnika, trebale bi barem uvesti stroga jamstva kojima se osigurava djelotvorna neovisnost cijelog upravitelja infrastrukture u odnosu na povezanog poduzetnika. Ta se jamstva ne bi samo trebala odnositi na poslovnu organizaciju upravitelja infrastrukture u odnosu na povezanog poduzetnika nego i na upravljačku strukturu upravitelja infrastrukture i njima bi se trebalo, koliko je to moguće u okviru povezane strukture, spriječiti financijske transakcije između upravitelja infrastrukture i drugih pravnih subjekata povezanog poduzetnika. Ta jamstva ne predstavljaju samo potrebne mjere za ispunjavanje postojećih zahtjeva u skladu s Direktivom 2012/34/EU u pogledu neovisnosti odlučivanja osnovnih funkcija i neovisnosti upravitelja infrastrukture, nego sadrže i dodatne zahtjeve kojima se isključuje mogućnost da se prihvodi upravitelja infrastrukture upotrebljavaju za financiranje drugih subjekata unutar vertikalno povezanog poduzetnika. To bi se trebalo primjenjivati neovisno o primjeni fiskalnog zakonodavstva država članica i ne dovodeći u pitanje pravila EU-a o državnim potporama.
- (12a) **Poboljšanje sigurnosti željeznica trebalo bi se ozbiljno razmotriti tijekom procesa otvaranja tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika, osobito kada je riječ o reformiranju postojećih povezanih struktura, kako bi se spriječilo stvaranje dodatnih administrativnih prepreka koje otežavaju održavanje i poboljšanje sigurnosti.** [Am. 19]
- (12b) **Mogućnost upravitelja infrastrukture da isplaćuje dividende konačnom vlasniku vertikalno povezanog poduzetnikane bi trebala spriječiti upravitelja infrastrukture da osigura pričuve kako bi poboljšao svoju financijski položaj i uravnotežio bilancu svojih računa u razumnom razdoblju, kao što je propisano ovom Direktivom. Sve isplate dividendi upravitelja infrastrukture trebale bi biti namijenjene ulaganjima u obnovu postojeće željezničke infrastrukture.** [Am. 107]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (12c) **Holding društvo u vertikalno povezanom poduzetniku može pridonijeti strateškim odlukama potrebnim za dobro funkcioniranje sustava željezničkog prijevoza u cjelini u interesu svih strana aktivnih na željezničkom tržištu, ne dovodeći u pitanje odluke koje se odnose na funkcije upravitelja infrastrukture. [Am. 108]**
- (12d) **Također bi trebalo omogućiti da predstavnici konačnih vlasnika vertikalno integriranog poduzetnika u nadzornom odboru uključe osobe koje su krajnji vlasnici imenovali, ali koje nisu njihovi zaposlenici, pod uvjetom da nemaju odgovornost ili interes u bilo kojem drugom subjektu vertikalno integriranog poduzetnika. [Am. 109]**
- (12e) **Pravila kojima se osigurava neovisnost upravitelja infrastrukture unutar vertikalno povezanog poduzetnika ne bi trebala dovoditi u pitanje kriterije Eurostata o državnom deficitu i dugu, s obzirom na to da holding u svakom slučaju, čak i uzimajući u obzir mjere zaštite neovisnosti upravitelja infrastrukture, i dalje može zadržati vlasništvo nad infrastrukturom, a usto i dovoljan broj funkcija kako se ne bi smatrao pukim umjetnim subjektom čiji je isključivi cilj smanjenje državnog duga u smislu tih kriterija. [Am. 110]**
- (13) Unatoč provedbi jamstava kojima se osigurava neovisnost, vertikalno povezani poduzetnici mogli bi zloupotrebjavati svoju strukturu kako bi osigurala nedopuštenu konkurentsku prednost željezničkim prijevoznicima koji pripadaju takvim poduzetnicima. Stoga bi Komisija, ne dovodeći u pitanje članak 258. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu trebala provjeriti da se ta jamstva djelotvorno primjenjuju i da su uklonjeni svi preostali oblici narušavanja tržišnog natjecanja. Ako Komisija ne može potvrditi da se to postiglo, sve bi države članice trebale imati mogućnost ograničiti ili ukinuti pravo pristupa povezanim prijevoznicima o kojima je riječ.
- (13a) **Uzimajući u obzir nejednakost mreža u pogledu veličine i gustoće te različitih organizacijskih struktura regionalnih i lokalnih vlasti i njihova iskustva u procesu otvaranja tržišta, svaka bi država članica trebala imati dovoljnu fleksibilnost da organizira svoju mrežu kako bi se mogla postići optimalna kombinacija usluga otvorenog pristupa i usluga koje se pružaju u sklopu ugovora o pružanju javnih usluga ne bi li se svim putnicima osigurala visoka kvaliteta usluga. Nakon odabira ugovora o obavljanju javnih usluga za koje se raspisuje natječaj, svaka bi država članica trebala utvrditi na temelju svakog pojedinačnog slučaja koje je mehanizme jamstava potrebno uvesti za svaku uslugu u slučaju da se natječaj ne okonča uspješno. Ti mehanizmi ne bi trebali stvoriti željezničkim prijevoznicima koji upravljaju navedenim uslugama nikakve dodatne troškove. [Am. 20]**
- (14) Davanje željezničkim prijevoznicima iz Unije pravo pristupa željezničkoj infrastrukturi u svim državama članicama s ciljem pružanja usluga domaćeg prijevoza putnika može imati posljedice za organizaciju i financiranje usluga putničkog prijevoza koje se pružaju na temelju ugovora o obavljanju javne usluge. Države članice bi trebale imati mogućnost ograničavanja takvog prava pristupa ako to ugrožava ekonomsku ravnotežu tih ugovora **obavljanju javne usluge ili kvalitetu usluga koje pružaju** ako je odgovarajuće regulatorno tijelo to odobrilo. [Am. 21]
- (15) ~~Regulatorna tijela bi~~ Na **vlastitu inicijativu ili na** zahtjev zainteresiranih strana , **regulatorna tijela bi trebala ocijeniti** i na temelju objektivne ekonomske analize ~~trebala ocijeniti~~ potencijalni gospodarski učinak usluga domaćeg putničkog prijevoza koje se pružaju pod uvjetima otvorenog pristupa na postojeće ugovore o obavljanju javne usluge. [Am. 22]
- (16) U procesu ocjenjivanja trebala bi se uzeti u obzir potreba da se svim sudionicima tržišta osigura dostatna pravna sigurnost za razvoj njihovih aktivnosti. Postupak bi trebao biti što jednostavniji, učinkovitiji i transparentniji te usklađen s procesom raspodjele infrastrukturnog kapaciteta.
- (17) Pri ocjenjivanju može li ekonomska ravnoteža ugovora o obavljanju javne usluge biti narušena trebalo bi uzeti u obzir unaprijed određena mjerila. Takva mjerila i detalji postupka koje treba poštovati mogu se s vremenom mijenjati, i to posebno s obzirom na iskustvo regulatornih tijela, nadležnih tijela i željezničkih prijevoznika te kako bi se njima uzele u obzir posebne značajke usluga domaćeg putničkog prijevoza.
- (18) Pri ocjenjivanju može li ekonomska ravnoteža ugovora o obavljanju javne usluge biti narušena, regulatorna **bi** tijela ~~trebaju~~ **trebala** razmotriti gospodarski **i socijalni** učinak predviđene usluge na postojeće ugovore o obavljanju javne usluge uzimajući u obzir njezin učinak na profitabilnost **bilo kojih** svih usluga koje su uključene u ugovor o obavljanju javne usluge i posljedice za **jačanje kohezijske politike u određenom području** i neto troškove nadležnog

Srijeda, 26. veljače 2014.

državnog tijela koje dodjeljuje ugovore. Pri ocjenjivanju ~~trebaju~~ **bi se trebali** ispitati čimbenici kao što su potražnja putnika, cijene karata, izdavanje karata, mjesto i broj postaja te vrijeme i učestalost predložene nove usluge. [Am. 23]

- (18a) *Kako bi se utvrdilo je li kvaliteta usluge koja se pruža u okviru ugovora o obavljanju javnih usluga uvjetovana slobodnim pristupom uslugama na istoj mreži, regulatorna tijela trebaju uzeti u obzir, posebice, djelotvornost mreže, održavanje linija i točnost usluga koje se pružaju u okviru ugovora o obavljanju javnih usluga.* [Am. 24]
- (19) *Kako bi se povećala privlačnost usluga željezničkog prijevoza putnika, države članice bi trebale imati mogućnost zahtijevati od željezničkih prijevoznika koji pružaju usluge domaćeg putničkog prijevoza da sudjeluju u zajedničkom informacijskom sustavu i integriranom sustavu za izdavanje izdavanja karata, jedinstvenih karata i rezervacija. Ako se uspostavi takav sustav, trebalo bi se osigurati da se njime takvim sustavom ne uzrokuje poremećaje tržišta ili pravi razlika između željezničkih prijevoznika.* [Am. 25]
- (19a) *Važno je da željeznički prijevoznici sudjeluju u izradi integriranih sustava za izdavanje karata, posebno u pogledu lokalnog i regionalnog prijevoza, kako bi se povećala privlačnost željezničkog prijevoza putnika. Takav sustav ne bi trebao uzrokovati poremećaje tržišta ili praviti razlike između željezničkih prijevoznika.* [Am. 26]
- (19b) *Budući da se novim paketom nastoje ojačati prava putnika, kao i sloboda kretanja koja predstavlja jednu od temeljnih stupova Unije, potrebno je uložiti veće napore kako bi u tim pravima uživale i osobe s invaliditetom te osobe smanjene pokretljivosti. Stoga poboljšanje pristupačnosti prijevoznim sredstvima i infrastrukturi postaje prioritetno. Kako bi se postigao taj cilj, potrebno je potaknuti prekogranične kontakte. To se također odnosi na pružanje pomoći za tu određenu kategoriju putnika koja bi trebala biti usklađena unutar šireg sustava. U tom bi se smislu trebao pokrenuti proces konzultacija u kojem će sudjelovati socijalni partneri, javnost i organizacije za zaštitu prava osoba s invaliditetom.* [Am. 27]
- (19c) *S obzirom na iskustvo stečeno kroz mrežu regulatornih tijela iz članka 57. Direktive br. 2012/34/EU, Komisija bi trebala najkasnije do 31. prosinca 2016. izraditi zakonodavni prijedlog o jačanju mreže regulatornih tijela formaliziranjem njihovih postupaka i pridavanjem im pravne osobnosti. To bi tijelo trebalo imati funkciju nadzora i arbitraže, što bi mu omogućilo da se bavi prekograničnim i međunarodnim problemima te razmatra žalbe na odluke koje donose nacionalna regulatorna tijela.* [Am. 28]
- (19d) *U cilju završetka uspostave jedinstvenog europskog željezničkog prostora i s obzirom na tržišno natjecanje u željezničkom sektoru, Komisija aktivno podupire i potiče socijalni dijalog na razini Unije kako bi osigurala dugoročnu odgovarajuću zaštitu željezničkih radnika od neželjenih učinaka otvaranja tržišta, kao što je socijalni damping.* [Am. 29]
- (19e) *Putnici bi trebali imati pristup sustavima za izdavanje karata koji funkcioniraju i integriranim sustavima za izdavanje karata. Takvim bi sustavima željeznice postale privlačnije prijevozno sredstvo za ljude. Sustavi za izdavanje karata koje izradi sektor unutar država članica trebali bi biti interoperabilni jedni s drugima kako bi se omogućilo stvaranje sustava na razini Unije koji bi obuhvatio sve operatere željezničkog prijevoza putnika.* [Am. 30]
- (19f) *S obzirom na iskustvo stečeno kroz mrežu regulatornih tijela iz članka 57. Direktive 2012/34/EU, Komisija bi trebala izraditi zakonodavni prijedlog o zamjeni mreže s europskim regulatornim tijelom formaliziranjem njegovih postupaka i pridavanjem mu pravne osobnosti, najkasnije do 31. prosinca 2019. godine, kada će se početi pružati usluge putničkog prijevoza u domaćem željezničkom prometu. To bi tijelo trebalo imati funkciju nadzora i arbitraže, što bi mu omogućilo da se bavi prekograničnim i međunarodnim problemima te razmatra žalbe na odluke koje donose nacionalna regulatorna tijela.*[Am. 31]
- (19 g) *Kako bi se izbjegao socijalni damping, željeznički prijevoznik smio bi pružati usluge željezničkog prijevoza samo ako udovoljava kolektivnim ugovorima ili nacionalnim zakonima koji jamče postojanje jednakih standarda u državi članici u kojoj namjerava poslovati. Stoga bi se trebala predvidjeti jednaka plaća za isto radno mjesto. Nadležno regulatorno tijelo trebalo bi nadzirati usklađenost s ovim zahtjevom.* [Am. 32]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (19h) Nacionalno regulatorno tijelo trebalo bi odobriti ili zatražiti promjene u sustavima prijenosa osoblja. To može uključiti primjenu razdoblja razmišljanja za osoblje za koje treba ostvariti prijenos. Prilikom odlučivanja regulatorno tijelo trebalo bi biti usmjereno na izbjegavanje prijenosa osjetljivih informacija s upravitelja infrastrukture na drugi subjekt unutar povezanog poduzetnika. [Am. 33]
- (19i) Otvaranje tržišta ne bi trebalo imati nikakve negativne posljedice na radne i socijalne uvjete željezničkih radnika. Mjerodavne socijalne klauzule treba poštovati kako bi se izbjegao socijalni damping ili nepošteno tržišno natjecanje za nove sudionike na tržištu koji ne poštuju minimalne socijalne standarde u željezničkom sektoru. [Am. 34]
- (19j) Željeznički prijevoznici i upravitelji infrastrukture trebali bi u okviru svoje kulture sigurnosti uspostaviti „kulturu poštenja” kako bi aktivno poticali osoblje na prijavljivanje nesreća, poremećaja i izbjegnutih nesreća povezanih sa sigurnošću, a da ih se pritom ne izlaže kažnjavanju ili diskriminaciji. Kultura poštenja omogućava željezničkoj industriji da izvuče pouke iz nesreća, poremećaja i izbjegnutih nesreća te stoga unaprijedi sigurnost radnika i putnika na željeznici. [Am. 35]
- (19k) Komisija bi trebala osigurati da države članice u potpunosti i ispravno provedu odredbe Direktive Vijeća 2005/47/EZ⁽¹⁾. [Am. 36].
- (19l) S obzirom na razvoj jedinstvenog europskog željezničkog prostora i daljnjeg otvaranja željezničkog tržišta, države članice trebale bi iskoristiti kolektivne ugovore da bi se izbjegao socijalni damping i nepošteno tržišno natjecanje. [Am. 37]
- (19m) Komisija bi trebala procijeniti učinak ove Direktive na razvoj tržišta rada za željezničko osoblje u vlaku i, ako je potrebno, predložiti nove zakonodavne mjere za certificiranje takvog osoblja. [Am. 38]
- (19n) Osoblje u vlaku čini profesionalnu skupinu u željezničkom sektoru koja ispunjava bitne zadaće u pogledu sigurnosti. Tradicionalno obavlja sigurnosne operativne zadaće u željezničkom sustavu i odgovorna je za udobnost i sigurnost putnika u vlaku. Certificiranje slično certificiranju strojovođa lokomotiva omogućuje jamstvo visoke razine stručnosti i vještina, prepoznavanje važnosti tih profesionalnih skupina za sigurnost željezničkih usluga, ali i jednostavniju mobilnost radnika. [Am. 39]
- (19o) Nacionalno regulatorno tijelo trebalo bi odobriti ili zatražiti promjene u sustavima prijenosa osoblja. To može uključiti primjenu razdoblja razmišljanja za osoblje za koje treba ostvariti prijenos. Prilikom odlučivanja regulatorno tijelo trebalo bi biti usmjereno na izbjegavanje prijenosa osjetljivih informacija s upravitelja infrastrukture na drugi subjekt unutar povezanog poduzetnika. [Am. 40]
- (20) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije o dokumentima s objašnjenjima od 28. rujna 2011.⁽²⁾ države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje zakonodavstva EU-a priložiti dokument ili više dokumenata u kojima će objasniti odnos između elemenata direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje zakonodavstva EU-a. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra da je dostava tih dokumenata opravdana,
- (20a) Upravitelji infrastrukture trebali bi surađivati u slučaju nezgoda ili nesreća koje utječu na odvijanje prekograničnog prometa kako bi međusobno razmijenili bilo kakve važne informacije i kako bi se na taj način izbjegli negativni učinci prelijevanja. [Am. 41]
- (20b) Regulatorno tijelo trebalo bi biti ovlašteno za nadzor radova održavanja infrastrukture kako bi se osiguralo da se oni ne izvode na način koji dovodi do diskriminacije između željezničkih prijevoznika. [Am. 42]
- (20c) Upravitelj infrastrukture unutar vertikalno povezanog poduzetnika trebao bi imati mogućnost pružiti svojem osoblju određene socijalne usluge u prostorima koje koriste drugi subjekti unutar vertikalno povezanog poduzetnika. [Am. 43]

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2005/47/EZ od 18. srpnja 2005. o Sporazumu između Zajednice europskih željeznica (CER) i Europske federacije radnika u prometu (ETF) o određenim pitanjima uvjeta rada mobilnih radnika u interoperabilnom prekograničnom prometu u željezničkom sektoru (SL L 195, 27.7.2005., str. 15.).

⁽²⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (20d) Upravitelju infrastrukture unutar vertikalno povezanog poduzetnika trebalo bi biti dopušteno da uz odobrenje regulatornog tijela surađuje s drugim subjektima unutar vertikalno povezanog poduzetnika u pogledu razvoja informatičkih sustava. [Am. 44]
- (20e) Uvjeti prodaje karata putem izravne prodaje ili rezervacija u Uniji koji su navedeni u članku 9. Uredbe (EZ) br. 1371/2007 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ trebali bi se smatrati ispunjenima od 12. prosinca 2019., do kada bi trebao biti uspostavljen sustav prodaje karata i pružanja općih putničkih informacija u skladu s odredbama ove Direktive. [Am. 45]
- (20f) Regulatorno tijelo može dati smjernice o poboljšanju neovisnosti osoblja i rukovođenju upravitelja infrastrukture u vertikalno povezanom prijevozniku u pogledu dodjele željezničkih trasa i pristojbi za uporabu infrastrukture. [Am. 118]
- (20g) U skladu s ovom Direktivom države članice u svakom trenutku mogu odabrati različite tipove struktura za upravitelje infrastruktura koji djeluju unutar jedinstvenog europskog željezničkog prostora, tj. odvojeni ili vertikalno povezani poduzetnici, čak i ako su već uveli strukturu odvojenog tipa. Ovom Direktivom utvrđuje se niz pravila i načela o unutarnjoj organizaciji tih struktura. [Am. 47]
- (20h) Za potrebe ove Direktive pojmovi nadzornog odbora, administrativnog odbora, upravnog odbora ili tijela koja pravno zastupaju prijevoznika trebali bi se primjenjivati na postojeće korporativne strukture u državama članica, pri čemu bi se trebalo izbjegavati stvaranje dodatnih tijela. [Am. 119]

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2012/34/EU mijenja se kako slijedi:

-1. U članku 1. dodaju se sljedeći stavci:

„2a. Ovom se Direktivom želi učiniti željeznički prijevoz privlačnijim prijevoznim sredstvom građanima Europe. Njezin je cilj biti od pomoći u stvaranju obradivih podataka i uspostavljanju integriranog sustava za izdavanje karata. Sustavi za izdavanje jedinstvenih karata koje razvije željeznički sektor unutar država članica trebali bi biti interoperabilni jedni s drugima kako bi se omogućilo stvaranje sustava na razini Unije koji bi obuhvatio sve operatere željezničkog prijevoza putnika. [Am. 49]

„2b. Postizanje cilja ove Direktive kojom se želi stvoriti jedinstveni europski željeznički prostor provodit će se na temelju socijalnog dijaloga na razini Unije kako bi se osigurala odgovarajuća zaštita željezničkih radnika od neželjenih učinaka otvaranja tržišta.” [Am. 50]

-1b. U članku 2. umeće se sljedeći stavak:

„3a. Članci 7., 7.a, 7.b, 7.c, 7.d i 7.e ne primjenjuju se na mreže kraće od 500 km ako:

(a) te mreže nisu od strateške važnosti za funkcioniranje europskog željezničkog tržišta; ili

(b) su tehnički i organizacijski izolirane od glavne domaće željezničke mreže.” [Am. 87]

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1371/2007 Europskog Parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu (SL L 315, 3. 12. 2007., str. 14.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

1. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„(2) „upravitelj infrastrukture” znači bilo koje tijelo ili poduzeće koje osigurava razvoj, upravljanje i održavanje željezničke infrastrukture na mreži; razvoj uključuje planiranje mreže, financijsko planiranje i planiranje ulaganja te izgradnju i modernizaciju infrastrukture; upravljanje infrastrukturom uključuje sve elemente postupka dodjeljivanja željezničkih trasa, uključujući utvrđivanje i ocjenjivanje raspoloživosti te dodjeljivanje pojedinih trasa, upravljanje prometom te naplaćivanje pristojbi za uporabu infrastrukture, uključujući utvrđivanje i ubiranje pristojbi; održavanje uključuje obnovu infrastrukture i druge aktivnosti upravljanja imovinom”;

(b) točka 5. briše se;

(c) dodaje se sljedeća nova točka 31:

„(31) „vertikalno povezani poduzetnik” znači poduzetnik u kojem:

- jedno ili više željezničkih prijevoznika u vlasništvu su ili djelomičnom vlasništvu istog poduzetnika kao i upravitelj infrastrukture (holding društvo) ili
- upravitelj infrastrukture u vlasništvu je ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više željezničkih prijevoznika ili
- jedno ili više željezničkih prijevoznika u vlasništvu su ili djelomičnom vlasništvu upravitelja infrastrukture”;

(ca) Dodaje se sljedeća točka:

„(32) „integrirani sustav za izdavanje karata” znači sustav za izdavanje karata koji putnicima omogućava putovanje koje uključuje presjedanje u sklopu i između različitih načina prijevoza, poput vlakova, autobusa, tramvaja, podzemne željeznice, trajekata ili zrakoplova.”

(cb) Dodaje se sljedeća točka:

„(33) „jedinstvena karta” znači jedna ili više karata koje predstavljaju ugovor o prijevozu za uzastopne željezničke usluge koje izvodi jedan ili nekoliko željezničkih prijevoznika;” [Am. 52]

(cc) Dodaju se sljedeće točke:

„(34) „nadzorni odbor” znači svaka skupina pojedinaca koju vlasnici trgovačkog društva imenuju za promicanje svojih interesa, nadzor i kontrolu rada rukovodećeg osoblja i odobravanje glavnih odluka uprave o poslovanju;

(35) „upravni odbor” znači svaka skupina pojedinaca nadležna za izvršne dužnosti svakodnevnog upravljanja trgovačkim društvom;” [Am. 53]

(cd) Dodaje se sljedeća točka:

„(36) „usluge putničkog prijevoza željeznicama velikih brzina” znači putničke usluge koje se obavljaju na posebno izgrađenim prugama velikih brzina opremljene za brzine uglavnom od 250 km/h ili veće i koje protječu tom brzinom većinu puta.”; [Am. 54]

2. U članku 6. briše se stavak 2.;

2a. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 6.a

Pod uvjetom da ne dolazi do sukoba interesa i da se jamči povjerljivost poslovno osjetljivih informacija, nijednim dijelom ove Direktive ne sprečava se države članice da ovlaste upravitelja infrastrukture da sudjeluje u sporazumima o suradnji, na transparentan, neisključiv i nediskriminirajući način, s jednim podnosiocem zahtjeva ili više njih u pogledu određene linije ili lokalnog ili regionalnog dijela mreže tako da financijski potakne učinkovitiju suradnju u odnosu na dio mreže o kojoj je riječ. Takvi se poticaji mogu sastojati od smanjenja ili povećanja naknada za pristup prugama koje odgovaraju mogućim uštedama troškova ili povećanjem prihoda za željezničkog prijevoznika ili upravitelja infrastrukture koji proizlaze iz te suradnje. Cilj takve suradnje jest učinkovitije upravljanje prekidima, radovima održavanja ili zakrčenom infrastrukturom, ili linijom ili dijelom mreže koja je izložena kašnjenjima, ili poboljšanje sigurnosti.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Njezino trajanje ograničeno je na najviše pet godina i nakon tog razdoblja može se obnoviti. Upravitelj infrastrukture obavještava regulatorno tijelo iz članka 55. o planiranoj suradnji. Regulatorno tijelo daje prethodno odobrenje za sporazum o suradnji, zahtijeva njegovu izmjenu ili ga odbacuje ako navedeni uvjeti nisu ispunjeni. Može zahtijevati izmjenu sporazuma u bilo kojem trenutku tijekom trajanja sporazuma. Upravitelj infrastrukture obavještava koordinacijski odbor iz članka 7.d o sporazumu o suradnji. Ovaj se stavak ne primjenjuje na suradnju koja je dopuštena na temelju članaka 7.a i 7.b između upravitelja infrastrukture i željezničkih prijevoznika koji su dijelovi istoga vertikalno povezanog poduzetnika.” [Am. 120]

3. Članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Institucionalno razdvajanje upravitelja infrastrukture

1. Države članice osiguravaju da ~~je~~ upravitelj infrastrukture ~~obavlja sve funkcije iz članka 3. stavka 2. i da je~~ neovisan o bilo kojem željezničkom prijevozniku.

Ako su na datum stupanja na snagu ove Direktive neki dijelovi željezničke infrastrukture koji su obuhvaćeni definicijama iz Priloga 1. u vlasništvu ili pod upravljanjem prijevoznika koji nisu upravitelj infrastrukture, države članice mogu odlučiti da se takvi uvjeti trebaju održati, pod uvjetom da su ti prijevoznici pravno odvojeni i neovisni o bilo kojem željezničkom prijevozniku. [Am. 121]

Kako bi se zajamčila neovisnost upravitelja infrastrukture, države članice osiguravaju da su upravitelji infrastrukture organizirani u subjektu pravno odvojenom od bilo kojeg željezničkog prijevoznika.

2. Države članice također osiguravaju da istoj pravnoj ili fizičkoj osobi ili osobama nije dopušteno:

- (a) izravno ili neizravno vršiti nadzor istovremeno nad željezničkim prijevoznikom i upraviteljem infrastrukture u smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 (*), imati bilo kakav financijski interes ili ostvarivati bilo kakvo pravo u pogledu njih;
- (b) imenovati članove nadzornog odbora, upravnog odbora ili tijela koja pravno zastupaju upravitelja infrastrukture i istovremeno izravno ili neizravno vršiti nadzor, imati financijski interes ili ostvarivati pravo u pogledu željezničkog prijevoznika;
- (c) biti članom nadzornog odbora, upravnog odbora ili tijela koja pravno zastupaju prijevoznika ili i željezničkog prijevoznika i upravitelja infrastrukture;
- (d) upravljati željezničkom infrastrukturom ili biti dio uprave upravitelja infrastrukture i istovremeno izravno ili neizravno vršiti nadzor, imati bilo kakav financijski interes ili ostvarivati bilo kakvo pravo u pogledu željezničkog prijevoznika, ili upravljati željezničkim prijevoznikom ili biti dio njegove uprave i istovremeno izravno ili neizravno vršiti nadzor, imati bilo kakav financijski interes ili ostvarivati bilo kakvo pravo u pogledu upravitelja infrastrukture.

3. Ako je osoba iz stavka 2. država članica ili drugo javno tijelo, za provedbu ovog članka smatra se da dva javna tijela koja su fizički i pravno odvojena jedno od drugoga i koja vrše nadzor ili ostvaruju prava iz stavka 2. u pogledu upravitelja infrastrukture s jedne i željezničkog prijevoznika s druge strane, nisu ista osoba ili osobe.

4. Pod uvjetom da ne dolazi do sukoba interesa i da se jamči povjerljivost poslovno osjetljivih informacija, upravitelj infrastrukture može sklopiti podugovor o izvođenju određenih radova u vezi s razvojem, obnovom i održavanjem, u pogledu kojih zadržava ovlast odlučivanja, sa željezničkim prijevoznicima ili bilo kojim drugim tijelom koje nadzire upravitelj infrastrukture.

4a. Pod uvjetom da se poštuju odredbe o institucionalnom razdvajanju upravitelja infrastrukture, kao što je utvrđeno u stavcima 1. do 3., da ne dođe do sukoba interesa i da se jamči povjerljivost poslovno osjetljivih informacija, države članice mogu ovlastiti upravitelja infrastrukture da sudjeluje u sporazumima o suradnji, na transparentan, neisključiv i nediskriminirajući način, s jednim podnositeljem zahtjeva ili više njih u pogledu određene linije ili lokalnog ili regionalnog dijela mreže tako da potakne podnositelja zahtjeva na učinkovitiju

Srijeda, 26. veljače 2014.

suradnju u odnosu na dio mreže o kojoj je riječ. Takvi poticaji obuhvaćaju smanjenja pristojbi za pristup prugama, što odgovara mogućim uštedama troškova za upravitelja infrastrukture kao rezultat te suradnje. Cilj takve suradnje jest učinkovitije upravljanje prekidima, radovima održavanja ili zakrčenom infrastrukturom, ili linijom ili dijelom mreže koja je izložena kašnjenjima, ili poboljšanje sigurnosti. Njezino trajanje ograničeno je na najviše pet godina i može se produljiti. Upravitelj infrastrukture obavještava regulatorno tijelo iz članka 55. o planiranoj suradnji. Regulatorno tijelo daje prethodno odobrenje za sporazum o suradnji, zahtijeva njegove izmjene ili ga odbacuje ako navedeni uvjeti nisu ispunjeni. Može zahtijevati izmjenu sporazuma u bilo kojem trenutku tijekom trajanja sporazuma. Upravitelj infrastrukture obavještava koordinacijski odbor iz članka 7.d o sporazumu o suradnji. [Am. 56]

5. Ako na dan stupanja na snagu ove Direktive upravitelj infrastrukture pripada vertikalno povezanom poduzetniku, države članice mogu odlučiti da neće primjenjivati stavke 2. do 4. ovog članka. U tom slučaju država članica o kojoj je riječ osigurava da je upravitelj infrastrukture **u pogledu organizacije i donošenja odluka** obavlja sve funkcije iz članka 3. stavka 2. i da je organizacijski i u svojim odlukama djelotvorno neovisan o bilo kojem željezničkom prijevozniku u skladu sa zahtjevima iz članka 7.a. ~~i do 7.be.~~

(*) Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama) Tekst značajan za EGP (SL L 24, 29.01.2004., str. 1.) [Am. 122]

4. Umeću se sljedeći članci:

„Članak 7.a.

Djelotvorna neovisnost upravitelja infrastrukture u vertikalno povezanom poduzetniku

1. Države članice osiguravaju da je upravitelj infrastrukture organiziran u tijelu pravno odvojenom od bilo kojeg željezničkog prijevoznika ili holding društva koji nadziru takve prijevoznike i od bilo kojih drugih pravnih subjekata unutar vertikalno povezanog poduzetnika.

2. Pravni subjekti unutar vertikalno povezanog poduzetnika koji djeluju na tržištima usluga željezničkog prijevoza ne posjeduju nikakav ~~izravni ili neizravni~~ dionički udio u upravitelju infrastrukture, **izravno, neizravno ili preko društava kćeri**. Upravitelj infrastrukture jednako tako ne posjeduje nikakav dionički udio u bilo kojem pravnom subjektu unutar vertikalno povezanog poduzetnika koje djeluje na tržištima usluga željezničkog prijevoza, **izravno, neizravno ili preko društava kćeri**.

Ovom odredbom se ne zabranjuje postojanje vertikalno povezanog poduzetnika kada jednog ili više željezničkih prijevoznika ima u vlasništvu, ili djelomičnom vlasništvu isti poduzetnik koji je upravitelj infrastrukture (holding društvo).

3. Prihodi upravitelja infrastrukture ne smiju se koristiti za financiranje drugih pravnih subjekata unutar vertikalno povezanog poduzetnika nego samo za financiranje poslovanja upravitelja infrastrukture. **Isplate dividendi** konačnom vlasniku vertikalno povezanog **trgovačkog društva omogućene su. Te isplate dividendi od upravitelja infrastrukture namijenjene su ulaganju u obnovu infrastrukture koja se koristi te ne sprječavaju upravitelja infrastrukture u stvaranju rezervi radi upravljanja dobiti i gubitaka u poslovnom ciklusu.**

Ove odredbe ne primjenjuju se na privatne ulagatelje u slučaju javno-privatnih partnerstava.

Upravitelj infrastrukture smije odobravati zajmove ~~bilo kojim drugim pravnim subjektima~~ **samo svojim društvima kćerima**. Unutar vertikalno povezanog poduzetnika ~~ea i bilo koji drugi pravni subjekt unutar vertikalno povezanog poduzeća~~ ne smije odobravati zajmove upravitelju infrastrukture **zajmove upravitelju infrastrukture može dodijeliti samo holding društvo a podložni su nadzoru regulatornog tijela iz članka 55. Holding društvo prikazat će regulatornom tijelu da je zajam dodijeljen po tržišnoj cijeni i da udovoljava članku 6.**

Srijeda, 26. veljače 2014.

Sve usluge koje upravitelju infrastrukture pružaju drugi pravni subjekti temelje se na ugovorima i plaćaju se po tržišnoj cijeni. Dug koji se pripisuje upravitelju infrastrukture jasno se odvaja od duga koji se pripisuje drugim pravnim subjektima unutar vertikalno povezanog poduzetnika.

Računi upravitelja infrastrukture i računi drugih pravnih subjekata unutar vertikalno povezanog društva vode se na način kojim se osigurava ispunjenje ovih odredbi i omogućuju odvojeni financijski ciklusi za upravitelja infrastrukture i za druge pravne subjekte unutar vertikalno povezanog društva.

4. ~~Ne dovodeći u pitanje članak 8. stavak 4., upravitelj infrastrukture prikuplja financijska sredstva na tržištima kapitala neovisno, a ne preko drugih pravnih subjekata unutar vertikalno povezanog društva. Drugi pravni subjekti unutar vertikalno povezanog poduzeća ne prikupljaju financijska sredstva preko upravitelja infrastrukture.~~ [Am. 123]

5. Upravitelj infrastrukture vodi detaljnu evidenciju o svim poslovnim i financijskim odnosima s drugim pravnim subjektima unutar vertikalno povezanog društva te je u skladu s člankom 56. stavkom 12. stavlja na raspolaganje regulatornom tijelu na njegov zahtjev.

Članak 7.b.

Djelotvorna neovisnost osoblja i uprave upravitelja infrastrukture unutar vertikalno povezanog poduzetnika

1. ~~Ne dovodeći u pitanje odluke regulatornog tijela iz članka 56., upravitelj infrastrukture ima djelotvorne ovlasti odlučivanja u vezi sa svim funkcijama iz članka 3. stavka 2., s dodjelom željezničkih trasa i pristojbama za uporabu infrastrukture~~, neovisno o drugim pravnim subjektima unutar vertikalno povezanog poduzetnika. ~~Cjelokupnom upravljačkom strukturom i korporativnim statusima upravitelja infrastrukture osigurava se da niti jedan pravni subjekt unutar vertikalno povezanog poduzeća ne određuje, izravno ili neizravno, ponašanje upravitelja infrastrukture u vezi s tim funkcijama.~~

Cjelokupnom upravljačkom strukturom i korporativnim statusima upravitelja infrastrukture osigurava se da niti jedan pravni subjekt unutar vertikalno povezanog poduzetnika ne određuje, izravno ili neizravno, ponašanje upravitelja infrastrukture u vezi s dodjelom **željezničkih trasa i pristojbama za uporabu infrastrukture**.

Članovi nadzornog i upravnog odbora upravitelja infrastrukture i rukovodeće osoblje koje im je neposredno podređeno postupaju u skladu s tim načelima.

2. ~~Članovi upravnog odbora i rukovodeće osoblje upravitelja infrastrukture nisu članovi nadzornih ili upravnih odbora ili rukovodeće osoblje bilo kojih drugih pravnih subjekata unutar vertikalno povezanog poduzeća.~~

Članovi nadzornih ili upravnih odbora i rukovodeće osoblje drugih pravnih subjekata unutar vertikalno povezanog poduzeća nisu članovi upravnog odbora ili rukovodeće osoblje upravitelja infrastrukture.

3. Upravitelj infrastrukture ima nadzorni odbor koji je sastavljen od predstavnika konačnih vlasnika vertikalno povezanog poduzeća.

Nadzorni odbor može se savjetovati s koordinacijskim odborom iz članka 7.d. u vezi s pitanjima za koje je nadležan.

Odluke o imenovanju i produženju mandata, radnim uvjetima uključujući naknadu i prestanku mandata članova upravnog odbora upravitelja infrastrukture donosi nadzorni odbor. Regulatorno tijelo iz članka 55. obavještava se o identitetu i uvjetima kojima se uređuju trajanje i prestanak mandata osoba koje nadzorni odbor predloži za imenovanje u upravni odbor upravitelja infrastrukture ili kojima produži mandat, kao i o osnovama svih predloženih odluka o prestanku mandata. Navedeni uvjeti i odluke iz ovog stavka postaju obvezujući samo ako ih je regulatorno tijelo izričito odobrilo. Regulatorno tijelo može se protiviti takvim odlukama ako postoji sumnja u stručnu neovisnost osobe predložene za člana upravnog odbora ili u slučaju preuranjenog prekida mandata člana upravnog odbora upravitelja infrastrukture.

Djelotvorno pravo na žalbu regulatornom tijelu daje se članovima upravnog odbora koji žele podnijeti žalbu na preuranjen prekid mandata.

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Članovi nadzornog ili upravnog odbora i rukovodeće osoblje upravitelja infrastrukture tri godine nakon odlaska iz upravitelja infrastrukture nemaju pravo biti na rukovodećim položajima u bilo kojim drugim pravnim subjektima unutar vertikalno povezanog poduzeća. Članovi nadzornog ili upravnog odbora i rukovodeće osoblje drugih pravnih subjekata unutar vertikalno povezanog poduzeća tri godine nakon odlaska iz navedenih pravnih subjekata nemaju pravo biti na rukovodećim položajima u upravitelju infrastrukture.

5. Upravitelj infrastrukture ima svoje **rukovodeće** osoblje, i nalazi se u prostorijama koje su odvojene od drugih pravnih subjekata unutar vertikalno povezanog poduzeća. Kako bi se osigurala neovisnost upravitelja infrastrukture, pristup informacijskim sustavima zaštićen je. Unutarnjim pravilima ili ugovorima o zapošljavanju osoblja kontakti s drugim pravnim subjektima unutar vertikalno povezanog poduzeća jasno se ograničavaju na službenu komunikaciju povezanu s funkcijama koje obavlja a koje također obavlja u vezi s drugim željezničkim prijevoznicima izvan vertikalno povezanog poduzeća. Prijenosi osoblja između upravitelja infrastrukture i drugih pravnih subjekata unutar vertikalno povezanog poduzeća, osim prijenosa iz točke (c), mogući su samo ako se može osigurati da neće doći do razmjene osjetljivih informacija među njima. **Osjetljive informacije** koje **posjeduje** upravitelj infrastrukture **propisno se štite i ne prenose se** drugim subjektima.

Upravitelj infrastrukture može svojim zaposlenicima ponuditi socijalne usluge, poput onih koje se nude u školama, vrtićima, sportskim centrima i restoranima, u prostorijama kojima se koriste drugi pravni subjekti unutar vertikalno povezanog poduzetnika. Upravitelj infrastrukture može surađivati s drugim subjektima vertikalno povezanih poduzetnika u pogledu razvoja njihovih informacijskih sustava.

Regulatorno tijelo odobrava ili traži promjene mehanizama koje se odnose na provedbu ovog stavka u cilju osiguravanja neovisnosti upravitelja infrastrukture. Regulatorno tijelo može tražiti da mu povezani poduzetnik dostavi sve informacije koje bi mogle biti potrebne.

6. Upravitelj infrastrukture ima potreban organizacijski kapacitet da izvršava sve svoje funkcije neovisno o drugim pravnim subjektima unutar vertikalno povezanog poduzeća te mu nije dopušteno prenijeti obavljanje tih funkcija ili aktivnosti povezanih s njima na navedene pravne subjekte.

Pod uvjetom da ne dolazi do sukoba interesa, poremećaji tržišta ili diskriminacije i da se jamči povjerljivost poslovno osjetljivih informacija, upravitelj infrastrukture može sklopiti podugovor o izvođenju određenih radova u vezi s razvojem, obnovom i održavanjem, u pogledu kojih zadržava ovlast odlučivanja, sa željezničkim prijevoznicima ili bilo kojim drugim tijelom koje nadzire upravitelj infrastrukture.

7. Članovi nadzornih ili upravnih odbora i rukovodeće osoblje upravitelja infrastrukture nemaju interesa niti izravne ili neizravne financijske koristi od bilo kojih drugih pravnih subjekata unutar vertikalno povezanog poduzeća. Elementi njihove naknade koji su povezani s uspješnošću ne ovise o poslovnim rezultatima bilo kojih drugih pravnih subjekata unutar vertikalno povezanog poduzeća ili bilo kojih drugih pravnih subjekata koje to poduzeće nadzire, nego isključivo o poslovnim rezultatima upravitelja infrastrukture. [Am. 124/rev]

Članak 7.e.

Postupak provjere sukladnosti

1. Komisija na zahtjev države članice ili na vlastitu inicijativu odlučuje o tome zadovoljavaju li upravitelji infrastrukture koji su dio vertikalno povezanog poduzeća zahtjeve iz članka 7.a. i članka 7.b. i je li provedba tih zahtjeva primjerena kako bi se osigurali ravnopravni uvjeti natjecanja za sve željezničke prijevoznike i izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja na zadanom tržištu.

2. Komisija ima pravo od države članice u kojem vertikalno povezano poduzeće ima poslovni nastan u razumnom roku tražiti da joj dostavi sve potrebne informacije. Komisija se savjetuje s regulatornim tijelom ili tijelima o kojima je riječ i, ako je to primjereno, s mrežom regulatornih tijela iz članka 57.

3. Države članice mogu ograničiti prava pristupa iz članka 10. željezničkim prijevoznicima koji su dio vertikalno povezanog poduzeća kojem pripada upravitelj infrastrukture o kojem je riječ ako Komisija obavijesti države članice da nije podnesen zahtjev u skladu sa stavkom 1. ili da ga Komisija tek treba proučiti ili ako u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 2. odluči da:

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (a) ~~na zahtjev Komisije za dostavu informacija u skladu sa stavkom 2. nije se primjereno odgovorilo, ili~~
- (b) ~~upravitelj infrastrukture o kojem je riječ ne ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima 7.a. i 7.b., ili~~
- (c) ~~provedba zahtjeva iz članka 7. a. i 7.b. nije dostatna kako bi se osigurali ravnopravni uvjeti natjecanja za sve željezničke prijevoznike i izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja u državi članici u kojoj upravitelj infrastrukture o kojem je riječ ima poslovni nastan.~~

~~Komisija odlučuje u razumnom roku.~~

~~4. Država članica o kojoj je riječ može zatražiti od Komisije da poništi svoju odluku iz stavka 3. u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 2. ako ta država članica na zadovoljavajući način dokaže Komisiji da više nema osnove za tu odluku. Komisija odlučuje u razumnom roku.~~

~~5. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. do 4., regulatorno tijelo iz članka 55. neprestano nadzire ispunjavanje zahtjeva iz članka 7.a. i 7.b. Svi podnositelji zahtjeva koji smatraju da ti zahtjevi nisu ispunjeni imaju pravo na žalbu regulatornom tijelu. Ako je takva žalba podnesena, regulatorno tijelo odlučuje u roku naznačenom u članku 56. stavku 9. o potrebnim mjerama za rješavanje situacije. [Am. 101 I 125/rev]~~

Članak 7.c.

Koordinacijski odbor

1. Države članice osiguravaju da upravitelji infrastrukture za svaku mrežu uspostave i organiziraju koordinacijske odbore. Članovi tog odbora mogu biti ~~barem~~ upravitelj infrastrukture, poznati podnositelji zahtjeva u smislu članka 8. stavka 3. i, ako to zatraže, potencijalni podnositelji zahtjeva, njihove predstavničke organizacije, predstavnici korisnika usluga željezničkog prijevoza robe i putnika **te po potrebi tijela regionalne i lokalne vlasti uključujući nadležna tijela.** . Predstavnici država članica i regulatorno **tijelo** o kojem je riječ pozivaju se na sastanke koordinacijskog odbora u svojstvu promatrača. [Am. 59]

2. Koordinacijski odbor izrađuje prijedloge ili savjetuje upravitelja infrastrukture i, ako je primjereno, državu članicu u vezi s:

- (a) potrebama podnositelja zahtjeva u pogledu održavanja i razvoja infrastrukturnog kapaciteta;
- (b) sadržajem ciljeva rada usmjerenih korisnicima koji se navode u sporazumima iz članka 30. i sadržajem poticaja iz članka 30. stavka 1. te njihovom provedbom;
- (c) sadržajem i provedbom izvješća o mreži iz članka 27.;
- (d) okvirom i pravilima za naplaćivanje pristojbi koje utvrđuje država i sustavom naplaćivanja pristojbi koji utvrđuje upravitelj infrastrukture u skladu s člankom 29. te iznosom i strukturom pristojbi za uporabu infrastrukture;
- (e) postupkom raspodjele infrastrukturnog kapaciteta, uključujući pravila prvenstva pri raspodjeli kapaciteta među različitim kategorijama korisnika infrastrukture; **načelo koordinacije u slučajju proturječnih zahtjeva za pružanje željezničke usluge uređeno je člankom 46. stavkom 4; [Am. 60]**
- (f) pitanjima intermodalnosti
- (g) i drugim pitanjima koja su povezana s uvjetima pristupa i uporabe infrastrukture te kvalitetom usluga upravitelja infrastrukture.
- (ga) **pitanja s kojima se suočavaju korisnici usluga željezničkog prijevoza robe i putnika, uključujući kvalitetu usluge, pristojbe za korištenje infrastrukture, visinu i transparentnost cijena željezničkih usluga. [Am. 61]**

Srijeda, 26. veljače 2014.

Ne dovodeći u pitanje poslovnu tajnu, koordinacijski odbor ovlašten je radi obavljanja svojih zadaća ~~koordinacijski odbor ovlašten je~~ od upravitelja infrastrukture zatražiti odgovarajuće informacije o točkama (a) do (gga). [Am. 62]

3. Koordinacijski odbor sastavlja poslovnik koji posebno uključuje pravila o sudjelovanju na sastancima i njihovoj učestalosti (najmanje jednom u tri mjeseca). **U poslovniku koordinacijskog odbora predviđa se između ostalog redovno savjetovanje, barem jednom godišnje, s korisnicima usluga željezničkog prijevoza robe i putnika u koordinacijskom odboru te s predstavnicima zaposlenika u željezničkom sektoru.** Izvješće o raspravama koordinacijskog odbora u kojem su naznačena stajališta članova odbora svake se godine podnosi upravitelju infrastrukture, državi članici, regulatornom tijelu, **korisnicima usluga željezničkog prijevoza robe i putnika te predstavnicima zaposlenika u željezničkom sektoru i Komisiji.** [Am. 63]

Članak 7.d.

Europska mreža upravitelja infrastrukture

1. Države članice osiguravaju da upravitelji infrastrukture sudjeluju i surađuju u mreži za razvoj željezničke infrastrukture Unije, posebno kako bi se **osigurali**

- (i) pravovremena i učinkovita provedba transeuropske prometne mreže, uključujući ključne koridore mreže, koridore za teretni prijevoz u skladu s Uredbom (EU) br. 913/2010 (*) i provedba plana za uvođenje Europskog sustava upravljanja željezničkim prometom (ERTMS) koji je utvrđen Odlukom 2012/88/EU (**) i
- (ii) **olakšavanje učinkovitih i djelotvornih prekograničnih usluga putničkog prijevoza unutar Unije, uključujući prekograničnom suradnjom za rješavanje uskih grla.**

1a. Mreža također razvija zajednička okvirna načela za naplatu u slučaju prekograničnih putničkih linija koje prometuju na više od jedne mreže kako je definirano u članku 37. i za dodjelu kapaciteta kako je predviđeno u članku 40. Ta zajednička načela podliježu mišljenju mreže regulatornih tijela iz članka 57. [Am. 64]

Komisija je članica mreže. Usklađuje i podupire rad mreže te po potrebi izrađuje preporuke za nju. Osigurava aktivno sudjelovanje odgovarajućih upravitelja infrastrukture.

2. Mreža sudjeluje u aktivnostima praćenja tržišta iz članka 15. te analizira i uspoređuje učinkovitost i **djelotvornost** upravitelja infrastrukture na temelju zajedničkih pokazatelja i kriterija kvalitete kao što su pouzdanost, kapacitet, raspoloživost, točnost i sigurnost njihovih mreža, kvaliteta imovine i njezina uporaba, održavanje, obnova, poboljšanja, ulaganja i financijska učinkovitost **te transparentnost okvira za naplatu i pravila naplate.** [Am. 65]

3. **Nakon što uzme u obzir stajalište mreže,** Komisija ~~donosi~~ ~~može donijeti~~ mjere kojima se određuju zajednička načela i prakse mreže, posebno kako bi se osigurala dosljedna analiza i usporedba rezultata, te postupci koje treba slijediti pri suradnji u mreži. Te se mjere donose ~~provedbenim~~ **delegiranim** aktom u skladu s postupkom iz članka ~~6062. stavka 3.~~ [Am. 66]

(*) (SL L 276, 20.10.2010., str. 22.).

(**) (SL L 51, 23.02.2012., str. 51.). [Am. 66]

5. Članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Željezničkim prijevoznicima daje se radi pružanja svih vrsta usluga željezničkog prijevoza putnika, pod pravednim, nediskriminatornim i transparentnim uvjetima, pravo pristupa željezničkoj infrastrukturi u svim državama članicama. Željeznički prijevoznici imaju pravo ukrcati putnike na bilo kojem kolodvoru i iskrcati ih na drugom. To pravo uključuje pristup infrastrukturi koja povezuje servisne objekte iz točke 2. Priloga II.”;

Srijeda, 26. veljače 2014.

(aa) umeće se sljedeći stavak:

„2a. Država članica ne mora odobriti pravo pristupa infrastrukturi u svrhu pružanja bilo koje vrste usluga željezničkih usluga željezničkim prijevoznicima koji su pod izravnom ili neizravnom kontrolom osobe ili osoba iz treće zemlje ili trećih zemalja u kojima se prijevoznicima iz Unije ne odobrava pod uvjetima sličnima onima iz ove Direktive pravo pristupa infrastrukturi i objektima za pružanje usluga. U svrhu ovog stavka, kontrola se temelji na pravima, ugovorima ili bilo kakvom drugom sredstvu, koje zasebno ili u kombinaciji, vodeći računa o svim činjeničnim i pravnim okolnostima, omogućava vršenje odlučujućeg utjecaja na poduzetnika, posebno putem:

(a) vlasništva ili prava korištenja svih ili dijela osnovnih sredstava predmetnog poduzetnika;

(b) prava ili ugovora koji omogućuju odlučujući utjecaj na sastav, glasovanje ili odlučivanje tijela poduzetnika”; [Am. 67]

(b) stavci 3. i 4. brišu se.

6. Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice mogu ograničiti pravo pristupa iz članka 10. stavka 2. uslugama željezničkog putničkog prijevoza između određenog polazišta i određenog odredišta ako bi ostvarivanje tog prava ugrozilo ekonomsku ravnotežu navedenog ili navedenih ugovora o pružanju javne usluge. **Pravo pristupa iz članka 10. stavka 2. uslugama putničkog prijevoza željeznicama velikih brzina ne ograničava se.**

Nadležna tijela i upravitelji infrastrukture daju prethodnu obavijest svim zainteresiranim stranama o zahtjevima za kapacitetom u skladu s Uredbom (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (*) koji bi mogli biti u sukobu s pravima pristupa u skladu s člankom 10. ove Direktive.

Sve putničke usluge koje nisu dio ugovora o pružanju javne usluge nazivaju se uslugama otvorenog pristupa.

Ako nadležno tijelo izradi novi ugovor o pružanju javne usluge, ili proširi područje primjene postojećeg ugovora, u smislu korištenja više infrastrukturnog kapaciteta nego prije, prijevoznici koji pružaju postojeće usluge otvorenog pristupa na koje bi ta odluka nadležnog tijela mogla utjecati ne podliježu nikakvim ograničenjima.”

(*) Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredbama Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i 1107/70 (SL L 315, 3.12.2007., str. 1.).[Am. 68]

(b) prvi podstavak stavka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se utvrdilo bi li ekonomska ravnoteža ugovora o obavljanju javne usluge mogla biti ugrožena, odgovarajuće regulatorno tijelo ili tijela iz članka 55. provode objektivnu ekonomsku analizu i odlučuju na temelju unaprijed određenih kriterija. ~~To utvrđuju po primitku zahtjeva koji su im u roku od jednog mjeseca od obavijesti o predviđenoj usluzi putničkog prijevoza podnijele sljedeće strane:~~

Ti kriteriji između ostalog obuhvaćaju utjecaj ostvarivanja prava na pristup na profitabilnost svake usluge uključene u ugovor o obavljanju javne usluge, uključujući posljedične utjecaje na neto troškove nadležnog javnog tijela koje je dodijelilo ugovor, potražnju putnika, cijene karata, izdavanje karata, mjesto i broj stanica te vrijeme i učestalost predložene nove usluge, a utvrđuje ih regulatorno tijelo iz članka 55. u skladu s provedbenim mjerama navedenima u stavku 4. ovog članka. U analizi se ocjenjuje hoće li nova usluga otvorenog pristupa ugroziti provedivost usluga koje se pružaju u okviru ugovora o obavljanju javne usluge.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Ekonomska ravnoteža ugovora o pružanju javne usluge ne smatra se ugroženom ako regulatorno tijelo predvidi da će moguća nova usluga uglavnom stvarati prihod željezničkom sektoru, a ne ga odnositi, te da gubitak prihoda za niz usluga u okviru ugovora o javnoj nabavi, ako ga i bude, neće biti znatan. U skladu s takvom analizom i odlukom odgovarajućeg regulatornog tijela, države članice imaju pravo odobriti, promijeniti ili uskratiti pravo pristupa traženoj usluzi prijevoza putnika”.

(c) *umeću se sljedeći stavci:*

„2a. Ako je ugovor o pružanju javnih usluga dodijeljen u postupku javnog natječaja u skladu sa zakonodavstvom Unije, države članice mogu, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1370/2007, ograničiti pravo pristupa iz članka 10. stavka 2. ove Direktive za trajanja ugovora o pružanju javnih usluga između polazišta i odredišta koje su obuhvaćene tim ugovorom o pružanju javnih usluga. Podatak da je pravo pristupa ograničeno objavljuje se kad se pokrene natječajni postupak za taj ugovor o pružanju javnih usluga. Nije ograničeno pravo pristupa bilo kojoj dodatnoj novoj usluzi u smislu članka 10. stavka 2. za koje je regulatorno tijelo predvidjelo da će uglavnom ostvarivati prihod željezničkom sektoru, a ne ga odnositi, te u pogledu kojih se predviđa da gubitak prihoda za skup usluga na temelju ugovora o obavljanju javnih usluga, ako postoji, neće biti znatan.

Ograničenja iz ovog stavka ne smiju uzrokovati ograničavanje prava ukrcanja putnika na bilo kojem kolodvoru koji se nalazi na trasi međunarodnog prijevoza putnika i iskrcanja putnika na nekom drugom kolodvoru, uključujući kolodvore koji se nalaze u istoj državi članici.

2b. Regulatorno tijelo ili tijela koja vrše analizu iz stavaka 2. i 2.a svoju odluku donose po primitku zahtjeva koji su im u roku od jednog mjeseca od **primitka** obavijesti o predviđenoj usluzi putničkog prijevoza iz članka 38. stavka 4. podnijele sljedeće strane:

- (a) nadležno tijelo ili nadležna tijela koja dodjeljuju ugovor o obavljanju javne usluge;
- (b) bilo koje drugo zainteresirano nadležno tijelo koje u skladu s ovim člankom ima pravo ograničavanja pristupa;
- (c) upravitelj infrastrukture;
- (d) željeznički prijevoznik koji izvršava ugovor o obavljanju javne usluge.”;

(da) željeznički prijevoznik koji je podnio zahtjev za kapacitet u skladu s člankom 38. stavkom 4.”; [Am. 69 i 114]

(d) **Stavci 3. i 4 zamjenjuju se sljedećim:**

„3. Regulatorno tijelo obrazlaže svoju odluku i navodi uvjete pod kojima sljedeće strane u roku od jednog mjeseca od njezine objave mogu zatražiti preispitivanje odluke:

- (a) odgovarajuće nadležno tijelo ili tijela;
- (b) upravitelj infrastrukture;
- (c) željeznički prijevoznik koji izvršava ugovor o obavljanju javne usluge;
- (d) željeznički prijevoznik koji traži pristup.”;

U slučaju da regulatorno tijelo odluči **u skladu sa stavkom 2.** da bi se predviđenom uslugom putničkog prijevoza iz članka 38. stavka 4. ugrozila ekonomska ravnoteža ugovora o obavljanju javne usluge, ono navodi moguće promjene takve usluge kojima bi se osiguralo da su ispunjeni uvjeti za davanje prava pristupa iz članka 10. stavka 2.”;

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Na temelju iskustva koje su stekla regulatorna tijela, nadležna tijela i željeznički prijevoznici te aktivnosti mreže iz članka 57. stavka 1., Komisija do 16. prosinca 2016. donosi mjere u kojima se propisuju pojedinosti postupka i kriteriji koje je potrebno slijediti za primjenu stavaka 1., 2. i 3. ovog članka. **Navedeni delegirani i provedbeni akti donose u skladu s postupkom pregleda iz članka 60 62. stavka 3. [Am. 70]**

(e) stavak 5. briše se.

7. Umeće se sljedeći članak 13.a.:

„Članak 13.a.

Zajednički informacijski sustav i ~~integrirani~~ sustav za izdavanja karata [Am. 71]

1. ~~Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 1371/2007⁽¹⁾ i Direktivu 2010/40/EU⁽²⁾, Svi podaci povezani s voznim redom smatraju se javnima te su i shodno tome dostupni.~~

Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 1371/2007 i Direktivu 2013/40/EU, države članice zahtijevaju od svih željezničkih dionika kao što su željeznički prijevoznici, upravitelji infrastrukture i prodavači karata da do 12. prosinca 2019. počnu koristiti interoperabilni sustav za izdavanje jedinstvenih karata i informacijski sustav kojim se ispunjava cilj da putnici unutar Unije imaju na raspolaganju sve potrebne podatke za planiranje puta, rezervaciju i kupnju karata.

Države članice zahtijevaju od željezničkih prijevoznika da surađuju u uspostavi zajedničkog putničkog informacijskog sustava i sustava za izdavanje karata, jedinstvenih karata i rezervacija do 12. prosinca 2019. za sve putničke usluge željezničkog prijevoza koje se pružaju na njihovom teritoriju u okviru ugovora o javnim uslugama u skladu s Uredbom (EZ) br. 1370/2007, ili odlučuju ovlastiti nadležna tijela da uspostave takav sustav. Takav sustav ne smije uzrokovati poremećaje tržišta ili praviti razlike između željezničkih prijevoznika. Njime upravlja javni ili privatni pravni subjekt ili udruženje svih željezničkih prijevoznika koji pružaju usluge putničkog prijevoza.

Željeznički prijevoznici koji pružaju komercijalne javne usluge prijevoza putnika imaju slobodan pristup takvom sustavu u svrhu pružanja informacija i prodaje karata za usluge javnog željezničkog prijevoza putnika kao dodatka na vlastite prijevozne usluge.

Svaki takav sustav mora biti osmišljen tako da je interoperabilan u skladu s Direktivom 2008/57/EZ i osnovnim tehničkim specifikacijama za telematske aplikacije. Mora primjenjivati te tehničke zahtjeve kako bi se posebno osigurala dosljednost u naplaćivanju i obračunavanju, povjerljivost poslovnih informacija, zaštita osobnih podataka i sukladnost s pravilima tržišnog natjecanja. Svaki sustav ili aplikacija koji putnicima nude dodatne usluge moraju biti interoperabilni s tim tehničkim specifikacijama.

Države članice osiguravaju da je pristup osnovnim tehničkim specifikacijama za telematske aplikacije slobodan i nediskriminatoran.

Svaki trgovački sporazum među sudionicima mora biti u skladu s pravilima o tržišnom natjecanju.

Troškovi takvog sustava pošteno se dijele među sudionicima na temelju njihovih doprinosa.

Regulatorno tijelo osigurava da se takvim sustavom za izdavanje jedinstvenih karata ne uzrokuju poremećaji tržišta ili pravi razlika između željezničkih prijevoznika.

Također države članice mogu od željezničkih prijevoznika i pružatelja usluga prijevoza putnika drugim načinima prijevoza zatražiti da sudjeluju u zajedničkom **interoperabilnom i informacijskom putničkom** sustavu i integriranom sustavu za izdavanje karata, jedinstvenih karata i rezervacija ili odlučiti ovlastiti ~~nadležna~~ **relevantna** tijela za uspostavu takvog sustava. Ako se uspostavi takav sustav, države članice osiguravaju da se njime ne uzrokuje poremećaje tržišta ili pravi razlika između željezničkih prijevoznika i drugih pružatelja usluga putničkog prijevoza te

Srijeda, 26. veljače 2014.

da njime upravlja javni ili privatni pravni subjekt ili udruženje svih ~~željezničkih~~ prijevoznika koji pružaju usluge putničkog prijevoza. [Am. 72]

2. Države članice ~~izrađuju zahtijevaju od željezničkih prijevoznika koji pružaju usluge putničkog prijevoza da izrade i usklađuju, uzimajući u obzir Odluku Komisije 2008/164/EC (*), između ostalog za najvažnije trase unutar Unije, nacionalne~~ planove za nepredviđene okolnosti kako bi se u smislu članka 18. Uredbe (EZ) br. 1371/2007 putnicima osigurala pomoć u slučaju većih smetnji u pružanju usluga **uzrokovanih prirodnim katastrofama ili katastrofama uzrokovanim ljudskim djelovanjem. Svaki željeznički prijevoznik koji pruža uslugu željezničkog prijevoza putnika i upravitelj kolodvora izrađuju vlastiti plan za nepredviđene okolnosti u skladu s nacionalnim planovima za nepredviđene okolnosti.**

(¹) SL L 315, 3.12.2007., str. 14.

(²) SL L 207, 6.8.2010., str. 1.

(*) Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 (SL L 315, 3.12.2007., str. 1). [Am.73]

7a. U članku 19. dodaje se sljedeća točka:

„(da) obvezali su se primijeniti kolektivne ugovore država članica u kojima prijevoznik želi djelovati.”. [Am. 74]

8. U članku 38. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako podnositelj zahtjeva radi pružanja usluga putničkog prijevoza namjerava zatražiti infrastrukturni kapacitet, o tome obavještava upravitelje infrastrukture i regulatorna tijela u kojima je riječ najmanje 18 mjeseci prije stupanja na snagu voznog reda na koji se zahtjev za kapacitet odnosi. Kako bi regulatorna tijela u kojima je riječ mogla ocijeniti potencijalni ekonomski učinak na postojeće ugovore o obavljanju javne usluge, regulatorna tijela osiguravaju da su o tome bez odlaganja u roku od najviše pet dana obaviješteni nadležno tijelo koje je na temelju ugovora o obavljanju javne usluge dodijelilo uslugu putničkog prijevoza na toj trasi, bilo koje drugo nadležno tijelo koje u skladu s člankom 11. ima pravo ograničavanja pristupa i bilo koji željeznički prijevoznik koji izvršava ugovor o obavljanju javne usluge na trasi te usluge putničkog prijevoza.”

8a. U članak 42. umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1a. U cilju sprječavanja diskriminacije protiv podnositelja zahtjeva, regulatorno tijelo iz članka 55. ove Direktive daje prethodno odobrenje za takav okvirni sporazum i na vlastitu inicijativu nadzire okvirni sporazum koji je na snazi. Podnositelj zahtjeva ima pravo žalbe regulatornom tijelu ako vjeruje da su prema njemu postupali na nepošten način, da je žrtva diskriminacije ili da mu je okvirni ugovor na bilo koji način naštetio. U slučaju žalbe protiv okvirnog ugovora, regulatorno tijelo potvrđuje da nije potrebna izmjena okvirnog sporazuma ili traži izmjenu tog okvirnog sporazuma u skladu s uputama koje je odredilo regulatorno tijelo, najkasnije dva mjeseca od trenutka kad regulatorno tijelo primi žalbu. Upravitelj strukture i željeznički prijevoznik najkraćem mogućem roku i u svakom slučaju najkasnije jedan mjesec nakon primitka obavijesti o zahtjevu regulatornog tijela postupaju u skladu s odlukom regulatornog tijela. Prilikom izvršavanja funkcija opisanih u ovom stavku, regulatorno tijelo posebnu pozornost posvećuje zaštiti poslovne tajne.” [Am. 75]

8b. U članku 46. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Načela kojima se uređuje postupak koordinacije utvrđuju se u izvješću o mreži. Ona posebno odražavaju teškoće organiziranja međunarodnih željezničkih trasa i učinak koji izmjena može imati na druge upravitelje infrastrukture. U slučaju proturječnih zahtjeva za pružanje željezničke usluge na istom tržišnom segmentu, upravitelj infrastrukture, kada raspoređuje kapacitet, uzima u obzir samo spornu infrastrukturu, a ne ukupni obujam kapaciteta koji su tražili podnositelji zahtjeva koji se natječu.”; [Am. 76]

Srijeda, 26. veljače 2014.

8c. U članku 54. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. U slučaju poremećaja u kretanju vlakova zbog tehničkog kvara ili nesreće, upravitelj infrastrukture mora poduzeti sve potrebne mjere kako bi normalizirao situaciju. U tu svrhu sastavlja plan postupanja u nepredviđenim okolnostima u kojem navodi razna tijela javne vlasti koja moraju biti obaviještena u slučaju ozbiljnih nesreća ili smetnji u kretanju vlakova. U slučaju poremećaja koji bi mogao imati utjecaj na prekogranični promet, upravitelj infrastrukture dijeli sve mjerodavne informacije s drugim upraviteljima infrastrukture na čiju mrežu i promet taj poremećaj može utjecati. Predmetni upravitelji infrastrukture surađuju u cilju normalizacije prekograničnog prometa.” [Am. 77]

8d. U članku 55. dodaje se sljedeći stavak:

„3a. Države članice osiguravaju da regulatorna tijela imaju nužna organizacijska i operativna sredstva iz članka 56. ove Direktive te da, ako je potrebno, donose akcijski plan kojim će im se osigurati ta sredstva.”; [Am. 78]

8e. Članak 56. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 56.

Funkcije regulatornog tijela

1. Ne dovodeći u pitanje članak 46. stavak 6., podnositelj zahtjeva ima pravo žalbe regulatornom tijelu ako smatra da se s njim nepravedno postupalo, da ga se diskriminiralo ili na bilo koji način stavilo u nepovoljniji položaj, a poglavito u pogledu odluka koje je donio upravitelj infrastrukture ili, kad je to primjereno, željeznički prijevoznik ili upravitelj servisnih objekata u pogledu:

- (a) izvješća o mreži u njegovoj provizornoj i konačnoj verziji;
- (b) kriterija navedenih u njemu;
- (c) postupka dodjele i njegovih rezultata;
- (d) programa ubiranja pristojbi;
- (e) visine ili strukture infrastrukturnih naknada koje treba platiti;
- (f) uvjeta za pristup u skladu s člancima 10. do 13.;
- (g) pristupa uslugama i naplate usluga u skladu s člankom 13.
- (ga) planiranih ili neplaniranih radova na održavanju.

2. Ne dovodeći u pitanje ovlasti nacionalnih tijela za zaštitu tržišnog natjecanja u odnosu na osiguranje tržišnog natjecanja na tržištima željezničkih usluga, regulatorno tijelo ima ovlasti nadzirati tržišne uvjete na tržištima željezničkih usluga te posebno nadzirati stavak 1. točke (a) do (ga) na vlastitu inicijativu kako bi se izbjegao bilo koji vid diskriminacije protiv podnositelja zahtjeva. Naročito provjerava sadrži li izvješće o mreži diskriminacijske odredbe ili proizlazi li iz njega diskrecijsko pravo upravitelja infrastrukture koje ovaj može koristiti na način koji diskriminira podnositelje zahtjeva.

3. Regulatorno tijelo također blisko surađuje s nacionalnim tijelom nadležnim za sigurnost u smislu Direktive 2008/57/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o interoperabilnosti željezničkog sustava u Zajednici (*) i s tijelom za izdavanje dozvola u smislu ove Direktive.

Države članice osiguravaju da ta tijela zajednički razviju okvir za razmjenu informacija i suradnju s ciljem sprječavanja negativnih učinaka na tržišno natjecanje ili sigurnost na željezničkom tržištu. Taj okvir uključuje mehanizam uz pomoć kojeg regulatorno tijelo daje nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost i tijelu za izdavanje dozvola preporuke o pitanjima koja mogu utjecati na natjecanje na željezničkom tržištu i uz pomoć kojeg nacionalno tijelo nadležno za sigurnost daje regulatornom tijelu i tijelu za izdavanje dozvola preporuke o pitanjima koja mogu utjecati na sigurnost. Ne dovodeći u pitanje neovisnost svakog tijela u okviru svojih nadležnosti, odgovarajuće tijelo pregledava svaku takvu preporuku prije donošenja odluka. Ako odgovarajuće tijelo odluči odstupiti od tih preporuka, razloge za to navodi u svojim odlukama.

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Države članice mogu odlučiti da se regulatornom tijelu dodjeljuje zadaća da donese neobvezujuća mišljenja o provizornim verzijama poslovnog plana iz članka 8. stavka 3. te ugovorni sporazum i plan za povećanje kapaciteta, te posebno da naznači odgovaraju li ti instrumenti tržišnim uvjetima na tržištima željezničkih usluga.

5. Regulatorno tijelo mora imati potreban organizacijski kapacitet s obzirom na ljudske i materijalne resurse, koji je razmjeran važnosti željezničkog sektora u državi članici.

6. Regulatorno tijelo osigurava da su pristojbe koje je odredio upravitelj infrastrukture u skladu s Odjeljkom 2. te da su nediskriminirajuće. Regulatorno tijelo osigurava da pristojbe za pristup koje određuje upravitelj infrastrukture, operatori uslužnih objekata ili željeznički prijevoznici, uključujući za pristup prugama i postajama, njihovim zgradama i drugim objektima, uključujući objekte za prikaz putnih informacija, nisu diskriminatorne. S tim u vezi, predložene promjene visine ili strukture pristojbi iz ovog stavka prijavljuju se regulatornom tijelu barem dva mjeseca prije planiranog stupanja na snagu. Sve do jednog mjeseca prije njihova stupanja na snagu, regulatorno tijelo može ustrajati na smanjenju ili povećanju predloženih izmjena, njihovom odlaganju ili ukidanju. Pregovori između podnositelja zahtjeva i upravitelja infrastrukture koji se odnose na visinu infrastrukturnih pristojbi dopušteni su samo ako se odvijaju pod nadzorom regulatornog tijela. Regulatorno tijelo intervenira ako postoji vjerojatnost da su pregovori u suprotnosti sa zahtjevima ovog poglavlja.

7. Regulatorno tijelo redovito se i u svakom slučaju barem svake dvije godine savjetuje s predstavnicima korisnika usluga željezničkog prijevoza robe i putnika kako bi uzelo u obzir njihova stajališta o željezničkom tržištu.

8. Regulatorno tijelo ima ovlast zatražiti relevantne informacije od upravitelja infrastrukture, podnositelja zahtjeva i bilo koje zainteresirane treće strane u državi članici o kojoj je riječ.

Zatražene informacije dostavljaju se u razumnom roku koji utvrdi regulatorno tijelo, a koji ne smije biti dulji od jednog mjeseca, osim ako u iznimnim okolnostima regulatorno tijelo ne pristane na produženje roka od najviše dva dodatna tjedna i odobri ga. Regulatornom se tijelu omogućuju da takve zahtjeve izvrši odgovarajućim kaznama, uključujući novčanim kaznama. Informacije koje se dostavljaju regulatornom tijelu uključuju sve podatke koji su potrebni regulatornom tijelu u okviru njegove žalbene funkcije i funkcije nadzora natjecanja na tržištu željezničkih usluga u skladu sa stavkom 2. To uključuje podatke potrebne za statističke svrhe i svrhe motrenja tržišta.

9. Regulatorno tijelo razmatra prigovore i, ako je potrebno, u roku od mjesec dana od primitka prigovora traži potrebne podatke od svih mjerodavnih stranaka i započinje s njima savjetovanje. Odlučuje o prigovorima, poduzima korake za ispravljanje situacije te obavješćuje mjerodavne stranke o svojoj utemeljenoj odluci u unaprijed određenom razumnom roku, koji je u svakom slučaju unutar razdoblja od šest tjedana računajući od dana primitka svih relevantnih informacija. Ne dovodeći u pitanje ovlasti nacionalnih tijela za zaštitu tržišnog natjecanja za osiguranje natjecanja na tržištima željezničkih usluga, regulatorno tijelo po potrebi na vlastitu inicijativu odlučuje o primjerenim mjerama za ispravljanje diskriminacije nad podnositeljima zahtjeva, poremećaja tržišta i drugih nepoželjnih pojava na tim tržištima, posebno u pogledu stavka 1. točaka (a) do (ga).

Odluka regulatornog tijela obvezujuća je za sve stranke obuhvaćene tom odlukom i ne podliježe kontroli bilo kojeg drugog administrativnog tijela. Regulatornom se tijelu omogućuju da svoje odluke izvrši odgovarajućim kaznama, uključujući novčanim kaznama.

U slučaju žalbe protiv prigovora na odbijanja dodjele infrastrukturnog kapaciteta ili protiv uvjeta ponude kapaciteta, regulatorno tijelo je dužno ili potvrditi da nisu potrebne izmjene odluke upravitelja infrastrukture ili zatražiti izmjene te odluke u skladu s njegovim uputama koje je odredilo regulatorno tijelo. Upravitelj infrastrukture najkasnije jedan mjesec nakon primitka obavijesti o toj odluci postupa u skladu s njom.

10. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da odluke koje donese regulatorno tijelo podliježu sudskoj kontroli. Žalbom se obustavlja provedba odluke regulatornog tijela samo kada bi neposredan učinak odluke regulatornog tijela mogao uzrokovati nepopravljivu ili očito pretjeranu štetu za podnositelja zahtjeva. Ova odredba ne dovodi u pitanje ovlasti suda pred kojim se vodi žalbeni postupak u skladu s ustavnim pravom, ako je primjenjivo.”

Srijeda, 26. veljače 2014.

11. *Države članice osiguravaju da su odluke koje donese regulatorno tijelo objavljene.*

12. *Regulatorno tijelo ima ovlasti provođenja revizija ili pokretanja unutarnjih revizija kod upravitelja infrastrukture, operatora uslužnih objekata i po potrebi željezničkih prijevoznika kako bi provjerilo usklađenost s odredbama o odvojenom računovodstvu utvrđenima u članku 6. S time u vezi regulatorno tijelo ima pravo zahtijevati bilo kakve informacije. Regulatorno tijelo posebno ima pravo zahtijevati od upravitelja infrastrukture, operatora uslužnih objekata i svih prijevoznika ili drugih subjekata koji obavljaju ili sadrže različite vrste željezničkog prijevoza ili upravljanja infrastrukturom iz članka 6. stavaka 1. i 2. i članka 13. da dostave sve ili dio računovodstvenih informacija navedenih u Prilogu VIII., koje su detaljne u onoj mjeri koja se ocijeni potrebnom i razmjernom.*

Ne dovodeći u pitanje ovlasti nacionalnih tijela nadležnih za pitanja državnih otpora, regulatorno tijelo može također iz poslovnih knjiga izvoditi zaključke u vezi s državnom pomoći, o kojima izvješćuje navedeno tijelo.

13. *Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 60. o određenim izmjenama Priloga VIII. Stoga se Prilog VIII. može izmijeniti kako bi ga se prilagodilo razvoju računovodstvenih i nadzornih praksi i/ili kako bi ga se dopunilo dodatnim elementima potrebnima za provjeru odvojenog računovodstva.*

(*) SL L 191, 18.7.2008., str. 1.

Direktiva 2008/57/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o interoperabilnosti željezničkog sustava unutar Zajednice (preinaka) Tekst značajan za EGP (SL L 191, 18.7.2008., str. 1.). [Am. 79]

8f. U članku 57. dodaje se sljedeći stavak:

„9a. *Ako smatra da odluka upravitelja infrastrukture sprječava razvoj međunarodne usluge, podnositelj zahtjeva može pitanje izravno uputiti nacionalnoj mreži regulatornih tijela radi dobivanja mišljenja. O tom se koraku istodobno obavješćuje predmetno nacionalno regulatorno tijelo. Mreža po potrebi traži objašnjenja od upravitelja infrastrukture i u svakom slučaju, od nacionalnog regulatornog tijela o kojem je riječ. Mreža donosi i objavljuje svoje mišljenje te ga dostavlja nacionalnom regulatornom tijelu o kojem je riječ.*

Mreža regulatornih tijela podnosi Komisiji godišnje izvješće o radu. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću.

Komisija u roku od jedne godine nakon stupanja na snagu ove Direktive i najkasnije 31. prosinca 2019. donosi zakonodavni prijedlog o osnivanju Europskog regulatornog tijela i dodjeljuje mu pravnu osobnost, nadzornu i arbitražnu funkciju te ovlasti rješavanja prekograničnih pitanja i rješavanja žalbi protiv odluka koje su donijela nacionalna regulatorna tijela. To novo tijelo zamjenjuje Europsku mrežu regulatornih tijela.” [Am. 80]

9. U članku 63. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. *Komisija do 31. prosinca 2024. ocjenjuje učinak ove Direktive na željeznički sektor i dostavlja Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija izvješće o njezinoj provedbi. Ocjena uzima u obzir stajališta Europskog regulatornog tijela o tome postoji li diskriminacijska praksa ili druge vrste narušavanja tržišnog natjecanja i stajališta socijalnih partnera u mjerodavnom odboru Unije za socijalni dijalog.* [Am. 81]

Europsko regulatorno tijelo Komisija do istog datuma ocjenjuje postoji li postoje li u vezi s upraviteljima infrastrukture koji su dio vertikalno povezanog poduzeća diskriminacijska praksa prakse ili druge vrste narušavanja tržišnog natjecanja i objavljuje preporuke za daljnje političke mjere. Komisija po potrebi na temelju tih preporuka predlaže nove zakonodavne mjere. [Am. 82]

„Najkasnije 18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive Komisija procjenjuje njezin učinak na razvoj tržišta rada za željezničko osoblje u vlaku i, ako je potrebno, predlaže nove zakonodavne mjere za certificiranje takvog osoblja.”; [Am. 83]

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 1.a**Uredba (EZ) br. 1371/2007 izmjenjuje se kako slijedi:****Članak 2. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:****„3. Stupanjem ove Uredbe na snagu, članci 9., 10., 11., 12., 19., članak 20. stavak 1. i članak 26. primjenjuju se na sve usluge željezničkog prijevoza putnika u cijeloj Uniji.” [Am. 84]****Članak 2.**

1. Države članice dužne su najkasnije do ... (*)~~[18 mjeseci nakon stupanja na snagu]~~ donijeti i objaviti zakone, propise i administrativne odredbe potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredbi.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji šalju tekst glavnih odredbi nacionalnog zakonodavstva koje donesu na području obuhvaćenom ovom Direktivom.

Članak 3.

1. Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije. **Tri mjeseca nakon objave dostupna je u svom pročišćenom obliku zajedno s Direktivom br. 2012/34/EU, koju izmjenjuje. [Am. 85]**

2. Točke 5. do 8. članka 1. primjenjuju se od 1. siječnja 2018. [kako bi se vozni red mogao početi primjenjivati 14. prosinca 2019.

Do datuma primjene točke 5. i ne dovodeći u pitanje međunarodne putničke usluge, od država članica se ne zahtijeva da odobre pravo pristupa željezničkim prijevoznicima i njihovim izravno ili neizravno nadziranim društvima kćerima koja imaju dozvolu za obavljanje prijevoza u državi članici u kojoj nije odobren sličan pristup. [Am. 86]

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u...,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

(*) 18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0148

Usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika ***I

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1370/2007 o otvaranju tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika (COM(2013)0028 – C7-0024/2013 – 2013/0028(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/53)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0028),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 91. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0024/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir obrazložena stajališta, koja su u okviru Protokola br. 2 o primjeni načela supsidijarnosti i razmjernosti, predložili litavski Parlament, luksemburški zastupnički dom, prvi i drugi dom nizozemskog Parlamenta, austrijsko savezno vijeće (Bundesrat), švedski Parlament, u kojima tvrde da nacrt zakonodavnog akta nije u skladu s načelom supsidijarnosti,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za promet i turizam i mišljenja Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja i Odbora za regionalni razvoj (A7-0034/2014),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2013)0028

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1370/2007 o otvaranju tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika

(Tekst važan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 91.,

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 122.

⁽²⁾ SL C 356, 5.12.2013., str. 92.

Srijeda, 26. veljače 2014.

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Tijekom posljednjeg desetljeća rast željezničkog prijevoza putnika nije bio dovoljan za povećanje njegovog udjela u ukupnom prijevozu u usporedbi s cestovnim i zračnim prijevozom. Udio željezničkog prijevoza putnika u Europskoj uniji od 6 % ostao je više ili manje stabilan. Usluge željezničkog prijevoza putnika nisu držale korak s potrebama koje su se mijenjale **razvojem drugih načina prijevoza** u pogledu raspoloživosti i kvalitete. **Imajući to na umu nužno je izvući sve relevantne pouke iz pristupa koji je Unija zauzela tijekom triju prethodnih reformi željeznica.** [Am. 1]
- (1a) **Željeznički prijevoz ima značajnu društvenu i ekološku ulogu i značajnu ulogu u pogledu planiranja mobilnosti te može bitno povećati svoj ukupni udio u europskom prijevozu putnika. U tom pogledu ulaganje u istraživanje kao i u infrastrukturu te željeznička vozila može znatno doprinijeti novom rastu te na taj način potaknuti zapošljavanje izravno u željezničkom sektoru te neizravno povećanjem mobilnosti zaposlenika drugih sektora. Željeznički prijevoz može izrasti u značajnu i modernu industrijsku granu Unije ako se države članice usuglase oko pojačane suradnje.** [Am. 2]
- (2) Tržište Unije za usluge međunarodnog željezničkog prijevoza putnika otvoreno je za tržišno natjecanje od 2010. Osim toga, neke države članice otvorile su za tržišno natjecanje svoje usluge domaćeg prijevoza putnika uvođenjem prava slobodnog pristupa ili objavljivanjem javnih natječaja za sklapanje ugovora o obavljanju javnih usluga ili na temelju obadrije mjere.
- (3) Komisija je u Bijeloj knjizi o prometnoj politici od 28. ožujka 2011. ⁽⁴⁾ objavila svoju namjeru za ostvarenjem unutarnjeg tržišta u željezničkom prijevozu čime se željezničkim poduzećima iz Unije omogućuje pružanje svih vrsta usluga željezničkog prijevoza bez nepotrebnih tehničkih i administrativnih prepreka. **Kako bi se taj cilj lakše ostvario, potrebno je osmisliti aktualnu reformu s obzirom na modele željezničkog prijevoza koji su se pokazali učinkovitima u Uniji.** [Am. 5]
- (3a) **Trebala bi se poboljšati kvaliteta usluga javnog prijevoza putnika i ojačati njihova učinkovitost, istodobno održavajući postojeće usluge javnog prijevoza putnika koje funkcioniraju učinkovito.** [Am. 6]
- (3b) **Dovršetak otvaranja željezničkog tržišta Unije trebalo bi smatrati ključnim kako bi željeznice mogle postati vjerodostojna alternativa drugim oblicima prijevoza u smislu cijene i kvalitete.** [Am. 7]
- (3c) **Bitno je da nadležna tijela imaju središnju ulogu u organizaciji usluga javnog prijevoza putnika. Ta tijela snose odgovornost za planiranje usluga javnog prijevoza putnika, uključujući odgovornost za utvrđivanje dionica koje će se odrediti za otvoreni pristup ili dodijeliti ugovorima o obavljanju javnih usluga te odgovornost za utvrđivanje načina dodjele. Nadalje, ona bi trebala obrazložiti činjenicu da se ciljevi održivosti, učinkovitosti i kvalitete mogu ostvariti samo primjenom načina sklapanja ugovora koji su sama izabrala te bi to obrazloženje trebala objaviti.** [Am. 8]

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 122.

⁽²⁾ SL C 356, 5.12.2013., str. 92.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. veljače 2014.

⁽⁴⁾ Bijela knjiga: Plan za jedinstveni europski prometni prostor – susret konkurentnom i resursno učinkovitom prometnom sustavu; COM(2011)0144

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (4) Kad nadležna tijela organiziraju usluge domaćeg prijevoza putnika, trebaju osigurati da su obveze obavljanja javnih usluga te zemljopisno područje primjene ugovora o obavljanju javnih usluga primjereni, potrebni i razmjerni za postizanje ciljeva politike javnog prijevoza putnika na ~~svojem~~ **njihovu** teritoriju. Ta politika trebala bi biti utvrđena u **održivim** nacrtima javnog prijevoza i ~~ostaviti~~ **ostavljajući** prostor za tržišna rješenja **prijevoza**. Postupak utvrđivanja nacrta javnog prijevoza i obveza obavljanja javnih usluga trebao bi biti transparentan relevantnim zainteresiranim subjektima i ~~potencijalnim novim sudionicima~~ **uključujući potencijalne nove sudionike** na tržištu. [Am. 9]
- (5) Kako bi se osiguralo pouzdano financiranje javnog prijevoza za postizanje ciljeva iz **održivih** nacrta javnog prijevoza, nadležna tijela moraju tako oblikovati obveze obavljanja javnih usluga da se ciljevi javnog prijevoza mogu ~~postići~~ **ostvariti** na **visokovalvalitetan i** troškovno učinkovit način, uzimajući u obzir naknadu za neto financijski učinak obavljanja tih usluga te osigurati dugoročnu financijsku održivost javnog prijevoza, organiziranog u okviru ugovora o obavljanju javnih usluga. **To uključuje sprečavanje previsokih i preniskih naknada uzrokovanih sadržajem obveza obavljanja javnih usluga ili neispunjavanjem financijskih obveza od strane nadležnog tijela. Obveze obavljanja javnih usluga mogu uključivati mreže u kojima se neke usluge mogu obavljati uz primjerenu dobit bez financijske naknade; uključivanje takvih usluga u područje primjene obveza obavljanja javnih usluga ne smije dovesti do plaćanja naknada čiji iznos premašuje iznos potreban za pružanje cijelog niza mrežnih usluga.** [Am. 10]
- (6) Posebno je važno da nadležna tijela ispunjavaju te kriterije za obveze obavljanja javnih usluga i područje primjene ugovora o obavljanju javnih usluga kako bi tržište za javni željeznički prijevoz putnika glatko funkcionirao jer usluge prijevoza sa slobodnim pristupom trebaju biti dobro usklađene s uslugama prijevoza koje se obavljaju u okviru ugovora o obavljanju javnih usluga. Stoga bi neovisno regulatorno tijelo iz sektora željeznice trebalo osigurati da je taj postupak ispravno primijenjen i transparentan.
- (7) Treba utvrditi najveći godišnji opseg ugovora o obavljanju javnih usluga za željeznički prijevoz putnika ~~kako bi se olakšalo~~ **koji se sklapa na temelju konkurentnog javnog nadmetanja na način kojim se olakšava** tržišno natjecanje **između malih ponuđača, novih sudionika na tržištu i postojećih operatera** za takve ugovore te istovremeno nadležnim tijelima dopušta određena fleksibilnost radi optimiranja opsega u skladu s gospodarskim i operativnim aspektima. [Am. 64]
- (8) Kako bi se olakšala priprema javnih natječaja i time pojačalo tržišno natjecanje, nadležna tijela trebaju osigurati da, **štiteći poslovne tajne**, svi **operateri** javnih usluga koji su zainteresirani za podnošenje **takvih** ponuda dobiju određene informacije o uslugama prijevoza i infrastrukturi koje obuhvaća ugovor o obavljanju javnih usluga **koji ne dopušta da se smatra da ih nadležno tijelo diskriminira u odnosu na druge sudionike u natječaju.** [Am. 12]
- (9) Određene gornje granice za izravno sklapanje ugovora o obavljanju javnih usluga na području prijevoza željeznicom treba prilagoditi posebnim gospodarskim uvjetima pod kojima se provode postupci javnog nadmetanja u tom sektoru.
- (9a) **Kako bi se osiguralo pošteno javno nadmetanje i spriječila zlorporaba naknade, trebalo bi se primjenjivati načelo uzajamnosti. To načelo ne bi se trebalo primjenjivati samo na države članice i poduzeća osnovana u Uniji nego i na poduzeća iz trećih zemalja koja žele sudjelovati u postupcima nabave u Uniji.** [Am. 65]
- (10) **Uspostava** unutarnjeg tržišta za usluge željezničkog prijevoza putnika **zahtijeva** zajednička pravila o **konkurentskom** javnom nadmetanju za ugovore o obavljanju javnih usluga u tom sektoru koja bi se trebala na usklađen način primjenjivati u svim državama članicama, **uzimajući u obzir specifične okolnosti svake države.** [Am. 14]
- (11) **Radi** stvaranja okvirnih uvjeta kojima će se omogućiti da društvo potpuno iskoristi dobrobiti učinkovitog otvaranja tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika, važno je da države članice osiguraju ~~primjerenu razinu~~ **primjerenu razinu** socijalne zaštite za djelatnike operatera javnih usluga, ~~primjerenu razinu~~ **primjerenu razinu** socijalne zaštite za djelatnike operatera javnih usluga. [Am. 16]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (12) Ako tržište to ne osigura pod primjerenim i nediskriminirajućim uvjetima, nadležna tijela moraju odgovarajućim i učinkovitim mjerama olakšati pristup operatera javnih usluga željezničkim vozilima.
- (13) Neke ključne značajke predstojećih postupaka javnog nadmetanja za ugovore o obavljanju javnih usluga trebaju biti potpuno transparentne kako bi se omogućio bolje organiziran odaziv tržišta.
- (14) ~~U skladu s unutarnjom logikom Uredbe (EZ) br. 1370/2007 treba razjasniti da se prijelazno razdoblje do 2. prosinca 2019. odnosi samo na obvezu organiziranja postupaka konkurentnih javnih nadmetanja za ugovore o obavljanju javnih usluga. [Am. 66]~~
- (15) ~~Priprema željezničkih prijevoznika za obvezno konkurentno javno nadmetanje za ugovore o obavljanju javnih usluga zahtijeva dodatno vrijeme kako bi se omogućilo učinkovito i održivo unutarnje restrukturiranje poduzeća s kojima su se u prošlosti takvi ugovori izravno sklapali. Stoga su potrebne prijelazne mjere za ugovore koji su izravno sklopljeni između datuma stupanja na snagu ove Uredbe i 3. prosinca 2019. [Am. 67]~~
- (16) Čim se ostvari otvaranje tržišta za usluge domaćeg željezničkog prijevoza putnika, budući da će nadležna tijela možda trebati poduzeti mjere za osiguranje visoke razine tržišnog natjecanja ograničavanjem broja ugovora koje dodjeljuju jednom željezničkom prijevozniku, trebalo bi predvidjeti odgovarajuće odredbe.
- (17) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebale bi biti dodijeljene Komisiji. Te bi se ovlasti trebale **izvršavati** u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (18) Komisija je u okviru izmjene Uredbe Vijeća (EZ) br. 994/98 (Uredba o davanju ovlasti) ⁽²⁾ predložila i izmjenu Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (COM(2012)0730). Radi usklađivanja pristupa uredbama o skupnom izuzeću u području državnih potpora i u skladu s postupcima predviđenim člankom 108. stavkom 4. i člankom 109. Ugovora, potpore za koordinaciju prijevoza ili povrat sredstava za ispunjavanje određenih obveza svojstvenih pojmu javne usluge kako je navedeno u članku 93. Ugovora trebale bi pripadati području primjene Uredbe o davanju ovlasti.
- (19) Uredbu (EZ) br. 1370/2007 treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Ne dovodeći u pitanje Direktivu 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾, Uredba (EZ) br. 1370/2007 mijenja se kako slijedi: [Am. 17]

1. Članak 2. ovime se mijenja kako slijedi:

(-a) umeće se sljedeća točka:

„(aa) „javni željeznički prijevoz putnika” znači javni prijevoz putnika željeznicom i ne uključuje druge vrste prijevoza putnika tračnicama, kao što su podzemna željeznica, tramvaji ili, ako tako odluče države članice, sustavi tramvaj-vlak;”; [Am. 18]

(a) Točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) „lokalno nadležno tijelo” znači svako nadležno tijelo čije zemljopisno područje nadležnosti nije cijela država i koje pokriva potrebe za prijevozom, između ostalog, u urbanoj aglomeraciji i/ili ruralnom području ili regiji, uključujući na prekograničnoj razini;”; [Am. 19]

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. .../... o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 994/98 od 7. svibnja 1998. o primjeni članka 92. i 93. Ugovora o osnivanju Europske zajednice na određene kategorije horizontalnih državnih potpora i Uredbe (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika, COM(2012)0730 od 5.12.2012.

⁽³⁾ Direktiva 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243).

Srijeda, 26. veljače 2014.

(b) U točki (e) dodaje se sljedeći podstavak:

„Opseg obveza obavljanja javnih usluga ~~isključuje~~ **obuhvaća** sve usluge javnog prijevoza koje **su nužne, između ostalog, prelaze ono što je potrebno** za postizanje učinka na ~~lokalnu, regionalnu ili podnacionalnu~~ **gospodarsku, tehničku ili zemljopisnu mrežu na lokalnoj, regionalnoj ili podnacionalnoj razini. Takvi učinci mreže proizlaze iz integracije usluga prijevoza koja javni prijevoz čini privlačnijim za putnike i učinkovitijim za sektor javnog prijevoza. Učinci mreže mogu se postići uslugama kojima se ostvaruje rentabilnost i uslugama kojima se ona ne ostvaruje te na različitim razinama, zemljopisnoj razini, razini voznog reda vlakova ili razini cijena**“.[Am. 20]

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 2.a

Nacrta multimodalnog i održivog javnog prijevoza i obveza obavljanja javnih usluga [Am. 21]

1. Nadležna tijela utvrđuju i redovno ažuriraju nacрте javnog prijevoza putnika kojima se obuhvaćaju svi relevantni načini prijevoza za područje u njihovoj nadležnosti. Tim nacrtima javnog prijevoza određuju se ciljevi politike javnog prijevoza i sredstva za njihovu provedbu, a uključuju sve relevantne načine prijevoza za područje u njihovoj nadležnosti, **promičući time socijalnu i teritorijalnu koheziju. Ti će se nacrti moći sastojati od informacija o nacrtima javnog prijevoza koje već postoje u javnom sektoru. Ako već postoje međuregionalne usluge, uzimaju se u obzir. Ti nacrti obuhvaćaju** ~~Uključuju~~ najmanje: [Am. 22]

(a) strukturu mreže ili trasa;

(b) temeljne **zahtjeve** koje mora ispuniti ponuda javnog prijevoza, ~~kao što su dostupnost, teritorijalna povezivost, sigurnost, modalna i intermodalna međusobna~~ **uključujući, između ostalog, pristupačnost za osobe s invaliditetom te modalnu i intermodalnu povezanost na glavnim spojnim čvorištima, značajke ponude, kao što su vremena djelovanja, učestalost usluga i najmanji stupanj uporabe kapaciteta;** [Am. 23]

(ba) **za javni željeznički prijevoz putnika, kriterije učinkovitosti, uključujući, između ostalog, udio javnog prijevoza, točnost, ekonomičnost, učestalost usluga, zadovoljstvo korisnika i kvalitetu željezničkih vozila;** [Am. 24]

(c) standarde kvalitete i ~~povezane s pitanjima kao što su značajke opreme stajališta i željezničkih vozila, točnost i pouzdanost, čistoća, služba i informacije za korisnike, obrada i rješavanje pritužbi, nadzor kvalitete uslugei~~ **sigurnosti te aspekte kontrole u pogledu željezničkih vozila, infrastrukture i usluga, uključujući informiranje;** [Am. 25]

(d) načela tarifne politike, **;** ~~kao što je primjena socijalnih cijena;~~ [Am. 26]

(e) ~~operativne zahtjeve kao što je prijevoz bicikala, upravljanje prometom, plan intervencije u slučaju poremećaja, važeća pravila u vezi s pravima putnika, socijalnim uvjetima i uvjetima rada te sa zaštitom okoliša i utvrđivanjem ciljeva zaštite okoliša.~~ **;** [Am. 27]

Pri izradi nacрта javnog prijevoza nadležna tijela posebno poštuju važeća pravila u vezi s pravima putnika te socijalnom zaštitom, zaštitom u području zapošljavanja i zaštitom okoliša. [Am. 28]

Nadležna tijela donose i ~~objavljaju~~ nacрте javnog prijevoza nakon savjetovanja s relevantnim zainteresiranim subjektima. Za potrebe ove Uredbe relevantni zainteresirani subjekti, koje treba uzeti u obzir, su barem operateri prijevoza, ~~upravitelji~~ **uključujući barem prijevozne operatere, upravitelje** infrastrukture, ~~po potrebi,~~ te organizacije koje zastupaju putnike i zaposlenike, **i te nacрте objavljuju.** [Am. 29]

2. Utvrđivanje obveza obavljanja javnih usluga i sklapanje ugovora o obavljanju javnih usluga u skladu je s važećim nacrtima javnog prijevoza.

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Specifikacije obveza obavljanja javnih usluga za javni prijevoz putnika i opseg njihove primjene utvrđuje se na sljedeći način:

- (a) određuju se u skladu s člankom 2. točkom (e);
- (b) ~~trebaju biti~~ **su** primjerene za postizanje ciljeva **iz** nacrtu javnog prijevoza, **odnosno njima se utvrđuje postupak sklapanja ugovora u pogledu standarda kvalitete koje treba postići te primjerenih sredstava kako bi se postigli ciljevi iz nacrtu javnog prijevoza;** [Am. 30]
- (c) **neophodni su** ~~ne smiju prekoračiti~~ okvire koji su **neophodni** i proporcionalni za postizanje ciljeva iz nacrtu javnog prijevoza **te se njima u pogledu javnog željezničkog prijevoza putnika uzima u obzir Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*)** [Am. 31]

Pri ocjeni primjenjivosti iz točke (b) uzima se u obzir je li javna intervencija u obavljanju prijevoza putnika primjereno sredstvo za postizanje ciljeva iz nacrtu javnog prijevoza. [Am. 32]

Za javni željeznički prijevoz putnika pri ocjeni nužnosti i proporcionalnosti iz točke (c) uzimaju se u obzir usluge prijevoza iz članka 10. stavka 2. Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenog 2012. o uspostavi jedinstvenog europskog željezničkog područja (preinaka)⁽¹⁾ te sve informacije pružene upraviteljima infrastrukture i regulatornim tijelima u skladu s prvom rečenicom članka 38. stavka 4. te Direktive. [Am. 33]

4. Specifikacije obveza obavljanja javnih usluga i s njima **povezana** naknada neto financijskog učinka obveza obavljanja javnih usluga ~~(a)~~ **postiću ciljeve iz nacrtu javnog prijevoza na troškovno učinkovit način** i ~~(b)~~ **dugoročno financijski osiguravaju obavljanje javnog prijevoza putnika.** [Am. 34]

5. Pri pripremanju specifikacija nadležno tijelo utvrđuje nacrt specifikacija obveza obavljanja javnih usluga i njihov opseg, temeljne korake za ocjenjivanje njihove sukladnosti sa zahtjevima utvrđenim stavcima 2., 3. i 4. te rezultate ocjenjivanja.

O tim se specifikacijama nadležno tijelo savjetuje ~~na primjeren način~~ sa zainteresiranim subjektima, na primjer ~~barem s operaterima prijevoza~~ **s prijevoznim operaterima**, upraviteljima infrastrukture, po potrebi, te organizacijama koje zastupaju putnike i zaposlenike, te poštuje njihova stajališta. [Am. 35]

6. Za javni željeznički prijevoz putnika:

(a) sukladnost ocjenjivanja i postupka iz ovog članka osigurava regulatorno tijelo iz članka 55. Direktive 2012/34/EU, ~~također na vlastitu inicijativu~~ **na zahtjev bilo kojeg zainteresiranog subjekta;** [Am. 36].

(b) **minimalni broj ugovora o obavljanju javnih usluga za željeznički prijevoz u određenoj državi članici je:**

- ~~najveći godišnji jedan, u slučaju da nacionalni tržišni opseg željezničkog prijevoza putnika obuhvaćen ugovorom o obavljanju javne usluge iznosi do 20 milijuna vlak-kilometara; određuje se višom od sljedećih vrijednosti: deset milijuna vlak-kilometara ili trećina ukupnog opsega nacionalnog javnog prijevoza putnika, koji se izvode u skladu s ugovorom o obavljanju javnih usluga.~~
- **dva, u slučaju da nacionalni tržišni opseg željezničkog prijevoza putnika obuhvaćen ugovorom o obavljanju javne usluge iznosi više od 20 i do 100 milijuna vlak-kilometara, pod uvjetom da vrijednost jednog ugovora ne premašuje 75 % ukupnog tržišnog opsega obuhvaćenog ugovorima o obavljanju javnih usluga;**
- **tri, u slučaju da nacionalni tržišni opseg željezničkog prijevoza putnika obuhvaćen ugovorom o obavljanju javne usluge iznosi više od 100 i do 200 milijuna vlak-kilometara, pod uvjetom da vrijednost jednog ugovora ne premašuje 75 % ukupnog tržišnog opsega obuhvaćenog ugovorima o obavljanju javnih usluga;**

Srijeda, 26. veljače 2014.

- četiri, u slučaju da nacionalni tržišni opseg željezničkog prijevoza putnika obuhvaćen ugovorom o obavljanju javne usluge iznosi više od 200 milijuna vlak-kilometara, pod uvjetom da vrijednost jednog ugovora ne premašuje 50 % ukupnog tržišnog opsega obuhvaćenog ugovorima o obavljanju javnih usluga. [Am. 69]

(ba) Nadležno tijelo utvrđuje dionice koje se dodjeljuju u okviru ugovora o obavljanju javnih usluga u skladu s Direktivom 2012/34/EU. [Am. 38]

⁽¹⁾ SL L 343, 14.12.2012., str. 32.

(*) Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenog 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (SL L 343, 14.12.2012., str. 32.)."

3. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) U stavku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) jasno određuju obveze obavljanja javnih usluga utvrđenih člankom 2. točkom (e) i člankom 2.a kojih se operater javnih usluga treba pridržavati, kao i dotična zemljopisna područja; **te dotične prometne mreže i traže od operatera usluga da nadležnom tijelu stave na raspolaganje sve informacije značajne za sklapanje ugovora o obavljanju javnih usluga, uz obvezu čuvanja poslovne tajne;**“; [Am. 39]

(b) Posljednja rečenica stavka 1. točke (b) zamjenjuje se sljedećim:

„U slučaju ugovora o obavljanju javnih usluga koji nisu sklopljeni u skladu s člankom 5. stavkom 3. ~~ovi ti se parametri utvrđuju tako da plaćanje naknade ne smije premašiti~~ **naknada ne premašuje** iznos potreban ~~ni ti je manja od iznosa potrebnog~~ za pokrivanje neto financijskog učinka na troškove koji su nastali i prihoda koji su ostvareni ispunjavanjem obveza obavljanja javnih usluga, uzimajući u obzir s tim povezani prihod koji je operater javnih usluga zadržao i razumnu dobit;“; [Am. 40]

(ba) Stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„Ne dovodeći u pitanje nacionalno pravo i pravo Unije, uključujući reprezentativne kolektivne ugovore između socijalnih partnera, nadležna tijela od odabranog operatera javne usluge **zahtijevaju** da radnicima **osiguraju radne uvjete na temelju obvezujućih nacionalnih, regionalnih ili lokalnih socijalnih standarda i/ili da primijene obvezan prijelaz osoblja u slučaju promjene operatera. Kad se takvi prijelazi dogode, radnicima koje je prethodno zaposlio prijašnji operater** radi pružanja **usluga osiguravaju se jednaka** prava koja bi imali da je postojao **prijelaz** u smislu Direktive 2001/23/EZ. Ako nadležna tijela zahtijevaju da se operateri javnih usluga usklade s određenim društvenim standardima, **u ponudama za nadmetanje i ugovorima o javnim uslugama navode se** dotični radnici **i transparentno navode pojedinosti njihovih ugovornih prava i uvjeta** pod kojima se **zaposlenici** smatraju povezanimima s uslugama.“; [Am. 41]

(c) Stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Ako nadležna tijela u skladu s nacionalnim pravom zahtijevaju od operatera javnih usluga da ispunjavaju određene standarde kvalitete **nadležna tijela određuju obvezujuću kvalitetu** i socijalne standarde, **utvrđuju odgovarajuće socijalne i kvalitativne kriterije, uključujući obvezu operatera koji obavljaju javne usluge da postupaju u skladu s primjenjivim reprezentativnim kolektivnim ugovorima i osiguraju dostojne uvjete zaposlenja i radne uvjete, uključujući ih** ili utvrđuju socijalne kriterije i kriterije kvalitete, ti se standardi i kriteriji uključuju u ponude **upućujući na njih u dokumentaciji za javno nadmetanje i ugovore u ugovorima** o obavljanju javnih usluga, **bez obzira na postupak sklapanja ugovora.**“; [Am. 42]

Srijeda, 26. veljače 2014.

(d) Dodaje se sljedeći stavak:

„8. Svim zainteresiranim stranama nadležna tijela stavljaju na raspolaganje relevantne informacije za pripremu ponude u okviru ~~konkurentnog~~ **konkurentskog** postupka nadmetanja, **uz obvezu čuvanja poslovne tajne**. One uključuju informacije o potražnji putnika, cijenama karata, troškovima i prihodima povezanim s javnim prijevozom putnika na koji se odnosi javno nadmetanje te detalje o specifikacijama infrastrukture koja je značajna za prometovanje traženih vozila ili željezničkih vozila čime im se omogućuje da pripreme nacrt poslovnih planova utemeljen na detaljnim informacijama. Upravitelji željezničke infrastrukture podupiru nadležna tijela pri utvrđivanju svih relevantnih specifikacija infrastrukture. Neispunjavanje ~~gore~~ utvrđenih odredaba podliježe pravnoj reviziji iz članka 5. stavka 7.”. [Am. 43]

4. Članak 5. mijenja se kako slijedi:

(-a) *umeće se sljedeći stavak:*

„1a. *Svako nadležno tijelo, bilo to zasebno tijelo ili skupina tijela, koje uključuje više od jedne države članice, može sklapati ugovore o obavljanju javnih usluga u skladu s pravilima utvrđenima u ovoj Uredbi.”;* [Am. 44]

(-aa) *Dodaju se sljedeći stavci:*

„3a. *Do kraja prijelaznog razdoblja iz članka 8. stavka 2. države članice i, ako to dopušta nacionalno pravo, nadležna tijela mogu isključiti iz postupaka konkurentskog nadmetanja koje u skladu sa stavkom 3. ovoga članka organiziraju na svojem teritoriju svakog željezničkog prijevoznika ili operatera ili podružnicu koje izravno ili neizravno kontrolira željeznički prijevoznik ili njegovo holding društvo ako željeznički prijevoznik koji obavlja kontrolu, holding društvo koje obavlja kontrolu ili njihova društva kćeri:*

(a) *imaju dozvolu za obavljanje prijevoza i pružanje usluga domaćeg željezničkog prijevoza u državi članici u kojoj nadležnim tijelima nije dopušteno sklapanje ugovora o obavljanju javnih usluga u postupcima konkurentskog nadmetanja i*

(b) *imali su korist od izravno sklopljenih ugovora o javnim uslugama u željezničkom prijevozu čiji je udio u smislu vrijednosti veći od 50 % ukupne vrijednosti svih ugovora o javnim uslugama željezničkog prijevoza sklopljenih s tim željezničkim prijevoznikom i njegovim podružnicama.*

Za potrebe ovog stavka „kontrola” znači sva prava, ugovori ili druga sredstva koja, odvojeno ili zajedno i uzimajući u obzir sve relevantne činjenične ili pravne okolnosti, pružaju mogućnost odlučujućeg utjecaja na određeno poduzeće, a posebno:

(a) *vlasništvom ili pravom korištenja cjelokupne ili dijela imovine određenog poduzeća;*

(b) *pravima ili ugovorima kojima se dodjeljuje odlučujući utjecaj na sastav, glasovanje ili odlučivanje tijela tog poduzeća.*

3b. *Države članice i, ako to dopušta nacionalno pravo, nadležna tijela mogu iz konkurentskog javnog nadmetanja isključiti sve operatere ili poduzeća koja su pod izravnom ili neizravnom kontrolom jedne ili više pravnih ili fizičkih osoba registriranih u trećoj zemlji ili trećim zemljama, osim ako ta zemlja ili te zemlje poduzimaju mjere koje omogućuju sklapanje ugovora u postupku konkurentskog nadmetanja sa željezničkim prijevoznikom koji ima dozvolu u državi članici.”;* [Am. 68]

(a) Stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Osim ako to zabranjuje nacionalno pravo, nadležna tijela mogu odlučiti izravno sklopiti ugovore o obavljanju javnih usluga:

(a) *ako je njihova prosječna godišnja vrijednost procijenjena na: manje od 1 000 000 EUR ili manje od 5 000 000 EUR u slučaju ugovora o obavljanju javnih usluga uključujući javni željeznički prijevoz, ili*

Srijeda, 26. veljače 2014.

(b) ako imaju namjeru godišnje napraviti manje od 300 000 kilometara usluga javnog prijevoza putnika ili manje od ~~150 000~~ 500 000 kilometara u slučaju kad je ugovorom o obavljanju javnih usluga obuhvaćen javni željeznički prijevoz. [Am. 47]

(ba) ako se tehničke specifikacije zasebnih željezničkih sustava na području javnog željezničkog prijevoza putnika znatno razlikuju od Tehničkih specifikacija za interoperabilnost glavne željezničke mreže pojedine države članice na koju nisu spojeni. [Am. 75]

U slučaju da se ugovor o obavljanju javnih usluga izravno sklopi s malim ili srednjim poduzetnikom koji posluje s najviše 23 vozila, ~~ove~~ te granične vrijednosti mogu se povisiti do prosječne godišnje vrijednosti, procijenjene na manje od 2 000 000 EUR, ili na manje od 600 000 prevezenih kilometara usluga javnog prijevoza u javnom prijevozu putnika godišnje.”; [Am. 48]

(aa) Stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. U slučaju prekida usluga ili neposrednog rizika takve situacije, nadležno tijelo može poduzeti hitne mjere. Hitna situacija može uključivati nemogućnost nadležnog tijela za pravovremeno pokretanje postupka nadmetanja za ugovor o pružanju javnih usluga i/ili pravovremeno sklapanje tog ugovora s operaterom. Ta hitna mjera provodi se izravnim sklapanjem ili službenim dogovorom o produljenju ugovora o javnim uslugama ili zahtjeva za ispunjavanjem određenih obveza obavljanja javnih usluga. Operater javne usluge ima pravo žalbe na odluku kojom se nameće ispunjavanje obveza pružanja određenih javnih usluga. Sklapanje ili produljenje ugovora o javnim uslugama izvanrednom mjerom odnosno nametanje takvog ugovora ne smije biti dulje od dvije godine.”; [Am. 63]

(b) Stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. U skladu s Direktivom 2012/34/EU i osim ako je to zabranjeno nacionalnim pravom ta nadležna tijela koja su zadužena za donošenje nacrtu javnog prijevoza iz članka 2.a mogu odlučiti da, radi povećanja tržišnog natjecanja između željezničkih prijevoznika, izravno sklopiti ugovore za javni željeznički prijevoz o obavljanju usluga javnog željezničkog prijevoza putnika kojima je obuhvaćena ista mreža ili skupina trasa sklope s različitim željezničkim prijevoznicima. U tu svrhu nadležna tijela mogu prije početka postupka nadmetanja ograničiti broj ugovora koje će sklopiti s istim željezničkim prijevoznikom.” pod sljedećim uvjetima:

(a) nacrt javnog prijevoza sadrži zahtjeve koji se primjenjuju tijekom cijelog trajanja ugovora i odnose se na sljedeće:

- porast broja putnika,
- točnost usluga,
- ekonomičnost u smislu produktivnosti kapitala,
- učestalost željezničkih operacija,
- zadovoljstvo korisnika,
- kvalitetu željezničkih vozila.

(b) nadležno tijelo najkasnije 18 mjeseci prije početka ugovora objavljuje način postupanja u skladu sa zahtjevima iz točke (a) ovog stavka izravnim sklapanjem ugovora o obavljanju javnih usluga te redovito ocjenjuje ispunjavanje tih zahtjeva u godišnjem izvješću iz članka 7. stavka 1. Ako zainteresirani željeznički operater ili prijevoznik podnese žalbu u pogledu izravnog sklapanja ugovora, regulatorno tijelo ocjenjuje razloge koje je navelo nadležno tijelo i donosi odluku najkasnije dva mjeseca nakon podnošenja žalbe. Regulatorno tijelo može postupati i na vlastitu inicijativu.

(c) regulatorno tijelo najkasnije 24 mjeseca prije isteka tekućeg ugovora ocjenjuje jesu li ispunjeni zahtjevi utvrđeni u točki (a) ovog stavka i procijenjeni u skladu s člankom 7. stavkom 1. Nadležno tijelo dostavlja regulatornom tijelu sve podatke potrebne za ocjenjivanje.

Ako regulatorno tijelo zaključi da zahtjevi utvrđeni u točki (a) ovog stavka nisu ispunjeni, bez odgađanja obvezuje nadležno tijelo da sklopi novi ugovor o obavljanju javnih usluga u skladu sa stavkom 3 ovog članka.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Odluka neovisnog regulatornog tijela obvezujuća je i odmah primjenjiva.

Odstupajući od članka 4. stavka 3. trajanje takvih ugovora ne premašuje devet godina.

Komisija donosi delegirane akte u kojima se detaljno navode zahtjevi utvrđeni u točki (a) ovog stavka.”.
[Am. 50]

5. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 5.a

Željeznička vozila

1. U skladu s pravilima o državnim potporama države članice ~~države članice~~ **nadležna tijela** poduzimaju potrebne mjere da bi ~~osigurala učinkovit i nediskriminirajući pristup~~ **osigurala učinkovite i nediskriminirajuće uvjete pristupa** odgovarajućim željezničkim vozilima za javni željeznički prijevoz putnika operaterima koji žele pružati usluge javnog željezničkog prijevoza putnika na temelju ugovora o obavljanju javnih usluga. [Am. 51]

2. Kad na relevantnom tržištu nema poduzeća koja daju u najam željeznička vozila, koja bi svim zainteresiranim operaterima javnog željezničkog prijevoza putnika omogućila najam željezničkih vozila iz stavka 1. pod nediskriminirajućim i tržišno održivim uvjetima, države članice osiguravaju da preostalu vrijednost rizika za željeznička vozila snosi nadležno tijelo u skladu s pravilima o državnim potporama ako to zahtijevaju operateri koji namjeravaju i sposobni su sudjelovati u postupku nadmetanja za ugovore o obavljanju javnih usluga, kako bi mogli sudjelovati u postupcima nadmetanja.

Nadležno tijelo može ispuniti zahtjev iz prvog podstavka na ~~jedan od sljedećih načina~~ **različite načine kojima se olakšava ekonomija opsega, kao što su:** [Am. 52]

- (a) kupovinom **po tržišnoj cijeni** željezničkih vozila koja se upotrebljavaju za izvršavanje ugovora o obavljanju javnih usluga da bi ih stavili na raspolaganje izabranom operateru javnih usluga po tržišnoj cijeni ili kao dio ugovora o obavljanju javnih usluga u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (b), člankom 6. i, ako je primjenjivo, s Prilogom. [Am. 53]
- (b) ispostavljanjem garancije za financiranje željezničkih vozila koja se koriste za izvršavanje ugovora o obavljanju javnih usluga po tržišnoj cijeni ili kao dio ugovora o obavljanju javnih usluga u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (b), člankom 6. i, ako je primjenjivo, s Prilogom. Takva garancija može obuhvaćati preostalu vrijednost rizika, pri čemu se, po potrebi, poštuju mjerodavna pravila o državnim potporama.
- (c) tako da se u ugovoru o obavljanju javnih usluga obveže da će po isteku ugovora preuzeti željeznička vozila po tržišnoj cijeni.

(ca) suradnjom sa susjednim lokalnim tijelima radi stvaranja većeg voznog parka željezničkih vozila. [Am. 54]

3. U slučajevima iz točaka (b) i (c) **drugog podstavka stavka 2.** nadležno tijelo ima pravo tražiti od operatera javnih usluga da po isteku ugovora o obavljanju javnih usluga prenese željeznička vozila na novog operatera s kojim je sklopljen ugovor. Nadležno tijelo može obvezati novog operatera javnog prijevoza da preuzme željeznička vozila. Prijenos se radi po tržišnim cijenama. [Am. 55]

~~3.4.~~ Ako su željeznička vozila prenesena na novog operatera javnog prijevoza, u dokumentaciji o nadmetanju nadležno tijelo objavljuje detaljne informacije o trošku održavanja željezničkih vozila i njihovom fizičkom stanju.”. [Am. 56]

4. Komisija ~~do [18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe]~~ donosi mjere kojima se utvrđuju detalji postupka koji treba slijediti za primjenu stavaka 2. i 3. ovog članka. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 9.a stavka 2.” [Am. 57 i 82]

Srijeda, 26. veljače 2014.

6. U članku 6. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Sve naknade povezane s općim pravilima ili s ugovorom o obavljanju javnih usluga trebaju biti u skladu s člankom 4., bez obzira na to kako je ugovor sklopljen. Sve naknade, bilo koje prirode, povezane s ugovorima o obavljanju javnih usluga koji nisu sklopljeni u skladu s člankom 5. stavkom 3. ili povezani s općim pravilima, također su u skladu s odredbama iz Priloga.”.

7. Članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) Stavak 1. Zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svako nadležno tijelo jednom godišnje objavljuje skupno izvješće o obvezama obavljanja javnih usluga za koje je ono odgovorno, datumu početka i trajanju ugovora o obavljanju javnih usluga, odabranim operaterima javnih usluga, plaćenim naknadama i isključivim pravima koja su uz naknadu dodijeljena tim operaterima javnih usluga. U **izvješću se ocjenjuje sukladnost i određuju svi pokazatelji usluge prijevoza, uključujući točnost, pouzdanost, čistoću, zadovoljstvo korisnika izmjereno javnom anketom i najmanja stopa korištenja kapaciteta.** U ovom izvješću pravi se razlika između autobusnog i željezničkog prijevoza, omogućuje nadzor i ocjenjivanje obavljanja, kvalitete i financiranja mreže javnog prijevoza i, ~~te se~~ po potrebi, ~~ono daje podatke~~ **navode podaci** o prirodi i opsegu svih dodijeljenih isključivih prava. Države članice olakšavaju središnji pristup tim izvješćima, na primjer na zajedničkoj internetskoj stranici.” **Komisija izrađuje sažetak tih izvješća i dostavlja ga Europskom parlamentu i Vijeću na svim radnim jezicima.”; [Am. 58]**

(b) U stavku 2. dodaje se sljedeća točka:

„(d) predviđeni datum početka i trajanje ugovora o obavljanju javnih usluga.”

8. Članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) Prvi podstavak stavka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., sklapanje ugovora o obavljanju javnih usluga ~~u željezničkom prijevozu s izuzetkom drugih vrsta~~ **koji se odnose na prijevoz cestom i ostale vrste** prijevoza tračnicama kao što su podzemna željeznica, ~~tramvaj ili tramvaji~~ **sustavi tramvaj-vlak**, od 3. prosinca 2019. u skladu je s člankom 5. ~~stavkom 3.~~ **Najkasnije do 3. prosinca 2019. svi ugovori o obavljanju javnih usluga drugim vrstama prijevoza tračnicama i cestom moraju biti sklopljeni koji se odnose na željeznički prijevoz putnika od 3. prosinca 2022. sklapaju se u skladu s člankom 5. stavkom 3. Tijekom ovog prijelaznog razdoblja koje traje do 3. prosinca 2019. 2022. nadležnim tijelima zaduženima za donošenje nacрта javnog prijevoza iz članka 2.a dodjeljuju se sve ovlasti potrebne za sklapanje ugovora o obavljanju javnih usluga u skladu s člankom 5. Tijekom prijelaznih razdoblja države članice poduzimaju mjere za postupno usklađivanje s člankom 5. stavkom 3. da bi se izbjegli ozbiljni strukturni problemi, posebno oni vezani uz prijevozne kapacitete.”; [Am. 59]**

(aa) U stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:

„U roku od šest mjeseci nakon prve polovice prijelaznog razdoblja države članice Komisiji dostavljaju izvješće o napretku s naglaskom na provedbi postupnog sklapanja ugovora o obavljanju javnih usluga koji su u skladu s člankom 5. Na temelju izvješća o napretku država članica Komisija može predložiti državama članicama odgovarajuće mjere.”; [Am. 60]

(b) Umeće se sljedeći stavak:

„2.a Ugovori o obavljanju javnih usluga za javni željeznički prijevoz putnika koji **nisu u skladu s člankom 5. i koji** su izravno sklopljeni između 1. Siječnja 2013. i 2. **prije 3.** prosinca 2019. Mogu se nastaviti do datuma isteka njihove valjanosti. No ni u kojem slučaju ne smiju se nastaviti nakon 31. prosinca 2022.” **u svakom slučaju istječu najkasnije ... (*)**.”; [Am. 61]

(*) 10 godina nakon stupanja na snagu ove Uredbe (odnosno akta o izmjenama – 2013/0028(COD)).

Srijeda, 26. veljače 2014.

(c) U stavku 3. posljednja rečenica drugog podstavka zamjenjuje se sljedećim:

„Ugovori navedeni pod (d) mogu se nastaviti do svog isteka, pod uvjetom da su ograničenog trajanja koje je slično trajanjima navedenim u članku 4.”.

9. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 9.a

Postupak u odboru

1. Komisiji pomaže Odbor za jedinstveno europsko željezničko područje osnovan prema članku 62. Direktive 2012/34/EU. Taj odbor smatra se odborom u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).
2. Pri pozivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dan nakon dana objave u *Službenom listu Europske unije*. **Tri mjeseca nakon objavljivanja bit će dostupna u pročišćenom obliku zajedno s Uredbom (EZ) br. 1370/2007 koju izmjenjuje.** [Am. 62]

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0149

Interoperabilnost željezničkog sustava ***I

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o interoperabilnosti željezničkog sustava unutar Europske unije (preinaka) (COM(2013)0030 – C7-0027/2013 – 2013/0015(COD))

(Redovni zakonodavni postupak – preinaka)

(2017/C 285/54)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0030),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članke 91. stavak 1., 170. i 171. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0027/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir obrazložena mišljenja litavskog i švedskog Parlamenta, podnesena u okviru Protokola br. 2 o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, u kojima se izjavljuje da nacrt zakonodavnog akta nije u skladu s načelom supsidijarnosti,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora od 11. srpnja 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija od 7. listopada 2013. ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir Međuinstitucionalni sporazum od 28. studenoga 2001. o primjeni sustavnije metode preinaka pravnih akata ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir pismo od 16. prosinca 2013. Odbora za pravna pitanja upućeno Odboru za promet i turizam u skladu s člankom 87. stavkom 3. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir članke 87. i 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za promet i turizam i mišljenje Odbora za regionalni razvoj (A7-0033/2014),
- A. budući da, prema mišljenju savjetodavne skupine pravnih službi Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, dotični prijedlog ne sadrži suštinske promjene osim onih koje su kao takve u prijedlogu navedene, te da se prijedlog, što se tiče kodifikacije nepromijenjenih odredaba prethodnih akata i tih promjena, ograničava samo na kodifikaciju postojećih akata bez njihove bitne promjene:
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju, uzimajući u obzir preporuke savjetodavne skupine pravnih službi Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije;
 2. zahtijeva od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta prosljedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 122.

⁽²⁾ SL C 356, 05.12.2013., str. 92.

⁽³⁾ SL C 77, 28.3.2002., str. 1.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TC1-COD(2013)0015

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o interoperabilnosti željezničkog sustava unutar Europske unije (preinaka)

(Tekst važan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 91. stavak 1. te članke 170. i 171.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Direktiva 2008/57/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ znatno je izmijenjena nekoliko puta. Budući da treba napraviti daljnje izmjene, Direktivu treba preinačiti radi jasnoće.
- (2) Kako bi se građanima Unije, gospodarskim subjektima te regionalnim i lokalnim vlastima u potpunosti omogućilo uživanje prednosti koje proizlaze iz uspostavljanja područja bez unutrašnjih granica **i ostvarivanja cilja teritorijalne kohezije**, naročito je prikladno poboljšati međusobnu povezanost i interoperabilnost nacionalnih željezničkih mreža te pristup mrežama, **uključujući za putnike s invaliditetom**, provođenjem mjera koje bi se pokazale potrebnima **na području usklađenosti tehničkih standarda**. [Am. 1]
- (3) Ostvarivanje interoperabilnosti unutar željezničkog sustava na području Unije treba dovesti do utvrđivanja optimalne razine tehničke usklađenosti te omogućiti olakšavanje, poboljšanje i razvoj ~~međunarodnog~~ željezničkog prijevoza unutar Unije i s trećim zemljama te doprinijeti postupnom oblikovanju unutarnjeg tržišta opreme i usluga za izgradnju, obnovu, modernizaciju i rad željezničkog sustava unutar Unije. [Am. 2]
- (4) Za komercijalni se promet vlakova po čitavoj željezničkoj mreži naročito zahtijeva odlična kompatibilnost među značajkama željezničke infrastrukture i željezničkih vozila, kao i učinkovito međusobno povezivanje informacijskih i komunikacijskih sustava **te sustava za prodaju karata** različitih upravitelja infrastrukture i željezničkih prijevoznika. O toj usklađenosti i međusobnoj povezanosti ovise razine provođenja, sigurnost, kakvoća prijevoza i troškovi, kao i, naročito, interoperabilnost željezničkog sustava. [Am. 3]
- (5) Regulatornim okvirom za željeznice treba odrediti jasne odgovornosti za osiguranje sukladnosti s pravilima o sigurnosti, zdravlju, **socijalnoj zaštiti** i zaštiti potrošača primjenjivima na željezničke mreže. [Am. 4]
- (6) Među nacionalnim propisima, internim pravilima i tehničkim specifikacijama koji se primjenjuju na željezničke sustave, podsustave i komponente postoje velike razlike, budući da sadrže tehničke posebnosti industrije pojedine države i propisuju specifične dimenzije i naprave te posebne značajke. Takvo stanje sprečava nesmetan željeznički promet po čitavoj mreži Unije **te uživanje u pogodnostima standardizacije i ekonomije razmjera na jedinstvenom tržištu**. [Am. 5]

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 122.⁽²⁾ SL C 356, 5.12.2013., str. 92.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. veljače 2014.⁽⁴⁾ Direktiva 2008/57/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o interoperabilnosti željezničkog sustava unutar Zajednice (preinaka) (SL L 191, 18.7.2008., str. 1.)

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (7) Zbog takvog su se stanja tijekom godina stvorile vrlo tijesne veze između nacionalne željezničke industrije i nacionalnih željezničkih prijevoznika na štetu stvarnog otvaranja tržišta koje bi omogućilo novim sudionicima da se uključe na tržište. Kako bi se povećala njihova konkurentnost na svjetskoj razini, te industrije zahtijevaju otvoreno, konkurentno europsko tržište.
- (8) Stoga je primjereno utvrditi temeljne zahtjeve povezane s interoperabilnošću željeznica za čitavu Uniju, koji se trebaju primjenjivati na njezin željeznički sustav.
- (9) Uslijed razvoja tehničkih specifikacija za interoperabilnost (TSI-ja) pokazala se potreba za pojašnjavanjem odnosa između temeljnih zahtjeva i TSI-ja s jedne strane te europskih standarda i ostalih dokumenata normativne naravi s druge. Posebno treba naglasiti razliku između standarda ili dijelova standarda koji trebaju biti obvezni kako bi se postigli ciljevi ove Direktive i „usklađenih” standarda koji su razvijeni u skladu s Uredbom (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Kada je to nužno TSI-ji mogu izravno upućivati na europske standarde ili specifikacije, koji postaju obvezni od trenutka kada se TSI počne primjenjivati.
- (10) Da bi stvarno povećala konkurentnost željezničkog sektora Unije bez narušavanja tržišnog natjecanja između ključnih aktera u željezničkom sustavu, TSI-je treba izraditi poštujući načela otvorenosti, konsenzusa i transparentnosti koja su definirana u Prilogu II. Uredbe (EU) br. 1025/2012.
- (11) Kakvoća željezničkog prijevoza u Uniji ovisi, između ostaloga, o odličnoj kompatibilnosti značajki mreže u najširem smislu, uključujući stabilna postrojenja svih dotičnih podsustava i značajki vozila, uključujući pokretne dijelove svih dotičnih podsustava. O toj kompatibilnosti ovise razina učinkovitosti, sigurnost, kakvoća usluge i troškovi.
- (12) TSI sadrži sve uvjete koje interoperabilni sastavni dio treba ispunjavati i postupak koji se mora primijeniti pri ocjenjivanju sukladnosti. Pored toga, potrebno je utvrditi da za svaku sastavnicu treba primijeniti postupak za ocjenjivanje sukladnosti i prikladnosti za uporabu koji je naznačen u TSI-jima, te da za svaku sastavnicu postoji odgovarajuća potvrda.
- (13) Pri razvoju novih TSI-ja cilj bi uvijek trebao biti osiguravanje kompatibilnosti s postojećim sustavom. To će pomoći promicanju konkurentnosti željezničkog prometa i spriječiti nepotrebne dodatne troškove radi zahtjeva u pogledu modernizacije ili obnavljanja postojećih podsustava da se osigura sukladnost unatrag. U tim iznimnim slučajevima kada se ne može osigurati kompatibilnost, TSI-jima se može uspostaviti potreban okvir za odlučivanje o tome treba li za postojeći podsustav nova odluka ili dozvola za stavljanje u rad, uz odgovarajuće rokove.
- (14) Iz sigurnosnih je razloga potrebno dodijeliti identifikacijsku šifru svakom vozilu koje se stavlja u promet. Nakon toga vozilo valja upisati u nacionalni registar vozila. Registri trebaju biti otvoreni za savjetovanje sa svim državama članicama i određenim gospodarskim subjektima unutar Unije. Nacionalni registri vozila trebaju biti dosljedni u pogledu oblika podataka. Stoga moraju biti obuhvaćeni zajedničkim operativnim i tehničkim specifikacijama.
- (15) Ako određeni tehnički aspekti koji odgovaraju temeljnim zahtjevima ne mogu biti izričito pokriveni TSI-jem, aspekti koje još treba razmotriti su u prilogu TSI-ju navedeni kao otvorena pitanja. Na ta otvorena pitanja primjenjuju se nacionalni propisi dok ne bude dovršen TSI.
- (16) Potrebno je utvrditi postupak koji valja slijediti u slučaju temeljnih zahtjeva koji se primjenjuju na podsustav, a koji još nisu obuhvaćeni u odgovarajućem TSI-ju. U takvom slučaju tijela odgovorna za ocjenjivanje sukladnosti i postupke provjere trebaju biti prijavljena tijela iz članka 17. Direktive 2008/57/EZ.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o europskoj normizaciji, o izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 316, 14.11.2012., str. 12.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (17) Direktiva 2008/57/EZ odnosi se na cijeli željeznički sustav unutar Unije, a opseg TSI-ja proširuje se i na vozila i mreže koji nisu uključeni u transeuropski željeznički sustav. Stoga Prilog I. treba pojednostaviti uklanjanjem određenih upućivanja na transeuropski željeznički sustav.
- (18) Funkcionalne i tehničke specifikacije koje podsustavi i njihova sučelja moraju ispunjavati mogu se razlikovati u odnosu na korištenje podsustava, na primjer u odnosu na kategorije pruga i vozila.
- (19) Kako bi se osigurala postupna provedba interoperabilnosti željeznica unutar cijele Unije i postupno smanjila raznovrsnost naslijeđenih sustava, u TSI-jima treba navesti odredbe koje bi se primjenjivale u slučaju obnove ili modernizacije postojećih podsustava i mogu se odrediti rokovi za ostvarenje ciljnog sustava.
- (20) S obzirom na postupni pristup uklanjanju prepreka interoperabilnosti željezničkog sustava i vrijeme koje je radi toga potrebno za usvajanje TSI-ja, potrebno je poduzeti mjere kako bi se izbjegla situacija da države članice donesu nove nacionalne propise ili pokrenu projekte kojima se povećava raznolikost sadašnjeg sustava.
- (21) Kako bi se uklonile prepreke za interoperabilnost i zbog širenja područja primjene TSI-jeva na čitav željeznički sustav Unije, treba postupno smanjiti broj nacionalnih propisa. Nacionalne propise treba razlikovati od propisa koji se izričito odnose na lokalne zahtjeve i propise potrebne da se obuhvate otvorena pitanja u TSI-jima. Drugu vrstu propisa treba postupno ukidati zbog rješavanja otvorenih pitanja u TSI-jima.
- (22) Usvajanjem postupnog pristupa ispunjavaju se posebne potrebe cilja interoperabilnosti željezničkog sustava, čije je obilježje stara nacionalna infrastruktura i željeznička vozila čije prilagođavanje ili obnova zahtijeva velika ulaganja, a posebno se treba voditi računa o tome da željeznice ne bi bile ekonomski prikracene u odnosu na ostale vrste prijevoza.
- (23) U pogledu opsega i složenosti željezničkog sustava pokazalo se potrebnim iz praktičnih razloga podijeliti ga na sljedeće podsustave: infrastrukturu, prometno-upravljačke i signalno-sigurnosne podsustave uz prugu, prometno-upravljačke i signalno-sigurnosne podsustave u vozilu, energiju, željeznička vozila, odvijanje prometa i upravljanje njime, održavanje i telematske aplikacije za putnički i teretni promet. Za svaki od tih podsustava potrebno je odrediti temeljne zahtjeve i tehničke specifikacije, posebno s obzirom na njihove sastavne dijelove i sučelja, kako bi se ispunili ti temeljni zahtjevi. Isti je sustav podijeljen na stabilne i pokretne elemente koji s jedne strane sadrže mrežu koja se sastoji od pruga, kolodvora, terminala i svih vrsta stabilnih postrojenja koja su potrebna za jamčenje sigurnog i neprekinutog rada sustava, te s druge strane, svih vozila koja putuju tom mrežom. Stoga se, u smislu ove Direktive, vozilo sastoji od jednog podsustava (željeznička vozila) i kada je to primjenjivo, ostalih podsustava (uglavnom prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav u vozilu). **Iako je sustav podijeljen na nekoliko dijelova, Agencija Europske unije za željeznice („Agencija”) trebala bi zadržati pregled sustava kako bi osigurala sigurnost i interoperabilnost.** [Am. 6]
- (24) Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom, čija je stranka i Unija, navodi pristupačnost kao jedno od svojih općih načela i zahtijeva da države članice poduzmu odgovarajuće mjere osiguravanja pristupačnosti osobama s invaliditetom na ravnopravnoj osnovi s ostalima, uključujući razvijanjem, poticanjem i praćenjem provedbe minimalnih standarda i smjernica za pristupačnost. Stoga je pristupačnost **za osobe s invaliditetom i osobe sa smanjenom pokretljivošću** bitan zahtjev za interoperabilnost željezničkog sustava, **u skladu sa zakonodavstvom Unije o putnicima sa smanjenom pokretljivošću.** [Am. 7]
- (25) Provedba odredbi o interoperabilnosti željezničkog sustava u vezi s troškovima i koristima ne bi smjela neopravdano sprečavati očuvanje postojeće željezničke mreže svake države članice, već treba težiti cilju interoperabilnosti.
- (26) TSI-ji također utječu na uvjete pod kojima korisnici koriste željeznički prijevoz te je stoga potrebno savjetovati se s tim korisnicima o aspektima koji se njih tiču, **uključujući udruge osoba s invaliditetom.** [Am. 8]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (27) Svakoj se dotičnoj državi članici treba dozvoliti da ne koristi određene TSI-je u ograničenom broju propisno obrazloženih situacija. Treba jasno definirati ovakve situacije i postupke koje se primjenjuje u slučaju neprimjenjivanja TSI-ja.
- (28) Izrada TSI-ja i njihova primjena na željeznički sustav ne bi smjela ometati tehnološke inovacije, koje bi trebale biti usmjerene poboljšanju gospodarske učinkovitosti.
- (29) Kako bi se ispunile odgovarajuće odredbe o postupcima nabave u željezničkom sektoru, a posebno Direktive 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, naručitelji trebaju uključiti tehničke specifikacije u opću dokumentaciju ili u uvjete svakog ugovora. U tu je svrhu potrebno utvrditi niz pravila na koje će se pozivati te tehničke specifikacije.
- (30) U interesu je Unije uspostava sustava međunarodne standardizacije, na temelju kojeg bi se mogli oblikovati takvi standardi koje sudionici u međunarodnoj trgovini doista koriste i kojima se ispunjavaju uvjeti politike Unije. Stoga europske organizacije za standardizaciju trebaju nastaviti svoju suradnju s međunarodnim standardizacijskim tijelima.
- (31) Ugovorne stranke moraju odrediti daljnje uvjete potrebne za dopunjavanje europskih specifikacija ili drugih standarda. Te bi specifikacije trebale ispuniti temeljne zahtjeve koji su usklađeni na razini Unije i koje željeznički sustav mora ispunjavati.
- (32) Postupci ocjenjivanja sukladnosti ili prikladnosti za uporabu sastavnih dijelova trebaju se temeljiti na uporabi modula obuhvaćenih u Odluci Komisije 2010/713/EU ⁽²⁾. Za promicanje industrijskog razvoja potrebno je, koliko god je to moguće, izraditi postupke koji uključuju sustav osiguranja kakvoće.
- (33) Sukladnost sastavnih dijelova vezana je uglavnom za njihovo područje uporabe, kako bi se zajamčilo ne samo njihovo slobodno kretanje na tržištu Unije, već i interoperabilnost sustava. Potrebno je ocijeniti prikladnost za uporabu većine najvažnijih sastavnih dijelova u pogledu sigurnosti, dostupnosti i ekonomičnosti sustava. Stoga proizvođači ne moraju pričvrstiti oznaku CE na one sastavne dijelove koji podliježu odredbama ove Direktive. Na temelju ocjene sukladnosti i/ili prikladnosti za uporabu, dovoljna je izjava proizvođača o sukladnosti.
- (34) Proizvođači su ipak obvezni staviti oznaku CE na određene sastavne dijelove zbog potvrde njihove sukladnosti s drugim odredbama Unije koje se na njih odnose.
- (35) Kada TSI stupi na snagu, veliki će se broj interoperabilnih sastavnih dijelova već nalaziti na tržištu. Potrebno je predvidjeti prijelazno razdoblje kako bi se ti sastavni dijelovi uključili u podsustav, čak i ako nisu u potpunosti u skladu s tim TSI-jem.
- (36) Podsustavi koji čine željeznički sustav podliježu postupku provjere. Ta provjera treba omogućiti tijelima odgovornima za njihovo puštanje u rad da se uvjere da je rezultat u fazama projektiranja, izgradnje i stavljanja u promet u skladu s važećim uredbama te tehničkim i operativnim propisima. Ona također treba proizvođačima jamčiti jednako postupanje bez obzira na državu članicu.
- (37) Nakon što se podsustav stavi u promet, potrebno je osigurati da radi i da se održava u skladu s temeljnim zahtjevima koji se na njega odnose. Prema Direktivi [...] [Direktiva o sigurnosti željeznica] ⁽³⁾, za ispunjavanje tih propisa odgovorni su upravitelj infrastrukture ili željeznički prijevoznik, svaki za svoj podsustav.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetske i prometne i sektoru poštanskih usluga (SL L 134, 30.4.2004., str. 1).

⁽²⁾ Odluka Komisije 2010/713/EU od 9. studenoga 2010. o modulima za postupke ocjene sukladnosti, prikladnosti za uporabu i EZ provjere podsustava koji se koriste u tehničkim specifikacijama za interoperabilnost donesenima na temelju Direktive 2008/57/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 319, 4.12.2010., str. 1).

⁽³⁾ Direktiva [...] /EU Europskog parlamenta i Vijeća od [...] (SL L...).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (38) Potrebno je pojasniti postupak stavljanja u promet vozila i stabilnih postrojenja uzimajući u obzir odgovornosti upravitelja infrastrukture i željezničkih prijevoznika.
- (39) Radi lakšeg stavljanja vozila u promet i smanjivanja upravnih opterećenja, potrebno je uvesti pojam dozvole za stavljanje vozila u promet koji je važeći u cijeloj Uniji kao preduvjet koji omogućava željezničkim prijevoznicima da stave vozilo u promet. Osim toga, ovaj je pojam više u skladu s Odlukom br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (39a) **Kako bi se stvorio jedinstveni europski željeznički prostor, smanjili troškovi i trajanje postupaka izdavanja dozvola te povećala sigurnost željeznica, nužno je da se postupci izdavanja dozvole ujednače i usklade na razini Unije. Za to je potrebna jasna podjela zadaća i odgovornosti između Agencije i državnih tijela nadležnih za sigurnost tijekom prijelaznog razdoblja.**

Agencija bi trebala koristiti dragocjeno stručno znanje, lokalno znanje i iskustvo nacionalnih tijela za sigurnost. Trebala bi delegirati posebne zadaće i odgovornosti nacionalnim tijelima za sigurnost na temelju ugovornih sporazuma na koje se upućuje u članku 22.a, ali konačnu odluku u svim postupcima izdavanja dozvola trebala bi donijeti Agencija. [Am. 9]

- (40) Treba evidentirati odrednice dozvole za stavljanje vozila na tržište zajedno s ostalim podacima o vozilu da bi se osigurala sljedivost vozila i njihove povijesti. [Am. 10]
- (41) U TSI-jima treba navesti postupke za provjeru kompatibilnosti vozila i mreže nakon dostave dozvole za stavljanje vozila na tržište i prije početka nove operacije odluke o stavljanju u promet. [Am. 11]
- (42) Kako bi se pomoglo željezničkim prijevoznicima da se odluče na stavljanje vozila u promet i izbjeglo suvišne provjere i nepotrebno upravno opterećenje, također treba razvrstati nacionalne propise radi ujednačenja nacionalnih propisa različitih država članica koji obuhvaćaju iste teme.
- (43) Prijavljena tijela koja su odgovorna za provjeru postupaka ocjene sukladnosti i prikladnosti za uporabu sastavnih dijelova, te postupka ocjene podsustava, trebaju, posebno u nedostatku europskih specifikacija, što je moguće tješnje usklađivati svoje odluke.
- (44) Kako je predviđeno Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, nacionalna javna tijela u cijeloj Uniji trebaju dati prednost transparentnoj akreditaciji koja osigurava potrebnu razinu povjerenja u potvrde o sukladnosti za dokazivanje tehničke osposobljenosti prijavljenih tijela i *mutatis mutandis* tijela zaduženih za provjeru sukladnosti s nacionalnim propisima. Međutim, nacionalna tijela također mogu smatrati kako raspolažu prikladnim sredstvima da navedeno ocjenjivanje izvrše samostalno. U tom slučaju, kako bi se zajamčila prikladna razina vjerodostojnosti ocjena koje su izvršila druga nacionalna tijela, trebala bi osigurati Komisiji i drugim državama članicama sve potrebne dokumentirane dokaze kojima se potvrđuje da su ocijenjena tijela za ocjenjivanje sukladnosti u skladu s relevantnim regulatornim zahtjevima.
- (45) Ova Direktiva treba biti ograničena na utvrđivanje zahtjeva o interoperabilnosti za interoperabilne sastavne dijelove i podsustave. Radi lakšeg usklađenja s tim zahtjevima potrebno je predvidjeti pretpostavku usklađenosti za interoperabilne sastavne dijelove i podsustave koji udovoljavaju usklađenim normama donesenima u skladu s Uredbom (EU) br. 1025/2012 za potrebe formuliranja detaljnih tehničkih specifikacija tih zahtjeva.
- (46) TSI-je treba revidirati u redovitim vremenskim razmacima. Kad se otkriju manjkavosti u TSI-jima, treba zatražiti od Agencije Europske unije za željeznice (u daljnjem tekstu: Agencija) da izda mišljenje koje, pod određenim uvjetima, može biti objavljeno i kojim se mogu koristiti svi zainteresirani subjekti (uključujući industriju i prijavljena tijela) kao prihvatljivim načinom sukladnosti dok se ne revidiraju dotični TSI-ji.

⁽¹⁾ Odluka br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o zajedničkom okviru za stavljanje na tržište proizvoda i o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 93/465/EEZ (SL L 218, 13.8.2008., str. 82.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (46a) **Regulatorne mjere trebale bi nadopuniti inicijative usmjerene ka pružanju financijske potpore inovativnim i interoperabilnim tehnologijama u željezničkom sektoru kao npr. projekt „Shift2Rail”.** [Am. 12]
- (47) Budući da države članice ne mogu pojedinačnim djelovanjem u dovoljnoj mjeri postići cilj ove Direktive, odnosno interoperabilnost unutar željezničkog sustava na razini Unije, s obzirom da pojedinačne države članice nisu u poziciji donositi potrebne mjere za ostvarivanje te interoperabilnosti, te se ona stoga može bolje postići na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je utvrđeno u tom članku, ovom se Direktivom ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (48) **Radi izmjene elemenata** ove Direktive koji nisu ključni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u odnosu na prilagodbu Priloga II. tehničkom napretku u pogledu raščlambе željezničkog sustava na podsustave i opisa tih podsustava, sadržaja TSI-ja i izmjena TSI-ja, uključujući izmjene potrebne da se isprave manjkavosti u TSI-jima, **područje primjene i sadržaj izjave „EZ-a” o sukladnosti i prikladnosti za uporabu interoperabilnih sastavnih dijelova, postupke provjere podsustava, uključujući opća načela, sadržaj, postupak i dokumente vezane uz „EZ-ov” postupak provjere te uz postupak provjere u slučaju nacionalnih propisa.** Od posebne je važnosti da Komisija u okviru svog rada na pripremama održi odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na stručnoj razini. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti istovremeno, pravovremeno i prikladno dostave Europskom parlamentu i Vijeću. [Am. 13]
- (49) Kako bi obuhvatila manjkavosti otkrivene u TSI-jima, Komisija treba donijeti delegirane akte o izmjeni tih TSI-ja po hitnom postupku.
- (50) Kako bi se osigurala provedba članka 6. stavka 1. ove Direktive u odnosu na mandat Agenciji za izradu nacrtu TSI-ja i njihove kasnije izmjene te za iznošenje odgovarajućih preporuka Komisiji, provedbene ovlasti trebale bi biti dodijeljene Komisiji.
- (51) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu ove Direktive, na Komisiju bi se trebale prenijeti provedbene ovlasti za: sadržaj dokumentacije koja se obvezno prilaže uz zahtjev za neprimjenu jednog ili više TSI-ja ili njihovih dijelova, pojedinosti, format i načine prijenosa te dokumentacije; ~~područje primjene i sadržaj izjave o sukladnosti „EZ” ili prikladnosti za uporabu interoperabilnih sastavnih dijelova, njezin format i pojedinosti o podacima koje obuhvaća izjava „EZ-a” o sukladnosti i prikladnosti za uporabu interoperabilnih sastavnih dijelova;~~ razvrstavanje prijavljenih nacionalnih pravila u različite skupine s ciljem olakšavanja provjera kompatibilnosti između stabilnih i pokretnih postrojenja; ~~postupke provjere podsustava, uključujući opća načela, sadržaj, postupak i dokumente povezane s postupkom „EZ” provjere i postupkom provjere u slučaju primjene nacionalnih propisa; obrasce za izjavu o „EZ” provjeri i za izjavu o provjeri u slučaju primjene nacionalnih propisa te obrasce za pojedine dokumente tehničke dokumentacije koji se moraju priložiti uz izjavu o provjeri; zajedničke specifikacije sadržaja, oblika podataka, funkcionalne i tehničke arhitekture, načina rada i pravila za unošenje i pretraživanje podataka za registar infrastrukture. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.~~ [Am. 14]
- (52) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije o dokumentima s objašnjenjima od 28. rujna 2011. države članice obvezale su se da će, u opravdanim slučajevima, uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje zakonodavstva EU-a priložiti dokument ili više dokumenata u kojima će objasniti odnos između elemenata direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje zakonodavstva EU-a. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra da je dostava tih dokumenata opravdana.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (53) Obveza prenošenja ove Direktive u nacionalno zakonodavstvo treba biti ograničena na one odredbe koje predstavljaju znatnu promjenu u odnosu na prijašnju Direktivu. Obveza prenošenja odredbi koje nisu izmijenjene proizlazi iz prethodne Direktive.
- (54) Ova Direktiva ne bi smjela dovoditi u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za prenošenje direktiva navedenih u dijelu B Priloga IV. u nacionalno zakonodavstvo.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.
OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Direktivom uspostavljaju uvjeti koji se moraju ispuniti radi ostvarivanja interoperabilnosti unutar željezničkog sustava na području Unije, na način koji je sukladan odredbama Direktive [../...o sigurnosti željezničkog sustava unutar Unije Direktiva o sigurnosti željeznica]]. Ti se uvjeti odnose na projektiranje, izgradnju, stavljanje u promet, modernizaciju, obnovu, rad i održavanje dijelova tog sustava, kao i stručnu usposobljenost te zdravstvene i sigurnosne uvjete osoblja koje doprinosi njegovom radu i održavanju. **Ostvarivanje tog cilja nužno podrazumijeva utvrđivanje optimalne razine tehničke usklađenosti te omogućuje pridonijeti postupnom oblikovanju unutarnjeg tržišta opreme i usluga za izgradnju, obnovu, modernizaciju i rad željezničkog sustava unutar Unije.** [Am. 15]
2. Ova Direktiva za svaki podsustav utvrđuje odredbe o interoperabilnim sastavnim dijelovima, sučeljima i postupcima, kao i uvjetima za ukupnu kompatibilnost željezničkog sustava koji su potrebni za postizanje interoperabilnosti.
3. **Države članice mogu** iz područja primjene **mjera za provedbu** ove Direktive ~~isključeni su sljedeći sustavi~~ **isključiti:** [Am. 16]:
- (a) podzemne željeznice, tramvaje, **sustave tramvaj-vlak** i druge sustave lake željeznice; [Am. 17]
- (b) mreže koje su funkcionalno odvojene od ostatka željezničkog sustava i koje su predviđene samo za provođenje lokalnog, gradskog ili prigradskog putničkog prometa, kao i željezničke prijevoznike koji obavljaju promet isključivo na tim mrežama;
- (ba) željezničku infrastrukturu u privatnom vlasništvu i vozila koja se koriste isključivo u takvoj infrastrukturi, pri čemu je koristi samo njezin vlasnik za vlastiti prijevoz robe;** [Am. 19]
- (bb) infrastrukturu i vozila predviđena isključivo za lokalnu, povijesnu ili turističku uporabu.** [Am. 20]
4. **Države članice mogu** iz područja primjene mjera za provedbu ove Direktive ~~isključiti:~~
- (a) ~~željezničku infrastrukturu u privatnom vlasništvu i vozila koja se koriste isključivo u takvoj infrastrukturi, pri čemu je koristi samo njezin vlasnik za vlastiti prijevoz robe;~~
- (b) ~~infrastrukturu i vozila predviđena isključivo za lokalnu, povijesnu ili turističku uporabu.~~ [Am. 21]

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

- (1) „željeznički sustav Unije” znači **elementi konvencionalnih željezničkih sustava i sustava velikih brzina, navedeni u Prilogu I., točkama 1. i 2.;** [Am. 22]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (2) „interoperabilnost” znači mogućnost željezničkog sustava da osigura siguran i neprekinuti promet vlakova kojim se postižu potrebne razine iskorištenosti tih pruga; **Ta se sposobnost temelji na svim regulatornim, tehničkim i operativnim uvjetima koji se moraju ispuniti kako bi se zadovoljili temeljni zahtjevi.** [Am. 23]
- (3) „vozilo” znači željezničko vozilo s vlastitim pogonom **vučom** ili bez **nje** koje se na vlastitim kotačima **je prikladno za kretanje** kreće po željezničkoj pruzi u nepromjenjivom ili promjenjivom sastavu. Vozilo se sastoji od jednoga strukturnog ili funkcionalnog podsustava ili od više njih; [Am. 24]
- (4) „mreža” znači pruge, kolodvori, terminali i sve vrste stabilnih postrojenja potrebnih za osiguranje sigurnog i neprekinutog prometa željezničkim sustavom;
- (5) „podsustav” znači konstrukcijski ili funkcionalni dijelovi željezničkog sustava, kako je navedeno u Prilogu II.;
- (5a) **„mobilni podsustav” znači podsustav željezničkih vozila, prometno-upravljački podsustav i signalni podsustav te vozilo, kada se sastoji od jednog podsustava;** [Am. 25]
- (6) „interoperabilni sastavni dijelovi” znači sve osnovne sastavnice, skupina komponenata, podsklop ili cjelovit sklop opreme koja je ugrađena ili koju se namjerava ugraditi u podsustav o kojem, izravno ili neizravno, ovisi interoperabilnost željezničkog sustava, uključujući opipljive i neopipljive predmete;
- (7) „temeljni zahtjevi” znači svi uvjeti opisani u Prilogu III. koje moraju ispunjavati željeznički sustav, podsustavi i interoperabilni sastavni dijelovi, uključujući sučelja;
- (8) „europska specifikacija” znači zajednička tehnička specifikacija, europska tehnička suglasnost kako je utvrđeno u Prilogu XXI. Direktivi 2004/17/EZ ili europska norma kako je definirana u članku 2. stavku 1. točki (b) Uredbe (EU) br. 1025/2012;
- (9) „tehnička specifikacija za interoperabilnost” (TSI), znači specifikacija donesena u skladu s ovom Direktivom, kojom je obuhvaćen svaki podsustav ili dio podsustava, kako bi se ispunili temeljni zahtjevi i osigurala inteoperabilnost željezničkog sustava;
- (9a) **„tijelo za ocjenjivanje sukladnosti” znači tijelo koje je prijavljeno ili imenovano da kao tijelo zaduženo za poslove ocjenjivanja sukladnosti, uključujući umjeravanje, ispitivanje, potvrđivanje i pregled. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti klasificirano je kao „prijavljeno tijelo” nakon njegova prijavljivanja od strane države članice. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti klasificirano je kao „prijavljeno tijelo” nakon njegova imenovanja od strane države članice;** [Am. 27]
- (10) „osnovni parametar” znači svaki regulatorni, tehnički ili operativni uvjet koji je od ključne važnosti za interoperabilnost i utvrđen je u relevantnim TSI-jima;
- (11) „poseban slučaj” znači svaki dio željezničkog sustava za koji su u TSI-jima potrebne posebne privremene ili konačne odredbe zbog geografskih, topografskih ili urbanističkih ograničenja ili takvih koja utječu na kompatibilnost s postojećim sustavom, naročito željezničke pruge i mreže izdvojene od ostatka mreže Unije, tovarni profil, širinu kolosijeka ili prostor između tračnica, te željeznička vozila koja su namijenjena isključivo za lokalnu, regionalnu ili povijesnu uporabu, kao i željeznička vozila s podrijetlom iz trećih zemalja ili namijenjena njima;
- (12) „modernizacija” znači svaka **veća** preinaka podsustava ili dijela podsustava koja donosi promjenu tehničke dokumentacije koja se prilaže izvaji o „EZ” provjeri, ako takva tehnička dokumentacija postoji, i koja povećava cjelokupne radne karakteristike podsustava. **Kad se izmjene trebaju izvršiti u odnosu na podsustav ili vozilo, odgovarajući TSI će odrediti treba li ili ne predmetni posao odrediti kao veliki i, ukoliko da, razloge takvog određivanja;** [Am. 28]
- (13) „obnova” znači svaka **veća** izmjena na podsustavu ili dijelu podsustava koja ne mijenja cjelokupne radne karakteristike podsustava. **Kad se izmjene trebaju izvršiti u odnosu na podsustav ili vozilo, odgovarajući TSI će odrediti treba li ili ne predmetni posao odrediti kao veliki i, ukoliko da, razloge takvog određivanja;** [Am. 29]
- (14) „postojeći željeznički sustav” znači struktura koju čine pruge i stabilna postrojenja postojećeg željezničkog sustava, kao i željeznička vozila svih kategorija i podrijetla za vožnju po toj infrastrukturi;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (15) „zamjena u okviru održavanja” znači svaka izmjena komponenata u okviru preventivnog ili korektivnog održavanja dijelovima s istom funkcijom i radnim karakteristikama;
- (16) „stavljanje u promet” znači sve aktivnosti kojima se podsustav ili vozilo stavlja u operativno stanje;
- (17) „naručitelj” znači javni ili privatni subjekt koji naručuje projektiranje i/ili izgradnju, obnovu ili modernizaciju podsustava. Taj subjekt može biti željeznički prijevoznik, upravitelj infrastrukture, posjednik, **subjekt zadužen za održavanje** ili koncesionar koji je odgovoran za provođenje projekta; [Am. 30]
- (18) „posjednik” znači osoba ili subjekt koji je vlasnik vozila ili ima pravo upotrebljavati ga, koristiti ~~ga~~ **to vozilo** kao prijevozno sredstvo, te je kao takav registriran u registru vozila iz ~~članka 43~~ **članaka 43. i 43.a.**; [Am. 31]
- (18a) „vlasnik” znači osoba ili subjekt koji je vlasnik vozila te je kao takav registriran u registru vozila iz članaka 43. i 43.a.; [Am. 32]**
- (19) „projekt u kasnijoj fazi razvoja” znači svaki projekt čija je faza planiranja/izgradnje dostigla točku kada bi promjena tehničkih specifikacija mogla ugroziti održivost planiranog projekta;
- (20) „usklađena norma” znači europska norma kako je definirana u članku 2. stavku 1. točki (c) Uredbe (EU) br. 1025/2012;
- (21) „nacionalno tijelo nadležno za sigurnost” znači tijelo za sigurnost kako je određeno u članku 3. Direktive .../.../EU [Direktiva o sigurnosti željeznica ~~o sigurnosti željezničkog sustava unutar Unije~~];
- (22) „tip” znači tip vozila koji određuje osnovne značajke projekta vozila, kako su obuhvaćene potvrdom o tipskom ispitivanju ili ispitivanju projekta opisanom u odgovarajućem modulu za provjeru;
- (23) „serija” znači broj identičnih vozila tipa projekta;
- (24) „subjekt zadužen za održavanje” znači subjekt koji je zadužen za održavanje vozila i koji je definiran u članku 3. Direktive .../.../EU [Direktiva o sigurnosti željeznica];
- (25) „laka željeznica” znači gradski i/ili prigradski željeznički prijevozni sustav koji ima manji kapacitet i manju brzinu od sustava uobičajenih ili podzemnih željeznica, ali veći kapacitet i veću brzinu od sustava tramvaja. Sustavi lake željeznice mogu imati vlastitu prugu ili je mogu dijeliti s cestovnim prometom te obično ne razmjenjuju vozila s putničkim prometom na dugim relacijama ili teretnim prometom;
- (26) „nacionalna pravila” ~~znače su~~ sva obvezujuća pravila koja sadrže sigurnosne zahtjeve **koje je prijavila država članica** i za željeznicu ili tehničke zahtjeve postavljene na razini države članice i koja su primjenjiva na ~~željezničke prijevoznike~~ **dionike u željezničkom prijevozu**, bez obzira na tijelo koje ih izdaje; [Am. 33]
- (27) „stanje projektiranog rada” znači uobičajeni način rada i predvidivi pogoršani uvjeti (uključujući trošenje) u opsegu i pod uvjetima primjene navedenima u tehničkoj dokumentaciji i dokumentaciji o održavanju;
- (27a) „područje uporabe” znači mrežu ili mreže u Uniji, unutar jedne države članice ili skupine država članica, za koje je vozilo tehnički usklađeno u skladu sa svojom tehničkom dokumentacijom; [Am. 34]**
- (27b) „izolirana mreža” znači željeznička mreža države članice, ili njezin dio, sa širinom kolosijeka od 1 520 mm, koja je zemljopisno ili tehnički odvojena od europske mreže standardne nominalne širine (1 435 mm – dalje u tekstu „standardna širina”) i koja je zajedno s trećim zemljama dobro integrirana u željezničku mrežu širine kolosijeka od 1 520 mm, ali koja je izolirana od standardne mreže Unije. [Am. 35]**
- (28) „prihvatljiv način osiguravanja sukladnosti” znači neobvezujuća mišljenja koja izdaje Agencija radi definiranja načina utvrđivanja sukladnosti s temeljnim zahtjevima, **kako bi se privremeno nadoknadila umanjena vrijednost TSI-ja dok se TSI ne izmjeni; [Am. 36]**

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (28a) „**Prihvatljivi nacionalni načini osiguravanja sukladnosti**” znači **drugi načini osiguravanja sukladnosti u državi članici koji daju osnove pretpostavci o sukladnosti s relevantnim dijelom nacionalnih pravila. Ti prihvatljivi nacionalni načini odobravanja prijavljuju se Agenciji.** [Am. 37]
- (29) „stavljanje na tržište” znači prvo stavljanje na raspolaganje interoperabilnog sastavnog dijela, podsustava ili vozila koje je spremno funkcionirati u stanju projektiranog rada na tržištu Unije;
- (30) „proizvođač” znači svaka fizička ili pravna osoba koja proizvodi interoperabilni sastavni dio ili podsustav odnosno za koju je te komponente dizajnirao ili proizveo netko drugi, i koja ih stavlja na tržište pod vlastitim imenom ili zaštitnim znakom;
- (31) „ovlašteni zastupnik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji, koju je proizvođač **ili naručitelj** pisano ovlastio da u njegovo ime obavlja određene zadaće; [Am. 38]
- (32) „tehnička specifikacija” znači dokument kojim se propisuju tehnički zahtjevi koje proizvod, , **podstav**, proces ili usluga moraju ispuniti; [Am. 39]
- (33) „akreditacija” ima značenje dano u Uredbi (EZ) br. 765/2008;
- (34) „nacionalno akreditacijsko tijelo” ima značenje dano u Uredbi (EZ) br. 765/2008;
- (35) „ocjenjivanje sukladnosti” znači postupak kojim se dokazuje da su određeni zahtjevi koji se odnose na proizvod, proces, uslugu, sustav, osobu ili tijelo ispunjeni;
- (36) „tijelo za ocjenjivanje sukladnosti” znači tijelo koje obavlja poslove ocjenjivanja sukladnosti, uključujući umjeravanje, ispitivanje, potvrđivanje i pregled;
- (37) „osoba s **invaliditetom ili posebnim potrebama** i osoba sa smanjenom pokretljivošću” znači svaka osoba koja ima trajno ili privremeno tjelesno, duševno, intelektualno ili osjetilno oštećenje koje, u interakciji s različitim preprekama, može ometati njezino potpuno i učinkovito korištenje prijevoznim sredstvima na ravnopravnoj osnovi s ostalim putnicima ili čija je pokretljivost u prometu smanjena zbog dobi **i koja, dakle, zahtijeva posebne usluge**; [Am. 40]
- (38) „upravitelj infrastrukture” znači upravitelj infrastrukture kako je definiran u članku 3. Direktive .../.../EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ [o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora];
- (39) „željeznički prijevoznik” znači željeznički prijevoznik kako je definiran u članku 3. Direktive .../... [o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora] i bilo koje drugo javno ili privatno poduzeće čija je djelatnost prijevoz robe i/ili putnika željeznicom, pri čemu to poduzeće mora osigurati vuču, što uključuje i poduzeća koja osiguravaju samo vuču.

Članak 3.

Temeljni zahtjevi

1. Željeznički sustav, podsustavi i interoperabilni sastavni dijelovi, uključujući sučelja, moraju ispunjavati mjerodavne temeljne zahtjeve.
2. Tehničke specifikacije, navedene u članku 34. Direktive 2004/17/EZ, koje su potrebne za nadopunjavanje europskih specifikacija ili drugih standarda koji se koriste u Uniji, ne smiju biti u suprotnosti s temeljnim zahtjevima.

2a. Nikoga se ne smije izravno ili neizravno diskriminirati na temelju invaliditeta. Kako bi se svim građanima Unije omogućila korist od prednosti uređenja nekog prostora bez unutarnjih granica, države članice osiguravaju da je željeznički sustav bez prepreka. [Am. 41]

⁽¹⁾ Direktiva.../.../EU Europskog parlamenta i Vijeća od ...[o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora] (SL L ...)

Srijeda, 26. veljače 2014.

POGLAVLJE II.
TEHNIČKE SPECIFIKACIJE ZA INTEROPERABILNOST (TSI)

Članak 4.

Sadržaj tehničkih specifikacija za interoperabilnost

1. Svaki podsustav definiran u Prilogu II. mora biti obuhvaćen jednim TSI-jem. Po potrebi, podsustav može biti obuhvaćen s nekoliko TSI-ja i jedan TSI može obuhvaćati nekoliko podsustava.
2. Komisija je u skladu s člankom 46. ovlaštena donositi delegirane akte koji se odnose na prilagodbu Priloga II. tehničkom napretku u pogledu raščlambe željezničkog sustava na podsustave i opisa tih podsustava.
3. **Fiksni** podsustavi moraju biti u skladu s TSI-jima koji su na snazi u trenutku ~~njihovog stavljanja u rad, modernizacije ili obnove, u skladu s ovom Direktivom~~ **prvog imenovanja prijavljenog tijela i najkasnije u trenutku odobrenja za izdavanje dozvola za izgradnju. Vozila moraju biti u skladu s TSI-jima i nacionalnim propisima na snazi u trenutku prvog imenovanja prijavljenog tijela.** Ta se usklađenost mora stalno održavati za vrijeme uporabe svakog sustava. [Am. 42]
4. Svaki TSI mora:
 - (a) navesti predviđeno područje primjene (dio mreže ili vozila iz Priloga I.; podsustav ili dio podsustava iz Priloga II.);
 - (b) utvrditi temeljne zahtjeve za svaki dotični podsustav i njegova sučelja u odnosu na druge podsustave;
 - (c) uspostaviti funkcionalne i tehničke specifikacije koje podsustav i njegova sučelja moraju ispunjavati u odnosu na druge podsustave. U slučaju potrebe te se specifikacije mogu razlikovati u odnosu na korištenje podsustava;
 - (d) odrediti interoperabilne sastavne dijelove i sučelja, koji moraju biti obuhvaćeni europskim specifikacijama, uključujući europske standarde, koji su potrebni za postizanje interoperabilnosti unutar željezničkog sustava. **To uključuje i identifikaciju mogućih rezervnih željezničkih dijelova koje treba standardizirati u skladu s člankom 41. Uredbe (EU) br. .../... Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Popis rezervnih dijelova koje treba standardizirati uključen je u svaki TSI, uključujući i postojeće primjerke;** [Am. 43]
 - (e) za svaki razmatrani slučaj navesti postupke za ocjenjivanje sukladnosti ili prikladnosti za uporabu interoperabilnih sastavnih dijelova s jedne strane ili „EZ” provjere podsustava s druge strane. Ti se postupci moraju temeljiti na modulima utvrđenim u Odluci 2010/713/EU;
 - (f) navesti strategiju za provođenje TSI-ja. Naročito je potrebno utvrditi faze za izvođenje postupnog prijelaza iz postojećeg stanja u konačno stanje kada sukladnost s TSI-jima postaje norma, uključujući određivanje rokova za dovršenje tih faza ~~u slučaju potrebe~~. **Raspored kojim se utvrđuju faze povezuje se s procjenom kojom se analiziraju predviđeni troškovi i koristi njegove provedbe te očekivane posljedice za subjekte i gospodarske sudionike na koje se utječe;** [Am. 44]
 - (g) navesti uvjete stručne osposobljenosti, zdravstvene i sigurnosne uvjete na radnome mjestu koji se zahtijevaju za dotično osoblje pri radu s gore spomenutim sustavom i pri njegovom održavanju, kao i za primjenu TSI-ja.
 - (h) navesti odredbe koje se odnose na postojeće podsustave i tipove vozila, osobito u slučaju modernizacije i obnove, s novom dozvolom ili bez nje ili novim rješenjem za stavljanje u promet;

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. .../... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o Europskoj agenciji za željeznice i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 881/2004 (SL L ...).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (i) ~~navesti parametre koje provjerava željeznički prijevoznik i postupke koji se primjenjuju za provjeru tih parametara nakon dostave dozvole za stavljanje vozila na tržište, a prije donošenja rješenja za stavljanje u promet kako bi se osigurala kompatibilnost između vozila i trasa na kojima je predviđeno da prometuju; [Am. 45]~~
- (ia) navesti posebne parametre koje treba provjeriti i opskrbiti opisima za obnovu, poboljšanje ili zamjenu rezervnih dijelova ili interoperabilnih sastavnih dijelova s kojima treba postupati u skladu s člankom 21. stavkom 3. [Am. 46]**
5. Svaki TSI izrađuje se na temelju pregleda postojećeg podsustava i navodi ciljni podsustav koji je moguće postupno postići u razumnom roku. Sukladno tome, postupno donošenje TSI-ja i sukladnost s istima omogućit će postupno ostvarivanje interoperabilnosti željezničkog sustava u zadanom roku.
6. TSI-ji moraju na odgovarajući način sačuvati kompatibilnost postojećeg željezničkog sustava svake države članice. S tim je ciljem moguće za svaki TSI predvidjeti posebne slučajeve, kako s obzirom na infrastrukturu, tako i na vozila; posebna se pozornost mora posvetiti tovarnom profilu, širini kolosijeka ili prostoru između kolosijeka i vozila s podrijetlom iz trećih zemalja ili koji su njima namijenjeni. Za svaki poseban slučaj, TSI-jima se određuju provedbeni propisi za elemente TSI-ja koji su predviđeni u stavku 4. točkama (c) do (g).
7. Ako određeni tehnički aspekti koji odgovaraju temeljnim zahtjevima ne mogu biti izričito obuhvaćeni TSI-jem, oni se moraju jasno naznačiti u Prilogu TSI-ju kao otvorena pitanja.
8. TSI-ji ne sprečavaju države članice da se odluče koristiti se infrastrukturama za promet željezničkih vozila koje nisu obuhvaćene TSI-jima.
9. TSI-ji mogu izravno i jasno upućivati na europske ili međunarodne standarde ili specifikacije ili tehničku dokumentaciju koju objavi Agencija, ako je to nužno potrebno radi postizanja ciljeva ove Direktive. U takvom se slučaju takvi standardi ili specifikacije (ili njihovi mjerodavni dijelovi) ili tehnička dokumentacija smatraju prilozima dotičnim TSI-jima i smatraju se obveznim od trenutka kada TSI stupi na snagu. U nedostatku takvih standarda, specifikacija ili tehničke dokumentacije i do njihove izrade moguće je upućivati na druge, jasno utvrđene normativne dokumente koji su lako dostupni i u javnoj uporabi.

Članak 5.

Izrada nacрта, donošenje i revizija TSI-ja

1. Komisija izdaje mandat Agenciji za izradu nacрта TSI-jeva i njihovih izmjena te za davanje odgovarajućih preporuka Komisiji.
- 1a. Radi uspostavljanja i provođenja najodrživijih rješenja, pri izradi nacрта, donošenju i reviziji svih TSI-ja, uključujući osnovne parametre, u obzir se uzimaju predviđeni troškovi i koristi svih tehničkih rješenja, zajedno s njihovim sučeljima. [Am. 47]**
2. Izrada nacрта svakog TSI-ja ima sljedeće faze.
- (a) Agencija utvrđuje osnovne parametre za TSI kao i sučelja s ostalim podsustavima ili po potrebi s drugim specifičnim slučajevima. Za svaki od tih parametara i sučelja predlažu se najodrživija alternativna rješenja, zajedno s tehničkom i gospodarskom opravdanošću.
- (b) Agencija na temelju tih osnovnih parametara izrađuje nacрте za TSI. Po potrebi, Agencija uzima u obzir tehnički napredak, već obavljen rad na standardizaciji, već uspostavljene radne skupine i priznati istraživački rad.

Nacrtima TSI-ja prilaže se ukupna ocjena predviđenih troškova i koristi provođenja TSI-ja. U toj se ocjeni navodi vjerojatni utjecaj na sve uključene operatore i gospodarske subjekte **i uzimaju se u obzir zahtjevi iz Direktive .../.../EU [o sigurnosti željezničkog sustava unutar Europske unije Direktiva o sigurnosti željeznica]. Države članice sudjeluju u toj ocjeni davanjem, kad je to potrebno, traženih podataka. [Am. 48]**

3. Radi uzimanja u obzir tehnološkog razvoja ili društvenih zahtjeva, Agencija izrađuje nacrt TSI-ja i njihovih izmjena na temelju mandata iz stavka 1., u skladu s člancima 4. i 15. Uredbe (EU) br .../... [Uredba o Agenciji] i poštujući načela otvorenosti, konsenzusa i transparentnosti kako su definirana u Prilogu II. Uredbe (EU) br. 1025/2012.

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Tijekom pripremnih radova **Odbor iz članka 48. potrebno je redovito obavješćivati o pripremnim radovima** na izradi TSI-ja. **Tijekom tog rada** Komisija može **na zahtjev odbora** na izradi TSI-ja Komisija može oblikovati sva pozivanja ili korisne preporuke koje se tiču izrade TSI-ja i analize troškova i koristi. Komisija naročito može, **na zahtjev države članice**, naložiti ispitivanje alternativnih rješenja i navođenje procjene troškova i koristi tih alternativnih rješenja u izvješću koje je priloženo nacrtu TSI-ja. [Am. 49]
5. Ako je zbog tehničke kompatibilnosti potrebno istodobno stavljanje u promet različitih podsustava, datumi stupanja na snagu dotičnih TSI-ja moraju također biti isti.
6. Pri izradi, donošenju i reviziji TSI-ja potrebno je voditi računa o mišljenju korisnika u pogledu značajki koje imaju izravan utjecaj na uvjete u kojima oni koriste te podsustave. U tu se svrhu u fazi izrade i revizije TSI-ja Agencija savjetuje s predstavničkim udruinama i tijelima korisnika. Izvješće o rezultatima tog savjetovanja prilaže se nacrtu TSI-ja.
7. U skladu s člankom 6. Uredbe (EU) br .../... [Uredba o Agenciji], Agencija sastavlja i redovito ažurira popis udruga i tijela korisnika s kojima se potrebno savjetovati. Popis **nužno uključuje predstavničke udruge i tijela iz svih država članica te ga** je moguće ponovno ispitati i ažurirati na zahtjev države članice ili na inicijativu Komisije. [Am. 50]
8. Pri izradi, donošenju i reviziji TSI-ja uzima se u obzir mišljenje **odgovarajućih** socijalnih partnera u **svim državama članicama** u vezi s uvjetima iz članka 4. stavka 4. točke (g) **te iz svakog drugog TSI-ja koji izravno ili neizravno utječe na uključeno osoblje**. U tu se svrhu Agencija savjetuje sa socijalnim partnerima prije podnošenja preporuka Komisiji u vezi s TSI-jima i njihovim izmjenama. Socijalni se partneri u tu svrhu savjetuju u okviru Odbora za sektorski dijalog, osnovanog u skladu s Odlukom Komisije 98/500/EZ ⁽¹⁾. Socijalni partneri svoje mišljenje daju u roku od tri mjeseca.[Am. 51]
9. Kada revizija TSI-ja vodi do promjene zahtjeva, novom se verzijom TSI-ja mora osigurati kompatibilnost s podsustavima stavljenima u promet u skladu s prethodnim verzijama TSI-ja.
10. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u vezi s TSI-jima i njihovim izmjenama u skladu s člankom 46.

Kada, u slučaju manjkavosti otkrivenih u TSI-jima u skladu s člankom 46., to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju ovog članka primjenjuje se postupak predviđen u članku 47.

Članak 6.

Manjkavosti u TSI-jima

1. Ako se nakon donošenja ispostavi da je TSI manjkav, taj će TSI biti izmijenjen u skladu s člankom 5. stavkom 3.
2. Dok se ne revidira TSI, Komisija od Agencije može zatražiti mišljenje. Komisija analizira mišljenje Agencije i obavješćuje države članice o svojim zaključcima.
3. Na zahtjev Komisije, mišljenja Agencije iz stavka 2. predstavljaju prihvatljiv način osiguravanja sukladnosti radi ispunjavanja temeljnih zahtjeva i stoga se mogu koristiti za procjenu projekata.

3a. Član mreže predstavničkih tijela može preko Komisije nastupiti kao podnositelj zahtjeva te zatražiti prikupljanje mišljenja o nedostacima nekog TSI-ja. Podnositelja zahtjeva se odmah obavješćuje o donesenoj odluci. Komisija propisno dostavlja izjavu o razlozima za svako odbijanje. [Am. 52]

⁽¹⁾ Odluka Komisije 98/500/EZ od 20. svibnja 1998. o osnivanju Odbora za sektorski dijalog između socijalnih partnera na europskoj razini (SL L 225, 12.8.1998., str. 27.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 7.

Neprimjenjivanje TSI-ja

1. Države članice imaju pravo ne primjenjivati jedan ili više TSI-ja ili njihovih dijelova u sljedećim slučajevima:
 - (a) za predloženi novi podsustav ili njegov dio, za obnovu ili modernizaciju postojećeg podsustava ili njegovog dijela, ili za bilo koji element iz članka 1. stavka 1. u kasnijoj fazi razvoja ili koji je predmet ugovora u tijeku izvođenja na datum primjene tih TSI-ja;
 - (b) ako nakon nesreće ili prirodne katastrofe uvjeti za brzu obnovu mreže u gospodarskom ili tehničkom smislu ne dopuštaju djelomičnu ili potpunu primjenu odgovarajućih TSI-ja; u tom će slučaju neprimjenjivanje TSI-ja biti vremenski ograničeno;
 - (c) za svaku predloženu obnovu, nadogradnju ili modernizaciju postojećeg podsustava ili njegovog dijela, u slučaju kada bi primjena tih TSI-ja **ozbiljno** štetila gospodarskoj održivosti ~~projeka~~ **projekta**. [Am. 53]
2. U slučaju iz stavka 1. točke (a), unutar razdoblja od jedne godine od stupanja na snagu svakog TSI-ja, svaka država članica Komisiji dostavlja popis projekata koji se provode na njezinom području, a koji su u kasnijoj fazi razvoja.
3. U svim slučajevima iz stavka 1., dotična država članica šalje Komisiji zahtjev da ne primjenjuje TSI, također navodeći alternativne odredbe koje ta država članica namjerava primjenjivati umjesto TSI-ja. Komisija utvrđuje provedbenim aktima sadržaj dokumentacije koja se prilaže uz zahtjev za neprimjenu jednog ili više TSI-ja ili njihovih dijelova, pojedinosti, format i načine prijenosa te dokumentacije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3. Komisija provjerava dokumentaciju, analizira alternativne odredbe koje država članica namjerava primjenjivati umjesto TSI-ja, odlučuje o prihvatanju ili neprihvatanju zahtjeva da se ne primjenjuje TSI i obavješćuje državu članicu o svojoj odluci.
4. Dok Komisija ne donese odluku, država članica može bez odlaganja primjenjivati alternativne odredbe iz stavka 3.
5. Komisija svoju odluku donosi u roku od četiri mjeseca od postavljanja zahtjeva kojemu je priložena ukupna dokumentacija. U nedostatku takve odluke, zahtjev se smatra prihvaćenim.
6. Sve države članice moraju biti obaviještene o rezultatima analize i rezultatu postupka utvrđenog u stavku 3.

POGLAVLJE III.

INTEROPERABILNI SASTAVNI DIJELOVI

Članak 8.

Stavljanje interoperabilnih sastavnih dijelova na tržište

1. Države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi se interoperabilni sastavni dijelovi:
 - (a) stavili na tržište samo ako omogućuju postizanje interoperabilnosti unutar željezničkog sustava uz istodobno ispunjavanje temeljnih zahtjeva;
 - (b) koristili u području uporabe, koje im je namijenjeno **u skladu s područjem uporabe određenim u članku 2. točki 27.a**, te na primjeren način ugradili i održavali. [Am. 54]

Te odredbe ne smiju ometati stavljanje tih sastavnih dijelova na tržište za druge načine uporabe.

2. Države članice na svom području i na temelju ove Direktive ne smiju zabranjivati, ograničavati ili ometati stavljanje interoperabilnih sastavnih dijelova na tržište za uporabu u željezničkom sustavu ako su one u skladu s ovom Direktivom. Narочito ne smiju zahtijevati preglede koji su već izvršeni u okviru postupka za dobivanje izjave o sukladnosti „EZ” ili prikladnosti za uporabu.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Država članica ne smije zabraniti, ograničiti ili ometati stavljanje u rad interoperabilnih sastavnih dijelova prepoznatih za područje za koje su namijenjeni ako se to područje nalazi na njezinu državnom području. [Am. 55]

Komisiju se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 46. o području utvrđuje provedbenim aktima područje primjene i sadržaju sadržaj izjave o sukladnosti „EZ” sukladnosti i ili prikladnosti za uporabu interoperabilnih sastavnih dijelova, njezin format i pojedinosti o podacima koje obuhvaća. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3. [Am. 56]

2a. Komisija provedbenim aktima utvrđuje format i pojedinosti o podacima obuhvaćenima u izjavi „EZ-a” o sukladnosti i prikladnosti za uporabu interoperabilnih sastavnih dijelova. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3. [Am. 57]

Članak 9.

Sukladnost ili prikladnost za uporabu

1. Države članice i Agencija smatraju interoperabilnima i sukladnim s osnovnim zahtjevima one interoperabilne sastavne dijelove koji su obuhvaćeni izjavom o sukladnosti „EZ” ili prikladnosti za uporabu.
2. Svi interoperabilni sastavni dijelovi podliježu postupku ocjenjivanja sukladnosti i prikladnosti za uporabu iz određenog TSI-ja i moraju biti popraćeni odgovarajućom potvrdom.
3. Države članice i Agencija smatraju da interoperabilni sastavni dio ispunjava temeljne zahtjeve ako je u skladu s uvjetima utvrđenim u odgovarajućem TSI-ju ili odgovarajućim europskim specifikacijama izrađenima radi usklađivanja s tim uvjetima.
4. Rezervni dijelovi za podsustave koji su već u prometu kada odgovarajući TSI stupi na snagu, mogu se ugraditi u te podsustave bez da podliježu postupku iz stavka 2.
5. U TSI-jima je moguće predvidjeti prijelazno razdoblje za željezničke proizvode koji su u tim TSI-jima utvrđeni kao interoperabilni sastavni dijelovi koji su već stavljeni na tržište u trenutku stupanja na snagu TSI-ja. Takvi sastavni dijelovi moraju ispunjavati zahtjeve iz članka 8. stavka 1.

Članak 10.

Potupak za izjavu o sukladnosti „EZ” ili prikladnosti za uporabu

1. Za uspostavljanje izjave o sukladnosti „EZ” ili prikladnosti nekog interoperabilnog sastavnog dijela za uporabu, proizvođač ili njegov ovlašteni zastupnik s poslovnim nastanom u Uniji primjenjuje odredbe utvrđene u mjerodavnim TSI-jima.
2. Kada se to nalaže u odgovarajućem TSI-ju, ocjenjivanje sukladnosti ili prikladnosti interoperabilnog sastavnog dijela za uporabu obavlja prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti kod kojeg je proizvođač ili njegov ovlašteni zastupnik s poslovnim nastanom u Uniji podnio zahtjev.
3. Ako interoperabilni sastavni dijelovi podliježu drugim direktivama Unije kojima su obuhvaćeni drugi aspekti, u takvim se slučajevima u izjavi o sukladnosti „EZ” ili prikladnosti za uporabu navodi da interoperabilni sastavni dijelovi također ispunjavaju uvjete tih drugih direktiva.
4. Ako niti proizvođač niti njegov ovlašteni zastupnik nisu ispunili obveze koje proizlaze iz stavaka 1. i 3., te je obveze dužna ispuniti ona osoba koja interoperabilne sastavne dijelove stavlja na tržište. U smislu ove Direktive jednake obveze primjenjuju se za sve one koji sklapaju interoperabilne sastavne dijelove ili dijelove interoperabilnih sastavnih dijelova različitog podrijetla ili koji proizvode interoperabilne sastavne dijelove za vlastitu uporabu.
5. Kako bi se izbjeglo stavljanje na tržište interoperabilnih sastavnih dijelova koji nisu usklađeni s temeljnim zahtjevima i ne dovodeći u pitanje odredbe članka 11.:

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (a) u svakom slučaju gdje država članica ustanovi da je izjava o sukladnosti „EZ” nepropisno sastavljena, ona od proizvođača ili njegovog ovlaštenog zastupnika s poslovnim nastanom u Uniji po potrebi zahtijeva da iznova uspostavi sukladnost interoperabilnog sastavnog dijela i da prestane s kršenjem prema uvjetima utvrđenima u toj državi članici;
- (b) ako neusklađenost i dalje traje, država članica poduzima sve odgovarajuće korake kako bi ograničila ili zabranila stavljanje dotičnog interoperabilnog sastavnog dijela na tržište ili se pobrinula da se on ukloni s tržišta u skladu s postupcima predviđenima u članku 11.

Članak 11.

Neusklađenost interoperabilnih sastavnih dijelova s temeljnim zahtjevima

1. Kada država članica ustanovi da interoperabilni sastavni dio s izjavom o sukladnosti „EZ” ili prikladnosti za uporabu i stavljen na tržište vjerojatno neće ispunjavati temeljne zahtjeve kada ga se bude koristilo kako je planirano, ona poduzima sve potrebne mjere kako bi ograničila njegovo područje primjene, zabranila njegovu uporabu, povukla ga s tržišta ili ga opozvala. Država članica odmah obavješćuje Komisiju i druge države članice o poduzetim mjerama i navodi razloge za svoju odluku, pri čemu naročito naznačava proizlazi li neusklađenost iz:

- (a) neispunjavanja temeljnih zahtjeva;
- (b) neispravne primjene europskih specifikacija, kada se upućuje na primjenu takvih specifikacija;
- (c) neprimjerenosti europskih specifikacija.

2. **Agencija na temelju ovlaštenja Komisije bez odlaganja i svakako u roku od 20 dana započinje postupak savjetovanja sa zainteresiranim** Komisija se što je prije moguće savjetuje s dotičnim stranama. Nakon tog savjetovanja, **Agencija utvrđuje** opravdanost mjere. **Agencija** odmah obavješćuje **Komisiju**, državu članicu koja je **u tom pogledu** kada nakon savjetovanja Komisija ustanovi opravdanost mjere, ona o tome odmah obavješćuje državu članicu koja je poduzela inicijativu za tu mjeru. Ako Komisija nakon savjetovanja ustanovi neopravdanost mjere, ona o tome odmah obavješćuje državu članicu koja je poduzela inicijativu, kao i proizvođača ili njegovog ovlaštenog zastupnika s poslovnim nastanom u Uniji. [Am. 58]

3. Ako interoperabilni sastavni dio s izjavom o sukladnosti „EZ” nije sukladan, nadležna država članica poduzima odgovarajuće mjere protiv osobe koja je sastavila izjavu te o tome obavješćuje Komisiju i ostale države članice.

4. ~~Komisija jamči obavješćivanje država članica o tijeku i rezultatima tog postupka.~~ [Am. 59]

POGLAVLJE IV.

PODSUSTAVI

Članak 12.

Slobodno kretanje podsustava

Ne dovodeći u pitanje odredbe poglavlja V., države članice na svom području i na temelju ove Direktive ne smiju zabraniti, ograničiti ili priječiti izgradnju, stavljanje u promet i rad konstrukcijskih podsustava koji su dio željezničkog sustava i koji ispunjavaju temeljne zahtjeve. One naročito ne smiju zahtijevati preglede koji su već obavljeni:

- (a) u okviru postupka koji vodi do izdavanja izjave „EZ” o provjeri,
- (b) ili u drugim državama članicama, prije ili nakon stupanja na snagu ove Direktive, kako bi se provjerila sukladnost s istim zahtjevima u istim radnim uvjetima.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 13.

Sukladnost s TSI-jima i nacionalnim propisima

1. Države članice i Agencija smatraju da su **interoperabilni i da ispunjavaju temeljne zahtjeve oni** konstrukcijski podsustavi koji čine željeznički sustav i koji, **po potrebi**, imaju izjavu o „EZ” provjeri **utvrđenu upućivanjem na TSI-jeve u skladu s člankom 15. ili izjavom o provjeri utvrđenom upućivanjem na prijavljene nacionalne propise u skladu s člankom 15.a, ili objema.** [Am. 60]

~~2. Provjera interoperabilnosti konstrukcijskog podsustava koji sačinjava željeznički sustav izvodi se u vezi s ispunjavanjem temeljnih zahtjeva upućivanjem na TSI-je i nacionalne propise prijavljene u skladu sa stavkom 3. [Am. 61]~~

2a. Odluke o dodjeli odobrenja temelje se na onim TSI-jima i prijavljenim nacionalnim propisima koji su primjenjivi u trenutku podnošenja zahtjeva. [Am. 62]

3. Države članice za svaki podsustav sačinjavaju popis nacionalnih propisa koji se koriste za provođenje temeljnih zahtjeva **i/ili prihvatljivih nacionalnih načina osiguravanja sukladnosti** u sljedećim slučajevima: [Am. 63]

- (a) kada TSI-ji ne obuhvaćaju potpuno određene aspekte koji odgovaraju temeljnim zahtjevima (otvorena pitanja);
- (b) kada je neprimjenjivanje jednog ili više TSI-ja ili njihovih dijelova bilo prijavljeno u skladu s člankom 7.;
- (c) kada poseban slučaj zahtijeva primjenu tehničkih pravila koja nisu uključena u odgovarajući TSI.
- (d) u slučaju kad nacionalni propisi služe za opis postojećih sustava.

(da) u slučaju kada mreže i vozila nemaju TSI-jeve; [Am. 64]

(db) iz posebnih sigurnosnih razloga jedne ili više država članica, pod uvjetom da su dokazani i podložni ovlastima Agencije. [Am. 65]

4. Države članice određuju tijela odgovorna za provođenje postupka za izjavu o „EZ” provjeri iz članka 15. u vezi s tim tehničkim propisima.

Članak 14.

Nacionalni propisi

1. Države članice obavješćuju Komisiju **i Agenciju** o popisu nacionalnih propisa **koji se koriste u skladu s člankom 13. stavkom 3. u sljedećim slučajevima:** iz članka 13. stavka 3.: [Am. 66]

- (a) pri svakoj promjeni popisa propisa ~~ii~~ [Am. 67]
- (b) **kada je zahtjev nakon predaje zahtjeva** za neprimjenjivanje TSI-ja **predan** u skladu s člankom 7. ~~ii~~ [Am. 68]
- (c) nakon objavljivanja odgovarajućeg TSI-ja ili njegove revizije, obzirom na uklanjanje nacionalnih propisa koji su postali suvišni zbog riješenih otvorenih pitanja u TSI-jima.

(ca) kad nacionalni propis(i) još nije/nisu prijavljen(i) do datuma stupanja na snagu ove Direktive. [Am. 69]

1a. U roku od jednog mjeseca nakon stupanja na snagu ove Direktive države članice obavješćuju Komisiju o svim postojećim nacionalnim propisima koji nisu prijavljeni do tog dana. [Am. 70]

2. Države članice obavješćuju ~~Agenciju i Komisiju~~ o cjelovitom tekstu postojećih nacionalnih propisa odgovarajućim računalnim sustavom u skladu s člankom 23. Uredbe (EU) br. .../... [Uredba o Agenciji]. [Am. 71]

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Države članice mogu donijeti nove nacionalne propise samo u sljedećim slučajevima:

(a) kada TSI ne ispunjava u potpunosti temeljne zahtjeve;

(b) kao nužnu preventivnu mjeru, posebice nakon nesreće.

4. Ako država članica namjerava uvesti novi nacionalni propis, nacrt tog propisa ~~podnosi~~ ~~prešleđuje~~ Agenciji i Komisiji **na pregled barem tri mjeseca prije predviđenog stupanja na snagu, navodeći razlog uvođenja u skladu s člankom 21. Uredbe (EU) br. .../... [Uredba o Agenciji]** preko odgovarajućega računalnog sustava u skladu s člankom 23. te Uredbe. [Am. 72]

4a. Pri prijavi postojećeg ili novog nacionalnog propisa država članica pruža dokaz o potrebi za tim propisom kako bi ispunila temeljni zahtjev koji još nema relevantan TSI. Državama članicama ne odobrava se prijavljivanje nijednog nacionalnog propisa bez obrazloženja te potrebe.

Agencija ima na raspolaganju dva mjeseca da pregleda nacrt pravila i Komisiji da preporuku. Komisija odobrava ili odbacuje nacrt pravila. Samo u slučaju hitnih preventivnih mjera, države članice mogu usvojiti i primijeniti novo pravilo bez odgađanja, uz valjanost od 2 mjeseca. Ako se takvo pravilo odnosi na više država članica, Komisija u suradnji s nacionalnim tijelima za sigurnost vodi usklađivanje pravila na razini EU-a. [Am. 73]

5. Države članice osiguravaju da su nacionalni propisi, uključujući one koji obuhvaćaju sučelja između vozila i mreže, dostupna besplatno i na jeziku koji razumiju sve dotične strane.

6. Države članice mogu odlučiti ne prijaviti propise i ograničenja izričito lokalne naravi. U takvim slučajevima države članice takve propise i ograničenja moraju navesti u registrima infrastrukture iz članka 45.

7. Nacionalna pravila odobrena u skladu s ovim člankom ne podliježu postupku prijavljivanja iz Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

8. Komisija provedbenim aktima utvrđuje razvrstavanje prijavljenih nacionalnih ~~pravila~~ **propisa** u različite skupine s ciljem olakšavanja **uzajamnog priznavanja u različitim državama članicama** i provjera kompatibilnosti između stabilnih i pokretnih postrojenja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3. **Agencija razvrstava, u skladu s tim provedbenim aktima, nacionalne propise prijavljene u skladu s tim člankom te objavljuje odgovarajući registar. U registru se također popisuju svi prihvatljivi nacionalni načini osiguravanja sukladnosti.** [Am. 74]

U skladu s provedbenim pravilima iz prvog podstavka Agencija razvrstava nacionalne propise koji su prijavljeni u skladu s ovim člankom.

9. Nacrte nacionalnih propisa i važeće nacionalne propise ispituje Agencija u skladu s postupcima utvrđenima u člancima 21. i 22. Uredbe (EU) br. .../... [Uredba o Agenciji].

Članak 15.

Postupak za izdavanje izjave o „EZ” provjeri

1. Za izdavanje izjave o „EZ” provjeri, podnositelj zahtjeva moli prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti koje je odabrao za tu namjenu da primijeni postupak „EZ” provjere. Podnositelj zahtjeva može biti naručitelj ili proizvođač ili njihov ovlašteni zastupnik u Uniji.

2. Zadatak prijavljenog tijela za ocjenjivanje sukladnosti odgovornog za „EZ” provjeru podsustava počinje u fazi projektiranja i obuhvaća čitavo razdoblje proizvodnje do faze prihvata pred početak stavljanja podsustava u rad. On također ~~može obuhvatiti~~ **obuhvaća** i provjeru sučelja dotičnog podsustava sa sustavom u koji se uključuje, na temelju dostupnih podataka iz mjerodavnog TSI-ja i registara iz članaka 44. i 45. [Am. 75]

⁽¹⁾ Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL L 204, 21.7.1998., str. 37).

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti odgovorno je za sastavljanje tehničke dokumentacije koja se prilaže izjavi o „EZ” provjeri. Ta tehnička dokumentacija mora sadržavati sve potrebne dokumente o značajkama podsustava i po potrebi sve dokumente o potvrđivanju sukladnosti interoperabilnih sastavnih dijelova. Ona također sadrži sve elemente koji se odnose na uvjete i ograničenja uporabe te upute o servisiranju, stalnom ili rutinskom nadzoru, prilagođavanju i održavanju.

4. ~~Svaka izmjena tehničke dokumentacije navedene u stavku 3. koja utječe na provedene provjere implicira potrebu modernizacija podrazumijeva potrebu~~ da se izda nova izjava o „EZ” provjeri. [Am. 76]

5. Prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti može izdati privremene izjave o provjeri kako bi obuhvatilo određene faze postupka provjere određenih dijelova podsustava. U takvom se slučaju primjenjuju postupci provjere utvrđeni u skladu sa stavkom 7. točkom (a).

6. Ako je to dopušteno odgovarajućim TSI-jima, prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti može izdati potvrde o sukladnosti za seriju podsustava ili određenih dijelova tih podsustava.

7. ~~Komisija provedbenim aktima utvrđuje:~~

(a) ~~postupke provjere podsustava, uključujući opća načela, sadržaj, postupak i dokumente povezane s postupkom „EZ” provjere i postupkom provjere u slučaju primjene nacionalnih propisa.~~

(b) ~~obrasce za izjavu o „EZ” provjeri i za izjavu o provjeri u slučaju primjene nacionalnih propisa te obrasce dokumenata za tehničku dokumentaciju koji se moraju priložiti uz izjavu o provjeri.~~

~~Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3. [Am. 78]~~

7a. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 46. radi utvrđivanja postupaka provjere podsustava, uključujući opća načela, sadržaj, postupak i dokumente povezane s „EZ-ovim” postupkom provjere i postupkom provjere u slučaju primjene nacionalnih propisa. [Am. 79]

7b. Komisija provedbenim aktima utvrđuje obrasce za izjavu „EZ-a” o provjeri i za izjavu o provjeri u slučaju primjene nacionalnih propisa te obrasce dokumenata za tehničku dokumentaciju koji se moraju priložiti izjavi o provjeri.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3. [Am. 80]

Članak 15.a

Postupak za izdavanje izjave o provjeri u slučaju nacionalnih propisa

Postupci za izdavanje izjave „EZ-a” o provjeri iz članka 15. također se prema potrebi primjenjuje radi izdavanja izjave o provjeri u vezi s nacionalnim propisima.

Države članice imenuju tijela zadužena za provođenje postupka provjere u vezi s nacionalnim propisima u skladu s člankom VI. [Am. 77]

Članak 16.

Neispunjavanje temeljnih zahtjeva podsustava

1. Ako država članica ustanovi da konstrukcijski podsustav za koji postoji izjava o „EZ” provjeri s priloženom tehničkom dokumentacijom nije u potpunosti u skladu s ovom Direktivom i ako naročito ne ispunjava temeljne zahtjeve, ona može zatražiti dodatne preglede.

2. Država članica koja to zahtijeva bez odlaganja mora obavijestiti Komisiju o svim dodatnim pregledima koje traži te navesti utemeljene razloge za to. Komisija se savjetuje sa zainteresiranim stranama.

3. Država članica koja to zahtijeva mora navesti je li nepotpuno ispunjavanje odredaba Direktive posljedica:

(a) neispunjavanja temeljnih zahtjeva ili TSI-ja ili nepravilne primjene TSI-ja; u tom slučaju Komisija odmah obavješćuje državu članicu u kojoj prebiva osoba koja je sastavila pogrešnu izjavu o „EZ” provjeri i od države članice zahtijeva da poduzme odgovarajuće mjere;

Srijeda, 26. veljače 2014.

(b) neprimjerenosti TSI-ja; u tom se slučaju primjenjuje postupak izmjene TSI-ja iz članka 6.

Članak 17.

Pretpostavka o sukladnosti

Smatra se da interoperabilni sastavni dijelovi i podsustavi koji udovoljavaju usklađenim normama ili njihovim dijelovima na koje se upućuje u *Službenom listu Europske unije* ispunjavaju temeljne zahtjeve obuhvaćene tim normama ili njihovim dijelovima navedenima u Prilogu III.

POGLAVLJE V.

STAVLJANJE NA TRŽIŠTE I STAVLJANJE U RAD

Članak 18.

Stavljanje stabilnih postrojenja u rad

1. Prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustavi uz prugu te podsustavi energije i infrastrukture stavljaju se u rad samo ako su projektirani, izgrađeni i ugrađeni tako da ispunjavaju temeljne zahtjeve navedene u Prilogu III. i ako dobiju odgovarajuću dozvolu u skladu sa stavkom 2.

2. Svako nacionalno tijelo nadležno za sigurnost odobrava stavljanje u ~~pogon rad~~ podsustava energije i infrastrukture ~~te prometno-upravljačkih podsustava i signalni sustav koje nije ERTMS~~, koji se nalaze ili rade na području ~~njegove njezine~~ države članice. **Nacionalna tijela za sigurnost u obzir uzimaju mišljenje Agencije kad se radi o koridorima TEN-T ili prekograničnim odsjecima.**

Agencija ovlašćuje prekogranične infrastrukture s jednim upraviteljem infrastrukture. [Am. 81]

~~Agencija izdaje rješenja kojima odobrava stavljanje u rad prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih podsustava uz prugu koji se nalaze ili rade na području Unije. ovlašćuje sustav ERTMS u bliskoj suradnji s nacionalnim tijelima za sigurnost. Prije no što Agencija ovlasti ERTMS, nacionalna tijela za sigurnost nadležna su za provjeru operativne kompatibilnosti s nacionalnim mrežama. Agencija osigurava ujednačenu primjenu sustava ERTMS u Uniji. [Am. 82]~~

U slučaju ERTMS-a, Agencija se savjetuje s predmetnim nacionalnim tijelom za sigurnost najkasnije jedan mjesec od primitka potpunog zahtjeva kako bi se osigurao usklađeni razvoj ERTMS-a u Uniji. Nacionalno tijelo za sigurnost unutar dva mjeseca izdaje mišljenje Agenciji o tehničkoj i operativnoj kompatibilnosti podsustava s vozilima koja su namijenjena za rad u predmetnom dijelu te mreže. Agencija, koliko je to moguće, uzima to mišljenje u obzir prije izdavanja dozvole te u slučaju neslaganja, obavještava nacionalno tijelo za sigurnost uz navođenje razloga za to. Ovaj članak ne dovodi u pitanje obveze Agencije kao tijela nadležnog za sustav sukladno poglavlju 6. Uredbe (EU) br. .../... [Uredba Agencije].

Ako se Agencija ne slaže s negativnom ocjenom nacionalnog tijela za sigurnost o tome obavještava predmetno tijelo, dajući razloge za to neslaganje. Agencija i nacionalno tijelo za sigurnost surađuju s ciljem donošenja procjene prihvatljive objema stranama. Po potrebi, i ako Agencija i nacionalno tijelo za sigurnost tako odluče, u postupak može biti uključen i podnositelj zahtjeva. Ako se ne postigne dogovor o uzajamno prihvatljivoj procjeni u roku od jednog mjeseca nakon što je Agencija o svom neslaganju obavijestila nacionalno tijelo za sigurnost, Agencija donosi konačnu odluku, osim ako nacionalno tijelo za sigurnost nije predmet poslalo na arbitražu Odboru za žalbe u skladu s člankom 51. Uredbe (EU) br. .../... [Uredba o Agenciji]. Odbor za žalbe odlučuje o tome hoće li potvrditi prijedlog odluke Agencije najkasnije jedan mjesec nakon zahtjeva nacionalnog tijela za sigurnost.

Svaku odluku kojom se odbija stavljanje u promet stabilnih postrojenja Agencija mora biti primjereno utemeljiti. Podnositelj zahtjeva može, najkasnije jedan mjesec od primitka negativne odluke, od Agencije zatražiti reviziju odluke. Taj se zahtjev upotpunjuje obrazloženjem. Agencija ima rok od dva mjeseca od primitka zahtjeva za preispitivanje da potvrdi ili preinači svoju odluku. Ako je negativna odluka Agencije potvrđena, podnositelj zahtjeva može podnijeti žalbu Odboru za žalbe uspostavljenom u skladu s člankom 51. Uredbe (EU) br. .../... [Uredba o Agenciji]. [Am. 83]

Srijeda, 26. veljače 2014.

Agencija i nacionalna tijela nadležna za sigurnost osiguravaju detaljne upute o načinu dobivanja dozvola iz prvog i drugog podstavka. Upute za podnošenje zahtjeva koje opisuju i objašnjavaju zahtjeve za te dozvole i navode dokumente koji se moraju dostaviti podnositeljima zahtjeva su na raspolaganju besplatno. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost i Agencija surađuju pri širenju takvih informacija.

3. Da bi odobrili stavljanje u rad podsustava iz stavka 1., nacionalno tijelo nadležno za sigurnost ili Agencija, ovisno o tome koje je tijelo nadležno prema stavku 2., moraju dobiti dokaz o:

- (a) izvaji o „EZ” provjeri;
- (b) tehničkoj kompatibilnosti tih podsustava sa sustavom u koji se ugrađuju, utvrđenoj na temelju mjerodavnih TSI-ja, nacionalnih propisa i registara;
- (c) sigurnoj integraciji tih podsustava, utvrđenoj na temelju mjerodavnih TSI-ja, nacionalnih propisa, registara te zajedničkih sigurnosnih metoda navedenih u članku 6. Direktive.../.../EU [o sigurnosti željezničkog sustava unutar Unije Direktiva o sigurnosti željeznica].

(ca) izjavu o provjeri u slučaju primjene nacionalnih propisa. [Am. 84]

Najkasnije jedan mjesec nakon primitka zahtjeva podnositelja, Agencija ili nacionalno tijelo za sigurnost, ovisno o nadležnosti, obavještavaju podnositelja zahtjeva da je dokumentacija potpuna ili traži potrebne dopunske podatke, za što postavlja razumni rok. [Am. 85]

4. Pri obnovi ili modernizaciji postojećih podsustava, podnositelj zahtjeva šalje dokumentaciju o projektu nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost (~~koj podstavka za~~ **podstavke** energije i infrastrukture **i prometno-upravljačke podstavke te signalne sustave koji nisu ERTMS**) ili Agenciji (~~koj prometno upravljačkih i signalno sigurnosnih podsustava uz prugu za ERTMS ili prekograničnu infrastrukturu s jednim upraviteljem infrastrukture~~). Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost ili Agencija tu dokumentaciju razmatraju i na temelju kriterija navedenih u stavku 5. odlučuju je li potrebna nova dozvola za stavljanje u rad. Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost i Agencija donose svoje odluke u unaprijed utvrđenom, razumnom roku, a u svakom slučaju najkasnije ~~četiri~~ **tri** mjeseca nakon primitka svih potrebnih podataka. **[Am. 86]**

5. Pri obnovi ili modernizaciji postojećih podsustava potrebna je nova izjava „EZ” o provjeri, kako je navedeno u članku 15. stavku 4. Osim toga, potrebna je i nova dozvola za stavljanje u rad kad:

- (a) bi predviđeni radovi mogli imati negativan učinak na ukupnu sigurnost podsustava ili
- (b) to zahtijevaju mjerodavni TSI-ji ili
- (c) to zahtijevaju nacionalni provedbeni planovi koje su donijele države članice.

Članak 19.

Stavljanje mobilnih podsustava na tržište

1. Podnositelj zahtjeva stavlja na tržište ~~podstavak željezničkih vozila te prometno upravljački i signalno sigurnosni podsustav u vozilu~~ **mobilne podstavke** samo ako su projektirani, izgrađeni i ugrađeni tako da ispunjavaju temeljne zahtjeve navedene u Prilogu III. **[Am. 87]**

2. Podnositelj zahtjeva posebno osigurava da se dostavi izjava „EZ” o provjeri.

3. Pri obnovi ili modernizaciji postojećih podsustava potrebna je nova izjava „EZ” o provjeri, kako je navedeno u članku 15. stavku 4.

Članak 20.

Dozvola za stavljanje vozila na tržište

1. Vozilo se stavlja na tržište tek nakon ishođenja dozvole za **vozilo** ~~stavljanje vozila na tržište koju izdaje Agencija u skladu sa stavkom 5.~~ **ovim člankom. [Am. 88]**

Srijeda, 26. veljače 2014.

Dozvola za stavljanje vozila na tržište navodi:

- (a) područje uporabe;
- (b) vrijednosti parametara opisane u TSI-jima i, ako je primjenjivo, u nacionalnim propisima, koji su relevantni za provjeru tehničke kompatibilnosti vozila i područja uporabe;
- (c) sukladnost vozila s odgovarajućim TSI-jima i skupom nacionalnih propisa koji se odnose na parametre iz točke (b);
- (d) uvjete korištenja vozila i sva druga ograničenja. [Am. 89]

2. Agencija izdaje rješenja kojima dozvoljava stavljanje vozila na tržište. Tim se dozvolama potvrđuju vrijednosti parametara bitnih za provjeru tehničke kompatibilnosti između vozila i stabilnih postrojenja opisane u TSI-jima. Dozvola za stavljanje vozila u promet izdaje se na temelju dokumentacije vozila ili tipa vozila koju predaje podnositelj zahtjeva i koja uključuje pisani dokaz o sljedećem: tržište također sadrži podatke o usklađenosti vozila s mjerodavnim TSI-jima i skupom nacionalnih propisa koji se odnose na te parametre.

— u odnosu na mobilne podsustave koji čine vozilo:

- (a) primjerena izjava o provjeri u skladu s člankom 19. ,
- (b) tehnička kompatibilnost unutar vozila;
- (c) sigurna integracija unutar vozila;

— u odnosu na vozilo:

tehnička kompatibilnost vozila s mrežama na području uporabe. [Am. 90]

Tehnička usklađenost utvrđuje se na temelju mjerodavnih TSI-ja i, po potrebi, nacionalnih propisa i registara. Kada su za dobivanje pisanih dokaza o tehničkoj kompatibilnosti potrebna ispitivanja, uključena nacionalna tijela za sigurnost mogu podnositelju zahtjeva izdati privremenu dozvolu za korištenje vozila u svrhu praktičnih provjera na mreži. Upravitelj infrastrukture nakon savjetovanja s podnositeljem zahtjeva ulaže potrebne napore kako bi se osiguralo provođenje svih testova u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva podnositelja. Po potrebi, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost poduzima mjere kojima jamči provođenje tih ispitivanja.

Sigurna integracija tih podsustava u vozilo uspostavlja se na temelju mjerodavnih TSI-ja, zajedničkih sigurnosnih metoda navedenih u članku 6. Direktive.../.../EU [o sigurnosti željezničkog sustava unutar Unije Direktiva o sigurnosti željeznica] i, po potrebi, nacionalnih propisa. [Am. 91]

3. Agencija izdaje dozvolu vozilu nakon procjene elemenata iz dokumentacije navedene u stavku 2. u unaprijed utvrđenom, razumnom roku, a u svakom slučaju najkasnije četiri mjeseca nakon primitka svih potrebnih podataka podnositelja zahtjeva. Unutar jednog mjesec Agencija obavještava podnositelja zahtjeva o tome je li dokumentacija potpuna. Svaka negativna odluka donesena u vezi sa zahtjevom mora biti propisno obrazložena. U dozvoli za stavljanje vozila na tržište mogu biti navedeni uvjeti za korištenje vozila i druga ograničenja.

Dozvole su priznate u svim državama članicama.

Agencija u potpunosti preuzima odgovornost za sve dozvole koje izdaje. [Am. 92]

3a. Tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 50.a, podnositelj zahtjeva može izabrati predati svoj zahtjev za ishođenje dozvole za vozilo Agenciji ili mjerodavnom nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost. [Am. 94]

4. Dozvola za stavljanje vozila na tržište izdaje se na temelju dokumentacije vozila ili tipa vozila koju predaje podnositelj zahtjeva i koja uključuje pisani dokaz o:

- (a) stavljanju na tržište mobilnih podsustava koji čine vozilo u skladu s člankom 19.;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (b) tehničkoj kompatibilnosti podsustava navedenih u točki (a) u vozilu, utvrđenoj na temelju mjerodavnih TSI-ja, nacionalnih propisa i registara;
- (c) sigurnoj integraciji podsustava navedenih u točki (a) u vozilu, utvrđenoj na temelju mjerodavnih TSI-ja, nacionalnih propisa i zajedničkih sigurnosnih metoda navedenih u članku 6. Direktive.../... [o sigurnosti željezničkog sustava unutar Unije]. [Am. 93]

5. **Svaka odluka o odbijanju izdavanja dozvole vozilu mora biti propisno obrazložena. Podnositelj zahtjeva može, najkasnije jedan mjesec od primitka negativne odluke, od Agencije ili nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost, prema potrebi, zatražiti reviziju odluke. Agencija ili nacionalno tijelo nadležno za sigurnost imaju dva mjeseca od datuma primitka zahtjeva za reviziju da potvrde ili promijene svoju odluku.** donosi odluke iz stavka 2. u unaprijed utvrđenom, razumnom roku, a u svakom slučaju najkasnije četiri mjeseca nakon primitka svih potrebnih podataka. Te su dozvole važeće u svim državama članicama. [Am. 95]

U slučaju potvrde negativne ocjene Agencije, podnositelj zahtjeva može se žaliti Odboru za žalbe imenovanom u skladu s člankom 51. Uredbe (EU) br. .../... [o osnivanju Europske agencije za željeznice Uredba o Agenciji]. [Am. 96]

U slučaju potvrde negativne ocjene nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost, podnositelj zahtjeva može se žaliti tijelu za žalbe koje određuje nadležna država članica u skladu s člankom 17. stavkom 3. Direktive .../... [Direktiva o sigurnosti željeznica]. Države članice u svrhu takvog žalbenog postupka mogu imenovati regulatorno tijelo u skladu s člankom 56. Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. [Am. 97]

Agencija osigurava detaljne upute o načinu dobivanja dozvole za stavljanje vozila na tržište. Upute za podnošenje zahtjeva koje opisuju i objašnjavaju zahtjeve za dozvolu za stavljanje vozila na tržište i navode dokumente koji se moraju dostaviti podnositeljima zahtjeva su na raspolaganju besplatno. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost surađuju s Agencijom pri širenju takvih informacija.

6. Agencija može **promijeniti ili povući izdati dozvolu vozilu ako ono više ne ispunjava uvjete prema kojima je dozvola izdana, uz navođenje razloga za svoju odluku. Agencija bez odgode dopunjava Europski registar vozila iz članka 43.a.** za stavljanje vozila na tržište za seriju vozila. Te su dozvole važeće u svim državama članicama.

Ako nacionalno tijelo nadležno za sigurnost otkrije da odobreno vozilo ne ispunjava temeljne zahtjeve, ono bez odgode obavješćuje Agenciju i sva ostala mjerodavna nacionalna tijela nadležna za sigurnost. Agencija odlučuje o potrebnim mjerama unutar jednog mjeseca. U slučajevima koji zahtijevaju hitne preventivne mjere, Agencija može odmah ograničiti ili ukinuti dozvolu prije donošenja odluke. [Am. 98]

7. Podnositelj zahtjeva može se žaliti Odboru za žalbe imenovanom u skladu s člankom 51. Uredbe (EU) br. .../... [o osnivanju Europske agencije za željeznice] protiv odluka Agencije ili nepostupanja Agencije u rokovima iz stavka 5. **Najkasnije šest mjeseci nakon donošenja ove Direktive, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 46. o detaljnim pravilima o postupku dodjele dozvole, uključujući:**

- (a) **detaljne upute koje opisuju i objašnjavaju zahtjeve za izdavanje dozvole vozilu i navode dokumente koji se moraju dostaviti**
- (b) **proceduralne mjere za postupak odobravanja, poput sadržaja i rokova za svaku fazu postupka;**
- (c) **kriterije za procjenu dokumentacije podnositelja zahtjeva.** [Am. 99]

8. Pri obnovi ili modernizaciji postojećih vozila koja već posjeduju dozvolu za stavljanje vozila na tržište:

- (a) potrebna je nova izjava „EZ” o provjeri, kako je navedeno u članku 15. stavku 4. i

⁽¹⁾ Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (SL L 343, 14.12.2012., str. 32).

Srijeda, 26. veljače 2014.

(b) potrebna je nova dozvola za vozilo ~~za stavljanje vozila na tržište ako se izmijene~~ **ako dođe do ikakvih velikih izmjena** vrijednosti parametara ~~sadržane~~ **sadržanih** u već izdanoj dozvoli za vozilo. [Am. 100]

9. Na zahtjev podnositelja prijave, dozvola za stavljanje vozila na tržište može uključivati jasnu naznaku mreža ili pruga ili skupina mreža ili pruga na kojima željeznički prijevoznik može staviti takvo vozilo u promet bez daljnjih provjera, kontrola ili testiranja tehničke kompatibilnosti vozila i tih mreža ili pruga. U tom slučaju podnositelj zahtjeva prilaže kao dio zahtjeva dokaz o tehničkoj kompatibilnosti vozila s dotičnim mrežama ili prugama.

Takvu naznaku moguće je dodati, na zahtjev prvobitnog ili drugog podnositelja zahtjeva, nakon izdavanja odgovarajuće dozvole za stavljanje na tržište. [Am. 101]

9a. Nacionalna tijela za sigurnost država članica u kojima se predmetna mreža nalazi također mogu izdati dozvole za vozila koja rade ili su namijenjena radu u željezničkim mrežama ili izoliranim mrežama. U takvim slučajevima podnositelj zahtjeva može uputiti Agenciji ili nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnost tih država članica.

Unutar prijelaznog razdoblja iz članka 50.a, nacionalna tijela za sigurnost onih država članica koje posjeduju izoliranu mrežu uspostavljaju zajedničke postupke izdavanja rješenja o sigurnosti željeznice i osiguravaju uzajamno priznavanje dozvola za vozila koje izdaju. U slučaju oprečnih odluka nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost i ako ilo koja uzajamno prihvatljiva odluka ne postoji, Agencija primjereno donosi odluku u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. .../... [Uredba o Agenciji].

Ako do kraja prijelaznog razdoblja utvrđenog člankom 50.a ta nacionalna tijela nadležna za sigurnost nisu uspostavila rješenja za zajedničke postupke i uzajamno priznavanje rješenja o sigurnosti, ovlaštenja iz ovog članka dodjeljuje jedino Agencija.

Ako su rješenja za zajedničke postupke izdavanja rješenja i uzajamno priznavanje rješenja o sigurnosti uspostavljena, nacionalna tijela nadležna za sigurnost tih država članica koje posjeduju izolirane mreže mogu nastaviti izdavati rješenja o sigurnosti, a podnositelji zahtjeva mogu podnijeti zahtjev za rješenjem o sigurnosti Agenciji ili odgovarajućim nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnost nakon kraja prijelaznog razdoblja iz članka 50.a.

Deset godina nakon stupanja na snagu ove Direktive Komisija Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja izvješće o napretku ostvarenom prema interoperabilnosti izolirane željezničke mreže te, prema potrebi, podnosi odgovarajući zakonodavni prijedlog. [Am. 102]

Članak 20.a

Registracija odobrenih vozila

Prije prve uporabe vozila i nakon što mu je izdana dozvola u skladu s člankom 20., vozilo se registrira na zahtjev posjednika.

Nakon što Agencija izda dozvolu, vozilo se registrira u europskom registru vozila u skladu s člankom 43.a.

Kad je područje uporabe vozila ograničeno na teritorij jedne države članice, a dozvolu je izdalo nacionalno tijelo nadležno za sigurnost, vozilo se registrira u nacionalni registar vozila dotične države članice u skladu s člankom 43. [Am. 103]

Članak 21.

Stavljanje ~~u~~ **Uporaba** vozila ~~u~~ promet [Am. 104]

1. ~~Željeznički prijevoznici stavljaju vozilo u promet tek nakon što u dogovoru s upraviteljem infrastrukture provjere tehničku kompatibilnost između vozila i trase te sigurnu integraciju vozila u sustav u kojem je namijenjeno za rad, utvrđenu na temelju mjerodavnih TSI-ja, nacionalnih propisa, registara te zajedničkih sigurnosnih metoda navedenih u članku 6. Direktive. Prije nego što željeznički prijevoznik uporabi vozilo u području uporabe koje je utvrđeno dozvolom, koristeći sustav upravljanja sigurnošću, osigurava:~~ [Am. 105]

Srijeda, 26. veljače 2014.

U tu svrhu vozilo najprije dobiva dozvolu za stavljanje na tržište u skladu s člankom 20.

(a) **da je vozilo odobreno** u skladu s člankom 20. **te da je registrirano**; [Am. 106]

(aa) **tehničku usklađenost između vozila i trase na temelju infrastrukturnog registra, odgovarajućih TSI-ja ili svih ostalih informacija koje je upravitelj infrastrukture morao besplatno i u razumnom roku dostaviti, ako infrastrukturni registar ne postoji ili je nepotpun.** [Am. 107]

(ab) **integracija vozila u kompoziciju vlaka u kojem je namijenjeno za rad, na temelju sustava upravljanja sigurnošću prema članku 9. Direktive o sigurnosti i TSI-ja o radu i upravljanju.** [Am. 108]

1a. **Kako bi pomogao željezničkim prijevoznicima provjeriti tehničku kompatibilnost i sigurnu integraciju između vozila i trase ili trasa, upravitelj infrastrukture, na zahtjev, osigurava željezničkim prijevoznicima dodatne podatke povezane s obilježjima trase ili trasa.** [Am. 109]

2. Željeznički prijevoznik mora o svojoj odluci o **radu** stavljanju vozila u promet obavijestiti Agenciju, upravitelja infrastrukture i dotično nacionalno tijelo nadležno za sigurnost. Te se odluke evidentiraju u nacionalnim registrima vozila iz članka 43 i z **europskom registru iz članka 43.a.** [Am. 110]

3. Pri obnovi ili modernizaciji postojećih vozila potrebna je nova izjava „EZ” o provjeri, kako je navedeno u članku 15. stavku 4. Osim toga, nova odluka željezničkog prijevoznika o stavljanju takvih vozila na tržište potrebna je kad:

(a) bi predviđeni radovi mogli imati negativan učinak na ukupnu sigurnost podsustava ili

(b) kad to zahtijevaju mjerodavni TSI-ji. [Am. 111]

Članak 22.

Dozvola za **tipove** stavljanje tipova vozila na tržište [Am. 112]

1. Agencija **ili nacionalno tijelo za sigurnost tijekom prijelaznog razdoblja utvrđenog člankom 50.a izdaju rješenja za tipove** izdaje dozvole za stavljanje tipova vozila na tržište. [Am. 113]

Agencija **i nacionalna tijela nadležna za sigurnost osiguravaju** osigurava detaljne upute o načinu dobivanja dozvole **tipova** za stavljanje tipova vozila na tržište. Upute **Dokument s uputama** za podnošenje zahtjeva **u kojemu se** koje opisuju i objašnjavaju **zahtjevi** zahtjeve za **tu** dozvolu za stavljanje tipova vozila na tržište i navode **dokumenti** dokumente koji se moraju dostaviti podnositeljima zahtjeva **su na raspolaganju nudi se** besplatno. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost surađuju s Agencijom pri širenju takvih informacija. [Am. 114]

2. Međutim, ako Agencija **ili nacionalno tijelo za sigurnost izdaju** izda dozvolu za **vozilo**, stavljanje vozila na tržište istovremeno će izdati dozvolu **odgovarajućeg** tipa vozila. [Am. 115]

3. Vozilo koje je u skladu s tipom vozila za koje je već izdana dozvola za stavljanje **odgovarajućeg** tipa vozila na tržište, dobiva bez dodatnih provjera dozvolu za **vozilo** stavljanje vozila na tržište na temelju izjave o sukladnosti s tim tipom vozila, koju podnosi podnositelj zahtjeva. [Am. 116]

4. U slučaju izmjene odgovarajućih odredbi u TSI-jima ili nacionalnim pravilima na temelju kojih je izdana dozvola za stavljanje tipa **tip** vozila na tržište, u TSI-ju ili nacionalnom pravilu određuje se ostaje li već izdana dozvola za stavljanje tog tipa **tip** vozila na tržište i dalje važeća ili ju se mora obnoviti. Ako dozvolu treba obnoviti, provjere koje vrši Agencija mogu se odnositi samo na izmijenjene propise. Obnavljanje dozvole za stavljanje tipa vozila na tržište ne utječe na dozvole za stavljanje vozila na tržište koje su već izdane na temelju **prethodne** dozvole za stavljanje tog tipa **prethodnih dozvola za tipove** vozila na tržište. [Am. 117]

Srijeda, 26. veljače 2014.

5. Izjava o sukladnosti tipa vozila oblikuje se u skladu s Odlukom 2010/713/EU.
6. Izjava o sukladnosti tipa vozila oblikuje se u skladu s:
 - (a) postupcima provjere odgovarajućih TSI-ja za vozila koja su u skladu s TSI-jima;
 - (b) postupcima ocjenjivanja sukladnosti utvrđenima u modulima B+D i B+F Odluke 768/2008/EEZ za vozila koja nisu u skladu s TSI-jima. Kada je to primjereno, Komisija može donijeti provedbene akte kojima određuje ad hoc module za ocjenjivanje sukladnosti. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3.
7. Dozvole za stavljanje tipa vozila na tržište registriraju se u Europskom registru dozvola za stavljanje tipova vozila na tržište iz članka 44.

Članak 22.a

Suradnja Agencije i nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost

Za potrebe članaka 18., 20. i 22., Agencija može sklopiti sporazume o suradnji s nacionalnim tijelima nadležnim za sigurnost u skladu s člankom 69. Uredbe (EU) br. .../... [~~o osnivanju Europske agencije za željeznice Uredba o Agenciji~~].

Takvi sporazumi mogu biti posebni ili okvirni sporazumi te uključivati jedno ili više nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost. Sporazumi sadržavaju poseban opis zadataka i uvjeta za rezultate, vremenske rokove za njihovo postizanje te iznos pristojbi koje plaća podnositelj zahtjeva

Oni mogu uključivati i konkretne sporazume o suradnji u slučaju mreža koje zahtijevaju konkretnu stručnost iz zemljopisnih razloga, zbog uznapredovalog uvođenja ERTMS-a ili različitog kolosijeka ili iz povijesnih razloga, s ciljem smanjenja administrativnog opterećenja i troškova za podnositelja zahtjeva. Takvi sporazumi moraju biti sklopljeni prije nego što Agencija stekne pravo primiti zahtjeve u skladu s ovom Direktivom, a u svakom slučaju šest mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive.

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 46. u vezi s takvim sporazumima o suradnji. Ti delegirani akti usvajaju se najkasnije šest mjeseci od stupanja na snagu ove Direktive.

Pet godina nakon sklapanja prvog sporazuma o suradnji i svake sljedeće tri godine, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja izvješće s ocjenom sporazuma o suradnji sklopljenih s Agencijom. [Am. 118]

POGLAVLJE VI.

OBAVJEŠĆIVANJE TIJELA ZA OCJENJIVANJE SUKLADNOSTI

Članak 23.

Obavješćivanje

Države članice obavješćuju Komisiju i ostale države članice o tijelima koja su odgovorna za provođenje zadataka ocjenjivanja sukladnosti trećih strana sukladno ovoj Direktivi.

Članak 24.

Tijela koja provode prijavljivanje

1. Države članice imenuju tijelo koje provodi prijavljivanje koje je nadležno za utvrđivanje i provedbu postupaka potrebnih za ocjenjivanje i prijavljivanje tijela za ocjenjivanje sukladnosti i nadzor nad prijavljenim tijelima za ocjenjivanje sukladnosti, uključujući sukladnost s člancima 27. do 29.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Države članice mogu odlučiti da ocjenjivanje i praćenje iz stavka 1. provodi nacionalno akreditacijsko tijelo u smislu Uredbe (EZ) br. 765/2008 i u skladu s njom.
3. Ako tijelo koje provodi prijavljivanje delegira ili na drugi način povjeri ocjenjivanje, prijavljivanje ili praćenje iz stavka 1. tijelu koje nije tijelo javne vlasti, navedeno tijelo ima pravnu osobnost i ispunjava zahtjeve iz članka 25. Ono uvodi rješenja kojima se obuhvaćaju odgovornosti koje proizlaze iz njegovih aktivnosti.
4. Tijelo koje provodi prijavljivanje preuzima punu odgovornost za zadaće koje obavlja tijelo iz stavka 3.

Članak 25.

Zahtjevi u vezi s tijelima koja provode prijavljivanje

1. Tijelo koje provodi prijavljivanje uspostavlja se tako da ne dolazi do sukoba interesa s tijelima za ocjenjivanje sukladnosti.
2. Tijelo koje provodi prijavljivanje organizirano je i djeluje tako da čuva objektivnost i nepristranost svojih aktivnosti.
3. Tijelo koje provodi prijavljivanje organizirano je tako da svaku odluku koja se odnosi na prijavljivanje tijela za ocjenjivanje sukladnosti donose mjerodavne osobe različite od onih koje provode ocjenjivanje.
4. Tijelo koje provodi prijavljivanje ne nudi niti obavlja aktivnosti koje obavljaju tijela za ocjenjivanje sukladnosti kao ni usluge savjetovanja na tržišnoj ili konkurentskoj osnovi.
5. Tijelo koje provodi prijavljivanje štiti povjerljivost prikupljenih podataka.
6. Tijelo koje provodi prijavljivanje raspolaže dostatnim brojem stručnih djelatnika za ispravnu provedbu svojih zadaća.

Članak 26.

Obveze obavještavanja tijela koja provode prijavljivanje

Države članice obavještavaju Komisiju o svojim postupcima za ocjenjivanje i prijavljivanje tijela za ocjenjivanje sukladnosti te praćenju prijavljenih tijela i o svim promjenama u vezi s tim.

Komisija osigurava dostupnost tih podataka javnosti.

Članak 27.

Zahtjevi koji se odnose na tijela za ocjenjivanje sukladnosti

1. U svrhu prijavljivanja tijelo za ocjenjivanje sukladnosti ispunjava zahtjeve utvrđene u stavcima 2. do 7. i u člancima 28. i 29. Ti su zahtjevi također primjenjivi na tijela koja su imenovala države članice u skladu s člankom 13. stavkom 4.
2. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti osniva se u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i ima status pravne osobe.
3. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti sposobno je izvršavati sve zadatke ocjenjivanja sukladnosti koje mu je dodijelio relevantni TSI i za koje je prijavljeno, bez obzira na to obavlja li navedene zadatke samo ili se obavljaju u njegovo ime i pod njegovom odgovornošću.

U svakom trenutku, za svaki zasebni postupak ocjenjivanja sukladnosti i svaki tip ili kategoriju proizvoda za koje je prijavljeno, tijelo za ocjenjivanje sukladnosti ima na raspolaganju:

- (a) potrebno osoblje s tehničkim znanjem i s dostatnim i prikladnim iskustvom za obavljanje zadataka ocjenjivanja sukladnosti;
- (b) relevantne opise postupaka u skladu s kojima se ocjenjivanje sukladnosti provodi, a kojima se osigurava transparentnost i mogućnost ponavljanja tih postupaka. Ima uspostavljenu prikladnu politiku i postupke za razlikovanje zadataka koje izvršava kao prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti od drugih aktivnosti;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (c) prikladne postupke za obavljanje aktivnosti kojima se vodi računa o veličini poduzeća, sektoru u kojem djeluje, njegovoj strukturi, stupnju složenosti dotične tehnologije proizvoda te masovnoj ili serijskoj prirodi proizvodnoga procesa.

Raspolaže sredstvima potrebnim za ispravno obavljanje tehničkih i administrativnih zadataka povezanih s aktivnostima ocjenjivanja sukladnosti te ima pristup svojoj potrebnoj opremi ili postrojenjima.

4. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti sklapaju osiguranje od odgovornosti, osim ako odgovornost preuzme država u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili ako je za ocjenjivanje sukladnosti izravno odgovorna sama država članica.

5. Osoblje tijela za ocjenjivanje sukladnosti čuva profesionalnu tajnu s obzirom na sve informacije dobivene tijekom obavljanja zadataka na temelju relevantnog TSI-ja ili drugih odredaba nacionalnog zakonodavstva, osim u odnosu na nadležna tijela države članice u kojoj se obavljaju aktivnosti. Vlasnička su prava zaštićena.

6. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti sudjeluju u relevantnim aktivnostima normizacije i aktivnostima koordinacijske skupine prijavljenoga tijela osnovane u skladu s mjerodavnim zakonodavstvom Unije ili osiguravaju da je njihovo osoblje koje obavlja ocjenjivanje informirano o tim aktivnostima, te kao opće smjernice primjenjuju administrativne odluke i dokumente nastale kao rezultat rada te skupine.

7. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti sudjeluju u aktivnostima *ad hoc* radne skupine ERTMS utvrđene člankom 25. Uredbe (EU) br. .../... [o osnivanju Europske agencije za željeznice Uredba o Agenciji] ili osiguravaju da osoblje koje ocjenjuje sukladnost bude obaviješteno o tim aktivnostima. Slijede smjernice koje su rezultat rada te skupine. Ako smatraju da je neprikladno ili nemoguće primijeniti ih, tijela za ocjenjivanje sukladnosti svoje primjedbe daju na uvid *ad hoc* radnoj skupini ERTMS radi stalnog poboljšanja smjernica.

Članak 28.

Nepristranost tijela za ocjenjivanje sukladnosti

1. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti jest tijelo koje ima svojstvo treće strane i neovisno je o organizaciji ili proizvođaču čiji proizvod ocjenjuje.

Tijelo koje je dio poslovne udruge ili strukovnog saveza koji zastupa poduzeća uključena u projektiranje, proizvodnju, isporuku, sklapanje, upotrebu ili održavanje proizvoda koje ono ocjenjuje može se smatrati tijelom za ocjenjivanje sukladnosti pod uvjetom da je dokazana njegova neovisnost i nepostojanje sukoba interesa.

2. Zajamčena je nepristranost tijela za ocjenjivanje sukladnosti, njihovog najvišeg rukovodstva i osoblja koje obavlja ocjenjivanje.

3. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti, njegovo najviše rukovodstvo i osoblje odgovorno za provedbu ocjenjivanja sukladnosti nisu projektant, proizvođač, dobavljač, ugraditelj, kupac, vlasnik, korisnik ili održavatelj proizvoda koje ocjenjuju, kao niti ovlašteni predstavnik bilo koje od tih stranaka. To ne isključuje upotrebu ocijenjenih proizvoda koji su potrebni za rad tijela za ocjenjivanje sukladnosti ili upotrebu takvih proizvoda u osobne svrhe.

4. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti, njegovo najviše rukovodstvo i osoblje odgovorno za provedbu ocjenjivanja sukladnosti nisu izravno uključeni u projektiranje, proizvodnju ili izgradnju, marketing, ugrađivanje, upotrebu ili održavanje tih proizvoda niti predstavljaju stranke koje sudjeluju u tim aktivnostima. Ne sudjeluju ni u kakvoj aktivnosti koja može biti u sukobu s neovisnošću njihove prosudbe ili poštenjem u odnosu na poslove ocjenjivanja sukladnosti za koje su prijavljeni. To se posebno odnosi na usluge savjetovanja.

5. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti osiguravaju da aktivnosti njihovih tvrtki kćeri ili podizvođača ne utječu na povjerljivost, objektivnost ili nepristranost njihovog ocjenjivanja sukladnosti.

Srijeda, 26. veljače 2014.

6. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti i njihovo osoblje provode ocjenjivanje sukladnosti na najvišem stupnju profesionalnog poštenja i potrebne tehničke stručnosti u određenom području, bez pritiska i poticaja, posebno financijskih, koji bi mogli utjecati na njihovu prosudbu ili rezultate njihovog ocjenjivanja sukladnosti, posebno u vezi s osobama ili skupinama osoba koje su zainteresirane za rezultate tih aktivnosti.

Članak 29.

Osoblje tijela za ocjenjivanje sukladnosti

1. Osoblje odgovorno za ocjenjivanje sukladnosti ima sljedeće vještine:
 - (a) dobro tehničko i stručno obrazovanje kojim su obuhvaćene sve aktivnosti ocjenjivanja sukladnosti za koje je tijelo za ocjenjivanje sukladnosti prijavljeno, **kao i osposobljavanje u vezi s pitanjima dostupnosti; [Am. 119]**
 - (b) zadovoljavajuće poznavanje zahtjeva povezanih s ocjenjivanjima koja provode i odgovarajuće ovlaštenje za provedbu tih ocjenjivanja;
 - (c) odgovarajuće znanje i razumijevanje osnovnih zahtjeva, primjenjivih usklađenih standarda i relevantnih odredaba zakonodavstva Unije te provedbenih propisa;
 - (d) sposobnost izrade potvrda, bilješki i izvještaja kojima se dokazuje da su ocjenjivanja izvršena.
2. Naknada za rad najvišeg rukovodstva i osoblja koje obavlja ocjenjivanje u tijelu za ocjenjivanje sukladnosti ne ovisi o broju provedenih ocjenjivanja ili o njihovim rezultatima.

Članak 30.

Pretpostavka o sukladnosti tijela za ocjenjivanje sukladnosti

Ako tijelo za ocjenjivanje sukladnosti dokaže da ispunjava kriterije propisane mjerodavnim usklađenim standardima ili njihovim dijelovima na koje se upućuje u *Službenom listu Europske unije*, smatra se da ono ispunjava zahtjeve utvrđene člancima 27. do 29. ako su ti zahtjevi obuhvaćeni važećim usklađenim standardima.

Članak 31.

Društva kćeri i podizvođači tijela za ocjenjivanje sukladnosti

1. Ako prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti dodijeli podizvođaču određene zadatke povezane s ocjenjivanjem sukladnosti ili se opredijeli za društvo kćer, ono osigurava da podizvođač ili društvo kćer ispunjava zahtjeve utvrđene u člancima 27. do 29. i obavještava tijelo koje provodi prijavljivanje na odgovarajući način.
2. Prijavljena tijela preuzimaju potpunu odgovornosti za zadatke koje obavljaju podizvođači ili društva kćeri bez obzira na njihov poslovni nastan.
3. Aktivnosti prijavljenih tijela mogu se dati podizvođaču ili ih može obaviti društvo kćer samo uz pristanak klijenta.
4. Prijavljena tijela stavljaju na raspolaganje tijelu koje provodi prijavljivanje odgovarajuće dokumente koji se odnose na ocjenjivanje kvalifikacija podizvođača ili društva kćeri i poslova koje obavljaju u skladu s relevantnim TSI-jem.

Članak 32.

Akreditirana interna tijela

1. Poduzeće koje podnosi zahtjev može se koristiti akreditiranim internim tijelom za ocjenjivanje sukladnosti radi provedbe postupaka iz modula A1, A2, C1 ili C2 određenih u Prilogu II. Odluci 768/2008/EZ i iz modula CA1 i CA2 određenih u Prilogu I. Odluci 2010/713/EZ. To je tijelo zaseban dio poduzeća koje podnosi zahtjev i ne sudjeluje u projektiranju, proizvodnji, isporuci, ugrađivanju, upotrebi i održavanju proizvoda koje ocjenjuje.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Akreditirano interno tijelo ispunjava sljedeće zahtjeve:
 - (a) Akreditirano je u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008.
 - (b) Tijelo i njegovo osoblje raspoznaju se na razini organizacije, a unutar poduzeća čiji su dio koriste metode izvještavanja kojima se osigurava njihova nepristranost, koja se dokazuje relevantnom nacionalnom akreditacijskom tijelu.
 - (c) Ni tijelo ni njegovo osoblje nisu odgovorni za projektiranje, proizvodnju, isporuku, ugrađivanje, rad i održavanje proizvoda koje ocjenjuju niti obavljaju aktivnosti koje mogu biti u sukobu s neovisnošću njihove prosudbe ili poštenjem u odnosu na njihovo ocjenjivanje.
 - (d) Tijelo pruža svoje usluge isključivo poduzeću čiji je ono dio.
3. Akreditirano interno tijelo ne prijavljuje se državama članicama ili Komisiji, već informacije o njegovoj akreditaciji pružaju poduzeća čiji je ono dio ili nacionalno akreditacijsko tijelo obavještava tijelo koje provodi prijavljivanje na njegov zahtjev.

Članak 33.

Zahtjev za prijavljivanje

1. Tijelo za ocjenjivanje sukladnosti podnosi zahtjev za prijavljivanje tijelu koje provodi prijavljivanje u državi članici u kojoj ima poslovni nastan.
2. Tom zahtjevu prilaže se opis ocjenjivanja sukladnosti, modul ili moduli za ocjenjivanje sukladnosti i proizvod ili proizvodi za koje navedeno tijelo tvrdi da je nadležno, te potvrda o akreditaciji, ako postoji, koju je izdalo nacionalno akreditacijsko tijelo kojom se potvrđuje da tijelo za ocjenjivanje sukladnosti ispunjava zahtjeve iz članka 27. do 29.
3. Ako navedeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti ne može dostaviti potvrdu o akreditaciji, ono tijelu koje provodi prijavljivanje dostavlja kao dokaz sve dokumente potrebne za provjeru, priznavanje i redovno praćenje njegove sukladnosti sa zahtjevima iz članka 27. do 29.

Članak 34.

Postupak prijavljivanja

1. Tijela koja provode prijavljivanje mogu prijaviti samo ona tijela za ocjenjivanje sukladnosti koja ispunjavaju zahtjeve iz članka 27. do 29.
2. Ona obavještavaju Komisiju i druge države članice koristeći se elektroničkim alatom za prijavljivanje koji je izradila Komisija i koja njime upravlja.
3. Prijavljivanje uključuje sve pojedinosti ocjenjivanja sukladnosti, modul ili module za ocjenjivanje sukladnosti, određeni proizvod ili proizvode te relevantnu potvrdu o stručnosti.
4. Ako se prijavljivanje ne temelji na potvrdi o akreditaciji iz članka 31. stavka 2., tijelo koje provodi prijavljivanje dostavlja Komisiji i ostalim državama članicama kao dokaz dokumente kojima se potvrđuje stručnost tijela za ocjenjivanje sukladnosti i mjere na snazi čime se osigurava da će se tijelo redovito pratiti i da će nastaviti ispunjavati zahtjeve iz članka 27. do 29.
5. Tijelo o kojem je riječ može obavljati aktivnosti prijavljenog tijela za ocjenjivanje sukladnosti samo ako Komisija i druge države članice ne podnesu prigovor u roku od dva tjedna od prijavljivanja ako je upotrijebljena potvrda o akreditaciji ili u roku od dva mjeseca od prijavljivanja ako akreditacija nije upotrijebljena.
6. Komisija i druge države članice obavještavaju se o svakoj naknadnoj relevantnoj promjeni u prijavljivanju.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 35.

Identifikacijski brojevi i popisi prijavljenih tijela za ocjenjivanje sukladnosti

1. Komisija dodjeljuje identifikacijski broj prijavljenom tijelu za ocjenjivanje sukladnosti.

Prijavljenom tijelu za ocjenjivanje sukladnosti dodjeljuje se jedan identifikacijski broj čak i ako je ono prijavljeno na temelju nekoliko akata Unije.

2. Komisija objavljuje popis tijela prijavljenih na temelju ove Direktive, uključujući identifikacijske brojeve koji su im dodijeljeni i aktivnosti za koje su prijavljena.

Komisija osigurava ažuriranje navedenog popisa.

Članak 36.

Promjene u prijavljivanju

1. Ako je tijelo koje provodi prijavljivanje utvrdilo ili je obaviješteno o tome da prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti više ne ispunjava zahtjeve iz članaka 27. do 29. ili da ne može ispuniti svoje obveze, ono ograničava, obustavlja ili povlači prijavu, ako je potrebno, ovisno o ozbiljnosti neispunjavanja tih zahtjeva ili obveza. Ono o tome bez odlaganja obavještava Komisiju i ostale države članice.

2. U slučaju ograničenja, obustave ili povlačenja prijave, ili ako je prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti prestalo s radom, država članica koja provodi prijavljivanje poduzima odgovarajuće korake kako bi osigurala da dokumentaciju obradi drugo prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti ili da na zahtjev odgovornih tijela koja provode prijavljivanje i tijela za nadzor nad tržištem bude njima na raspolaganju.

Članak 37.

Osporavanje stručnosti prijavljenog tijela

1. Komisija istražuje sve slučajeve u kojima sumnja ili je upozorena na sumnju u stručnost prijavljenog tijela za ocjenjivanje sukladnosti ili njegovog redovnog ispunjavanja preuzetih zahtjeva i obveza.
2. Država članica koja provodi prijavljivanje na zahtjev dostavlja Komisiji sve podatke koji se odnose na osnovu za prijavljivanje ili održavanje stručnosti dotičnog tijela.
3. Komisija osigurava da se sa svim osjetljivim podacima dobivenim tijekom njezinog istraživanja postupa povjerljivo.
4. Ako Komisija utvrdi da prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti ne zadovoljava ili više ne zadovoljava zahtjeve za prijavljivanje, o tome obavještava državu članicu koja provodi prijavljivanje i od nje zahtijeva da poduzme potrebne popravne mjere, uključujući povlačenje prijave ako je to potrebno.

Članak 38.

Radne obveze prijavljenih tijela

1. Prijavljena tijela ocjenjuju sukladnost u skladu s postupcima ocjenjivanja sukladnosti iz relevantnog TSI-ja.
2. Ocjenjivanja sukladnosti provode se razmjerno tako da se izbjegnu nepotrebna opterećenja gospodarskih subjekata. Tijela za ocjenjivanje sukladnosti obavljaju svoje aktivnosti vodeći računa o veličini poduzeća, sektoru u kojem djeluje, njegovoj strukturi, stupnju složenosti dotične tehnologije proizvoda te masovnoj ili serijskoj prirodi proizvodnoga procesa.

Pri tome oni ipak djeluju s ciljem ocjenjivanja sukladnosti proizvoda s odredbama ove Direktive.

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Ako prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti utvrdi da proizvođač ne ispunjava zahtjeve utvrđene relevantnim TSI-jem, odgovarajućim usklađenim standardima ili tehničkim specifikacijama, ono zahtijeva da proizvođač poduzme odgovarajuće popravne mjere i ne izda potvrdu o sukladnosti.
4. Ako prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti tijekom praćenja sukladnosti nakon izdavanja potvrde utvrdi da proizvod više ne ispunjava relevantni TSI, odgovarajuće usklađene standarde ili tehničke specifikacije, ono zahtijeva da proizvođač poduzme odgovarajuće popravne mjere i ako je to potrebno, obustavlja ili povlači potvrdu.
5. Ako popravne mjere nisu poduzete ili nemaju traženi učinak, prijavljeno tijelo za ocjenjivanje sukladnosti po potrebi ograničava, obustavlja ili povlači potvrde.

Članak 39.

Obveza obavještavanja za prijavljena tijela

1. Prijavljena tijela obavještavaju tijelo koje provodi prijavljivanje o sljedećem:
 - (a) o svakom odbijanju, ograničenju, ukidanju ili povlačenju potvrde;
 - (b) o svim okolnostima koje utječu na područje prijavljivanja i uvjete za prijavljivanje;
 - (c) o svakom zahtjevu za dostavu podataka koji su primili od tijela za nadzor nad tržištem u vezi s ocjenjivanjem sukladnosti;
 - (d) na zahtjev, o ocjenjivanju sukladnosti obavljenom na području za koje su prijavljeni i svakoj drugoj obavljenoj aktivnosti, uključujući prekogranične aktivnosti i ugovore s podizvođačima.
2. Prijavljena tijela osiguravaju drugim tijelima koja su prijavljena u skladu s ovom Direktivom i koja provode slične aktivnosti ocjenjivanja sukladnosti kojima su obuhvaćeni isti proizvodi relevantne informacije o pitanjima u vezi s negativnim i, na zahtjev, pozitivnim rezultatima ocjenjivanja sukladnosti.
3. Prijavljena tijela dostavljaju Agenciji EZ potvrde o provjeri podsustava, EZ potvrde o sukladnosti interoperabilnih sastavnih dijelova i EZ potvrde o prikladnosti za upotrebu interoperabilnih sastavnih dijelova.

Članak 40.

Razmjena iskustva

Komisija organizira razmjenu iskustava među nacionalnim tijelima država članica koja su odgovorna za politiku prijavljivanja.

Članak 41.

Koordinacija prijavljenih tijela

Komisija osigurava odgovarajuću koordinaciju i suradnju među tijelima koja su prijavljena u skladu s ovom Direktivom te pravilno upravljanje u obliku resorne skupine prijavljenih tijela. Agencija podupire aktivnosti prijavljenih tijela u skladu s člankom 20. Uredbe (EU) br. .../... [o osnivanju Europske agencije za željeznice Uredba o Agenciji].

Države članice osiguravaju da tijela koja su prijavile sudjeluju u radu te skupine izravno ili preko imenovanih zastupnika.

Srijeda, 26. veljače 2014.

POGLAVLJE VII.

REGISTRI

Članak 42.

Sustav numeriranja vozila

1. Svako vozilo koje se stavlja u promet u željezničkom sustavu Unije ima europski broj vozila (EBV) koji mu dodjeljuje **Agencija u vrijeme izdavanja dozvole nacionalno tijelo za sigurnost nadležno za relevantan teritorij prije stavljanja vozila u promet.** [Am. 120]
2. Željeznički prijevoznici koji upravljaju vozilom osiguravaju da je vozilo označeno dodijeljenim EBV-om **i odgovorni su za ispravnu registraciju vozila.** [Am. 121]
3. EBV je utvrđen u Odluci Komisije 2007/756/EZ ⁽¹⁾.
4. Vozilu se EBV dodjeljuje samo jednom, osim ako nije navedeno drukčije u Odluci 2007/756/EZ.
5. Bez obzira na stavak 1. u slučaju vozila koja prometuju ili namjeravaju prometovati iz trećih zemalja ili u treće zemlje, u kojima je širina kolosijeka drukčija od one na glavnoj željezničkoj mreži unutar Unije, države članice mogu dozvoliti promet vozilima koja su jasno označena na temelju drukčijeg sustava šifriranih oznaka.

Članak 43.

Nacionalni registri vozila

1. Svaka država članica vodi registar vozila koja su stavljena u promet na njezinom teritoriju. Registar ispunjava sljedeće kriterije:
 - (a) ispunjava zajedničke specifikacije iz stavka 2.;
 - (b) ažurira ga tijelo koje je neovisno o svim željezničkim prijevoznicima;
 - (c) ~~javan je dostupan je nacionalnim tijelima za sigurnost i istražnim tijelima određenim u člancima 16. i 21. Direktive [../...] o sigurnosti željezničkog sustava u Uniji; također je dostupan, kao odgovor na svaki utemeljen zahtjev, regulatornim tijelima iz članaka 55. i 56. Direktive 2012/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenog 2012. kojom se uspostavlja jedinstveni europski željeznički prostor ⁽²⁾, Agenciji, željezničkom prijevozniku i upraviteljima infrastrukture, kao i onim osobama ili organizacijama koje vozila registriraju ili koje su navedene u registru.~~ [Am. 122]
2. Komisija preko provedbenih akata donosi zajedničke specifikacije sadržaja, oblika podataka, funkcionalne i tehničke arhitekture, načina rada, uključujući načine razmjene podataka te pravila za unosenje i pretraživanje podataka za nacionalne registre vozila. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3.

2a. Za svako vozilo se u registru navode najmanje sljedeći podaci:**(a) EBV;****(b) upućivanja na izjavu o provjeri i tijelo koje ju je izdalo;**

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2007/756/EZ of 9. studenoga 2007. o donošenju zajedničke specifikacije nacionalnog registra vozila u skladu s člankom 14. stavcima 4. i 5. direktiva 96/48/EZ i 2001/16/EZ (SL L 305, 23.11.2007., str. 30).

⁽²⁾ SL L 343 od 14.12.2012., str. 32.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (c) *podaci o upravitelju i vlasniku vozila;*
- (d) *ograničenja u vezi s načinom uporabe vozila;*
- (e) *subjekt koji je odgovoran za održavanje.* [Am. 123]

3. Vlasnik registracije **nacionalnom nadležnom** tijelu za sigurnost svake države članice u kojoj je vozilo **korišteno** ~~stavljeno u promet~~ odmah prijavljuje svaku promjenu podataka unesenih u nacionalni registar vozila, uništenje vozila ili svoju odluku da vozilo više ne registrira. [Am. 124]

4. ~~Sve dok nacionalni registri vozila država članica ne budu povezani,~~ Svaka država članica ažurira svoj registar promjena koje je u svoj registar unijela druga država članica, s obzirom na podatke koji je se tiču. [Am. 125]

5. U slučaju vozila koja su prvi put stavljena u promet u trećoj zemlji, a potom **korištena** u državi članici, ta država članica osigurava da se podaci o vozilu mogu dobiti preko nacionalnog registra vozila ~~ili određaba međunarodnog sporazuma.~~ [Am. 126]

5a. Nacionalni registri vozila uključuju se u europski registar vozila nakon isteka prijelaznog razdoblja iz članka 50. a, osim u slučajevima navedenima u članku 20. stavku 9.a pod uvjetima utvrđenima tim člankom. Komisija provedbenim aktima utvrđuje vrstu formata dokumenta. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3. [Am. 127]

Članak 43.a

Europski registar vozila

1. *Agencija vodi registar vozila koja su stavljena u promet u Uniji. Taj registar ispunjava sljedeće kriterije:*

- (a) *ispunjava zajedničke specifikacije iz stavka 2.;*
- (b) *ažurira ga Agencija;*
- (c) *javan je.*

2. *Komisija preko provedbenih akata donosi zajedničke specifikacije sadržaja, oblika podataka, funkcionalne i tehničke arhitekture, načina rada, uključujući načine razmjene podataka te pravila za unošenje i pretraživanje podataka za europske registre vozila. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3.*

3. *Vlasnik registracije Agenciji odmah prijavljuje svaku promjenu podataka unesenih u europski registar vozila, uništenje vozila ili svoju odluku da vozilo više ne registrira.*

4. *Za svako vozilo se u registru navode najmanje sljedeći podaci:*

- (a) *EBV;*
- (b) *upućivanje na izjavu „EZ” o provjeri i tijelo koje ju je izdalo;*
- (c) *upućivanje na europski registar odobrenih tipova vozila iz članka 44.;*
- (d) *podaci o upravitelju i vlasniku vozila;*
- (e) *ograničenja u vezi s načinom uporabe vozila;*
- (f) *subjekt koji je odgovoran za održavanje.*

Kada Agencija izdaje, obnavlja, mijenja, obustavlja ili ukida dozvolu za vozilo, dužna je odmah ažurirati registar.

Srijeda, 26. veljače 2014.

5. U slučaju vozila koja su prvi put korištena u trećoj zemlji, a potom u državi članici, ta država članica osigurava da se podaci o vozilu, uključujući barem podatke o vlasniku vozila, subjektu koji je zadužen za održavanje te ograničenjima u vezi s tim kako se vozilo smije upotrebljavati, mogu dobiti preko europskog registra vozila ili odredaba međunarodnog sporazuma. [Am. 128]

Članak 44.

Europski registar odobrenja za stavljanje tipova vozila na tržište

1. Agencija uspostavlja i vodi registar odobrenja za stavljanje tipova vozila na tržište izdanih u skladu s člankom 22. Registar ispunjava sljedeće kriterije:

- (a) javan je i dostupan u elektroničkom obliku;
- (b) spunjava zajedničke specifikacije iz stavka 3.;
- (c) povezan je sa svim nacionalnim registrima vozila. [Am. 129]

2. Komisija preko provedbenih akata donosi zajedničke specifikacije sadržaja, oblika podataka, funkcionalne i tehničke arhitekture, načina rada i pravila za unošenje i pretraživanje podataka za registre odobrenja za stavljanje tipova vozila na tržište. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3.

2a. Taj registar mora obuhvaćati barem sljedeće pojedinosti za svaki tip vozila:

- (a) tehničke značajke tipa vozila, kao što su naznačene u odgovarajućim TSI-jevima;
- (b) naziv proizvođača;
- (c) datume i upućivanja kasnije dozvole za taj tip vozila, uključujući i sva ograničenja ili povlačenja,
- (d) značajke oblikovanja namijenjene osobama sa smanjenom pokretljivošću i osobama s invaliditetom;
- (e) podaci o vlasniku i upravitelju vozila;

Kada Agencija izdaje, obnavlja, mijenja, obustavlja ili ukida dozvolu za stavljanje tipova vozila u promet, dužna je ažurirati registar bez odlaganja. [Am. 130]

Članak 45.

Registar infrastrukture

1. Svaka država članica ~~objavljuje~~ **osigurava da je objavljen** registar infrastrukture u kojem se navode vrijednosti mrežnih parametara svakog podsustava ili dijela određenog podsustava. [Am. 131]

2. Vrijednosti parametara zabilježenih u registru infrastrukture upotrebljavaju se u kombinaciji s vrijednostima parametara zabilježenih pri odobrenju stavljanja vozila na tržište radi provjere tehničke usklađenosti između vozila i mreže.

3. U registru infrastrukture mogu biti utvrđeni uvjeti upotrebe stabilnih postrojenja i ostala ograničenja, **uključujući privremena ograničenja koja se primjenjuju na duže od šest mjeseci. [Am. 132]**

4. Svaka država članica ~~ažurira registar~~ **osigurava ažuriranje registra** infrastrukture u skladu s Provedbenom odlukom Komisije 2011/633/EU⁽¹⁾. [Am. 133]

⁽¹⁾ Provedbena odluka Komisije 2011/633/EU od 15. rujna 2011. o zajedničkim specifikacijama registra željezničke infrastrukture (SL L 256, 1.10.2011., str. 1).

Srijeda, 26. veljače 2014.

5. S registrom infrastrukture ~~možu se povezati~~ **povezuju se** drugi registri, na primjer registar dostupnosti **za osobe s invaliditetom i osobe sa smanjenom pokretljivošću.** [Am. 134]

6. Komisija preko provedbenih akata donosi zajedničke specifikacije sadržaja, oblika podataka, funkcionalne i tehničke arhitekture, načina rada i pravila za unošenje i pretraživanje podataka za registar infrastrukture. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 48. stavka 3.

POGLAVLJE VIII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 46.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 4. stavka 2., i članka 5. stavka 10. **članka 8. stavka 2., članka 15. stavka 7.a, članka 20. stavka 7. i članka 22.a stavka 4.** dodjeljuje se Komisiji na ~~neograničeno vrijeme od datuma razdoblje od pet godina od datuma~~ stupanja na snagu ove **Direktive.**

Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produžuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produženju ne usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja. [Am. 135]

3. Europski parlament ili Vijeće može u svakom trenutku opozvati delegirane ovlasti iz članka **4 stavka 2., članka 5. stavka 10, članka 8 stavka 2., članka 15. stavka 7.a, članka 20. stavka 7. i članka 22.a stavka 4.** ~~stavka 2. i članka 5. stavka 3.~~ Odlukom o opozivu prestaje delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Odluka počinje proizvoditi pravne učinke dan nakon objave u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum koji je u njoj naveden. Odluka ne utječe na pravovaljanost delegiranih akata koji su već stupili na snagu.

4. Čim Komisija donese delegirani akt, dostavlja ga istovremeno Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen u skladu s **člankom 4. stavkom 2., člankom 5. stavkom 10., člankom 8. stavkom 2., člankom 15. stavkom 7.a, člankom 20. stavkom 7. i člankom 22.a stavkom 4.** ~~4. stavkom 2. i člankom 5. stavkom 3.~~ stupa na snagu samo ako se tomu ne usprotive ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca po obavještanju Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće izvijestili Komisiju da se ne protive. To se razdoblje produžuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 47.

Hitni postupak

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka odmah stupaju na snagu i primjenjuju se ako nije uloženi nikakav prigovor u skladu sa stavkom 2. U priopćenju Europskom parlamentu i Vijeću o delegiranom aktu navode se razlozi korištenja hitnog postupka.

2. Europski parlament ili Vijeće mogu se protiviti delegiranom aktu u skladu s postupkom iz članka 46. stavka 5. U tom slučaju Komisija stavlja izvan snage akt odmah nakon što je Europski parlament ili Vijeća obavijesti o odluci o protivljenju.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 48.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor osnovan prema članku 21. Direktive Vijeća 96/48/EZ ⁽¹⁾. Taj odbor smatra se odborom u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri pozivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri pozivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Pri pozivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 49.

Obrazloženje

U svakoj se odluci donesenoj na temelju ove Direktive u vezi s ocjenjivanjem sukladnosti ili prikladnosti za upotrebu interoperabilnih sastavnih dijelova, pregleda podsustava koji sačinjavaju željeznički sustav i svakoj odluci donesenoj na temelju članka 6., 11. i 16. detaljno navode razlozi na kojima se temelji. O njoj se, što je prije moguće, obavještava dotična strana, zajedno s navođenjem pravnih lijekova koji postoje prema važećem zakonu u dotičnoj državi članici te o rokovima za njihovu upotrebu.

Članak 49.a

Sankcije

Komisija je ovlaštena usvojiti delegirane akte u skladu s člankom 46. kako bi ustanovila pravila o sankcijama za nepoštovanje vremenskih rokova određenih u ovoj Uredbi za usvajanje odluka Agencije. Također utvrđuje sustav naknade štete u slučaju da Odbor za žalbe predviđen Uredbom (EU) br. .../... [Uredbom o Agenciji] presudi u korist adresata odluke Agencije. Sankcije i naknade moraju biti učinkovite, razmjerne, nediskriminirajuće i odvrćajuće. [Am. 136]

Članak 50.

Izvješća i informacije

1. Komisija svake tri godine, a prvi put ~~tri~~ **dvije** godine nakon objavljivanja ove Direktive, obavještava Europski parlament i Vijeće o postignutom napretku u ostvarivanju interoperabilnosti željezničkog sustava. To izvješće također sadrži analizu slučajeva iz članka 7. i primjene Poglavlja V. **Na temelju rezultata izvješća Komisija predlaže poboljšanja i mjere jačanja uloge Agencije u ostvarivanju interoperabilnosti. [Am. 137]**

1a. Dvije godine nakon objavljivanja ove Direktive i nakon savjetovanja s dotičnim sudionicima, Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o funkcioniranju Agencije i njezinu napretku u izvršavanju novih dužnosti. [Am. 138]

2. Agencija izrađuje i redovito ažurira instrument kojim je moguće, na zahtjev države članice, **Europskog parlamenta** ili Komisije, pregledati razinu interoperabilnosti željezničkog sustava. U tom se instrumentu koriste informacije koje su dostupne u registrima predviđenim u Poglavlju VII. **[Am. 139]**

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 96/48/EZ od 23. srpnja 1996. o interoperabilnosti transeuropskog željezničkog sustava velikih brzina (SL L 235, 17.9.1996., str. 6).

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 50.a

Prijelazni režim

Ne dovodeći u pitanje članak 20. stavak 9.a, četiri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive, dozvole za vozila iz članka 20. i 22. dodjeljuje Agencija. Tijekom prijelaznog razdoblja, dozvolu za vozilo može izdati Agencija ili nacionalno tijelo nadležno za sigurnost, prema odluci podnositelja zahtjeva.

Agencija ima potreban organizacijski kapacitet i stručnost za obavljanje svih svojih funkcija u skladu s člancima 18., 20. i 22. najkasnije četiri godine od stupanja na snagu ove Direktive.

Kako bi ispunila svoje obveze, Agencija može sklopiti sporazume o suradnji s nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnost u skladu s člankom 22.a. [Am. 140]

Članak 51.

Prijelazni sustav za stavljanje vozila u promet

1. Države članice mogu nastaviti primjenjivati odredbe utvrđene u Poglavlju V. Direktive 2008/57/EZ ~~dvije godine~~ **jednu godinu** nakon datuma stupanja na snagu] [Am. 141]
2. Dozvole za stavljanje vozila u promet koje su izdane u skladu sa stavkom 1., uključujući dozvole izdane na temelju međunarodnih sporazuma, posebno RIC-a (Regolamento Internazionale Carrozze) i RIV-a (Regolamento Internazionale Veicoli), ostaju i dalje na snazi u skladu s uvjetima pod kojima su dozvole izdane.
3. Vozila koja su dobila dozvolu za stavljanje u promet u skladu sa stavicima 1. i 2. moraju dobiti dozvolu za stavljanje na tržište kako bi prometovala na jednoj mreži ili više mreža koje nisu obuhvaćene njihovom dozvolom. Stavljanje vozila u promet na tim dodatnim mrežama podliježe odredbama članka 21.

Članak 52.

Ostale prijelazne odredbe

Prilozi IV., V., VI., VII. i IX. Direktivi 2008/57/EZ primjenjuju se do datuma primjene odgovarajućih ~~provedbenih~~ **delegiranih** akata iz članka 8. stavka 2. i članka 15. **stavka 7.a te provedbenih akata iz članka** 14. stavka 8., članka 15. stavka 7. te članka 7. stavka 3. ove Direktive. [Am. 142]

Članak 53.

Preporuke i mišljenja Agencije

Agencija daje preporuke i mišljenja u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. .../... [Uredba o Agenciji] radi provedbe ove Direktive. Te preporuke i mišljenja služe kao temelj za sve mjere Unije donesene u skladu s ovom Direktivom.

Članak 54.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 1., člankom 2., člankom 7. stavicima 1. do 4., člankom 11. stavkom 1., člankom 13., člankom 14. stavicima 1. do 7., člankom 15. stavicima 1. do 6., člancima 17. do 21., člankom 22. stavicima 3. do 7., člancima 23. do 36., člankom 37. stavkom 2., člankom 38., člankom 39., člancima 41. do 43., člankom 45. stavicima 1. do 5., člankom 51. i Prilozima I. do III. najkasnije ~~dvije godine~~ **jednu godinu** nakon datuma stupanja na snagu]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera i korelacijsku tablicu između tih mjera i ove Direktive. Korelacijske tablice potrebne su kako bi omogućile svim sudionicima da jasno utvrde relevantne odredbe koje se primjenjuju na nacionalnoj razini za provedbu ove Direktive. [Am. 143]

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Također sadržavaju izjavu prema kojoj se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive koje se ovom Direktivom stavljaju izvan snage smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice utvrđuju način takvog upućivanja i način oblikovanja te izjave.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Države članice Komisiji šalju tekst glavnih odredbi nacionalnog zakonodavstva koje donesu na području obuhvaćenom ovom Direktivom.

3. Obveza prenošenja u svoje zakonodavstvo i provedba članka 13., članka 14. stavaka 1. do 7., članka 15. stavaka 1. do 6., članka 17. do 21., članka 42., članka 43., članka 45. stavaka 1. do 5. i članka 51. ove Direktive ne odnosi se na Republiku Cipar i Republiku Maltu sve dok se na njihovom teritoriju ne uspostavi željeznički sustav.

Međutim, čim javni ili privatni subjekt podnese službeni zahtjev za izgradnju željezničke pruge, kojom će upravljati jedan željeznički prijevoznik ili više njih, dotična država članica u roku od godinu dana od primitka zahtjeva priprema zakonodavstvo za provedbu članka iz prvog podstavka.

Članak 55.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 2008/57/EZ izmijenjena direktivama navedenima u Dijelu A. Priloga II. stavlja se izvan snage [~~dvije godine~~ **jednu godinu** nakon datuma stupanja na snagu] ne dovodeći u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za prenošenje direktiva navedenih u Dijelu B. Priloga IV. u nacionalno zakonodavstvo. [**Am. 144**]

Upućivanja na direktive stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga V.

Članak 56.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članci 3. do 10., članak 11. stavci 2., 3. i 4., članak 12. i članak 16. primjenjuju se [dvije godine nakon datuma stupanja na snagu].

Članak 57.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u...

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG I.

Elementi željezničkog sustava Unije

1. Mreža

U smislu ove Direktive mreža Unije uključuje **mrežu pruga velike brzine utvrđenu točkama (a), (b) i (c) i mrežu konvencionalnih pruga utvrđenu točkama od (d) do (i)**:

- (a) posebno izgrađene pruge velikih brzina opremljene za brzine uglavnom od 250 km/h ili veće, **koje u odgovarajućim okolnostima omogućuju dosezanje brzina preko 300 km/h**,
- (b) posebno modernizirane pruge **za velike brzine** velikih brzina opremljene za brzine reda od oko 200 km/h,
- (c) posebno modernizirane pruge velikih brzina koje imaju posebne značajke zbog topografskih, reljefnih ili urbanističkih ograničenja, kojima se brzina mora prilagoditi u svakom pojedinom slučaju. Ta kategorija uključuje pruge za međusobno povezivanje mreža pruga velikih brzina i konvencionalnih pruga, pruge kroz kolodvore, pristupe terminalima, opskrbne terminale itd. po kojima vozila velikih brzina voze konvencionalnim brzinama.
- (d) konvencionalne pruge namijenjene putničkom prometu,
- (e) konvencionalne pruge namijenjene mješovitom prometu (prijevoz putnika i tereta),
- (f) konvencionalne pruge namijenjene **prijevozu tereta** ~~teretnom prometu~~,
- (g) čvorišta putničkog prometa,
- (h) čvorišta teretnog prometa, uključujući intermodalne terminale,
- (i) pruge koje povezuju navedene sastavnice. [Am. 145]

Ta mreža uključuje sustave za upravljanje prometom, sustave praćenja i navigacije, tehničke instalacije za obradu podataka i telekomunikaciju predviđene za putnički i teretni promet na velike udaljenosti na mreži radi jamčenja sigurnog i usklađenog odvijanja prometa na mreži i učinkovitog upravljanja prometom.

2. Vozila

U smislu ove Direktive vozila Unije obuhvaćaju sva vozila za koja je vjerojatno da će prometovati čitavom mrežom Unije ili dijelom te mreže, uključujući:

- lokomotive i putnička željeznička vozila, uključujući vučna vozila s motorima s unutarnjim sagorijevanjem ili električna vučna vozila, vlakove s motorima s unutarnjim sagorijevanjem na vlastiti pogon ili električne putničke vlakove, putničke vagoni;
- **vozila projektirana za prometovanje brzinom od najmanje 250 km/h na prugama posebno izgrađenim za velike brzine, dok pod odgovarajućim okolnostima mogu omogućavati promet brzinom koja prelazi 300 km/h**
- **vozila projektirana za prometovanje brzinom reda veličine od 200 km/h na brzim prugama ili prugama posebno nadograđenima za velike brzine, kada su kompatibilna s mogućnostima koje te pruge nude.**

Pored toga, vozila projektirana za prometovanje najvećom brzinom ispod 200 km/h i za koja je vjerojatno da će prometovati na čitavoj transeuropskoj mreži velikih brzina ili jednim njezinim dijelom, ako su kompatibilna s razinama radnih karakteristika te mreže, moraju ispunjavati zahtjeve za sigurno odvijanje prometa u toj mreži. U tom smislu TSI-ji konvencionalnih vozila također utvrđuju zahtjeve za siguran promet konvencionalnih vozila na mrežama velikih brzina. [Am. 146]

- teretne vagoni, uključujući **tegljače za cijelu mrežu i** vozila namijenjena prijevozu kamiona; [Am. 147]

Srijeda, 26. veljače 2014.

— posebna vozila poput pružnih strojeva.

Svaka od navedenih kategorija može se podijeliti na:

— vozila za međunarodnu uporabu,

— vozila za nacionalnu uporabu.

U TSI-jevima se navode zahtjevi za jamčenje sigurnog rada tih vozila na različitim kategorijama pruga.

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG II.

PODSUSTAVI

1. Popis podsustava

U smislu ove Direktive, sustav koji čini željeznički sustav može se podijeliti na sljedeće podsustave:

(a) konstrukcijska područja:

- infrastruktura,
- energija,
- prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav,
- prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav,
- željeznička vozila,

(b) funkcionalna područja:

- odvijanje prometa i upravljanje njime,
- održavanje,
- telematske aplikacije za putnički i teretni promet.

2. Opis podsustava

Za svaki podsustav ili dio podsustava Agencija pri izradi relevantnog nacrtu TSI-ja predlaže popis sastavnih dijelova i aspekata koji se odnose na interoperabilnost. Ne dovodeći u pitanje izbor aspekata i sastavnih dijelova koji se odnose na interoperabilnost ili redoslijed kojim će podlijegati TSI-jima, podsustavi uključuju:

2.1. Infrastruktura

Tračnice, skretnice, građevinske konstrukcije (mostovi, tuneli itd.), sastavni dijelovi kolodvora povezani sa željeznicom (uključujući ulaze, perone, područja pristupa, mjesta za servisiranje, toalete i informacijski sustave, kao i njihovu dostupnost osobama s ograničenom pokretljivošću i osobama s invaliditetom), sigurnosna i zaštitna oprema.

2.2. Energija

Sustav napajanja električnom energijom, uključujući kontaktnu mrežu i dio sustava za mjerenje potrošnje električne energije ugrađen na pruži.

2.3. Prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav na pruži

Sva pružna oprema koja je potrebna radi osiguranja sigurnosti, upravljanja i nadzora vožnje vlakova kojima je odobreno obavljanje prometa na mreži.

2.4. Prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav na vozilu

Sva oprema ugrađena na vozilu koja je potrebna radi osiguranja sigurnosti, upravljanja i nadzora vožnje vlakova kojima je odobreno obavljanje prometa na mreži.

2.5. Odvijanje prometa i upravljanje njime

Postupci i pripadajuća oprema koja omogućuje usklađen rad različitih strukturnih podsustava pri uobičajenom radu i pri radu u otežanim uvjetima, uključujući posebno sastavljanje i vožnju vlaka, te planiranje prometa i upravljanje njime.

Stručna osposobljenost koja bi mogla biti potrebna za izvođenje svake vrste usluge željezničkog prijevoza.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2.6. Telematski uređaji

U skladu s Prilogom I. taj se podsustav sastoji od dva elementa:

- (a) uređaji za putnički promet, uključujući sustave davanja informacija putnicima prije i tijekom putovanja, sustavi rezervacija i plaćanja, upravljanje prtljagom i upravljanje povezivanjima vlakova s drugim načinima prijevoza;
- (b) uređaji za teretni promet, uključujući informacijske sustave (nadzor tereta i vlakova u realnom vremenu), ranžirni sustavi i sustavi raspodjele vlakova, sustavi rezervacije, plaćanja i fakturiranja, upravljanje povezivanjima s drugim načinima prijevoza i izrada pratećih dokumenata u elektroničkom obliku.

2.7. Željeznička vozila

Konstrukcija, sustav vođenja i nadzora za svu opremu vlaka, uređaji za oduzimanje struje, vuča i uređaji za pretvaranje električne energije, oprema za mjerenje potrošnje električne energije u vozilu, naprave za kočenje, naprave za priključivanje vagona, pogonski mehanizmi (podvozje vagona, osovine itd.) i ovjes, vrata, sučelja čovjek/stroj (vozač, osoblje u vlaku i putnici, uključujući i njihovu dostupnost osobama s ograničenom pokretljivošću i osobama s invaliditetom), pasivne ili aktivne sigurnosne naprave i pomagala potrebna za zdravlje putnika i osoblja u vlaku.

2.8. Održavanje

Postupci, pripadajuća oprema, logistički centri za održavanje i rezerve koji provode obvezno korektivno i preventivno održavanje kako bi se osigurala interoperabilnost željezničkog sustava i potrebna učinkovitost.

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG III.

TEMELJNI ZAHTEJEVI

1. opći zahtjevi

1.1. Sigurnost

1.1.1. Projektiranje, izgradnja ili sklapanje, održavanje i praćenje sastavnica od ključne važnosti za sigurnost, a posebno onih koje su uključene u vožnju vlaka, moraju jamčiti sigurnost na razini koja odgovara ciljevima utvrđenima za mrežu, uključujući i one za posebne oslabljene uvjete.

1.1.2. Parametri za kontakt kotač/tračnica moraju ispunjavati zahtjeve stabilnosti potrebne za osiguranje sigurne vožnje najvećom dopuštenom brzinom. Parametri opreme za kočenje moraju jamčiti mogućnost zaustavljanja unutar zaustavnog puta pri najvećoj dozvoljenoj brzini.

1.1.3. Sastavnice koje se koriste moraju podnijeti sva uobičajena ili iznimna opterećenja koja su utvrđena tijekom njihovog rada. Kod slučajnih kvarova posljedice po sigurnost moraju biti ograničene odgovarajućim mjerama.

1.1.4. Projektiranje stabilnih postrojenja i željezničkih vozila te izbor korištenog materijala moraju biti takvi da u slučaju požara ograniče nastanak, širenje i učinke vatre i dima.

1.1.5. Sve naprave kojima će rukovati korisnici moraju biti projektirane tako da ne ugrožavaju sigurno rukovanje njima ili zdravlje i sigurnost korisnika ako se upotrebljavaju na predviđiv način iako to nije u skladu s objavljenim uputama.

1.2. Pouzdanost i dostupnost

Praćenje i održavanje stabilnih i pokretnih dijelova koji su uključeni u vožnju vlaka moraju se organizirati, izvesti i kvantificirati tako da se njihov rad održi pod predviđenim uvjetima.

1.3. Zdravlje

1.3.1. Materijali koji zbog načina upotrebe mogu predstavljati opasnost po zdravlje onih koji im imaju pristup ne smiju se upotrebljavati u vlakovima i na željezničkoj infrastrukturi.

1.3.2. Ti se materijali moraju izabirati, postavljati i upotrebljavati tako da se ograniči emisija štetnih i opasnih dimova i plinova, posebno u slučaju požara.

1.4. Zaštita okoliša

1.4.1. Učinak uspostavljanja i rada željezničkog sustava na okoliš mora se ocijeniti i uzeti u obzir u fazi projektiranja sustava u skladu s važećim odredbama Unije.

1.4.2. Materijali koji se koriste u vlakovima i na infrastrukturi moraju sprečavati emisiju dimova ili plinova koji su štetni i opasni za okoliš, posebno u slučaju požara.

1.4.3. Željeznička vozila i sustavi za napajanje energijom moraju biti projektirani i proizvedeni tako da budu elektromagnetski kompatibilni s instalacijama, opremom i javnim ili privatnim mrežama s kojima dolaze u doticaj.

1.4.4. Pri radu željezničkog sustava moraju se poštovati postojeći propisi o zagađenju bukom.

1.4.5. Rad željezničkog sustava ne smije uzrokovati nedopuštenu razinu vibracija tla tijekom aktivnosti i na područjima u blizini infrastrukture i pri uobičajenom stanju održavanja.

Srijeda, 26. veljače 2014.

1.5. Tehnička kompatibilnost

Tehničke značajke infrastrukture i stabilnih postrojenja moraju biti usklađene uzajamno i sa značajkama vlakova koji će se koristiti u željezničkom sustavu.

Ako se pokaže da je na određenim dijelovima mreže teško postići sukladnost s tim značajkama, moguće je primijeniti privremena rješenja kojima se jamči kompatibilnost u budućnosti.

2. Posebni zahtjevi za svaki podsustav

2.1. Infrastruktura

2.1.1. Sigurnost

Moraju se poduzeti odgovarajuće mjere za sprečavanje pristupa postrojenjima ili neželjenog ulaska u postrojenja.

Moraju se poduzeti mjere za ograničavanje opasnosti kojima su izložene osobe, posebno dok vlakovi prolaze kroz kolodvore.

Infrastruktura kojoj javnost ima pristup mora biti projektirana i izgrađena tako da ograničava sve opasnosti za sigurnost ljudi (stabilnost, požar, pristup, evakuacija, peroni itd.).

Moraju se utvrditi odgovarajuće odredbe kako bi se u obzir uzeli posebni sigurnosni uvjeti u vrlo dugačkim tunelima i vijaduktima.

2.2. Energija

2.2.1. Sigurnost

Rad sustava napajanja energijom ne smije ugrožavati sigurnost vlakova i osoba (korisnika, osoblja, osoba koji stanuju u blizini i trećih osoba).

2.2.2. Zaštita okoliša

Rad sustava napajanja električnom ili toplinskom energijom ne smije negativno utjecati na okoliš preko određenih granica.

2.2.3. Tehnička kompatibilnost

Sustavi napajanja električnom i toplinskom energijom koji se upotrebljavaju moraju:

- omogućiti vlakovima postizanje utvrđenog stupnja radnih karakteristika,
- u slučaju sustava napajanja električnom energijom, moraju biti kompatibilni s napravama za oduzimanje električne energije na vlaku.

2.3. Prometno-upravljački i signalno-sigurnosni podsustav

2.3.1. Sigurnost

Postrojenja i postupci upravljanja, nadzora i signalizacije koji se koriste moraju omogućiti vlakovima vožnju na stupnju sigurnosti koji odgovara utvrđenim ciljevima za mrežu. Prometno-upravljački i signalno-sigurnosni sustavi moraju i dalje jamčiti siguran prolazak vlakova koji imaju dozvolu za promet u oslabljenim uvjetima.

2.3.2. Tehnička kompatibilnost

Sva nova infrastruktura i sva nova željeznička vozila koja su proizvedena ili izrađena nakon donošenja kompatibilnih prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih sustava moraju biti prilagođena upotrebi tih sustava.

Prometno-upravljačka i signalno-sigurnosna oprema koja je ugrađena u strojarnicu mora u posebnim uvjetima omogućiti uobičajenu vožnju čitavim željezničkim sustavom.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2.4. Željeznička vozila

2.4.1. Sigurnost

Konstrukcije željezničkih vozila i prijelaza između vozila moraju biti projektirane tako da u slučaju sudara ili iskanjanja iz tračnica zaštite prostor za putnike i strojovođe.

Električna oprema ne smije ugrožavati sigurnost i rad prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih postrojenja

Tehnike kočenja i naprezanja koja pritom nastaju moraju se podudarati s projektom kolosijeka, građevinskim konstrukcijama i sustavima signalizacije.

Moraju se poduzeti mjere za sprečavanje pristupa dijelovima pod električnim naponom kako se ne bi ugrozila sigurnost ljudi.

U slučaju opasnosti uređaji moraju omogućiti putnicima da o tome obavijeste strojovođu *i/ili vlakovođu*, a ~~pratećem osoblju~~ *prateće osoblje* vlaka *zatraže* da stupi s njim u vezu. [Am. 148]

Vlakovi moraju biti sigurni za ulaznje i izlaznje. ~~Pristupna~~ Vrata moraju biti opremljena ~~sustavom~~ *mehanizmom* za otvaranje i zatvaranje koji ~~jamči~~, *kao i širina udaljenosti ruba perona od osi kolosijeka uz peron te otprema vlaka mora jamčiti* sigurnost za putnike. **Vlakovi moraju biti tako koncipirani da putnici ne mogu ostati zaglavljene.** [Am. 149]

Izlazi u slučaju opasnosti moraju biti osigurani i označeni.

Moraju se utvrditi odgovarajuće odredbe kako bi se u obzir uzeli posebni sigurnosni uvjeti u vrlo dugačkim tunelima.

Na vlakovima je obavezan sustav rasvjete u slučaju opasnosti zadovoljavajuće jačine i trajanja.

Vlakovi se moraju opremiti sustavom javnog razglasa kojim se omogućava komunikacija između osoblja u vlaku, *i/ili strojovođe*, i putnika. [Am. 150]

Putnicima se na razumljiv i sažet način priopćuju obavezni propisi za službena mjesta na željezničkoj pruzi, unutar kolodvora kao i u vlakovima (zabrane kretanja, dolasci i odlasci, upute o ponašanju, mogućnosti za osobe s ograničenom pokretljivošću, značenje oznaka, opasna mjesta itd.). [Am. 151]

2.4.2. Pouzdanost i dostupnost

Projekti najvažnije opreme te pogonske, vučne i opreme za kočenje i sustava upravljanja i nadzora moraju biti takvi da omogućue nastavak vožnje vlakova u posebnim oslabljenim uvjetima bez štetnih posljedica za opremu koja je i dalje u pogonu.

2.4.3. Tehnička kompatibilnost

Električna oprema mora biti kompatibilna s radom prometno-upravljačkog i signalno-sigurnosnog postrojenja

U slučaju električne vuče značajke uređaja za oduzimanje električne energije moraju biti takve da omogućuju promet vlakova unutar sustava za napajanje energijom željezničkog sustava.

Značajke željezničkih vozila moraju biti takve da omogućuju njihov promet na svakoj pruzi na kojoj je on predviđen, uzimajući u obzir relevantne klimatske *i topografske* uvjete. [Am. 152]

2.4.4. Nadzor

Vlakovi moraju biti opremljeni uređajem za snimanje. Podaci prikupljeni tim uređajem i obrada podataka moraju se uskladiti.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2.5. Održavanje

2.5.1. Zdravlje i sigurnost

Tehnička postrojenja i postupci koji se koriste u centrima moraju osigurati siguran rad podsustava i ne smiju predstavljati opasnost za zdravlje i sigurnost.

2.5.2. Zaštita okoliša

Tehnička postrojenja i postupci koji se koriste u centrima za održavanje ne smiju prelaziti dozvoljenu razinu štetnog djelovanja na okolinu.

2.5.3. Tehnička kompatibilnost

Postrojenja za održavanje željezničkih vozila moraju biti takva da omogućuju izvođenje sigurnog, za zdravlje neškodljivog i ugodnog rada na svim vozilima za koja su namijenjena.

2.6. Odvijanje prometa i upravljanje njime

2.6.1. Sigurnost

Usklađivanje pravila za odvijanje prometa na mreži i osposobljenost strojovođa, **tehničko-kolne službe, prometnika** i osoblja vlakova, kao i osoblja u centrima za nadzor nad prometom mora biti takvo da osigura sigurno odvijanje prometa, imajući na umu različite zahtjeve prekograničnog i domaćeg prometa. **Diljem Unije potrebno je težiti visokoj razini obrazovanja s kvalitetnim certifikatima visoke vrijednosti.** [Am. 153]

Radovi na održavanju i njihova učestalost, obuka i osposobljenost osoblja na poslovima održavanja i osoblja u kontrolnim centrima te sustava osiguranja kvalitete, koje su u kontrolnim centrima i centrima za održavanje uspostavili dotični prijevoznici, moraju jamčiti visoku razinu sigurnosti.

2.6.2. Pouzdanost i dostupnost

Radovi na održavanju i razdoblja kada se izvršavaju, obuka i osposobljenost osoblja na poslovima održavanja i osoblja u kontrolnim centrima te sustavi osiguranja kvalitete koje su u kontrolnim centrima i centrima za održavanje uspostavili dotični prijevoznici moraju jamčiti visoku razinu pouzdanosti i dostupnosti.

2.6.3. Tehnička kompatibilnost

Usklađenost pravila za odvijanje prometa na mreži i osposobljenost strojovođa i osoblja u vlaku, kao i upravitelja prometa mora biti takva da omogućuje radnu učinkovitost željezničkog sustava, imajući na umu različite zahtjeve prekograničnog i domaćeg prometa.

2.7. Telematske aplikacije za teretni i putnički promet

2.7.1. Tehnička kompatibilnost

Temeljni zahtjevi za telematske aplikacije jamče minimalnu kvalitetu putničkog i teretnog prijevoza, posebno u smislu tehničke kompatibilnosti.

Moraju se poduzeti mjere radi osiguranja:

— da se baze podataka, programska podrška i protokoli prijenosa podataka izrađuju tako da omogućuju maksimalnu razmjenu podataka među različitim aplikacijama i prijevoznicima, osim povjerljivih komercijalnih podataka,

— jednostavnog pristupa informacijama za korisnike.

2.7.2. Pouzdanost i dostupnost

Načini upotrebe tih baza podataka, upravljanje njima, njihovo ažuriranje i održavanje, programska podrška i protokoli razmjene podataka moraju zajamčiti učinkovitost tih sustava i kvalitetu usluga.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2.7.3. Zdravlje

Sučelja između tih sustava i korisnika moraju ispunjavati minimalna pravila ergonomije i zaštite zdravlja.

2.7.4. Sigurnost

Za pohranjivanje ili prijenos informacija koje se tiču sigurnosti mora se osigurati odgovarajuća razina integriteta i pouzdanosti.

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG IV.

DIO A

Direktive stavljene izvan snage
s popisom njihovih uzastopnih izmjena
(iz članka 55.)

Direktiva 2008/57/EZ	(SL L 191, 18.7.2008., str. 1.)
Direktiva 2009/131/EZ	(SL L 273, 17.10.2009., str. 12.)
Direktiva 2011/18/EU	(SL L 57, 2.3.2011., str. 21.)

DIO B

Rokovi za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo
(iz članka 55.)

Direktiva	Rok za prenošenje
2008/57/EZ	19. srpnja 2010.
2009/131/EZ	19. srpnja 2010.
2011/18/EU	31. prosinca 2011.

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG V.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 2008/57/EZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2. točke (a) do (z)	Članak 2. stavci 1. do 24.
————	Članak 2. stavci 25. do 41.
Članak 3.	————
Članak 4.	Članak 3.
Članak 5. stavci 1. do 3. točka (g)	Članak 4. stavci 1. do 3. točka (g)
————	Članak 4. stavak 3. točke (h) i (i)
Članak 5. stavci 4. do 8.	Članak 4. stavci 4. do 8.
Članak 6.	Članak 5.
Članak 7.	Članak 6.
Članak 8.	————
Članak 9.	Članak 7.
Članak 10.	Članak 8.
Članak 11.	Članak 9.
Članak 12.	————
Članak 13.	Članak 10.
Članak 14.	Članak 11.
Članak 15. stavak 1.	Članak 18. stavak 3. i članak 19. stavak 2.
Članak 15. stavci 2. i 3.	————
Članak 16.	Članak 12.
Članak 17.	Članci 13. i 14.
Članak 18.	Članak 15.
Članak 19.	Članak 16.
————	Članak 17.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Direktiva 2008/57/EZ	Ova Direktiva
————	Članak 18. (osim članka 18. stavka 3.)
————	Članci 19. i 20.
Članak 20.	————
Članak 21.	Članak 21.
Članci 22. do 25.	————
Članak 26.	Članak 22.
Članak 27.	Članak 14. stavak 8.
Članak 28. i Prilog VIII.	Članci 23. do 41.
Članak 29.	Članak 48.
Članci 30. i 31.	————
Članak 32.	Članak 42.
Članak 33.	Članak 43.
Članak 34.	Članak 44.
Članak 35.	Članak 45.
Članak 36.	————
————	Članci 46. i 47.
Članak 37.	Članak 49.
Članak 38.	Članak 54.
Članak 39.	Članak 50.
————	Članci 51. i 52.
————	Članak 53.
Članak 40.	Članak 55.
Članak 41.	Članak 56.
Članak 42.	Članak 57.
Prilozi I. do III.	Prilozi I. do III.
Prilog IV.	Članak 8. stavak 2.
Prilozi V. i VI.	Članak 15. stavak 7.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Direktiva 2008/57/EZ	Ova Direktiva
Prilog VII.	Članak 14. stavak 8.
Prilog VIII.	Članci 27., 28. i 29.
Prilog IX.	Članak 7. stavak 3.
Prilog X.	Prilog IV.
Prilog XI.	Prilog V.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0150

Sigurnost željeznica *I****Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o sigurnosti željeznica (preinaka) (COM(2013)0031 – C7-0028/2013 – 2013/0016(COD))****(Redovni zakonodavni postupak – preinaka)**

(2017/C 285/55)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0031),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 91. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0028/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir obrazložena mišljenja Litavskog parlamenta, Rumunjskog senata i Švedskog parlamenta, podnesena u okviru protokola br. 2 o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, u kojemu se izjavljuje da nacrt zakonodavnog akta nije u skladu s načelom supsidijarnosti,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora od 11. srpnja 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija od 8. listopada 2013. ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir Međuinstitucionalni sporazum od 28. studenoga 2001. o primjeni sustavnije metode preinaka pravnih akata ⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir pismo Odbora za pravna pitanja upućeno Odboru za promet i turizam u skladu s člankom 87. stavkom 3. njegova Poslovnika,
 - uzimajući u obzir članke 87. i 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za promet i turizam (A7-0015/2014),
- A. budući da, prema mišljenju savjetodavne skupine pravnih službi Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, dotični prijedlog ne sadrži suštinske promjene osim onih koje su kao takve u prijedlogu navedene, te da se prijedlog, što se tiče kodifikacije nepromijenjenih odredaba prethodnih akata i tih promjena, ograničava samo na kodifikaciju postojećih akata bez njihove bitne promjene:
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju, uzimajući u obzir preporuke savjetodavne skupine pravnih službi Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 122.⁽²⁾ SL C 356, 5.12.2013., str. 92.⁽³⁾ SL C 77, 28.3.2002., str. 1.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TC1-COD(2013)0016

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o sigurnosti željeznica (preinaka)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 91. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Direktiva 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ znatno je izmijenjena. S obzirom na to da su potrebne daljnje izmjene, radi jasnoće je treba preinačiti.
- (1a) *Željeznice su već najsigurniji oblik prijevoza u Uniji i tijekom prošlih desetljeća dodatno su poboljšale svoje stanje sigurnosti. Dok se njihov prometni obujam povećao s oko 200 milijardi putničkih kilometara 1970. na više od 300 milijardi kilometara danas, prosječna godišnja stopa smrtnosti u putničkom željezničkom prijevozu smanjena je s 400 početkom 1970-ih na manje od 100 danas. [Am. 1]*
- (1b) *Sigurnost bi se trebala jamčiti ne samo putnicima i osoblju, uključujući vanjsko ugovoreno osoblje, nego i korisnicima željezničko-cestovnih prijelaza te osobama koje žive u blizini željezničke pruge. [Am. 2]*
- (1c) *U skladu s tehničkim i znanstvenim napretkom sigurnost željeznica trebalo bi i dalje unapređivati uzimajući u obzir očekivani napredak u konkurentnosti željezničkog prijevoza. [Am. 3]*
- (1d) *Željezničko okruženje u Uniji doživjelo je korjenite promjene, koje su između ostalog donijela tri željeznička paketa Unije usvojena od početka devedesetih godina 20. stoljeća. Postupno stvaranje jedinstvenog europskog željezničkog prostora obilježeno je povećanjem sudionika, sve većim uključivanjem podizvođača i sve češćim ulascima na tržište. U tom složenijem kontekstu sigurnost željeznica bitno ovisi o interakciji između svih sudionika, i to željezničkih prijevoznika, upravitelja infrastrukture, željezničke industrije i tijela nadležnih za sigurnost. Zakonodavstvo o sigurnosti željeznica trebalo bi uzeti u obzir taj razvoj i uspostaviti odgovarajuće postupke i sredstva za informiranje, upravljanje i postupanje u slučaju opasnosti. [Am. 4]*

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str.122.

⁽²⁾ SL C 356, 5.12.2013., str.92.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. veljače 2014.

⁽⁴⁾ Direktiva 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o sigurnosti željeznica Zajednice i izmjeni Direktive Vijeća 95/18/EZ o izdavanju dozvola za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i Direktive 2001/14/EZ o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti (SL L 164, 30.4.2004., str. 44.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (2) Direktivom **2004/49/EZ** utvrđen je zajednički regulatorni okvir za sigurnost željeznica usklađivanjem sadržaja sigurnosnih propisa, izdavanja rješenja o sigurnosti željezničkim prijevoznicima, zadaća i uloga nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost te provođenja istraga o nesrećama. ~~Kako bi se međutim nastavili naponi za~~ **Uspostavljanje jedinstvenog tržišta usluga željezničkog prometa** koje je u **tijeku ima za posljedicu povećanje broja različitih aktera i komunikacijskih sučelja. Kako bi se zajamčila sigurnost željeznice u tom okruženju, ovu željezničkom prijevozu,** ~~to~~ je Direktivu potrebno temeljito revidirati. [Am. 5]
- (2a) **S obzirom na postojeće razlike među sigurnosnim zahtjevima, koje utječu na optimalno funkcioniranje željezničkog prijevoza u Uniji, posebno je važno nastaviti proces usklađivanja operativnih i sigurnosnih pravila te pravila o istragama nesreća.** [Am. 6]
- (2b) **Međutim, usklađivanjem se ne bi smjela ugroziti trenutačna razina sigurnosti u bilo kojoj državi članici.** [Am. 7]
- (2c) **Odgovarajuća provedba i daljnje poboljšavanje Direktive Vijeća 96/49/EZ ⁽¹⁾ i Direktive 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ od najveće su važnosti za sigurnost željeznice i zaštitu ljudskih života, javnog zdravlja i okoliša.** [Am. 8]
- (3) Podzemne željeznice, tramvaji, **sustavi tramvaj-vlak** i drugi sustavi lake željeznice u mnogim državama članicama podliježu lokalnim ili regionalnim sigurnosnim pravilima i često ih nadziru lokalna ili regionalna tijela te nisu obuhvaćeni zahtjevima za interoperabilnost ili izdavanje dozvola za obavljanje usluga u željezničkom prometu u Uniji. Tramvaji, nadalje, često podliježu zakonodavstvu o sigurnosti na cestama pa stoga ne mogu biti u potpunosti obuhvaćeni propisima o sigurnosti željeznica. Stoga bi takvi lokalni željeznički sustavi trebali biti isključeni s područja primjene ove Direktive. To ne sprečava države članice da dobrovoljno primijene odredbe ove Direktive na lokalne željezničke sustave ako to smatraju prikladnim. [Am. 9]
- (4) Razine sigurnosti u željezničkom sustavu Unije općenito su visoke, posebno u usporedbi s cestovnim prijevozom. U skladu s tehničkim i znanstvenim napretkom sigurnost treba i dalje unapređivati ~~ka~~ **sve dok** je to praktično izvedivo i uzimajući u obzir očekivani napredak u konkurentnosti željezničkog prijevoza. [Am. 10]
- (4a) **Sigurnost željeznica bitno ovisi o interakciji između željezničke infrastrukture, djelatnosti, proizvođača i tijela nadležnih za sigurnost. Za jamčenje i razvoj sigurnosti trebala bi se upotrebljavati i razvijati odgovarajuća sredstva.** [Am. 11]
- (5) ~~Glavni~~ **Svi** sudionici u željezničkom sustavu, ~~upravitelji infrastrukture i željeznički prijevoznici preuzimaju~~ **trebali bi preuzeti** punu odgovornost za sigurnost sustava, svaki za svoje područje. ~~Kad je to prikladno, moraju surađivati u primjenjivanju mjera za nadziranje rizika. Države članice moraju~~ **trebale bi** jasno razlikovati ovu neposrednu odgovornost za sigurnost od zadaće nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost u vezi s određivanjem nacionalnog regulatornog okvira i nadgledanjem rada svih pružatelja usluga. [Am. 12]
- (6) Odgovornost upravitelja infrastrukture i željezničkih prijevoznika za rad željezničkog sustava ne ~~isključuje~~ **sprečava** ostale sudionike kao što su proizvođači, prijevoznici, pošiljatelji, utovarivači, punioci, **istovarivači, primatelji**, osobe zadužene za održavanje, **vlasnici vozila**, posjednici **vozila vagona**, pružatelji usluga i službe nabave od preuzimanja odgovornosti za **njihove** svoje proizvode ili usluge **i uvođenje mjera za nadziranje rizika**. Kako bi se izbjegao rizik nepravilnog preuzimanja odgovornosti, svaki relevantni sudionik trebao bi biti odgovoran za svoj postupak **putem ugovornih sporazuma**. Svaki sudionik željezničkog sustava trebao bi biti odgovoran u odnosu na druge sudionike, **uključujući relevantna tijela**, za potpuno i istinito prenošenje svih relevantnih informacija **potrebnih** kako bi se **osigurao siguran rad** provjerilo jesu li vozila, ispravna. To se naročito **informacija** odnosi na informacije o stanju i povijesti vozila, ~~datoteke~~ **datoteka** o održavanju, ~~sljedivost~~ **o sljedivosti** utovarnih djelatnosti i ~~zapis~~ **zapis** a o pošiljkama. [Am. 13]

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 96/49/EZ od 23. srpnja 1996. o usklađivanju zakonodavstva država članica u vezi s prijevozom opasnih tvari željeznicom (SL L 235, 17.9.1996., str. 25.).

⁽²⁾ Direktiva 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o unutarnjem prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (6a) **Pojavnost teških nesreća koje uključuju teretne vagona pokazala je nužnost obvezatnih europskih propisa usklađenih na razini Unije o učestalosti i vremenskim razmacima održavanja željezničkih teretnih vagona, putničkih željezničkih vozila i lokomotiva [Am. 14]**
- (7) Svi željeznički prijevoznici, upravitelji infrastrukture i subjekti nadležni za održavanje morali bi osigurati da njihovi podizvođači i i druge strane provode mjere za nadziranje rizika. U tu svrhu trebali bi primjenjivati metode za praćenje iz zajedničkih sigurnosnih metoda (CSM-ovi). Njihovi podizvođači trebali bi primjenjivati ovaj postupak na temelju ugovornih odredbi. S obzirom na to da su takve odredbe jedan od ključnih dijelova sustava upravljanja sigurnošću željezničkih prijevoznika i upravitelja infrastrukture, željeznički prijevoznici i upravitelji infrastrukture trebali bi otkriti svoje ugovorne odredbe na zahtjev Europske agencije za željeznice (u daljnjem tekstu „Agencija”) ili nacionalnog tijela za sigurnost u okviru provedbe mjera nadzora.
- (7a) **Intenzitet suradnje između proizvođača, osoba zaduženih za održavanje i željezničkih prijevoznika u proteklom se desetljećima smanjio. Zbog toga je potrebno uskladiti minimalne vremenske razmake održavanja i zahtjeve kvalitete kako bi se osigurala sigurnost cjelokupnog željezničkog sustava. [Am. 15]**
- (8) Zajednički sigurnosni ciljevi (CST-ovi) i CSM-ovi uvedeni su postepeno kako bi se osiguralo da se održi i, ~~kad je to potrebno i praktično,~~ unaprijedi visoka razina sigurnosti. Trebali bi osigurati sredstva za procjenu sigurnosti i djelovanja prijevoznika na razini Unije i u državama članicama. Zajednički pokazatelji sigurnosti (CSI-ovi) uspostavljeni su kako bi se procijenilo jesu li sustavi u skladu s CST-ovima i kako bi se olakšalo praćenje stanja sigurnosti na željeznici. [Am. 16]
- (9) Nacionalna pravila koja se često temelje na nacionalnim tehničkim normama ~~postupno su zamijenjena~~ **postupno se zamjenjuju** pravilima koja se temelje na zajedničkim normama utvrđenima CST-ovima, ~~CMS-ovima~~ **CSM-ovima** i tehničkim specifikacijama za interoperabilnost (TSI-ovi). Kako bi se uklonile prepreke za interoperabilnost, trebalo bi smanjiti broj nacionalnih propisa zbog širenja područja primjene TSI-ova na čitav željeznički sustav Unije i zbog rješavanja otvorenih pitanja u TSI-ovima. U tu ~~bi~~ svrhu države članice ~~trebale~~ **moraju** ažurirati svoj sustav nacionalnih pravila, brisati zastarjela pravila i o tome **bez odgode** obavještavati Komisiju i Agenciju. [Am. 17]
- (10) S obzirom na postupni pristup uklanjanju prepreka za interoperabilnost željezničkog sustava **te istodobnog očuvanja visoke razine sigurnosti željeznice** i vrijeme koje je stoga potrebno za usvajanje svih TSI-ova, potrebno je poduzeti mjere kako bi se izbjegla situacija da države članice donesu nove nacionalne propise ili pokrenu projekte kojima se povećava raznolikost sadašnjeg sustava. Sustav upravljanja sigurnošću priznato je sredstvo za sprečavanje nesreća, **. Države članice, Agencija i a** željeznički prijevoznici odgovorni su za neodgovorno poduzimanje korektivnih mjera kako bi se spriječile ponovne nesreće. Države članice ne bi smjele smanjivati odgovornost željezničkih prijevoznika donošenjem novih nacionalnih pravila neposredno nakon nesreće. [Am. 18]
- (10a) **Sustavi kontrole vlakova i signalizacije imaju ključnu ulogu u sigurnosti željeznice. Usklađen razvoj i uvođenje „Europskog sustava upravljanja željezničkim prometom” (ERTMS) u željezničku mrežu Unije važan je doprinos poboljšanju razina sigurnosti. [Am. 19]**
- (11) U provođenju svojih dužnosti i ispunjavanju svojih odgovornosti upravitelji infrastrukture i željeznički prijevoznici morali bi provoditi sustav upravljanja sigurnošću koji ispunjava zahtjeve Unije i sadržava zajedničke elemente. Podaci o sigurnosti i provedbi sustava upravljanja sigurnošću trebali bi se dostaviti Agenciji i nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost u dotičnoj državi članici.
- (11a) **Željeznički prijevoznici i upravitelji infrastrukture trebali bi u okviru svoje kulture sigurnosti uspostaviti „kulturu pravičnosti” kako bi aktivno poticali osoblje na prijavljivanje nesreća, poremećaja i izbjegnutih nesreća povezanih sa sigurnošću, a da pritom ne budu izloženi kažnjavanju ili diskriminaciji. Kultura poštenja omogućava željezničkoj industriji da izvuče pouke iz nesreća, poremećaja i izbjegnutih nesreća te stoga unaprijedi sigurnost radnika i putnika na željeznici. [Am. 20]**

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (12) Kako bi se osigurali visoka razina sigurnosti željeznice i jednaki uvjeti za sve željezničke prijevoznike, za njih moraju vrijediti isti sigurnosni zahtjevi. Željeznički prijevoznik koji posjeduje dozvolu za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu trebao bi imati rješenje o sigurnosti za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu kako bi mu se mogao dopustiti pristup željezničkoj infrastrukturi. Rješenje o sigurnosti za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu ~~treba~~ **trebalo bi** dokazati da je željeznički prijevoznik uspostavio svoj sustav upravljanja sigurnošću i da je u mogućnosti udovoljiti odgovarajućim sigurnosnim normama i pravilima **u svim državama članicama u kojima prijevoznik posluje**. Za pružanje međunarodnih usluga prijevoza trebalo bi biti dovoljno da se sustav upravljanja sigurnošću na razini Unije **ili teritorija čiju će željezničku infrastrukturu željeznički prijevoznik koristiti** odobri samo jedanput. [Am. 21]
- (13) Na temelju Direktive 2004/49/EZ uspostavljene su **minimalno** usklađene metode koje se trebaju primjenjivati na željezničke prijevoznike i nacionalna tijela nadležna za sigurnost u vezi s praćenjem, ocjenjivanjem sukladnosti, nadzorom te vrednovanjem i ~~procjenom~~ **ocjenom** rizika. Taj regulatorni okvir dovoljno je zreo za postupan prelazak na „jedinствeno rješenje o sigurnosti” valjano u čitavoj Uniji **u navedenim područjima upotrebe**. Prelazak na jedinstveno rješenje o sigurnosti trebalo bi **učiniti** željeznički sustav ~~učiniti~~ učinkovitijim i uspješnijim jer bi se smanjila administrativna opterećenja za željezničke prijevoznike, **čime bi željeznički prijevoz postao konkurentniji u intermodalnom tržišnom natjecanju**. [Am. 22]
- (14) Jedinствeno rješenje o sigurnosti trebalo bi se izdavati na temelju dokaza da je željeznički prijevoznik uspostavio svoj sustav upravljanja sigurnošću. Za osiguravanje tih dokaza mogu biti potrebne ne samo inspekcije željezničkog prijevoznika na licu mjesta već i nadzor čiji je cilj ocijeniti nastavlja li željeznički prijevoznik ispravno primjenjivati svoj sustav upravljanja sigurnošću nakon što mu je izdano jedinstveno rješenje o sigurnosti.
- (15) Upravitelj infrastrukture trebao bi snositi ključnu odgovornost za sigurno projektiranje, održavanje i rad svoje željezničke mreže. Upravitelj infrastrukture trebao bi od nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost dobiti rješenje o sigurnosti koje se odnosi na njegov sustav upravljanja sigurnošću i druge odredbe u vezi s ispunjavanjem sigurnosnih zahtjeva.
- (16) **Obučavanje i osposobljavanje osoblja vlakova ključan je čimbenik za sigurnost željeznice. Željeznički prijevoznici trebali bi osigurati odgovarajuću osposobljenost, ovlaštenost i obučenosť svog osoblja, također kada obavljaju svoju djelatnost u mreži druge države članice. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost trebala bi nadzirati i u tom smislu provoditi te zahtjeve.** Izdavanje ovlaštenja osoblju vlakova često je nesavladiva ~~može biti~~ prepreka za nove sudionike. Države članice trebale bi osigurati da mogućnosti osposobljavanja i izdavanja ovlaštenja osoblju vlakova potrebnih radi zadovoljavanja zahtjeva u skladu s nacionalnim pravilima budu na raspolaganju željezničkim prijevoznicima koji namjeravaju obavljati svoju djelatnost u relevantnoj mreži. [Am. 23]
- (17) Subjekt nadležan za održavanje trebao bi imati certifikat za teretne vagonе. Ako je subjekt nadležan za održavanje upravitelj infrastrukture, taj bi certifikat trebao biti uključen u postupak izdavanja rješenja o sigurnosti. Certifikat izdan takvom subjektu trebao bi jamčiti da svaki teretni vagon za koji je subjekt nadležan ispunja zahtjeve u vezi s održavanjem. Certifikat bi trebao biti valjan u čitavoj Uniji i trebalo bi ga izdavati tijelo koje može pregledati sustav za održavanje koje je uspostavio subjekt. S obzirom na to da se teretni vagoni često koriste u međunarodnom prijevozu i da bi subjekt nadležan za održavanje možda htio koristiti radionice ustanovljene u više nego jednoj državi članici, tijelo za izdavanje rješenja trebalo bi biti sposobno provoditi nadzor u cijeloj Uniji.
- (17a) **Agencija bi zajedno sa stručnjacima iz sektora trebala razviti zajedničku sigurnosnu metodu za utvrđivanje ključnih komponenti sigurnosti uzimajući u obzir iskustvo zrakoplovnog sektora.** [Am. 24]
- (18) U pogledu organizacije, pravne strukture i odlučivanja nacionalna tijela nadležna za sigurnost potpuno su neovisna o željezničkom prijevozniku, upravitelju infrastrukture, podnositelju zahtjeva **ili** i tijelu za nabavu. Svoje **bi** zadatke trebala ~~bi~~ izvršavati na otvoren i nediskriminacijski način te surađuju s Agencijom kako bi uspostavili jedinstveno željezničko područje **s visokom razinom sigurnosti** i uskladili svoja mjerila u procesu odlučivanja. Kako bi **ispunila svoje zadatke, nacionalna tijela nadležna za sigurnost moraju imati dovoljno proračunskih sredstava i kvalitetno obučenog osoblja. Kako bi** se povećala učinkovitost, dvije države članice ili više njih mogu odlučiti da će udružiti osoblje i ~~izvorne~~ **sredstva** svojih nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost. [Am. 25]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (18a) *Kako bi stvorila jedinstveni europski željeznički prostor i poboljšala sigurnost željeznice, neophodno je uvođenje jedinstvenog rješenja o sigurnosti. To iziskuje jasnu raspodjelu zadataka i zaduženja između Agencije i nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost. Agencija bi trebala postati kontaktno mjesto za rješenja o sigurnosti u Uniji primjenjujući dragocjeno stručno znanje, lokalno znanje i iskustvo nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost. Trebala bi prenijeti posebne zadatke i zaduženja nacionalnim tijelima za sigurnost na temelju ugovornih sporazuma iz Uredbe [...] [Uredba o Europskoj agenciji za željeznice], ali imati isključivu nadležnost da izdaje, obnavlja, mijenja ili stavlja izvan snage rješenja o sigurnosti kako za željezničke prijevoznike tako i za upravitelje infrastrukture. [Am. 26]*
- (19) Ako se od nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost zahtijeva nadzor nad željezničkim prijevoznikom s poslovnim nastanom u različitim državama članicama, Agencija bi o tome trebala obavijestiti relevantna nacionalna tijela nadležna za sigurnost i osigurati potrebno usklađivanje nadzornih djelatnosti.
- (19a) *Poštovanje pravila o vremenu rada, vožnje i razdobljima odmora za strojovođe i osoblje vlakova koje obavlja zadatke vezane uz sigurnost ključno je za sigurnost željeznice i pošteno natjecanje. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost trebala bi biti zadužena za provođenje i provjeravanje primjene tih pravila, a također prekogranično poslovanje. Agencija bi trebala razviti uređaj za primjenu u vlaku koji registrira razdoblja vožnje i odmora strojovođa. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost trebala bi imati nadležnost prekograničnog praćenja razdoblja vožnje i odmora. [Am. 27]*
- (20) Ozbiljne željezničke nesreće su rijetke. Međutim one mogu imati razorne posljedice i mogu biti razlog za zabrinutost javnosti u vezi sa sigurnosti željezničkog sustava. Stoga **bi** sve takve nesreće trebalo ~~bi~~ istražiti sa stajališta sigurnosti kako bi se izbjeglo njihovo ponavljanje, a rezultate **istraživanja trebalo bi** ~~istraga treba~~ objaviti **i uključiti u redovna izvješća**. Druge nesreće i poremećaji također bi trebali biti predmetom istraga o sigurnosti kad bi mogli biti važni prekursori ozbiljnih nesreća. **Kako bi utvrdili takve prekursore, željeznički prijevoznici i upravitelji infrastrukture uspostavljaju „kulturu pravičnosti” kao što je utvrđeno u članku 3.** [Am. 28]
- (20a) *Sustav sigurnosti u željezničkom prometu temelji se na povratnim informacijama i poukama naučenima iz nesreća i poremećaja koji iziskuju strogu primjenu pravila o povjerljivosti kako bi se i u budućnosti osigurala dostupnost dragocjenih izvora informacija. U tom bi smislu trebalo na odgovarajući način zaštititi osjetljive informacije o sigurnosti. [Am. 29]*
- (20b) *Nesreća zadire u određen broj različitih javnih interesa, kao što je potreba za sprečavanjem budućih nesreća i dobro pravosuđe. Ti interesi nadilaze pojedinačne interese umiješanih stranaka i određeni događaj o kojem je riječ. Potrebno je skrbiti o pravoj ravnoteži među svim interesima kako bi se osigurao opći javni interes. [Am. 30]*
- (21) Istragu u vezi sa sigurnosti treba odvojiti od sudske istrage o istoj nesreći i omogućiti pristup dokazima i svjedocima. Treba je provoditi stalno tijelo, neovisno o sudionicima željezničkog sektora. Tijelo bi trebalo djelovati na način kojim se izbjegava svaki sukob interesa i svaka moguća uključenost u uzroke događaja koji se istražuju; posebno bi trebalo osigurati njegovu funkcionalnu neovisnost ako je usko povezano s nacionalnim tijelom nadležnim za sigurnost ili regulatornim tijelom za željeznice u svrhu organizacijske i pravne strukture. Njegove bi se istrage trebale provoditi što je moguće otvorenije. Za svaki bi događaj istražno tijelo trebalo osnovati odgovarajuće istražno povjerenstvo s potrebnim stručnim znanjem i iskustvom kako bi se utvrdili neposredni i posredni uzroci.
- (21a) *Željeznički sektor trebao bi isto tako promicati nerepresivno okruženje koje bi olakšalo spontano izvješćivanje o događajima i na taj način pridonijelo načelu „kulture pravičnosti”. [Am. 31]*
- (21b) *Za sprečavanje nesreća i poremećaja važno je što brže pružanje važnih informacija, među ostalim osobito izvješća i sigurnosnih preporuka koji proizlaze iz istraga koje se odnose na sigurnost. [Am. 32]*

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (21c) *U željezničkom sektoru teško je nakon nesreće identificirati žrtve i kontaktirati osobe i/ili članove obitelji jer u načelu pružatelj usluga ne poznaje identitet žrtava. Međutim, u nekim bi željezničkim službama Unije, u kojima je obavezna rezervacija unaprijed ili se sigurnosna kontrola provodi prije ukrcaja putnika u vlak, bilo primjereno da pružatelji usluga imaju popis putnika i posade u vlaku isključivo za potrebe brze komunikacije s članovima obitelji i/ili osobama za kontakt. Agencija bi stoga trebala biti obvezna razviti sustave za uvrštavanje takvih informacija u putničke sustave za rezervaciju. Nacionalne agencije isto tako moraju izraditi planove za slučaj opasnosti kojima se osigurava djelovanje hitnih službi, planove za pristup i pomoć na mjestu nesreće te planove za pružanje skrbi unesrećenima. Agencija će biti u mogućnosti surađivati i pomoći u sastavljanju tih planova, uzimajući u obzir najbolju praksu. Pružatelji usluga bi također trebali imati plan za pomoć žrtvama. [Am. 33]*
- (22) Kako bi se povećala učinkovitost aktivnosti istražnog tijela i kako bi mu se pomoglo u obavljanju njegovih dužnosti, istražno tijelo ~~trebalo~~ **treba i, ako to zatraži, Agencija trebali** bi imati pravodoban pristup mjestu nesreće, po potrebi u dobroj suradnji s pravosudnim tijelom. **Sve uključene strane, također Agencija, trebale bi dostaviti sve relevantne informacije potrebne istražnom tijelu radi provođenja njegovih aktivnosti.** Izvješća o istragama i svi nalazi i preporuke pružaju ključne informacije za daljnje poboljšanje sigurnosti željeznice i morali bi biti na raspolaganju javnosti na razini Unije. Adresati trebaju djelovati prema sigurnosnim preporukama te o aktivnostima povratno izvijestiti istražno tijelo. [Am. 34]
- (23) Države članice trebale bi utvrditi propise o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja odredaba ove Direktive i osigurati njihovu provedbu. Sankcije bi trebale biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.
- (24) S obzirom na to da ciljeve mjera predloženih u ovoj Direktivi, dakle usklađivanje aktivnosti u državama članicama kako bi se regulirala i nadzirala sigurnost, istrage nesreća i uspostavljanje zajedničkih sigurnosnih ciljeva, zajedničkih sigurnosnih metoda, zajedničkih sigurnosnih pokazatelja i zajedničkih zahtjeva za jedinstvena rješenja o sigurnosti, države članice ne mogu postići na zadovoljavajući način i da se mogu lakše postići na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz navedenog članka ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (25) Kako bi se dopunili i izmijenili neki dijelovi ove Direktive koji nisu ključni, Komisiji bi u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u vezi sa zajedničkim sigurnosnim metodama i njihovom revizijom te revizijom zajedničkih sigurnosnih pokazatelja i zajedničkih sigurnosnih ciljeva. Od posebne je važnosti da Komisija u okviru ~~svoje~~ **svog** pripremnog rada ~~održ~~ **provodi** odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na stručnoj razini, **sa socijalnim partnerima i posebice s nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnosti.** Pri pripremi i izradi delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti istovremeno, pravovremeno i primjereno dostave Europskom parlamentu i Vijeću. [Am. 35]
- (26) Kako bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu ove Direktive, na Komisiju bi trebalo prenijeti provedbene ovlasti u vezi sa zahtjevima koji se odnose na sustav upravljanja sigurnošću i njegove sastavne dijelove, reviziju sustava za dodjelu certifikata subjektima nadležnim za održavanje za teretne vagone i njegovo proširenje na druga željeznička vozila te glavni sadržaj izvješća o istrazi nesreća i poremećaja. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (27) Obveza prenošenja ove Direktive u nacionalno zakonodavstvo morala bi biti ograničena na one odredbe koje predstavljaju znatnu promjenu u odnosu na prethodnu Direktivu. Obveza prenošenja odredbi koje nisu izmijenjene proizlazi iz prethodne Direktive.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (28) Ova Direktiva ne bi smjela dovesti u pitanje obvezu država članica koja se odnosi na rokove za prenošenje direktiva navedenih u dijelu B Priloga IV. u nacionalno zakonodavstvo.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.
OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom utvrđuju **minimalne** odredbe, **povrh kojih države članice mogu donositi zakone samo u skladu s člankom 8.**, za osiguranje razvoja i ~~unapređenje~~ **daljnje unapređenja** sigurnosti na željeznicama Unije te olakšanje pristupa tržištu ~~usluga za usluge~~ željezničkog prijevoza s pomoću: [Am. 36]

- (a) usklađivanja regulatorne strukture u državama članicama;
 - (b) definiranja odgovornosti sudionika u željezničkom sustavu;
 - (c) razvijanja zajedničkih sigurnosnih ciljeva i zajedničkih sigurnosnih metoda, imajući u vidu ~~postupno uklanjanje potrebe za nacionalnim pravilima~~ **veće usklađivanje nacionalnih pravila na visokoj razini sigurnosti**; [Am. 37]
 - (d) zahtjeva za osnivanje tijela nadležnog za sigurnost te tijela za istragu nesreća i poremećaja u svakoj državi članici;
 - (e) oodređivanja zajedničkih načela upravljanja, reguliranja i nadzora sigurnosti željeznice.
- (ea) **uvođenja jedinstvenog rješenja o sigurnosti koje je važeće i priznato u svim državama članicama unutar navedenih područja upotrebe**; [Am. 38]
- (eb) **traženja od Agencije da objavi smjernice o sigurnosti željeznica i o izdavanju rješenja o sigurnosti, uključujući popis primjera dobrih praksi, posebno za prekogranični prijevoz**. [Am. 39]

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova Direktiva primjenjuje se na željeznički sustav u državama članicama koji se može raščlaniti na podsustave prema strukturnim i funkcionalnim područjima. Obuhvaća sigurnosne zahtjeve sustava kao cjeline, uključujući sigurno upravljanje infrastrukturom i prometnim operacijama te međudjelovanje među željezničkim prijevoznicima, upraviteljima infrastrukture i drugim sudionicima u željezničkom sustavu.

2. ~~S područja primjene~~ **Države članice mogu izuzeti iz mjera koje donesu tijekom provedbe** ove Direktive ~~isključeni su sljedeći sustavi~~: [Am. 103]

- (a) podzemne željeznice, tramvaji, **sustavi tramvaj-vlak** i drugi sustavi lake željeznice; [Am. 40]
- (b) mreže koje su funkcionalno odvojene od ostatka željezničkog sustava i predviđene samo za izvođenje lokalnoga, gradskoga ili prigradskoga putničkog prometa, kao i željeznički prijevoznici koji rade samo na tim mrežama;

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Države članice mogu s područja primjene mjera za provedbu ove Direktive isključiti:
- (a) željezničku infrastrukturu u privatnom vlasništvu i vozila koja se koriste isključivo u takvoj infrastrukturi, pri čemu ih koristi samo njihov vlasnik za vlastiti prijevoz robe;
 - (b) infrastrukturu i vozila predviđena isključivo za lokalnu, povijesnu ili turističku uporabu.
- (ba) laku željezničku infrastrukturu koju povremeno koriste klasična željeznička vozila u operativnim uvjetima za sustave lake željeznice, ako je takvo korištenje od strane takvih vozila potrebno jedino u svrhe povezivosti; [Am. 41]**
- (bb) željezničko vozilo koje je ostalo bez dozvole te ga se premješta u određeni terminal ili na određenu lokaciju kako bi mu se mogla izdati nova dozvola. [Am. 42]]**

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „željeznički sustav **Unije**” je **konvencionalan** željeznički sustav Unije **i sustav željeznica velike brzine**, kako je definiran u članku 2. Direktive [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava]; [Am. 43]
- (b) „upravitelj infrastrukture” je upravitelj infrastrukture kako je definiran u članku ~~2~~ Direktive **2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća 2001/14/EZ** ⁽¹⁾; [Am. 44]
- (c) „željeznički prijevoznik” je željeznički prijevoznik kako je definiran u članku ~~2~~**3**. Direktive ~~2001/14/EZ~~**2012/34/EU** i bilo koje drugo javno ili privatno poduzeće čija je djelatnost prijevoz robe i/ili putnika željeznicom, pri čemu to poduzeće mora osigurati vuču, uključujući poduzeća koja osiguravaju samo vuču; [Am. 45]
- (ca) „područje uporabe” znači mrežu ili mreže unutar države članice ili skupine država članica na kojima prijevozničko poduzeće namjerava poslovati;**
- (cb) „izolirana mreža” znači željeznička mreža države članice, ili njezin dio, sa širinom kolosijeka od 1 520 mm, koja je zemljopisno ili tehnički odvojena od europske mreže standardne nominalne širine (1 435 mm – dalje u tekstu „standardna širina”) i koja je zajedno s trećim zemljama dobro integrirana u željezničku mrežu širine kolosijeka od 1 520 mm, ali koja je izolirana od standardne mreže Unije. [Am. 46]**
- (d) „tehnička specifikacija za interoperabilnost (TSI)” je specifikacija kojom je obuhvaćen svaki podsustav ili dio podsustava kako bi se zadovoljili bitni zahtjevi i osigurala interoperabilnost željezničkog sustava kako je definiran u članku 2. Direktive o interoperabilnosti željezničkog sustava;
- (e) „zajednički sigurnosni ciljevi (CST-ovi)” su najmanje razine sigurnosti koje trebaju dosegnuti različiti dijelovi željezničkog sustava (kao što je konvencionalni željeznički sustav, željeznički sustav velikih brzina, dugački željeznički tuneli ili pruge koje se upotrebljavaju isključivo za teretni promet) ili sustav u cjelini, izraženo u kriterijima prihvatljivog rizika;
- (f) „zajedničke sigurnosne metode (CSM-ovi)” su metode kojima se opisuje ocjena razine sigurnosti i postizanje sigurnosnih ciljeva te sukladnost s drugim sigurnosnim zahtjevima;
- (fa) „zajednički sigurnosni pokazatelji” (CSI-jevi) znače zajednički skup podataka o sigurnosti željeznica koji su prikupljeni kako bi se olakšalo praćenje stanja sigurnosti na željeznici i postizanje zajedničkih sigurnosnih ciljeva (CST-ova); [Am. 48]**
- (g) „nacionalno tijelo nadležno za sigurnost” je nacionalno tijelo kojemu su povjerene zadaće u vezi sa sigurnošću željeznice u skladu s ovom Direktivom ili bilo koje tijelo kojemu je više država članica povjerilo ove zadaće kako bi se osigurao jedinstven sustav sigurnosti;

⁽¹⁾ Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenog 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (SL L 343, 14.12.2012., str. 32.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (h) „nacionalna pravila” ~~su~~ **znače** sva obvezujuća pravila **koje je prijavila država članica i koja sadrže** sigurnosne zahtjeve za željeznicu, **operativne** ili tehničke zahtjeve postavljene na razini države članice i koja su primjenjiva na ~~željezničke prijevoznike~~ **sudionike u željezničkom prijevozu**, bez obzira na tijelo koje ih izdaje; [Am. 49]
- (i) „sustav upravljanja sigurnošću” **znači podrazumijeva** organizaciju i ~~rješenja koja~~ **postupke koje** uspostavlja upravitelj infrastrukture ili željeznički prijevoznik radi osiguravanja sigurnog upravljanja svojom djelatnošću; [Am. 50]
- (j) „glavni istražitelj” je osoba odgovorna za organizaciju i provođenje istrage te nadzor nad njom;
- (k) „nesreća” je neželjen ili nenamjeravan iznenadni događaj ili specifičan niz takvih događaja koji ~~imaju~~ **ima** štetne posljedice; nesreće se dijele na sljedeće kategorije: sudare, iskliznuća iz tračnica, nesreće na željezničko-cestovnim prijelazima, nesreće s ljudskim žrtvama, **uključujući osobe koje nisu obuhvaćene definicijom putnika**, uzrokovane željezničkim vozilima u pokretu, **također na ranžirnim kolodvorima i tijekom radova na održavanju tračnica**, požare i druge; [Am. 51]
- (l) „ozbiljna nesreća” je svaki sudar vlakova ili iskliznuće vlaka iz tračnica koje ima za posljedicu smrt najmanje jedne osobe ili teške ozljede pet ili više osoba ili veliku štetu na željezničkim vozilima, infrastrukturi ili okolišu, i svaka druga slična nesreća s očiglednim utjecajem na reguliranje sigurnosti željeznice ili upravljanje sigurnošću; „velika šteta” podrazumijeva štetu koju istražno tijelo odmah može procijeniti na ukupno najmanje dva milijuna eura;
- (m) „poremećaj” je svaki događaj, osim nesreće ili ozbiljne nesreće, povezan s prometom vlakova koji utječe na sigurnost prometa;
- (n) „istraga” je postupak koji se provodi u svrhu sprečavanja nesreća i poremećaja koji uključuje prikupljanje i analizu podataka, predlaganje zaključaka, uključujući otkrivanje uzroka i po potrebi izradu sigurnosnih preporuka;
- (na) **„Praktično izvedivo”, kad se odnosi na svaku aktivnost, znači da predmetna aktivnost na temelju analize troškova i koristi ne dovodi do neravnomjerne raspodjele u pogledu troškova i/ili vremenskog okvira za provedbu vezano za sigurnosni cilj koji treba ostvariti;** [Am. 52]
- (nb) **„Druge stranke” znači sve stranke koje provode vanjske aktivnosti na sučeljima sa željezničkim sustavom koje mogu stvoriti rizike s izravnim učinkom na rad i koje moraju kontrolirati upravitelji infrastrukture i željeznički prijevoznici;** [Am. 53]
- (o) „uzroci” su djela, propusti, događaji ili uvjeti (ili njihova kombinacija) koji su doveli do nesreće ili poremećaja;
- (p) „laka željeznica” znači gradski i/ili prigradski željeznički prijevozni sustav koji ima manji kapacitet i manju brzinu od sustava uobičajenih ili podzemnih željeznica, ali veći kapacitet i veću brzinu od sustava tramvaja. Sustavi lake željeznice mogu imati vlastitu prugu ili je mogu dijeliti s cestovnim prometom te obično ne razmjenjuju vozila s putničkim prometom na dugim relacijama ili teretnim prometom;
- (pa) **„prekogranični željeznički sustavi” znače željeznički sustavi koji pružaju usluge prijevoza između najbližih gradskih čvorova na svakoj strani granice;** [Am. 54]
- (q) „prijavljena tijela” su tijela odgovorna za ocjenjivanje sukladnosti ili prikladnosti za uporabu interoperabilnih sastavnih dijelova ili za ocjenjivanje postupka „EZ-a” za provjeru podsustava;
- (r) „interoperabilni sastavni dijelovi” znače sve osnovne sastavnice, skupinu komponenata, podsklop ili cjelovit sklop opreme koji je ugrađen ili koji se namjerava ugraditi u podsustav o kojem izravno ili neizravno ovisi interoperabilnost željezničkog sustava iz članka 2. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava];
- (s) „posjednik” je osoba ili subjekt koji je vlasnik vozila ili ima pravo upotrebljavati ga, koristiti ga kao prijevozno sredstvo te je kao takav registriran u ~~nacionalnom registru~~ **registrima** vozila iz članka 43. **i članka 43.a** Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava]; [Am. 55]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (t) „subjekt nadležan za održavanje” je subjekt koji je nadležan za održavanje vozila i koji je kao takav registriran u nacionalnom registru vozila;
- (u) „vozilo” je željezničko vozilo s vlastitim pogonom ili bez ~~nje~~ **nje**ga koje se na ~~vlastitim~~ kotačima kreće po željezničkoj pruzi u ~~nepromjenjivom ili promjenjivom sastavu~~. Vozilo se sastoji od jednoga strukturnog ili funkcionalnog podsustava ili od više njih; [Am. 56]
- (v) „proizvođač” je svaka fizička ili pravna osoba koja proizvodi interoperabilni sastavni dio, **komponente** ili podsustav, odnosno za koju je te komponente dizajnirao ili proizveo netko drugi, i koja ih stavlja na tržište pod vlastitim imenom ili zaštitnim znakom; [Am. 57]
- (w) „pošiljatelj” je poduzeće koje šalje robu u vlastito ime ili u ime treće osobe;
- (x) „utovarivač” je bilo koje poduzeće koje na vagon utovaruje pakiranu robu, uključujući opasnu robu, male kontejnere ili prenosive rezervoare ili u kontejner ili koje na vagon utovaruje kontejnere, spremnike za rasuti teret, višedijelne plinske spremnike, cisterne-spremnike ili prenosive rezervoare;
- (xa) „istovarivač” je poduzeće koje istovaruje kontejner iz vagona ili istovaruje pakiranu robu iz vagona ili kontejnera ili iskrcava robu iz cisterne, vagona ili kontejnera; [Am. 58]
- (y) „punilac” je bilo koje poduzeće koje utovaruje robu, uključujući opasnu robu, u cisternu (vagon s cisternom, vagon s cisternom koja se može demontirati, prenosivi rezervoar ili cisternu-spremnik), na vagon, u veći kontejner ili manji kontejner za prijevoz rasutog tereta, na oklopni vagon ili u višedijelni plinski spremnik.
- (ya) „kultura pravičnosti” je postupak koji se mora uspostaviti radi aktivnog poticanja osoblja na prijavljivanje nesreća, poremećaja i izbjegnutih nesreća vezanih uz sigurnost, pri čemu je osoblje i dalje odgovorno za svjesna kršenja dužnosti i grubi nemar. Takvi pojedinci ne bi trebali podlijetati kazni ili diskriminaciji zbog nenamjernih pogreški ili otkrivanja takvih informacija. Kultura pravičnosti omogućava željezničkoj industriji da izvuče pouke iz nesreća, poremećaja i izbjegnutih nesreća te stoga unaprijedi sigurnost radnika i putnika na željeznici; [Am. 59]
- (yb) „primatelj” znači svaka fizička ili pravna osoba koja je navedena kao primatelj u zapisu o pošiljci i koja prima robu i zapis o pošiljci; [Am. 60]
- (yc) „prijevoznik” znači svako poduzeće s kojim je pošiljatelj ili putnik sklopio ugovor o prijevozu ili jedan od uzastopnih prijevoznika koji ima obvezu na temelju tog ugovora; [Am. 61]

POGLAVLJE II.

RAZVOJ SIGURNOSTI I UPRAVLJANJE SIGURNOŠĆU

Članak 4.

Uloga sudionika u željezničkom sustavu u razvoju i poboljšanju sigurnosti na željeznici

1. Države članice i Agencija osiguravaju ~~općenito~~ u okviru svojih nadležnosti održavanje sigurnosti željeznice i, kad je to praktično izvedivo, njezino stalno poboljšavanje, uzimajući u obzir **utjecaj ljudskih čimbenika**, razvoj zakonodavstva Unije i **međunarodnog zakonodavstva** te tehnički i znanstveni napredak, pri čemu prednost ima sprečavanje ozbiljnih nesreća.

Države članice i Agencija osiguravaju da mjere za razvitak i unapređenje sigurnosti željeznice uzimaju u obzir potrebu za sustavnim pristupom.

2. Države članice i **Agencija** osiguravaju da odgovornost za siguran rad željezničkog sustava i nadzor nad rizicima koji su s time povezani leži na upraviteljima infrastrukture i željezničkim prijevoznicima koji se obvezuju da će:

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (a) provoditi potrebne mjere za nadzor nad rizikom, uzajamno surađujući ako je potrebno;
- (b) primjenjivati pravila Unije i nacionalna pravila;
- (c) uspostaviti sustave upravljanja sigurnošću u skladu s ovom Direktivom.

Ne dovodeći u pitanje građanskopravnu odgovornost u skladu sa zakonodavstvom država članica, svaki je upravitelj infrastrukture i željeznički prijevoznik odgovoran korisnicima, potrošačima, dotičnim radnicima i trećim stranama za svoj dio sustava i njegov siguran rad, uključujući nabavu materijala i ugovaranje usluga. U sustavima upravljanja sigurnošću upravitelja infrastrukture i željezničkih prijevoznika također treba uzeti u obzir rizike povezane s aktivnostima trećih strana.

3. Svaki proizvođač, osoba zadužena za održavanje, posjednik vagona, pružatelj usluga i služba nabave osigurava da su njegova željeznička vozila, **objekti**, postrojenja, pribor i oprema te usluge u skladu s utvrđenim zahtjevima i uvjetima za uporabu, tako da ih željeznički prijevoznik i/ili upravitelj infrastrukture može na siguran način staviti u uporabu.

4. Svi sudionici koji imaju važnu ulogu u osiguravanju sigurnosti **u okviru svojih nadležnosti** provode potrebne mjere za nadziranje rizika, ako je potrebno surađujući s drugima, **i snose odgovornost za ispunjavanje vlastitih obveza**. Osim željezničkih prijevoznika i upravitelja infrastrukture u te sudionike ubrajaju se i:

- (a) **posjednici i njihov subjekt ili** subjekti nadležni za održavanje vozila;
- (b) ~~pošiljatelj, utovarivač~~ **utovarivači, istovarivači** i punioci koji imaju ulogu u osiguravanju sigurnosti pri utovaru;
- (c) proizvođači koji su odgovorni za dizajn i proizvodnju sigurnih željezničkih vozila, dijelova, komponenata ili podsklopova vozila, željezničke infrastrukture, energiju i pružni prometno-upravljački sustav te izdaju preliminarnu dokumentaciju o održavanju za određeno vozilo.

5. Svi željeznički prijevoznici, upravitelji infrastrukture i subjekti nadležni za održavanje osiguravaju da njihovi ~~podizvođači i druge strane~~ **izvođači** provode mjere za nadziranje rizika. U tu svrhu svaki željeznički prijevoznik, upravitelj infrastrukture i subjekt nadležan za održavanje primjenjuje zajedničke metode za postupke praćenja iz Uredbe Komisije (EU) br. 1078/2012.⁽¹⁾ Njihovi podizvođači primjenjuju ovaj postupak na temelju ugovornih ~~odredbi~~ **sporazuma**. Željeznički prijevoznici, upravitelji infrastrukture i subjekti nadležni za održavanje otkrivaju svoje ugovorne ~~odredbe~~ **sporazume** na zahtjev Agencije ili nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost.

6. Bilo koji sudionik u željezničkom sustavu koji otkrije **sustavni** rizik za sigurnost povezan s nedostacima i nesukladnostima u konstrukciji ili s kvarovima tehničke opreme, uključujući opremu strukturnih podsustava, obavještava **u skladu s postupkom usklađenim u cijeloj Uniji**, o takvim rizicima ostale strane **i Agenciji** kako bi im omogućio da poduzmu sve potrebne korektivne mjere za osiguranje neprekidnoga sigurnog rada željezničkog sustava.

(6a) Države članice, Agencija i svi sudionici u željezničkom sustavu uspostavljaju „kulturu pravičnosti” kojom se osigurava dosljedno izvješćivanje o nesrećama, poremećajima i potencijalnim rizicima za sigurnost. Kako bi se zajamčilo takvo izvješćivanje, države članice uspostavljaju mehanizam kojim se omogućava da se takvo izvješćivanje provodi na osnovi povjerljivosti.

7. U slučaju razmjene vozila među željezničkim prijevoznicima svi sudionici razmjenjuju sve informacije potrebne za siguran rad **koristeći se registrom vozila iz članka 43. do 43.a Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava]**. Takve informacije uključuju informacije o stanju i povijesti vozila, dijelove datoteka o održavanju, sljedivost utovarnih djelatnosti i **komponenti ključnih za sigurnost kao i** zapise o pošiljkama. Moraju biti dovoljno detaljne kako bi željezničkom prijevozniku omogućile ocjenu rizika povezanih s radom vozila. **[Am. 62]**

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 1078/2012 od 16. studenoga 2012. o zajedničkoj sigurnosnoj metodi za kontrolu koju će primjenjivati željeznički prijevoznici i upravitelji infrastrukture nakon izdanog rješenja o sigurnosti za upravljanje željezničkom infrastrukturom i rješenja o sigurnosti za obavljanje usluga željezničkog prijevoza te subjekti nadležni za održavanje (SL L 320, 17.11.2012., str. 8.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 5.

Zajednički sigurnosni pokazatelji

1. Kako bi se olakšala ocjena postizanja CST-a i osiguralo praćenje općeg razvoja sigurnosti željeznice, države članice prikupljaju informacije o zajedničkim sigurnosnim pokazateljima (CSI-ovima) s pomoću godišnjih izvješća nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost iz članka 18.

CSI-ovi se utvrđuju u skladu s Prilogom I.

1a. Države članice podržavaju Agenciju u njezinom radu pri praćenju razvoja razine sigurnosti željeznica na razini Unije. [Am. 63]

2. Komisija je u skladu s člankom 26. ovlaštena donositi delegirane akte koji se odnose na reviziju Priloga I., naročito kako bi ažurirala CSI-ove uzimajući u obzir tehnički napredak i kako bi prilagodila zajedničke metode za izračunavanje troškova nesreća.

Članak 6.

Zajedničke sigurnosne metode

1. CSM-ovi opisuju na koji se način ocjenjuju razina sigurnosti kao i ostvarivanje sigurnosnih ciljeva i usklađenost s drugim sigurnosnim zahtjevima s pomoću sljedećih objašnjenja i definicija:

- (a) metode vrednovanje i procjene rizika,
- (b) metode za procjenu usklađenosti sa zahtjevima iz rješenja o sigurnosti za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i rješenja o sigurnosti za upravljanje željezničkom infrastrukturom izdanim u skladu s člancima 10. i 11.,
- (c) metode nadzora koje primjenjuju nacionalna tijela nadležna za sigurnost i metode praćenja koje primjenjuju željeznički prijevoznici, upravitelji infrastrukture i subjekti nadležni za održavanje;

(ca) metode za praćenje razvoja sigurnosti na nacionalnoj razini i razini Unije; [Am. 64]

(d) sve druge metode povezane s postupkom sustava upravljanja sigurnošću koje moraju biti usklađene na razini Unije.

2. Komisija **što je prije moguće** daje mandate Agenciji za izradu nacрта novih CSM-ova iz stavka 1. točke (d), za reviziju i ažuriranje svih CSM-ova kako bi se uzeo u obzir tehnološki razvoj ili društveni zahtjevi te za davanje odgovarajućih preporuka Komisiji. **[Am. 65]**

Pri izradi nacрта preporuka Agencija uzima u obzir mišljenje korisnika, **nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost, socijalnih partnera i drugih** zainteresiranih strana. Preporukama se prilaže izvješće o rezultatima takvog savjetovanja i izvješće s ocjenom učinka novih CSM-ova koji se usvajaju. **[Am. 66]**

3. CSM-ovi se revidiraju u redovitim vremenskim razmacima, uzimajući u obzir iskustvo stečeno njihovom primjenom i globalni razvoj sigurnosti u željezničkom prometu te s ciljem očuvanja i, ~~kad~~, **sve dok** je to praktično izvedivo, stalnog poboljšanja sigurnosti. **[Am. 67]**

4. Komisija je ovlaštena za usvajanje delegiranih akata za utvrđivanje CSM-ova i revidiranih CSM-ova u skladu s člankom 26.

5. Države članice **odmah** donose sve potrebne izmjene svojih nacionalnih sigurnosnih pravila u svjetlu usvajanja i revizija CSM-ova. **[Am. 68]**

Članak 7.

Zajednički sigurnosni ciljevi

1. CST-ovi definiraju najmanje razine sigurnosti koje moraju doseći različiti dijelovi željezničkog sustava i sustav kao cjelina u svakoj državi članici, izraženo u kriterijima prihvatljivog rizika za:

- (a) pojedinačne rizike koji se odnose na putnike, osoblje, uključujući osoblje ugovaratelja, korisnike željezničko-cestovnih prijelaza i ostale te, ne dovodeći u pitanje postojeće nacionalne i međunarodne propise o sigurnosti, pojedinačne rizike koji se odnose na neovlaštene osobe na željezničkim objektima;

Srijeda, 26. veljače 2014.

(b) društvene rizike.

2. Komisija **što je prije moguće** daje mandat Agenciji za izradu nacrtu revidiranih CST-ova i za davanje odgovarajućih preporuka Komisiji. [Am. 69]

3. CST-ovi se revidiraju u redovitim vremenskim razmacima, uzimajući u obzir globalni razvoj sigurnosti u željezničkom prometu. Revidirani CST-ovi odražavaju sva prioriteta područja na kojima treba dodatno poboljšati sigurnost.

4. Komisija je ovlaštena za usvajanje delegiranih akata za utvrđivanje CST-ova i revidiranih CST-ova u skladu s člankom 26.

5. Države članice donose sve potrebne izmjene svojih nacionalnih pravila kako bi dosegle barem CST-ove i sve revidirane CST-ove u skladu s provedbenim rasporedom koji im je priložen. O tim pravilima obavještavaju Komisiju u skladu s člankom 8.

Članak 8.

Nacionalna pravila

1. Države članice mogu ~~donijeti~~ **sastaviti** nova nacionalna pravila **nakon stupanja na snagu ove Direktive** samo u sljedećim slučajevima:

(a) ako pravila koja se odnose na postojeće sigurnosne metode nisu sadržana u CSM-u;

(b) kao nužnu preventivnu mjeru, posebice nakon nesreće.

Države članice osiguravaju da **su nacionalna pravila nediskriminacijska i da se u nacionalnim pravilima njima** uzima u obzir potreba za sustavnim pristupom.

Države članice mogu odlučiti ostvariti višu razinu sigurnosti od one utvrđene relevantnim CST-om pod uvjetom da je ta viša razina sigurnosti u potpunosti usklađena s postojećim CST-om.

2. Ako država članica namjerava uvesti novo nacionalno pravilo, nacrt tog pravila **odmah** prosljeđuje Agenciji i Komisiji preko odgovarajućega računalnog sustava u skladu s člankom 23. Uredbe ... [Uredba o Agenciji za željeznice] **i prilaže mu izvješće s ocjenom učinka novog pravila koje je potrebno donijeti. Osim u slučajevima opisanim u točki (b) stavka 1. ta se obavijest daje najmanje tri mjeseca prije planiranog donošenja pravila.**

Nakon primitka nacrtu nacionalnog pravila Agencija pokreće postupak usklađivanja koji uključuje sva nacionalna tijela nadležna za sigurnost kako bi osigurala najviši mogući stupanj usklađenosti u cijeloj Uniji.

Novo nacionalno pravilo možda ne ostane na snazi ili stupi na snagu ako mu se Komisija, na preporuku Agencije, suprotstavi uz izjavu o razlozima svog suprotstavljanja.

3. Ako Agencija smatra da neko nacionalno pravilo, bez obzira na to je li odobreno ili ne, više nije potrebno ili da je u suprotnosti s CSM-ovima ili nekim drugim zakonom Unije usvojenim nakon početka primjene toga nacionalnog pravila, primjenjuje se postupak iz članka 22. Uredbe ... [Uredba o Agenciji za željeznice].

Kad je riječ o pitanjima na području osposobljavanja, zdravlja i sigurnosti na radu za željezničke stručnjake zadužene za zadatke ključne za sigurnost, Agencija ovaj stavak može primjenjivati samo ako je predmetno nacionalno pravilo diskriminirajuće i ako višu razinu sigurnosti osigurava CSM ili bilo koje drugo zakonodavstvo Unije.

4. Države članice osiguravaju da su nacionalna pravila, **uključujući ona koja obuhvaćaju sučelja između vozila i mreže,** dostupna besplatno i na jeziku koji razumiju sve dotične strane **najmanje dva službena jezika Unije.**

Srijeda, 26. veljače 2014.

5. Nacionalna pravila odobrena u skladu s ovim člankom ne podliježu postupku prijavljivanja iz Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

5a. Agencija uspostavlja i objavljuje zajedničke smjernice za donošenje novih nacionalnih pravila ili za izmjenu postojećih. [Am. 70]

Članak 9.

Sustavi upravljanja sigurnošću

1. Upravitelji infrastrukture i željeznički prijevoznici uspostavljaju svoje sustave upravljanja sigurnošću kako bi se osiguralo da željeznički sustav može dosegnuti barem CST-ove, da je u skladu sa sigurnosnim zahtjevima iz TSI-ova te da se primjenjuju odgovarajući dijelovi CSM-ova i pravila opisana na temelju članka 8.

2. Sustav upravljanja sigurnošću ispunjava zahtjeve prilagođene karakteru, opsegu i drugim uvjetima za određenu djelatnost. On osigurava nadzor nad svim rizicima povezanim s aktivnošću upravitelja infrastrukture ili željezničkog prijevoznika, uključujući **propisnu kvalifikaciju i osposobljavanje osoblja kao i održavanje i opskrbu materijalom te ugovaranje vanjskih usluga.** Ne dovodeći u pitanje postojeća nacionalna i međunarodna pravila o odgovornosti, sustav upravljanja sigurnošću također uzima u obzir, kad je to primjereno i razumno, rizike koji proizlaze iz aktivnosti drugih strana. **To znači da upravitelji infrastrukture i željeznički prijevoznici raspolažu postupcima za utvrđivanje potencijalnih rizika koji proizlaze iz vanjskih aktivnosti na sučeljima sa željezničkim sustavom i koja imaju izravan učinak na rad.** [Am. 71]

Komisija ~~provedbenim~~ **delegiranim** aktima uspostavlja elemente sustava upravljanja sigurnošću, **uključujući interno odobrenu i priopćenu sigurnosnu politiku; kvalitativne i kvantitativne sigurnosne ciljeve i postupke za ostvarivanje tih ciljeva; postupke za dostizanje tehničkih i operativnih standarda; postupke ocjenjivanja rizika i provedbu mjera za nadziranje rizika; osposobljavanje osoblja i mjere informiranja; postupke za osiguravanje komunikacije i dokumentiranje informacija povezanih sa sigurnošću; postupke prijavljivanja i analize poremećaja i nesreća te ostalih događaja povezanih sa sigurnošću i razvoja preventivnih mjera; osiguravanje planova za slučaj opasnosti usuglašenih s javnim tijelima; odredbe za unutarnje kontrole sustava upravljanja sigurnošću.** Navedeni ~~ti~~ **se** provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka ~~2627.~~ **stavka 2.** [Am. 72]

2a. Kad je riječ o željezničkom osoblju, sustav upravljanja sigurnošću uključuje mjere programa osposobljavanja osoblja i sustava kako bi se osigurala trajna osposobljenost osoblja i primjereno izvršavanje zadataka. [Am. 73]

2b. Sustav upravljanja sigurnošću uključuje odredbe za „kulturu pravičnosti” kao što je utvrđeno u članku 3. [Am. 74]

3. Sustav upravljanja sigurnošću bilo kojeg upravitelja infrastrukture uzima u obzir učinke različitih željezničkih prijevoznika na mrežu i donosi odredbe kojima se svim željezničkim prijevoznicima omogućuje da rade u skladu s TSI-ovima i nacionalnim pravilima te s uvjetima iz njihova rješenja o sigurnosti. Sustavi upravljanja sigurnošću razvijaju se s ciljem koordinacije postupaka u slučaju nužde koje provodi upravitelj infrastrukture sa svim željezničkim prijevoznicima koji pružaju usluge na njegovoj infrastrukturi, **s hitnim službama kako bi se zajamčila brza intervencija službi spašavanja, te sa svakom drugom strankom koja bi u hitnu situaciju mogla biti uključena. Za prekograničnu infrastrukturu i posebno za prekogranične tunele razvijaju se i unapređuju posebni sustavi za upravljanje sigurnošću kako bi se osigurala potrebna koordinacija i pripremljenost nadležnih hitnih službi na obje strane granice.** [Am. 75]

⁽¹⁾ Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL L 204, 21.7.1998., str. 37.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

3a. Upravitelji infrastrukture također uspostavljaju sustav za koordinaciju s upraviteljima u susjednim zemljama s kojima je mreža povezana. Taj sustav uključuje mehanizme informiranja u slučaju nezgoda ili poremećaja na mreži, kašnjenja koja bi mogla ometi prekogranični promet te postupke suradnje za obnovu prometa između dvije infrastrukture, pri čemu se u svakom trenutku jamči sigurnost mreže. Upravitelji infrastrukture u obje zemlje obavještavaju pružatelje usluga, dionike i odgovarajuća nacionalna tijela o svim relevantnim informacijama koje bi mogle utjecati na promet između dvije države. [Am. 76]

4. Svake godine do 30. lipnja svi upravitelji infrastrukture i željeznički prijevoznici dostavljaju nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost godišnje izvješće o sigurnosti koje se odnosi na prethodnu kalendarsku godinu. Izvješće o sigurnosti sadrži:

- (a) podatke o tome kako se ispunjavaju zajednički sigurnosni ciljevi organizacije i rezultate sigurnosnih nacrti;
- (b) razvoj nacionalnih sigurnosnih pokazatelja i CSI-ova iz Priloga I., ako je to važno za organizaciju koja podnosi izvještaj;
- (c) rezultate unutarnjeg nadzora sigurnosti;
- (d) zaključke o nedostacima i pogreškama u radu željezničkog prometa i upravljanju infrastrukturom koji mogu biti važni za nacionalno tijelo nadležno za sigurnost.

POGLAVLJE III.

IZDAVANJE RJEŠENJA O SIGURNOSTI ZA OBAVLJANJE USLUGA U ŽELJEZNIČKOM PRIJEVOZU I RJEŠENJA O SIGURNOSTI ZA UPRAVLJANJE ŽELJEZNIČKOM INFRASTRUKTUROM

Članak 10.

Jedinstveno rješenje o sigurnosti

1. Pristup željezničkoj strukturi odobrava se samo željezničkim prijevoznicima koji imaju jedinstveno rješenje o sigurnosti.

2. Jedinstveno rješenje o sigurnosti izdaje Agencija, **osim u slučajevima iz stavka 2.a**, na temelju dokaza da je željeznički prijevoznik uspostavio svoj sustav upravljanja sigurnošću u skladu s člankom 9. i da ispunjava zahtjeve iz TSI-ova i drugog relevantnog zakonodavstva **i svim pravilima za pojedine sustave važnima za usluge koje pruža željeznički prijevoznik** kako bi se nadzirali rizici i osiguralo sigurno obavljanje prijevoznih usluga ~~na~~ u mreži.

2a. Rješenja o sigurnosti za željezničke prijevoznike koji prometuju isključivo na izoliranoj mreži također može dodijeliti nacionalno tijelo nadležno za sigurnost onih država članica koje posjeduju takvu mrežu. U takvim slučajevima podnositelj zahtjeva može uputiti Agenciji ili nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnost država članica o kojima je riječ.

Unutar prijelaznog razdoblja iz članka 30. nacionalna tijela nadležna za sigurnost onih država članica koje posjeduju izoliranu mrežu uspostavljaju zajedničke postupke izdavanja rješenja o sigurnosti željeznice i osiguravaju uzajamno priznavanje rješenja o sigurnosti koja izdaju. U slučaju oprečnih odluka nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost ili ako uzajamno prihvatljiva odluka ne postoji, Agencija donosi odluku u skladu s člankom 12. Uredbe ... [Uredba o Agenciji za željeznice].

Ako do kraja prijelaznog razdoblja utvrđenog člankom 30. ta nacionalna tijela nadležna za sigurnost nisu uspostavila rješenja za zajedničke postupke i uzajamno priznavanje rješenja o sigurnosti, ovlaštenja iz ovog članka dodjeljuje jedino Agencija.

Ako su do kraja prijelaznog razdoblja utvrđenog člankom 30. uspostavljena rješenja za zajedničke postupke izdavanja rješenja i uzajamno priznavanje rješenja o sigurnosti, nacionalna tijela nadležna za sigurnost tih država članica koje posjeduju izolirane mreže mogu nastaviti izdavati rješenja o sigurnosti, a podnositelji zahtjeva mogu podnijeti zahtjev za rješenjem o sigurnosti Agenciji ili nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnost nakon kraja prijelaznog razdoblja iz članka 30.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Deset godina nakon stupanja na snagu ove Direktive Komisija Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja izvješće o napretku ostvareno na putu prema uspostavi zajedničkih postupaka i uzajamnog priznavanja rješenja o sigurnosti za izolirane željezničke mreže te prema potrebi podnosi odgovarajuće zakonodavne prijedloge.

3. U jedinstvenom rješenju o sigurnosti navedeni su vrsta, **opseg** i **opseg područje izvođenja** obuhvaćenih željezničkih djelatnosti. Valjano je **i priznato** u cijeloj Uniji ~~za jednake djelatnosti ili njezinim dijelovima u skladu s uvjetima koje je utvrdila Agencija.~~

4. ~~Tri mjeseca~~ Prije početka pružanja bilo koje nove usluge **koja nije obuhvaćena rješenjem o sigurnosti** željeznički prijevoznik dostavlja ~~relevantnom nacionalnom tijelu nadležnom Agenciji ili, u slučajevima iz stavka 2.a, nacionalnim tijelima nadležnima~~ za sigurnost **dodatnu** dokumentaciju ~~kojom potvrđuje~~ **potrebnu kako bi se potvrdilo:**

- (a) da će željeznički prijevoznik poštovati operativna pravila, uključujući nacionalna pravila koja su mu bila dostupna u skladu s člankom 8. stavkom 4., i da će ocjenjivati sigurnost svojih djelatnosti, uzimajući u obzir zahtjeve iz Uredbe Komisije (EZ) br. **352/2009** ⁽¹⁾ te osiguravajući upravljanje svim rizicima s pomoću svojega sustava za upravljanje sigurnošću i donošenje svih potrebnih mjera za sigurno djelovanje;
- (b) da je željeznički prijevoznik usvojio mjere potrebne za suradnju i koordinaciju s upraviteljima infrastrukture u mrežama u kojima namjerava djelovati;
- (c) ~~da je željeznički prijevoznik poduzeo sve potrebne mjere za osiguranje sigurnog pružanja određene usluge;~~
- (d) da željeznički prijevoznik ima dozvolu izdanu u skladu s Direktivom Vijeća 95/18/EZ ⁽²⁾;
- (e) da vrsta, **opseg** i **opseg područje izvođenja** djelatnosti koje namjerava izvoditi odgovaraju onima koji su navedeni u njegovome jedinstvenom rješenju o sigurnosti.

Ako **Agencija ili, u slučajevima utvrđenima stavkom 2.a**, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost sumnja u ispunjavanje jednoga uvjeta ili više njih, od željezničkog prijevoznika zahtijeva dodatne informacije **u skladu s rokovima utvrđenima u članku 11. stavku 1.** Ta razmjena međutim ~~ne smije prouzročiti trenutni prekid ili odgodu početka izvođenja djelatnosti.~~ Ako **Agencija ili, u slučajevima utvrđenima u stavku 2.a**, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost pronađe dokaz o neispunjavanju jednoga uvjeta ili više njih, ~~predmet podnosi Agenciji koja~~ poduzima odgovarajuće mjere, uključujući **izmjenu, privremeno stavljanje izvan snage ili opoziv rješenja.**

5. Jedinstveno rješenje o sigurnosti obnavlja se ako željeznički prijevoznik podnosi zahtjev u razmacima ne duljim od pet godina. Ažurira se u cijelosti ili djelomično ~~uvijek kad~~ **prije nego što** se vrsta, **opseg** ili **opseg područje izvođenja** djelatnosti znatno ~~promijeni~~ **izmijeni.**

Imatelj jedinstvenog rješenja o sigurnosti bez odgode obavještava Agenciju, **ili u slučajevima iz stavka 2.a, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost**, o svim važnim promjenama uvjeta za ~~jedinstveno~~ **jedinstveno** rješenje o sigurnosti. Osim toga obavještava Agenciju, **ili u slučajevima iz stavka 2.a, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost**, uvijek kad se ~~zapošle~~ **zaposlene** nove kategorije osoblja **važnog za sigurnost** ili uvedu nove vrste željezničkih vozila. **U tom se slučaju jednako tako primjenjuju rokovi utvrđeni u članku 11 točki 1**

Agencija može zahtijevati da se jedinstveno rješenje o sigurnosti revidira ako se znatno promijeni pravni okvir za sigurnost.

6. Ako nacionalno tijelo nadležno za sigurnost smatra da imatelj jedinstvenog rješenja o sigurnosti više ne ispunjava uvjete za rješenje, zahtijeva od Agencije njegov opoziv. Agencija **ili u slučajevima iz stavka 2.a, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost** može opozvati jedinstveno rješenje o sigurnosti navodeći razloge za svoju odluku. Agencija, **ili u slučajevima iz stavka 2.a, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost**, bez odgode obavještava sva nacionalna tijela nadležna za sigurnost o mrežama u kojima djeluje dotični željeznički prijevoznik.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 352/2009 od 24. travnja 2009. o donošenju zajedničke sigurnosne metode za vrednovanje i procjenu rizika iz članka 6. stavka 3. točke (a) Direktive 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 108, 29.4.2009., str. 4.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 95/18/EZ od 19. lipnja 1995. o izdavanju dozvola željezničkim prijevoznicima (SL L 143, 27.6.1995., str. 70.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

7. Agencija, **ili u slučajevima iz stavka 2.a, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost**, u roku od jednog mjeseca obavještava nacionalna tijela nadležna za sigurnost o izdavanju, obnavljanju, izmjeni ili opozivu jedinstvenog rješenja o sigurnosti. Navodi ime i adresu željezničkog prijevoznika, datum izdavanja, opseg i rok valjanosti rješenja i, u slučaju opoziva, razloge za svoju odluku.

8. Agencija neprestano prati učinkovitost mjera za izdavanje jedinstvenog rješenja o sigurnosti i nadzor koji provode nacionalna tijela nadležna za sigurnost te po potrebi Komisiji daje preporuke za poboljšanje. One mogu uključivati **preporuku** za CSM koji obuhvaća postupak sustava za upravljanje sigurnošću koji je potrebno uskladiti na razini Unije u skladu s člankom 6. stavkom **1. točkom (d)**.

8a. Svaka fizička ili pravna osoba može uložiti žalbu protiv odluke koju je Agencija naslovila na nju u skladu s člancima 12., 16., 17. i 18. Uredbe ... [Uredba o Agenciji za željeznice] ili zbog nedonošenja odluke u propisanom roku od strane Agencije. Ta se prava također primjenjuju na tijela koja predstavljaju osobe iz članka 34. stavka 2. Uredbe ... [Uredba o Agenciji za željeznice] propisno ovlaštena u skladu s njihovim pravilnicima. [Am. 77]

Članak 11.

Zahtjevi za izdavanje jedinstvenog rješenja o sigurnosti

1. Zahtjevi za izdavanje jedinstvenog rješenja o sigurnosti podnose se Agenciji. Agencija odlučuje o zahtjevu bez odgode i u svakom slučaju najkasnije ~~četiri~~ **tri** mjeseca ~~nakon što su joj dostavljene sve potrebne informacije i dodatne informacije koje je zatražila od primitka zahtjeva.~~ Ako se od podnositelja zahtjeva traže dodatne informacije, ~~on ih dostavlja odmah~~ **takve se informacije pružaju u razumnom roku koji utvrdi Agencija, a koji ne smije biti dulji od jednog mjeseca, osim ako u iznimnim okolnostima Agencija ne pristane na produženje roka i odobri ga. Negativne odluke propisno se obrazlažu izjavom o razlozima**

U slučaju zahtjeva za proširenjem radi djelovanja u još jednoj državi članici Agencija jednako tako donosi odluku u roku od tri mjeseca od primitka tog zahtjeva..

2. Agencija osigurava detaljne upute o načinu dobivanja jedinstvenog rješenja o sigurnosti. U uputama navodi sve zahtjeve koji su utvrđeni za potrebe članka 10. stavka 2. i objavljuje sve odgovarajuće dokumente.

3. Upute za podnošenje zahtjeva **koje** opisuju i objašnjavaju **zahtjeve** za jedinstvena rješenja o sigurnosti i navode **dokumente** koji se moraju dostaviti podnositeljima zahtjeva **su** na raspolaganju besplatno **i na svim službenim jezicima Unije**. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost surađuju s Agencijom pri širenju takvih informacija. [Am. 78]

Članak 12.

Rješenje o sigurnosti za upravitelje infrastrukture

1. Kako bi se omogućilo upravljanje željezničkom infrastrukturom i njezino vođenje, upravitelj infrastrukture dobiva rješenje o sigurnosti od nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost u državi članici u kojoj ima poslovni nastan. **U slučaju prekograničnih infrastruktura s jedinstvenim upraviteljem infrastrukture Agencija je nadležna za zadaće utvrđene ovim člankom.**

2. Rješenje o sigurnosti sadrži potvrdu kojom se potvrđuje prihvatljivost sustava upravljanja sigurnošću upravitelja infrastrukture iz članka 9. koji uključuje postupke i odredbe za ispunjavanje zahtjeva potrebnih za sigurno oblikovanje, održavanje i rad željezničke infrastrukture, uključujući po potrebi održavanje i rad kontrole prometa i sustava signalizacije **kao i postupke za postupanje u slučaju ozbiljne nesreće kako bi se zajamčila pomoć u hitnim slučajevima i ponovno upostavila sigurnost infrastrukture.**

Rješenje o sigurnosti obnavlja se na temelju zahtjeva upravitelja infrastrukture u razmacima od pet godina. Ažurira se u cijelosti ili djelomično uvijek kad se znatno mijenja infrastruktura, signalizacija ili opskrba energijom ili načela njezina rada i održavanja. Imatelj rješenja o sigurnosti ~~bez odgode~~ **odmah** obavještava nacionalno tijelo nadležno za sigurnost **i Agenciju** o svim takvim izmjenama.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost, **ili u slučaju prekograničnih infrastruktura iz stavka 1. Agencije**, može zahtijevati da se rješenje o sigurnosti revidira ako se znatno promijeni pravni okvir za sigurnost.

Ako nacionalno tijelo nadležno za sigurnost, **ili u slučaju prekograničnih infrastruktura iz stavka 1. Agencije**, ustanovi da upravitelj infrastrukture koji ima rješenje o sigurnosti više ne zadovoljava uvjete za rješenje o sigurnosti, ono to rješenje opoziva uz obrazloženje svoje odluke.

3. Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost ~~bez odgode donosi odluku o podnesenom~~ **odlučuje o** zahtjevu za izdavanje rješenja o sigurnosti ~~te bez odgode i~~ u svakom slučaju najkasnije četiri **tri** mjeseca nakon što su mu dostavljene sve potrebne informacije i sve **primitka zahtjeva. Ako se od podnositelja zahtjeva traže** dodatne informacije koje je zatražilo, **takve se informacije pruža u razumnom roku koji utvrdi nacionalno tijelo nadležno za sigurnost ili Agencija, a koji ne smije biti dulji od jednog mjeseca, osim ako u iznimnim okolnostima nacionalno tijelo nadležno za sigurnost ili Agencija ne pristane na produženje roka i odobri ga. Negativne odluke popisno se obrazlažu.**

Upute za podnošenje zahtjeva u kojima se opisuju i objašnjavaju zahtjevi za rješenja o sigurnosti i navode dokumenti koji se traže stavljaju se na raspolaganje.

4. Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost u roku od jednog mjeseca obavještava Agenciju o rješenjima o sigurnosti koja su izdana, obnovljena, izmijenjena ili opozvana. U obavijesti navodi ime i adresu upravitelja infrastrukture, datum izdavanja, opseg i rok valjanosti rješenja o sigurnosti te, u slučaju opoziva, obrazloženje svoje odluke. [Am. 79]

Članak 13.

Pristup sredstvima za osposobljavanje

1. Države članice osiguravaju da željeznički prijevoznici imaju jednakopravan i nediskriminacijski pristup sredstvima za osposobljavanje strojovođa i pratećeg osoblja u vlakovima uvijek kad je to osposobljavanje potrebno za pružanje usluga u njihovoj mreži ili za ispunjavanje zahtjeva za dobivanje rješenja o sigurnosti i zahtjeva za dobivanje dozvola i rješenja u skladu s Direktivom 2007/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Ponuđene usluge uključuju osposobljavanje u vezi s potrebnim poznavanjem trasa, **pružanjem pomoći osobama s invaliditetom**, prometnim pravilima i postupcima, sustavom signalizacije i prometno-upravljačkim sustavom te postupcima u slučaju opasnosti koji se primjenjuju na trasama na kojima se promet odvija. [Am. 80]

Države članice također osiguravaju da upravitelji infrastrukture i njihovo osoblje koje obavlja zadatke bitne za sigurnost imaju pošten i nediskriminacijski pristup osposobljavanju.

Ako osposobljavanje ne uključuje ispite i dodjelu rješenja, države članice osiguravaju da željeznički prijevoznici imaju pristup takvom rješenju.

Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost osigurava da su pri osposobljavanju ili po potrebi pri dodjeli rješenja ispunjeni zahtjevi iz Direktive 2007/59/EZ, iz TSI-ova ili iz nacionalnih pravila navedenih u članku 8.

2. Ako usluge osposobljavanja nudi samo jedan željeznički prijevoznik ili upravitelj infrastrukture, države članice osiguravaju pristup osposobljavanju drugim željezničkim prijevoznicima po primjerenoj i nediskriminacijskoj cijeni koja je povezana s troškovima i može uključivati profitnu maržu.

3. Pri zapošljavanju novih strojovođa, osoblja vlaka i osoblja koje obavlja zadatke ključne za sigurnost željeznički prijevoznici uzimaju u obzir svako osposobljavanje, kvalifikacije i iskustva stečena kod drugih željezničkih prijevoznika. Stoga se tim članovima osoblja odobrava pristup svim dokumentima koji potvrđuju njihovu osposobljenost, kvalifikacije i iskustvo, kao i dobivanje i slanje preslika tih dokumenata.

⁽¹⁾ Direktiva 2007/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o davanju ovlaštenja strojovođama koji upravljaju lokomotivama i vlakovima na željezničkom sustavu Zajednice (SL L 315, 3.12.2007., str. 51.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Željeznički prijevoznici i upravitelji infrastrukture odgovorni su za razinu osposobljenosti i kvalifikacije svojeg osoblja koje obavlja rad povezan sa sigurnošću, **uključujući osoblje u vlaku**. [Am. 81]

Članak 14.

Održavanje vozila

1. Za svako se vozilo, prije početka njegova stavljanja u funkciju ili upotrebe u mreži, određuje subjekt koji je nadležan za njegovo održavanje te registriran u ~~nacionalnom registru~~ **registrima** vozila u skladu s člankom 43. **i člankom 43.a** Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava];

2. Željeznički prijevoznik, upravitelj infrastrukture ili posjednik može biti subjekt nadležan za održavanje.

3. Ne dovodeći u pitanje odgovornost željezničkih prijevoznika i upravitelja infrastrukture za sigurno funkcioniranje vlaka kako je utvrđeno člankom 4., subjekt kroz sustav održavanja osigurava da su vozila za čije je održavanje nadležan u sigurnom stanju. U tu svrhu subjekt nadležan za održavanje osigurava održavanje vozila u skladu s:

(a) dokumentacijom za održavanje svakog vozila;

(b) uvjetima koji su na snazi, uključujući pravila održavanja i odredbe koje se odnose na tehničke specifikacije za interoperabilnost (TSI).

Subjekt nadležan za održavanje sam održava vozila ili ih održavaju ugovorne radionice za održavanje.

4. Kad je riječ o teretnim vagonima, svaki subjekt nadležan za održavanje dobiva rješenje od tijela koje je ovlašteno ili priznato u skladu s Uredbom Komisije (EU) br. 445/2011 ⁽¹⁾ ili od nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost. Proces priznavanja temelji se na kriterijima neovisnosti, stručnosti i nepristranosti.

Ako je subjekt nadležan za održavanje upravitelj infrastrukture, pridržavanje Uredbe (EU) br. 445/2011 provjerava relevantno nacionalno tijelo nadležno za sigurnost u skladu s postupcima iz članka 12. **ove Direktive** te se postupanje u skladu s navedenom Uredbom potvrđuje u rješenjima utvrđenima u tim postupcima.

5. Rješenja izdana u skladu sa stavkom 4. valjana su **i automatski priznata** u cijeloj Uniji.

Agencija uspostavlja i objavljuje, a potom bez odgode ažurira registar ovlaštenih subjekata nadležnih za održavanje. On mora biti povezan sa svim nacionalnim registrima vozila ili registrima vozila u skladu s člankom 43. stavcima 1. do 4. i članka 43.a stavcima 1. do 4. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava].

Komisija provedbenim aktima donosi zajedničke specifikacije tih registara koje se odnose na sadržaj, oblik podataka, funkcionalnu i tehničku arhitekturu, način rada i pravila za unošenje i pretraživanje podataka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 3.

5a. Pri izradi nacrtu TSI-ja ili izmjeni TSI-ja Agencija usklađuje pravila o minimalnim zahtjevima u vezi s održavanjem kako bi osigurala sigurnost cjelokupnog željezničkog sustava. Ona pritom uzima u obzir različite parametre (upotrebu, starost, materijal, kilometražu, vremenske uvjete, vrstu pruge itd.) koji utječu na trošenje. Poduzeća se mogu nastaviti služiti vlastitim sustavom održavanja pod uvjetom da Agencija smatra da taj sustav pruža jednaku ili višu razinu sigurnosti.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 445/2011 od 10. svibnja 2011. o sustavu izdavanja ovlaštenja subjektima nadležnim za održavanje teretnih vagona i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 653/2007 (SL L 122, 11.5.2011., str. 22).

Srijeda, 26. veljače 2014.

6. **Najkasnije dvije godine nakon stupanja na snagu ove Direktive** Agencija će do 31. svibnja 2014. ocijeniti **ocjenjuje** sustav izdavanja rješenja subjektima nadležnima za održavanje za teretne vagone te će razmotriti mogućnost proširenja tog sustava na sva vozila i podnijeti i **podnosi** izvješće Komisiji. **To izvješće sadrži preporuku o tome bi li taj sustav izdavanja rješenja trebalo proširiti na ostale vrste vozila. Komisija zatim poduzima odgovarajuće mjere na temelju te preporuke.**

6a. Najkasnije šest mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive Agencija utvrđuje željezničke komponente koje su ključne za sigurnost željeznica i razvija sustav koji omogućuje praćenje tih komponenti.

7. **Na temelju preporuke Agencije i najkasnije 36 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive**, Komisija će do 24. prosinca 2016. provedbenim aktima **delegiranim aktima u skladu s člankom 26.** donosi zajedničke uvjete za izdavanje rješenja subjektima nadležnima za održavanje za sva vozila.

~~Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 27. stavka 2.~~

Sustav izdavanja rješenja za teretne vagone utvrđen Uredbom (EU) br. 445/2011 nastavit će se primjenjivati do donošenja ~~provedbenih~~ **delegiranih** akata iz prvog podstavka. [Am. 82]

Članak 15.

Odstupanja od sustava izdavanja rješenja subjektima nadležnima za održavanje

1. Države članice mogu odlučiti ispuniti obvezu utvrđivanja subjekta nadležnog za održavanje i izdavanja rješenja primjenom alternativnih mjera u odnosu na sustav izdavanja rješenja utvrđen člankom 14. u sljedećim slučajevima:

- (a) za vozila registrirana u trećoj zemlji i održavana u skladu sa zakonima te zemlje;
- (b) za vozila koja se koriste u mrežama ili na prugama čija se širina kolosijeka razlikuje od širine kolosijeka glavne željezničke mreže unutar Unije te za koje se ispunjavanje uvjeta iz članka 14. stavka 3. osigurava međunarodnim sporazumima s trećim zemljama;
- (c) za vozila obuhvaćena člankom 2. te vojnu opremu i specijalni prijevoz za koje nacionalno tijelo nadležno za sigurnost treba izdati *ad hoc* dozvolu prije njihova puštanja u promet. U tim slučajevima odstupanja se odobravaju za razdoblja od najduže pet godina.

2. Alternativne mjere iz stavka 1. provode se uz odstupanja koja odobrava relevantno nacionalno tijelo nadležno za sigurnost ili Agencija:

- (a) pri registraciji vozila u skladu s člankom 43. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava]; ako se tiče utvrđivanja subjekta nadležnog za održavanje;
- (b) pri izdavanju rješenja i odobrenja o sigurnosti željezničkim prijevoznicima i upraviteljima infrastrukture u skladu s člancima 10. i 12. ove Direktive ako se tiče utvrđivanja subjekta nadležnog za održavanje ili izdavanja rješenja tom subjektu.

3. Takva odstupanja utvrđuju se i pravdaju u godišnjem izvješću o sigurnosti iz članka 18. Ako se učini da se preuzimaju nepotrebni rizici za sigurnost u željezničkom sustavu Unije, Agencija o tome odmah obavještava Komisiju. Komisija stupa u kontakt s uključenim stranama i po potrebi zahtijeva od države članice da povuče svoju odluku o odstupanju.

Srijeda, 26. veljače 2014.

POGLAVLJE IV.
NACIONALNA TIJELA NADLEŽNA ZA SIGURNOST

Članak 16.

Zadaće

1. Svaka država članica osniva tijelo nadležno za sigurnost. **Države članice također mogu odlučiti zajednički osnovati tijelo nadležno za sigurnost na njihovim teritorijima.** U pogledu organizacije, pravne strukture i odlučivanja to tijelo neovisno je o željezničkom prijevozniku, upravitelju infrastrukture, podnositelju zahtjeva ~~ili~~ **ili** tijelu za nabavu. **Tijelo raspolaže potrebnim stručnim znanjem i osobljem kako bi moglo obavljati svoje zadatke. Ono može biti ministarstvo prometa ako zadovoljava zahtjeve za neovisnost utvrđene ovim stavkom.**
2. Nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost povjerene su najmanje sljedeće zadaće:
 - (a) odobravanje ~~i puštanje~~ **puštanja** u rad energetskih i infrastrukturnih podsustava koji čine željeznički sustav u skladu s člankom 18. stavkom 2. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava]; **uz iznimku prekograničnih infrastrukture s jednim upraviteljem infrastrukture, za koje je Agencija nadležna za zadaće utvrđene u ovom podstavku;**
 - (b) ~~nadziranje~~ **osiguravanje** usklađenosti interoperabilnih sastavnih dijelova **komponenti interoperabilnosti** s osnovnim uvjetima ~~iz članka~~ **utvrđenima člankom** [x.] Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava];
 - (c) dodjeljivanje ~~europskog~~ **nacionalnog** broja vozila u skladu s ~~člankom 42.~~ **člancima 20.a i 43.** Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava];
 - (d) na zahtjev Agencije, i **na temelju ugovornih sporazuma iz Uredbe ... [Uredba o Europskoj agenciji za željeznice]** te podržavajući je u tom pitanju, izdavanje, obnavljanje, izmjena i stavljanje izvan snage jedinstvenih rješenja o sigurnosti dodijeljenih u skladu s člankom 10. te provjeravanje jesu li u njima utvrđeni uvjeti i zahtjevi ispunjeni i djeluju li željeznički prijevoznici u skladu sa zahtjevima zakonodavstva Unije ili nacionalnog zakonodavstva;
 - (e) izdavanje, obnavljanje, izmjena i stavljanje izvan snage rješenja o sigurnosti dodijeljenih u skladu s člankom 12. te provjeravanje jesu li u njima utvrđeni uvjeti i zahtjevi ispunjeni i djeluju li upravitelji infrastrukture u skladu sa zahtjevima zakonodavstva Unije ili nacionalnog zakonodavstva;
 - (f) praćenje, promicanje i po potrebi provedba i ažuriranje pravnog okvira za sigurnost, uključujući sustav nacionalnih pravila;
 - (g) nadziranje željezničkih prijevoznika u skladu s Prilogom IV. Uredbi Komisije (EU) br. 1158/2010 ⁽¹⁾ te u skladu s Uredbom Komisije (EU) br. 1077/2012 ⁽²⁾;
 - (h) ~~nadziranje~~ **osiguravanje** ispravnosti registracije vozila u ~~nacionalnom~~ **europskom** registru vozila **i nacionalnima** te točnosti i ažurnosti podataka u ~~njima~~ **tim registrima** koji se odnose na sigurnost;
 - (ha) **praćenje usklađenosti s pravilima o vremenu rada, vremenu vožnje i razdobljima odmora strojovođa u željezničkim poduzećima i na željezničkim linijama;**
 - (hb) **praćenje usklađenosti s važećim pravilima o sigurnom održavanju i prometovanju teretnih vagona i ostalih željezničkih vozila;**
 - (hc) **izrada općenitog plana za slučaj opasnosti za željezničku mrežu koji je obavezan za sve sudionike u željezničkom sustavu i u kojem su detaljno opisane mjere koje treba poduzeti u slučaju ozbiljne nesreće ili opasnosti i njegovo prosljeđivanje Agenciji. Taj plan uključuje:**

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) br. 1158/2010 od 9. prosinca 2010. o zajedničkoj sigurnosnoj metodi za ocjenu sukladnosti sa zahtjevima za dobivanje rješenja o sigurnosti za obavljanje usluga željezničkog prijevoza (SL L 326, 10.12.2010., str. 11.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) br. 1077/2012 od 16. studenoga 2012. o zajedničkoj sigurnosnoj metodi nadzora koji provode nacionalna tijela nadležna za sigurnost nakon izdavanja potvrde o sigurnosti ili rješenja o sigurnosti (SL L 320, 17.11.2012., str. 3.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (i) *mehanizme i postupke koji jamče učinkovitu komunikaciju između uključenih sudionika, ponajprije između upravitelja infrastrukture, pružatelja usluga željezničkog prijevoza i hitnih službi;*
- (ii) *mehanizme za usklađivanje s nacionalnim agencijama susjednih zemalja;*
- (iii) *kanale za komuniciranje s obiteljima žrtava nakon teške nesreće kako bi mogle komunicirati s osobljem osposobljenim za različite zadatke;*
- (iv) *sustav pružanja skrbi žrtvama nakon nesreće, koji će ih usmjeravati u žalbenim postupcima u okviru zakonodavstva Unije, a osobito Uredbe (EZ) br. 1371/2007 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, ne dovodeći pritom u pitanje obveze pružatelja željezničkih usluga. Takva skrb uključuje psihološku pomoć žrtvama nesreće i njihovim obiteljima.*

Komisija hitno sastavlja mjere u cilju usklađivanja sadržaja i vrsta planova za slučaj opasnosti provedbenim aktovima iz članka 27. Agencija pomaže i nadzire nacionalna tijela zadužena za sigurnost pri izradi tih planova posvećujući posebnu pozornost željezničkim nesrećama koje utječu na dvije nacionalne mreže ili više njih.

3. Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost države članice u kojoj željeznički prijevoznik djeluje poduzima nužne mjere za koordinaciju s Agencijom i drugim tijelima nadležnima za sigurnost kako bi osiguralo razmjenu svih ključnih informacija o dotičnom željezničkom prijevozniku, posebno informacija o poznatim rizicima i njegovu stanju sigurnosti. Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost također razmjenjuje informacije s drugim relevantnim nacionalnim tijelima zaduženima za sigurnost ako otkrije da željeznički prijevoznik ne poduzima nužne mjere za nadziranje rizika.

Ono Agenciju odmah obavještava o svim razlozima za zabrinutost u pogledu stanja sigurnosti željezničkog prijevoznika koji je pod nadzorom. Agencija poduzima potrebne mjere ~~iz članka 10. stavka 6.~~ **kao što je utvrđeno člankom 10. stavkom 6.**

4. Zadaće iz stavka 2. ne mogu se prenijeti na upravitelja infrastrukture, željezničkog prijevoznika ili tijelo za nabavu niti se s njima za te zadaće može sklopiti podgovor.

4a. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost mogu uz pomoć Agencije uspostaviti mehanizme za razmjenu primjera dobre i najbolje prakse.

4b. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost mogu na dobrovoljnoj osnovi zatražiti od Agencije da provjeri njihov rad. Agencija također može provjeravati nacionalna tijela za sigurnost na vlastitu inicijativu. [Am. 83]

Članak 17.

Načela donošenja odluka

1. Tijela nadležna za sigurnost obavljaju svoje zadaće na otvoren, nediskriminacijski i transparentan način. Ona posebno svim stranama daju mogućnost da budu saslušane i da obrazlože svoje odluke.

Ona odmah odgovaraju na upite i podnesene zahtjeve **poštujući pritom rokove utvrđene člankom 11. stavkom 1.** te bez odgađanja upućuju svoje zahtjeve za informacije i donose sve svoje odluke u roku od četiri mjeseca nakon što su sve zatražene informacije bile dostavljene. U bilo kojem trenutku mogu zatražiti tehničku pomoć upravitelja infrastrukture i željezničkih prijevoznika ili drugih kvalificiranih tijela kad obavljaju zadaće navedene u članku 16. **sve obveze utvrđene ugovornim sporazumima sklopljenima s Agencijom.**

U procesu razvijanja nacionalnog pravnog okvira tijelo nadležno za sigurnost savjetuje se sa svim uključenim osobama i zainteresiranim stranama **i uzima ih u obzir**, uključujući upravitelje infrastrukture, željezničke prijevoznike, proizvođače, subjekte nadležne za održavanje, korisnike i predstavnike osoblja.

2. Agencija i nacionalna tijela nadležna za sigurnost slobodno provode sve inspekcije, **revizije** i istrage potrebne za obavljanje svojih zadaća ~~i mora te~~ im se **osigurava** pristup svim relevantnim dokumentima i objektima, postrojenjima i opremi upravitelja infrastrukture i željezničkih prijevoznika.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1371/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu (SL L 315, 3.12.2007., str. 14.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo da odluke koje donese nacionalno tijelo nadležno za sigurnost podliježu sudskoj kontroli.

4. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost aktivno razmjenjuju mišljenja i iskustva u okviru mreže koju je uspostavila Agencija radi usklađivanja njihovih kriterija donošenja odluka širom Unije.

4a. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost podržavaju Agenciju u njezinom radu pri praćenju razvoja razine sigurnosti željeznica na razini Unije.

5. Opseg suradnje Agencije i nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost u svim pitanjima koja se odnose na inspekcije na licu mjesta, povezane s izdavanjem jedinstvenog rješenja o sigurnosti i nadziranjem željezničkih prijevoznika poslije njegova izdavanja, utvrđuje se ugovornim ili drugim ~~odredbama~~ **sporazumima** između Agencije i nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost **najkasnije jednu godinu od stupanja na snagu ove Direktive.**

Tim sporazumima može se obuhvatiti dodjeljivanje zadataka i odgovornosti Agencije nacionalnim tijelima, na primjer provjera i pripremanje dokumentacije, provjera tehničke usklađenosti, obavljanje obilazaka i izrada tehničkih studija u skladu s člankom 69. Uredbe ... [Uredba o Agenciji za željeznice].

Tim se sporazumima predviđa podjela prihoda razmjerna udjelu svakog sudionika u radnom opterećenju. [Am. 84]

Članak 18.

Godišnje izvješće

Svake godine nacionalno tijelo nadležno za sigurnost objavljuje godišnje izvješće o svojim aktivnostima u prethodnoj godini i šalje ga Agenciji najkasnije do 30. rujna. Izvješće sadrži podatke o:

- (a) razvoju sigurnosti željeznice, uključujući objedinjavanje CSI-ova utvrđenih u Prilogu I. na razini države članice;
- (b) važnim promjenama u zakonodavstvu i propisima u vezi sa sigurnosti željeznice;
- (c) razvijanju izdavanja rješenja o sigurnosti za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i rješenja o sigurnosti za upravljanje željezničkom infrastrukturom;
- (d) rezultatima i iskustvima koja se odnose na nadzor upravitelja infrastrukture i željezničkih prijevoznika;
- (e) odstupanjima o kojima je donesena odluka u skladu s člankom 14. stavkom 8;
- (f) svim inspekcijama ili nadzoru željezničkih prijevoznika koji djeluju u državi članici tijekom provedbe mjera nadzora.

(fa) svim tehničkim pregledima željezničkih teretnih vagona na željezničkim linijama; [Am. 85]

POGLAVLJE V.

ISTRAGA NESREĆA I POREMEĆAJA

Članak 19.

Obveza provođenja istrage

1. Države članice osiguravaju da istražno tijelo navedeno u članku 21. nakon ozbiljnih nesreća u željezničkom sustavu provede istragu čiji je cilj moguće poboljšanje sigurnosti željeznica i sprečavanje nesreća.

2. Pored ozbiljnih nesreća istražno tijelo navedeno u članku 21. može istražiti i one nesreće i poremećaje koji su pod neznatno drugačijim uvjetima mogli dovesti do ozbiljnih nesreća, uključujući tehničke kvarove strukturnih podsustava ili interoperabilnih sastavnih dijelova europskog željezničkog sustava.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Istražno tijelo po vlastitoj procjeni odlučuje treba li provesti istragu u vezi s takvom nesrećom ili poremećajem. U svojoj odluci ono uzima u obzir:

- (a) težinu nesreće ili poremećaja;
 - (b) pitanje čini li ona dio niza nesreća ili poremećaja koji su značajni za sustav u cjelini;
 - (c) njihov utjecaj na sigurnost željeznice na razini Unije;
 - (d) zahtjeve upravitelja infrastrukture, željezničkih prijevoznika, tijela nadležnog za sigurnost ili država članica.
3. Opseg istraga i postupak koji treba slijediti u njihovu provođenju određuje istražno tijelo, uzimajući u obzir članke 20. i 22. i ovisno o iskustvima iz nesreće ili poremećaja koja želi iskoristiti za poboljšanje sigurnosti.
4. Istraga se ni u kom slučaju ne treba baviti pitanjima krivnje ili odgovornosti.

Članak 20.

Status istrage

1. Države članice u okviru vlastitog pravnog sustava utvrđuju pravni status istrage kojim se glavnim istražiteljima omogućava obavljanje njihove zadaće na najučinkovitiji način i u najkraćem roku.
2. Države članice u skladu s važećim zakonodavstvom osiguravaju punu suradnju tijela nadležnih za sudsku istragu te se brinu za to da se istražiteljima **i Agenciji, ako ona to zatraži**, u najkraćem mogućem roku osigura: [**Am. 86**]
 - (a) pristup mjestu nesreće ili poremećaja, željezničkim vozilima koja su u njih uključena te odgovarajućim infrastrukturnim, prometno-upravljačkim i signalno-sigurnosnim postrojenjima;
 - (b) pravo na neposredno popisivanje dokaza i nadzirano uklanjanje olupina, infrastrukturnih postrojenja ili sastavnih dijelova za potrebe ispitivanja ili analize;
 - (c) pristup sadržajima i upotreba sadržaja ugrađenih uređaja za snimanje te opreme za snimanje govornih poruka i bilježenje rada signalno-sigurnosnog i prometno-upravljačkog sustava;
 - (d) pristup rezultatima obdukcije tijela žrtava;
 - (e) pristup rezultatima ispitivanja osoblja vlaka i drugog željezničkog osoblja uključenog u nesreću ili poremećaj;
 - (f) mogućnost ispitivanja uključenog željezničkog osoblja i drugih svjedoka;
 - (g) pristup svim relevantnim informacijama ili snimkama koje posjeduju upravitelj infrastrukture, uključeni željeznički prijevoznici i nacionalno tijelo nadležno za sigurnost.
3. Istraga se provodi neovisno o bilo kojoj sudskoj istrazi.

Članak 21.

Istražno tijelo

1. Svaka država članica osigurava da istragu nesreća i poremećaja navedenih u članku 19. provodi stalno tijelo koje se sastoji od najmanje jednog istražitelja sposobnog za obnašanje funkcija glavnog istražitelja u slučaju nesreće ili poremećaja. To je tijelo organizacijski, pravno i u donošenju odluka neovisno o bilo kojem upravitelju infrastrukture, željezničkom prijevozniku, tijelu za ubiranje pristojbi, tijelu za dodjelu kapaciteta i prijavljenom tijelu te o bilo kojoj strani čiji bi interesi mogli biti u sukobu sa zadaćama povjerenima istražnom tijelu. Osim toga ono je funkcionalno neovisno od nacionalnog tijela nadležnog za sigurnost i od bilo kojeg regulatornog tijela za željeznice.
2. Istravno tijelo obavlja svoje zadaće neovisno o ~~organizacijama~~ **tijelima** navedenima u stavku 1. **ne diskriminirajući pritom nijednu stranu** i mora biti sposobno pribaviti dostatna sredstva za tu svrhu. Njegovim istražiteljima dodjeljuje se status koji im daje potrebna jamstva neovisnosti. [**Am. 87**]

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Države članice obvezuju željezničke prijevoznike, upravitelje infrastrukture i po potrebi nacionalno tijelo nadležno za sigurnost da odmah izvijeste istražno tijelo o nesrećama i poremećajima iz članka 19. Istražno tijelo ima mogućnost odgovoriti na takva izvješća i poduzeti potrebne mjere za početak istrage najkasnije jedan tjedan nakon primitka izvješća o nesreći ili poremećaju.
4. Istražno tijelo može, osim obavljanja zadaća povezanih s istragom željezničkih nesreća i poremećaja u skladu s ovom Direktivom, provoditi i istrage drugih pojava sve dok njihovo provođenje ne ugrožava njegovu neovisnost.
5. Istražno tijelo može po potrebi zatražiti pomoć istražnih tijela drugih država članica ili Agencije kako bi pribavilo stručna znanja ili provelo tehničke preglede, analize ili vrednovanja.

5a. Istražna tijela mogu na dobrovoljnoj osnovi zatražiti od Agencije da provjeri njihov rad. [Am. 88]

6. Države članice mogu istražnom tijelu povjeriti i provedbu istrage drugih željezničkih nesreća i poremećaja osim onih navedenih u članku 19.
7. Istražna tijela aktivno razmjenjuju mišljenja i iskustva u svrhu razvoja zajedničkih metoda istrage, oblikovanja zajedničkih načela za pridržavanje sigurnosnih preporuka te prilagođavanja tehničkom i znanstvenom napretku.

Agencija podržava istražna tijela pri obavljanju ove zadaće. **Istražna tijela osim toga podržavaju Agenciju u njezinom radu pri praćenju razvoja razine sigurnosti željeznica na razini Unije. [Am. 89]**

Članak 22.

Istražni postupak

1. Nesreće ili poremećaje iz članka 19. istražuje istražno tijelo države članice u kojoj su se dogodili. Ako nije moguće utvrditi u kojoj su se državi članici dogodili, ili ako su se dogodili na postrojenju koje se nalazi na granici ili u blizini granice između dviju država članica, relevantna se tijela dogovaraju o tome koje će od njih provesti istragu ili o tome da je provedu u suradnji. U prvom slučaju drugom se tijelu dopušta sudjelovanje u istrazi i u potpunosti se koriste njegovi rezultati.

Istražna tijela druge države članice **i Agencija** pozivaju se da sudjeluju u istrazi uvijek kad je u nesreću ili poremećaj uključen željeznički prijevoznik koji u toj državi članici ima poslovni nastan i dozvolu za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu. **[Am. 90]**

Ovaj stavak ne sprečava države članice da pristanu na to da relevantna tijela i u drugim okolnostima provode istrage u suradnji.

2. Za svaku nesreću ili poremećaj tijelo nadležno za istragu osigurava odgovarajuća sredstva koja uključuju potrebna operativna i tehnička stručna znanja **i dostatna sredstva** za provođenje istrage. Stručna znanja mogu se dobiti unutar samog tijela ili izvan njega, ovisno o vrsti nesreće ili poremećaja koji se istražuje. **[Am. 91]**

3. Istraga se provodi što je moguće otvorenije, tako da se svim stranama omogući saslušanje i razmjena rezultata. Relevantni upravitelj infrastrukture i željeznički prijevoznici, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost, žrtve i njihova rodbina, vlasnici oštećene imovine, proizvođači, zadužene hitne službe te predstavnici osoblja i korisnika redovito primaju informacije o istrazi i njezinu napretku te im se, koliko je to izvedivo, omogućuje da dostave svoja mišljenja i stajališta u vezi s istragom i dopušta da komentiraju informacije u nacrtima izvješća.

4. Istražno tijelo zaključuje svoja ispitivanja na mjestu nesreće u najkraćem mogućem roku kako bi upravitelju infrastrukture omogućilo popravljavanje infrastrukture i njezino otvaranje za željeznički prijevoz što je prije moguće.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 23.

Izvješća

1. Istraga o nesreći ili poremećaju navedenom u članku 19. predmet je izvješća koja se pripremaju u obliku primjerenom vrsti i težini nesreće ili poremećaja i relevantnosti nalaza istrage. U izvješćima se navode ciljevi istrage navedeni u članku 19. stavku 1. i ona po potrebi sadrže sigurnosne preporuke.
2. Istražno tijelo objavljuje konačno izvješće **zajedno sa sigurnosnim preporukama** u najkraćem mogućem roku i ~~obično vremenu i~~ ne kasnije od ~~12 šest~~ mjeseci nakon datuma događaja. Izvješće se ~~zajedno sa sigurnosnim preporukama~~ dostavlja ~~relevantnim~~ **odgovarajućim** stranama ~~navedenima~~ **navedenim** u članku 22. stavku 3. kao i dotičnim tijelima i stranama u drugim državama članicama. [Am. 92]

Komisija ~~provedbenim~~ **delegiranim** aktima utvrđuje sadržaj izvješća o istrazi nesreća i poremećaja, **koji obuhvaća sljedeće elemente: sažetak; neposredne činjenice o događaju; zapisi o istragama i ispitivanjima; analize i zaključci. Navedeni delegirani** ~~ti se provedbeni~~ akti donose ~~se~~ u skladu s postupkom ~~ispitivanja~~ iz članka ~~27. stavka 226.~~ [Am. 93]

3. Svake godine, najkasnije do 30. rujna, istražno tijelo objavljuje godišnje izvješće u kojemu se uzimaju u obzir istrage provedene u prethodnoj godini, sigurnosne preporuke koje su izdane i aktivnosti poduzete u skladu s prethodno izdanim preporukama.

Članak 24.

Informacije koje se šalju Agenciji

1. U roku od jednog tjedna nakon odluke o pokretanju istrage istražno tijelo o tome obavještava Agenciju. U obavijesti se navodi datum, vrijeme i mjesto događaja, kao i vrsta nesreće i njezine posljedice s obzirom na smrtno stradale, ozlijeđene i materijalnu štetu.
2. Istražno tijelo šalje Agenciji kopiju konačnog izvješća navedenog u članku 23. stavku 2. kao i godišnjeg izvješća navedenog u članku 23. stavku 3.
- 2a. Agencija uspostavlja i upravlja središnjom bazom podataka koja sadrži sve informacije podnesene u vezi s poremećajima i nesrećama. Ta baza podataka uspostavlja se najkasnije do 31. prosinca 2015. [Am. 94]

Članak 25.

Sigurnosne preporuke

1. Sigurnosna preporuka koju izdaje istražno tijelo ni u kom slučaju ne stvara pretpostavku o krivnji ili odgovornosti za nesreću ili poremećaj.
2. Preporuke se šalju Agenciji, nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost i, kada je to potrebno zbog prirode preporuke, drugim tijelima ili tijelima vlasti u državi članici ili drugim državama članicama. Države članice i njihova nacionalna tijela nadležna za sigurnost poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo propisno uzimanje u obzir sigurnosnih preporuka koje izdaju istražna tijela i po potrebi postupanje u skladu s njima.
3. Nacionalno tijelo nadležno za sigurnost i druga tijela ili tijela vlasti, ili po potrebi druge države članice kojima su poslone preporuke, najmanje jednom godišnje izvješćuju istražno tijelo o mjerama koje su poduzete ili se planiraju u vezi s preporukom.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 26.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dana je Komisiji pod uvjetima koji su utvrđeni ovim člankom.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 2., **članka 7. stavka 2., članka 9. stavka 2., članka 14. stavka 7.** i članka ~~7~~**23.** stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno razdoblje **od pet godina od [datum stupanja na snagu ove Direktive]. Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka tog petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produljuje na razdoblja jednakog trajanja ako se Europski parlament i Vijeće ne usprotive tom produljenju najkasnije tri mjeseca prije isteka svakog od tih razdoblja. [Am. 95]**

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 2. i članka 7. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Ona počinje proizvoditi učinke jedan dan nakon objave u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum koji je u njoj naveden. Odluka ne utječe na pravovaljanost delegiranih akata koji su već stupili na snagu.

4. Čim Komisija donese delegirani akt, istovremeno ga dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 5. stavkom 2. i člankom 7. stavkom 2. stupa na snagu samo ako se tomu ne usprotive ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca po obavještanju Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće izvjestili Komisiju da se neće protiviti. To se razdoblje produžuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 27.

Postupak u odboru

1. Komisiji pomaže odbor. Taj odbor smatra se odborom u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri pozivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 28.

Izvješće i daljnje mjere Unije

Na temelju relevantnih informacija koje daje Agencija Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o provedbi ove Direktive prije ... (*) i ~~svakih pet godina~~ **svake tri godine** nakon tog datuma. [Am. 96]

Izvješću se po potrebi prilažu prijedlozi daljnjih mjera Unije.

Članak 29.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama primjenjivima na povredu nacionalnih odredbi donesenih u skladu s ovom Direktivom i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguravanje njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne, nediskriminacijske i odvraćajuće.

Države članice obavještaavaju Komisiju o tim propisima do datuma navedenog u članku 32. stavku 1. te je bez odgađanja obavještaavaju o svim kasnijim izmjenama koje na njih utječu.

Članak 30.

Prijelazne odredbe

Prilozi III. i IV. Direktivi 2004/49/EZ primjenjuju se do datuma primjene provedbenih akata iz članka 6. stavaka 2. i 3., članka 9. stavka 2., članka 14. stavka 7. te članka 23. stavka 2. ove Direktive.

(*) **Tri** godine nakon stupanja na snagu ove Direktive.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Do (*) nacionalna tijela nadležna za sigurnost ~~nastavljaju~~ **moгу nastaviti** izdavati rješenja o sigurnosti u skladu s odredbama Direktive 2004/49/EZ **ne dovodeći pritom u pitanje članak 10. stavak 2.a.** Ta rješenja o sigurnosti valjana su do datuma isteka njihove valjanosti.

Tijekom dodatnog razdoblja od tri godine nakon jednogodišnjeg prijelaznog razdoblja utvrđenog u članku 32. podnosiitelji zahtjeva mogu podnijeti zahtjev ili Agenciji ili nacionalnom tijelu nadležno za sigurnost. Tijekom tog razdoblja nacionalna tijela nadležna za sigurnost mogu nastaviti izdavati rješenja o sigurnosti u skladu s Direktivom 2004/49/EZ. [Am. 97]

Članak 31.

Preporuke i mišljenja Agencije

Agencija daje preporuke i mišljenja u skladu s člankom 15. Uredbe ... [Uredba o Agenciji za željeznice] radi provedbe ove Direktive. Te preporuke i mišljenja služe kao temelj za sve mjere Unije donesene u skladu s ovom Direktivom.

Članak 32.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ~~člancima 2., 3., 4., 8., 10., 16., 18. i 20. odredbama ove Direktive~~ te Prilogom I. najkasnije do ... (**). One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredbi. [Am. 98]

2. Kada države članice donose te mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Također sadržavaju izjavu prema kojoj se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive koje se ovom Direktivom stavljaju izvan snage smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice utvrđuju način takvog upućivanja i način oblikovanja te izjave.

Države članice Komisiji šalju tekst glavnih odredbi nacionalnog zakonodavstva koje donesu na području obuhvaćenom ovom Direktivom.

3. Obveza prenošenja ove Direktive u nacionalno zakonodavstvo i njezine provedbe ne primjenjuje se na Republiku Cipar i Republiku Maltu dok se na njihovu državnom području ne uspostavi željeznički sustav.

Međutim, čim javni ili privatni subjekt podnese službeni zahtjev za izgradnju željezničke pruge kojom će upravljati jedan ili više željezničkih prijevoznika, dotična država članica u roku od jedne godine od primitka zahtjeva priprema zakonodavstvo za provedbu ove Direktive.

Članak 33.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 2004/49/EZ izmijenjena direktivama navedenima u Dijelu A Priloga II. stavlja se izvan snage od ... (***) ne dovodeći u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za prenošenje direktiva navedenih u Dijelu B Priloga II. u nacionalno zakonodavstvo i njihovu provedbu. [Am. 99]

Upućivanja na direktive stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III.

Članak 34.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu 20. dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članci 10. i 11. primjenjuju se od ... (****) **ne dovodeći u pitanje prijelazne odredbe utvrđene člankom 30.** [Am. 100]

(*) Četiri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive.

(**) Jednu godinu nakon stupanja na snagu ove Direktive.

(***) Četiri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive.

(****) Četiri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 35.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u ,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG I.

ZAJEDNIČKI SIGURNOSNI POKAZATELJI

Nacionalna tijela nadležna za sigurnost moraju svake godine podnositi izvješće o zajedničkim sigurnosnim pokazateljima. Ako se nakon dostave izvješća utvrde nove činjenice ili pogreške, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost prvom prikladnom prilikom, a najkasnije u sljedećem godišnjem izvješću mora izmijeniti ili ispraviti pokazatelje za određenu godinu.

Za pokazatelje koji se odnose na nesreće iz točke 1. primjenjuje se Uredba (EZ) br. 91/2003 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ako su informacije na raspolaganju.

1. Pokazatelji koji se odnose na nesreće

1.1. Ukupan i (prema vlak-kilometrima) relativan broj teških nesreća i raspodjela prema sljedećim vrstama nesreća:

- i. sudar vlakova s pružnim vozilima,
- ii. sudar vlakova s preprekama unutar slobodnog profila,
- iii. iskliznuća vlakova,
- iv. nesreće na željezničko-cestovnim prijelazima, uključujući nesreće u kojima sudjeluju pješaci na prijelazima,
- v. nesreće s ljudskim žrtvama uzrokovane željezničkim vozilima u pokretu, izuzev samoubojstava,
- vi. požari na željezničkim vozilima,
- vii. ostalo.

O svakoj se teškoj nesreći podnosi izvješće po vrsti primarne nesreće, čak i ako su posljedice sekundarne nesreće ozbiljnije, na primjer kad poslije iskliznuća uslijedi požar.

1.2. Ukupan i (prema vlak-kilometrima) relativan broj teško ozlijeđenih i smrtno stradalih osoba razvrstan u sljedeće kategorije prema vrsti nesreće:

- i. putnik (također u odnosu na ukupan broj putničkih kilometara i putničkih vlak-kilometara),
- ii. zaposlenik, uključujući osoblje ugovaratelja,
- iii. korisnici željezničko-cestovnih prijelaza,
- iv. neovlaštene osobe,
- v. ostalo.

2. Pokazatelji koji se odnose na opasne tvari

Ukupan i (prema vlak-kilometrima) relativan broj nesreća ~~koje~~ **i poremećaja koji** uključuju prijevoz opasnih tvari razvrstan u sljedeće kategorije: [Am. 101]

- i. nesreće u kojima sudjeluje najmanje jedno željezničko vozilo koje prevozi opasne tvari, kako je utvrđeno u Dodatku,
- ii. broj takvih nesreća u kojima su ispuštene opasne tvari.

3. Pokazatelji koji se odnose na samoubojstva

Ukupan i (prema vlak-kilometrima) relativan broj samoubojstava.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 91/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o statistici željezničkog prijevoza (SL L 14, 21.1.2003., str. 1.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Pokazatelji koji se odnose na pretkazivače nesreća

Ukupan i (prema vlak-kilometrima) relativan broj:

- i. slomljenih tračnica,
- ii. deformiranih kolosijeka,
- iii. ispada signalizacije u nesigurno stanje,
- iv. prolazaka pored signala kojim se zabranjuje daljnja vožnja,
- v. slomljenih kotača na željezničkim vozilima u prometu,
- vi. slomljenih osovina na željezničkim vozilima u prometu.

Svi pretkazivači nesreća moraju se prijaviti bez obzira na to jesu li njihov rezultat nesreće ili nisu. Pretkazivači čiji je rezultat nesreća moraju se prijaviti u skladu sa zajedničkim sigurnosnim pokazateljima koji se odnose na pretkazivače; ako su nesreće koje se dogode teške, moraju se prijaviti u skladu sa zajedničkim sigurnosnim pokazateljima koji se odnose na nesreće iz naslova 1.

5. Pokazatelji za izračunavanje gospodarskog učinka nesreća

Agencija utvrđuje jedinične troškove na temelju podataka prikupljenih do stupanja na snagu ove Direktive.

6. Pokazatelji koji se odnose na tehničku sigurnost infrastrukture i njezinu provedbu

6.1. Postotak pruga na kojima se koristi automatska zaštita vlaka (ATP), postotak vlak-kilometara uz upotrebu sustava ATP.

6.2. Broj željezničko-cestovnih prijelaza (ukupno, po kilometru dionice i kilometru pruge) prema sljedećih osam vrsta:

(a)ktivni (zaštićeni) željezničko-cestovni prijelazi s:

- i. automatskim upozorenjem korisnika,
- ii. automatskom zaštitom korisnika,
- iii. automatskom zaštitom i upozorenjem korisnika,
- iv. automatskom zaštitom i upozorenjem korisnika te sinkroniziranom zaštitom pruge,
- v. ručnim upozorenjem korisnika,
- vi. ručnom zaštitom korisnika,
- vii. ručnom zaštitom i upozorenjem korisnika;

(b) pasivni (nezaštićeni) željezničko-cestovni prijelazi.

7. Pokazatelji koji se odnose na upravljanje sigurnošću

Unutarnji nadzor koji provode upravitelji infrastrukture i željeznički prijevoznici u skladu s dokumentacijom sustava upravljanja sigurnošću. Ukupan broj provedenih nadzora i taj broj izražen kao postotak traženih (i/ili planiranih) nadzora.

8. Definicije

Zajedničke definicije zajedničkih sigurnosnih pokazatelja i metoda izračunavanja gospodarskog učinka nesreća utvrđene su u Dodatku.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Dodatak

Zajedničke definicije za csi-ove i metode izračunavanja gospodarskog učinka nesreća

1. Pokazatelji koji se odnose na nesreće

- 1.1. „Teška nesreća” je nesreća u kojoj sudjeluje najmanje jedno željezničko vozilo u pokretu, čiji su ishod najmanje jedna smrtno stradala ili teško ozlijeđena osoba, ili znatna šteta na vozilima, tračnicama, drugim postrojenjima ili u okolišu, ili velike smetnje u prometu. Nesreće u radionicama, skladištima i opskrbnim terminalima nisu uključene.
- 1.2. „Znatna šteta na vozilima, tračnicama, drugim postrojenjima ili u okolišu” podrazumijeva štetu u iznosu od 150 000 EUR ili više.
- 1.3. „Velike smetnje u prometu” podrazumijevaju obustavu željezničkih usluga na glavnoj željezničkoj dionici u trajanju od šest ili više sati.
- 1.4. „Vlak” je jedno ili više željezničkih vozila koje vuče jedna ili više lokomotiva ili pogonskih vučnih vozila ili jedno pogonsko vučno vozilo koje se kreće samostalno, pod određenim brojem ili posebnom oznakom, od određene početne točke do određene završne točke. Laka lokomotiva, npr. lokomotiva koja se kreće samostalno, smatra se vlakom.
- 1.5. „Sudar vlakova” je udar dijela jednog vlaka u prednji, stražnji ili bočni dio drugog vlaka, željezničkog vozila ili ranžirnog željezničkog vozila.
- 1.6. „Sudar s preprekama unutar slobodnog profila” je sudar dijela vlaka s objektima koji su pričvršćeni za prugu ili se privremeno nalaze na njoj ili u njezinoj blizini (osim objekata na željezničko-cestovnim prijelazima ako su tijekom prelaska ispali iz vozila ili ih je izgubio korisnik). Time je obuhvaćen i sudar s kontaktnom mrežom.
- 1.7. „Iskliznuće vlaka” je svaki slučaj kad najmanje jedan kotač vlaka isklizne iz tračnica.
- 1.8. „Nesreće na željezničko-cestovnim prijelazima” su nesreće na željezničko-cestovnim prijelazima u kojima sudjeluje najmanje jedno željezničko vozilo ili predmet koji je pričvršćen na vozilo ili se s njega otkacio. Uključene su osobe koje su pale sa željezničkih vozila kao i osobe koje su pale ili su ih udarili nepričvršćeni predmeti tijekom putovanja u vozilima. [Am. 102]
- 1.9. „Nesreće osoba koje uključuju su prouzročila željeznička vozila u pokretu” nesreće su koje doživi jedna ili više osoba kada ih udari željezničko vozilo ili predmet koji je pričvršćen na vozilo ili se s njega otkacio. Uključene su osobe koje su pale sa željezničkih vozila kao i osobe koje su pale ili su ih udarili nepričvršćeni predmeti tijekom putovanja u vozilima. [Am. 102]
- 1.10. „Požari na željezničkim vozilima” su požari i eksplozije u željezničkim vozilima (uključujući i njihov teret) tijekom vožnje između odlaznog kolodvora i odredišta, uključujući i razdoblja stajanja na odlaznom kolodvoru, odredištu ili međustajalištima kao i razdoblje ranžiranja.
- 1.11. „Ostale vrste nesreća” su sve nesreće osim već navedenih (sudari vlakova, iskliznuća vlakova, nesreće na željezničko-cestovnim prijelazima, nesreće koje dožive osobe, a uzrokuju ih željeznička vozila u pokretu i požari na željezničkim vozilima).
- 1.12. „Putnik” je svaka osoba koja putuje željeznicom, osim članova osoblja vlaka. U svrhu statističkih podataka o nesrećama uključeni su i putnici koji se pokušavaju ukrcati u vlak koji je u pokretu ili se iz njega iskrcati.
- 1.13. „Zaposlenici (uključeno je osoblje ugovaratelja te samozaposleni ugovaratelji)” su sve osobe čiji je posao povezan sa željeznicom i koje se u trenutku nesreće nalaze na radnom mjestu. To uključuje osoblje vlaka i osobe čiji je posao povezan sa željezničkim vozilima i infrastrukturnim postrojenjima.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- 1.14. „Korisnici željezničko-cestovnih prijelaza” su sve osobe koje koriste prijelaz radi prelaska željezničke pruge bilo kojim prijevoznim sredstvom ili pješice.
 - 1.15. „Neovlaštene osobe” su sve osobe koje se nalaze na objektima željeznice gdje je nazočnost zabranjena, osim korisnika željezničko-cestovnih prijelaza.
 - 1.16. „Ostale (treće osobe)” su sve osobe koje nisu definirane kao „putnici”, „zaposlenici, uključujući osoblje ugovaratelja”, „korisnici željezničko-cestovnih prijelaza” ili „neovlaštene osobe”.
 - 1.17. „Smrtni slučaj (smrtno stradala osoba)” podrazumijeva svaku osobu koja je od posljedica nesreće preminula odmah ili u roku od 30 dana, osim u slučaju samoubojstva.
 - 1.18. „Ozljeda (teško ozlijeđena osoba)” podrazumijeva svaku ozlijeđenu osobu koja je zbog nesreće boravila u bolnici dulje od 24 sata, osim u slučaju pokušaja samoubojstva.
2. Pokazatelji koji se odnose na opasne tvari
 - 2.1. „Nesreća koja uključuje prijevoz opasnih tvari” je nesreća ili poremećaj koji je potrebno prijaviti u skladu s RID-om ⁽¹⁾/ADR-om, odjeljkom 1.8.5.
 - 2.2. „Opasne tvari” su one tvari i proizvodi čiji je prijevoz zabranjen RID-om ili dopušten samo pod uvjetima koji su u njemu propisani.
 3. Pokazatelji koji se odnose na samoubojstva
 - 3.1. „Samoubojstvo” je čin namjernog samoozljeđivanja čija je posljedica smrt, kako ga je zabilježilo i razvrstalo nadležno nacionalno tijelo.
 4. Pokazatelji koji se odnose na pretkazivače nesreća
 - 4.1. „Slomljena tračnica” je tračnica koja je podijeljena na dva dijela ili više dijelova ili svaka tračnica s koje se odvojio komad metala, što je prouzročilo slobodan prostor na voznoj površini veći od 50 mm po duljini i 10 mm po dubini.
 - 4.2. „Deformacija kolosijeka” oštećenje je koje se odnosi na neprekinutost i geometriju kolosijeka, zbog kojega je potrebno zatvoriti kolosijek ili odmah smanjiti dozvoljenu brzinu.
 - 4.3. „Ispad signalizacije u nesigurno stanje” svaki je ispad signalno-sigurnosnog sustava (na infrastrukturi ili željezničkim vozilima) čija je posljedica pokazivanje manje ograničavajućih signalnih informacija od zahtijevanih.
 - 4.4. „Prolazak pored signala kojim se zabranjuje daljnja vožnja (SPAD)” svaka je situacija u kojoj bilo koji dio vlaka nastavi vožnju izvan dopuštene granice kretanja.

Nedopušteno kretanje znači prolazak:

pored svjetlosnog signala u boji ili likovnog signala uz prugu koji upozoravaju na opasnost, pokazuju naredbu STOJ, ondje gdje sustav automatske kontrole vlakova (ATCS) ili sustav ATP nije u pogonu,

kraja dopuštenog sigurnog kretanja koje je utvrđeno u sustavu ATCS ili ATP,

pored točke koja je priopćena pismenim ili usmenim odobrenjem utvrđenim u propisima,

pored ploče sa znakom obaveznog zaustavljanja (ublaživači udarca nisu uključeni) ili ručnih signala.

Slučajevi u kojima vozila bez priključene vučne jedinice ili nezaposjednuti vlak prođu pored signala kojim se zabranjuje daljnja vožnja nisu uključeni. Nisu uključeni ni slučajevi u kojima signal iz bilo kojeg razloga pravovremeno ne ukaže na zabranu daljnje vožnje i time omogući strojovođi da zaustavi vlak prije signala.

Nacionalna tijela nadležna za sigurnost mogu odvojeno izvještavati o četiri navedena slučaja nedopuštenog kretanja, a moraju izvjestiti najmanje o zbirnom pokazatelju koji sadrži podatke o sve četiri stavke.

⁽¹⁾ RID, Odredbe koje se odnose na međunarodni prijevoz opasnih tvari željeznicom, kako su donesene Direktivom 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o unutarnjem prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- 4.5. „Slomljeni kotač” podrazumijeva lom koji utječe na glavne dijelove kotača i stvara rizik od nesreće (iskliznuća ili sudara).
- 4.6. „Slomljena osovina” podrazumijeva lom koji utječe na glavne dijelove osovine i stvara rizik od nesreće (iskliznuća ili sudara)..

5. Zajedničke metodologije za izračunavanje gospodarskog učinka nesreća

Agencija razvija metodologiju za izračunavanje jediničnih troškova na temelju podataka prikupljenih prije stupanja na snagu ove Direktive.

6. Pokazatelji koji se odnose na tehničku sigurnost infrastrukture i njezinu provedbu

- 6.1. „Automatska zaštita vlaka (ATP)” je sustav u okviru kojega se nadzorom brzine, uključujući automatsko zaustavljanje kod signala, provodi poštovanje signala i ograničenja brzine.
- 6.2. „Željezničko-cestovni prijelaz” je svako križanje u razini željezničke pruge i puta koje odredi upravitelj infrastrukture i koje je otvoreno za javnu ili privatnu uporabu. Prijelazi između perona na kolodvorima isključeni su, kao i prijelazi preko kolosijeka namijenjeni isključivo zaposlenicima.
- 6.3. „Put” je svaka javna ili privatna cesta ili brza cesta, uključujući pješačke i biciklističke staze ili druge putove namijenjene za prolazak ljudi, životinja, vozila ili strojeva.
- 6.4. „Aktivni željezničko-cestovni prijelaz” je željezničko-cestovni prijelaz na kojemu su njegovi korisnici zaštićeni od nailazećeg vlaka ili su na njega upozoreni aktiviranjem naprava kad prelazak preko prijelaza nije siguran za korisnika.

Zaštita primjenom fizičkih naprava:

branici ili polubranici,

zaštitne ograde.

Upozorenje primjenom ugrađene opreme na željezničko-cestovnim prijelazima:

vidljive naprave: svjetla,

zvučne naprave: zvona, sirene, trube itd.,

fizičke naprave, npr. vibracija zbog uspornika.

Aktivni željezničko-cestovni prijelazi razvrstani su kako slijedi:

1. „Željezničko-cestovni prijelaz s automatskom zaštitom i/ili upozorenjem” je željezničko-cestovni prijelaz na kojemu zaštitu i/ili upozorenje aktivira nailazeći vlak ili na kojemu postoji sinkronizirana zaštita pruge.

Ti su željezničko-cestovni prijelazi razvrstani kako slijedi:

i. automatsko upozorenje korisnika,

ii. automatska zaštita korisnika,

iii. automatska zaštita i upozorenje korisnika,

iv. automatska zaštita i upozorenje korisnika te zaštita pruge.

„Sinkronizirana zaštita pruge” je signal ili drugi sustav zaštite vlaka kojim se dopušta prolazak vlaka samo ako je željezničko-cestovni prijelaz zaštićen za korisnika i prohodan. Prohodnost se osigurava nadzorom i/ili otkrivanjem prepreka.

2. „Željezničko-cestovni prijelaz s ručnom zaštitom i/ili upozorenjem” je željezničko-cestovni prijelaz na kojemu zaštitu i/ili upozorenje ručno aktivira zaposlenik željeznice i na kojemu ne postoji sinkronizirana zaštita pruge.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Ti su željezničko-cestovni prijelazi razvrstani kako slijedi:

- v. ručno upozorenje korisnika,
- vi. ručna zaštita korisnika,
- vii. ručna zaštita i upozorenje korisnika.

6.5. „Pasivni željezničko-cestovni prijelaz” je željezničko-cestovni prijelaz bez ikakvog sustava upozorenja i/ili zaštite koji se aktivira kad prelazak preko prijelaza nije siguran za korisnika.

7. Pokazatelji koji se odnose na upravljanje sigurnošću

7.1. „Nadzor” je sustavan, neovisan i dokumentiran postupak pribavljanja dokaza o nadzoru i njihova objektivnog ocjenjivanja kako bi se utvrdilo u kojoj su mjeri ispunjeni kriteriji nadzora.

8. Definicije mjernih jedinica

8.1. „Vlak-kilometar” je mjerna jedinica koja predstavlja kretanje vlaka na udaljenosti od jednog kilometra. U tu svrhu koristi se stvarno prijeđena udaljenost ako je raspoloživa; u suprotnom se koristi standardna mrežna udaljenost između polazišta i odredišta. U obzir se uzima samo udaljenost na državnom području države koja podnosi izvješće.

8.2. „Putnički kilometar” je mjerna jedinica koja predstavlja prijevoz jednog putnika željeznicom na udaljenosti od jednog kilometra. U obzir se uzima samo udaljenost na državnom području države koja podnosi izvješće.

8.3. „Kilometar pruge” je u kilometrima mjerena duljina željezničke mreže u državama članicama, čiji je opseg utvrđen u članku 2. Za željezničke pruge s više kolosijeka računa se samo udaljenost između polazišta i odredišta.

8.4. „Kolosiječni kilometar” je u kilometrima mjerena duljina željezničke mreže u državama članicama, čiji je opseg utvrđen u članku 2. Za željezničke pruge s više kolosijeka računa se duljina svakog kolosijeka.

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG II.

DIO A

Direktiva stavljena izvan snage s popisom njezinih uzastopnih izmjena
(iz članka 32.)

Direktiva 2004/49/EZ	(SL L 164, 30.4.2004., str. 44.)
Direktiva 2008/57/EZ	(SL L 191, 18.7.2008., str. 1.)
Direktiva 2008/110/EZ	(SL L 345, 23.12.2008., str. 62.)
Direktiva 2009/149/EZ	(SL L 313, 28.11.2009., str. 65.)
Ispravak 2004/49/EZ	(SL L 220, 21.6.2004., str. 16.)

DIO B

Rokovi za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo
(iz članka 32.)

Direktiva	Rok za prenošenje
2004/49/EZ	30. travnja 2006.
2008/57/EZ	19. srpnja 2010.
2008/110/EZ	24. prosinca 2010.
2009/149/EZ	18. lipnja 2010.

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG III.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 2004/49/EZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 3.	Članak 3.
Članak 4.	Članak 4.
Članak 5.	Članak 5.
Članak 6.	Članak 6.
Članak 7.	Članak 7.
Članak 8.	Članak 8.
Članak 9.	Članak 9.
Članak 10.	Članak 10.
Članak 11.	Članak 12.
Članak 12.	Članak 11.
Članak 13.	Članak 13.
Članak 14.a stavci od 1. do 7.	Članak 14.
Članak 14.a stavak 8	Članak 15.
Članak 15.	–
Članak 16.	Članak 16.
Članak 17.	Članak 17.
Članak 18.	Članak 18.
Članak 19.	Članak 19.
Članak 20.	Članak 20.
Članak 21.	Članak 21.
Članak 22.	Članak 22.
Članak 23.	Članak 23.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Direktiva 2004/49/EZ	Ova Direktiva
Članak 24.	Članak 24.
Članak 25.	Članak 25.
Članak 26.	–
–	Članak 26.
Članak 27.	Članak 27.
Članak 28.	–
Članak 29.	–
Članak 30.	–
Članak 31.	Članak 28.
Članak 32.	Članak 29.
–	Članak 30.
–	Članak 31.
Članak 33.	Članak 32.
–	Članak 33.
Članak 34.	Članak 34.
Članak 35.	Članak 35.
Prilog I.	Prilog I.
Prilog II.	–
Prilog III.	–
Prilog IV.	–
Prilog V.	–
–	Prilog II.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0151

Agencija Europske unije za željeznice

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Agenciji Europske unije za željeznice i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 881/2004 (COM(2013)0027 – C7-0029/2013 – 2013/0014(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/56)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0027),
- uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 91. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0029/2013),
- uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 11. srpnja 2013. ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija od 8. listopada 2013. ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir obrazložena mišljenja Litavskog parlamenta, Rumunjskog senata i Švedskog parlamenta, podnesena u okviru protokola br. 2 o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, u kojemu se izjavljuje da nacrt zakonodavnog akta nije u skladu s načelom supsidijarnosti,
- uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za promet i turizam i mišljenja Odbora za proračune i Odbora za proračunski nadzor (A7-0016/2014),

1. usvaja stajalište u prvom čitanju, kao što je navedeno u nastavku;
2. traži od Komisije da podnese financijski izvještaj kojim se u potpunosti uzima u obzir ishod zakonodavnog sporazuma između Europskog parlamenta i Vijeća o svim dijelovima zakonodavstva četvrtog željezničkog paketa kako bi se ispunili proračunski zahtjevi i zahtjevi o osoblju Europske agencije za željeznice te po mogućnosti zahtjevi službi Komisije;
3. naglašava da odluke zakonodavnog tijela o nacrtu uredbe ne dovode u pitanje odluke proračunskog tijela u kontekstu godišnjeg postupka donošenja proračuna;
4. zahtijeva od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
5. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 122.

⁽²⁾ SL C 356, 5.12.2013., str. 92.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TC1-COD(2013)0014**Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 o Agenciji Europske unije za željeznice i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 881/2004**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 91. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Postupno uspostavljanje europskog željezničkog prostora bez granica zahtijeva djelovanje Unije na području tehničkih propisa koji se primjenjuju na željeznice u vezi s tehničkim aspektima (interoperabilnost) i aspektima sigurnosti, pri čemu su oba nerazrješivo povezana i oba zahtijevaju visoku razinu usklađivanja na razini Unije. Relevantno zakonodavstvo o željeznici, posebno tri željeznička paketa, doneseno je u posljednja dva desetljeća, pri čemu su najmjerodavnije Direktiva 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ te Direktiva 2008/57/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.
- (2) Istodobna provedba ciljeva sigurnosti i interoperabilnosti zahtijeva znatan posao tehničke prirode koji mora voditi jedno specijalizirano tijelo. Stoga je bilo potrebno 2004., kao dio drugog željezničkog paketa, u okviru postojećeg institucionalnog okvira i poštujući ravnotežu snaga u Uniji, osnovati europsku agenciju nadležnu za sigurnost i interoperabilnost željeznica (dalje u tekstu: Agencija).
- (3) Europska agencija za željeznice prvobitno je osnovana Uredbom (EZ) 881/2004 Europskog parlamenta i Vijeća kako bi se potaknulo uspostavljanje europskog željezničkog prostora bez granica i pomoglo pri oživljavanju željezničkog sektora, istovremenim jačanjem njegovih bitnih prednosti u pogledu sigurnosti. Uredbu (EZ) br. 881/2004 mora se zamijeniti novim aktom zbog znatnih promjena **koje bi trebalo uvesti u pogledu zadaća** Agencije i **njezine unutarnje organizacije** njezinoj unutarnjoj organizaciji. [Am. 1]
- (4) U četvrtom željezničkom paketu predlažu se važne promjene za poboljšanje funkcioniranja jedinstvenog europskog željezničkog prostora amandmanima o preinakama Direktive 2004/49/EZ i Direktive 2008/57/EZ, koje su u oba slučaja izravno povezane sa zadaćama Agencije. Te Direktive zajedno s ovom Uredbom posebno predviđaju izvršavanje zadaća povezanih s izdavanjem dozvola za vozila i rješenja o njihovoj sigurnosti, **posebno u prekograničnom prometu** na razini Unije. Time se podrazumijeva veća uloga Agencije. [Am. 2]

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 122.⁽²⁾ SL C 356, 5.12.2013., str. 92.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. veljače 2014.⁽⁴⁾ Direktiva 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o sigurnosti željeznica Zajednice i izmjeni Direktive Vijeća 95/18/EZ o izdavanju dozvola za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i Direktive 2001/14/EZ o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti (Direktiva o sigurnosti željeznice) (SL L 164, 30.4.2004., str. 44).⁽⁵⁾ Direktiva 2008/57/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o interoperabilnosti željezničkog sustava unutar Zajednice (SL L 191, 18.07.2008., str. 1.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (5) Agencija bi trebala doprinijeti stvaranju i djelotvornom funkcioniranju jedinstvenog europskog željezničkog prostora bez granica i jamčenju visoke razine sigurnosti uz unapređenje konkurentnosti željezničkog sektora. To bi se trebalo postići doprinosom, u tehničkom području, provedbi zakonodavstva Europske unije poboljšanjem razine interoperabilnosti željezničkih sustava i razvoju zajedničkog pristupa sigurnosti europskog željezničkog sustava. Agencija bi također trebala imati ulogu europskog tijela nadležnog za izdavanje dozvola, **na razini Unije**, za stavljanje željezničkih vozila i ~~tipova vozila~~ na tržište **te dozvola za tipove vozila**, rješenja o sigurnosti za željezničke prijevoznike i dozvola za puštanje u rad ~~prometno upravljačkih i signalno sigurnosnih~~ podsustava **Europskog sustava upravljanja željezničkim prometom (ERTMS) koji se nalaze ili djeluju na području cijele Unije**. Ona bi osim toga trebala pratiti nacionalne željezničke propise i rad nacionalnih tijela koja djeluju na području interoperabilnosti i sigurnosti željeznica. [Am. 3]
- (6) Pri provedbi tih ciljeva Agencija bi u cijelosti trebala uzeti u obzir proces proširenja Europske unije i posebna ograničenja koja se odnose na željezničke veze s trećim zemljama **te specifično stanje željezničkih mreža s različitim širinom kolosijeka, naročito ako su države članice zajedno s trećim zemljama dobro integrirane u te mreže, ali su izdvojene od glavne željezničke mreže u Uniji**. Agencija bi **također** trebala **nastojati olakšati načelo reciprociteta između pristupa trećih zemalja tržištu Unije i pristupa prijevoznika Unije tržištima trećih zemalja**. ~~snositi isključivu odgovornost za funkcije i ovlasti koje su joj dodijeljene~~. [Am. 4]
- (6a) **Agencija bi trebala snositi isključivu odgovornost za funkcije i ovlasti koje su joj dodijeljene. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost trebala bi imati isključivu odgovornost za odluke koje donose**. [Am. 5]
- (7) Pri izvršenju svojih zadaća i pogotovo u vezi s izradom preporuka Agencija bi trebala što je više moguće uzeti u obzir znanje vanjskih željezničkih stručnjaka. Oni bi poglavito trebali uključivati stručnjake iz **nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost i drugih mjerodavnih nacionalnih tijela vlasti kao i stručnjake iz** željezničkog sektora, **uključujući predstavnička tijela i mjerodavna nacionalna neovisna prijavljena** tijela ~~za ocjenu sukladnosti vlasti~~. Trebali bi tvoriti kompetentne i reprezentativne radne skupine Agencije. **Agencija na umu treba imati potrebu za održavanjem ravnoteže između rizika i koristi, posebno u vezi s upravljanjem sukobima interesa, s jedne strane, i ciljem dostizanja najbolje moguće razine stručnosti, s druge strane**. [Am. 6]
- (8) Kako bi se pružio uvid u gospodarske učinke na željeznički sektor i utjecaj željezničkog sektora na društvo, kako bi se omogućilo drugima da donose odluke koje se temelje na informiranosti i kako bi se djelotvornije upravljalo radnim prioritetima i raspodjelom sredstava unutar Agencije, Agencija bi trebala pojačati svoje aktivnosti procjene učinka.
- (9) Agencija bi trebala pružati neovisnu i objektivnu tehničku potporu, prije svega Komisiji. Direktiva ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava] osnova je za izradu i revidiranje tehničkih specifikacija za interoperabilnost (TSI-jeva), dok je Direktiva ... [Direktiva o sigurnosti željeznice] osnova za izradu i revidiranje zajedničkih sigurnosnih metoda (CSM-ova) i zajedničkih sigurnosnih ciljeva (CST-ova). Za kontinuitet rada i razvoj TSI-jeva, CSM-ova i CST-ova s vremenom je potreban trajni tehnički okvir i specijalizirano tijelo s posebnim osobljem. U tu bi svrhu Agencija trebala biti nadležna za dostavljanje Komisiji preporuka u vezi s izradom i revidiranjem TSI-jeva, CSM-ova i CST-ova. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost i regulatorna tijela trebala bi jednako tako imati mogućnost od Agencije zatražiti neovisno tehničko mišljenje.
- (10) Željeznički prijevoznici suočavali su se s raznim poteškoćama pri podnošenju zahtjeva za rješenja o sigurnosti nadležnim državnim tijelima, počevši od dugotrajnog postupka i prekomjernih troškova pa sve do nepoštenog postupanja, pogotovo prema novim sudionicima na tržištu. Rješenja izdana u jednoj državi članici nisu bila bezuvjetno priznata u drugim državama članicama, što je štetilo jedinstvenom europskom željezničkom prostoru. Kako bi postupci za izdavanje rješenja o sigurnosti željezničkim prijevoznicima bili učinkovitiji i nepristraniji, ključno je prijeći na jedinstveno rješenje o sigurnosti koje bi vrijedilo u cijeloj Uniji **unutar određenih područja uporabe** i koje bi izdavala Agencija. Revidirana Direktiva ... [Direktiva o sigurnosti željeznice] osnova je za to. [Am. 7]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (11) Direktivom 2008/57/EZ trenutačno se predviđaju dozvole za puštanje u rad željezničkih vozila u svakoj državi članici, osim u određenim slučajevima. Radna skupina nadležna za dozvole za vozila koju je 2011. osnovala Komisija raspravila je o nekoliko slučajeva u kojima su proizvođači i željeznički prijevoznici iskusili prekomjerno trajanje i troškove postupka za izdavanje dozvola te je predložila određena poboljšanja. Budući da su neki problemi posljedica složenosti trenutnog procesa izdavanje odobrenja za uporabu vozila, on bi se trebao pojednostaviti. Svako željezničko vozilo trebalo bi dobiti samo jednu dozvolu i tu bi dozvolu za stavljanje vozila i tipova vozila na tržište trebala izdavati Agencija. Smanjivanjem troškova i trajanja postupka stvorila bi se opipljiva korist za sektor te bi se smanjio rizik od eventualne diskriminacije, pogotovo novih poduzeća koja žele ući na željezničko tržište. Revidirana Direktiva ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava] osnova je za to.
- (11a) **Na otvorenom europskom željezničkom tržištu s rastućim prekograničnim aktivnostima trebalo bi poštovati i nadzirati provedbu pravila o vremenu za vožnju i odmor, koja su nužna za željezničku sigurnost i pošteno tržišno natjecanje. Nacionalna tijela nadležna za sigurnost trebala bi biti nadležna za nadziranje vremena vožnje i odmora, između ostaloga i za prekogranične operacije.** [Am. 8]
- (11b) **Osoblje u vlaku obavlja sigurnosne operativne zadatke u željezničkom sustavu i odgovorno je za udobnost i sigurnost putnika u vlaku. Agencija bi trebala uspostaviti certificiranje, slično certificiranju strojevođa lokomotiva, kako bi se zajamčila visoka razina stručnosti i vještina, prepoznala važnost te profesionalne skupine za sigurnost željezničkih usluga, ali i potaknula mobilnost radnika.** [Am. 9]
- (12) Za daljnji razvoj jedinstvenog europskog željezničkog prostora, posebno u vezi s davanjem odgovarajućih informacija korisnicima željezničkog prijevoza robe i putnicima, i uzimajući u obzir trenutnu uključenost Agencije, potrebno je ojačati njezinu ulogu na području telematskih aplikacija **u sklopu fleksibilnog okvira koji osigurava interoperabilnost te omogućava koegzistiranje inovativnih komercijalnih strategija.** Tako bi se osigurao njihov usklađen razvoj i brzo uvođenje. [Am. 10]
- (13) S obzirom na važnost Europskog sustava upravljanja željezničkim prometom (ERTMS) za neometan razvoj jedinstvenog europskog željezničkog prostora i njegovu sigurnost te uzimajući u obzir **neuspjeh njegovog dosadašnjeg razvoja i uvođenja** njegov dosadašnji fragmentirani razvoj, sustav je potrebno jače usklađivati na razini Unije. Agencija bi stoga, kao tijelo Unije s najvećom nadležnošću, na tom području trebala imati istaknutiju ulogu kako bi osigurala usklađen razvoj **Cilj postizanja interoperabilnosti i usklađenosti nadzora vlakova i sustava signalizacije diljem EU-a trenutačno je ozbiljno narušen mnoštvom različitih nacionalnih verzija** ERTMS-a. doprinijela osiguranju da oprema ERTMS-a zadovoljava važeće specifikacije i osigurala da su europski istraživački projekti povezani s ERTMS-om usklađeni s razvojem tehničkih specifikacija ERTMS-a. Nadalje, kako bi postupci za izdavanje dozvola za puštanje u rad prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih podsustava bili učinkovitiji i nepristraniji, ključno je prijeći na jedinstvenu dozvolu koja bi vrijedila u cijeloj Uniji i koju bi izdavala Agencija. Revidirana Direktiva ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava] osnova je za to. [Am. 11]

Agencija bi stoga, kao tijelo Unije s najvećom nadležnošću, na tom području trebala imati istaknutiju ulogu kako bi osigurala usklađen razvoj ERTMS-a, doprinijela osiguranju da oprema ERTMS-a zadovoljava važeće specifikacije i osigurala da su europski istraživački projekti povezani s ERTMS-om usklađeni s razvojem tehničkih specifikacija ERTMS-a. Nadalje, kako bi postupci za izdavanje dozvola za puštanje u rad prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih podsustava bili učinkovitiji i nepristraniji, ključno je prijeći na jedinstvenu dozvolu koja bi vrijedila u cijeloj Uniji i koju bi izdavala Agencija. Revidirana Direktiva ... [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava] osnova je za to.

- (13a) **Tijekom proteklih godina zbog nekoliko nezgoda u sektoru željezničkog prijevoza tereta ukazala se potreba za poboljšanjem pravila za održavanje teretnih vagona na razini Unije. Agencija bi trebala raditi na usklađenim obveznim zahtjevima u vezi s redovitim intervalima održavanja.** [Am. 12]
- (14) Nadležna državna tijela obično su naplaćivala izdavanje dozvola za vozila i rješenja o njihovoj sigurnosti. Prenošenjem nadležnosti na razinu Unije Agencija bi imala pravo podnositeljima zahtjeva naplatiti izdavanje rješenja o sigurnosti i dozvola navedenih u prethodnim uvodnim izjavama. Iznos tih pristojbi trebao bi **se razlikovati sukladno opsegu djelatnosti i području uporabe koji su naznačeni u rješenju o sigurnosti ili dozvoli** odgovarati trenutačnom prosjeku u Uniji ili biti niži od njega i trebao bi se utvrditi delegiranim aktom koji donosi Komisija. **Plan radnih mjesta financiran iz tih pristojbi ne bi trebao podlijeagati smanjenju osoblja koje je predviđeno u svim institucijama i tijelima Unije.** [Am. 13]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (14a) **Tim delegiranim aktom trebalo bi osigurati da iznos pristojbi nije veći od troškova postupaka izdavanja rješenja ili dozvole o kojima je riječ.** [Am. 14]
- (15) Opći je cilj da se prijenos funkcija i zadaća s država članica na Agenciju obavi učinkovito i da se pritom ne smanji trenutačna visoka razina sigurnosti. Agencija bi trebala imati dostatna sredstva za svoje nove zadaće, a vremenski okvir za raspodjelu tih sredstava trebao bi se temeljiti na jasno utvrđenim potrebama. Uzimajući u obzir stručno znanje državnih tijela, posebno državnih tijela nadležnih za sigurnost, Agencija bi prilikom izdavanja navedenih dozvola i rješenja trebala imati mogućnost iskoristiti to znanje na odgovarajući način, **uključujući putem ugovornih sporazuma**. U tu bi se svrhu trebalo **snažno poticati, promicati i olakšavati** upućivanje nacionalnih stručnjaka u Agenciju. [Am. 15]
- (16) Direktivom ... [Direktiva o sigurnosti željeznice] i Direktivom [Direktiva o interoperabilnosti željezničkog sustava] predviđa se provjera nacionalnih mjera u pogledu sigurnosti, interoperabilnosti i usklađenosti s pravilima o tržišnom natjecanju. Njima se također ograničava mogućnost da države članice donose nove nacionalne propise. Sadašnji sustav u kojem i dalje postoji velik broj nacionalnih propisa dovodi do eventualnih **sigurnosnih rizika i** sukoba s propisima Unije i stvara rizik od nedovoljne transparentnosti i prikrivene diskriminacije inozemnih prijevoznika, pogotovo manjih i novih na tržištu. Kako bi se prešlo na sustav stvarno transparentnih i nepristranih željezničkih propisa na razini Unije, trebaju se postupno smanjivati nacionalni propisi, **uključujući operativna pravila**. Mišljenje koje se temelji na neovisnom i nepristranom stručnom znanju ključno je na razini Unije. U tu bi svrhu trebalo pojačati ulogu Agencije. [Am. 16]
- (17) Rezultati poslovanja, organizacija i postupci odlučivanja na području interoperabilnosti i sigurnosti željeznice znatno se razlikuju među državnim tijelima nadležnim za sigurnost i prijavljenim tijelima za ocjenu sukladnosti, na štetu neometanog funkcioniranja jedinstvenog europskog željezničkog prostora. To se posebno može štetno odraziti na srednje i male poduzetnike koji žele ući na željezničko tržište u drugoj državi članici. Stoga je ključno pojačano usklađivanje s ciljem veće usklađenosti na razini Unije. Agencija bi u tu svrhu provođenjem revizija i inspekcija trebala nadzirati državna tijela nadležna za sigurnost. **i prijavljena Nadzor prijavljenih tijela za ocjenu sukladnosti trebala bi provoditi nacionalna akreditacijska tijela u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe (EZ) br. 765/2008. Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Također se zahtijeva jednak nadzor uspješnosti Agencije.** [Am. 17]
- (18) U području sigurnosti važno je osigurati najveću moguću transparentnost i učinkovit protok informacija. Analiza rezultata poslovanja, koja se temelji na zajedničkim pokazateljima i kojom se povezuju svi sudionici u sektoru, važna je i trebala bi se provoditi. O pitanju statistike nužna je bliska suradnja s Eurostatom (Europskim uredom za statistiku).
- (19) Kako bi se pratio napredak s obzirom na interoperabilnost i sigurnost željeznice, Agencija bi trebala biti zadužena za objavljivanje odgovarajućeg izvješća svake dvije godine. S obzirom na njezino stručno tehničko znanje i nepristranost, Agencija bi također trebala pomagati Komisiji u nadzoru provedbe zakonodavstva Unije o sigurnosti i interoperabilnosti željeznice.
- (20) Potrebno je poboljšati interoperabilnost transeuropske mreže, a **projekti koji su u tijeku i** novi investicijski projekti koji primaju potporu Unije moraju biti u skladu s ciljevima interoperabilnosti utvrđenim Odlukom br. 1692/96/EZ ⁽²⁾. Agencija je prava ustanova koja može doprinijeti tim ciljevima. [Am. 18]
- (21) Održavanje željezničkih vozila bitan je dio sigurnosnoga sustava. Zbog nedostatka sustava certificiranja radionica za održavanje, ne postoji pravo europsko tržište za održavanje željezničke opreme. Ovo stanje uzrokuje dodatne troškove u sektoru i ima za posljedicu prijevoze bez tereta. Stoga je potrebno postupno razviti europski sustav certificiranja radionica za održavanje i ažurirati ga, pri čemu je Agencija najprimjerenije tijelo za predlaganje odgovarajućih rješenja Komisiji.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

⁽²⁾ Odluka br. 1692/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 1996. o smjernicama Zajednice za razvoj transeuropske prometne mreže (SL L 228, 9.9.1996., str. 1.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (22) Strukovna osposobljenost potrebna za strojovođe bitan je čimbenik sigurnosti i interoperabilnosti u Uniji. Ona je također preduvjet za slobodno kretanje radnika u željezničkoj industriji. To bi se pitanje trebalo rješavati uz poštovanje postojećeg okvira socijalnoga dijaloga. Agencija bi trebala dati potrebnu tehničku podršku kako bi se ovaj aspekt uzeo u obzir na razini Unije.
- (23) Agencija bi trebala organizirati i omogućavati suradnju među državnim tijelima nadležnim za sigurnost, državnim istražnim tijelima i predstavničkim tijelima iz željezničkog sektora koja djeluju na europskoj razini radi promicanja dobrih praksi, razmjene odgovarajućih informacija, prikupljanja podataka povezanih sa željeznicom i praćenja ukupne sigurnosti željezničkog sustava.
- (24) Kako bi se osigurala najveća moguća transparentnost i jednak pristup relevantnim informacijama svim stranama, dokumenti koji su predviđeni za procese interoperabilnosti i sigurnosti trebali bi biti dostupni javnosti. Isto vrijedi za dozvole, rješenja o sigurnosti i druge odgovarajuće dokumente povezane sa željeznicom. Agencija bi trebala osigurati učinkovit, **jednostavan za korištenje i lako dostupan** način razmjene i objavljivanja tih informacija. [Am. 19]
- (25) Promicanje inovacija i istraživanja na području željeznice važna je zadaća koju bi Agencija s obzirom na svoj ugled i položaj trebala poticati. Sva financijska pomoć koja se pruža u vezi s tim u okviru djelovanja Agencije ne bi smjela dovesti do nikakvih poremećaja na navedenom tržištu.
- (26) Kako bi se povećala učinkovitost financijske potpore koju pruža Unija, njezina kvaliteta i usklađenost s odgovarajućim tehničkim propisima, Agencija **bi u bliskoj suradnji s nacionalnim upraviteljima infrastrukture kao jedino tijelo Unije s priznatim stručnim znanjem na području željeznice** trebala **igrati aktivnu ulogu** bi aktivno sudjelovati u ocjenjivanju željezničkih projekata **s europskom dodanom vrijednošću**. [Am. 20]
- (27) Zakonodavstvo o interoperabilnosti i sigurnosti željeznice, vodiči za provedbu ili preporuke Agencije mogu katkad predstavljati problem dionicima u pogledu tumačenja ili u drugom pogledu. Ispravno i jedinstveno tumačenje tih akata preduvjet je za djelotvornu provedbu željezničke pravne stečevine i funkcioniranje željezničkog tržišta. Stoga bi Agencija s tim u vezi trebala aktivno sudjelovati u aktivnostima osposobljavanja i pojašnjavanja **dajući posebnu pozornost malim i srednjim poduzećima**. [Am. 21]
- (27a) **Agencija bi trebala u potpunosti surađivati s nacionalnim tijelima koja provode civilne ili kriminalističke istrage ako se one tiču pitanja za koja je Agencija odgovorna te im što je moguće više pomagati**. [Am. 22]
- (28) Kako bi mogla propisno obavljati svoje zadaće, Agencija bi trebala biti pravna osoba i trebala bi imati neovisan proračun koji bi se uglavnom financirao doprinosom Unije i pristojbama i naknadama koje bi plaćali podnositelji zahtjeva. **Doprinos Unije trebao bi se vrednovati i revidirati prilikom svake dodjele novih ovlasti koje nisu predmet naknada ili pristojbi koje plaćaju podnositelji zahtjeva. Neovisnost i nepristranost Agencije ne bi trebala biti ugrožena nikakvim financijskim doprinosima koje prima od država članica, trećih zemalja ili drugih subjekata**. Kako bi se osigurala njezina neovisnost u svakodnevnom upravljanju i pri davanju mišljenja i preporuka te donošenju odluka, organizacija Agencije trebala bi biti transparentna, a izvršni direktor Agencije trebao bi imati punu odgovornost. Osoblje Agencije trebalo bi biti neovisno i zaposleno na osnovi kratkoročnih i dugoročnih ugovora o radu **upućenih nacionalnih stručnjaka i stalno zaposlenih dužnosnika** u odgovarajućem razmjeru kako bi se zadržalo organizacijsko znanje i osigurao kontinuitet poslovanja i istovremeno omogućila neophodna i neprestana razmjena stručnog znanja sa željezničkim sektorom. [Am. 23]
- (29) Kako bi se djelotvorno osiguralo ostvarivanje zadaća Agencije, države članice i Komisija trebale bi imati svoje predstavnike u upravnom odboru koji bi imao potrebne ovlasti, uključujući ovlast donošenja proračuna i odobravanja godišnjih i višegodišnjih programa rada.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (30) U svrhu osiguravanja transparentnosti odluka upravnog odbora, predstavnici sektora na koje se odluke odnose trebali bi prisustvovati sastancima upravnog odbora, ali bez prava glasa, koje je rezervirano za predstavnike tijela javne vlasti koji odgovaraju tijelima demokratske kontrole. Predstavnike sektora trebala bi imenovati Komisija na temelju njihove zastupljenosti na razini Unije među željezničkim prijevoznicima, upraviteljima infrastrukture, u željezničkoj industriji, **prijavljenim tijelima, imenovanim tijelima**, radničkim sindikatima, među putnicima i **posebice putnicima sa smanjenom pokretljivošću kao i** korisnicima željezničkoga prijevoza robe. [Am. 24]
- (31) Za odgovarajuću pripremu sastanaka upravnog odbora i savjetovanje upravnog obora o odlukama koje se trebaju donijeti trebao bi se osnovati savjetodavni izvršni odbor.
- (32) Treba osigurati da su svim stranama na koje se odnose odluke Agencije neovisno i nepristrano na raspolaganju odgovarajući pravni lijekovi. Trebalo bi uspostaviti odgovarajući žalbeni postupak kojim bi se omogućilo ulaganje žalbe na odluke izvršnog direktora specijaliziranom odboru za žalbe **koji djeluje u potpunoj neovisnosti od Komisije, Agencije, nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost i svih drugih sudionika u željezničkom sektoru**, protiv čijih se pak odluka može podnijeti tužba Sudu Europske unije. [Am. 25]
- (32a) **Osoblje Agencije koje savjetuje odbor za žalbe prethodno ne bi trebalo sudjelovati u odluci protiv koje je uložena žalba.** [Am. 26]
- (33) Širom strateškom perspektivom o aktivnostima Agencije doprinijelo bi se djelotvornijem planiranju i upravljanju njezinim sredstvima te kvalitetnijim rezultatima. Stoga bi se trebao donijeti višegodišnji plan rada koji bi upravni odbor trebao nakon odgovarajućeg savjetovanja s relevantnim dionicima redovito ažurirati.
- (34) Rad Agencije trebao bi biti transparentan. Potrebno je osigurati da Europski parlament vrši djelotvoran nadzor i on bi u tu svrhu trebao imati mogućnost saslušanja izvršnoga direktora Agencije i savjetovanja o višegodišnjem **i godišnjem** programu rada. Agencija bi također trebala primjenjivati odgovarajuće zakone Unije koji se odnose na javnu dostupnost dokumenata. [Am. 27]
- (35) ~~Tijekom proteklih godina, kako se osnivalo sve više decentraliziranih agencija, proračunsko tijelo je nastojalo unaprijediti transparentnost i nadzor upravljanja financijskim sredstvima Unije koja su im dodijeljena, posebno u vezi s proračunskom raspodjelom naknada, financijskom kontrolom, ovlasti davanja razrješnice, doprinosima sustavu mirovinskog osiguranja i unutarnjim proračunskim postupkom (kodeks ponašanja). Na sličan bi se način Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ trebala **bi se** bez ograničenja primjenjivati na Agenciju, koja bi trebala pristupiti Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica o unutarnjim istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara ⁽²⁾. [Am. 28]~~
- (36) Budući da ciljeve predloženog djelovanja, to jest osnivanje specijaliziranoga tijela za izradu zajedničkih rješenja u vezi sa sigurnošću i interoperabilnošću željeznica, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ih se zbog zajedničke prirode posla na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija donijeti usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti iz tog članka, ovom Uredbom ne prelazi se ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (37) Kako bi se pravilno utvrdio iznos pristojbi i naknada koje Agencija ima pravo naplatiti, ovlast donošenja akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebala bi se prenijeti Komisiji za članke koji se tiču izdavanja i produljenja dozvola za puštanje u rad ~~prometno upravljačkih i signalno sigurnosnih~~ podsustava **ERTMS-a uz prugu**, dozvola za stavljanje željezničkih vozila i tipova vozila na tržište te rješenja o sigurnosti. **Različita razina naknada i pristojbi trebala bi se primjenjivati sukladno područjima uporabe i opsegu djelatnosti utvrđenima u rješenjima o sigurnosti i dozvolama.** Od posebne je važnosti da Komisija u okviru svog pripremnog rada održi odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na stručnoj razini. **Pristojbe i naknade trebale bi biti određene na transparentan, pravedan i ujednačen način i ne bi trebale ugroziti konkurentnost dotičnih europskih industrija.** [Am. 29]

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) (SL L 136, 31.05.1999., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 136, 31.05.1999., str. 15.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti istovremeno, pravovremeno i na prikladan način dostave Europskom parlamentu i Vijeću.

- (37a) **Kako bi se na ispravan način ohrabrilo na standardizaciju rezervnih željezničkih dijelova, Komisiji treba delegirati ovlast donošenja akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi sa standardizacijom rezervnih dijelova. Posebno je važno da Komisija tijekom svog pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na stručnoj razini.** [Am. 30]
- (38) Kako bi se osigurala provedba članaka 21. i 22. ove Uredbe u pogledu provjere nacrtu nacionalnih propisa i važećih propisa, provedbene ovlasti trebale bi se dodijeliti Komisiji.
- (39) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu članaka 29., 30., 31. i 51. ove Uredbe, provedbene ovlasti trebale bi se dodijeliti Komisiji. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (40) Potrebno je provesti određena načela upravljanja Agencijom radi usklađenosti sa zajedničkom izjavom i zajedničkim pristupom koje je u srpnju 2012. utvrdila međuinstitucionalna radna skupina o decentraliziranim agencijama EU-a kako bi se racionalizirale aktivnosti agencija i povećala njihova učinkovitost.
- (41) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i slijede načela Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE 1.

NAČELA

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom osniva Agencija Europske unije za željeznice („Agencija”).
 2. Uredbom se utvrđuje:
 - (a) osnivanje i zadaće Agencije;
 - (b) zadaće država članica.
 3. Uredba se primjenjuje na:
 - (a) interoperabilnost u željezničkom sustavu Unije utvrđenu Direktivom .././EU [Direktiva o interoperabilnosti željeznica];
 - (b) sigurnost željezničkog sustava Unije utvrđenu Direktivom .././EU [Direktiva o sigurnosti željeznice];
 - (c) izdavanje dozvola strojovođama predviđeno Direktivom 2007/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ **i izdavanje dozvola cjelokupnom osoblju odgovornom za sigurnost** [Am. 31]
- 3a. Ciljevi Agencije su osigurati visoku razinu sigurnosti željeznica i pridonijeti dovršetku jedinstvenog europskog željezničkog prostora. Te ciljeve postiže:**

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.02.2011., str. 13.).

⁽²⁾ Direktiva 2007/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o davanju ovlaštenja strojovođama koji upravljaju lokomotivama i vlakovima na željezničkom sustavu Zajednice (SL L 315, 03.12.2007., str. 51.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (a) *pridonosenjem, na tehničkom planu, provedbi zakonodavstva Unije usmjerenog na poboljšanje razine interoperabilnosti željezničkog sustava i razvoj zajedničkog pristupa sigurnosti željezničkog sustava Unije;*
- (b) *ulogom europskog tijela, u suradnji s nacionalnim tijelima nadležnim za sigurnost, na području dozvola za stavljanje vozila na tržište i izdavanja rješenja o sigurnosti za željezničke tvrtke;*
- (c) *usklađivanjem nacionalnih propisa i optimizacijom postupaka;*
- (d) *praćenjem djelovanja nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost koja djeluju na području interoperabilnosti i sigurnosti željeznica. [Am. 32]*

Članak 2.

Pravni status

1. Agencija je tijelo Unije koje ima status pravne osobe.
2. U svakoj državi članici Agencija ima najširu moguću pravnu sposobnost dodijeljenu pravnim osobama u skladu sa zakonodavstvom države članice o kojoj je riječ. Agencija može osobito stjecati ili raspolagati pokretnom i nepokretnom imovinom i može biti stranka u sudskim postupcima.
3. Agenciju zastupa njezin direktor.

Članak 3.

Vrste akata Agencije

Agencija može:

- (a) uputiti Komisiji preporuke u pogledu primjene članka 11., 13., 14., 15., 23., 24., 26., 30., 32., 31., 33. i 41.;
- (b) uputiti **preporuke** državama članicama ~~preporuke~~ u pogledu primjene članka 21., 22. i 30. **i nacionalnim tijelima nadležnim za sigurnost u pogledu primjene članka 29. stavka 4.; [Am. 33]**
- (c) dati mišljenja Komisiji u skladu s člancima 9., 21., 22. i 38. te odgovarajućim tijelima u državama članicama u skladu s člankom 9.;
- (d) donositi odluke u skladu s člancima 12., 16., 17. i 18.;
- (e) davati mišljenja koja predstavljaju prihvatljiv način osiguravanja sukladnosti u skladu s člankom 15.;
- (f) izdavati tehničke dokumente u skladu s člankom 15.;
- (g) izdavati revizijska izvješća u skladu s člancima 29. i 30.;
- (h) izdavati smjernice i druge neobvezujuće dokumente za lakšu primjenu zakonodavstva o interoperabilnosti i sigurnosti željeznice u skladu s člancima 11., 15. i 24.

POGLAVLJE 2.

METODE RADA

Članak 4.

Osnivanje i sastav radnih skupina

1. Agencija osniva ograničen broj radnih skupina za izradu preporuka, posebno u vezi s tehničkim specifikacijama za interoperabilnost (TSI-jevima), zajedničkim sigurnosnim ciljevima (CST-ima) i zajedničkim sigurnosnim metodama (CSM-ima), **zajedničkim sigurnosnim pokazateljima (CSI-ima), registrima, tijelima zaduženim za održavanje i dokumentima koji se navode u članku 15. te odredbama o minimalnim kvalifikacijama željezničkog osoblja kojemu su povjereni sigurnosno-kritični zadaci. [Am. 34]**

Srijeda, 26. veljače 2014.

Agencija može na zahtjev Komisije ili na vlastitu inicijativu nakon savjetovanja s Komisijom osnovati radne skupine u drugim propisno opravdanim slučajevima.

2. Agencija u radne skupine imenuje stručnjake.

Agencija u radne skupine imenuje predstavnike koje su za radne skupine u kojima žele sudjelovati predložila nadležna državna tijela.

Agencija u radne skupine imenuje stručnjake iz željezničkog sektora koji se nalaze na popisu iz stavka 3. Ona osigurava primjerenu zastupljenost **svih država članica**, tih sektora industrije i onih korisnika na koje bi se mogle odnositi mjere koje Komisija može predložiti na temelju preporuka koje joj je uputila Agencija. [Am. 35]

Agencija može po potrebi u radne skupine imenovati neovisne stručnjake i predstavnike međunarodnih organizacija čije je stručno znanje priznato u zadanom području. Djelatnici Agencije ne mogu biti imenovani u radne skupine **osim funkcije predsjednika radnih skupina koju će obavljati predstavnik Agencije**. [Am. 36]

3. **Svake godine**, svako predstavničko tijelo iz članka 34. dostavlja Agenciji popis najosposobljenijih stručnjaka koji su ovlašteni predstavljati ih u svakoj od radnih skupina. [Am. 37]

4. Kad god rad takvih radnih skupina izravno utječe na uvjete rada, zdravlje i sigurnost radnika u industriji, predstavnici radničkih organizacija **iz svih država članica** sudjeluju u odgovarajućim radnim skupinama kao punopravni članovi. [Am. 38]

5. Troškove putovanja i dnevnice članova radnih skupina pokriva Agencija na temelju pravila i stopa koje usvoji upravni odbor.

6. ~~Radnim skupinama predsjeda predstavnik Agencije.~~ [Am. 39]

7. Rad radnih skupina je transparentan. Upravni odbor utvrđuje poslovnik radnih skupina.

Članak 5.

Savjetovanje sa socijalnim partnerima

Kada god rad iz članaka 11., 12., 15. i 32. ima izravan učinak na socijalno okruženje ili radne uvjete radnika u industriji, Agencija se savjetuje sa socijalnim partnerima u **svim državama članicama** u okviru Odbora za sektorski dijalog koji je osnovan u skladu s Odlukom Komisije 98/500/EZ ⁽¹⁾. [Am. 40]

Savjetovanja se održavaju prije nego što Agencija Komisiji dostavi svoje preporuke. Agencija vodi računa o tim savjetovanjima i u svakom je trenutku spremna iznijeti svoje preporuke. Agencija prosljeđuje Komisiji mišljenja Odbora za sektorski dijalog, **u roku od dva mjeseca**, a Komisija ih prosljeđuje odboru iz članka 75. [Am. 41]

Članak 6.

Savjetovanje s korisnicima željezničkoga prijevoza robe i putnicima

Kada god rad iz članaka 11. i 15. ima izravan učinak na korisnike željezničkoga prijevoza robe i na putnike, Agencija se savjetuje s organizacijama koje ih predstavljaju, **uključujući posebice predstavnike putnika sa smanjenom pokretljivošću**. Popis organizacija s kojima se održava savjetovanje sastavlja Komisija uz pomoć odbora iz članka 75. [Am. 42]

Savjetovanja se održavaju prije nego što Agencija Komisiji dostavi svoje preporuke. Agencija vodi računa o tim savjetovanjima i u svakom je trenutku spremna iznijeti svoje prijedloge. Agencija prosljeđuje Komisiji mišljenja navedenih organizacija, **u roku od dva mjeseca**, a Komisija ih prosljeđuje odboru iz članka 75. [Am. 43]

⁽¹⁾ Odluka Komisije 98/500/EZ od 20. svibnja 1998. o osnivanju Odbora za sektorski dijalog među socijalnim partnerima na europskoj razini (SL L 225, 12.8.1998., str. 27.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 7.

Procjena učinka

1. Agencija provodi procjenu učinka svojih preporuka i mišljenja. Upravni odbor usvaja metodologiju procjene učinka na temelju metodologije Komisije **uzimajući u obzir zahtjeve Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice]**. Agencija se povezuje s Komisijom kako bi osigurala da se propisno uzima u obzir relevantan rad u Komisiji. **Pretpostavke koje čine temelj procjene učinka, kao i korišteni izvori podataka, jasno su utvrđeni u izvješću koje prati svaku preporuku. [Am. 44]**

2. Prije početka aktivnosti obuhvaćene programom rada, Agencija provodi ranu procjenu njezina učinka u kojoj se navodi:

- (a) pitanje koje treba riješiti i moguća rješenja;
- (b) mjera u kojoj je potrebno provesti određenu aktivnost, uključujući davanje preporuke ili mišljenja Agencije;
- (c) očekivani doprinos Agencije rješavanju problema.

Nadalje, svaka aktivnost i projekt u programu rada podliježu pojedinačnoj i zajedničkoj analizi učinkovitosti kako bi se proračun i sredstva Agencije upotrijebili na najbolji moguć način.

3. Agencija može provesti naknadno ocjenjivanje zakonodavstva koje je proizašlo iz njezinih preporuka.

4. Države članice **i relevantni dionici** dostavljaju Agenciji, **prema potrebi na njezin zahtjev**, podatke koji su potrebni za procjenu učinka. **[Am. 45]**

Članak 8.

Studije

Ako je to potrebno za izvršenje njezinih zadaća, Agencija naručuje studije i financira ih iz svog proračuna.

Članak 9.

Mišljenja

1. Agencija daje mišljenja na zahtjev **jednog ili više** državnih regulatornih tijela navedenih u članku 55. Direktive 2012/34/EU **Europskog parlamenta i Vijeća** ⁽¹⁾ u vezi sa sigurnosnim aspektima i aspektima interoperabilnosti pitanja na koja im je skrenuta pozornost. **[Am. 46]**

2. Agencija daje mišljenja na zahtjev Komisije o izmjenama bilo kojeg akta donesenog na temelju Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica] ili ... [Direktiva o sigurnosti željeznice], pogotovo ako se upozori na navodnu nepravilnost.

3. U vezi s mišljenjima iz prethodnih stavaka i drugih članaka ove Uredbe, Agencija daje svoja mišljenja u roku od dva mjeseca, osim ako nije drukčije dogovoreno. Agencija objavljuje mišljenja u roku od dva mjeseca u obliku iz kojeg je uklonjen sav materijal na koji se primjenjuje poslovna tajna.

Članak 10.

Posjeti državama članicama

1. Kako bi obavljala svoje zadaće, posebno one iz članaka 12., 21., 22., 16., 17., 18, 27., 28., 29., 30., 31., 33. i 38., Agencija može izvršiti posjete državama članicama u skladu s politikom koju određuje upravni odbor. **[Am. 47]**

⁽¹⁾ Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenog 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (SL L 343, 14.12.2012., str. 32.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Agencija obavještava navedenu državu članicu o predviđenom posjetu, o imenima ovlaštenih dužnosnika Agencije i o datumu početka posjeta. Dužnosnici Agencije ovlašteni za obavljanje takvih posjeta to čine na temelju odluke izvršnog direktora u kojoj se točno navode svrha i ciljevi njihovog posjeta.
3. Državna tijela država članica omogućuju rad osoblju Agencije.
4. Agencija sastavlja izvješće o svakom posjetu i dostavlja ga Komisiji i državi članici o kojoj je riječ.
5. Prethodnim stavcima ne dovode se u pitanje inspekcije iz članka 29. stavka 6. i članka 30. stavka 6. koje se obavljaju u skladu s postupkom opisanom u njima.

POGLAVLJE 3.

ZADAĆE POVEZANE SA SIGURNOŠĆU ŽELJEZNICE

Članak 11.

Tehnička potpora – preporuke o sigurnosti željeznice

1. Agencija daje Komisiji preporuke o zajedničkim sigurnosnim metodama (CSM-ima), **zajedničkim sigurnosnim pokazateljima (CSI-ima)** i zajedničkim sigurnosnim ciljevima (CST-ima) koji su predviđeni člancima 6. i 7. Direktive... [Direktiva o sigurnosti željeznice]. Agencija također daje Komisiji preporuke o periodičnoj reviziji CSM-ova i CST-ova. [Am. 48]
2. Agencija daje Komisiji na njezin zahtjev ili na vlastitu inicijativu preporuke o drugim mjerama na području sigurnosti.
3. Agencija može izdati smjernice i druge neobvezujuće dokumente za lakšu primjenu zakonodavstva o sigurnosti željeznica.

Članak 12.

Rješenja o sigurnosti

Ne dovodeći u pitanje članak 10. stavak 2.a Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice] Agencija izdaje , **obnavlja, obustavlja, mijenja ili povlači** jedinstvena rješenja o sigurnosti u skladu s člancima 10. i 11. Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice]. [Am. 49]

Članak 13.

Održavanje vozila

1. Agencija pomaže Komisiji u vezi sa sustavom izdavanja dozvola subjektima nadležnim za održavanje u skladu s člankom 14. stavkom 6. Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice].
2. Agencija daje Komisiji preporuke u pogledu članka 14. stavka 7. Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice].
3. Agencija analizira sve alternativne mjere koje su izabrane u skladu s člankom 15. Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice] u izvješću iz članka 30. stavka 2. ove Uredbe.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 14.

Prijevoz opasnog tereta željeznicom

Agencija prati razvoj zakonodavstva povezanog s prijevozom opasnog tereta željeznicom u smislu Direktive 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i uspoređuje ga sa zakonodavstvom o interoperabilnosti i sigurnosti, posebno njihovim temeljnim zahtjevima. U tu svrhu Agencija pomaže Komisiji i može dati preporuke na njezin zahtjev ili na vlastitu inicijativu.

Article 14a

Spontano prijavljivanje incidenata

Agencija uspostavlja sustav koji omogućuje spontano i anonimno izvješćivanje o bilo kakvom incidentu koji može ugroziti sigurnost sustava. Ona stvara mehanizam za automatsko informiranje odgovornih dionika. Agencija također koordinira podnošenje izvješća nacionalnih agencija, posebice ako oni utječu na sigurnost u više od jedne države. [Am. 50]

POGLAVLJE 4.

ZADAĆE POVEZANE S INTEROPERABILNOŠĆU

Članak 15.

Tehnička potpora na području interoperabilnosti željezničkog sustava

1. Agencija:
 - (a) daje Komisiji preporuke o TSI-jevima i njihovoj reviziji u skladu s člankom 5. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica];
 - (b) daje Komisiji preporuke o obrascima za „EU” izjavu o provjeri i za tehničku dokumentaciju koja joj se mora priložiti, u skladu s člankom 15. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica];
 - (c) daje Komisiji preporuke o specifikacijama za registre i njihovu reviziju u skladu s člancima 43., 44. i 45. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica];
 - (d) daje mišljenja koja predstavljaju prihvatljiv način osiguravanja sukladnosti u vezi s manjkavostima u TSI-jima u skladu s člankom 6. stavkom 2. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica] i dostavlja ih Komisiji;
 - (e) daje mišljenja Komisiji u pogledu zahtjeva država članica za neprimjenjivanje TSI-jeva u skladu s člankom 7. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica];
 - (f) izdaje tehničke dokumente u skladu s člankom 4. stavkom 9. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica];
 - (g) daje preporuke Komisiji u vezi s uvjetima rada svog osoblja koje obavlja poslove važne za sigurnost.
 - (ga) daje Komisiji preporuke o europskim standardima koje trebaju razviti relevantna europska tijela za standardizaciju, poglavito u pogledu rezervnih dijelova; [Am. 52]**
 - (gb) izdaje detaljne zahtjeve u pogledu standarda za relevantna europska tijela za standardizaciju kako bi izvršila mandat koji im je dala Komisija; [Am. 53]**

⁽¹⁾ Direktiva 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o unutarnjem prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str.13.)

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (gc) daje Komisiji preporuke u vezi s osposobljavanjem i certificiranjem osoblja u vlaku kojemu su povjerene sigurnosne zadaće; [Am. 54]
- (gd) daje Komisiji preporuke u cilju usklađivanja nacionalnih propisa u skladu s člankom 22. stavkom 1. osobito u slučaju kada se jedno pravilo odnosi na više država članica. Taj posao obavlja u suradnji s nacionalnim tijelima nadležnima za sigurnost; [Am. 55]
- (ge) na zahtjev Komisije izdaje mišljenja o interoperabilnim sastavnim dijelovima koji ne ispunjavaju temeljne zahtjeve, u skladu s člankom 11. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica]; [Am. 56]
- (gf) upućuje preporuke Komisiji u vezi najmanjih jediničnih intervala testiranja (vremenski i prema prijedanim kilometrima) željezničkih vozila (teretnih vagona, putničkih vagona, lokomotiva). [Am. 57]
2. Radi izrade preporuka iz stavka 1. točaka (a), i (b) i (c) Agencija: [Am. 58]
- (a) osigurava da su TSI-jevi i specifikacije za registre prilagođeni tehničkom napretku, tržišnim trendovima i društvenim zahtjevima u cilju unaprjeđenja učinkovitosti željezničkog sustava i uzimajući u obzir njegovu isplativost; [Am. 59]
- (b) osigurava usklađivanje razvoja i ažuriranja tehničkih specifikacija za TSI-jeve s jedne strane i razvoja europskih standarda koji se pokazuju nužnima za interoperabilnost s druge i održava odgovarajuće kontakte s europskim tijelima za standardizaciju.
- (ba) sudjeluje kao promatrač u dotičnim radnim skupinama nadležnima za standardizaciju; [Am. 60]
3. Agencija može izdati smjernice i druge neobvezujuće dokumente za lakšu provedbu zakonodavstva o interoperabilnosti željeznica.
- 3a. Agencija uključuje radne skupine kada je to predviđeno člankom 4. [Am. 61]

Članak 16.

Dozvole za stavljanje vozila na tržište

Ne dovodeći u pitanje članak 20. stavak 9.a Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica] Agencija izdaje, obnavlja, obustavlja, mijenja ili povlači dozvole za stavljanje željezničkih vozila na tržište u skladu s člankom 20. te Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti]. [Am. 62]

Članak 17.

Dozvole za stavljanje tipova vozila na tržište

Agencija izdaje, obnavlja, obustavlja, mijenja ili povlači dozvole za stavljanje tipova vozila na tržište u skladu s člankom 22. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica]. [Am. 63]

Članak 18.

~~Dozvole~~ Dozvola za puštanje u rad ERTMS-a prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih podsustava uz prugu [Am. 64]

Agencija izdaje, obnavlja, obustavlja, mijenja ili povlači dozvole za puštanje u rad ~~prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih~~ podsustava ERTMS uz prugu koji se nalaze ili rade u cijeloj Uniji u skladu s člankom 18. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica]. [Am. 65]

Članak 19.

Telematske aplikacije

1. Agencija djeluje kao sustavno tijelo odgovorno za održavanje tehničkih specifikacija za telematske aplikacije u skladu s odgovarajućim TSI-jevima.

Srijeda, 26. veljače 2014.

1a. Agencija može igrati ulogu u promicanju otvorenog i potpunog pristupa podacima, uključujući međunarodne zbirke podataka o rasporedu. [Am. 66]

2. Agencija utvrđuje, objavljuje i primjenjuje postupak za obradu zahtjeva za promjenu tih specifikacija. U tu svrhu Agencija uspostavlja i održava registar zahtjeva za promjenu specifikacija za telematske aplikacije i njihov status.
3. Agencija razvija i održava tehničke alate za upravljanje različitim verzijama specifikacija za telematske aplikacije **te na vertikalnoj razini provodi usklađivanje tih različitih verzija. [Am. 67]**
4. Agencija pomaže Komisiji u praćenju uvođenja telematskih aplikacija u skladu s odgovarajućim TSI-jevima.

Članak 20.

Potpora prijavljenim tijelima za ocjenu sukladnosti

1. Agencija podupire aktivnosti prijavljenih tijela za ocjenu sukladnosti iz članka 27. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica]. Potpora posebno uključuje izradu smjernica za ocjenjivanje sukladnosti ili prikladnosti za uporabu interoperabilnog sastavnog dijela iz članka 9. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti] i smjernica za postupak provjere EZ-a iz članka 10. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica].
2. Agencija olakšava suradnju prijavljenih tijela za ocjenu sukladnosti, pri čemu posebno djeluje kao tehničko tajništvo za njihovu koordinacijsku skupinu.

POGLAVLJE 5.

ZADAĆE POVEZANE S NACIONALNIM PROPISIMA

Članak 21.

Provjera nacрта nacionalnih propisa

1. Agencija u roku od dva mjeseca od njihova primitka provjerava nacrt nacionalnih propisa koji joj je podnesen u skladu s:
 - (a) člankom 8. stavkom 2. Direktive [Direktiva o sigurnosti željeznice],
 - (b) člankom 14. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica].
2. Ako nakon provjere **i unutar rokova** iz stavka 1. Agencija zaključi da nacionalni propisi omogućuju ispunjavanje temeljnih zahtjeva interoperabilnosti, poštovanje CSM-ova i postizanje CST-ova te da oni neće dovesti do proizvoljne diskriminacije ili prikrivenog ograničavanja željezničkog prijevoza ~~među državama članicama~~, o pozitivnoj ocjeni obavještava Komisiju i državu članicu o kojoj je riječ. Komisija može potvrditi taj propis u računalnom sustavu iz članka 23. [Am. 68]
3. Ako provjera iz stavka 1. rezultira negativnom ocjenom, Agencija:
 - (a) daje preporuku državi članici o kojoj je riječ u kojoj se obrazlaže zašto navedeni propis ne bi trebao stupiti na snagu i/ili se primjenjivati;
 - (b) obavještava Komisiju o svojoj negativnoj ocjeni.
4. Ako država članica u roku od dva mjeseca od primitka Agencijine preporuke iz točke (a) stavka 3. ne poduzme nikakve korake, Komisija može, nakon što je primila informacije iz točke (b) stavka 3. i saslušala razloge države članice o kojoj je riječ, donijeti odluku upućenu predmetnoj državi članici kojom se od nje traži da izmijeni nacrt navedenog propisa i obustavi njegovo usvajanje, stupanje na snagu ili provedbu.

Srijeda, 26. veljače 2014.

4a. *Odredbе ovog članka ne primjenjuju se na nacionalna pravila u vezi sa zahtjevima za zdravlje i sigurnost na radu te kvalifikacije i osposobljavanje željezničkog osoblja sa zadaćama u pogledu sigurnosti. [Am. 69]*

4b. *U slučajevima hitnih preventivnih mjera iz članka 8. Direktive [Direktiva o sigurnosti] i članka 14. stavka 4. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica], a posebno nakon nesreće ili izgređa, Agencija provodi usklađivanje pravila na razini Unije zajedno s nacionalnim tijelima za sigurnost. Po potrebi Agencija daje preporuku ili mišljenje Komisiji. [Am. 70]*

Članak 22.

Provjera važećih nacionalnih propisa

1. Agencija provjerava nacionalne propise u roku od dva mjeseca od njihova primitka u skladu s člankom 14. stavkom 3. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica].

1a. *Agencija ispituje nacionalne propise koji su na snazi na dan primjene ove Uredbe. Da bi postigla taj cilj, Agencija predlaže upravnom odboru radni plan za pristupanje toj provjeri u okviru višegodišnjih i godišnjih radnih programa navedenih u članku 48. Agencija svake godine upravnom odboru podnosi izvještaj o napretku svojih poslova i o postignutim rezultatima u skladu s člankom 50. [Am. 71]*

2. Ako nakon provjere iz stavka 1. Agencija zaključi da nacionalni propisi omogućuju ispunjavanje temeljnih zahtjeva interoperabilnosti, poštovanje CSM-ova i postizanje CST-ova te da oni neće dovesti do proizvoljne diskriminacije ili prikrivenog ograničavanja željezničkog prijevoza ~~među državama članicama~~, ona o pozitivnoj ocjeni obavještava Komisiju i državu članicu o kojoj je riječ. Komisija može potvrditi taj propis u računalnom sustavu iz članka 23. [Am. 72]

3. Ako provjera iz stavka 1. rezultira negativnom ocjenom, Agencija:

(a) daje preporuku državi članici o kojoj je riječ u kojoj se **nalaže trenutno stavljanje izvan snage ili izmjenu problematičnog propisa i** obrazlaže zašto **se taj navedeni propis mora izmijeniti ili opozvati** ~~ne bi trebao stupiti na snagu i/ili se primjenjivati~~; [Am. 73]

(b) obavještava Komisiju o svojoj negativnoj ocjeni **i prenosi joj preporuku upućenu državi članici**. [Am. 74]

4. Ako država članica u roku od dva mjeseca od primitka Agencijine preporuke iz točke (a) stavka 3. ne poduzme nikakve korake, Komisija može, nakon što je primila informacije iz točke (b) stavka 3. i saslušala razloge države članice o kojoj je riječ, donijeti odluku upućenu predmetnoj državi članici kojom se od nje traži da izmijeni navedeni propis ili ga stavi izvan snage.

5. Postupci opisani u stavcima 2. i 3. primjenjuju se *mutatis mutandis* u slučajevima u kojima Agencija ustanovi **ili je obaviještena** da je neki nacionalni propis, bez obzira na to je li ona obaviještena o njemu ili ne, suvišno ili u suprotnosti sa CSM-ovima, CST-ima, TSI-ima ili bilo kojim drugim zakonodavstvom na području željeznice **ili da predstavlja neopravdanu prepreku na jedinstvenom željezničkom tržištu. U tom slučaju primjenjuju se rokovi utvrđeni u stavku 1.** [Am. 75]

5a. *U pitanjima koja se odnose na osposobljavanje, zdravlje i sigurnost na radu željezničkog osoblja odgovornog za ključne sigurnosne zadaće, Agencija može primijeniti ovaj članak samo ako nacionalno pravilo ima mogući diskriminacijski učinak, [Am. 76]*

Članak 22.a

Upotreba baze podataka

Agencija obavlja tehničku provjeru važećih nacionalnih propisa navedenih u dostupnim nacionalnim zakonodavnim okvirima kako su navedeni u bazi podataka referentnih dokumenata koju je objavila Agencija na dan stupanja na snagu ove Uredbe. [Am. 77]

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 23.

Računalni sustav za svrhe obavještavanja i razvrstavanje nacionalnih propisa

1. Agencija uspostavlja i održava namjenski računalni sustav koji sadrži nacionalne propise iz članka 21. stavka 1. i članka 22. stavka 1. **i prihvatljive nacionalne načine osiguravanja sukladnosti iz članka 2., točke (28.a) Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica]. Agencija** ga stavlja na raspolaganje dionicima i javnosti. [Am. 78]

1.a U roku od jednog mjeseca od stupanja na snagu ove Uredbe države članice obavješćuju Komisiju o svim postojećim nacionalnim propisima koji nisu prijavljeni do dana stupanja na snagu ove Uredbe. [Am. 79]

2. Države članice obavještavaju Agenciju i Komisiju o nacionalnim propisima iz članka 21. stavka 1. i članka 22. stavka 1. uz pomoć računalnog sustava iz stavka 1. Agencija u tom sustavu objavljuje propise te ga upotrebljava za obavještavanje Komisije u skladu s člancima 21. i 22. **Agencija koristi računalni sustav za informiranje Komisije o svim negativnim preporukama upućenim državi članici u skladu s člankom 21. stavkom 3. i člankom 22. stavkom 3. točkom (b).** [Am. 80]

3. Agencija razvrstava prijavljene nacionalne propise u skladu s člankom 14. stavkom 8. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica]. U tu svrhu upotrebljava sustav iz prvog stavka ovog članka.

4. Agencija razvrstava nacionalne propise prijavljene u skladu s člankom 8. stavkom 2. Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice], uzimajući u obzir razvoj zakonodavstva EU-a. U tu svrhu Agencija razvija alat za upravljanje propisima kojim se države članice koriste kako bi pojednostavile svoje sustave nacionalnih propisa. Agencija za objavljivanje alata za upravljanje propisima upotrebljava sustav iz prvog stavka ovog članka.

4.a Agencija bi također preko sustava iz stavka 1. ovog članka trebala osigurati javnu dostupnost stanja ocjene tih propisa i, kada je ocjena provedena, njezinih rezultata. [Am. 81]

POGLAVLJE 6.

ZADAĆE POVEZANE S EUROPSKIM SUSTAVOM UPRAVLJANJA ŽELJEZNIČKIM PROMETOM (ERTMS)

Članak 24.

Sustavno tijelo za ERTMS

1. Agencija djeluje kao sustavno tijelo nadležno za održavanje tehničkih specifikacija za ERTMS.

2. Agencija utvrđuje, objavljuje i primjenjuje postupak za obradu zahtjeva za promjenu tih specifikacija. U tu svrhu Agencija uspostavlja i održava registar zahtjeva za promjenu specifikacija za ERTMS i njihov status.

3. Agencija preporučuje donošenje nove verzije tehničkih specifikacija za ERTMS. Međutim ona to radi tek kad je prethodna verzija uvedena u dostatnoj mjeri. Razvoj novih verzija ne smije ugrožavati brzinu uvođenja ERTMS-a, nepromjenjivost specifikacija koja je potrebna za optimalnu proizvodnju opreme ERTMS-a, prinos od ulaganja željezničkih prijevoznika **i vlasnika** i učinkovito planiranje uvođenja ERTMS-a. [Am. 82]

4. Agencija razvija i održava tehničke alate za upravljanje različitim verzijama ERTMS-a kako bi se zajamčila tehnička i operativna usklađenost između mreža i vozila opremljenih različitim verzijama te kako bi se potaknula brza provedba važećih verzija.

5. U skladu s člankom 5. stavkom 10. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti] Agencija osigurava da su kasnije verzije opreme ERTMS-a tehnički usklađene s ranijim verzijama.

6. Agencija izrađuje i širi odgovarajuće smjernice o primjeni za dionike i dokumentaciju kojom se pojašnjuju tehničke specifikacije za ERTMS.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 25.

ERTMS *ad hoc* radna skupina prijavljenih tijela za ocjenu sukladnosti

1. Agencija osniva i predsjedava ERTMS *ad hoc* radnom skupinom prijavljenih tijela za ocjenu sukladnosti iz članka 27. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica].

Radna skupina provjerava usklađenost primjene postupka za ocjenjivanje sukladnosti ili prikladnosti za uporabu interoperabilnog sastavnog dijela iz članka 9. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti] i postupaka provjere EZ-a iz članka 10. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti] koje provode prijavljena tijela za ocjenu sukladnosti.

2. Agencija svake dvije godine podnosi Komisiji izvješće o aktivnostima radne skupine iz stavka 1., uključujući statistiku o sudjelovanju predstavnika prijavljenih tijela za ocjenu sukladnosti u radnoj skupini.

3. Agencija ocjenjuje primjenu postupka za ocjenjivanje sukladnosti interoperabilnih sastavnih dijelova i postupak provjere EZ-a za opremu ERTMS-a te svake dvije godine Komisiji podnosi izvješće u kojem po potrebi predlaže poboljšanja.

Članak 26.

Potpora tehničkoj i operativnoj usklađenosti između podsustava ERTMS u vozilu i onih uz prugu

1. Agencija ~~pomaže može pomagati~~ željezničkim prijevoznicima na njihov zahtjev u provjeri tehničke i operativne usklađenosti između podsustava ERTMS u vozilu i onih uz prugu prije nego što se vozilo pusti u rad. [Am. 83]

2. Ako Agencija ustanovi da postoji rizik od pomanjkanja tehničke i operativne usklađenosti među mrežama i vozilima koja su opremljena opremom ERTMS ~~u okviru određenih projekata ERTMS-a~~, može zatražiti od odgovarajućih sudionika, posebno proizvođača, **vlasnika**, upravitelja infrastrukture i državnih tijela nadležnih za sigurnost da dostave informacije o postupcima koji su primijenjeni za provjeru „EZ” i puštanje u rad te o operativnim uvjetima. Agencija o takvom riziku **odmah** obavještava Komisiju i po potrebi joj predlaže odgovarajuće mjere. [Am. 84]

2.a Agencija uspostavlja kolosijek za ispitivanja i laboratorij za centralizirano ispitivanje opreme ERTMS na pruzi i u vlaku. [Am. 85]

Članak 27.

Potpora uvođenju ERTMS-a i projekti ERTMS-a

1. Agencija prati uvođenje ERTMS-a u skladu s planom uvođenja koji je utvrđen Odlukom 2012/88/EU⁽¹⁾ i prati usklađivanje koridora predviđeno Uredbom (EU) br. 913/2010⁽²⁾.

2. Agencija osigurava tehnički nastavak projekata za uvođenje ERTMS-a koje financira Unija, uključujući, ako je to primjenjivo, analizu natječajne dokumentacije u trenutku objave poziva za javno nadmetanje. Agencija također po potrebi pomaže korisnicima fondova Unije u osiguravanju da su tehnička rješenja provedena u okviru projekata potpuno u skladu s TSI-jevima u vezi s prometno-upravljačkim i signalno-sigurnosnim podsustavima i da su stoga potpuno interoperabilna.

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2012/88/EU od 25. siječnja 2012. o tehničkoj specifikaciji interoperabilnosti prometno-upravljačkog i signalno-sigurnosnog podsustava transeuropskog konvencionalnog željezničkog sustava (SL L 51, 23.2.2012., str. 1.). SL L 51, 23.02.2012., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 913/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o europskoj željezničkoj mreži za konkurentni prijevoz robe. (SL L 276, 20.10.2010., str. 22.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 28.

Akreditiranje laboratorija

1. Agencija podupire usklađeno akreditiranje laboratorija ERTMS-a u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 pogotovo davanjem odgovarajućih smjernica akreditacijskim tijelima.
2. Agencija može sudjelovati kao promatrač u međusobnim provjerama koje su propisane Uredbom (EZ) br. 765/2008.

2.a *Ako Agencija sumnja u uspješnost akreditiranog laboratorija, ona to daje na znanje nadležnom akreditacijskom tijelu kao i dotičnoj državi i nacionalnim tijelima nadležnim za sigurnost. Agencija je pozvana sudjelovati kao promatrač u uzajamnoj procjeni. Kad je sumnja uklonjena, Agencija o tome odmah obavještava dotičnu državu članicu i nacionalna tijela nadležna za sigurnost. [Am. 86]*

POGLAVLJE 7.

ZADAĆE POVEZANE S NADZOROM JEDINSTVENOG EUROPSKOG ŽELJEZNIČKOG PROSTORA

Članak 29.

Nadzor državnih tijela nadležnih za sigurnost

1. Agencija nadzire rad i odlučivanje državnih tijela nadležnih za sigurnost revizijama i inspekcijama.
2. Agencija ima pravo provoditi reviziju:
 - (a) sposobnosti državnih tijela nadležnih za sigurnost da obavljaju zadaće povezane sa sigurnošću i interoperabilnošću željeznice;
 - (b) djelotvornosti nadzora koji provode državna tijela nadležna za sigurnost nad sustavima upravljanja sigurnošću sudionika iz članka 16. Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice].

Postupak za provođenje revizije utvrđuje upravni odbor.

3. Agencija izdaje revizijska izvješća i šalje ih državnim tijelima nadležnim za sigurnost o kojima je riječ i Komisiji. Svako revizijsko izvješće sadrži posebno popis nedostataka koje je Agencija utvrdila i preporuke za poboljšanje.
4. Ako Agencija smatra da nedostaci iz stavka 3. sprečavaju navedeno državno tijelo nadležno za sigurnost u tome da djelotvorno obavlja svoje zadaće **u vezi sa sigurnošću vezane uz sigurnost** i interoperabilnost željeznica, preporučuje državnom tijelu nadležnom za sigurnost poduzimanje odgovarajućih koraka u roku koji **ona utvrđuje** je utvrđen uzimajući u obzir važnost nedostatka. [Am. 87]
5. Ako se državno tijelo nadležno za sigurnost ne slaže s preporukom Agencije iz stavka 4. ili ako državno tijelo nadležno za sigurnost u roku od tri mjeseca od primitka Agencijine preporuke ne poduzme nikakve korake, Komisija može u roku od šest mjeseci donijeti odluku u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 75.
6. Agencija ima pravo provoditi najavljene ili nenajavljene inspekcije u državnim tijelima nadležnim za sigurnost kako bi provjerila određena područja njihovih aktivnosti i rada, a posebno kako bi pregledala dokumente, procese i evidenciju u vezi s njihovim zadaćama iz članka 16. Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice]. Inspekcije se mogu provoditi nasumično (*ad-hoc*) ili u skladu s planom koji je izradila Agencija. Inspekcije traju najviše dva dana. Državna tijela država članica omogućuju rad djelatnicima Agencije. Agencija podnosi Komisiji izvješće o svakoj inspekciji.

Srijeda, 26. veljače 2014.

6.a U slučajevima iz članka 10. stavka 2.a Direktive ... [Direktiva o sigurnosti] i članka 20. stavka 9.a Direktive ... [Direktive o interoperabilnosti željeznica] ako nadležna tijela donose oprečne odluke i nije postignuta odluka prihvatljiva za obje strane, podnositelj zahtjeva na kojeg se odnosi odluka ili uključeno nacionalno tijelo može se obratiti Agenciji koja o tome donosi odluku. [Am. 88]

Članak 30.

Nadzor prijavljenih tijela za ocjenu sukladnosti

1. Agencija nadzire prijavljena tijela za ocjenu sukladnosti potporom akreditacijskim tijelima, revizijom i inspekcijama iz stavaka 2. do 5.
2. Agencija podupire usklađeno akreditiranje prijavljenih tijela za ocjenu sukladnosti, posebno dajući akreditacijskim tijelima odgovarajuće smjernice o kriterijima ocjenjivanja i postupcima kojima se ocjenjuje zadovoljavaju li prijavljena tijela uvjete iz članka 27. poglavlja 6. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica], putem Europske akreditacijske infrastrukture priznate u članku 14. Uredbe (EZ) br. 765/2008 [Am. 89]
3. U slučaju da prijavljena tijela za ocjenu sukladnosti nisu akreditirana u skladu s člankom 24. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica], Agencija može provesti reviziju njihove sposobnosti zadovoljavanja uvjeta iz članka 27. te Direktive. Postupak za provođenje revizije utvrđuje upravni odbor.
4. Agencija izdaje revizijska izvješća o aktivnostima iz stavka 3. i šalje ih prijavljenim tijelima za ocjenu sukladnosti o kojima je riječ i Komisiji. Svako revizijsko izvješće sadrži posebno popis nedostataka koje je Agencija utvrdila i preporuke za poboljšanje. Ako Agencija smatra da ti nedostaci sprečavaju navedeno prijavljeno tijelo u tome da djelotvorno obavlja svoje zadaće vezane uz sigurnost i interoperabilnost željeznica, donosi preporuku kojom se od države članice u kojem to prijavljeno tijelo ima poslovni nastan traži da u određenom vremenskom roku **koji ona odredi** poduzme odgovarajuće korake. [Am. 90]
5. Ako se država članica ne slaže s preporukom iz stavka 4. ili ako prijavljeno tijelo u roku od tri mjeseca od primitka Agencijine preporuke ne poduzme nikakve korake, Komisija može u roku od šest mjeseci usvojiti mišljenje u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 75.
6. Agencija može, uključujući u suradnji s odgovarajućim državnim akreditacijskim tijelima, provoditi najavljene ili nenajavljene inspekcije u prijavljenim tijelima za ocjenu sukladnosti kako bi provjerila određena područja njihovih aktivnosti i rada, a posebno kako bi pregledala dokumente, procese i evidenciju u vezi s njihovim zadaćama iz članka 27. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica]. Inspekcije se mogu provoditi nasumično (*ad-hoc*) ili u skladu s planom koji je izradila Agencija. Inspekcije traju najviše dva dana. Prijavljena tijela za ocjenu sukladnosti omogućuju rad osoblju Agencije. Agencija podnosi Komisiji izvješće o svakoj inspekciji.

Članak 31.

Praćenje napretka na području interoperabilnosti i sigurnosti

1. Agencija zajedno s mrežom državnih istražnih tijela prikuplja odgovarajuće podatke o nesrećama i poremećajima te prati doprinos državnih istražnih tijela sigurnosti cjelokupnog željezničkog sustava.
2. Agencija prati ukupnu sigurnost željezničkog sustava **i pravni okvir za sigurnost**. Agencija može zatražiti pomoć mreža iz članka 34., uključujući prikupljanje podataka. Agencija se također koristi podacima koje prikuplja Eurostat i surađuje s Eurostatom kako bi se izbjeglo udvostručavanje rada i osigurala metodološka dosljednost između zajedničkih pokazatelja sigurnosti i pokazatelja koji se upotrebljavaju kod drugih vrsta prijevoza. [Am. 91]
3. Agencija ~~na zahtjev Komisije izdaje preporuke za poboljšanje interoperabilnosti željezničkog sustava, posebno olakšavajući koordinaciju između željezničkih prijevoznika i upravitelja infrastrukture ili među upraviteljima infrastrukture, razvija zajednički sustav nadzora i izvješćivanja o događajima.~~ [Am. 92]

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Agencija prati i ocjenjuje napredak na području interoperabilnosti i sigurnosti željezničkih sustava i povezanih troškova i prednosti. Agencija svake dvije godine Komisiji podnosi i objavljuje izvješće o napretku na području interoperabilnosti i sigurnosti u jedinstvenom europskom željezničkom prostoru. [Am. 93]

5. Agencija na zahtjev Komisije izrađuje izvješća o stanju provedbe i primjene zakonodavstva Unije o sigurnosti i interoperabilnosti u državi članici o kojoj je riječ.

POGLAVLJE 8.

DRUGE ZADAĆE

Članak 32.

Željezničko osoblje

1. Agencija obavlja odgovarajuće zadaće povezane sa željezničkim osobljem utvrđene člancima 4., 20., 22., 23., 25., 28., 33., 34., 35. i 37. Direktive 2007/59/EZ.

2. Komisija može zatražiti od Agencije da obavlja svoje zadaće povezane sa željezničkim osobljem u skladu s Direktivom 2007/59/EZ i povezane sa željezničkim osobljem kojem su povjereni sigurnosno-kritični poslovi koji nisu obuhvaćeni Direktivom 2007/59/EZ. [Am. 94]

3. Agencija se savjetuje s tijelima nadležnim za pitanja željezničkog osoblja u pogledu zadaća iz stavaka 1. i 2. Agencija može promicati suradnju među tim tijelima, uključujući organiziranjem odgovarajućih sastanaka s njihovim predstavnicima.

Članak 33.

Registri i njihova dostupnost

1. Agencija utvrđuje ~~uspostavlja~~ i vodi europske registre iz članaka 43., 44. i 45. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica] u praktičnom učinkovitom formatu koji je jednostavan za korištenje radi pružanja potpune podrške poslovnim i operativnim potrebama. Agencija djeluje kao sustavno tijelo za sve registre i baze podataka navedene u Direktivama o sigurnosti, interoperabilnosti i strojovođama. To posebno uključuje: [Am. 95]

(a) razvoj i održavanje specifikacija registra;

(b) usklađivanje razvoja u državama članicama u vezi s registrima;

(c) davanje smjernica o registrima odgovarajućim dionicima;

(d) davanje preporuka Komisiji u pogledu poboljšanja specifikacija postojećih registra i eventualne potrebe za uspostavom novih.

(da) uspostavljanje i održavanje registara iz točaka (g), (i) te (ma). [Am. 96]

(db) izradu europskog registra vozila. [Am. 97]

1.a Europski registar vozila:

(a) vodi Agencija;

(b) javan je;

(c) uključuje se u europski registar vozila najkasnije dvije godine nakon stupanja na snagu ove Direktive. Komisija provedbenim aktima utvrđuje vrstu formata dokumenta. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 75.;

Srijeda, 26. veljače 2014.

(d) **obuhvaća barem sljedeće detalje za svaki tip vozila:**

(i) **tehničke značajke tipa vozila, kao što su naznačene u odgovarajućim TSI-jevima;**

(ii) **naziv proizvođača;**

(iii) **datume, upućivanja na naredne dozvole za taj tip vozila, uključujući sva ograničenja ili povlačenja, te države članice koje dodjeljuju dozvole;**

(iv) **značajke oblikovanja namijenjenih osobama sa smanjenom pokretljivošću i osobama s invaliditetom.**

Kada Agencija izdaje, obnavlja, mijenja, obustavlja ili ukida dozvolu za puštanje tipova vozila u rad, dužna je ažurirati registar bez odlaganja. [Am. 98]

2. Agencija **putem provedenog IT rješenja koje je jednostavno za korištenje i lako dostupno** osigurava javnu dostupnost sljedećih dokumenata i registara utvrđenih Direktivom ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznica] i Direktivom ... [Direktiva o sigurnosti željeznice]: [Am. 99]

(a) EZ izjava o provjeri podsustava;

(b) EZ izjava o sukladnosti interoperabilnih sastavnih dijelova i EZ izjava o prikladnosti za upotrebu interoperabilnih sastavnih dijelova;

(c) dozvola izdanih u skladu s Direktivom ... [Direktiva o uspostavi jedinstvenog europskog željezničkog prostora (preinaka)];

(d) rješenja o sigurnosti izdanih u skladu s člankom 10. Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice];

(e) izvješća o istragama nesreća koja su dostavljena Agenciji u skladu s člankom 24. Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice];

(f) nacionalnih pravila o kojima se obavijestilo Komisiju u skladu s člankom 8. Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice] i člankom 14. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti] **kao i procjene koju je o njima dala Agencija; [Am. 100]**

(g) **europskog registra vozila; [Am. 101]**

(h) registara infrastrukture, uključujući poveznice na odgovarajuće nacionalne registre;

(i) europskog registra odobrenih tipova vozila;

(j) registra zahtjeva za izmjene i planiranih izmjena specifikacija ERTMS-a;

(k) registra zahtjeva za izmjene i planiranih izmjena specifikacija TSI-ja telematskih aplikacija za putnički (TAP) i TSI-ja telematskih aplikacija za teretni promet (TAF).

(l) registra oznaka posjednika vozila koji Agencija vodi u skladu s TSI-jem o odvijanju i upravljanju prometom;

(m) izvješća o kvaliteti izdanih u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 1371/2007 od Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

(ma) registar ovlaštenih subjekata zaduženih za održavanje u skladu s člankom 14. Direktive ... [Direktiva o sigurnosti]. [Am. 102]

3. Države članice i Komisija na temelju nacrtu Agencije raspravljaju o praktičnim načinima dostavljanja dokumenata iz stavka 2. i u vezi s njima postižu dogovor.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1371/2007 Europskog Parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu (SL L 315, 3.12.2007., str. 14.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Pri dostavljanju dokumenata iz stavka 2. odgovarajuća tijela mogu navesti koji se dokumenti iz sigurnosnih razloga ne smiju otkriti javnosti.
5. Nacionalna tijela nadležna za izdavanje dozvola i rješenja navedenih u točkama (c) i (d) stavka 2. izvješćuju Agenciju u roku od ~~mjesec~~ **deset** dana o svakoj pojedinačnoj odluci o izdavanju, produljenju, izmjenama ili stavljanju izvan snage tih dozvola i rješenja. [Am. 103]
6. Agencija u javnu bazu podataka može dodati svaki javni dokument ili poveznicu od važnosti za ciljeve ove Uredbe, uzimajući u obzir važeće zakonodavstvo Unije o zaštiti podataka.

Članak 34.

Mreže državnih tijela nadležnih za sigurnost, ~~istražnih tijela~~ i predstavničkih tijela [Am. 104]

1. Agencija uspostavlja mrežu državnih tijela nadležnih za sigurnost i ~~mrežu istražnih tijela~~ iz članka ~~1721.~~ **stavka 4.** Direktive .../... [Direktiva o sigurnosti željeznice]. Agencija im osigurava tajništvo. Zadaće mreža posebno su: [Am. 105]
 - (a) razmjena informacija povezanih sa sigurnošću i interoperabilnošću željeznice;
 - (b) promicanje dobrih praksi;
 - (c) dostavljanje Agenciji podataka o sigurnosti željeznice, posebno podataka u vezi sa zajedničkim sigurnosnim pokazateljima.
- (ca) **ako je potrebno, informirati Agenciju o nedostacima u zakonodavstvu koje proizlazi iz Direktive ... [Direktiva o sigurnosti željeznice] i Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti željeznice].** [Am. 106]

Agencija olakšava suradnju između tih mreža, a posebno može odlučiti održavati zajedničke sastanke obiju mreža.

2. Agencija uspostavlja mrežu predstavničkih tijela iz željezničkog sektora, **uključujući predstavnike putnika, putnika sa smanjenom pokretljivošću i zaposlenika**, koji djeluju na razini Unije. Popis tih tijela utvrđuje se provedbenim aktom koji donosi Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 75. Agencija mreži osigurava tajništvo. Zadaće mreže posebno su: [Am. 107]
 - (a) razmjena informacija povezanih sa sigurnošću i interoperabilnošću željeznice;
 - (b) promicanje dobrih praksi;
 - (c) dostavljanje Agenciji podataka o sigurnosti i interoperabilnosti željeznice.
3. Mreže iz stavaka 1. i 2. mogu davati neobvezujuća mišljenja o nacrtu preporuka iz članka 9. stavka 2.
4. Agencija može uspostaviti druge mreže s tijelima i državnim tijelima koja su odgovorna za dio željezničkog sustava.
5. Komisija može sudjelovati na sastancima mreža iz ovog članka.

Članak 35.

Komunikacija i širenje

Agencija obavještava odgovarajuće dionike o europskom okviru željezničkog zakonodavstva, normama i smjernicama te ih širi u skladu s odgovarajućim planovima o komunikaciji i širenju koje je donio upravni odbor. Upravni odbor redovito ažurira te planove na temelju analize potreba.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 36.

Istraživanje i promicanje inovacija

1. Agencija na zahtjev Komisije doprinosi istraživačkim aktivnostima na području željeznice na razini Unije, uključujući potporom odgovarajućim službama Komisije i predstavničkim tijelima. Tim se doprinosom ne dovode u pitanje druge istraživačke aktivnosti na razini Unije.
2. Komisija može povjeriti Agenciji zadaću promicanja inovacija kojima je cilj unapređivanje interoperabilnosti i sigurnosti željeznice, posebno korištenja novim informacijskim tehnologijama i sustavima slijeđenja i praćenja.

Članak 37.

Pomoć Komisiji

1. Agencija Komisiji na njezin zahtjev pomaže pri provedbi zakonodavstva Unije čiji je cilj povećanje stupnja interoperabilnosti željezničkih sustava i razvijanje zajedničkog pristupa sigurnosti europskog željezničkog sustava.
2. Pomoć može obuhvaćati:
 - (a) tehničko savjetovanje o pitanjima za koja su potrebna specifična znanja i iskustva;
 - (b) prikupljanje informacija uz pomoć mreža iz članka 34.

Članak 38.

Pomoć pri ocjenjivanju željezničkih projekata

Ne dovodeći u pitanje odstupanja iz članka 9. Direktive ... [Direktiva o interoperabilnosti], Agencija na zahtjev Komisije provjerava sa stajališta interoperabilnosti i sigurnosti svaki projekt koji uključuje projektiranje, gradnju, obnovu ili modernizaciju podsustava za koji je bio podnesen zahtjev za financijskom potporom Unije. ***U slučaju projekata koji se financiraju u sklopu programa Transeuropske prometne mreže (TEN-T), Agencija bi trebala blisko surađivati s Izvršnom agencijom TEN-T-a. [Am. 108]***

U roku koji je dogovoren s Komisijom, sukladno važnosti projekta i raspoloživim sredstvima, ali ne u roku duljem od dva mjeseca, Agencija daje mišljenje o usklađenosti projekta s odgovarajućim zakonodavstvom o interoperabilnosti i sigurnosti željeznice.

Članak 39.

Pomoć državama članicama, državama kandidatkinjama i dionicima

1. Agencija na vlastitu inicijativu ili na zahtjev Komisije, država članica, država kandidatkinja ili mreža iz članka 34. provodi osposobljavanje i druge odgovarajuće aktivnosti u vezi s primjenom i pojašnjavanjem zakonodavstva o interoperabilnosti i sigurnosti željeznice te vezano uz proizvode Agencije kao što su registri, vodiči za provedbu ili preporuke.
2. O vrsti i opsegu aktivnosti iz stavka 1. odlučuje upravno vijeće te se one uvrstavaju u program rada.

Članak 40.

Međunarodni odnosi

1. Ako je to potrebno za postizanje ciljeva utvrđenih ovom Uredbom i ne dovodeći u pitanje pojedinačne nadležnosti država članica i institucija Unije, uključujući Europsku službu za vanjsko djelovanje, Agencija može uspostaviti kontakt i sudjelovati u upravnim dogovorima s nadzornim tijelima, međunarodnim organizacijama i administracijama trećih zemalja koje su nadležne za pitanja kojima se bavi Agencija kako bi bila u tijeku sa znanstvenim i tehničkim razvojem te kako bi osigurala promicanje zakonodavstva i normi Europske unije o željeznicama.
2. Tim se dogovorima ne stvara pravna obveza Unije ili njezinih država članica niti se države članice i njihova nadležna tijela sprečava u tome da sklapaju bilateralne ili multilateralne dogovore s tim nadzornim tijelima, međunarodnim organizacijama i administracijama trećih zemalja. O tim dogovorima i suradnji treba se prethodno raspraviti s Komisijom i redovito je izvještavati.

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Upravni odbor donosi strategiju za odnose s trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama u pogledu pitanja za koja je nadležna Agencija. Strategija se uključuje u godišnji i višegodišnji program rada Agencije uz navođenje sredstava povezanih s njom. **Strategijom bi trebalo nastojati osigurati da aktivnosti Agencije željezničkim prijevoznicima Unije olakšavaju recipročan pristup željezničkim tržištima trećih zemalja.** [Am. 109]

Članak 41.

Koordinacija u pogledu rezervnih dijelova

Agencija doprinosi utvrđivanju potencijalnih željezničkih rezervnih dijelova koji se trebaju standardizirati. U tu svrhu Agencija ~~može osnovati~~ **osniva** radnu skupinu za koordinaciju aktivnosti dionika i ~~može uspostaviti~~ **uspostavlja** kontakt s europskim tijelima za standardizaciju. Agencija Komisiji predstavlja odgovarajuće smjernice **najkasnije dvije godine nakon stupanja na snagu ove Uredbe.** [Am. 110]

POGLAVLJE 9.

ORGANIZACIJA AGENCIJE

Članak 42.

Administrativna i upravljačka struktura

Administrativna i upravljačka struktura Agencije sastoji se od:

- (a) upravnog odbora koji obavlja funkcije iz članka 47.;
- (b) izvršnog odbora koji obavlja funkcije iz članka 49.;
- (c) izvršnog direktora koji obavlja dužnosti iz članka 50.;
- (d) odbora za žalbe koji obavlja dužnosti iz članaka 54. do 56.

Članak 43.

Sastav upravnog odbora

1. Upravni odbor sastoji se od jednog predstavnika svake države članice i ~~dva četiri~~ **dva** predstavnika Komisije, od kojih svi imaju pravo glasa. [Am. 111]

Upravni odbor također je sastavljen od šest predstavnika bez prava glasa koji predstavljaju sljedeće skupine na europskoj razini:

- (a) željezničke prijevoznike;
- (b) upravitelje infrastrukture;
- (c) željezničku industriju;
- (d) sindikate;
- (e) putnike;
- (f) korisnike željezničkog prijevoza robe.

Za svaku od tih skupina Komisija imenuje predstavnika i zamjenika na temelju užeg izbora od četiri imena koja su predložile njihove europske organizacije.

2. Članovi upravnog odbora i njihovi zamjenici imenuju se s obzirom na njihovo poznavanje osnovnih djelatnosti agencije, uzimajući u obzir odgovarajuće upravljačke i administrativne sposobnosti te sposobnosti upravljanja proračunom. Sve strane nastoje ograničiti fluktuaciju svojih članova u odboru kako bi se osigurao kontinuitet njegova rada. Sve strane nastoje postići uravnoteženu zastupljenost muškaraca i žena u upravnom odboru.

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Države članice i Komisija imenuju svoje članove upravnog odbora i zamjenike koji će predstavljati članove u slučaju njihove odsutnosti.
4. Mandat članova traje **pet** ~~četiri~~ godinae i može se produživati **jednom**. [Am. 112]
5. Ako je primjereno, sudjelovanje predstavnika trećih zemalja i uvjeti njihova sudjelovanja utvrđuju se dogovorima iz članka 68.

Članak 44.

Predsjednik upravnog odbora

1. Upravni odbor dvotrećinskom većinom glasova svojih članova s pravom glasa bira predsjednika među predstavnicima država članica i njegovog zamjenika među svojim članovima.

Zamjenik predsjednika zamjenjuje predsjednika u slučaju da predsjednik ne može obavljati svoje dužnosti.

2. Mandat predsjednika i zamjenika predsjednika traje ~~četiri~~ **pet** godinae i može se produžiti jedanput. No ako njihovo članstvo u upravnome odboru prestane u bilo kojem trenutku trajanja njihovoga mandata predsjednika ili zamjenika predsjednika, njihov mandat također automatski prestaje toga datuma. [Am. 113]

2.a Predsjednik upravnog odbora odlučuje o prihvaćanju zahtjeva za isključenje člana odbora za žalbe, sukladno članku 53. stavku 3.a te po potrebi imenuje privremenog člana odbora za žalbe u skladu s člankom 53. stavkom 3.b. [Am. 114]

Članak 45.

Sastanci

1. Sastanke upravnog odbora saziva njegov predsjednik. Izvršni direktor Agencije sudjeluje na sastancima **osim ako upravni odbor mora donijeti odluku koja se odnosi na članak 64.** [Am. 115]
2. Upravni odbor se sastaje najmanje dvaput godišnje. Sastaje se i na zahtjev predsjednika, na zahtjev Komisije, na zahtjev većine svojih članova ili jedne trećine predstavnika država članica u odboru.

Članak 46.

Glasovanje

Ako nije drukčije određeno ovom Uredbom, upravni odbor donosi odluke apsolutnom većinom glasova svojih članova s pravom glasa. Svaki član s pravom glasa ima pravo na jedan glas.

Članak 47.

Funkcije upravnog odbora

1. Upravni odbor s ciljem osiguravanja da Agencija obavlja svoje zadaće:
 - (a) donosi godišnje izvješće Agencije za prethodnu godinu i prosljeđuje ga do 1. srpnja Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu te ga objavljuje;
 - (b) svake godine dvotrećinskom većinom glasova svojih članova s pravom glasa, nakon što je primio mišljenje Komisije u skladu s člankom 48., donosi godišnji program rada Agencije za sljedeću godinu i višegodišnji strateški program rada;
 - (c) dvotrećinskom većinom glasova svojih članova s pravom glasa usvaja godišnji proračun Agencije i izvršava druge funkcije u vezi s proračunom Agencije u skladu s poglavljem 10.;
 - (d) utvrđuje postupke za donošenje odluka izvršnoga direktora;
 - (e) usvaja politiku o posjetima u skladu s člankom 10.;
 - (f) utvrđuje svoj poslovnik;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (g) donosi i ažurira planove o komunikaciji i širenju iz članka 35.;
- (h) usvaja postupke za provođenje revizije iz članaka 29. i 30.;
- (i) u skladu sa stavkom 2. u vezi s osobljem Agencije izvršava ovlasti tijela nadležnog za imenovanja, koje su mu dodijeljene Pravilnikom o osoblju i ovlasti koje se Uvjetima zaposlenja ostalih službenika dodjeljuju tijelu nadležnom za sklapanje ugovora o radu („ovlasti tijela nadležnog za imenovanja”);
- (j) usvaja odgovarajuća provedbena pravila za Pravilnik o osoblju i Uvjete o zaposlenju ostalih službenika u skladu s postupkom iz članka 110. Pravilnika o osoblju;
- (k) dvotrećinskom većinom glasova svojih članova s pravom glasa imenuje izvršnog direktora i može produžiti njegov mandat ili ga razriješiti dužnosti u skladu s člankom 62.;
- (l) donosi strategiju za borbu protiv prijevара **i strategiju za transparentnost** koja je razmjerna rizicima od prijevара i kojom se uzima u obzir odnos troškova i koristi mjera koje treba provesti; [Am. 116]
- (m) osigurava primjereno praćenje nalaza i preporuka izrađenih na temelju istraga Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) te različitih unutarnjih i vanjskih revizijskih izvješća i izvješća o ocjenjivanju;
- (n) usvaja pravila za sprečavanje i upravljanje sukobima interesa **u Agenciji kako je utvrđeno u članku 68.a** i u pogledu članova upravnog odbora i odbora za žalbe. [Am. 117]

2. Upravni odbor u skladu s postupkom iz članka 110. Pravilnika o osoblju donosi odluku na temelju članka 2. stavka 1. Pravilnika o osoblju i članka 6. Uvjeta o zaposlenju ostalih službenika kojom se navedene ovlasti tijela nadležnog za imenovanja prenose na izvršnog direktora i utvrđuju uvjeti pod kojima se taj prijenos ovlasti može obustaviti. Izvršni direktor ima pravo na daljnji prijenos tih ovlasti. **Svako daljnje delegiranje ovlasti ne utječe na njegovu odgovornost. Izvršni direktor odgovoran je Upravnom odboru za taj prijenos i daljnji prijenos ovlasti.** [Am. 118]

Kod primjene prethodnog podstavka, upravni odbor može u iznimnim okolnostima na temelju svoje odluke privremeno obustaviti prijenos ovlasti tijela nadležnog za imenovanja na izvršnog direktora i ovlasti koje je izvršni direktor prenio dalje te ih izvršavati sam ili ih prenijeti na jednog od svojih članova ili zaposlenika koji nije izvršni direktor. **Osoba kojoj su ovlasti delegirane obavlja Upravni odbor o njihovu delegiranju.** [Am. 119]

2.a Upravni odbor ukida imunitet Agenciji ili njezinom osoblju, sadašnjem ili nekadašnjem, u skladu s odredbama članka 64. [Am. 120]

Članak 48.

Godišnji i višegodišnji programi rada

1. Upravni odbor Agencije do 30. studenog svake godine i uzimajući u obzir mišljenje Komisije donosi program rada te ga šalje državama članicama, Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i mrežama iz članka 34.
2. Program rada donosi se ne dovodeći u pitanje godišnji proračunski postupak Unije. Ako u roku od 15 dana od datuma donošenja programa rada Komisija izrazi svoje neslaganje s programom, upravni odbor ga ponovno ispituje i donosi, prema potrebi izmijenjenog, u roku od dva mjeseca u drugom čitanju i to dvotrećinskom većinom glasova svojih članova s pravom glasa, uključujući sve predstavnike Komisije, ~~ili ga predstavnici država članica donose jednoglasno.~~ [Am. 121]
3. U radnom programu Agencije za svaku se aktivnost navode njezini ciljevi. Svaka aktivnost i projekt u pravilu su jasno povezani sa sredstvima potrebnima za njihovo provođenje u skladu s načelima proračuna i upravljanja koji se temelje na aktivnostima i s postupkom rane procjene učinka iz stavka 2. članka 7.

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Upravni odbor prema potrebi izmjenjuje program rada ako se Agenciji dodijeli nova zadaća. Uključivanje takve nove zadaće provodi se na temelju analize njezina učinka na ljudske resurse i proračun te moguće odluke o odgodi drugih zadaća.

5. Upravni odbor do 30. studenog svake godine donosi i ažurira višegodišnji strateški plan rada. Mišljenje Komisije uzima se u obzir. O nacrtu se savjetuje s Europskim parlamentom i mrežama iz članka 34. Doneseni višegodišnji program rada prosljeđuje se državama članicama, Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i mrežama iz članka 34.

Članak 49.

Izvršni odbor

1. Izvršni odbor pomaže upravnom odboru.

2. Izvršni odbor priprema odluke koje donosi upravni odbor. Ako je to potrebno, u hitnim slučajevima donosi privremene odluke u ime upravnog odbora, posebno o administrativnim i proračunskim pitanjima.

Zajedno s upravnim odborom osigurava primjereno praćenje nalaza i preporuka izrađenih na temelju istraga Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) te različitih unutarnjih i vanjskih revizijskih izvješća i izvješća o ocjenjivanju.

Ne dovodeći u pitanje odgovornosti izvršnog direktora iz članka 30., pomaže izvršnom direktoru i savjetuje ga pri provedbi odluka upravnog odbora s ciljem pojačanog nadzora administrativnog upravljanja i upravljanja proračunom.

3. Izvršni odbor sastoji se od predsjednika upravnog odbora, jednog predstavnika Komisije i [četiri] drugih članova upravnog odbora. Upravni odbor imenuje članove izvršnog odbora i njegovog predsjednika.

4. Mandat članova izvršnog odbora traje jednako dugo kao i mandat članova upravnog odbora.

5. Izvršni odbor sastaje se barem jednom u tri mjeseca. Predsjednik izvršnog odbora na zahtjev svojih članova saziva dodatne sastanke.

6. Upravni odbor utvrđuje poslovnik izvršnog odbora.

Članak 50.

Dužnosti izvršnog direktora

1. Agencijom upravlja njezin izvršni direktor, koji je potpuno neovisan u obavljanju svojih dužnosti. Izvršni direktor odgovara upravnom odboru za svoje aktivnosti.

2. Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije, upravnog odbora ili izvršnog odbora, izvršni direktor ne smije tražiti ili primati upute bilo kojeg vladinog ili drugog tijela.

3. Izvršni direktor izvještava Europski parlament o obavljanju svojih dužnosti ako ga Parlament pozove da to učini. Vijeće može pozvati izvršnog direktora da ga izvijesti o obavljanju svojih dužnosti.

4. Izvršni direktor pravni je zastupnik Agencije. On donosi odluke, preporuke, mišljenja i druge službene akte Agencije.

5. Izvršni direktor odgovoran je za administrativno upravljanje Agencijom i za provedbu zadaća koje su mu dodijeljene ovom Uredbom. Izvršni direktor posebno je odgovoran za:

(a) svakodnevno upravljanje Agencijom;

(b) provođenje odluka koje je donio upravni odbor;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (c) pripremu godišnjeg programa rada i višegodišnjeg strateškog programa rada te njihovo prosljeđivanje upravnom odboru nakon savjetovanja s Komisijom;
- (d) provođenje godišnjeg programa rada i višegodišnjeg strateškog programa rada i, koliko je to moguće, odazivanje na molbe Komisije za pomoć u vezi sa zadaćama Agencije u skladu s ovom Uredbom;
- (e) izvještavanje upravnog odbora o provođenju višegodišnjeg strateškog programa rada;
- (f) poduzimanje potrebnih koraka, posebno usvajanje unutarnjih administrativnih naputaka i objavljivanje naloga, kako bi osigurao djelovanje Agencije u skladu s ovom Uredbom;
- (g) uspostavljanje djelotvornog sustava nadzora kako bi usporedio rezultate Agencije s njezinim operativnim ciljevima i uspostavljanje sustava redovitog ocjenjivanja u skladu s priznatim stručnim standardima;
- (h) godišnju izradu nacrtu općeg izvješća na temelju sustava nadzora i ocjenjivanja iz točke (g) te njegovo prosljeđivanje upravnom odboru;
- (i) pripremu nacrtu procjene prihoda i rashoda Agencije u skladu s člankom 58. i izvršavanje proračuna u skladu s člankom 59.;
- (j) pripremu godišnjeg izvješća o aktivnostima Agencije i njegovo prosljeđivanje upravnom odboru koji ga ocjenjuje;
- (k) pripremu akcijskog plana na temelju zaključaka retrospektivnih ocjena i dvogodišnjeg izvješća o napretku koje se dostavlja Komisiji;
- (l) zaštitu financijskih interesa Unije primjenom mjera za sprečavanje prijevare, korupcije i svih drugih nezakonitih aktivnosti, djelotvornim provjerama i, u slučaju otkrivanja nepravilnosti, povratom pogrešno uplaćenih iznosa i po potrebi djelotvornim, razmjernim i odvraćajućim sankcijama,
- (m) pripremu strategije za borbu protiv prijevara i njezinu predaju na odobrenje upravnom odboru;
- (n) pripremu nacrtu financijskog pravilnika Agencije koji u skladu s člankom 60. donosi upravni odbor i njegovih provedbenih pravila.

Članak 51.

Osnivanje i sastav odbora za žalbe

1. Agencija osniva **jedan neovisan odbor za žalbe** ~~jedno~~ ili više njih. [Am. 122]
2. Odbor za žalbe sastoji se od predsjednika i dvoje drugih članova. Oni imaju zamjenike koji ih predstavljaju u slučaju njihove odsutnosti.
3. Upravni odbor imenuje predsjednika, druge članove i njihove zamjenike između kvalificiranih kandidata s popisa koji je sastavila Komisija.
4. Ako odbor za žalbe smatra da je to zbog vrste žalbe potrebno, može od upravnog odbora zatražiti da imenuje dodatna dva člana i njihove zamjenike među kandidatima s popisa iz stavka 3.
5. Komisija na prijedlog Agencije utvrđuje poslovnik odbora za žalbe, nakon savjetovanja s upravnim odborom i u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 75.

5.a Komisija uz pomoć odbora iz članka 48. stavka 3. Direktive ..[[Direktive o interoperabilnosti željeznica] određuje kvalifikacije koje se zahtijevaju za svakog člana odbora, ovlast svakog člana u pripremnoj fazi odlučivanja te uvjete glasovanja. [Am. 123]

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 52.

Članovi odbora za žalbe

1. Mandat članova i zamjenika odbora za žalbe traje **petčetrnaest godina** i može se **produljivati jedanput**. [Am. 124]
2. Članovi odbora za žalbe neovisni su **od svih strana koje sudjeluju u žalbenom postupku**. Ne smiju obavljati nikakve druge dužnosti u Agenciji **ili Komisiji**. U odlučivanju ili izražavanju mišljenja ih ne obvezuju nikakvi naputci. [Am. 125]
3. Osim ako za to ne postoji snažna osnova, članove odbora za žalbe ne može se tijekom njihova mandata razriješiti dužnosti ili ukloniti s popisa kvalificiranih kandidata, o čemu odlučuje Komisija po primitku mišljenja upravnog odbora.

Članak 53.

Isključenje i prigovor

1. Članovi odbora za žalbe ne **sudjeluju smiju sudjelovati** u bilo kakvom žalbenom postupku ako u pogledu njega imaju osobni interes, ako su prethodno u njemu sudjelovali kao zastupnici jedne od strana u postupku ili ako su sudjelovali u odluci protiv koje je uložena žalba, **uključujući, u slučaju žalbi podnesenih na temelju članka 54. stavka 1., davanje mišljenja na temelju članka 54. stavka 4. u pogledu na istu dozvolu ili rješenje**. [Am. 126]
2. Članovi odbora za žalbe koji smatraju da iz razloga iz stavka 1. ili iz bilo kojih drugih razloga ne bi smjeli sudjelovati u bilo kakvom žalbenom postupku, o tome obavještavaju odbor za žalbe **žalbe i odlučuju se povući koji donosi odgovarajuću odluku o isključenju**. [Am. 127]

3.a Jedna strana može podnijeti zahtjev za otklonom člana odbora za žalbe u pismenom obliku koji će biti naslovljen na predsjednika upravnog odbora. Razlozi zahtjeva za otklonom moraju biti među onima koji su spomenuti u stavku 1. ili rizik od pristranosti. Zahtjevu se prilažu relevantni popratni dokumenti. Zahtjev se podnosi, pod kaznom nedopustivosti, prije početka postupka u odboru za žalbe, ili, u slučaju da se informacije kojima se potkrepljuje zahtjev za otklonom saznaju nakon početka postupka, u roku od pet dana od kada je strana koja podnosi zahtjev saznala tu informaciju.

O zahtjevu se izvješćuje član odbora za žalbe na koga se on odnosi. Član odbora za žalbe očituje se o tome prihvaća li taj zahtjev i to u roku od pet dana nakon što je obaviješten o zahtjevu. U suprotnome, predsjednik upravnog odbora odlučuje o tome u roku od sedam radnih dana od dana kad je član dao svoj odgovor, ili, ako nije odgovorio, nakon isteka njegovog roka za očitovanje o zahtjevu. [Am. 128]

3.b Odbor za žalbe donosi svoje mišljenje ili odluku bez prisustva člana koji se odlučio povući ili koji je otklonjen u skladu sa stavkom 2. i 3. U svrhu donošenja odluke ili iznošenja mišljenja, dotičnog člana u odboru za žalbe zamjenjuje njegov zamjenik.

Ako zamjenik ne može sudjelovati u odboru iz bilo kojeg razloga, predsjednik upravnog odbora imenuje privremenog člana odbora s popisa iz članka 51., stavka 3. kako bi ga zamijenio u tom postupku. [Am. 129]

Članak 54.

Odluke protiv koji se može uložiti žalba

1. Žalba se može uložiti odboru za žalbe protiv odluka koje je Agencija donijela u skladu s člancima 12., 16. i 17. **ili protiv preporuka izdanih u skladu s člancima 21. i 22. ili protiv izostanka odgovora u predviđenom roku**. [Am. 130]

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Žalba uložena u skladu sa stavkom 1. nema suspenzivan učinak. No ako smatra da okolnosti to dopuštaju **i da ove odluke ne utječu na sigurnost željeznice** Agencija može privremeno obustaviti primjenu odluke protiv koje je uložena žalba. [Am. 131]

Članak 55.

Osobe koje imaju pravo na žalbu, rokovi ~~rek~~ i oblik

1. Svaka fizička ili pravna osoba može uložiti žalbu protiv odluke koju je Agencija naslovila na nju u skladu s člancima 12., 16., 17. i 18. **ili zbog nedonošenja odluke u roku. Takva prava na žalbu primjenjuju se također na tijela koja predstavljaju osobe iz članka 34. stavka 2. i propisno su ovlaštena u skladu sa svojim statutima.**

2. Žalba i njezino prateće obrazloženje podnose se Agenciji u pisanom obliku u roku od dva mjeseca nakon što je osoba o kojoj je riječ obaviještena o mjeri, ili ako osoba nije bila obaviještena o mjeri, u roku od dva mjeseca od dana kad je saznala za tu mjeru.

2.a Žalba na nepostojanje odluke podnosi se Agenciji u pisanom obliku u roku od dva mjeseca od isteka vremenskog roka utvrđenog u relevantnom članku. [Am. 132]

Članak 56.

Razmatranje žalbe i odluke

1. Odbor za žalbe **odlučuje u roku od tri mjeseca od podnošenja žalbe hoće li tu žalbu prihvatiti ili odbiti. U roku od mjesec dana od podnošenja žalbe zahtjeva sve dodatne informacije koje mu mogu trebati. Relevantne informacije dostavljaju se u razumnom vremenskom roku koji utvrđuje odbor za žalbe i koji nije dulji od jednog mjeseca. razmatra žalbu što je žurnije moguće.** Kad je god to potrebno, poziva strane u žalbenom postupku da u određenom vremenskom roku **koji nije dulji od jednog mjeseca** iznesu opaske o službenim obavijestima koje je izdao sam odbor ili o dopisima drugih strana u žalbenom postupku. Strane u žalbenom postupku imaju pravo na usmeno davanje izjava. [Am. 133]

2. Odbor za žalbe može izvršavati odgovarajuće ovlasti u okviru nadležnosti Agencije ili može uputiti predmet nadležnom tijelu Agencije. Potonje tijelo obvezuje odluka odbora za žalbe.

Članak 57.

Tužbe Sudu Europske unije

1. Tužbe za poništenje odluka koje je Agencije donijela u skladu s člancima 12., 16., 17. i 18. mogu se podnijeti Sudu Europske unije tek nakon što su iskorišteni svi žalbeni postupci u okviru Agencije.

2. Agencija poduzima sve potrebne mjere za izvršenje presude Suda Europske unije.

POGLAVLJE 10.

FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 58.

Proračun

1. Procjena svih prihoda i rashoda Agencije priprema se za svaku financijsku godinu, koja odgovara kalendarskoj godini, i navodi se u proračunu Agencije. Prihodi i rashodi moraju biti uravnoteženi.

2. **Prihode Agencije posebno čine:** Prihodi Agencije sastoje se od: [Am. 134]

(a) doprinosi Unije,

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (b) doprinosi trećih zemalja koje sudjeluju u radu Agencije, kako je predviđeno u članku 68.,
- (c) naknade koje plaćaju podnositelji zahtjeva ili vlasnici dozvola i rješenja koje Agencija izdaje u skladu s člancima 12., 16., 17. i 18. **Delegiranim aktom iz članka 73. trebale bi se utvrditi cijene na različitim razinama sukladno područjima uporabe rješenja i dozvola te vrsti i opsegu djelatnosti željezničkog prometa;** [Am. 135]
- (d) pristojbe za publikacije, izobrazbu i sve ostale usluge koje pruža Agencija;
- (e) svi dobrovoljni financijski doprinosi država članica, trećih zemalja ili drugih subjekata, pod uvjetom da takvi doprinosi ne ugrožavaju neovisnost i nepristranost Agencije.

2.a Sve zadaće ili obveze osim zadaća koje proizlaze iz zakonodavstva Unije te za koje nije određena naknada kako je utvrđeno u članku 58. stavku 2. točkama (b), (c), (d) i (e) ove Uredbe podliježu procjeni i za njih se isplaćuje naknada iz proračuna Unije. [Am. 136]

- 3. Rashodi Agencije uključuju rashode za osoblje te administrativne, infrastrukturne i operativne rashode.
- 4. Prihodi i rashodi moraju biti uravnoteženi.
- 5. Upravni odbor svake godine, na temelju nacrt koji sastavlja izvršni direktor na osnovi proračuna temeljenog na aktivnostima, donosi izjavu o procjeni prihoda i rashoda Agencije za sljedeću financijsku godinu. Upravni odbor prosljeđuje Komisiji ovu izjavu, koja uključuje nacrt organizacijskog plana, najkasnije do 31. siječnja.
- 6. Komisija prosljeđuje izjavu o procjeni prihoda i rashoda Europskome parlamentu i Vijeću (dalje u tekstu: proračunsko tijelo) zajedno s prednacrtom općeg proračuna Europske unije.
- 7. Na temelju izjave o procjeni prihoda i rashoda Komisija u prednacrt općeg proračuna Unije unosi procjene koje smatra potrebnima za organizacijski plan te iznos subvencija za koje treba teretiti opći proračun, koje podnosi proračunskom tijelu u skladu s člankom 314. Ugovora zajedno s opisom i obrazloženjem svih razlika između Agencijine izjave o procjeni prihoda i rashoda i subvencija za koje treba teretiti opći proračun.
- 8. Proračunsko tijelo odobrava dodjelu sredstava za subvencije Agenciji. Proračunsko tijelo donosi organizacijski plan za Agenciju.
- 9. Upravni odbor usvaja proračun dvotrećinskom većinom glasova svojih članova s pravom glasa. Proračun postaje konačan po konačnom usvajanju općeg proračuna Europske unije. Prema potrebi se usklađuje.
- 10. Upravni odbor obavještava proračunsko tijelo što je prije moguće o svojoj namjeri da provede bilo koji projekt koji bi mogao imati znatne financijske posljedice za proračunska sredstva, posebno svaki projekt koji se odnosi na imovinu kao što je najam ili kupovina građevinskih objekata. O tome obavještava Komisiju. Kad ispostava proračunskog tijela izvijesti o svojoj namjeri davanja mišljenja o projektu, svoje mišljenje prosljeđuje upravnom odboru u roku od šest tjedana od datuma obavijesti o projektu.

Članak 59.

Izvršenje i kontrola proračuna

- 1. Izvršni direktor izvršava proračun Agencije.
- 2. Najkasnije do 1. ožujka, po isteku svake financijske godine, voditelj računovodstva Agencije šalje voditelju računovodstva Komisije privremeni financijski izvještaj zajedno s izvješćem o vođenju proračuna i financijskom upravljanju za predmetnu financijsku godinu. Voditelj računovodstva Komisije objedinjuje privremene financijske izvještaje institucija i decentraliziranih tijela u skladu s člankom 147. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ (opća Financijska uredba).

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1).

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Najkasnije do 31. ožujka, po isteku svake financijske godine, voditelj računovodstva Komisije prosljeđuje privremeni financijski izvještaj Agencije Revizorskome sudu, zajedno s izvješćem o vođenju proračuna i financijskom upravljanju za predmetnu financijsku godinu. Izvješće o vođenju proračuna i financijskom upravljanju za predmetnu financijsku godinu također se prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.

Revizorski sud provjerava te izvještaje u skladu s člankom 287. Ugovora. Svake godine objavljuje izvješće o radu Agencije.

4. **Po potrebi, na temelju** ~~Po primetku~~ primjedbi Revizorskog suda u vezi s privremenim financijskim izvještajem Agencije u skladu s člankom 148. opće Financijske uredbe, izvršni direktor na vlastitu odgovornost izrađuje završni financijski izvještaj Agencije i podnosi ga upravnom odboru na **odobrenje, zajedno sa svojom izjavom o jamstvu**. ~~mišljenje.~~
[Am. 137]

5. Upravni odbor daje mišljenje o završnom financijskom izvještaju Agencije.

6. Najkasnije do 1. srpnja po isteku svake financijske godine izvršni direktor prosljeđuje završni financijski izvještaj zajedno s mišljenjem upravnog odbora Europskome parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu.

7. Završni financijski izvještaj se objavljuje.

8. Izvršni direktor dostavlja Revizorskom sudu odgovor na njegove primjedbe najkasnije do 30. rujna po isteku svake financijske godine. Taj odgovor dostavlja i upravnom odboru.

9. Izvršni direktor dostavlja Europskom parlamentu na njegov zahtjev sve podatke koji su potrebni za nesmetano provođenje postupka davanja razrješnice za predmetnu financijsku godinu, u skladu s člankom 165. stavkom 3. opće Financijske uredbe.

10. Europski parlament na temelju preporuke Vijeća koje odlučuje kvalificiranom većinom prije 30. travnja godine N + 2 daje razrješnicu izvršnom direktoru za izvršenje proračuna za godinu N.

Članak 60.

Financijska uredba

Nakon savjetovanja s Komisijom Upravni odbor donosi financijske propise koji se primjenjuju na Agenciju. Propisi se ne mogu razlikovati od Uredbe Komisije (EZ, Euratom) br. 2343/2002 ⁽¹⁾ osim ako je takvo odstupanje izričito nužno za rad Agencije i ako Komisija unaprijed da svoj pristanak.

POGLAVLJE 11.

OSOBLJE

Članak 61.

Opće odredbe

1. Pravilnik o osoblju Europske unije i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europske unije te propisi koje su zajednički donijele institucije Europske unije radi primjene navedenog Pravilnika o osoblju primjenjuju se na osoblje Agencije.

2. U interesu službe Agencija zapošljava:

(a) osoblje koje ispunjava uvjete za ugovor na neodređeno vrijeme, i

(b) osoblje koje ne ispunjava uvjete za ugovor na neodređeno vrijeme.

Odgovarajuća provedbena pravila za taj stavak donose se u skladu s postupkom iz članka 110. Pravilnika o osoblju.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ, Euratom) br. 2343/2002 od 23. prosinca 2002. o okvirnoj Financijskoj uredbi za tijela iz članka 185. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica (SL L 357, 31.12.2002., str. 72.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Agencija poduzima odgovarajuće upravne mjere, **između ostaloga s pomoću obuke i strategija prevencije**, za organiziranje svojih službi radi izbjegavanja sukoba interesa, **uključujući onih povezanih s pitanjima nakon zapošljavanja kao što su:** „rotirajuća vrata” i „povlaštene informacije”. [Am. 138]

3.a Agencija i njezino osoblje izvršava zadaće koji su određeni ovom Uredbom s najvećim strukovnim integritetom i tehničkom stručnošću koju zahtijeva posebno područje. Nisu izloženi nikakvom pritisku ni poticajima, posebno financijskim, koji bi mogli utjecati na njihovo rasuđivanje ili rezultat njihova rada, naročito od strane osoba ili skupina osoba koje imaju interes u rezultatu tog rada. Agencija raspolaže s dovoljno osoblja kako bi osigurala dobro izvršavanje zadaća određenih ovom Uredbom.

3.b Osoblje ima:

(a) **solidnu tehničku i stručnu naobrazbu koja obuhvaća sve aktivnosti Agencije;**

(b) **zadovoljavajuće poznavanje zahtjeva povezanih s ocjenjivanjima koja provodi Agencija i odgovarajuće ovlasti za provedbu tih ocjenjivanja;**

(c) **prikladno poznavanje i razumijevanje potrebnih zahtjeva kod donošenja odluka Agencije;**

(d) **spособnost preispitivanja mišljenja i odluka koje donose nacionalna tijela nadležna za sigurnost te nacionalnih propisa.** [Am. 139]

Članak 62.

Izvršni direktor

1. Izvršni direktor zaposlen je kao privremeni djelatnik Agencije u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja ostalih službenika.

2. Izvršnog direktora imenuje Upravni odbor između kandidata s popisa koje je predložila Komisija, nakon otvorenog i transparentnog postupka odabira.

Radi sklapanja ugovora s izvršnim direktorom Agenciju zastupa predsjednik Upravnog odbora.

Kandidat kojeg izabere Upravni odbor može biti pozvan da prije imenovanja da izjavu ispred nadležnog odbora Europskog parlamenta te da odgovori na pitanja njegovih zastupnika.

3. Mandat izvršnoga direktora traje pet godina. Do kraja tog razdoblja Komisija provodi ocjenjivanje kojim se uzima u obzir ocjena rada izvršnoga direktora te budući zadaci i izazovi Agencije.

4. Na prijedlog Komisije koja uzima u obzir ocjenu iz članka 3. Upravni odbor može jedanput produžiti mandat izvršnoga direktora za najviše pet godina.

5. Upravni odbor obavještava Europski parlament da namjerava produžiti mandat izvršnoga direktora. U mjesecu koji prethodi svakom takvom produženju mandata izvršni direktor može biti pozvan da da izjavu ispred nadležnog odbora Europskog parlamenta te da odgovori na pitanja njegovih zastupnika.

6. Izvršni direktor kojem je produžen mandat na kraju posljednjeg mandata ne smije sudjelovati u drugom postupku odabira za isto radno mjesto.

7. Izvršni direktor može biti razriješen dužnosti samo na temelju odluke Upravnog odbora, usvojene na prijedlog Komisije.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 63.

Upućeni nacionalni stručnjaci i ostalo osoblje

Agencija se ~~može koristiti~~ **koristi** upućenim nacionalnim stručnjacima **te posebno osobljem iz nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost** ili drugim osobljem koje nije zaposleno u Agenciji, u skladu s Pravilnikom o osoblju i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika. **Agencija donosi i provodi politiku za procjenu i upravljanje mogućim sukobima interesa upućenih nacionalnih stručnjaka, uključujući i izdavanje zabrana sudjelovanja sastancima radnih skupina kada njihova neovisnost i nepristranost mogu biti ugroženi.** [Am. 140]

Upravni odbor donosi odluku kojom utvrđuje pravila o upućivanju nacionalnih stručnjaka u Agenciju.

POGLAVLJE 12.

OPĆE ODREDBE

Članak 64.

Privilegije i imuniteti

Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije primjenjuje se na Agenciju i njezino osoblje **ne dovodeći u pitanje sudske i/ili izvansudske postupke u odnosu na područje odgovornosti Agencije.** [Am. 141]

Članak 65.

Sjedište i uvjeti rada

1. Potrebne propise u pogledu smještaja Agencije u državi članici domaćinu te prostor koji država članica domaćin treba staviti na raspolaganje zajedno s posebnim pravilima koja se u državi članici domaćinu primjenjuju na izvršnog direktora, članove Upravnog odbora, osoblje Agencije i članove njihovih obitelji utvrđuju se sporazumom o sjedištu između Agencije i države članice domaćina, donesenom nakon odobrenja Upravnog odbora i najkasnije do 2015.
2. Država članica domaćin osigurava najbolje uvjete za ispravno funkcioniranje Agencije, uključujući višejezično, europski usmjereno školovanje te primjerenu prometnu povezanost.

Članak 66.

Odgovornost

-1. Agencija preuzima punu odgovornost, uključujući prihvaćanje ugovorne i izvanugovorne odgovornosti, za odobrenja i rješenja koja izdaje. [Am. 142]

1. Ugovorna odgovornost Agencije uređuje se zakonom koji se primjenjuje na predmetni ugovor.
2. Sud Europske unije nadležan je za donošenje presuda na temelju bilo koje arbitražne klauzule sadržane u ugovoru koji je Agencija sklopila.
3. U slučaju neugovorne odgovornosti, Agencija u skladu s općim načelima koja su zajednička zakonima država članica nadoknađuje svu štetu koju prouzroče njezini odjeli ili njezino osoblje pri obavljanju svojih dužnosti.
4. Sud Europske unije nadležan je u sporovima koji se odnose na naknadu štete iz stavka 3.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 67.

Jezični dogovori

-1. Ne dovodeći u pitanje sporazum između Agencije i podnositelja zahtjeva u pogledu zahtjeva za prijevod, dokumenti koje su podnositelji zahtjeva i vlasnici rješenja i dozvola, u skladu s člancima 12., 16., 17. i 18. dostavili Agenciji i nacionalnim tijelima nadležnim za sigurnost kako bi se ta rješenja i dozvole proučili, predaju se prevedeni na sve službene jezike država Unije na koje se odnose prema području uporabe željezničkih vozila i opsegu djelatnosti željezničkih prijevoznika. Svaki se prijevod smatra vjerodostojnim za navedenu državu, uključujući za postupke iz članka 56. Dozvola i rješenje izdaju se na svim jezicima dotičnih država Unije. [Am. 143]

1. **U slučajevima kad se ne primjenjuje članak 67. stavak - 1.,** na Agenciju se primjenjuju odredbe utvrđene Uredbom br. 1. od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se upotrebljavaju u Europskoj ekonomskoj zajednici ⁽¹⁾. **[Am. 144]**
2. Prevoditeljske usluge potrebne za rad Agencije pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske unije.

Članak 68.

Sudjelovanje trećih zemalja u radu Agencije

1. Ne dovodeći u pitanje članak 40. Agencija je otvorena za sudjelovanje trećih zemalja. ~~posebno zemalja u okviru europske susjedske politike, politike proširenja te država EFTA-e~~ koje su s Unijom sklopile sporazume na temelju kojih su dotične države usvojile i primjenjuju ~~zakone~~ **odavstve** Unije, ili ekvivalentne nacionalne mjere u području obuhvaćenom ovom Uredbom. **Ovaj stavak primjenjuje se posebno na zemlje u okviru europske susjedske politike, politike proširenja Unije te država EFTA-e. [Am. 145]**
2. U skladu s mjerodavnim odredbama sporazuma iz stavka 1. sklapaju se dogovori između Agencije i trećih zemalja kako bi se utvrdila detaljna pravila za sudjelovanje tih zemalja u radu Agencije, posebno vrsta i opseg takvog sudjelovanja. Dogovori uključuju odredbe o financijskom doprinosu i osoblju. Mogu predvidjeti i zastupanje u Upravnom odboru bez prava glasovanja.

Agencija potpisuje dogovore nakon što je primila suglasnost Komisije i nakon savjetovanja s Upravnim odborom.

Članak 68.a

Sukob interesa

1. **Izvršni direktor i službenici koje su privremeno uputile države članice i Komisija daju izjavu o obvezama i izjavu o interesima u kojima navode nepostojanje bilo kakvih izravnih ili neizravnih interesa koji bi se mogli smatrati štetnim za njihovu neovisnost. Te se izjave daju u pismenom obliku prilikom stupanja na dužnost i obnavljaju se u slučaju promjene njihovih osobnih okolnosti. Članovi Upravnog odbora, Izvršnog odbora i odbora za žalbe također daju te izjave na raspolaganje javnosti zajedno sa svojim životopisima. Agencija na svojoj internetskoj stranici objavljuje popis članova tijela opisanih u članku 42. kao i vanjskih i internih stručnjaka.**
2. **Upravni odbor provodi politiku za upravljanje sukobom interesa i njegovo izbjegavanje koja obuhvaća barem:**
 - (a) **načela za upravljanje i provjeru izjava o interesima, uključujući pravila za njihovo objavljivanje uzimajući u obzir članak 77.;**
 - (b) **obvezne uvjete osposobljavanja u vezi sa sukobom interesa za osoblje Agencije i upućene nacionalne stručnjake;**

⁽¹⁾ SL 17, 6.10.1958., str. 385.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (c) **pravila o darovima i pozivima;**
- (d) **detaljna pravila za nesuglasnosti za osoblje i članove Agencije nakon što je njihov radni odnos s Agencijom završio;**
- (e) **pravila o transparentnosti odluka Agencije, uključujući zapisnike odbora Agencije koji se objavljuju uzimajući u obzir osjetljive, povjerljive i komercijalne informacije; te**
- (f) **sankcije i mehanizme za očuvanje autonomije i nezavisnosti Agencije.**

Agencija ima na umu potrebu da se održi ravnoteža između rizika i koristi, posebno u vezi s ciljem da se dobiju najbolji tehnički savjet i najbolji stručnjaci, te upravljanje sukobima interesa. Izvršni direktor u svoje izvještaje Europskom parlamentu i Vijeću u skladu s ovom Uredbom uključuje podatke koji se odnose na provedbu te politike. [Am. 146]

Članak 69.

Suradnja s nacionalnim vlastima i tijelima [Am. 147]

1. Agencija može sklopiti sporazume s mjerodavnim nacionalnim vlastima, posebno s nacionalnim tijelima nadležnim za sigurnost, i ostalim nadležnim tijelima, u vezi s provedbom članka 12., 16., 17. i 18. **Takvi sporazumi mogu uključivati jedno nacionalno tijelo nadležno za sigurnost ili više njih. [Am. 148]**

2. Sporazumima se može obuhvatiti dodjeljivanje ~~nekih~~ **zadataka i odgovornosti** Agencije nacionalnim vlastima, na primjer provjera i pripremanje dokumentacije, provjera tehničke usklađenosti, obavljanje obilazaka i izrada tehničkih studija. **[Am. 149]**

2.a S druge strane, nacionalno tijelo nadležno za sigurnost može s Agencijom sklopiti podugovor o izvođenju drugih zadataka osim onih koje su joj dodijeljene sukladno članku 20. Direktive/[Direktiva o interoperabilnosti željeznica], i članku 16. stavku 2. Direktive .../[Direktiva o sigurnosti željeznica]. [Am. 150]

3. Agencija osigurava da su sporazumima obuhvaćeni barem opis u kojem se navode zadaci i uvjeti za rezultate, važeći vremenski rokovi za njihovo postizanje te visina i raspored plaćanja.

4. Sporazumi opisani u stavcima 1., 2. i 3. **jasno određuju razinu odgovornosti Agencije i nacionalnih tijela nadležnih za sigurnost u odnosu na zadaće koje provodi svaka ugovorna strana, kako je utvrđeno u sporazumima. Ovime se ne dovodi u pitanje opća ne dovođe u pitanje opća odgovornost Agencije za obavljanje svojih zadataka iz članka 12., 16., 17. i 18. [Am. 151]**

Članak 70.

Transparentnost

Uredba Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ (EZ) br. 1049/2001 primjenjuje se na dokumente Agencije.

Upravni odbor usvaja praktične mjere za provedbu Uredbe (EZ) br. 1049/2001 do [...].

Odluke koje Agencija donosi u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 mogu biti predmetom pritužbe Europskom ombudsmanu ili tužbe pred Sudom Europske unije, u skladu s člancima 228. i 263. Ugovora.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

Agencija postupa s osobnim podacima u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Članak 71.

Sigurnosni propisi za zaštitu tajnih podataka

Agencija primjenjuje sigurnosna načela sadržana u sigurnosnim propisima Komisije za zaštitu tajnih podataka Europske unije i osjetljivih podataka koji nisu tajni, kako je utvrđeno u Prilogu Odluci Komisije 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom ⁽²⁾. Time su, među ostalim, obuhvaćene odredbe o razmjeni i pohranjivanju takvih podataka te postupanju s njima.

Članak 72.

Borba protiv prijevара i nadzor nad radom [Am. 152]

1. Kako bi olakšala borbu protiv prijevара, korupcije i drugih nezakonitih djelatnosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 1073/1999, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ove Uredbe, Agencija pristupa Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. o unutarnjim istragama Europskog ureda za borbu protiv prijevара (OLAF) i donosi odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na sve zaposlenike Agencije uz uporabu obrasca iz Priloga tom Sporazumu.

2. Europski Revizorski sud ovlašten je za provođenje revizija, na temelju dokumenata i na licu mjesta, svih korisnika nepovratnih sredstava, izvođača i podizvođača koji su od Agencije primili sredstva Unije.

2a. Europski Revizorski sud nadzire rad i donošenje odluka Agencije revizijama i inspekcijama. [Am. 153]

3. U skladu s odredbama i postupcima utvrđenim Uredbom (EZ) br. 1073/1999 te Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽³⁾ OLAF može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na licu mjesta radi utvrđivanja je li bila riječ o prijevarama, korupciji ili bilo kojoj drugoj ilegalnoj aktivnosti koja ugrožava financijske interese Unije u vezi s bespovratnim sredstvima ili ugovorom koji financira Agencija.

4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., sporazumima o suradnji s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama, ugovorima, sporazumima o bespovratnim sredstvima i odlukama Agencije o bespovratnim sredstvima obuhvaćaju se odredbe kojima se europskom Revizorskom sudu i OLAF-u daje izričita ovlast za provođenje takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.

POGLAVLJE 13.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 73.

Delegirani akti u vezi s člancima 12., 16., 17., i 18. i 41 [Am. 154]

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 74. u pogledu pristojbi i naknada pri primjeni članaka 12., 16., 17. i 18.

2. Mjere iz stavka 1. određuju posebno poslove za koje se u skladu s člancima 12., 16., 17. i 18. plaćaju pristojbe i naknade, visinu pristojbi i naknada te način njihovog plaćanja.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽²⁾ Odluka Komisije 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom od 29. studenoga 2001. o izmjeni njezina unutarnjeg Poslovnika (SL L 317, 3.12.2001., str. 1.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Pristojbe i naknade naplaćuju se za:
 - (a) izdavanje i obnavljanje dozvola za početak rada prometno-upravljačkih i signalno-sigurnosnih podsustava uz prugu, dozvole za stavljanje vozila i tipova vozila na tržište, uključujući moguće navođenje sukladnosti s mrežama ili linijama;
 - (b) izdavanje i obnavljanje rješenja o sigurnosti;
 - (c) pružanje usluga; s prikazom stvarnih troškova za svaku pojedinu uslugu;
 - (d) obradu pritužbi.

Sve pristojbe i naknade izražene su i plative u eurima.

4. Pristojbe i troškovi **koji se tiču Agencije** utvrđuju se u takvoj visini koja osigurava da su prihodi od njih dostatni za pokrivanje ukupnih troškova pruženih usluga. U tim se troškovima prikazuju posebno svi rashodi Agencije koji se pripisuju osoblju uključenom u djelatnosti iz stavka 3., uključujući razmjerni doprinos poslodavca sustavu mirovinskog osiguranja. Ako se učestalo ponavlja značajna neravnoteža uzrokovana pružanjem usluga koje pokrivaju pristojbe i naknade, revizija visine pristojbi i troškova mora postati obvezna. [Am. 155]

4.a Komisija je također ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 74. u vezi sa standardizacijom rezervnih željezničkih dijelova u primjeni članka 41. [Am. 156]

Članak 74.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dana je Komisiji pod uvjetima koji su utvrđeni ovim člankom.
2. Ovlasti **za donošenje delegiranih akata** iz članka 73. **dodjeljuje** delegiraju se Komisiji **za razdoblje od pet godina na neodređeno vrijeme** od datuma stupanja na snagu ove Uredbe. **Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka tog petogodišnjeg razdoblja. Pod uvjetom da je izvješće primljeno, delegiranje ovlasti automatski se produljuje za razdoblja jednagog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.** [Am. 157]
3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 73. Odlukom o opozivu prestaje vrijediti delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Ona počinje proizvoditi učinke jedan dan nakon objave u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum koji je u njoj naveden. Odluka ne utječe na pravovaljanost delegiranih akata koji su već stupili na snagu.
4. Čim Komisija donese delegirani akt, istovremeno ga dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 73. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće ne ulože prigovor u razdoblju od [dva mjeseca] od dostavljanja akta Europskom parlamentu ili Vijeću, ili ako prije isteka tog razdoblja i Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovor. To se razdoblje produžuje za [dva mjeseca] na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 75.

Postupak u odboru

Komisiji pomaže Odbor osnovan prema članku 21. Direktive Vijeća 96/48/EZ ⁽¹⁾. Taj odbor smatra se odborom u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

Pri upućivanju na ovaj članak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 76.

Ocjena i pregled

1. Najkasnije pet godina nakon stupanja na snagu ove Uredbe, a potom svakih pet godina, Komisija naručuje ocjenjivanje kako bi se ocijenili, prije svega, učinak, učinkovitost i uspješnost Agencije i njezinih načina rada. **Ocjenjivanje uzima u obzir predstavnike željezničkog sektora, socijalne partnere i udruge potrošača.** Ocjenjivanjem se posebno razmatraju potrebe izmjena mandata Agencije te financijske posljedice svake takve izmjene. [Am. 158]
2. Komisija prosljeđuje izvješće o ocjenjivanju zajedno sa svojim zaključcima o njemu Europskom parlamentu, Vijeću i Upravnom odboru. Nalazi ocjenjivanja se objavljuju.
3. Pri svakom drugom ocjenjivanju ocjenjuju se i rezultati koje je postigla Agencija u pogledu svojih ciljeva, mandata i zadataka.

Članak 77.

Prijelazne odredbe

1. Agencija je pravna nasljednica Europske agencije za željeznice osnovane Uredbom (EZ) br. 881/2004 u pogledu vlasništva, sporazuma, pravnih obveza, ugovora o radu, financijskih obveza i odgovornosti i zamjenjuje ju.
 2. Odstupajući od članka 43., članovi Upravnog odbora imenovani na temelju Uredbe (EZ) br. 881/2004 prije stupanja na snagu ove Uredbe ostaju na dužnosti dok im ne istekne mandat kao članovima Upravnog odbora.
- Odstupajući od članka 49., izvršni direktor koji je imenovan u skladu s Uredbom (EZ) br. 881/2004 ostaje na dužnosti do isteka svog mandata.
3. Odstupajući od članka 61. svi ugovori o radu koji važe na dan stupanja na snagu ove Uredbe, poštuju se do datuma valjanosti ugovora.

3.a Agencija mora obavljati svoje zadaće izdavanja potvrda i dozvola sukladno člancima 12., 16., 17. i 18. u roku od godinu dana nakon stupanja na snagu ove Uredbe. Do tog datuma, države članice nastavit će primjenjivati svoje nacionalno zakonodavstvo. [Am. 159]

3.b Tijekom dodatnog razdoblja od tri godine nakon jednogodišnjeg razdoblja utvrđenog u članku 77. stavku 3.a podnositelji zahtjeva mogu podnijeti zahtjev ili Agenciji ili nacionalnom tijelu nadležno za sigurnost. Tijekom tog perioda nacionalno tijelo nadležno za sigurnost može nastaviti izdavati rješenja i dozvole odstupajući od članaka 12., 16., 17. i 18. u skladu s Direktivama 2008/57/EZ i 2004/49/EZ. [Am. 160]

3.c U slučajevima iz članka 10. stavka 2.a Direktive ... [Direktiva o sigurnosti] I članka 20. stavka 9.a Direktive [Direktiva o interoperabilnosti željeznica] nacionalna tijela nadležna za sigurnost mogu nastaviti izdavati rješenja i dozvole nakon razdoblja iz stavka 3.b ovog članka, pod uvjetima utvrđenim u tim člancima. [Am. 161]

Članak 78.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 881/2004 stavlja se izvan snage.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 96/48/EZ od 23. srpnja 1996. o interoperabilnosti transeuropskog željezničkog sustava velikih brzina (SL L 235, 17.9.1996., str. 6).

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 79.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0152

Normalizacija računa željezničkih prijevoznika *I****Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 1192/69 Vijeća o zajedničkim pravilima za normalizaciju računa željezničkih prijevoznika (COM(2013)0026 – C7-0026/2013 – 2013/0013(COD))****(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)**

(2017/C 285/57)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0026),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članke 91. i 109. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0026/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora od 11. lipnja 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija od 8. listopada 2013. ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za promet i turizam i mišljenje Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja (A7-0472/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2013)0013**Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br.../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 1192/69 Vijeća o zajedničkim pravilima za normalizaciju računa željezničkih prijevoznika**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 91. i 109.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 122.⁽²⁾ SL C 356, 5.12.2013., str. 92.

Srijeda, 26. veljače 2014.

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima, uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾, uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Uredbom (EEZ) br. 1192/69 Vijeća ⁽⁴⁾ omogućava se državama članicama da 36 navedenim željezničkim prijevoznicima nadoknade plaćanje obveza koje ne vrijede za prijevoznike u drugim vrstama prijevoza. Pravilnom primjenom pravila normalizacije države članice izuzimaju se od obveze prijavljivanja za državnu potporu.
- (2) Na europskoj razini donesen je niz zakonodavnih mjera kojima se tržišta željezničkog prijevoza robe i međunarodnog željezničkog prijevoza putnika otvaraju tržišnom natjecanju i kojima se Direktivom 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ uspostavljaju određena temeljna načela kao na primjer da se željezničkim prijevoznicima upravlja u skladu s načelima koja se primjenjuju na trgovačka društva, da su tijela nadležna za raspodjelu željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i naplaćivanje pristojbi za uporabu željezničke infrastrukture odvojena od tijela koja pružaju željezničke usluge, da trebaju postojati odvojeni računi, da bi svi željeznički prijevoznici koji su dobili dozvolu u skladu s kriterijima EU-a trebali imati pristup željezničkoj infrastrukturi na pošten i **nediskriminirajući** način te da upravitelji infrastrukture mogu primati državne potpore. **Vremensko ograničenje za prenošenje Direktive 2012/34/EU u nacionalno zakonodavstvo je 16. lipnja 2015.** [Am. 1]
- (3) Uredba (EEZ) br. 1192/69 nije usklađena i u suprotnosti je s trenutno važećim zakonodavnim mjerama. Posebno u kontekstu liberaliziranog tržišta na kojem se željeznički prijevoznici izravno natječu s navedenim željezničkim prijevoznicima, više nije primjereno praviti razliku između te dvije skupine željezničkih prijevoznika.
- (4) Stoga je primjereno staviti izvan snage Uredbu (EEZ) br. 1192/69 kako bi se uklonila neusklađenost u pravnom poretku EU-a i kako bi se uklanjanjem zastarjelog pravnog akta doprinijelo pojednostavljivanju,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EEZ) br. 1192/69 stavlja se izvan snage.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu **dvije godine** nakon njezine objave u *Službenom listu Europske unije*. [Am. 2]

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 122.

⁽²⁾ SL C 356, 5.12.2013., str. 92.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. veljače 2014.

⁽⁴⁾ Uredba (EEZ) br. 1192/69 Vijeća od 26. lipnja 1969. o zajedničkim pravilima normalizacije računa željezničkih poduzeća (SL L 156, 28.6.1969., str. 8.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenog 2012. o uspostavi jedinstvenog europskog željezničkog prostora (preinaka) (SL L 343, 14.12.2012., str. 32).

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0153

Izvješćivanje o događajima povezanim sa sigurnošću u civilnom zrakoplovstvu *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izvješćivanju o događajima povezanim sa sigurnošću u civilnom zrakoplovstvu kojom se izmjenjuje Uredba (EU) br. 996/2010 i stavljaju izvan snage Direktiva br. 2003/42/EZ, Uredba Komisije (EZ) br. 1321/2007 i Uredba Komisije (EZ) br. 1330/2007 (COM(2012)0776 – C7-0418/2012 – 2012/0361(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/58)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2012)0776),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 100. stavak 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0418/2012),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 17. travnja 2013.⁽¹⁾,
 - nakon savjetovanja s Odborom regija,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 2. prosinca 2013. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za promet i turizam (A7-0317/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta prosljedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2012)0361

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljaju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, i Uredbama Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007

(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Uredbi (EU) br. 376/2014.)

⁽¹⁾ SL C 198, 10.7.2013., str. 73.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0154

Uvođenje sustava eCall u vozila ***I

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o zahtjevima za homologaciju za uvođenje sustava ePoziv ugrađenog u vozila i izmjeni Direktive 2007/46/EZ (COM(2013)0316 – C7-0174/2013 – 2013/0165(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/59)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0316),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0174/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 19. rujna 2013 ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za unutarnje tržište i zaštitu potrošača i mišljenja Odbora za vanjske poslove, Odbora građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove, Odbora za industriju, istraživanje i energetiku te Odbora za promet i turizam (A7-0106/2014),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima

P7_TC1-COD(2013)0165

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. s ciljem usvajanja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o zahtjevima za homologaciju za uvođenje sustava ePoziv ugrađenog u vozilo povezanog sa službom 112 i izmjeni Direktive 2007/46/EZ [Am.1]

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

⁽¹⁾ SL C 341, 21.11.2013., str. 47.

Srijeda, 26. veljače 2014.

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog nadzornika za zaštitu podataka,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Sveobuhvatni sustav homologacije motornih vozila na razini Unije ustanovljen je Direktivom 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾.
- (2) Tehnički zahtjevi za homologaciju motornih vozila s obzirom na brojne sigurnosne elemente kao i one koji se odnose na okoliš usklađeni su na razini Unije kako bi se osigurala visoka razina sigurnosti na cestama u cijeloj Uniji.
- (2.a) **Uvođenje usluge ePoziv dostupne u svim vozilima i u svim državama članicama jedan je od visokih prioriteta Unije na području sigurnosti na cestama od 2003. Za ostvarenje tog cilja pokrenut je niz inicijativa, kao dio pristupa dobrovoljnog uvođenja, ali koje do sada nisu postigle dovoljan napredak.** [Am. 2]
- (3) Kako bi se dodatno poboljšala sigurnost na cesti, ~~Komunikacija~~ **Komunikacijom Komisije od 21. kolovoza 2009. naslovljenom: „ePoziv: vrijeme za uvođenje”** ⁽⁴⁾ ~~preporučuje~~ **predlažu se** nove mjere kako bi se u Uniji ubrzala ~~implementacija~~ **za uvođenje** usluge ~~hitnog poziva unutar vozila~~ **u slučaju nužde ugrađene u vozilo u Uniji**. Jedna od predloženih mjera je da se ugradnja sustava ePoziv **povezanog sa službom 112** vozilu u svim novim vozilima učini ~~obvezatnim~~ u sva nova vozila postane obveznom, počevši s kategorijama vozila M1 i N1 kao što je definirano u Prilogu II. Direktive 2007/46/EZ. [Am. 3]
- (4) Dana 3. srpnja 2012. Europski je parlament odobrio izvješće na temu „ePoziv: nova usluga broja 112 za građane kojim se Komisiju poziva da podnese prijedlog u okviru Direktive 2007/46/EZ kako bi se osiguralo obvezno uvođenje javnog sustava ePoziv povezanog sa službom 112 do 2015. godine.
- (4.a) **Još uvijek je potrebno poboljšati rad službe 112 diljem Unije kako bi brzo i učinkovito pružala pomoć u slučajevima nužde.** [Am. 4]
- (5) Sustav ePoziv Unije trebao bi smanjiti broj smrtnih slučajeva u Uniji kao i ozbiljnost ozljeda uzrokovanih nesrećama na cesti, **zahvaljujući ranom upozorenju hitnih službi. Obveznim uvođenjem sustava ePoziv ugrađenog u vozilo povezanog sa službom 112, zajedno s potrebnom i usklađenom nadgrađnjom infrastrukture elektroničkih komunikacijskih mreža za prijenos ePoziva i pozivnih centara za javnu sigurnost (PSAP) za primanje ePoziva, osigurala bi se dostupnost usluge** svim građanima i ~~time doprinijelo smanjivanju ljudske patnje i smanjenju smrtnih slučajeva i teških ozljeda, troškova vezanih uz zdravstvenu skrb, zastoja uzrokovanih nesrećama i drugih troškova.~~ [Am. 5]
- (5.a) **Sustav ePoziv predstavljat će bitnu strukturu koju je sastavilo više sudionika koji se bave sigurnošću života. Stoga je nužno da ova Uredba osigura aspekt odgovornosti kao bi se osiguralo potpuno povjerenje korisnika i neometan rad sustava ePoziv.** [Am. 6]
- (6) Pružanje točnih i pouzdanih informacija o pozicioniranju **u hitnim slučajevima** nužno je za učinkovit rad sustava ePoziv ugrađenog u vozilo **povezanog sa službom 112**. Stoga je primjereno zahtijevati njegovu usklađenost s uslugama satelitskih navigacijskih programa, uključujući sustave uspostavljene u skladu s programima **posebno, sustava uspostavljenih u okviru programa** Galileo i EGNOS ~~utvrđenima Uredbom~~ **kao što je navedeno u Uredbi**

⁽¹⁾ SL C 341, 21.11.2013., str. 47.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. veljače 2014.

⁽³⁾ Direktiva 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, 9.10.2007., str. 1).

⁽⁴⁾ COM(2009) 434 završna verzija.

Srijeda, 26. veljače 2014.

~~(EZ) br. 683/2008 (EU) br. 1285/2013~~ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o daljnjoj provedbi europskih satelitskih navigacijskih programa (EGNOS i Galileo) ⁽¹⁾. [Am. 7]

- (7) Obvezno opremanje vozila sustavom ePoziv **ugrađenim u vozilo i povezanog sa službom 112** trebalo bi se u početku primjenjivati samo za nove **vrste osobnih automobila** i laka gospodarska vozila (kategorije M1 i N1) za koje već postoji odgovarajući mehanizam za aktiviranje. **Komisija bi, po potrebi, s ciljem predstavljanja zakonodavnog prijedloga trebala dalje procijeniti mogućnost da se zahtjev za primjenu sustava ePoziv ugrađenog u vozila u skoroj budućnosti proširi na druge kategorije vozila, kao što su teška teretna vozila, gradski i međugradski autobusi i motorna vozila na dva kotača i poljoprivredne traktore.** [Am. 8]
- (7.a) **Kako bi se povećao proboj na tržište trebalo bi promicati opremanje postojećih vrsta vozila predviđenih za proizvodnju nakon 1. listopada 2015. ugradnjom sustava ePoziv u vozila povezanog sa službom 112. Ovisno o vrsti homologiranih vozila prije 1. listopada 2015., sustav ePoziv može biti dobrovoljno naknadno ugrađen.** [Am. 9]
- (7.b) **Javna interoperabilna služba ePoziv na razini Unije povezana s jedinstvenim europskim pozivnim brojem hitne službe 112 („broj hitne službe 112”) i privatnim uslugama ePoziva (sustavi ePoziv koje podržavaju usluge treće strane) mogu koegzistirati pod uvjetom da se donesu mjere potrebne za osiguranje kontinuiteta u pružanju usluge potrošačima. Kako bi se osigurao kontinuitet javne usluge ePoziv preko broja 112 u svim državama članicama tijekom cijelog životnog vijeka automobila te osiguralo da je javna usluga ePoziv preko broja 112 uvijek automatski dostupna, sva bi vozila trebala biti opremljena javnom uslugom ePoziv preko broja 112, neovisno o tome hoće li kupac vozila odabrati ili ne privatnu uslugu ePoziva.** [Am. 10]
- (7.c) **Potrošači bi trebali imati realan opći pregled sustava ePoziv ugrađenog u vozila povezanog sa službom 112 i privatnog sustava ePoziva, ako je vozilo njime opremljeno, kao i opsežne i pouzdane informacije o svim dodatnim funkcijama ili uslugama povezanim s ponuđenim privatnim hitnim službama, aplikacijama za hitne pozive ili pozive za pomoć ugrađenima u vozila te o razini usluge koja se može očekivati ako se kupe usluge treće strane i s njima povezanim troškovima. ePoziv povezan sa službom 112 javna je usluga od općeg interesa te bi stoga trebala biti dostupna svim potrošačima besplatno.** [Am. 11]
- (8) Obvezno opremanje vozila sustavom ePoziv **ugrađenim u vozilo povezanim sa službom 112** ne bi trebalo dovesti u pitanje pravo svih dionika, kao što su proizvođači automobila i neovisni operateri, da ponude dodatne **hitne usluge** u slučaju nužde i/ili usluge s dodanom vrijednosti, uz ili kao dodatak sustavu **usporedno sa sustavom ePoziv ugrađenim u vozilo koji se temelji na službi povezanim sa službom 112 ili na temelju njega.** Međutim, **Ipak te sve dodatne usluge trebale bi biti oblikovane osmišljene** tako da ne odvrću pozornost vozača **povećavaju odvratanje pažnje vozača ili da ne utječu na funkcioniranje sustava ePoziv ugrađenog u vozilo i povezanog sa službom 112 te na učinkoviti rad centara za primanje hitnih poziva. Sustav ePoziv ugrađen u vozilo povezan sa službom 112 i sustav koji pruža privatne ili usluge dodane vrijednosti trebao bi biti osmišljen na način da onemogućuje razmjenu osobnih podataka među njima. Te usluge, ako su pružene, trebaju biti u skladu s primjenjivim zakonodavstvom o sigurnosti i zaštiti podataka i za kupca uvijek trebaju ostati neobavezne.** [Am. 12]
- (9) **Kako bi se osigurao slobodan izbor potrošačima i pošteno tržišno natjecanje te potakla inovacija i povećala konkurentnost informacijske tehnologije Unije na svjetskom tržištu, sustav ePoziv u vozilu ugrađen u vozilo povezan sa službom 112** trebao bi biti besplatan i bez iznimki dostupan svim samostalnim operaterima te se **temeljiti se zasnivati** na interoperabilnoj, **sigurnoj i standardiziranoj** platformi s otvorenim pristupom za moguće buduće aplikacije ili usluge **u vozilima ugrađene u vozila. Budući da je za to potrebna tehnička i pravna potpora, Komisija bi trebala bez odgode procijeniti, na temelju savjetovanja s uključenim dionicima, uključujući proizvođače vozila i neovisne operatere, sve mogućnosti za promicanje i osiguravanje platforme otvorenog pristupa te, ako je potrebno, predložiti zakonski prijedlog u tu svrhu. Potrebno je pružiti dodatna pojašnjenja o uvjetima pod kojima treće strane koje pružaju usluge s dodanom vrijednosti mogu imati pristup podacima**

⁽¹⁾ SL L 196, 24.7.2008., str. 1. Uredba (EU) br. 1285/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o provedbi i uporabi europskih sustava za satelitsku navigaciju i stavljanje izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 876/2002 i Uredbe (EZ) br. 683/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 347, 20.12.2013., str. 1.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

pohranjenima u sustavu ugrađenom u vozilo povezanom sa službom 112. Nadalje, sustav ePoziv ugrađen u vozilo povezan sa službom 112 dostupan je svim samostalnim operaterima besplatno i bez iznimki u svrhe popravka i održavanja. [Am. 13]

- (9.a) Uvođenje bilo koje dodatne aplikacije ili usluge u vozila ne bi trebalo odgoditi stupanje na snagu i primjenu ove Uredbe. [Am. 14]
- (10) Kako bi se održao integritet sustava homologacije, jedino oni sustavi ePoziv u vozilu **povezani sa službom 112** koji se mogu u potpunosti ispitati trebaju se prihvatiti u svrhu ove Uredbe. ~~[Am. 25]~~
- (10.a) Sustav ePoziv ugrađen u vozilo povezan sa službom 112, kao sustav za nuždu, zahtijeva najveći mogući stupanj pouzdanosti. Trebalo bi osigurati točnost najmanjeg skupa podataka kao i prijenosa i kvalitete glasa te razviti jedinstven režim ispitivanja kako bi se osigurala dugovječnost i trajnost sustava ePoziv ugrađenog u vozilo povezano sa službom 112. Stoga redovno treba provoditi periodične tehničke preglede u skladu s Direktivom 2014/45/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Detaljne odredbe o ispitivanju trebale bi biti navedene u odgovarajućem Prilogu toj Uredbi. [Am. 15]
- (11) Vozila proizvedena u malim serijama isključena su temeljem Direktive 2007/46/EZ iz zahtjeva o zaštiti putnika u njima u slučaju frontalnog i bočnog sudara. Stoga bi vozila proizvedena u malim serijama trebala biti izuzeta od obveze usklađivanja sa zahtjevima za sustav ePoziv **navedenima u ovoj Uredbi**. [Am. 16]
- ~~(12) Vozila posebne namjene trebala bi biti u skladu sa zahtjevima za ePoziv utvrđenima u ovoj Uredbi, osim ako homologacijsko tijelo od slučaja do slučaja smatra da vozilo ne može ispuniti te zahtjeve zbog svoje posebne namjene. [Am. 17]~~
- (13) Prema preporukama radne skupine za zaštitu podataka iz članka 29. koje su sadržane u „Radnom dokumentu o zaštiti podataka i pitanjima privatnosti u ePoziv inicijativi”, usvojen 26. rujna 2006., svaka obrada osobnih podataka u sklopu sustava ePoziv ugrađenog u vozilo treba biti u skladu s pravilima za zaštitu osobnih podataka iz Direktive **Direktivom 95/46/EZ** Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka te iz Direktive, **Direktivom 2002/58/EZ** Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u sektoru elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama), i člancima 7. i 8. Povelje **Europske unije o temeljnim pravima uređena je obrada** osobnih podataka **koja se provodi u smislu ove Uredbe. Stoga svaku obradu podataka putem sustava ePoziv ugrađenog u vozilo povezanog sa službom 112 treba provoditi u skladu s tim Direktivama i pod nadzorom nadležnih tijela država članica, posebno neovisnih javnih tijela koja su imenovala države članice u skladu s ovim Direktivama**, posebice posebno kako bi se jamčilo da vozila opremljena sa sustavima **sustavom ePoziv ugrađenima ugrađenim** u vozilo **povezanim sa službom 112**, u svom uobičajenom stanju **statusu** djelovanja povezanom sa sustavom ePoziv temeljenom na službi s **ePozivom 112.**, nisu sljediva i **nisu predmet bilo kakvog trajnog praćenja** te da minimalni skup podataka koji koje šalje sustav ePoziv 112 ugrađen u vozilo uključuje minimalne informacije potrebne za primjereno rješavanje poziva u slučaju nužde **Pozivnom centru za javnu sigurnost te da se nakon toga ne pohranjuju nikakvi osobni podaci. S obzirom na suglasnost osobe čiji se podaci obrađuju ili na ugovor između obje strane, mogu se primjenjivati drugi uvjeti u slučaju ugradnje u vozilo još jednog dodatnog sustava za hitne pozive uz sustav ePoziv ugrađen u vozilo povezan sa službom 112, ali taj dodatni sustav svejedno mora biti u skladu s tim Direktivama.** [Am. 18 i ~~25~~]
- (13.a) Ovom se Uredbom uzimaju u obzir preporuke Radne skupine iz članka 29. uspostavljene u skladu s Direktivom 95/46/EZ sadržane u njezinom „Radnom dokumentu o zaštiti podataka i pitanjima privatnosti u vezi s inicijativom ePoziv”, od 26. rujna 2006. ⁽⁴⁾. [Am. 19 i 90]

⁽¹⁾ Direktiva 2014/45/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o periodičnim tehničkim pregledima motornih vozila i njihovih prikolica i stavljanju izvan snage Direktive 2009/40/EZ (SL L 127, 29.4.2014., str. 51.).

⁽²⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽³⁾ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.).

⁽⁴⁾ 1609/06/EN – radna skupina 125.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (13.b) **Proizvođači vozila trebaju prilikom ispunjavanja tehničkih zahtjeva voditi računa o uključivanju tehničkih oblika zaštite podataka u svoje sustave ugrađene u vozila te poštovati načelo „ugrađene privatnosti“.** [Am. 20]
- (14) Europske organizacije za normizaciju, ETSI i CEN, razvile su zajedničke norme za uspostavu paneuropske službe ePoziv, koje treba primjenjivati za potrebe ove Uredbe, budući da će to olakšati tehnološki razvoj sustava ePoziv ugrađenog u vozilo, osigurati interoperabilnost i kontinuitet usluge u cijeloj Uniji, te smanjiti troškove provedbe za Uniju u cjelini
- (15) Kako bi se osigurala primjena zajedničkih tehničkih zahtjeva u vezi s ~~sa ugrađenim sustavom~~ **ePoziv ugrađenim u vozilo povezanom sa službom 112**, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi dodijeliti Komisiji kada je riječ o detaljnim pravilima o primjeni relevantnih standarda, o ispitivanjima, osobnim podacima i zaštiti privatnosti te o izuzimanju određenih vozila ili tipova vozila iz kategorija M1 i N1. Posebno je važno da Komisija tijekom svog pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na stručnoj razini, **savjetujući se posebno s europskim nadzornikom za zaštitu podataka, radnom skupinom iz članka 29. te organizacijama za zaštitu potrošača.** Prilikom pripreme i razrade delegiranih akata Komisija treba voditi računa da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način. [Am. 21]
- (16) Proizvođačima vozila treba dati dovoljno vremena da se prilagode tehničkim zahtjevima ove Uredbe **i delegiranim aktima donesenima u skladu s ovom Uredbom kako bi se mogle provoditi potrebne studije i testiranja u različitim uvjetima, kao što je potrebno, a time i osigurati potpunu pouzdanost sustava ePoziv ugrađenog u vozilo povezanog sa službom 112.** [Am. 22]
- (17) Ova uredba je nova, zasebna Uredba u kontekstu postupka EZ homologacije predviđenog Direktivom 2007/46/EZ i stoga bi Priloge I., III., IV., VI. i IX ~~✗~~ toj Direktivi trebalo izmijeniti u skladu s tim.
- (18) Budući da cilj ove Uredbe podrazumijeva ostvarenje unutarnjeg tržišta uvođenjem zajedničkih tehničkih zahtjeva za nove tipove homologiranih vozila opremljenih sustavom **ePoziv ugrađenim u vozilo i povezanim sa službom 112**, zbog svoje opsežnosti države članice ne mogu u odgovarajućem opsegu ostvariti samostalno te stoga može biti bolje ostvaren na razini Unije koja može usvojiti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti, kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je određeno u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarenje tog cilja, [Am. 25]

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom donose se tehnički zahtjevi EZ homologacije vozila u **pogledu sustava ePoziv povezanog sa službom 112 ugrađenog u vozilo.** [Am. 25]

Članak 2.

Područje primjene

Ova se Uredba primjenjuje na vozila kategorija M1 i N1 kako je utvrđeno u točkama 1.1.1. i 1.2.1. Priloga II. Direktivi 2007/46/EZ.

Ova Uredba se ne primjenjuje na vozila malih serija. [Am. 23]

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe te kao dodatak uz definicije utvrđene u članku 3. Direktive 2007/46/EZ te članku 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 305/2013⁽¹⁾, primjenjuju se sljedeće definicije: [Am. 24]

- (1) „sustav ~~ePoziv u vozilu~~ **ugrađen u vozilo povezan sa službom 112**” znači sustav **za nuždu** koji se **sastoji od opreme ugrađene u vozilo i sredstava za aktivaciju, upravljanje i izvršavanje prijenosa poziva ePoziv, koji se** aktivira ili automatski putem senzora **ugrađenih u vozilo** ili ručno i koji prenosi **signale preko javnih mobilnih bežičnih komunikacijskih mreža, standardizirani minimalni skup kako bi omogućio prijenos standardiziranog minimalnog skupa** podataka i **uspostavlja uspostavu audio kanal kanala preko broja povezanog sa službom 112** između putnika u vozilu i **odgovarajućeg** pozivnog centra za javnu sigurnost; [Am. 25 Ova izmjena primjenjuje se u cijelom tekstu]
- (2) „sustav u vozilu” znači **oprema u vozilu zajedno sa sredstvima za aktivaciju, upravljanje i izvršavanje prijenosa poziva ePoziv preko javne mobilne bežične komunikacijske mreže koja omogućuje vezu između vozila i sredstava za uspostavljanje usluge ePoziv preko javne mobilne bežične komunikacijske mreže.** [Ams. 26 and 80]
- (2.a) „ePoziv” znači **poziv u slučaju nužde iz vozila na broj 112 koji se uspostavlja preko sustava ePoziv ugrađenog u vozilo povezanog sa službom 112;** [Am. 27]
- (2.b) „pozivni centar za javnu sigurnost” (PSAP) znači **fizička lokacija na kojoj se prvo zaprimaju pozivi u slučaju nužde pod odgovornošću javnog tijela ili privatne organizacije koju priznaje dotična država članica;** [Am. 28]
- (2.c) „minimalni skup podataka” (MSD) znači **informacije definirane standardom „Telematika cestovnog prijevoza i prometa — eSigurnost — Minimalni skup podataka (MSD) sustava ePoziv” (EN 15722) koji se upućuje pozivnom centru za javnu sigurnost sustava ePoziv;** [Am. 29]
- (2.d) „oprema ugrađena u vozilo” znači **oprema koja je trajno ugrađena unutar vozila koja pruža ili ima pristup podacima u vozilu za minimalni set podataka (MSD) kako bi izvršio prijenos ePoziva preko javne mobilne bežične komunikacijske mreže.** [Am. 30]
- (2.e) „mobilna bežična komunikacijska mreža” znači **mobilna bežična komunikacijska mreža dostupna javnosti u skladu s Direktivama 2002/21/EZ⁽²⁾ i 2002/22/EZ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća;** [Am. 31]

Članak 4.

Opće obveze proizvođača

Proizvođači dokazuju da su sve nove vrste vozila iz članka 2. opremljene sustavom ePoziv **povezanim sa službom 112 i ugrađenim** u vozilo u skladu s ovom Uredbom i delegiranim aktima donesenima u skladu s ovom Uredbom. [Am. 32]

Članak 5.

Posebne obveze proizvođača

1. Proizvođači jamče da su sve nove vrste vozila proizvedene i odobrene u skladu sa zahtjevima iz ove Uredbe i delegiranim aktima donesenima temeljem ove Uredbe.
2. Proizvođači dokazuju da su ~~sve njihove~~ nove vrste vozila napravljene tako da osiguravaju da se u slučaju teške nesreće, **otkrivene aktivacijom jednog ili više senzora i/ili procesora unutar vozila**, koja se dogodi na području Unije automatski aktivira ePoziv na ~~jedinstveni europski broj hitne službe 112.~~ [Am. 33]

⁽¹⁾ SL L 91, 3.4.2013., str. 1.

⁽²⁾ Direktiva 2002/21/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) (SL L 108, 24.4.2002., str. 33.).

⁽³⁾ Direktiva 2002/22/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnim uslugama i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnim uslugama) (SL L 108, 24.4.2002., str. 51.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

Proizvođači dokazuju da su **nove vrste** vozila **napravljene** tako kako bi osigurale da se ePoziv na jedinstveni europski broj hitne službe 112 može aktivirati i ručno. [Am. 34]

2.a *Drugim stavkom ne dovodi se u pitanje pravo vlasnika vozila da, pored sustava ePoziv povezanog sa službom 112 u vozilu, koristi drugi sustav poziva u nuždi ugrađen u vozilo koji pruža sličnu uslugu. U tom slučaju, taj drugi sustav poziva u nuždi u skladu je s normom EN 16102 „Inteligentni transportni sustavi – ePoziv – Operativni zahtjevi sustava ePoziv za podršku treće strane”, a proizvođači osiguravaju da je u danom trenutku aktivan samo jedan sustav i da se sustav ePoziv povezan sa službom 112 ugrađen u vozilo automatski uključuje u slučaju da drugi sustav poziva u nuždi ne radi.* [Am. 35]

3. Proizvođači osiguravaju da su prijamnici u sustavima **ePoziv povezanim sa službom 112** ugrađenima u vozilo kompatibilni s uslugama pozicioniranja koje pružaju satelitski navigacijski sustavi, uključujući **posebno** sustavi Galileo i EGNOS. [Am. 36]

4. Za potrebe homologacije prihvaćaju se samo oni sustavi ePoziv **povezani sa službom 112** ugrađeni u vozilo koji se mogu testirati. [Am. 37]

5. Sustavi ePoziv **povezani sa službom 112** ugrađeni u vozilo usklađeni su sa zahtjevima Direktive 1999/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Uredbom UNECE br. 10 ⁽²⁾. [~~Am. 25~~]

5.a *Proizvođači dokazuju da će se u slučaju opasnog kvara na sustavu koji može dovesti do nemogućnosti izvršenja ePoziva, otkrivenog tijekom ili nakon automatskog provjeravanja ispravnosti, putnicima u vozilu uputiti upozorenje.* [Am. 38]

6. Sustav ePoziv **povezan sa službom 112** ugrađen u vozilo dostupan je svim samostalnim operaterima besplatno i bez iznimki ~~barem~~ u svrhe popravka i održavanja. [Am. 39]

7. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 9. o uspostavi detaljnih tehničkih zahtjeva i testiranja za homologaciju sustava ePoziv **povezanih sa službom 112** ugrađenih u vozilo i ~~shodno tome o izmjeni Direktive 2007/46/EZ.~~ [Am. 40]

Tehnički zahtjevi i pregledi iz prvog podstavka **usvajaju se nakon savjetovanja s relevantnim dionicima** i temelje se na zahtjevima navedenima u stavcima 2., 2.a, 3., 4. i 6. te na **dostupnim sljedećim standardima koji se odnose na ePoziv** i, po potrebi, **Pravilnik UNECE, uključujući:** [Am. 41]

- (a) EN 16072 „Inteligentni transportni sustavi – e-Sigurnost – paneuropski sustav ePoziv – Operativni zahtjevi”;
- (b) EN 16062 „Inteligentni transportni sustavi – e-Sigurnost – Zahtjevi primjene na visokoj razini sustava ePoziv (HLAP)”;
- (c) EN 16454 „Inteligentni transportni sustavi – e-Sigurnost – ispitivanje suglasnosti svih stavki sustava ePoziv”, u pogledu sukladnosti sustava ePoziv **povezanih sa službom 112** ugrađenog u vozilo s paneuropskim sustavom ePoziv; [~~Am. 25~~]
- (ca) **EN 15722 „Inteligentni transportni sustavi – e-Sigurnost – Minimalni skup podataka (MSD) sustava ePoziv”;** [Am. 42]
- (d) bilo kakve dodatne europske norme ili Pravilnik UNECE a koji se odnose na sustave ePoziv. [Am. 43]

Članak 6.

Pravila o privatnosti i zaštiti podataka

-1.a *Ovom Uredbom ne dovode se u pitanje Direktiva 95/46/EZ i Direktiva 2002/58/EZ. Svaka obrada osobnih podataka preko sustava ePoziv povezanog sa službom 112 ugrađenog u vozilo mora biti u skladu s pravilima o zaštiti osobnih podataka iz tih Direktiva.* [Am. 44]

⁽¹⁾ Direktiva 1999/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 1999. o radijskoj opremi i telekomunikacijskoj terminalnoj opremi i o uzajamnom priznavanju njegove sukladnosti (SL L 91, 7.4.1999., str. 10.).

⁽²⁾ Pravilnik br 10 Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu (UN/ECE) — Jedinstvene odredbe o homologaciji vozila u odnosu na elektromagnetsku kompatibilnost (SL L 254, 20.9.2012., str. 1.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

1. U skladu s Direktivom 95/46/EZ i Direktivom 2002/58/EZ, proizvođači osiguravaju da vozila opremljena sustavom ePoziv **povezanim sa službom 112** ugrađenim u vozilo nisu sljedeća i nisu predmet nikakvog trajnog praćenja u svom uobičajenom radnom stanju **prije nužde** povezanim s ePozivom. [Am. 45]

Tehnologije za veću zaštitu privatnosti ugrađuju se u sustav ePoziv **povezan sa službom 112** kako bi se korisnicima usluge ePoziv pružila željena razina zaštite privatnosti te potrebna jamstva za sprečavanje nadgledanja i zlouporabe. [Am. 25]

2. Minimalni skup podataka koji šalje sustav ePoziv **povezan sa službom 112** ugrađen u vozilo uključuje samo minimalne informacije potrebne **maksimalno se sastoji od informacija koje zahtijeva norma iz članka 3. točke (2.c). Minimalni skup podataka ne obrađuje se dulje nego je potrebno za svrhu za koju se obrađuje i ne pohranjuje se na dulje nego je potrebno** za primjereno rješavanje poziva u slučaju nužde. **Minimalni skup podataka pohranjuje se tako da je moguće njegovo potpuno brisanje.** [Am. 46]

3. Proizvođači moraju osigurati da korisnici ePoziva prime jasne i opsežne informacije o svrhama obrade podataka **postojanju besplatnog sustava ePoziv povezanog sa službom 112 i o obradi podataka** koji se prenose preko sustava ePoziv **povezanog sa službom 112** ugrađenog u vozilo, prvenstveno o: [Am. 47]

- (a) upućivanju na pravnu podlogu za obradu;
- (b) činjenici da je sustav ePoziv **povezan sa službom 112** ugrađen u vozilo automatski aktiviran; [Am. 25]
- (c) načinima obrade podataka koju izvršava sustav ePoziv **povezan sa službom 112** ugrađen u vozilo; [Am. 25]
- (d) **određenoj** svrsi obrade u okviru ePoziva **koja je ograničena na situacije nužde iz članka 5. stavka 2. podstavka 1.;** [Am. 48]
- (e) vrstama prikupljenih i obrađenih podataka te primateljima tih podataka; ,
- (f) vremenskom roku za čuvanje podataka u sustavu **ePoziv povezanom sa službom 112** ugrađenom u vozilo; [Am. 49]
- (g) činjenici da ne postoji ~~stalo~~ praćenje vozila **osim prikupljanja minimalne količine podataka potrebne da sustav ePoziv povezan sa službom 112 ugrađen u vozilo odredi i prenese položaj i smjer kretanja vozila kada izvješćuje o nezgodi, kao i činjenici da se bilo koji podaci o praćenju pohranjuju na uređaju samo onoliko koliko je nužno potrebno za tu svrhu;** [Am. 50]
- (h) načinima ostvarivanja prava osoba na koje se podaci odnose;
- (ha) **činjenici da se podaci koje prikuplja PSAP preko sustava ePoziv povezanog sa službom 112 ugrađenog u vozilo ne smiju prenositi trećim stranama bez aktivnog prethodnog pristanka osobe čiji se podaci obrađuju;** [Am. 51]
- (i) svakoj potrebnoj dodatnoj informaciji u pogledu **sljediivosti, praćenja i** obrade osobnih podataka u vezi s pružanjem privatne usluge ePoziv i/ili drugih usluga s dodanom vrijednosti, **koje su podložne eksplicitnom pristanku korisnika i u skladu s Direktivom 95/46/EZ. Posebno treba uzeti u obzir činjenicu da mogu postojati razlike između obrade podataka obavljene preko sustava ePoziv povezanog sa službom 112 ugrađenog u vozilo i preko privatnih sustava ePoziv ili drugih usluga dodane vrijednosti.** [Am. 52]

3.a Proizvođači osiguravaju informacije navedene u stavku 3. kao dio tehničke dokumentacije koja se uručuje zajedno s vozilom. [Am. 53]

3.b Kako bi se izbjegle nejasnoće u pogledu ciljeva i dodane vrijednosti obrade podataka, informacije iz stavka 3. daju se korisniku posebno za sustav ePoziv povezan sa službom 112 ugrađen u vozilo i posebno za druge sustave ePoziva prije upotrebe tog sustava. [Am. 54]

3.c Proizvođači osiguravaju da su sustav ePoziv povezan sa službom 112 ugrađen u vozilo i drugi instalirani sustav za pozive u nuždi te sustav koji pruža usluge dodane vrijednosti napravljeni tako da nije moguća razmjena osobnih podataka. Ako osoba čiji se podaci obrađuju ne upotrebljava drugi sustav ili uslugu s dodanom vrijednošću ili ako ne pristane na obradu svojih osobnih podataka u okviru privatne usluge, to ne stvara nikakve negativne posljedice za korisnika sustava ePoziv povezanog sa službom 112 ugrađenog u vozilo ili u upotrebi sustava ePoziv. [Am. 55]

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 9. kojima se dodatno definiraju zahtjevi o nedostatku sljedivosti i praćenja te o tehnologijama za veću zaštitu privatnosti iz stavka 1. **u pogledu ePoziva, posebno sigurnosnih mjera koje pružatelji usluga ePoziva trebaju usvojiti kako bi osigurali obradu podataka u skladu sa zakonom i spriječili neovlašteni pristup, otkrivanje, izmjenjivanje ili gubitak obrađenih osobnih podataka**, kao i načine za obradu privatnih podataka i informacija o korisniku iz stavka 3. [Am. 56]

Članak 7.

Obveze država članica

Od ~~1 listopada 2015.~~ ... (*) nacionalna tijela odobravaju EZ homologaciju u odnosu na sustav ePoziv **povezan sa službom 112** ugrađen u vozilo samo novim vrstama vozila koja su u skladu s ovom Uredbom i s delegiranim aktima donesenima prema ovoj Uredbi **temeljem ove Uredbe**. [Am. 57]

Članak 7.a

Periodični tehnički pregledi

Zahtjevi za periodične tehničke preglede u pogledu sustava ePoziv povezanog sa službom 112 ugrađenog u vozilo uređeni su Direktivom 2014/45/EU. [Am. 58]

Članak 8.

Izuzeća

1. Komisija može izuzeti ~~određena vozila ili~~ **određene** razrede vozila kategorija M1 i N1 od obveze postavljanja sustava ePoziv **povezanog sa službom 112** ugrađenog u vozilo za vozila iz članka 4., ako se nakon analize troškova/koristi **i tehničke analize** koje je provela ili propisala Komisija, te uzimajući u obzir sve odgovarajuće sigurnosne zahtjeve, ~~primjena tih sustava pokazuje~~ **pokaže da sustav postavljanje sustava ePoziv povezanog sa službom 112 ugrađenog u vozilo nije prikladan za vozilo ili neophodno za daljnje unaprjeđenje cestovne sigurnosti, zbog činjenice da je** razred vozila koja su u pitanju **prvenstveno namijenjen za korištenje kao terensko vozilo, ili nema odgovarajući mehanizam za pokretanje. Ta se izuzeća trebaju ograničiti brojem.** [Am. 59]

2. Komisija je, u skladu s člankom 9, ovlaštena donositi delegirane akte kojima se određuju izuzeća iz stavka 1. ovog članka. ~~Ta će izuzeća pokriti vozila kao što su vozila posebne namjene i vozila bez zračnih jastuka, te će biti ograničena brojem.~~ [Am. 60]

Članak 9.

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast donošenja delegiranih akata dodijeljena Komisiji podliježe uvjetima utvrđenima ovim člankom.

2. Ovlast ~~donošenja~~ **za donošenje** delegiranih akata iz članka 5. stavka 7., članka 6. stavka 4. i članka 8. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na ~~neograničeno~~ **razdoblje od [...]** (Ured za publikacije: unijeti točan datum stupanja na snagu) **pet godina, od ... (**)** **Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije isteka tog petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje na razdoblje jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament i Vijeće ne usprotive tom produljenju najkasnije tri mjeseca prije isteka svakog od tih razdoblja.** [Am. 61]

3. Delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 7., članka 6. stavka 4. i članka 8. stavka 2. Europski parlament ili Vijeće mogu poništiti u bilo kojem trenutku. Odlukom o poništenju prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Poništenje proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. Ono ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

(*) Datum naveden u trećem podstavku članka 12.

(**) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 5. stavkom 7., člankom 6. stavkom 4. i člankom 8. stavkom 2. stupa na snagu samo ako se tomu ne usprotive ni Europski parlament ni Vijeće u roku od ~~dva~~ **tri** mjeseca nakon obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće izvjestili Komisiju da se ne protive. To se razdoblje produžuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća. [Am. 62]

Članak 10.

Kazne u slučaju povrede odredbi ove Uredbe

1. Države članice donose pravila o kaznama koje se primjenjuju na povrede odredaba ove Uredbe i **odgovarajućih delegiranih akata** od strane proizvođača i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu provedbu. Donesene kazne su učinkovite, razmjerne i odvraćajuće, **osobito ako se ne poštuje članak 6. ove Uredbe**. Države članice o tim odredbama obavještavaju Komisiju te ju bez odlaganja obavještavaju o bilo kakvoj njihovoj naknadnoj izmjeni. [Am. 63]
 2. Vrste povrede odredbi ove Uredbe koje podliježu primjeni kazne uključuju barem sljedeće:
 - (a) davanje lažne izjave tijekom postupka odobravanja ili opozivanja;
 - (b) krivotvorenje rezultata ispitivanja za homologaciju;
 - (c) uskraćivanje podataka ili tehničkih specifikacija koji bi mogli dovesti do opozivanja ili ukidanja homologacije;
- (ca) **kršenja odredbi iz članka 6.** [Am. 64]

Članak 10.a

Izvještavanje i preispitivanje

1. **Komisija izvještava Europski parlament i Vijeće o spremnosti telekomunikacijske i infrastrukture PSAP-a potrebne za sustav ePoziv u državama članicama. Ako je iz izvještaja jasno da infrastruktura ePoziv neće biti funkcionalna prije datuma navedenog u trećem stavku članka 12., Komisija poduzima odgovarajuće mjere.**
2. **Do 1. listopada 2018. Komisija priprema izvještaj o procjeni rezultata sustava ePoziv povezanog sa službom 112 ugrađenog u vozilo i stope njegova proboja na tržište i predstavlja ga Europskom parlamentu i Vijeću. Komisija istražuje treba li se područje primjene Uredbe proširiti na ostale kategorije vozila kao što su vozila na dva kotača, teška teretna vozila, autobusi i poljoprivredni traktori. Ako bude potrebno, Komisija predstavlja zakonodavni prijedlog u te svrhe.**
3. **Što je prije moguće i u svakom slučaju najkasnije do ... (*), Komisija, nakon iscrpnog savjetovanja sa svim dionicima, uključujući proizvođače i samostalne operatere, i procjene utjecaja, izvješćuje Europski parlament i Vijeće o tehničkim zahtjevima za interoperabilnu, standardiziranu, sigurnu platformu s otvorenim pristupom. Prema potrebi Komisija prilaže izvješću zakonodavni prijedlog u tu svrhu. Čim navedeni standardi postanu dostupni, sustav ePoziv povezan sa službom 112 ugrađen u vozilo temeljit će se na standardima za tu platformu.** [Am. 65]

Članak 11.

Izmjene Direktive 2007/46/EZ

Prilozi I., III., IV., VI. i IX. Direktivi 2007/46/EZ izmjenjuju se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

(*) Godinu dana nakon stupanja na snagu ove Uredbe.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 12.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objavljivanja u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5. stavak 7., članak 6. stavak 4., članak 8. stavak 2. i članci 9. i 10.a primjenjuju se od ... (*). [Am. 66]

Članci osim onih navedenih u drugom stavku ovog članka primjenjuju se od 1. listopada 2015. [Am. 67]

Ova Uredba je u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u ,

Za Europski parlament

Predsjednik

za Vijeće

Predsjednik

(*) Datum stupanja na snagu ove Uredbe.

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG**Izmjene Direktive 2007/46/EZ**

Direktiva 2007/46/EZ mijenja se kako slijedi:

(1) U Prilog I. dodaju se sljedeće točke:

„12.8. Sustav ePoziv

12.8.1. opis ili nacrti”;

(2) U Prilog III., dio I., odjeljak A, dodaju se sljedeće točke:

„12.8. Sustav ePoziv

12.8.1. Postoji: da/ne (1)”;

(3) Dio 1. Priloga IV. izmjenjuje se i dopunjuje kako slijedi:

(a) U tablicu se dodaje sljedeća stavka:

Stavka	Predmet	Regulatorni akt	Primjenjivost										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
71.	Sustav ePoziv	Uredba (EU) br.....	X			X							

(b) Dodatak 1. mijenja se kako slijedi:

(i) u tablicu 1. dodaje se sljedeća stavka:

Stavka	Predmet	Regulatorni akt	Posebna pitanja	Primjenjivost i posebni zahtjevi
71.	Sustav ePoziv	Uredba (EU) br.....		Ne primjenjuje se

(ii) u tablicu 2. dodaje se sljedeća stavka:

Stavka	Predmet	Regulatorni akt	Posebna pitanja	Primjenjivost i posebni zahtjevi
71.	Sustav ePoziv	Uredba (EU) br.....		Ne primjenjuje se

(4) U Dodatku obrascu A u Prilogu VI. u tablicu se dodaje sljedeća stavka:

Stavka	Predmet	Pozivanje na regulatorni akt ⁽¹⁾	Kako je izmijenjeno	Primjenjuje se na verzije
71.	Sustav ePoziv	Uredba (EU) br.....		

Srijeda, 26. veljače 2014.

(5) Prilog IX. mijenja se kako slijedi:

(a) u Prilogu I. obrazac B mijenja se kako slijedi:

(i.) strana 2. „vozila kategorije M1” mijenja se kako slijedi:

— točka 52. zamjenjuje se sljedećim:

„52. ePoziv postoji da/ne”,

— dodaje se sljedeća točka:

„53. Napomene ⁽¹¹⁾:”;

(ii.) strana 2. „vozila kategorije N1” mijenja se kako slijedi:

— točka 52. zamjenjuje se sljedećim:

„52. ePoziv postoji da/ne”,

— dodaje se sljedeća točka:

„53. Napomene ⁽¹¹⁾:”;

(b) U Prilogu II. obrazac C2 mijenja se kako slijedi:

(i.) strana 2. „vozila kategorije M1” mijenja se kako slijedi:

— točka 52. zamjenjuje se sljedećim:

„52. ePoziv postoji da/ne”,

— dodaje se sljedeća točka:

„53. Napomene ⁽¹¹⁾:”;

(ii.) strana 2. „vozila kategorije N1” mijenja se kako slijedi:

— točka 52. zamjenjuje se sljedećim:

„52. ePoziv postoji da/ne”,

— dodaje se sljedeća točka:

„53. Napomene ⁽¹¹⁾:”.

(6) U Dodatku 1. Prilogu XI. točka 71. dodaje se u tablici:

Stavka	Predmet	Pozivanje na regulatorni akt	$M_T \leq 2500^{(1)} \text{ kg}$	$M_T > 2500^{(1)} \text{ kg}$	M_2	M_3
71.	Sustav ePoziv	Uredba (EU) br.....	A	A	Ne pri- mje- njuje se	Ne pri- mje- njuje se

[Am. 68]

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0155

Posredovanje u osiguranju *I****Amandamani koje je usvojio Europski parlament 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o posredovanju u osiguranju (preinaka) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))⁽¹⁾****(Redovni zakonodavni postupak – preinaka)**

(2017/C 285/60)

[Amandman 1, ako nije drugačije naznačeno]

AMANDMANI EUROPSKOG PARLAMENTA (*)

na prijedlog Komisije

DIREKTIVA 2014/.../EU
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
o posredovanju u osiguranju
(Preinaka)
(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 53. stavak 1. i članak 62.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora,

djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Izmjene treba napraviti u Direktivi 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾. Zbog toga se predlaže da se Direktiva preinači.

⁽¹⁾ Predmet je vraćen odboru na ponovno razmatranje u skladu s člankom 57. stavkom 2. (A7-0085/2014).

(*) Amandmani: novi ili izmijenjeni tekst označuje se podebljanim kurzivom; a brisani tekst oznakom ■.

⁽¹⁾ Direktiva 2002/92/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. prosinca 2002. o posredovanju u osiguranju. (SL L 9, 15.1.2003., str. 3.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (2) Budući da je glavni cilj i predmet ovog prijedloga usklađivanje nacionalnih odredbi u vezi sa spomenutim područjima, prijedlog bi se trebao temeljiti na članku 53. stavku 1. i članku 62. UFEU-a. Oblik direktive primjeren je radi omogućavanja da se provedbene odredbe u područjima obuhvaćenima ovom Direktivom po potrebi prilagode svim postojećim posebnostima određenog tržišta i pravnog sustava u svakoj državi članici. Ovom Direktivom također bi se trebalo nastojati uskladiti nacionalne propise u vezi s pristupom obavljanju poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju te se ona stoga temelji na članku 53. stavku 1. UFEU-a. Uz to, budući da se radi o sektoru u kojem se usluge nude u cijeloj Uniji, ova Direktiva također se temelji na članku 62. UFEU-a.
 - (3) Posrednici u osiguranju i reosiguranju imaju središnju ulogu u prodaji proizvoda osiguranja i reosiguranja u Uniji.
 - (4) Proizvode osiguranja mogu prodavati različite vrste osoba ili ustanova, poput zastupnika u osiguranju, posrednika u osiguranju, prodavatelja bankoosiguranja, društava za osiguranje, putničkih agenata i poduzeća za iznajmljivanje vozila.
 - (4a) Kako bi se zajamčilo da se primjenjuje ista razina zaštite i da potrošač može koristiti usporedive standarde, nužno je da se ovom Direktivom potiče ravnopravnost i konkurenciju pod jednakim uvjetima između posrednika, bez obzira jesu li povezani s društvom za osiguranje ili ne. Posredovanje proizvodima osiguranja različitim kanalima i od posrednika koji s društvima za osiguranje surađuju na različite načine znači pogodnosti za potrošače pod uvjetom da ti kanali i posrednici moraju primjenjivati ista pravila o zaštiti potrošača. Važno je da države članice te aspekte uzimaju u obzir pri provedbi ove Direktive.
 - (5) Primjena Direktive 2002/92/EZ pokazala je da je velik broj odredbi potrebno dodatno precizirati u cilju olakšavanja posredovanja u osiguranju ili reosiguranju te da je za zaštitu potrošača potrebno proširiti područje primjene te Direktive na sve prodaje proizvoda osiguranja kao glavne poslovne djelatnosti, bilo od strane posrednika u osiguranju ili društava za osiguranje. Društva za osiguranje koja izravno prodaju proizvode osiguranja trebala bi u vezi sa svojim prodajnim, post-prodajnim i oštetnim procesima ući u područje primjene nove direktive na sličan način kao zastupnici i posrednici u osiguranju.
-
- (8) I dalje postoje znatne razlike među nacionalnim odredbama koje stvaraju prepreke pri osnivanju i obavljanju poslova posrednika u osiguranju i reosiguranju na unutarnjem tržištu. Postoji potreba da se dodatno ojača unutarnje tržište i stvori istinsko europsko unutarnje tržište za proizvode i usluge životnog i neživotnog osiguranja.
 - (9) Tekuće i nedavne financijske turbulencije istaknule su važnost osiguravanja učinkovite zaštite potrošača u svim financijskim sektorima. Stoga je primjereno ojačati povjerenje potrošača i bolje uskladiti regulatorni tretman prodaje proizvoda osiguranja kako bi se zajamčila primjerena razina zaštite potrošača u cijeloj Uniji. Razinu zaštite potrošača potrebno je poboljšati u vezi s Direktivom 2002/92/EZ kako bi se smanjila potreba za različitim nacionalnim mjerama. Važno je uzeti u obzir posebnosti ugovora o osiguranju u usporedbi s investicijskim proizvodima koji su uređeni u Direktivi 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća [MiFID] ⁽¹⁾. Prodaja ugovora o osiguranju, uključujući takozvane investicijske proizvode osiguranja, trebala bi biti uređena ovom Direktivom i usklađena s Direktivom 2014/.../EU [MiFID]. Potrebno je podići minimalne standarde u vezi s pravilima prodaje i osiguravanjem jednakih uvjeta primjenjivih na sve pakete investicijskih proizvoda osiguranja. Mjere za zaštitu potrošača trebale bi biti više za „neprofesionalne” nego za „profesionalne” potrošače.
 - (10) Ova Direktiva trebala bi se odnositi na osobe čije se poslovanje sastoji od pružanja usluga posredovanja u osiguranju ili reosiguranju trećim osobama u zamjenu za naknadu, koja može biti novčana ili u nekom drugom obliku dogovorene gospodarske koristi vezane uz uspješnost obavljenog posla.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o tržištima financijskih instrumenata i stavljanju izvan snage Direktive 2004/39/EZ (SL...)

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (11) Ova Direktiva trebala bi se primjenjivati na osobe čija se djelatnost sastoji od pružanja informacija o jednom ili više ugovora o osiguranju ili reosiguranju kao odgovor na kriterije koje je potrošač odabrao putem internetske stranice ili drugim načinom, ili rangiranja proizvoda osiguranja ili reosiguranja ili popusta na cijenu ugovora, kada je potrošač u mogućnosti izravno sklopiti ugovor o osiguranju na kraju procesa; ona se ne bi trebala primjenjivati na djelatnosti predstavljanja, koje se sastoje od davanja podataka i informacija o mogućim ugovarateljima osiguranja posrednicima u osiguranju ili reosiguranju ili društvima za osiguranje ili reosiguranje, odnosno informacija o proizvodima osiguranja ili reosiguranja, ili posredniku u osiguranju ili reosiguranju, ili društvu za osiguranje ili reosiguranje mogućim ugovarateljima osiguranja.
- (12) Ova Direktiva ne bi se trebala primjenjivati na osobe koje se bave nekom drugom poslovnom djelatnošću, kao što su porezni stručnjaci ili računovođe, i koje povremeno pružaju savjetodavne usluge vezano za osigurateljno pokriće u sklopu te druge poslovne djelatnosti, niti na puko pružanje općenitih informacija o proizvodima osiguranja, pod uvjetom da svrha te djelatnosti nije pomoć potrošačima pri sklapanju odnosno izvršavanju ugovora o osiguranju ili reosiguranju. Ne bi se trebala primjenjivati na profesionalno upravljanje odštetnim zahtjevima za društvo za osiguranje ili reosiguranje, kao ni na likvidaciju šteta i stručnu procjenu šteta.
- (13) Ova Direktiva ne bi se trebala primjenjivati na osobe koje se bave posredovanjem u osiguranju kao dodatnom djelatnošću pod određenim ograničenjima u vezi s policama, posebno potrebnim znanjem za njihovu prodaju, pokrivenim rizicima i iznosom premije.
- (14) Ovom se Direktivom definira „vezani posrednik u osiguranju” kako bi se u obzir uzele značajke tržišta određenih država članica i uspostavili uvjeti primjenjivi na takve posrednike.
- (15) Posrednici u osiguranju i reosiguranju koji su fizičke osobe trebali bi biti upisani u registar pri nadležnom tijelu države članice u kojoj imaju boravište; oni koji su pravne osobe trebali bi biti upisani u registar pri nadležnom tijelu države članice u kojoj imaju svoje registrirano sjedište (ili svoju središnju upravu ako prema nacionalnom pravu nemaju registrirano sjedište), pod uvjetom da ispunjavaju stroge stručne uvjete u pogledu stručnog znanja, dobrog ugleda, osiguranja od profesionalne odgovornosti i financijske sposobnosti. Posrednici u osiguranju koji su već upisani u registar u državama članicama neće se morati ponovno upisivati u registar u okviru ove Direktive.
- (16) Posrednici u osiguranju i reosiguranju trebali bi se moći koristiti slobodom poslovnog nastana i slobodom pružanja usluga, koje su zajamčene UFEU-om. Isto tako bi opis u registar matične države članice ili izjava podnesena u njoj trebali omogućivati posrednicima u osiguranju i reosiguranju poslovanje u drugim državama članicama u skladu s načelima slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga pod uvjetom da je proveden odgovarajući postupak obavješćivanja među nadležnim tijelima.
-
- (18) Kako bi povećali transparentnost i omogućili prekograničnu suradnju, Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje („EIOPA”) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ trebali bi napraviti, objaviti i ažurirati jedinstvenu elektroničku bazu podataka s evidencijom svakog posrednika u osiguranju i reosiguranju koji je obznanio namjeru ostvarivanja slobode poslovnog nastana ili pružanja usluga. Države članice EIOPA-i trebaju dostaviti relevantne informacije kako bi joj omogućile da izvrši navedeno. Baza podataka treba sadržati hiperpoveznicu na svako relevantno nadležno tijelo u svakoj državi članici. Svako nadležno tijelo svake države članice treba na svojoj internetskoj stranici imati hiperpoveznicu na tu bazu podataka.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europsko tijelo za osiguranje i dobrovoljno mirovinsko osiguranje), kojom se mijenja Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (19) Potrebno je jasno odrediti prava i odgovornosti koje se tiču matične države članice i domaćina u vezi s nadzorom posrednika osiguranja i reosiguranja koji su kod njih registrirani ili se bave aktivnostima posredovanja u osiguranju ili reosiguranju na njihovom teritoriju u okviru ostvarivanja slobode poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga.
-
- (21) Nemogućnost slobodnog obavljanja poslova posrednika u osiguranju na čitavom području Unije ometa pravilno funkcioniranje jedinstvenog tržišta osiguranja. Ova je Direktiva važan korak naprijed prema većem stupnju zaštite potrošača i integracije tržišta na unutarnjem tržištu.
- (21a) Posrednik u osiguranju ili reosiguranju provodi aktivnosti posredovanja temeljem uvjeta slobode pružanja usluga ako provodi aktivnosti posredovanja u osiguranju ili reosiguranju za osiguranika ili mogućeg osiguranika s boravištem ili poslovnim nastanom u državi članici koja nije matična država članica posrednika, a svaki rizik koji se osigurava nalazi se u državi članici koja nije matična država članica posrednika. Posrednik u osiguranju ili reosiguranju izvršava aktivnosti posredovanja pod uvjerima slobode pružanja usluga ako je stalno prisutan u državi članici koja nije njegova matična država članica.
- (22) Važno je osigurati visok stupanj profesionalizma i kompetentnosti posrednika u osiguranju i reosiguranju te djelatnika izravnih osiguravatelja koji su uključeni u aktivnosti tijekom pripreme, prodaje i nakon prodaje polica osiguranja. Stoga profesionalno znanje posrednika i djelatnika izravnih osiguravatelja treba biti sukladno složenosti tih aktivnosti. Potrebno je osigurati trajnu edukaciju. Države članice reguliraju pitanja forme, sadržaja i potrebnu dokaznu dokumentaciju. U tom smislu, organizacije koje se bave profesionalnom obukom povezanom s tim sektorom ili pripadaju nekom udruženju trebaju za to biti ovlaštene.
- (22a) Države članice trebaju osigurati da djelatnici posrednika koji pruža savjet ili prodaje investicijske proizvode osiguranja kupcima u maloprodaji posjeduju odgovarajući stupanj znanja i kompetencije u vezi s ponuđenim proizvodima. To je osobito važno s obzirom na povećanu kompleksnost i stalne inovacije u kreiranju investicijskih proizvoda osiguranja. Kupnja investicijskog proizvoda osiguranja podrazumijeva rizik, a ulagači se trebaju moći pouzdati u informacije i kvalitetu pružene ocjene. Osim toga, djelatnicima je potrebno osigurati odgovarajuće vrijeme i sredstva kako bi klijentima mogli dati sve relevantne podatke o svojim ponuđenim proizvodima.
- (23) Usklađivanje nacionalnih odredbi o stručnim uvjetima i upisu u registar osoba koje osnivaju i obavljaju poslove posredovanja u osiguranju ili reosiguranju može doprinijeti dovršavanju jedinstvenog tržišta financijskih usluga i jačanju zaštite potrošača u tom području.
- (24) Kako bi se povećala prekogranična trgovina, potrebno je uvesti načela uređenja međusobnog priznavanja znanja i sposobnosti posrednika.
- (25) Država članica domaćin treba prihvatiti nacionalnu kvalifikaciju akreditiranu za 3. stupanj i više prema Europskom kvalifikacijskom okviru osnovanom po Preporuci Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o uspostavi Europskog kvalifikacijskog okvira za cjeloživotno obrazovanje kao dokaz da posrednik u osiguranju i reosiguranju zadovoljava kriterije znanja i sposobnosti koji su uvjet za registraciju u skladu s ovom Direktivom. Taj okvir služi kao pomoć državama članicama, obrazovnim institucijama, poslodavcima i pojedincima za usporedbu kvalifikacija u različitim sustavima obrazovanja i obuke diljem Unije. To je ključno sredstvo razvoja tržišta rada u Uniji. Ovaj okvir nije namijenjen kao zamjena sustava nacionalnih kvalifikacija, nego kao nadopuna postupaka država članica omogućavanjem njihove međusobne suradnje.
- (26) Europsko tržište osiguranja i dalje je vrlo fragmentirano, usprkos postojećim sustavima jedinstvenih putovnica za osiguravatelje i posrednike. Kako bi se omogućilo prekogranično poslovanje i potrošačima osigurala bolja transparentnost, države članice osiguravaju objavljivanje općih dobrih pravila na svom teritoriju te javno dostupan jedinstveni elektronički registar i informacije o općim dobrim pravilima svih država članica primjenjivim na posredovanje u osiguranju i reosiguranju.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (27) Suradnja i razmjena informacija među nadležnim tijelima ključne su za zaštitu potrošača i osiguranje ispravnosti poslovanja u području osiguranja i reosiguranja na jedinstvenom tržištu.
- (28) Države članice trebaju uspostaviti prikladne i učinkovite postupke izvansudskog rješavanja sporova i naknada za rješavanje sporova između potrošača i posrednika u osiguranju ili društava, uz primjenu, prema potrebi, postojećih postupaka. Prikladni i učinkoviti postupci izvansudskog rješavanja sporova i naknada trebaju biti dostupni kako bi se rješavali sporovi u vezi s pravima i obvezama iz ove Direktive između potrošača i društva za osiguranje ili osoba koje prodaju ili nude proizvode u osiguranju. U slučaju alternativnog rješavanja sporova (ADR) odredbe Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2013/11/EU⁽¹⁾ trebale bi biti obvezujuće i za potrebe ove Direktive. Kako bi se povećala učinkovitost postupaka izvansudskog rješavanja sporova povezanih s pritužbama potrošača, ova Direktiva treba osigurati da društva za osiguranje ili osobe koje prodaju ili nude proizvode u osiguranju moraju sudjelovati u postupku rješavanja sporova i odlukama koje na izričit zahtjev mogu biti obvezujuće za posrednika i za potrošača, koje su potrošači pokrenuli protiv njih, a tiču se prava i obveza ustanovljenih ovom Direktivom. Takvi postupci izvansudskog rješavanja sporova imaju cilj postići brže i jeftinije rješavanje sporova između potrošača i društva za osiguranje ili osobe koja prodaje ili nudi proizvode osiguranja te rasteretiti sudski sustav.

Ne dovodeći u pitanje pravo potrošača na podnošenje tužbi sudovima, države članice trebaju osigurati da tijela za alternativno rješavanje sporova koja se bave sporovima iz ove Direktive surađuju u rješavanju prekograničnih sporova. Države članice trebaju poticati tijela za alternativno rješavanje sporova koja se bave takvim sporovima da se priključe Mreži za pritužbe u sektoru financijskih usluga (FIN-NET).

- (29) Rastuća lepeza aktivnosti koje mnogi posrednici u osiguranje te osiguravajuća društva obavljaju istovremeno, povećala je mogućnost sukoba interesa između tih aktivnosti i interesa potrošača. Stoga je potrebno da države članice donesu pravila koja uzimaju u obzir interes potrošača.
- (30) Potrošači trebaju unaprijed dobiti jasne informacije o statusu osoba koje prodaju proizvode osiguranja. Bilo bi korisno za europske posrednike u osiguranju i osiguravajuća društva razmotriti mogućnost uvođenja statusa obaveznog priopćavanja podataka. Te bi informacije potrošač trebao dobiti u predugovornoj fazi. Svrha je pokazati, po potrebi, odnos između društva za osiguranje i posrednika.
- (31) Kako bi se ublažio sukob interesa između prodavatelja i kupca proizvoda za osiguranje, potrebno je osigurati adekvatno objavljivanje podataka o naknadi distributera osiguranja. Posrednik te djelatnik posrednika u osiguranju ili osiguravajućeg društva trebaju biti obavezni slijedom zahtjeva informirati potrošača o prirodi i izvoru njihove naknade, prije prodaje i besplatno.
- (32) Kako bi potrošaču pružili usporedne podatke o uslugama posredovanja u osiguranju bez obzira kupuje li potrošač preko posrednika ili izravno od društva za osiguranje te kako bi se izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja poticanjem osiguravajućeg društva na izravnu prodaju potrošačima a ne preko posrednika kako bi izbjegli obvezu informiranja, osiguravajuće društvo također treba imati obvezu dati informacije o naknadi koju prima za prodaju proizvoda osiguranja onim potrošačima s kojima radi izravno u pružanju usluga posredovanja u osiguranju.
- (32a) Kada se troškovi naknada i poticaja ne mogu odrediti prije pružanja savjeta, način izračuna mora se objaviti na iscrpan, točan i razumljiv način u ključnim dokumentima o uslugama, a ukupni trošak i njegov učinak na povrat slijedom savjeta objavit će se nakon toga što je moguće prije. Kada je savjetovanje o ulaganju osigurano na stalnoj osnovi, objava troška savjetovanja o ulaganju, uključujući poticaje, mora se osigurati periodično, a barem jednom godišnje. Periodično izvješće sadržavat će sve isplaćene ili primljene poticaje za prethodno razdoblje.

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2013/11/EU od 21. svibnja 2013. o alternativnom rješavanju sporova s potrošačima te izmjena Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 63.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (32b) Svaka osoba koja prodaje proizvode osiguranja, a koja nije ponuditelj proizvoda, trebala bi malom ulagatelju u posebnom dokumentu o ključnim uslugama pružiti potankosti o troškovima i uslugama u skladu s ovom Direktivom i Direktivom 2014/.../EU [Direktiva o tržištima financijskih instrumenata] kao i dodatne važne informacije koje su malom ulagatelju potrebne kako bi procijenio koliko je proizvod osiguranja primjeren njegovim potrebama, a koje ponuditelj investicijskog proizvoda ne može staviti na raspolaganje.
- (32c) Prodaja proizvoda osiguranja različitim kanalima i od posrednika koji s društvima za osiguranje surađuju na različite načine znači pogodnosti za potrošače pod uvjetom da se primjenjuju ista pravila o zaštiti potrošača i transparentnosti.
- (33) Budući da je cilj sadašnjeg prijedloga poboljšati zaštitu potrošača, neke se njegove odredbe mogu primjenjivati samo u odnosima između poslovnog subjekta i potrošača, osobito odredbe kojima se uređuju pravila poslovanja posrednika u osiguranju ili drugih prodavatelja proizvoda osiguranja.

I

- (34a) Države članice trebale bi propisati da politika naknada posrednika u osiguranju i društava za osiguranje u odnosu na njihove zaposlenike ili predstavnike ne naruši njihovu sposobnost da postupaju u interesu potrošača. Države članice trebale bi od posrednika u osiguranju i društava za osiguranje zahtijevati da osiguraju da naknada od strane poduzeća za zaposlenike koji savjetuju potrošače o investicijskim proizvodima osiguranja ili im te proizvode prodaju ne utječe na nepristranost zaposlenika pri davanju prikladne preporuke ili prodaji primjerenog proizvoda ili pružanju informacija na pošten, jasan i neobmanjujući način. U takvim slučajevima naknada ne bi smjela ovisiti samo o ciljevima prodaje ili o dobiti koju poduzeće ostvaruje od određenog proizvoda.
- (35) Potrošaču je važno znati komunicira li s posrednikom koji ga savjetuje o proizvodima iz ponude velikog niza društava za osiguranje ili o proizvodima koje nudi određeni broj društava za osiguranje.
- (36) S obzirom na to da se potrošači sve više pouzdaju u osobne preporuke, prikladno je uključiti definiciju pojma „savjetovanje”. Kvaliteta savjeta od ključne je važnosti, a svaki bi savjet trebao odražavati osobne značajke potrošača. Posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje bi prije pružanja savjeta trebali procijeniti potrebe, očekivanja i financijsko stanje potrošača. Ako posrednik izjavi da pruža savjetodavne usluge o proizvodima iz ponude velikog niza društava za osiguranje, trebao bi provesti nepristranu i opsežnu analizu dovoljno velikog broja proizvoda osiguranja dostupnih na tržištu. Osim toga bi svi posrednici u osiguranju i društva za osiguranje trebali objasniti razloge koji su doveli do njihova savjeta i preporučiti prikladne proizvode osiguranja u skladu sa sklonostima, potrebama, financijskom stanju i životnim okolnostima potrošača.
- (37) Prije sklapanja ugovora, što vrijedi i kod prodaje bez usluge savjetovanja, potrošač bi trebao raspolagati važnim informacijama o proizvodu osiguranja kako bi mogao donijeti utemeljenu odluku. Posrednik u osiguranju trebao bi potrošaču objasniti glavne značajke proizvoda osiguranja koje prodaje te bi stoga njegovi zaposlenici trebali imati odgovarajuća sredstva i dovoljno vremena za to.
- (38) Trebala bi se utvrditi jedinstvena pravila kako bi se olakšao odabir sredstva putem kojeg se potrošaču pružaju obvezne informacije što bi omogućilo uporabu elektroničkih sredstava komunikacije, ako je to primjereno s obzirom na okolnosti transakcije. Međutim, potrošač bi trebao imati mogućnosti primanja informacija u papirnom obliku. U interesu pristupa potrošača informacijama sve informacije prije sklapanja ugovora trebale bi biti besplatno dostupne.
- (39) Manja je potreba za takvim informacijama ako je potrošaču reosiguranje odnosno osiguranje potrebno za pokriće komercijalnih i industrijskih rizika ili je profesionalni potrošač.
- (40) Ovom bi se Direktivom trebale propisati minimalne obveze društava za osiguranje i posrednika u osiguranju u smislu informiranja potrošača. Država članica trebala bi imati mogućnost za to područje zadržati ili donijeti strože odredbe koje se mogu nametnuti posrednicima u osiguranju i društvima za osiguranje koji obavljaju poslove posredovanja u osiguranju na njezinu državnom području, neovisno o odredbama njihove matične države članice,

Srijeda, 26. veljače 2014.

pod uvjetom da su takve strože odredbe u skladu s pravom Zajednice, između ostalog s Direktivom 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Svaka država članica koja namjerava primjenjivati i primjenjuje odredbe kojima se uređuju posrednici u osiguranju i prodaja proizvoda osiguranja osim odredbi navedenih u ovoj Direktivi trebala bi osigurati da administrativno opterećenje koje proizlazi iz tih odredbi ostane ograničeno.

- (41) Unakrsna prodaja uobičajena je i prikladna strategija pružatelja financijskih usluga malim ulagateljima u cijeloj Uniji.
- (41a) Ako se osiguranje nudi zajedno s nekom drugom uslugom ili proizvodom kao dio paketa ili kao uvjet za isti sporazum ili paket, ono podliježe odredbama Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Ovom Direktivom predviđen je i niz zaštitnih mjera za potrošače pri kupnji osiguranja kao dijela paketa. Države članice mogu od nacionalnih nadležnih tijela tražiti da poduzmu ili zadrže dodatne mjere koje će primijeniti na unakrsnu prodaju koja šteti potrošačima.
- (42) Ugovori o osiguranju koji uključuju ulaganja često se stavljaju na raspolaganje potrošačima kao moguća alternativa ili zamjena za investicijske proizvode koji podliježu Direktivi 2014/.../EU [Direktiva o tržištima financijskih instrumenata]. Kako bi se osigurala pouzdana zaštita ulagatelja i izbjegao rizik od regulatorne arbitraže, važno je da investicijski proizvodi namijenjeni malim ulagateljima (investicijski proizvodi osiguranja u smislu Uredbe o dokumentima s ključnim informacijama za investicijske proizvode) podliježu istim pravilima poslovanja: ona uključuju pružanje potrebnih informacija, zahtjeve u pogledu primjerenosti savjeta, ograničenja poticanja, zahtjeve za postupanje kod sukoba interesa i daljnja ograničenja u pogledu naknada. Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala, ESMA) osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ i EIOPA trebali bi surađivati kako bi pomoću smjernica postigli što je moguće veću usklađenost pravila poslovanja za investicijske proizvode namijenjene malim ulagateljima koji podliježu Direktivi 2014/.../EU [Direktiva o tržištima financijskih instrumenata] ili ovoj Direktivi. Međutim, u tim bi se smjernicama trebale uzeti u obzir specifičnosti proizvoda neživotnog osiguranja. Osim toga bi se pri provedbi ove Direktive na nacionalnoj razini i u smjernicama zajedničkog odbora trebao razmotriti sličan sustav za društva za osiguranje u skladu sa sličnim načelom u Direktivi 2014/.../EU [Direktiva o tržištima financijskih instrumenata]. Za investicijske proizvode osiguranja trebala bi postojati poboljšana pravila poslovanja koja će zamijeniti pravila ove Direktive koja se primjenjuju na opće ugovore o osiguranju. U skladu s tim, osobe koje obavljaju poslove posredovanja u osiguranju u vezi s investicijskim proizvodima osiguranja trebale bi poštovati poboljšana pravila koja se primjenjuju na takve proizvode.
- (42a) Europski će parlament u pregovorima s Vijećem nastojati postići usklađivanje ove Direktive s Direktivom 2014/.../EU [Direktiva o tržištima financijskih instrumenata II.]. [**Amandman 59**]
- (42b) Ovom se Direktivom propisuju pravila osnivanja i obavljanja poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju za fizičke i pravne osobe s poslovnim nastanom, ili koje planiraju uspostavu poslovnog nastana, u nekoj od država članica. Odredbe drugih instrumenata Unije koje odstupaju od tih pravila ili ih nadopunjuju ne bi se smjele primjenjivati na poslove posredovanja u osiguranju ili reosiguranju.
- (43) Kako bi se osiguralo da društva za osiguranje i osobe koje obavljaju poslove posredovanja u osiguranju poštuju odredbe ove Direktive i kako bi se osiguralo da u cijeloj Uniji imaju isti tretman, države članice trebale bi imati obvezu predvidjeti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće administrativne kazne i druge mjere. Provedena je revizija sadašnjih ovlasti i njihove praktične primjene radi promicanja usklađivanja kazni i drugih mjera u

⁽¹⁾ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL L 178, 17.7.2000., str. 1.).

⁽²⁾ **Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEC, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi“)** (SL L 149, 11.6.2005., str. 22).

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

komunikaciji Komisije od 8. prosinca 2010. o jačanju sustava kazni u financijskom sektoru. Stoga bi administrativne kazne i druge mjere utvrđene od strane država članica trebale zadovoljiti određene osnovne zahtjeve u odnosu na one kojima su upućene, kriterije koji se uzimaju u obzir pri primjeni kazne ili druge mjere, objavu i ključne ovlasti nametanja kazni.

- (44) Nadležna bi tijela osobito trebala imati ovlast nametanja novčanih kazni koje su dovoljno velike da bi se njima neutralizirale moguće koristi i da bi bile odvraćajuće čak i u odnosu na veće institucije i njihove upravitelje.
- (45) Kako bi se osigurala usklađena primjena kazni u svim državama članicama, države članice bi pri određivanju vrste administrativnih kazni ili drugih mjera i visine administrativnih novčanih kazni trebale imati obvezu osigurati da nadležna tijela uzmu u obzir sve važne okolnosti. Međutim, države članice nisu dužne predvidjeti administrativne kazne ako nacionalno pravo predviđa kazne u okviru sustava kaznenog prava.
- (46) Kako bi se pojačao odvraćajući utjecaj na javnost općenito i kako bi se prijavile povrede prava koje mogu štetiti zaštiti potrošača, trebale bi se objavljivati kazne i mjere, osim u određenim i dobro definiranim okolnostima. Kako bi se osigurala sukladnost s načelom proporcionalnosti, kazne i druge nametnute mjere trebale bi se anonimno objavljivati ako bi objavljivanje prouzročilo neproporcionalnu štetu uključenim stranama.
- (47) Kako bi se otkrile moguće povrede prava, nadležna bi tijela trebala imati potrebne istražne ovlasti i trebala bi uspostaviti djelotvorne mehanizme kako bi potakla prijavljivanje mogućih ili stvarnih povreda prava koji će onima koji prijave takve povrede osigurati odgovarajuću zaštitu. Međutim, ova Direktiva ne podrazumijeva da države članice moraju administrativnim tijelima dati ovlasti za provođenje kaznenih istraga.
- (48) Ova Direktiva trebala bi se odnositi i na administrativne kazne i na druge mjere bez obzira na to smatraju li se one u okviru nacionalnog prava kaznama ili drugim mjerama.
- (49) Ova Direktiva ne bi smjela dovesti u pitanje odredbe u zakonodavstvima država članica koje se odnose na kaznena djela.
- (49a) Zviždači nadležnim tijelima priopćuju informacije koje im pomažu pri otkrivanju i kažnjavanju slučajeva trgovanja na temelju povlaštenih informacija i manipuliranja tržištem. Međutim, zviždači često bivaju obeshrabreni iz straha od osвете ili zbog nedostatka odgovarajućih postupaka prijave povrede prava. Ovom bi se Direktivom stoga trebalo osigurati uvođenje odgovarajućih mehanizama kako bi se zviždače potaknulo da upozore nadležna tijela na moguća kršenja odredbi ove Direktive i kako bi ih se zaštitilo od osвете. Države bi članice osim toga trebale osigurati da sustavi prijavljivanja koje primjenjuju uključuju mehanizme kojima se osigurava odgovarajuća zaštita prijavljene osobe, osobito u pogledu zaštite osobnih podataka i postupaka kojima se osigurava pravo prijavljene osobe na obranu i pravo na saslušanje prije donošenja odluke koja se odnosi na tu osobu, kao i pravo na djelotvoran pravni lijek pred sudom protiv odluke koja se odnosi na tu osobu.
- (50) Kako bi se postigli ciljevi navedeni u ovoj Direktivi, ovlast donošenja akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebala bi se delegirati na Komisiju u pogledu postupanja kod sukoba interesa, pravila poslovanja u odnosu na investicijske proizvode osiguranja namijenjene malim ulagateljima te postupaka i načina dostavljanja informacija u vezi s kaznama. Posebno je važno da Komisija tijekom pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i savjetovanja na stručnoj razini. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (51) Tehničkim normama za financijske usluge trebalo bi se osigurati ujednačeno usklađivanje i primjerena zaštita potrošača u cijeloj Uniji. Budući daje EIOPA tijelo koje raspolaže visokom stručnošću, no ograničenim kapacitetima, mogla bi joj se povjeriti samo izrada nacrtu prijedloga koji ne zahtijevaju politički odabir i koje će podnijeti Europskom parlamentu i Komisiji.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (52) Delegiranim aktima u skladu s člancima 290. i 291. UFEU-a i u skladu s člancima 10. do 15. Uredbe (EU) br. 1094/2010 [...], Komisija bi trebala donijeti delegirane akte kako je utvrđeno ovom Direktivom u pogledu postupanja kod sukoba interesa, u pogledu pravila poslovanja u odnosu na investicijske proizvode osiguranja namijenjene malim ulagateljima i provedbu tehničkih normi te u pogledu postupaka i načina dostavljanja informacija u vezi s kaznama. Nacrte tih delegiranih akata i provedbenih tehničkih normi trebala bi izraditi EIOPA.
- (53) Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [...] ⁽¹⁾ i Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća [...] ⁽²⁾ uređuje se obrada osobnih podataka koju provodi EIOPA u okviru ove Uredbe, pod nadzorom europskog nadzornika za zaštitu podataka.
- (54) Ova Direktiva poštuje temeljna prava i načela Povelje o temeljnim pravima Europske unije, koja je ugrađena u Ugovor.
- (55) U skladu sa zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. ⁽³⁾ o dokumentima s obrazloženjem države članice obvezale su se, u opravdanim slučajevima, obavijesti o svojim mjerama prenošenja u nacionalno zakonodavstvo priložiti dokument ili dokumente u kojima se objašnjava odnos između elemenata određene direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje u zakonodavstvo. U pogledu ove Direktive zakonodavac smatra da je prijenos takvih dokumenata opravdan.
- (55a) Nadzorna tijela država članica trebala bi raspolagati svim sredstvima koja su im potrebna kako bi se osiguralo da posrednici u osiguranju i društva za reosiguranje uredno obavljaju poslove u cijeloj Uniji, bilo da ih obavljaju u skladu s pravom na poslovni nastan ili slobodom pružanja usluga. Kako bi se osigurala djelotvornost nadzora, sve mjere koje poduzimaju nadzorna tijela trebale bi biti proporcionalne prirodi, veličini i složenosti rizika svojstvenih poslovanju društava za osiguranje ili reosiguranje, bez obzira na to koliko je dotično društvo važno za ukupnu financijsku stabilnost tržišta.
- (55b) Ova Direktiva ne bi smjela predstavljati velika opterećenja za mala i srednja društva za osiguranje. Jedan od načina na koji se taj cilj može postići jest pravilnom primjenom načela proporcionalnosti. To načelo trebalo bi se primjenjivati kako na zahtjeve prema društvima za osiguranje i društvima za reosiguranja tako i na izvršavanje nadzornih ovlasti.
- (56) Revizija ove Direktive trebala bi se provesti tri godine nakon datuma njezina stupanja na snagu kako bi se uzela u obzir tržišna kretanja i razvoj na drugim područjima prava Unije ili iskustva država članica stečena pri provedbi zakonodavstva Unije, osobito u pogledu proizvoda obuhvaćenih Direktivom 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾.
- (57) Direktiva 2002/92/EZ trebala bi se u skladu s tim staviti izvan snage.
- (58) Obveza prenošenja ove Direktive u nacionalno zakonodavstvo trebala bi biti ograničena samo na odredbe koje predstavljaju sadržajnu izmjenu Direktive 2002/92/EZ. Obveza prenošenja u nacionalno zakonodavstvo odredbi koje ostaju neizmijenjene proizlazi iz Direktive 2002/92/EZ.
- (59) Ova Direktiva ne bi smjela dovoditi u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo Direktive 2002/92/EZ,

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka, pod nadzorom nadležnih tijela država članica, posebno javnih neovisnih tijela koje imenuju države članice (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽³⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

⁽⁴⁾ Direktiva 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. lipnja 2003. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 235, 23.9.2003., str. 10).

Srijeda, 26. veljače 2014.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I. PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ovom se Direktivom propisuju pravila osnivanja i obavljanja poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju za fizičke i pravne osobe s poslovnim nastanom, ili koje planiraju uspostavu poslovnog nastana, u nekoj od država članica.
2. Ova Direktiva ne odnosi se na osobe koje pružaju usluge posredovanja za ugovore o osiguranju ako vrijede svi dolje navedeni uvjeti:
 - (a) ugovor o osiguranju zahtijeva poznavanje samo one vrste osigurateljnog pokrića koje je predmet ugovora;
 - (b) ugovor o osiguranju nije ugovor o životnom osiguranju;
 - (c) ugovor o osiguranju ne pokriva nikakav rizik od odgovornosti;
 - (d) glavna poslovna djelatnost osobe nije posredovanje u osiguranju;
 - (e) osiguranje predstavlja dopunu nabavi robe koju pruža bilo koji dobavljač, ako takvo osiguranje pokriva rizik kvara, gubitka ili oštećenja robe koju dobavljač dobavlja;
 - (f) iznos godišnje premije za ugovor o osiguranju, ako se obračuna u godišnjem iznosu, ne premašuje 600 EUR.
3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na pružanje usluga posredovanja u osiguranju i reosiguranju koje se vežu uz rizike i obveze izvan Unije.

Ova Direktiva ne utječe na pravo države članice u području poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju kojima se bave društva za osiguranje i reosiguranje ili posrednici u osiguranju i reosiguranju s poslovnim nastanom u trećoj zemlji na čijem državnom području posluju u skladu s načelom slobode pružanja usluga, pod uvjetom da je zajamčeno jednako postupanje prema svim osobama koje obavljaju ili imaju odobrenje za rad za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju i reosiguranju na tom tržištu.

Ova Direktiva ne uređuje poslove posredovanja u osiguranju ili reosiguranju koji se obavljaju u trećim zemljama.

Države članice obavješćuju Komisiju o svim općim poteškoćama s kojima se njihovi posrednici u osiguranju susreću pri ostvarivanju poslovnog nastana ili obavljanju poslova posredovanja u osiguranju u trećoj zemlji.

3.a Ovom Direktivom osiguravaju se primjena jednake razine zaštite i prednosti za potrošača od usporedivih normi. Ovom Direktivom potiče se ravnopravnost i tržišno natjecanje pod jednakim uvjetima između posrednika neovisno o tome jesu li povezani s društvom za osiguranje ili ne. Posredovanje proizvodima osiguranja različitim kanalima i od posrednika koji s društvima za osiguranje surađuju na različite načine znači pogodnosti za potrošače pod uvjetom da se primjenjuju slična pravila o zaštiti potrošača. Države članice to uzimaju u obzir pri provedbi ove Direktive.

Članak 2.

Definicije

1. U smislu ove Direktive:
 - (1) „društvo za osiguranje” znači društvo za osiguranje u smislu članka 13. stavka 1. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (2) „društvo za reosiguranje” znači društvo za reosiguranje u smislu članka 13. stavka 4. Direktive 2009/138/EZ;
- (3) „posredovanje u osiguranju” znači djelatnost savjetovanja, predlaganja ili obavljanja drugih pripremnih radnji za sklapanje ugovora o osiguranju, sklapanja takvih ugovora ili pružanja pomoći pri upravljanju takvim ugovorima i njihovu izvršavanju. Aktivnosti u vezi sa savjetovanjem, predlaganjem i sklapanjem ugovora o osiguranju smatraju se posredovanjem u osiguranju također i onda kad ih obavlja zaposlenik društva za osiguranje u izravnom kontaktu s osiguranikom, bez intervencije posrednika u osiguranju.

Pružanje informacija o ugovoru ili ugovorima o osiguranju prema kriterijima koje odabiru potrošači na internetskoj stranici ili koristeći se nekim drugim medijem i sastavljanje popisa proizvoda osiguranja, uključujući i usporedbu cijena i proizvoda ili popust na premiju, ako potrošač na kraju postupka može izravno sklopiti ugovor o osiguranju na internetskoj stranici ili drugom mediju smatra se posredovanjem u osiguranju.

Posredovanjem u osiguranju u smislu ove Direktive ne smatra se niti jedan od sljedećih poslova:

- (a) usputno pružanje informacija potrošaču u okviru druge poslovne djelatnosti, ako pružatelj ne poduzima nikakve daljnje korake kako bi potrošaču pomogao pri sklapanju ili izvršavanju ugovora o osiguranju;
- (b) puko davanje podataka i informacija o mogućim ugovarateljima osiguranja posrednicima u osiguranju ili društvima za osiguranje, odnosno informacija o proizvodima osiguranja ili posredniku u osiguranju ili društvu za osiguranje mogućim ugovarateljima osiguranja.
- (4) „investicijski proizvod na temelju osiguranja” znači proizvod osiguranja koji nudi dospjeće ili otkupnu vrijednost police osiguranja i kod kojeg je to dospjeće ili otkupna vrijednost u potpunosti ili dijelom, izravno ili neizravno, izložena fluktuacijama na tržištu i ne uključuje:
- (a) proizvode neživotnog osiguranja koji se navode u Prilogu I. Direktive 2009/138/EZ (Vrste neživotnog osiguranja);
- (b) ugovore o životnom osiguranju kod kojih je isplata na temelju pogodnosti iz ugovora moguća tek nakon smrti ili u slučaju nesposobnosti koja je posljedica tjelesne ozljede, bolesti ili invalidnosti;
- (c) proizvode mirovinskog osiguranja koji su u okviru nacionalnog prava priznati kao proizvodi čija je primarna svrha ulagatelju osigurati dohodak u mirovini i koji ulagatelju daju pravo na određene pogodnosti;
- (d) sustave strukovne mirovine koji su službeno priznati i koji su u području primjene Direktive 2003/41/EZ ili Direktive 2009/138/EZ;
- (e) proizvode individualnog mirovinskog osiguranja za koje je na temelju nacionalnog prava propisan financijski doprinos poslodavca i kod kojih poslodavac ili zaposlenik ne mogu birati proizvod mirovinskog osiguranja ili osiguravatelja;
- (5) „posrednik u osiguranju” znači svaka fizička ili pravna osoba, osim društva za osiguranje ili njegovih zaposlenika za naknadu osniva ili obavlja poslove posredovanja u osiguranju;
- (6) „posredovanje u reosiguranju” znači aktivnosti savjetovanja, predlaganja ili provođenja drugih poslova u pripremi sklapanja ugovora o osiguranju ili reosiguranju, sklapanje tih ugovora ili pomoć u upravljanju tim ugovorima i njihovoj provedbi, posebno u slučaju odštetnih zahtjeva, uključujući i aktivnosti koje provodi društvo za reosiguranje bez intervencije posrednika u osiguranju.

Za potrebe ove Direktive nijedna od sljedećih aktivnosti ne smatra se posredovanjem u reosiguranju:

- (a) povremeno davanje informacija u okviru druge poslovne djelatnosti, pod uvjetom da svrha te djelatnosti nije pomoći potrošaču pri sklapanju odnosno izvršavanju ugovora o reosiguranju;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (aa) upravljanje odštetnim zahtjevima društva za reosiguranje na profesionalnoj osnovi, likvidacija šteta ili stručna procjena odštetnih zahtjeva;
- (b) puko davanje podataka i informacija o mogućim ugovarateljima osiguranja posrednicima u reosiguranju ili društvima za reosiguranje, odnosno informacija o proizvodima reosiguranja ili posredniku u reosiguranju ili društvu za reosiguranje mogućim ugovarateljima osiguranja.
- (7) „posrednik u reosiguranju” znači svaka fizička ili pravna osoba, osim društva za reosiguranje ili njegovih zaposlenika, koja za naknadu osniva ili obavlja poslove posredovanja u reosiguranju;
- (8) „vezani posrednik u osiguranju” znači svaka osoba koja obavlja poslove posredovanja u osiguranju za račun i u ime jednog društva za osiguranje ili posrednika u osiguranju ili više njih u slučaju međusobno nekonkurentnih proizvoda osiguranja, ali ne naplaćuje premije niti iznose namijenjene potrošaču te koja djeluje pod punom odgovornošću tih društava za osiguranje ili posrednika u osiguranju, pod uvjetom da sami posrednici u osiguranju pod čijom odgovornošću osoba djeluje ne djeluju pod odgovornošću drugog društva za osiguranje ili posrednika u osiguranju;
- Svaka osoba koja poslove posredovanja u osiguranju obavlja uz svoju glavnu poslovnu djelatnost također se smatra vezanim posrednikom u osiguranju koji djeluje pod odgovornošću jednog društva za osiguranje ili više njih za proizvode koji se na njih odnose ako osiguranje dopunjuje robu koju dostavlja ili usluge koje pruža u okviru svoje glavne poslovne djelatnosti.
- (9) „savjetovanje” znači davanje osobne preporuke potrošaču, bilo na njegov zahtjev ili na inicijativu društva za osiguranje ili posrednika u osiguranju;
- (10) „uvjetna provizija” znači naknada u obliku provizije na temelju ostvarenja unaprijed dogovorenih ciljeva ili pragova koji se odnose na opseg posla koji je posrednik sklopio s osiguravateljem;
- (11) „veliki rizici” znači veliki rizici u smislu članka 13. stavka 27. Direktive 2009/138/EZ;
- (12) „matična država članica” znači:
- (a) ako je posrednik fizička osoba, država članica u kojoj se nalazi njezino stalno boravište;
- (b) ako je posrednik pravna osoba, država članica u kojoj se nalazi njezino registrirano sjedište ili, ako prema nacionalnom pravu nema registrirano sjedište, država članica u kojoj se nalazi njezino glavno sjedište;
- (13) „država članica domaćin” znači država članica u kojoj je posrednik u osiguranju ili reosiguranju stalno prisutan ili ima poslovni nastan ili pruža usluge, a koja nije njegova matična država članica;
- (14) „trajni medij” znači trajni medij u smislu članka 2. točke (m) Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;

■

- (16) „bliske veze” znači situacija iz članka 13. stavka 7. Direktive 2009/138/EZ;
- (17) „glavno mjesto poslovanja” znači mjesto iz kojeg se upravlja glavnom djelatnosti;

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa o društvima za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (18) „naknada” znači svaka provizija, honorar, pristojba ili drugo plaćanje, uključujući ekonomsku naknadu ili naknadu u naravi bilo koje vrste te svi drugi poticaji koji se nude ili daju u vezi s poslovima posredovanja u osiguranju;
- (19) „praksa vezanja usluga” znači ponuda ili prodaja proizvoda osiguranja u paketu s drugim zasebnim dopunskim proizvodima ili uslugama kada proizvod osiguranja potrošaču nije dostupan zasebno;
- (20) „praksa objedinjavanja usluga” znači ponuda ili prodaja proizvoda osiguranja u paketu s drugim zasebnim dopunskim proizvodima ili uslugama ako je proizvod osiguranja potrošaču dostupan i zasebno, ali ne nužno pod istim uvjetima kao kad je ponuđen u paketu s dopunskim uslugama;
- (20.a) „proizvod” znači ugovor o osiguranju koji obuhvaća jedan ili više rizika;
- (20b) „maloprodajni” znači neprofesionalni.

2. Kako bi se zajamčilo da se primjenjuje ista razina zaštite i da potrošač može koristiti usporedive standarde, nužno je da se ovom Direktivom potiče ravnopravnost i konkurenciju pod jednakim uvjetima između posrednika, bez obzira jesu li povezani s društvom za osiguranje ili ne. Države članice u provedbi ove Direktive uzimaju u obzir važnost poticanja ravnopravnosti i tržišnog natjecanja pod jednakim uvjetima.

POGLAVLJE II.

UVJETI UPISA U REGISTAR

Članak 3.

Upis u registar

1. Osim slučajeva iz članka 4., posrednici u osiguranju i reosiguranju upisuju se u registar kod nadležnog tijela kako je navedeno u članku 10. stavku 2. u matičnoj državi članici. Od društava za osiguranje i reosiguranje koja su registrirana u državama članicama u skladu s Direktivom Vijeća 73/239/EEZ⁽¹⁾, Direktivom 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾ i Direktivom 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽³⁾ kao i njihovih zaposlenika u skladu s ovom Direktivom ne traži se ponovni upis u registar.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, države članice mogu predvidjeti da društva za osiguranje i reosiguranje i druga tijela mogu surađivati s nadležnim tijelima pri upisu posrednika u osiguranju i reosiguranju u registar i pri primjeni uvjeta članka 8. na te posrednike. Preciznije, vezane posrednike u osiguranju u registar može upisati društvo za osiguranje ili udruženje društava za osiguranje, ili posrednik u osiguranju ili reosiguranju pod nadzorom nadležnog tijela.

Države članice mogu utvrditi da, u slučaju da posrednik u osiguranju ili reosiguranju djeluje pod odgovornošću društva za osiguranje ili reosiguranje ili posrednika u osiguranju ili reosiguranju, od posrednika u osiguranju ne traži se da nadležnom tijelu dostavi informacije iz članka 3. stavka 7. točaka (a) i (b), a nadležno tijelo za osiguranje osigurava da posrednik u osiguranju ispunjava uvjete za upis u registar i druge odredbe iz ove Direktive. Države članice također mogu utvrditi da osoba ili tijelo upišu u registar posrednika za kojeg preuzimaju odgovornost.

⁽¹⁾ Prva direktiva Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja (SL L 228, 16.8.1973., str. 3.).

⁽²⁾ Direktiva 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju. (SL L 345, 19.12.2002., str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2005. o reosiguranju i izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 92/49/EEZ te direktiva 98/78/EZ i 2002/83/EZ (SL L 323, 9.12.2005., str. 1.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

Države članice nisu dužne primjenjivati uvjet iz prvog i drugog podstavka na sve fizičke osobe koje rade u društvu za osiguranje ili reosiguranje ili posrednika u osiguranju ili reosiguranju i koji obavljaju poslove posredovanja u osiguranju ili reosiguranju.

Države članice osiguravaju da se u registar upišu pravne osobe i u njemu navode imena fizičkih osoba u upravi koje su odgovorne za poslove posredovanja.

2. Države članice mogu uspostaviti više od jednog registra za posrednike u osiguranju ili reosiguranju pod uvjetom da utvrde kriterije prema kojima će se posrednici u njih upisivati.

Države članice uspostavljaju internetski sustav za registraciju koji sadrži samo jedan obrazac za registraciju dostupan na internetskoj stranici kojoj posrednici u osiguranju i društva za osiguranje mogu lako pristupiti i koja omogućava ispunjavanje obrasca izravno na Internetu.

3. Države članice dužne su pobrinuti se da se uspostavi jedinstveno informativno mjesto koje omogućuje brz i jednostavan pristup informacijama iz tih različitih registara, koje se prikupljaju elektroničkim putem i stalno ažuriraju. To informativno mjesto također sadrži podatke koji omogućuju definiranje nadležnih tijela svake države članice iz prvog podstavka stavka 1. Registar osim toga navodi zemlju ili zemlje u kojima posrednik obavlja djelatnost prema pravilima slobode poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga.

4. EIOPA uspostavlja, objavljuje na svojoj internetskoj stranici i ažurira jedinstveni elektronički registar s evidencijama posrednika u osiguranju i reosiguranju koji su obznanili namjeru da posluju prekogranično u skladu s poglavljem IV. Države članice EIOPA-i bez odlaganja dostavljaju relevantne informacije kako bi joj omogućili da izvrši navedeno. Registar sadrži hiperpoveznicu na svako relevantno nadležno tijelo u svakoj državi članici. Sadrži i poveznice na internetske stranice nadležnih tijela svake države članice, a može mu se i pristupiti s tih internetskih stranica. EIOPA ima pravo pristupa podacima koji su pohranjeni u registru. EIOPA i nadležna tijela imaju pravo mijenjati te podatke. Subjekti na koje se podaci odnose i čije se osobne informacije mogu pohranjivati i razmjenjivati imaju pravo pristupa i imaju pravo biti informirani na odgovarajući način.

EIOPA ustanovljuje internetsku stranicu s hiperpoveznicama na svako pojedino informativno mjesto koje u skladu s člankom 3. stavkom 3. uspostave države članice.

Države članice osiguravaju da je upis u registar posrednika u osiguranju, uključujući vezane posrednike, i reosiguranju uvjetovan ispunjenjem stručnih uvjeta predviđenih člankom 8.

Države članice također osiguravaju da se posrednici u osiguranju, uključujući vezane posrednike, i reosiguranju koji više ne ispunjavaju te uvjete odmah izbrišu iz registra. Važenje upisa u registar podliježe redovnoj provjeri nadležnog tijela. Ako je potrebno, matična država članica o tom brisanju obavješćuje državu članicu domaćina.

5. Države članice osiguravaju da nadležna tijela u registar ne upišu posrednika u osiguranju ili reosiguranju koji ne ispunjava uvjete iz članka 8., odnosno da će drugi posrednik ili društvo preuzeti odgovornost i jamčiti da taj posrednik ispunjava uvjete u skladu s podstavkom 3. članka 3. stavka 1.

5.a Posrednici u osiguranju ili reosiguranju upisani u registar smiju osnivati i obavljati poslove posredovanja u osiguranju i reosiguranju u Uniji na temelju slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga.

Posrednik u osiguranju posluje na temelju slobode pružanja usluga ako namjerava s ugovarateljem osiguranja, koji ima poslovni nastan u državi članici različitoj od one u kojoj poslovni nastan ima posrednik u osiguranju, sklopiti ugovor o osiguranju u vezi s rizikom koji postoji u državi članici različitoj od one u kojoj posrednik u osiguranju ima poslovni nastan.

Nadležna tijela mogu posrednicima u osiguranju i reosiguranju izdati dokument koji svakoj zainteresiranoj strani omogućuje da uvidom u bilo koji od registara iz stavka 2. provjeri valjanost upisa posrednika.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Navedeni dokument sadrži najmanje informacije navedene u članku 16. točki (a) podtočkama i. i iii. i točki (b) podtočkama i. i iii. te, u slučaju pravne osobe, imen(a) fizičke osobe ili fizičkih osoba iz četvrtog podstavka stavka 1. ovog članka.

Kada dotični posrednik u osiguranju ili reosiguranju nije više upisan u registar, država članica zahtijeva povrat dokumenta nadležnom tijelu koje ga je izdalo.

6. Države članice osiguravaju da se zahtjevi posrednika za upis u registar obrade u roku od dva mjeseca od podnošenja potpunog zahtjeva te da se podnositelja zahtjeva čim prije obavijesti o odluci.

Države članice osiguravaju da su nadležna tijela donijela odgovarajuće mjere kako bi pratila ispunjavaju li posrednici u osiguranju i reosiguranju u svakom trenutku uvjete za upis u registar iz ove Direktive.

7. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela od posrednika u osiguranju i reosiguranju, osim vezanih posrednika i posrednika kod kojih drugo tijelo za osiguranje preuzima odgovornost jamčenja da taj posrednik ispunjava uvjete u skladu s podstavkom 3. članka 3. stavka 1., kao uvjet za upis u registar zahtijevaju dokaz o sljedećem:

- (a) svojim nadležnim tijelima dali su informacije o identitetu dioničara ili članova, bilo da se radi o fizičkim ili pravnim osobama, koji imaju vlasnički udio u posredniku koji premašuje 10 % te visine tih udjela;
- (b) svojim nadležnim tijelima dali su informacije o identitetu osoba koje su usko povezane s posrednikom u osiguranju ili reosiguranju;
- (c) na zadovoljavajući način pokazali su da ti udjeli ili bliske veze nisu prepreka učinkovitom izvršavanju nadzornih zadaća nadležnog tijela.

Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela od posrednika u osiguranju i reosiguranju na koje se primjenjuje članak 3. stavak 7. zahtijevaju da ih bez nepotrebnog odlaganja obavijeste u slučaju izmjene podataka iz članka 3. stavka 7. točaka (a) i (b).

8. Države članice osiguravaju da nadležna tijela odbiju upis u registar ako zakoni i drugi propisi treće zemlje koji se odnose na jednu ili više fizičkih ili pravnih osoba s kojima posrednik u osiguranju ili reosiguranju ima bliske veze, ili poteškoće u provođenju tih zakona i drugih propisa onemogućavaju učinkovito izvršavanje njihovih nadzornih zadaća.

8.a Države članice mogu predvidjeti da se osobe koje su obavljale poslove posredovanja prije 1. siječnja 2014., koje su bile upisane u registar i koje su posjedovale razinu obrazovanja i iskustva sličnu onoj koju zahtijeva ova Direktiva nakon ispunjenja uvjeta predviđenih člankom 4. stavcima 3. i 4. automatski prijave u registar koji će se izraditi.

POGLAVLJE III.

POJEDNOSTAVLJENI POSTUPAK UPISA U REGISTAR – IZJAVA O DJELATNOSTIMA

Članak 4.

Postupak podnošenja izjave u slučaju pružanja usluga posredovanja u osiguranju kao sporedne djelatnosti; usluge stručnog upravljanja odštetnim zahtjevima ili ocjenjivanja štete

1. Zahtjevi za upis u registar iz članka 3. ne primjenjuju se na posrednika u osiguranju kojemu je posredovanje u osiguranju sporedna djelatnost, pod uvjetom da njegove djelatnosti ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) glavna poslovna djelatnost posrednika u osiguranju nije posredovanje u osiguranju;
- (b) posrednik u osiguranju posreduje samo u slučaju određenih proizvoda koji dopunjuju proizvod ili uslugu i koje jasno navodi u izjavi;
- (c) predmetni proizvodi osiguranja ne obuhvaćaju životno osiguranje ili rizik od odgovornosti, osim ako ono što obuhvaćaju dopunjuje proizvod ili uslugu koje posrednik pruža kao svoju glavnu poslovnu djelatnost;

Srijeda, 26. veljače 2014.

(ca) posrednik posluje pod odgovornošću registriranog posrednika.

■

3. Svi posrednici u osiguranju koji podliježu stavcima 1. i 2. ovog članka nadležnom tijelu matične države članice podnose izjavu u kojoj ga obavještavaju o svojem identitetu, adresi i poslovnim djelatnostima.

4. Posrednici koji podliježu stavcima 1. i 2. ovog članka podliježu odredbama poglavlja I., III., IV., V., VIII., IX. te članaka 15. i 16. ove Direktive.

4.a Države članice zahtjeve za upis u registar iz članka 3. mogu primijeniti na posrednike u osiguranju obuhvaćene područjem primjene članka 4. ako smatraju da je to potrebno u interesu zaštite potrošača.

POGLAVLJE IV.

SLOBODA PRUŽANJA USLUGA I SLOBODA POSLOVNOG NASTANA

Članak 5.

Korištenje prava na slobodu pružanje usluga

1. Svaki posrednik u osiguranju ili reosiguranju koji namjerava po prvi puta poslovati na teritoriju druge države članice na temelju slobode pružanja usluga, nadležnom tijelu matične države članice dostavlja sljedeće podatke:

- (a) naziv, adresu i mogući registarski broj posrednika;
- (b) državu članicu u kojoj posrednik namjerava poslovati;
- (c) kategoriju posrednika i, po potrebi, naziv društva za osiguranje ili reosiguranje koje zastupa;
- (d) po potrebi, relevantne razrede osiguranja;
- (e) potvrdu stručnog znanja i sposobnosti.

2. U roku od mjesec dana od zaprimanja informacija iz stavka 1. nadležno tijelo matične države članice prosljeđuje ih nadležnom tijelu države članice domaćina, koje bez odlaganja potvrđuje primitak. Matična država članica pismeno obavještava posrednika u osiguranju ili reosiguranju da je država članica domaćin zaprimila informacije i da društvo za osiguranje ili reosiguranje može započeti s poslom u državi članici domaćinu.

Prilikom zaprimanja informacija iz stavka 1. država članica domaćin prihvaća prethodno iskustvo u poslovima posredovanja u osiguranju ili reosiguranju, potvrđeno dokazom o upisu u registar ili izjavi u matičnoj državi članici, kao dokaz traženog znanja i sposobnosti.

3. Prethodni upis u registar ili izjava potvrđuju se izdanim dokazima o upisu u registar ili izjavi koje primi nadležno tijelo ili drugo tijelo matične države članice podnositelja zahtjeva, koje on prilaže zahtjevu podnesenom državi članici domaćinu.

4. U slučaju izmjene podataka dostavljenih u skladu sa stavkom 1. posrednik u osiguranju ili reosiguranju o njoj pismeno obavještava nadležno tijelo matične države članice najmanje mjesec dana prije unošenja te izmjene. Nadležno tijelo matične države članice o toj izmjeni obavještava i nadležno tijelo države članice domaćina čim je to izvedivo a najkasnije mjesec dana od datuma na koji je nadležno tijelo matične države članice primilo podatke.

Srijeda, 26. veljače 2014.

4.a Registrirani posrednik u osiguranju ili reosiguranju poslove posredovanja u osiguranju izvršava na temelju „slobode pružanja usluga” ako:

- (a) posreduje u osiguranju ili reosiguranju s ugovarateljem osiguranja koji ima stalno boravište ili poslovni nastan u državi članici različitoj od matične države članice posrednika, ili za tog ugovaratelja osiguranja;
- (b) svi rizici koji se osiguravaju nalaze se u državi članici različitoj od matične države članice posrednika;
- (c) u skladu je sa stavcima 1. i 4.

Članak 6.

Korištenje prava na slobodu poslovnog nastana

1. Države članice od svakog posrednika u osiguranju ili reosiguranju koji namjerava iskoristiti svoje pravo na slobodu poslovnog nastana kako bi ustanovio podružnicu na području druge države članice zahtijeva da najprije obavijesti nadležno tijelo matične države članice i da mu dostavi sljedeće podatke:

- (a) naziv, adresu i, po potrebi, registarski broj posrednika;
- (b) državu članicu na čijem teritoriju namjerava uspostaviti podružnicu ili stalnu prisutnost;
- (c) kategoriju posrednika i, po potrebi, naziv društva za osiguranje ili reosiguranje koje zastupa;
- (d) po potrebi, relevantne razrede osiguranja;
- (e) program poslovanja u kojemu su navedene djelatnosti posredovanja u osiguranju ili reosiguranju koje će se provoditi i organizacijska struktura poslovnog nastana kao i identitet zastupnika ako ih posrednik namjerava koristiti;
- (f) adresu u matičnoj državi članici na kojoj se mogu dobiti dokumenti;
- (g) ime osobe odgovorne za upravljanje poslovnim nastanom ili stalnom prisutnošću.

1.a Posrednik u osiguranju posluje na temelju slobode poslovnog nastana ako u državi članici domaćinu posluje na neodređeno vrijeme preko stalne prisutnosti u toj državi članici.

2. Osim ako nadležno tijelo države članice domaćina ima razloge smatrati organizacijsku strukturu ili financijsku situaciju posrednika u osiguranju ili reosiguranju neodgovarajućom, uzimajući u obzir predviđene poslove posredovanja, u roku od mjesec dana od zaprimanja podataka iz stavka 1. o tome obavještava nadležno tijelo države članice domaćina koje bez odlaganja potvrđuje primitak te obavijesti. Matična država članica pismeno obavještava posrednika u osiguranju ili reosiguranju da je država članica domaćin zaprimila informacije i da društvo za osiguranje ili reosiguranje može započeti s poslom u državi članici domaćinu.

3. Ako nadležno tijelo matične države članice odbije tu informaciju proslijediti nadležnom tijelu države članice domaćina, u roku od mjesec dana od primanja podataka iz stavka 1. obrazlaže svoje odbijanje posredniku u osiguranju ili reosiguranju.

4. U slučaju izmjene podataka dostavljenih u skladu sa stavkom 1. posrednik u osiguranju ili reosiguranju o njoj pismeno obavještava nadležno tijelo matične države članice najmanje mjesec dana prije unošenja te izmjene. Nadležno tijelo matične države članice o toj izmjeni obavještava i nadležno tijelo države članice domaćina čim je to izvedivo a najkasnije mjesec dana od datuma na koji je nadležno tijelo matične države članice primilo podatke.

Članak 7.

Podjela nadležnosti između matičnih država članica i država članica domaćina

1. Ako je primarno mjesto poslovanja posrednika u osiguranju smješteno u drugoj državi članici, tada se nadležno tijelo te druge države članice može složiti s nadležnim tijelom matične države članice da djeluje kao da je ono nadležno tijelo matične države članice s obzirom na obveze iz poglavlja VI., VII. i VIII. ove Direktive. U slučaju takvog dogovora, nadležno tijelo matične države članice obavještava posrednika u osiguranju i EIOPA-u bez odgađanja.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Nadležno tijelo države članice domaćina preuzima odgovornost za osiguravanje da su usluge koje pruža poslovni nastan unutar njezinog državnog područja u skladu s obvezama utvrđenima u poglavljima VI. i VII. i mjerama koje su usvojene sukladno tome.

Nadležno tijelo države članice domaćina ima pravo ispitati sporazume o poslovnom nastanu i tražiti promjene koje su strogo potrebne kako bi omogućile nadležnom tijelu da provodi obveze u skladu s poglavljima VI. i VII. i mjere usvojene sukladno tome u pogledu usluga ili aktivnosti koje pruža poslovni nastan na njezinom državnom teritoriju.

3. Kada država članica domaćin može opravdano zaključiti da posrednik u osiguranju ili reosiguranju koji djeluje unutar njezinog državnog područja na temelju slobode pružanja usluga ili preko poslovnog nastana krši obveze utvrđene u ovoj Direktivi o svojim saznanjima obavješćuje nadležno tijelo matične države članice koje poduzima odgovarajuće mjere. U slučajevima kada, unatoč mjerama koje je poduzelo nadležno tijelo matične države članice, posrednik u osiguranju ili reosiguranju nastavlja raditi na način koji očito šteti interesima potrošača države članice domaćina ili urednom funkcioniranju tržišta osiguranja i reosiguranja, posrednik u osiguranju ili reosiguranju podliježe sljedećim mjerama:

- (a) nadležno tijelo države članice domaćina, nakon obavješćivanja nadležnog tijela matične države članice, poduzima primjerene mjere potrebne kako bi se zaštitilo potrošače i funkcioniranje tržišta osiguranja i reosiguranja uključujući sprječavanjem posrednika u osiguranju i reosiguranju da započnu bilo kakve daljnje transakcije unutar njezinog državnog područja; nadležno tijelo države članice domaćina obavještava Komisiju o takvim mjerama bez nepotrebnog odlaganja;
- (b) nadležno tijelo države članice domaćina može preusmjeriti predmet EIOPA-i te zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010.; u tom slučaju, EIOPA može djelovati u skladu s ovlastima koje su joj delegirane tim člankom u slučajevima neslaganja između nadležnih tijela države članice domaćina i matične države članice.

4. Ako nadležna tijela države članice domaćina utvrde da posrednik u osiguranju ili reosiguranju koji ima poslovni nastan na njezinom državnom teritoriju krši pravne ili regulatorne odredbe usvojene u državi članici u skladu s onim odredbama ove Direktive koje delegiraju ovlasti nadležnom tijelu države članice domaćina, ta nadležna tijela od posrednika u osiguranju ili reosiguranju zahtijevaju da prekine tu situaciju.

U slučajevima kada, unatoč mjerama koje je poduzelo nadležno tijelo države članice domaćina, posrednik u osiguranju ili reosiguranju nastavlja raditi na način koji očito šteti interesima potrošača države članice domaćina ili urednom funkcioniranju tržišta osiguranja i reosiguranja, posrednik u osiguranju ili reosiguranju podliježe sljedećim mjerama:

- (a) nadležno tijelo države članice domaćina, nakon obavješćivanja nadležnog tijela matične države članice, poduzima primjerene mjere potrebne kako bi se zaštitilo potrošače i funkcioniranje tržišta uključujući sprječavanjem posrednika u osiguranju ili reosiguranju da započnu bilo kakve daljnje transakcije unutar njezinog državnog područja; nadležno tijelo države članice domaćina obavještava Komisiju o takvim mjerama bez nepotrebnog odlaganja;
- (b) nadležno tijelo države članice domaćina može preusmjeriti predmet EIOPA-i te zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1094/2010.; u tom slučaju, EIOPA može djelovati u skladu s ovlastima koje su mu delegirane tim člankom u slučajevima neslaganja između nadležnih tijela države članice domaćina i matične države članice.

POGLAVLJE V.

DRUGI ORGANIZACIJSKI ZAHTEVI

Članak 8.

Stručni i organizacijski uvjeti

1. Posrednici u osiguranju i reosiguranju i članovi osoblja društava za osiguranje koji provode aktivnosti posredovanja u osiguranju posjeduju odgovarajuće znanje i sposobnosti, kako je odredila matična država članica posrednika ili društva, potrebne za izvršenje njihovih zadaća i primjereno provođenje njihovih dužnosti

Srijeda, 26. veljače 2014.

Države članice osiguravaju da članovi osoblja posrednika u osiguranju ili reosiguranju i društava za osiguranje, koji izvode posredovanje u osiguranju kao glavnu profesionalnu aktivnost, redovito unapređuju svoje znanje i sposobnosti primjerene za funkciju koju obavljaju i relevantno tržište.

Kako bi se osigurala usklađenost s tim odredbama, potrebno je provesti kontinuirani profesionalni razvoj i primjereno osposobljavanje njihovog osoblja u iznosu od barem 200 sati u petogodišnjem razdoblju ili proporcionalni broj sati ako to nije njihova osnovna aktivnost. Države članice također objavljuju kriterije koje su odredile kako bi osoblje ispunilo njihove zahtjeve stručnosti. Takvi kriteriji uključuju popis svih kvalifikacija koje priznaju.

U tu svrhu države članice uvode mehanizme za kontrolu, procjenu i potvrđivanje znanja i vještina pomoću nezavisnih tijela.

Države članice prilagođavaju tražene uvjete u smislu znanja i sposobnosti u skladu s određenom djelatnosti posredovanja u osiguranju ili reosiguranju i proizvodima s kojima posreduju, posebno ako glavna poslovna djelatnost posrednika nije posredovanje u osiguranju. Države članice mogu predvidjeti da u slučajevima iz drugog podstavka članka 3. stavka 1. i s obzirom na zaposlenike društava za osiguranje uključene u posredovanje u osiguranju, društvo za osiguranje ili posrednik provjeravaju odgovaraju li znanje i sposobnosti dotičnih posrednika uvjetima iz prvog podstavka ovog stavka te, ako je potrebno, pružiti takvim posrednicima osposobljavanje koje odgovara zahtjevima vezanim uz proizvode koje posrednici prodaju.

Države članice nisu dužne primjenjivati uvjet iz prvog podstavka ovog stavka na sve fizičke osobe koje rade u društvu za osiguranje ili posrednika u osiguranju ili reosiguranju koji obavljaju poslove posredovanja u osiguranju ili reosiguranju. Države članice osiguravaju da prihvatljiv broj osoba koje upravljaju tim društvom i odgovorne su za posredovanje u pogledu proizvoda osiguranja i reosiguranja, kao i sve ostale osobe izravno uključene u posredovanje u osiguranju ili reosiguranju, može dokazati znanja i sposobnosti potrebne za obavljanje svojih zadaća.

2. Posrednici u osiguranju i reosiguranju i članovi osoblja društava za osiguranje koji provode aktivnosti posredovanja u osiguranju dobrog su ugleda. Kao minimalan uvjet, oni koji su izravno uključeni u stavljanje na tržište ili prodaju proizvoda nemaju policijski dosje ili bilo koji drugi jednakovrijedni nacionalni dokument u odnosu na ozbiljna kaznena djela povezana sa zločinima protiv imovine ili drugim zločinima povezanim s financijskima aktivnostima.

Države članice mogu, u skladu s odredbama drugog podstavka članka 3. stavka 1., dopustiti društvu za osiguranje provjeru dobrog ugleda posrednika u osiguranju.

Države članice nisu dužne primjenjivati uvjet iz prvog podstavka ovog stavka na sve fizičke osobe koje rade u društvu za osiguranje ili posrednika u osiguranju ili reosiguranju te koji obavljaju poslove posredovanja u osiguranju i reosiguranju. Države članice osiguravaju da uprava takvih društava i osoblje izravno uključeno u posredovanje u osiguranju ili reosiguranju ispunjavaju taj uvjet.

3. Posrednici u osiguranju i reosiguranju imaju osiguranje od profesionalne odgovornosti koje vrijedi na čitavom području Unije ili odgovarajuće jamstvo koje pokriva odgovornost za profesionalni nemar u iznosu od najmanje 1 250 000 EUR po svakom odštetnom zahtjevu i ukupno 1 850 000 EUR za sve odštetne zahtjeve u jednoj godini, osim ako je društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje ili neko drugo društvo u čije ime djeluje posrednik u osiguranju ili reosiguranju, ili za koje je posrednik u osiguranju ili reosiguranju ovlašten djelovati, već dalo takvo osiguranje ili odgovarajuće jamstvo, ili ako takvo društvo preuzima punu odgovornost za djelovanje posrednika.

4. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere da zaštite potrošače od nemogućnosti posrednika u osiguranju da premiju prosljedi društvu za osiguranje ili da iznos naknade štete ili povrat dijela premije prosljedi osiguraniku.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Takve mjere propisuju se u jednom od sljedećih oblika:

- (a) odredbe predviđene zakonom ili ugovorom prema kojima se svote novca koje potrošač uplaćuje posredniku smatraju kao da su plaćene društvu, dok se svote novca koje društvo uplaćuje posredniku ne smatraju isplaćenima potrošaču sve dok ih potrošač zaista i ne primi;
- (b) uvjet da posrednik u osiguranju mora imati financijsku sposobnost u iznosu koji u svakom trenutku čini 4 % iznosa godišnje primljenih premija, a minimalno 18 750 EUR;
- (c) uvjet da se potrošačeve svote novca proslijeđuju putem strogo odvojenih korisničkih računa i da se ti računi ne koriste za nadoknadu štete drugim vjerovnicima u slučaju stečaja;
- (d) uvjet postojanja jamstvenog fonda.

5. Obavljanje djelatnosti posredovanja u osiguranju ili reosiguranju zahtijeva stalno ispunjavanje stručnih uvjeta predviđenih ovim člankom.

6. Države članice mogu pooštriti uvjete iz ovog članka ili dodati druge uvjete za posrednike u osiguranju ili reosiguranju koji su upisani u registar unutar njihova državnog područja.

7. EIOPA redovito preispituje iznose iz stavaka 3. i 4. kako bi odražavali promjene Europskog indeksa potrošačkih cijena koje objavljuje Eurostat. Prvo preispitivanje obavlja se pet godina nakon stupanja na snagu ove Direktive, a svako sljedeće preispitivanje obavlja se pet godina nakon prethodnog preispitivanja.

EIOPA razvija nacrt regulatornih standarda koji prilagođuju temeljni iznos u eurima iz stavaka 3. i 4. za postotnu promjenu toga indeksa u razdoblju od stupanja na snagu ove Direktive do datuma prvog preispitivanja ili od datuma posljednjeg preispitivanja do datuma novog preispitivanja te zaokruživanjem na najbliži veći cijeli broj.

EIOPA podnosi taj nacrt regulatornih tehničkih standarda Komisiji pet godina nakon stupanja na snagu ove Direktive te uzastopna preispitivanja svakih pet godina nakon prethodnog datuma preispitivanja.

Komisiji je dodijeljena ovlast donošenja provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

8. Država članica utvrđuje

- (a) pojam primjerenog znanja i sposobnosti posrednika i članova osoblja društva za osiguranje prilikom izvedbe posredovanja u osiguranju sa svojim kupcima kao što je utvrđeno u stavku 1. ovog članka;
- (b) primjerene kriterije utvrđivanja posebice razine profesionalnih kvalifikacija, iskustva i vještina potrebnih za provedbu posredovanja u osiguranju;
- (c) korake za koje je razumno očekivati da će ih posrednici u osiguranju i članovi osoblja društava za osiguranje poduzeti da bi unaprijedili svoje znanje i sposobnost kroz kontinuirani profesionalni razvoj kako bi održali primjerenu razinu izvedbe.

8.a Kada matična država članica registrira posrednika u osiguranju koji je ostvario profesionalne kvalifikacije ili iskustvo u drugoj državi članici, uzima u obzir kvalifikacije i iskustvo, s obzirom na Direktivu 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i razinu kvalifikacija koje su utvrđene u sklopu Europskog kvalifikacijsko okvira za cjeloživotno učenje uspostavljenog u sklopu Preporuke Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL L 255, 30.9.2005., str. 22).

⁽²⁾ Preporuka Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o osnivanju Europskog kvalifikacijskog okvira za cjeloživotno učenje (SL C 111, 6.5.2008., str. 1.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

*Članak 9.**Objava općih dobrih pravila*

1. Države članice poduzimaju nužne korake kako bi osigurale primjerenu objavu od strane njihovih nadležnih tijela relevantnih nacionalnih pravnih odredbi koje štite opće dobro i koje su primjenjive na obavljanje djelatnosti posredovanja u osiguranju i reosiguranju na njihovim državnim područjima.
2. Svaka država članica koja namjerava primjenjivati i primjenjuje odredbe kojima se uređuju posrednici u osiguranju i prodaja proizvoda osiguranja osim odredbi navedenih u ovoj Direktivi osigurava da je administrativno opterećenje koje proizlazi iz tih odredbi razmjerno radi zaštite potrošača. Države članice nastavljaju nadzirati te odredbe kako bi osigurale da ono takvo i ostane.
3. EIOPA predstavlja standardizirani informativni obrazac za opća dobra pravila koji trebaju ispuniti nadležna tijela u svakoj državi članici. On uključuje poveznice na internetske stranice nadležnih tijela gdje su objavljene informacije o općim dobrim pravilima. Takve informacije nacionalna nadležna tijela redovito ažuriraju i EIOPA čini te informacije dostupnima na svojoj internetskoj stranici na engleskom, francuskom i njemačkom jeziku, sa svim nacionalnim općim dobrim pravilima podijeljenima u različita relevantna područja prava.
4. Države članice uspostavljaju jedinstvenu kontaktnu točku odgovornu za pružanje informacija o općim dobrim pravilima u predmetnoj državi članici. Takva kontaktna točka trebalo bi biti primjereno nadležno tijelo.
5. EIOPA u izvješću ispituje i obavještava Komisiju o općim dobrim pravilima koje objavljuju države članice u skladu s ovim člankom u kontekstu pravilnog funkcioniranja ove Direktive i unutarnjeg tržišta prije ... [tri godine nakon stupanja na snagu Direktive].

*Članak 10.**Nadležna tijela*

1. Države članice imenuju nadležna tijela ovlaštena za osiguravanje primjene ove Direktive. O tome obavješćuju Komisiju te navode eventualne podjele zadaća.
2. Tijela iz stavka 1. su ili javna tijela ili tijela priznata prema nacionalnom pravu ili od strane javnih tijela izričito ovlaštenih u tu svrhu prema nacionalnom pravu. To nisu društva za osiguranje ili reosiguranje ili udruženja čiji članovi izravno ili neizravno uključuju društva za osiguranje ili reosiguranje ili posrednike u osiguranju ili reosiguranju.
3. Nadležna tijela posjeduju sve ovlasti potrebne za obavljanje svojih zadaća. Ako na državnom području države članice postoji više od jednog nadležnog tijela, ta država članica osigurava njihovu tijesnu suradnju kako bi svako tijelo moglo učinkovito obavljati svoje zadaće.

*Članak 11.**Razmjena informacija među državama članicama*

1. Nadležna tijela različitih država članica surađuju kako bi osigurala odgovarajuću primjenu odredbi ove Direktive.
2. Nadležna tijela razmjenjuju informacije o posrednicima u osiguranju i reosiguranju ako su bili kažnjeni u skladu s kaznom navedenom u Poglavlju VIII. i takve informacije vjerojatno će dovesti do brisanja takvih posrednika iz registra. Nadležna tijela također mogu razmjenjivati sve bitne informacije na zahtjev jednog od tijela.

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Sve osobe koje su obvezne primati ili otkrivati informacije u okviru ove Direktive podliježu obvezi čuvanja poslovne tajne na isti način kako predviđa članak 16. Direktive Vijeća 92/49/EEZ ⁽¹⁾ i članak 15. Direktive Vijeća 92/96/EEZ ⁽²⁾.

Članak 12.

Pritužbe

Države članice osiguravaju uspostavu postupaka koji potrošačima i drugim zainteresiranim stranama, posebno udrugama potrošača, omogućuju podnošenje pritužbi o posrednicima u osiguranju i reosiguranju i društvima za osiguranje i reosiguranje. Na sve pritužbe obvezno se odgovara.

Članak 13.

Izvansudska naknada

1. U skladu s Direktivom .../.../EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ i Uredbe .../.../EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ države članice osiguravaju uspostavu odgovarajućih, učinkovitih, nepristranih i neovisnih postupaka pritužbi i naknada za izvansudsko rješavanje sporova između posrednika u osiguranju i potrošača te između društva za osiguranje i potrošača, prema potrebi koristeći postojeća tijela. Države članice nadalje osiguravaju da sva društva za osiguranje i posrednici u osiguranju sudjeluju u postupcima izvansudskog rješavanja sporova kada ■

su ishodi postupka odluke koje mogu biti obvezujuće za posrednika ili društvo za osiguranje, prema potrebi, te klijenta.

2. Države članice osiguravaju da ta tijela surađuju u rješavanju prekograničnih sporova.

2.a Države članice osiguravaju da posrednici u osiguranju s poslovnim nastanom na njihovom državnom teritoriju obavještavaju potrošače o imenu, adresi i internetskoj stranici subjekata koji se bave alternativnim rješavanjem sporova koji su njima pokriveni te koji su nadležni za rješavanje mogućih sporova između sebe i potrošača.

2.b Posrednici u osiguranju unutar Unije koji se bave internetskom i prekograničnom internetskom prodajom obavještavaju potrošače o platformi za alternativno rješavanje sporova, ako je primjenjiva, te o njihovoj adresi elektroničke pošte. Ta informacija je lako, izravno, vidljivo i trajno dostupna na internetskoj stranici posrednika u osiguranju te ako je ponuda podnesena elektroničkom poštom ili drugom tekstualnom porukom koja je dostavljena elektroničkim putem, onda u toj poruci. Ona uključuje elektroničku poveznicu na internetsku stranicu platforme za alternativno rješavanje sporova. Posrednici u osiguranju također obavještavaju potrošače o platformi za alternativno rješavanje sporova kada potrošač podnese pritužbu posredniku u osiguranju, sustavu za rješavanje pritužbi potrošača kojim upravlja posrednik u osiguranju ili ombudsmanu poduzeća.

2.c Kada potrošač pokrene postupak za alternativno rješavanje sporova koji je utvrđen u nacionalnom pravu protiv posrednika u osiguranju ili društva za osiguranje po pitanju spora u vezi s pravima i obvezama utvrđenima ovom Direktivom, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje obvezni su sudjelovati u tom postupku.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na izravno osiguranje osim životnog osiguranja i o izmjeni direktiva 73/239/EEZ i 88/357/EEZ (Treća direktiva o neživotnom osiguranju) (SL L 228, 11.8.1992., str.1.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/96/EEZ od 10. studenog 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na izravno životno osiguranje i o izmjeni direktiva 79/267/EEZ i 90/619/EEZ (Treća direktiva o životnom osiguranju) (SL L 360, 9.12.1992., str.1.).

⁽³⁾ Direktiva .../.../EU Europskog parlamenta i Vijeća od... o alternativnom rješavanju sporova s potrošačima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (Direktiva o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova) (SL ...).

⁽⁴⁾ Uredba .../.../EU Europskog parlamenta i Vijeća od... o rješavanju sporova s potrošačima putem interneta (Uredba o rješavanju sporova s potrošačima putem interneta) (SL ...).

Srijeda, 26. veljače 2014.

2.d U svrhe primjene ove Direktive nadležna tijela surađuju međusobno i sa subjektima odgovornima za postupke izvansudskih pritužbi i naknada navedene u ovom članku i u opsegu koji dopuštaju važeći zakonodavni akti Unije.

Članak 14.

Ograničenje korištenja usluga posrednika

Države članice osiguravaju da, prilikom korištenja usluga posrednika u osiguranju ili reosiguranju s poslovnim nastanom u Uniji, društva za osiguranje i reosiguranje i posrednici za osiguranje i reosiguranje koriste usluge posredovanja u osiguranju i reosiguranju samo posrednika u osiguranju i reosiguranju upisanih u registar ili osoba iz članka 1. stavka 2. ili osoba koje su provele postupak podnošenja izjave naveden u članku 4.

POGLAVLJE VI.

ZAHTJEVI ZA PRUŽANJE INFORMACIJAMA I PRAVILA POSLOVANJA

Članak 15.

Opće načelo

1. Države članice zahtijevaju da, prilikom provedbe posredovanja u osiguranju s ili za potrošače, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje uvijek djeluje iskreno, pošteno, vjerodostojno, časno i profesionalno u skladu s najboljim interesima svojih potrošača.
2. Sve informacije, uključujući i marketinšku komunikaciju, koje posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje upućuju potrošačima ili potencijalnim potrošačima poštene su, jasne i nisu obmanjujuće. Marketinška komunikacija je uvijek jasno prepoznatljiva kao takva.

Članak 16.

Opće informacije koje pruža posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje

Države članice utvrđuju pravila koja osiguravaju da

- (a) prije zaključivanja bilo kakvog ugovora o osiguranju, ili ako postoji bilo kakva materijalna promjena u podacima koji se objavljuju potrošačima povezana s posrednikom nakon zaključivanja ugovora o osiguranju, posrednik u osiguranju, uključujući vezane posrednike, objavljuje sljedeće podatke potrošačima:
 - (i) svoje ime i adresu te da je posrednik u osiguranju;
 - (ii) pruža li ili ne bilo kakvu vrstu savjeta o proizvodima osiguranja koje se prodaje;
 - (iii) postupke iz članka 12. kojima se potrošačima i drugim zainteresiranim stranama omogućuje podnošenje pritužbi o posrednicima u osiguranju i reosiguranju te o postupcima izvansudskih pritužbi i naknada iz članka 13.;
 - (iv) registar u koji je upisan i način provjere toga upisa; i
 - (v) predstavlja li posrednik potrošača ili djeluje za ili u ime društva za osiguranje;
- (b) prije zaključivanja bilo kakvog ugovora o osiguranju, društvo za osiguranje objavljuje sljedeće podatke potrošačima:
 - (i) svoje ime i adresu te da je društvo za osiguranje;
 - (ii) pruža li ili ne bilo kakvu vrstu savjeta o proizvodima osiguranja koje se prodaje;
 - (iii) postupke iz članka 12. kojima se potrošačima i drugim zainteresiranim stranama omogućuje podnošenje pritužbi o društvima za osiguranje te o postupcima izvansudskih pritužbi i naknada iz članka 13.;

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 17.

Sukob interesa i transparentnost

1. Prije zaključenja bilo kakvog ugovora o osiguranju, posrednik u osiguranju dužan je potrošaču dati najmanje sljedeće informacije:

- (a) ima li udjel, izravni ili neizravni, koji predstavlja više od 10 % prava glasa ili kapitala u predmetnom društvu za osiguranje;
- (b) ima li određeno društvo za osiguranje odnosno matično društvo određenog društva za osiguranje udjel, izravni ili neizravni, koji predstavlja više od 10 % prava glasa ili kapitala u posredniku u osiguranju;
- (c) u vezi s predloženim ugovorom:
 - (i) daje li savjete na temelju pravedne i osobne analize ili
 - (ii) je li pod ugovornom obvezom obavljati poslove posredovanja u osiguranju isključivo s jednim ili više društava za osiguranje. U tom slučaju dostavlja imena tih društava za osiguranje; ili
 - (iii) nije li se pod ugovornom obvezom obavljanja poslova posredovanja u osiguranju isključivo s jednim ili više društava za osiguranje i ne daje li savjete na temelju nepristrane i osobne analize. U tom slučaju navodi imena društava za osiguranje s kojima može poslovati i s kojima posluje;

■

(e) da li u vezi s ugovorom o osiguranju radi:

- (i) na honorarnoj osnovi, odnosno u obliku naknade koju izravno plaća potrošač ili
- (ii) na osnovi provizije bilo koje vrste što znači da je naknada uključena u premiju osiguranja ili
- (iii) na osnovi kombinacije načina pod (i) i (ii);

(ea) je li u vezi s ugovorom o osiguranju, izvor naknade:

- (i) ugovaratelj osiguranja,
- (ii) društvo za osiguranje,
- (iii) drugi posrednik u osiguranju,
- (iv) kombinacija čimbenika iz (i), (ii) i (iii),

Dodatne informacije se mogu zatražiti od države članice u skladu s člankom 17.a;

■

2. Potrošač ima pravo zatražiti dodatne detaljne informacije u skladu sa stavkom 1. točkom (ea).

3. Društvo za osiguranje prilikom izravne prodaje osiguranja potrošaču, obavještava potrošača o tome isplaćuje li se zaposlenicima promjenjiva naknada za distribuciju ili upravljanje dotičnim proizvodom osiguranja.

■

5.a U slučajevima sukoba interesa i radi poticanja pravednog nadmetanja, potrošaču se dostavljaju informacije o relevantnim kvantitativnim elementima u pogledu koncepta navedenih u stavku 1. točki (ea) i stavku 3. ovog članka i u skladu s istim uvjetima. U skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010, EIOPA do 31. prosinca 2015. razvija i periodično ažurira smjernice radi osiguranja dosljedne primjene ovog članka.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 17.a

Iznošenje informacija

Države članice mogu za posrednike u osiguranju i društva za osiguranje uvesti ili zadržati dodatne zahtjeve u pogledu otkrivanja informacija u vezi s iznosima naknada, honorara, provizija ili nemonetarnih povlastica u pogledu pružanja usluge posredovanja uz uvjet da država članica zadrži ravnopravnu razinu nadmetanja između svih distribucijskih kanala, ne ometa nadmetanje, postupa u skladu s pravom Unije te da administrativna opterećenja koja iz toga proizlaze ostanu razmjerna predviđenoj razini zaštite potrošača.

Članak 18.

Savjeti i standardi prodaje

1. U slučaju savjetovanja prije zaključenja nekog određenog ugovora, posrednik u osiguranju, uključujući i vezane posrednike u osiguranju, ili društvo za osiguranje na temelju informacija koje je dostavio potrošač određuje:

- (a) zahtjeve i potrebe tog potrošača,
- (b) razloge za svaki od savjeta danih potrošaču o određenom proizvodu osiguranja.

2. Pojednosti iz točaka (a) i (b) stavka 1. mijenjaju se u skladu sa složenošću proizvoda osiguranja koji se predlaže i razinom financijskog rizika za potrošača neovisno o izabranom distribucijskom kanalu.

3. Kada posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje daje savjete na temelju nepristrane analize, dužno je takve savjete davati na temelju nepristrane analize dostatno velikog broja ugovora o osiguranju raspoloživih na tržištu kako bi bilo u mogućnosti dati osobnu preporuku koja je u najboljem interesu potrošača, u skladu sa stručnim kriterijima o tome koji bi ugovor o osiguranju najbolje odgovarao potrebama potrošača.

4. Prije sklapanja ugovora, bilo da je održano savjetovanje ili ne, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje potrošaču dostavlja iscrpne važne informacije o proizvodu osiguranja, kako bi potrošač mogao donijeti utemeljenu odluku, istovremeno uzimajući u obzir složenost proizvoda osiguranja i tip potrošača. Te se informacije dostavljaju u standardiziranom obrascu kao dokument s informacijama o proizvodu pisan jednostavnim jezikom i sadrže barem sljedeće:

- (a) informacije o vrsti osiguranja,
- (b) opis rizika koji se osiguravaju i opis isključenih rizika,
- (c) sredstva plaćanja premija i trajanje plaćanja,
- (d) isključenja,
- (e) obveze na početku ugovora,
- (f) obveze tijekom razdoblja trajanja ugovora,
- (g) obveze u slučaju odštetnog zahtjeva,
- (h) razdoblje trajanja ugovora uključujući datum početka i završetka ugovora,
- (i) načine prekida ugovora.

4.a Stavak 4. ne primjenjuje se na:

- (a) investicijske proizvode utvrđene člankom 4.a Uredbe .../.../EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ili

⁽¹⁾ Uredba .../.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o dokumentima s ključnim informacijama za investicijske proizvode (OJ...).

Srijeda, 26. veljače 2014.

(b) prodaju investicijskih proizvoda osiguranja iz poglavlja VII. ove Direktive.

Članak 19.

Izuzeca u pogledu informacija i klauzula o fleksibilnosti

1. Informacije iz članka 16., 17. i 18. nisu potrebne u slučaju da posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje posreduje u osiguravanju velikih rizika, u slučaju posredovanja posrednika u reosiguranju ili društava za reosiguranje ili u vezi s profesionalnim potrošačima navedenima u Prilogu.

2. Države članice mogu zadržati ili donijeti strože odredbe o informacijama koje se moraju davati, a koje su navedene u člancima 16., 17. i 18., pod uvjetom da su takve odredbe u skladu s pravom Unije. Države članice obavještavaju EIOPA-u i Komisiju o takvim nacionalnim odredbama.

2.a Države članice koje zadrže ili donesu strože odredbe koje se primjenjuju na posrednike u osiguranju, osiguravaju da se tim odredbama poštuju načela ravnopravne razine nadmetanja i da je administrativno opterećenje koje iz tih odredbi proizlazi razmjerno pozitivnim učincima zaštite potrošača.

3. Kako bi se uz pomoć svih raspoloživih sredstava uspostavila visoka razina transparentnosti, EIOPA osigurava da se informacije koje prima u vezi s nacionalnim odredbama priopćavaju potrošačima, posrednicima u osiguranju i društvima za osiguranje.

Članak 20.

Uvjeti dostave informacija

1. Potrošače se obavještava o svim informacijama koje je potrebno dostaviti u skladu s člancima 16., 17. i 18.:

(a) na papiru,

(b) na jasan i točan način, koji je potrošaču razumljiv, i

(c) na službenom jeziku države članice u kojoj se nalazi rizik ili državi članici u kojoj je nastala obveza informiranja ili na nekom drugom jeziku dogovorenom između strana. Informacije se dostavljaju besplatno.

2. Iznimno od stavka 1. točke (a), informacije iz članka 16., 17. i 18. dostavljaju se potrošaču na jednom od sljedećih medija:

(a) korištenjem trajnog medija koji nije papir, uz uvjet da su ispunjeni zahtjevi iz stavka 4. ili

(b) preko internetske stranice, uz uvjet da su ispunjeni zahtjevi iz stavka 5.

3. Međutim, u slučaju da se informacije iz članka 16., 17. i 18. dostavljaju korištenjem trajnog medija koji nije papir ili preko internetske stranice, na zahtjev potrošača besplatno se dostavlja papirnata inačica.

4. Informacije iz članka 16., 17. i 18. mogu se dostaviti korištenjem trajnog medija koji nije papir ako se ispune sljedeći uvjeti:

(a) korištenje trajnog medija prikladno je u kontekstu poslovanja između posrednika ili društva za osiguranje i potrošača i

(b) potrošač ima izbor između informacija na papiru ili na trajnom mediju i izabrao je taj drugi medij.

5. Informacije iz članka 16., 17. i 18. mogu se dostaviti preko internetske stranice ako je ona osobno upućena potrošaču ili ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) dostava informacija iz članka 16., 17. i 18. preko internetske stranice prikladna je u kontekstu poslovanja između posrednika ili društva za osiguranje i potrošača,

(b) potrošač je pristao na dostavu informacija iz članka 16., 17. i 18. preko internetske stranice,

Srijeda, 26. veljače 2014.

(c) potrošač je elektronički obaviješten o adresi internetske stranice i mjestu na stranici na kojem se nalaze informacije iz članka 16., 17. i 18.,

(d) osigurano je da su informacije iz članka 16., 17. i 18. dostupne na internetskoj stranici onoliko dugo koliko je potrošaču razumno potrebno da ih iskoristi.

6. U svrhu članka 4. i 5., dostava informacija korištenjem trajnog medija koji nije papir ili preko internetske stranice smatra se prikladnom u kontekstu poslovanja između posrednika ili društva za osiguranje i potrošača ako postoje dokazi da potrošač raspolaže stalnim pristupom internetu. Adresa elektroničke pošte potrošača u svrhu tog poslovanja smatra se dokazom.

7. U slučaju telefonske prodaje prethodna informacija dana potrošaču mora biti u skladu s pravilima Unije koja se primjenjuju na prodaju financijskih usluga potrošačima na daljinu. Osim toga, nakon što potrošač odabere da mu se informacije dostave na mediju koji nije papir u skladu sa stavkom 4., informacije se potrošaču u skladu sa stavicama 1. i 2. daju neposredno nakon zaključenja ugovora o osiguranju.

Članak 21.a

Prakse vezanja i objedinjavanja usluga

1. U slučaju da se osiguranje nudi uz neku drugu uslugu ili dopunski proizvod kao dio paketa ili istog ugovora ili paketa, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje obavještava potrošača i nudi mu mogućnost kupovine različitih sastavnica zajedno ili odvojeno te dostavlja zasebne informacije o premiji ili cijenama svake sastavnice. Time se ne sprečava posredovanje proizvodima osiguranja različitog stupnja osiguranosti ili policama osiguranja višestrukih rizika.

2. U slučaju da je moguće da se rizici koji proizlaze iz takvog ugovora ili paketa ponuđenog potrošaču razlikuju od rizika povezanih sa zasebnim sastavnicama, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje na zahtjev potrošača dostavlja adekvatan opis različitih sastavnica ugovora ili paketa te toga na koji se način njihovom kombinacijom izmjenjuju rizici.

3. EIOPA u suradnji s Europskim nadzornim tijelom (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) i ESMA-om te preko Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela do ... [18 mjeseci nakon dana stupanja na snagu ove Direktive], razvija i periodično ažurira smjernice za procjenu i nadgledanje praksi unakrsne prodaje, posebice navodeći situacije u kojima praksa unakrsne prodaje nije usklađena s člankom 15. stavkom 1.

4. Države članice osiguravaju da se, u slučaju kada posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje pruža savjete, osigura usklađenost cjelokupnog paketa proizvoda osiguranja sa zahtjevima i potrebama potrošača.

5. Države članice zadržavaju ili donose strože mjere ili interveniraju na temelju pojedinačnih slučajeva kako bi zabranile prodaju osiguranja uz ostale usluge ili proizvode kao dijela paketa ili kao uvjeta za sklapanje istog ugovora ili paketa u slučajevima u kojima mogu dokazati da su takve prakse loše za potrošače.

Srijeda, 26. veljače 2014.

POGLAVLJE VII.

DODATNI ZAHTEVI O ZAŠTITI POTROŠAČA U POGLEDU INVESTICIJSKIH PROIZVODA OSIGURANJA

Članak 22.

Područje primjene

Ovim se poglavljem uz zahtjeve iz članka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju dodatni zahtjevi na aktivnosti posredovanja u osiguranju kada se one provode u pogledu prodaje proizvoda u vezi s osiguranjem ulaganja od strane:

- (a) posrednika u osiguranju,
- (b) društva za osiguranje.

Članak 23.

Sukob interesa

1. Države članice od posrednika u osiguranju i društava za osiguranje očekuju da poduzmu sve prikladne mjere kako bi otkrili slučajeve sukoba interesa između sebe, uključujući između svojih menadžera, zaposlenika i vezanih posrednika u osiguranju ili između bilo kojih osoba neposredno ili posredno povezanih s njima u smislu kontrole, i svojih potrošača ili između dva potrošača tijekom provođenja bilo koje aktivnosti posredovanja u osiguranju.

2. U slučaju da organizacijske i administrativne mjere koje je poduzeo posrednik u osiguranju ili društvo u osiguranju u skladu s člancima 15., 16. i 17. nisu dovoljne kako bi se, uz razumnu dozu pouzdanosti, osiguralo sprečavanje rizika od štete za interese potrošača, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje, po potrebi, potrošaču jasno otkriva opću prirodu i izvore sukoba interesa prije nego započne poslove u ime potrošača.

2.a Informacije iz stavka 2. dostavljaju se:

- (a) na trajnom mediju, i
- (b) i sadrže dostatne pojedinosti, uzimajući u obzir prirodu potrošača, kako bi potrošač mogao donijeti utemeljenu odluku u pogledu aktivnosti posredovanja u osiguranju u kontekstu u kojem je došlo do sukoba interesa.

3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 33. u svrhu:

- (a) određivanja koraka za koje se očekuje da će ih posrednici u osiguranju ili društva za osiguranje poduzeti kako bi utvrdili, spriječili, riješili i otkrili sukobe interesa prilikom obavljanja aktivnosti posredovanja u osiguranju,
- (b) uspostave prikladnih kriterija za utvrđivanje vrsta sukoba interesa koje mogu oštetiti interese potrošača ili potencijalnih potrošača posrednika u osiguranju ili društva za osiguranje.

Članak 24.

Opća načela i informacije za potrošače

1. Države članice osiguravaju da posrednici u osiguranju ili društva za osiguranje prilikom izvršavanja aktivnosti posredovanja u osiguranju postupaju pravedno, nepristrano i profesionalno u najboljem interesu svojih potrošača te prije svega sukladno načelima iz ovog članka i članka 25.

2. Sve informacije, uključujući i marketinšku komunikaciju, kojima se posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje obraća potrošačima ili potencijalnim potrošačima, poštene su, jasne i nisu obmanjujuće. Marketinška komunikacija jasno je prepoznatljiva kao takva.

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Potrošači ili potencijalni potrošači primaju adekvatne informacije o sljedećem:
- (a) posredniku u osiguranju ili društvu za osiguranje i njegovim uslugama; u slučaju savjetovanja, u informacijama se navodi je li savjet pružen na nezavisnoj osnovi te temelji li se na široj ili ograničenijoj analizi tržišta, te hoće li posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje potrošaču dostavljati stalnu procjenu prikladnosti investicijskog proizvoda osiguranja koji mu je preporučen,
 - (b) investicijskim proizvodima osiguranja i predloženim strategijama ulaganja: tu bi trebale biti izložene prikladne smjernice i upozorenja o rizicima povezanim s ulaganjima u te instrumente ili u vezi s određenom investicijskom strategijom,
- (ba) svim troškovima i povezanim izdacima koji se odnose na posredovanje u osiguranju ili pomoćne usluge koje moraju uključivati i troškove savjetovanja, kad je to relevantno, trošak financijskog instrumenta preporučenog ili prodanog klijentu i kako ga klijent može platiti, što obuhvaća i sva plaćanja treće strane; [Amandman 8]*

3a. Informacije koje se tiču svih troškova i naknada, uključujući troškove i naknade u vezi s uslugom posredovanja i proizvodom osiguranja, koji nisu prouzročeni pojavom temeljnog tržišnog rizika agregiraju se kako bi se klijentima omogućilo razumijevanje ukupnog troška, kao i kumulativni učinak na povrat ulaganja te, ako klijent tako zahtijeva, pregled raščlanjen po stavkama. Po potrebi, takve informacije pružaju se klijentu redovito, najmanje jednom godišnje, tijekom vijeka trajanja ulaganja.

Podaci iz prvog podstavka te iz stavka 6.a trebaju se dati u razumljivom obliku tako da klijenti ili potencijalni klijenti mogu razumno shvatiti prirodu i rizike investicijskih usluga i specifičnih vrsta investicijskih proizvoda osiguranja koji im se nude te tako donijeti informirane odluke o ulaganjima. Države članice mogu dopustiti da se ti podaci pružaju u standardiziranom obliku.

4. Informacije iz stavaka 2. i 3. trebaju se dostaviti u razumljivom obliku kako bi potrošači i potencijalni potrošači mogli shvatiti prirodu i rizike određene vrste investicijskog proizvoda osiguranja koji im se nudi te na temelju informacija o njima donositi odluke o ulaganjima. Te se informacije mogu dostaviti u standardiziranom formatu u skladu s člankom 18. stavkom 4.

5. Države članice osiguravaju da posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje potrošaču otkrije prirodu primljene naknade u vezi s ugovorom o osiguranju kad posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje potrošača obavijesti o tome da je savjet o osiguranju pružen na nezavisnoj osnovi:

- (a) raspon investicijskih proizvoda na kojemu se temelji preporuka te poglavito je li on ograničen na investicijske proizvode koje izdaju ili pružaju subjekti u bliskoj vezi s posrednikom koji zastupa potrošača,

5.a Države članice mogu dodatno zabraniti ili nadalje ograničiti ponudu ili prihvaćanje honorara, provizija ili nemonetarnih povlastica od trećih strana u vezi s pružanjem savjeta o osiguranju. To može uključivati i vraćanje takvih honorara, provizija ili nemonetarnih povlastica klijentima ili njihovo poravnanje od honorara koji je isplatio klijent.

Države članice mogu nadalje zahtijevati da u slučaju informiranja klijenta o tome da je savjet pružen na nezavisnoj osnovi, posrednik ocijeni dostatno velik broj proizvoda osiguranja dostupnih na tržištu koji su dostatno raznoliki u pogledu vrsta i njihovih izdavača ili pružatelja kako bi osigurao da se očekivanja klijenta ispune, te se ne ograničava na proizvode osiguranja koje izdaju ili pružaju subjekti u bliskoj vezi s posrednikom.

5b. Posredovatelj u osiguranju ima i održava učinkovite organizacijske i administrativne mjere za donošenje svih razumnih koraka kako sukob interesa u smislu članka 23. ne bi štetio interesima njegovih klijenata.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Osiguravajuće društvo koje proizvodi financijske instrumente za prodaju klijentima održava, vodi i preispituje postupak za odobrenje svakog proizvoda osiguranja ili značajne prilagodbe postojećih proizvoda osiguranja prije nego li se stave na tržište ili distribuiraju klijentima.

Postupak odobrenja proizvoda navodi utvrđeno ciljano tržište krajnjih klijenata unutar odgovarajuće kategorije klijenata za svaki proizvod i osigurava da su ocijenjeni svi relevantni rizici za takvo utvrđeno ciljano tržište te da je predviđena strategija distribucije usklađena s utvrđenim ciljanim tržištem.

Osiguravajuće društvo također redovito preispituje financijske instrumente koje društvo nudi ili prodaje, uzimajući u obzir svaki događaj koji bi mogao značajno utjecati na potencijalni rizik utvrđenog ciljanog tržišta, kako bi se barem procijenilo je li proizvod i dalje prilagođen potrebama utvrđenog ciljanog tržišta i je li namjeravana strategija distribucije i dalje prikladna.

6. EIOPA do ... [18 mjeseci nakon dana stupanja na snagu ove Direktive], razvija i periodično ažurira smjernice za procjenu i nadgledanje praksi unakrsne prodaje, posebice navodeći situacije u kojima praksa unakrsne prodaje nije usklađena s obvezama iz stavka 1.

■

7. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 33. kako bi utvrdila načela koja posrednici u osiguranju i društva za osiguranje moraju poštovati prilikom obavljanja aktivnosti posredovanja u osiguranju s potrošačima. U tim se delegiranim aktima vodi računa o:

- (a) prirodi usluge ponuđene ili pružene potrošaču ili potencijalnom potrošaču, uzimajući u obzir vrstu, predmet, veličinu i učestalost transakcija,
- (b) prirodi ponuđenih ili razmatranih proizvoda, uključujući različite vrste investicijskih proizvoda osiguranja,

Članak 25.

Procjene primjerenosti i prikladnosti te izvještavanje potrošača

1. Prilikom pružanja savjeta posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje prikuplja sve potrebne informacije u vezi sa znanjem i iskustvom potrošača ili potencijalnog potrošača u području ulaganja relevantnom za određenu vrstu proizvoda, financijskom situacijom i investicijskim ciljevima potrošača ili potencijalnog potrošača kako bi moglo potrošaču ili potencijalnom potrošaču pružiti najprikladnije aktivnosti posredovanja u osiguranju ili najprikladnije investicijske proizvode osiguranja.

2. Države članice osiguravaju da posrednici u osiguranju i društva za osiguranja pri obavljanju aktivnosti posredovanja u osiguranju koje su različite od onih navedenih u stavku 1. zatraže od potrošača ili potencijalnog potrošača da im dostavi informacije u vezi s njegovim znanjem i iskustvom u investicijskom području relevantnom za određenu vrstu ponuđenih ili traženih investicijskih proizvoda osiguranja kako bi mogli procijeniti odgovara li potrošaču predviđena aktivnost posredovanja u osiguranju ili proizvod osiguranja.

Ako posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranja na temelju informacija dostavljenih u skladu s prethodnim podstavkom smatra da investicijski proizvod osiguranja ne odgovara potrošaču ili potencijalnom potrošaču, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje o tome upozorava potrošača ili potencijalnog potrošača. To se upozorenje može dostaviti u standardiziranom formatu.

U slučaju da potrošač ili potencijalni potrošač ne dostavi informacije navedene u prvom podstavku ili u slučaju da dostavi nedostatne informacije u vezi s njegovim znanjem i iskustvom, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje ga upozorava da nije u mogućnosti utvrditi odgovara li mu predviđeni investicijski proizvod osiguranja. To se upozorenje može dostaviti u standardiziranom formatu.

2.a Države članice dopuštaju posrednicima u osiguranju ili društvima za osiguranje da pri obavljanju aktivnosti posredovanja u osiguranju koje se sastoje samo u izvršavanju naloga potrošača, svojim potrošačima pruže te aktivnosti bez dostave potrebnih prethodnih informacija ili provedbe ispitivanja navedenih u podstavku 2. ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (a) aktivnosti se odnose na svaki od sljedećih investicijskih proizvoda osiguranja:
- (i) ugovore kojima se omogućava samo investicijska izloženost financijskim instrumentima koji se u skladu s Direktivom .../.../EU [Direktiva o tržištima financijskih instrumenata, MiFID] ne smatraju složenima te koji ne sadrže strukturu koja potrošačima onemogućava shvaćanje povezanih rizika, ili
 - (ii) ostale jednostavne investicijske proizvode osiguranja u svrhu ovog stavka,
- (b) aktivnost posredovanja u osiguranju vrši se na zahtjev potrošača ili potencijalnog potrošača,
- (c) potrošaču ili potencijalnom potrošaču objašnjeno je, u standardiziranom obliku ili ne, da od posrednika u osiguranju ili društva za osiguranje pri obavljanju aktivnosti posredovanja u osiguranju nije zatraženo da provede ocjenu prikladnosti investicijskog proizvoda osiguranja ili pružene ili ponuđene aktivnosti posredovanja u osiguranju te da potrošaču ili potencijalnom potrošaču nije pružena odgovarajuća zaštita u skladu s relevantnim pravilima poslovnog ponašanja,
- (d) posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje postupa u skladu sa svojim obvezama iz članka 23.

3. Posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje uspostavljaju evidenciju koja sadrži dokument ili dokumente sklopljene s korisnicima u kojima su utvrđena prava i obveze strana i ostali uvjeti na temelju kojih posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje obavlja aktivnosti posredovanja u osiguranju za korisnike. Prava i obveze ugovornih strana mogu se upućivanjem ugraditi u druge dokumente ili pravne tekstove.

4. Posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje dostavljaju korisniku odgovarajuća izvješća o obavljenim aktivnostima posredovanja u osiguranju. Ta izvješća sadrže periodične obavijesti korisnicima, uzimajući u obzir vrstu i složenost uključenih investicijskih proizvoda osiguranja i prirodu aktivnosti posredovanja u osiguranju koje se obavljaju za korisnike i po potrebi uključuju troškove u vezi s aktivnostima koje se obavljaju u ime korisnika.

Prilikom savjetovanja, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje, prije nego što je investicijski proizvod osiguranja definiran s korisnikom, daje korisniku izjavu o prikladnosti na trajnom mediju u kojoj se navode savjeti te kako oni ispunjavaju sklonosti, ciljeve i druge značajke korisnika.

Ako su za sklapanje sporazuma korištena sredstva za komunikaciju na daljinu zbog čega se ne može prethodno dostaviti procjena o prikladnosti, posrednik u osiguranju ili društvo za osiguranje mogu dostaviti pisanu izjavu o prikladnosti na trajnom mediju odmah nakon što korisnik postane vezan bilo kakvim sporazumom.

5. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 33. kako bi utvrdila načela koja posrednici u osiguranju i osiguravajuća poduzeća moraju poštovati prilikom obavljanja djelatnosti posredovanja u osiguranju s korisnicima. U tim se delegiranim aktima vodi računa o:

- (a) prirodi ponuđene ili pružene usluge korisniku ili potencijalnom korisniku, uzimajući u obzir vrstu, predmet, veličinu i učestalost transakcija;
 - (b) prirodi ponuđenih ili razmatranih proizvoda, uključujući različite tipove financijskih instrumenata i bankovnih depozita iz članka 1. stavka 2. Direktive .../.../EU [MiFID];
- (ba) maloprodajnoj ili profesionalnoj prirodi korisnika ili potencijalnog korisnika.

5.a EIOPA razvija ... [18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive], i redovito ažurira, smjernice za procjenu investicijskih proizvoda osiguranja i kojima se inkorporira struktura čime se korisnicima otežava razumijevanje potencijalnih rizika u skladu sa stavkom 3. točkom (a).

Srijeda, 26. veljače 2014.

POGLAVLJE VIII. SANKCIJE I DRUGE MJERE

Članak 26.

Administrativne sankcije i druge mjere

1. Države članice osiguravaju da su njihove administrativne *sankcije* i *druge* mjere djelotvorne, razmjerne i odvratajuće.
2. Države članice osiguravaju da u slučaju kršenja obveza koje se primjenjuju na društva osiguranja ili reosiguranja ili posrednike u osiguranju ili reosiguranju, administrativne *sankcije* i *druge* mjere mogu se primijeniti na članove upravljačkog tijela i svaku fizičku ili pravnu osobu koja je u okviru nacionalnog prava odgovorna za kršenje.
3. Nadležnim se tijelima dodjeljuju potrebne ovlasti za provođenje istrage koje su potrebne za izvršavanje njihovih zadaća. U vršenju svojih [...] ovlasti *određivanja sankcija*, nadležna tijela blisko surađuju kako bi osigurala da se *sankcijama* ili *drugim* mjerama ostvari željeni rezultat i da se koordiniraju djelovanja prilikom bavljenja prekograničnim predmetima, te istodobno osigura poštovanje uvjeta zakonite obrade podataka u skladu s Direktivom 95/46/EZ i Uredbom (EZ) br. 45/2001. Nadležne vlasti mogu tražiti dokumente ili druge informacije u okviru službene odluke u kojoj se izlaže pravni temelj zahtjeva za informacijama, krajnji rok za ispunjenje obveze te pravo primatelja da traži sudsko preispitivanje odluke.

Članak 27.

Objavljivanje sankcija

Države članice dopuštaju nadležnim tijelima da objave sve sankcije ili druge mjere koje se izriču u slučaju kršenja odredbi nacionalnih mjera donesenih prilikom provedbe ove Direktive, uključujući informacije o vrsti i prirodi povrede i identitetu odgovorne osobe, pod uvjetom da je sankcija ili druga mjera postala pravomoćna odnosno nije je moguće sudski preispitati i na nju se nije dozvoljeno žaliti. Ako bi se objavljivanjem prouzročila nerazmjerna šteta sudionicima, nadležna tijela objavljuju sankcije i druge mjere anonimno.

Članak 28

Kršenja odredbi

1. Ovaj se članak primjenjuje na sljedeće:
 - (a) posrednika u osiguranju ili reosiguranju koji nije registriran u državi članici i nije obuhvaćen člankom 1. stavkom 2. ili člankom 4.;
 - (b) osobu koja se bavi posredovanjem u osiguranju kao dodatnom djelatnošću, a koja nije podnijela izjavu iz članka 4. ili koja je podnijela tu izjavu ali ona ne ispunjava zahtjeve iz članka 4.;
 - (c) društvo za osiguranje ili reosiguranje ili posrednik u reosiguranju koji se koristi uslugama posredovanja u osiguranju ili reosiguranju osoba koje nisu ni registrirane u državi članici ni navedene u članku 1. stavku 2. te koje nisu podnijele izjavu prema članku 4.;
 - (d) posrednika u osiguranju ili reosiguranju koji se registrirao lažnom izjavom ili bilo kojim drugim nepravilnim sredstvom kojim se krši članak 3.;
 - (e) posrednika u osiguranju ili reosiguranju ili društvo za osiguranje koje ne ispunjava odredbe članka 8.;
 - (f) društvo za osiguranje ili posrednik u osiguranju ili reosiguranju koji ne ispunjava zahtjeve iz pravila poslovanje u skladu s Poglavljem VI. i VII.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Države članice osiguravaju da u slučajevima navedenim u stavku 1. administrativne *sankcije* i *druge* mjere koje se mogu primijeniti uključuju barem sljedeće:

- (a) javnu izjavu u kojoj se navodi fizička ili pravna osoba i priroda kršenja;
- (b) naredbu kojom se traži od fizičke ili pravne osobe da prekine postupanje i da više ne ponavlja takvo postupanje;
- (c) kad je riječ o posredniku u osiguranju ili reosiguranju, ukidanje registracije u skladu s člankom 3.;
- (d) izricanje privremene zabrane protiv bilo kojeg člana upravnog tijela posrednika u osiguranju ili reosiguranju ili društva za osiguranje ili reosiguranje, koji je odgovoran za obavljanje funkcija u sklopu djelatnosti posrednika u osiguranju ili posrednika u reosiguranju ili društava za osiguranje ili reosiguranje;
- (e) u slučaju pravne osobe, administrativne novčane *sankcije* koje mogu iznositi do 10 % ukupnog godišnjeg prihoda pravne osobe u prethodnoj godini; ako je pravna osoba društvo kći matičnog društva, relevantni ukupni godišnji prihod je ukupni godišnji prihod koji proizlazi iz konsolidiranog financijskog izvještaja krajnjeg matičnog poduzeća u prethodnoj poslovnoj godini;
- (f) u slučaju fizičke osobe, administrativne novčane *sankcije* mogu iznositi do 5 000 000 EUR ili, ako se radi o državama članicama u kojima euro nije službena valuta, odgovarajuća vrijednost izražena u nacionalnoj valuti na dan stupanja na snagu ove Direktive; i

ako se korist dobivena kršenjem može utvrditi, države članice osiguravaju da maksimalna razina nije niža od dvostrukog iznosa te koristi.

Članak 29.

Djelotvorna primjena sankcija

1. Države članice osiguravaju da prilikom određivanja vrste administrativnih *sankcija* ili *drugih* mjera i razine administrativnih novčanih *sankcija* nadležna tijela uzimaju u obzir sve mjerodavne okolnosti, uključujući, po potrebi:

- (a) ozbiljnost i trajanje povrede;
- (b) stupanj odgovornosti odgovorne fizičke ili pravne osobe;
- (c) financijsku snagu odgovorne fizičke ili pravne osobe, uzetu kao ukupni prihod odgovorne pravne osobe ili godišnji dohodak odgovorne fizičke osobe;
- (d) važnost ostvarene dobiti ili izbjegnuto gubitka odgovorne fizičke ili pravne osobe, ako ih je moguće utvrditi;
- (e) gubitke za treće strane prouzročene povredom, ako ih je moguće utvrditi;
- (f) stupanj suradnje odgovorne fizičke ili pravne osobe s nadležnim tijelima; i
- (g) prijašnje povrede odgovorne fizičke ili pravne osobe.

■

3. Ova Direktiva ne utječe na ovlasti države članice domaćina da poduzme odgovarajuće mjere kako bi spriječila ili kaznila nepravilnosti počinjene na njezinu državnom području koje su protivne zakonima i drugim propisima donesenima u interesu općeg dobra. To uključuje mogućnost sprečavanja posrednika u osiguranju ili reosiguranju koji se ne pridržavaju zakona i propisa u obavljanju daljnjih aktivnosti na njezinu državnom području.

Članak 30.

Prijavljivanje kršenja

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela uspostave djelotvorne mehanizme kojima se potiče prijavljivanje kršenja nacionalnih odredbi za provedbu ove Direktive nadležnim tijelima.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Ti mehanizmi uključuju barem:
 - (a) posebne postupke za zaprimanje prijava kršenja i daljnje postupanje;
 - (b) primjerenu zaštitu, uključujući po potrebi anonimnost za one koji prijavljuju kršenja; i
 - (c) zaštitu osobnih podataka koji se tiču i osobe koja prijavljuje kršenje i fizičke osobe koja je navodno odgovorna za kršenje u skladu s načelima utvrđenima u Direktivi 95/46/EZ.

Identiteti osoba koje prijavljuju i onih koje su navodno odgovorne za kršenje ostaju tajni u svakoj fazi osim ako se otkrivanje ne zahtijeva prema nacionalnom zakonu radi naknadnih istraga i sudskih postupaka.

Članak 31.

Dostavljanje informacija EIOPA-u u vezi sa sankcijama

1. Države članice godišnje dostavljaju EIOPA-i zbirne podatke o svim administrativnim mjerama ili administrativnim sankcijama izrečenim u skladu s člankom 26.

Nadležna tijela godišnje dostavljaju EIOPA-i zbirne podatke o svim administrativnim mjerama ili administrativnim sankcijama izrečenim u skladu s člankom 26.

2. Ako nadležno tijelo otkrije javnosti administrativne mjere ili sankcije, istovremeno o tome mora obavijestiti EIOPA-u.
3. EIOPA razvija nacrt provedbenih tehničkih standarda za postupke i oblike dostavljanja informacija kako je navedeno u ovom članku.

EIOPA Komisiji podnosi nacrt provedbenih tehničkih standarda do ... [18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive].

Komisiji je dodijeljena ovlast donošenja provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1094/2010.

POGLAVLJE IX. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 32.

Zaštita podataka

1. Države članice primjenjuju Direktivu 95/46/EZ na obradu osobnih podataka provedenu u državama članicama u skladu s ovom Direktivom.
2. Uredba (EZ) br. 45/2001 primjenjuje se na obradu osobnih podataka koju provodi EIOPA u skladu s ovom Direktivom.

Članak 33.

Delegirani akti

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 34. koji se odnosi na članke 23., 24. i 25.

Članak 34.

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlasti za donošenje delegiranih akata dodjeljuju se Komisiji u skladu s uvjetima utvrđenim u ovom članku.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Ovlašt donošenja delegiranih akata iz članaka 23., 24. i 25. dodjeljuje se Komisiju na neodređeno razdoblje od datuma stupanja na snagu ove Direktive.
3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članaka 23., 24. i 25. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je definirano u toj odluci. Stupa na snagu dan nakon objavljivanja odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan definiran u odluci. Ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija o tome istovremeno obavještava Europski parlament i Vijeće.
5. Delegirani akt donesen na temelju članaka 23., 24. i 25. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka Europski parlament i Komisija obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje na tri mjeseca na zahtjev Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 34.a

Naknadne odredbe za nacrt tehničkih regulatornih standarda

1. Bez obzira na vremenski rok za predaju nacrta regulatornih tehničkih standarda Komisiji, Komisija predaje svoje nacрте u intervalima od 12, 18 ili 24 mjeseca.
2. Komisija ne donosi regulatorne standarde ako Europski parlament ima manje od dva mjeseca za nadzor, uključujući svako produljenje zbog prekida aktivnosti.
3. Europska nadzorna tijela mogu se savjetovati s Europskim parlamentom tijekom faza izrade nacrta tehničkih regulatornih standarda, posebno kada postoji zabrinutost u vezi s područjem primjene ove Direktive.
4. Kada nadležni odbor Europskog parlamenta ne prihvati regulatorne tehničke standarde i plenarna je sjednica zakazana za manje od dva tjedna, Europski parlament može produljiti razdoblje za nadzor.
5. Ako regulatorni tehnički standardi nisu prihvaćeni i utvrđena pitanja imaju ograničeno područje primjene, Komisija može donijeti ubrzani raspored za izradu revidiranog nacrta tehničkih regulatornih standarda.
6. Komisija osigurava da se na sve upite Europskog parlamenta, koje formalno podnese predsjednik nadležnog odbora, pravovremeno odgovori prije usvajanja nacrta tehničkih regulatornih standarda.

Članak 35.

Pregled i ocjena

1. Do ... [šest mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive.], Komisija pregledava praktičnu primjenu pravila iz ove Direktive vodeći računa o razvojinama na tržištu investicijskih proizvoda za građanstvo kao i o stečenom iskustvu u praktičnoj primjeni ove Direktive i Uredbe ...//EU [o ključnim informativnim dokumentima za investicijske proizvode] i Direktivu ...//EU [MIFID II]. Tim se ispitivanjem također obuhvaća posebna analiza učinka članka 17. stavka 2., uzimajući u obzir stanje konkurencije na tržištu usluga posredovanja za ugovore koji ne potpadaju u kategorije utvrđene u Prilogu I. direktive 2002/83/EZ te učinak obveza iz članka 17. stavka 2. na posrednike u osiguranju koji su mala i srednja poduzeća.
2. Nakon savjetovanja sa Zajedničkim odborom europskih nadzornih tijela, Komisija podnosi svoje nalaze Europskom parlamentu i Vijeću.

Srijeda, 26. veljače 2014.

5. Komisija ispituje jesu li nadležna tijela iz članka 10. stavka 1. dovoljno ovlaštena te raspolažu li primjerenim resursima za izvršavanje zadaća.

■

Članak 36.

Prenošenje

1. Države članice usvajaju i objavljuju, do ... [18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive], zakone, regulativu i upravne propise potrebne za poštovanje ove Direktive. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

Kada popratni dokumenti uz obavijest o mjerama za prenošenje mjera koje države članice dostave nisu dovoljni za potpunu ocjenu usklađenosti tih mjera s određenim odredbama ove Direktive, Komisija može na zahtjev EIOPA-e i u pogledu izvršavanja svojih zadaća u skladu s Uredbom (EU) br. 1094/2010 ili na vlastitu inicijativu, tražiti od država članica da pruže iscrpnije informacije u vezi s prenošenjem ove Direktive i provedbom tih mjera.

1.a Države članice primjenjuju mjere iz stavka 1. od ... [18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive].

Kada države članice usvoje te mjere one sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi ta uputa prilikom njihove službene objave. Također uključuju i izjavu da se u postojećim zakonima i drugim propisima upućivanje na direktivu koja se stavlja izvan snage ovom Direktivom smatra upućivanjem na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i formulaciju navedene izjave.

2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredbi nacionalnog zakona iz domene na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 37

Stavljanje izvan snage

direktiva 2002/92/EZ stavlja se izvan snage od ... [18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive], ne dovodeći u pitanje obveze država članice koje se odnose na vremenske rokove prenošenja te Direktive u nacionalno pravo.

Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Direktivu.

Članak 38.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 39.

Adresati

Ova je direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u ...,

Za Europski parlament

Za Vijeće

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG I.**PROFESIONALNI POTROŠAČI**

Profesionalni potrošač je potrošač koji posjeduje dovoljno iskustva, znanja i stručnosti za samostalno donošenje odluka i pravilno procjenjivanje s time povezanih rizika. Svi subjekti navedeni u nastavku trebali bi se smatrati profesionalcima kada je riječ o svim uslugama i aktivnostima osiguranja te proizvodima osiguranja u svrhu ove Direktive.

1. Društva za osiguranje i društva za reosiguranje;**■****1a. Posrednici u osiguranju i reosiguranju.****2. Velika društva koja ispunjavaju dva od sljedećih uvjeta:**

- ukupna bilanca: 20 000 000 EUR
- neto promet: 40 000 000 EUR
- vlastiti kapital: 2 000 000 EUR

3. Nacionalne ■ vlade ■.**■**

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG II.

DOKUMENTI S OBRAZLOŽENJIMA

U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije o dokumentima s obrazloženjima od 28. rujna 2011., države članice obvezuju se, u opravdanim slučajevima, uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje dostaviti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje.

U pogledu ove Direktive, Komisija smatra da je prijenos takvih dokumenata opravdan s obzirom na sljedeće:

Složenost Direktive i predmetnog sektora

Područje osiguranja i distribucije proizvoda osiguranja posebno je složeno te s gledišta stručnjaka koji nisu specijalizirani za to područje može biti vrlo tehničke naravi. U nedostatku dobro strukturiranih dokumenata s obrazloženjima, zadatak nadgledanja prenošenja zahtijevao bi nerazmjerno mnogo vremena. Aktualni prijedlog predstavlja preispitivanje kojim je tekst Direktive o posredovanju u osiguranju (IMD) preinačen. Iako se velik dio odredbi nije promijenio s obzirom na njihov sadržaj, uvedeno je nekoliko novih odredbi, a brojne su postojeće odredbe revidirane ili izbrisane. Struktura, oblik i izgled tekstova potpuno su novi. Nova je struktura bila potrebna kako bi se dobio jasniji i logičniji red pravnih odredbi, ali će zbog toga isto tako biti potreban strukturiran pristup tijekom nadziranja prijenosa.

Neke od odredaba predložene Direktive potencijalno mogu utjecati na brojna područja nacionalnog pravnog poretka kao što su pravo trgovačkih društava, trgovačko ili porezno pravo ili druga zakonodavna područja u državama članicama. One također mogu utjecati na sekundarno nacionalno pravo, uključujući akte i opća pravila poslovnog ponašanja za financijske posrednike ili posrednike u osiguranju. Međusobna povezanost tih pitanja u svim tim susjednim područjima može značiti, ovisno o sustavu u državama članicama, da se neke odredbe provode preko novih ili već postojećih pravila iz tih područja, te bi jasan uvid u to trebao biti dostupan.

Dosljednost i povezanost s drugim inicijativama

Trenutačni je prijedlog podnesen na usvajanje kao dio „paketa za male potrošače” zajedno s prijedlogom o PRIP-ovima o pružanju informacija o proizvodima (Uredba o dokumentima s ključnim informacijama o investicijskim proizvodima i o izmjeni direktiva 2003/71/EZ i 2009/65/EZ) i prijedlogom direktive UCITS V. Inicijativom o PRIP-ovima nastoji se osigurati dosljedan horizontalni pristup pružanju informacija o proizvodu u pogledu investicijskih proizvoda i proizvoda osiguranja s investicijskim elementima (tzv. investicijski proizvodi osiguranja), te će odredbe o prodajnim praksama biti uključene u revizije Direktive o posredovanju u osiguranju (IMD) i Direktive o tržištima financijskih instrumenata (MiFID). Prijedlog je nadalje dosljedan i komplementaran s drugim zakonodavstvom i politikama Unije, osobito u područjima zaštite potrošača, zaštite ulagača i bonitetnog nadzora, kao što su Solventnost II (Direktiva 2009/138/EZ), MiFID II (preinačena Direktiva o tržištima financijskih instrumenata) te spomenuta inicijativa o PRIP-ovima.

Nova direktiva IMD i dalje bi imala obilježja pravnog instrumenta „minimalne usklađenosti”. To znači da države članice mogu odlučiti da odu korak dalje, ako je to potrebno u svrhu zaštite potrošača. Međutim, minimalni standardi IMD-a bit će znatno povećani. ■ Osim toga, u Direktivi je razmotrena klauzula o reviziji te će Komisija, kako bi mogla prikupiti sve odgovarajuće informacije o funkcioniranju tih pravila, trebati moći nadgledati njihovu provedbu od samog početka.

Poglavlje o investicijskim proizvodima osiguranja Tekst prijedloga sadržava poglavlje u kojem se uvode dodatni zahtjevi o zaštiti potrošača u pogledu investicijskih proizvoda osiguranja.

Postoji snažna politička volja za takvim odredbama, ali je iskustvo u tom području u isto vrijeme vrlo ograničeno jer je riječ o novom području. Stoga je iznimno važno da Komisija dobije dokumente o prijenosu u kojima se navodi kako su države članice provele te odredbe.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Specifičnosti proizvoda neživotnog osiguranja moraju se, međutim, uzeti u obzir u smjernicama razine 2. U skladu s analognim načelom iz članka 3. MiFID-a II., trebalo bi razmotriti sličan režim za osiguranja pri provedbi Direktive na nacionalnoj razini i u smjernicama zajedničkog odbora. Osobe koje obavljaju poslove posredovanja u osiguranju kada je riječ o investicijskim proizvodima osiguranja trebale bi poštovati standarde poslovanja primjenjive na sve ugovore o osiguranju, kao i poboljšane standarde koji se primjenjuju na investicijske proizvode osiguranja. Svatko tko posreduje u investicijskim proizvodima osiguranja mora biti registriran kao posrednik u osiguranju.

Predviđeno nisko dodatno administrativno opterećenje koje proizlazi iz zahtijevanja dokumenata s obrazloženjima od država članica Kako je prethodno navedeno, postojeći tekst na snazi je od 2002. (kada je izvorna Direktiva usvojena). Obavješćavanje o provedbenim odlukama stoga za države članice neće predstavljati opterećenje jer već neko vrijeme obavješćavaju o većini tih odluka. Predviđeno nisko dodatno administrativno opterećenje koje proizlazi iz zahtijevanja dokumenata s obrazloženjima od država članica u vezi s novim dijelovima Direktive proporcionalno je i nužno kako bi Komisija mogla obavljati svoju zadaću nadgledanja primjene prava Unije.

Na temelju gore navedenoga, Komisija smatra da je zahtjev da se pruže dokumenti s obrazloženjima u slučaju predložene Direktive proporcionalan te da ne prelazi ono što je potrebno kako bi se učinkovito obavila zadaća nadgledanja točnog prijenosa.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0156

Treći program za djelovanje EU-a na području zdravstva 2014. – 2020. *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o donošenju programa Zdravlje za rast, trećeg višegodišnjeg programa djelovanja EU-a na području zdravstva za razdoblje 2014. – 2020. (COM(2011)0709 – C7-0399/2011 – 2011/0339(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/61)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2011)0709),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 168. stavak 5. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0399/2011),
 - uzimajući u obzir Povelju o temeljnim pravima Europske unije, posebice njezin članak 35.,
 - uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 9. listopada 2008. naslovljenu „Zajedno za zdravlje: strateški pristup za EU 2008. – 2013.”⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir bijelu knjigu – Zajedno za zdravlje: strateški pristup za EU 2008. – 2013. (COM(2007)0630),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 23. veljače 2012.⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija od 4. svibnja 2012.⁽³⁾,
 - uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 8. ožujka 2011. o smanjenju nejednakosti u zdravlju u EU-u⁽⁴⁾,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 20. studenoga 2013. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane i mišljenja Odbora za proračune i Odbora za industriju, istraživanje i energetiku (A7-0224/2012),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. zahtijeva od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;

⁽¹⁾ SL C 9 E, 15.1.2010., str. 56.

⁽²⁾ SL C 143, 12.5.2012., str. 102.

⁽³⁾ SL C 225, 27.7.2012., str. 223.

⁽⁴⁾ SL C 199 E, 7.7.2012., str. 25.

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2011)0339

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi trećeg Programa djelovanja Unije u području zdravlja (2014. – 2020.) i o stavljanju izvan snage Odluke br. 1350/2007/EZ

(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Uredbi (EU) br. 282/2014.)

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0157

Transeuropske telekomunikacijske mreže *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe uropskog parlamenta i Vijeća o smjernicama za transeuropske telekomunikacijske mreže i stavljanju izvan snage Odluke br. 1336/97/EZ (COM(2013)0329 – C7-0149/2013 – 2011/0299(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/62)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2011)0657) i izmijenjeni prijedlog (COM(2013)0329),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 172. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0149/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 22. veljače 2012. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija od 4. svibnja 2012. ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 15. studenoga 2013. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za industriju, istraživanje i energetiku i mišljenja Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane, Odbora za unutarnje tržište i zaštitu potrošača, Odbora za regionalni razvoj i Odbora za kulturu i obrazovanje (A7-0272/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. poziva Komisiju da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava znatno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2011)0299

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br.../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o smjernicama za transeuropske mreže u području telekomunikacijske infrastrukture i stavljanju izvan snage Odluke br. 1336/97/EZ

(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Uredbi (EU) br. 283/2014.)

⁽¹⁾ SL C 143, 22.5.2012., str. 120.

⁽²⁾ SL C 225, 27.7.2012., str. 211.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0158

Pristup internetskim stranicama tijela javnog sektora *I****Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o lakšem pristupu internetskim stranicama tijela javnog sektora (COM(2012)0721 – C7-0394/2012 – 2012/0340(COD))****(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)**

(2017/C 285/63)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Parlamentu i Vijeću (COM(2012)0721),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 114. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0394/2012),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 22. svibnja 2013. ⁽¹⁾,
 - nakon savjetovanja s Odborom regija,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za unutarnje tržište i zaštitu potrošača i mišljenja Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja i Odbora za kulturu i obrazovanje (A7-0460/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. poziva Komisiju da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2012)0340**Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o lakšem pristupu internetskim stranicama tijela javnog sektora i internetskim stranicama kojima upravljaju tijela koja obavljaju javne zadatke [Am. 1]**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

⁽¹⁾ SL C 271, 19.9.2013., str. 116.

Srijeda, 26. veljače 2014.

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Trend prema digitalnom društvu korisnicima omogućava nove načine pristupanja informacijama i uslugama. Pružatelji informacija i usluga, poput tijela javnog sektora, sve se više pouzdaju u internet kako bi proizveli, prikupili i pružili širok spektar informacija i usluga na internetu koje su važne za javnost. **U tom su pogledu od velike važnosti sigurnost prijenosa informacija i zaštita osobnih podataka.** [Am. 2]
- (2) ~~Lakši pristup internetskim stranicama odnosi se na načela i tehnike koje treba poštovati pri stvaranju internetskih stranica kako bi sadržaj tih stranica bio dostupan svim korisnicima, posebno osobama sa smanjenom funkcionalnom sposobnošću, uključujući osobe s invaliditetom. Sadržaj internetskih stranica uključuje informacije u obliku teksta i u drugim oblicima te preuzimanje obrazaca i dvosmjernu interakciju, npr. obradu digitalnih obrazaca, ovjeru i transakcije poput obrade predmeta i plaćanja.~~ [Am. 3]
- (2a) **Lakši pristup internetu, točnije obveza o omogućavanju lakšeg pristupa svim javnim internetskim stranicama do 2010., uključena je u Ministarsku deklaraciju o e-uključenosti iz Rige od 11. lipnja 2006.** [Am. 4]
- (2b) **Iako se ova Direktiva ne odnosi na internetske stranice institucija Unije, te bi institucije trebale ispunjavati zahtjeve sadržane u ovoj Direktivi te postaviti primjere dobre prakse.** [Am. 5]
- (3) ~~Akcijски plan Komisije e-vlada 2011. – 2015. ⁽³⁾ poziva na mjere za razvoj elektroničkih vladinih usluga koje će osigurati uključenost i dostupnost.) U svojoj **Komunikaciji od 15. prosinca 2010. pod naslovom „Europski akcijski plan za e-vladu 2011. – 2015. – korištenje informacijskih i komunikacijskih tehnologija za promicanje pametne, održive i inovativne vlade”, Komisija je pozvala** na djelovanje za razvoj usluga e-vlade kojima se osigurava uključenost i dostupnost. **U isto vrijeme potrebni su jači naponi za djelotvornu provedbu politike e-uključenosti čiji je cilj smanjiti razlike u korištenju informacijskih i komunikacijskih tehnologija i promovirati njihovo korištenje kako bi se nadišla isključenost i poboljšali gospodarski rezultati, mogućnosti zapošljavanja, kvaliteta života, društveno sudjelovanje i kohezija, uključujući demokratska savjetovanja.** [Am. 6]~~
- (4) U svojoj komunikaciji **od 19. svibnja 2010. pod naslovom „Digitalni program za Europu”** ⁽⁴⁾ **inicijativa strategije Europa 2020.**, Komisija je najavila da bi internetske stranice javnog sektora **(i internetske stranice koje građanima pružaju osnovne usluge)** trebale biti u potpunosti dostupne do 2015. [Am. 7]
- (4a) **Postoji rizik digitalne isključenosti starijih osoba zbog čimbenika kao što su nedostatak vještina u vezi s informacijskim i komunikacijskim tehnologijama te nedostatak pristupa internetu. Komunikacija Komisije od 8. studenog 2011. pod naslovom „Europska inicijativa i2010 o e-uključenosti, Biti dio informacijskog društva” nastoji se svim skupinama korisnika osigurati najbolje mogućnosti korištenja interneta te ih upoznati s informacijskim i komunikacijskim tehnologijama. Digitalni programom za Europu predlaže se niz mjera za promicanje korištenja novih informacijskih i komunikacijskih tehnologija među zaklutim skupinama korisnika kao što su starije osobe.** [Am. 8]
- (5) Okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti ⁽⁵⁾ i Program za konkurentnost i inovacije ⁽⁶⁾ podupiru istraživanje i razvoj tehnoloških rješenja za probleme pristupa internetu.

⁽¹⁾ SL C 271, 19.9.2013., str. 116.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. Veljače 2014.

⁽³⁾ COM(2010) 743 završna verzija — Nije objavljeno u Službenom listu.

⁽⁴⁾ COM(2010) 245 završna verzija/2

⁽⁵⁾ SL L 347, 20.12.2013., str. 104. —43.

⁽⁶⁾ SL L 347, 20.12.2013., str. 33. —40.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (6) Ratifikacijom konvencije Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom („Konvencija UN-a“) većina država članica i Unija obvezale su se, njezinim sklapanjem, „poduzeti odgovarajuće mjere osiguravanja pristupačnosti osoba s invaliditetom, između ostalog, informacijskim i komunikacijskim tehnologijama“ te „poduzeti odgovarajuće mjere radi:[...] promicanja pristupačnosti novih informacijskih i komunikacijskih tehnologija i sustavima, uključujući Internet“.
- (6a) ***U skladu s Konvencijom UN-a, pristup jedinstvenog dizajna trebao bi poslužiti kao temelj razvoja novih tehnologija.*** [Am. 9]
- (7) ***Komunikacija Komisije od 15. studenog 2010. pod naslovom*** Europska strategija o invaliditetu 2010. – 2020.⁽¹⁾: „***obnovljeno opredjeljenje za Europu bez barijera***“ čiji je cilj ***ukloniti prepreke koje osobama s invaliditetom onemogućavaju ravnopravno sudjelovanje u društvu***, oslanja se na Konvenciju UN-a i sadrži mjere u nekoliko prioritarnih područja, uključujući pristup internetu, s ciljem da se „osobama s invaliditetom osigura pristup dobrima i uslugama, uključujući i javne usluge i pomoćne naprave za osobe s invaliditetom“ [Am. 10].
- (8) Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾ sadrži odredbe koje se odnose na pristup informacijskim i komunikacijskim tehnologijama. No ona ne sadrži pojedinosti o lakšem pristupu internetu.
- (8a) ***U svojoj rezoluciji od 25. listopada 2011.***⁽³⁾ ***Europski parlament je naglasio da se inovativna gospodarstva koja se temelje na znanju ne mogu razvijati bez sadržaja i oblika dostupnih osobama s invaliditetom u skladu s obvezujućim zakonima, kao što su internetske stranice dostupne slijepim osobama te sadržaj s titlovima za osobe s oštećenjima sluha, uključujući usluge masovnih medija, internetske usluge za osobe koje koriste znakovni jezik, aplikacije za pametne telefone te taktilnu i zvučnu pomoć u javnim medijima.*** [Am. 11]
- (8b) ***U Digitalnom programu za Europu naglašava se da su pozitivne mjere za pomoć osobama s invaliditetom pri pristupanju kulturnim sadržajima ključne za potpuno uživanje prava na građanstvo Unije te se poziva na potpunu provedbu Memoranduma o razumijevanju o digitalnom pristupu osoba s invaliditetom. Oblikovanje dokumenata koji su stavljeni na raspolaganje na javnim internetskim stranicama, kao što su izvješća, knjige, zakonodavni tekstovi, izvještaji itd., tako da su u potpunosti dostupni, zajedno sa željenim akcijama potpore privatnom sektoru kako bi se poticala ulaganja u to područje, može bitno doprinijeti tom cilju, pri čemu se promiče također razvoj kompetencija i pružatelja usluga u Uniji*** [Am. 12]
- (9) Brzorastuće tržište ~~za lakši pristup internetu~~ za lakši pristup internetu sastoji se od niza gospodarskih subjekata poput programera koji razvijaju internetske stranice ili softverske alate radi stvaranja, upravljanja i ispitivanja internetskih stranica, programera koji razvijaju korisničke agente poput internetskih pretraživača i povezanih pomoćnih tehnologija, službi za provođenje usluga certificiranja te voditelja obuka i kanala društvenih medija integriranih u internetske stranice. U tom su smislu veoma važni naponi uloženi u okviru Velike koalicije za digitalne poslove, koja slijedi Paketu mjera za zapošljavanje i obraća se stručnjacima iz područja informacijskih i komunikacijskih tehnologija te nastoji odgovoriti na razlike u vještinama, uključujući pismenost i radne vještine na području informacijskih i komunikacijskih tehnologija. [Am. 13].
- (10) Nekoliko država članica donijelo je mjere koje se temelje na međunarodnim smjernicama za osmišljavanje lako dostupnih internetskih stranica, no upute se često odnose na različite verzije ili razinu pridržavanja tih smjernica, ili su na nacionalnoj razini uvedene tehničke verzije smjernica.

⁽¹⁾ COM(2010) 636 final

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL L 347, 20.12.2013., str. 320.).

⁽³⁾ Rezolucija Europskog parlamenta od 25. listopada 2011. o mobilnosti i uključivanju osoba s invaliditetom te Europskoj strategiji o invaliditetu 2010. – 2020. (SL C 131 E, 8.5.2013., str. 9.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (11) Među dobavljače usluga za pristup internetu ubrajaju se brojna mala i srednja poduzeća. Dobavljači, a posebno mala i srednja poduzeća, obeshrabreni su u poslovanju van svojih nacionalnih tržišta. Zbog različitih zahtjeva i uredbi u vezi s lakšim pristupom internetu njihova konkurentnost i rast ograničeni su dodatnim troškovima do kojih bi došlo pri razvoju i reklamiranju međunarodnih proizvoda i usluga u vezi s lakšim pristupom internetu.
- (11a) **Jamstvo neutralnosti mreže ključno je za sadašnju i buduću dostupnost internetskih stranica javnog sektora te za otvorenost interneta.** [Am. 14]
- (12) Zbog ograničenog tržišnog natjecanja kupci internetskih stranica i povezanih proizvoda i usluga suočeni su s visokim cijenama usluga ili ovisnošću o samo jednom dobavljaču. Dobavljači često koriste varijante proizvođačevih „standarda” zbog čega se kasnije ograničava interoperabilnost korisničkih agenata te sveobuhvatni pristup internetskim sadržajima diljem Unije. Zbog neujednačenosti nacionalnih uredbi smanjuje se korist koja bi mogla proizaći iz razmjene iskustava na nacionalnoj i međunarodnoj razini o društvenom i tehnološkom razvoju.
- (13) Približavanje nacionalnih mjera na razini Unije, temeljeno na sporazumu o zahtjevima dostupnosti za internetske stranice tijela javnog sektora **i internetske stranice kojima upravljaju tijela koja obavljaju javne zadatke**, nužno je kako bi se obustavila neujednačenost. Time bi se umanjila nesigurnost razvojnih programera i potaknula interoperabilnost. **Države članice trebale bi pri javnim natjecanjima za internetski sadržaj poticati uporabu odgovarajućih i interoperabilnih zahtjeva za lakši pristup internetu** Uporaba tehnološki neutralnih **zahtjeva za pristup internetu** neće **ugroziti inovacije**, već ih čak može i **potaknuti.** [Am. 15]
- (14) Usklađen pristup trebao bi omogućiti tijelima javnog sektora Unije i poduzećima da imaju gospodarsku i socijalnu korist od proširenja internetskih usluga većem broju građana i korisnika. Time bi se trebao povećati potencijal unutarnjeg tržišta za proizvode i usluge ~~u vezi s lakšim pristupom internetu~~ **u vezi s lakšim pristupom internetu** usluge **povezane s lakšim pristupom internetu te unaprijediti dovršetak jedinstvenog digitalnog tržišta.** Zahvaljujući iz toga proizašlom rastu tržišta, poduzeća bi mogla pridonijeti gospodarskom rastu i stvaranju radnih mjesta u Uniji. Osnaživanjem unutarnjeg tržišta bi ulaganja u Uniji trebala postati atraktivnija. Tijela javne uprave imala bi koristi od jeftinijeg pružanja usluga ~~u vezi s lakšim pristupom internetu~~ **povezanih s lakšim pristupom internetu.** [Am. 16].
- (15) Građani bi trebali imati koristi od šireg pristupa internetskim uslugama javnog sektora **i trebali bi biti u mogućnosti pristupiti informativnim, kulturnim i zabavnim sadržajima koji im omogućuju potpunu integraciju na društvenoj i profesionalnoj razini**, te primati usluge i informacije koje će im olakšati **svakodnevni život i ostvarivanje njihovih prava diljem Unije, posebno prava slobodnog kretanja i boravka na području Unije, prava na pristup informacijama** te prava na slobodu poslovnog nastana i pružanja usluga. [Am. 17]
- (15a) **Internetske usluge sve su važnije u našem društvu. Internet je važno sredstvo pristupa informacijama, obrazovanja i sudjelovanja u društvu. U smislu socijalne uključenosti potrebno je stoga omogućiti neometani pristup internetskim stranicama tijela javnog sektora te internetskim stranicama koje nude osnovne usluge javnosti, primjerice važne informativne stranice i medijateke, bankarske usluge (internet-bankarstvo), i informacije i usluge interesnih skupina.** [Am. 18]
- (16) Zahtjevi za lakši pristup internetu određeni ovom Direktivom tehnološki su neutralni. Oni samo upućuju na to koje se osnovne funkcije trebaju ispuniti kako bi korisnik mogao samostalno percipirati, navigirati, upravljati, interaktivno koristiti, čitati ili razumjeti internetsku stranicu i njezin sadržaj. Njima nije određeno na koji se to način treba postići ni koju tehnologiju treba odabrati za određenu internetsku stranicu, internetske informacije ili aplikaciju. Zbog toga ne ograničavaju inovacije.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (17) Interoperabilnost povezana s lakšim pristupom internetu trebala bi se temeljiti na zajednički usvojenim i korištenim specifikacijama kojima se maksimalno povećava usklađenost internetskog sadržaja s trenutačnim i budućim korisničkim agentima i pomoćnim tehnologijama. Konkretnije, korisničkim agentima bi preko internetskog sadržaja trebalo osigurati zajedničko unutarnje kodiranje prirodnog jezika, strukture, odnose i nizove te podatke o uložnim dijelovima korisničkog sučelja. Korisnici stoga imaju koristi od interoperabilnosti jer im se njome omogućuje da maksimalno koriste svoje korisničke agente za potpuni pristup internetskim stranicama: također mogu iskoristiti veći izbor i niže cijene diljem Unije. Od interoperabilnosti bi koristili imali i dobavljači i kupci usluga i proizvoda u vezi s lakšim pristupom internetu.
- (18) Kao što je naglašeno Digitalnim planom za Europu javna tijela trebala bi sudjelovati u promicanju tržišta za internetski sadržaj. Vlade mogu poticati tržišta sadržaja omogućivši pristup informacijama javnog sektora pod transparentnim, učinkovitim i nediskriminirajućim uvjetima. To je važan temelj za mogući rast inovativnih mrežnih servisa.
- (18.a) **Treba omogućiti javnim tijelima država članica da zahtijevaju da se određene internetske stranice smjeste na poslužiteljima unutar Unije kako bi se spriječilo špijuniranje strana izvan Unije te osiguralo da strane izvan Unije ne mogu obustaviti usluge koje imaju važnu ulogu u sigurnosti.** [Am. 19]
- (19) Cilj *ove* Direktive jest osigurati da sve internetske stranice tijela javnog sektora, **i internetske stranice kojima upravljaju tijela koja obavljaju javne zadatke** koje su javnosti nužne, budu **u potpunosti** dostupne **osobama s invaliditetom kako im se omogućio samostalan život te njihovo potpuno sudjelovanje u svim aspektima života kao što je navedeno u Konvenciji UN-a.** ~~Te su~~ Vrste **internetskih stranica kojima upravljaju tijela koja obavljaju javne zadatke koje trebaju biti obuhvaćene ovom Direktivom trebaju se navesti** određene 2001. komparativnom analizom e-vlade⁽¹⁾ te su korištene kao osnova za popis u Prilogu. **Rokovi za ispunjavanje zahtjeva iz ove Direktive trebaju biti postupni kako bi se moglo proširiti područje primjene na sve internetske stranice javnih tijela koja pružaju usluge izravno građanima** [Am. 20]
- (20) Ovom Direktivom određuju se zahtjevi **za lakši pristup internetu** za određene vrste **sve** internetske stranice tijela javnog sektora **i internetske stranice kojima upravljaju tijela koja obavljaju javne zadatke.** Kako bi se olakšalo ocjenjivanje usklađenosti dotičnih internetskih stranica s navedenim uvjetima, potrebno je utvrditi pretpostavke usklađenosti dotičnih internetskih stranica koje su u skladu s usklađenim normama donesenim i objavljenim u *Službenom listu Europske unije* u skladu s Uredbom (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾ ~~o europskoj normizaciji~~ ~~kojom se izmjenjuju Direktive Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ te Direktive 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/105/EZ i 2009/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju van snage Odluke 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ~~ u svrhu određivanja detaljnih tehničkih specifikacija navedenih uvjeta. U skladu s **tom** Uredbom države članice i Europski parlament mogu se protiviti usklađenim normama ako smatraju da ne ispunjavaju u potpunosti zahtjeve za lakši pristup internetu iz ove Direktive. [Am. 21]
- (21) Komisija je već europskim organizacijama za normizaciju izdala nalog⁽³⁾ M/376 za razvoj europske norme kojom se određuju zahtjevi za funkcionalni pristup proizvodima i uslugama informacijskih i komunikacijskih tehnologija, uključujući internetski sadržaj, koja bi se mogla koristiti za javnu nabavu te za ostale svrhe poput nabave u privatnom sektoru. U tu svrhu europske organizacije za normizaciju trebaju ostvariti usku suradnju s relevantnim forumima o industrijskim normama i konzorcijima uključujući konzorcij World Wide Web (W3C/WAI). Usklađene norme kojima bi se osigurale pretpostavke o usklađenosti sa zahtjevima o lakšem pristupu internetu iz ove Direktive trebaju se temeljiti na rezultatima ovog rada.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/egovernment-indicators-benchmarking-europe>

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o europskoj normizaciji, o izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 316, 14.11.2012., str. 12.).

⁽³⁾ <http://www.mandate376.eu/>

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (21a) **Pri pripremi i mogućim budućim revizijama relevantnih europskih i usklađenih normi trebalo bi snažno potaknuti odgovorne europske organizacije za normizaciju da osiguraju usklađenost s relevantnim međunarodnim normama (trenutačno ISO/IEC 40500) kako bi se izbjegla rascjepkanost ili pravna nesigurnost.** [Am. 22]
- (22) Dok se u Službenom listu Europske unije ne objave reference za usklađene norme ili njezine dijelove, za dotične internetske stranice koje zadovoljavaju europske norme ili njihov dio koji je određen delegiranim aktima Komisije, trebala bi vrijediti pretpostavka da su u skladu s zahtjevima o lakšem pristupu internetu iz navedenih normi ili njihovog dijela. Kandidat za takvu usklađenu normu mogla bi biti europska norma koju treba donijeti na temelju naloga M/376.
- (23) U nedostatku takve europske norme pretpostavka o usklađenosti sa zahtjevima o lakšem pristupu internetu trebala bi se osigurati za dotične internetske stranice koje zadovoljavaju dijelove međunarodne norme ISO/IEC 40500:2012 koja obuhvaća kriterij uspjeha i zahtjeve o usklađenosti za razinu usklađenosti AA. Međunarodna norma ISO/IEC 40500:2012 istovjetna je izvornim smjernicama u vezi s dostupnošću internetskog sadržaja 2.0. Kriterije uspjeha i zahtjeve za razinu usklađenosti AA određene za internetske stranice u verziji 2.0 smjernica u vezi s dostupnošću internetskog sadržaja koje je propisao konzorcij World Wide Web uvelike su prepoznali dionici na međunarodnoj i europskoj razini kako bi pružili osnovu za odgovarajuće uredbe u vezi s lakšim pristupom internetu. To je naglašeno u zaključcima Vijeća o lako dostupnom informacijskom društvu od 31. ožujka 2009.
- (24) Usklađenost sa zahtjevima za **lakši pristup internetu** trebala se neprestano pratiti od početka stvaranja **dotične** internetske stranice ~~tijela javnog sektora~~ do svih naknadnih ažuriranja njezinog sadržaja. **Imenovanje nadležnog tijela u svakoj državi članici kao izvršnog tijela bio bi odgovarajući način osiguranja da se ispunjavanje zahtjeva za lakši pristup internetu prati i rigorozno provodi, uz blisko sudjelovanje dionika preko uspostave mehanizama pritužbi u slučajevima kada se utvrdi neispunjavanje zahtjeva.** Usklađena metodologija praćenja obuhvaćala bi, na jednak način u svim državama članicama, način provjere stupnja usklađenosti **dotične** internetske stranice sa zahtjevima za **lakši pristup internetu**, skup reprezentativnih uzoraka i učestalost praćenja. Države članice trebale bi članice **svake dvije godine** izvještavati o ishodu praćenja i općenito o nizu mjera poduzetih pri primjeni ove Direktive [Am. 23].
- (24a) **Prva metodologija kojom se prati pridržavaju li se dotične internetske stranice trajno zahtjeva za lakši pristup internetu trebala bi biti donesena provedbenim aktima najkasnije jednu godinu nakon stupanja na snagu ove Direktive.** [Am. 24]
- (25) Pomoću usklađenog okvira industrija **razvojnog programiranja** trebala bi se suočiti s manje prepreka pri djelovanju na unutarnjem tržištu, a troškovi za tijela državne uprave i druge koji nabavljaju proizvode i usluge u vezi s **lakšim pristupom internetu** trebali bi se smanjiti **što bi doprinijelo gospodarskom rastu i zapošljavanju.** [Am. 25]
- (26) Kako bi se osiguralo da se dotične internetske stranice učine dostupnima u skladu sa zahtjevima za **lakši pristup internetu** iz ove Direktive, **te kako bi se osiguralo da su ti zahtjevi jasni i razumljivi dionicima koji sudjeluju u provedbi Direktive, uključujući vanjskim razvojnim programerima i unutarnjem osoblju tijela javne uprave i drugim tijelima koja obavljaju javne zadatke,** ovlast donošenja akata, u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, treba se dodijeliti Komisiji kako bi **odredila daljnje pojediniosti,** ako je potrebno, u vezi s tim uvjetima, **a bez njihove izmjene,** te kako bi se utvrdile europske norme ili njihovi dijelovi kojima se u nedostatku usklađenih normi osigurava pretpostavka usklađenosti sa zahtjevima za **lakši pristup internetu** za dotične internetske stranice koje zadovoljavaju te norme ili dio njih i kako bi se izmijenio Prilog I.a radi uzimanja u obzir tehnološkog napretka. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i razrade delegiranih akata, Komisija treba voditi računa da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način. [Am. 26]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (27) Da bi se osigurali jednaki uvjeti za provedbu ove Direktive, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Postupak ispitivanja trebao bi se koristiti za određivanje metodologije koju bi države članice trebale koristiti za praćenje usklađenosti dotičnih internetskih stranica s tim zahtjevima. Savjetodavni postupak trebao bi se koristiti za određivanje predložka izjave o dostupnosti i aranžmana za izvještavanje Komisije od strane država članica. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾
- (28) S obzirom na to da cilj ove Direktive, odnosno osnivanje usklađenog tržišta za lakši pristup internetskim stranicama tijela javnog sektora **i internetskim stranicama kojima upravljaju tijela koja obavljaju javne zadatke**, ne mogu dostatno ostvariti države članice jer on zahtijeva usklađivanje različitih postojećih pravila u njihovim pravnim sustavima, **nego se** zbog njegovog opsega i učinaka on **može** na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje toga cilja. **Prihvaćanje usklađenog pristupa povezanog s lakšim pristupom internetu diljem Unije smanjilo bi troškove tvrtkama koje razvijaju internetske stranice i, shodno tomu, javnim tijelima koja se koriste njihovim uslugama. U budućnosti pristup informacijama i uslugama koje se pružaju preko internetskih stranica bit će sve važniji za ostvarivanje temeljnih prava građana, uključujući pristup zaposlenju, [Am. 27]**

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Cilj ove Direktive jest **približavanje** zakona, uredbi i administrativnih odredbi država članica **u pogledu** lakšeg pristupa **svih korisnika** sadržaju internetskih stranica tijela javnog sektora ~~svim korisnicima~~, **i internetskih stranica kojima upravljaju tijela koja obavljaju javne zadatke**, posebno osobama sa smanjenom funkcionalnom sposobnošću, uključujući osobe s invaliditetom **i starijih osoba**. [Am. 28]

1a. Prema Konvenciji UN-a, osobe s invaliditetom obuhvaćaju one osobe koje imaju dugotrajna tjelesna, mentalna, intelektualna ili osjetilna oštećenja koja, u međudjelovanju s različitim drugim preprekama mogu sprečavati njihovo puno i učinkovito sudjelovanje u društvu na ravnopravnoj osnovi s drugima. [Am. 29]

2. Ovom se Direktivom određuju pravila prema kojima države članice trebaju učiniti dostupnim funkcije i sadržaj:

(a) internetske stranice tijela javnog sektora; **i**

(b) **funkcije i sadržaj internetskih stranica kojima upravljaju druga tijela koja obavljaju vrste javnih zadataka navedenih u Prilogu I.a.**

Države članice mogu proširiti primjenu ove Direktive izvan vrsta javnih zadataka navedenih u Prilogu I.a. [Am. 30]

3. Države članice **potiču se da** prošire primjenu ove Direktive na druge vrste internetskih stranica osim onih navedenih u stavku 2. [Am. 31]

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

3.a Države članice mogu odlučiti ne primijeniti ovu Direktivu na mikropoduzeća kako je određeno u Preporuci Komisije 2003/361/EZ ⁽¹⁾ ako ona obavljaju vrste javnih zadataka navedenih u Prilogu I.a. ovoj Direktivi [Am. 32]]

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (-1.a) „tijelo javnog sektora” znači tijela državne, regionalne ili lokalne vlasti kojima se upravlja u skladu s javnim pravom kako je određeno člankom 2. stavkom 1. točkom 4. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ 27^{b+} te udruženja koje su osnovale te vlasti ili jedno takvo tijelo ili više njih kojima se upravlja u skladu s javnim pravom. [Am. 33]
- (-1.b) „internetska stranica koja pripada tijelu javnog sektora” znači internetske stranice koje razvijaju, opskrbljuju, održavaju ili sufinanciraju tijela javnog sektora, ili se financiraju iz sredstava Unije. [Am. 34]
- (-1c) „internetske stranice kojima upravljaju tijela koja obavljaju javne zadatke” znači internetske stranice kojima upravljaju tijela koja obavljaju javne zadatke navedene u Prilogu I.a. [Am. 35]
- (1) Dotične internetske stranice” znači sve verzije onih internetskih stranica iz članka 1. stavka 2., uključujući one koje su osmišljene da im se pristupi mobilnim uređajem ili bilo kojim drugim sredstvom. Ako se aplikacijom koju su osmislili vlasnici internetske stranice nude usluge povezane s tom internetskom stranicom, ova se definicija također primjenjuje na takvu aplikaciju. [Am. 36]
- (2) „sadržaj internetskih stranica” znači informacije i komponente korisničkog sučelja koje se posreduju korisniku preko korisničkog agenta, uključujući kôd ili bilješku kojima se određuju struktura sadržaja, prikaz i interakcija. Sadržaj internetskih stranica sadrži informacije u obliku teksta i u drugim oblicima, mogućnost preuzimanje dokumenata i obrazaca te dvosmjernu interakciju poput obrade digitalnih obrazaca i dovršenje ovjere, identifikacije i postupka plaćanja. Također uključuje funkcije koje se pružaju preko internetskih stranica, a koje su vanjske u odnosu na dotičnu internetsku stranicu, primjerice korištenjem internetskih poveznica, pod uvjetom da je vanjska internetska stranica jedino sredstvo kojim se korisniku pružaju informacije i usluge. Sadržaj internetske stranice također obuhvaća sadržaj koji kreiraju korisnici i, kad god je tehnički moguće, društvene medije, ako su oni ugrađeni u internetsku stranicu. Uključuje ne samo dijelove dotične internetske stranice koja nudi određenu uslugu, već i cijelu internetsku stranicu koja je povezana s njom. [Am. 37]
- (2.a) „autorski alat” podrazumijeva svaku internetsku i desktop aplikaciju koju mogu koristiti autori (pojedinačno ili u suradnji) kako bi stvarali i izmjenjivali internetski sadržaj koji će koristiti drugi autori ili krajnji korisnici. [Am. 38]
- (3) „Korisnički agent” znači bilo koji softver kojim se uspostavlja i prikazuje internetski sadržaj za korisnike, uključujući internetske pretraživače, reproduktore, programske priključke i drugu pomoć za uspostavljanje, pružanje na korištenje i interakciju s internetskim sadržajem bez obzira na to koji se uređaj koristi za interakciju sa sadržajem, uključujući mobilne uređaje. [Am. 39]
- (3.a) „lakši pristup internetu” znači načela i tehnike koje treba uzeti u obzir pri stvaranju dotičnih internetskih stranica kako bi sadržaj tih internetskih stranica bio dostupan svim korisnicima, posebno osobama s invaliditetom i starijim osobama. Lakši pristup internetu odnosi se posebno na načela i tehnike kojima se poboljšava percepcija korisnika, navigacija, upravljanje, interakcija i razumijevanje te uključuje korištenje pomoćne tehnologije ili povećane i alternativne komunikacije. [Am. 40]
- (3.b) „pomoćna tehnologija” znači svaki hardver ili softver koji djeluje kao korisnički agent ili zajedno s glavnim korisničkim agentom kako bi omogućio funkcionalnost za ispunjavanje zahtjeva korisnika s invaliditetom koji prelaze one koje nude glavni korisnički agenti. To obuhvaća alternativne prikaze, metode unosa, dodatne

⁽¹⁾ Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 136.).

⁽²⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

mehanizme navigacije ili orijentacije te preoblikovanje sadržaja. [Am. 41]

- (3.c) „jedinstveni dizajn” znači dizajn proizvoda, okruženja, programa i usluga kako bi ih koristili svi ljudi, u najvećoj mogućoj mjeri, bez potrebe za prilagodbom ili posebnim dizajnom, kako je određeno Konvencijom UN-a. On ne isključuje pomoćne uređaje za određene skupine osoba s invaliditetom u onim slučajevima kada je to potrebno. [Am. 42]
- (4) „Norma” znači norma kako je određeno člankom 2. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1025/2012.
- (5) „Međunarodna norma” znači norma koju je donijelo međunarodno normizacijsko tijelo kao što je određeno člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Uredbe (EU) br. 1025/2012.
- (6) „Europska norma” znači europska norma kao što je određeno člankom 2. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) br. 1025/2012.
- (7) „Usklađena norma” znači europska norma koja je donesena na temelju zahtjeva Komisije radi primjene usklađenog zakonodavstva Unije kao što je određenom člankom 2. stavkom 1. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1025/2012.
- (8) „Tijelo javnog sektora” znači tijela državne, regionalne ili lokalne vlasti kojima se upravlja u skladu s javnim pravom kako je određeno člankom 1. stavkom 9. Direktive 2004/18/EZ te udruženja koje su osnovale te vlasti ili jedno ili više takvih tijela kojima se upravlja u skladu s javnim pravom. [Am. 43]

Članak 3.

Zahtjevi za lakši pristup internetu

1. Države članice trebaju poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da dotične internetske stranice budu dostupne
 - (a) na dosljedan i primjeren način za **samostalnu** percepciju korisnika, ~~upravljanje~~ **navigaciju, interakciju, čitljivost** i razumijevanje, uključujući prilagodljivost sadržaja prezentacije, ~~te interakciju~~, ako je potrebno, pružajući pristupačnu elektroničku alternativu; [Am. 44]
 - (b) na način kojim se ~~olakšava~~ **osigurava** interoperabilnost s **većim** nizom korisničkih agenata i pomoćnih tehnologija na razini Unije i međunarodnoj razini; [Am. 45]

(ba) koristeći pristup jedinstvenog dizajna. [Am. 46]

- ~~2. Države članice najkasnije do 31. prosinca 2015. trebaju primijeniti odredbe iz stavka 1 [Am. 47].~~

3. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 8. **kako bi dodatno utvrdila pojedinosti, kako bi dodatno odredila**, kada je to **potrebno**, zahtjeve za **lakši pristup internetu** navedene u stavku 1. **bez izmjene tih zahtjeva.** [Am. 48]

Članak 4.

Pretpostavka usklađenosti s usklađenim normama

Dotične internetske stranice koje ispunjavaju usklađene norme ili njihov dio, a čije je reference Komisija sastavila i objavila u Službenom listu Europske unije u skladu s Uredbom (EU) br. 1025/2012 smatrat će se usklađene sa zahtjevima za lakši pristup internetu koji obuhvaćaju te norme ili njihove dijelove iz članka 3 stavak 1.

Članak 5.

Pretpostavka usklađenosti s europskim ili međunarodnim normama

1. Dok nisu objavljene reference usklađenih normi iz članka 4., dotične internetske stranice koje ispunjavaju europske norme ili njihov dio, koje su određene u skladu sa stavkom 2., ovog članka smatrat će se usklađene sa zahtjevima za lakši pristup internetu koji su obuhvaćeni tim normama ili njihovim dijelom kao što je određeno člankom 3. stavkom 1.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Komisija ima ovlasti donijeti delegirane akte sukladno članku 8. kako bi se odredile europske norme ili njihov dio kako je određeno stavkom 1 ovog članka.

3. Dok god nisu određene reference europskih normi iz stavka 1. **ovog članka**, dotične internetske stranice koje ispunjavaju **međunarodnu tehničku normu WCAG 2.0.** ~~dijelove norme ISO/IEC 40500: 2012~~ koja obuhvaća kriterij uspjeha i zahtjeve o usklađenosti za razinu usklađenosti AA smatrat će se usklađene sa zahtjevima s lakšim pristupom internetu iz članka 3 **stavka 1.** [Am. 49].

Članak 6.

Dodatne mjere

1. Države članice **osiguravaju** da dotične internetske stranice daju **jasnu i konciznu** izjavu o dostupnosti, posebno o usklađenosti s ovom Direktivom, **uključujući informacije o stupnju usklađenosti sa zahtjevima povezanim s lakšim pristupom internetu koji se odnose na audio sadržaj uživo** i po mogućnosti dodatne informacije za potporu korisnicima **prilikom procjene stupnja dostupnosti dotične internetske stranice. Te informacije treba pružiti na lako dostupan način.**

1.a Komisija određuje predložak izjave o dostupnosti preko provedbenih akata. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom savjetovanja iz članka 9. stavka 2. [Am. 50]

2. Države članice poduzimaju mjere kako bi olakšale ispunjenje zahtjeva za **lakši pristup internetu** kao što je ~~određeno~~ **utvrđeno** člankom 3. **stavkom 1.** za sve internetske stranice ~~tijela javnog sektora~~, pored obuhvaćenih, posebno na internetske stranice tijela javnog sektora obuhvaćene postojećim nacionalnim zakonodavstvom ili odgovarajućim mjerama **o lakšem pristupu internetu.** [Am. 51]

2.a Države članice promiču i podupiru programe osposobljavanja o lakšem pristupu internetu za relevantne dionike, uključujući osoblje javnih tijela i tijela koja obavljaju javne zadatke, za stvaranje internetskih stranica, upravljanje njima i ažuriranje, uključujući njihov sadržaj. [Am. 52]

2.b Države članice poduzimaju potrebne mjere za podizanje svijesti o zahtjevima za lakši pristup internetu utvrđenima u članku 3. stavku 1., njihovim koristima za korisnike i vlasnike internetskih stranica te o mogućnostima ulaganja pritužbi u slučajevima neispunjavanja zahtjeva ove Direktive, kako je utvrđeno člankom 7.a. [Am. 53]

2.c Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi promicale upotrebu autorskih alata koji podržavaju postizanje ciljeva ove Direktive. [Am. 54]

3. Države članice podupiru odgovarajuće mehanizme za savjetovanje o lakšem pristupu internetu s relevantnim dionicima **i organizacijama koje predstavljaju interese osoba s invaliditetom i starijih osoba** te objavljuju vijesti o razvoju politike o lakšem pristupu internetu uz iskustva i zaključke iz provedbe zahtjeva za **lakši pristup internetu.** [Am. 55]

4. Države članice surađuju, uz potporu Komisije, **na nacionalnoj razini i na razini Unije s relevantnim socijalnim partnerima,** ~~na razini Unije~~ dionicima iz industrije i civilnog društva kako bi u svrhu ~~godišnjeg~~ **redovnog** izvještavanja iz članka 7.**b.** ispitali tržišni i tehnološki razvoj i napredak u vezi s **lakšim pristupim internetu** te razmijenili najbolje prakse. [Am. 56]

4.a Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da relevantni socijalni partneri sudjeluju u razvoju i primjeni programa osposobljavanja i sustava za podizanje svijesti, navedenim u stavcima 2.a i 2.b. [Am. 57]

Članak 7.

Praćenje i izvještavanje [Am. 58]

1. Države članice neprekidno prate ispunjavaju li dotične internetske stranice zahtjeve za lakši pristup internetu koristeći metodologiju iz stavka 4.

Srijeda, 26. veljače 2014.

1.a Komisija određuje skupinu stručnjaka koji će se, na poziv Komisije, sastajati barem svake dvije godine kako bi raspravili rezultate praćenja, razmijenili najbolje prakse u pogledu provedbe ove Direktive i procijenili potrebu za dodatnim specifikacijama zahtjeva povezanih s lakšim pristupom internetu kako je određeno u članku 3. stavku 1. Ta se skupina stručnjaka sastoji od stručnjaka iz državnog i privatnog sektora, uključujući relevantne dionike, starije osobe, osobe s invaliditetom i organizacije koje ih predstavljaju. [Am. 59]

~~2. Države članice svake godine izvještavaju o rezultatu praćenja koje se provodi u skladu sa stavkom 4. uključujući podatke za mjerenje i, kada je to potrebno, popis internetskih stranica iz članka 1. stavka 3. [Am. 60]~~

~~3. To izvješće obuhvaća i postupke provedene u skladu s člankom 6. [Am. 61]~~

4. Komisija provedbenim aktima ~~određuje~~ određuje metodologiju za praćenje usklađenosti dotičnih internetskih stranica sa zahtjevima za **lakši pristup internetu** iz članka 3. **stavka 1. Ta je metodologija transparentna, prenosiva i treba se moći usporediti i reproducirati te treba biti izrađena uz savjetovanje s relevantnim dionicima iz industrije i civilnog društva, posebno s predstavnicima organizacija za osobe s invaliditetom.** Ti provedbeni akti usvajaju se u skladu s postupkom ispitivanja navedenim u članku 9. stavku 3. **Prva se metodologija donosi do ... (*)**. Metodologija se objavljuje u Službenom listu Europske unije. [Am. 62]

5. Metodologija iz stavka 4. uključuje:

(a) učestalost praćenja i prikupljanje uzoraka s dotičnih internetskih stranica koje će se pratiti; te

(b) opis na koji se način na razini internetske stranice dokazuje pridržavanje zahtjeva za lakši pristup internetu iz članka 3. stavka 1., pri čemu, kada je to moguće, treba navesti relevantan opis usklađenih normi ili njihovo odsustvo prema europskim ili međunarodnim normama iz članka 4. odnosno 5.;

(ba) istraživačku metodologiju koja objedinjuje stručne analize i iskustvo korisnika, uključujući korisnike s invaliditetom. [Am. 63]

~~6. Komisija provedbenim aktima određuje način na koji države članice podnose izvješće Komisiji. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 9. stavka 2. [Am. 64]~~

Članak 7.a

Provedbeno tijelo

1. Države članice imenuju nadležno tijelo (provedbeno tijelo) odgovorno za provedbu usklađenosti dotičnih internetskih stranica sa zahtjevima za lakši pristup internetu utvrđenim u članku 3. stavku 1. Države članice osiguravaju da, do mjere u kojoj je to moguće, provedbeno tijelo blisko surađuje s relevantnim dionicima, uključujući starije osobe, osobe s invaliditetom i organizacije koje ih predstavljaju.

2. Države članice osiguravaju da provedbeno tijelo ima potrebne ljudske i financijske resurse kako bi ispunio sljedeće zadatke:

(a) praćenje usklađenosti dotičnih internetskih stranica sa zahtjevima za lakši pristup internetu, kako je utvrđeno u članku 7.

(b) utvrđivanje mehanizma pritužbi kako bi se omogućilo fizičkim i pravnim osobama da obavijeste o svakom neispunjavanju zahtjeva za lakši pristup internetu dotični internetskih stranica; i

(c) analiziranje uloženi pritužbi.

(*) Godinu dana nakon stupanja na snagu ove Direktive

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. *Države članice mogu izvršnom tijelu dodijeliti odgovornost za provedbu dodatnih mjera kako je utvrđeno u članku 6.*
4. *Države članice obavještavaju Komisiju o imenovanom izvršnom tijelu do ... [Am. 65] (*)*

Članak 7.b Izvještavanje

1. *Države članice svake dvije godine izvještavaju Komisiju o rezultatu praćenja koje se provodi u skladu s člankom 7. uključujući podatke za mjerenje i, kada je to potrebno, popis internetskih stranica iz članka 1. stavka 3.*
2. *To izvješće također sadrži mjere donesene u skladu s člankom 6., uključujući moguće opće zaključke koje su donijela relevantna izvršna tijela na temelju praćenja.*
3. *Izvješće se objavljuje u lako dostupnom formatu.*
4. *Komisija provedbenim aktima određuje način na koji države članice podnose izvješće Komisiji. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom savjetovanja iz članka 9. stavka 2. [Am. 66]*

Članak 7.c Izmjena Priloga I.a

Kako bi se uzeo u obzir tehnološki napredak, Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 8. kako bi se izmijenio Prilog I.a. [Am. 67]

Članak 7.d Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama primjenjivima na povrede nacionalnih odredaba koje su donesene na temelju ove Direktive i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se sankcije primjenjuju. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.

Države članice dostavljaju te propise Komisiji najkasnije do (**) XXXX te bez odlaganja obavješćuju o svim naknadnim izmjenama koje se na njih odnose. [Am. 74]

Članak 8. Delegiranje ovlasti

1. *Komisiji se dodjeljuju ovlasti za donošenje delegiranih akata podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.*
2. *Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 3. stavka 3., članka 5. stavka 2. i članka 7.c dodjeljuje se Komisiji na neograničeno razdoblje od ... (***)*
3. *Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati prenošenje ovlasti iz članka 3. stavka 3., članka 5. stavka 2. i članka 7.c. Odlukom o opozivu prestaje vrijediti delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Odluka proizvodi učinke sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije ili kasnijeg datuma navedenog u odluci. Odluka ne utječe na pravovaljanost delegiranih akata koji su već stupili na snagu.*

(*) *Datum prijenosa ove Direktive.*

(**) *Šest mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Direktive.*

(***) *Datum stupanja na snagu ove Direktive.*

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Čim Komisija donese delegirani akt, ona ga istovremeno dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 3. stavkom 3., člankom 5. stavkom 2. i člankom 7c. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće ne izraze nikakve primjedbe u roku dva mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako prije isteka navedenog roka Europski parlament i Vijeće obavijeste Komisiju da nemaju primjedaba. To se razdoblje produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 9.

Odbor

1. Komisiji u radu pomaže odbor. Taj odbor smatra se odborom u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 10.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 30. lipnja 2014. Države članice Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera Komisiji. Kad države članice donesu navedene mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju UPUTU na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

1.a Države članice primjenjuju mjere iz članka 3. stavka 1. za sve nove sadržaje dotičnih internetskih stranica do (*), a za postojeći sadržaj dotičnih internetskih stranica do (**). [Am. 75]

1.b Rokovi za primjenu utvrđeni u stavku 1.a produžavaju se za dvije godine u pogledu zahtjeva za lakši pristup internetu koji se odnosi na audio sadržaj koji se emitira uživo. [Am. 70]

2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 11.

Preispitivanje

Na temelju izvješća država članica iz članka 7.b, Komisija provodi reviziju primjene ove direktive, posebno njezinog Priloga I.a, u roku od ... (***) te rezultate revizije objavljuje. [Am. 71]

Članak 12.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

(*) Godinu dana od datuma stupanja na snagu ove Direktive.

(**) Tri godine od stupanja na snagu ove Direktive.

(***) Dvije godine od datuma stupanja na snagu ove Direktive

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 13.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u...

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG**~~Vrste internetskih stranica tijela javnog sektora~~**

~~(kako se navodi u članku 1. stavku 2.)~~

- ~~(1) Porez na dobit: prijava, obavijest o procjeni~~
- ~~(2) Traženje posla u uredima za zapošljavanje~~
- ~~(3) Naknade socijalnog osiguranja: naknada za nezaposlene, dječji doplatak, zdravstveni troškovi (povrat troškova ili izravno plaćanje), studentske stipendije.~~
- ~~(4) Osobni dokumenti: putovnice ili vozačke dozvole~~
- ~~(5) Registracija automobila~~
- ~~(6) Zahtjev za građevinsku dozvolu~~
- ~~(7) Izjava policiji, npr. u slučaju krađe~~
- ~~(8) Javne knjižnice, npr. katalozi i alati za pretraživanje~~
- ~~(9) Zahtjevi i izdavanje rodnog ili vjenčanog lista~~
- ~~(10) Upis u visokoškolsku ustanovu ili na sveučilište~~
- ~~(11) Obavijest o promjeni adrese stanovanja~~
- ~~(12) Usluge u vezi sa zdravstvom: interaktivni savjeti o dostupnosti usluga, internetske usluge za pacijente, termini. [Am. 72]~~

Prilog Ia

Vrsta javnih zadataka iz točke (b) članka 1. stavka 2.

- (1) Mrežne usluge: plin, grijanje, električna energija, opskrba vodom; poštanske usluge; mreže i usluge elektroničke komunikacije;**
- (2) Usluge povezane s prometom;**
- (3) Osnovne bankarske usluge i usluge osiguranja (uključujući barem sljedeće: osnovni račun za plaćanje, osiguranje dijelova kućanstva i zgrade, životno osiguranje ili zdravstveno osiguranje);**
- (4) Osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visokoškolsko obrazovanje te obrazovanje odraslih.**
- (5) Obavezni i dodatni programi socijalne zaštite koji pokrivaju osnovne životne rizike (uključujući barem one povezane sa zdravljem, starenjem, nesrećama na radu, nezaposlenosti, mirovinom ili invaliditetom);**
- (6) Usluge povezane sa zdravstvom;**
- (7) Usluge skrbi za djecu;**
- (8) Druge nužne usluge koje se pružaju izravno javnosti kako bi se olakšala uključenost u društvo ili jamčila osnovna prava;**
- (9) Kulturne aktivnosti i turističke informacije.**

[Am. 73]

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0159

Zajednički europski zakon o prodaji robe ***I

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe (COM(2011)0635 – C7-0329/2011 – 2011/0284(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/64)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2011)0635),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0329/2011),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir obrazložena mišljenja podnesena u okviru protokola br. 2 o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, koja su podnijeli belgijski Senat, njemački Bundestag, austrijsko Savezno vijeće i Dom lordova Ujedinjene Kraljevine i kojima se izjavljuje da nacrt zakonodavnog akta nije u skladu s načelom supsidijarnosti,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 29. ožujka 2012. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja i mišljenja Odbora za unutarnje tržište i zaštitu potrošača i Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku (A7-0301/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta prosljedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2011)0284

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno na prvom čitanju 26. veljače 2014. s ciljem usvajanja Uredbe (EU) br. .../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a osobito njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

⁽¹⁾ SL C 181, 21.6.2012., str. 75.

Srijeda, 26. veljače 2014.

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom⁽²⁾,

Budući da:

- (1) Još uvijek postoji veliki broj uskih grla u prekograničnim gospodarskim aktivnostima koja sprečavaju unutarnje tržište u iskorištavanju njegova puna potencijala za rast i otvaranje novih radnih mjesta. Trenutno se samo jedan od deset trgovaca u Uniji bavi izvozom robe unutar područja Unije, a većina tih trgovaca izvozi robu samo u mali broj država članica. U nizu prepreka prekograničnoj trgovini, uključujući propise o porezu, administrativne zahtjeve, poteškoće u isporuci, jezik i kulturu, trgovci smatraju da su poteškoće u poznavanju odredaba stranog ugovornog prava jedna od najvećih prepreka transakcijama između poslovnih subjekata i potrošača te transakcijama među poslovnim subjektima. Takva situacija također nije povoljna za potrošače zbog ograničenog pristupa robi. Razna nacionalna ugovorna prava stoga ograničavaju primjenu temeljnih sloboda, poput slobode opskrbe robom i pružanja usluga, te predstavljaju prepreku u funkcioniranju i stalnom razvoju unutarnjeg tržišta. Nacionalna ugovorna prava također ograničavaju tržišno natjecanje, pogotovo na tržištima manjih država članica.
- (2) Ugovori su nužno pravno sredstvo u svakoj gospodarskoj transakciji. Međutim, zbog potrebe trgovaca da prepoznaju ili pregovaraju o mjerodavnom pravu, da doznaju više o odredbama stranih mjerodavnih prava, što često uključuje i potrebu za prijevodom, da zatraže pravne savjete ili se sami upoznaju sa zahtjevima tih zakona te da prilagode svoje ugovore raznim nacionalnim zakonima koji se mogu primjenjivati u slučaju prekograničnih poslovnih aktivnosti, prekogranična trgovina postaje kompleksnija i skuplja u usporedbi s domaćom trgovinom. Prepreke vezane uz ugovorno pravo stoga su glavni čimbenik koji odvraća znatan broj trgovaca orijentiranih izvozu od prekogranične trgovine ili širenja poslovanja u više država članica. Odvrćući učinak tih prepreka posebno je jak u slučaju malih i srednjih poduzeća jer su za njih troškovi plasiranja na više stranih tržišta često iznimno visoki u odnosu na njihov promet. Stoga trgovci nemaju mogućnost uštede troškova koju bi imali kada bi bilo moguće na tržište plasirati robu i usluge na temelju jedinstvenog ugovornog prava koje se primjenjuje za sve njihove prekogranične transakcije te, vezano uz mogućnosti na internetskoj mreži, kada bi postojala jedinstvena internetska stranica.
- (3) Znatni transakcijski troškovi vezani uz ugovorno pravo i pravne prepreke prouzročene razlikama u obvezujućim nacionalnim pravilima o zaštiti potrošača izravno utječu na funkcioniranje unutarnjeg tržišta po pitanju transakcija između poslovnih subjekata i potrošača. U skladu s člankom 6. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća⁽³⁾ kad god trgovac usmjeri svoju djelatnost na potrošače iz druge države članice, primjenjuju se odredbe o zaštiti potrošača države članice u kojoj potrošači imaju boravište koje pružaju višu razinu zaštite te od kojih se ne smije sporazumno odstupati na temelju tog prava, čak i ako su stranke odabrale drugo mjerodavno pravo. Stoga trgovci najprije moraju utvrditi pruža li zakon o zaštiti potrošača veću zaštitu te se pobrinuti da je njihov ugovor u skladu sa zahtjevima tog zakona. Uz navedeno, u elektroničkoj trgovini prilagodbe internetskih stranica koje moraju biti u skladu s obvezujućim zahtjevima mjerodavnih stranih potrošačkih ugovornih prava generiraju dodatne troškove. Postojeća usklađenost potrošačkog prava na razini Unije dovela je do određenog ujednačenja u nekim područjima. Međutim, razlike u zakonima država članica još uvijek su znatne; postojeća usklađenost daje državama članicama široke mogućnosti po pitanju poštovanja zakonodavstva Unije te po pitanju određivanja razine zaštite potrošača.

⁽¹⁾ SL C 181, 21.6.2012., str. 75.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. veljače 2014.

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (SL L 177, 4.7.2008., str. 6.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (4) Prepreke vezane uz ugovorno pravo koje sprečavaju trgovce da u potpunosti iskoriste potencijal unutarnjeg tržišta također štete potrošačima. Manja zastupljenost prekogranične trgovine podrazumijeva manju količinu uvoza i manje tržišnog natjecanja. Potrošači mogu biti u nepovoljnom položaju zbog ograničena izbora robe po većim cijenama jer sve manje stranih trgovaca nudi svoje proizvode i usluge potrošačima izravnim putem, a i neizravno zbog ograničene prekogranične trgovine među poslovnim subjektima na veleprodajnoj razini. Iako bi prekogranična kupovina mogla dovesti do znatne gospodarske dobrobiti poput veće i bolje ponude, mnogi potrošači nisu skloni prekograničnoj kupovini jer nisu sigurni koja su njihova prava. Neke od glavnih nedoumica potrošača vezane su uz ugovorno pravo. Na primjer, potrošači nisu sigurni jesu li u dovoljnoj mjeri zaštićeni u slučaju kupnje neispravnih proizvoda. Stoga je znatan broj potrošača skloniji kupovini u vlastitoj zemlji, čak ako to podrazumijeva manji izbor ili veće cijene.
- (5) Uz to, potrošači koji žele iskoristiti pogodnost razlike u cijenama među državama članicama kupovanjem proizvoda od trgovca iz druge države članice često to ne mogu učiniti zbog toga što trgovac odbija prodati proizvod. Iako je elektronička trgovina uvelike olakšala potragu za ponudom, kao i uspoređivanje cijena i ostalih uvjeta bez obzira na mjesto poslovnog nastana trgovca, trgovci koji ne žele sudjelovati u prekograničnim transakcijama vrlo često odbijaju narudžbe inozemnih potrošača.
- (6) Razlike u nacionalnim ugovornim zakonima stoga predstavljaju prepreke koje sprečavaju potrošače i trgovce u iskorištavanju pogodnosti unutarnjeg tržišta. Te bi se prepreke, prouzročene ugovornim pravom, znatno smanjile ako bi se ugovori temeljili na jedinstvenom skupu propisa u području ugovornog prava bez obzira na države iz kojih ugovorne stranke potječu. Ti bi propisi u području ugovornog prava trebali obuhvaćati sve faze ugovora te tako obuhvaćati i najvažnije elemente pri sklapanju ugovora. Također bi njima trebalo obuhvatiti u potpunosti usklađene odredbe o zaštiti potrošača.
- (7) Razlike između nacionalnih ugovornih prava i njihov učinak na prekograničnu trgovinu također ograničavaju tržišno natjecanje. Mala zastupljenost prekogranične trgovine podrazumijeva slabije tržišno natjecanje, a time su i trgovci manje motivirani da postanu inovativniji te poboljšaju kvalitetu svojih proizvoda ili smanje cijene. Pogotovo u manjim državama članicama s ograničenim brojem domaćih konkurenata nesklonost stranih trgovaca da plasiraju svoje proizvode na ta tržišta zbog visokih troškova i složenosti može ograničiti tržišno natjecanje, a time značajno utjecati na izbor i cijene dostupnih proizvoda. Uz to, prepreke prekograničnoj trgovini mogu ugroziti tržišno natjecanje između srednjih i malih poduzeća i većih trgovačkih društava. Zbog znatnih transakcijskih troškova u odnosu na promet, mala i srednja poduzeća više će se susprezati od ulaska na strano tržište u odnosu na veće konkurente.
- (8) **Prepreke povezane s ugovornim pravom sprečavaju potrošače i trgovce da u potpunosti iskoriste potencijal unutarnjeg tržišta i posebno su relevantne u području prodaje na daljinu, koja bi trebala biti jedan od opipljivih rezultata unutarnjeg tržišta. Osobito digitalna dimenzija unutarnjeg tržišta postaje od životne važnosti i za potrošače i trgovce budući da potrošači sve češće kupovinu obavljaju preko interneta, a sve veći broj trgovaca prodaje na internetu. S obzirom na to da se sredstva komunikacijske i informacijske tehnologije stalno razvijaju i postaju sve dostupnijima, potencijal rasta prodaje na internetu vrlo je velik. U tom kontekstu, i kako bi se nadišle te takve prepreke povezane s ugovornim pravom, ugovorne stranke trebale bi imati mogućnost složiti se da bi im se njihovi ugovori koje sklope na daljinu, a posebno na internetu, trebali temeljiti na jedinstvenom skupu propisa s područja ugovornog prava s istim značenjem i tumačenjem u svim državama članicama, Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe. Taj Zajednički europski zakon o prodaji robe trebao bi predstavljati dodatnu mogućnost za prodaju na daljinu, a posebno prodaju na internetu, kojom se proširuje izbor dostupan ugovornim strankama, a koja se može koristiti uvijek kada sve stranke smatraju da bi trebala biti od pomoći kako bi se olakšala prekogranična trgovina i smanjili transakcijski i situacijski troškovi te uklonile ostale prepreke prekograničnoj trgovini povezane s ugovornim pravom. Taj zakon trebao bi postati temeljem ugovornog odnosa samo ako se ugovorne stranke zajednički odluče za njegovu primjenu. [Am. 1]**
- (9) Ovom Uredbom uspostavlja se Zajednički europski zakon o prodaji robe **za ugovore na daljinu, a posebno za ugovore o prodaji preko interneta**. Njime se ~~usklađuju~~ **približavaju** ugovorna prava država članica na način da se ne uvode izmjene u ~~postojeće~~ **privirežim** nacionalnog ugovornog prava, već na način da se ~~u okviru nacionalnog prava~~ **svake države članice** stvori još jedan režim ugovornog prava za ugovore u okviru toga prava. Taj **izravno primjenjiv**

Srijeda, 26. veljače 2014.

drugi režim **trebao bi biti sastavni dio pravnog poretka mjerodavnog na teritoriju države članice. U mjeri u kojoj njegovo područje primjene to dopušta i u kojoj su se stranke valjano sporazumjele o njegovu korištenju, Zajednički europski zakon o prodaji robe trebao bi se primjenjivati umjesto prvog nacionalnog režima ugovornog prava unutar tog pravnog poretka. On bi trebao biti jednak u čitavoj Uniji te postojati zajedno s već postojećim propisima u okviru nacionalnog ugovornog prava. Zajednički europski zakon o prodaji robe trebao bi se primjenjivati dobrovoljno za prekogranične ugovore, uz prethodan izričit sporazum ugovornih stranaka. [Am. 2]**

- (10) Sporazum o korištenju Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe trebao bi predstavljati mogućnost koja se primjenjuje u okviru odgovarajućeg nacionalnog ~~zakona~~ **pravnog poretka** koji se ~~primjenjuje~~ **je utvrđen kao mjerodavno pravo** u skladu s Uredbom (EZ) br. 593/2008 ili, u slučaju obveze informiranja koja prethodi sklapanju ugovora, u skladu s Uredbom (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ili u skladu s ostalim relevantnim kolizijskim pravilima. Sporazum o korištenju Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe **rezultat je odabira između dvaju različitih režima unutar istoga nacionalnog pravnog poretka. Taj odabir stoga** ne predstavlja niti bi ga trebalo miješati sa ~~bi trebao dovesti~~ **odabirom između dvaju nacionalnih pravnih poredaka**, i ne bi ga se trebalo **tako** shvaćati kao odabir mjerodavnog prava, u smislu kolizijskih pravila te ih ne bi trebao dovesti u pitanje. Ova Uredba stoga ne utječe na ~~nijedna~~ postojeća kolizijska pravila **kao što su ona obuhvaćena Uredbom (EZ) br. 593/2008. [Am. 3]**
- (11) Zajednički europski zakon o prodaji robe trebao bi obuhvaćati ~~čitav~~ **sveobuhvatan skup jedinstvenih potpuno usklađenih** obvezujućih pravila o zaštiti potrošača. U skladu s člankom 114. stavkom 3. Ugovora, tim bi se pravilima trebala zajamčiti visoka razina zaštite potrošača s ciljem jačanja povjerenja potrošača u Zajednički europski zakon o prodaji robe te tako potaknuti potrošače da na temelju toga sklapaju prekogranične ugovore. Pravilima je potrebno održati ili poboljšati razinu zaštite koju potrošači imaju u okviru potrošačkog prava Unije. **Nadalje, usvajanje ove Uredbe ne bi smjelo biti prepreka za reviziju Direktive o pravima potrošača, a s ciljem osiguravanja potpune usklađenosti prava potrošača na visokoj razini u državama članicama. [Am. 4]**
- (11.a) **Definicijom potrošača trebalo bi obuhvatiti fizičke osobe koje djeluju izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. Međutim, u slučaju ugovora s dvojnog svrhom, kad je ugovor sklopljen djelomično u svrhu koja je i u okviru i djelomično izvan okvira trgovačke djelatnosti koju osoba obavlja pa je svrha trgovačke djelatnosti time ograničena te u cjelokupnom kontekstu ugovora nije prevladavajuća, tu bi osobu također trebalo smatrati potrošačem. Kako bi se utvrdilo djeluje li fizička osoba u potpunosti ili djelomično u svrhe koje su dio njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, uzima se u obzir način na koji se osoba o kojoj je riječ ponaša prema ugovornoj stranci. [Am. 5]**
- (12) **Kada se postigne valjan sporazum o primjeni Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, primjenjuje se isključivo Zajednički europski zakon o prodaji robe za sva pitanja koja su tim zakonom obuhvaćena.** Budući da Zajednički europski zakon o prodaji robe sadrži ~~čitav~~ **sveobuhvatan skup jedinstvenih potpuno usklađenih** obvezujućih pravila o zaštiti potrošača, u tom području neće postojati razlike u zakonima država članica ako ugovorne stranke odluče koristiti Zajednički europski zakon o prodaji robe. Stoga članak 6. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 593/2008, temeljen na postojanju različitih razina zaštite potrošača u državama članicama, nema praktičnu ~~važnost~~ **relevantnost** za pitanja obuhvaćena Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe **budući da bi predstavljao usporedbu obvezujućih odredbi dva identična režima drugog ugovornog prava. [Am. 6]**
- (13) Primjena Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe trebala bi biti dostupna u slučaju prekograničnih ugovora jer upravo u tom kontekstu razlike među nacionalnim zakonima uzrokuju složenost i stvaranje dodatnih troškova te odvrću ugovorne stranke od ulaska u ugovorne odnose, **a prodaja na daljinu, posebno preko interneta, ima velik potencijal.** Prekogranična narav ugovora trebala bi se utvrditi na temelju uobičajena boravišta ugovornih stanki u ugovorima među poslovnim subjektima. U slučaju ugovora između poslovnih subjekata i potrošača prekogranično poslovanje utvrđuje se ako se opća adresa koju je potrošač naznačio, adresa za isporuku proizvoda ili adresa za ispostavu računa koju je naznačio potrošač nalaze u državi članici, ali ne u državi u kojoj trgovac ima svoje uobičajeno boravište. **[Am. 7]**

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze (SL L 199, 31.7.2007., str. 40).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (14) Primjena Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe ne bi trebala biti ograničena na slučajeve prekograničnog poslovanja isključivo među državama članicama, već bi takva primjena također trebala biti dostupna kako bi se potakla trgovina između država članica i trećih zemalja. U slučaju potrošača iz trećih zemalja, sporazum o primjeni Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, što bi za njih podrazumijevalo primjenu stranoga prava, podložan je mjerodavnim kolizijskim pravilima.
- (15) Trgovcima koji sudjeluju isključivo u domaćoj trgovini, kao i onima koji sudjeluju u prekograničnim trgovinskim transakcijama, također može biti korisno korištenje jedinstvenog ugovora za sve njihove transakcije. Stoga bi države članice trebale biti u mogućnosti same odlučiti hoće li ugovornim strankama na isključivo nacionalnoj razini staviti na raspolaganje primjenu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe.
- (16) Zajednički europski zakon o prodaji robe trebao bi biti dostupan posebno u slučaju prodaje pokretnina, uključujući izradu ili proizvodnju takve robe, jer je to u ekonomskom smislu najvažnija vrsta ugovora koja može predstavljati poseban potencijal za rast prekogranične trgovine, pogotovo elektroničke trgovine.
- (17) Kako bi odražavao rastuću važnost digitalnog gospodarstva, Zajednički europski zakon o prodaji robe također bi trebao obuhvaćati ugovore vezane uz isporuku digitalnog sadržaja. Prijenos digitalnog sadržaja u svrhu pohrane, obrade ili pristupa i stalnog korištenja, poput preuzimanja glazbe, ubrzano raste te predstavlja veliki potencijal za daljnji rast, no još uvijek ga prati znatan stupanj pravne različitosti i nesigurnosti. Zajednički europski zakon o prodaji robe stoga bi trebao obuhvaćati isporuku digitalnog sadržaja bez obzira na to nalazi li se taj sadržaj na materijalnom nosaču podataka ili ne.
- (17.a) *Računalstvo u oblaku brzo se razvija i ima velik potencijal za rast. Zajednički europski zakon o prodaji robe osigurava usklađen skup zakona primjeren isporuci na daljinu, osobito preko interneta, digitalnog sadržaja i s njim povezanih usluga. Primjena tih pravila trebala bi biti moguća i kad se digitalni sadržaj ili s njime povezane usluge pružaju korištenjem oblaka, posebno kad se digitalni sadržaj može preuzeti s oblaka prodavatelja ili privremeno pohraniti u oblaku pružatelja. [Am. 8]*
- (18) Digitalni sadržaj često nije na prodaju, već se nudi u kombinaciji s posebno plaćenom robom ili uslugama koje uključuju nematerijalne svrhe, poput davanja pristupa osobnim podacima ili se nudi besplatno u kontekstu marketinške strategije koja se temelji na pretpostavci da će potrošač kasnije kupiti dodatne ili naprednije proizvode digitalnog sadržaja. U pogledu te specifične strukture tržišta te uzimajući u obzir činjenicu da neispravnosti isporučenog digitalnog sadržaja mogu naštetiti gospodarskim interesima potrošača bez obzira na uvjete pod kojima je taj sadržaj isporučen, dostupnost Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe ne bi trebala ovisiti o tome plaća li se taj specifičan digitalni sadržaj. *Međutim, u tim bi slučajevima pravni lijek kupca trebao biti ograničen na naknadu štete. S druge strane, kupac bi trebao imati mogućnost korištenja niza pravnih lijekova, osim sniženja cijene, čak i kad nije dužan platiti za isporuku digitalnog sadržaja pod uvjetom da je njegova protuusluga poput davanja osobnih podataka ili neka druga korist koja za isporučitelja ima komercijalnu vrijednost jednakovrijedna plaćanju cijene s obzirom na to da se u tim slučajevima digitalni sadržaj ne daje besplatno. [Am. 9]*
- (19) S ciljem povećanja dodane vrijednosti Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe taj zakon također treba obuhvaćati određene usluge koje pruža prodavatelj, a koje su izravno i blisko povezane s određenom robom ili digitalnim sadržajem isporučenim na temelju Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe i koje se često istovremeno kombiniraju u istom ili povezanom ugovoru. Te usluge najčešće su usluge popravka, održavanja ili ugradnje robe ili digitalnoga sadržaja *ili privremene pohrane digitalnog sadržaja u oblaku pružatelja. [Am. 10]*
- (19.a) *Zajednički europski zakon o prodaji robe može se rabiti i za ugovor povezan s drugim ugovorom između istih strana koji nije kupoprodajni ugovor, ugovor o isporuci digitalnog sadržaja ili o povezanim uslugama. Povezani ugovor podliježe predmetnom nacionalnom pravu koje je mjerodavno na temelju relevantnih pravila međunarodnog privatnog prava. Zajednički europski zakon o prodaji robe može se koristiti i za ugovore koji uključuju bilo koji drugi element osim prodaje robe, isporuke digitalnog sadržaja ili osiguravanja s njom povezanih usluga ugovora, pod uvjetom da su ti elementi djeljivi i da se njihova cijena može prikazati jedinično. [Am. 11]*

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (20) Zajednički europski zakon o prodaji robe ne bi smio obuhvaćati bilo kakve povezane ugovore kojima kupac kupuje robu ili mu je pružena usluga od treće osobe. To ne bi bilo prihvatljivo jer treća osoba nije sudjelovala u dogovoru ugovornih stranaka o korištenju pravila Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe. Povezani ugovor s trećom osobom treba biti uređen određenim nacionalnim pravom koje je mjerodavno u skladu s uredbama (EZ) br. 593/2008 i (EZ) br. 864/2007 ili ostalim relevantnim kolizijskim pravilima.
- (21) Kako bi se ciljano i razmjerno pristupilo rješavanju postojećih problema vezanih uz unutarnje tržište i tržišno natjecanje, osobni doseg Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe trebao bi biti usmjeren na strane koje su trenutno odvracene od inozemna poslovanja zbog nepodudarnosti nacionalnih ugovornih prava što je prouzročilo znatan negativan utjecaj na prekograničnu trgovinu. Stoga bi taj zakon trebao obuhvaćati sve transakcije između poslovnih subjekata i potrošača te ugovore među trgovcima od kojih je barem jedna od ugovornih stranaka malo ili srednje poduzeće, u skladu s Preporukom Komisije 2003/361/EZ ⁽¹⁾. Međutim, time ne bi trebalo dovoditi u pitanje mogućnost država članica da donesu zakone kojima bi omogućili primjenu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe i za ugovore među trgovcima od kojih nijedan nije mali ili srednji poduzetnik. U svakom slučaju, u transakcijama među poslovnim subjektima trgovci imaju punu slobodu sklapanja ugovora te ih se potiče da pri sastavljanju ugovornih uvjeta koriste Zajednički europski zakon o prodaji robe.
- (22) Sporazum ugovornih stranaka **o korištenju Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe** neophodan je za primjenu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe. Taj sporazum podliježe strogim zahtjevima u slučaju transakcija između poslovnih subjekata i potrošača. Budući da u praksi najčešće trgovac predlaže primjenu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, potrošači moraju u potpunosti biti upoznati s činjenicom da pristaju na primjenu pravila različitih od pravila postojećih nacionalnih zakona u njihovim državama. Stoga je pristanak potrošača na upotrebu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe prihvatljiv samo u obliku izričite izjave odvojene od izjave o pristanku na sklapanje ugovora. Stoga ne bi trebalo biti moguće u ugovoru koji se sklapa kao uvjet navesti primjenu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, a primjena tog zakona pogotovo ne bi smjela biti dijelom standardnih uvjeta ugovora trgovca. Trgovac bi trebao potrošaču dostaviti potvrdu sporazuma o primjeni Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe pohranjenu na trajnom nosaču podataka. [Am. 12]
- (23) Pristanak potrošača na primjenu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe treba, osim svjesnog izbora, biti i informirani izbor. Stoga obveza trgovca ne bi trebala biti samo usmjeravanje potrošačeve pažnje na svrhu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, već bi trgovac također trebao obavijestiti potrošača o naravi tog zakona i njegovim glavnim obilježjima. Kako bi se trgovcima olakšao taj zadatak te izbjeglo nepotrebno administrativno opterećenje, a osigurala usklađenost u razini i kvaliteti informacija prenesenih potrošačima, trgovci bi trebali dati na uvid potrošačima standardnu informacijsku obavijest predviđenu ovom Uredbom koja je ujedno prevedena na sve službene jezike Unije. Ako informacijsku obavijest nije moguće dostaviti potrošaču, na primjer u slučaju telefonskoga poziva ili u slučaju da trgovac nije potrošaču dostavio informacijsku obavijest, pristanak na upotrebu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe ne bi trebao biti obvezujući za potrošača dok potrošač ne primi informacijsku obavijest i potvrdu sporazuma te ako nakon toga ne izrazi svoj pristanak.
- (23.a) **Ako sporazum strana za primjenu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe nije valjan ili ako uvjeti za dostavljanje standardne informacijske obavijesti nisu ispunjeni, na pitanja je li sporazum sklopljen i pod kojim uvjetima trebalo bi odgovoriti u skladu s relevantnim nacionalnim pravom koje je mjerodavno na temelju relevantnih pravila međunarodnog privatnog prava.** [Am. 13]
- (24) Kako bi se spriječila selektivna primjena određenih dijelova Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, čime bi se poremetila ravnoteža između prava i obveza ugovornih stranaka te što bi imalo nepovoljan utjecaj na razinu zaštite potrošača, pristanak na upotrebu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe podrazumijeva primjenu tog zakona u njegovoj cijelosti, a ne samo primjenu njegovih određenih dijelova.
- (25) U slučaju ugovora za koje se inače primjenjuje Konvencija Ujedinjenih naroda o ugovorima o međunarodnoj prodaji robe pristanak na primjenu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe podrazumijeva pristanak ugovornih stranaka na odricanje od primjene te Konvencije.

⁽¹⁾ Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikro, malih ili srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (26) Odredbe Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe trebale bi obuhvaćati pitanja ugovornog prava koja su od praktične važnosti tijekom svih faza vrsta ugovora u materijalnom i osobnom području upotrebe, a pogotovo za vrste ugovora potpisanih preko interneta. Osim prava i obveza ugovornih stranaka te pravnih lijekova u slučaju neispunjenja ugovornih obveza, u Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe trebale bi stoga biti propisane obveze informiranja koje prethode potpisivanju ugovora, potpisivanje ugovora, uključujući formalne zahtjeve, pravo na odustajanje od ugovora i učinci takvog odustajanja, poništenje ugovora zbog greške, prijevare, prijetnji ili nepoštenog iskorištavanja te učinci takvog poništenja, tumačenje, sadržaj i učinci ugovora, procjena i posljedice nepoštenih uvjeta ugovora, naknada štete nakon poništenja i raskida ugovora te zastara i prekluzija prava. Zakonom bi trebale biti predviđene kazne koje se primjenjuju u slučaju kršenja svih obveza i dužnosti koje proizlaze iz primjene tog zakona.
- (27) Za sva pitanja vezana uz ugovore te pitanja koja nisu vezana uz ugovore, a koja nisu obuhvaćena Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe, primjenjuju se postojeće odredbe nacionalnog prava izvan Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe koje se primjenjuje u skladu s uredbama (EZ) br. 593/2008 i (EZ) br. 864/2007 ili ostala relevantna kolizijska pravila. Ta pitanja uključuju pravnu osobnost, ništavnost ugovora zbog nedostatka kapaciteta, nezakonitosti ili nemoralnosti, **osim ako ta nezakonitost ili nemoralnost nisu obuhvaćene Zajedničkim europskim pravom o prodaji robe**, određivanje jezika na kojem je ugovor sastavljen, pitanja nediskriminacije, zastupanja, veći broj dužnika i vjerovnika, promjenu ugovornih stranaka, uključujući ustupanje prava, prijeboj i spajanje, imovinsko pravo, uključujući prijenos vlasništva, pravo intelektualnoga vlasništva, i deliktno pravo. ~~Nadalje, i pitanje mogu li se istovremeni ugovorni ili izvanugovorni odštetni zahtjevi obrađivati zajedno nije obuhvaćeno Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe. U interesu jasnoće i pravne sigurnosti, Zajednički europski zakon o prodaji robe trebao bi se neupitno odnositi na pitanja koja jesu i koja nisu njime obuhvaćena.~~ [Am. 14]
- (27.a) **Nepoštena poslovna praksa na koju upućuje Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ bila bi obuhvaćena Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe utoliko ukoliko se preklapa s propisima s područja ugovornog prava, uključujući osobito one o nepoštenoj poslovnoj praksi koja može dovesti do poništenja ugovora zbog greške, prijevare, prijetnje ili nepoštenog iskorištavanja, ili s pravnim lijekovima zbog povrede obveze na dostavljanje informacija. Nepoštena poslovna praksa koja se ne preklapa s propisima s područja ugovornog prava ne bi trebala biti obuhvaćena područjem primjene Zajedničkog europskog prava o prodaji robe.** [Am. 15]
- (28) Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe nisu uređena pitanja izvan područja nadležnosti ugovorna prava. Ovom Uredbom ne dovode se u pitanje zakoni Unije ili nacionalni zakoni vezani uz takva pitanja. Na primjer, obveze informiranja propisane radi zaštite zdravlja i sigurnosti ili radi zaštite okoliša trebale bi ostati izvan područja primjene Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe. Ovom Uredbom također se ne dovode u pitanje zahtjevi informiranja iz Uredbe 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (29) ~~Kada se postigne valjan sporazum o primjeni Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, primjenjuje se isključivo Zajednički europski zakon o prodaji robe za sva pitanja koja su tim zakonom obuhvaćena.~~ Pravila Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe tumače se autonomno u skladu s utvrđenim načelima o tumačenju zakonodavstva Unije. Pitanja unutar područja primjene Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe koja nisu izričito riješena u tom zakonu trebala bi se rješavati isključivo tumačenjem pravila tog zakona, bez korištenja ostalih zakona. Pravila propisana Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe trebala bi se tumačiti na temelju osnovnih načela i ciljeva te svih odredaba toga zakona. [Am. 16]
- (30) Osnovno načelo na kojem se temelji Zajednički europski zakon o prodaji robe trebala bi biti sloboda sklapanja ugovora. Autonomija ugovornih stranaka trebala bi biti ograničena samo u slučajevima i u mjeri u kojoj je to neophodno, posebno radi zaštite potrošača. Ako postoji takva potreba, trebalo bi jasno naznačiti prisilnu narav pravila na koja se to odnosi.
- (31) **Opće** načelo dobre vjere i poštenog poslovanja trebalo bi se poštovati u suradnji među ugovornim strankama. Budući da neka pravila obuhvaćaju specifične oblike općeg načela dobre vjere i poštenog poslovanja, ta bi pravila trebala imati prednost u odnosu na opće načelo. Stoga se opće načelo ne bi trebalo koristiti kao sredstvo za izmjenu

⁽¹⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.).

⁽²⁾ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.).

Srijeda, 26. veljače 2014.

posebnih prava i obveza ugovornih stranaka određenih u posebnim pravilima. Konkretni zahtjevi koji proizlaze iz **općeg** načela dobre vjere i poštenog poslovanja trebali bi ovisiti, između ostaloga, o relativnoj razini stručnosti ugovornih stranaka te bi stoga trebali biti različiti za transakcije između poslovnih subjekata i potrošača te transakcije među poslovnim subjektima. U slučaju transakcija među trgovcima, dobra poslovna praksa u određenim situacijama trebala bi biti relevantan čimbenik u tom kontekstu. **Opće načelo dobre vjere i poštenog poslovanja trebalo bi biti norma u ponašanju koja osigurava iskren, transparentan i pravičan odnos. Iako ono stranu sprečava u tome da ostvari pravo, pravni lijek ili obranu koje bi ona inače imala, ili da se na njih pozove, načelo kao takvo ne bi smjelo omogućiti neko opće pravo na odštetu. Pravila Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe koja predstavljaju poseban izraz općeg načela dobre vjere i poštenog poslovanja kao što su poništavanje zbog prijevare ili neispunjavanje ugovorne obveze na temelju implicitnog pojma mogu dovesti do prava na odštetu, ali samo u vrlo specifičnim slučajevima.** [Am. 17]

- (32) Cilj Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe trebao bi biti očuvanje valjana ugovora kad god je to moguće i prikladno u odnosu na zakonite interese ugovornih stranaka.
- (33) U Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe trebalo bi utvrditi uravnotežena rješenja uzimajući u obzir zakonite interese ugovornih stranaka vezane uz određivanje i primjenu pravnih lijekova dostupnih u slučaju neispunjenja ugovornih obveza. U slučaju ugovora između poslovnih subjekata i potrošača, sustav pravnih lijekova trebao bi odražavati činjenicu da je za nesukladnost robe, digitalnog sadržaja ili usluga odgovoran trgovac.
- (34) Kako bi se učvrstila pravna sigurnost tako da se sudska praksa Suda Europske unije i nacionalnih sudova vezana uz tumačenje Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe ili bilo koje druge odredbe ove Uredbe stavi na raspolaganje javnosti, Komisija bi trebala izraditi bazu podataka koja bi sadržavala konačne relevantne odluke. Kako bi taj zadatak bio moguć, države članice trebale bi osigurati da se Komisiju odmah obavijesti o presudama na nacionalnoj razini. **Trebalo bi uspostaviti bazu podataka koja je lako dostupna, potpuno sistematizirana i lako pretraživa. Kako bi se nadišli problemi povezani s različitim pristupima presudama u Uniji i kako bi se omogućilo učinkovito i ekonomično funkcioniranje baze podataka, presude bi trebalo objavljivati na temelju standardnog sažetka presude koji bi trebao pratiti presudu. Sažetak bi trebao biti jezgrovit i na taj način lako dostupan. Morao bi biti podijeljen u pet dijelova u kojima bi trebalo navesti pet sastavnica objavljene presude, a to su: predmet spora i relevantni članak Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe; sažetak činjeničnog stanja; kratak sažetak glavnih argumenata; odluku; i razlozi za odluku, a u kojima se jasno navodi primijenjeno načelo.** [Am. 18]
- (34.a) **Komentar Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe bio bi vrijedno sredstvo jer bi dao pojašnjenja i smjernice o tom zakonu. Taj komentar trebao bi dati jasno i sveobuhvatno tumačenje članaka Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, po potrebi zajedno s objašnjenjem odabira mjera koje su temelj za pojedine članke. Jasno objašnjenje tih odabira omogućilo bi sudovima u državama članicama da valjano tumače i primjenjuju Zajednički europski zakon o prodaji robe te bi im dao mogućnost da popune eventualne nedostatke. U tom bi smislu olakšalo razvoj dosljedne i jednake primjene Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe. Komisija bi trebala razmotriti mogućnosti da osigura takav komentar.** [Am. 19]
- (34.b) **Dodatna prepreka za prekograničnu trgovinu je nedostatak pristupa učinkovitim i jeftinim mehanizmima pravne zaštite. Stoga bi potrošač i trgovac koji sklapaju ugovor na temelju Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe trebali razmisliti o podnošenju sporova koji su rezultat tog ugovora postojećem subjektu za alternativno rješavanje sporova u smislu točke (h) članka 4. stavka 1. Direktive 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. To ni na koji način ne bi smjelo dovesti u pitanje mogućnost da stranke pokrenu postupak pred nadležnim sudovima iako prethodno nisu pristupile alternativnom rješavanju spora.** [Am. 20]

⁽¹⁾ Direktiva 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (Direktive o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova) (SL L 165, 18.6.2013., str. 63).

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (34.c) **Kako bi se olakšala primjena Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, Komisija bi trebala raditi na razvoju europskog modela uvjeta ugovora uz pomoć radne skupine koju bi uglavnom činile skupine koje predstavljaju potrošače i poslovne subjekte, uz potporu predstavnika iz teorije i prakse. Takvi modeli uvjeta ugovora mogli bi biti korisna dopuna pravilima Zajedničkog zakona o prodaji robe pri opisu posebnih obilježja pojedinog ugovora i trebali bi uzeti u obzir posebnost pojedinog trgovinskog sektora. Oni bi trebali odgovarati potrebama dionika i izvući pouke iz početnog praktičnog iskustva u primjeni Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe. Modeli uvjeta ugovora morali bi biti dostupni javnosti budući da bi za trgovce koji odluče sklopiti prekogranične ugovore uz primjenu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe mogli predstavljati dodanu vrijednost. Kako bi ti modeli uvjeta ugovora mogli učinkovito pratiti Zajednički europski zakon o prodaji robe, rad Komisije trebao bi početi što prije.** [Am. 21]
- (35) Također je potrebno provjeriti funkcioniranje Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe ili bilo koje odredbe iz ove Uredbe nakon isteka pet godina njihove primjene. Pri toj provjeri potrebno je uzeti u obzir, između ostaloga, potrebu za proširenjem područja primjene po pitanju ugovora među poslovnim subjektima **uključivanjem dodatnih pravila o klauzuli za zadržavanje prava vlasništva**, tržišnih i tehnoloških poboljšanja vezanih uz digitalni sadržaj te daljnjeg razvoja pravne stečevine Unije. **Osim toga, posebnu pažnju trebalo bi posvetiti pitanju je li ograničavanje na ugovore na daljinu, a posebno na internetske ugovore, i dalje primjereno ili bi moglo biti izvedivo i šire područje primjene uključujući i ugovore sklopljene u poslovnim prostorijama.** [Am. 22]
- (36) Budući da se cilj ove Uredbe, odnosno doprinošenje pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta stavljanjem na raspolaganje jedinstvenoga skupa pravila u području ugovornog prava koja se mogu koristiti za prekogranične transakcije diljem Unije, ne može dostatno ostvariti na razini država članica, već se može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz navedenoga članka, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (37) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i priznaju načela koja su posebno utvrđena u Povelji o temeljnim pravima Europske unije, a posebno u člancima 16., 38. i 47. te Povelje.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Sadržaj (*)

[Am. 23]

Glava I.

Opće odredbe [Am. 24]

Dio -I.: Primjena instrumenta [Am. 25]

Članak 1.

Cilj i predmet

1. Cilj je ove Uredbe poboljšati uvjete za uspostavljanje i funkcioniranje unutarnjeg tržišta tako da se na raspolaganje stavi, **u skladu s pravnim poretkom svake pojedine države članice**, jedinstveni skup pravila iz područja ugovornog prava kako je određeno u Prilogu Glavi II. („Zajednički europski zakon o prodaji robe“). Ta se pravila mogu koristiti u slučaju prekograničnih transakcija za prodaju robe, isporuku digitalnog sadržaja te za povezane usluge **na daljinu, posebno preko interneta**, ako su se ugovorne stranke tako sporazumjele. [Am. 26]

(*) Sadržaj će biti utvrđen u kasnijoj fazi.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Ova Uredba omogućuje trgovcima, **posebno malim i srednjim poduzećima**, da koriste jedinstveni skup pravila i jednake uvjete ugovora za sve prekogranične transakcije, čime se smanjuju nepotrebni troškovi, a ostvaruje visok stupanj pravne sigurnosti. [Am. 27]

3. U slučaju ugovora između trgovaca i potrošača, ova Uredba sadrži sveobuhvatan niz pravila o zaštiti potrošača kako bi se zajamčila visoka razina zaštite potrošača, poboljšalo povjerenje potrošača u unutarnje tržište te kako bi se potaklo potrošače na kupovinu u inozemstvu.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije

- (a) „ugovor” znači sporazum iz kojeg proizlaze obveze ili ostali pravni učinci;
- (b) „dobra vjera i pošteno poslovanje” znači standard ponašanja koji krase poštenje, otvorenost i obzir prema interesima druge stranke u određenoj transakciji ili odnosu; [Am. 28]
- (c) „gubitak” znači gospodarski gubitak ili gubitak koji nije gospodarski, u obliku boli i patnje, isključujući ostale oblike gubitka koji nije gospodarski, poput pogoršanja kvalitete života i smanjenja zadovoljstva; [Am. 29]
- (d) „standardni uvjeti ugovora” znače uvjete ugovora koji su unaprijed sastavljeni za nekoliko transakcija s različitim ugovornim strankama, a o kojima se ugovorne stranke nisu pojedinačno dogovorile u smislu članka 7. Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe; [Am. 30]
- (e) „trgovac” znači bilo koja fizička ili pravna osoba, **bez obzira je li u privatnom ili javnom vlasništvu**, koja djeluje u svrhe vezane uz trgovačku, poslovnu, obrtničku ili profesionalnu djelatnost te osobe **povezanu s ugovorima**; [Am. 31]
- (f) „potrošač” znači bilo koja fizička osoba koja djeluje u svrhe izvan okvira trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti te osobe; **kad je ugovor sklopljen u svrhu koja je djelomično u okviru, a djelomično izvan okvira trgovačke djelatnosti koju osoba obavlja pa je svrha trgovačke djelatnosti time ograničena te u cjelokupnom kontekstu ugovora nije prevladavajuća, ta se osoba također smatra potrošačem**; [Am. 32]
- (fa) „pružatelj usluge” znači **prodavatelj robe ili dobavljač digitalna sadržaja koji se obvezuje na pružanje usluge potrošaču vezane uz tu robu ili digitalni sadržaj**; [Am. 33]
- (fb) „potrošač” znači **svaka osoba koja je kupila povezanu uslugu**; [Am. 34]
- (fc) „vjerovnik” znači **osoba koja ostvaruje pravo na ispunjenje obveze, novčane ili nenovčane, od strane druge osobe, odnosno dužnika**; [Am. 35]
- (fd) „dužnik” znači **osoba koja ima obvezu, novčanu ili nenovčanu, prema drugoj osobi, odnosno vjerovniku**; [Am. 36]
- (fe) „dobra vjera i pošteno poslovanje” znači **standard ponašanja koji krase poštenje, otvorenost i, u mjeri u kojoj je to primjereno, obzir prema interesima druge stranke u određenoj transakciji ili odnosu**; [Am. 37]
- (ff) „standardni uvjeti ugovora” znače **uvjete ugovora koji su unaprijed sastavljeni za nekoliko transakcija s različitim ugovornim strankama, a o kojima se ugovorne stranke nisu pojedinačno dogovorile u smislu članka 7. Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe**; [Am. 38]
- (fg) „gubitak” znači **gospodarski gubitak ili gubitak koji nije gospodarski, u obliku boli i patnje, isključujući ostale oblike gubitka koji nije gospodarski, poput pogoršanja kvalitete života i smanjenja zadovoljstva**; [Am. 39]
- (g) „naknada štete” znači **svota novaca na koju osoba može imati pravo kao naknadu za gubitak, povredu ili štetu**;
- (ga) „obvezujuće pravilo” znači **svaka odredba čiju primjenu ugovorne stranke ne smiju zanemariti ili od koje ne smiju odstupati ili čiji učinak ne smiju mijenjati**; [Am. 40]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (gb) „obveza” znači dužnost ispunjenja obveze koju jedna stranka u pravnom odnosu duguje drugoj stranki i čije izvršenje ta druga stranka ima pravo osigurati; [Am. 41]
- (gc) „izričito” u vezi s izjavom ili sporazumom znači da je nešto učinjeno odvojeno od drugih izjava ili sporazuma i aktivnim i nedvojbenim postupkom, što podrazumijeva označavanje odgovarajuće rubrike, pritisak na tipku ili neku sličnu funkciju; [Am. 42]
- (h) „roba” znači sve opipljive pokretnine; taj pojam isključuje:
- i. električnu energiju i prirodni plin i
 - ii. vodu i ostale vrste plinova, osim ako su pušteni u prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj količini;
- (i) „cijena” znači novac u zamjenu za prodanu robu, isporučeni digitalni sadržaj ili pruženu povezanu uslugu;
- (j) „digitalni sadržaj” znači podaci generirani i isporučeni u digitalnom obliku, bez obzira jesu li ili nisu u skladu sa specifikacijama kupca, uključujući video-sadržaj, audio-sadržaj, slikovni sadržaj ili pisani digitalni sadržaj, digitalne igre, softver i digitalni sadržaj koji omogućuje personalizaciju postojećeg hardvera ili softvera; taj pojam isključuje:
- i. financijske usluge, uključujući usluge internetskog bankarstva;
 - ii. pravne ili financijske savjete u elektroničkom obliku;
 - iii. elektroničke zdravstvene usluge;
 - iv. usluge i mreže za elektroničku komunikaciju te povezanu opremu i usluge;
 - v. kockanje;
 - vi. stvaranje novog digitalnog sadržaja te izmjenu postojećeg digitalnog sadržaja od strane potrošača te bilo kakvu drugu interakciju s djelima ostalih korisnika.
- (k) „kupoprodajni ugovor” znači svaki ugovor kojim trgovac („prodavatelj”) prenosi ili kojim se obvezuje prenijeti vlasništvo nad robom drugoj osobi („kupcu”), a kupac plaća ili se obvezuje platiti njezinu cijenu; taj pojam uključuje ugovore o isporuci robe koja će se tek izraditi ili proizvesti, a isključuje ugovore o prodaji u slučaju zapljene ili slične ugovore koji uključuju izvršavanje javne ovlasti.
- (l) „potrošački kupoprodajni ugovor” znači kupoprodajni ugovor u kojemu je prodavatelj trgovac, a kupac potrošač;
- (m) „povezana usluga” znači svaka usluga vezana uz robu ili digitalni sadržaj, poput ~~ugradnje, održavanja, popravka~~ **pohrane** ili bilo kakve ~~druge~~ **kakvu drugu** vrste obrade, **uključujući ugradnju, održavanje ili popravak koje** pruža prodavatelj robe ili dobavljač ~~digitalna~~ **digitalnog** sadržaja u skladu s kupoprodajnim ugovorom, ugovorom o isporuci ~~digitalna~~ **digitalnog** sadržaja ili posebnim ugovorom o povezanim uslugama koji je sklopljen istovremeno kad i kupoprodajni ugovor ili ugovor o nabavi ~~digitalna~~ **digitalnog** sadržaja **ili koji se pružaju, čak i samo kao opcija, u kupoprodajnim ugovorima ili ugovorima o isporuci digitalnog sadržaja**; taj pojam isključuje: [Am. 44]
- i. usluge prijevoza;
 - ii. ~~usluge osposobljavanja~~, [Am. 45]
 - iii. usluge telekomunikacijske podrške i
 - iv. financijske usluge, **uključujući usluge plaćanja i izdavanje elektroničkog novca i osiguranja svih vrsta bez obzira izdaju li se ona za robu, digitalni sadržaj ili nešto treće**; [Am. 46]
- (n) „pružatelj usluge” znači prodavatelj robe ili dobavljač digitalna sadržaja koji se obvezuje na pružanje usluge potrošaču ~~vezane uz tu robu ili digitalni sadržaj~~; [Am. 47]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (o) „potrošač” znači svaka osoba koja je kupila povezanu uslugu; [Am. 48]
- (p) „ugovor na daljinu” znači svaki ugovor sklopljen između trgovca i potrošača **ili drugog trgovca** na temelju organiziranog sustava prodaje na daljinu bez istovremene fizičke prisutnosti trgovca ili, u slučaju da je trgovac pravna osoba, fizičke osobe koja predstavlja trgovca i potrošača **ili drugog trgovca**, isključivo uz korištenje jednog ili više sredstava daljinske komunikacije do i uključno s trenutkom sklapanja ugovora; [Am. 49]
- (q) „ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija” znači ugovor između trgovca i potrošača:
- sklopljen uz istovremenu fizičku prisutnost trgovca ili, ako je trgovac pravna osoba, fizičke osobe koja predstavlja trgovca i potrošača na mjestu izvan poslovnih prostorija trgovca ili sklopljen na temelju ponude koju je potrošač ponudio u istovjetnim okolnostima; ili
 - sklopljen u poslovnim prostorijama trgovca ili posredstvom bilo kojeg sredstva daljinske komunikacije odmah nakon što je s potrošačem osobno i pojedinačno stupljeno u kontakt na mjestu izvan poslovnih prostorija trgovca uz istovremenu fizičku prisutnost trgovca ili, ako je trgovac pravna osoba, fizičke osobe koja predstavlja trgovca i potrošača ili
 - sklopljen tijekom izleta koji je organizirao trgovac ili, u slučaju da je trgovac pravna osoba, fizička osoba koja predstavlja trgovca, s ciljem ili namjerom promoviranja i prodaje robe ili isporuke digitalna sadržaja ili povezanih usluga potrošaču; [Am. 50]
- (r) „poslovna prostorija” znači:
- svaka nekretnina za poslove maloprodaje u kojoj trgovac obavlja svoju aktivnost na trajnoj osnovi ili
 - svaka pokretnina za poslove maloprodaje u kojoj trgovac obavlja svoju aktivnost na uobičajenoj osnovi; [Am. 51]
- (s) „komercijalno jamstvo” znači svaka obveza kojom se trgovac ili proizvođač (**jamac**), povrh svojih pravnih obveza u skladu s člankom 106., u slučaju nedostatka sukladnosti **svoje pravne obveze koja se odnosi na jamstvo sukladnosti**, obvezuje potrošaču nadoknaditi plaćenu cijenu ili zamijeniti, popraviti ili servisirati robu ili digitalni sadržaj **digitalne sadržaje** na bilo koji način ako roba ili digitalni sadržaj ne zadovoljavaju specifikacije ili druge zahtjeve koji nisu u vezi sa sukladnošću određenom u izjavi o jamstvu ili u relevantnom reklamnom materijalu koji je dostupan u trenutku ili prije sklapanja ugovora; [Am. 52]
- (sa) „popravak” znači, u slučaju nesuglasnosti, obradu nesukladne robe ili digitalnog sadržaja kako bi se oni učinili sukladnima s ugovorom; [Am. 53]
- (t) „trajni medij” znači svaki medij koji omogućuje ugovornoj stranki pohranjivanje informacija koje su upućene osobno toj stranki, tako da joj budu dostupne za buduću upotrebu u razdoblju koje odgovara namjeni tih informacija te koji omogućuje neizmijenjenu reprodukciju pohranjenih informacija;
- (u) „javna dražba” znači metoda prodaje kojom trgovac nudi robu ili digitalni sadržaj potrošaču koji sudjeluje ili ima mogućnost osobno sudjelovati na dražbi putem transparentnog, konkurentnog postupka nadmetanja koji vodi dražbovatelj i u kojem je uspješni ponuđač obavezan kupiti robu ili digitalni sadržaj;
- (v) „obvezujuće pravilo” znači svaka odredba čiju primjenu ugovorne stranke ne smiju zanemariti ili od koje ne smiju odstupati ili čiji učinak ne smiju mijenjati; [Am. 54]
- (w) „vjerovnik” znači osoba koja ostvaruje pravo na ispunjenje obveze, novčane ili nenovčane, od strane druge osobe, odnosno dužnika; [Am. 55]

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (x) „dužnik” znači osoba koja ima obvezu, novčanu ili nenovčanu, prema drugoj osobi, odnosno vjerovniku; [Am. 56]
- (y) „obveza” znači dužnost ispunjenja obveze koju jedna stranka u pravnom odnosu duguje drugoj stranci. [Am. 57]
- (ya) „**besplatno**” znači **bez plaćanja troškova koji nužno nastaju radi osiguravanja sukladnosti robe, posebno troškova poštarine, rada i materijala.** [Am. 58]

Članak 3.

Mogućnost korištenja Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe

Ugovorne stranke mogu se sporazumjeti, **pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 8. i 9., da** će primjenjivati Zajednički europski zakon o prodaji robe za svoje prekogranične ugovore o prodaji robe, isporuci digitalna sadržaja te za pružanje povezanih usluga unutar teritorijalnog, materijalnog i osobnog okvira u skladu s člancima od 4. do 7. [Am. 59]

Članak 4.

Prekogranični ugovori

1. Zajednički europski zakon o prodaji robe može se koristiti za ~~prekogranične~~ ugovore **na daljinu koji su prekogranični ugovori.** [Am. 60]
2. Za potrebe ove Uredbe, ugovor među trgovcima jest prekogranični ugovor ako ugovorne stranke imaju svoje uobičajeno boravište u različitim zemljama od kojih je barem jedna od njih država članica.
3. Za potrebe ove Uredbe, ugovor između trgovca i potrošača jest prekogranični ugovor:
 - (a) ako se adresa koju je potrošač naznačio, adresa za isporuku robe ili adresa za ispostavu računa nalazi u državi različitoj od države u kojoj trgovac ima uobičajeno boravište; i
 - (b) ako je barem jedna od tih zemalja država članica.
4. U smislu ove Uredbe, uobičajeno boravište trgovačkih društava i ostalih pravnih osoba mjesto je njihove središnje uprave. Uobičajeno boravište trgovca koji je fizička osoba jest glavno mjesto poslovanja te osobe.
5. Ako je ugovor sklopljen u ispostavi, agenciji ili nekoj drugoj organizacijskoj jedinici trgovca, mjesto gdje se nalazi ispostava, agencija ili neka druga organizacijska jedinica smatra se mjestom uobičajena boravišta trgovca.
6. Za potrebe određivanja je li ugovor prekogranični ugovor, relevantni rok jest datum sporazuma o korištenju Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe.

Članak 5.

Ugovori u kojima se može primjenjivati Zajednički europski zakon o prodaji robe

Zajednički europski zakon o prodaji robe može se koristiti za ~~potrebe~~ **ugovore na daljinu, uključujući internetske ugovore, koji su:** [Am. 61]

- (a) kupoprodajni ugovori;
- (b) **ugovori** o isporuci digitalna sadržaja, bez obzira je li takav sadržaj isporučen na materijalnom nosaču podataka **ili nekom drugom sredstvu**, koji korisnik može pohraniti, obraditi, kojemu može pristupiti ili ga ponovno koristiti bez obzira na to je li digitalni sadržaj isporučen u zamjenu za plaćanje određene cijene **ili u zamjenu za protuuslugu koja ne podrazumijeva plaćanje, ili je isporučen u zamjenu za bilo koju drugu protuuslugu.** [Am. 62]
- (c) ugovori o povezanim uslugama, bez obzira je li za povezanu uslugu dogovorena posebna cijena.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 6.

~~Izuzimanje mješovitih ugovora i ugovora povezanih s potrošačkim kreditima~~ **Povezani ugovori i mješoviti ugovori** [Am. 63]

1. Zajednički europski zakon o prodaji robe ~~ne smije~~ **može se također** koristiti za potrebe ~~mješovitih ugovora koji obuhvaćaju~~

(a) **kad je ugovor reguliran Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe povezan s ugovorom koji nije kupoprodajni, ugovorom za isporuku digitalnog sadržaja ili ugovorom o povezanim uslugama, ili**

(b) **kad ugovor uključuje** bilo kakve druge elemente osim prodaje robe, isporuke digitalnog sadržaja ili pružanja povezanih usluga u smislu članka 5., **pod uvjetom da su ti elementi djeljivi i da se njihova cijena može prikazati jedinično.** [Am. 64]

1.a **U slučajevima na koje se upućuje u točki (a) stavka 1. povezani ugovor podliježe inače mjerodavnom pravu.** [Am. 65]

1.b **U slučajevima na koje se upućuje u točki (a) stavka 1. i**

(a) **ako u kontekstu koji podliježe Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe bilo koja stranka primijeni neko pravo, pravni lijek ili obranu, ili ako taj ugovor nije važeći ili obvezujući, učinci povezanog ugovora utvrdit će se nacionalnim pravom mjerodavnim za povezani ugovor;** [Am. 66]

(b) **ako u kontekstu povezanog ugovora bilo koja stranka ostvari neko pravo, pravni lijek ili obranu, ili ako taj ugovor nije važeći ili obvezujući prema nacionalnom pravu mjerodavnom za taj ugovor, obveze stranaka iz ugovora koji podliježe Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe ostaju nepromijenjene osim ako stranka ni ne bi bila sklopila taj ugovor koji podliježe Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe nego samo povezani ugovor, ili bi to bila učinila uz bitno različite uvjete ugovora, a u tom bi slučaju ta stranka imala pravo na raskid ugovora koji podliježe Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe.** [Am. 67]

1.c **U slučajevima na koje se upućuje u točki (b) stavka 1., smatra se da je o drugim elementima uključenim u ugovor postignut sporazum u okviru povezanog ugovora.** [Am. 68]

2. ~~Zajednički europski zakon o prodaji robe ne smije se koristiti za potrebe ugovora između trgovca i potrošača u kojima trgovac daje ili se obvezuje dati potrošaču kredit u obliku odgođena plaćanja, zajam ili ostale slične financijske usluge. Zajednički europski zakon o prodaji robe može se koristiti za potrebe ugovora između trgovca i potrošača ako se roba, digitalni sadržaj ili povezane usluge iste vrste isporučuju na trajnoj osnovi, a potrošač u obliku obročna plaćanja plaća takvu robu, digitalni sadržaj ili povezane usluge tijekom trajanja njihove isporuke.~~ [Am. 69]

Članak 7.

Ugovorne stranke

1. Zajednički europski zakon o prodaji robe može se koristiti samo ako je prodavatelj robe ili dobavljač digitalna sadržaja trgovac. ~~Ako su sve ugovorne stranke trgovci, Zajednički europski zakon o prodaji robe može se koristiti ako je barem jedna od tih ugovornih stranaka malo ili srednje poduzeće („MSP“).~~

2. ~~Za potrebe ove Uredbe, malo ili srednje poduzeće jest trgovac:~~

(a) ~~koji ima manje od 250 zaposlenika; i~~

(b) ~~čiji godišnji promet ne prelazi 50 milijuna EUR ili čija godišnja bilanca stanja ne prelazi 43 milijuna EUR ili, u slučaju malog ili srednjeg poduzeća čije je uobičajeno boravište u državi članici čija valuta nije euro ili u trećoj zemlji, istovjetne iznose u valuti te države članice ili treće zemlje.~~ [Am. 70]

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 8.

Sporazum o korištenju Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe

1. Zajednički europski zakon o prodaji robe primjenjuje se nakon što su se o tome sporazumjele ugovorne stranke. Postojanje takvog sporazuma i njegova valjanost određuju se na temelju stavaka 2. i 3. ovoga članka i članka 9. te na temelju relevantnih odredaba Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe.
2. U odnosima između trgovca i potrošača sporazum o korištenju Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe valjan je samo ako je potrošač dao svoj pristanak u obliku izričite izjave odvojene od izjave o pristanku na ~~sklapanje~~ **sklapanje** ugovora **i ako su ispunjeni uvjeti iz članka 9.** Trgovac potrošaču dostavlja potvrdu tog sporazuma pohranjenu na trajnom mediju. [Am. 71]
3. U odnosima između trgovca i potrošača Zajednički europski zakon o prodaji robe ne koristi se samo djelomično, već isključivo u svojoj cijelosti. **U odnosima među trgovcima, Zajednički europski zakon o prodaji robe može se izabrati djelomično, pod uvjetom da njime nije zabranjeno izuzeće predmetnih odredbi.** [Am. 72]

Članak 9.

Standardna informacijska obavijest u ugovorima između trgovca i potrošača

1. Uz obveze informiranja propisane u Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe koje prethode sklapanju ugovora, u odnosima između trgovca i potrošača trgovac mora obavijestiti potrošača o predviđenoj namjeni Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe prije postizanja sporazuma tako da potrošaču na očiti način dostavi informacijsku obavijest iz Priloga. Ako se sporazum o korištenju Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe postiže putem telefona ili na bilo kakav drugi način na koji nije moguće potrošaču dostaviti informacijsku obavijest, ili u slučaju da trgovac nije prethodno dostavio informacijsku obavijest, potrošač nije obavezan slijediti sporazum dok ne primi potvrdu iz članka 8. stavka 2. kojoj je priložena informacijska obavijest te dok nakon toga izričito ne pristane na primjenu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe.
2. Ako je informacijska obavijest iz stavka 1. dostavljena u elektroničkom obliku, ona mora sadržavati poveznicu ili, u svim ostalim okolnostima, internetsku stranicu na kojoj je dostupan besplatan tekst Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe.

Članak 10.

Kazne za kršenje posebnih zahtjeva

Države članice moraju odrediti kazne za kršenje zahtjeva određenih u člancima 8. i 9. koje su počinili trgovci u odnosima s potrošačima te su dužne poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale da se te kazne primjenjuju. Te predviđene kazne moraju biti učinkovite, razmjerne i imati učinak odvraćanja. Države članice obavještavaju Komisiju o relevantnim odredbama najkasnije ... (*) i obavještavaju je čim prije o svim naknadnim izmjenama.

Članak 11.

Posljedice korištenja Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe

1. Ako su se ugovorne stranke valjano dogovorile o korištenju Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, za pitanja koja su obuhvaćena pravilima tog zakona primjenjuje se isključivo Zajednički europski zakon o prodaji robe. ~~Ako se sklopi takav ugovor, Zajednički europski zakon o prodaji robe također se primjenjuje u pitanju poštovanja obveza informiranja koje prethode sklapanju ugovora i pravnih lijekova u slučaju neispunjenja tih obveza, a ne režim ugovornog prava kojim bi, u nedostatku tog sporazuma, ugovor bio reguliran u okviru pravnog poretka koji je utvrđen kao mjerodavan.~~ [Am. 73]

(*) SL: unijeti datum: godina dana nakon početka primjene ove Uredbe.

Srijeda, 26. veljače 2014.

1.a Ako stranke započnu pregovore ili na drugi način poduzmu pripreme za sklapanje ugovora pozivajući se na Zajednički europski zakon o prodaji robe, Zajednički europski zakon o prodaji robe uređuje i poštovanje predugovornih obveza pružanja informacija, i pravnu zaštitu u slučaju njezina neispunjavanja, kao i druga pitanja relevantna prije sklapanja ugovora.

Primjenom Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe kako je navedeno u prvom podstavku ne dovodi se u pitanje pravo mjerodavno po relevantnim pravilima međunarodnog privatnog prava ako se trgovac pozvao i na druge pravne sustave. [Am. 74]

Članak 11.a

Pitanja obuhvaćena Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe

1. Zajednički europski zakon o prodaji robe u svojim se pravilima bavi sljedećim pitanjima:

- (a) obvezama informiranja koje prethode potpisivanju ugovora;
- (b) sklapanjem ugovora, uključujući formalne uvjete;
- (c) pravom na odustajanje od ugovora i učincima takvog odustajanja;
- (d) poništenjem ugovora zbog greške, prijevare, prijetnji ili nepoštenog iskorištavanja te učincima takvog poništenja;
- (e) tumačenjem;
- (f) sadržajem i učincima, uključujući i sadržaj i učinke relevantnog ugovora;
- (g) ocjenom i posljedicama nepoštenih uvjeta ugovora;
- (h) pravima i obvezama stranaka;
- (i) pravnom zaštitom u slučaju neispunjenja ugovorne obveze;
- (j) naknadom štete nakon poništenja ili raskida ugovora ili u slučaju neobvezujućeg ugovora;
- (k) zastarom i prekluzijom prava;
- (l) kaznama koje se primjenjuju u slučaju kršenja obveza i dužnosti koje proizlaze iz njegove primjene. [Am. 75]

2. Pitanja koja nisu obuhvaćena Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe podliježu relevantnim propisima nacionalnog zakonodavstva mjerodavnim na osnovi uredbi (EZ) br. 593/2008 i (EZ) br. 864/2007 ili bilo kojem drugom relevantnom kolizijskom pravilu. Ta pitanja uključuju:

- (a) pravnu osobnost;
- (b) ništavnost ugovora zbog nedostatka kapaciteta, nezakonitosti ili nemoralnosti, osim ako osnove za tu nezakonitost ili nemoralnosti nisu obuhvaćene Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe;
- (c) određivanje jezika za sastavljanje ugovora;
- (d) pitanja nediskriminacije;
- (e) zastupanje;
- (f) veći broj dužnika i vjerovnika i promjenu ugovornih stranaka, uključujući ustupanje prava;
- (g) prijeboj i spajanje;
- (h) stvaranje, stjecanje ili prijenos nepokretne imovine ili prava na nepokretnu imovinu;
- (i) pravo intelektualnog vlasništva; i

Srijeda, 26. veljače 2014.

(j) *deliktno pravo, uključujući pitanje mogu li se istovremeni ugovorni ili izvanugovorni odštetni zahtjevi obrađivati zajedno.* [Am. 76]

3. Ovim člankom ne dovodi se u pitanje ni jedno obvezujuće pravilo države nečlanice koje može biti mjerodavno na temelju relevantnih pravila kojima se reguliraju pravila međunarodnog privatnog prava. [Am. 77]

Članak 12.

Obveze informiranja koje proizlaze iz Direktive o uslugama

Ovom se Uredbom ne dovode u pitanje obveze informiranja propisane u nacionalnim zakonima koji prenose odredbe Direktive 2006/123/EZ te koje nadopunjuju obveze informiranja propisane Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe.

Članak 13.

Mogućnosti država članica

Država članica može odlučiti staviti na raspolaganje primjenu Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe za:

- (a) ugovore u kojima se uobičajeno boravište trgovaca ili, u slučaju ugovora između trgovca i potrošača, uobičajeno boravište trgovca, adresa koju je naznačio potrošač, adresa za isporuku robe te adresa za ispostavu računa nalaze u toj državi članici; i/ili;
- (b) ugovore u kojima su sve ugovorne stranke trgovci, ali nijedna od njih nije malo ili srednje poduzeće u smislu članka 7. stavka 2.

Članak 14.

Obavješćavanje o presudama u kojima se primjenjuje ova Uredba

- ~~1. Države članice dužne su osigurati da se Komisiju bez nepotrebna odgađanja obavijesti o konačnim presudama njihovih sudova za koje se primjenjuju propisi ove Uredbe.~~
- ~~2. Komisija je dužna uspostaviti sustav koji omogućuje korištenje informacija vezanih uz presude iz stavka 1. te relevantnih presuda Suda Europske unije. Taj je sustav dostupan javnosti.~~ [Am. 78]

Članak 15.

Pregled

- ~~1. U roku od ... [4 godine nakon datuma početka primjene ove Uredbe] države članice dužne su dostaviti Komisiji podatke vezane uz primjenu ove Uredbe, a pogotovo podatke o stupnju prihvaćenosti Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, o mjeri u kojoj su odredbe toga zakona dovele do sporova te o razlikama u razini zaštite potrošača između Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe i nacionalnih zakona. Ti podaci također moraju sadržavati sveobuhvatan pregled sudske prakse nacionalnih sudova pri tumačenju odredaba Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe.~~
- ~~2. U roku od ... [5 godina nakon datuma početka primjene ove Uredbe] Komisija je dužna dostaviti Europskom parlamentu, Vijeću te Gospodarskom i socijalnom odboru detaljno izvješće o funkcioniranju ove Uredbe koje također mora obuhvatiti, između ostaloga, potrebu za širenjem okvira tog zakona s obzirom na ugovore među poslovnim subjektima, tržišne i tehnološke razvoje vezane uz digitalni sadržaj te budući razvoj pravne stečevine Unije.~~ [Am. 79]

Članak 16.

Stupanje na snagu i primjena

1. Ova Uredba stupa na snagu 20. dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.
2. Primjenjuje se od [6 mjeseci nakon njezina stupanja na snagu].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama. [Am. 80]

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG I.

ZAJEDNIČKI EUROPSKI ZAKON O PRODAJI ROBE

SADRŽAJ

Dio I.: Uvodne odredbe Error! Bookmark not defined.	36
Poglavlje 1.: Opća načela i primjena	36
Odjeljak 1.: Opća načela Error! Bookmark not defined.	36
Odjeljak 2.: Primjena Error! Bookmark not defined.	36
Dio II.: Sastavljanje obvezujućeg ugovora Error! Bookmark not defined.	42
Poglavlje 2.: Predugovorne informacije Error! Bookmark not defined.	42
Odjeljak 1.: Predugovorne informacije koje pruža trgovac u odnosu s potrošačem Error! Bookmark not defined.	42
Odjeljak 2.: Predugovorne informacije koje pruža trgovac u odnosu s drugim trgovcem Error! Bookmark not defined.	48
Odjeljak 3.: Ugovori sklopljeni elektroničkim putem Error! Bookmark not defined.	48
Odjeljak 4.: Obveza osiguravanja točnosti pruženih informacija Error! Bookmark not defined.	50
Odjeljak 5.: Pravni lijekovi u slučaju kršenja obveza pružanja informacija Error! Bookmark not defined. ..	50
Poglavlje 3.: Sklapanje ugovora Error! Bookmark not defined.	52
Poglavlje 4.: Pravo na odustajanje u slučaju ugovora između trgovaca i potrošača sklopljenih na daljinu i izvan poslovnih prostorija Error! Bookmark not defined.	56
Poglavlje 5.: Mane volje Error! Bookmark not defined.	62
Dio III.: Procjena sadržaja ugovora Error! Bookmark not defined.	65
Poglavlje 6.: Tumačenje Error! Bookmark not defined.	65
Poglavlje 7.: Sadržaj i učinci Error! Bookmark not defined.	67
Poglavlje 8.: Nepošteni uvjeti ugovora Error! Bookmark not defined.	72
Odjeljak 1.: Opće odredbe Error! Bookmark not defined.	72
Odjeljak 2.: Nepošteni uvjeti ugovora u ugovorima između trgovca i potrošača Error! Bookmark not defined.	72
Odjeljak 3.: Nepošteni uvjeti ugovora u ugovorima među trgovcima Error! Bookmark not defined.	76
Dio IV.: Obveze i pravni lijekovi ugovornih stranaka u kupoprodajnom ugovoru za isporuku digitalnog sadržaja Error! Bookmark not defined.	78
Poglavlje 9.: Opće odredbe Error! Bookmark not defined.	78
Poglavlje 10.: Obveze prodavatelja Error! Bookmark not defined.	81
Odjeljak 1.: Opće odredbe Error! Bookmark not defined.	81
Odjeljak 2.: Isporuka Error! Bookmark not defined.	81
Odjeljak 3.: Sukladnost robe i digitalnog sadržaja Error! Bookmark not defined.	84
Poglavlje 11.: Pravni lijekovi kupca Error! Bookmark not defined.	87
Odjeljak 1.: Opće odredbe Error! Bookmark not defined.	87
Odjeljak 2.: Ispravljanje pogreške od strane prodavatelja Error! Bookmark not defined.	88
Odjeljak 3.: Zahtjevi za ispunjenje ugovornih obveza Error! Bookmark not defined.	89
Odjeljak 4.: Obustavljanje ispunjenja ugovornih obveza kupca Error! Bookmark not defined.	90

Srijeda, 26. veljače 2014.

Odjeljak 5.: Raskid Error! Bookmark not defined.	90
Odjeljak 6.: Sniženje cijene Error! Bookmark not defined.	92
Odjeljak 7.: Zahtjevi za pregled i obavješćivanje u ugovoru među trgovcima Error! Bookmark not defined.	92
Poglavlje 12.: Obveze kupca Error! Bookmark not defined.	94
Odjeljak 1.: Opće odredbe Error! Bookmark not defined.	94
Odjeljak 2.: Plaćanje cijene Error! Bookmark not defined.	94
Odjeljak 3.: Preuzimanje isporuke Error! Bookmark not defined.	96
Poglavlje 13.: Pravni lijekovi prodavatelja Error! Bookmark not defined.	98
Odjeljak 1.: Opće odredbe Error! Bookmark not defined.	98
Odjeljak 2.: Zahtjevi za ispunjenje ugovornih obveza Error! Bookmark not defined.	98
Odjeljak 3.: Obustavljanje ispunjenja ugovornih obveza prodavatelja Error! Bookmark not defined.	99
Odjeljak 4.: Raskid Error! Bookmark not defined.	99
Poglavlje 14.: Prijelaz rizika Error! Bookmark not defined.	101
Odjeljak 1.: Opće odredbe Error! Bookmark not defined.	101
Odjeljak 2.: Prijelaz rizika u potrošačkim kupoprodajnim ugovorima Error! Bookmark not defined.	101
Odjeljak 3.: Prijelaz rizika u ugovorima među trgovcima Error! Bookmark not defined.	102
Dio V.: Obveze i pravni lijekovi ugovornih stranaka u vezi s ugovorom o povezanim uslugama Error! Bookmark not defined.	104
Poglavlje 15.: Obveze i pravni lijekovi ugovornih stranaka Error! Bookmark not defined.	104
Odjeljak 1.: Primjena određenih općih pravila o kupoprodajnim ugovorima Error! Bookmark not defined.	0
Odjeljak 2.: Obveze pružatelja usluga Error! Bookmark not defined.	104
Odjeljak 3.: Obveze potrošača Error! Bookmark not defined.	106
Odjeljak 4.: Pravni lijekovi Error! Bookmark not defined.	106
Dio VI.: Naknada štete i kamate Error! Bookmark not defined.	109
Poglavlje 16.: Naknada štete i kamate Error! Bookmark not defined.	109
Odjeljak 1.: Naknada štete Error! Bookmark not defined.	109
Odjeljak 2.: Zatezne kamate: opće odredbe Error! Bookmark not defined.	110
Odjeljak 3.: Zakašnjela plaćanja trgovaca Error! Bookmark not defined.	111
Dio VII.: Restitucija Error! Bookmark not defined.	114
Poglavlje 17.: Restitucija Error! Bookmark not defined.	114
Dio VIII.: Zastara Error! Bookmark not defined.	117
Poglavlje 18.: Zastara Error! Bookmark not defined.	117
Odjeljak 1.: Opća odredba Error! Bookmark not defined.	117
Odjeljak 2.: Rokovi zastare i njihov početak toka Error! Bookmark not defined.	117
Odjeljak 3.: Produljenje rokova zastare Error! Bookmark not defined.	118
Odjeljak 4.: Obnavljanje rokova zastare Error! Bookmark not defined.	119
Odjeljak 5.: Učinci zastare Error! Bookmark not defined.	119

Srijeda, 26. veljače 2014.

Odjeljak 6.: Sporazumne izmjene Error! Bookmark not defined.	119
Dodatak 1. Error! Bookmark not defined.	119
Dodatak 2-4	121
[Am. 81]	

Glava II.

Odredbe Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe [Am. 82]

Dio I.

Uvodne odredbe

Poglavlje 1.

Osnovna načela i primjena

Odjeljak 1.

Osnovna načela

Članak 1.

Sloboda sklapanja ugovora

1. Ugovorne stranke imaju slobodu sklopiti ugovor i odrediti sadržaj ugovora u skladu sa svim primjenjivim obvezujućim pravilima.
2. Ugovorne stranke mogu izuzeti primjenu bilo kojih odredaba Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, odstupiti ili mijenjati učinke tih odredaba osim ako je drugačije naznačeno u tim odredbama.

Članak 2.

Dobra vjera i pošteno poslovanje

1. Svaka ugovorna stranka obvezna je postupati u skladu s načelom dobre vjere i poštenog poslovanja.
2. Kršenje te obveze može spriječiti ugovornu stranku u primjeni ili oslanjanju na pravo, pravni lijek ili obranu koja bi toj ugovornoj stranki u suprotnom bila dostupna ~~ili se uslijed kršenja te odredbe ugovorna stranka može smatrati odgovornom za bilo koji gubitak druge, ali iz toga automatski ne proizlaze pravna sredstva za neispunjavanje~~ ugovorne stranke ~~obveze.~~ [Am. 83]
3. Ugovorne stranke ne smiju isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Članak 3.

Suradnja

Ugovorne stranke dužne su međusobno surađivati u mjeri koja je potrebna za ispunjenje njihovih ugovornih obveza.

Odjeljak 2.

Primjena

Članak 4.

Tumačenje

1. Zajednički europski zakon o prodaji robe tumači se autonomno i u skladu s njegovim ciljevima i temeljnim načelima.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Pitanja u okviru Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe koja nisu izričito riješena tim zakonom rješavaju se u skladu s ciljevima i temeljnim načelima tog zakona i svih njegovih odredaba, bez korištenja nacionalnog zakona koji bi se primjenjivao u slučaju da se ugovorne stranke nisu sporazumjele o korištenju Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe ili bilo kojeg drugog zakona.

3. Ako postoji opće pravilo i posebno pravilo koje se primjenjuje u određenim situacijama, a koje je obuhvaćeno općim pravilom, u slučaju kolizije primjenjuje se posebno pravilo.

Članak 5.

Razumnost

1. Razumnost se mora objektivno utvrditi, uzimajući u obzir narav i svrhu ugovora, okolnosti pojedina slučaja te upotrebe i prakse u trgovačkim i profesionalnim djelatnostima u pitanju.

2. Svako upućivanje na ono što se može očekivati od osobe, što osoba može očekivati ili što se može očekivati u određenoj situaciji jest upućivanje na ono što se može razumno očekivati.

Članak 6.

Nepostojanje potrebe za formom

Osim ako je drugačije određeno u Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe, ugovor, izjava ili ostala djelovanja uređena tim zakonom ne trebaju biti sastavljena ili dokazana u određenoj formi.

Članak 7.

Ugovori uvjeta koji nisu pojedinačno dogovoreni

1. Uvjet ugovora nije pojedinačno dogovoren ako je taj uvjet predložila jedna ugovorna stranka, a druga ugovorna stranka nije mogla utjecati na sadržaj tog uvjeta.

2. Ako jedna ugovorna stranka ponudi drugoj ugovornoj stranki da izabere uvjete ugovora, uvjet se ne smatra pojedinačno dogovorenim samo zbog toga što je druga ugovorna stranka odabrala taj uvjet među ponuđenim uvjetima.

3. Ugovorna stranka koja tvrdi da je određeni uvjet ugovora, koji je dio standardnih uvjeta ugovora, naknadno pojedinačno dogovoren, mora to dokazati.

4. U slučaju ugovora između trgovca i potrošača, trgovac mora dokazati da je uvjet ugovora koji je trgovac ponudio pojedinačno dogovoren.

5. U slučaju ugovora između trgovca i potrošača za uvjete ugovora koje je sastavila treća osoba smatra se da ih je ponudio trgovac osim ako ih je potrošač uključio u ugovor.

Članak 8.

Raskid ugovora

1. „Raskid ugovora” znači prekid prava i obveza ugovornih stranaka osim prava i obveza koje proizlaze iz bilo kojeg uvjeta ugovora kojim je predviđeno rješavanje sporova ili bilo kojeg drugog uvjeta ugovora koji se primjenjuje i nakon raskida ugovora.

2. Dospjela plaćanja i naknade štete za neispunjenje ugovornih obveza prije datuma raskida ugovora ostaju plativa. Ako je do raskida ugovora došlo zbog neispunjenja ugovornih obveza ili očekivanog neispunjenja ugovornih obveza, ugovorna stranka koja raskida ugovor također ima pravo na naknadu štete umjesto budućeg ispunjenja obveza druge ugovorne stranke.

3. Učinak raskida ugovora na povrat plaćene cijene i vraćanje robe ili digitalnog sadržaja te ostali učinci naknade štete uređeni su pravilima o naknadi štete navedenima u poglavlju 17.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 9.

~~Mješoviti ugovori~~ **Ugovori koji uključuju pružanje povezanih usluga [Am. 84]**

1. Ako je ugovorom predviđena i prodaja robe ili isporuka digitalnog sadržaja i pružanje povezane usluge, pravila iz dijela IV. primjenjuju se na obveze i pravne lijekove ugovornih stranaka koje predstavljaju prodavatelja i kupca robe ili digitalnog sadržaja, a pravila iz dijela V. primjenjuju se na obveze i pravne lijekove ugovornih stranaka koje predstavljaju pružatelja usluge i potrošača.
2. U slučaju ugovora na koji se primjenjuje stavak 1., ako se ugovorne obveze prodavatelja i pružatelja usluge obavljaju u odvojenim dijelovima ili se mogu razdijeliti, tada, ako postoji temelj za raskid zbog neispunjenja dijela ugovornih obveza za koji se može odrediti dio ukupne cijene, kupac i potrošač mogu raskinuti samo dio ugovora koji se odnosi na te dijelove.
3. Stavak 2. ne primjenjuje se u slučaju da se od kupca i potrošača ne može očekivati da prihvate ispunjenje ostalih dijelova ugovornih obveza ili je neispunjenje ugovornih obveza takvo da može biti temeljem raskida ugovora u cijelosti.
4. Ako ugovorne obveze prodavatelja i pružatelja usluga nije moguće razdijeliti ili se za dijelove ugovornih obveza ne može odrediti cijena, kupac i potrošač mogu raskinuti ugovor samo ako je neispunjenje ugovornih obveza takvo da čini temelj za raskid ugovora u cijelosti.

Članak 10.

Obavijest

1. ~~Primjena ovog članka vezana je uz obavještanje iz bilo kojeg razloga na temelju propisa Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe i na temelju ugovora. „Obavijest” znači priopćenje bilo kakve izjave koja ima pravni učinak ili čija je svrha prenošenje informacija u pravne svrhe. [Am. 85]~~
2. Obavijest se može dostaviti na bilo koji način prikladan u odnosu na okolnosti.
3. Obavijest proizvodi učinak kada je primatelj primi, osim ako u njoj nije određen odgođeni učinak.
4. Primatelj prima obavijest:
 - (a) kada je obavijest isporučena primatelju;
 - (b) kada je obavijest isporučena na primateljevu poslovnu adresu ili, ako takva poslovna adresa ne postoji ili je obavijest naslovljena na potrošača, kada je obavijest isporučena na adresu uobičajena boravišta primatelja;
 - (c) u slučaju da se obavijest šalje elektroničkom poštom ili ostalim oblicima individualne komunikacije, kada primatelj ima pristup obavijesti; ili
 - (d) kada je obavijest dostupna primatelju na takvom mjestu i na takav način da se od primatelja moglo očekivati da će pristupiti obavijesti bez neopravdane odgode.Primatelj je primio obavijest kada je ispunjen jedan od zahtjeva iz točaka (a), (b), (c) ili (d), koji god je brži način.
5. Obavijest ne proizvodi učinak ako je primatelj primio opoziv obavijesti prije ili istovremeno kad i obavijest.
6. U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača izuzeti primjenu stavaka 3. i 4., odstupiti od njih ili mijenjati njihove učinke.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 11.

Računanje vremena

~~1. Odredbe ovog članka primjenjuju se na računanje vremena za bilo koju svrhu u okviru Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe. [Am. 86]~~

1.a Ako se razdoblje izraženo u danima, tjednima, mjesecima ili godinama računa od određenog događaja, aktivnosti ili vremena, smatra se da se dan u kojem se događaj zbio, izvršavala aktivnost ili je određeno vrijeme došlo ne uračunava u to razdoblje. [Am. 87]

2. U skladu sa stavcima 4., 5. i 7.:

(a) razdoblje izraženo u danima započinje početkom prvog sata prvog dana i istječe nakon što je istekao posljednji sat posljednjeg dana tog razdoblja;

(b) razdoblje izraženo u tjednima, mjesecima ili godinama započinje početkom prvog sata prvog dana tog razdoblja, a završava istekom posljednjeg sata bilo kojeg istog dana u tjednu u posljednjem tjednu, mjesecu ili godini ili na isti datum kao i datum početka tog razdoblja; ako u slučaju razdoblja izraženog u mjesecima ili godinama dan kada istječe to razdoblje nije u posljednjem mjesecu, tada to razdoblje završava istekom posljednjeg sata posljednjeg dana u tom mjesecu.

~~3. Ako se razdoblje izraženo u danima, tjednima, mjesecima ili godinama računa od određenog događaja, aktivnosti ili vremena, dan u kojem se događaj zbio, izvršavala aktivnost ili došlo do određenog vremena ne uračunava se u to razdoblje. [Am. 88]~~

4. Navedena razdoblja obuhvaćaju subote, nedjelje i državne praznike, osim ako su ti dani izričito isključeni ili ako su razdoblja izražena u radnim danima.

5. Ako je zadnji dan razdoblja subota, nedjelja ili državni praznik na lokaciji na kojoj se izvršava određena aktivnost, to razdoblje završava istekom posljednjeg sata sljedećeg radnog dana. Ova se odredba ne primjenjuje u slučaju razdoblja koja su izračunata retroaktivno od određenog datuma ili događaja.

~~6. Ako osoba šalje drugoj osobi dokument u kojemu je naznačeno razdoblje unutar kojeg je primatelj obvezan odgovoriti ili izvršiti neku drugu radnju, no nije naznačeno kad započinje to razdoblje, tada, u odsutnosti tog podatka, to razdoblje započinje u trenutku kada je primatelj primio dokument. [Am. 89]~~

7. Za potrebe ovog članka:

(a) „državni praznik” koji se odnosi na državu članicu ili dio države članice Europske unije znači bilo koji dan određen kao praznik za tu državu članicu ili njezin dio u popisu objavljenom u *Službenom listu Europske unije* i

(b) „radni dani” znače svi dani osim subota, nedjelja i državnih praznika.

7.a Ako osoba šalje drugoj osobi dokument u kojemu je naznačeno razdoblje unutar kojeg je primatelj obvezan odgovoriti ili izvršiti neku drugu radnju, no nije naznačeno kad započinje to razdoblje, tada, u odsutnosti tog podatka, to razdoblje započinje u trenutku kada je primatelj primio dokument. [Am. 90]

Članak 12.

Jednostrane izjave ili postupanje

1. Jednostrana izjava o namjeri mora se tumačiti na način na koji se od osobe kojoj je namijenjena moglo očekivati da će tu izjavu protumačiti.

2. Ako je autor izjave određenom izrazu u toj izjavi namijenio određeno značenje, a druga stranka je svjesna ili se od nje moglo očekivati da je bila svjesna te namjere, taj se izraz tumači u skladu sa značenjem koji joj je namijenio autor izjave.

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. ~~Članci od 59. do 65. primjenjuju se uz odgovarajuće prilagodbe na tumačenje jednostranih izjava o namjeri.~~
[Am. 91]
4. ~~Propisi o neispravnostima u poglavlju 5. primjenjuju se uz odgovarajuće prilagodbe na jednostrane izjave o namjeri.~~
[Am. 92]
5. Svako upućivanje na izjavu iz ovoga članka uključuje upućivanje na postupanje koje se može smatrati istovjetnim toj izjavi.

Dio II.

Sastavljanje obvezujućeg ugovora

Poglavlje 2.

Predugovorne informacije

Odjeljak 1.

Predugovorne informacije koje pruža trgovac koji pregovara s potrošačem

Članak 13.

Obveza pružanja informacija ~~pri sklapanju ugovora na daljinu ili izvan poslovnih prostorija~~ [Am. 93]

1. Trgovac koji sklapa ugovor ~~na daljinu ili izvan poslovnih prostorija~~ dužan je potrošaču pružiti sljedeće informacije na jasan i razumljiv način prije sklapanja ugovora ili prije negoli se potrošač obveže bilo kakvom ponudom:
- (a) glavna obilježja robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga koje se isporučuju, u mjeri prikladnoj u odnosu na sredstvo komunikacije, robu, digitalni sadržaj ili povezane usluge;
 - (b) ukupnu cijenu te dodatna davanja i troškove, u skladu s člankom 14.;
 - (c) identitet i adresu trgovca, u skladu s člankom 15.;
 - (d) uvjete ugovora, u skladu s člankom 16.;
 - (e) prava na odustajanje, u skladu s člankom 17.;
 - (f) kad je primjenjivo, postojanje i uvjete pomoći potrošaču nakon prodaje od strane trgovca, usluga nakon prodaje, trgovačkih jamstava i postupaka za rješavanje reklamacija;
 - (g) kad je primjenjivo, mogućnost korištenja mehanizma alternativnog rješavanja sporova kojemu je trgovac podložan i načine pristupa tom mehanizmu;
 - (h) kad je primjenjivo, funkcionalnost digitalna sadržaja, uključujući primjenjive mjere tehničke zaštite; i
 - (i) kad je primjenjivo, svaku relevantnu interoperabilnost digitalnog sadržaja s hardverom i softverom s kojom je trgovac upoznat ili se opravdano može očekivati da je trebao biti upoznat. [Am. 94]
2. Pružene informacije, osim adresa propisanih u stavku 1. točki (c), sastavni su dio ugovora te se ne smiju mijenjati osim ako su se ugovorne stranke izričito dogovorile drukčije.
3. ~~U slučaju ugovora na daljinu,~~ Informacije propisane ovim člankom moraju:
- (a) biti pružene ili dostupne potrošaču na način koji je prikladan u odnosu na korišteno sredstvo udaljene komunikacije;
 - (b) biti sastavljene na jednostavan i razumljiv način i

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (c) ako su pružene na trajnom mediju, biti čitljive. [Am. 95]
4. ~~U slučaju ugovora izvan poslovnih prostorija, informacije propisane ovim člankom moraju:~~
- ~~(a) biti pružene u papirnatom obliku ili, uz pristanak potrošača, na nekom drugom trajnom mediju i~~
- ~~(b) biti čitljive te napisane na jednostavan i razumljiv način. [Am. 96]~~
5. Ovaj se članak ne primjenjuje u slučaju da je ugovor:
- (a) sklopljen u svrhu isporuke hrane, pića i druge robe namijenjene stalnoj potrošnji u domaćinstvima, a koje trgovac često i redovito fizički isporučuje u dom, stan ili na radno mjesto potrošača;
- ~~(b) sklopljen putem prodajnih automata ili automatiziranih trgovačkih objekata; [Am. 97]~~
- ~~(c) sklopljen izvan poslovnih prostorija, a cijena ili, u slučaju više ugovora sklopljenih istovremeno, ukupna cijena ugovora ne prelazi 50 EUR ili istovjetan iznos u valuti u kojoj je izražena ugovorna cijena. [Am. 98]~~
- (ca) u skladu sa zakonima države članice, koje sastavlja nositelj javne vlasti koji ima statutarnu obvezu biti neovisan i nepristran i koji mora osigurati, pružajući cjelovite pravne informacije, da potrošač sklapa ugovor tek kad je pažljivo razmotrio njegove pravne aspekte i pozna je njegovo pravno područje primjene. [Am. 99]**

Članak 14.

Informacije o cijeni te dodatnim davanjima i troškovima

1. Informacije koje je potrebno pružiti na temelju članka 13. stavka 1. točke (b) moraju obuhvaćati:
- (a) ukupnu cijenu robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga, u koju su uključeni troškovi poreza ili, u slučaju da je narav robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga takva da nije moguće unaprijed razumno izračunati cijenu, način na koji se cijena izračunava i
- (b) ako je primjenjivo, dodatne troškove vozarine, isporuke ili poštanske troškove te sve ostale troškove ili, ako se ti troškovi ne mogu unaprijed razumno izračunati, obavijest o mogućem plaćanju takvih dodatnih davanja i troškova.
2. U slučaju ugovora koji se sklapa na neodređeno vrijeme ili ugovora o pretplati, ukupna cijena uključuje ukupne troškove po obračunskom razdoblju. Kad se takvi ugovori naplaćuju po fiksnoj stopi, ukupna cijena mora obuhvatiti ukupnu mjesečnu cijenu. Kad se ukupna cijena ne može unaprijed razumno izračunati, potrebno je navesti način na koji će se cijena izračunati.
3. Ako je to potrebno, trgovac mora obavijestiti potrošača o trošku korištenja sredstva komunikacije na daljinu za sklapanje ugovora ako se taj trošak izračunava na neki drugi način, a ne po osnovnoj stopi.

Članak 15.

Podaci o identitetu i adresi trgovca

Informacije koje je potrebno pružiti na temelju članka 13. stavka 1. točke (c) moraju obuhvaćati:

- (a) identitet trgovca, poput njegova poslovna imena;
- (b) zemljopisnu adresu poslovnog nastana trgovca;
- (c) broj telefona, telefaksa te adresu elektroničke pošte trgovca, ako je taj podatak dostupan, kako bi potrošač mogao brzo kontaktirati trgovca te na učinkovit način komunicirati s trgovcem;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (d) kad je primjenjivo, identitet i zemljopisnu adresu bilo kojeg drugog trgovca u čije ime on djeluje; i
- (e) ako je različita od adrese navedene u skladu s ovim člankom, točkama (b) i (d), zemljopisnu adresu trgovca i, kad je primjenjivo, adresu drugog trgovca u čije ime trgovac djeluje, koju potrošač može koristiti u slučaju reklamacija.

Članak 16.

Informacije o uvjetima ugovora

Informacije koje je potrebno pružiti na temelju članka 13. stavka 1. točke (d) moraju obuhvaćati:

- (a) načine plaćanja, isporuke proizvoda, isporuke digitalnog sadržaja ili izvršavanja povezanih usluga te rok u kojem se trgovac obvezuje isporučiti robu i digitalni sadržaj ili izvršiti povezane usluge;
- (b) kad je primjenjivo, trajanje ugovora, minimalno trajanje potrošačevih obveza ili, ako se ugovor sklapa na neodređeno vrijeme ili se automatski produžuje, uvjete raskida ugovora i
- (c) kad je primjenjivo, postojanje i uvjete davanja pologa ili drugih financijskih jamstava koje plaća ili osigurava potrošač na zahtjev trgovca;
- (d) kad je primjenjivo, postojanje relevantnih pravila ponašanja te način pribavljanja kopija tih pravila.

Članak 17.

Informacije o pravu na odustajanje od ugovora ~~pri sklapanju ugovora na daljinu ili izvan poslovnih prostorija~~ **[Am. 100]**

1. Ako potrošač ostvaruje pravo na odustajanje od ugovora na temelju poglavlja 4., informacije koje je potrebno pružiti na temelju članka 13. stavka 1. točke (e) moraju obuhvaćati uvjete, vremenski rok i postupke za ostvarivanje tog prava u skladu s Dodatkom 1. te uzorak obrasca o odustajanju određen u Dodatku 2.
2. Kad je primjenjivo, informacije koje je potrebno pružiti na temelju članka 13. stavka 1. točke (e) moraju obuhvaćati činjenicu da će potrošač u slučaju odustajanja morati snositi trošak vraćanja robe te, u slučaju ugovora na daljinu, činjenicu da će potrošač u slučaju odustajanja morati snositi troškove vraćanja robe ako robu zbog njezine naravi nije moguće vratiti poštom.
3. Ako potrošač ostvaruje pravo na odustajanje od ugovora nakon što je zatražio da se povezane usluge počnu izvršavati tijekom razdoblja za odustajanje, informacije koje je potrebno pružiti na temelju članka 13. stavka 1. točke (e) moraju obuhvaćati činjenicu da je potrošač obavezan platiti trgovcu iznos iz članka 45. stavka 5.
4. Obvezu pružanja informacija propisanu u stavcima 1., 2. i 3. moguće je izvršiti na način da se potrošaču stavi na raspolaganje uzorak uputa o odustajanju određen u Dodatku 1. Smatra se da je trgovac izvršio obvezu pružanja informacija ako je te upute, ispravno ispunjene, dostavio potrošaču.
5. Kada pravo na odustajanje od ugovora nije predviđeno u skladu s člankom 40. stavkom 2. točkama od (c) do (i) te stavkom 3. tog članka, informacije koje je potrebno pružiti na temelju članka 13. stavka 1. točke (e) moraju obuhvaćati izjavu da potrošač neće moći iskoristiti pravo na odustajanje ili, kad je primjenjivo, informacije moraju obuhvaćati okolnosti u kojima potrošač gubi pravo na odustajanje.

Članak 18.

~~Ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostorija: dodatne obveze informiranja i potvrda~~

1. ~~Trgovac mora potrošaču dostaviti primjerak potpisanog ugovora ili potvrdu o sklopljenom ugovoru, uključujući, kad je primjenjivo, potvrdu pristanka potrošača i prihvaćanje kako je predviđeno u članku 40. stavku 3. točki (d) u papirnatom obliku ili, uz pristanak potrošača, na drugom trajnom mediju.~~

Srijeda, 26. veljače 2014.

~~2. Ako potrošač zahtijeva da izvršavanje povezanih usluga započne tijekom razdoblja za odustajanje predviđenog u članku 42. stavku 2., trgovac mora od potrošača zahtijevati da u tu svrhu podnese izričit zahtjev na trajnom mediju. [Am. 101]~~

Članak 19.

~~Ugovori na daljinu: dodatne~~**Dodatne** informacije i ostali zahtjevi [Am. 102]

1. Ako trgovac potrošača zove telefonom s ciljem sklapanja ugovora na daljinu, na početku razgovora s potrošačem trgovac mora otkriti svoj identitet i, kad je primjenjivo, identitet osobe u čije ime zove te komercijalnu svrhu tog poziva.

2. Ako se ugovor na daljinu sklapa putem sredstva za komunikaciju na daljinu koje dozvoljava ograničeno vrijeme za otkrivanje informacija, trgovac mora pružiti barem informacije iz stavka 3. ovog članka putem tog sredstva prije sklapanja takvog ugovora. Ostale informacije iz članka 13. trgovac pruža potrošaču na primjeren način u skladu s člankom 13. stavkom 3.

3. Informacije koje je potrebno pružiti na temelju stavka 2. jesu:

(a) osnovna obilježja robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga, kako je propisano u članku 13. stavku 1. točki (a);

(b) identitet trgovca, kako je propisano u članku 15. točki (a);

(c) ukupnu cijenu, uključujući sve stavke iz članka 13. stavka 1. točke (b) te članka 14. stavka 1. i 2.;

(d) pravo na odustajanje od ugovora i

(e) ako je to potrebno, trajanje ugovora, a ako je ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme, zahtjeve za raskid ugovora iz članka 16. točke (b).

4. Ugovor sklopljen na daljinu putem telefona valjan je samo ako je potrošač potpisao ponudu ili poslao svoj pisani pristanak na sklapanje ugovora. Trgovac potrošaču dostavlja potvrdu o tom sporazumu pohranjenu na trajnom mediju.

5. Trgovac mora potrošaču dostaviti potvrdu o sklopljenom ugovoru, uključujući, kad je primjenjivo, potvrdu o pristanku i prihvaćanju potrošača iz članka 40. stavka 3. točke (d) te sve informacije iz članka 13. na trajnom mediju. Trgovac mora te informacije pružiti u razumnom vremenskom roku nakon sklapanja ugovora na daljinu, a najkasnije na dan isporuke robe ili prije isporuke digitalnog sadržaja ili početka pružanja povezanih usluga, osim ako su informacije već prenesene potrošaču na trajnom mediju prije sklapanja ugovora na daljinu.

6. Ako potrošač zahtijeva da izvršavanje povezanih usluga započne tijekom razdoblja za odustajanje predviđenog u članku 42. stavku 2., trgovac mora od potrošača zahtijevati da u tu svrhu podnese izričit zahtjev na trajnom mediju.

Članak 20.

~~Obveza pružanja informacija pri sklapanju ugovora osim ugovora sklopljenih na daljinu ili izvan poslovnih prostorija~~

~~1. U slučaju ugovora koji se ne sklapaju na daljinu ili izvan poslovnih prostorija trgovac je obavezan prenijeti sljedeće informacije potrošaču, na jasan i razumljiv način prije sklapanja ugovora ili prije negoli se potrošač obveže na bilo kakvu ponudu, ako te informacije već nisu očite s obzirom na kontekst:~~

~~(a) glavna obilježja robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga koje se isporučuju, u mjeri prikladnoj u odnosu na sredstvo komunikacije, robu, digitalni sadržaj ili povezane usluge;~~

~~(b) ukupnu cijenu te dodatna davanja i troškove, u skladu s člankom 14. stavkom 1.;~~

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (e) ~~identitet trgovca, poput njegova poslovnog imena, zemljopisne adrese njegova poslovna nastana te njegova broja telefona;~~
- (d) ~~uvjete ugovora u skladu s člankom 16. točkama (a) i (b);~~
- (e) ~~kad je primjenjivo, postojanje i uvjete usluga koje trgovac pruža potrošaču nakon prodaje, trgovačkih jamstava i postupaka za rješavanje reklamacija;~~
- (f) ~~kad je primjenjivo, funkcionalnost, uključujući primjenjive mjere tehničke zaštite digitalna sadržaja i~~
- (g) ~~kad je primjenjivo, svaku relevantnu interoperabilnost digitalnog sadržaja s hardverom i softverom s kojom je trgovac upoznat ili se opravdano može očekivati da je trebao biti upoznat.~~

2. ~~Ovaj članak ne primjenjuje se na ugovor koji obuhvaća svakodnevne transakcije i koji se izvršava odmah u trenutku kad je sklopljen. [Am. 103]~~

Članak 21.

Teret dokazivanja

Trgovac snosi teret dokazivanja da je pružio sve informacije određene u ovom odjeljku.

Članak 22.

Prisilna narav

Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog odjeljka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Odjeljak 2.

Predugovorne informacije koje pruža trgovac koji posluje s drugim trgovcem

Članak 23.

Obveza otkrivanja informacija o robi i povezanim uslugama

1. Prije sklapanja ugovora o prodaji robe, isporuci digitalnog sadržaja ili pružanju povezanih usluga između dva trgovca dobavljač je dužan na bilo koji prikladan način prenijeti drugom trgovcu informacije o osnovnim obilježjima robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga za isporuku koje posjeduje ili za koje se očekuje da ih posjeduje, a čije bi prikrivanje značilo nepoštovanje načela dobre vjere i poštena poslovanja.

2. Pri određivanju je li dobavljač obvezan otkriti bilo koje informacije kako je određeno u stavku 1. uzimaju se u obzir sve okolnosti, uključujući sljedeće:

- (a) je li dobavljač posjedovao posebnu stručnost;
- (b) trošak dobavljača vezan za pribavljanje relevantnih informacija;
- (c) mjeru u kojoj je drugi trgovac lakše mogao pribaviti informacije na druge načine;
- (d) narav informacija;
- (e) u kojoj su mjeri informacije važne za drugog trgovca i
- (f) dobru poslovnu praksu u određenoj situaciji.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Odjeljak 3.

Ugovori sklopljeni elektroničkim putem

Članak 24.

Dodatne obveze pružanja informacija u slučaju ugovora sklopljenih na daljinu elektroničkim putem

1. Ovaj se članak primjenjuje na slučajeve u kojima trgovac osigurava sredstva za sklapanje ugovora, a ta su sredstva elektronička te ne obuhvaćaju ekskluzivnu razmjenu elektroničke pošte ili ostale oblike individualnog komuniciranja.
2. Trgovac mora drugoj ugovornoj stranki omogućiti prikladna, učinkovita i dostupna tehnička sredstva za prepoznavanje i ispravljanje grešaka prilikom unošenja podataka prije negoli druga ugovorna stranka sastavi ili prihvati ponudu.
3. Trgovac je dužan pružiti informacije o sljedećim pitanjima prije negoli druga ugovorna stranka sastavi ili prihvati ponudu:
 - (a) tehničkim koracima koje je potrebno poduzeti za sklapanje ugovora;
 - (b) informacije o tome hoće li trgovac pohraniti ugovor i hoće li ugovor biti dostupan;
 - (c) tehničkim sredstvima za prepoznavanje i ispravljanje grešaka prilikom unošenja podataka prije negoli druga ugovorna stranka sastavi ili prihvati ponudu;
 - (d) jezicima koji se nude za sklapanje ugovora;
 - (e) uvjetima ~~ugovora~~ **na temelju kojih je trgovac spreman sklopiti ugovor.** [Am. 104]
4. **Ne dovodeći u pitanje strože uvjete za trgovca koji pregovara s potrošačem u okviru odjeljka 1.**, trgovac se mora pobrinuti da su uvjeti ~~ugovora~~ iz stavka 3. točke (e) napisani alfabetskim ili drugim čitljivim znakovima te da su dostupni na trajnom mediju putem sredstava za podršku koja omogućuju čitanje, snimanje i reproduciranje informacija iz teksta u materijalnom obliku. [Am. 105]
5. Trgovac mora elektroničkim putem i bez nepotrebna odgađanja potvrditi primitak ponude ili prihvaćanje koju je poslala druga ugovorna stranka. **U toj potvrdi navodi se sadržaj ponude ili prihvaćanja.** [Am. 106]

Članak 25.

Dodatni zahtjevi u slučaju ugovora na daljinu sklopljenih elektroničkim putem

1. Ako ugovor na daljinu koji je sklopljen elektroničkim putem obavezuje potrošača na plaćanje, trgovac mora obavijestiti potrošača na jasan i očit način, odmah prije negoli potrošač izvrši narudžbu, o informacijama propisanim u članku 13. stavku 1. točki (a), članku 14. stavku 1. i 2. te članku 16. točki (b).
2. Trgovac mora osigurati da potrošač pri naručivanju izričito potvrdi da narudžba podrazumijeva obvezu plaćanja. Ako naručivanje podrazumijeva aktivaciju gumba ili neke slične funkcije, gumb ili slična funkcija moraju biti lako čitljivo označeni samo riječima „narudžba s obvezom plaćanja” ili sličnom nedvosmislenom formulacijom kojom se naznačuje da naručivanje podrazumijeva obvezu plaćanja trgovcu. Ako trgovac ne poštuje ovaj stavak, ugovor ili narudžba nisu obvezujući za potrošača.
3. Najkasnije pri početku postupka naručivanja trgovac je obavezan na jasan i čitljiv način na svojoj internetskoj stranici naznačiti postoje li kakva ograničenja vezana uz isporuku te koja su sredstva plaćanja prihvatljiva.

Članak 26.

Teret dokazivanja

U odnosima između trgovca i potrošača trgovac snosi teret dokazivanja da je pružio informacije određene u ovom odjeljku.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 27.

Prisilna narav

U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača izuzeti primjenu ovog odjeljka, odstupati od njega ili mijenjati njegove učinke.

Odjeljak 4.

Obveza osiguravanja točnosti pruženih informacija

Članak 28.

Obveza osiguravanja točnosti pruženih informacija

1. Ugovorna stranka koja pruža informacije prije ili u vrijeme sklapanja ugovora, bilo kako bi poštovala obveze propisane u ovom poglavlju bilo iz drugih razloga, dužna je voditi računa o tome da su pružene informacije točne i da nisu obmanjujuće.
2. Ugovorna stranka kojoj su prenijete netočne ili obmanjujuće informacije, čime se krši obveza iz stavka 1., a koja se razumno oslanja na te informacije pri sklapanju ugovora s ugovornom strankom koja je te informacije pružila, ostvaruje pravo na pravne lijekove određene u članku 29.
3. U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupati od njega ili mijenjati njegove učinke.

Odjeljak 5.

Pravni lijekovi u slučaju kršenja obveza pružanja informacija

Članak 29.

Pravni lijekovi u slučaju kršenja obveza pružanja informacija

1. Ugovorna stranka koja ne poštuje bilo koju obvezu određenu u ovom poglavlju odgovorna je **prema poglavlju 16.** za bilo kakav gubitak prouzročen drugoj ugovornoj stranci zbog takvog nepoštovanja. [Am. 107]
2. Ako trgovac ne poštuje zahtjeve informiranja o dodatnim davanjima ili drugim troškovima iz članka 14. ili o troškovima vraćanja robe iz članka 17. stavka 2., potrošač nije obavezan platiti dodatna davanja i druge troškove.
3. Pravni lijekovi predviđeni ovim člankom ne dovode u pitanje pravne lijekove dostupne na temelju članka 42. stavka 2., članka 48. ili članka 49.
4. U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupati od njega ili mijenjati njegove učinke.

Poglavlje 3.

Sklapanje ugovora

Članak 30.

Zahtjevi vezani uz sklapanje ugovora

1. Ugovor je sklopljen ako:
 - (a) ugovorne stranke postignu sporazum;
 - (b) je namjera ugovornih stranaka da taj sporazum ima pravni učinak i

Srijeda, 26. veljače 2014.

(c) ugovor, dopunjen prema potrebi pravilima Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, ima dostatan sadržaj i sigurnost da mu se može pripisati pravni učinak.

2. Sporazum se postiže prihvaćanjem ponude. ~~Prihvaćanje može biti izraženo na izričit način ili u obliku ostalih izjava ili postupanja.~~ [Am. 108]

3. Na temelju izjava i postupanja ugovornih stranaka određuje se je li namjera ugovornih stranaka da ugovor ima pravni učinak.

4. Ako jedna od ugovornih stranaka uvjetuje sklapanje ugovora sporazumom o nekom određenom pitanju, ugovor ne može biti sklopljen dok se ugovorne stranke nisu sporazumjele o tom pitanju.

Članak 31.

Ponuda

1. Prijedlog se smatra ponudom:

(a) ako je njegova svrha sklapanje ugovora u slučaju da je prihvaćen i

(b) ako ima dostatan sadržaj i stupanj sigurnosti da bi mogao prerasti u ugovor. ***U odnosima između trgovca i potrošača smatra se da ponuda ima dostatan sadržaj i stupanj sigurnosti ako su u njoj navedeni predmet, količina ili trajanje te cijena.*** [Am. 109]

2. Ponuda može biti upućena jednoj ili više određenih osoba.

3. Prijedlog upućen javnosti nije ponuda osim ako okolnosti navode drukčije.

Članak 32.

Opoziv ponude

1. Ponuda može biti opozvana ako primatelj ponude primi opoziv prije negoli je poslao svoje prihvaćanje ili, u slučaju prihvaćanja postupanjem, prije sklapanja ugovora.

2. Ako prijedlog upućen javnosti predstavlja ponudu, ponuda može biti opozvana upotrebom istih sredstava koja su se koristila za davanje ponude.

3. Opoziv ponude nije važeći ako je:

(a) u ponudi navedeno da je neopoziva;

(b) u ponudi naveden određeni rok za njezino prihvaćanje ili

(c) primatelj ponude razumno odlučio smatrati ponudu neopozivom te je postupao u skladu s tom ponudom.

Članak 33.

Odbijanje ponude

Ponuda prestaje vrijediti kada ponuditelj primi odbijanje ponude.

Članak 34.

Prihvaćanje

1. Bilo koji oblik izjave ili postupanja primatelja ponude smatra se prihvaćanjem ako upućuje na prihvaćanje ponude.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Šutnja ili neaktivnost same po sebi ne znače prihvatanje. **Posebno kad se radi o samoinicijativnoj isporuci robe, digitalnog sadržaja ili samoinicijativnom pružanju povezanih usluga, izostanak odgovora potrošača ne znači prihvatanje.** [Am. 110]

Članak 35.

Vrijeme sklapanja ugovora

1. Ako je primatelj ponude poslao svoje prihvatanje, ugovor se smatra sklopljenim kada ponuditelj primi prihvatanje.
2. Ako je ponuda prihvaćena postupanjem, ugovor se smatra sklopljenim kada je ponuditelj obaviješten o tom postupanju.
3. Neovisno o stavku 2., ako na temelju ponude, praksi koje su ugovorne stranke ustanovile među sobom ili upotrebe primatelj ponude može prihvatiti ponudu postupanjem bez obavještavanja ponuditelja, ugovor se smatra sklopljenim kada primatelj ponude počne djelovati.

Članak 36.

Vremenski rok za prihvatanje

1. Prihvatanje ponude valjano je samo ako je dostavljeno ponuditelju u vremenskom roku koji je ponuditelj odredio u ponudi.
2. Ako ponuditelj nije odredio vremenski rok, prihvatanje je valjano samo ako je dostavljeno ponuditelju u razumnom vremenskom roku nakon davanja ponude.
3. Ako ponuda može biti prihvaćena izvršavanjem radnje bez obavještavanja ponuditelja, prihvatanje je valjano samo ako je radnja izvršena u vremenskom roku za prihvatanje koji je odredio ponuditelj ili, ako taj rok nije određen, u razumnom vremenskom roku.

Članak 37.

Zakašnjelo prihvatanje

1. Zakašnjelo prihvatanje valjano je ako bez nepotrebna odgađanja ponuditelj obavijesti primatelja ponude da prihvatanje smatra valjanim.
2. Ako pismo ili ostali oblici komunikacije koji sadrže zakašnjelo prihvatanje ukazuju na to da je prihvatanje poslano u okolnostima u kojima bi pravovremeno stiglo do primatelja da je prijenos prihvaćanja bio uobičajen, zakašnjelo prihvatanje smatra se valjanim osim ako bez neosnovana odgađanja ponuditelj obavijesti primatelja ponude da je ponuda prestala vrijediti.

Članak 38.

Izmijenjeno prihvatanje

1. Odgovor primatelja ponude u kojemu je navedeno ili koji podrazumijeva dodatne ili različite uvjete ugovora koji materijalno mijenjaju uvjete ponude smatra se odbijanjem i novom ponudom.
2. Smatra se da dodatni ili različiti uvjeti ugovora vezani uz, između ostaloga, cijenu, plaćanje, kvalitetu i kvantitetu robe, mjesto i vrijeme isporuke, stupanj odgovornosti jedne ugovorne stranke prema drugoj ili rješavanje sporova materijalno mijenjaju uvjete ponude.
3. Odgovor u kojem je naveden konačan pristanak na ponudu smatra se prihvaćanjem čak ako su u tom odgovoru naznačeni dodatni ili različiti uvjeti ugovora, pod uvjetom da ti dodatni ili različiti uvjeti ugovora ne mijenjaju materijalno uvjete ponude. Dodatni ili različiti uvjeti tada postaju dijelom ugovora.

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. Odgovor u kojem je naznačeno ili kojim se podrazumijevaju dodatni ili različiti uvjeti ugovora uvijek se smatra odbijanjem ponude ako:

- (a) ponuda izričito ograničava prihvaćanje na uvjete ponude;
- (b) ponuditelj bez nepotrebna odgađanja iznese prigovor na dodatne ili različite uvjete ili
- (c) primatelj ponude uvjetuje prihvaćanje ponude ponuditeljevom pristankom na dodatne ili različite uvjete, a primatelj ponude ne primi pristanak u razumnom vremenskom roku.

4.a U odnosima između trgovca i potrošača, odgovor ponuditelja u kojem se navode ili impliciraju dodatni ili različiti uvjeti ugovora u svakom slučaju podrazumijevaju odbijanje i novu ponudu. [Am. 111]

Članak 39.

Kolizija sa standardnim uvjetima ugovora

- 1. Ako su ugovorne stranke postigle dogovor, ali su ponuda i njezino prihvaćanje u koliziji sa standardnim uvjetima ugovora, ugovor se sklapa. Standardni uvjeti ugovora čine dio ugovora u mjeri u kojoj su sadržajno slični.
- 2. Neovisno o stavku 1., ugovor se ne sklapa ako jedna ugovorna stranka:
 - (a) unaprijed izričito, a ne u skladu sa standardnim uvjetima ugovora, izrazi namjeru da ne želi biti vezana ugovorom na temelju stavka 1. ili
 - (b) bez neosnovana odgađanja obavijesti drugu ugovornu stranku o takvoj namjeri.

Poglavlje 4.

~~Pravo na odustajanje u slučaju ugovora između trgovaca i potrošača sklopljenih na daljinu i izvan poslovnih prostorija~~
[Am. 112]

Članak 40.

Pravo na odustajanje od ugovora

- 1. U razdoblju predviđenom u članku 42. potrošač ima pravo na odustajanje od ugovora, a da za to ne navede nikakav razlog te ne snosi nikakve troškove prema trgovcu osim troškova predviđenih u članku 45. u slučaju:
 - (a) ugovora sklopljenog na daljinu;
 - (b) ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija, pod uvjetom da cijena ili, u slučaju više ugovora sklopljenih istovremeno, ukupna cijena ugovora ne prelazi 50 EUR ili istovjetan iznos u valuti u kojoj je izražena ugovorna cijena u trenutku sklapanja ugovora.
- 2. Stavak 1. ne primjenjuje se na:
 - (a) ugovor sklopljen putem prodajnih automata ili automatiziranih trgovačkih objekata;
 - (b) ugovor za isporuku hrane, pića ili druge robe namijenjene tekućoj potrošnji u domaćinstvima, a koju trgovac često i redovito fizički isporučuje u dom, stan ili na radno mjesto potrošača;
 - (c) ugovor za isporuku robe ili povezanih usluga za koje cijena zavisi o fluktuacijama na financijskom tržištu na koje trgovac ne može utjecati, a do kojih može doći unutar roka za odustajanje;
 - (d) ugovor za isporuku robe ili digitalnog sadržaja proizvedenih prema specifikacijama potrošača ili koji su vidno personalizirani;
 - (e) ugovor za isporuku lako pokvarljive robe ili robe s kratkim rokom trajanja;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (f) ugovor za isporuku alkoholnih pića čija je cijena dogovorena u trenutku sklapanja kupoprodajnog ugovora, a čija je isporuka moguća tek 30 dana od datuma sklapanja ugovora i čija stvarna vrijednost zavisi o fluktuacijama na tržištu na koje trgovac ne može utjecati;
 - (g) ugovor za prodaju novina, periodičnih izdanja ili časopisa osim ugovora o pretplati za isporuku takvih publikacija;
 - (h) ugovor sklopljen na javnoj dražbi i
 - (i) ugovor o ugostiteljskim uslugama ili uslugama vezanim uz slobodne aktivnosti u kojemu je naveden određen datum ili razdoblje za pružanje tih usluga.
- (ia) ugovor koji, u skladu sa zakonima države članice, sastavlja nositelj javne vlasti koji ima statutarnu obvezu biti neovisan i nepristran i koji mora osigurati, pružajući cjelovite pravne informacije, da potrošač sklapa ugovor tek kad je pažljivo razmotrio njegove pravne aspekte i poznaje njegovo pravno područje primjene; [Am. 113]**

3. Stavak 1. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

- (a) ako je isporučena roba bila posebno zatvorena, ako ju je potrošač otvorio te zbog toga nije podobna za vraćanje zbog zaštite zdravlja ili iz higijenskih razloga;
- (b) ako je isporučena roba zbog njezinih obilježja nakon isporuke pomiješana s drugim elementima, a više ih nije moguće odvojiti;
- (c) ako su isporučeni proizvodi originalno zatvorene audiosnimke ili videosnimke ili računalni softveri koji su nakon isporuke otvoreni;
- (d) ako je isporuka digitalnog sadržaja, koji nije isporučen na materijalnom nosaču podataka, već započela nakon prethodnog izričitog pristanka potrošača te ako je potrošač pristao na gubljenje prava na odustajanje;
- (e) ako je potrošač izričito zatražio dolazak trgovca u svrhu izvršavanja hitnih popravaka ili održavanja. Ako prilikom takvog dolaska trgovac pruži povezane usluge povrh onih koje je potrošač posebno zatražio ili isporuči robu osim zamjenskih dijelova potrebnih za uslugu održavanja ili popravka, pravo na odustajanje primjenjuje se na te dodatne povezane usluge ili robu.

4. Ako je potrošač dao ponudu koja bi, da je prihvaćena, dovela do sklapanja ugovora za koji se ostvaruje pravo na odustajanje na temelju ovog poglavlja, potrošač može povući ponudu čak ako bi u suprotnom bila neopoziva.

Članak 41.

Ostvarivanje prava na odustajanje od ugovora

1. Potrošač može ostvariti svoje pravo na odustajanje u bilo kojem trenutku prije isteka razdoblja za odustajanje predviđenog u članku 42.
2. Potrošač ostvaruje pravo na odustajanje slanjem obavijesti trgovcu. Za tu potrebu potrošač može koristiti uzorak obrasca o odustajanju određen u Dodatku 2. ili drugu nedvosmislenu izjavu u kojoj je navedena odluka o odustajanju.
3. Ako trgovac na svojoj internetskoj stranici daje potrošaču mogućnost odustajanja elektroničkim putem, a potrošač tu mogućnost iskoristi, trgovac je dužan bez odgađanja na trajnom mediju obavijestiti potrošača o primitku odustajanja. Trgovac je odgovoran za svaki gubitak druge ugovorne stranke nastao kršenjem te obveze.
4. Obavijest o odustajanju jest pravovremena ako je poslana prije isteka razdoblja za odustajanje.
5. Potrošač snosi teret dokazivanja da je pravo na odustajanje ostvareno u skladu s ovim člankom.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 42.

Razdoblje za odustajanje od ugovora

1. Razdoblje za odustajanje ističe nakon četrnaest dana od:
 - (a) dana kada je potrošač preuzeo isporuku robe u slučaju kupoprodajna ugovora, uključujući kupoprodajni ugovor kojim se prodavatelj također obvezuje na pružanje povezanih usluga;
 - (b) dana kada je potrošač preuzeo isporuku posljednjeg predmeta u slučaju ugovora koji se odnosi na višestruku robu koju potrošač naruči u jednoj narudžbi, a koja se isporučuje odvojeno, uključujući ugovor kojim se prodavatelj također obvezuje na pružanje povezanih usluga;
 - (c) dana kada je potrošač preuzeo isporuku posljednjeg elementa ili dijela u slučaju ugovora u kojem se roba sastoji od više elemenata ili dijelova, uključujući ugovor kojim se prodavatelj također obvezuje na pružanje povezanih usluga;
 - (d) dana kada je potrošač preuzeo isporuku prve stavke u slučaju ugovora o redovitoj isporuci robe tijekom određenog razdoblja, uključujući ugovor kojim se prodavatelj također obvezuje na pružanje povezanih usluga;
 - (e) dana sklapanja ugovora u slučaju ugovora o pružanju povezanih usluga sklopljenog nakon što je roba već isporučena;
 - (f) dana kada je potrošač preuzeo isporuku materijalnog nosača podataka u skladu s točkom (a) u slučaju ugovora o isporuci digitalnog sadržaja koji se isporučuje na materijalnom nosaču podataka;
 - (g) dana sklapanja ugovora u slučaju ugovora u kojem se digitalni sadržaj ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka.
2. Ako trgovac nije prenio potrošaču informacije iz članka 17. stavka 1., razdoblje za odustajanje ističe:
 - (a) godinu dana od dana završetka prvotnog razdoblja za odustajanje, kako je određeno u skladu sa stavkom 1. ili
 - (b) ako trgovac pruži potrošaču potrebne informacije u roku od godine dana od dana završetka razdoblja za odustajanje kako je određeno u skladu sa stavkom 1., četrnaest dana od dana kada je potrošač primio informacije.

Članak 43.

Učinci odustajanja od ugovora

Odustajanjem prestaju sve obveze obiju ugovornih stranaka vezane uz:

- (a) izvršavanje ugovora ili
- (b) sklapanje ugovora u slučajevima u kojima je potrošač dao ponudu.

Članak 44.

Obveze trgovca u slučaju odustajanja od ugovora

1. Trgovac je dužan vratiti sve iznose koje je primio od potrošača, uključujući, kad je primjenjivo, troškove isporuke, bez nepotrebna odgađanja te ne kasnije od četrnaest dana od dana kada je trgovac obaviješten o potrošačevoj odluci o odustajanju od ugovora u skladu s člankom 41. Povrat iznosa trgovac izvršava istim sredstvom plaćanja koje je potrošač koristio za prvotnu transakciju, osim ako se potrošač izričito suglasio drukčije i pod uvjetom da potrošač ne snosi nikakve naknade zbog tog povrata.
2. Neovisno o stavku 1., trgovac nije dužan nadoknaditi dodatne troškove ako je potrošač izričito prihvatio mogućnost neke druge vrste isporuke osim najjeftinije standardne isporuke koju je ponudio trgovac.

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. U slučaju ugovora o prodaji robe, trgovac može obustaviti povrat sredstava dok ne primi vraćenu robu ili dok potrošač ne podnese dokaz o vraćanju robe, ovisno o tomu što se dogodi prvo, osim ako je trgovac ponudio mogućnost da sam preuzme robu.

4. U slučaju ugovora sklopljenog izvan poslovnih prostorija, kada je u trenutku sklapanja ugovora roba isporučena u potrošačev dom, trgovac o vlastitom trošku preuzima robu ako robu zbog njezinih obilježja nije moguće uobičajenim putem vratiti poštom.

Članak 45.

Obveze potrošača u slučaju odustajanja od ugovora

1. Potrošač mora vratiti ili predati robu trgovcu ili osobi koju je trgovac ovlastio bez nepotrebna odgađanja i ne kasnije od četrnaest dana od dana kada je potrošač obavijestio trgovca o odluci o odustajanju od ugovora u skladu s člankom 41., osim ako je trgovac ponudio mogućnost da sam preuzme robu. Smatra se da je potrošač poštovao rok ako je vratio robu prije isteka razdoblja od četrnaest dana.

2. Potrošač snosi izravne troškove povrata robe, osim ako je trgovac suglasan da ih sam snosi ili ako nije obavijestio potrošača da ih mora snositi potrošač.

3. Potrošač je odgovoran za bilo kakvu umanjenu vrijednost robe samo kada je ona posljedica rukovanja robom koje prelazi okvir potreban da bi se utvrdila narav, obilježja i funkcioniranje robe. Potrošač nije odgovoran za umanjenu vrijednost ako trgovac nije pružio sve informacije o pravu na odustajanje u skladu s člankom 17. stavkom 1.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., potrošač nije obavezan platiti naknadu za korištenje robe unutar razdoblja za odustajanje.

5. Ako potrošač ostvari pravo na odustajanje nakon što je podnio izričit zahtjev za pružanjem povezanih usluga koje bi trebalo započeti tijekom razdoblja za odustajanje, potrošač mora platiti trgovcu iznos koji je razmjernan uslugama koje su pružene prije negoli je potrošač ostvario pravo na odustajanje, u odnosu na puno pokriće ugovora. Razmjerni iznos koji potrošač treba platiti trgovcu izračunava se na temelju ukupne ugovorene cijene. Ako je ukupna cijena prevelika, razmjerni iznos izračunava se na temelju tržišne vrijednosti pružene usluge.

6. Potrošač ne snosi troškove za:

(a) pružanje povezanih usluga, u cijelosti ili djelomično, tijekom razdoblja za odustajanje ako:

i. trgovac nije pružio informacije u skladu s člankom 17. stavcima 1. i 3. ili

ii. potrošač nije izričito zatražio da izvršavanje započne tijekom razdoblja za odustajanje u skladu s člankom 18. stavkom 2. i člankom 19. stavkom 6.;

(b) cjelovitu ili djelomičnu isporuku digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka ako:

i. potrošač nije prethodno izričito pristao da isporuka digitalnog sadržaja započne prije isteka razdoblja za odustajanje iz članka 42. stavka 1.;

ii. potrošač nije pristao na gubitak prava na odustajanje pri davanju svoje suglasnosti; ili

iii. trgovac nije dostavio svoju potvrdu u skladu s člankom 18. stavkom 1. te člankom 19. stavkom 5.

7. Osim slučajeva predviđenih ovim člankom, potrošač ne snosi nikakvu odgovornost zbog ostvarenja prava na odustajanje.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 46.

Sporedni ugovori

1. Ako potrošač ostvari pravo na odustajanje od ugovora sklopljenog na daljinu ili izvan poslovnih prostorija u skladu s člancima od 41. do 45., svi sporedni ugovori automatski se raskidaju, a potrošač za to ne snosi nikakve troškove osim kako je predviđeno u stavcima 2. i 3. Za potrebe ovoga članka sporedni ugovor znači ugovor kojim potrošač kupuje robu, digitalni sadržaj ili povezane usluge vezane uz ugovor sklopljen na daljinu ili izvan poslovnih prostorija, a tu robu, digitalni sadržaj ili povezane usluge isporučuje trgovac ili treća osoba na temelju dogovora između te treće osobe i trgovca.
2. Odredbe u člancima 43., 44. i 45. također se primjenjuju na sporedne ugovore u mjeri u kojoj su ti ugovori uređeni Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe.
3. U slučaju sporednih ugovora koji nisu uređeni Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe obveze ugovornih stranaka u slučaju odustajanja uređene su mjerodavnim pravom.

Članak 47.

Prisilna narav

Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog poglavlja, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Poglavlje 5

Mane volje

Članak - 48.

Područje primjene

1. **Ovo poglavlje primjenjuje se na poništenje ugovora zbog mana volje ili sličnih mana.**
2. **Pravila utvrđena u ovom poglavlju primjenjuju se s odgovarajućim prilagodbama na poništenje ponude, prihvaćanje ili drugu jednostranu izjavu koja pokazuje namjeru ili na slično ponašanje. [Am. 114]**

Članak 48.

Greška

1. Ugovorna stranka može poništiti ugovor zbog činjenične ili pravne greške u trenutku sklapanja ugovora ako:
 - (a) ugovorna stranka, da nije došlo do greške, ne bi sklopila ugovor ili bi ga sklopila na temelju potpuno drukčijih uvjeta ugovora, ~~a druga je ugovorna stranka to znala ili se od nje moglo očekivati da je to znala~~ i [Am. 115]
 - (b) ako je druga ugovorna stranka:
 - i. prouzročila grešku; **ili** [Am. 116]
 - ii. sklopila ugovor koji sadrži grešku jer nije izvršila obvezu informiranja koje prethodi sklapanju ugovora na temelju poglavlja 2. odjeljaka od 1. do 4.; **ili** [Am. 117]
 - iii. znala ili se od nje moglo očekivati da zna za grešku, ali je dozvolila sklapanje ugovora koji sadrži grešku jer nije istakla relevantne informacije, pod uvjetom da je, u skladu s načelom dobre vjere i poštenog poslovanja, ugovorna stranka koja je bila svjesna greške trebala istaknuti te informacije ili
 - iv. počinila istu grešku.
2. Ugovorna stranka ne može poništiti ugovor zbog greške ako je ta ugovorna stranka uzela u obzir ili preuzela rizik nastajanja greške.

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. Netočnost u izrazu ili prijenosu izjave smatra se greškom osobe koja je sastavila ili poslala izjavu.

Članak 49

Prijevara

1. Ugovorna stranka može poništiti ugovor ako je druga ugovorna stranka potaknula sklapanje ugovora na temelju lažnog prikazivanja, bilo riječima bilo postupanjem, ili prijevornim neotkrivanjem bilo kakvih informacija koje je, u skladu s načelom dobre vjere i poštenog poslovanja ili obvezom informiranja koje prethodi sklapanju ugovora, ugovorna stranka trebala otkriti.

2. Lažno prikazivanje smatra se prijevornim ako je izvršeno uz znanje ili vjerovanje da je to prikazivanje lažno ili ako je izvršeno bez obraćanja pažnje na to je li takvo prikazivanje istinito ili lažno, uz namjeru da primatelj počini grešku. Neotkrivanje se smatra prijevornim ako je njegova svrha poticanje osobe od koje se informacije kriju da počini grešku.

3. Pri utvrđivanju mora li ugovorna stranka otkriti određene informacije u skladu s načelom dobre vjere i poštenog poslovanja ~~uzimaju se~~ **treba uzeti** u obzir sve okolnosti, uključujući [Am. 118]:

- (a) je li ugovorna stranka posjedovala posebnu stručnost;
- (b) trošak ugovorne stranke vezan uz pribavljanje relevantnih informacija;
- (c) mjera u kojoj je druga ugovorna stranka lakše mogla pribaviti informacije na druge načine;
- (d) narav informacija;
- (e) mjeru u kojoj su informacije **vjerojatno** važne drugoj ugovornoj stranki i [Am. 119]
- (f) u ugovorima među trgovcima, dobra poslovna praksa u određenoj situaciji.

Članak 50.

Prijetnje

Ugovorna stranka može poništiti ugovor ako je druga stranka potakla sklapanje ugovora prijetnjom o nanošenju protupravne, neposredne i ozbiljne štete ili prijetnjom protupravnim postupanjem.

Članak 50.a

Treće strane

1. *Ako treća strana za čija je djela osoba odgovorna ili koja je s pristankom te osobe uključena u sklapanje ugovora:*

- (a) *prouzroči grešku odnosno zna ili bi se moglo očekivati da zna za postajanje greške, ili*
- (b) *ili bude proglašena krivom za prijevornu ili prijetnju ili nepošteno iskorištavanje,*

pravna sredstva iz ovog poglavlja na raspolaganju su kao da se radi o ponašanju ili znanju odgovorne osobe ili osobe koja je dala pristanak.

2. *Ako treća strana za čija djela osoba nije odgovorna ili nema pristanak osobe za sklapanje ugovora bude proglašena krivom za prijevornu ili prijetnju, pravna sredstva iz ovog poglavlja na raspolaganju su ako je ta osoba znala ili se opravdano može očekivati da je mogla znati za relevantne činjenice, ili ako u vrijeme poništenja nije postupala u skladu s ugovorom.* [Am. 120]

Članak 51.

Nepošteno iskorištavanje

Ugovorna stranka može poništiti ugovor ako je u trenutku sklapanja ugovora:

- (a) ugovorna stranka ovisila ili imala odnos povjerenja s drugom ugovornom strankom, ako je bila u ekonomski nepovoljnoj situaciji ili je imala hitne potrebe, ako je bila neodgovorna, neupućena ili neiskusna i

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (b) ako je druga ugovorna stranka to znala ili se od nje moglo očekivati da to zna te je, u skladu s okolnostima i svrhom ugovora, iskoristila okolnosti prve ugovorne stranke na način da je izvukla znatnu ili nepoštenu korist.

Članak 52.

Obavijest o poništavanju

1. Poništavanje stupa na snagu obavještavanjem druge ugovorne stranke.
2. Obavijest o poništavanju valjana je samo ako je poslana unutar sljedećeg razdoblja nakon što je ugovorna stranka koja poništava ugovor postala svjesna relevantnih okolnosti ili nakon što je ponovno bila u mogućnosti samostalno djelovati:

(a) šest mjeseci u slučaju greške i

(b) godinu dana u slučaju prijevare, prijetnji ili nepoštenog iskorištavanja.

Članak 53.

Potvrda

Ako ugovorna stranka koja ima pravo poništiti ugovor na temelju ovog poglavlja potvrdi taj ugovor, izričito ili implicitno, nakon što je postala svjesna relevantnih okolnosti ili nakon što je ponovno bila u mogućnosti samostalno djelovati, ta ugovorna stranka gubi pravo na poništavanje ugovora.

Članak 54.

Učinci poništavanja ugovora

1. Ugovor koji je moguće poništiti valjan je do trenutka njegova poništavanja, no jednom kada je poništen, postaje retrospektivno nevaljan od početka.
2. Ako se razlog za poništavanje odnosi samo na određene uvjete ugovora, učinak poništavanja ograničen je samo na te uvjete osim ako je nerazumno pridržavati se ostatka ugovora.
3. Pravo bilo koje od ugovornih stranaka na povrat onoga što je preneseno ili isporučeno na temelju ugovora koji je poništen ili pravo na povrat istovjetne novčane vrijednosti regulirano je pravilima o naknadi štete iz poglavlja 17.

Članak 55.

Naknade štete u slučaju gubitka

Ugovorna stranka koja ostvaruje pravo na poništavanje ugovora na temelju ovog poglavlja ili koja je imala to pravo prije negoli je to pravo izgubila zbog vremenskog ograničenja ili potvrde ugovora ima pravo, bez obzira na to je li ugovor poništen ili nije, na naknadu štete **iz poglavlja 16.** od druge ugovorne stranke za gubitak nastao greškom, prijevarom, prijetnjama ili nepoštenim iskorištavanjem, pod uvjetom da je druga ugovorna stranka upoznata ili se od nje moglo očekivati da je upoznata s relevantnim okolnostima. [Am. 121]

Članak 56.

Izuzimanje ili ograničavanje primjene pravnih lijekova

1. Primjena pravnih lijekova u slučaju prijevare, prijetnji i nepoštena iskorištavanja ne smije biti izravno ili neizravno izuzeta ili ograničena.
2. U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača izravno ili neizravno izuzeti ili ograničiti primjenu pravnih lijekova u slučaju greške.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 57.

Izbor pravnoga lijeka

Ugovorna stranka koja ima pravo na pravni lijek na temelju ovog poglavlja u okolnostima koje dopuštaju toj ugovornoj stranki primjenu pravnoga lijeka za neispunjenje ugovornih obveza može iskoristiti bilo koji od tih pravnih lijekova.

Dio III.

Procjena sadržaja ugovora

Poglavlje 6.

Tumačenje

Članak 58.

Opća pravila o tumačenju ugovora

1. Ugovor se tumači u skladu sa zajedničkom namjerom ugovornih stranaka čak ako se to razlikuje od uobičajena značenja izraza korištenih u ugovoru.

2. Ako je jedna ugovorna stranka izrazu korištenom u ugovoru **ili ekvivalentnom ponašanju** namijenila određeno značenje, a u vrijeme sklapanja ugovora druga je ugovorna stranka bila svjesna ili se moglo očekivati da je bila svjesna te namjere, izraz **ili ekvivalentno ponašanje** tumači se u skladu s namjerom prve ugovorne stranke. [Am. 122]

3. Osim ako je drukčije predviđeno stavcima 1. i 2., ugovor se tumači u skladu sa značenjem koje bi mu odredila razumna osoba.

3.a Izrazi korišteni u ugovoru tumače se u smislu ugovora kao cjeline. [Am. 123]

3.b Pravila u ovom poglavlju primjenjuju se s odgovarajućim prilagodbama na tumačenje ponude, prihvatanja ili druge jednostrane izjave koja pokazuje namjeru ili na slično ponašanje. [Am. 124]

Članak 59.

Relevantna pitanja

Pri tumačenju ugovora potrebno je posebno pobratiti pozornost na:

- (a) okolnosti u kojima je ugovor sklopljen, ~~uključujući preliminarne pregovore;~~ [Am. 125]
- (b) postupanje ugovornih stranaka **i prije, tijekom i** nakon sklapanja ugovora; [Am. 126]
- (c) značenje **koje su ugovorne stranke već prethodno dodijelile** izrazima koji su istovjetni ili slični onima koji se koriste u ugovoru; [Am. 127]
- (d) upotrebe koje bi ugovorne stranke smatrale općenito primjenjivima u istoj situaciji;
- (e) prakse koje su ugovorne stranke među sobom uspostavile;
- (f) značenje koje se najčešće pridaje izrazima u određenoj grani djelatnosti;
- (g) narav i svrhu ugovora; i
- (h) dobru vjeru i pošteno poslovanje.

Članak 60.

~~Upućivanje na ugovor kao cjelinu~~

~~Izrazi korišteni u ugovoru tumače se u smislu ugovora kao cjeline.~~ [Am. 128]

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 61.

Razlike u jezicima

Ako je ugovor sastavljen u dvije ili više jezičnih verzija od kojih ni jedna nije mjerodavna te ako se jezične verzije razlikuju, jezična verzija u kojoj je ugovor izvorno sastavljen smatra se mjerodavnom verzijom.

Ako je korišten dokument ugovora na nacionalnom jeziku potrošača, ta se verzija smatra mjerodavnom. Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog stavka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke. [Am. 129]

Članak 61.a

Davanje prednosti tumačenju kojim se proizvodi učinak uvjeta ugovora

Tumačenje kojim se proizvodi učinak uvjeta ugovora ima prednost nad tumačenjem kojim se takav učinak ne proizvodi. [Am. 130]

Članak 61.b

Tumačenje u interesu potrošača

1. U slučaju nedoumica vezanih uz značenje uvjeta ugovora u ugovoru između trgovca i potrošača, prednost ima tumačenje koje je u najvećoj mjeri u skladu s interesima potrošača, osim ako je potrošač predložio taj uvjet.
2. Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke. [Am. 131]

Članak 62.

~~Davanje prednosti Uvjeti ugovora koji nisu dogovoreni pojedinačno dogovorenim uvjetima ugovora [Am. 132]~~

1. U slučaju nedosljednosti pojedinačno dogovoreni uvjeti ugovora imaju prednost nad uvjetima koji nisu pojedinačno dogovoreni u smislu članka 7.
- 1a. **Ako unatoč članku 61.b postoje nedoumice vezane uz značenje uvjeta ugovora koji nije pojedinačno dogovoren u smislu članka 7., prednost se daje tumačenju uvjeta koje nije u interesu ugovorne stranke koja je predložila taj uvjet. [Am. 133]**

Članak 63.

~~Davanje prednosti tumačenju kojim se proizvodi učinak uvjeta ugovora~~

~~Tumačenje kojim se proizvodi učinak uvjeta ugovora ima prednost nad tumačenjem kojim se takav učinak ne proizvodi. [Am. 134]~~

Članak 64.

~~Tumačenje u interesu potrošača~~

1. U slučaju nedoumica vezanih uz značenje uvjeta ugovora u ugovoru između trgovca i potrošača tumačenje koje je u najvećoj mjeri u skladu s interesima potrošača ima prednost, osim ako je potrošač predložio taj uvjet.
2. Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke. [Am. 135]

Srijeda, 26. veljače 2014.

~~Članak 65.~~~~Tumačenje koje nije u interesu stranke koja je predložila uvjet ugovora~~

U slučaju ugovora na koji se ne odnosi članak 64., ako postoje nedoumice vezane uz značenje uvjeta ugovora koji nije pojedinačno dogovoren u smislu članka 7., prednost se daje tumačenju uvjeta koje nije u interesu ugovorne stranke koja je predložila taj uvjet. [Am. 136]

Poglavlje 7.

Sadržaji i učinci

Odjeljak 1.:**Opće odredbe [Am. 137]**

Članak 66.

Uvjeti ugovora

Uvjeti ugovora proizlaze iz:

- (a) sporazuma ugovornih stranaka, podložnog svim obvezujućim pravilima Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe;
- (b) bilo kakve upotrebe ili prakse kojima su ugovorne stranke vezane na temelju članka 67.;
- (c) bilo kojeg pravila Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe koje se primjenjuje ako se ugovorne stranke nisu drukčije sporazumjele i
- (d) bilo kojeg uvjeta ugovora na temelju članka 68.

Članak 67.

Upotrebe i prakse u slučaju ugovora među trgovcima

1. U slučaju ugovora među trgovcima, ugovorne stranke vezane su bilo kojom upotrebom za koju su se dogovorile da je primjenjiva te bilo kojom praksom koju su uspostavile među sobom.
2. Ugovorne stranke vezane su upotrebom koju bi trgovci smatrali općenito primjenjivom da su u istoj situaciji kao ugovorne stranke.
3. Upotrebe i prakse ne obvezuju ugovorne stranke u mjeri u kojoj su one u koliziji s ~~pojedinačno dogovorenim uvjetima ugovora~~ **dogovorom ugovornih stranaka** ili obvezujućim pravilima Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe. [Am. 138]

Članak 68.

Uvjeti ugovora koji mogu biti implicitni

1. Ako je potrebno razjasniti pitanje koje nije izričito regulirano sporazumom ugovornih stranaka, ni jednom upotrebom ili praksom ili nijednim pravilom Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, moguće je uvesti implicitni uvjet ugovora, posebno uzimajući u obzir:
 - (a) narav i svrhu ugovora;
 - (b) okolnosti u kojima je ugovor sklopljen; i
 - (c) dobru vjeru i pošteno poslovanje.
2. Bilo koji implicitan uvjet na temelju stavka 1. jest u najvećoj mogućoj mjeri takav da je njegov rezultat ono što bi se ugovorne stranke najvjerojatnije dogovorile ~~da su u obzir uzele reguliranje tog pitanja.~~ [Am. 139]
3. Stavak 1. ne primjenjuje se ako ugovorne stranke namjerno nisu regulirale to pitanje te ako su se dogovorile da će jedna od ugovornih stranaka snositi rizik.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 69.

Uvjeti ugovora koji proizlaze iz određenih predugovornih izjava

1. Ako trgovac ili **osoba koja sudjeluje u oglašavanju ili trgovanju za trgovca** da izjavu prije sklapanja ugovora, bilo drugoj ugovornoj stranci bilo javno, o obilježjima onoga što taj trgovac isporučuje na temelju ugovora, ta izjava postaje uvjetom ugovora osim ako **trgovac ne pokaže da**:

(a) druga je ugovorna stranka bila svjesna ili se od nje moglo očekivati da je bila svjesna u trenutku sklapanja ugovora da je izjava netočna ili da se na nju nije moguće osloniti u pogledu uvjeta ugovora; ~~ili~~

(aa) izjava je ispravljena prije sklapanja ugovora; ili

(b) izjava nije mogla utjecati na odluku druge ugovorne stranke o sklapanju ugovora. [Am. 140]

2. ~~Za potrebe stavka 1. izjava koju je dala osoba koja sudjeluje u oglašavanju ili trgovanju za trgovca smatra se izjavom trgovca.~~[Am. 141]

3. Ako je druga ugovorna stranka potrošač, tada za potrebe stavka 1. javna izjava koju je dao ili koja je dana u ime proizvođača ili u ime druge osobe u ranijim stadijima lanca transakcija koji je rezultirao ugovorom smatra se izjavom trgovca, osim ako trgovac **ne pokaže da** u trenutku sklapanja ugovora **trgovac** nije bio upoznat s tom izjavom ili se od njega nije moglo očekivati da je upoznat s tom izjavom. [Am. 142]

4. U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Članak 70.

~~Obveza upozoravanja na uvjete ugovora koji nisu pojedinačno dogovoreni~~

1. ~~Uvjeti ugovora koje predlaže jedna ugovorna stranka i koji nisu pojedinačno dogovoreni u smislu članka 7. mogu se pokrenuti protiv druge ugovorne stranke samo ako je druga stranka bila upoznata s njima ili ako je stranka koja ih je dostavila poduzela razumne mjere da upozori drugu ugovornu stranku na njih, prije ili u trenutku sklapanja ugovora.~~

2. ~~Za potrebe ovog članka, u odnosima između trgovca i potrošača samo upućivanje na uvjete ugovora u dokumentu ugovora ne smatra se dostatnim upozorenjem na uvjete ugovora, čak i ako potrošač potpiše dokument.~~

3. ~~Ugovorne stranke ne smiju isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.~~[Am. 143]

Članak 71.

~~Dodatna plaćanja u ugovorima između trgovca i potrošača~~

1. ~~U ugovoru između trgovca i potrošača, uvjet ugovora koji potrošača obvezuje da izvrši bilo koje plaćanje povrh naknade koja se navodi kao glavna ugovorna obveza trgovca, osobito ako je uvršten zbog korištenja standardnih opcija koje je potrošač dužan odbiti kako bi izbjegao dodatno plaćanje, nije obvezujući za potrošača, osim ako, prije nego što ugovor postane obvezujući za potrošača, potrošač izričito pristane na dodatno plaćanje. Ako je potrošač izvršio dodatno plaćanje, potrošač može izvršiti i povrat istoga.~~

2. ~~Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.~~ [Am. 144]

Članak 72.

Klauzule o spajanju

1. Ako ugovor u pisanom obliku uključuje uvjet u kojem se navodi da dokument sadrži sve uvjete ugovora (klauzula o spajanju), sve prijašnje izjave, obveze ili sporazumi koji nisu sadržani u dokumentu ne čine dio ugovora.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Osim ako je drukčije određeno ugovorom, klauzula o spajanju ne sprječava da se prijašnje izjave ugovornih stranaka koriste za tumačenje ugovora.
3. U ugovoru između trgovca i potrošača, klauzula o spajanju nije obvezujuća za potrošača.
4. Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Članak 73.

Određivanje cijene

Ako se ugovorom određeni iznos cijene za plaćanje ne može utvrditi drukčije, plativa cijena je, ako ne postoje indikacije koje ukazuju na suprotno, cijena koja se uobičajeno plaća u sličnim okolnostima u trenutku sklapanja ugovora ili, ako takva cijena nije dostupna, razumna cijena.

Članak 74.

Jednostrano određivanje

1. Ako cijenu ili drugi uvjet ugovora određuje jedna ugovorna stranka i oni se pokazuju izrazito nerazumnima, tada se koristi cijena koja se uobičajeno naplaćuje ili uvjet ugovora koji se uobičajeno koristi u sličnim okolnostima u trenutku sklapanja ugovora ili, ako takva cijena ili uvjet nisu dostupni, zamjenjuje se razumnom cijenom ili uvjetom.
2. ***U odnosima između trgovca i potrošača*** ugovorne stranke ne smiju ***na štetu potrošača*** isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke. [Am. 145]

Odjeljak 2.

Posebne odredbe kojima se uređuju ugovori između trgovaca i potrošača [Am. 146]

Članak 75.

Određivanje od strane treće stranke

1. Ako bi treća stranka trebala odrediti cijenu ili bilo koji drugi uvjet ugovora i nije u mogućnosti ili ne želi to učiniti, sud može, osim ako to nije u skladu s uvjetima ugovora, imenovati drugu osobu za određivanje istih.
2. Ako je treća stranka odredila cijenu ili drugi uvjet ugovora koji su izrazito nerazumni, koristi se cijena koja se uobičajeno naplaćuje u sličnim okolnostima u trenutku sklapanja ugovora ili, ako takva cijena nije dostupna, zamjenjuje se razumnom cijenom ili razumnim uvjetom.
3. Za potrebe stavka 1. „sud” uključuje arbitražni sud.
4. U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu stavka 2., odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Članak 76.

Jezik

Ako jezik koji se koristi za sporazumijevanje u vezi s ugovorom, pravima ili obvezama koji iz njega proizlaze nije moguće drukčije utvrditi, koristi se jezik na kojem je sklopljen ugovor.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 76.a

Obveza upozoravanja na uvjete ugovora koji nisu pojedinačno dogovoreni [Am. 147]

1. *Uvjeti ugovora koje predlaže trgovac i koji nisu pojedinačno dogovoreni u smislu članka 7. mogu se pokrenuti protiv potrošača samo ako je potrošač bio upoznat s njima ili ako je trgovac koji ih je dostavio poduzeo razumne mjere da upozori potrošača na njih, prije ili u trenutku sklapanja ugovora. [Am. 148]*
2. *Za potrebe ovog članka potrošač nije dostatno upozoren na uvjete ugovora osim ako su:*
 - (a) *predstavljani na način prikladan da se potrošača upozori na njihovo postojanje; i*
 - (b) *dani ili učinjeni dostupnima potrošaču od strane trgovca na način koji potrošaču omogućuje da ih shvati prije sklapanja ugovora. [Am. 149]*
3. *Samo upućivanje na uvjete ugovora u dokumentu ugovora ne smatra se dostatnim upozorenjem na uvjete ugovora, čak i ako potrošač potpiše taj dokument. [Am. 150]*
4. *Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke. [Am. 151]*

Članak 76.b

Dodatna plaćanja u ugovorima između trgovca i potrošača

1. *U ugovoru između trgovca i potrošača, uvjet ugovora koji potrošača obvezuje da izvrši bilo koje plaćanje povrh naknade koja se navodi kao glavna ugovorna obveza trgovca, osobito ako je uvršten zbog korištenja standardnih opcija koje je potrošač dužan odbiti kako bi izbjegao dodatno plaćanje, nije obvezujući za potrošača, osim ako, prije nego što ugovor postane obvezujući za potrošača, potrošač izričito pristane na dodatno plaćanje. Ako potrošač izvrši dodatno plaćanje a da s time nije bio izričito suglasan, može izvršiti i povrat istoga.*
2. *Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke. [Am. 152]*

Članak 77.

Ugovori na neodređeno vrijeme

1. *Ako, u slučaju trajnih ili opetovanih ispunjenja određene ugovorne obveze, uvjeti ugovora ne određuju datum završetka ugovornog odnosa niti omogućuju raskid ugovora po davanju obavijesti u tu svrhu, ugovor može raskinuti bilo koja ugovorna stranka uz davanje razumnog otkaznog roka koji nije dulji od dva mjeseca.*
2. *U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.*

Članak 78.

Uvjeti ugovora u korist trećih stranaka

1. *Ugovorne stranke mogu, u skladu s ugovorom, prenijeti pravo na treću stranku. Treća stranka ne mora postojati niti mora biti identificirana u trenutku sklapanja ugovora, ali potrebno je da ju je moguće utvrditi.*
2. *Ugovorom se utvrđuju narav i sadržaj prava treće stranke. Pravo može biti u obliku izuzeća ili ograničenja odgovornosti treće stranke prema jednoj od ugovornih stranaka.*
3. *Ako jednu od ugovornih stranaka ugovor obvezuje na ispunjenje obveze prema trećoj osobi, tada:*

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (a) treća stranka ima jednaka prava na ispunjenje i primjenu pravnih lijekova za neispunjenje ugovornih obveza kao da se ugovorna stranka obvezala na ispunjenje ugovornih obveza ugovorom s trećom strankom; i
- (b) ugovorna stranka koju ugovor obvezuje može koristiti sva pravna sredstva protiv treće stranke koja bi ugovorna stranka mogla koristiti protiv druge ugovorne stranke.
4. Treća stranka može odbiti pravo koje joj je dodijeljeno obavještanjem bilo koje od ugovornih stranaka, ako se to učini prije izričitog ili implicitnog pristanka na to pravo. Pri takvom odbijanju smatra se da pravo nikad nije pripadalo trećoj stranci.
5. Ugovorne stranke mogu ukloniti ili izmijeniti uvjet ugovora koji se tiče prijenosa prava ako to učine prije nego što jedna od njih treću stranku obavijesti da je pravo dodijeljeno.

Poglavlje 8.

Nepošteni uvjeti ugovora

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 79.

Učinci nepoštenih uvjeta ugovora

1. Uvjet ugovora koji predlaže jedna ugovorna stranka i koji je nepošten prema odjeljcima 2. i 3. ovog poglavlja nije obvezujući za drugu ugovornu stranku.
2. Ako se ugovor može održati bez nepoštenog uvjeta ugovora, ostali uvjeti ugovora i dalje su obvezujući.

Članak 80.

Iznimke od testa za ispitivanje nepoštenih uvjeta ugovora

1. Odjeljci 2. i 3. ne primjenjuju se na uvjete ugovora koji odražavaju pravila Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe koja bi se primjenjivala da to pitanje ne reguliraju uvjeti ugovora.
- ~~2. Odjeljak 2. ne primjenjuje se na definiciju glavnog predmeta ugovora niti na primjerenost cijene koju je potrebno platiti ako je trgovac poštovao obvezu transparentnosti navedenu u članku 82. [Am. 153]~~
3. Odjeljak 3. ne primjenjuje se na definiciju glavnog predmeta ugovora niti na primjerenost cijene koju je potrebno platiti.

Članak 81.

Obvezujuća narav

Ugovorne stranke ne smiju isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Odjeljak 2.

Nepošteni uvjeti ugovora u ugovorima između trgovca i potrošača

Članak 82.

Obveza transparentnosti u uvjetima ugovora koji nisu pojedinačno dogovoreni

Ako trgovac dostavlja uvjete ugovora koji nisu dogovoreni pojedinačno s potrošačem u smislu članka 7., tada ima obvezu pobrinuti se da su sastavljeni i priopćeni na jednostavan, **jasan** i razumljiv način. [Am. 154]

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 83.

Značenje „nepoštenosti” u ugovorima između trgovca i potrošača

1. U ugovoru između trgovca i potrošača uvjet ugovora koji je predložio trgovac, ~~a koji nije pojedinačno dogovoren u smislu članka 7.,~~ nepošten je za potrebe ovog odjeljka ako uzrokuje značajnu neravnotežu prava ugovornih stranaka i obveza koje proizlaze iz ugovora, na štetu potrošača, protivno načelima dobre vjere i poštenog poslovanja. **[Am. 155]**
2. Pri procjeni nepoštenosti uvjeta ugovora za potrebe ovog odjeljka, potrebno je uzeti u obzir:
 - (a) je li trgovac poštovao obvezu transparentnosti navedenu u članku 82.;
 - (b) narav onoga što je predviđeno ugovorom;
 - (c) dane okolnosti tijekom sklapanja ugovora;

(ca) je li toliko nepredvidljive prirode da ga potrošač nije mogao očekivati; [Am. 156]

 - (d) ostale uvjete ugovora; te
 - (e) uvjete bilo kojeg drugog ugovora o kojemu ovisi ugovor.

Članak 84.

Uvjeti ugovora koji su uvijek nepošteni

Uvjet ugovora uvijek je nepošten za potrebe ovog odjeljka ako su njegov cilj ili učinak:

- (a) isključiti ili ograničiti odgovornost trgovca za smrt ili tjelesnu ozljedu potrošača uzrokovanu određenim činom ili propustom trgovca ili osobe koja djeluje u ime trgovca;
 - (b) isključiti ili ograničiti odgovornost trgovca za bilo kakav gubitak ili štetu nanесenu potrošaču namjerno ili grubim nemarom;
- (ba) na neprimjeren način isključiti ili ograničiti pravne lijekove dostupne potrošaču protiv trgovca ili treće osobe za neispunjenje ugovornih obveza trgovca propisanih ugovorom; [Am. 157]**
- (c) ograničiti obvezu trgovca da bude obvezan obvezama koje su preuzeli njegovi ovlašteni zastupnici ili učiniti njegove obveze podložne sukladnosti određenom uvjetu čije ispunjenje ovisi isključivo o trgovcu;
- (ca) ograničiti dokaze dostupne potrošaču ili potrošaču nametnuti teret dokazivanja koji je pravna obveza trgovca; [Am. 158]**
- (d) isključiti ili onemogućiti pravo potrošača da pokrene pravni postupak ili upotrijebi bilo koji drugi pravni lijek, osobito putem zahtjeva da potrošač sporove rješava isključivo putem arbitražnog sustava koji općenito nije predviđen u zakonskim odredbama koje se primjenjuju na ugovore između trgovca i potrošača;
 - (e) dodijeliti isključivu nadležnost za sve sporove koji proizlaze iz ugovora sudu u mjestu boravišta trgovca, osim ako je odabrani sud ujedno i sud u mjestu boravišta potrošača;
 - (f) dati trgovcu isključivo pravo da utvrdi jesu li roba, digitalni sadržaj ili isporučene povezane usluge u skladu s ugovorom ili dati trgovcu isključivo pravo na tumačenje bilo kojeg uvjeta ugovora;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (fa) dopustiti trgovcu da jednostrano mijenja uvjete ugovora bez valjanog razloga navedenog u ugovoru; to ne utječe na uvjete ugovora prema kojima trgovac ima pravo jednostrano mijenjati uvjete ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme, pod uvjetom da je trgovac dužan obavijestiti potrošača o izmjeni u razumnom roku i da potrošač može slobodno raskinuti ugovor bez troškova za potrošača; [Am. 159]
- (fb) omogućiti trgovcu da jednostrano mijenja, bez valjanog razloga, bilo koja obilježja robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga koje se pružaju ili bilo kojih drugih značajki ispunjenja ugovorne obveze; [Am. 160]
- (fc) omogućiti trgovcu da za svoje usluge zahtijeva višu cijenu od one koja je utvrđena pri sklapanju ugovora, osim ako je u ugovoru u okviru dogovorenih uvjeta za promjenu cijene utvrđena i mogućnost smanjenja cijene te je u ugovoru navedeno u kojim je razmjerima promjena cijene objektivno utemeljena, i trgovac ne može samovoljno mijenjati cijenu; [Am. 161]
- (g) pobrinuti se da je ugovor obvezujući za potrošača, a ne za trgovca;
- (ga) obvezati potrošača na ispunjavanje svih svojih obveza predviđenih ugovorom ako trgovac ne ispuni svoje obveze; [Am. 162]
- (gb) omogućiti trgovcu da na temelju diskrecijske ocjene odustane od ugovora ili ga raskine u smislu članka 8., a da isto pravo nije predviđeno i za potrošača, ili omogućiti trgovcu da zadrži novac plaćen za povezane usluge koje još nisu pružene kada trgovac odustane od ugovora ili ga raskine; [Am. 163]
- (h) zahtijevati od potrošača korištenje službenijeg načina za raskid ugovora u smislu članka 8. od onog koji je korišten za sklapanje ugovora;
- (ha) nametnuti prekomjeran teret potrošaču u svrhu raskida ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme; [Am. 164]
- (i) jamčiti trgovcu kraći otkazni rok za raskid ugovora od onoga koji se odnosi na potrošača;
- (j) obvezati potrošača da plati za robu, digitalni sadržaj ili povezane usluge koje zapravo nisu isporučene, dostavljene ili pružene;
- (k) utvrditi da uvjeti ugovora koji nisu dogovoreni pojedinačno u smislu članka 7. imaju jaču pravnu snagu ili prednost nad uvjetima ugovora koji su dogovoreni pojedinačno.

Članak 85.

Uvjeti ugovora koji se smatraju nepoštenima

Smatra se da je uvjet ugovora nepošten za potrebe ovog odjeljka ako su njegov cilj ili učinak:

- (a) ograničiti dokaze dostupne potrošaču ili potrošaču nametnuti teret dokazivanja koji bi trebao biti pravna obveza trgovca; [Am. 165]
- (b) na neprimjeren način isključiti ili ograničiti pravne lijekove dostupne potrošaču protiv trgovca ili treće osobe za neispunjenje ugovornih obveza trgovca propisanih ugovorom; [Am. 166]
- (c) na neprimjeren način isključiti ili ograničiti pravo prijeboja tražbina koje potrošač može imati protiv trgovca s onim što potrošač može dugovati trgovcu;
- (d) dopustiti trgovcu da zadrži novac koji je platio potrošač ako potonji odluči ne sklopiti ugovor ili ne ispuniti obveze koje iz njega proizlaze, a da u obrnutoj situaciji ne osigura da potrošač primi naknadu u jednakom iznosu od trgovca;
- (e) zahtijevati da potrošač koji ne ispuni ugovorne obveze plati nerazmjerno visok iznos naknade štete ili ugovorenog plaćanja za neispunjenje obveze;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (ea) **da se određeno ponašanje potrošača smatra kao davanje ili nedavanje izjave, osim ako se potrošača na početku izričito ne upozori na važnost njegova ponašanja i ako potrošač ima odgovarajući rok za davanje izričite izjave;** [Am. 167]
- (f) ~~omogućiti trgovcu da odustane od ugovora ili ga raskine u smislu članka 8. na temelju njegove diskrecijske ocjene, a da isto pravo nije predviđeno i za potrošača, ili omogućiti trgovcu da zadrži novac plaćen za povezane usluge koje još nisu isporučene u slučaju kada trgovac odustane od ugovora ili ga raskine;~~ [Am. 168]
- (g) omogućiti trgovcu da raskine ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme bez obavješćivanja potrošača u razumnom roku, osim u slučaju kada postoje osnovani razlozi za raskid ugovora;
- (h) automatsko produljenje ugovora sklopljenog na određeno vrijeme, osim ako potrošač ne naznači drukčije, u slučajevima kada je uvjetima ugovora predviđeno davanje obavijesti s nerazumno dugim rokom;
- (i) ~~dopustiti trgovcu da jednostrano mijenja uvjete ugovora bez valjanog razloga navedenog u ugovoru; to ne utječe na uvjete ugovora prema kojima trgovac ima pravo jednostrano mijenjati uvjete ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme, pod uvjetom da je trgovac dužan obavijestiti potrošača u razumnom roku i da potrošač može slobodno raskinuti ugovor bez troškova za potrošača;~~ [Am. 169]
- (j) ~~omogućiti trgovcu da jednostrano mijenja, bez valjanog razloga, bilo koja obilježja robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga koje se pružaju ili bilo kojih drugih značajki ispunjenja ugovorne obveze;~~ [Am. 170]
- (k) pobrinuti se da se cijena robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga utvrđuje u trenutku isporuke ili pružanja usluga ili ~~dopustiti trgovcu da povisi cijenu, a da potrošaču ne nudi pravo odustajanja ako je povišena cijena previsoka u odnosu na cijenu dogovorenu u trenutku sklapanja ugovora; to ne utječe na klauzule o indeksiranju cijena, kad je to dopušteno zakonom, pod uvjetom da je metoda koja određuje izmjene cijena eksplicitno opisana;~~ [Am. 171]
- (l) ~~obvezati potrošača na ispunjavanje svih obveza predviđenih ugovorom ako trgovac ne ispunjava vlastite obveze;~~ [Am. 172]
- (m) dopustiti trgovcu prijenos vlastitih prava i obveza predviđenih ugovorom bez pristanka potrošača, osim ako se radi o prijenosu na društvo kći pod nadzorom trgovca ili ako je on posljedica spajanja ili slične zakonite transakcije trgovačkog društva i takav prijenos vjerojatno neće negativno utjecati na bilo koja prava potrošača;
- (n) dopustiti trgovcu, ako su naručena roba, digitalni sadržaj ili usluge nedostupni, da isporuči robu, digitalni sadržaj ili usluge jednake vrijednosti, a da potrošača nije izričito obavijestio o ovoj mogućnosti i o činjenici da trgovac mora snositi trošak povrata onoga što je potrošač primio u skladu s ugovorom ako potrošač koristi pravo odbijanja ispunjenja ugovornih obveza **i ako potrošač nije izričito zahtijevao isporuku robe, digitalnog sadržaja ili usluge jednake vrijednosti;** [Am. 173]
- (o) dopustiti trgovcu da predvidi nerazumno dugačko ili nedovoljno određeno razdoblje za prihvaćanje ili odbijanje ponude;
- (p) dopustiti trgovcu da predvidi nerazumno dugačko ili nedovoljno određeno razdoblje za ispunjavanje obveza predviđenih ugovorom;
- (q) na neprimjeren način isključiti ili ograničiti pravne lijekove dostupne potrošaču protiv trgovca ili sredstva obrane dostupna potrošaču protiv tražbina trgovca;
- (r) podvrgnuti ispunjenje obveza trgovca predviđenih ugovorom ili podvrgnuti druge korisne učinke ugovora za potrošača određenim formalnostima koje nisu određene zakonom i koje su nerazumne;
- (s) zahtijevati od potrošača prekomjerne iznose predujma ili prekomjerna jamstva za ispunjenje ugovornih obveza;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (t) neopravdano spriječiti potrošača u nabavljanju robe od trećih stranaka ili da mu treće stranke obave popravke;
- (u) neopravdano povezati ugovor s drugim ugovorom s trgovcem, društvom-kćeri trgovca ili trećom strankom na način koji potrošač ne može očekivati;
- ~~(v) nametnuti prekomjieran teret potrošaču u svrhu raskida ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme;~~ [Am. 174]
- (w) produljiti početno razdoblje trajanja ugovora ili bilo koje razdoblje obnove ugovora za produženu isporuku robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga na više od godinu dana, osim ako potrošač može raskinuti ugovor u bilo kojem trenutku u roku od najviše 30 dana.

Odjeljak 3.

Nepošteni uvjeti ugovora u ugovorima među trgovcima

Članak 86.

Značenje „nepoštenosti” u ugovorima među trgovcima

1. U ugovoru među trgovcima, uvjet ugovora nepošten je za potrebe ovog odjeljka samo ako:
 - (a) čini dio uvjeta koji nisu dogovoreni pojedinačno u smislu članka 7.; i
 - (b) takve je naravi da njegova uporaba izrazito odstupa od ~~dobre~~ **uobičajene** poslovne prakse, protivno načelima dobre vjere i poštenog poslovanja. [Am. 175]
2. Pri procjeni nepoštenosti uvjeta ugovora za potrebe ovog odjeljka, potrebno je uzeti u obzir:
 - (a) narav onoga što je predviđeno ugovorom;
 - (b) dane okolnosti tijekom sklapanja ugovora;
 - (c) ostale uvjete ugovora i
 - (d) uvjete bilo kojeg drugog ugovora o kojemu ovisi ugovor.

Dio IV.

Obveze i pravni lijekovi ugovornih stranaka u kupoprodajnom ugovoru za isporuku digitalnog sadržaja

Poglavlje 9.

Opće odredbe

Članak 87.

Neispunjenje ugovornih obveza i neispunjenje bitnih ugovornih obveza

1. Neispunjenje ugovorne obveze je bilo koje neizvršavanje te obveze, bilo da postoji opravdanje za neizvršavanje ili ne, i uključuje:
 - (a) neisporuku ili zakašnjelu isporuku robe;
 - (b) neisporuku ili zakašnjelu isporuku digitalnog sadržaja;
 - (c) isporuku robe koja nije u skladu s ugovorom;
 - (d) isporuku digitalnog sadržaja koji nije u skladu s ugovorom;
 - (e) neplaćanje ili zakašnjelo plaćanje cijene; i

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (f) bilo koje navodno ispunjenje koji nije u skladu s ugovorom.
2. Neispunjenje ugovorne obveze jedne ugovorne stranke bitno je ako:
- (a) značajno uskraćuje drugoj ugovornoj stranci ono što je ta stranka imala pravo očekivati u skladu s ugovorom, osim ako u trenutku sklapanja ugovora stranka koja ne ispunjava ugovorne obveze nije predvidjela i nije mogla predvidjeti tu posljedicu; ili
- (b) ako je takve naravi da objašnjava kako se nije moguće osloniti na buduće ispunjenje ugovornih obveza stranke koja ih ne ispunjava.

Članak 88.

Neispunjenje iz opravdanih razloga

1. Neispunjenje obveze ugovorne stranke opravdano je ako je posljedica prepreke izvan kontrole te stranke i ako se nije moglo očekivati da će ta stranka prepreku uzeti u obzir u trenutku sklapanja ugovora ili izbjeći ili svladati prepreku ili njezine posljedice.
2. Ako je prepreka samo privremena, neispunjenje je opravdano tijekom razdoblja u kojem prepreka traje. Međutim, ako zakašnjenje predstavlja bitno neispunjenje, druga stranka može ga kao takvo tretirati.
3. Ugovorna stranka koja nije u mogućnosti ispuniti ugovorne obveze dužna je pobrinuti se da druga stranka primi obavijest o prepreci i njezinu učinku na sposobnost ispunjenja obveza bez nepotrebnog odgađanja, nakon što prva stranka postane svjesna ili se moglo očekivati da je postala svjesna tih okolnosti. Druga ugovorna stranka ima pravo na naknadu štete **u skladu s poglavljem 16.** za bilo kakav gubitak koji je nastao kršenjem te obveze. [Am. 176]

Članak 89.

Promjena okolnosti

1. Ugovorna stranka mora ispunjavati svoje ugovorne obveze, čak i kada je ispunjenje postalo otežano, bilo da je razlog povišenje cijene ispunjenja ugovornih obveza ili smanjenje vrijednosti onoga što zauzvrat treba primiti.

Ako ispunjenje ugovornih obveza postane prekomjerno otežano zbog iznimne promjene okolnosti, ugovorne stranke dužne su započeti pregovore s ciljem izmjene ili raskida ugovora.

2. Ako ugovorne stranke ne postignu dogovor u razumnom vremenskom roku, tada, na zahtjev bilo koje stranke, sud može:
- (a) prilagoditi ugovor kako bi ga uskladio s onim na što bi stranke razumno pristale u trenutku sklapanja ugovora da su u obzir uzele promjene okolnosti; ili
- (b) raskinuti ugovor u smislu članka 8. na datum i pod uvjetima koje će odrediti sud.
3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se samo ako:
- (a) je promjena okolnosti nastupila nakon trenutka sklapanja ugovora;
- (b) ugovorna stranka koja se oslanja na promjenu okolnosti u to vrijeme nije uzela u obzir i nije se moglo očekivati da uzme u obzir mogućnost ili razmjer te promjene okolnosti; i
- (c) oštećena stranka, **oslanjajući se na promjenu okolnosti**, nije preuzela i ne može se razumno smatrati da je preuzela rizik te promjene okolnosti. [Am. 177]
4. Za potrebe stavaka 2. i 3. pojam „sud” uključuje arbitražni sud.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 90.

Proširena primjena pravila o plaćanju i robi ili digitalnom sadržaju koji nisu prihvaćeni

1. Osim ako je drukčije određeno, pravila o plaćanju cijene od strane kupca u poglavlju 12. primjenjuju se s odgovarajućim izmjenama drugim plaćanjima.
2. Članak 97. primjenjuje se s odgovarajućim izmjenama u drugim slučajevima kada roba ili digitalni sadržaj ostanu u nečijem posjedu zbog toga što druga osoba nije ispunila obvezu njihova preuzimanja.

Članak 10.

Obveze prodavatelja

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 91.

Glavne obveze prodavatelja

Prodavatelj robe ili dobavljač digitalnog sadržaja (u ovom dijelu „prodavatelj”) mora:

- (a) isporučiti robu ili digitalni sadržaj;
- (b) prenijeti **ili se obvezati na prijenos** vlasništva nad robom, uključujući materijalni nosač podataka na kojem se isporučuje digitalni sadržaj; [Am. 178]
- (c) pobrinuti se da su roba ili digitalni sadržaj u skladu s ugovorom;
- (d) pobrinuti se da kupac ima pravo korištenja digitalnog sadržaja u skladu s ugovorom i
- (e) dostaviti dokumente koji čine robu ili se odnose na nju ili dokumente koji se odnose na digitalni sadržaj ako je to propisano ugovorom.

Članak 91.a

Zadržavanje prava vlasništva

Ako je bila dogovorena klauzula o zadržavanju prava vlasništva, prodavač nije obavezan prenijeti vlasništvo nad robom dok kupac ne ispunji obvezu plaćanja po dogovorenoj cijeni. [Am. 179]

Članak 92.

Ispunjenje ugovorne obveze od strane treće stranke

1. Prodavatelj može povjeriti ispunjenje ugovorne obveze drugoj osobi, osim ako uvjeti ugovora zahtijevaju da prodavatelj ugovorne obveze ispuni osobno.
2. Prodavatelj koji ispunjenje ugovorne obveze povjerava drugoj osobi i dalje je odgovoran za ispunjenje ugovorne obveze.
3. U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu stavka 2., odstupati od njega ili mijenjati njegove učinke.

Odjeljak 2.

Isporuka

Članak 93.

Mjesto isporuke

1. Ako se mjesto isporuke ne može drukčije utvrditi, ono je:

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (a) u slučaju potrošačkog kupoprodajnog ugovora ili ugovora **između trgovca i potrošača** o isporuci digitalnog sadržaja koji je sklopljen na daljinu ili izvan poslovnih prostorija ili u kojemu se prodavatelj obvezao da će organizirati prijevoz do kupca, potrošačevo prebivalište u trenutku sklapanja ugovora; [Am. 180]
- (b) u svim drugim slučajevima,
- (i) ako ugovor o prodaji uključuje prijevoz robe od strane prijevoznika ili niza prijevoznika, najbliže mjesto za preuzimanje robe prvog prijevoznika;
- (ii) ako ugovor ne uključuje prijevoz, mjesto prodavateljeva poslovanja u trenutku sklapanja ugovora.
2. Ako prodavatelj ima više mjesta poslovanja, mjesto poslovanja za potrebe stavka 1. točke (b) ono je koje je najviše povezano s obvezom isporuke.

Članak 94.

Način isporuke

1. Osim ako je drukčije dogovoreno, prodavatelj ispunjava obvezu isporuke:
- (a) u slučaju potrošačkog kupoprodajnog ugovora ili ugovora **između trgovca i potrošača** o isporuci digitalnog sadržaja koji je sklopljen na daljinu ili izvan poslovnih prostorija ili u kojemu se prodavatelj obvezao da će organizirati prijevoz do kupca, prijenosom fizičkog posjeda ili nadzora nad robom ili digitalnog sadržaja na potrošača; [Am. 181]
- (b) u drugim slučajevima u kojima ugovor uključuje prijevoz robe od strane prijevoznika, predajom robe prvom prijevozniku za prijenos do kupca i uručenjem svih potrebnih dokumenata kupcu koji mu omogućuju da preuzme robu od prijevoznika u čijem je posjedu roba; ili
- (c) u slučajevima koji nisu obuhvaćeni točkama (a) ili (b), učiniti robu ili digitalni sadržaj ili, kada je dogovoreno da prodavatelj treba samo dostaviti dokumente koji čine robu, te dokumente, dostupne kupcu.
2. U stavku 1. točkama (a) i (c), bilo koje upućivanje na potrošača ili kupca uključuje treću stranku koja nije prijevoznik, a koju navode potrošač ili kupac u skladu s ugovorom.

Članak 95.

Vrijeme isporuke

1. Ako se vrijeme isporuke ne može utvrditi drugačije, roba ili digitalni sadržaj mora se dostaviti ~~bez nepotrebnog odgađanja~~ **u razumnom roku** nakon sklapanja ugovora **što je ugovor sklopljen**. [Am. 182]
2. U ugovorima između trgovca i potrošača, osim ako su stranke drukčije dogovorile, trgovac mora isporučiti robu ili digitalni sadržaj najkasnije 30 dana od datuma sklapanja ugovora.

Članak 96.

Obveze prodavatelja u vezi s prijevozom robe

1. Ako je ugovorom određeno da prodavatelj treba organizirati prijevoz robe, prodavatelj mora sklopiti takve ugovore koji su potrebni za prijevoz do utvrđenog mjesta prijevoznim sredstvima prikladnima s obzirom na okolnosti i u skladu s uobičajenim uvjetima za takav prijevoz.
2. Ako prodavatelj, u skladu s ugovorom, prijevozniku uručuje robu i ako roba nije putem oznaka, prijevoznih dokumenata ili na drugi način jasno obilježena kao roba koju je potrebno isporučiti prema ugovoru, prodavatelj mora kupcu dati obavijest o pošiljci s opisom robe.
3. Ako ugovorom nije određeno da prodavatelj treba ugovoriti osiguranje u odnosu na prijevoz robe, prodavatelj mora, na zahtjev kupca, kupcu pružiti sve dostupne informacije kako bi kupac ugovorio takvo osiguranje.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 97.

Roba ili digitalni sadržaj koje kupac ne prihvaća

1. Prodavatelj u čijem su posjedu ostali roba ili digitalni sadržaj jer kupac, kojeg ugovor obvezuje na to, nije preuzeo isporuku, mora poduzeti razumne mjere za njihovu zaštitu i očuvanje.
2. Prodavatelj nije dužan ispuniti obvezu isporuke ako prodavatelj:
 - (a) skladišti robu ili digitalni sadržaj po razumnim uvjetima kod treće osobe po nalogu kupca i o tome ga obavještava; ili
 - (b) prodaje robu ili digitalni sadržaj po razumnim uvjetima nakon obavještavanja kupca i neto prihod plaća kupcu.
3. Prodavatelj ima pravo na povrat ili zadržavanje bilo kakvih razumno nastalih iznosa troškova prodaje.

~~Članak 98.~~~~Učinak na prijelaz rizika~~~~Učinak isporuke na prijelaz rizika reguliran je u poglavlju 14. [Am. 183]~~

Odjeljak 3.

Sukladnost robe i digitalnog sadržaja

Članak 99.

Sukladnost s ugovorom

1. Kako bi bili u skladu s ugovorom, roba ili digitalni sadržaj moraju:
 - (a) odgovarati količini, kvaliteti i opisu koji su propisani ugovorom;
 - (b) biti u ambalaži ili pakiranju na način propisan ugovorom; i
 - (c) biti dostavljeni skupa sa svom opremom, uputama za instalaciju ili drugim uputama propisanim ugovorom.
2. Kako bi bili u skladu s ugovorom, roba ili digitalni sadržaj također moraju zadovoljiti zahtjeve iz članka 100., 101. i 102., osim ako se stranke dogovore drukčije.
3. U ~~potrošačkom kupoprodajnom~~ ugovoru **između trgovca i potrošača**, bilo koji sporazum koji odstupa od zahtjeva iz članka 100., **101. i 102.** ~~i 103.~~ na štetu potrošača valjan je samo ako je potrošač u trenutku sklapanja ugovora bio upoznat s posebnim stanjem robe ili digitalnog sadržaja i prihvatio je robu ili digitalni sadržaj kao da su u skladu s ugovorom u trenutku njegova sklapanja. [Am. 184]
4. U potrošačkom kupoprodajnom ugovoru ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu stavka 3., odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Članak 100.

Kriteriji za sukladnost robe i digitalnog sadržaja

Roba ili digitalni sadržaj moraju:

- (a) odgovarati svim posebnim namjenama s kojima je prodavatelj upoznat u trenutku sklapanja ugovora, osim ako okolnosti pokazuju da se kupac nije oslanjao ili je bilo nerazumno da se oslanja na vještine i presudbu prodavatelja.
- (b) odgovarati uobičajenim namjenama robe ili digitalnog sadržaja jednakog opisa.

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (c) posjedovati svojstva robe ili digitalnog sadržaja koje je prodavatelj uručio kupcu kao uzorak ili model;
- (d) biti u uobičajenoj ambalaži ili pakirani na uobičajen način za takvu robu ili, u nedostatku uobičajenog načina, na način prikladan za očuvanje i zaštitu robe;
- (e) biti dostavljeni skupa sa svom opremom, uputama za instalaciju ili drugim uputama koje kupac može očekivati;
- (f) posjedovati svojstva i sposobnosti izvršenja navedene u svim predugovornim izjavama koje čine dio uvjeta ugovora na temelju članka 69.; i
- (g) posjedovati takva svojstva i sposobnost izvršenja kakve očekuje potrošač, **uključujući izgled i nepostojanje nedostataka**. Pri utvrđivanju onoga što kupac može očekivati od digitalnog sadržaja potrebno je obratiti pozornost na to je li digitalni sadržaj isporučen u zamjenu za plaćanje određene cijene **ili neke protuusluge**. [Am. 185]

Članak 101.

Pogrešna ugradnja ili instalacija na temelju potrošačkog kupoprodajnog ugovora

1. Ako su roba ili digitalni sadržaj koji su isporučeni na temelju potrošačkog kupoprodajnog ugovora pogrešno ugrađeni ili instalirani, svaki nedostatak sukladnosti koji proizlazi iz pogrešne ugradnje smatra se nedostatkom sukladnosti robe ili digitalnog sadržaja ako je:

- (a) robu ugradio ili digitalni sadržaj instalirao prodavatelj ili je to učinjeno pod njegovom odgovornošću, ili
- (b) potrošač kanio ugraditi robu ili instalirati digitalni sadržaj, a pogrešna ugradnja ili instalacija bile su posljedica greške u uputama za ugradnju ili instalaciju.

2. Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Članak 102.

Prava i tražbine treće stranke

1. Roba i digitalni sadržaj moraju biti oslobođeni svih prava ili tražbina treće stranke koje nisu očigledno neutemeljene.

2. U pogledu prava ili tražbina koje se temelje na intelektualnom vlasništvu, podložno stavcima 3. i 4., roba i digitalni sadržaj moraju biti oslobođeni svih prava ili tražbina treće stranke koje nisu očigledno neutemeljene:

- (a) prema pravu države u kojoj će se koristiti roba ili digitalni sadržaj u skladu s ugovorom ili, ako takav dogovor ne postoji, prema pravu države u kojoj se nalazi mjesto poslovanja kupca ili u ugovorima između trgovca i potrošača mjesto potrošačeva boravišta koje je potrošač naveo u trenutku sklapanja ugovora i

(b) s čim je prodavatelj bio upoznat ili se moglo očekivati da je bio upoznat u trenutku sklapanja ugovora.

3. ~~U ugovorima među poduzećima~~, Stavak 2. ne primjenjuje se

(a) **u ugovorima među trgovcima**, ako je kupac bio upoznat ili se moglo očekivati da je bio upoznat s pravima ili tražbinama koje se temelje na intelektualnom vlasništvu u trenutku sklapanja ugovora;

Srijeda, 26. veljače 2014.

4. (b) U ugovorima između trgovca i potrošača, ~~stavak 2. ne primjenjuje se~~ ako je potrošač bio upoznat s pravima ili tražbinama koje se temelje na intelektualnom vlasništvu u trenutku sklapanja ugovora. [Am. 186]

5. U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

~~Članak 103.~~

~~Ograničenja sukladnosti digitalnog sadržaja~~

~~Ne smatra se da digitalni sadržaj nije sukladan ugovoru iz isključivog razloga što je ažurirani digitalni sadržaj postao dostupan nakon sklapanja ugovora. [Am. 187]~~

Članak 104.

Upoznatost kupca s nedostatkom sukladnosti u ugovoru među trgovcima

~~U ugovoru među trgovcima~~ Prodavatelj ne snosi odgovornost za bilo kakav nedostatak sukladnosti robe ako je, u trenutku sklapanja ugovora, kupac bio upoznat ~~iz s tim nedostatkom sukladnosti~~. ***U ugovoru među trgovcima to se također primjenjuje ako kupac*** nije mogao ne primijetiti nedostatak sukladnosti. [Am. 188]

Članak 105.

Relevantno vrijeme za utvrđivanje sukladnosti

1. Prodavatelj snosi odgovornost za svaki nedostatak sukladnosti koji postoji u trenutku kada rizik prelazi na kupca u skladu s poglavljem 14.

2. U ~~potrošačkom kupoprodajnom~~ ugovoru ***između trgovca i potrošača*** smatra se da je svaki nedostatak sukladnosti koji se pokaže unutar šest mjeseci od trenutka kada rizik prijeđe na kupca postojao u tom trenutku, osim ako to nije u skladu s naravi robe ili digitalnog sadržaja ili s naravi nedostatka sukladnosti. [Am. 189]

3. U slučaju koji se uređuje člankom 101. stavkom 1. točkom (a), bilo kakvo upućivanje na stavke 1. ili 2. u trenutku kada rizik prelazi na kupca shvaća se kao upućivanje na trenutak kada je ugradnja dovršena. U slučaju koji se uređuje člankom 101. stavkom 1. točkom (b) shvaća se kao upućivanje na trenutak kada je potrošač imao razumno vremensko razdoblje za ugradnju ili instalaciju.

4. Ako trgovac mora naknadno ažurirati digitalni sadržaj ***ili ako zasebno dostavlja njegove dijelove***, trgovac se mora pobrinuti da digitalni sadržaj ostane u sukladnosti s ugovorom tijekom trajanja ugovora. [Am. 190]

5. U ugovoru između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti njega ili mijenjati njegove učinke.

Poglavlje 11.

Pravni lijekovi kupca

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 106.

Pregled pravnih lijekova kupca

1. U slučaju prodavateljeva neispunjenja ugovorne obveze, kupac može, ***ako su ispunjeni posebni uvjeti za odgovarajuće pravne lijekove***, učiniti bilo što od sljedećeg: [Am. 191]

(a) zahtijevati ispunjenje obveze koje uključuje ispunjenje određene ugovorne obveze, popravak ili zamjenu robe ili digitalnog sadržaja prema odjeljku 3. ovog poglavlja;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (b) obustaviti vlastito ispunjenje obveze u skladu s odjeljkom 4. ovog poglavlja;
 - (c) raskinuti ugovor u skladu s odjeljkom 5. ovog poglavlja i potraživati povrat bilo koje već plaćene cijene u skladu s poglavljem 17.;
 - (d) sniziti cijenu u skladu s odjeljkom 6. ovog poglavlja; i
 - (e) tražiti naknadu štete u skladu s poglavljem 16.
2. Ako je kupac trgovac:
- (a) prava kupca da zatraži bilo kakav pravni lijek, osim obustave ispunjenja obveza podliježu pravu na ispravljanje pogreške od strane prodavatelja kako je navedeno u odjeljku 2. ovog poglavlja. i
 - (b) prava kupca da se oslanja na nedostatak sukladnosti podliježu zahtjevima za pregled i obavješćivanje kako je navedeno u odjeljku 7. ovog poglavlja.
3. Ako je kupac potrošač:
- (a) prava kupca ne podliježu pravu na ispravljanje pogrešaka od strane prodavatelja, **osim ako se ne odnose na robu ili digitalni sadržaj koji su izrađeni, proizvedeni ili izmijenjeni u skladu s uputama potrošača ili su očito izrađeni za određenu osobu; ili [Am. 192]**
 - (b) zahtjevi za pregled i obavješćivanje kako je navedeno u odjeljku 7. ovog poglavlja se ne primjenjuju.
4. Ako postoji opravdanje za neispunjenje ugovornih obveza prodavatelja, kupac može pribjeći bilo kojem pravnom lijeku iz stavka 1., osim zahtjevu za ispunjenje ugovornih obveza i naknadu štete.
5. Kupac ne smije pribjeći nijednom pravnom lijeku iz stavka 1. ako je on sam prouzročio neispunjenje ugovornih obveza prodavatelja.
6. Pravni lijekovi koji nisu neusklađeni mogu se kumulirati.

Članak 107.

Ograničenje pravnih lijekova za digitalni sadržaj koji nije isporučen u zamjenu za ~~određenu cijenu~~ **plaćanje određene cijene ili neku drugu protuuslugu**

- **1. Ako je digitalni sadržaj isporučen u zamjenu za protuuslugu koja nije plaćanje cijene, kupac može pribjeći bilo kojem pravnom lijeku iz članka 106. stavka 1. osim sniženju cijene u skladu s točkom (d).**

1. Ako digitalni sadržaj nije isporučen u zamjenu za ~~plaćanje određene cijene~~ **bilo kakvu protuuslugu**, kupac ne smije pribjeći pravnim lijekovima iz članka 106. stavka 1. točaka (a) do (d). Kupac smije potraživati samo pravo na naknadu štete iz članka 106. stavka 1. točke (e) za gubitak ili štetu nanesenu imovini kupca, uključujući hardver, softver i podatke, zbog nedostatka sukladnosti isporučenog digitalnog sadržaja, osim u svrhu bilo kakve koristi uskraćene kupcu zbog nastale štete. **[Am. 193]**

Članak 108.

Obvezujuća narav

U ugovoru između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog poglavlja, odstupati od njega ili mijenjati njegove učinke prije nego što potrošač trgovcu ukaže na nedostatak sukladnosti.

Odjeljak 2.

Ispravljanje pogreške od strane prodavatelja

Članak 109.

Ispravljanje pogreške od strane prodavatelja

1. Prodavatelj koji je na vrijeme ponudio ispunjenje ugovorne obveze i koji je obaviješten da ispunjenje nije u skladu s ugovorom smije dati novu ponudu koja je u skladu s ugovorom ako se to može učiniti u vremenskom roku dopuštenom za ispunjenje ugovornih obveza.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. U slučajevima koji nisu obuhvaćeni stavkom 1., prodavatelj koji je ponudio ispunjenje koje nije u skladu s ugovorom smije, bez nepotrebnog odgađanja nakon primanja obavijesti o nedostatku sukladnosti, ponuditi ispravljanje pogreške na vlastiti trošak.
3. Obavijest o raskidu ugovora ne isključuje ponudu za ispravljanje pogreške.
4. Kupac smije odbiti ponudu za ispravljanje pogreške samo:
 - (-a) **ako je kupac potrošač, pravni lijekovi kupca ne podliježu pravu na ispravljanje pogrešaka od strane prodavatelja u skladu s točkom (a) članka 106. stavka 3.; [Am. 194]**
 - (a) ako se ispravljanje pogreške ne može obaviti brzo i bez značajnih neugodnosti za kupca;
 - (b) ako kupac ima razloge vjerovati da se ne može osloniti na buduće ispunjenje ugovornih obveza prodavatelja ili
 - (c) ako bi kašnjenje u ispunjavanju ugovornih obveza za posljedicu imalo neispunjenje bitnih ugovornih obveza.
5. Prodavatelj na raspolaganju ima razuman rok za obavljanje ispravka pogreške. **U ugovorima između trgovca i potrošača taj razumni rok nije duži od 30 dana. [Am. 195]**
6. Kupac smije, u očekivanju ispravljanja pogreške, obustaviti ispunjenje ugovornih obveza, ali prava kupca koja nisu u skladu s time da se prodavatelju omogući vremensko razdoblje potrebno za ispravak pogreške obustavljaju se do isteka tog razdoblja.
7. Neovisno o ispravljanju pogreške, kupac zadržava pravo na naknadu štete **u skladu s poglavljem 16.** zbog zakašnjenja, kao i bilo koje štete koja je nastala ili koju ispravak pogreške nije spriječio. **[Am. 196]**

Odjeljak 3.

Zahtjev za ispunjenje

Članak 110.

Zahtjevi za ispunjenje obveza prodavatelja

1. Kupac ima pravo zahtijevati ispunjenje obveza prodavatelja **koje uključuje besplatno ispravljanje nepravilnosti ispunjenja obveza koje nije u skladu s ugovorom. [Am. 197]**
- ~~2. Ispunjenje koje je moguće zahtijevati uključuje besplatno ispravljanje pogrešaka onog ispunjenja ugovornih obveza koje nije u skladu s ugovorom.~~
3. Ispunjenje nije moguće zahtijevati ako:
 - (a) bi ispunjenje bilo nemoguće ili je postalo protupravno; ili
 - (b) bi teret ili trošak ispunjenja bio nerazmjernan u odnosu na korist koju bi ostvario kupac.

Članak 111.

Izbor potrošača između popravka i zamjene

1. Ako je u potrošačkom kupoprodajnom ugovoru trgovac dužan ispraviti nedostatak sukladnosti na temelju članka 110. ~~stavka 2.~~, potrošač može odabrati između popravka i zamjene, osim ako bi odabrana opcija bila protupravna ili nemoguća ili bi, u usporedbi s drugom dostupnom opcijom, rezultirala troškovima za prodavatelja koji bi bili nerazmjerni, uzevši u obzir: **[Am. 198]**
 - (a) vrijednost koju bi roba imala kad ne bi postojao nedostatak sukladnosti;
 - (b) značajnost nedostatka sukladnosti; i
 - (c) može li se izvršiti alternativno ispravljanje pogreške bez značajnih neugodnosti za potrošača.
2. Ako je potrošač zatražio ispravljanje nedostatka sukladnosti putem popravka ili zamjene na temelju stavka 1., potrošač može pribjeći drugim pravnim lijekovima samo ako:

Srijeda, 26. veljače 2014.

(a) trgovac nije završio popravak ili zamjenu u razumnom vremenskom roku od najviše 30 dana; Međutim, potrošač smije obustaviti ispunjenje ugovornih obveza tijekom tog razdoblja.

b) trgovac je implicitno ili izričito odbio ispraviti nedostatak sukladnosti;

(c) *ista se pogreška ponovila nakon popravka ili zamjene.* [Am. 199]

Članak 112.

Vraćanje zamijenjenog proizvoda

1. Ako je prodavatelj zatražio zamjenu proizvoda kao oblik ispravljanja pogreške zbog nedostatka sukladnosti, prodavatelj ima pravo i obvezu uzeti nazad zamijenjeni proizvod na vlastiti trošak.
2. Kupac nije obavezan platiti za bilo koje korištenje zamijenjenog proizvoda tijekom razdoblja koje je prethodilo zamjeni.

Odjeljak 4.

Obustavljanje ispunjenja ugovornih obveza kupca

Članak 113.

Pravo na obustavljanje ispunjenja

1. Kupac koji mora ispuniti ugovorne obveze u isto vrijeme ili nakon što ih ispuni prodavatelj ima pravo na obustavljanje ispunjenja sve dok prodavatelj ne ponudi ispunjenje ugovornih obveza ili dok ih ne ispuni.
2. Kupac koji mora ispuniti ugovorne obveze prije nego što ih ispuni prodavatelj i koji s razlogom vjeruje da prodavatelj neće ispuniti ugovorne obveze do zadanog roka može obustaviti ispunjenje sve dok postoji osnovana sumnja u to.
3. Ispunjenje koje je moguće obustaviti u skladu s ovim člankom čini cjelinu ili dio ispunjenja do te mjere koja je opravdana neispunjenjem ugovornih obveza. Ako prodavatelj mora ispuniti obveze u zasebnim dijelovima ili se one mogu drukčije razdijeliti, kupac može obustaviti ispunjenje samo u odnosu na onaj dio koji nije ispunjen, osim ako je neispunjenje ugovornih obveza prodavatelja takvo da opravdava obustavljanje ispunjenja ugovornih obveza kupca u cjelini.

3a. U ugovoru između trgovca i potrošača moguće je obustaviti čitavo ispunjenje obveza, osim ako takvo obustavljanje nije nerazmjerno opsegu nedostatka sukladnosti. [Am. 200]

Odjeljak 5.

Raskid ugovora

Članak 114.

Raskid ugovora zbog neispunjenja ugovornih obveza

1. Kupac može raskinuti ugovor u smislu članka 8. u slučaju neispunjenja bitnih ugovornih obveza prodavatelja određenih ugovorom u smislu članka 87. stavka 2.
2. U potrošačkom kupoprodajnom ugovoru i ugovoru o isporuci digitalnog sadržaja između trgovca i potrošača, ako postoji neispunjenje ugovornih obveza jer roba nije u skladu s ugovorom, potrošač može raskinuti ugovor, osim ako je nedostatak sukladnosti neznatan.

Članak 115.

Raskid ugovora zbog kašnjenja isporuke nakon obavijesti o utvrđivanju dodatnog vremenskog roka za ispunjenje

1. Kupac može raskinuti ugovor u slučaju kašnjenja isporuke koja sama po sebi nije bitan sastojak ugovora ako kupac dostavi obavijest o utvrđivanju dodatnog razumnog vremenskog roka za ispunjenje ugovornih obveza i ako prodavatelj ne ispuni ugovorne obveze u tom vremenskom roku.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Dodatni rok iz stavka 1. smatra se razumnim vremenskim rokom ako prodavatelj bez nepotrebnog odgađanja ne prigovori na njega.
3. Kad obavijest predviđa automatski raskid ugovora ako prodavatelj ne ispunji ugovorne obveze u vremenskom roku utvrđenom u obavijesti, raskid ugovora stupa na snagu nakon tog roka bez daljnjih obavijesti.

Članak 116.

Raskid ugovora zbog predviđenog neispunjenja ugovornih obveza

Kupac može raskinuti ugovor prije ispunjenja ugovornih obveza ako je prodavatelj izjavio ili ako je na drugi način jasno da će doći do neispunjenja i ako će neispunjenje biti takvo da opravda raskid ugovora.

Članak 117.

Područje primjene prava na raskid ugovora

1. Ako prodavatelj ispunjava ugovorne obveze u zasebnim dijelovima ili ih može drukčije razdijeliti, tada, ako postoji temelj za raskid ugovora prema ovom odjeljku određenog dijela ugovornih obveza za koji se može odrediti dio ukupne cijene, kupac može prekinuti samo dio ugovora koji se odnosi na taj dio.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se u slučaju da se od kupca ne može očekivati da prihvati ispunjenje ostalih dijelova ugovornih obveza ili ako je neispunjenje takvo da može biti temeljem raskida cjelokupnog ugovora.
3. Ako ugovorne obveze prodavatelja nije moguće razdijeliti ili nije moguće odrediti dio ukupne cijene, kupac može raskinuti ugovor samo ako je neispunjenje ugovornih obveza takvo da je opravdano raskinuti cjelokupni ugovor.

Članak 118.

Obavijest o raskidu ugovora

Pravo na raskid ugovora prema ovom odjeljku ostvaruje se davanjem obavijesti prodavatelju.

Članak 119.

Gubitak prava na raskid ugovora

1. Kupac gubi pravo na raskid ugovora prema ovom odjeljku ako obavijest o raskidu ugovora nije dostavljena u ~~razumnom vremenskom~~ roku **od dva mjeseca** od trenutka nastanka tog prava ili, **ako je kupac trgovac**, od trenutka kada je **taj** kupac postao svjestan ili se moglo očekivati da je postao svjestan neispunjenja ugovornih obveza, ovisno o tome što je nastupilo kasnije.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se:
 - (a) ako je kupac potrošač ili
 - (b) ako nije ponuđeno nijedno ispunjenje ugovornih obveza. [Am. 201]

Odjeljak 6.

Sniženje cijene

Članak 120.

Pravo na sniženje cijene

1. Kupac koji prihvaća ispunjenje ugovornih obveza koje nije u skladu s ugovorom može sniziti cijenu. Sniženje treba biti razmjerno smanjenju vrijednosti primljenoga tijekom ispunjenja ugovornih obveza u usporedbi s vrijednošću onoga što bi bilo primljeno da je ispunjenje bilo u skladu s ugovorom.

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Kupac koji ima pravo na sniženje cijene na temelju stavka 1. i koji je već platio iznos koji premašuje sniženu cijenu može ostvariti pravo na povrat razlike u iznosu od prodavatelja.
3. Kupac koji snižava cijenu ne smije zahtijevati i naknadu štete **u skladu s poglavljem 16.** za tako podmireni gubitak, ali zadržava pravo na naknadu štete za bilo koji daljnji pretrpljeni gubitak. [Am. 202]

Odjeljak 7.

Zahtjevi za pregled i obavješćivanje u ugovoru među trgovcima

Članak 121.

Pregled robe u ugovorima među trgovcima

1. U ugovoru među trgovcima od kupca se očekuje da pregleda robu **ili digitalni sadržaj** ili pruži povod za njezin pregled u najkraćem razumnom roku koji ne premašuje 14 dana od datuma isporuke robe, digitalnog sadržaja ili pružanja povezanih usluga. [Am. 203]
2. Ako ugovor uključuje prijevoz robe, pregled se može odgoditi dok roba ne stigne na odredište.
3. Ako kupac robu preusmjeri u provozu ili je šalje dalje prije nego što je kupac imao razumnu priliku da je pregleda i ako je u trenutku sklapanja ugovora prodavatelj bio upoznat ili se moglo očekivati da je bio upoznat s mogućnošću takvog preusmjeravanja ili daljnjeg slanja, pregled se može odgoditi dok roba ne stigne na novo odredište.

Članak 122.

Obveza obavješćivanja o nedostatku sukladnosti u kupoprodajnim ugovorima među trgovcima

1. U ugovoru među trgovcima kupac se ne smije pozivati na nedostatak sukladnosti ako ne dostavi obavijest prodavatelju u razumnom vremenskom roku u kojoj se navodi narav nedostatka sukladnosti. **Međutim kupac može sniziti cijenu ili zahtijevati naknadu štete, osim za izmaklu dobit, ako ima opravdani razlog zašto nije poslao traženu obavijest.** [Am. 204]

Vremenski rok počinje teći od trenutka isporuke robe ili od trenutka kada kupac otkrije ili se moglo očekivati da otkrije nedostatak sukladnosti, ovisno o tome što je nastupilo kasnije.

2. Kupac gubi pravo pozivati se na nedostatak sukladnosti ako prodavatelju ne dostavi obavijest o nedostatku sukladnosti u roku od dvije godine od trenutka kad je roba uručena kupcu u skladu s ugovorom.
3. Ako su se ugovorne stranke usuglasile da roba mora i dalje odgovarati posebnoj namjeni ili njezinim uobičajenim namjenama tijekom utvrđenog vremenskog roka, rok za dostavu obavijesti na temelju stavka 2. ne istječe prije završetka dogovorenog roka.
4. Stavak 2. ne primjenjuje se u odnosu na tražbine treće stranke ili prava navedena u članku 102.
5. Kupac nije dužan obavijestiti prodavatelja da nije isporučena sva roba ako kupac utemeljeno vjeruje da će ostatak robe biti ispušten.
6. Prodavatelj nema pravo pozivati se na ovaj članak ako se nedostatak sukladnosti odnosi na činjenice s kojima je bio upoznat ili se moglo očekivati da je bio upoznat s njima i koje nije otkrio kupcu.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 12.

Obveze kupca

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 123.

Glavne obveze kupca

1. Kupac mora:

(a) platiti cijenu;

(b) preuzeti isporuku robe ili digitalnog sadržaja i

(c) preuzeti dokumente koji čine robu ili se odnose na nju ili dokumente koji se odnose na digitalni sadržaj ako je to propisano ugovorom.

2. **Za ugovore o isporuci digitalnog sadržaja:**(a) stavak 1. **točka (a)** ne primjenjuje se na ugovore o isporuci digitalnog sadržaja ako digitalni sadržaj nije isporučen u zamjenu za plaćanje određene cijene;(b) **stavak 1. točka (b)** ne primjenjuje se ako digitalni sadržaj nije isporučen na materijalnom nosaču podataka. [Am. 205]

Odjeljak 2.

Plaćanje cijene

Članak 124.

Sredstva plaćanja

1. Plaćanje se vrši sredstvima plaćanja navedenima u uvjetima ugovora ili, ako oni nisu navedeni, bilo kojim sredstvima koja se koriste u uobičajenom poslovanju na mjestu plaćanja, uzevši u obzir narav transakcije.

2. Smatra se da prodavatelj koji prihvaća ček ili drugi nalog za plaćanje ili obećanje da će plaćanje biti izvršeno to čini samo pod uvjetom da će to biti izvršeno. Prodavatelj može izvršiti prvotnu obvezu plaćanja ako nalog ili obećanje nisu izvršeni.

3. Prvotna obveza kupca ukida se ako prodavatelj prihvati obećanje o uplati od strane treće stanke s kojom prodavatelj ima već postojeći dogovor da prihvati obećanje treće stranke kao sredstvo plaćanja.

4. U ugovoru između trgovca i potrošača, potrošač ne snosi odgovornost, u pogledu korištenja određenog sredstva plaćanja, za naknade čiji iznos premašuje trošak koji za korištenje takvih sredstava plaćanja snosi trgovac.

Članak 125.

Mjesto plaćanja

1. Ako se ne može drukčije utvrditi, mjesto plaćanja je prodavateljevo mjesto poslovanja u trenutku sklapanja ugovora.

2. Ako prodavatelj ima više mjesta poslovanja, mjesto plaćanja ono je prodavateljevo mjesto poslovanja koje je najviše povezano s obvezom plaćanja.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 126.

Vrijeme plaćanja

1. Cijena se plaća u trenutku isporuke.
2. Prodavatelj može odbiti ponudu da plati prije dospijeca plaćanja ako ima opravdani interes za to.

Članak 127.

Plaćanje koje izvršava treća stranka

1. Kupac može plaćanje povjeriti drugoj osobi. Kupac koji plaćanje povjerava drugoj osobi i dalje je odgovoran za plaćanje.
2. Prodavatelj ne može odbiti plaćanje koje izvršava treća stranka ako:
 - (a) treća stranka djeluje uz pristanak kupca; ili
 - (b) treća stranka ima opravdani interes za plaćanje ako kupac nije izvršio plaćanje ili ako je jasno da ga neće izvršiti do roka za isplatu.
3. Plaćanje koje izvršava treća stranka u skladu sa stavcima 1. ili 2. kupca oslobađa odgovornosti prema prodavatelju.
4. Ako prodavatelj prihvaća plaćanje od strane treće osobe u okolnostima koje nisu obuhvaćene stavcima 1. ili 2., kupac se oslobađa odgovornosti prema prodavatelju, ali prodavatelj snosi odgovornost prema kupcu **u skladu s poglavljem 16.** za bilo kakav gubitak proizašao iz tog prihvaćanja. **[Am. 206]**

Članak 128.

Pripisivanje plaćanja

1. Ako kupac mora izvršiti nekoliko uplata prodavatelju i izvršena uplata nije dostatna da ih sve pokrije, kupac može u trenutku plaćanja obavijestiti prodavatelja kojoj se obvezi uplata pripisuje.
2. Ako kupac ne dostavi obavijest na temelju stavka 1., prodavatelj može, dostavljanjem obavijesti kupcu u razumnom vremenskom roku, pripisati ispunjenje u jednu od obveza.
3. Pripisivanje na temelju stavka 2. ne stupa na snagu ako se odnosi na obvezu koja nije još dospjela ili se osporava.
4. U nedostatku učinkovitog pripisivanja bilo koje ugovorne stranke, plaćanje se pripisuje onoj obvezi koja zadovoljava jedan od sljedećih kriterija prema navedenom redoslijedu:
 - (a) dospjela obveza ili prva koja će dospjeti;
 - (b) obveza za koju prodavatelj nema ili ima najmanje jamstvo;
 - (c) obveza koja najviše opterećuje kupca;
 - (d) obveza koja je prva nastala.

Ako nije moguće primijeniti nijedan od tih kriterija, plaćanje se pripisuje razmjerno svim obvezama.

5. Plaćanje se može pripisati na temelju stavaka 2., 3. ili 4. u obvezu koju nije moguće izvršiti zbog zastare samo ako nema druge obveze u koju bi se plaćanje moglo pripisati u skladu s tim stavcima.
6. U pogledu bilo koje obveze kojoj je potrebno pripisati plaćanje kupca, kao prvo, u troškove, kao drugo, u kamate i kao treće, u glavnice, osim ako prodavatelj izvrši drukčije pripisivanje.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Odjeljak 3.

Preuzimanje isporuke

Članak 129.

Preuzimanje isporuke

Kupac izvršava obvezu preuzimanja isporuke tako što:

- (a) obavlja sve radnje koje bi se od njega mogle očekivati kako bi prodavatelju omogućio da izvrši isporuku i
- (b) preuzima robu ili dokumente koji se odnose na robu ili digitalni sadržaj, kako je propisano ugovorom.

Članak 130.

Prijevremena isporuka i isporuka pogrešne količine

1. Ako prodavatelj isporuči robu ili digitalni sadržaj prije utvrđenog datuma, kupac mora preuzeti isporuku, osim ako kupac ima opravdani interes da to odbije učiniti.
2. Ako prodavatelj isporuči manju količinu robe ili digitalnog sadržaja od onoga što je predviđeno ugovorom, kupac mora preuzeti isporuku, osim ako kupac ima opravdani interes da to odbije učiniti.
3. Ako prodavatelj isporuči veću količinu robe ili digitalnog sadržaja od onoga što je predviđeno ugovorom, kupac može zadržati ili odbiti višak.
4. Ako kupac zadrži višak isporučene količine, smatra se da je roba isporučena kako je predviđeno ugovorom i plaća se po ugovornoj cijeni.
5. U potrošačkom kupoprodajnom ugovoru stavak 4. ne primjenjuje se ako kupac s razlogom vjeruje da je prodavatelj višak isporučio namjerno i bez pogreške, znajući da nije naručen.
6. Ovaj članak ne primjenjuje se na ugovore za isporuku digitalnog sadržaja ako digitalni sadržaj nije ispučen u zamjenu za plaćanje određene cijene.

Poglavlje 13.

Pravni lijekovi prodavatelja

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 131.

Pregled pravnih lijekova prodavatelja

1. U slučaju kupčeva neispunjenja ugovorne obveze, prodavatelj može, **ako su ispunjeni posebni kriteriji za odgovarajuće pravne lijekove**, učiniti bilo što od sljedećeg: [Am. 207.]
 - (a) zahtijevati ispunjenje ugovorne obveze prema odjeljku 2. ovog poglavlja;
 - (b) obustaviti vlastito ispunjenje prema odjeljku 3. ovog poglavlja;
 - (c) raskinuti ugovor prema odjeljku 4. ovog poglavlja i

Srijeda, 26. veljače 2014.

(d) tražiti kamate na cijenu ili naknadu štete prema poglavlju 16.

2. Ako postoji opravdanje za neispunjenje ugovornih obveza kupca, prodavatelj može pribjeći bilo kojem pravnom lijeku iz stavka 1., osim zahtjevu za ~~ispunjenje ugovornih obveza~~ i naknadu štete. [Am. 208.]
3. Prodavatelj ne smije pribjeći nijednom pravnom lijeku iz stavka 1. u mjeri u kojoj je prodavatelj prouzročio kupčevo neispunjenje ugovornih obveza.
4. Pravni lijekovi koji nisu neusklađeni mogu se kumulirati.

Odjeljak 2.

Zahtjevi za ispunjenje ugovornih obveza

Članak 132.

Zahtjevi za ispunjenje ugovornih obveza kupca

1. Prodavatelj ima pravo tražiti plaćanje cijene u trenutku dospijea i zahtijevati ispunjenje bilo koje druge ugovorne obveze na koju se obvezao kupac.
2. Ako kupac još nije preuzeo robu ili digitalni sadržaj i jasno je da kupac nije voljan prihvatiti ispunjenje, prodavatelj ipak može zahtijevati od kupca da preuzme isporuku i može naplatiti cijenu, osim ako je prodavatelj mogao izvršiti razumnu zamjensku transakciju bez ulaganja znatnijeg napora ili većih troškova.

Odjeljak 3.

Obustavljanje ispunjenja ugovornih obveza prodavatelja

Članak 133.

Pravo na neispunjavanje ugovornih obveza

1. Prodavatelj koji mora ispuniti ugovorne obveze u isto vrijeme ili nakon što ih ispuni kupac ima pravo na neispunjavanje ugovornih obveza sve dok kupac ne ponudi ispunjenje ugovorne obveze ili ih ispuni.
2. Prodavatelj koji mora ispuniti ugovorne obveze prije kupca i koji s razlogom vjeruje da kupac neće ispuniti obveze u zadanom roku ispunjenja ugovornih obveza kupca može obustaviti ispunjenje ugovornih obveza sve dok postoji osnovana sumnja u to. Međutim, pravo na neispunjavanje ugovornih obveza gubi se ako kupac pruži odgovarajuće osiguranje za ispunjenje ugovornih obveza ili pruži odgovarajuće jamstvo.
3. Ispunjenje koje je moguće obustaviti u skladu s ovim člankom čini cjelinu ili dio ispunjenja do te mjere koja je opravdana neispunjavanjem ugovornih obveza. Ako kupac mora ispuniti ugovorne obveze u zasebnim dijelovima ili kad se one mogu razdijeliti, prodavatelj može obustaviti ispunjenje samo za onaj dio koji nije ispunjen, osim ako je neispunjenje kupca takvo da opravdava obustavljanje ispunjenja ugovornih obveza prodavatelja u cjelini.

Odjeljak 4.

Raskid

Članak 134.

Raskid ugovora zbog neispunjenja bitnih ugovornih obveza

Prodavatelj može raskinuti ugovor u smislu članka 8. ako se neispunjenje ugovornih obveza kupca odnosi na bitne sastojke ugovora u smislu članka 87. stavka 2.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 135.

Raskid ugovora zbog kašnjenja nakon obavijesti o utvrđivanju dodatnog vremenskog roka za ispunjenje

1. Prodavatelj može raskinuti ugovor u slučaju kašnjenja u ispunjenju ugovornih obveza koje same po sebi nisu bitni sastojci ugovora ako prodavatelj dostavi obavijest o utvrđivanju dodatnog razumnog vremenskog roka za ispunjenje i ako kupac ne ispuni ugovorne obveze u tom vremenskom roku.
2. Rok se smatra razumnim vremenskim rokom ako kupac nema prigovora na njega bez nepotrebnog odgađanja. U odnosu između trgovca i potrošača dodatni vremenski rok za ispunjenje ugovornih obveza ne smije završiti prije razdoblja od 30 dana iz članka 167. stavka 2.
3. Ako obavijest predviđa automatski raskid ugovora ako kupac ne ispuni ugovorne obveze u vremenskom roku utvrđenom u obavijesti, raskid ugovora stupa na snagu nakon tog roka bez daljnjih obavijesti.
4. U potrošačkom kupoprodajnom ugovoru ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Članak 136.

Raskid ugovora zbog predviđenog neispunjenja

Prodavatelj može raskinuti ugovor prije ispunjenja ugovornih obveza ako je kupac izjavio ili ako je na drugi način jasno da će doći do neispunjenja i ako će se neispunjenje odnositi na bitne sastojke ugovora.

Članak 137.

Područje primjene prava na raskid ugovora

1. Ako se ugovorne obveze kupca određene ugovorom obavljaju u zasebnim dijelovima ili se one mogu drukčije razdijeliti, tada, ako postoji temelj za raskid ugovora prema ovom odjeljku određenog dijela koji odgovara dijelu prodavateljevih ugovornih obveza koji se može razdijeliti, prodavatelj može raskinuti samo dio ugovora koji se odnosi na taj dio.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako je neispunjenje ugovornih obveza bitno u odnosu na cjelokupni ugovor.
3. Ako se ugovorne obveze kupca određene ugovorom ne moraju ispuniti u zasebnim dijelovima, prodavatelj može raskinuti ugovor samo ako je neispunjenje ugovornih obveza bitno u odnosu na cjelokupni ugovor.

Članak 138.

Obavijest o raskidu ugovora

Pravo na raskid ugovora prema ovom odjeljku ostvaruje se slanjem obavijesti kupcu.

Članak 139.

Gubitak prava na raskid ugovora

1. Ako je ponuda za ispunjenje ugovornih obveza stigla kasno ili ponuđeno ispunjenje način nije u skladu s ugovorom, prodavatelj gubi pravo na raskid ugovora prema ovom odjeljku, osim ako je obavijest o raskidu ugovora dostavljena u razumnom vremenskom roku kad je prodavatelj postao svjestan ili se moglo očekivati da je postao svjestan ponude ili nedostatka sukladnosti.
2. Prodavatelj gubi pravo na raskid ugovora slanjem obavijesti prema članku 136., osim ako prodavatelj dostavi obavijest u razumnom vremenskom roku nakon nastanka tog prava.
3. Ako kupac nije platio cijenu ili na neki drugi način nije ispunio bitne sastojke ugovora, prodavatelj zadržava pravo na raskid ugovora.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Poglavlje 14.
Prijelaz rizika

Odjeljak 1.
Opće odredbe

Članak 140.
Učinak prijelaza rizika

Gubitak ili šteta nastala na robi ili digitalnom sadržaju nakon što je rizik prešao na kupca ne oslobađa kupca od obveze da plati cijenu, osim ako su gubitak ili šteta nastali zbog čina ili propusta prodavatelja.

Članak 141.
Određivanje robe ili digitalnog sadržaja iz ugovora

Rizik ne prelazi na kupca sve dok roba ili digitalni sadržaj nisu jasno utvrđeni kao roba ili digitalni sadržaj koji se trebaju isporučiti prema ugovoru, bilo početnim dogovorom, bilo obavještanjem kupca ili na neki drugi način.

Odjeljak 2.
Prijelaz rizika u potrošačkim kupoprodajnim ugovorima

Članak 142.
Prijelaz rizika u potrošačkom kupoprodajnom ugovoru

1. U potrošačkom kupoprodajnom ugovoru rizik prelazi u trenutku kada potrošač ili treća osoba koju odredi potrošač, a da to nije prijevoznik, dođe u fizički posjed robe ili materijalnog nosača podataka na kojem se isporučuje digitalni sadržaj.

2. U ugovoru o isporuci digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka rizik prelazi u trenutku kada potrošač ili treća osoba koju je za tu namjenu odredio potrošač preuzme nadzor nad digitalnim sadržajem.

~~3. Osim ako se radi o ugovoru na daljinu ili ugovoru sklopljenom izvan poslovnih prostorija, stavci 1. i 2. ne primjenjuju se kada potrošač ne ispuni ugovornu obvezu preuzimanja robe ili digitalnog sadržaja i neispunjenje nije opravdano na temelju članka 88. U ovom slučaju rizik prelazi u trenutku kada je potrošač ili treća osoba koju odredi potrošač došla u fizički posjed robe ili preuzela nadzor nad digitalnim sadržajem ako je ispunjena ugovorna obveza preuzimanja robe i digitalnog sadržaja. [Am. 209.]~~

4. Ako potrošač ugovori prijevoz robe ili digitalnog sadržaja isporučenog na materijalnom nosaču podataka, a trgovac nije ponudio taj izbor, rizik prelazi kada se roba ili digitalni sadržaj isporučen na materijalnom nosaču podataka uruče prijevozniku, ne dovodeći u pitanje prava potrošača u odnosu na prijevoznika.

5. Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Odjeljak 3.

Prijelaz rizika u ugovorima među trgovcima

Članak 143.

~~Trenutak prijelaza rizika~~ **Prijelaz rizika u ugovorima među trgovcima [Am. 210.]**

1. U ugovoru među trgovcima rizik prelazi na kupca kada kupac preuzme isporuku robe ili dokumenata koji je čine ili digitalnog sadržaja.
2. ~~Stavak 1. podliježe člancima 144., 145. i 146.~~ **Ako su roba ili digitalni sadržaj stavljeni na raspolaganje kupcu i kupac je toga svjestan, rizik prelazi na kupca u trenutku kada bi se roba ili digitalni sadržaj trebali preuzeti, osim ako je kupac imao pravo na obustavu preuzimanja isporuke na temelju članka 113.**

Ako su roba ili digitalni sadržaj stavljeni na raspolaganje kupcu u mjestu koje nije mjesto poslovanja prodavatelja, rizik prelazi na kupca u trenutku isporuke i kada on postane svjestan činjenice da mu je roba ili digitalni sadržaj stavljena na raspolaganje u tom mjestu. [Am. 211.]

2a. U ugovoru o prodaji koji uključuje prijevoz robe, bez obzira na to je li prodavatelj ovlašten zadržati dokumente kojima se nadzire raspolaganje robom:

- (a) ako ugovor prodavatelja ne obvezuje da uruči robu na određenom mjestu, rizik prelazi na kupca u trenutku kada se roba uruči prvom prijevozniku za prijenos do kupca u skladu s ugovorom;**
- (b) ako ugovor prodavatelja ne obvezuje da uruči robu prijevozniku na određenom mjestu, rizik ne prelazi na kupca dok se roba ne uruči prijevozniku na tom mjestu. [Am. 212.]**

2b. Ako je roba prodana u provožu, rizik prelazi na kupca u trenutku kada se roba uruči prvom prijevozniku ili u trenutku sklapanja ugovora, ovisno o okolnostima. Rizik ne prelazi na kupca ako je u trenutku sklapanja ugovora prodavatelj bio upoznat ili se od njega moglo očekivati da je bio upoznat s time da je roba izgubljena ili oštećena, a to nije otkrio kupcu. [Am. 213.]

Članak 144.

Roba stavljena na raspolaganje kupcu

1. ~~Ako su roba ili digitalni sadržaj stavljeni na raspolaganje kupcu i kupac je toga svjestan, rizik prelazi na kupca u trenutku kada bi se roba ili digitalni sadržaj trebali preuzeti, osim ako je kupac imao pravo na obustavu preuzimanja isporuke na temelju članka 113.~~
2. ~~Ako su roba ili digitalni sadržaj stavljeni na raspolaganje kupcu u mjestu koje nije mjesto poslovanja prodavatelja, rizik prelazi u trenutku isporuke i kupac je svjestan činjenice da su roba ili digitalni sadržaj stavljeni na raspolaganje kupcu na tom mjestu. [Am. 214.]~~

Članak 145.

Prijevoz robe

1. ~~Ovaj članak primjenjuje se na ugovor o prodaji koji uključuje prijevoz robe.~~
2. ~~Ako ugovor prodavatelja ne obvezuje da uruči robu na određenom mjestu, rizik prelazi na kupca u trenutku kada se roba uruči prvom prijevozniku za prijenos do kupca u skladu s ugovorom.~~

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. ~~Ako ugovor prodavatelja ne obvezuje da uruči robu prijevozniku na određenom mjestu, rizik ne prelazi na kupca dok se roba ne uruči prijevozniku na tom mjestu.~~
4. Činjenica da je prodavatelj ovlašten zadržati dokumente kojima se nadzire raspolaganje robom ne utječe na prelazak rizika. [Am. 215.]

Članak 146.

Roba prodana u provozu

1. ~~Ovaj članak primjenjuje se na ugovor o prodaji koji uključuje robu prodanu u provozu.~~
2. ~~Rizik prelazi na kupca od trenutka kada se roba uruči prvom prijevozniku. Međutim, ako to okolnosti upućuju na to, rizik prelazi na kupca u trenutku sklapanja ugovora.~~
3. ~~Ako je prodavatelj u trenutku sklapanja ugovora znao ili se moglo očekivati da je znao kako je roba izgubljena ili oštećena i to nije otkrio kupcu, rizik za gubitak ili naneseu štetu snosi prodavatelj. [Am. 216.]~~

Dio V.

Obveze i pravni lijekovi ugovornih stranaka u vezi s ugovorom o povezanim uslugama

Poglavlje 15.

Obveze i pravni lijekovi ugovornih stranaka

Odjeljak 1.

Primjena određenih općih pravila o kupoprodajnim ugovorima

Članak 147.

Primjena određenih općih pravila o kupoprodajnim ugovorima

1. Pravila u poglavlju 9. primjenjuju se za potrebe ovog dijela.
2. Ako se raskine kupoprodajni ugovor ili ugovor o isporuci digitalnog sadržaja, svi ugovori o povezanim uslugama također se raskidaju.

Odjeljak 2.

Obveze pružatelja usluga

Članak 148.

Obveza postizanja rezultata te obveza postupanja s pažnjom i prema pravilima struke

1. Pružatelj usluga mora postići sve posebne rezultate propisane ugovorom.
2. U nedostatku bilo koje eksplicitne ili implicitne ugovorne obveze postizanja određenog posebnog rezultata, pružatelj usluga mora stručno i pažljivo obaviti povezanu uslugu na način kako bi to učinio razuman pružatelj usluga i u skladu sa svim zakonskim ili drugim pravno obvezujućim odredbama koje se primjenjuju na povezanu uslugu.
3. Pri utvrđivanju razumne razine pozornosti i stručnosti koju pružatelj usluga mora primjenjivati, potrebno je obratiti pozornost, između ostaloga, na:
 - (a) narav, opseg, učestalost i predvidljivost potencijalnih rizika u obavljanju povezane usluge za potrošača;
 - (b) u slučaju nastanka štete, troškove zaštitnih mjera koje bi spriječile nastanak te ili slične štete i

Srijeda, 26. veljače 2014.

(c) vrijeme potrebno za obavljanje povezane usluge.

4. Ako u ugovoru između trgovca i potrošača povezana usluga uključuje ugradnju robe, ugradnja mora biti takva da ugrađena roba bude u skladu s ugovorom kako je propisano člankom 101.

5. U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu stavka 2. ili odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Članak 149.

Obveza sprečavanja nastanka štete

Pružatelj usluga mora poduzeti razumne zaštitne mjere u svrhu sprečavanja nastanka bilo kakve štete na robi ili digitalnom sadržaju ili fizičkog oštećenja ili bilo kojeg drugog gubitka ili štete tijekom izvršavanja ili kao posljedica izvršavanja povezane usluge.

Članak 150.

Obavljanje usluge od strane treće osobe

1. Pružatelj usluga može povjeriti obavljanje usluge drugoj osobi, osim ako je propisano da pružatelj usluga mora uslugu obaviti osobno.

2. Pružatelj usluga koji obavljanje usluge povjerava drugoj osobi i dalje je odgovoran za njezino obavljanje.

3. U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu stavka 2. ili odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Članak 151.

Obveza ispostave računa

Ako je moguće platiti zasebnu cijenu za povezanu uslugu i cijena nije paušalni iznos dogovoren u trenutku sklapanja ugovora, pružatelj usluga potrošaču mora ispostaviti račun s jasnim i razumljivim objašnjenjem o izračunu cijene.

Članak 152.

Obveza upozoravanja o neočekivanim i neekonomičnim troškovima

1. Pružatelj usluga mora upozoriti potrošača i zatražiti suglasnost potrošača za obavljanje usluge ako:

(a) bi trošak povezane usluge bio viši od iznosa koji je pružatelj usluge već naveo potrošaču ili

(b) bi povezana usluga bila skuplja od vrijednosti robe ili digitalnog sadržaja nakon obavljanja povezane usluge, ako je pružatelj usluga upoznat s tim.

2. Pružatelj usluga koji ne uspije dobiti suglasnost potrošača u skladu sa stavkom 1. nema pravo na cijenu koja premašuje već navedenu cijenu ili, ovisno o slučaju, vrijednost robe ili digitalnog sadržaja nakon obavljene povezane usluge.

Odjeljak 3.

Obveze potrošača

Članak 153.

Plaćanje cijene

1. Potrošač mora platiti bilo koju plativu cijenu za povezanu uslugu u skladu s ugovorom.

2. Cijena je plativa ako je povezana usluga obavljena i ako je predmet povezane usluge stavljen na raspolaganje potrošaču.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 154.

Pružanje pristupa

Ako je pružatelju usluga potrebno omogućiti pristup prostorijama potrošača radi obavljanja povezane usluge, potrošač mora omogućiti taj pristup u prihvatljivim satima.

Odjeljak 4.

Pravni lijekovi

Članak 155.

Pravni lijekovi potrošača

1. U slučaju da pružatelj usluga ne ispuni ugovornu obvezu, potrošač ima pravo na, s prilagodbama navedenima u ovom članku, jednake pravne lijekove koji su predviđeni za kupca u poglavlju 11., odnosno:

- (a) zahtijevati izvršenje određene ugovorne obveze;
- (b) neispunjavanje vlastitih ugovornih obveza;
- (c) raskinuti ugovor;
- (d) sniziti cijenu i
- (e) tražiti naknadu štete **u skladu s poglavljem 16. [Am. 218.]**

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., pravni lijekovi potrošača podliježu pravu pružatelja usluga na ispravljanje pogreške, ~~bez obzira na to je li klijent potrošač ili nije. [Am. 219.]~~

3. U slučaju neispravne ugradnje na temelju potrošačkog kupoprodajnog ugovora kako je navedeno u članku 101., pravni lijekovi potrošača ne podliježu pravu na ispravljanje pogrešaka.

4. Klijent, ako se radi o potrošaču, ima pravo raskinuti ugovor zbog bilo koje nesuglasnosti pružene povezane usluge, osim ako je nesuglasnost neznatan.

5. Poglavlje 11. primjenjuje se s potrebnim prilagodbama, osobito:

~~(a) u odnosu na pravo pružatelja usluga na ispravljanje pogreške u ugovorima između trgovca i potrošača, razumno vremensko razdoblje na temelju članka 109. stavka 5. ne smije biti dulje od 30 dana; [Am. 220.]~~

~~(b) članci 111. i 112. ne primjenjuju se u odnosu na ispravljanje ispunjenja ugovorne obveze koja nije u skladu s ugovorom; i [Am. 221.]~~

(c) Primjenjuje se članak 156. umjesto članka 122.

Članak 156.

Obveza obavješćivanja o nedostatku sukladnosti u ugovorima o povezanim uslugama među trgovcima

1. U ugovoru o povezanim uslugama među trgovcima klijent se može pozvati na nedostatak sukladnosti samo ako klijent dostavi obavijest pružatelju usluga u razumnom vremenskom roku u kojoj se navodi narav nedostatka sukladnosti.

Vremenski rok počinje teći od trenutka dovršenja povezane usluge ili od trenutka kada klijent otkrije ili se moglo očekivati da je otkrio nedostatak sukladnosti, ovisno o tome što je nastupilo kasnije.

2. Pružatelj usluga nema pravo pozivati se na ovaj članak ako se nedostatak sukladnosti odnosi na činjenice za koje je znao ili se moglo očekivati da ih je znao, a nije ih otkrio klijentu.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 157.

Pravni lijekovi pružatelja usluge

1. U slučaju da klijent ne ispuni ugovornu obvezu, pružatelj usluga ima pravo na, s prilagodbama navedenima u stavku 2., jednake pravne lijekove koji su predviđeni za prodavatelja u poglavlju 13., odnosno:
 - (a) zatražiti ispunjenje ugovornih obveza;
 - (b) obustaviti vlastito ispunjenje ugovornih obveza;
 - (c) raskinuti ugovor i
 - (d) tražiti kamate na cijenu ili naknadu štete **u skladu s poglavljem 16. [Am. 222.]**
2. Poglavlje 13. primjenjuje se s potrebnim prilagodbama. Članak 158. primjenjuje se umjesto članka 132. stavka 2.

Članak 158.

Pravo klijenta da odbije ispunjenje ugovorne obveze

1. Klijent može u svako doba obavijestiti pružatelja usluga da ispunjenje ili buduće ispunjenje ugovorne obveze povezane usluge više nije potrebno.
2. Ako se obavijest dostavlja na temelju stavka 1.:
 - (a) pružatelj usluga više nema pravo ni obvezu pružati povezanu uslugu i
 - (b) klijent, ako ne postoji temelj za raskid ugovora na temelju bilo koje druge odredbe, i dalje snosi odgovornost za plaćanje cijene umanjene za iznos troškova koji je pružatelj usluga uštedio ili se moglo očekivati da je uštedio jer nije morao obaviti uslugu.
3. U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Dio VI.:

Naknada štete i kamate

Poglavlje 16.

Naknada štete i kamate

Odjeljak 1.

Naknada štete

Članak 159.

Pravo na naknadu štete

1. Vjerovnik ima pravo na naknadu štete za gubitak proizašao iz neispunjenja ugovorne obveze dužnika, osim ako postoji opravdanje za neispunjenje ugovorne obveze.
2. Gubitak za koji je moguće naplatiti naknadu štete uključuje budući gubitak koji bi dužnik mogao predvidjeti.

Članak 160.

Opća mjera za naknadu štete

Opća mjera za naknadu štete za gubitak uzrokovan neispunjenjem ugovorne obveze toliki je iznos koji vjerovnika stavlja u položaj u kojem bi se vjerovnik našao da je ugovorna obveza propisno ispunjena ili, gdje to nije moguće, najbliže moguće tom položaju. Takve naknade štete pokrivaju gubitak koji je vjerovnik pretrpio i dobitak za koji je vjerovnik uskraćen.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 161.

Predvidljivost gubitka

Dužnik snosi odgovornost samo za gubitak koji je dužnik predvidio ili se moglo očekivati da ga je predvidio u trenutku sklapanja ugovora kao posljedicu neispunjenja ugovornih obveza.

Članak 162.

Gubitak koji je moguće pripisati vjerovniku

Dužnik ne snosi odgovornost za gubitak koji je pretrpio vjerovnik u mjeri u kojoj je vjerovnik doprinio neispunjenju ugovornih obveza ili njegovim učincima.

Članak 163.

Smanjenje gubitka

1. Dužnik ne snosi odgovornost za gubitak prouzročen vjerovniku ako je vjerovnik taj gubitak mogao smanjiti poduzimanjem razumnih mjera.
2. Vjerovnik ima pravo na povrat svih razumno nastalih troškova u nastojanju da smanji gubitak.

Članak 164.

Zamjenska transakcija

Vjerovnik koji je raskinuo dio ugovora ili cjeloviti ugovor i izvršio zamjensku transakciju u razumnom vremenskom roku i na razuman način može, ako ima pravo na naknadu štete, ostvariti povrat razlike između vrijednosti onoga što bi bilo plativo na temelju raskinutog ugovora i vrijednosti onoga što je plativo na temelju zamjenske transakcije, kao i naknade štete za bilo kakav daljnji gubitak.

Članak 165.

Trenutna cijena

Ako je vjerovnik raskinuo ugovor i nije ostvario zamjensku transakciju, ali postoji trenutna cijena za ispunjenje ugovornih obveza, vjerovnik može, ako ima pravo na naknadu štete, ostvariti povrat razlike između ugovorne cijene i cijene u trenutku raskida ugovora, kao i naknade štete za bilo koji daljnji gubitak.

Odjeljak 2.

Zatezne kamate: opće odredbe

Članak 166.

Zatezne kamate

1. U slučaju odgode plaćanja određenog iznosa, vjerovnik ima pravo, a da ne mora poslati obavijest, na kamate na taj iznos od trenutka dospijeca plaćanja do trenutka plaćanja po stopi utvrđenoj u stavku 2.
2. Zatezna kamata je kako slijedi:
 - (a) ako je uobičajeno mjesto boravišta vjerovnika u državi članici čija je valuta euro ili u trećoj zemlji, stopa koju primjenjuje Europska središnja banka na svoju najnoviju glavnu operaciju refinanciranja izvedenu prije prvog kalendarskog dana polugodišta u pitanju ili granična kamatna stopa proizašla iz postupka aukcije s promjenjivom kamatnom stopom za najnovije glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, s dodatkom od dva postotna boda;

Srijeda, 26. veljače 2014.

- (b) ako je uobičajeno mjesto boravišta vjerovnika u državi članici čija valuta nije euro, jednaka stopa koju određuje nacionalna središnja banka te države članice, s dodatkom od dva postotna boda.
3. Vjerovnik može zahtijevati naknadu štete za bilo koji daljnji gubitak.

Članak 167.

Kamate ako je dužnik potrošač

1. Ako je dužnik potrošač, zatezna kamata naplaćuje se po stopi utvrđenoj u članku 166. samo ako ne postoji opravdanje za neispunjenje ugovornih obveza.
2. Kamata ne počinje teći do razdoblja od 30 dana nakon što je vjerovnik dužniku dostavio obavijest navodeći obvezu plaćanja kamate i njezinu stopu. Obavijest se može dostaviti prije datuma dospijeca plaćanja.
3. Uvjet ugovora koji utvrđuje višu kamatnu stopu od one iz članka 166. ili raniji obračun od datuma navedenog u stavku 2. ovog članka nije obvezujući u mjeri u kojoj bi to bilo nepošteno prema članku 83.
4. Zatezne kamate ne mogu se dodati glavnici radi zaračunavanja kamata.
5. Ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Odjeljak 3.

Zakašnjela plaćanja trgovaca

Članak 168.

Kamatna stopa i obračun

1. Ako trgovac kasni s plaćanjem cijene određene ugovorom za isporuku robe, digitalnog sadržaja ili pružanje povezanih usluga, a da nema opravdanje na temelju članka 88., kamata se obračunava po stopi navedenoj u stavku 5. ovog članka.
2. Kamatna stopa utvrđena u stavku 5. počinje teći od datuma koji slijedi nakon datuma ili kraja razdoblja za plaćanje navedenih u ugovoru. Ako takav datum ili razdoblje ne postoje, kamate po toj stopi počinju teći:
 - (a) 30 dana od datuma kada dužnik primi račun ili istovjetan zahtjev za plaćanje ili
 - (b) 30 dana nakon datuma primitka robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga, ako je datum naveden u točki (a) raniji ili nije utvrđen ili ako nije sigurno je li dužnik primio račun ili istovjetan zahtjev za plaćanje.
3. Ako se sukladnost robe, digitalnog sadržaja ili povezanih usluga s ugovorom treba utvrditi primitkom ili pregledom, razdoblje od 30 dana iz stavka 2. točke (b) počinje teći od datuma primitka ili datuma završetka postupka pregleda. Postupak pregleda može trajati najviše 30 dana od datuma isporuke robe, digitalnog sadržaja ili pružanja povezanih usluga, osim ako se stranke izričito dogovore drukčije i taj dogovor nije nepošten na temelju članku 170.
4. Razdoblje za plaćanje utvrđeno u stavku 2. ne smije biti dulje od 60 dana, osim ako se stranke izričito dogovore drukčije i taj dogovor nije nepošten prema članku 170.

Srijeda, 26. veljače 2014.

5. Zatezna kamata je kako slijedi:
- (a) ako je uobičajeno mjesto boravišta vjerovnika u državi članici čija je valuta euro ili u trećoj zemlji, kamatna stopa koju primjenjuje Europska središnja banka na svoju najnoviju glavnu operaciju refinanciranja izvedenu prije prvog kalendarskog dana polugodišta u pitanju ili granična kamatna stopa proizašla iz postupka aukcije s promjenjivom kamatnom stopom za najnovije glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, s dodatkom od osam postotnih bodova;
 - (b) ako je uobičajeno mjesto boravišta vjerovnika u državi članici čija valuta nije euro, jednaka stopa koju određuje nacionalna središnja banka te države članice, s dodatkom od osam postotnih bodova.
6. Vjerovnik može zahtijevati naknadu štete za bilo koji daljnji gubitak.

Članak 169.

Naknada za troškove povrata

1. Ako je kamata plativa u skladu s člankom 168., vjerovnik ima pravo dobiti od dužnika, kao minimalni iznos, fiksni iznos od 40 EUR ili jednak iznos u valuti dogovorenoj za ugovornu cijenu kao naknadu za troškove povrata koje snosi vjerovnik.
2. Vjerovnik ima pravo dobiti od dužnika razumnu naknadu za sve troškove povrata koji premašuju fiksni iznos naveden u stavku 1. i koji su nastali zbog zakašnjelog plaćanja dužnika.

Članak 170.

Nepoštenu uvjeti ugovora koji se odnose na zatezne kamate

1. Uvjet ugovora koji se odnosi na datum ili razdoblje plaćanja, kamatnu stopu zateznih kamata ili naknadu za troškove povrata nije obvezujući u mjeri u kojoj je uvjet nepošten. Uvjet je nepošten ako izrazito odstupa od dobre poslovne prakse, protivno načelima dobre vjere i poštene trgovine, uzevši u obzir sve okolnosti tog slučaja, uključujući narav robe, digitalnog sadržaja ili povezane usluge.
2. Za potrebe stavka 1., uvjet ugovora kojim je predviđen datum ili razdoblje plaćanja ili kamatna stopa manje povoljna za vjerovnika od datuma, razdoblja ili stope navedene u člancima 167. ili 168. ili uvjet kojim je predviđen iznos naknade za troškove povrata niži od iznosa navedenog u članku 169. smatra se nepoštenim.
3. Za potrebe stavka 1., uvjet ugovora koji isključuje zatezne kamate ili naknadu za troškove povrata uvijek je nepošten.

Članak 171.

Obvezujuća narav

Ugovorne stranke ne mogu isključiti primjenu ovog Odjeljka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.

Dio VII.:

Restitucija

Poglavlje 17.

Restitucija

Članak 172.

Restitucija u slučaju poništenja, raskida ili ništavnosti ugovora [Am. 223]

1. Ako bilo koja ugovorna stranka poništi ili raskine ugovor **ili dio ugovora ili ako je ugovor ništavan ili neobvezujući zbog razloga koji nisu poništenje ili raskid**, sve ugovorne stranke dužne su vratiti ono što je ta ugovorna stranka („primatelj”) primila od druge stranke **u skladu s navedenim ugovorom ili dijelom tog ugovora**. [Am. 224.]

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Obveza vraćanja primljenoga uključuje sve fizičke i pravne plodove nastale iz onoga što je primljeno.
 - 2a. **Restitucija se provodi bez odgode i u svakom slučaju ne kasnije od 14 dana nakon primitka obavijesti o poništenju ili raskidu ugovora. Ako je primatelj potrošač, taj se rok smatra poštovanim ako potrošač poduzme potrebne korake prije isteka razdoblja od 14 dana.** [Am. 225.]
 - 2b. **Primatelj snosi troškove vraćanja onoga što je primio.** [Am. 226.]
 - 2c. **Stranka može odbiti ispunjavanje obveze vraćanja ako u tome ima legitimni interes, primjerice ako je to potrebno za utvrđivanje postojanja nesukladnosti.** [Am. 227.]
 - 2d. **Ako jedna stranka ne ispuní obvezu vraćanja ili plaćanja u skladu s ovim poglavljem, druga stranka može zahtijevati naknadu štete u skladu s člancima 159. do 163.** [Am. 228.]
3. Pri raskidu ugovora za ispunjenje u ratama ili dijelovima, povrat primljenoga nije obavezan u odnosu na bilo koju ratu ili dio ako su obje strane u potpunosti ispunile obveze ili ako je cijena onoga što je učinjeno i dalje plativa na temelju članka 8. stavka 2., osim ako je narav ugovora takva da je djelomično ispunjenje ugovornih obveza bez vrijednosti za jednu od ugovornih stranaka.

Članak 172.a

Vraćanje digitalnog sadržaja i vraćanje protuusluge u slučaju isporuke digitalnog sadržaja [Am. 229.]

1. **Smatra se da se digitalni sadržaj može vratiti ako:**
 - (a) **digitalni sadržaj isporučen je na materijalnom nosaču podataka i taj je nosač još uvijek zapečaćen ili ga prodavatelj nije zapečatio prije isporuke; ili**
 - (b) **na drugi je način jasno da primatelj koji šalje natrag materijalni nosač podataka nije mogao zadržati upotrebljivu kopiju digitalnog sadržaja; ili**
 - (c) **prodavatelj može bez posebnog truda ili troškova spriječiti bilo kakvu daljnju upotrebu digitalnog sadržaja od strane primatelja, primjerice brisanjem primateljeva računa.** [Am. 230.]
2. **Smatra se da je primatelj digitalnog sadržaja isporučenog na materijalnom nosaču podataka koji se može vratiti u skladu s točkama (a) i (b) stavka 1. ispunio obvezu vraćanja poslavši natrag materijalni nosač podataka.** [Am. 231.]
3. **Ako je digitalni sadržaj isporučen u zamjenu za protuuslugu koja nije plaćanje cijene, poput davanja osobnih podataka, a tu protuuslugu nije moguće vratiti, primatelj protuusluge suzdržava se od daljnje upotrebe onoga što je primio, primjerice brisanjem primljenih osobnih podataka. Potrošača se obavješćuje o brisanju osobnih podataka.** [Am. 232.]

Članak 173.

Plaćanje novčane vrijednosti

1. ~~Ako se nešto što je primljeno, uključujući i plodove, ako je potrebno, ne može vratiti, ili u slučaju digitalnog sadržaja, bez obzira na to je li isporučen na materijalnom nosaču podataka ili ne, primatelj mora platiti novčanu vrijednost primljenoga. Ako je povrat moguć, ali bi prouzročio nerazumne napore ili trošak, primatelj može odabrati plaćanje novčane vrijednosti, pod uvjetom da to neće naškoditi vlasničkim interesima druge ugovorne stranke.~~ [Am. 233.]
2. Novčana vrijednost robe vrijednost je koju bi roba imala na datum plaćanja novčane vrijednosti da je robu držao primatelj bez uništavanja ili nanošenja štete do tog datuma.
3. Ako ugovorna stranka poništi ili raskine ugovor o povezanim uslugama nakon što je povezana usluga izvršena djelomično ili u cijelosti, novčana vrijednost primljenoga iznos je koji je klijent uštedio primitkom povezane usluge.
4. U slučaju digitalnog sadržaja novčana vrijednost primljenoga iznos je koji je potrošač uštedio korištenjem digitalnog sadržaja.

Srijeda, 26. veljače 2014.

5. Ako je primatelj primio zamjenu u novcu ili naturi u zamjenu za robu ili digitalni sadržaj ako je primatelj znao ili se moglo očekivati da je znao za temelje poništavanja ili raskida ugovora, druga ugovorna stranka može zatražiti zamjenu ili novčanu vrijednost zamjene. Ako je primatelj primio zamjenu u novcu ili naturi u zamjenu za robu ili digitalni sadržaj ako primatelj nije znao ili se nije moglo očekivati da je znao za temelje poništavanja ili raskida ugovora, druga ugovorna stranka može zatražiti da vrati novčanu vrijednost zamjene ili zamjenu. [Am. 234.]

6. *Ako digitalni sadržaj nije isporučen u zamjenu za plaćanje cijene, već za protuuslugu koja nije plaćanje cijene ili bez protuusluge, i smatra se da se digitalni sadržaj ne može vratiti u skladu s člankom 172.a stavkom 1., primatelj digitalnog sadržaja ne mora platiti njegovu novčanu vrijednost.* [Am. 235.]

6a. *Ne dovodeći u pitanje članak 172.a stavak 3., ako je digitalni sadržaj isporučen u zamjenu za protuuslugu koja nije plaćanje cijene i ta se protuusluga ne može vratiti, primatelj protuusluge ne mora platiti njezinu novčanu vrijednost.* [Am. 236.]

Članak 174.

Plaćanje za korištenje i kamate na primljeni novac *te smanjenje vrijednosti* [Am. 237.]

1. Primatelj koji je koristio robu *ili digitalni sadržaj* mora drugoj ugovornoj stranci platiti novčanu vrijednost tog korištenja za bilo koje razdoblje ako je:

(a) primatelj prouzročio temelj za poništavanje ili raskid ugovora;

(b) primatelj, prije početka tog razdoblja, bio svjestan temelja za poništavanje ili raskid ugovora ili

(c) uzevši u obzir narav robe *ili digitalnog sadržaja*, narav i iznos korištenja i dostupnost pravnih lijekova koji nisu raskid ugovora, bilo bi nepravедno dopustiti primatelju slobodno korištenje robe ili digitalnog sadržaja tijekom tog razdoblja. [Am. 238.]

2. Primatelj koji je dužan vratiti novac mora platiti kamate po stopi utvrđenoj u članku 166., ako je:

(a) druga ugovorna stranka dužna platiti za korištenje ili

(b) primatelj prouzročio poništavanje ugovora zbog prijevare, prijetnji ili nepoštenog iskorištavanja.

3. Za potrebe ovog poglavlja, primatelj nije dužan platiti korištenje primljene robe *ili* primljenog *digitalnog sadržaja* ili kamate na primljeni novac u bilo kojim okolnostima, osim u onima navedenima u stavicama 1., 1.a i 2. [Am. 239.]

3a. *Primatelj u skladu s člancima 159. do 163. snosi odgovornost za svako smanjenje vrijednosti robe, digitalnog sadržaja ili plodova koji iz njih proizlaze u mjeri u kojoj je to smanjenje vrijednosti veće od smanjenja vrijednosti uslijed uobičajene upotrebe.* [Am. 240.]

3b. *Plaćanje za korištenje ili smanjenje vrijednosti nije veće od cijene dogovorene za robu ili digitalni sadržaj.* [Am. 241.]

3c. *Ako digitalni sadržaj nije isporučen u zamjenu za plaćanje cijene, već za protuuslugu koja nije plaćanje cijene ili bez ikakve protuusluge, primatelj digitalnog sadržaja ne mora platiti za korištenje ili smanjenu vrijednost.* [Am. 242.]

3d. *Ne dovodeći u pitanje članak 172.a stavak 3., ako je digitalni sadržaj isporučen u zamjenu za protuuslugu koja nije plaćanje cijene, primatelj protuusluge ne mora platiti za korištenje ili smanjenu vrijednost primljenoa.* [Am. 243.]

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 175.

Naknada za troškove

1. Ako primatelj ima nastale troškove za robu ili digitalni sadržaj ili **plodove koji iz njih proizlaze**, primatelj ima pravo na naknadu u mjeri u kojoj su troškovi bili od koristi drugoj stranci, pod uvjetom da su troškovi nastali kada primatelj nije znao i nije se moglo očekivati da je znao za temelje poništavanja ili raskida ugovora. [Am. 244.]
2. Primatelj koji je znao ili se moglo očekivati da je znao za temelje za poništavanje ili raskid ugovora ima pravo na naknadu samo za troškove koji su bili potrebni za zaštitu robe ili digitalnog sadržaja ili **plodova koji iz njih proizlaze** od gubitka ili smanjenja vrijednosti, pod uvjetom da primatelj nije imao priliku pitati drugu ugovornu stranku za savjet. [Am. 245.]

Članak 176.

Pravične prilagodbe

Bilo koja obveza vraćanja ili plaćanja prema ovom poglavlju može se prilagoditi do mjere u kojoj bi ispunjenje ugovorne obveze bilo izrazito nepravično, posebice uzevši u obzir je li stranka uzrokovala temelje za poništavanje ili raskid ugovora ili nije bila upoznata s njima.

Članak 177.

Obvezujuća narav

U odnosima između trgovca i potrošača ugovorne stranke ne smiju na štetu potrošača isključiti primjenu ovog poglavlja, odstupati od njega ili mijenjati njegove učinke **prije nego što je dana obavijest o poništenju ili raskidu ugovora**. [Am. 246.]

Članak 177.a

Komercijalna jamstva

1. **Komercijalno jamstvo obvezujuće je za jamca prema uvjetima utvrđenim u izjavi o jamstvu. U slučaju nepostojanja izjave o jamstvu ili ako je izjava o jamstvu manje povoljna nego što je navedeno u reklamnom materijalu, komercijalno jamstvo je obvezujuće prema uvjetima utvrđenim u reklamnom materijalu za komercijalno jamstvo.**
2. **Izjava o jamstvu sastavlja se na jednostavnom i razumljivom jeziku te je čitljiva. Sastavlja se na jeziku na kojem je sastavljen ugovor sklopljen s potrošačem te uključuje sljedeće:**
 - (a) **izjavu o pravima potrošača iz poglavlja 11. te jasnu izjavu o tome da komercijalno jamstvo ne utječe na ta prava;**
 - (b) **uvjete komercijalnog jamstva, naročito one koji se odnose na trajanje, prenosivost i teritorijalni okvir, ime i adresu jamca i, ako to nije jamac, ime i adresu osobe kojoj se zahtjev upućuje te postupak prema kojem se zahtjev provodi.**
3. **Ako u jamstvenom dokumentu nije navedeno drugačije, jamstvo je obvezujuće i bez prihvaćanja te u korist svakog vlasnika robe u okviru trajanja jamstva.**
4. **Trgovac na zahtjev potrošača daje izjavu o jamstvu na raspolaganje na trajnom nosaču podataka.**

Srijeda, 26. veljače 2014.

5. **Nesukladnost sa stavkom 2., 3. ili 4. ne utječe na valjanost jamstva.** [Am. 247.]

Dio VIII.:

Zastara

Poglavlje 18.

Zastara

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 178.

Prava koja podliježu zastari

Pravo na prisilno ispunjenje ugovorne obveze i bilo koje pomoćno pravo, **uključujući pravo na sve pravne lijekove u slučaju neispunjenja ugovorne obveze osim obustave ispunjenja ugovorne obveze**, podliježe zastari do isteka određenog vremenskog razdoblja u skladu s ovim poglavljem. [Am. 248.]

Odjeljak 2.

Rokovi zastare i njihov početak toka

Članak 179.

Rokovi zastare

1. Kratki rok zastare je dvije godine.
2. Dugi rok zastare je **šest** godina ili, u slučaju prava na naknadu štete za tjelesne ozljede, trideset godina. [Am. 249.]
- 2a. **Zastara nastupa u trenutku isteka jednoga od tih dvaju razdoblja, ovisno o tome koje istekne ranije.** [Am. 250.]

Članak 180.

Početak toka zastare

1. Kratki rok zastare počinje teći od trenutka kada je vjerovnik postao ili se moglo očekivati da je postao svjestan činjenica zbog kojih se pravo može ostvariti.
2. Dugi rok zastare počinje teći od trenutka kada je vjerovnik dužan ispuniti obvezu ili, u slučaju prava na naknadu štete, od trenutka čina koji je doveo do prava.
3. Ako dužnik ima stalnu obvezu činiti nešto ili neizvršavati, smatra se da vjerovnik ima zasebno pravo u odnosu na svako neizvršenje obveze.

Odjeljak 3.

Produljenje rokova zastare

Članak - 181.

Obustava u slučaju popravka ili zamjene

1. **Ako se nesukladnost ukloni popravkom ili zamjenom, istek kratkog roka zastare obustavlja se od trenutka u kojem je vjerovnik obavijestio dužnika o nesukladnosti.**

Srijeda, 26. veljače 2014.

2. Obustava traje dok se nesukladnost ne ukloni. [Am. 251.]

Članak 181.

Prekid zastare u slučaju sudskih i drugih postupaka

1. Oba roka zastare prestaju teći od trenutka kada započnu sudski postupci za ostvarivanje prava.
2. Prekid traje do donošenja konačne odluke ili dok se slučaj ne riješi na drugi način. Ako postupci završe tijekom razdoblja od šest mjeseci prije isteka roka zastare, a da nije donesena odluka o glavnom predmetu tužbe, rok zastare ne istječe prije nego što protekne razdoblje od šest mjeseci nakon trenutka okončanja postupaka.
3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se, s odgovarajućim prilagodabama, na postupke arbitraže, postupke mirenja, postupke u kojima se spor između dviju stranaka upućuje trećoj osobi radi obvezujuće odluke i na sve druge postupke koji su započeli s ciljem donošenja odluke koja se odnosi na pravo ili s ciljem izbjegavanja insolventnosti.
4. Posredovanje znači strukturni postupak, neovisno o tome kako ga se naziva ili se na njega upućuje, u kojemu dvije ili više ugovornih stranaka u sporu pokušavaju same, na dobrovoljnoj osnovi, postići dogovor o rješavanju spora uz pomoć posrednika. Ovaj postupak mogu pokrenuti stranke ili ga može predložiti ili naložiti sud ili je propisan nacionalnim pravom. Posredovanje se okončava dogovorom ugovornih stranaka ili izjavom posrednika ili jedne od ugovornih stranaka.

Članak 182.

Odgoda isteka roka u slučaju pregovora

Ako ugovorne stranke vode pregovore o pravu ili o okolnostima iz kojih može nastati tražbina koja se odnosi na pravo, nijedan rok zastare ne istječe prije nego što protekne godina dana od zadnje komunikacije u pregovorima ili od trenutka kada je jedna ugovorna stranka obavijestila drugu da ne želi nastaviti pregovore.

Članak 183.

Odgoda isteka roka u slučaju nesposobnosti

Ako poslovno nesposobna osoba nema zastupnika, nijedan rok zastare za pravo te osobe ne istječe prije nego što protekne godina dana od trenutka završetka poslovne nesposobnosti ili od imenovanja zastupnika.

Članak 183.a

Obustava u slučaju više sile

1. **Istek kratkog roka zastare obustavlja se za razdoblje tijekom kojeg vjerovnik ne može provesti postupak kako bi zatražio svoje pravo zbog prepreke koja nije pod njegovim nadzorom te se od njega ne može razumno očekivati da tu prepreku izbjegne ili savlada.**
2. **Stavak 1. primjenjuje se samo ako se prepreka pojavi ili postoji u zadnjih šest mjeseci roka zastare.**
3. **Ako su trajanje ili priroda prepreke takvi da bi bilo nerazumno očekivati od vjerovnika da će postupak za ostvarivanje svojih prava započeti u dijelu roka zastare koji još mora trajati nakon završetka obustave, rok zastare ne ističe prije nego što je prošlo šest mjeseci nakon uklanjanja prepreke. [Am. 252.]**

Odjeljak 4.

Obnavljanje rokova zastare

Članak 184.

Obnavljanje roka zastare priznanjem

Ako dužnik prizna pravo u pogledu vjerovnika, djelomičnom isplatom, plaćanjem kamata, davanjem jamstva, prijebojem ili na neki drugi način, počinje teći novi kratki rok zastare.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Odjeljak 5.

Učinci zastare

Članak 185.

Učinci zastare

1. Nakon isteka relevantnog roka zastare dužnik ima pravo odbiti ispunjenje obveze u pitanju i vjerovnik gubi sve pravne lijekove za neispunjenje, osim obustave ispunjenja.
2. Iznos koji je dužnik platio ili prenio tijekom ispunjenja obveze o kojoj je riječ nije moguće tražiti natrag samo zato jer je rok zastare istekao u trenutku ispunjenja obveze.
3. Rok zastare za pravo plaćanja kamate i druga pomoćna prava ne istječe kasnije od roka za glavno pravo.

Odjeljak 6.

Sporazumne izmjene

Članak 186.

Sporazumi koji se odnose na zastaru

1. Pravila ovog poglavlja mogu se sporazumno izmijeniti među ugovornim strankama, poglavito skraćivanjem i produljivanjem rokova zastare.
2. Kratki rok zastare ne može se smanjiti na manje od jedne godine ili produljiti na više od deset godina.
3. Dugački rok zastare ne može se smanjiti na manje od jedne godine ili produljiti na više od trideset godina.
4. Ugovorne stranke ne smiju isključiti primjenu ovog članka, odstupiti od njega ili mijenjati njegove učinke.
5. U ugovoru između trgovca i potrošača ovaj se članak ne primjenjuje na štetu potrošača.

Glava III.

Prateće mjere [Am. 253.]

Članak 186.a

Obavještanje o presudama u kojima se primjenjuje ova Uredba

1. **Države članice dužne su osigurati da se Komisiju bez nepotrebnog odgađanja obavijesti o konačnim presudama svojih sudova za koje se primjenjuju propisi ove Uredbe. [Am. 254.]**
2. **Komisija je dužna uspostaviti sustav koji omogućuje korištenje informacija vezanih uz presude iz stavka 1. te relevantnih presuda Suda Europske unije. Taj je sustav dostupan javnosti. Potpuno je sistematiziran i lako ga se može pretraživati. [Am. 255.]**
3. **Presudama koje se prosljeđuju u skladu sa stavkom 1. prilaže se njihov standardni sažetak koji sadrži sljedeće:**
 - (a) **predmet spora i relevantni članak/relevantne članke Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe;**
 - (b) **sažetak činjeničnog stanja;**
 - (c) **kratki sažetak glavnih argumenata;**

Srijeda, 26. veljače 2014.

(d) odluku i

(e) razloge za odluku u kojima se jasno navodi primijenjeno načelo. [Am. 256.]

Članak 186.b

Alternativno rješavanje spora

1. Ugovorne stranke u ugovorima između potrošača i trgovca potiče se da razmisle o podnošenju sporova koji proizlaze iz tog ugovora, po dogovoru sklopljenog u skladu sa Zajedničkim europskim zakonom o prodaji robe, tijelu za alternativno rješavanje sporova u smislu članka 4. stavka 1. točke (h) Direktive 2013/11/EU.

2. Taj članak ne isključuje niti ograničava pravo ugovornih stranaka da svoj slučaj u bilo kojem trenutku iznesu pred sud umjesto da ga dostave tijelu za alternativno rješavanje sporova. [Am. 257.]

Članak 186.c

Razvoj europskog modela uvjeta ugovora

1. Komisija što je ranije moguće a najkasnije tri mjeseca nakon stupanja ove Uredbe na snagu imenuje skupinu stručnjaka koji će joj pomagati u razvoju europskog modela uvjeta ugovora koji će se temeljiti na Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe i nadopunjavati ga. Stručnjaci će također sudjelovati u poticanju primjene tog zakona u praksi.

2. Komisija s pomoću skupine stručnjaka nastoji predstaviti prvi europski model uvjeta ugovora u roku od [xxx] nakon stupanja ove Uredbe na snagu.

3. Skupinu stručnjaka sačinjavaju članovi koji naročito zastupaju interese korisnika Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe u Uniji. Skupina može odlučiti da će uspostaviti podskupine stručnjaka koje će razmatrati zasebna područja trgovine. [Am. 258.]

Glava IV.

Završne odredbe [Am. 259.]

Članak 186.d

Pregled

1. U roku od ... (*) države članice dužne su dostaviti Komisiji podatke vezane uz primjenu ove Uredbe, a pogotovo podatke o stupnju prihvaćenosti Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe, o mjeri u kojoj su odredbe toga zakona dovele do sporova te o razlikama u razini zaštite potrošača između Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe i nacionalnih zakona. Ti podaci također moraju sadržavati sveobuhvatan pregled sudske prakse nacionalnih sudova pri tumačenju odredaba Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe.

2. U roku od ... (**) Komisija je dužna dostaviti Europskom parlamentu, Vijeću te Gospodarskom i socijalnom odboru detaljni izvještaj o funkcioniranju ove Uredbe koje također mora obuhvatiti, između ostaloga, potrebu za širenjem okvira tog zakona s obzirom na ugovore među poslovnim subjektima, tržišne i tehnološke razvoje vezane uz digitalni sadržaj te budući razvoj pravne stečevine Unije. Osim toga naročitu pozornost treba posvetiti tome je li ograničavanje na ugovore na daljinu, a posebno na internetske ugovore, i dalje primjereno ili bi bilo moguće proširiti područje primjene, između ostalog na ugovore sklopljene u poslovnim prostorijama. [Am. 260.]

(*) Četiri godine nakon početka primjene ove Uredbe.

(**) Pet godina nakon početka primjene ove Uredbe.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Članak 186.e

Izmjena Uredbe (EZ) br. 2006/2004

U Prilogu Uredbi (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ dodaje se sljedeća točka:

„22. Uredba (EU) br... Europskog parlamenta i Vijeća od...o Zajedničkom europskom zakonu o prodaji robe (SL L ...).”
[Am. 261.]

Članak 186.f

Stupanje na snagu i primjena

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadeset dana nakon njezine objave u Službenom listu Europske unije.
2. Primjenjuje se od ... (*)

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama. [Am. 262.]

Sastavljeno u ...,

Za Europski parlament
Predsjednik

za Vijeće
Predsjednik

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o suradnji između nacionalnih tijela odgovornih za provedbu zakona o zaštiti potrošača (Uredba o suradnji u zaštiti potrošača) (SL L 364, 9.12.2004., str. 1).

^(*) Šest mjeseci od dana stupanja ove Uredbe na snagu.

Srijeda, 26. veljače 2014.

Dodatak 1.

Uzorak uputa o odustajanju

Pravo odustajanja

Od ovog ugovora imate pravo odustati u roku od 14 dana bez navođenja razloga.

Rok za odustajanje isteći će 14 dana od dana 1.

Da biste mogli ostvariti pravo odustajanja, morate nas obavijestiti ^[2] o odluci da odustanete od ovog ugovora jasnom izjavom (primjerice pismom poslanim poštom, telefaksom ili e-poštom). Možete koristiti priloženi uzorak obrasca za odustajanje, ali to nije obvezno. ^[3]

Da bi krajnji rok za odustajanje bio održan, dovoljno je da nam svoje priopćenje o ostvarenju prava odustajanja dostavite prije isteka roka za odustajanje.

Učinci odustajanja

Ako odustanete od ovog ugovora, izvršit ćemo povrat svih plaćanja koja smo od vas primili, uključujući i troškove isporuke (s izuzetkom dodatnih troškova nastalih zbog toga što ste odabrali drugu vrstu isporuke, a ne najjeftiniju standardnu isporuku koju mi nudimo), bez nepotrebnog odgađanja i u svakom slučaju najkasnije 14 dana od dana kada smo obaviješteni o vašoj odluci da odustajete od ovog ugovora. Taj ćemo povrat novca izvršiti istim sredstvom plaćanja koje ste vi koristili za prvobitnu transakciju, osim ako ste se izričito dogovorili drukčije; u svakom slučaju vi nećete morati platiti nikakve naknade proizašle iz tog povrata. ^[4]

^[5]^[6]

Upute za popunjavanje:

^[1] Umetnite jedan od sljedećih tekstova u navodnicima:

- a) u slučaju ugovora o povezanim uslugama ili ugovora o isporuci vode, plina ili električne energije, koji se ne prodaju u ograničenom obujmu ili određenoj količini, ili gradskog centralnog grijanja ili digitalnog sadržaja koji se ne isporučuje na materijalnom nosaču podataka: „sklapanja ugovora.”;
- b) u slučaju kupoprodajnog ugovora: „kada vi ili treća osoba koja nije prijevoznik, a koju ste vi naveli, stekne robu u fizički posjed.”;
- c) u slučaju ugovora koji se odnosi na višestruku robu koju potrošač naruči u jednoj narudžbi, a koja se isporučuje odvojeno: „kada vi ili treća strana koja nije prijevoznik, a koju ste vi naveli, u fizički posjed stekne posljednje dobro.”;
- d) u slučaju ugovora koji se odnosi na isporuku robe koja se sastoji od višestrukih pošiljki ili komada: „kada potrošač ili treća osoba koja nije prijevoznik, a koju ste vi naveli, u fizički posjed stekne posljednju pošiljku ili komad.”;
- e) u slučaju ugovora o redovitoj isporuci robe tijekom definiranog vremenskog razdoblja: „kada vi ili treća osoba koja nije prijevoznik, a koju ste vi naveli, u fizički posjed stekne prvo dobro.”

^[2] Umetnite svoje ime, geografsku adresu i, ako su dostupni, svoj broj telefona, telefaksa i adresu e-pošte.

^[3] Ako potrošaču dajete mogućnost da informacije o svojem odustajanju od ugovora ispuni elektroničkim putem i dostavi ih na vašu internetsku stranicu, umetnite sljedeće: „Možete i elektroničkim putem ispuniti te predati uzorak obrasca za odustajanje ili bilo koju drugu jasnu izjavu na našoj internetskoj stranici [umetnite internetsku adresu]. Ako koristite tu mogućnost, dostavit ćemo vam potvrdu o primitku takvog obrasca za odustajanje na trajnom nosaču podataka (primjerice, putem e-pošte) bez nepotrebnog odgađanja.”

Srijeda, 26. veljače 2014.

- 4 U slučaju kupoprodajnih ugovora u kojima niste ponudili da preuzmete robu u slučaju odustajanja od ugovora, umetnite sljedeće: „Povrat novca možemo obustaviti dok ne primimo robu natrag ili dok ne dostavite dokaz da ste robu poslali natrag, ovisno o tome što nastupi prije.”
- 5 Ako je potrošač primio robu u vezi s ugovorom, umetnite sljedeće:
- a umetnite:
- „Robu ćemo preuzeti sami.”; ili
- „Robu pošaljite natrag ili je uručite nama ili ____ [umetnuti, kada je to primjenjivo, ime i geografsku adresu osobe koju ste ovlastili za preuzimanje robe] bez nepotrebnog odgađanja, a u svakom slučaju najkasnije 14 dana od dana na koji ste nas obavijestili da odustajete od ovog ugovora.” Krajnji rok smatra se održanim ako potrošač pošalje robu natrag prije isteka roka od 14 dana.”
- b umetnite ili:
- „Troškove povrata robe snosimo sami.” ili
- „Izravne troškove povrata robe morate snositi sami.” ili
- Ako u ugovoru na daljinu ne nudite plaćanje troška povrata robe, a robu zbog njezine naravi nije moguće uobičajenim putem vratiti poštom: „Izravne troškove povrata robe, ____ EUR [umetnuti iznos] morate snositi sami.” ili ako trošak povrata robe opravdano nije moguće izračunati unaprijed: „Izravne troškove povrata robe morate snositi sami. Iznos troškova procjenjuje se na približno ____ EUR [umetnuti iznos]” ili
- ~~Ako u ugovoru sklopljenom izvan poslovnih prostorija robu zbog njezine naravi nije moguće normalno vratiti poštom i ako je u trenutku sklapanja ugovora roba isporučena u potrošačev dom:~~
- ~~„robu ćemo preuzeti o vlastitom trošku.” [Am. 263.]~~
- c „Odgovarate za eventualnu umanjenu vrijednost robe samo kad je ona posljedica rukovanja robom koje izlazi iz okvira rukovanja potrebnog da bi se utvrdili narav, obilježja i funkcioniranje robe.”
- 6 U slučaju ugovora za pružanje povezanih usluga umetnite sljedeće: „Ako ste zatražili da izvršavanje povezanih usluga započne tijekom roka za odustajanje, dužni ste nam platiti iznos koji je razmjeran onome što je isporučeno do trenutka kada ste nas obavijestili o svojem odustajanju od ovog ugovora, u usporedbi s punim pokrićem ugovora.”

Srijeda, 26. veljače 2014.

Dodatak 2.

Uzorak obrasca o odustajanju

(ovaj obrazac trebate ispuniti i vratiti ga samo ako želite odustati od ugovora)

- Primatelj [ovdje trgovac umeće ime, geografsku adresu trgovca i, ako su dostupni, svoj broj telefaksa i adresu e-pošte]:
- Ja/Mi (*) ovime izjavljujem/izjavljujemo da ja/mi (*) odustajem/odustajemo od svojeg (*) ugovora o prodaji sljedeće robe (*)/o isporuci sljedećeg digitalnog sadržaja/o pružanju sljedeće povezane usluge (*)
- Naručene dana (*)/primljene dana (*),
- Ime potrošača,
- Adresa potrošača,
- Potpis potrošača (samo ako se ovaj obrazac ispunjava na papiru),
- Datum

(*) Izbrisati po potrebi.

Srijeda, 26. veljače 2014.

PRILOG

STANDARDNA INFORMACIJSKA OBAVIJEST

Na ugovor koji ćete sklopiti primjenjuje se Zajednički europski zakon o prodaji robe koji predstavlja alternativni sustav nacionalnog ugovornog prava dostupnog potrošačima u prekograničnim situacijama. Ova opća pravila identična su diljem Europske unije i osmišljena su kako bi potrošači uživali visoku razinu zaštite.

Ova se pravila primjenjuju samo ako ste suglasni da se na ugovor primjenjuje Zajednički europski zakon o prodaji robe.

Možda ste svoju suglasnost s ugovorom izrazili telefonskim ili bilo kojim drugim putem (primjerice, putem SMS-a), zbog čega ovu obavijest niste unaprijed primili. U tom slučaju ugovor postaje valjan tek kada primite ovu obavijest i potvrdite svoj pristanak.

Vaša osnovana prava opisana su u nastavku.

ZAJEDNIČKI EUROPSKI ZAKON O PRODAJI ROBE: SAŽETAK KLJUČNIH PRAVA POTROŠAČA

Vaša prava prije potpisivanja ugovora

Trgovac vam je dužan uručiti sve bitne **podatke o ugovoru**, primjerice podatke o proizvodu i njegovoj cijeni, uključujući sve poreze i troškove te svoje podatke za kontakt. ~~Podaci trebaju biti detaljniji ako kupujete nešto izvan trgovine trgovca ili ako trgovca nećete upoznati osobno, primjerice ako kupujete preko interneta ili telefonskim putem.~~ Imate pravo na naknadu štete ako su ti podaci nepotpuni ili pogrešni. [Am. 264.]

Vaša prava nakon potpisivanja ugovora

U većini slučajeva imate 14 dana za odustajanje od kupnje ako ste robu kupili izvan trgovine trgovca ili ako niste upoznali trgovca do trenutka kupnje (primjerice ako ste kupovali preko interneta ili telefonskim putem). Trgovac vam mora dostaviti podatke i uzorak **obrasca** o odustajanju⁽¹⁾. Ako to trgovac nije učinio, ugovor možete otkazati u roku od godinu dana.

Što učiniti ako su proizvodi neispravni ili nisu isporučeni na dogovoreni način? Imate pravo birati između: 1) isporuke proizvoda, 2) zamjene ili 3) popravka, 4) zatražiti sniženje cijene. 5) Možete otkazati ugovor, vratiti proizvod i dobiti povrat novca, osim ako je nepravilnost neznatna. 6) Možete zatražiti naknadu štete za svoj gubitak. Ne morate platiti cijenu dok ne dobijete ispravan proizvod.

Ako trgovac nije obavio povezanu uslugu kako je obećano ugovorom, imate slična prava. Međutim, nakon što se požalite trgovcu, on u pravilu ima pravo prvo pokušati ispravno obaviti posao. Samo ako trgovac ponovno ne uspije obaviti posao, vaš je izbor: 1) tražiti od trgovca da ponovno obavi povezanu uslugu, 2) ne platiti cijenu dok vam se povezana usluga ne pruži na ispravan način, 3) zahtijevati sniženje cijene ili 4) zatražiti naknadu štete. 5) Možete i otkazati ugovor i dobiti povrat novca, osim ako je nepravilnost u pružanju povezane usluge jako sitna. **Razdoblje za potraživanje vaših prava ako su proizvodi neispravni ili nisu isporučeni na dogovoreni način:** svoja prava možete zatražiti u roku od 2 godine nakon što primijetite ili biste trebali primijetiti da trgovac nije postupio onako kako je dogovoreno ugovorom. Ako se takvi problemi uoče vrlo kasno, zadnji trenutak da zatražite svoja prava jest 10 godina od trenutka kada je trgovac trebao isporučiti robu, digitalni sadržaj ili pružiti povezanu uslugu.

Zaštita od nepoštenih ugovornih uvjeta: Standardni ugovorni uvjeti trgovca koji su nepošteni za vas nisu obvezujući.

Popis prava samo je sažetak i stoga nije iscrpan niti sadrži sve pojedinosti. Ovdje možete pročitati cjelovit tekst Zajedničkog europskog zakona o prodaji robe. Molimo vas da svoj ugovor pomno pročitate.

U slučaju spora možda ćete željeti zatražiti pravnu pomoć.

⁽¹⁾ Umetnuti poveznicu ovdje.

Srijeda, 26. veljače 2014.

P7_TA(2014)0160

Proizvodnja, oglašavanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda *I****Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 26. veljače 2014. o prijedlogu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, oglašavanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda (COM(2012)0788 – C7-0420/2012 – 2012/0366(COD))****(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)**

(2017/C 285/65)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2012)0788),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0420/2012),
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora za pravna pitanja o predloženoj pravnoj osnovi,
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. i članak 53. stavak 1., članak 62. i članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora za pravna pitanja o uporabi delegiranih akata,
 - uzimajući u obzir obrazložena mišljenja češkog Zastupničkog doma, Danskog parlamenta, Grčkog parlamenta, talijanskog Zastupničkog doma, irskog Senata, portugalske Skupštine, rumunjskog Zastupničkog doma i Švedskog parlamenta podnesena u okviru protokola br. 2 o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, u kojima se izjavljuje da nacrt zakonodavnog akta nije u skladu s načelom supsidijarnosti,
 - uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora od 4. srpnja 2013. ⁽¹⁾,
 - uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija od 3. srpnja 2013. ⁽²⁾,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 18. prosinca 2013. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članke 55., 37. i 37.a Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane i mišljenja Odbora za međunarodnu trgovinu, Odbora za industriju, istraživanje i energetiku i Odbora za unutarnje tržište i zaštitu potrošača, Odbora za poljoprivredu i ruralni razvoj te Odbora za pravna pitanja (A7-0276/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju ⁽³⁾;
 2. poziva Komisiju da ponovno uputi predmet Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;

⁽¹⁾ SL C 327, 12.11.2013., str. 65.⁽²⁾ SL C 280, 27.9.2013., str. 57.⁽³⁾ Ovo stajalište zamjenjuje amandmane usvojene 8. listopada 2013. (Usvojeni tekstovi P7_TA(2013)0398).

Srijeda, 26. veljače 2014.

3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2012)0366

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 26. veljače 2014. radi donošenja Direktive (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ

(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Direktivi 2014/40/EU)

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0165

Europski istražni nalog u kaznenim stvarima *I****Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o nacrtu Direktive Europskog parlamenta i Vijeća o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (09288/2010 – C7-0185/2010 – 2010/0817(COD))****(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)**

(2017/C 285/66)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir inicijativu skupine država članica podnesenu Europskom parlamentu i Vijeću (09288/2010),
 - uzimajući u obzir članak 76. točku b i članak 81. stavak 1. točku a Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0185/2010),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavke 3. i 15. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 5. prosinca 2013. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članke 44. i 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A7-0477/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2010)0817**Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 27. veljače 2014. radi donošenja Direktive 2014/.../EU Europskog parlamenta i Vijeća o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima***(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Direktivi 2014/41/EU.)*

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0166

Zahtjevi za vizu za državljane trećih zemalja *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (COM(2013)0853 – C7-0430/2013 – 2013/0415(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/67)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0853),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 77. stavak 2. točku (a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0430/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 13. veljače 2014. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A7-0104/2014),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta prosljedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2013)0415

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 27. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br..../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani su izuzeti od tog zahtjeva

(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Uredbi (EU) br. 259/2014.)

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0167

Dobrovoljni partnerski sporazum između EU-a i Indonezije o provedbi zakonodavstva, upravljanju i trgovini u području šuma pri uvozu proizvoda od drvene sirovine u Europsku uniju *****Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o prijedlogu Odluke Vijeća o sklapanju Dobrovoljnog partnerskog sporazuma između Europske unije i Republike Indonezije o provedbi zakonodavstva, upravljanju i trgovini u području šuma pri uvozu proizvoda od drvene sirovine u Europsku uniju (11767/1/2013 – C7-0344/2013 – 2013/0205(NLE))****(Suglasnost)**

(2017/C 285/68)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir nacrt Odluke Vijeća (11767/1/2013),
 - uzimajući u obzir nacrt Dobrovoljnog partnerskog sporazuma između Europske unije i Republike Indonezije o provedbi zakonodavstva, upravljanju i trgovini u području šuma pri uvozu proizvoda od drvene sirovine u Europsku uniju (11769/1/2013),
 - uzimajući u obzir zahtjev za davanje suglasnosti koji je podnijelo Vijeće u skladu s člankom 207. stavkom 3. prvim podstavkom, člankom 207. stavkom 4. prvim podstavkom, člankom 218. stavkom 6. drugim podstavkom točkom (a) (v) i člankom 218. stavkom 7. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (C7-0344/2013),
 - uzimajući u obzir članak 81. i članak 90. stavak 7. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir preporuku Odbora za međunarodnu trgovinu i mišljenje odbora za razvoj (A7-0043/2014),
1. daje suglasnost za sklapanje sporazuma;
 2. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji te vladama i parlamentima država članica i Republici Indoneziji.

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0168

Kontrola osoba na vanjskim granicama *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o prijedlogu Odluke Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju pojednostavljenog režima kontrole osoba na vanjskim granicama na temelju jednostranog priznanja Hrvatske i Cipra da su određeni dokumenti ekvivalentni njihovim nacionalnim vizama za potrebe tranzita ili planiranih boravaka na njihovim teritorijima koji ne prelaze 90 dana u bilo kojem 180-dnevnom razdoblju i stavljanju izvan snage Odluke br. 895/2006/EZ i Odluke br. 582/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (COM(2013)0441 – C7-0186/2013 – 2013/0210(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/69)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2013)0441),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 77. Stavak 2. točke (a) i (b) Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0186/2013),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 5. veljače 2014. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A7-0082/2014),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2013)0210

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 27. veljače 2014. radi donošenja Odluke br..../2014/EU Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju pojednostavljenog režima kontrole osoba na vanjskim granicama na temelju jednostranog priznanja Bugarske, Hrvatske, Cipra i Rumunjske da su određeni dokumenti ekvivalentni njihovim nacionalnim vizama za potrebe tranzita ili planiranih boravaka na njihovim teritorijima koji ne prelaze 90 dana u bilo kojem 180-dnevnom razdoblju i stavljanju izvan snage Odluka br. 895/2006/EZ i br. 582/2008/EZ.

(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Odluci br. 565/2014/EU.)

Četvrtak, 27. veljače 2014.

P7_TA(2014)0169

Treće zemlje čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica i zemlje čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva *I**

Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 27. veljače 2014. o prijedlogu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica država članica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (COM(2012)0650 – C7-0371/2012 – 2012/0309(COD))

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

(2017/C 285/70)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2012)0650),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 77. stavak 2. točku a) Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela prijedlog Parlamentu (C7-0371/2012),
 - uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
 - uzimajući u obzir da se predstavnik Vijeća pismom od 5. veljače 2014. obvezao prihvatiti stajalište Europskog parlamenta u skladu s člankom 294. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije;
 - uzimajući u obzir članak 55. Poslovnika,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove (A7-0373/2013),
1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju
 2. prihvaća izjavu Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije priloženu ovoj Rezoluciji
 3. prima na znanje izjavu Komisije priloženu ovoj Rezoluciji
 4. traži od Komisije da predmet ponovno uputi Parlamentu ako namjerava bitno izmijeniti svoj prijedlog ili ga zamijeniti drugim tekstom;
 5. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

P7_TC1-COD(2012)0309

Stajalište Europskog parlamenta usvojeno u prvom čitanju 27. veljače 2014. radi donošenja Uredbe (EU) br.../2014 Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemlje čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva

(S obzirom da je postignut sporazm Parlamenta i Vijeća, stajalište Parlamenta odgovara konačnom zakonodavnom aktu, Uredbi (EU) br. 509/2014.)

Četvrtak, 27. veljače 2014.

PRILOG ZAKONODAVNOJ REZOLUCIJI

Izjava Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o daljnjem ocjenjivanju Kolumbije i Perua

Europski parlament i Vijeće uviđaju potrebu da se dodatno ocijeni ispunjavaju li Kolumbija i Peru relevantne kriterije prije nego što Komisija Vijeću podnese preporuke za odluke kojima se odobrava otvaranje pregovora o sporazumima s ovim državama u vezi s izuzećem od obveze posjedovanja vize.

Komisija se obvezuje da će bez odlaganja nastaviti s ovim ocjenama i da će ih poslati Europskom parlamentu i Vijeću što je prije moguće nakon stupanja na snagu ove Uredbe.

Europski parlament i Vijeće primaju na znanje ovu obvezu Komisije.

„Izjava Komisije o obavještavanju Europskog parlamenta

Komisija pozdravlja činjenicu da su Europski parlament i Vijeće usvojili njezin prijedlog o izmjeni Uredbe (EZ) br. 539/2001 s ciljem ažuriranja priloga koji sadrže popise zemalja čiji su državljani obavezni imati vizu ili su izuzeti od ove obveze.

U skladu s Okvirnim sporazumom od 20. listopada 2010. o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije, a posebno s njegovom točkom 23., Komisija ponovno naglašava svoju obvezu redovitog obavještavanja Parlamenta o vođenju pregovora o sporazumima o izuzeću od obveze posjedovanja vize koji proizlaze iz prijenosa nekih država u Prilog II. Uredbi (EZ) br. 539/2001. Komisija će relevantnim tijelima Europskog parlamenta predavati ažurirane popise najmanje dvaput godišnje.”

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR